بايبل

د

قرآن

په رڼا کې

حکمتيار

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل
د
قرآن
په رڼا کې

آیا بایبل همغه کتاب دی چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

عنوان — صفحه

مقدمه ---------- ۱
د بایبل لنډه معرفي ---------- ۷
عهد قدیم ---------- ۱۷
پیدا ښت ---------- ۱۷
د نړۍ د ملتونو انشعاب ---------- ۵۷
له ابرام سره د خدای ژمنه ---------- ۶۳
هاجر او اسمعیل ---------- ۶۶
د اسحاق د تولد وعده ---------- ۶۸
د سدوم د ښار ورانېدا ---------- ۷۳
لوط او لوڼې ئې ---------- ۷۹
ابراهیم او ابیملك ---------- ۸۰
د ابراهیم امتحان ---------- ۸۸
اسحاق او ربکا ---------- ۹۲
د ابراهیم وفاتېدا ---------- ۹۳
د اسمعیل اعقاب ---------- ۹۴
عیسو او یعقوب ---------- ۹۵
اسحاق او ابیملك ---------- ۹۸
یعقوب له عیسو نه برکت ترلاسه کوي ---------- ۱۰۰
د یعقوب خوب په بیت ئیل کې ---------- ۱۰۴
یعقوب فدان ارام ته رسي ---------- ۱۰۸
د یعقوب زامن ---------- ۱۱۲
په فني ئیل کې د یعقوب غېږې!! ---------- ۱۲۰
یعقوب له عیسو سره مخامخ کېږي ---------- ۱۲۲

بایبل د قرآن په رڼا کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دینه رسوایي -- ۱۲۳
یعقوب بیت ئیل ته ځي ---------------------------------- ۱۲۵
د یوسف خوبونه -- ۱۲۶
یوسف او د فوطیفار مېرمن------------------------------- ۱۴۳
یوسف د بندیانو خوبونه تعبیروي------------------------- ۱۵۹
د فرعون خوبونه --------------------------------------- ۱۷۲
د یوسف ورونه مصر ته ځي ------------------------------ ۱۸۴
خروج -- ۲۳۳
په مصر کې د بني اسرائیلو مریيتوب --------------------- ۲۳۶
موسی او هارون د فرعون په دربار کې -------------------- ۲۶۶
د هارون عصا --- ۲۷۰
د فصح عید --- ۲۷۴
د فرعون د مشر زوی مړینه------------------------------ ۲۸۱
د فصح د عید مقررات ----------------------------------- ۲۸۸
د موسی سرود --- ۲۹۴
من او سلوی -- ۲۹۴
له ډبرې اوبه!--- ۲۹۹
له عمالقیانو سره نښته---------------------------------- ۳۰۰
بني اسرائیل په سینا کې --------------------------------- ۳۰۱
لس فرمانونه--- ۳۰۳
اووم کال او اوومه ورځ --------------------------------- ۳۱۷
درې عیدونه -- ۳۱۷
د خدای وعدې--- ۳۱۸
د عهد تثبیت -- ۳۱۹
د معبد لپاره هدیې ------------------------------------- ۳۲۰
د سپېڅلې ډوډۍ مېز------------------------------------ ۳۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثومره سره او سپين زر او نور فلزات په معبد مصرف شول؟ ---------------- ۳۴۲
لاويان -- ۳۴۵
حرام او حلال شيان--- ۳۴۷
حيض او نفاس --- ۳۵۵
د كفارې روژه -- ۳۵۶
زنا او كركجن كارونه --- ۳۵۷
مختلف قوانين --- ۳۵۹
اعداد-- ۳۶۱
د نذر مقررات-- ۳۶۳
د كنعان د سيمې څېړنه -- ۳۶۵
وتې (ځونډي) -- ۳۶۷
د طهارت اوبه -- ۳۷۱
مسي مار -- ۳۷۱
د سيحون او عوج ماتې -- ۳۷۲
له مديانيانو نه انتقام--- ۳۷۵
تثنيه -- ۳۷۷
د حوريب د پرېښودو حكم -- ۳۷۷
د ازدواج احكام--- ۳۷۸
يوشع -- ۳۸۳
يوشع اريحا ته جاسوسان لېږي --- ۳۸۳
د عخان ګناه -- ۳۸۶
د عاى ښار فتح --- ۳۸۷
لمر له حركته ودرېږي --- ۳۸۸
قاضيان-- ۳۹۳
د كنعانيانو له پاتې شونو سره جنګ ------------------------------------ ۳۹۴
شمجر -- ۳۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدعون -- ۳۹۵
روت-- ۴۰۲
لومړی او دوهم سموئيل -- ۴۰۷
د سموئيل زېږېدا -- ۴۰۷
فلسطينيان د عهد صندوق ترلاسه کوي----------------------------------- ۴۰۸
خدای شائول رد کړ--- ۴۱۴
داؤد د پاچا په توګه انتخاب شو --------------------------------------- ۴۱۵
داؤد او بتشبع -- ۴۲۱
د داؤد سرود --- ۴۲۷
داؤد جنګيالي شماري --- ۴۲۸
لومړي پاچايان -- ۴۳۱
دوهم پاچايان-- ۴۳۹
د لومړيو ورځو تاريخ --- ۴۴۷
دوهم تاريخ-- ۴۵۱
عزرا -- ۴۵۷
نحميا--- ۴۵۸
استر-- ۴۵۹
ايوب -- ۴۶۱
د ايوب د ايمان آزموېنه-- ۴۶۲
مزامير-- ۵۰۳
امثال -- ۵۰۸
جامعه (ټولنه) --- ۵۱۳
د سليمان غزلونه-- ۵۲۶
اشعيا--- ۵۳۳
ارميا --- ۵۴۳
حزقيال نبي -- ۵۴۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانیال ---------- ۵۶۳
هوشع ---------- ۵۷۵
یوئیل ---------- ۵۷۷
عاموس ---------- ۵۷۹
عوبدیا ---------- ۵۸۱
یونس ---------- ۵۸۳
میکاه ---------- ۵۹۳
له بیت لحم نه د یوه پېشوا د ظهور وعده ---------- ۵۹۴
ناحوم ---------- ۶۰۴
حبقوق ---------- ۶۰۵
صفنیا ---------- ۶۰۶
حجي ---------- ۶۰۸
زکریا ---------- ۶۰۹
ملاکي ---------- ۶۱۵
تتمه ---------- ۶۱۹
عهد جدید ---------- ۶۲۳
د مَرقُس او متٰی انجیلونه ---------- ۶۲۷
د عیسی تولد ---------- ۶۲۹
منجمان د عیسی په لټه کې ---------- ۶۳۱
مصر ته تېښته ---------- ۶۳۷
د یحیی پیغمبر ظهور ---------- ۶۳۷
د عیسی آزمېښت ---------- ۶۳۹
د غونډۍ د سر موعظه ---------- ۶۴۱
د تورات احکام ---------- ۶۴۳
د روژې په اړه پوښتنه ---------- ۶۴۹
دوولس شاګردان ---------- ۶۴۹

بایبل د قرآن په رڼا کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يحيى پوښتنه-- ۲۵۲
د يهودانو علماء د معجزې غوښتنه کوي---------------------------- ۲۵۲
د هيروديس مضطرب وجدان ------------------------------------- ۲۵۴
په عيسى باندې د کنعانۍ ښځې ايمان------------------------------- ۲۵۵
په رياکارۍ سره ځان ديندار ښودل---------------------------------- ۲۶۰
په آخري زمانې کې به زه بيا راستون شم----------------------------- ۲۶۱
په دنيا کې د عيسى د ژوند وروستۍ ورځې --------------------------- ۲۶۳
د لوقا انجيل --- ۲۷۱
د عيسى مسيح قصه-- ۲۷۱
د عيسى تولد --- ۲۷۴
د عيسى اجداد -- ۲۷۶
عيسى خپل خدمات پيل کړل ------------------------------------- ۲۷۷
د روژې په اړه پوښتنه-- ۲۷۸
د عيسى پيغام يحيى ته -- ۲۷۹
يوه بد لمنه مېرمن وبخښل شوه ------------------------------------ ۲۸۰
د خدای د کلام اغېز -- ۲۸۲
د خدای تر ټولو ستر حکم-- ۲۸۸
د خدای کلام ته د غوږ نيولو اهميت -------------------------------- ۲۸۹
عيسى د دعا کولو ترتيب شاګردانو ته ښيي --------------------------- ۲۸۹
د خدای د ملکوت په اړه يو مثال----------------------------------- ۲۹۲
د عيسى د متابعت بيه--- ۲۹۳
خدای د ورک شوو په لټه کې ------------------------------------- ۲۹۳
د عيسى ځينې نورې خبرې-- ۲۹۶
د عيسى وينا د قيامت په اړه--------------------------------------- ۲۹۷
بايد په جديت سره دعا وکړئ ------------------------------------- ۲۹۷
عيسى له ماشومانو سره محبت کوي-------------------------------- ۲۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زیات ثروت خطر -- ۶۹۹
عیسی د خپل مرګ او بیاژوندون وړاندوینه کوي---------------------- ۷۰۰
اورشلیم ته د عیسی ننوتل-- ۷۰۲
د ظالمو ملیارانو قصه-- ۷۰۲
د رسولانو اعمال-- ۷۱۱
د مسیح پیام اروپا ته رسېږي ---------------------------------- ۷۲۶
د یوحنا انجیل-- ۷۲۹
مسیح زمونږ دنیا ته راغی ------------------------------------- ۷۲۹
د یوې بدلمنې ښځې محاکمه ----------------------------------- ۷۵۰
مکاشفه --- ۷۶۷
بې محبته کلیسا ته د مسیح پیغام -------------------------------- ۷۶۸
ځوربدلې کلیسا ته د مسیح پیغام -------------------------------- ۷۷۰
د پرغامه کلیسا ته د مسیح پیغام--------------------------------- ۷۷۰
د طیاتیرا کلیسا ته پیغام-- ۷۷۱
د مسیح پیغام د سارد بې روح کلیسا ته ---------------------------- ۷۷۲
د فیلادلفیه مثالي کلیسا ته د مسیح پیغام ---------------------------- ۷۷۲
د لائودیکیه کلیسا ته د مسیح پیغام-------------------------------- ۷۷۳
آسماني رؤیا -- ۷۷۴
د یوحنا لیکونه -- ۷۸۸
لومړی لیک -- ۷۸۸
د یوحنا دوهم لیک -- ۷۹۱
د یوحنا دریېم لیک-- ۷۹۲
د یعقوب لیک-- ۷۹۳
د پطرس لیکونه -- ۷۹۹
لومړی لیک -- ۷۹۹
د پطرس دوهم لیک-- ۸۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یهودا لیك -- ۸۰۵
د پولس لیکونه -- ۸۰۷
لومړی لیك د قرنتس مسیحیانو ته--- ۸۰۷
د پولس لومړی لیك د تسالونیکي مسیحیانو ته ------------------------------------- ۸۲۵
د مؤمنانو وضعیت له مرګه وروسته -- ۸۲۵
د پولس لومړی لیك تیموتائوس ته--- ۸۲۷
د پولس دوهم خط د قرنتیس مسیحیانو ته --- ۸۲۹
د پولس دوهم لیك د تسالونیکي مسیحیانو ته -------------------------------------- ۸۳۲
د پولس دوهم لیك تیموتائوس ته --- ۸۳۴
د پولس لیك د کولسي مسیحیانو ته--- ۸۳۶
مسیح څوك وو او څه ئې وکړل؟-- ۸۳۶
د اَفَسُس مسیحیانو ته د پولس لیك -- ۸۴۴
د غلاطیه مسیحیانو ته د پولس لیك --- ۸۴۵
یهودي توکمه مسیحي عبرانیانو ته لیك--- ۸۴۷
د ملك صادق لوړوالی پر ابراهیم--- ۸۵۱
خنوخ -- ۸۵۲
د پولس لیك فولیمون ته--- ۸۵۲
د پولس لیك فلیپي مسیحیانو ته--- ۸۵۳
د پولس لیك د روم مسیحیانو ته--- ۸۵۵
د آدم ګناه او د عیسی مسیح بخښنه -- ۸۵۸
د خدای واقعي قوم --- ۸۵۹
د مسیحیانو وظیفه د دولت په وړاندې -- ۸۶۴
د پولس لیك تیطوس ته-- ۸۶۷
تتمه --- ۸۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه

د صليبي ځواکونو په لاس د اسلامي خلافت له زواله وروسته، غرب ته پر ټولې نړۍ د برلاسۍ موقع په لاس ورغله، دوی اسلامي خلافت ټوټې ټوټې کړ او په وړو وړو ملکونو ئې وویشو، پاچایان، جنرالان او بې دینه واکمنان ئې پرې مسلط کړل، د دې مستعمراتو د فوځ جوړښت، سیاسي نظام او تعلیمي نصاب ئې داسې جوړ کړ چې له یوې خوا د دوی ګټې تأمین کړي او له بلې خوا اسلام ته د مسلمانانو د بیا ورګرځېدو او د اسلامي خلافت د احیاء مخه ونیسي، خو غرب له فکري خلا سره مخامخ وو، د مسیحیت مسخه شوی دین د دې جوګه نه وو چې د غرب د نوي نسل پوښتنو او غوښتنو ته ځواب ووایي څه دا چې محکوم ولسونه ئې منلو ته چمتو کړي، لا ډېره موده نه وه تېره شوې چې غرب د الحاد او دین دښمنۍ له څپانده طوفان سره مخامخ شو، د غرب ځوان نسل د انجیل، کلیسا او پاپ وینا د حقیقت او علم خلاف موندله، د انساني ژوند له تنظیمه عاجز او د انسان پوښتنو ته له ځواب ویلو معذور. له دې دین نه د بغاوت بهیر پیل شو، په بېلو بېلو پړاوونو کې ئې بېل بېل رنګونه غوره کړل، په پای کې د بغاوت دې بهیر د کمونیزم بڼه خپله کړه، چې دا هم د غرب له سیاسي، اقتصادي او اجتماعي جوړښت نه بغاوت وو او هم له دیني جوړښته او له انجیل، پاپ او کلیسا سره د مخالفت تونده څپه. د کمونیزم له ظهوره وروسته فکري مبارزه په دریو جبهو ووېشل شوه: له یوې خوا د غرب او د غرب په غېږ کې د زېږېدلي کمونیزم ترمنځ، له بلې خوا د کمونیزم او اسلام ترمنځ او په درېیمې جبهې کې د غرب او اسلام ترمنځ، اسلامي امت په سیاسي محاذ کې د صلیبي ځواکونو په وړاندې ماتې خوړلې وه خو د فاتح ځواک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دين او مذهب له دې عاجز وو چې اسلام ته ماتې ورکړې شي، کمونيزم داسې پړاو ته ورسېدو چې غرب ئې له مقابلې عاجز شو، هم په سياسي او نظامي محاذ کې او هم په فکري محاذ کې، ټوله شرقي اروپا، د روسيې او چين په څېر دوه ستر ملکونه، چې نفوس ئې د امريکا او اروپا څو برابره دی، د جنوبي امريکا ګڼ شمېر ملکونه، ټوله مرکزي آسيا او د مصر، سوډان، عراق، سوريې او يمن په څېر اسلامي هېوادونه د کمونيزم لاس ته ورغلل. خو په اسلامي هېوادونو د کمونيزم سلطه همغسې وه لکه د غرب سلطه، چې يوازې نظامي، سياسي او اقتصادي وه او له دې عاجز وو چې اسلام ته ماتې ورکړې شي. کمونيزم د اسلام په وړاندې ماتې وخوړه، د کمونيزم ستره اډه، شوروي اتحاد په افغانستان کې د ماتې په وجه په زوال محکومه شوه او د کمونيزم ټغر ټول شو. خو اسلامي امت په داسې دريځ کې نه وو چې له دې سترې بريا هغه ګټه ترلاسه کړي چې ورسره مناسب وه، برعکس د شوروي اتحاد له ماتې نه امريکا ته دا مجال په لاس ورغی چې د نړۍ د يوازني زبرځواک په توګه تبارز وکړي. او په دې سره مسيحيت د يوه فاتح ځواک د مذهب بڼه غوره کړه، نن مسيحيت په داسې موقعيت کې دی چې د امريکا، انګلستان، ايټاليا، اسټراليا او کاناډا په څېر ګڼ شمېر هېوادونه ئې په واک کې دي، هغه ملکونه ورسره دي چې په اقتصادي، سياسي او نظامي لحاظ د نړۍ په لوېې برخې يا مخامخ او يا په غيرمستقيمه توګه حکومت کوي، امکانات ئې پراخ، لاس ئې آزاد او د کار مجال ورته برابر، مسيحيت ته د خلکو د رااړولو لپاره هومره پراخ امکانات په واک کې لري چې د نړۍ په تاريخ کې نه مسيحيت او نه کوم بل دين ته په لاس ورغلي، خو سره له دې، ناکام دی او له دې عاجز چې د دې دين د منونکو دائره پراخه کړي، دا خو پرېږده حتی له دې عاجز دی چې له مسيحيت نه د خلکو د اوښتو مخه ونيسي، په غربي هېوادونو کې هر کال په سلګونو کليساګانې تړل کېږي او پاتې ئې هم داسې چې د ګوتو په شمېر عمر خوړلي ئې ليدو ته زړه ښه کوي. دا په داسې حال کې چې واتيکان نږدې شپږ لکه مبلغين استخدام کړي، پراخ تبليغاتي وسايل لري، د اجتماعي خدماتو تر پردې لاندې مسيحيت ته د خلکو د ترغيب لپاره ئې په زرګونو مراکز پرانستلي، د واتيکان د ادعا له مخې دوی په اته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوېښت اسلامي هېوادو کې د خپلې خوښې داسې واکمنان مسلط کړي چې د دوی په امر هر څه کولو ته چمتو دي. او دا په داسې حال کې چې اسلام يتيم دی، پر اسلامي ملکونو ظالم، جابر، منافق او د پرديو په لاس مسلط شوي واکمنان حکومت کوي، د اسلام په لوري د بلنې هر خوځښت تر نورو د مخه د همدغو چارواکو په لاس ځپل کېږي، پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو ګډ برید او له دوی سره د اسلامي هېوادو د حکومتونو ځرګندې او پټې ملګرتيا وښوده چې اسلامي امت څومره مظلوم او اسلام څومره يوازې دی؟؟!!

په افغانستان کې د شوروي اتحاد ماتې او نن په عراق او افغانستان کې اسلامي مقاومت او د هغه له ځپلو نه د غربي ځواکونو عجز او ناتواني اسلامي امت راوېښ کړ، غرب د اسلامي امت له راوېښېدو وېرېدلی، دا وېښتيا د خپلو استعماري ګټو لپاره ستر ګواښ ګڼي، اسلام ته د ځوان نسل د پراخ راتګ، په غربي نړۍ کې له محرف مسيحيت، پانګه وال اقتصادي نظام، بې هدفي او بې فرهنګي نه د صالح وګړو ژوره کرکه او د اسلام په لوري د دوی ورځ په ورځ پراخه رجوع؛ غربي استعمارګران سخت وېرولي، د مقابلې لپاره ئې ملاتړلې، پر افغانستان او عراق د دوی وحشيانه برید او دلته په پاتې کېدو د دوی د ټينګار اصلي وجه او موخه همدا ده. خو إن شاء الله دوی به په دې صليبي جنګ کې همداسې له ماتې سره مخامخ کېږي لکه چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. افغان مجاهدين او عراقي سرتيري به دوی ته هم د کمونيزم په څېر ماتې ورکوي.

صليبي ځواکونه په افغانستان او عراق کې يوازې د جنګ په سنګرونو کې د اسلام او مسلمانانو مقابله نه کوي، په نورو برخو کې هم پراخې هلې ځلې لري، يوازې په افغانستان کې ئې دوه نيم زره انجيوګانې (غير دولتي مؤسسې) جوړې کړې او نړدې يو لك مامورين ئې په کې استخدام کړي چې دا ټول مسيحيت ته د افغانانو په اړولو او د اخلاقي فساد په خورلو لګيا دي. دوی له تايلند، چين، جنوبي کوريا او ګڼ شمېر نورو هېوادونو په زرهاوو بد لمنې نجونې افغانستان ته راوستې، په هوټلونو کې ئې ځای په ځای کړې او د اخلاقي فساد خورولو دنده ئې ورکړه، يوازې د جنوبي کوريا له هېواده ئې نږدې دوه زره کسان په همدې موخه خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیاحت په نامه راولېږل، په بامیان کې په خاصه توګه او د شمال په ځینو ولایاتو کې ئې کار پیل کړ، خبره ئې رسوایي ته ورسېده، خلکو د دوی په فعالیتونو اعتراض وکړ او حکومت ته ئې وویل چې دوی مسیحیت ته د افغانانو د اړولو هڅې کوي، باید له هېواده وشړل شي، حکومت مجبور شو او د دوی د ایستلو اعلان ئې وکړ!!

د عبدالرحمن پنجشیري ارتداد، څرګند اعتراف، نیونه، د بش، بلیر، پاپ او نورو فوري عکس العمل او له څه ځنډه پرته د ده ژر خوشې کېدا او ایټالیا ته تګ؛ د اسلام او مسلمانانو په ضد د غرب د خطرناکو توطئو ابعاد ښه بربنډ کړل، دا د یوې شرمناکې توطئې یوه کړۍ وه، دا ډرامه د دې لپاره جوړه شوې وه چې مرتد شوو افغاني مسیحیانو ته وښیي چې افغانستان اوس ستاسو د ملګرو په واک کې دی، حکومت او چارواکي ئې ستاسو هم مسلکه او ستاسو په خدمت کې دي، څوك مو د ارتداد په جرم نه نیولی شي او نه محاکمه کولی، دوی ته ویل شوي وو چې په افغانستان کې زیات شمېر کسان مخصوصاً د انجیوګانو پرسونل او د حکومت لوړ پوړي چارواکي مسیحیت ته اوښتي، خو له وېرې خپل ارتداد نه شي اعلانولی، د ایټالیې استخباراتو دا پرېکړه وکړه چې عبدالرحمن پنجشیری دې ته تیار کړي چې خپل ارتداد بربنډ کړي، د کورنۍ غړي ئې اړوند ادارې ته اطلاع ورکړي، ونیولی شي، په محکمه کې په خپل ارتداد اعتراف وکړي، د محکمې بهیر څرګند شي، ټول خلك ترې خبر شي، خو د امریکا، انګلستان، ایټالیا، کاناډا، استرالیا او نور حکومتونه فوراً او جدي عکس العمل وښیي، د فوري خوشې کولو غوښتنه وکړي، خلاص شي او په ایټالیا کې پناه ورکړی شي، تر څو په دې سره د هغو کسانو وېره ختمه شي چې خپل ارتداد نه شي اعلانولی. دا په حقیقت کې د مسیحیت په لوري د خلکو د تشویقولو لپاره یوه کرکجنه توطئه وه.

دغه حالت ته په پام سره د دې ضرورت وو چې د مسیحیت په حقیقت د خلکو د پوهاوي لپاره انجیل ته یوه کره کتنه وشي، له قرآن سره مقایسه کړی شي، خلك په دې پوه شي چې بایبل څه ویلي؟ او قرآن څه ځواب ورکړی؟ دا حقیقت ورته جوت شي چې مسیحیت ته اوښتي او له اسلامه مرتد شوي کسان په دې خاطر مسیحیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته نه دي اوښتي چې انجيل ئې لوستلی او هغه ئې يو داسې کتاب موندلی چې تر قرآن غوره په نظر ورغلی، د انجيل استدلال ئې مضبوط او بلنه ئې اغېزمنه او لارښوونې ئې د انسان د نېك مرغۍ ضامن موندلې او په هغه کې ئې د خپلو ټولو پوښتنو ځواب ترلاسه کړی!!!

مخکې له دې چې زه بايبل ولولم، ګمان مې کاوو چې دا به همغه مقدس آسماني کتاب وي چې د الله تعالی له لوري پر عيسی عليه السلام نازل شوی، خو الله تعالی په دې خاطر منسوخ کړ او پر ځای ئې قرآن راولېږو چې دين پلورونکو مسيحي علماوو په هغه کې تحريف وکړ، ځينې برخې ئې بدلې، ځينې ئې حذف او ځينې ئې غلط تعبير او تفسير کړې، ګمان مې دا وو چې ښايي معمولي تغيرات به په کې راغلي وي او ډېرې برخې به ئې له لاس وهنو او تحريفه خوندي پاتې وي، د همدې لپاره مې فکر کاوو چې هغو درنو مفسرينو کومه لويه اشتباه نه ده کړې چې د قرآن د تفسير په دوران کې ئې په دې کتاب استناد کړی يا ئې ځينې قصې ترې رانقل کړې، خو کله چې ما په بايبل کې تحقيق پيل کړ؛ راته جوته شوه چې ما سخته اشتباه کړې وه، نه دا انجيل همغه مقدس آسماني کتاب دی او نه په دې کتاب استناد کول صحيح دي، په دې کتاب کې چې کوم څه ډېر لږ موندلی شو نو هغه؛ الهي کلام ته ورته جملات دي، ما په دې طمعې او هيلې بايبل پرانېزو او د هغه مطالعه مې پيل کړه چې په تورات او انجيل کې د يهودانو او مسيحيانو له لوري شوي تحريفونه به د قرآن په رڼا کې په ګوته کړم، هره پاڼه مې په همدې طمعې اړولې چې که په مخکنۍ کې مې الهي کلام تر سترګو نه شو، ښايي په دې پاڼې کې به ئې ومومم او که په دې کتاب او رسالې کې مې ونه ليدو په نورو کې به ئې وګورم، خو ما بايبل پای ته ورساوو پرته له دې چې زما آرمان ترسره شي، باور وکړئ ما په ټول بايبل کې د الله تعالی د مبارك کلام دومره څه هم ونه موندل لکه يوازې په آيت الکرسي او يا د فاتحې د سورې په اوو آيتونو کې چې راغلي. بايبل په اصل کې د بې بنسټه روايا تو داسې مجموعه ده چې له عيسی عليه السلام نه ډېر وروسته د بېلابېلو ليکوالانو په لاس ليکل شوي، زياتې برخې ئې د بني اسرائيلو د قوم د شجرې، نسب او تاريخ په اړه بحث کوي، يوه لويه برخه ئې د داسې قصو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجموعه ده چې د هر هوښيار او عاقل انسان له نظره مسخره او خيالي ناولونو ته ورته برېښي، يوه برخه ئې داسې وړاند وينې دي چې تر اوسه ئې هېڅ يوه سمه او صحيح ونه ختله، ډېره لږه برخه ئې احکام دي چې په دې کې هم تر هر څه زيات د بني اسرائيلو د معبد د ځرنګوالي او د قربانۍ د وړاندې کولو طريقې ښودل شوې. ما ته د تحقيق په دوران کې ثابته شوه چې قرآن کريم د دې کتاب نږدې په سلو کې د پنځه نوي برخو ترديد او د پنځو تصحيح کوي.

په بايبل د نقد په اړه تر دې د مخه هم ډېر کتابونه ليکل شوي، مخصوصاً په عربي او اردو کې، هر کتاب د نقد لپاره ځانګړې طريقه غوره کړې، خو ما چې کومه طريقه غوره کړې هغه له لوستونکي سره مرسته کوي چې له يوې خوا د بايبل يوه مشرح خلاصه ولولي او له بلې خوا د اعتراض وړ ټول موارد ورته جوت شي. ما لومړی د بايبل د هرې برخې خلاصه په پوره امانت او تفصيل سره وړاندې کړې، بيا مې تر نقد او کره کتنې لاندې نيولې، په نورو کتابونو کې دا طريقه نه ده کارول شوې، يوازې د اعتراض وړ برخې ببلې ببلې څېړل شوې، د دغو کتابونو لوستونکي دې ته اړ کېږي چې بايبل هم خپلې مخې ته کېږدي او ولټوي چې تر نقد لاندې برخه چېرې راغلې، په کومه صيغه او په کوم ارتباط!! زمونږ نقد ئې له دې مشکل څخه ژغوري. په دې ليکنې کې ما د دې هڅه هم کړې چې د بايبل اکثر برخې د قرآن د آيتونو په څنګ کې کېږدم، توپير ئې له الهي کلام سره په ګوته کړم او د درنو لوستونکو قضاوت ته ئې وړاندې کړم.

ما د دې کتاب په ليکلو باندې نږدې نه مياشتې تېرې کړې، تر لسو نه زياتو علماوو او پوهانو ورونو په خپلو مشورو او ملاحظاتو سره زما مرسته کوله. د تحقيق په دوران کې مې دغه کتابونه يا بشپړ يا په اجمالي توګه مطالعه کړي: الموسوعة الميسرة، اظهارالحق، الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، عسيائيت، صليب ټوټ گيا، عيسائيت کيا هے، حوار مع زميلي المسيحي.... له ځينو نه مې په مناسبو برخو کې استفاده کړې، د شيخ احمد ديدات او ډاکټر ذاکر نايك ځينې ويناوې مې هم اورېدلې دي، الله تعالی دې دغو ليکوالانو، دعاتو او زما مشاورينو او مرستندويانو ته اجر ورکړي. که ما په دغو کتابونو کې کوم يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافي موندلی وی حتماً مې د هغه په ژباړې اکتفاء کوله او د نوي کتاب په لیکلو مې دومره وخت نه ضایع کولو. خو ما په بایبل باندې د یوه داسې جامع او مفصل بحث او نقد ضرورت احساس کړ چې هم د بایبل ټول اساسي مطالب د لوستونکو مخې ته کېږدي او هم ئې د انتقاد او اعتراض وړ ټولې برخې، په دغو کتابونو کې یا خو بحث اجمالي او مختصر دی، یا یوازې د بایبل تناقضات په ګوته شوي او په همدې اکتفا شوې، یا ئې بحث موضوعي دی او د ځانګړو قضایاوو په اړه د بایبل غلطو ویناوو ته ګوته نیول شوې، له دې کتابونو نه یوازې هغه څوك استفاده کولی شي چې یا ئې بایبل تر دې د مخه په دقت سره لوستلی وي او یا د مطالعې په دوران کې هغه خپلې مخې ته کېږدي، خو (بایبل د قرآن په رڼا کې) داسې لیکل شوی چې هم د بایبل ټول اساسي مطالب د لوستونکو مخې ته ږدي او هم هغه جدي اعتراضات چې عقل، علم او واقعي الهي دین ئې په دغو مطالبو لري، په دې کتاب کې به تاسو د قرآن په رڼا کې د بایبل اصلي څېره وګورئ، یوه داسې مقایسه چې د قرآن او بایبل تر منځ ژور توپیرونه ستاسو مخې ته ږدي.

ما د تحقیق او نقد په دوران کې د بایبل له هغو دریو نسخو استفاده کړې چې د بایبل د یوې مشهورې او معتبرې نشراتي ادارې لخوا په فارسي، عربي او انګریزي کې ترجمه او نشر شوې، دا مرکز د نړۍ په مختلفو ژبو د بایبل د ترجمې او نشر تر څنګ، ګڼ شمېر تلویزیوني شبکې، راډیوګانې او انټرنیټي صفحې هم لري، د نړۍ په نږدې دریو سوو ژبو ئې بایبل ترجمه او نشر کړی، د بایبل ډېرې قصې ئې په کارتوني بڼې کې هم تیارې او نشر کړې او هره ورځ ئې د دغو شبکو له لارې نندارې ته ږدي. دا باید علاوه کړم چې په دغو دریو نسخو کې هم ډېر ځلې اختلافات ترسترګو کېږي، په داسې حال کې چې ژباړه او خپرېدا ئې د یوه مرکز له لوري ترسره شوې، د دغو نسخو تر منځ د اختلاف په صورت کې ما اکثراً د فارسي نسخې وینا د نقد لپاره غوره کړې.

د بایبل لنډه معرفي:

مخکې له دې چې د بایبل متن ته د مشرح او تفصیلي بحث لپاره داخل شم، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختصار سره لاندې مطالب ستاسو مخې ته ږدم:

- که تاسو بايبل ته په دې نيت رجوع وکړئ چې پوه شئ د الله تعالی په هکله ئې څه ويلي، هغه ئې څنګه معرفي کړی، مواصفات ئې کوم او د شته والي دلايل ئې څه، نو څه به ترلاسه نه کړئ او د خپلو پوښتنو واضح او سم ځواب به په لاس درنه شي، نه يوازې دا چې تش لاس به تري پورته کېږئ بلکې ډېرې نوې پوښتنې به درسره پيدا کېږي، په بايبل کې به الله تعالی داسې ومومئ چې د کمزوري انسان په څېر دی، انسان ئې د ځان په شکل کې پيدا کړی، يوازې د بنې اسرائيلو خدای دی، له دوی سره دی ، په دوی کې اوسېږي، دوی ئې خپل قوم دی، دوی ئې زامن دي!! کله کله د انسان په شکل کې راظاهر شوی، د بني اسرائيلو پيغمبرانو ته ئې ځان ښودلی، له يعقوب عليه السلام د بني اسرائيلو له جد سره ئې غېږې نيولې دي خو په دې نه دی توانېدلی چې هغه راځملوي!! عادت ئې د ماشومانو په څېر دی، په وړوکي شي خوشحاله کېږي او په وړوکي شي خفه کېږي. د دوی خدای کله په ډېرې وړې خبرې سخت غصه شي او سخته جزا ورکوي حتی د ګناهګار تر اووم نسله نه بخښي او کله په ډېر کم او بې اهميته کار ډېر خوشحاله شي او د عامل تر اووم نسل پورې نېکه بدله ورکوي. يوازې ګناهګار نه مؤاخذه کوي بلکې اولاد ئې هم مجازات کوي. د سر د وېښتانو په خريلو سره سخت ناراضه کېږي او په پرېښودو سره ئې ډېر راضي کېږي!! کله چې داؤد عليه السلام د بني اسرائيلو د ځلميانو د شمېرلو امر وکړ، په دې سره الله هومره پرې غصه شو چې ورته وئې ويل: له دغو درېو سترو عذابونو څخه يو غوره کړه: وچ کالي، وبا او د دښمن غلبه، ده وبا غوره کړه!!!

د بايبل خدای بني اسرائيلو ته امر کوي چې نور قومونه ووژنئ، په هيڅا ئې رحم مه کوئ، ښځې، ماشومان او نارينه ئې له تيغه تېر کړئ، کورونه ئې وران او ښاروي ئې ووژنئ او فصلونو ته ئې اور واچوئ.

خدای د خلکو په شتمنيو او محصولاتو کې خاصه برخه لري، خو د خدای دا برخه کاهنانو (مذهبي مشرانو) ته رسېږي، قرباني او صدقه به کاهن ته سپارل کېږي، کاهن له بل هر کاره معاف دی، يوازې د معبد خدمت به کوي، خدای د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده دعا د کاهن له لارې اورې او قبلوی ئې، د کاهن راضي کول د خدای راضي کول دي او د ده ناراضه کول د خدای ناراضه کول دي.

کاهنان په هرې خبرې کې له خدای نه مخامخ هدایت ترلاسه کوي، ښه او بد سم او ګناهګار په قرعه معلوموي، د هرې جګړې له شروع کولو مخکې ترې پوښتنه کوي چې دا جګړه وکړي که نه، خدای په خپله له دوی سره په جګړې کې برخه اخلي، دوی هغه وخت باید جګړه پیل کړي چې د خدای د ګامونو غږ واوري.

د خدای په وړاندې رقص او سرود چنګ و نای وهل د عبادت په ضمن کې راځي.

- که تاسو وغواړئ چې بایبل په دې نیت ولولئ چې پوه شئ پیغمبران ئې څنګه معرفي کړي، ځانګړتیاوې ئې کومې، مأموریت ئې څه، قوم ته ئې څه ویلي، له کوم پیغام سره لېږل شوي، ولې الله تعالی د استاځو په توګه غوره کړي، د دوی امتیاز له نورو خلکو په څه کې وو، په ولس کې چا د دوی ملګرتیا کړې، چا ئې مخالفت ته ملا تړلې...؟!! نو د دې پوښتنو واضح ځواب نه شئ موندلی، د مثال په توګه ابراهیم علیه السلام به په بایبل کې یو عادي انسان ومومئ، د تارح ځوی، د بني اسرائیلو جد، یو مهاجر، ... نه ئې قوم ته څه پیغام او لارښوونه درلوده، نه ئې په خپلې ټولنې د مسلط سیاسي، اجتماعي او دیني نظام مقابله کړې، څو ځلې ئې خدای لیدلی او یو ځلې ئې خدای ته ډوډۍ هم ورکړې!! خو که تاسو د قرآن په هېندارې کې د ابراهیم علیه السلام شخصیت ته نظر وکړئ نو هغه به داسې یو عظیم شخصیت وموموئ چې سر ئې له آسمان سره لګېږي، داسې شخصیت چې پیغمبر علیه السلام به د ده په هکله ویل: زمونږ سردار او سالار ابراهیم علیه السلام دی، د ده وینا، د ده دعوت، د ده شخصیت، د ده مبارزه، د ده استدلال، همت، صبر .. به هومره اوچت په نظر درشي چې له ځنډه پرته به د ده په عظمت اعتراف وکړئ!!

په بایبل کې پیغمبران او انبیاء داسې معرفي شوي: نه د اوسېدو خاص ځای لري او نه خلکو ته د ویلو لپاره کوم پیغام او لارښوونه. کار ئې یوازې دا دی چې پاچایانو ته ووایي: دې جنګ ته ولاړ شه او دې ته مه ځه، په دې کې بریا ترلاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي او په دې کې له ماتې سره مخامخ کېږي. دې قوم او دې کورنۍ ته برکت ورکوي او پر هغې بلې کورنۍ او کس د الله لعنت وروي. خلك له دوی نه د غیب خبرې پوښتي او دوی ځواب ورکوي. په غرونو او لوړو او اکثراً د خلکو له نظره پټ ګرځي. پاچایان تدهین کوي، په سر ئې د زیتون مبارك غوړي وراچوي او په همدې سره هغه ته پاچائي ورپه برخه کېږي. پر دوی وحي هغه وخت نازلېږي چې ساز او سرود غږېږي او دوی د وجد او مستۍ په حالت کې وي، د غیب خبرې په دې حالت کې دوی ته معلومېږي. بایبل د حزقیال په کتاب کې د انبیاوو په اړه یوه په زړه پورې وینا لري چې د دوی د انبیاوو څرنګوالی په ګوته کوي، لیکي: دوی د ګدړو په څېر ورانو ویجاړو ځایونو کې اوسېږي، دروغجنې وړاندوینې کوي، د خلکو لپاره د خیر خبره، لارښوونه او واضح پیغام نه لري، د خلکو له ژوند سره ئې هیڅ کار نه وي، هیڅ ویجاړ حصار د دوی په لاس نه رغول کېږي، د پاچایانو د سر دعا کوي، د خلکو د غولولو لپاره د پاچایانو سر په زیتون غوړوي او دا د خدای له لوري د ده د انتخاب نښه ګڼي!!!

• په بایبل کې د قیامت، بیاژوندون، حساب و کتاب، مکافات او مجازات، جنت او دوزخ په اړه څه نه دي ویل شوي، په داسې حال کې چې د قرآن یوه لویه برخه دې مبحث ته مختص شوې، په کومې موضوع چې په قرآن کې تر نورو زیات بحث شوی، د اثبات لپاره ئې زیات دلایل وړاندې شوي او د ټولو پیغمبرانو علیهم السلام د دعوت اساسي برخه ګڼل شوې همدا د قیامت او بیاژوندون موضوع ده، ډېره عجیبه ده چې بایبل د تورات او انجیل او د موسی علیه السلام، عیسی علیه السلام او د دوی د ټولو پیغمبرانو د دعوت دا مهمه برخه حذف کړې او په هیڅ ځای کې ئې معمولي یادونه هم نه کوي!!

• په بایبل کې د شیطان او پېریانو په اړه هم څه نه مومو، له جنت نه د آدم علیه السلام ایستل د شیطان په ځای د مار کار ګڼي، نه د انسان بد کارونه شیطاني وسوسو ته منسوبوي او نه هغه د انسان د خطرناك دښمن په توګه معرفي کوي، په داسې حال کې چې قرآن د انسان او فرشتې ترڅنګ د پېریانو یادونه کوي، د انسان په څېر ئې بااختیاره مخلوق ګڼي چې ښه او بد ، کافر او مؤمن لري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د بایبل په مذهب کې ښځه نجس مخلوق ده، په هغه ځای کې ئې او سېدل ناروا دي چې مقدس شیان لکه د عهد صندوق پکې وي!!
- له غیر یهودي سره نکاح کول ناروا او د الله د غضب باعث ګڼل کېږي.
- د بایبل یوه لویه برخه قصې دي، خو دا قصې داسې دي لکه د ژمي په اوږدو شپو کې وړو وړو لمسیانو ته د بوډۍ انا قصې، هومره مسخره او د خندا وړ چې د هر عاقل انسان خندا پرې راځي، هیڅ هوښیار انسان به دا ونه مني چې دا قصې د الله تعالی د کتاب برخه کېدی شي، حتی دا به ونه وایي چې دا قصې کوم هوښیار انسان لیکلې دي.
- د بایبل بله لویه برخه د بېلابېلو قومونو په شجرو بحث کوي، د دې بحث په ترڅ کې به تاسو وګورئ چې د بایبل له نظره د ځمکې او آسمان له پیدا ښته او د آدم علیه السلام له پیدا ښته تر نن پورې نږدې شپږ زره کاله تېر شوي چې که د هر نسل لپاره یوه پېړۍ مختصه کړو نو اوسنۍ پېړۍ د شپېتم پوښت ده، له آدم علیه السلام نه تر نوح علیه السلام پورې لس پوښته، له نوح علیه السلام نه تر ابراهیم علیه السلام پورې لس پوښته، له ابراهیم علیه السلام نه تر عیسی علیه السلام پورې نږدې شل نسله او د عیسی علیه السلام له میلاده تر نن پورې شل پوښته!! دا په داسې حال کې چې د غرب د انسایکلوپیډیا (دائرة المعارف) له مخې د لمر عمر نږدې څلور ملیارده او شپږ سوه ملیونه کاله دی او همدا دائرة المعارف وایي چې د نیل په دواړو خواوو کې داسې آثار ترلاسه شوي چې ښیي له نن نه اوه زره کاله مخکې په دې سیمې کې انسانان د زراعت په کار بوخت وو، د زراعت وسایل ئې جوړ کړي او د ځمکو د خړوبولو لپاره ئې ویالې ایستلې وې!! او لیکي چې په فرانسه کې د کیندنو په ترڅ کې په غار کې داسې منظره موندل شوې چې له نن نه څوارلس زره کاله مخکې انځور شوې!! له دې معلومولی شئ چې انسان به څه وخت او د بایبل له وینا نه څو زره کاله مخکې پیدا شوی وي؟!! مخکې غربي څېړونکو ویل چې انسان پنځه ویشت زره کاله مخکې ګاڼه جوړه کړې او کارولې، په ۲۰۰۶ میلادي کال کې داسې نښې په لاس ورغلې چې ښیي انسان نوي زره کاله مخکې ګاڼه جوړه کړې خو دا ګاڼه ئې د مېوو له زړو جوړه کړې وه، همدا راز ادعا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چې د انسان لومړني اجداد نږدې درې سوه زره کاله مخکې پيدا شوي!! دغو غربيانو ته وايو: تاسو څنګه هغه بايبل منئ چې د آسمانونو او ځمکې عمر شپږ زره شپږ کاله او شپږ ورځې بولي؟!! آيا د بايبل د لرې غورځولو لپاره د هغه دغه غلطه او بې بنسټه ادعا کافي نه ده؟!!

- د عالم د پيدا ښت په اړه د بايبل وينا هومره بې بنسټه او غيرعلمي ده چې هر باشعوره انسان پرې پوهېدی شي، دا غلطه وينا په ډېر صراحت سره ښيي چې دا کتاب نه الهي کتاب دی او نه د کوم عالم او پوه انسان په لاس ليکل شوی کتاب!!
- بايبل په ټولو انسانانو کې بني اسرائيل غوره قوم او د الله تعالی نازولي زامن ګڼي، داسې چې جنت د دوی لپاره پيدا شوی او دوی د جنت لپاره، نورو قومونو ته د دوزخ د خس او خاشاك په سترګه ګوري او په بني اسرائيلو کې د لاوي قبيله چې د موسی عليه السلام قبيله ده ستانه ګڼي، دا قبيله به د معبد له خدمته پرته بل کار نه کوي، مصارف به ئې د معبد له عوايدو تأمينېږي!!
- بايبل به داسې ومومئ چې ټول بحثونه ئې د اسرائيليانو او د دوی شاوخوا مېشت قومونو په محور څرخېږي، بحثونه ئې له فلسطين، مصر، سوريې، بابل او آشور نه بهر نه وځي، نه د نړۍ د نورو قومونو په اړه څه وايي او نه د نورو ملکونو نومونه اخلي، د انبياوو وړاندوينې ئې په همدې قومونو او ملکونو پورې اختصاص لري، د خدای له لوري د عذاب يا بخښنې او رحمت پرېکړې يوازې په همدې قومونو پورې مختص دي، خدای د اسرائيليانو مل او د دوی د دښمنانو دښمن دی، د پيغمبرانو مأموريت ئې دا دی چې له خدای نه اسرائيليانو ته د بريا او برلاسي غوښتنه وکړي او د دوی پر دښمنانو د عذاب نازلېدو دعا وکړي، که خدای پر اسرائيليانو غصه شي او د عذاب پرېکړه وکړي دوی ئې مخنيوی کوي او که په نورو قومونو د پېرزوينې پرېکړه کوي دوی اعتراض کوي او مخه ئې نيسي!! له بايبل نه به دا انتباه واخلئ چې په نړۍ کې نه له دغو قومونو پرته بل قوم شته او نه بل ملك، خدای ټول عالم ته شا کړې او په دغې تنګې سيمې کې اوسېږي، له آسمانه په داسې حال کې راکوز شوی چې تخت ئې څلور څلور سرې فرشتې پر اوږو وړي او په هغه کور کې مېشت شوی چې سليمان په اورشليم کې ورته جوړ کړ!! خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې په مقابل کې د قرآن لومړۍ آيت داسې دی: الحمد لله رب العالمين: ستاينه هغه الله لره ده چې د عالمونو رب دی (نه د يوه خاص قوم رب او نه د يوې ځانګړې سيمې، د ټول عالم او عالميانو رب دی)

- په بايبل کې به کافي ډېر تناقضات وګورئ، دلته يوه خبره، څو صفحې وروسته همدا خبره په بلې بڼې کې او د مخکنۍ کاملاً خلاف راغلې، د مثال په توګه دوه ځلې ئې دا خبره ابراهيم عليه السلام ته منسوب کړې چې د سفر په دوران کې ئې خپله مېرمن د خور په نامه معرفي کړه او د پاچا عسکرو ترې بوتله، يو ځل وايي چې له ابراهيم عليه السلام سره دا معامله په مصر کې او د مصر د فرعون لخوا شوې، خو څو پاڼې وروسته ليکي چې دا پېښه د فلسطين په جرار نومي ښار کې واقع شوې او دا کار د فلسطين د پاچا ابيملك له لوري شوی، هلته ليکي چې په دې وخت کې ابراهيم پنځه نوي کلن وو!! او دلته ليکي چې په دې وخت کې ابراهيم پنځه اويا کلن وو!! او لږ وروسته همدا پېښه اسحاق عليه السلام ته منسوبوي او وايي چې له ده سره دا معامله د ابيملك له لوري شوې!!
- په بايبل کې به ډېر قبيح تکرار په نظر درشي، هومره چې که په مکرره توګه راغلي مطالب حذف کړو نو د کتاب حجم به د اوس په پرتله تر نيمائي راکم شي، د مثال په توګه د تثنيې د کتاب ټول مطالب په مخکنيو کتابونو کې راغلي او د همدې کتاب د لومړۍ برخې مطالب په وروستۍ برخې کې بيا تکرار شوي .
- بايبل به له خرافي، جعلي او دروغجنو قصو ډك ومومئ، داسې قصې لکه چې وايي: سامسون د خره د ژامې په هډوکي سره زر فلسطينيان ووژل!! سامسون په داسې حال کې د يوه معبد دوه ستنې د لاس په زور ونړولې چې په سترګو ړوند وو، لاس او پښې ئې تړلې وې، د دواړو ستنو تر منځ ودرول شوی وو، په دغو ستنو داسې چت ولاړ وو چې درې زره کسان ترې لاندې راغونډ شوي وو، ده دواړو ستنو ته زور ورکړ، ونړېدې، چت راپرېوت او ټول خلك د ده په شمول ترې لاندې شول!!
- يو څه چې په بايبل کې به زيات په نظر درشي، نو هغه شمېرې او ارقام دي، په دې شمېرو کې به په خاصه توګه وګورئ چې د اوو په عدد ډېر ترکيز شوی اووه، اووه سوه، اووه ورځې، اووه اونۍ، اووه مياشتې، اووه کلونه، اوه سږي، اووه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې، اووه لونې، اووه زامن، همداسې اووه اووه، کله کله ئې اووه په دوو ضرب کړي او څوارلس ئې ترې جوړ کړي او کله په لسو، سلو او زرو ضرب کړې او اویا، اووه سوه، اووه زره او اویا زره ئې ترې جوړ کړي، که د بایبل په شمېرو کې غور وکړئ په واضح توګه به درته معلومه شي چې دا هسې په تیاره کې په ټپو سترګو کاڼي ویشتل دي، هیڅ وزن او اعتبار نه لري، د قرآن په وینا رجماً بالغیب دي، له همدغو بې بنسټه ارقامو هم معلومولی شئ چې دا کتاب د یوه ناول لیکونکي لخوا قصه خوښو ته لیکل شوی!!

- بایبل دوه برخې لري، (عهد قدیم) او (عهد جدید)، لومړۍ برخه ئې اوس له نه دېرشو کتابونو جوړه شوې، او دوهمه برخه ئې له اووه ویشتو. لومړۍ برخې ته هم مسیحیان د سپېڅلې کتاب د مهمې برخې په سترګه ګوري او هم یهودان، د دوی له نظره دا د تورات او زبور مجموعه ده، هیڅوك په یقین سره څه نه شي ویلی چې دا کتاب کله او د چا په لاس په دې بڼې کې ترتیب شوی، د بایبل لیکونکی هم په دې هکله یقیني خبره نه شي کولی چې دا کتابونه چا لیکلي، ده ته هم د دغو کتابونو لیکوالان معلوم نه دي، که څه هم د بایبل لیکونکي هڅه کړې چې د ځینو کتابونو لیکوالان په ګوته کړي خو په دې صیغه چې وایي: دا کتاب به احتمالاً فلان کس لیکلی وي!! تاسو به د دغو کتابونو په سرلیکونو کې ولولئ چې وایي: ښایي دا به سلیمان لیکلی وي، ښایي دا به عزرا لیکلی وي... د عهد قدیم د کتابونو او اسفارو د شمېر په اړه هم مسیحیان او یهودان متفق نه دي، د کاتولیکیانو عهد قدیم تر پروتستانتیانو اووه اسفاره زیات لري، دوهمه برخه ئې یوازې مسیحیانو ته مختص ده، دې ته د انجیل او د هغه د شرحې په سترګه ګوري، خو دا انجیل یو نه بلکې د ځینو له نظره څلور دي: انجیل متٰی، لوقا، یوحنا او مرقس او د ځینو له نظره پنځه دي او برناپا هم پرې علاوه کوي، د دغو انجیلونو تر منځ کله شدید اختلاف او کله توافق ترسترګو کېږي، له الفاظو او د الفاظو له ترکیب نه ئې په وضاحت سره معلومېږي چې دا د بېلابېلو لیکوالانو په لاس لیکل شوي انجیلونه دي، د انجیلونو تر څنګ به، د عیسی علیه السلام حواریونو او شاګردانو ته منسوب څه رسالې وګورئ، کله چې دا رسالې او لیکونه له انجیلونو سره مقایسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوځ نو متوجه به شئ چې نه دا د کوم انجیل شرح او تفسیر دی او نه په خپله د کوم انجیل یوه برخه، بس یو چا بل ته لیك لیږلی او د بایبل لیکونکي هغه په بایبل کې شامل کړی، په دې کې ډېر لیکونه پولس ته منسوب شوي.

- دې ته په پام سره چې قرآن واضح او روښانه تاریخ لري، دا معلومه ده چې کومه برخه ئې کله او چېرې نازله شوې، چا چا له پیغمبر علیه السلام نه اورېدلی او لیکلی او چا چا حفظ کړی، بیا د چا په لاس او په کوم وخت کې له لیکل شوو نسخو، د حافظانو په موجودیت کې یوه نسخه جوړه شوې او په همدې نسخې د ټولو صحابه وو اتفاق شوی او په نړۍ کې خور شوی او الله تعالی د هغه داسې حفاظت کړی چې نن او د پیغمبر علیه السلام له رحلت نه څوارلس پېړۍ وروسته، چې څوك د نړۍ په یوې لرې سیمې کې خلکو ته لمونځ ورکوي او د لمانځه په دوران کې کوم لفظ ترې هېر شي، یا ئې ترتیب ترې بدل شي، یا ئې اعراب سم ونه وايي نو مقتدیان فتحه ورکړي او خپلې اشتباه ته ئې متوجه کړي!! هغه خلك چې بایبل ئې نه دی لوستلی داسې ګمان کوي چې ښایي تورات او انجیل به هم قرآن ته ورته تاریخ ولري، خو خبره نه یوازې داسې نه ده بلکې کاملاً د دې عکس ده، بایبل نه د اصلي تورات او انجیل مجموعه ده او نه ئې شرح او تفسیر، په بایبل کې چې کوم کتابونه راغونډ شوي حتی د شمېر په هکله ئې هم د بایبل منونکي متفق نه دي، که څه هم د دې اختلاف د ختمولو لپاره څو ځلې په بایبل کې تصرف شوی، مشهور مذهبي مشران ئې راغونډ شوي، په دې ئې توافق کړی چې ځینې کتابونه ترې حذف کړي او هغه جعلي وګڼي، خو وروسته بیا بلې ډلې بېرته پرې علاوه کړي، کله چې د بایبل یو کتاب لولئ نو په هغه کې به ډېر تناقضات په نظر درشي او چې بیا دا له نورو سره مقایسه کوئ نو هم به ئې په مطالبو کې شدید تناقض او اختلاف وګورئ او هم ئې په الفاظو او د الفاظو په ترکیب کې. په دې اوسنۍ بڼې او ترتیب کې د بایبل د چاپ او خورېدو تاریخ هم ډېر پخوانی نه دی، که څه هم په یقین سره په دې اړه څه ویل ګران دي، د بایبل منونکي هم په دې هکله له څه ویلو عاجز دي، خو په دې باندې تر لسو پېړیو لږ موده تېرېږي، د موسی علیه السلام له زماني بیا تر دغه وخته چې بایبل د یوه کتاب بڼه غوره کوله، په تورات او انجیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه تېر شوي، څومره برخې ئې خوندي پاتې شوې، څومره تغير او تحريف په کې راغلی، څومره برخې ئې حذف شوې او څه څه پرې علاوه شوي، دې پوښتنو ته د تاريخ له مخې هيڅوك ځواب نه شي ويلی، خو په خپله د بايبل له مطالعې نه هر هوښيار او منصف لوستونکی دا قضاوت کولی شي چې بايبل د داسې ګڼ شمېر نوم ورکو ليکوالانو د ليکنو مجموعه ده چې نه د موضوعاتو په هکله په خپلو کې توافق لري او نه ئې د ليکنو اسلوب او د استدلال انداز يوه بل ته ورته، يوه غوښتې د شعر په ژبه خبرې وکړي، بل د متلونو په ژبه، بل په فلسفي استدلال سره، بل د قصو او ناولونو په بڼې کې، بل د تاريخ ليکونکي او د شجرو مرتب کونکي په توګه خپل مطلب بيان کړی.

- په بايبل کې له تحقيق نه وروسته زه دې نتيجې ته رسېدلی يم چې ښايي په ټولې نړۍ کې به بل داسې مذهبي کتاب پيدا نه شي چې په تناقضاتو، بې بنسټه او بېهوده خبرو او دروغجنو جعلي قصو کې له بايبل سره سيالي وکړی شي، زه دې ته حيران يم چې هغه انسان به څنګه بايبل د يوه سپېڅلي کتاب په توګه مني چې عقل ولري او په سر کې ئې ماغزه وي!!

سبحان الله و بحمده، سبحان الله العظيم

حکمتيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

عهد قدیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيدايښت

دا د بايبل د لومړي کتاب نوم دی، د عالم د پيدايښت په اړه بحث کوي، له غيرعلمي بحثونو ئې په ډاګه معلومېږي چې دا کتاب د داسې چا په لاس ليکل شوی چې د پيدايښت د څرنګوالي په اړه د ده معلومات ډېر ناقص او په افسانو ولاړ وو.

د بايبل د پيدايښت د کتاب په پيل کې د عالم د پيدايښت په اړه داسې لولو: (په سر کې کله چې خدای ځمکه او آسمان پيدا کړل، ځمکه تشه او بې شکله وه، د خدای روح د تورو بخاراتو پر سر خوځېده، خدای وفرمايل: (رڼا دې شي، نو رڼا شوه، خدای رڼائي خوښه کړه او له تيارې ئې بېله کړه، ده روښنايي د ورځې په نامه او تياره د شپې په نامه ونوموله، شپه تېره او سبا شوه او دا لومړۍ ورځ وه!!)

د بايبل په دې وينا کې څو خبرې د غور وړ دي:

- دا خوشې او بې معنا خبره ده چې ځمکه تشه او بې شکله وه!! له دې جملې نه هيڅوك څه مطلب نه شي اخيستی، له هر چا سره دا پوښتنه راولاړېږي چې ځمکه څنګه او له څه تشه وه؟ هر شته شی شکل لري، ځمکه څنګه بې شکله وه؟
- د بايبل له دې لومړۍ جملې هم او له اکثرو نورو جملو هم په ډاګه معلومېږي چې دا کتاب د الله تعالی کلام نه بلکې د يوه انسان کلام دی، داسې نه دي ويل شوي چې (کله ما ځمکه او آسمان پيدا کړل) بلکې ويل شوي چې کله خدای ځمکه او آسمان پيدا کړل... رڼا ئې خوښه شوه...) د دې خبرې معنا دا ده چې دا د الله تعالی په اړه د يوه انسان کلام دی، تاسو به د بايبل په هيڅ ځای کې ونه ګورئ چې الله تعالی د متکلم په صيغه خبرې کړې وي. خو د دې په مقابل کې قرآن داسې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ټولې ویناوې ئې د الله تعالی له لوري پیغمبر علیه السلام ته د خطاب بڼه لري، الله تعالی په خپله د متکلم په صیغه د قرآن مخاطبینو ته خطاب کوي.

• دلته د عالم د پیدا ښت د بېلابېلو مرحلو لپاره همدا زمونږ شپه او ورځ معیار ګڼل شوی، یعنې د لومړۍ ورځې په لومړیو دولسو ساعتونو کې الله تعالی رڼا راپیدا کړه، دا رڼا ئې په لومړي ځل ولیده او خوښه ئې شوه او د ورځې په نامه ئې یاده کړه!! که تاسو د بایبل دا خبره د یوه ساینس پوه او هغه څېړونکې په وړاندې کېږدئ چې د عالم د پیدا ښت په اړه څېړنې کوي نو تاسو ته به ووایي:

۱.دا هسې یوه خوشې، زړه او بې بنسټه قصه ده، هیڅ علمي ارزښت نه لري.

۲.د عالم د پیدا ښت بېلې بېلې مرحلې په ساعتونو او ورځو نه بلکې په سلهاوو ملیونو کلونو اندازه کولی شو.

۳.رڼا او روښنائي له اجسامو نه بېل مخلوق نه دی چې په مستقله توګه پیدا شوې وي، رڼا همغه وخت پیدا شوې چې د لمر په څېر روښانه او ځلېدونکې ستوري راپیدا شول، ځمکه هم په سر کې روښانه او ځلېدونکې وه، وروسته وروسته او ورو ورو سړه او تیاره شوه، خپله رڼا ئې له لاسه ورکړه او له لمره ئې رڼا او روښنایي اخیستل پیل کړل.

۴.د ځمکې پر سر شپه او ورځ هغه وخت راپیدا شوې چې ځمکې خپله اصلي رڼا او ځلا له لاسه ورکړه او تیاره شوه!!

• د ورځې او شپې نومونه انسانانو په خپله وضع کړي، په هر ځای او هر قوم کې ئې بېل بېل نومونه دي، څوك ئې ورځ، څوك یوم، څوك روز، څوك ئې د day په نامه یادوي، که دا نوم د الله تعالی له لوري ایښودل شوی وی نو په ټولو ژبو کې به سره ورته وو. د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو چې الله تعالی ورځ په کوم نامه یاده کړې وه، دا نوم عبري وو، عربي وو، انګلیسي، چینائي که جاپاني وو؟!!

• د بایبل د پیدا ښت باب چې چا لیکلی په دې وینا سره ئې هڅه کړې چې د خدای د هغې سرګردانۍ روح لپاره د اوسېدو مناسب ځای جوړ کړي چې د تیارو بخاراتو پر سر خوځېده، په دې سره ئې غوښتلي د مسیحیانو د دې عقیدې لپاره کوم بنسټ جوړ کړي چې خدای پر ځمکه او د بني اسرائیلو په منځ کې اوسېږي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کائناتو د پیدا ښښت په لومړۍ ورځ ئې د ځمکې پر سر ځان ته مناسب ځای جوړ کړ او سرګردانه روح ئې له تورو بخاراتو راکوزه شوه!!

د بایبل د دې غلطې وینا په مقابل کې قرآن څو خبرې لري:

- ځمکه او آسمان سره جوخت او یو وو، په یوه وخت او د یوې چاودنې په ترڅ کې سره بېل شول.
- الله تعالی آسمانونه او ځمکه په شپږو ورځو کې پیدا کړي خو دا شپږ ورځې زمونږ د معیارونو مطابق شپږ ورځې نه دي چې دوه اویا ساعته کېږي، بلکې د الله تعالی له عظمت سره مناسب شپږ مرحلې دي، قرآن مونږ ته وایي چې دا ورځ کله د زرو او کله د پنځوسو زرو کلونو معادل وخت لپاره کارول شوې او دا ځکه چې د انسانانو لپاره د وخت معیار ورځ وه او الله تعالی همدا لفظ کارولی خو دا د داسې اوږدې مودې لپاره چې یوه طبیعي مرحله احتوا کوي. له دې نه په واضح توګه معلومېږي چې د اصلي انجیل الفاظ به حتماً داسې وو لکه د قرآن الفاظ، هلته به هم د ورځ لفظ د یوې طبیعي مرحلې د بیانولو لپاره کارول شوی وي، په حقیقي او متداولې معنا نه بلکې په مجازي معنا، خو د بایبل لیکونکي اشتباه کړې او دا لفظ ئې په متداولې معنا اخیستی او له دې ئې همغه د ځمکې د سر ورځ جوړه کړې.

د پیدا ښښت د باب شپږمه او اوومه فقره وایي:

(بیا خدای وفرمایل: د بخاراتو کتلې دې سره بېلې شي، تر څو پورته آسمان او لاندې بحر جوړ شي!! نو خدای د بخاراتو کتلې د ځمکې له اوبو نه بېلې کړې او آسمان ئې ترې جوړ کړ، شپه تېره او سحر شو او دا دوهمه ورځ وه!!)

که دې وینا ته لږ ځیر شئ نو څو حقایق به ستاسو مخې ته راشي:

- دلته د آسمان او اوبو بنسټ یو ګڼل شوی او ویل شوي چې بخارات سره بېل شول له یوې برخې ئې آسمان جوړ شو او له بلې د ځمکې د سر اوبه!! او دا د آسمان په اړه د یوه داسې ناپوه انسان انګېرنه کېدی شي چې د آسمان او اوبو د رنګ ورته والي ته په پام سره ئې ګمان کړی چې کېدی شي د دې دواړو بنسټ او بنیاد یو وي او دواړه له بخاراتو جوړ شوي وي، هغه په دې نه پوهېدو چې دا آسمان زمونږ د ځمکې په څېر په ملیاردونو ستورې او اجرام په خپلې غېږ کې لري، څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زمونږ پر سر د يوې شنې پردې په څېر په نظر راځي دا آسمان نه دی، بلکې زمونږ پر ځمکې راتاو د اوبو بخارات دي چې يوازې څو کيلو متره د ځمکې له سره واټن لري، له دې پردې آخوا بې انتهاء فضاء ده خو نه ئې رنګ شين دی او نه اوبو او بخاراتو ته ورته!!

- د آسمان د پيدا ښت په اړه د دې غير علمي او عاميانه نظر په مقابل کې د قرآن وينا څومره دقيقه او علمي ده چې وايي: په سر کې آسمان او ځمکه سره يو وو او د يوې زورورې چاودنې په ترڅ کې سره بېل شوي او دا هغه خبره ده چې د يوويشتمې پېړۍ کائنات څېړونکي او ساينس پوهان ئې کوي.

د بايبل له نهمې تر ديارلسمې فقرې پورې دا مطالب راغلي:

(بيا خدای وفرمايل: د آسمان لاندې اوبه دې په يو ځای کې راغونډې شي تر څو وچه پيدا شي، همداسې وشول، خدای وچه د ځمکې په نامه او د اوبو ډنډ ئې د بحر په نامه ياد کړل او دا ئې خوښ شول، بيا ئې وفرمايل: ډول ډول نباتات او دانه لرونکي بوټي او مېوه لرونکې ونې دې په ځمکې کې راوټوکېږي او هر يو دې خپل خپل نوع پيدا کوي. همداسې وشول او خدای پرې خوښ شو، شپه تېره شوه او سحر شو او دا دريمه ورځ وه)

څوك چې د طبيعت په اړه ډېر سطحي او بسيط معلومات هم ولري دا خبرې بې بنسټه او غلطې ګڼي، په څو دلايلو:

- له ورپسې ۱۴ او ۱۵ جملې معلومېږي چې د بايبل ليکونکی په دې عقيده دی چې لومړی اوبه، بوټي او ونې پيدا شوي او بيا لمر او سپوږمۍ؛ خو دا خبره نه عقل مني او نه علمي تحقيقات، عقل او مشاهده وايي چې د لمر له وړانګو او تودوخې پرته نه بوټي راټوکېږي او نه ونې، که لمر نه وي نو د ځمکې پر سر به هيڅ ژوی راپيدا نه شي، دا لمر دی چې ځمکې ته د ژوو د پيدا ښت او د بقا دوه ضروري شيان، رڼا او تودوخه ورکوي، که ومنو چې لمر سپوږمۍ وروسته پيدا شوي نو هغه بوټي او ونې څنګه راپيدا شوي، رڼا او تودوخه ئې له کومه ترلاسه کوله؟!! علمي تحقيقات وايي چې ځمکه، لمر او سپوږمۍ په يو وخت کې پيدا شوي او د دوی له پيدا ښته يوه ورځ وروسته نه بلکې په مليونهاوو کلونه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځمکې پر سر د ژوندون شرايط برابر شول. د بايبل ليکوال هم له دې پلوه غلطي کړې چې د بوټو او ونو پيدا ښت ئې د لمر او سپوږمۍ له پيدا ښته مخکې ګڼلي او هم له دې پلوه چې د لمر او سپوږمۍ پيدا ښت ئې له ځمکې سره په يو وخت نه دی ګڼلی!!

په څوارلسمې او پنځلسمې فقرې کې دا سې ليکي:

(بيا خدای وفرمايل: په آسمان کې دې ځلانده اجسام وي چې ځمکه روښانه او ورځ له شپې بېله کړي او ورځې، فصلونه او کلونه رامنځ ته کړي او همدا سې وشول، نو خدای دوه سترې رڼاوې پيدا کړې ترڅو ځمکې ته خپلې وړانګې ولېږي، لويه رڼائي ئې پر ورځې د حکومت لپاره او وړه رڼائي ئې پر شپې د حکومت لپاره، ده همداراز ستوري راپيدا کړل، خدای دا ستوري په آسمان کې ځای په ځای کړل تر څو ځمکه روښانه کړي، پر شپې او ورځې حکومت وکړي او رڼا او تياره سره بېل کړي، خدای په دې خوښ شو، شپه تېره او سحر شو او دا څلورمه ورځ وه!!)

د دې وينا له ډېرو برخو معلومېږي چې دا د يوه کم علمه او د طبيعت له اسرارو د بې خبره انسان وينا ده، په څو دلايلو:

• سپوږمۍ د نورو ځلاندو ستورو په پرتله يو ډېر وړوکی ستوری دی، دې ته د لوی او ځلانده جسم نوم ورکول يوه ستره غلطي ده، په دې خاطر مونږ ته ستره برېښي چې مونږ ته تر ټولو نورو ستورو رانږدې ده، سپوږمۍ ځلانده جسم نه دی، رڼا ئې خپله نه ده، هغه برخه ئې مونږ ته روښانه برېښي چې د لمر رڼا پرې لګېږي، که تاسو دا خبره يوه عالم ته وکړئ چې سپوږمۍ يو ستر او ځلانده جسم دی نو په دې خبرې به وخاندي او دا به يوه ستره غلطي او عاميانه انګېرنه وګڼي.

• د بايبل ليکوال په دې نه پوهېدو چې لمر نه يوازې تر ټولو ستر او ځلانده جسم نه دی بلکې د دې لمر په څېر په آسمان کې په مليار دونو ځلانده او تر دې ستر ستر اجرام شته، چې هم ئې رڼا ترې زياته ده او هم ئې تودوخه، خو په دې خاطر چې لمر تر هغوی مونږ ته رانږدې دی نو ځکه ئې د يوازيني ستر او ځلانده جرم په توګه انګېرو، که تاسو د بايبل دا خبره کوم ساينس پوه ته وکړئ نو پر هغې به تمسخر کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د بایبل دا خبره هم بې معنا خبره ده چه لمر پر ورځې، سپوږمۍ پر شپې او ستوري پر دواړو حکومت کوي، دا نه معقوله خبره ده او نه کومه خاصه معنا افاده کوي، نه دوی حکومت کولی شي او نه شپه او ورځ داسې شیان دي چې حکومت پرې کېدی شي.

د پیدا ښت د باب له ۲۰ تر ۲۳ جملې پورې داسې دي:

(بیا خدای وفرمایل: اوبه دې له ژوو ډکې شي او مرغان دې د آسمان له پاسه الوتنې پیل کړي، بیا خدای په اوبو کې ژوند کوونکي ستر ستر حیوانات او ژوي او ډول ډول مرغان پیدا کړل، خدای په دې هم خوښ شو او برکت ئې ورپه برخه کړ او وئې فرمایل: د بحر ژوي دې زیات او اوبه دې ډکې کړي او مرغان دې هم د ځمکې پر سر زیات شي، شپه تېره شوه سحر شو او دا پنځمه ورځ وه.)

په دې جملو کې څو د اعتراض ټکي په نظر راځي:

- د ژوو د پیدا ښت په اړه دا رأیه سمه او دقیقه نه ده چې لومړی ډول ډول بوټي او ونې پیدا شوې او بیا په اوبو کې ژوند کوونکي حیوانات، دقیقه رأیه دا ده چې لومړی د اوبو ژوي او بیا د وچې ژوي پیدا شوي.
- د مرغانو په اړه دا ویل چې د آسمان د پاسه دې الوتنې پیل کړي، صحیح او دقیقه وینا نه ده، ځکه دوی د آسمان د پاسه الوتنې نه کوي، زمونږ د سر د پاسه او د ځمکې او آسمان ترمنځ الوتنې کوي. ممکن نه ده چې یو کلام دې د الله تعالی له لوري وي او په هغه کې دې داسې ټکیو ته پاملرنه نه وي شوې.

۲۴ او ۲۵ جملې ئې داسې دي:

(بیا خدای وفرمایل: ځمکه دې ډول ډول اهلي او وحشي حیوانات او خزندې راپیدا کړي، همداسې وشول او خدای ډول ډول اهلي او وحشي حیوانات او خزندې راپیدا کړل او له خپله کاره خوښ شو)

که دغو جملو ته لږ ځیر شئ نو دوه د اعتراض وړ خبرې به ستاسو مخې ته راشي:

- د بحث انداز داسې دی لکه له دوو خدایانو چې بحث کېږي، یو خدای فرمان ورکوي او بل خدای هغه ترسره کوي، ستر خدای وایي: ځمکه دې ډول ډول اهلي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وحشي حيوانات او خزندې راپيدا کړي او بل خدای همدا کار کوي او لومړی خدای پرې خوشحالېږي!!

- په سر کې ويل شوي چې ځمکه دې ډول ډول اهلي او وحشي حيوانات او خزندې راپيدا کړي، خو وروسته ويل شوي چې خدای دوی راپيدا کړل.

په يوه بليغ کلام کې نه بې ځايه تکرار وي او نه تناقض، پورتنی مطلب که يو اديب انسان وليکي نو په لنډو الفاظو سره به ليکي: الله تعالی وغوښتل چې ځمکه دې ډول ډول اهلي او وحشي حيوانات او خزندې راپيدا کړي او همداسې وشول، دا په هغه صورت کې چې وغواړي د دوی پيدا ښت ځمکې ته منسوب کړي خو که وغواړي د دوی پيدا ښت الله تعالی ته منسوب کړي نو ليکي به: الله تعالی وغوښتل چې په ځمکې کې ډول ډول اهلي او وحشي حيوانات او خزندې راپيدا کړي، همداسې ئې وکړل. په دې وينا کې نه ابهام شته او نه لوستونکی په شك او شبهه کې اچوي، خو د بايبل وينا هم مبهمه ده او هم لوستونکی په شك کې اچوي چې دلته يو خدای مطرح دی که دوه، د ژوو پيدا کول د ځمکې کار دی که د الله تعالی؟!!

له ۲۲ تر ۳۱ جملې پورې داسې دي:

(بالآخره خدای وفرمايل: انسان به د ځان په څېر جوړوم، تر څو د ځمکې پر حيواناتو، د اوبو پر کبانو او د آسمان پر مرغانو حکومت وکړي)، (نو خدای انسان خپل ځان ته ورته پيدا کړ، هغه انسان د نارينه او ښځې په بڼه کې پيدا کړ او برکت ئې ورپه برخه کړ او وئې فرمايل: د اولاد خاوند او زيات شئ او ځمکه ډکه کړئ، پرې مسلط شئ، د سمندر پر کبانو، د آسمان پر مرغانو او پر ټولو حيواناتو حکومت وکړئ، (ټول دانه لرونکي بوټي او ټولې مېوه لرونکې ونې مې ستاسو د خوراك لپاره درکړل او ټول شنه واښه مې حيواناتو، مرغانو او خزنده وو ته وبخښل)

په دې جملو کې څو داسې سترې غلطۍ خبرې ګورو چې د الله تعالی له کلامه او له حقيقته په فرسخونو واټن لري:

- نه خدای د انسان په څېر کېدی شي او نه انسان د خدای په څېر، هغه خدای

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د انسان په څېر وي حقيقي خدای نه بلکې د انسان د ذهن زېږنده خدای دی، دا يوازې بايبل نه دی چې وايي خدای د انسان په څېر دی، د نوح عليه السلام له قومه بيا تر نن پورې ټولو جاهلو قومونو د انسان مجسمه جوړه کړې او هغې ته ئې د خدای نوم ورکړی، د هندوانو او بودايانو خدايان هم د انسانانو مجسمې دي، هغوی هم له خدايه داسې يو انځور په خپل ذهن کې جوړ کړی چې انسان ته ورته دی، د ځمکې او آسمانونو خالق خدای نه په شکل، صورت او هيئت کې انسان يا بل مخلوق ته ورته کېدی شي او نه په خپلو صفاتو او افعالو کې، قرآن د الله تعالی په اړه د مسيحيانو او يهودانو دا غلطه انګېرنه په ډېر قاطعيت او صراحت سره ردوي او فرمايي چې الله تعالی د دې عالم هيڅ څه ته ورته نه دی او په دې ټول پراخ عالم کې هېڅ داسې څه نه شته چې الله تعالی ته ورته وي:

لَيْس کَمِثْلِهِ شیءٌ وَ هُوَ السمِيعُ البَصِيرُ* الشوری: ۱۱

د ده مثال ته ورته څه نه شته او دی ليدونکی اورېدونکی دی.

يعني الله تعالی هغه خبرې اوري چې جاهل وګړي ئې د ده په هکله کوي او دی له خپل مخلوق سره تشبيه کوي او ټول مخلوقات د ده تر نظر لاندې دي او ګوري چې هيڅ څه ده ته ورته نه دي.

- دا خبره بې معنا ده چې انسان د اوبو پر کبانو، د آسمان پر مرغانو او پر ټولو حيواناتو حکومت کوي، حکومت کول خو دې ته وايي چې حاکم امر کوي او محکوم د ده امر پر ځای کوي، نه حيوانات زمونږ تر امر لاندې دي، نه کبان او نه مرغان، اکثر ئې له مونږ وېرېږي او تښتي، د دې وينا بر عکس د قرآن وينا څومره دقيقه ده چې فرمايي:

¼çJèï Nåøæ ÷7Õ&r ÇÚ öR $’Î $Br Ñºq»J¡¡ 9$’Î $B Nä9 •¤ ™ ©$b& (#r•? Ó9&

9ÏB 5= »GÏ Ÿwr “ Y‰d Ÿwr 5Où Îöó Ï «! $ † Î ãA Ÿ‰»gä `B Ä $Z9$`Br pZÛ$/r ZêÎg»ß

ÇËÈ لقمان: ۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ğöö)ÿ M»ƒÿ š• ÿ‰Œ ’Î bÎ ıçžÌ $¥ïd ÇÚ ö¤ $’Î $Br Ñ°q»J¡¡ 9$’Î $B /ã9 •¤ ™r

ÇÌÈ šc rã3ÿGƒ الجاثية: ١٣

په دې آيتونو کې د حکومت کولو پر ځای د تسخير لفظ کارول شوی، او وايي: د ځمکې او آسمان هر څه مو ستاسو لپاره مسخر کړي، يعني ستاسو د خدمت لپاره مو ګمارلي، شپه ورځ لګيا دي تاسو ته ګټه رسوي، د دوی شته والی ستاسو د شته والي ضامن دی، که دوی نه وي ستاسو ژوند له ګواښ سره مخامخ کېږي. مونږ پر لمر او سپوږمۍ حکومت نه کوو، خو دواړه زمونږ په خدمت کې لګيا دي، زمونږ ځمکې ته رڼا او تودوخه راکوي. په دې اړه به د اصلي انجيل وينا حتماً د قرآن د غو آيتونو ته ورته وه خو د بايبل ليکونکي په ناسمو الفاظو غلطه تعبير کړې.

- دا دواړه خبرې هم ناقصې او غلطې دي او هم د واقع خلاف چې ((ټول دانه لرونکي بوټي او ټولې مېوه لرونکې ونې مې ستاسو (انسانانو) د خوراك لپاره درکړي او ټول شنه واښه مې حيواناتو، مرغانو او خزنده وو ته وبخښل)، دا ځکه چې نه هغه يوازې د انسانانو د خوراك لپاره دي او نه دا يوازې د حيواناتو، مرغانو او خزنده وو لپاره، مونږ له دانه لرونکو بوټو نه پرته ډېر بوټي خورو او دوی پر وښو سربېره دانه او مېوه خوري، په مرغانو کې ډېر داسې دي چې يوازې دانه خوري او واښه نه شي خوړی او په حيواناتو کې ډېر داسې چې د وښو پر ځای غوښه خوري. د بايبل دا تقسيم نه مونږ مراعاتوو او نه دوی، دا تقسيم د واقع خلاف دی، کوم هوښيار او پوه انسان به دا غلطه او د واقع خلاف وينا د الله تعالی د کتاب وينا وګڼي؟

د پيدايښت د باب د لومړي فصل وروستۍ جمله دا ده:

(په دې وخت کې خدای ټول هغه څه له نظره تېر کړل چې ده پيدا کړي وو، د پيدايښت کار ئې ډېر په زړه پورې او عالي وموندو، شپه تېره شوه سحر شو او دا شپږمه ورځ وه)

د پيدايښت د باب دوهم فصل په دې مسخره خبرې پيل کېږي:

(په دې ترتيب آسمانونه، ځمکه او څه چې په دوی کې دي تکميل شول، د اوومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې په رارسېدو سره خدای د پیدابښت کار تمام کړ او له کاره ئې لاس واخیست، خدای اوومې ورځې ته برکت ورپه برخه کړ او هغه ئې مقدسه وبلله، دا ځکه چې دا هغه ورځ وه چې خدای د پیدابښت د کار له بشپړولو وروسته آرام وکړ. په دې توګه آسمانونه او ځمکه پیدا شول)!!

په دې خبرو هر باشعوره انسان څو جدي اعتراضات کولی شي:

- بایبل په دې وینا سره له خدایه داسې څوك جوړ کړی چې په خپل ټول عمر کې ئې شپږ ورځې کار کړی، په همدغو شپږو ورځو کې ئې د پیدابښت کار بشپړ کړی او د اوومې ورځې په رارسېدو سره له خپله کاره فارغ شوی، د ځمکې او آسمانونو ټول کارونه ئې خپلې مخې ته پرېښي او ده د خپلې ستړیا رفع کولو لپاره آرام کړی، بایبل دا هم نه وایي چې دا آرام یوازې د همدغې ورځې دولس ساعته وو که تر ننه دوام لري، د بیان له الفاظو خو داسې معلومېږي چې د خدای کار په شپږو ورځو کې بشپړ شوی، له کاره ئې لاس اخیستی، داسې کوم کار نه دی پاتې چې د بایبل خدای ئې د کولو لپاره راپورته شي او خپله رخصتي پای ته ورسوي!!
- دوی خدای په انسان قیاس کړی، لکه څنګه چې انسان د خپلې ستړیا رفع کولو لپاره په اونۍ کې یوې ورځې رخصتۍ ته ضرورت لري همداراز د بایبل خدای هم باید انسان ته ورته وي، شپږ ورځې ئې کار کړی او اوومه ورځ آرام!! آیا کوم عقلمند انسان به هغه څوك د خدای په حیث ومني چې ستړی کېږي او آرام ته ضرورت لري؟!
- مونږ خو عملاً ګورو چې د پیدابښت لړۍ په مسلسل او پر له پسې توګه روانه ده، یوه شېبه په کې توقف نه راځي، د دې هستۍ هرې خوا ته چې مخ اړوو، ګورو چې هر څه له هیڅ نه پیل شي، ورو ورو ستر شي، د کمال په لورې وده ورکړی شي، د خپلې ارتقاء او کمال آخری پوړې ته ورسولی شي، یو ضروري او لازم کار وربانديې ترسره شي، یو ضرورت وربانديې رفع کړی شي، یوه تشه او خلا وربانديې ډکه کړی شي، بیایې زوال پیل شي، په زړښت او مرګ محکوم شي او ځای ئې بل ته تش کړی شي، زوړ او کمزوری ختم شي او ځوان او ځواکمن ته خپل ځای پرېږدي، دا کار هره شېبه، هرې خوا ته تکرارېږي، د دې مظاهرو تر شا خو مونږ ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالق او پیدا کوونکي ذات د مسلسل تصرف، ربوبیت او پالنې نښې او آثار په نظر راځي، د بایبل پلویان دې مونږ ته ووايي چې دا کارونه څوك کوي؟ په خپله ترسره کېږي، که ئې الله تعالی ترسره کوي؟

تاسو د بایبل دا کچه وینا د قرآن له دې وینا سره مقایسه کړئ چې د الله تعالی په اړه فرمايي:

Ç̈ÈÈ 5ûÜ© ’Î qè Ðöÿ ¯@ä ÇÚ ö̈R{ $r ÏN ºq»K¡¡ 9$$’Î `B ¼ã&é ó„ الرحمن:۲۹

د آسمانونو او ځمکې هر څه ده ته خپلې غوښتنې وړاندې کوي (له ده نه د خپلو غوښتنو ترسره کېدل غواړي)، دی هره ورځ په یوه کار کې لګیا دی (یعني هغه هره شېبه په چارو کې د تصرف په حالت کې دی)

الله تعالی د ځمکې او آسمانونو د ټولو مخلوقاتو اړتیاوو ته په خپله ځواب وايي، دی ئې ضرورتونه رفع کوي او اړتیاوي ئې پوره کوي. د دې عالم هر کار، هره شېبه، په خپله مالك الملك خدای ترسره کوي،الله تعالی داسې نه دی چې د دنیا کارونه ئې خپلې مخې ته پرېښي وي او دی هیڅ تصرف پکې نه کوي، بلکې هر کار، که ستر وي او که ووړ، د ده په اراده، إذن، حکم، قدرت او مخامخ تصرف سره ترسره کېږي، هغه یوه شیبه هم د عالم د چارو له ادارې، پالنې او ساتنې څخه نه غافله کېږي،

همدا راز په البقرة:۲۵۵ کې فرمايي:

Ç̈ÈÈ ÐŠàè$$’ íè$$qèr Kãýöm ¼çßqèf Ÿwr Ú ö̈R{ $r ÏN ºq»J¡¡ 9$$ çµ•Å™ö ã ì Å™ur

(د قدرت او واکمنۍ) کرسۍ ئې پر آسمانونو او ځمکې حاوي ده او د دوی دواړو (ځمکې او آسمان) ساتنه ئې نه ستومانه کوي او هغه ستر لوړ ذات دی.

Ä ¸ôé$$’ ?ã 3“ qGõ™$$§ ÇÉ5$$ƒ& ÏpG Å ’Î Ú ö̈R{ $r ÏN ºq»J¡¡ 9$$,={ “ Ï%©!$$ ãNä3/‘ žc Î)

ã Ÿw& ýííÏö'Î ÏN •º¤| ¡ ãPqà Z9$$r •J)$$r § ôÿ±9$$r $Z•Ïm ¼çµç7è Ôƒ ‘$k]9$$ Ÿ@ø‹$$Ó Å óã

(c) ketabton.com: The Digital Library

يقيناً چې ستاسو رب هغه ذات دی چې آسمانونه او ځمکه ئې په شپږو ورځو کې پيدا کړل، بيا ئې پر عرش استوی وکړه، شپه پر ورځ راکاږي (پرې پټوي ئې)، داسې چې په تلوار ئې لټوي او لمر، سپوږمۍ او ستوري ئې امر ته منقاد دي، په دې پوه شه چې هم (خلقت يعني پيدابښت) ده لره دی او هم (امر يعني چارې سمبالول)، د عالمونو پالونکی الله، برکتناک دی.

بايبل وايي چې الله تعالی له شپږو ورځو کار وروسته ستومانه شو او په اوومه ورځ ئې آرام وکړ، خو قرآن د بايبل د دې غلطې خبرې په ځواب کې فرمايي چې الله تعالی د آسمانونو او ځمکې له پيدا کولو وروسته د چارو واګې په خپل لاس کې ونيولې، د ټول کائنات د سلطنت پر عرش ئې استوی وکړه، هغه هم خالق دی او هم ټولواك، لکه څنګه چې د مخلوقاتو پيدابښت د ده ځانګړتيا ده همداراز واکمني او د عالم د چارو سمبالول د ده کار دی، شپه او ورځ د ده په امر ځي راځي، لمر، سپوږمۍ او ستورې دی اداره کوي، الله تعالی هم خالق دی او هم پالونکی او ساتونکی.

ګورئ چې قرآن دا عالم داسې معرفي کوي چې د الله تعالی ملك دی، دی ئې واکمن دی، هر څه د ده په امر او حکم ترسره کېږي، که لمر راخېژي او لوېږي، که وربځې په آسمان کې خوځي، باران او واوره ترې ورېږي، که ونه او بوټی له ځمکې راټوکېږي او دانه او مېوه ورکوي، که ژوي پيدا کېږي، ستر کېږي او مري، هر څه او هرکار الله تعالی کوي، د ده په امر او توفيق ترسره کېږي. د بايبل دا خبره له بنسټه ردوي چې الله تعالی د عالم له پيدابښته وروسته د نوې پيدابښت لړۍ متوقف کړه، ستومانه شو او آرام ئې وکړ!! ګورئ چې د الله تعالی په اړه د بايبل وينا څومره ناقصه او د واقع خلاف ده او د قرآن وينا څومره جامع او د حقيقت مطابق، آيا يو عقلمند انسان به هغه خدای ومني چې ستومانه کېږي او آرام کولو ته اړ کېږي او د خپل ملك چارې او واګې خپلې مخې ته پرېږدي؟!!

د دې فصل له پنځمې تر پنځلسمې پورې فقرې داسې دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(کله چې خدای ځمکه او آسمان پیدا کړل، هیڅ بوټی او واښه د ځمکې پر سر نه وو شنه شوي، دا ځکه چې نه خدای باران ورولی وو او نه کوم انسان وو چې په ځمکې کې څه وکري، خو اوبه له ځمکې راخوټېدې او ټولې وچې ئې خړوبولې!! دغه وخت خدای آدم له خاورې جوړ کړ او بیا ئې د ده په پزه کې د ژوند روح پو کړه او ده ته ئې ژوندون ورپه برخه کړ او له آدمه یو ژوندی موجود جوړ شو! له دې وروسته خدای په عدن کې چې په ختیځې سیمې کې پروت دی یو باغ پیدا کړ او هغه آدم ئې په کې ځای په ځای کړ چې مخکې ئې پیدا کړی وو!! خدای ډول ډول ښایسته ونې په دې باغ کې راپیدا کړې تر څو خوندورې مېوې ورکړي، ده د باغ په منځ کې "د حیات ونه: او همداراز "د ښه او بد د پېژندو ونه) پیدا کړه، د عدن له سیمې د باغ په لوري یو سیند وبهېدو تر څو ئې خړوبه کړي، بیا دا رود په څلورو وړو رودونو تقسیم شو، لومړی رود ئې "فیشون" دی چې د خویله له سیمې تېرېږي او هلته خالص سره زر، مرغلري او د جزع ډبرې موندل کېږي، دوهم ئې (جیحون) دی چې د کوش له سیمې تېرېږي، دریېم ئې (دجله) دی چې د آشور ختیځ ته درومي او څلورم ئې (فرات) دی!! خدای آدم د عدن په باغ کې پرېښود تر څو هلته کار وکړي او د باغ ساتنه او پالنه وکړي او ده ته ئې وویل: د دې باغ د ټولو ونو مېوې خوره پرته د یوې ونې "د ښه او بد د پېژندا ونه" دا ځکه چې که دا مېوه وخورې مطمئن اوسه چې حتماً مرې!!

راشئ دا جملې لږ په دقت سره له نظره تېرې کړو او وګورو چې دا څومره بې معنا ، مبهمې، د حقیقت خلاف او افسانې ته ورته خبرې دي!!

- مونږ هره شېبه په خپلو سترګو ګورو چې الله تعالی ژوندي مخلوقات څنګه پیدا کوي، څنګه ئې له مړې خاورې جوړوي، څنګه روح په کې پو کوي او ژوندی مخلوق ترې جوړوي، آیا دغه څه چې مونږ ئې په خپلو سترګو ګورو له هغه څه سره مطابقت لري چې بایبل ئې د آدم علیه السلام د پیدابښت په اړه وایي؟! آیا د ژوندیو شیانو په پیداکولو کې د الله تعالی سنت همداسې دی چې لومړی د یوه شي مجسمه جوړوي، بیا ئې په پزه کې روح ور پو کوي او ژوندی مخلوق ترې جوړوي؟! آیا د بایبل لیکونکي او منونکي همداسې پیدا شوي؟! که دوی داسې نه وي پیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي نو د دوی جد آدم علیه السلام به ولې داسې پیدا شوی وي؟! الله تعالی خو انسانان، حیوانات او بوټي داسې پیدا کوي چې په سر کې وړوکې نطفه وي، ورو ورو ستره شي او یو بشپړ ژوندی مخلوق ترې جوړ شي، څنګه ومنو چې لومړی الله تعالی د ټولو ژوو مجسمې جوړې کړې بیا ئې د دوی په پزو کې روح پو کړې او ژوند ئې ورپه برخه کړی!! دا انګېرنه خو نه له انساني عقل سره اړخ لګوي او نه په پیدا ښت کې د الله تعالی له مشهود او نه بدلېدونکي سنت سره.

- د پیدا ښنت د باب په لومړي فصل کې ویل شوي چې د آدم علیه السلام له خلقته مخکې ټول نور ژوي د بوټو او ونو په شمول پیدا شوي وو، خو دلته ویل شوي چې د ده د پیدا ښنت په وخت کې د ځمکې پر سر هیڅ واښه او بوټي نه ول، د ده له پیدا ښنته وروسته خدای په عدن کې یو باغ پیدا کړ!! دا صریح تناقض دی.
- د بایبل له دې وینا معلومېږي چې آدم علیه السلام د ځمکې پر سر یوه باغ کې ځای په ځای شوی، خو د دې تر څنګ وایي چې په دې باغ کې خدای د نورو ونو تر څنګ او د باغ په منځنۍ برخې کې د (حیات ونه) او د (ښه او بد پېژندا ونه) هم پیدا کړه!! خو نه د ځمکې پر سر په ونو کې د حیات ونه شته او نه د ښه او بد پېژندا په نامه کومه ونه!! د بایبل لیکوال او پلویان دې ووایي چې دا دوه ونې چېرې دي؟ تاسو کومې ونې په دې نامه پېژنئ؟ د نړۍ په هیڅ ګوټ کې داسې ونې نه شته!! د حیات ونه، د معرفت ونه، د حیات اوبه او دې ته ورته نورې خبرې بې بنسټه او د خیال په عالم کې جوړې شوې خبرې دي، انسان داسې پیدا شوی چې خامخا به مري، الله تعالی داسې اوبه او مېوه نه ده پیدا کړې چې د هغې په خوړو سره انسان دایمي او ابدي ژوند ترلاسه کړي، د انسان معرفت اکتسابي دی، ورو ورو زیاتېږي، د تعلیم، تعلم، زده کړې او تجربې په نتیجه کې ئې د معرفت او د ښه او بد د پېژندا سطحه لوړېږي، الله تعالی داسې مېوه نه ده پیدا کړې چې د هغې په خوراك سره انسان ته د ښه او بد د پېژندو معرفت ورپه برخه شي!! د بایبل د دې وینا په خلاف، د قرآن په هغو آیتونو کې چې تر ټولو د مخه پر پیغمبر علیه السلام نازل شوي او په همدې آیتونو د قرآن د نزول لړۍ پیل شوې داسې راغلي:

ÇÌÈ ä•øŠ{$ 7 Š‘r ûü%$ÇÌÈ @ã ôÏ Ë`» ¡ SM$,={ ÇÈ ,={ “Ï%$ 7În ËÓ$Î ûü%$

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- ولوله په نوم د خپل رب، هغه چې پیدا ئې کړ. ۲- انسان ئې له ځوړندو پیدا کړ. ۳- ولوله چې رب دې ډېر کریم دی. ۴- آ چې په قلم ئې پوهه ورکړه. ۵- انسان ته ئې ورزده کړل څه چې نه پرې پوهېدو.

په دې مبارکو آیتونو کې څو مطالب خاصه توجه غواړي:

- د الله تعالی له لوري وحي د اقرأ (ولوله) په امر پیل شوې او دا ښیي چې د اسلام له نظره د (لوست) مقام او منزلت څومره لوړ دی او څومره اهمیت لري، دا د الله تعالی لومړی امر دی، په دغه امر سره ئې د وحي لېږل پیل کړي.
- دا د الله تعالی د کرم او پېرزوینې څرګنده نښه ښودل شوې چې انسان د یوه (ځوړند توکي) له حالته هغه ځای ته رسوي چې (کامل انسان) ترې جوړ شي، لیك او لوست ورښیي، انسان یوازینی مخلوق دی چې کولی شي د (لوستلو) له لارې د بل په خبره پوه شي او د (لیکلو) له لارې خپل معلومات خوندي کړي او خپل پیغام نورو ته ورسوي او په دې سره د خپل سلف له قیمتي تجاربو ګټه واخلي، د معلوماتو د ضایع کېدو مخه ونیسي او راتلونکي نسل ته ئې انتقال کړي، له انسانه پرته دا وړتیا او امتیاز په هیڅ ذیروح کې نه ګورو، الله تعالی په انسان کې دا استعداد او وړتیا ایښې ده چې له (قلم) نه د تعلیم او تعلم وسیله جوړه کړي، له دې اړخه ئې انسان ته پر ټولو نورو مخلوقاتو فضیلت ورکړی.
- په (قرائت)، (علم) او (قلم) سره هم انسان ته پر نورو مخلوقاتو فضیلت ورکړی شوی او هم په خپله د انسانانو تر منځ یوه ته پر بل فضیلت.
- (قلم) د زده کړې او پوهې ډېره اغېزمنه وسیله ده، په دې سره انسان د دې مجال ترلاسه کوي چې په ډېرو هغو حقایقو پوه شي چې له بلې لارې پرې پوهېدل ورته ممکن نه وو
- لکه څنګه چې دلته د (علم بالقلم) الفاظ په دې معنا دي چې انسان ته له قلم نه د استفادې استعداد ورکړی شوی، الله تعالی د هغه په فطرت کې دا ملکه ایښې چې قلم جوړ کړي، خپل ما في الضمیر ولیکي او نورو ته ئې انتقال کړي او له دې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زده کړې او تعلیم او تعلم وسیله جوړه کړې، همدا راز په نورو آیتونو کې دې ته ورته راغلي الفاظ لکه (علمه البیان) او (علم آدم الاسماء کلها) هم هغو استعدادونو ته اشاره کوي چې انسان ته ورکړی شوي، انسان ته د (بیان) ملکه ورکړی شوې، کولی شي خپل (مافی‌الضمیر) اظهار کړي او له کلماتو او الفاظو نه په استفادې سره خپل قصد، هدف، نظر او پیغام تشریح او توضیح کړي، هغه ته د هر څه د پېژندو او په هر څه د یوه مناسب نوم ایښودو استعداد ورکړی شوی، هغه کولی شي خپله پوهه د نومونو په قالب کې ترتیب، تنظیم او حفظ کړي او نورو ته ئې انتقال کړي. دا د انسان یوه ځانګړتیا ده، دا صفت په نورو مخلوقاتو کې نه شته، په دې سره الله تعالی انسان ته پر ټولو مخلوقاتو فضیلت او شرف ورکړی

- په اصل کې انسان (بې علمه) دی، په تدریج سره زده کړه کوي او علم ترلاسه کوي. د انسان د پوهې او علم تفاوت د نورو ژوو له شعور او پوهې سره په دې کې دی چې نور ژوي ثابت او محدود علم لري، له مخکې د دوی په خټه او دماغ کې ایښودل شوی، په فطري او الهامي توګه ورته تفهیم شوې چې څنګه ژوند وکړي، کوم کوم کارونه وکړي، څه وخوري او د څه له خوراکه ډډه وکړي، څنګه مفید او مضر سره بېل کړي، خو انسان کولی شي چې تر هغه څه زیات هم زده کړي چې په فطري او الهامي توګه ورښودل شوي او په ضمیر کې ئې ایښودل شوي. دی کولی شي زده کړه وکړي، د خپلې پوهې سطحه لوړه کړي، اسرار کشف کړي او پټ حقایق ځان ته معلوم کړي، په (لوستلو)، (لیکلو) او له (قلم) نه په استفادې سره د خپلې حافظې ظرفیت لوړ او پراخ کړي او په هغه څه هم پوه شي چې نور پرې پوهېدلي او دی ترې غافل وو او له پېژندو ئې عاجز. که انسان ته له (قلم) نه د استفادې استعداد نه وی ورکړی شوی او په لیك او لوست نه پوهېدی نو د هر چا علم او پوهه به له ده سره پاتې کېده، نه به په دې توانېدو چې د نورو له پوهې او تجربو ګټه واخلي او نه به ئې خپل تجارب او علم نورو ته انتقالولی شو.

تاسو د قرآن دا علمي، دقیقه او په حقیقت او واقعیت ولاړه وینا د بایبل له دغې بې بنسټې ادعا سره مقایسه کړئ چې وايي: انسان د معرفت د ونې مېوه وخوړه، سترګې ئې پرانستې شوې، د ځان او خپل ماحول په حال پوه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بايبل دلته ويلي چې لومړی آدم علیه السلام ته د عدن په سیمې کې یو باغ جوړ کړی شو، بیا د دې باغ د خړوبولو لپاره د همدې عدن له سیمې یو دومره ستر سیند جاری کړی شو چې د دجلې او فرات په څېر څلور رودونه ترې جلا شوي وو، خو دا باغ دومره ووړ وو چې آدم علیه السلام یوازې په هغه کې کار کاوو او د هغه ساتنه به ئې کوله!! او دا ستر سیند له هغه وروسته د عدن له سیمې په بهېدو شو چې خدای دا باغ تیار پیدا کړی او جوړ کړی وو!! دا ټولې خبرې هم د عقل خلاف دي او هم د واقع خلاف، معمول خو دا ده چې لومړی په یوې سیمې کې اوبه پیدا کېږي بیا په کې بوټي او ونې، خو بايبل د دې عکس خبره کوي!! نه د دې څلورو رودونو سرچینه یوه ده، نه له یوه سیند سره جلا شوي، نه د دجلې او فرات شاوخوا کې داسې بل ستر رود شته چې دجله او فرات ترې بېل شوي وي، د بايبل دا خبره ډېره عجیبه ده چې وايي دجله او فرات له یوه ستر سینده بېل شوي، حال دا چې دجله او فرات په سر کې نه بلکې په پای کې سره یو ځای شوي، ښايي د بايبل لیکونکي ته چا ویلي وو چې دا دواړه رودونه په فلانۍ سیمې کې سره یو ځای دي او بر سره بېل، ده ګمان کړی چې له بره سره یو ځای دي او په پای کې سره بېل!! که دا رودونه له جنوب شرقه د شمال غرب په لوري بهېدی نو بیا د بايبل خبره سمه وه، خو خبره برعکس ده، دا رودونه د عراق له شمال غربه د جنوب شرق په لوري بهېږي او د خلیج خولې ته نږدې سره یوځای کېږي، د بايبل دا خبره هم نامعقوله ده چې د یوه کس تر څارنې او ساتنې لاندې یو ووړ باغ دې په دومره ستر سیند خړوبه شي، که د دجلې او فرات ترڅنګ د فیشون او جیحون په نامه رودونه هم وي، چې نه شته او په نقشه کې هم نه ترسترګو کېږي، نو داسې څلور رودونه خو دومره ستر ملك ته اوبه ورکولی شي چې ټول عراق او ایران احتوا کړي، الله تعالی به څنګه داسې ستر رود د آدم علیه السلام تر څارنې لاندې د یوه واړه باغ د خړوبولو لپاره پیدا کوي؟!! او که له جیحون نه مراد د آمو دریا وي چې سر چینه ئې د پامیر له لوړو ده او د دجلې او فرات له سرچینو نږدې پنځه زره کیلو متره فاصله لري، نو بیا خو به د بايبل د لیکونکي هغه د عدن باغ هومره ستر وي چې یوه څنډه ئې په افغانستان، تاجکستان او اوزبکستان کې او بله ئې په عراق کې!! او که جیحون کوم داسې رود

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي چې له کوش نه تېرېږي نو کوش اوس د ایران مربوطه سیمه ده!! دا خبره هم صحیح نه ده چې د سیند سرچینه او د باغ موقعیت دې یوه سیمه (عدن) وي، معمولاً خو د سیند سرچینه له هغو ځمکو ډېره لرې وي چې خړوبوي ئې.

- د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: آدم علیه السلام ته د کومې مېوې د نه خوړلو توصیه شوې وه او ګواښل شوی وو چې که دا مېوه وخوري حتماً مري؟ د حیات د ونې که د معرفت د ونې؟ بایبل دلته په دې هکله څه نه وايي خو ډېر وروسته د دې وضاحت کوي، طبیعي ده چې دا د حیات د ونې مېوه نه شي کېدی دا ځکه چې هغه خو په مرګ نه بلکې په دائمي ژوند منتج کېږي!! او د دوهمې خبرې معنا خو دا ده چې که ته د معرفت ترلاسه کولو هڅه وکړې او (د ښه او بد پېژندو د ونې) مېوه وخورې نو هرو مرو مرې، یعني په پټو سترګو ژوند کوه، د معرفت د ونې مېوه مه خوره، دا مېوه ستا د مرګ باعث کېږي!! په دې هکله څو پوښتنې لرو:

١. آدم علیه السلام خو دا مېوه وخوړه، ولې مړ نه شو؟ ولې د بایبل د خدای خبره غلطه وختله؟ هغه خو ورته ویلي وو چې که دا مېوه وخوري مطمئن اوسه چې حتماً مرې!!

٢. د انسان د مرګ یو ستر عامل خو د بایبل د خبرې برعکس د ده عدم معرفت دی، هغه که له بیمارۍ مري وجه ئې دا ده چې د دې بیمارۍ د علاج دوا نه پېژني، هغه که د کوم دښمن په لاس مغلوبېږي او په قتل رسېږي سبب ئې دا دی چې معرفت ئې ناقص دی، د دښمن د پرځولو او د ده له شره د ځان ژغورلو په چل او چم نه پوهېږي، معرفت خو د ده د ژوند د اوږدوالي باعث دی نه د مرګ باعث، الله تعالی به څنګه ده ته وايي چې د معرفت د ونې مېوه ستا د مرګ باعث کېږي؟!!

د دې فصل له ١٨ تر ٢٤ پورې جملې دا دي:

(خدای وفرمایل: مناسبه نه ده چې آدم یوازې وي، باید ده ته کوم مناسب یار او ملګری پیدا کړم، نو دغه وخت خدای ټول هغه حیوانات او مرغان د آدم خوا ته راوړل چې له خاورو ئې جوړ کړي وو، ترڅو وګوري چې آدم به څه څه نومونه پرې ږدي، په دې توګه ټول حیوانات او مرغان ونومول شول، نو آدم ټول حیوانات او مرغان ونومول، خو د ده لپاره مناسب یار ونه موندل شو، دغه وخت خدای آدم ویده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ، د ده يوه پښتۍ ئې راوايسته او د هغې تش ځای ئې په غوښې ډك کړ او له دې پښتۍ ئې يوه ښځه جوړه او د آدم خوا ته ئې راوسته، آدم وويل: دا زما د هډوکو يو هډوکی او زما د غوښې يوه غوښه ده، نوم دې (نسا) وي ځکه چې له (انسان) نه اخيستل شوې)، (په همدې وجه ده چې انسان له خپل مور پلار نه بېلېږي او له خپلې مېرمنې سره جوخت کېږي او له دې وروسته دواړه سره يو کېږي)!!

په دې څو لنډو جملو کې څو عجيبې او د خندا وړ خبرې ګورو:

- دا وينا داسې ده لکه چې څوك ووايي: خدای خپلې اشتباه ته متوجه شو چې آدم ئې يوازې پيدا کړی او دا مناسب کار نه وو اوس غواړي دا اشتباه جبران کړي او ده ته کومه جوړه او ملګرې راپيدا کړي.
- دا ملګرې بايد دی په خپله او د حيواناتو او مرغانو له منځه غوره کړي، نو ځکه ئې ټول حيوانات او مرغان د ده خوا ته راوستل، ده د ځان لپاره کوم مناسب (يار) په دوی کې ونه موندو، هيڅ يو ئې د ملګرتيا لپاره غوره نه کړ، صرف دا کار ئې وکړ چې په هر يوه ئې يو نوم کېښود او په دې توګه د ټولو شيانو لپاره همغه وخت او د آدم عليه السلام له لوري نومونه غوره شول!!
- نو کله چې آدم عليه السلام له حيواناتو او مرغانو څخه کوم (يار) ځان ته غوره نه کړ، الله تعالی د دې لپاره خوب پرې راوست چې يوه پښتۍ ئې ترې راوباسي، پرته له دې چې درد احساس کړي او له هغې څخه ده ته يو (يار او ملګرې) جوړه کړي، آدم عليه السلام په ژور خوب ويده وو چې پښتۍ ئې ترې وايستې شوه، تش ځای ئې په غوښې ډك کړی شو، له پښتۍ ئې يوه ښځه جوړه کړی شوه، د آدم عليه السلام له راويښېدو مخکې د ده خوا ته حاضره کړی شوه، کله چې هغه له خوبه راويښ شو په خپلې خوا کې ئې ومونده او فوراً ئې ووېل: دا زما د هډوکو يو هډوکی او زما د غوښې يوه غوښه ده، نوم دې (نسا) وي ځکه چې له (انسان) نه اخيستل شوې)!! ډېره عجيبه ده چې يو هوښيار او عقلمند انسان داسې خبرې په خوله راوړي يا ئې له بله واوري او وئې مني!! آيا داسې ناپرتې او خوشې خبرې د الله تعالی کتاب ته منسوبول لويه بې باکي او جسارت نه دی؟!! مګر الله تعالی خپل مخلوقات دغسې پيدا کوي لکه بايبل چې وايي؟ مګر دا هره شبهه چې الله تعالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیوانات او د دوی جوړې پیدا کوي دغسې ئې پیدا کوي لکه بایبل چې ادعا کوي؟ آیا کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې د ژوو د جوړه جوړه پیدا کولو په اړه د الله تعالی سنت همداسې دی لکه په بایبل کې چې لیکل شوي؟ آیا سمه ده چې ووایو: لومړی د ټولو حیواناتو نارینه پیدا شوي بیا ئې له پښتیو د دوی ښځینه پیدا شوې؟! د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: آدم علیه السلام څنګه پوه شو چې دا زما د هډوکو یو هډوکی او زما د غوښې یوه غوښه ده؟ د بایبل د ادعا په اساس خو دی ویده وو او په دې هم نه دی پوه شوی چې د جراحي عملیات پرې ترسره شوي او یوه پښتۍ ترې ایستل شوې!! چا تاسو ته ویلي او څنګه به دا خبره ثابتوئ چې د آدم علیه السلام ژبه عبري یا عربي وه او پر خپلې ملګرې ئې د نسا نوم ایښی؟!! که د بایبل له ادعا سره سم په ټولو شیانو باندې نومونه د آدم علیه السلام له لوري ایښودل شوي وي ولې دا نومونه په ټولو انساني ژبو کې سره ورته نه دي؟ ستاسو په لور، زوی، خور، مور او پلار چا نومونه ایښي؟ په موټر، کمپیوټر، سیکل، تلویزیون، راډیو او ... دا نومونه آدم علیه السلام ایښي که د ده اولاد؟

- دا خبره له مخکنیو سره څه ارتباط لري چې بایبل ویلي: (په همدې وجه ده چې انسان له مور او پلاره بېلېږي او له خپلې مېرمنې سره جوخت کېږي او له دې وروسته دواړه سره یو کېږي)!! مونږ خو د مخکنیو جملو په هیڅ ځای او هیڅ لفظ کې داسې څه نه وینو چې له مور او پلاره د انسان بېلېدا او له خپلې مېرمنې سره یو ځای کېدا توجیه کړي!! دا بې ربطه خبرې ښیي چې د بایبل لیکوال له ادبي لحاظه هم ډېرې ستونزې درلودې.

د بایبل په درېیم فصل کې، د انسان سقوط تر عنوان لاندې په لومړیو ۱۹ جملو کې دا مطالب لولو:

- مار تر ټولو هغو حیواناتو ډېر زیرک وو چې خدای پیدا کړي وو، یوه ورځ مار د ښځې خوا ته راغی او هغې ته ئې وویل: آیا رښتیا ده چې خدای تاسو د باغ د ټولو ونو د مېوو له خوړلو منع کړي یئ؟ ښځې په ځواب کې ورته وویل: مونږ ته اجازه راکړی شوې چې د ټولو ونو مېوه وخورو پرته د یوې ونې چې د باغ په منځ کې ده، خدای امر کړی چې د دې ونې مېوه ونه خورو او حتی لاس ورنه وړو که نه نو مرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مار ورته وویل: "مطمئن اوسه چې نه مرئ، بلکې خدای ښه پوهېږي چې کله تاسو دا مېوه وخورئ سترګې مو پرانستل کېږي، د خدای په څېر کېږئ او ښه له بده بېلولی شئ"، هغه ونه ښځې ته ښايسته وبرېښېده او له ځان سره ئې فکر وکړ چې "کېدی شي د دې ښايسته ونې مېوه خوندوره وي او پوهه مې په برخه کړي، نو د دې ونې مېوې ئې راوشکولې، وئې خوړلې او خپل خاوند ته ئې هم ورکړې او هغه هم وخوړلې" په همدې سره د دوی دواړو سترګې پرانستلې شوې، په خپلې بربنډتيا پوه شول، نو د انځر له پاڼو ئې د ځان پټولو جامه جوړه کړه، د همدې ورځې په مازديګر کې، آدم عليه السلام او ښځې ئې د خدای غږ واورېدو چې په باغ کې ګرځېدو، نو په ونو کې پټ شول، خدای آدم ته غږ کړ: اې آدمه! چېرې يې، ولې پټېږې؟ آدم ځواب ورکړ: ستا غږ مې په باغ کې واورېدو، ووېرېدم، دا ځکه چې لوڅ وم، نو ځکه پټ شوم، خدای وفرمايل: چا درته وويل چې لوڅ يې؟ آيا د هغې ونې مېوه دې خوړلې ده چې ترې منع کړی مې وې؟ آدم ځواب ورکړ: دغې ښځې چې زما ملګرې دې ګرځولې، ما ته ئې دا مېوه راکړه او ما هم وخوړه، دلته نو خدای له ښځې وپوښتل: دا څه کار وو چې تا وکړ؟ ښځې وويل: مار وغولولم!! نو خدای مار ته وويل: د دغه کار د کولو په سبب به د ځمکې تر ټولو وحشي او اهلي حيواناتو زيات ملعون وې، تر څو چې ژوندی وې په خپلې سينې به خوځې، خاورې به خورې، ستا او د ښځې او ستا د نسل او د ښځې د نسل تر منځ به تلپاتې دښمني اچوم، د ښځې نسل به ستا سر ځپي او ته به د ده پنډۍ چيچې، دغه وخت خدای ښځې ته وفرمايل: ستا د زېږولو د وخت درد به درته زيات کړم، ته به په درد او کړاوو سره خپل اولاد زېږوې، د خپل مېړه مشتاقه به وې او هغه به پرتا برلاسی وي، بيا خدای آدم ته وفرمايل: له دې کبله چې د خپلې ښځې خبره دې ومنله او د هغې ونې مېوه دې وخوړله چې درته ويلې مې وو مېوه ئې مه خوره، ځمکه به تر لعنت لاندې راشي او ته به په خپل ټول عمر کې په زحمت او کړاو سره خپل معاش ترې ترلاسه کوې، له ځمکې به اغزي او خاشاك درته راټوکېږي او د بېديا بوټي به خورې، د عمر تر پايه به د تندي په خولو سره ډوډۍ خورې او په پای کې به همغې خاورې ته بېرته ورګرځې چې ترې واخيستی شوې، دا ځکه چې ته له خاورو جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی یې او خاورو ته به بېرته ورګرځې، آدم خپله ښځه حوی (یعني ژوندون) ونوموله، ځکه چې دا باید د ټولو ژوندیو مور شي!!!

په دې برخې کې دومره بېهوده او د خندا وړ خبرې دي چې انسان ورته حیران شي، نه پوهېږو مسیحیان څنګه دا خبرې د الله تعالی له لوري او د یوه مقدس آسماني کتاب خبرې ګڼي!! لاندې څو خبرو ته ئې متوجه شئ:

- وايي مار تر ټولو حیواناتو زیات زیرك دی، حال دا چې د مار زیرکتیا تر ډېرو ډېرو حیواناتو لږ ده.
- وايي مار د ښځې د غولولو لپاره باغ ته ورغی!! نه پوهېږو د مار ئې د ښځې له غولولو سره څه؟ کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې مار کولی شي ښځه وغولوي!!
- وايي: مار ښځې ته وویل: خدای تاسو ته حقیقت نه دی ویلی، دا سمه نه ده چې د دې د مېوې په خوړلو سره تاسو مرئ، حقیقت دا دی چې د دې مېوې په خوړلو سره تاسو په ښه او بد پوهېږئ، خدای په دې خاطر نه غواړي چې تاسو دا مېوه وخورئ چې په دې سره تاسو د خدای په څېر معرفت ترلاسه کوئ او په ښه او بد پوهېږئ او د ده رقیبان درنه جوړېږي، هغه نه غواړي چې رقیب ولري!! د همدې لپاره ئې تاسو د دغې مېوې له خوړلو منع کړي یئ!! بایبل وايي چې د مار خبره سمه وختله او د خدای خبره ناسمه او د حقیقت خلاف، دوی دواړو دا مېوه وخوړه، مړه نه شول، برعکس په ښه او بد پوه شول!!
- بایبل په دې بحث سره ښځه د ګناه اصلي عامل او باعث معرفي کوي، د ګناه پیل د دې لخوا شوی، د ځمکې پر سر لومړۍ ګناه د دې له لوري وه، نارینه هم د دې په لاس ګناه ته هڅول شوی! او دا د حقیقت او واقع کاملاً خلاف خبره ده، د ګناه په کولو کې د ښځې جسارت تر نارینه ډېر لږ دی، په نارینه وو کې د مجرمانو شمېر تل تر ښځو زیات وي، ښځه غالباً د نارینه تقلید کوي، په هغه پسې اقتدا کوي، د ښځو جوړښت داسې دی چې تر نارینه ئې ښېګړو ته تمایل زیات وي، قوي عاطفه ئې د بدو په ځای ښو ته هڅوي، تل ګورو چې نارینه د ګناه لپاره په ښځو پسې ورځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنت کې د ممنوعه مېوې په اړه به د اصلي انجیل وینا حتماً هغسې وي چې په قرآن کې راغلې، قرآن دا موضوع د یوې ډېرې ژورې علمي موضوع په حیث څېړلې او یوه ستر علمي حقیقت ته ئې اشاره کړې او هغه دا چې د عالم په ټولو ژوو کې یوازې انسان داسې پیدا شوی چې مجبور دی د مفید او مضر خوراك په هکله له بله معلومات ترلاسه کړي، نور ژوي داسې پیدا شوي چې د پیدا ښت له لومړیو شېبو په دې پوهېږي چې کوم څه وخوري او کوم څه نه، په دماغ کې ئې د مضر او ګټور بوټي او دانې د تشخیص استعداد ایښودل شوی، د دغه استعداد په مرسته د پیدا ښت له لومړۍ ورځې سم او ناسم خوراك معلوموولی شي، د آهو بچی، وری، سېرلی، وزګوری، سخوندر، جونګی او ټول نور ژوي او بچیان ئې هغه بوټي نه په خوله کوي چې ورته مضر وي، خو د انسان بچی ډېره، خاوره، سکروټه او هر څه په خوله کوي، تر اوږدې مودې ئې باید مور سمبال کړي او د تاواني شیانو له خوړلو ئې وساتي، قرآن په جنت کې د آدم علیه السلام د ځای په ځای کېدو او د ممنوعه شجرې په یادولو سره دغې اساسي او مهمې خبرې ته اشاره کړې، خو د بایبل لیکوال له دې نه یوه خندونکې بې بنسټه قصه جوړه کړې!!

دا ډېره ډېره مسخره خبره ده چې د دغې مېوې له خوړلو مخکې دوی خپل بربنډتوب نه احساساوو او له خوړلو وروسته پوه شول چې بربنډ دي!! او دا ځکه چې مخکې بې معرفته ول او د معرفت د مېوې له خوړلو وروسته ئې سترګې پرانستلې شوې او خپل لوڅوالی ئې احساس کړ!! حقیقت د دې خبرې کاملاً عکس او دا دی چې: الله تعالی د ځمکې په سر هر ژوي ته داسې لباس ورکړی چې هم ښایسته دی، هم ئې په ځان برابر دی، نه ګنډل غواړي او نه اوبدل، نه زړېږي او نه شړېږي، هم ئې په ژمي کې له یخنۍ ساتي او هم په دوبي کې له تودوخې. د ځینو لباس خو دومره ښایسته دی چې که د نړۍ ټول انسانان راغونډ شي نو نه په دې ظرافت، لطافت، ښایست او رنګ کې داسې لباس اوبدلی شي او نه ئې ګنډلی. په ټولو ژوو کې یوازې انسان هغه مخلوق دی چې بربنډ دی، د نورو په څېر جامه نه لري، دې ته اړ دی چې ځان ته به جامه جوړوي، د ژمي لپاره بېله او د دوبي لپاره بېله، د قرآن له وینا معلومېږي چې انسان په سر کې داسې نه وو، وروسته بربنډ شوی، له لوېدو مخکې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې جامه وه چې هیڅکله به نه بربنډ کېدو، تل ئې دې پټ ساتو، نه د جامو اوبدلو ته اړ وو او نه ګنډلو ته. له دې جامو نه د یوې اشتباه په نتیجه کې محروم شو، د ممنوعه شجرې مېوه ئې وخوړه او په دې سره هغه جامه ترې وایستی شوه او بربنډ شو، لومړی ئې د ونو له پاڼو ځان ته جامه جوړه کړه او وروسته ئې نورې جامې، ځینې ئې یوازې د ځان پټولو لپاره، ځینې ئې د ښایست او سینګار لپاره او ځینې ئې د تقوی لباس، سنګین، باوقاره له ګناه نه مانع لباس. د بایبل لیکونکي د آدم علیه السلام بربنډېدا هغسې توجیه کړې، له سره لوڅ ول، خو نه پرې پوهېدل، د معرفت د مېوې په خوړلو سره پرې پوه شول!! په مسلمانانو کې د بایبل تر اغېز لاندې راغلي خلك د آدم علیه السلام له لومړني لباس نه داسې تعبیر لري چې ګواکې دا به له وړیو، وربښمو، سنډو او یا مالوچو نه اوبدل شوې کومه جامه وه، چې د ده په قد قامت برابره ګنډل شوي وه، حال دا چې اوبدلې او ګنډل شوې جامه بني آدم جوړه کړې، الله چې کومه جامه ورکوي هغه اوبدل او ګنډل نه غواړي. دوی نه د قرآن الفاظو ته پام کړی او نه هغه څه ته چې هره شېبه ئې په خپلو سترګو ګوري، یوې خوا ته په ملیونهاوو هغه ژوي ګوري چې په ښایسته الهي جامو پټ دي او بلې خوا ته یوازې بني آدم چې له دې جامې محروم او دې ته اړ شوی چې له وړیو، وربښمو، سنډو، نیلون او یا مالوچو نه ځان ته جامه جوړه کړي، قرآن په دې سره یو ستر علمي حقیقت بیان کړی خو د اسرائیلي روایاتو په دام کې پرېوتو کسانو له دې نه افسانه جوړه کړې.

- له کومې ورځې چې انسان له لومړنۍ الهي جامې محروم شوی او په خپل لاس د جامو جوړولو ته اړ شوی، نو همدا جامه د انسانانو ترمنځ د تفریق، تبعیض او یو په بل د لویې او تېرې وسیله ګرځېدلې، نه ګورئ چې په دغه جامه کې څومره ظلمونه کېږي، په عسکري او پولیسي جامو کې هره ورځ څومره بې ګناه انسانان ځورول کېږي، څومره شریف انسانان د خړو جامو په سبب تحقیر کېږي، څومره ذلیل انسانان په فاخره جامو کې تر نورو ځان لوړ ګڼي، نه ګورئ چې یوه له خپلې جامې د ګیدړې پوستکی جوړ کړی خلك پرې غولوي، بل له جامو نه د پسه په څېر بې آزاره بربښي خو په سینه کې ئې د لېوه زړه او هغه بل به په خپلو جامو سره ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښيي چې زمرى دى خو تر ګيدړ به زيات بې زړه او جبون وي. الله تعالى انسان ته د جامو جوړول ورښودلي، د دې لپاره چې ځان له تودوخې او يخنۍ پرې وژغوري او د هغه لباس ئې په درېو ډولونو وېشلى: د ځان پټولو لباس، د ښايست لباس او د تقوى لباس، خو انسان له خپلې جامې نه يا د غولولو وسيله جوړه کړې، يا د ظلم او تېري وسيله، يا يو په بل د لويي او تکبر ذريعه!!

- قرآن د آدم عليه السلام د غولولو او له جنت نه د ده د ايستلو کار شيطان ته منسوبوي، شيطان همغه څوك دى چې د آدم عليه السلام اولاد (انسان) ګناه ته هڅوي، دا نن چې مونږ يو څوك احساسوو چې په زړه مو چونډۍ لګوي، ګناه ته مو هڅوي، ګناه او حرام راته ښايسته کوي، زمونږ د (ارتقاء) او (دوام) باعث ئې ګڼي، همغه چې مونږ ئې په سترګو نه ګورو خو هره شېبه ئې اغېز احساسوو، زمونږ جد ته همدا دوکه مار مخلوق او همدا وسوسه اچوونکى په همدې توګه ورغلى، همداسې ئې ورته ويلي: که دا مېوه وخورئ (په جنت کې تل پاتې کېدا) او (معنوي ارتقاء) به مو په برخه شي، قرآن په دې اړه همغه خبره کړې چې هر انسان ئې هره شېبه په خپل ژوند کې احساسوي، خو بايبل خوشې او بېهوده خبره کوي او دا وسوسه د مار له لوري ګڼي!!
- د بايبل دا خبره تر ټولو حيرانوونکې ده چې وايي: د همدې ورځې په مازديګر کې، آدم عليه السلام او ښځې ئې د خداى غږ واورېدو چې په باغ کې ګرځېدو، نو په ونو کې پټ شول، خداى آدم ته غږ کړ: اې آدمه! چېرې يې، ولې پټېږې؟ آدم ځواب ورکړ: ستا غږ مې په باغ کې واورېدو، ووېرېدم، دا ځکه چې لوڅ وم، نو ځکه پټ شوم، خداى وفرمايل: چا درته وويل چې لوڅ يې؟ آيا د هغې ونې مېوه دې خوړلې ده چې ترې منع کړى مې وې؟ آدم ځواب ورکړ: دغې ښځې چې زما ملګرې دې ګرځولې، ما ته ئې دا مېوه راکړه او ما هم وخوړه، دلته نو خداى له ښځې وپوښتل: دا څه کار وو چې تا وکړ؟ ښځې وويل: مار وغولولم!!

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- بايبل الله تعالى داسې معرفي کوي: په يوه وړوکي باغ کې ګرځي، د ګامونو غږ ئې آدم عليه السلام واورېدو، ترې پټ شو، خداى نه پوهېدو چې آدم چېرې دى،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ ئې ورته وکړ: اې آدمه چېرې يې؟ له دې هم خبر نه وو چې دوی دواړو هغه ممنوعه مېوه خوړلې ده!!! له آدم علیه السلام نه پوښتنه کوي: څنګه پوه شوې چې لوڅ يې؟ آيا هغه مېوه مو خوړلې چې ترې منع کړې مې وئ؟!! له دې هم نه وو خبر چې ښځې دا کار کړی!! او له دې هم چې مار غولولې وه!!

- په دې سزا هم لږ غور وکړئ چې مار ته د دغه غولولو په وجه ورکړی شوه: تل دې په سينه خوځېږي، خاورې دې خوراك شه!! پوښتنه کوو: آيا مار له دې د مخه په سينه نه په پښو خوځېدو؟ دا نور ډېر حيوانات او خزندې چې په سينه خوځېږي هغوی ته د کومې ګناه سزا ورکړی شوې؟! دا څومره نامعقوله او غلطه خبره ده چې د مار خوراك خاوره ده!! هيڅ مار خاوره نه خوري، د مار خوراك خاوره نه بلکې د مرغانو، موږکانو او چنګښو په څېر حيوانات دي!!

ښځې ته چې کومه سزا ورکړی شوې په دې هم لږ غور وکړئ: د زېږولو د وخت درد دې زيات شه!! د خاوند د اشتياق په اور وسوځې، هغه دې پر تا برلاسی وي!! پوښتنه کوو: دغو بې شمېره حيواناتو ته چې د اولاد زېږولو په وخت کې همداسې د درد احساس کوي، د کومې ګناه سزا ورکول کېږي؟! د مېړه اشتياق خپلې مېرمنې ته زيات دی که د مېرمنې خپل مېړه ته؟ مګر دا اشتياق سزا ده؟ په ټولو ژوو کې دا اشتياق شته، دوی ته د کومې ګناه په وجه دا د اشتياق سزا ورکړی شوې؟ دا اشتياق خو سزا نه بلکې د الله تعالی يوه لويه پېرزوينه ده، د انسان او حيوان د نسل د دوام يوه ستره وسيله ده، تاسو ولې دې اشتياق ته د سزا په سترګه ګورئ؟ قرآن خو د ښځې او مېړه ترمنځ دا الفت، مينه او اشتياق د الهي رحمت او پېرزوينې يوه ستره بېلګه ګڼي!! آيا دا سمه ده چې د نارينه سلطه او برلاسی پر خپلې مېرمنې ښځې ته سزا وګڼو؟! دا برلاسی يوه طبيعي مسئله ده، په اکثرو حيواناتو کې هم د دې شاهد يو، داسې چې نارينه د ښځې ساتنه او څارنه کوي، ترې دفاع کوي، بل ئې خوا ته نه پرېږدي، اداره کوي ئې، ... دا برلاسي نه يوازې ښځې ته سزا نه شو ګڼلی بلکې د ښځې لپاره يوه ستره الهي پېرزوينه ده، چرګ له خپلو چرګو دومره دفاع کوي چې پرې زخمي زخمي شي، همداسې بې شمېره نور مرغان او حيوانات، هيڅ عاقل انسان به د بايبل دا وينا د منلو وړ ونه ګڼي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ۲۰ تر ۲۴ پورې د دې فصل جملې داسې دي:

(خدای د حیوان له پوسته لباس جوړ کړ او آدم او مېرمنې ته ئې ورواغوست، بیا خدای وفرمایل: اوس چې آدم زمونږ په څېر شوی او ښه او بد پېژني، باید پرې ئې نږدو چې د "حیات د ونې" مېوه هم وخوري او تر ابده ژوندی وي، نو خدای دی د عدن له باغه وایست، تر څو ولاړ شي او په هغې ځمکې کې کار وکړي چې له خاورې ئې جوړ شوی. په دې توګه ده آدم د عدن له باغه وایست او د عدن د باغ په شرقي برخې کې ئې د اور په داسې سرو تورو سمبال فرشتې وګمارلې چې هرې خوا ته څرخي، ترڅو د حیات د ونې لاره خوندي وساتي!!)

د دې کرښو د مطالبو په اړه څو پوښتنې راولاړېږي:

- مخلوقاتو ته د لباس په ورکولو کې د الله تعالی سنت داسې نه دی چې د کوم درزي په څېر چا ته لباس جوړ کړي او ورواڅې غوندي، د بايبل ليکوال په دې نه پوهېږي چې د الله تعالی له لوري د لباس ورکولو معنا څه ده!! الله تعالی ټولو حیواناتو، ونو او بوټو ته مناسب مناسب لباس ورکړي، چې هم ئې له یخنۍ ساتي، هم له ګرمۍ او هم له حشراتو او مکروبونو، آدم علیه السلام ته هم د نورو په څېر مناسب لباس ورکړی شوی وو، خو د ممنوعه مېوې په خوړلو سره له هغه لباسه محروم شو، لومړی ئې په پاڼو ځان پټ کړ، بیا د حیواناتو په پوستکي او وروسته وروسته د ده اولاد له وړیو او تاره اوبدل شوې جامې ځان ته جوړې کړې.
- د بايبل ليکوال کله د عدن باغ په ځمکې کې ګڼي او کله ئې له ځمکې بهر، مځکې ئې ویلي وو چې دا د ځمکې شرقي لوري ته واقع دی، خو دلته وايي چې آدم د عدن له باغه وایستی شو او هغې ځمکې ته ولېږلی شو چې ترې جوړ شوی!!
- دی خدای داسې معرفي کوي چې نه غواړي د ده په مخلوقاتو کې داسې څوک وي چې په ښه او بد پوهېږي، غوښتل ئې چې آدم علیه السلام د معرفت د ونې مېوه ونه خوري، خو د ده د ارادې خلاف آدم علیه السلام د هغې مېوې په خوړلو موفق شو!! اوس نو دا تدابیر سنجوي چې څنګه د دې مخه ونیسي چې آدم علیه السلام د حیات د ونې مېوه هم ونه خوري او د ده لپاره یو تلپاتې حریف او رقیب نه شي!! نو ځکه ئې له یوې خوا آدم علیه السلام د عدن له باغه وایست او له بلې خوا ئې دغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونې ته د رسېدو په لار کې داسې فرشتې وګمارلې چې په تورو سمبال وي او دا تورې هم د اور تورې چې هرې خوا ته څرخي او نه پرېږدي څوك ترې تېر شي!! پوښتنه کوو: که دا باغ آسمان کې وي طبيعي ده چې له آسمانه د آدم له راکوزېدو وروسته هغه باغ ته د ده ننوتل ممکن نه وو، نو په سرو تورو سمبال فرشتې د څه لپاره ګمارل کېدې؟ او که دا په ځمکې کې وو نو مونږ ته وواېئ چې چېرې دی اوس خو له داسې پهره دارانو تېرېدل آسانه شوي، که آدم علیه السلام نه شو تېرېدی اولاد ئې اوس کولی شي د حیات ونې ته د رسېدو لپاره په هلیکوپترو سره هلته ځان ورسوي. که عادي خلك دا کار نه شي کولی پاپ ته خو ډېره آسانه ده!!

له دغو بېهوده او چټي خبرو نه هر څوك په دې پوهېدی شي چې د بایبل لیکوال څوك او د څنګه شخصیت خاوند دی او د الله تعالی په اړه د ده انګېرنې څومره بې بنسټه دي!!

قرآن د بایبل د دغو غلطو خبرو د تردید او تصحیح لپاره فرمايي چې الله تعالی آدم علیه السلام د داسې مخلوق په څېر پیدا کړ چې معرفت ئې تر فرشتو ډېر لوړ وو، په هر څه د پوهېدو توان او استعداد ئې ورکړ، په هغه څه ئې د پوهېدو توفیق ورکړ چې فرشتې پرې نه پوهېدې او د همدې معرفت او پوهې په سبب ئې د ځمکې خلافت ده ته وسپارو، د معرفت په وجه ئې دی رټلی نه دی، د ځان رقیب او حریف ئې نه دی ګڼلی بلکې د ځمکې خلافت ئې ورسپارلی او فرشتو ته ئې امر کړی چې ده ته سجده وکړي، بایبل وايي چې فرشتې په سرو تورو د آدم مقابله کوي او قرآن وايي چې فرشتو آدم علیه السلام ته سجده وکړه او الله تعالی د ځمکې او آسمان هر څه آدم علیه السلام ته مسخر کړل.

د بایبل څلورم فصل په داسې مسخره بحثونو مشتمل دی چې جمله جمله ئې د خندا وړ او د حقیقت خلاف ده!!

لومړۍ څلور جملې ئې دا مطالب بیانوي: حوی حامله شوه، زوی ئې وزېږاوو او نوم ئې پرې قائن کېښود، بیا ئې بل زوی پیدا شو چې هابیل ئې ونوماوو، هابیل شپني کوله او قائن بزګري، څه موده وروسته قائن د خپلې ځمکې له حاصلاتو یوه هدیه خدای ته وړاندې کړه، هابیل هم د خپلې رمې څو هغه څاروي ذبح کړل چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو مېندو لومړني بچيان ول او د غوښې تر ټولو غوره برخه ئې خداى ته وړاندې کړه، خداى هابيل او د ده هديه قبوله او قائن او د ده هديه ئې قبوله نه کړه، قائن غصه شو او له ډېرې غصې ئې سر ټيټ واچاوو ، يوه ورځ قائن له خپل ورور هابيل نه وغوښتل چې له ده سره بېديا ته ولاړ شي، کله چې په صحرا کې ول ناڅاپي قائن پر خپل ورور بريد وکړ او هغه ئې وواژو، بيا خداى ترې پوښتنه وکړه چې هابيل چېرې دى؟ قائن خداى ته ځواب ورکړ: زه څه پوهېږم چې هغه چېرې دى، زه خو ئې څارونکى نه يم؟!! خداى وفرمايل: آيا دا کار د کولو وو چې تا وکړ؟ ستا د ورور وينه ما ته چيغې وهي، ته نور ملعون يې او له دغې ځمکې چې ستا د ورور په وينو سره شوې رټل کېږې، نور به ځمکه هغه حاصل نه درکوي چې بايد درکړى ئې وى، قائن وويل: دا سزا خو زما له زغمه اوچته ده، له دې وروسته چې هر څوك ما وويني وژني به مې، خداى وفرمايل: داسې نه ده، هيڅوك دې نه شي وژلى، که چا ووژلې سزا به ئې ستا د سزا اووه برابره وي، بيا خداى قائن په داسې نښې سره نښانمند کړ چې که څوك ئې وګوري وئې نه وژني!! بيا ليکي چې قائن د عدن ختيځ ته د يوه ښار په جوړولو لګيا شو او د خپل زوى خنوع نوم ئې پرې کېښود!! بيا وايي چې د ده په اووم نسل کې د يابال په نامه يوه لمسي ئې په کېږديو کې ژوند کول او شپني رايج کړه او د ده ورور د لومړي ځل لپاره موسيقي اختراع کړه او چنګ او نى ئې جوړ کړل او د دوى ناسکه ورور توبل د قائن لمسي مسي او سپنيز آلات جوړ کړل!! لمك د دوى پلار خپلو مېرمنو ته وويل: ما يو ځوان وژلى، که څوك د هغه په بدل کې ما ووژني، سزا به ئې اووه اويا برابره وي!!

په دې خيالي او له ځانه جوړې کړې جعلي قصې کې څو برخې د يادولو وړ او په دې ارزي چې نقد شي:

- د آدم عليه السلام د اولاد شمېر به د ده تر اووم اتم نسله پورې ښايي دومره هم نه وو چې يو وړوکى کلى ترې جوړ شي، د قرآن او اصلي انجيل دا وينا ډېره دقيقه ده چې د دوى د اوسېدا ځاى جنت (باغ) او خوراك ئې مېوه وه، تر ډېرې اوږدې مودې بايد د ده اولاد په مېوو اکتفا کړې وي، په دې مودې کې نه دوى زراعت ته مخه کړې او نه ئې حيوانات اهلي کړي، علمي تحقيقات او څېړنې ښيي چې انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر وروسته او له نن نه يوازې څو زره کاله مخکې زراعت ته مخه کړې او حيوانات ئې اهلي کړي او دا هم د مجبوريت په وجه او په دې خاطر چې شمېر ئې زيات شوی، يوازې ئې په مېوو اکتفا نه شوی کولی او دې ته اړ شوي چې د خوراك نوي نوي توکي او نوې نوې منابع ولټوي. د بايبل دا وينا کاملاً غيرعلمي او بې بنسټه ده چې د آدم عليه السلام زوی يا د ده اووم اتم نسل زراعت پيل کړی، په کېږديو کې ژوند ئې پيل کړی او له اوسپنې او مسو ئې آلات جوړ کړي، علمي تحقيقات ښيي چې انسان مس او اوسپنه له نن نه څو زره کاله مخکې کشف او له هغوی ئې د ساده وسايلو جوړولو لپاره استفاده پيل کړه، په ابتداء کې يوازې د ښکار لپاره او ډېر وروسته د ځمکې کيندلو او بيا د قطع کولو او رېبلو لپاره، علمي څېړنې او تحقيقات دا هم ښيي چې انسان په سر کې په طبيعي سوړو او غارونو کې اوسېدو، بيا ئې د لوړو ډډې تراشلې او ځان ته ئې د اوسېدو غارونه جوړ کړي، په خېمو کې ژوند او يا د ځمکې پر سر کور جوړول ډېر ډېر وروسته او له نن نه څو زره کاله مخکې پيل شوي، د آدم عليه السلام د زوی قائن په اړه دا ويل چې هغه د ښار په جوړولو بوخت شو ډېره مسخره خبره ده، هېڅ عاقل انسان به په داسې غلطې خبرې د خولې پرانستلو جسارت ونه کړي!!

- د بايبل ليکونکي هڅه کړې چې د اصلي انجيل او د هر الهي کتاب هغه لارښوونه او صريح حکم نفي کړي چې د قتل عادلانه سزا قصاص او د قاتل وژل ګڼي، دی ليکي چې خدای، قائن (قاتل) په داسې توګه نښانمند کړ چې څوك ئې ونه وژني او دا پرېکړه ئې وکړه چې که څوك دا قاتل ووژني سزا به ئې د ده اووه برابره وي او د دې قاتل په اووم نسل کې لمسی وايي: ما قتل کړی، خو که څوك ما ووژني سزا به ئې اووه اويا برابره وي!! پوښتنه کوو: د بايبل له نظره د قاتل سزا څه ده؟ له مخکې بيانه خو معلومېږي چې سزا ئې لعنت او تبعيد دی، نو تاسو ووايئ چې د دې قاتل د قاتل سزا اووه برابره څاکل شوې د دې معنا څه ده؟ اووه ځله لعنت او اووه ځله تبعيد؟ او ولې بايد د دې قاتل سزا د لومړني په پرتله اووه برابره زياته وي؟ که څوك زما زوی ووژني او زه انتقام ترې واخلم او هغه ووژنم زما سزا به ولې د هغه قاتل اووه برابره وي؟ په کوم دليل او کوم انساني معيار سره دا ظالمانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فیصله توجیه کولی شو؟

د دې فصل وروستۍ ۲۲ جمله داسې ده:

کله چې شیث (د آدم علیه السلام زوی) ستر شو خدای یو زوی ورکړ چې نوم ئې انوش وو، د همدې انوش په وخت کې خلکو د خدای عبادت پیل کړ!!

د دې غلطۍ وینا معنا دا ده چې له دې د مخه د انوش سلف، د آدم علیه السلام په شمول، د خدای عبادت نه کاوو!! پوښتنه کوو چې د دې خبرې معنا څه ده؟ ولې ئې د خدای عبادت نه کاوو؟ آیا خدای ئې نه پېژندو؟ د عبادت په کولو نه پوهېدل؟ که له خدایه پرته ئې د بل چا عبادت کاوو؟ که بایبل په دې عقیده وي چې آدم علیه السلام پیغمبر نه وو او حتی د خدای عبادت ئې هم نه کاوو، نو بیا له هغه سره د الله تعالی مسلسل لیدل او خبرې کول څنګه توجیه کوي؟

د پیدا ښت بل فصل (له آدمه تر نوح پورې) نومول شوی، تر دې عنوان لاندې، ګڼ شمېر نومونه اخیستل شوي او د هر یوه عمر په ګوته شوی، لکه دا چې آدم ۱۳۰ کلن وو چې شیث پیدا شو، بیا ئې ۸۰۰ کاله ژوند وکړ او په ۹۳۰ کلنۍ کې وفات شو، شیث ۱۳۵ کلن وو چې زوی ئې انوش پیدا شو، د انوش له زېږېدو وروسته ئې ۸۰۷ کاله ژوند وکړ او په ۹۱۲ کلنۍ وفات شو، همداسې د قینان، مهلل ئیل، یارد، خنوخ، متوشالح، لمك او نوح نومونه اخلي او عمرونه ئې بیانوي او لیکي چې نوح په ۵۰۰ کلنۍ کې د دریو زامنو سام، حام او یافث خاوند شو!!که پوښتنه وشي چې دا تاریخونه له دومره دقت سره مو له کومې مرجع ترلاسه کړي؟ د تاریخ په کوم کتاب کې مو لوستي او که د الله تعالی له لوري په نازل شوي کوم کتاب کې؟ له هغه وخته خو نه کوم لیکلی تاریخ شته او نه د الهي کتاب کومه پاڼه!! محال ده چې د الله تعالی له لوري لېږل شوی کتاب دې په داسې غیر ضروري خبرو بحث وکړي؟ د بایبل د ادعا له مخې له آدم علیه السلام نه تر نوح علیه السلام پورې ۱۰ نسله او له نوح علیه السلام نه تر ابراهیم علیه السلام پورې هم لس نسله تېر شوي او د دې معنا دا ده چې ګواکې له آدم علیه السلام نه تر ابراهیم علیه السلام پورې شل نسله یعنې نږدې دوه زره کاله تېر شوي!! او که له ابراهیم علیه السلام نه تر نن پورې نږدې څلور زره کاله وګڼو نو باید د بایبل د ادعا له مخې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځمکې پر سر د انسان له پیدا ابښته تر نن پورې نږدې شپږ زره کاله تېر شوي وي!!
خو راشئ وګورو چې علمي تحقیقات او څېړنې په دې هکله څه وايي؟! تحقیقات
خو ښيي چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې، د بایبل د عدن له سیمې نه په زرهاو میله
لرې، له نن نه نږدې لس زره کاله مخکې نه یوازې انسانان د ځمکې پر سر او سېدل
بلکې مدني ژوند ئې پیل کړی، د دې مدني ژوند ډېر آثار ترلاسه شوي، د بایبل د
حساب له مخې خو باید د نوح علیه السلام تر طوفانه د ځمکې پر سر دومره
انسانان اوسېدل چې شمېر ئې د یوه کلي په اندازه وو او دا کلی به د فرات او دجلې
خوا ته د عدن باغ په شا وخوا کې وو، د نوح علیه السلام له طوفانه وروسته تر
ابراهیم علیه السلام پورې به هم د انسانانو شمېر همدومره وو!! نو پوښتنه کوو چې
له دې نېټې ډېر د مخه په چین، اندونیزیا او افریقا کې د انسانانو د ژوند ، هغه هم
مدني ژوند ، لپاره بایبل څه توجیه وړاندې کولی شي؟! دا د آدم علیه السلام له
نسله نه وو که د بایبل لیکوال د تاریخ په لیکلو کې ستونزه درلوده؟

قرآن نه د محمد علیه السلام عمر په ګوته کړی او نه د کوم بل پیغمبر یا تر بحث
لاندې شخصیت، نه ئې د ده پلار، نیکه، مور، لونو، لمسیانو نوم اخیستی او نه
ئې دا ویلي چې قبیله ئې څه نومېده او شجره څه وه؟ دا ځکه چې دا مسایل د یوه
لارښود الهي کتاب د بحث موضوع نه شي کېدی او په دې نه ارزي چې یو داعي
پرې ځان مصروف کړي، د مسیحیانو یو مشهور شخصیت پولس خپل یوه شاګرد
ته لیکي: دا خلك پرېږده چې په خوشو قصو مشغول او په بېهوده شجرو باندې
بحثونه کوي او په خپلو کې په جدل او شخړو بوخت دي، پولس دا قصې خوشې او
بېهوده ګڼي او په شجرو باندې بحثونه د وقت ضیاع. قرآن یوائې د نوح علیه
السلام په هکله دومره ویلي چې ۹۵۰ کاله ئې په دعوت او مبارزه کې تېر کړل خو د
دومره اوږدې مبارزې په نتیجه کې یوائې دومره کسانو پرې ایمان راووړ چې په
ډکې کشتۍ کې ځای شول، دا هم د ده د عمر په ګوته کولو لپاره نه بلکې د دې
لپاره چې مؤمنانو ته لارښوونه وکړي چې که مبارزه اوږده شوه نو خپله حوصله مه
بایلئ، ستاسو جد ۹۵۰ کاله مبارزه وکړه، نه ستړی شو او نه نا امېده!! د الله تعالی
کتاب خو د تاریخ کتاب نه دی چې د شخصیتونو عمرونه او د دوی شجرې بیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي!! د بایبل لویه برخه شجرو ته مختص شوې او د دې هڅه شوې چې د بني اسرائیلو د دولسو قبیلو تاریخ او شجره په ډېر تفصیل سره بیان کړي، د بایبل له دې بحثونو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا هغه انجیل نه دی چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی، د الله تعالی له لوري هر نازل شوی کتاب باید د قرآن په څېر په لارښوونو او احکامو شامل وي نه په قصو او د دې او هغې قبیلې د شجرې په بیانولو!!

ورپسې (د نوح طوفان) تر عنوان لاندې په څو داسې ګډو وډو، بې ربطه او بې معنا جملو بحث پیل کوي چې د بایبل له لیکواله پرته ئې هیڅوك په معنا نه پوهېږي او ښایي په خپله لیکوال هم نه پوهېدو چې څه لیکي:

(په دې وخت کې چې د ځمکې پر سر د انسانانو شمېر په زیاتېدو وو، د خدای زامن د انسانانو د ښایسته لوڼو مجذوب شول (پرې مین شول) او هره یوه ئې چې خوښه شوه خپله مېرمن ئې کړه، په دې وخت کې خدای وفرمایل: زما روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي، ځکه هغه فاني کېدونکی او نفساني مخلوق دی، نو یو سل شل کاله فرصت ورکوم، ترڅو ځان اصلاح کړي". نو کله چې د خدای زامنو د انسانانو له لوڼو سره نږدیکت وکړ، د دیوانو په څېر دنګ دنګ سړي ترې پیدا شول، دا د مخکنۍ زمانې نومیالي او معروف باتوران دي، کله چې خدای ولیدل چې انسانان په ګناهونو کې غرق دي او تل د بدو کارونو په لوري درومي د انسانانو په پیدا کولو پښېمانه او ناراضه شو.)

په دې اړه څو عرایض لرم:

- داسې معلومېږي چې د بایبل لیکوال غوښتل د هغو افسانوي شخصیتونو د پیدا ښت د څرنګوالي لپاره یوه توجیه جوړه کړي چې د بوډیو په نکلونو کې یاد شوي، د دیوانو په څېر ستر ستر او دنګ دنګ چې پیل به ئې په یوې ګوتې پورته کاوو او د بحر له تله به ئې نهنګ په لاس راایستو، دا دی بایبل دې پوښتنې ته ځواب ورکوي چې دا دیوانو ته ورته معروف شخصیتونه څنګه پیدا شول؛ د خدای زامنو د انسانانو ښایسته ښایسته لوڼې خپلې مېرمنې کړې، د دوی له نږدېکته دا معروف پهلوانان پیدا شول. ډېره عجیبه ده چې کوم انسان د داسې خبرې کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جسارت کوي او تر دې هم ډېره د حیرانتیا خبره دا ده چې کوم انسان داسې خوشې او مسخره خبره مني.

- د بایبل ځینو مفسرینو بې ځایه هڅه کړې چې دا الفاظ توجیه کړي او د خدای له زامنو نه د شیث صالح زامن جوړ کړي، په حاشیه کې ئې لیکي: (ښایي د خدای له زامنو نه مراد د شیث خدای پالونکي زامن وي، دا ځکه چې د خدای د زامنو اطلاق په خدای پالونکو انسانانو هم کېږي، خو ځینې نور مفسرین په دې باور دي چې له دې نه مراد هغه فرشتې دي چې د خدای له امره ئې سرغړونه وکړه) خو هر څوك پوهېږي چې دا خوشې خبرې او بې ځایه هڅه ده، د بایبل لیکوال په ډېر صراحت سره ویلي چې دا د خدای زامن وو نه انسانان وو او نه هم فرشتې، وایي د خدای زامنو د انسانانو لوڼې نکاح کړې، د دوی له وصلته نوی نسل پیدا شو، جسد ئې دیوانو ته ورته خو روح ئې د خدای روح!! خو خدای وفرمایل: زما روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي، دا ځکه چې انسان فاني او نفساني دی، یعني د انسانانو دا خدائي نسل د تل لپاره دوام نه کوي، د خدای روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي!! د همدې لپاره اوس هغه دیوانو ته ورته مخکني انسانان نه شته، که څوك پوښتنه کوي چې اوس ولې داسې دیو صفته او دیو هیکله انسانان نه شته، د بایبل لیکوال ورته لنډ او آسانه ځواب ورکړی!! خدای ویلي وو چې زما روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي!!
- نه پوهېږو د دې جملې (نو یو سل شل کاله فرصت ورکوم، ترڅو ځان اصلاح کړي) له مخکنیو سره څه ارتباط دی؟!! مونږ ته ووایه: د بایبل خدای د خپلو زامنو په کوم کار غصه شوی، د انسانانو د لوڼو په نکاح کولو که د دیو هیکله انسانانو په پیدا کېدو؟ او ولې پوره یو سل شل کاله فرصت؟
- تاسو ګورئ چې د بایبل خدای په دې نه پوهېدو، هغه انسان چې دی ئې پیدا کوي څنګه مخلوق به وي، ښه کارونه به کوي که بد، ګناه ته به ئې میلان زیات وي که نېکو کارونو ته؟ خو کله چې خدای ولیدل چې انسانان په ګناهونو کې غرق دي او تل د بدو کارونو په لوري درومي، د انسانانو په پیدا کولو پښېمانه او ناراضه شو. د بایبل جاهل او ظالم لیکونکی د دې پروا هم نه لري چې د الله تعالی په هکله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې غلطې خبرې ولیکې!! بایبل د دې عنوان په اوومې جملې کې داسې لیکي: نو خدای وفرمایل:زه هغه انسان د ځمکې له سره محوه کوم چې پیدا مې کړ، حتی حیوانات، مرغان او خزندې هم له منځه وړم، دا ځکه چې د دوی په پیداکولو متأسف یم!!

ورپسې د نوح علیه السلام د طوفان په اړه بحث کوي خو د بحث په ترځ کې به وګورئ چې جملې ئې بې ربطه او غلطې او د واقع خلاف او په داسې توګه لکه کومه بوډۍ چې د ژمي په شپو کې خپلو وړو وړو لمسیانو ته یوه خیالي کیسه کوي. لکه چې په ۱۲ او ۱۳ فقرو کې لیکي: کله چې خدای د انسان فساد او شرارت ولیدو نوح ته ئې وویل: تصمیم مې نیولی چې دا خلك هلاك کړم، ځکه چې ځمکه ئې له شرارته ډکه کړې، زه به دوی له ځمکې سره یو ځای له منځه وړم!! د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: خدای خو ځمکه له منځه نه ده وړې، یوازې د وچې څه حیوانات ئې له منځه وړې، الله تعالی به څنګه داسې خبره کوي چې حقیقت ونه لري او عملي نه شي، یا خو د بایبل لیکوال د اصلي انجیل د مطلب په سم او دقیق بیانولو کې ستونزه لري، د دې په ځای چې ووایي: دا خلك او د ځمکې پر وچې حیوانات له منځه وړم، غلط الفاظ کاروي او لیکي دا خلك سره له ځمکې له منځه وړم!! او یا خو ئې دا هر څه له خپله ځانه لیکلي او دې ته ئې هم پام نه دی شوی چې دا خبره سمه نه ده!!

ورپسې د نوح علیه السلام د کشتۍ طول، عرض او لوړوالی په ډېر دقت سره ۳۰۰، ۵۰ او ۳۰ ذراع ګڼي او لیکي چې کړکۍ ئې چېرې او دروازه ئې چېرې وه!! او ادعا کوي چې دا درې پوړې کشتۍ وه!! معلومه نه ده چې د بایبل لیکوال دا ارقام له کومه ترلاسه کړي؟ او که لږ ځیر شو نو ښایي داسې کشتۍ له نوح علیه السلام نه څو زره کاله وروسته جوړه شوې وي!!

په اووم فصل کې لیکي: بیا خدای نوح ته وفرمایل: ته او کورنۍ دې کشتۍ ته ننوځئ، دا ځکه چې د دې دور په ټولو خلکو کې مې یوازې ته رښتونی او صالح وموندې!! پوښتنه کوو: که د هغه دور په ټولو خلکو کې یوازې نوح علیه السلام رښتونی او صالح انسان وو او د همدې لپاره الله تعالی وژغورو نو زامن او کورنۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې د څه لپاره وژغورل شول؟ آيا هغوی د نوح علیه السلام په خاطر وژغورلی شول، که داسې وي نو دا خو له عدالت او انصافه ډېره لرې خبره ده، مونږ خو هر هغه قاضي ظالم او بې انصافه ګڼو چې د يوه په خاطر بل معاف يا مجازات کړي، مجرم د صالح دوست په خاطر معاف کړي او صالح د مجرم دوست په خاطر مجازات کړي، له عادل الله تعالی نه خو داسې بې انصافي او غيرعادلانه قضاوت ډېر ډېر لرې دی، مونږ ته خو قرآن ويلي چې د نوح علیه السلام مېرمن او زوی هم د غرق شوو په ډله کې ول، دا ځکه چې د ده په څېر صالح نه ول، او که دوی هم د ژغورلو وړ او نېك انسانان ول بيا نو د بايبل ليکوال غلط شوی چې ليکي: خدای نوح ته وويل ته او کورنۍ دې کشتۍ ته ننوځئ دا ځکه چې د دې دور په ټولو خلکو کې مې يوازې ته رښتونی او صالح وموندې!!

بيا ليکي چې خدای نوح ته وفرمايل: اووه جوړې هغه څاروي چې غوښه ئې حلاله ده، اووه جوړې مرغان او يوه جوړه د نورو حيواناتو درسره واخله، ترڅو له طوفانه وروسته د دوی نسل د ځمکې پر سر پاتې شي، خو په ۲۰ فقرې کې ليکي: له کشتۍ راکوځېدو سره سم نوح د خدای لپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ او د هر حلال حيوان او مرغه ئې يو يو هلته ذبح کړل او خدای د نوح په دې کار ډېر خوښ شو، پوښتنه راولاړېږي: چې يو يو ئې نر يا ښځه ذبح شول نو بيا ئې نسل څنګه دوام وکړ، دا قرباني خو بايد لږ تر لږه يو کال وروسته شوې وی او نوح علیه السلام تر هغه صبر کړی وی چې دغو حيواناتو او مرغانو بچيان زېږولي وی!! په ۱۴ او ۱۵ فقرې کې د مخکنۍ ادعا برعکس ليکي: د هر ډول وحشي او اهلي حيواناتو، مرغانو او خزنده وو يوه يوه جوړه هم له دوی سره ول، په دې سره د بايبل ليکوال خپله مخکنۍ وينا ردوي، هلته د خدای امر داسې ګڼي: اووه جوړې هغه څاروي چې غوښه ئې حلاله ده، اووه جوړې مرغان او يوه جوړه د نورو حيواناتو درسره واخله، دلته د هغې خبرې خلاف وايي: د هر ډول وحشي او اهلي حيواناتو، مرغانو او خزنده وو يوه يوه جوړه هم له دوی سره ول، که داسې وي نو دا مخکې د اووه اووه جوړو او يوې جوړې يادول د څه لپاره وو؟

بيا ليکي: او کشتۍ ته د دوی له ننوتو وروسته خدای د کشتۍ دروازه په دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې بنده کړه، ۴۰ شپې ورځې باران وورېدو، کشتۍ اوبو په سر واخیسته او وخوځېده، دومره باران وورېدو چې اوبه د جګو جګو غرونو تر څوکو هم اووه ګزه واوښتې، د ځمکې د سر ټول ژوي هلاك شول، یوازې د دې کشتۍ سورلۍ وژغورل شوې، ۱۵۰ ورځې همداسې ځمکه تر اوبو لاندې وه، ۱۵۰ ورځې وروسته کشتۍ د ارارات د غرونو پر سر تم شوه، درې میاشتې وروسته د غرونو څوکې څرګندې شوې او بیا څلوېښت ورځې وروسته نوح د کشتۍ کړکۍ پرانیسته او یو کارغه ئې بهر خوشې کړ، خو کارغه بېرته کشتۍ ته راستون نه شو، بیا ئې یوه کوتره پرېښوده، تر څو وګوري چې آیا د کښېناستو لپاره کومه وچه ځمکه پیدا کېږي، خو کوترې کوم ځای پیدا نه کړ، دا ځکه چې لا اوبه د ځمکې پر سر وې، نوح اووه ورځې نور صبر وکړ، بیا ئې همغه کوتره خوشې کړه، دا ځل د لمر لوېدو په وخت کې په داسې حال کې د نوح خوا ته راستنه شوه چې په مښوکې کې ئې د زیتون شنه پاڼه وه، له دې نه نوح پوه شو چې د ځمکې د اکثرو برخو اوبه ناستې دي، یوه اونۍ وروسته نوح بیا همغه کوتره پرېښوده، خو دا ځل هغه بېرته راستنه نه شوه!! د کوترې د خوشې کولو نه یوه میاشت وروسته نوح د کشتۍ سر لوڅ کړ، بهر ئې وکتل او وئې لیدل چې د ځمکې سطحه وچه شوې، اته اونۍ نورې هم تېرې شوې او بلآخره ټوله ځمکه وچه شوه، دا وخت خدای نوح ته وویل: اوس د دې وخت رارسېدلی چې ټول له کشتۍ ووځئ!!

څوك چې په دې خبرو لږ هم غور وکړي په آسانۍ ورته جوته کېږي چې ټولې بې بنسټه او له ځانه جوړې شوې خبرې دي، په دې کې لاندې څو خبرو ته ستاسو پام رااړوم:

- که هغه وخت څلوېښت ورځې باران ورېدلی وي، نو د ځمکې د بیا وچېدو لپاره حد اکثر څلوېښت ورځې په کار وي خو د بایبل لیکونکی وایي چې نوح علیه السلام نږدې دیارلس میاشتې وروسته د ځمکې سطحه وچه موندە.!!
- که دا کشتۍ د ارارات د غرونو په سر تم شوې وي نو هغه ځای باید په لومړۍ اونۍ کې کاملاً وچ شوی وي، نوح علیه السلام دا دیارلس میاشتې د څه لپاره په کشتۍ کې داسې ایسار وو چې شاوخوا ته د کتلو لپاره ئې د کشتۍ له کړکۍ نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهر هم ونه کتل او له کارغه او کوترۍ ئې کار اخیست چې وګوري چېرې وچه ځمکه شته که نه؟!! مګر د یوه جګ غره په سر ناست انسان ته د دې ضرورت وي چې د مرغانو په واسطه وچه ځمکه معلومه کړي؟ له جګه ځایه خو هم او به معلومېږي او هم وچه ځمکه!!

- بایبل وایي چې نوح له کشتۍ نه له راکوځېدو سره سم د هر ډول څارووي څخه یو یو د قربانۍ لپاره ذبح کړ، حال دا چې ده ته ویل شوي وو چې د دغو څارویو یوه یوه جوړه د دې لپاره په کشتۍ کې درسره واخله چې نسل ئې دوام وکړي خو ده په همغه لومړۍ ورځ د دغو جوړو یو یو ذبح کړ!! د بایبل لیکوال دې ووایي چې په دغو خبرو کې کومه یوه رښتیا ده؟ د دغو حیواناتو نسل څنګه دوام وکړ؟ دا څاروي ئې په کشتۍ کې د ذبح کولو لپاره له ځان سره اخیستي وو که د نسل د دوام لپاره؟!

بیا لیکي: په دغې قربانۍ باندې خدای ډېر خوښ شو او له ځانه سره ئې وویل: زه به بیا د انسان په خاطر چې له ماشومتوبه ئې زړه د ګناه په لوري متمایل وي ځمکه لعنت نه کړم او بیا به داسې ټول ژوي له منځه نه وړم!! بایبل مخکې ویلي وو چې الله تعالی د انسان په پیدا کولو پښېمانه شو او دلته ئې ویلي چې د دې طوفان په رالېږلو پښېمانه شو!! دا ځکه چې د انسان د ګناهونو لپاره ئې ولې پر ځمکې لعنت ولېږو او د ځمکې د سر ټول ژوي ئې له منځه یوړل، له دې وروسته به تر قیامته پورې داسې کار بیا نه تکراروي!! او دا ځکه چې د انسان ګناه یو طبیعي کار دی له ماشومتوبه د ګناه په لوري متمایل وي!! د الله تعالی په هکله دا خبره یوازې یو کافر او بې ایمانه انسان کولی شي او د انسان په هکله دا خبره یوازې هغه په ګناهونو کې تر ستوني غرق ګناهګار انسان کولی شي چې د ګناه لپاره توجیهات لټوي او هڅه ئې دا وي چې ثابته کړي د انسان ګناه کول یوه طبیعي مسئله ده، ګناه له ماشومتوبه ورسره ملګرې وي!! یو با ایمانه انسان به څنګه دا خبره کوي چې نعوذبالله خدای اشتباه کوي، په خپلو کړو پښېمانه کېږي!!

قرآن هم په ځای ځای کې د نوح علیه السلام د قصې ځینې برخې رااخلي، خو نه د یوې تاریخي پېښې د بیانولو په منظور بلکې د پند او وعظ په موخه او په ډېرې اغیزمنې بڼې کې او هلته چې غواړي د یوه مطلب د اثبات لپاره د یوې تاریخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلګې وړاندې کول مفيد او مؤثر وي. کله چې غواړي دعوتګرانو او مبارزينو ته ووايي: داسې نه چې د خپلې مبارزې په اوږدېدو سره ستړې يا مأيوس شئ او مبارزه نيمګړې پرېږدئ، ستاسو جد نوح عليه السلام نه نيم سوه کاله مبارزه وکړه خو نه ستومانه شو او نه مأيوس او نه ئې له مبارزې لاس واخيست، کله چې غواړي مخاطبينو ته دا خبره وکړي چې د الله تعالى معامله له هر انسان سره د ده د ايمان او عمل له مخې وي نه د ده د نسب له مخې، نو ورته وايي: دا دی د نوح عليه السلام مېرمن او زوی د خپل عمل په وجه له نورو سره يو ځای غرق شول، له نوح عليه السلام سره د دوی خپلوي ونه ژغورل، کله چې غواړي د حق د لارې مجاهدينو ته ډاډ او اطمئنان ورکړي چې الله تعالى به باطل ځواکونه حتماً له ماتې او زوال سره مخامخ کوي که څه هم شمېر ئې زيات او ټوله نړۍ پرې ډکه وي او حق پالونکي به حتماً ژغوري او پر باطل پالونکو به حتماً بريا ورپه برخه کوي که څه هم شمېر ئې لږ وي، نو د نوح عليه السلام قصه ئې د يوې تاريخي بېلګې په توګه مخې ته ږدي.

بايبل تر دې عنوان لاندې (له نوح سره د خدای ژمنه) د ډېرو بې ربطه او رکيکو جملو په ترڅ کې ليکي: بيا خدای نوح او د ده زامنو ته وويل: زه له تاسو سره او ستاسو له راتلونکو نسلونو سره او حتى له ټولو حيواناتو، مرغانو او خزنده وو سره ژمنه کوم چې له دې وروسته به هيڅکله ژوي په طوفان سره هلاك نه کړم او ځمکه به هم بيا د طوفان په واسطه نه ويجاړوم، له تاسو سره زما د دې عهد نښه دا ده چې: خپل قوس قزح (د بودۍ ټال، هغه ليندۍ ته ورته رنګينې ګاړې چې د باران په وخت په آسمان کې راڅرګندې شي) په وريځو کې ږدم او دا به زما د هغې ژمنې نښه وي چې له نړۍ سره مې کړې، کله چې وريځې د ځمکې پر سر خورې کړم او قوس قزح راڅرګند شي، هغه وخت به ما ته خپله هغه ژمنه رايادېږي چې له تاسو او نورو ژوو سره مې کړې، نو ځکه به بيا نړۍ په طوفان سره له منځه نه ځي!!

دا د بايبل يوه بله لويه بې باکي او جسارت دی چې د الله تعالى په شأن کې ئې کوي او وايي چې نعوذبالله د خدای حافظه ضعيفه ده، په وريځو کې ئې خپله رنګينه ليندۍ ايښې ده تر څو د وريځو خورېدو په وخت کې راڅرګنده شي او خدای ته خپله هغه ژمنه ورپه ياد کړي چې له نوح عليه السلام او د ده له زامنو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې کړې وه، که دا نښه نه وی نو کېدی شو یو ځل بیا ئې په طوفان سره دا ځمکه او ټول ژوي له منځه وړي وی!! د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: الله تعالی خو له دغې ژمنې وروسته هم ډېر ډېر ځلې په طوفانونو سره ډېر انسانان او نور ژوي له منځه وړي، کله کله خو ئې شمېر لکونو ته رسېدلی، بایبل خو د الله تعالی له قوله داسې لیکي: ژمنه کوم چې له دې وروسته به هیڅکله ژوي په طوفان سره هلاك نه کړم!! د بایبل لیکنه ناقصه او غلطه ده که په دې وخت کې نعوذبالله خدای خپله ژمنه هېره کړې او یا قوس قزح نه دی ځرګند شوی؟!!

د همدې عنوان په ۲۰او ۲۱ فقرې کې داسې لیکي: نوح د کرهڼې په کار بوخت شو، د انګورو باغ ئې جوړ کړ، یوه ورځ چې ډېر شراب ئې څښلي وو د مستۍ په حالت کې په خپلې خېمې کې لوڅ ځملاست، حام (د ده زوی او د کنعان پلار) دی په دې حالت کې ولیدو، بهر ولاړ او خپلو ورونو ته ئې حال ووایو، سام او یافث د دې خبرې په اورېدو سره یو څادر په خپلو اوږو واچاوو او په داسې حال کې د پلار په لوري وخوځېدل چې شا ئې د پلار خوا ته وه تر څو هغه بربنډ ونه ګوري، بیا ئې څادر پرې وغوړاوو، کله چې نوح په سد شو او پوه شو چې حام څه کار کړی نو وئې ویل: په کنعان دې لعنت وي، د خپلو ورونو د بنده بنده دې وي، خدای دې سام ته برکت ورپه برخه کړي او کنعان دې د ده غلام او مریی وي، خدای دې یافث ته برکت ورکړي او د سام د نیك مرغۍ شریك دې وي او کنعان دې د ده غلام وي!!)

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- بایبل یوازې د نوح علیه السلام په اړه نه بلکې د اکثرو پیغمبرانو علیهم السلام په هکله همداسې خرابه او کچه ژبه کاروي او په شراب څښلو او نورو ناوړه کارونو ئې متهموي، حال دا چې هیڅ پیغمبر او حتی هیڅ شریف او هوښیار انسان د شرابو څښلو شوق نه کوي.
- د حام د دومره وړې ګناه په وجه ولې باید د ده زوی او اولاد د لعنت وړ وګرځي، کوم انصاف او عدالت دا خبره صحیح ګڼي چې د پلار په جرم زوی د الهي لعنت مستحق شي؟!!
- د بایبل لیکوال هڅه کړې چې د بني اسرائیلو جد سام په داسې خبرې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځور کړي چې نوح علیه السلام برکت ورپه برخه کړی او د دوی رقیب قوم کنعانیان د لعنت وړ، له برکته محروم او د دوی غلامان معرفي کړي!! تاسو به د بایبل په ځای ځای کې وګورئ چې دغه احساس خپل ځان ښیي او په یوې بلې بڼې کې راڅرګند یږي.

- د دې غلطې انګېرنې په مقابل کې قرآن فرمايي چې خلك برابر دي، ټول ښه پیدا شوي، هیڅوك له خپلې مور بد نه دی پیدا شوی، ټول انسانان له یوې ګډې جوړې مور او پلاره پیدا شوي، په رګونو کې ئې یوه وینه خوځېږي، نه ئې د پیدا ښت ماده ببله ببله ده، نه نسل او نسب او نه پیدا کوونکی، الله تعالی یو د بل په ګناه نه نیسي، نه د چا په وینا بې ګناه انسان د لعنت وړ ګرځوي او نه ئې د برکت مستحق، له هر چا سره ئې معامله د هغه د عمل او عقیدې له مخې وي.

د نړۍ د ملتونو انشعاب

بایبل تر دې عنوان لاندې د مختلفو ملتونو شجرې بیانوي، د بایبل لویه برخه په دغې موضوع بحث ته مختص شوې!! خو د بحث په ترڅ کې د خلکو ترمنځ د ژبو د بېلوالي په اړه د بایبل د لیکوال له سلیقې سره سم داسې لیکي: هغه مهال د نړۍ ټولو خلکو په یوې ژبې خبرې کولې، شمېر ئې ورو ورو زیات شو، د شرق په لوري وخوځېدل، د بابل په سیمې کې ئې په خپلو کې مشوره وکړه چې راشئ داسې لوی ښار جوړ کړو چې لوړ برج به ئې وي تر څو د نوم او نښان خاوندان شو او همدا به مونږ له خوربدو او ببلېدو خوندي وساتي، د ښار په جوړولو کې ئې د تیږو په ځای له پخو خښتو او د ګچ په ځای له قیره کار واخیست، خو کله چې خدای دې ښار او برج ته وکتل چې د جوړېدو په حال کې وو، وئې ویل: د ټولو خلکو ژبه یوه ده او متحد شوي او دغه کار ته ئې ملا تړلې، که ئې مخه ونه نیسم نو په راتلونکې کې به هر هغه کار وکولی شي چې زړه ئې وغواړي، نو د دوی ژبه به سره ببله ببله کړم، تر څو د یوه بل په خبرو پوه نه شي، دغه اختلاف باعث شو چې دوی د هغه ښار له جوړولو لاس واخلي او په دې توګه خدای دوی خواره واره کړل!!

ګورئ چې دلته هم بایبل خدای د انسان د حریف او رقیب په توګه معرفي کړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د انسانانو يو والى نه خوښوي، له وحدته ئې وېره لري، د دوى ژبه ئې د دې لپاره سره بېله بېله کړه چې يو د بل په خبرو پوه نه شي او يووالى ئې له منځه ولاړ شي!!

د ژبو تر منځ د توپير په اړه د بايبل توجيه ډېره غلطه او بې بنسټه ده، نه خو دا توپير د دې مانع ګرځي چې يو د بل په خبرو پوه شي او نه خو د ژبې يو والى او بېل والى خلك متحد يا متفرق کوي، ډېر قومونه داسې دي چې ژبه ئې يوه ده خو له شديد اختلاف سره مخامخ او يو د بل وينو ته تږى او ډېر بيا داسې چې ژبه ئې بېله بېله خو سره متحد او تر سکنيو ورونو ډېر سره خواږه دي، د بايبل دا توجيه نه د ژبې طبيعي ارتقاء توجيه کولى شي او نه په يوې ژبې کې د اختلاف راولاړېدو دلايل په ګوته کولى شي، هر ژب پوه انسان په دې پوهېږي چې دا تعبير بې بنسټه او غير علمي دى!! که بايبل ويلي وى چې د خلکو د زياتوالي، له يوې سيمې بلې ته د دوى کوچېدل او له يوه بله بېلېدل د دې سبب شو چې په ژبو کې اختلاف راپيدا شي او نوې نوې نومونه او الفاظ او ژبې رامنځته شي، هر چا به دا خبره ورسره منله، الله تعالى انسان ته دا استعداد ورکړى چې د هر شي لپاره مناسب نوم غوره کړي، دا د انسان کمال او په ټولو نورو ژوو د ده امتياز په ګوته کوي او دا بې له شکه پر ده باندې د الله تعالى لويه پېرزوينه او احسان دى، مونږ نن ډېر داسې الفاظ، کلمات او نومونه لرو چې سل کاله مخکې په هيڅ ژبې کې نه ول، دا ځکه چې مخکې دا شيان نه ول، وروسته راپيدا شوي، د دې اختلاف په عواملو او اهميت د علم او پوهې خاوندان پوهېږي لکه چې قرآن فرمايي:

7ÿ9Œ ’Î bÎ) 'Bß ÏqßÏr Nà6 ÏYÅ¡ø9r& É#»n=ÏF÷z$#ur ÇÚ öF{$#ur ÏN ºq»J¡¡9$#ß,ù=z ¾ÏmÏG»tƒ#ä ôÏBur

ÇËËÈ ûüÏJÎ=»yèù=Ïj9 ;M»tƒUy   الروم:۲۲

او د الله تعالى د قدرت له نښو څخه د آسمانونو او ځمکې پيدايښت او ستاسو د ژبو او رنګونو اختلاف دى، يقيناً چې په دې کې پوهانو او عالمانو ته نښې دي!!

په رښتيا که زمونږ ژبې ارتقاء نه شوى کولى او مونږ د نويو شيانو لپاره نومونه نه شوى وضع کولى، له څومره ستونزو سره به مخامخ وو، د يوه شي په هکله د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث په دوران کې به مجبور وو هغه شی په خپله راحاضر کړو!! او که زمونږ رنګونه او شکلونه سره مختلف نه وی د خلکو په پېژندا کې به له څومره کړاوونو سره مخامخ وو، په یوې کورنۍ کې دوه ماشومان جوړه او په یوه شکل او رنګ پیدا او ستر شي، هر څوك پرې غلطېږي، معامله ئې له یوه سره وي او دعوا پر بل کوي، که د ټولې نړۍ خلك یو رنګ او ژبه ئې سره ورته وی، نړېوال به له څومره ستر کړاو سره مخامخ ول، په دې اړه د قرآن وینا څومره دقیق او درنه ده چې فرمایي:

bĵ {pè‘$èGï Ÿ@Ǐ$7%r $Iqãã Nä3»Yù=yèy_r 4Ós\Ré& 9.Œ `ÏiB /ä3»Yø)n=yz $RĴ â¨ $Z9$$ $k‰š»¯

ÇÌÈ ×Î7z îÏJã ©!$ bĵ 4Nä39)ø«r& «!$ Yä‰YÏã /ä3B•ò2& الحجرات: ۱۳

اې خلکو! یقیناً چې مونږ له یوه نارینه او یوې ښځینه راپیدا کړئ او ټبر ټبر او قبیلې قبیلې مو کړئ تر څو یو بل وپېژنئ، بې شکه چې د الله په نزد کې ستاسو تر ټولو غوره ستاسو تر ټولو زیات پرهېزګار دی، یقیناً چې الله ښه باخبره پوه دی.

که انجیل په خپلې اصلي بڼې کې پاتې وی او مسیحي ملایانو نه وی تحریف کړی نو هر لفظ به ئې د قرآن په څېر دقیق او هره جمله به ئې د قرآن په څېر ښکلې او ښابسته وه، نه به چا له ادبي لحاظه اعتراض پرې کولی شو او نه له علمي لحاظه او نه به چا نامناسب لفظ، بې ربطه جمله او بې معنا خبره په کې موندلی شوی.

د شجرو بیانولو په لړ کې د بایبل لیکوال د ابراهیم علیه السلام او د ده د پاك لمنې مېرمنې سارا په اړه داسې ناپاکه ژبه کاروي چې انسان ورته حیران شي، دوی د ټولو پیغمبرانو علیهم السلام په هکله همداسې غلط او کافرانه اظهارات لري، د ابراهیم علیه السلام په هکله لیکي:

خدای ابرام ته وفرمایل: خپل ولایت، پلرنی کور او خپلوان پرېږده او هغه ځای ته ولاړ شه چې زه به ئې درته لارښوونه وکړم، ابرام وخوځېدو، لومړی کنعان، بیا د کنعان جنوب او په پای کې مصر ته ولاړ، کله چې مصر ته ورسېدو، خپلې مېرمنې ته ئې وویل: ته ښکلې یې، که د مصر خلك پوه شې چې ته زما مېرمن یې نو ستا د تصاحب او ترلاسه کولو لپاره به ما ووژني، خو که ووایې چې زما خور یې نو ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره به خلك له ما سره ښه چلند كوي او سر به مې خوندي وي!! فرعون ته ځينو درباريانو اطلاع وركړه چې سارا ډېره ښكلې ده، د دې د ښاېست ډېره ستاينه ئې وكړه، فرعون امر وكړ چې زما قصر ته ئې راولئ). بيا فرعون د سارا په خاطر ابرام ته ډېرې هدایاوې لكه پسونه، غوايي، اوښان، خره، غلامان او وينځې وركړې، خو خداى فرعون او د ده په قصر كې اوسېدونكي په سخت مصيبت اخته كړل، دا ځكه چې د ابرام مېرمن ئې قصر ته بېولې وه، فرعون ابرام وروغوښت او ورته وئې ويل: دا څه كار وو چې تا له ما سره وكړ، ولې دې ما ته ونه ويل چې سارا ستا مېرمن ده؟ ولې دې هغه خپله خور وښوده چې ځان ته ئې په نكاح كړم؟ اوس ئې درسره بوځه او له دې ځايه ولاړ شه!!

د ابراهيم عليه السلام او د ده د پاك لمنې مېرمنې په شأن كې دې گستاخۍ ته او د داسې عظيم الشأنه شخصيتونو په هكله د داسې سپكو او رذيلانه خبرو په اورېدو سره د انسان وېښتان ځېږ شي، دا هغه ابراهيم عليه السلام دى چې قرآن ئې د مؤمنانو جد، ستر بت ماتوونكى، ستر موحد او د كعبې معمار معرفي كوي او وايي چې د عراق د ستر ظالم حاكم په وړاندې ئې سر ټيټ نه كړ، له گواښونو ئې ونه وېرېدو، په اور كې له لوېدو ونه وېرېدو، په منجنيق كې د كښېنولو په وخت كې ئې ويل حسبنا الله و نعم الوكيل، نمرود په مرگ تهديد كړ ده په ځواب كې ورته وويل: د مرگ ژوند پرېكړه زما رب كوي نه ته، داسې لكه لمر چې د ده په اراده له ختيځه طلوع كوي او په مغرب كې پرېوځي، نه ئې ته وخت او مسير بدلولى شې او نه بل څوك. ابراهيم عليه السلام هغه وخت هم دروغ ونه ويل او ونه وېرېدو چې په يوازې سر معبد ته ننوت، ټول بتان ئې مات مات كړل، كله چې خلك معبد ته راغلل او خپل بتان ئې نسكور وموندل او ژر پوه شول چې دا كار له ابراهيمه پرته د بل چا نه دى، نو دى ئې راحاضر كړ او وئې پوښتو: دا كار تا كړى؟ هغه د انكار په ځاى وويل: تبر خو د ستر بت په غاړه كې دى، ترې وپوښتئ كه خبرې كولى شي؟ هغوى وويل: ته پوهېږې چې دوى خبرې نه شي كولى، نو ده ورته وويل: افسوس پر تاسو او ستاسو پر دغو معبودانو، نه خبرې كولى شي، نه له ځانه دفاع كولى شي او نه د ځان په خلاف اتهام ردولى شي، څنگه د هغه څه عبادت كوئ چې نه گټه رسولى

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي او نه تاوان دفع کولی شي؟!! داسې يو ستر، زړه ور او پر خپل رب متوکل پيغمبر به څنګه له وېرې دروغ وايي؟!! بايبل نه يوازې د ابراهيم عليه السلام د قصې دا مهمې برخې نه رااخلي او له نمرود سره د ده د مبارزې په اړه هيڅ نه وايي بلکې د نمرود ستاينه کوي، هلته چې وايي: د نوح عليه السلام يو لمسی (د کوش زوی) نمرود نومېدو، چې يو زړه ور او نوميالی اتل وو، د هغه قدرت په سبب چې خدای ورکړی وو، ډېر ماهر غشي ويشتونکی شو، د همدې لپاره ده چې که نن څوك وغواړي د غشو په ويشتو کې د چا مهارت وستايي نو وايي: خدای دې تا د نمبې په ويشتو کې د نمرود په څېر کړي!!

بايبل وايي چې کنعان ته د تلو په وخت کې ابرام (ابراهيم عليه السلام) پنځه اويا کلن وو، طبيعي ده چې مېرمن به ئې هم همدومره عمر درلود، په داسې زړښت کې د دې د ښاپست خبره کول او دا بې بنسټه ادعا او دروغجنه دعوا کول چې فرعون هغه ځان ته په دې خاطر په نکاح کړه چې ابراهيم عليه السلام ويلي وو دا زما خور ده، ډېره مسخره خبره ده، مګر فرعون ته د مصر ښاپسته او ښکلې پېغلې کمې وې چې يوه پنځه اويا کلنه بوډۍ په نکاح کړي؟ بايبل دلته ليکي چې له ابراهيم عليه السلام سره دا معامله په مصر کې او د مصر د فرعون لخوا شوې، خو څو پاڼې وروسته ليکي چې دا پېښه د فلسطين په جرار نومي ښار کې واقع شوې او دا کار د فلسطين د پاچا ابيملك له لوري شوی، هلته ليکي چې په دې وخت کې ابراهيم پنځه نوي کلن وو!!

بايبل ليکي چې ابرام ډېر شتمن وو، ډېرې رمې ئې درلودې، پوښتنه کوو چې د رمو خاوند خو په صحرا او غرونو کې اوسېږي، هغه په مصر کې څه کول؟ مصر خو هغه وخت هم لوی ښار وو او د همدې لپاره د مصر (ښار) په نامه يادېدو؟!! که بايبل ليکلي وی چې ابراهيم عليه السلام د دعوت په ارتباط مصر ته تللی وو، چا ورباندې اعتراض نه کاوو خو هغه ليکي چې ابرام د خپلو څارويو او له رمو سره د مصر په لوري وخوځېدو!!

قرآن چې د ابراهيم عليه السلام په هکله څه ويلي د بايبل ټولې خبرې حرف حرف ردوي. بايبل په دې هکله هيڅ نه دي ويلي چې ابراهيم عليه السلام د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار او قوم پر غلط دین اعتراض وکړ، د خپل پلار او قوم له مخالفت سره مخامخ شو، خپل پلار له کوره په شړلو وګواښو، بتان ئې مات کړل، زنداني شو، نمرود په مرګ تهدید کړ، په اور کې واچول شو او له عراقه ئې هجرت وکړ، بایبل د دې ټولو خبرو په هکله ساکت دی او حتی له عراقه د ابراهیم علیه السلام د وتلو په هکله لیکي چې تارح (د ابرام پلار) له خپل زوی ابرام، له خپلې نږور سارای او له خپل لمسي لوط سره یو ځای له اورکلدانیان نه د کنعان په لوري وکوچېدو او په حران کې ځای په ځای شول!! قرآن د ابراهیم علیه السلام د پلار د نوم په هکله هم د بایبل ادعا غلطه ګڼي او هغه د تارح په ځای د آزر په نامه یادوي، متأسفانه زمونږ ځینې مفسرین هومره د دغه جعلي بایبل تر اغیز لاندې تللي چې د قرآن د دغې صریح وینا په خلاف وایي چې د ابراهیم علیه السلام د پلار نوم تارح وو او آزر د بت نوم وو!!

بایبل د ابراهیم علیه السلام په قصې کې هم او په ډېرو نورو مواردو کې هم لیکي چې خدای دلته او هلته ابراهیم علیه السلام او نورو پیغمبرانو علیهم السلام ته راڅرګند شوی او مخامخ ئې خبرې ورسره کړې دي!! خو څوك چې د الله تعالی د عظمت او د انسان د ضعف په اړه سم او دقیق تصور ولري هېڅکله به دا خبره ونه کړي چې انسان په دغو ضعیفو او کمزورو سترګو کولی شي د ځمکې او آسمانونو پیدا کوونکی خدای وګوري، قرآن وایي چې انسان نه شي کولی الله تعالی په خپلو سترګو په دنیا کې وګوري، د موسی علیه السلام، دا د بني اسرائیلو ستر پیغمبر، چې قرآن ئې یوائنی هغه پیغمبر ګڼي چې الله تعالی ورسره د حجاب له شا خبرې کړې دي، د ده په اړه قرآن فرمایي چې په خپلو سترګو د الله تعالی د لیدلو تمنا او غوښتنه ئې وکړه، الله تعالی ورته وفرمایل: هیڅکله مې نه شې لیدلی:

ÓÍ1•? `9 A$% š• øÎ] öÝR& þÎÍ& É‘ A$% ¼çš“ ¼çJ=.r $ZF»)ŠÙÏ 4 › qß äΊ` $B9r

è7 f ü ¼çš“ 4@B $B=ù ÓÍ1•? $ öÏ¡ ù ¼çR$ 6 B S) GÖ$ŠÎû ù è6 f $‘<Î] öÝR$ÇÅ»9r

Ãr& $B&r š• øÎ] ãMö6è š• Y»s 6ö¡ A$% -$ù& $B=ù $Zè| ¹ 4 › qß Sz r $y2 Š ¼ã#è_

ÇÊÍÈ ûüZB÷ $ الاعراف: ۱۴۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کله چې موسی زمونږ میقات ته راغی او رب ئې ورسره خبرې وکړې، وئې ویل: اې زما ربه! ما ته راوښیه چې درته وګورم، وئې فرمایل: هیڅکله مې لیدی نه شې، خو دې غره ته وګوره، که په خپل ځای ثابت پاتې شو، نو ته به مې هم حتماً وګورې، خو کله چې د ده رب د غره په لوري تجلی وکړه، ټوټې ټوټې شو او موسی بې سده پرېووت، کله چې راپه سد شو وئې ویل: پاکي تا لره ده، تا ته مې توبه ده او زه لومړنی مؤمن او باورکوونکی یم (د دې خبرې چې هیڅوك الله تعالی په خپلو سترګو نه شي لیدی)

همداراز قرآن فرمایي:

ÇÌÈ çî/ø$# ‹Ü=9$qèr •Á/Ę $3î6ãqèr ã Á/Ę $çà2 î6èw الانعام: ۱۰۳

سترګې ئې لېدی نه شي او دی سترګې ویني او دی ښه باخبره لطیف دی.

ساینس او علم مونږ ته وایي چې د انسان سترګې د انرژي، نور، جاذبې او ساحې په څېر شیانو له لیدو عاجزې دي، نو دا سترګې به لطیف خدای څنګه ولیدی شي، خو بایبل د قرآن او علم خلاف دعوا کوي چې خدای د بني اسرائیلو اکثرو پیغمبرانو او حتی کاهنانو ته په وار وار راڅرګند شوی او تل د انسان په څېره کې، د وربځو له منځه راوتلی، حتی له یعقوب علیه السلام سره ئې غېږې نیولې دي او په دې نه دی توانېدلی چې هغه راځملوي، خو د غېږو په وخت کې په یعقوب علیه السلام دومره زور راغلی چې د ښي ورون یوه عضله ئې خوږ شوه!! د دغې پېښې په سبب بني اسرائیل تراوسه د حیواناتو دغه عضله نه خوري!!

له ابرام سره د خدای ژمنه

بایبل تر دې عنوان لاندې په **۵** فقرې کې لیکي: خدای په شپه کې ابرام له خپله کوره بهر راوغوښت او هغه ته ئې وویل: د آسمان ستورو ته نظر وکړه آیا کولی شې وئې شمارې؟ ستا نسل به هم دې ته ورته بې شمېره وي!! دلته نو ابرام په خدای اعتماد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ او د همدې لپاره خدای ترې راضي شو او دی ئې قبول کړ، خدای ابرام ته وویل: زه همغه خدای یم چې ته مې له اورکلدانیانه راوایستې ترڅو دغه سیمه تا ته درکړم، ابرام وویل: خدایه! څنګه مطمئن شم چې دا سیمه ما ته راکوې؟ خدای ورته وویل: یوه درې کلنه سخوندره، یوه درې کلنه وزه، یو درې کلن پسه، یوه قمري او یوه کوتره دراخله، سرونه ترې پرې کړه، هر یو له سره تر پښو نیمایي کړه، ټوټې ئې یوه د بلې خوا ته کېږده،خو مرغان مه نیمایي کوه، ابرام همداسې وکړل، ترماښامه ئې غوښه خوړونکي مرغان چې پر دغو غوښو به کښېناستل، ترې ایسار کړل، د ماښام په وخت کې ابرام په ژور خوب ویده شو او یوې وحشتناکې تیارې احاطه کړ!!)

دلته څو خبرې د بحث وړ دي:

- بایبل دلته او په ګڼ شمېر نورو ځایونو کې د دې هڅه کوي چې ثابته کړي د بني اسرائیلو خدای د مصر له پولو تر فرات پورې دا ټوله سیمه دوی ته ورکړې، دلته وایي چې له ابراهیم علیه السلام سره خدای ژمنه وکړه چې د ده نسل به د ستورو تر شمېر هم زیات کړي او دا سیمه به د ده اولاد ته وسپاري!! دا د آسمان تر ستورو او د ځمکې تر شګو د بني اسرائیلو د نسل د زیاتېدو مبالغه د بایبل په څو ځایونو کې مخې ته راځي، د بایبل لیکوال په دې نه پوهېدو چې د بني اسرائیلو ټول شمېر (د یعقوب علیه السلام له پیدا ښته تر قیامته پورې) به دومره هم نه شي لکه د آسمان د یوې وړې برخې د ستورو شمېر، که تاسو د بایبل دا خبره هغه چا ته وکړئ چې د ستورو په اړه تحقیق کوي او په دې پوهېږي چې په آسمان کې څومره ستور لیکي او په هر ستور لیکي کې څومره ستوري دي، هغه به درته ووایي چې د انسان له پیدا ښته تر نن پورې د ټولو انسانانو شمېر د یوه ستور لیکي د ټولو ستورو د یوې وړې برخې په اندازه هم نه دی او په آسمان کې نږدې یو سل شل ملیارده ستور لیکي دي!! آیا ممکنه ده علیم خدای داسې له مبالغې ډکې او د حقیقت خلاف خبره وکړي او ووایي چې د ابراهیم علیه السلام د اولاد شمېر به د آسمان تر ستورو او د ځمکې تر شګو هم زیات شي، داسې خبره خو یوازې یو شاعر کولی شي نه یو عالم او محقق انسان!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خدای ابرام ته وایي چې قرباني وکړه، که ستا قرباني قبوله شوه نو باید مطمئن شې چې زما ژمنه حتماً ترسره کېږي، د قربانۍ د قبلېدو نښه دا ده چې د قربانۍ په غوښه به یوه لوخړه راشي، همداسې وشول.
- قرآن د بایبل دا ټولې خبرې ردوي، ستورو ته د کتلو په اړه د بایبل د وینا خلاف فرمایي چې دا په ځوانۍ کې له خپل قوم سره د ابراهیم علیه السلام د مناقشې یوه صحنه وه، بتانو ته ئې وکتل او وئې ویل چې دا خو تاسو په خپلو لاسونو جوړ کړي څنګه ئې خدایان ګڼئ، د آسمان ستورو، سپوږمۍ او لمر ته ئې ګوته ونیوله او وئې ویل: دا خو پرېوځي، زه پرېوتونکي په خدائۍ نه منم! د مرغانو د ذبح کولو په اړه فرمایي: ابراهیم علیه السلام دعا وکړه: خدایه! ما ته راوښیه چې مړي څنګه بېرته راژوندي کوې، الله تعالی وفرمایل: آیا په بیا راژوندي کېدو باور نه لرې؟ وئې ویل: ولې به باور نه لرم، غواړم زړه مې ډاډه شي، الله تعالی وفرمایل: څلور مرغان راواخله، له ځان سره ئې روږدي کړه، بیا ځینې پر یوه، ځینې پر بل او ځینې پر بل غره کېږده او بیا ورغږ کړه، چې خوا ته دې په منډه راشي، که دا مرغان ستا په یوې اشارې ستا خوا ته راځغلي، مړي به همداسې زما په یوې اشارې له قبرونو راپاڅي او زما خوا ته به راځي.

بایبل د هغې قربانۍ په هکله چې خلك ئې خدای ته وړاندې کوي وایي: کومه قرباني چې خدای ئې قبوله کړي، لوخړه راشي او وئې سوځوي، همداراز وایي: د دې قربانۍ په وینو به د معبد خاص خاص ځایونه سره کېږي، یوه برخه به د معبد په خاص ځای کې سوځول کېږي، د غوښې تر ټولو خوندورې برخې به ئې د معبد مجاور کاهن (د دوی ملا) ته ورکول کېږي!! خو قرآن وایي چې خدای نه د دې قربانۍ وینو ته ضرورت لري او نه ئې غوښې ته، د خدای برخه فقیرانو ته ورکړئ، دا د کاهن نه بلکې د فقیرانو برخه ده: لکه چې فرمایي:

9` ƒZ$A$© çqÅg$ rWŸ ŠBd$ r9» Å` ƒZ$G9$ q)3" BZË .... الحج: ۳۷

الله ته ئې نه غوښه رسي او نه ئې وینې، خو ستاسو تقوی وررسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداراز فرمايي:

الحج: ۲۸ ȟèÙ$ ìÏ$)ǁ(qÙëÔ&r $k]ë (qèÙù

نو په خپله هم ترې وخورئ او پر بې وزلي فقير ئې هم وخورئ.

تاسو به د بايبل په ځاى ځاى کې له دې سره مخامخ شئ چې د بايبل خداى د ماشومانو په څېر دى، کله په وړې خبرې تر حده زيات خوشحاله شي او کله په وړې خبرې سخت غصه، کله د وړوکي کار په مقابل کې تر اووم پوښته مکافات ورکوي او کله د وړې اشتباه په مقابل کې د انسان تر اوومه پوښته سخته سزا ورکوي!! دلته وايي چې ابرام تر ماښامه د غوښو ځارنه وکړه خو ماښام په ژور خوب ويده شو او خداى د همدې ويده کېدو داسې سزا ورکړه: ستا نسل به څلور سوه کاله په پردي ملك کې د غلامۍ ژوند تېروي او ظلم به پرې کېږي!! خو قرآن وايي نه زوى د پلار په ګناه نيول کېږي او نه پلار د زوى په جرم، هر چا ته د خپل عمل او هڅو بدله ورکول کېږي:

النجم: ۳۸-۳۹ ÇÌÈ Ǿë™ $B žvÎ Ç» ¡ ŠMÏ § ǆ©b&r ÇÌÑÈ 3ʻ •ƶ é‘ǿ ×‘Î#r âÌ? žv&

دا چې هيڅوك به د بل (د ګناه) پيټی په اوږو نه وړي، او دا چې انسان ته له خپلې هڅې پرته بل څه نه ورپه برخه کېږي.

خو بايبل تر همدې عنوان لاندې له ۱۷ تر ۲۱ فقرې پورې داسې ليکي:

کله چې لمر پرېوت او تياره شوه، تورې لوخړې او ځلانده لمبه د غوښو له منځه تېره شوه، په دغه ورځ خداى له ابرام سره ژمنه وکړه او وئې فرمايل: زه دغه سيمه د مصر له پولې تر فرات پورې ستا نسل ته سپارم، (يعني د قيني، قنزي، قدموني، حيتي، فرزي، رفايي، اموري، کنعاني، جرجاشي او يبوسي قبيلو ټاټوبي)

هاجر او اسمعيل

بايبل تر دې عنوان لاندې هم ډېرې سپکې سپورې او غلطې ويناوې لري او ليکي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سارای ابرام ته وویل: زه اولاد نه لرم، ته زما دا وینځه په نکاح کړه چې زما لپاره اولاد ترې پیدا شي، ابرام موافقه وکړه، خو کله چې هاجر حامله (امیندواره) شوه، نو مغروره شوه او سارای ته ئې د حقارت په سترګه کتل، سارای ابرام ته شکایت وکړ، هغه په ځواب کې ورته وویل: دا ستا وینځه ده، چې څنګه دې زړه غواړي همغسې ورسره وکړه!! نو سارای له هاجر سره بد سلوکي پیل کړه او هغه وتښتېده!! خو په بېدیا کې یوې فرشتې د هغه چینې خوا ته ولیده چې د شور په لارې کې پرته ده، ورته وئې ویل: بېرته خپلې باداری ته ستنه شه او اطاعت ئې کوه، زه به ستا نسل زیات کړم، ته حامله یې، زوی به وزېږوې، د اسمعیل نوم پرې کېږده... ستا زوی به وحشي وي، دی به له ټولو سره او ټول به له ده سره جنګېږي!! ... هاجر له ځان سره وویل: آیا په رښتیا ما خدای لیدلی!! ... هاجر کور ته ستنه شوه او زوی ئې پیدا شو او ابرام، اسمعیل ونومولو!!)

دلته څو خبرې په پام کې ولرئ:

قرآن د بایبل د دغو غلطو خبرو د تصحیح لپاره فرمایي:

- هاجر تښتېدلې نه ده بلکې ابراهیم علیه السلام د الله تعالی په امر له خپل زوی اسمعیل علیه السلام سره یو ځای د مکې په وادې کې پرېښوده.
- دا چینه هغه نه ده چې بایبل ئې ادعا کوي، بلکې دا د زمزم چینه ده، چې تر ننه پاتې ده، د زمزم اوبه ترې بهېږي او په خوا کې ئې د اسمعیل علیه السلام اولاد مېشت دي.
- بایبل دلته هم او په ډېرو نورو ځایونو کې هم خدای او فرشته سره خلطوي، دلته وایي چې یوې فرشتې هاجر ولیده خو وروسته د همدغې فرشتې له خولې وایي: زه به ستا اولاد زیات کړم، د هاجر وینا هم داسې لیکي: آیا په رښتیا سره ما خدای لیدلی!! له دې وروسته د ابراهیم علیه السلام په هکله لیکي چې درې فرشتې ورته راغلې او ورپسې لیکي چې له دغو دریو څخه یو ئې خدای وو!! د بایبل لیکوال هڅه کوي چې د دریو خدایانو (خدای، زوی ئې او روح القدس) غلط او بې معنا تصور سم ثابت کړي!! دا د فرشتې او خدای نومونه یو د بل په ځای کارول د همدې لپاره دي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هاجر ته الله تعالی هومره لوړ مقام ورکړ چې د صفا او مروې تر منځ د دې هڅه ئې د حج په څېر د یوه ستر عبادت په مناسکو کې ونیول او وئې فرمایل: څوك چې د خدای د کور طواف ته راځي د هاجر په څېر به د دغو دواړو غونډیو ترمنځ منډه وهي او د هرې غونډۍ پر سر به د دې په څېر کعبې ته مخ اړوي او دعا به کوي!!
- د اسمعیل علیه السلام په هکله د بایبل د لیکوال کچه او بده ژبه خوځول د قومي او مذهبي تعصب زېږنده ده، تاسو به دې ته ورته ویناوې د بایبل په ډېرو ځایونو کې وګورئ چې د دوی کاهنانو د نورو قومونو په هکله کړې دي، پر هغوی ئې لعنت ویلی او د مرګ او له منځه وړلو مستحق ئې ګڼلي!!

د اسحاق د تولد وعده

بایبل په اولسم فصل کې تر دې عنوان لاندې څو خبرې لري:
خدای ابرام ته راڅرګند شو، او ورته وئې ویل: له تا سره مې ژمنه ده چې نسل به دې زیاتوم، له دې وروسته به ستا نوم د ابرام په ځای ابراهیم (د قومونو پلار) وي، دا ځکه چې غواړم ستا له نسله ډېر قومونه او پاچایان راپیدا کړم، دا ژمنه مې تر ابده پورې له تا او ستا له نسله سره ده، زه ستا او ستا د زامنو خدای یم، دغه کنعان به هم تر ابده تا او ستا اولاد ته سپارم او د دوی خدای به وم!!
دلته هم څو خبرو ته پام وکړئ:
- قرآن د بایبل دا خبرې له بنسټه ردوي او وايي چې ابراهیم علیه السلام د اسلامي امت او موحدینو جد دی، ده ته د امامت مقام په دې خاطر ورکړی شو چې په الهي آزموینو کې بریالی شو، خو کله چې ده دا تمنا وکړه چې د امامت منصب دې د ده اولاد ته هم ورپه برخه شي، الله تعالی دا دعا ونه منله او په ځواب کې ئې ورته وفرمایل: ظالمان په دې ژمنې کې نه دي شامل، یعني دا الهي ژمنه په قومي او نسلي بنیاد نه ده ولاړه، داسې نه ده چې له پلاره به زوی ته انتقالېږي که څه هم زوی ظالم او نااهله وي!!
- قرآن د بایبل د دغو غلطو انګېرنو په خلاف وايي چې الله تعالی یوازې د بني اسرائیلو خدای نه دی، د ټولو انسانانو خدای دی، د ده په وړاندې هیڅ قوم پر بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې له نسبي او قومي لحاظه غوره والی نه لري، ټول ئې له یوې خاورې او برابر پیدا کړي، نه سپین پر تور او نه عرب پر عجم څه غوره والی لري.

• تاسو به د بایبل په ډېرو ځایونو کې وګورئ چې الله تعالی ته دا ظالمانه پرېکړه منسوبوي چې د نورو قومونو مربوطه سیمې او ځمکې بني اسرائیلو ته سپاري، یوازې دا نه چې ځمکې ئې ترې اخلي او دوی ته ئې سپاري بلکې هغوی د وژلو، شړلو او په غلامۍ کې د ساتلو وړ ګڼي!!

بایبل له دې وروسته په ۱۲ فقرې کې ابراهیم علیه السلام ته د اوامرو په ضمن کې لیکي:

(هر اته ورځنی ماشوم باید ختنه (سنت) کړی شي... څوك چې ختنه نه شي باید له قومه وشړلی شي!! ورپسې لیکي له دې وروسته به سارای د ساره (شاهزادګۍ) په نامه یادوې، له دې به د ډېر اولاد خاوند شې، ستا په زامنو کې به ډېر پاچایان راپیدا شي!!

د دغو خبرو په اړه څو ټکیو ته پام وکړئ:

• په ټول بایبل کې به دا په نظر درشي چې د ژوند مهم او اساسي مسایل له پامه غورځول شوي او د دې په ځای د ختنه په څېر وړو وړو او فرعي مسایلو ته د اساسي مسایلو په سترګه کتل شوي!! په ټول قرآن کې د ختنه، نوکانو اخیستل، وېښتان څومره پرېښودل او دې ته ورته مسایلو په اړه هیڅ نه دي ویل شوي، خو د بایبل له نظره همدغه مسایل هومره اهمیت لري چې عدم مراعات ئې د سختې سزا وړ ګڼل شوي، د بایبل له نظره د سر د وېښتانو په اوږدو پرېښودو خدای ډېر زیات راضي کېږي او په لنډولو ئې هومره غصه کېږي چې ستر شخصیتونه د همدې ګناه په سبب سخت مواخذه کوي!!

• د بایبل له نظره د شهزادګۍ نوم ډېر درونډ نوم دی، هومره چې ګواکې الله تعالی ئې د ابراهیم علیه السلام د مېرمنې لپاره غوره کوي، خو د قرآن له نظره پاچایان د فساد او ظلم باعث او د عزتمندو خلکو د سپکولو عامل دي، قرآن د سبا د ملکې دا قول رااخلي او هغه تائیدوي چې د پاچایانو په اړه ئې ویلی:

7ÿ‹.r \Ë& $gîd& oèã& (pè_r $drß¡ø ß/ö% (qèzŠ #Œ] 8qè$%b] 6M9$%

(c) ketabton.com: The Digital Library

وئې ويل: يقيناً چې پاچايان کوم کلي ته ننوځي نو تباه کوي ئې او د هغه باعزته خلك سپکوي او همداسې کوي.

بايبل د همدې باب په اتلسم فصل کې ليکي:
(هغه وخت چې ابراهيم د ممري د سيمې په بلوطو کې اوسېدو خدای يو ځل بيا ورته راڅرګند شو، چې قصه ئې داسې وه: ابراهيم په غرمه کې د خپلې خيمې خوله کې ناست وو چې ناڅاپي ئې وليدل درې کسان د ده خوا ته راروان دي، له ځايه پورته شو او د دوی استقبال ته ورغی، ابراهيم تندی پر ځمکه کېښود او دوی ته ئې وويل: اې ښاغلو! هيله کوم چې لږ تم شئ، د دې ونې سيوري ته دمه شئ، زه ځم او ستاسو د پښو وينځلو لپاره اوبه راوړم، يوه مړۍ ډوډۍ به هم راوړم چې وئې خورئ او د سفر د دوام جوګه شئ، تاسو زما مېلمانه يئ، هغوی ورته وويل: چې څه دې وويل همغسې وکړه، ... لازيات وخت نه وو تېر شوی چې ابراهيم څه کوچ، شيدې او کباب خپلو مېلمنو ته راووړ او د دوی تر مخ ئې کېښود او په داسې حال کې چې مېلمانه په خوراك لګيا ول دی ئې خوا ته د يوې ونې په څنګ کې ودرېدو، مېلمنو له ابراهيمه وپوښتل: ساره چېرې ده، هغه وويل په خېمه کې، يوه کس ئې وويل: راتلونکی کال دا وخت به ستا خوا ته راشو او ساره به زوی وزېږوي، ساره د دوی خبرې اورېدې، په دې وخت کې ابراهيم او ساره ډېر عمر خوړلي ول، ساره د دې نه وه چې اولاد ئې په برخه شي، ساره په خپل زړه کې وخندل او وئې ويل: آيا کېدی شي زما په عمر ښځه له داسې بوډا مېړه سره د اولاد خاونده شي؟! خدای ابراهيم ته وويل: ولې ساره وخندل او وئې ويل: آيا کېدی شي زما په عمر ښځه د اولاد خاونده شي؟ مګر داسې کوم کار شته چې خدای ته ګران وي؟ لکه څنګه چې مې تا ته وويل راتلونکی کال به ستا خوا ته بيا راشو او ساره به د زوی خاونده شي، ساره چې وېرېدلې وه، انکار ئې وکړ او وئې ويل: ما نه دي خندلي، ورته وئې ويل: ولې نه؛ ودې خندل)!!

د دې خبرو په اړه لاندې عرايض لرم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ګورئ چې دلته هم بایبل خدای له یوې خوا د انسان په څېره کې انځور کړی، ابراهیم ئې پښې ورمنځلې، کوچ، شیدې او کباب ئې وخوړل او له بلې خوا ئې درې ګونی ګڼلی، درې کسان راغلل، ابراهیم ورته سجده وکړه، د دوی له منځه خدای ابراهیم ته وویل، د ساره د زړه خندا او وینا ئې له لرې اورېده، ساره انکار کوي او خدای ورته وایي ولې نه، ودې خندل!!
- قرآن دا ټولې خبرې دروغجنې ګڼي او فرمایي چې د فرشتو یو ټولګی د ځوانانو په بڼه کې د ابراهیم علیه السلام خوا ته راغی، مأموریت ئې دا وو چې د لوط علیه السلام مرستې ته ورشي، هغه وژغوري او مفسد قوم ئې هلاك او کلی پرې رانسکور کړي، هلته د تلو په دوران کې د ابراهیم علیه السلام خوا ته راغلې، تر څو د ده په کورنۍ کې د دوو پیغمبرانو د پیدا کېدو زېری ورکړي، د اسحاق او د هغه د زوی یعقوب علیهما السلام د زېږېدو زېری، ابراهیم علیه السلام د ځوانانو ګمان پرې وکړ، قرآن دا خبره د دې لپاره کوي چې د بایبل دا ادعا تکذیب کړي چې پیغمبران له غیبه خبر دي، دا دی ګورئ چې ابراهیم علیه السلام فرشتې ونه پېژندې، وریته غوښه ئې د دوی مخې ته کېښوده، کله چې هغوی د زوی او لمسي زېری ورکړ په دې خبرې د ده او د ده د مېرمنې باور نه راتلو، کله چې فرشتو ځان ورمعرفي کړ نه پوهېدو چې د څه لپاره راغلې دي!! پوښتنه ترې کوي چې د څه لپاره لېږل شوې یئ، ورته وئې ویل: د لوط په قوم باندې د دوی کلی رانسکوروو، ابراهیم علیه السلام ورته وویل: هلته خو د لوط په څېر صالح انسان هم شته، په هغه به ئې هم رانسکوروئ، ورته وئې ویل: نه، هغه او کورنۍ به ئې ژغورو!! قرآن دا ټولې خبرې د دې لپاره رااخلي چې د بایبل غلطه وینا تصحیح کړي او وښیي چې په غیب له الله تعالی پرته هیڅوك حتی پیغمبران هم نه پوهېږي.
- د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: که ابراهیم علیه السلام دا درې کسان انسانان ګڼل ولې ئې سجده ورته وکړه؟ او که ئې د خدای ګمان پرې کړی ولې ئې کوچ، شیدې او کباب مخې ته ورته ایښي؟
- که خدای له خپلو دوو شریکانو سره یو ځای د ابراهیم علیه السلام خوا ته په خوراك بوخت وو، د عالم د سنبالولو کار ئې چا ته سپارلی وو؟ آیا ستاسو عقل دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مني چې درې خدايان د بلوط د يوې ونې تر سيوري لاندې ځائېږي، ستومانه کېږي، ډوډۍ خوري، ابراهيم ئې پښې ورمينځي؟ که داسې وي نو ستاسو پر عقل ژړا په کار ده.

قرآن د بايبل د دغې خبرې د ترديد په اړه په دې قاطع دليل او حجت استدلال کوي چې ځوك خوراك ته اړ وي هغه خداى نه شي کېدى، په هغه د خداى ګمان مه کوئ، عيسى عليه السلام او مور ئې خوراك کاوو همدا کافي ده چې باور وکړئ هغوی انسانان وو نه خدايان، خوراك د عجز، ضعف او نقص نښه ده، همدا راز فرمايي: که په ځمکې او آسمان کې له يوه خداى نه پرته نور خدايان وی نو حتماً به د ځمکې او آسمان ټولې چارې مختل او هر څه به تباه شوي وو، دا ځکه چې په هغه صورت کې به هر خداى له خپلې خوښې سره سم د دې عالم اداره غوښتله، خپل واك او ځواك به ئې د خپلې خوښې مطابق کارولو، حتماً به د دوی تر منځ د آراوو اختلاف راولاړېدو، په اجراءاتو او تصرفاتو کې به د دوی بېلې بېلې ارادې حتماً په ټکر او تصادم منتج کېدې او دا به په کائناتو کې د لويې تباهۍ سبب جوړيدو. په هستي او کاينات کې دا حاکم نظم او نسق په دې دلالت کوي چې د مخلوقاتو د امورو د تدبير واك او اختيار له يوه ذات سره دی. په الانبياء:۲۲کې فرمايي:

ÇËÈ bqãÅ ƒ $£Jã Äą ö6ÉÉ ' «! $` » s ö©Ý ù $?‰ ¡ ÿ9ª! $žwÎ) pl¿#ä $JÍÎi b%. öq9

که په آسمان او ځمکې کې له الله پرته نور خدايان وی؛ دواړه حتماً تباه کېدل، نو د دوی له ستايلو نه د عرش پالونکي الله لره پاکي ده.

دا د توحيد د اثبات او د متعددو خدايانو د غلطې انګېرنې د ترديد دومره مضبوط دليل دی چې هيڅ عاقل انسان ترې انکار نه شي کولی.

بايبل وروسته ليکي:

(په دې وخت کې دا درې کسان جګ شول تر څو سدوم ته ولاړ شي، ابراهيم هم جګ شو تر څو دوی بدرګه کړي، خو خداى وويل: آيا دا سمه ده چې خپله منصوبه له ابراهيمه پټه وساتم؟ ... نو خداى ابراهيم ته وفرمايل: د سدوم او عموره د خلکو چيغې د ظلم په ضد پورته شوې دي او ګناهونه ئې زيات شوي، نو ځکه لاندې ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو هغې استغاثې ته ځواب ووایم چې زما تر غوږ شوې ده!! په دې وخت کې دوه کسان د سدوم په لوري وخوځېدل او خدای د ابراهیم خوا ته پاتې شو!!)

د بایبل له منونکو نه پوښتنه کوو: خدای وایي زه لاندې ځم، خو بیا نه ځي او د ابراهیم خوا ته پاتې کېږي، مګر کېدی شي خدای له خپلې خبرې داسې ژر ژر واوړي؟!! که بایبل وایي چې دا دوه نور کسان هم خدایان او په خدایي کې شریک دي او د دوی تګ د خدای د تګ په معنا دی، نو بیا ولې ئې د فرشتو په نامه یادوي؟ دا مغالطه او ضد او نقیض خبرې د څه لپاره؟

د سدوم د ښار ورانېدا

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (کله چې دوه فرشتې لمر لوېدو سره د سدوم د ښار دروازې ته ورسېدلې، لوط هلته ناست وو، د دوی په لیدو سره پورته شو او د دوی استقبال ته ورغی او ورته وئې ویل: ښاغلیو! نن شپه له ما سره ولاړ شئ او زما مېلمانه شئ،... دوی په سر کې دا بلنه ونه منله، خو د لوط د اصرار او ټینګار په وجه ئې موافقه وکړه، هغه ورته پتیره مړۍ پخه کړه او مکلف ماښامنی ئې ورته تیار کړ، د ودېدو په مهال د ښار خلکو، زړو او ځوانانو د لوط کور محاصره کړ او له ده ئې وغوښتل چې مېلمانه وروسپاري، تر څو بدکاري ورسره وکړي!! لوط له کوره وروت او هغوی ته ئې وویل: دوستانو! هیله کوم له دې کرکجن کار نه لاس واخلئ، دا دي زما دوه لوڼې دي، چې څه مو زړه غواړي ورسره وئې کړئ، خو د دغو دوو کسانو چې ما ته ئې پناه راوړې مه مزاحم کېږئ!! هغوی ورته وویل: زمونږ له مخې لرې شه، مونږ دلته پناه درکړې او اوس ته راته امر کوې چې څه وکړو او څه نه!! اوس به له تاسره هغه څه کوو چې غوښتل مو له دغو دوو کسانو سره ئې وکړو!! نو دغه وخت ئې پر لوط برید وکړ او د دروازې د ماتولو هڅه ئې وکړه، په دې وخت کې هغو دوو کسانو لاس وراوږد کړ، لوط ئې کور ته دننه کړ او دروازه ئې بنده کړه او د هغو کسانو سترګې ئې ورړندې کړې چې له کوره بهر ول، تر څو د کور دروازه ونه شي موندلی، ... بیا ئې لوط ته وویل: زامن، لوڼې، زومان او ټول خپلوان دې، له ښاره وباسه، مونږ خدای رالېږلي یو چې دا ښار وران کړو، ... د لوط زومانو د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ونه منله، نو فرشتو ورته وويل: مېرمن او دوه لوڼې دې له ځان سره روانې کړه... ده ځنډ وکړ، فرشتو څلور سره له لاسونو ونيول او له ښاره بهر ئې خوندي ځای ته ورسول، يوه ئې ورته وويل: د خپل ځان د ژغورلو لپاره وتښتئ، غره ته ولاړ شئ، شا ته مه ګورئ، که په دشته کې پاتې شوئ هلاکت مو حتمي دی!!.. لوط وويل: تمنا کوم، مونږ پرېږدئ چې په دغه واړه کلي کې پاتې شو، غره ته نه شو رسېدلی، ... هغه ورته وويل: ډېر ښه، ستا غوښتنه مو ومنله، دا کلی نه ورانوم، ... لمر لوېدو سره خدای په عموره او سدوم سکروټې وورولې، ټول ښارونه او کلي ئې له ټولو اوسېدونکو او نباتاتو سره له منځه يوړل، خو د لوط مېرمن شا ته وکتل او د مالګې په څلې بدله شوه!!)

که تاسو د دې قصې محتوياتو او هغو الفاظو ته چې ليکونکي کارولي لږ ځير شئ او بيا دا له هغه څه سره مقايسه کړئ چې قرآن د دې قصې په اړه ويلي، نو په دې پوهېدل به درته ګران نه وي چې قرآن د الله تعالی کلام دی او بايبل د يوه کمزوري انسان ګډې وډې خبرې. قرآن د لوط عليه السلام د ژوند دغه برخه په هغه ځای کې د يوې تاريخي بېلګې په توګه رااخلي چې غواړي د حق د لارې مبارزينو ته ووايي: الله تعالی مو هيڅکله يوازې نه پرېږدي، ستاسو د ژغورنې ذمه وار دی، که خلك مو ملګرتيا ونه کړي او ستاسو د مخالفت لپاره په ګډه ملاوتړي نو ملايکې به ستاسو مرستې ته رالېږي، هغه ستاسو د دعاګانو اورېدونکی او منونکی دی، مګر د لوط عليه السلام له قصې خبر نه يئ چې په ځوانۍ کې ئې ايمان راووړ، له ټول قومه يوازې دی دې ته تيار شو چې د خپل تره ابراهيم عليه السلام سره د حق په لار کې د ملګرتيا لپاره ملا وتړي، له هغه سره ئې يو ځای هجرت وکړ، هغه په دغې سيمې کې د دعوت چلولو لپاره پرېښود، قوم ته ئې ويل: له الله تعالی ووېرېږئ، له بدکارۍ او بدلمنۍ لاس واخلئ، آيا هغه ښځې چې الله تعالی ستاسو لپاره پيدا کړې هغه پرېږدئ او د نارينه وو په لوري د شهوت لپاره درومئ؟!! دا هغه کرکجن کار دی چې له تاسو مخکې هيچا نه دی کړی، د بدکارۍ څرګند محفلونه جوړوئ او لارې شکوئ، د قوم ځواب ئې له دې پرته بل څه نه وو چې لوط او ملګري ئې له خپله ملکه وشړئ، دا د پاکۍ او پاك لمنۍ د خبرو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکرر اوربېدو خپل غوږونه آرام کړئ، هغه ته ئې وویل: یا دې دا خبرې بندې کړه یا خو دې ته تیار شه چې له خپل ملکه دې وشړو!! هغه خپل رب ته دعا وکړه: زما ربه! په دې مفسد قوم بریا را!! الله تعالی د ده دعا قبوله کړه، فرشتې ئې د څو تنکیو ځوانانو په بڼه کې د ده مرستې ته راولېږلې، د فرشتو دغه ټولګی مخکې له دې چې د ده خوا ته راشي ابراهیم علیه السلام ته ورغلې، هغه د مېلمنو ګمان پرې وکړ، وریته غوښه ئې د دوی مخې ته کېښوده، چې متوجه شو مېلمانه ئې ډوډۍ ته لاس نه وروړي، ووېرېدو، ګمان ئې وکړ چې ښايي دا خلك د دښمنۍ په نیت راغلي چې ډوډۍ ته لاس نه وروړي، فرشتو ئې پرېشاني رفع کړه او ورته وئې ویل: مونږ فرشتې یو، الله تعالی رالېږلې یو چې د لوط قوم هلاك کړو، هغه وویل: هلته خو لوط هم اوسېږي!! وئې ویل: هغه او د ده مؤمن ملګري به ژغورو، هلته له یوې کورنۍ پرته بله ایمان لرونکې کورنۍ نه شته، تا ته زېرې درکوو چې په کورنۍ کې به دې د اسحاق او یعقوب علیهما السلام په څېر دوه پیغمبران پیدا شي، دی او ښځه ئې حیران شول، ښځې ئې له ډېره حیرته خپل تندی په څپېړه وواهو او وئې ویل: زه بوډۍ او خاوند مې بوډا! څنګه به د اولاد خاوند کېږو؟!! هغوی ورته وویل: آیا د الله تعالی په وعدې کې شك کوئ؟ ترې رخصت شوې، د لوط علیه السلام خوا ته راغلې، هغه هم د زلمو ګمان پرې وکړ، کورته ئې بوتلل، خو د دوی په راتلو سخت پرېشانه او غمجن شو، هومره چې سینه ئې پرې تنګه شوه، له کوره ایستل ئې د مروت خلاف کار ګاڼو او له ساتلو ئې ځان عاجز ګاڼو، قوم پرې خبر شو، د ده کور ئې محاصره کړ، مېلمانه ئې ترې غوښتل، ده ئې په یوازې سر مخنیوی کاوو او ورته ویل ئې: ما ته سپکاوی مه راړوئ، هغو ښځو ته مخه کړئ چې الله تعالی د همدې لپاره پیدا کړې، آیا په تاسو کې کوم هوښیار او عقلمند انسان نه شته چې زما خبره واوري، کاش دلته یوازې نه وی او خپل قوم راسره وی چې ستاسو مخه مې نیولې وی!! په دغه وخت کې فرشتو ورته وویل: مونږ فرشتې یو، ستا مرستې ته راغلې یو، سبا سحر به پر دوی دا کلی رانسکوروو، سبا خو به لرې نه وي؟!! دی او کورنۍ ئې وژغورله، ښځې ئې ورسره ملګرتیا ونه کړه، له قوم سره پاتې شوه او له هغوی سره یو ځای هلاکه شوه، کلی پرې رانسکور شو او تیږې پرې ووربېدې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن داسې فرمايي:

فَأَسرِ

هود: ۲۹-۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

او يقيناً چې زمونږ استاځو ابراهيم ته زېری راووړ، سلام ئې پرې واچاوو، د سلام ځواب ئې ورکړ او له څه ځنډه پرته ئې وريت شوی سخوندر راووړ، خو چې د دوی لاسونو ته ئې پام شو چې نه ورخوځي نااشنا ئې وګڼل او ترې ووېرېدو، وئې ويل: مه وېرېږه، مونږ د لوط د قوم په لوري لېږل شوي يو، مېرمن ئې ولاړه وه او وئې خندل، نو د اسحاق او تر اسحاق وروسته د يعقوب زېری مو ورکړ، وئې ويل: وای وای، آيا په داسې حال کې به زوی زېږوم چې په خپله بوډۍ او خاوند مې بوډا دی، دا خو عجيبه خبره ده؟! وئې ويل: آيا د الله له کاره تعجب کوې، د الله رحمتونه او برکتونه دې پر تاسو وي اې د دې کور اوسېدونکو! بې شکه چې هغه ستايل شوی د عظمت خاوند دی. نو کله چې له ابراهيمه وېره وتښتېده او زېری پرې وشو نو له مونږ سره ئې د لوط د قوم په اړه چېږ چاړ پيل کړ، يقيناً چې ابراهيم د ډېر زغم خاوند، ډېر نرم زړی او انابت کوونکی وو، اې ابراهيمه! له دې تېر شه، خبره دا ده چې ستا د رب پرېکړه شوې او دوی ته داسې عذاب راتلونکی دی چې نه رد کېږي او کله چې زمونږ استاځي لوط ته ورغلل، پرې غمجن شو او د دوی په راتلو ئې سينه تنګه شوه او وئې ويل: دا خو ډېره سخته ورځ ده. او قوم ئې په منډه منډه ورته راغی او تر دې مخکې ئې هم بدکارونه کول، وئې ويل: اې زما قومه! دا مې لوڼې دي، دوی درته پاکې او حلالې دي، له اللهووېرېږئ او د مېلمنو په اړه مې شرم او رسوايي مه رااړوئ، آيا په تاسو کې کوم عقلمند کس نه شته؟! وئې ويل: ښه پوهېږې چې ستا د لوڼو په اړه (د څه کولو) حق نه لرو او ته ښه پوهېږې چې مونږ څه غواړو! وئې ويل: کاش پر تاسو مې زور بر وی او يا مې د مضبوطې اسرې پنا ترلاسه وی! وئې ويل: اې لوطه! مونږ ستا د رب استاځې يو، هيڅکله لاس نه شي دروړی، د شپې په يوې برخې کې دې کورنۍ روانه کړه، هيڅوك مو شا ته ونه ګوري، مګر مېرمن دې، يقيناً چې دې ته به همغه څه رسي چې هغو (نورو) ته رسي، بې شکه چې د دوی لپاره ټاکل شوی مهال سباوون دی، آيا سباوون نږدې نه دی؟! نو کله چې زمونږ حکم صادر شو دا سيمه مو لاندې باندې کړه او د پخو خټو هغه ډبرې مو پرله پسې پرې وورولې چې ستا د رب خوا ته په نښه شوې وې او همداسې ورځ له دغو ظالمانو هم لرې نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې قرآن دا قصه په څومره عبرتناکې او اغېزمنې بڼې کې وړاندې کړې، په هرې برخې کې ئې ستر ستر درسونه پراته، هر څه ئې طبيعي، الفاظ ئې ښکلي، بيان ئې دقيق، د حق د لارې مجاهد ته د صبر او نه مأيوسه کېدو درس ورکوي او ورته وايي: ښايي داسې حالت درباندې راشي چې ستا او د بري تر منځ هيڅ واټن نه وي، د نصرت فرشتې دې خوا ته رسېدلې وي خو ته پرې نه پوهېږې او په همدغه حالت کې هم الله تعالی غواړي تا وآزمويي که دې صبر وکړ، بری دې حتمي دی، مه د دښمن له زياتوالي وېرېږه او مه د خپلو ملګرو او ملاتړو د لږوالي پروا کوه، د لوط عليه السلام په څېر به دې الله تعالی مرسته کوي او د دښمنانو په وړاندې به دې يوازې نه پرېږدي.

قرآن چې کله د کوم پيغمبر عليه السلام نوم اخلي نو د دې لپاره نه چې د هغه شجره بيان کړي او هدف ئې دا وي چې مونږ ته ووايي پلار ئې څه نومېدو او د زوی نوم ئې څه وو او د کومې قبيلې وو، بلکې مونږ ته وايي چې ده خپل قوم ته څه وويل، له کومو کارونو ئې منع کړي، کومو کارونو ته ئې رابللي، چا پرې ايمان راوړی او چا ئې مخالفت ته ملا تړلې، مستکبرينو او مترفينو څه ځواب ورکړی، د اقتدار او شتمنيو خاوندانو څه چلند ورسره کړی او د قوم د بې وزلو او مستضعفينو ځواب ورته څه وو، مبارزه ئې په څه منتج شوه؟ بايبل د هيڅ پيغمبر په اړه دا خبرې نه کوي، په ټول بايبل کې به د هيڅ پيغمبر د قصې په لړ کې دا خبرې ونه مومئ، وبه ګورئ چې د بايبل ليکوال يوازې د هغه په شجرې ترکيز کوي.!!

بايبل د قرآن په خلاف ادعا کوي چې د لوط ښځه له ده سره يو ځای له سيمې ووته خو په دې خاطر چې شا ته ئې وکتل د مالګې په څلي بدله شوه!! دا څومره خوشې او بېهوده خبره ده!! نه دا د خدای سنت دی چې څوک د مالګې په څلي بدل کړي او نه الله تعالی په دومره وړې خبرې څوک داسې سخت مواخذه کوي، ولې به شا ته کتل جرم او ګناه ګڼي او ولې به د داسې وړې خبرې په سبب داسې ستره سزا ورکوي؟! قرآن هم وايي چې لوط عليه السلام ته ويل شوي وو چې تاسو ووځئ او شا ته مه ګورئ، خو د نه کتلو معنی دا ده چې وروسته پاتې کسانو ته هيڅ اعتناء مه کوئ، دا پروا مه کوئ چې څوک پاتې شو او څه ورسره وشول؟ که ستا مېرمن هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته پاتې شوه پروا ئې مه کوه!! په يقين سره ويلی شو چې په اصلي انجيل کې به دې ته ورته وينا راغلې وي خو د بايبل ليکوال ترې داسې مسخره قصه جوړه کړې، له دې نه علاوه غربيانو ته بايد ووايو: تاسو په تاريخي څېړنو ډېر باور لرئ، آيا ستاسو کوم څېړونکي تراوسه داسې کومه نښه ترلاسه کړې چې د بايبل دا ادعا تائيد کړي، په هغې سيمې کې د وران او نسکور شوي کلي ډېر آثار ترلاسه شوي، خو هيڅا نه دي ويلي چې هلته د مالګې داسې يو څلی وموندلی شو چې د يوې ښځې مجسمه ده!!

لوط او لوڼې ئې

بايبل تر دې عنوان لاندې د لوط عليه السلام او د ده د پاك لمنو او مجاهدو لوڼو په هکله داسې څه ليکي چې د هر مؤمن انسان وېښتان ورته ځيږ شي!! ليکي:
(خو لوط وويرېدو او د صوغر په کلي کې د پاتې کېدو په ځای غرنۍ سيمې ته ولاړ او په يوه غار کې ځای په ځای شول، يوه ورځ د لوط مشرې لور خپلې خور ته وويل: په دې ټولې سيمې کې هيڅ نارينه نه شته چې له مونږ سره نکاح وکړي، پلار به مو هم ډېر ژر زوړ شي او نور به نه شي کولی چې له ځانه وروسته نسل ترې پاتې شي، راځه چې شراب پرې وڅښو او نږدېکت ورسره وکړو او په دې توګه د خپل پلار نسل تلپاتې وساتو!! نو همدغه شپه ئې هغه مست کړ او مشره لور ورسره پرېوته، خو لوط د خپلې لور له نږدېکت او سحر د ده له څنګه له پاڅېدو خبر نه شو، سبا مشرې خور کشرې ته وويل: ما تېره شپه له هغه سره نږدېکت وکړ، راځه چې نن شپه بيا شراب پرې وڅښو او دا ځل ته ورسره شپه تېره کړه!! نو بيا ئې هغه مست کړ، کشره لور ورسره څملاسته، خو بيا هم لوط پرې پوه نه شو، په دې توګه دواړه نجونې له خپله پلاره حامله شوې، دواړو زامن وزېږول!!)

دا د لوط عليه السلام په څېر د يوه جليل القدره او مجاهد پيغمبر او د ده د پاك لمنو او مجاهدو لوڼو په هکله د بايبل کرکجنې او دروغجنې خبرې دي، داسې خبرې چې انسان ئې په ويلو او ليکلو شرمېږي، يو پيغمبر به څنګه شراب څښي؟ څنګه به د شرابو د څښلو په وخت کې په دې نه پوهېږي چې دا شراب دي که اوبه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به د ده پاك لمنې لوڼې داسې کار کوي؟ کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې لوط علیه السلام په داسې ځای کې اوسېدو چې هلته هیڅ بل انسان نه وو؟ ولې به د ابراهیم علیه السلام خوا ته نه تلو؟ ابراهیم علیه السلام خو د بایبل په وینا له ده نه یوازې دومره لرې وو چې هغه دوه مېلمانه غرمه وخوځېدل او د لمر لوېدو په مهال د لوط علیه السلام خوا ته ورسېدل؟ څنګه به دا خبره ومني چې په یو ځل نږدیکت سره ښځه حامله کېږي؟ او دا نږدېکت به حتماً په هغو ورځو کې وو چې د ښځو د حامله کېدو احتمال قوي وي؟ بایبل خو وایي چې لوط علیه السلام د یوه داسې غره په یوه غار کې اوسېدو چې هلته له دوی پرته بل څوك نه وو، نو دا شراب ئې له کومه او له چا ترلاسه کړل؟ دې بې ځوابو پوښتنو ته بایبل او د بایبل منونکي هیڅ ځواب نه لري!!

انسان هغه مهال د قرآن په عظمت ښه پوهېدی شي چې د بایبل په څېر د کوم کتاب په څنګ کې ئې کېږدي او دواړه سره مقایسه کړي او وګوري چې د دوی تر منځ څومره ژور توپیر شته، دومره لکه د ځمکې او آسمان ترمنځ، یو ئې هومره لوړ او بل ئې دومره ټیټ، په دې به پوه شي چې واقعاً قرآن د الله تعالی کلام دی او بایبل د یوه داسې انسان د ذهن زېږنده چې غوښتل ئې د عوامو په مزاج برابر کومه قصه له ځانه ولیکي!!

ابراهیم او ابیملك

بایبل تر دې عنوان لاندې یو ځل بیا د ابراهیم علیه السلام هغه قصه تکراراً لیکي چې یوه ظالم واکمن د ده مېرمن ساره ترې بوتله، خو دا ځل په داسې بڼې کې چې له مخکنۍ سره سل په سلو کې توپیر لري، لکه چې دا کاملاً بله قصه وي، دا ځل داسې لیکي: کله چې ابراهیم د جرار په ښار کې وو، ساره ئې خپله خور معرفي کړه، نو ابیملك د جرار پاچا ځینې کسان ولېږل چې ساره د ده قصر ته راولي، خو په همدې شپې خدای په خوب کې ابیملك ته ورڅرګند شو او ورته وئې ویل: ته به خامخا ومرې ځکه مېړوښه ښځه دې په نکاح کړې!! ابیملك لاترهغه مهاله له دې سره نه وو څملاستلی، نو عرض ئې وکړ: خدایه! زه بې تقصیره یم، آیا ته به ما او

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما قوم وژني؟ په خپله ابراهیم ما ته وویل چې دا مې خور ده او ساره هم د ده خبره تائید کړه او وئې ویل چې دی مې ورور دی، ما هیڅ بد نیت نه درلود ، خدای وویل: هو؛ ستا خبره صحیح ده د همدې لپاره مې پرې نښودې چې ګناه وکړې او هغې ته لاس وروړې اوس نو دا ښځه خپل خاوند ته وسپاره، هغه به دعا درته وکړي او ته به ژوندی پاتې شې!! پاچا سبا سحر وختي پاڅېدو، په تلوار ئې خپل درباریان راوغوښتل، خپل خوب ئې ورته تېر کړ او ټول سخت ووېرېدل، نو دغه وخت پاچا ابراهیم خپل دربار ته راوغوښت او ورته وئې ویل: دا څه کار وو چې تا له مونږ سره وکړ؟ ما له تا سره څه بد کړي وو چې زه او زما ملك دې په داسې لويې ګناه اخته کړو؟... ابراهیم ځواب ورکړ: ګمان مې دا وو چې د دې ملك خلك به له خدایه نه وېرېږي او د دې لپاره چې زما مېرمن تصاحب کړي ما به ووژني، پر دې سربېره دا زما ناسکه خور هم ده، له یوه پلاره یو او ما دا ځان ته په نکاح کړه، کله چې زما خدای زه له خپل ټاټوبي نورو ملکونو ته ولېږلم، له ساره مې وغوښتل چې دا ښېګړه له ما سره وکړي چې په هر ځای کې ځان زما خور معرفي کړي!! نو ابیملك ډېر پسونه، غواوې، غلامان او وینځې ورکړې، د ده مېرمن ساره ئې وروسپارله او ورته وئې ویل: زما په ټول ملك کې وګرځه د اوسېدو لپاره چې دې کوم ځای خوښ شو هلته مېشت شه!!

د بایبل په دې دواړو قصو کې دومره زوور اختلاف او توپیر شته چې هیڅوك ئې نه شي توجیه کولی، په مخکنۍ کې ویل شوي چې دا د مصر فرعون وو او دلته ویل شوې چې دا د جرار پاچا ابیملك وو او ورپسې ویل شوي چې ابیملك د فلسطین پاچا وو ، هلته ویل شوي چې ساره ئې په نکاح کړه او ډېر وروسته ورته معلومه شوه چې دا د ابراهیم خور نه بلکې مېرمن ده، خو دلته ویل شوي چې خدای پاچا ته د نکاح په همغې لومړۍ شپه په خوب کې وویل چې دا د ابراهیم مېرمن ده، هلته ویل شوي چې فرعون؛ ابراهیم او مېرمن ئې د همدې غلطۍ په سبب له خپل ملکه د فوځیانو په لاس وشړل او دلته ویل شوي چې ابیملك ورته وویل: زما د ملك په هر ځای کې چې خوښ دې وي مېشت شه!!

علاوه پر دې د بایبل له وینا خو داسې معلومېږي چې ابیملك هیڅ تقصیر نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلود ، تقصیر د ابراهیم او د ساره وو چې ده ته ئې حقیقت نه وو ویلی او دا نکاح د ساره په خوښه تر سره شوې!! که داسې وي نو ابیملك څه ګناه درلوده؟ ولې خدای ورته ویلي چې ته حتماً مرې؟ او که ده کومه ګناه کړې وي ولې به خدای د ده په ګناه د ده قوم هم هلاکوي؟ دا ضد او نقیض خبرې او الله تعالی ته د داسې غیرعادلانه پرېکړو نسبت به د بایبل لیکونکی او منونکي څنګه توجیه کوي؟؟ څنګه ومنو چې ساره د ابراهیم علیه السلام ناسکه خور وه او ده ورسره نکاح کړې وه!! قرآن خو مونږ ته وايي چې ستاسو دین همغه د ابراهیم دین دی، څه چې په هغه دین کې حلال وو درته حلال دي او څه چې حرام وو حرام دي. قرآن خو له خور سره نکاح تحریم کړې ده، آیا دا کېدی شي چې د ابراهیم علیه السلام په دین کې داسې نکاح جائز وي؟ نن خو علم په قاطع الفاظو د قرآن خبره تائیدوي او له داسې نږدې خپلوانو سره نکاح سخت مضر ګڼي، علیم خدای به څنګه داسې مضر او تاواني نکاح جائز شمېري؟!!

په قرآن کې د بایبل دغه غلطه او بې محتوی قصه نه مومو، خو په روایاتو کې ځینې داسې روایات شته چې دا قصه په کې راغلې، خو هغه هم د بایبل له وینا سره ژور توپیر لري، دا روایات له قرآن سره تعارض لري، هم د الفاظو له مخې او هم د محتوا له مخې، احتمالاً دا روایات له اسرائیلي منابعو څخه اخیستل شوي او یا راوي د بایبل خبره کوله خو اورېدونکي ګمان کړی چې دا د ده خبره ده!! روایت داسې دی:

عن أبي هريرة: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لم يكذب إبراهيم النبي عليه السلام قط إلا ثلاث كذبات ثنتين في ذات الله قوله إني سقيم وقوله بل فعله كبيرهم هذا وواحدة في شأن سارة....

له ابو هریرة رضي الله عنه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: ابراهیم علیه السلام له دریو درواغو پرته هیڅ درواغ نه دي ویلي، دوه ئې د الله تعالی د ذات په اړه وو ، چې یو ئې د ده دا وینا وه چې وئې ویل: زه ناروغ یم او بل ئې دا وینا چې وئې ویل: د دوی دغه لوی بت دا کار کړی او یو ئې د ساره په هکله چې ویلي ئې وو دا مې خور ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د قرآن له مخې د ابراهيم عليه السلام پنځه خبرې داسې ګڼل کېدی شي چې يا ئې توريه کړې او يا ئې د استدلال لپاره داسې څه ويلي چې وروسته ئې په خپله رد کړي:

šú üîÏüF$s= ïméw A$% Ÿ@ù& $#=ù ’ĥ #‹»d A$% $6Y.ö. #ä‘ ã@ø©9$# Ïmøn= tã £_ $#=ù -۱

الانعام: ۷۲ ÇÐÏÈ

کله چې د شپې تياره پرې راغله او ستوری ئې وليد وئې ويل: دا مې رب دی، خو کله چې پرېووت وئې ويل: پرېوتونکي نه خوښوم.

’ĥ ’Îĩ‰ök ÷N©9 ûÈ⌐ A$% Ÿ@ù& $#=ù ’ĥ #‹»d A$% $Zî$/ •J)9$# #ä‘ $#=ù -۲

الانعام: ۷۷ ÇÐÐÈ û,Îk!Ò9$# ÏQöq)9$# `ÏB žú ðqà2 V{

کله چې ئې سپوږمۍ د راختو په حال کې وليدله وئې ويل: دا مې رب دی، خو چې پرېوته وئې ويل: که مې خپل رب لارښوونه ونه کړي له لارورکې قوم څخه به وم.

’î) Éöq)»ƒ A$% ôM=ù& $#=ù ç9ò2 & #‹»d ’ĥ #‹»d A$% pïî$/ §ôJ±9$# #ä‘ $#=ù -۳

الانعام: ۷۸ ÇÐÑÈ bqä.Îô³è@ $£JiB äü“ ì/

کله چې ئې لمر د راختو په حال کې وليد وئې ويل: دا مې رب دی، دا خو تر ټولو ستر دی، خو چې پرېووت وئې ويل: اې زما قومه! زه له هغو (معبودانو) بېزاره يم چې تاسو ئې له (خدای) سره شريکوئ.

۴- غوښتل ئې د بتانو د ماتولو لپاره په ښار کې پاتې شي، خلکو ته ئې وويل: إني سقيم (زه ناروغ يم)، مېلې ته نه ځم.

۵- کله چې ئې بتان مات کړل او تبر ئې د لوی بت په غاړې کې وځړاوو، خلکو ترې وپوښتل چې دا کار تا کړئ، وئې ويل: بل فعله کبيرهم: ما نه بلکې د دوی دغه ستر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بت دا کار کړی. خو ورپسې ئې ورته وويل آيا د هغه څه عبادت کوئ چې نه ګټه دررسولی شي او نه تاوان درنه دفع کولی شي؟!!

په حقيقت کې دا پنځه پورتنۍ خبرې دروغ نه وې، د درواغو اطلاق نه شي پرې کېدی، خو که د دغه روايت له مخې په هغوی د درواغو اطلاق کېږي، نو بيا خو درې کذبات نه بلکې پنځه دي او د الله تعالی په اړه خو دوه نه بلکې درې دي، د خپلې مېرمنې په هکله دا خبره ده ته منسوبول چې ويلي ئې وو دا مې خور ده، په دې هکله نه يوازې په قرآن کې کومه اشاره نه مومو، بلکې د دې خبرې په کولو سره د قرآن د وينا مخالفت کېږي، ځکه قرآن هغه پنځه خبرې يادوي او دا روايت دغه درې ترې حذفوي او په ځای ئې هغه خبره راوړي چې قرآن نه ده کړې!! د قرآن له مخې خو د الله تعالی په هکله درې ځلې درواغو ته ورته خبره شوې، درې ځلې ئې ويلي: هذا ربي، هذا ربي، هذا ربي، دا ولې دوه ځلې ګڼل شوي، که په تکلف سره دا درې يو وګڼو نو دوهم ئې کوم دی، (إني سقيم) که (بل فعله کبيرهم) دا دواړه خو في ذات الله نه دي!! يو ئې د بت په اړه دی او بل ئې د ځان په اړه، په روايت کې خو ويل شوي چې: لم يکذب إبراهيم النبي عليه السلام قط إلا ثلاث کذبات ثنتين في ذات الله... او دا دواړه في ذات الله ګڼي: (إني سقيم)، (بل فعله کبيرهم)، حال دا چې دا دواړه (في ذات الله) نه دي، د الله تعالی د ذات په اړه خو يوازې هغه درې ځلې (هذا ربي) ويل دي، د ساره د قصې لپاره خو په دې روايت کې هم مجال نه پاتې کېږي!!

مسلمانان حديث ته د قرآن د شرحې او تفسير په سترګه ګوري، طبيعي ده چې شرح او تفسير هيڅکله له متن سره تعارض نه شي درلودی، کوم روايت چې له قرآن سره اړخ نه لګوي مسلمانان ورته اعتبار نه ورکوي.

دا بايد ووايم چې په بايبل کې له تحقيق نه مخکې ما څو ځلې د دې حديث په اوريدو سره ژړلي او ويلي مې دي: يا الله آيا تا ابراهيم عليه السلام، خپل خليل، په دې سره هم ابتلاء کړی؟!! خو د بايبل له مطالعې وروسته چې کله ما په دې روايت کې غور وکړ او د قرآن په رڼا کې ورته ځير شوم راته معلومه شوه چې دا روايت له

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن سره تعارض لري او د بايبل خبره يو دروغجن او بې بنسټه تور دی.

بايبل د دې قصې په پای کې ليکي: (دغه مهال ابراهيم خدای ته دعا وکړه او خدای پاچا، د ده مېرمنو او وينځو ته شفا ورکړه، تر څو وکولی شي د اولاد خاوند شي، دا ځکه چې خدای په دې خاطر د ده ټولې مېرمنې شنډې کړې وې چې ابيملك د ابراهيم مېرمن ساره ځان ته نکاح کړې وه!!)

د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: د دې خبرې معنا خو دا ده چې ساره دومره اوږده موده د ابيملك په نکاح کې پاتې شوې چې ده او مېرمنو ته ئې معلومه شوې چې ټولې شنډې شوې دي، د ښځو شنډېدل خو په يوه شپه کې نه ښځو ته معلومېږي او نه ئې خاوندانو ته!! د پاچا مېرمنو څه ګناه کړې وه چې د مېړه په جرم مجازات کېږي؟ وينځو څه ګناه کړې وه چې هغوی هم د پاچا په جرم ناروغه کړې شوې؟! آيا دا خبره له انساني عقله سره اړخ لګوي چې د يوې شپې په څو ساعتونو کې هم د پاچا مېرمنې شنډې شي او هم بېرته روغې، د ښځې په شنډېدو خو داسې ژر ډېر حاذق ډاکټر هم له ډېرو پرمخ تللو وسايلو سره نه شي پوهېدی!! تر ټولو لويه پوښتنه دا ده چې آيا د بايبل ليکونکي خپله هغه خبره هېره کړې چې ويل ئې د ابراهيم عليه السلام خېمې ته د خدای او دوو فرشتو د راتلو په مهال د ده مېرمن ساره هومره عمر خوړلې بوډۍ وه چې د اولاد درلودو طمع ئې ختمه شوې وه او حتی د فرشتو او حتی خدای په دې خبرې ئې باور نه شو کولی چې په راتلونکي کال کې به د اولاد خاونده شي، د ابيملك په څېر پاچا چې ګڼ شمېر نورې مېرمنې ئې درلودې او حتماً به ټولې ډېرې ښاېسته او پېغلې وې، ولې به يوه بوډۍ ځان ته نکاح کوي؟ د بايبل د وينا مطابق دا مهال ابراهيم عليه السلام نه نوي کلن او د ساره عمر به تر نوي زيات وو، کوم عقل به دا خبره ومني چې يوه داسې پاچا دا په زور ځان ته نکاح کړه چې ګڼ شمېر نورې مېرمنې ئې هم درلودې؟!

له دغې بې بنسټه قصې وروسته بايبل ليکي: (خدای په خپلې وعدې وفا وکړه او ساره همغه مهال حامله شوه چې خدای ټاکلی وو او په زوړوالي کې ئې ابراهيم ته زوی وزېږاوو او ابراهيم پر هغه د اسحاق (خندا) نوم کېښود،... په اتمه ورځ ئې سنت کړ،... د اسحاق د تولد په مهال ابراهيم نه نوي کلن وو!! ... او ساره وويل: چا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ګمان کاوو چې زه به يوه ورځ د ابراهيم زوی ته تی ورکوم؟!! خو دا دی ما په زړښت کې هغه ته زوی وزېږاوو ؟!)

بايبل د ټولو تاريخي شواهدو خلاف او د ابراهيم عليه السلام په هکله د يوه ناروا او ظالمانه تور په توګه ليکي چې ابراهيم عليه السلام خپله مېرمن هاجر د ساره په وينا له کوره وشړله او هغه په بئر شبع کې ځای په ځای شوه: (يوه ورځ ساره متوجه شوه چې اسمعيل د مصري هاجر زوی اسحاق ځوروي، نو ابراهيم ته ئې وويل: دا وينځه او زوی ئې له کوره وباسه، ځکه اسمعيل به زما د زوی اسحاق ترڅنګ ستا وارث نه وي!! دې خبرې ابراهيم سخت وځوراوو ، ځکه چې اسمعيل هم د ده زوی وو ، خو خدای ورته وفرمايل: د خپل زوی او وينځې په اړه اندېښنه مه کوه ، څه چې ساره ويلي همغسې وکړه!! نو ابراهيم سحر وختي پاڅېدو ، ډوډۍ او د اوبو ډك ژی ئې د هاجر پر اوږو کېښود او له زوی سره ئې يو ځای له کوره وايسته ، هاجر په بئر شبع کې لالهانده ګرځېده... کله چې د مشك اوبه تمامې شوې، خپل زوی ئې د بوټو لاندې پرېښود او دا سل ګزه لرې کښېناسته او له ځان سره ئې وويل: نه غواړم د خپل زوی مرګ په خپلو سترګو وګورم او په زوره زوره ئې وژړل، دغه وخت خدای د ماشوم چيغو ته متوجه شو او د خدای فرشتې هاجر ته غږ کړ: اې هاجر! څه شوې ، مه ژاړه! ځکه خدای ستا د ماشوم چيغې اورېدلې دي، ورشه هغه دراخله او په خپلې غېږې کې ئې ونيسه... بيا خدای د هاجر سترګې پرانستلې او هغې په خپلې خوا کې چينه وليده، مشك ئې ترې ډك کړ او خپل زوی ته ئې اوبه ورکړې، خدای له اسمعيل سره وو ، هغه د فاران په دشتې کې ستر شو او مور ئې يوه مصرۍ نجلۍ ورته وکړه...)

دلته څو داسې خبرې ترسترګو کېږي چې د حقيقت خلاف او د يوه ستر پيغمبر په اړه ستر تور او اتهام ګڼل کېږي:

- بايبل له يوې خوا ليکي چې دغه مهال اسمعيل عليه السلام دومره وړوکی ماشوم وو چې مور په غېږ کې ګرځاوو ، د يوه بوټي سيوري لاندې ئې څملاوو ، خو له بلې خوا ليکي چې ساره متوجه شوه اسمعيل اسحاق ځوروي!! پوښتنه کوو: آيا يو تی خور وړوکی ماشوم هم کولی شي بل ماشوم هومره وځوروي چې د ساره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څېر صبرناکه مور ئې ونه شي زغملی او له ابراهيم عليه السلام نه وغواړي چې دا او مور ئې له دې کوره وشړه؟!!

- تول تاريخي شواهد په دې شهادت ورکوي چې ابراهيم عليه السلام، د الله تعالی په حکم، خپله مېرمن هاجر رضي الله عنها او خپل زوی اسمعيل عليه السلام د مکې په وادي کې پرېښې. دلته د اسمعيل عليه السلام تر پښنو لاندې د زمزم چينه راخوټېدلې او همدلته د ده له نسله د بني اسمعيل لويه قبيله جوړه شوې.
- نه ابراهيم عليه السلام خپله مېرمن له کوره شړلې ده او نه دا په بئر شبع کې ځای په ځای شوې او نه هغه چينه په بئر شبع کې راخوټېدلې، په دې هکله د بايبل ادعا بې بنسټه او د تاريخي حقايقو خلاف ده. که دا کار شوی وی نو اوس به خلکو د زمزم د چينې په ځای د بئر شبع چينې ته مخه کوله او هغې ته به ئې دومره په درنه سترګه کتل چې زمزم ته ګوري!!
- څنګه به د ابراهيم عليه السلام په څېر يو ستر شخصيت، د ګڼ شمېر پيغمبرانو پلار او نيکه، داسې د عدالت او عاطفې خلاف کار کوي چې خپله يوه مېرمن د بلې د خوشحالولو لپاره په داسې حال کې له کوره وشړي چې تی خور ماشوم ئې په غېږ کې دی؟!!
- قرآن دا خبره له بنسټه ردوي او وايي چې ابراهيم عليه السلام خپله مېرمن هاجر او زوی ئې په مکه کې پرېښودل او دا دعا ئې وکړه:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ابراهيم: ۳۷-۴۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ې زموږ ربه! ما خو د خپل اولاد ځيني، ستا د محترم کور خوا ته په داسې بېديا کې مېشت کړل چې بې بوټي ده، اې زموږ ربه! د دې لپاره چې لمونځ اقامه کړي شي، د خلکو زړونه د دوی لوري ته رامات کړه او له مېوو روزي ورکړه چې شکر پر ځای کړي. اې زموږ ربه! يقيناً چې ته په هر هغه څه پوهېږې چې موږ ئې پټوو يا ئې ښکاره کوو او پر الله خو نه څه په آسمان کې پټ پاتې کېږي او نه په ځمکې کې، ستاينه هغه الله لره ده چې ما ته ئې په زړښت کې اسمعيل او اسحاق راپه برخه کړل، بې شکه چې زما رب د دعاګانو اورېدونکی دی، اې زما ربه! لمونځ کوونکی مې کړې او اولاد مې هم، اې زموږ ربه! او دعا مې قبوله کړې!!

د قرآن له دغو آيتونو نه چې د ابراهيم عليه السلام دعا ئې په ډېرې اغېزمنې بڼې کې بيان کړې، څو خبرې په صراحت سره معلومېږي:

- ابراهيم عليه السلام خپله مېرمن هاجر او زوی ئې اسمعيل عليه السلام د مکې په بېديا کې هغه مهال پرېښودل چې هغه ناو سپېره ډاګ وو او هېڅ بوټی په کې نه راټوکېدو.
- دا کار ئې د الله تعالی په امر او په دې موخه کړی وو چې دلته به څو کاله وروسته د الله تعالی محترم کور (بيت الله) جوړوي.
- د دوی لپاره ئې د رزق او د دوی په لوري د خلکو د زړونو د راماتېدو دعا ئې وکړه. دا ځکه چې په هغې وچې بېديا کې نه بل انسان اوسېدو او نه بوټي، ونې او اوبه وې.
- مطمئن وو چې الله تعالی به دا دعا داسې قبلوي لکه ده ته چې ئې په زړښت کې اولاد ورکړ. د دعا له الفاظو معلومېږي چې اسمعيل تر اسحق مشر وو.
- د دعا په الفاظو کې د ده قوي عاطفه او د مېرمنې او زوی په نسبت د ده ژور زړه سوی او قوي مينه د ځپانده سيند په څېر انځور شوې. د دې دعا په اورېدو سره به د هر مهربان پلار له سترګو اوښکې بهېږي.

د ابراهيم امتحان

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکلي: (څه وخت تېر شو، خدای وغوښتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابراهیم امتحان کړي، نو هغه ته ئې غږ کړ: اې ابراهیمه! خپل یوازنی زوی یعني اسحاق چې ډېر دربانديې ګران دی، درسره روان کړه او د موریا سیمې ته ولاړ شه او هلته ئې د هغه غره پر سر د سوځېدونکې هدیې په توګه قرباني کړه، چې زه به ئې درونښیم)، ابراهیم سحر وختي پاڅېدو، څه د سوند لرګي ئې د قربانۍ سوځولو لپاره په خره بار کړل، زوی او دوه نوکران ئې له ځان سره په همغه لوري روان کړل او دري ورځې وروسته ئې هغه ځای له لرې ولید، نوکرانو ته ئې وویل: تاسو له خره سره دلته پاتې شئ، زه او زوی مې ځو چې هلته د خدای عبادت وکړو ... لرګي ئې اسحاق ته ورپه شا کړل او په خپله ئې چاړه او هغه څه واخیستل چې د قربانۍ لرګي به پرې بلوي، ... اسحاق پوښتنه ترې وکړه: مونږ لرګي او اور راسره لرو خو د قربانۍ وری چېرې دی؟ ځواب ئې ورکړ چې خدای به د وري بندوبست وکړي!! ... کله چې هغه ځای ته ورسېدل، لرګي ئې پرې کېښودل او اسحاق ئې وتاړو او پر لرګو ئې پرې باسو، ... چاړه ئې اوچته کړه چې اسحاق قرباني کړي، په همدې وخت کې د خدای فرشتې له آسمانه پرې غږ کړ: ابراهیمه ابراهیمه ! چاړه پر ځمکه کېږده او زوی ته دې تاوان مه رسوه اوس پوه شوم چې د خدای مطیع بنده یې، دا ځکه چې یوازنی زوی دې ترې ونه سپماوو!!)

دلته څو اعتراضات لرو:

- په دې وخت کې اسحاق علیه السلام د ابراهیم علیه السلام یوازنی زوی نه وو، تر ده مخکې اسمعیل علیه السلام پیدا شوی وو. که فرشتې ورته ویلي وي چې یوازنی زوی دې له خدایه ونه سپماوو نو دا باید اسحاق نه بلکې اسمعیل علیه السلام وي. ځکه د یوازني زوی صیغه یوازې په اسمعیل علیه السلام صدق کولی شي. د مشر زوی په شته والي کې کشر زوی ته یوازنی زوی نه شي ویل کېدی.
- د بایبل وینا داسې ده چې ګواکې ابراهیم علیه السلام خپلو نوکرانو ته رښتیا خبره ونه کړه، د دې په ځای چې ووایي زوی مې قرباني کوم ورته وئې ویل: مونږ عبادت کوو او بېرته راځو!! اسحاق علیه السلام ئې هم په حقیقت نه وو پوه کړی. معلومه نه ده چې هلته ئې په زور راځملولی او که په خپله خوښه قربانۍ ته چمتو شوی، د بایبل له الفاظو خو داسې معلومېږي چې هغه ئې په زور تړلی او د لرګیو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسه ئې ځملولی!!

- قرآن د بايبل دا ادعاوې ردوي، د اسمعيل عليه السلام د قرباني کولو خبره کوي، خو داسې چې ابراهيم عليه السلام د خپل خوب او د ده د قرباني کولو خبره ورته کړې او هغه په ځواب کې ورته وايي: مهربانه پلاره! په څه چې الله تعالی مأموره کړی يې هغه ترسره کړه، إن شاء الله ما به صابر ومومې، اسمعيل ئې له ځان سره روان کړی، د قربانۍ لپاره ئې پړمخې ځملولی، چاړه ئې په غاړه ورته ايښې، خو چې سترګې ئې پرانيستې د اسمعيل پر ځای ئې پسه تر خپلې چاړې لاندې موندلی!! د قرآن الفاظ دا دي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الصافات: ۹۹-۱۱۱

او وئې ويل: زه خو د خپل رب په لوري ځم، يقين لرم چې هغه به لار راوښيي، اې زما ربه! له صالحينو څخه ئې راپه برخه کړې، نو د يوه صبرناك زلمي زيری مو ورکړ، نو چې کله له ده سره د تګ عمر ته ورسېدو، وئې ويل: اې زويه! په خوب کې وينم چې تا ذبح کوم، وګوره چې ستا رأيه څه ده؟ هغه وويل: پلار جانه! په کوم کار چې ګمارل شوی يې هغه ترسره کړه، که خدای کول ما به له صبر کوونکو څخه ومومې، کله چې دواړه (خپل رب ته) تسليم شول او هغه ئې پړمخې پرې ايست او غږ مو ورته وکړ چې اې ابراهيمه! بې شکه چې تا خپل خوب رښتيا کړ، مونږ خو نېکانو ته داسې بدله ورکوو، يقيناً چې دا څرګنده ابتلا او آزموينه وه او لويه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرباني مو په بدل کې ورکړه او د ده په اړه مو په وروستنيو کې دا (خبره) پرېښوده چې پر ابراهيم دې سلامونه وي، همداراز نېکانو ته بدله ورکوو. يقيناً چې هغه زما له مؤمنو بندګانو څخه وو.

له دې بيانه معلومېږي چې اسحاق عليه السلام تر اسمعيل عليه السلام وروسته پيدا شوی. که څه هم د بايبل ليکوال هڅه کړې چې اسحاق يوازنی زوی او د اسمعيل عليه السلام همزولی معرفي کړي خو داسې الفاظ ئې کارولي چې له ده سره ئې د دې ادعا په اثبات کې مرسته نه ده کړې، برعکس د ده له اظهاراتو هم معلومېږي چې اسمعيل تر اسحاق مشر وو، هغه الفاظ دا دي: کله چې هاجر حامله شوه ... ساره د دې چلند ونشو زغملی، ابراهيم عليه السلام ته ئې شکايت وکړ. اسمعيل اسحاق ځوراوو نو ځکه ساره له ابراهيم عليه السلام نه وغوښتل چې دا له کوره وشړي.

له دې الفاظو خو معلومېږي چې اسمعيل عليه السلام تر اسحاق عليه السلام مشر وو او د يوازني زوی خطاب خو پر ده صدق کوي نه پر اسحاق عليه السلام.

بايبل دلته له داسې يوه ځرګند حقيقت نه انکار کړی چې د لمر په څېر روښانه دی، د ابراهيم عليه السلام له زمانې نه او له هغې ورځې چې مبارکه کعبه د ده او اسمعيل عليهما السلام په لاسونو جوړه شوه، تر نن پورې په تېرو نږدې څلورو زرو کلونو کې په سلهاوو مليونو خلکو د دغې کعبې طواف کړی او دا لړۍ تر اوسه روانه ده، هر کال په مليونونو خلك د صفا او مروې تر منځ د هاجر سعي رايادوي، د اسمعيل عليه السلام د ذبحې په ځای کې الله تعالی ته قرباني وړاندې کوي، د اسمعيل عليه السلام اولاد (بني اسمعيل) په مکې مکرمې او د هغې شاوخوا سيمو کې مېشت دي، بايبل دا ټول تاريخي شواهد له پامه غورځولي او داسې بې بنسټه ادعا ئې کړې چې د ثبوت لپاره ئې هيڅ دليل نه شي وړاندې کولی، که ابراهيم عليه السلام په بل ځای کې کوم معبد جوړ کړی وی او د خپل زوی د قرباني کولو مظاهره ئې په کوم بل ځای کې کړې وی نو نن به خلك هغه معبد ته تلل او په هغه ځای کې به ئې قرباني وړاندې کوله!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق او ربکا

تر دې عنوان لاندې هم د بایبل لیکوال داسې قصه لیکي چې هر عادي لوستونکی هم پرې پوهېدی شي چې دا حقیقت نه لري او جعلي ده، خلاصه ئې دا ده چې ابراهیم علیه السلام وغوښتل خپل زوی اسحاق علیه السلام ته واده وکړي، خپل ناظر ئې راوغوښت، هغه ته ئې قسم ورکړ چې زما زوی ته زما له خپل قوم او ټبر نه کومه نجلۍ غوره کړه او مه پرېږده چې دی له کنعانیانو نه څوك نکاح کړي، هغه ئې خپل ملك ته ولېږو، پرته له دې چې ورته ووایي چا ته ورشه او د چا لور ورته وغواړه!! هغه ولاړ، سیمې ته ورسېدو، د یوه څا په غاړه تم شو، دعا ئې وکړه چې خدای ئې په دې سفر کې بریالی کړي، له ځان سره ئې وویل: دلته ودرېږم، نجونې د اوبو لپاره راځي، کومې یوې ته به ووایم چې اوبه راکړه، که هغې اوبه راکړې او راته وئې ویل: چې زه به ستا اوښانو ته هم اوبه ورکړم، نو دا به د دې نښه وي چې خدای همدا نجلۍ د اسحاق لپاره غوره کړې، همداسې وشول، ربکا د ابراهیم د ورور لمسۍ راغله، ده ته ئې اوبه ورکړې اوښان ئې خړوبه کړل او دی پوه شو چې دعا ئې قبوله شوې ... د دوی کور ته ولاړ، د دسترخوان په سر ئې لاس له ډوډۍ خوړلو راتم کړ او د نجلۍ پلار ته ئې وویل: تر څو خپله خبره درته ونه کړم او تاسو زما غوښتنه ونه منئ ډوډۍ نه خورم... ټوله قصه ئې ورته وکړه، هغوی موافقه وکړه او دې ته تیار شول چې ربکا له ده سره یو ځای د اسحاق په لوري وخوځي!!!

پوښتنه دا ده چې ولې به ابراهیم علیه السلام خپل ناظر ته مشخصه لارښوونه نه کوله چې چا ته ورشه او د چا لور ترې وغواړه؟ څنګه ومنو چې ناظر په پټو سترګو خوځېدلی او ناڅاپي د ابراهیم علیه السلام د ورور کلي ته رسېدلی او د هغه له لمسۍ سره مخامخ شوی؟ همغه چې اسحاق ته به ئې راواده کوي؟ مګر کېدی شي د زوی لپاره د ښځې غوره کولو کار دې څوك د یوه ناظر خوښې ته پرېږدي؟ که بایبل لیکلي وی چې ابراهیم علیه السلام ناظر ته وویل: ولاړ شه زما د ورور کلي ته او د هغه لمسۍ زما زوی ته ترې وغواړه دا خبره د منلو وړ وه، خو د بایبل دا وینا نه له عقل سره اړخ لګوي او نه د هغه وخت له دود دستور سره!! نه په قبایلي ژوند کې داسې کار معمول دی او نه په ښاري ژوند کې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابراهيم وفاتېدا

تر دې عنوان لاندې هم د بايبل ليکونکي د دې هڅه کړې چې وښيي اسحاق عليه السلام د ابراهيم عليه السلام اصلي زوی، د ده ځای ناستی، د معنوي مقام او شتمنيو وارث دی، نور زامن ئې له وينځو پيدا شوي، ختيځو سيمو ته ئې ولېږل، اسحاق عليه السلام ئې له ځان سره پرېښود او د وفات په وخت کې ئې خپله شتنمي ده ته وسپارله، نورو ته ئې هسې څه هديې مديې ورکړې!! په مسلمانانو کې هم يوه داسې ډله راپيدا شوه چې د پيغمبر عليه السلام ځينې اولاد اصلي ګڼي او ځينې غير اصلي، علي رضي الله عنه ته په دې خاطر پر نورو صحابه وو ترجيح ورکوي چې د پيغمبر عليه السلام د تره زوی وو!! عثمان رضي الله عنه ته چې د پيغمبر عليه السلام دوه لوڼې ئې يوه په بلې پسې نکاح کړې په دې سترګه نه ګوري!! د پيغمبر عليه السلام په لاس روزل شوو صحابه وو لومړی ابوبکر رضي الله عنه، بيا عمر رضي الله عنه او بيا عثمان رضي الله عنه غوره کړل او بيعت ئې ورسره وکړ، په دې بيعت کې علي رضي الله عنه او زامن ئې هم شامل ول، خو دوی نه يوازې دا اتفاقي پرېکړه نه مني بلکې هغو صحابه وو ته نعوذ بالله د منافق خطاب کوي چې له علي پرته ئې بل څوك د خلافت وړ ګڼلی!!

تاسو به د بايبل په ځای ځای کې وګورئ چې د قومي تعصب دا احساس په يوې او بلې بڼې کې ځان ښيي او ليکوال د دې هڅه کوي چې بني اسرائيل د ابراهيم عليه السلام اصلي اولاد او نور ئې غير اصلي اولاد ثابت کړي. د همدې لپاره قرآن د دوی د دغې غلطې انګېرنې او ادعا د ردولو لپاره فرمايي چې ابراهيم عليه السلام ته نږدې خلك تاسو نه بلکې هغه خلك دي چې د ده فکري ملګرتيا ئې کړې، د ده په لارې تللي، نه هغه چې په نسبي لحاظ ځان هغه ته منسوبوي، فرمايي:

•’ír ª! $r (qã̈B#ä šú ïÏ%©!$r óÉë9$# ‹»dr ÷qã7?$ûïÏ%©!$ NšÏ°•ÎÎ Ä $Y9$ ’<ur& žc Î)

آل عمران: ٦٨ ÇÏÑÈ ûüÏZB÷sßJø9$#

بې شکه چې ابراهيم عليه السلام ته تر ټولو نږدې خلك هغه کسان دي چې د ده متابعت ئې کړی او دا پيغمبر او هغه چې ايمان ئې راوړی او الله د مؤمنانو ولي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بني اسرائيل په دې غره ول چې د ابراهيم عليه السلام اولاده دي، ګڼ شمېر پېغمبران په دوی کې مبعوث شوي، دوی د دغو پېغمبرانو ورثه دي، د خلکو امامت او پیشوايي د دوی حق دی، دوی د جنت لپاره او جنت د دوی لپاره پیدا شوی،... دلته د دوی د دې غلطو او بې بنسټه تصوراتو د نفي لپاره ويل شوي چې نه تاسو ابراهيم عليه السلام ته نږدې يئ او نه ستاسو مذهب د ده مذهب ته ورته دی، ده ته نږدې خلك يا همغه وو چې د ده متابعت ئې کاوو، يا محمد عليه السلام او د ده با ايمانه ملګري. او الله د دغو مؤمنانو مولا دی. تاسو د ابراهيم عليه السلام له طريقې عدول کړی، ستاسو ظلم او شرك تاسو د هغه له وراثت او امت نه ايستلي ياست، د الله په وړاندې د خپلوۍ اړيکې، قومي او نسلي تعلقات هېڅ ارزښت نه لري، په دې اساس د خلکو په هکله فيصله نه کوي، ټول ئې له يوې مادې او له يوې جوړې نه پيدا کړي، له بندګانو سره د الله تعالی معامله د دوی د ايمان او عمل له مخې وي، نه د جاه او نسب له مخې.

بايبل ليکي: ابراهيم خپله ټوله شتمني اسحاق ته ورکړه، اما نورو زامنو ته چې د ده له وينځو پيدا شوي وو، څه هديې ورکړې او هغوی ئې په خپل ژوند کې د خپل زوی اسحاق له شا وخوا لرې د ختيځ سيمو ته ولېږل!!

مګر ممکن ده چې د ابراهيم عليه السلام په څېر ستر شخصيت داسې له عدالت او انصاف نه لرې وېش وکړي، يوه زوی ته پر بل ترجيح ورکړي، خپله ټوله شتمني يوه ته ورکړي او نورو ته په ټيټه سترګه وګوري، څه هديې ورکړي او د خپل يوه نازولي زوی له شاوخوا ئې لرې ولېږي؟

د اسمعيل اعقاب

تر دې عنوان لاندې د بايبل ليکوال يو ځل بيا د قومي تعصب په حکم د اسمعيل عليه السلام او د ده د اولاد په اړه له اهانته ډکه لهجه خپلوي، د وينځې زوی ئې ګڼي او د اولاد په اړه ئې وايي چې تل له خپلو ورونو سره په جګړه بوخت ول، داسې ليکي: د ابراهيم او مصري هاجر (د ساره د وينځې) د زوی اسمعيل د زامنو نومونه د دوی د پيدا ښت له ترتيب سره سم دا وو: نبايوت، قيدار، ادبيل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبسام، مشماع، دومه، مسا ، حداد ، تیما ، یطور، نافیش او قدمه، ... له دوی دولس قبیلې جوړې شوې... تل له خپلو ورونو سره په جګړو بوخت ول!!

عیسو او یعقوب

تر دې عنوان لاندې د بایبل لیکونکي یوه داسې قصه راوړې چې جمله جمله ئې د خندا وړ ده، هیڅ عاقل انسان به په داسې خوشې، جعلي او له ځانه جوړې کړې قصې باور ونه کړي، انسان ورته حیران شي چې د بایبل منونکي څنګه دا قصه مني او د یوه مقدس کتاب برخه ئې ګڼي او ګمان کوي چې کېدی شي الله تعالی په خپل مقدس کتاب کې داسې قصې هم بیان کړې وي!! انسان دې ته هم حیران شي چې د لندن، واشنګټن او پاریس په څېر ښارونو کې اوسېدونکي غربیان څنګه دا د عقل او علم خلاف خبرې مني!! خو کله چې انسان دې ته متوجه کېږي چې غرب اوس هم په خرافاتو کې ترستوني غرق دی اوس هم هلته ترټولو زیات خرڅېدونکی کتاب د جادو کتاب دی، په ۲۰۰۲ کال کې په اروپا او امریکا کې د جادو د یوه کتاب درې سوه ملیونه نسخې وپلورل شوې، د بایبل ډېرې قصې د جادو د دې کتاب قصې ته ورته دي، که دا په شوق شوق لولي نو په دې هم باید تعجب ونه کړو چې څنګه د بایبل دا خندونکې قصې مني!!

بایبل خپله قصه داسې پیل کړې: (د ابراهیم د زوی اسحاق د زامنو قصه داسې ده: اسحاق څلوېښت کلن وو چې ربکا .... ئې په نکاح کړه، ربکا شنډه وه اولاد ئې نه کېدو، اسحاق به تل ورته دعا کوله، بالآخره خدای د ده دعا اجابت کړه، ربکا حامله شوه، داسې معلومېده چې دوه بچیان ئې په ګېډه کې دي او په خپلو کې په نښته بوخت او یو بل ته لاس اچوي!! نو ربکا له ځانه سره وویل: په ما څه شوي؟ نو په دې هکله ئې له خدایه وپوښتل، خدای ورته وفرمایل: له دغو دوو زامنو نه چې ستا په رحم کې دي دوه ملتونه به پیدا شي، یو به تر بل ځواکمن وي، مشر به د کشر غلامي کوي، کله چې د زېږېدو وخت راورسېدو ، ربکا دوه ګوني وزېږول، لومړی زوی چې وزېږېدو ، له رنګه تك سور وو او په وېښتانو داسې پټ وو لکه پوستین چې ئې اغوستی وي، نو ځکه ئې دی عیسو (په وېښتانو پټ) ونوماوو ، دوهم زوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زېږېدو نو د عیسو پښه ئې ټینګه نیولې وه، نو ځکه ئې دی یعقوب (تر پښې نیونکی) ونوماوو!! ... دا دوه زامن ستر شول، عیسو تکړه ښکاري او د بېدیا او صحرا سړی وو، یعقوب آرام انسان او د کېږدۍ خوښوونکی وو، عیسو د اسحاق ډېر خوښ وو ځکه چې د عیسو د ښکار غوښه به ئې خوړله، خو یعقوب په ربکا ګران وو، یوه ورځ یعقوب آش پخولو چې عیسو ستړی او وږی له ښکاره راوګرځېدو او وئې ویل: وروره! له لوږې بې سیکه یم، له دې تاوده آشه لږ راکړه، یعقوب ورته وویل: په دې شرط چې د لومړي پیدا کېدو (مشرۍ) حق دې ما ته وسپارې!! عیسو وویل: زه له لوږې مرم، د مشرتوب حق څه ګټه رارسوي!! یعقوب ورته وویل: لوړه وکړه چې له دې وروسته به ستا د مشرۍ حق زما وي!! عیسو لوړه وکړه او په دې توګه د مشرۍ حق د کشر ورور په برخه شو!!)

امید دی د دې خندوونکې قصې لاندې برخو ته لږ ځیر شئ:

- د اسحاق دواړه زامن د مور په رحم کې په جګړه بوخت وو، دا سې ئې یوه بل ته لاس اچولو چې مور ئې ورته حیرانه وه، له خدایه ئې پوښتنه وکړه چې دا پر ما څه شوي!! او خدای هم له ځنډه پرته ځواب ورکړ: یو ئې زورور او بل کمزوری دی اولاد به ئې په جګړه بوخت وي، مشر او د ده اولاد به د کشر غلامان وي!! دا له خرافاتو او مسخره خبرو ډکه قصه به ډېر ناپوه انسان هم په خوله رانه وړي، هر ماشوم له زېږېدو څو میاشتې مخکې د مور په ګېډې کې خوځېږي، مور ئې حرکات او د لاس پښو اچول احساسوي، که دوه وي نو مور ئې دا حرکات لازیات احساسوي، بایبل دا یوه ځانګړې پېښه ګڼي او د عیسو او یعقوب تر منځ ئې د فطري دښمنۍ نښه بولي!! د بایبل لیکوال غواړي په دې سره د دغو دواړو د اولاد تر منځ هغه نه پخلا کېدونکې دښمني توجیه کړي چې وروسته به په همدې بایبل کې د هغې تفصیلات ستاسو مخې ته راشي!! ده غوښتي دې پوښتنې ته ځواب ووایي چې ولې د یوه نیکه (اسحاق علیه السلام) اولاد داسې په خپلو کې نښتي او یو د بل وینو ته تږي دي؟ ولې زورور پر کمزورو ظلم کوي او اسیران ئې په غلامۍ کې ساتي؟ لنډ ځواب ئې ورکړی: دا ځکه چې د دوی پلرونه حتی د مور په ګېډې کې هم په جګړو بوخت ول او دا ځکه چې الله تعالی ویلي دي چې مشر او اولاد به ئې د کشر غلامان

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي!! چې خدای تعالی د دوی مور ته د دې خبر ورکړی نو تاسو ولې په دې کار اعتراض کوئ!! دا شو د جګړو او غلامۍ د توجیه لپاره د بایبل استدلال!! حیرت دی هغه چا ته چې عقل ئې داسې خبرې منلی شي!!

- د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: ربکا چېرې او څنګه خدای ولید او پوښتنه ئې ترې وکړه؟ که د مسیحیت له پېدا ښته تر نن پورې ستاسو هیڅ پاپ په دې نه دی توانېدلی چې خدای وګوري، پوښتنه ترې وکړي او ځواب ترلاسه کړي، ربکا څنګه وتوانېده؟!!
- د ماشوم لاس خو د زېږېدو په وخت کې دومره ووړ وي چې یوه وړه ګوته هم کلکه نه شي نیولی، یعقوب څنګه وتوانېدو چې د عیسو پښه داسې کلکه ونیسي چې ورپسې ښویېدو؟!!
- معمولاً خو په یوه وخت دوه ګونې پیدا شوي ماشومان ډېر سره ورته وي، هومره چې کله کله مور پلار هم پرې غلط شي، دا څنګه د بایبل دوه ګونې دومره له یوه بله توپیر لري چې یو ئې په وېښتانو پټ او بل داسې چې کله غواړي ځان د ده په څېر کړي نو د سېرلي پوستکی پر لاس ترې؟!!
- مګر دا د منلو خبره ده چې اسحاق علیه السلام په دې خاطر عیسو خوښولو چې ده ته ئې د ښکار غوښه پخوله، آیا دا د یوه لوی شخصیت په اړه لوی اتهام نه دی چې وویل شي، ده د محبت او درنښت پرېکړه د خوړو په بنسټ کوله؟!!
- په کلیوال ژوند کې خو تر اوسه معمول دا ده چې د پخلي کار ښځې کوي او حتی نن په یو وېشتمه پېړۍ کې او په لویو لویو ښارونو کې هم اکثراً د پخلنځي واکمنه د کور مېرمن وي، څنګه ومنو چې یعقوب لګیا وو آش ئې پخاوو!! همداراز په کلیوال ژوند کې یوه لویه کورنۍ له یوه پخلنځي کار اخلي او پخلی ئې ګډ وي، مخصوصاً هغه وخت چې پلار او مور ژوندي وي او زامن له دوی سره ګډ اوسېږي، دا خبره قطعاً د منلو نه ده چې عیسو له یعقوبه آش وغوښتو او هغه په دې شرط ورکړ چې دی د مشرۍ حق هغه ته وسپاري!! په کلیوال ژوند کې خو ځوك له مېلمه هم ډوډۍ سپمول لوی عیب او پېغور ګڼي!! د بایبل لیکوال خو عیسو پیاوړی ښکاري ګڼي، څنګه ئې دلته هومره کمزوری ښیي چې د یوه نس ډوډۍ لپاره د کشر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروو مشرى ته غاړه ږدي؟ آيا مشري داسې کوم شی دی چې څوك ترې تېرېدی شي، که ومنو چې يو زوی ترې تېر شو نو پلار او مور به ئې داسې غلطه پرېکړه څنګه ومني؟!! د دې قصې حرف حرف او جمله جمله غلطه او جعلي ده.

اسحاق او ابيملك

بايبل تر دې عنوان لاندې خپله ليکنه داسې پيل کوي: (يوه ورځ د کنعان په سيمې کې داسې قحطي راغله لکه د ابراهيم په وخت کې چې راغلې وه، نو د همدې لپاره اسحاق د فلسطين پاچا ابيملك خوا ته د جرار ښار ته ولاړ، دلته خدای ورته راښکاره شو او ورته وئې ويل: مصر ته مه ځه، دلته پاتې شه، که زما خبره دې ومنله نو زه به درسره وم، ډېر برکت به درپه برخه کړم، دا ټوله سيمه به تا او ستا اولاد ته وسپارم، دا ځکه چې ما له ابراهيم سره دا ژمنه کړې وه!! ستا نسل به د آسمان د ستورو په څېر بې شمېره کړم!! ...)

دلته څو خبرو ته ځير شئ:

- له دې وينا معلومېږي چې جرار د فلسطين مربوط ښار وو نه د مصر کوم ښار او ابيملك د فلسطين پاچا وو او د بايبل د ادعا له مخې له ابراهيم او ساره سره هغه جفا ده کړې وه، نو پوښتنه کوو چې بايبل ولې په بل ځای کې ويلي چې هغه جفا د مصر فرعون ورسره کړې وه؟!! دا فاحش تناقض څنګه توجيه کوي؟!
- ګورئ چې يو ځل بيا خدای ته د حقيقت خلاف او يوه ستره مبالغه منسوب شوې، ستا نسل به د آسمان د ستورو په څېر بې شمېره کړم!! او ګورئ چې يو ځل بيا بايبل د دې سيمې قباله د خدای له لوري بني اسرائيلو ته ورکوي او د خدای له قوله ليکي: دا ټوله سيمه به تا او ستا اولاد ته وسپارم،!!

وروسته ليکي: اسحاق په جرار کې پاتې شو، چې کله به خلکو د ربکا په اړه پوښتنه ترې کوله ورته ويل به ئې دا مې خور ده!! دا ځکه چې ربکا ډېره ښايسته وه، له دې وېرېدو چې که ووايي دا مې ښځه ده د هغې د تصاحب لپاره به ئې څوك ووژني، څه موده وروسته ابيملك له کړکۍ وليد چې اسحاق له ربکا سره لوبې کوي، نو اسحاق ئې راوغوښت او ورته وئې ويل: ولې دې ويلي وو چې دا مې خور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده حال دا چې مېرمن دې ده؟! اسحاق په ځواب کې ورته وویل: وېرېدم چې څوك به مې د دې د تصاحب لپاره ووژني!! ....)

دا همغه قصه ده چې بايبل د ابراهيم عليه السلام او د ده د مېرمنې ساره په هکله هم مخکې دوه ځله ليکلې ده، هلته ئې هم له اتيا نوي کلنې بوډۍ نه ښکلې پېغله جوړه کړې او دلته هم، د بايبل ليکوال دې ته پام نه دی کړی چې له دې څو کرښې مخکې ئې ليکلي چې اسحاق ته په څلوېښت کلنۍ کې خدای دوه زامن ورکړل، دواړه تکړه او مضبوط زلميان شول، د ښکار کولو جوګه شول، له دې وروسته قحطي راغله او اسحاق جرار ته په کډه شو، د دې معنا خو دا ده چې په دې وخت کې بايد د اسحاق عمر نږدې شپېته کاله او د ربکا عمر به هم د دې شاوخوا کې وو!! نو اسحاق عليه السلام به ولې له دې وېرې خپله سپين سرې مېرمن خپله خور معرفي کوي چې څوك ئې د تصاحب لپاره دی ونه وژني؟!! نه پوهېږو چې د بايبل ليکوال له داسې ښکرورو دروغو څه هدف او مقصد لري او دې ته هم حيران يو چې د بايبل منونکي څنګه دغو ښکرورو دروغو ته نه متوجه کېږي؟!!

که تاسو د دې عنوان ټولې برخې له نظره تېرې کړئ متوجه به شئ چې ټول مطالب او الفاظ ئې تکراري دي، توپير يوازې په دې کې دی چې مخکې د ابراهيم او ساره نوم اخيستل شوی او دلته د اسحاق او ربکا، د ابراهيم عليه السلام او ابيملك ترمنځ چې څه تېر شوي او څه د يوه او بل له خولې ليکل شوي دلته ئې هم ليکلي چې د اسحاق او ابيملك ترمنځ هم همدا له معمولي تغير سره تېر شوي او ويل شوي!! هلته هم ابيملك پاچا وو او اوس چې ابراهيم عليه السلام وفات شوی او اسحاق هم نږدې شپېته کلن دی همغه ابيملك پاچا دی!! هلته هم ابيملك د خپل فوځ له مشر فيکول سره د ابراهيم ليدو ته ورغی او دلته هم له هماغه فيکول سره د اسحاق ليدو ته ورغلی، هلته د ابراهيم له لوري هداياوې ورکړی شوې او دلته د اسحاق له لوري!! د (ابيملك او ابراهيم تر منځ عهد) تر عنوان لاندې چې بايبل څه ليکلي، د (اسحاق او ابيملك) ترعنوان لاندې همغه خبرې بيا تکرار شوې!! د عقل تقاضا خو دا ده چې دا مهال به د فلسطين پاچا يا د ابيملك کوم زوی او يا کوم لمسی وو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا دا خبره هم کوم عقل منلی شي چې اسحاق به د ابیملك قصر ته دومره نږدې اوسېدو چې هغه د خپل قصر له کړکۍ د دوی د لوبو تماشا کوله!!

د بایبل لیکوال دلته لیکي چې د اسحاق غلامانو د یوه کوهي د کېندلو او په هغه کې د اوبو د راوتلو خبره کوي او وایي چې اسحاق په دې باندې د بئر شبع نوم کېښود، خو همدا خبره ئې څو صفحې مخکې د ابراهیم علیه السلام په ارتباط کړې او بئر شبع ئې هغه ته منسوب کړی، داسې معلومېږي چې لیکوال د دې عنوان مطالب ښايي له مخکني نه څه موده وروسته لیکلي وي او دا ترې هېر وو چې تر دې مخکې ئې د ابراهیم علیه السلام په ارتباط لیکلي!! هلته ئې داسې لیکلي دي: ابراهیم ابیملك ته د هغه کوهي په اړه شکایت وکړ چې د ابیملك نوکرانو ترې غصب کړی وو، ابیملك ورته وویل: ولې دې مخکې دا خبره نه وه راته کړې... له دې وروسته ئې دا کوهی د بئر شبع په نامه یاد کړ، دا ځکه چې دوی ژمنه او لوړه وکړه!! خو دلته لیکي: اسحاق هغه د شبع (قسم) په نامه ونوماوو او کوم ښار چې هلته جوړ شو هغه ئې د بئر شبع په نامه یاد کړ چې تراوسه په همدې نامه پاتې دی!!

یعقوب له عیسو نه برکت ترلاسه کوي

بایبل تر دې عنوان لاندې تر نورو قصو لازیاته خندوونکې او مسخره قصه لیکلې، وایي: اسحاق ډېر زوړ او سترګې ئې ړندې شوې وې، یوه ورځ ئې خپل زوی عیسو راوغوښت او ورته وئې ویل: زه نور زوړ شوی یم، لیندۍ او غشي دې دروا خله، صحرا ته ولاړ شه، ښکار وکړه، له غوښې ئې زما د طبعې خواړه برابر کړه چې وئې خورم او له مرګه مخکې تا ته برکت درکړم!! خو ربکا د دوی خبرې واورېدې، کله چې عیسو د ښکار لپاره ووت، ربکا یعقوب وروغوښت او ورته وئې ویل: وامې ورېدل چې پلار دې عیسو ته داسې ویل .... اوس ته هغه څه وکړه چې زه درته وایم، رمې ته ورشه، دوه ښه سېرلې ترې راجلا کړه، ما ته ئې راوله چې له غوښې ئې هغه خوراك جوړ کړم چې پلار دې ډېر خوښوي، بیا ئې ته هغه ته وروړه چې وئې خوري او له مرګه مخکې تا ته برکت درکړي!! یعقوب ځواب ورکړ: د عیسو پر بدن زیات وېښتان دي، زما پر بدن نه شته، که مې پلار لاس راوړي او پوه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه عیسو نه یم بیا به څنګه وي؟ هلته خو به دی وایي چې ما غوښتل دی دوکه کړم نو د برکت پر ځای به ما لعنت کړي!! ربکا ورته وویل: زویه ! د ده لعنت دې پر ما وي، ته همغه څه وکړه چې زه درته وایم... نو هغه خوراك ئې تیار کړ چې د اسحاق ډېر خوښ وو، بیا ئې د عیسو جامې یعقوب ته ورواغوستې، بیا ئې د سېرلي پوستکی د ده پر لاسونو او غاړه کللك وتاړو، هغه خوندور خوراك ئې سره له ډوډۍ ورکړ چې پلار ته ئې وروړي، هغه خوراك پلار ته ورووړ او وئې ویل: پلاره! اسحاق وویل: آ څوك یې؟ ورته وئې ویل: زه عیسو ستا مشر زوی یم، لکه چې تا راته وویل، ولاړم، ښکار مې وکړ، ستا د خوښې خواړه مې جوړ کړل، کښېنه وئې خوره او ما ته برکت را، اسحاق ورته وویل: زویه! څنګه وتوانېدې چې داسې ژرکوم څه ښکار کړې، هغه ورته وویل: ستا خدای مخې ته راووست، اسحاق ورته وویل: نږدې راشه چې لاس درباندې راکښ کړم او ډاډه شم چې ته په رښتیا عیسو یې!! یعقوب ورنږدې شو، پلار ئې پر لاسونو او غاړه لاس راکښ کړ او وئې ویل: غږ د یعقوب ده خو لاسونه د عیسو!! اسحاق ونه پېژاندو ځکه چې لاسونه ئې د عیسو په څېر له وېښتانو ډك وو، وئې پوښتو: آیا ته په رښتیا عیسو یې؟ هغه ورته وویل: هو پلاره! اسحاق وویل: نو ډوډۍ راوړه چې وئې خورم او بیا تا ته برکت درکړم!! یعقوب د ده مخې ته ډوډۍ کېښوده، اسحاق ډوډۍ وخوړله او هغه شراب ئې هم وڅښل چې یعقوب راوړي ول، بیا ئې وویل: زویه! نږدې راشه او ما ښکل کړه، یعقوب نږدې ورغی او پر مخ ئې ښکل کړ، کله چې اسحاق د ده جامې بوي کړې ده ته ئې برکت ورکړ او وئې ویل: د زوی بوی مې د صحرا د ګلانو په څېر ښکلی دی چې خدای برکت ورکړی، خدای دې ستا پر ځمکه باران ووروي، چې محصول دې ډېر او غله او شراب دې زیات شي، ډېر ملتونه دې ستا غلامان شي، د خپلو ورونو سالار شي او ټول خپلوان دې ستا درناوی وکړي، پر هغو دې لعنت وي چې پر تا لعنت کوي او پر هغو دې برکت وي چې تا ته برکت درکوي، نو له دې وروسته اسحاق یعقوب ته برکت ورکړ، هغه له کوټې ووت او د ده له وتلو سره سم عیسو له ښکاره راستون شو، هغه هم هغه خوراك تیار کړ چې د پلار ډېر خوښ وو، رائې ووړ او ورته وئې ویل: دا ده هغه خواړه مې چې ستا خوښ دي د ښکار له غوښې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیار او درته رامې وور، راپاځه او وئې خوره او ما ته برکت را! اسحاق پوښتنه وکړه: ته څوك يې؟ عيسو ځواب ورکړ: زه ستا مشر زوی عيسو يم. اسحاق په داسې حال کې چې له زيات درده پرېدو په لړزانده غږ ئې وويل: نو هغه بل چې له تا نه مخکې ئې ډوډۍ راوړه او ما وخوړه څوك وو؟ چې هر څوك وو برکت ئې ترلاسه کړ!! عيسو له ډېره درده چيغه کړه او وئې ويل: پلاره ! ما ته برکت را! هيله کوم ما ته هم برکت را! اسحاق ځواب ورکړ: ستا ورور دلته راغی، زه ئې وغولولم او ستا برکت ئې ترلاسه کړ. عيسو وويل: بې دليله نه ده چې هغه ته خلك يعقوب "ټګمار" وايي!!)... خپل پلار ته ئې وويل: آيا يو برکت دې هم زما لپاره نه دی پرېښی؟ اسحاق ځواب ورکړ: هغه مې ستا سالار کړ او ټول خپلوان مې د ده غلامان، د غلې او شرابو محصول مې ده ته ورکړ، نور څه نه دي پاتې چې تا ته ئې درکړم!! ... باران به ستا پر ځمکه نه اوري، حاصلات به دې زيات نه وي، د خپلې تورې په زور به ژوند کوې، د خپل ورور غلامي به کوې، خو په پای کې به ترې آزاد شې!!)

دا ئې د بايبل قصه!! عجيبه ده که په انسانانو کې داسې څوك پيدا شي چې دا قصه واوري او خندا ئې پرې رانه شي!! د بايبل له منونکو څو پوښتنې لرو:

- آيا کېدی شي د انسان د غاړې او لاسونو وېښتان د سېرلي په څېر وي؟ آيا کېدی شي پلار خپل زوی له غږه ونه پېژني او د سېرلي په پوستکې دوکه شي؟ دا څنګه برکت وو چې يعقوب په دوکې ترلاسه کړ او پلار بېرته ترې اخيستی نه شو؟ په کار خو دا وه چې پلار نه يوازې هغه برکت بېرته له يعقوبه اخيستی وی چې په دوکې ئې ترلاسه کړی وو بلکې مزيد ئې هغه رټلی وی!! د دې برکت پرېکړه الله تعالی کوي که بنده؟ الله تعالی خو نه غولېږي، مستحق او غير مستحق پېژني، هغه به څنګه د هغه چا د غلطې دعا په اساس پرېکړه کوي چې غولېدلی؟ مګر کېدی شي چې يو پيغمبر خپل زوی ته دا دعا وکړي: غله او شراب دې زيات شه؟ ډېر ملتونه دې ستا غلامان شي!! پيغمبران عليهم السلام خو د غلامۍ په ضد او د عدالت او برابرۍ لپاره راولاړ شوي، د فساد او شراب د مخنيوي لپاره ئې دعوت چلولی، څنګه دا خبره منئ چې د اسحاق عليه السلام په څېر ستر پيغمبر به خپل زوی ته داسې دعاګانې کوي؟! څنګه منئ چې اسحاق عليه السلام له ډېر وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلونکو پېښنو خبر وو خو په هغه څه نه پوهېدو چې په خوا کې ئې تېرېدل؟! په دې خبر وو چې کوم لمسيان به ئې له کوم برخليك سره مخامخ وي خو يعقوب ئې له غړه ونه پېژاندو او د وزې پر پوستکي ئې د عيسو د پوستکي ګمان وکړ؟!! مګر کېدی شي په يوه کتاب کې دې دومره غلطې خبرې، تناقضات، خرافات، د حق او عدالت خلاف مطالب وي او سره له دې څوك هغه يو مقدس کتاب وګڼي؟

- دا ولې دوی د خپل نيکه او جد په هکله داسې ناروا تورونه لګوي او مونږ ترې دفاع کوو؟ مونږ اسحاق عليه السلام او يعقوب عليه السلام له ټولو هغو اتهاماتو او تورونو برئ او ډېر لوړ ګڼو چې په مسخه شوي تورات او انجيل کې راغلي؟!
- تاسو د بايبل دا وينا د عظيم الشأن قرآن له دې وينا سره مقايسه کړئ چې فرمايي: الله تعالی د ظالم په هکله حتی د ابراهيم عليه السلام په څېر د يوه ستر پيغمبر عليه السلام دعا هم نه قبلوي، هلته چې فرمايي:

`Ër A$% $B$Bĵ Ä $Y=ï 7 ë% ` ’ĵ A$% £gŒ?'ù ,M»Kî3Î ¼çš“ O¿Ü°•ĵ #?F$Ëĵr

ÇÉÍÈ ûüÏÎ»@9$ “ ‰ôgã Ÿw A$Z∫ Ÿw A$% ÓÉ£fè — البقرة: ۱۲۴

او کله چې خپل رب ئې ابراهيم (عليه السلام) په څو خبرو وآزمويلو، کومې چې هغه ترسره کړې، وئې فرمايل: زه خو دې د خلکو لپاره د يوه امام او پيشوا جوړونکی يم، وئې ويل: او زما له اولاد نه هم، وئې فرمايل: زما ژمنه ظالمان نه احتوا کوي.

قرآن فرمايي چې ابراهيم عليه السلام ته هغه لوړ معنوي مقام د دې لپاره ورکړی شو چې په ګڼ شمېر هغو الهي آزموينو کې بريالی شو چې يو په بل پسې ورسره مخامخ شو، د پلار او قوم مخالفت، زندان ته تګ، په اور کې لوېدل، هجرت او وطن پرېښودل، د مکې په وېروونکې وچې بېديا کې هاجر او اسمعيل يوازې پرېښودل، د اسمعيل په ذبح کولو ئې ګمارل، ... هغه په ټولو دغو الهي آزموينو کې بريالی شو، د دې بريا بدله او جزاء دا وه چې د خلکو د امامت او پيشوائۍ مقام ئې په برخه شي، الله تعالی ورته وفرمايل چې اوس نو ته د خلکو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

امامت ورړ يې، دا مقام تا ته سپارم. تمنا ئې وکړه چې کاش د خلکو د لارښوونې دا مقام د ده د اولاد هم په برخه شي! الله تعالی وفرمايل: زما په دې فرمان کې ظالمان نه دي شامل، ظالمان که څه هم ستا زامن وي د دې جليل مقام ورړ نه دي.

خو د دې په مقابل کې بايبل وايي چې نعوذ بالله يعقوب عليه السلام په درواغ ويلو، چل او دوکې سره او د خپل پلار په غولولو سره يو ستر معنوي مقام ترلاسه کړ!!!

بايبل په دې پسې ليکي چې عيسو غوښتل يعقوب ووژني، مور ئې خبره شوه، يعقوب ته ئې وويل چې حران ته وتښته او هلته تر هغه له خپل ماما لابان سره پاتې شه چې د ورور غصه دې سړه شي، اسحاق ته ئې وويل چې نه غواړم زوی مې د حيتي له قبيلې کومه نجلۍ په نکاح کړي، له دوی مې زړه تور دی، له خپل قومه ورته ښځه کوم، ... اسحاق دا خبره ومنله، يعقوب ئې راوغوښت، برکت ئې ورکړ او ورته وئې ويل: پام کوه چې له کنعانيانو نه ځان ته مېرمن غوره نه کړې، فوراً بين النهرين ته د خپل نيکه بتوئيل کره ولاړ شه او د لابان کومه لور ځان ته په نکاح کړه!!

د يعقوب خوب په بيت ئيل کې

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: يعقوب د حران په نيت له بئر شبع وخوځېدو، هماغه ورځ له لمر لوېدو وروسته يوه ځای ته ورسېدو، غوښتل ئې شپه دلته تېره کړي، يوه ډبره ئې راواخيسته، تر سر لاندې ئې کړه او ويده شو، په خوب کې ئې يوه زينه وليده چې پښې ئې پر ځمکه او سر ئې آسمان ته رسي، فرشتې ورباندې ښکته پورته ځي او خدای د زينې پر سر ولاړ دی، نو خدای وويل: زه خدای، د ابراهيم او ستا د پلار اسحاق خدای يم، دغه ځمکه چې ته پرې ويده ئې دا ستا ده، زه ئې تا او ستا نسل ته دربخښم، ستا نسل به د غبار په څېر بې شمېره شي، له ختيځه تر لوېديځه او له شماله تر جنوبه به پرې ډکه شي، چې چېرې ولاړ شې بيرته به دې دې ځای ته راولم... چې ترڅو خپله وعده پوره نه کړم نه دې پرېږدم...!!)

که دې خبرو ته لږ ځير شئ وبه ګورئ چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا د همغو خبرو تکرار دی چې بايبل د ابراهيم عليه السلام په هکله مخکې ليکلې وې، توپير ئې يوازې په دې کې دی چې مخکې ئې ليکلي: خدای ابراهيم ته راڅرګند شو او دغه وعده ئې ورسره وکړه او دلته يعقوب په خوب کې وليد او هماغه وعده ئې ورسره وکړه، هلته ئې ليکلي چې ستا اولاد به ترستورو هم زيات شي او دلته وايې د غبار په څېر به زيات شي!
- د بايبل له نظره دا خبره ډېره مهمه برېښې چې ثابته کړي خدای له ابراهيم عليه السلام او اسحاق عليه السلام سره ژمنه کړې ده چې دغه سيمه به د يعقوب نسل (بني اسرائيل) ته سپاري، د ابراهيم عليه السلام د نورو اولادونو نسل په دې سيمې د دعوا حق نه لري!! دا خبره په بايبل کې ډېره زياته تکرار شوې او په ډاګه ترې معلومېږي چې د بايبل ليکوال د يوه داسې هېواد د جوړولو هڅه کوي چې په هغه کې به له بني اسرائيلو پرته هيڅوك نه اوسېږي، دا نن چې صهيونستان لګيا دي د امريکايانو په مرسته د سوريې، لبنان او عراق په لوري خپله لمن پراخوي او غواړي تر دجلې او فرات پوري ورسي او له دې سيمې ټول نور قومونه وباسي، وجه ئې د بايبل دغه اظهارات دي، د همدې لپاره دوی دوه مليونه فلسطينيان له خپلو کورونو وشړل او نه ئې پرېږدي چې بيرته خپلو کورونو ته ستانه شي!!
- د قرآن په هيڅ ځای کې به د بايبل دغې غلطې وينا ته ورته کوم مطلب ونه ګورئ، قرآن نه وايي چې الله تعالی فرمايلي له عربانو او يا د عربو له کومې خاصې قبيلې سره ژمنه کوم چې فلانۍ سيمه به دوی ته سپارم، دا به د دوی په نسل پورې تړلې وي، نور قومونه به په کې د ژوند کولو او ميشت کېدو حق نه لري، قرآن د بايبل دا وينا له بنسټه ردوي او فرمايي چې ځمکه ټوله د خدای ده، د خپلو بندګانو لپاره ئې پيدا کړې او هغه چا ته به ئې په ميراث ورکوي چې صالح وي، د ده ټول صالح بندګان، که د هر قوم او قبيلې وي، د ځمکې اصلي وارثان دي.

ôÏB ãt±„ `B $gëf qã ‑ Ú ôÏ $žc Î (yÏ Ó $ « $ (qãèGÓ$šÏBö) Ï 4 › qã A$%

ÇÊËÑÈ šú üÉ‑Gßü è7É è8 ¾ÏŠ$6ã الاعراف: ۱۲۸

موسی خپل قوم ته وويل: له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ، ځمکه خو له شکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرته د الله ده، له خپلو بندګانو ئې چې چا ته غوښتي وي په میراث ئې ورکوي او نېکه پایله د پرهېزګارانو ده.

همداراز فرمايي:

šc qßsÎ»¢Á9$ “ÏŠ$6Ïã $gèOÌƒ Ú ö‘F{$ žcr& ÌøŒÏe!$# Ï‰÷èt/ .`ÏB Íq2¢9$ ’Îû $oYö;tFŸ2 ô‰s)s9r

ÇÊÉÎÈ الانبیاء: ۱۰۵

او یقیناً چې له توراته وروسته مو په زبور کې هم ولیکل چې ځمکه به زما صالح بندګان په میراث وړي.

ګورئ چې الله تعالی له کوم خاص قوم او قبیلې سره نه بلکې د نړۍ له ټولو صالحو بندګانو سره وعده کړې چې ځمکه به دوی ته په میراث ورکوي، د بایبل او د قرآن د وینا ترمنځ هومره ژور توپیر شته لکه د ځمکې او آسمان ترمنځ، لکه د الله تعالی د کلام او د یوه متعصب انسان د کلام تر منځ!! یو وايي چې ځمکه د ټولو صالحانو ګډه کور دی او بل وايي چې خدای له فلان کس سره ژمنه کړې چې د ځمکې دا پراخه برخه ستا نسل ته سپارم!! او د دې ځمکې قباله په خوب کې ورکړې شوې، لیکلی سند هم نه لري!! نن اسرائیلیان په همدې خوب استناد کوي او نور قومونه له هغې سیمې شړي، کورونه ئې ورورانوي او بېرته ستنېدو ته ئې نه پرېږدي!!

- قرآن مسلمانان داسې وروزل چې د حق د غلبې او د مظلومانو د ژغورلو لپاره ملا وتړي، د هغو بې وزلو او تر ظلم لاندې انسانانو استغاثې ته ځواب ووايي چې د یوه ژغورونکي راتلو ته سترګې په لار ول، د الله تعالی په وړاندې ئې د دعا لاسونه اوچت کړي ول او ویل ئې: اې زمونږ ربه! ته مو له ظالمانو وژغورې، له دې هېواده چې واکمنان ئې ظالمان دي کومې بلې سیمې ته د وتلو لار راته پرانېزې، داسې څوك راپیدا کړه چې مونږ ته د دوستۍ او مرستې لاس رااوږد کړي!! الله تعالی مسلمانانو ته دا شرف ورپه برخه کړ چې د مظلومانو ملګرتیا وکړي، تر هند او چین پورې، تر هسپانیا او مراکش پورې پلي او په اوښانو سواره ولاړل، د نړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګوټ ګوټ کې ئې د ظالمانو واکمني پای ته ورسوله او مظلومان ئې آزاد کړل، خو هلته ئې اقتدار صالح انسانانو ته وسپارو، د دوی فتوحات د یوه قوم او قبیلې فتوحات نه ول، یو توکم ئې پر بل توکم نه دی مسلط کړی، دا ځکه چې قرآن ورته ویلي وو: دا ځکمه د ټولو صالح بندګانو ګډ کور دی!!

- په یقین سره ویلی شو چې په اصلي انجیل کې به حتماً د قرآن دغه وینا راغلې وي خو مسیحي دین پلورونکو علماوو او د بایبل لیکونکي په هغه کې لاسوهنه کړې او داسې څه ئې ترې جوړ کړي چې د صهیونیزم لپاره مذهبي بنسټ شي!!
- داسې معلومېږي چې د بایبل لیکوال د یعقوب علیه السلام د خوب دا قصه د دې لپاره جوړه کړې ده چې د مسلمانانو د هغې بیت الله حقیقت تر پوښتنې لاندې راولي چې د ابراهیم او اسمعیل علیهما السلام په لاس په مکه کې جوړه شوې!! خو هر څوك په دې پوهېږي چې دا یوه بېهوده هڅه ده، قرآن د بایبل په څواب کې فرمایي چې د ځمکې پر سر لومړی جوړه شوې خونه (بیت الله) هماغه ده چې د ابراهیم علیه السلام په لاس په مکه کې جوړه شوې، دلایل ئې دا ښیي چې دلته د ابراهیم علیه السلام د قیام نښې او خاطرې پاتې دي، د ابراهیم علیه السلام له زمانه تر نن پورې خلك ورته رادرومي، دومره احترام ئې کوي چې څوك ورننوځي له هرراز تېرې خوندي وي او الله تعالی تل د هغې حفاظت کړی. د ابراهیم علیه السلام په لاس د بیت الله له جوړېدو وروسته به د هغه لمسي یعقوب علیه السلام څنګه بل ځای د بیت الله په نامه یاداوو؟!! د یعقوب علیه السلام د دې سفر او خوب په اړه دا پوښتنې راولاړېږي: ۱- له بئر شبع تر بیت ئیل پورې لړ تر لړه د دریو څلورو ورځو مزل دی، خو بایبل وایي چې یعقوب سحر وخوځېدو او ماښام ورسېدو!! ۲- ولې به یعقوب خپل خوب داسې تعبیروي چې همدا سیمه د خدای کور او د آسمان دروازه ده؟ د خوب کومه برخه دا معنا ورکوي؟ بایبل خو وایي چې ده خدای د زینې پر سر آسمان کې ولید، نه په هغه ځای کې چې یعقوب ویده وو، په خوب کې کومه دروازه هم په نظر نه ده ورغلې!! د آسمان دروازه خو باید په آسمان کې وي په بیت ئیل کې د آسمان د دروازې شته والی څه معنا لري؟ د بایبل له لیکواله پرته به څوك داسې خوب په دې شکل تعبیر کړي؟!! هغه رؤیا چې لیدونکي ته خاص پیغام له ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه لري، په هغه کې کارول شوي رموز دقيق او جالب نه وي، پرېشانه خوب دی چې هيڅ ارزښت نه لري، د خدای ليدل او هغه هم د زينې پر سر، د فرښتو ليدل او هغه هم په زينو د کښته پورته تلو په حال کې، له همدغو پرېشانه خوبونو څخه دی چې د بايبل ليکونکي جوړ کړی، نه داسې خوب چې له يعقوب عليه السلام سره ښايي. هيڅوک نه په خوب کې خدای ليدی شي او نه په ويښه کې، (چې د موسی عليه السلام په څېر ستر پيغمبر په ويښه نه شو ليدی، نو بل څوك به ئې په خوب کې څنګه وليدی شي؟)، خو بايبل له داسې خوبونو ډك دی چې خدای په کې مکرر ليدل شوی، د بايبل يوه برخه، د يوحنا په نامه له سره تر پايه يو پرېشانه خوب دی، داسې خوب چې ليدونکي ئې تر خپل عمر زيات وخت له خدای سره په آسمان کې تېر کړی، هغه په عجيبې بڼې کې د تخت پر سر ناست ګوري او عيسی عليه السلام د يوه سېرلي په شکل کې د خدای خوا ته، تاسو به پر نوموړې برخې د بحث په دوران کې وګورئ چې څومره ګډ وډ او پرېشانه خوب دی، پر هرې جملې به ئې خندا درځي.

- قرآن د بايبل د دغو بې ربطو خوبونو او غلطو تعبيرونو په مقابل کې د يوسف عليه السلام هغه خوب رااخلي چې په ماشومتوب کې ئې ليدلی او خپل پلار يعقوب عليه السلام ته ئې تېر کړی، چې تفصيل به ئې وروسته وګورئ.

يعقوب فدان ارام ته رسي

تر دې عنوان لاندې د بايبل ليکونکی ليکي: ... يعقوب په صحرا کې د يوه کوهي څنګ ته ورسېدو... هلته شپانه راغونډ وو ... پوښتنه ئې وکړه: آيا لابان د ناحور زوی پېژنئ؟ هغوی ورته وويل: هو؛ هغه ده لور ئې راحيل له خپلې رمې سره راروانه ده، ... يعقوب په يوازې تن د کوهي له سره لويه تيږه لرې کړه او د راحيل رمه ئې خړوبه کړه... بيا وروړاندې شو او هغه ئې ښکل کړه او په ژړا شو، ځان ئې ورمعرفي کړ، ... هغې د کور په لوري وځغاستل او خپل پلار ئې خبر کړ... لابان راغی، خپل خوريې ئې په غېږ کې ونيو، ښکل ئې کړ او له ځان سره ئې کور ته بوت.. يوه مياشت وروسته لابان ورته وويل: زه نه غواړم چې ما ته وړيا کار وکړې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووایه ځومره اجوره درکړم... یعقوب چې د ده په کشرۍ لور راحیل باندې زړه بایللی وو، ورته وویل: که کشره لور دې راکړې اووه کاله به ستا نوکري وکړم... لابان موافقه وکړه... اووه کاله پوره شول... لابان د واده بندوبست وکړ، ډېر خلك ئې راوبلل... چې کله شپه تیاره شوه نو د راحیل په ځای ئې مشره لور لیه د ده حجلې ته ورولېږله، یعقوب ورسره نږدېکت وکړ، سهار متوجه شو چې د راحیل په ځای ئې له لیه سره شپه تېره کړې!! نو لابان ته ورغی او ورته وئې ویل: دا دې له ما سره څه وکړل، ما د دې لپاره اووه کاله ستا خدمت وکړ چې راحیل راته راکړې، ولې دې دوکه راسره وکړه؟ هغه ځواب ورکړ: زمونږ دود دستور داسې دی چې لومړۍ مشره لور ودوو، یوه اونۍ صبر وکړه، راحیل هم درکوم خو په دې شرط چې د اووه کاله نور خدمت ژمنه وکړې!!! یعقوب ومنله، یوه اونۍ وروسته ئې راحیل هم ده ته ورکړه!!)

د دې جعلي قصې دغو برخو ته ستاسو پام رااړوم:

- یعقوب یوه پېغله نجلۍ چې د واده کېدو عمر ته رسېدلې وه د نورو شپنو په مخکې ښکل کړه!! داسې کار نه یوازې د هغه وخت په قبایلي ژوند کې لوی جرم ګڼل کېدو بلکې د اروپا او امریکا په لادینه مدني ټولنو کې ئې دوه سوه کاله مخکې بېلګه نه شو وړاندې کولی، نږدې یوه پېړۍ مخکې د انګلستان د پارلمان یوه غړي خپله مېرمن د نورو په وړاندې ښکل کړه او له دې یوه لویه لانجه جوړه شوه!!
- لابان د خپلې ژمنې خلاف د کشرۍ لور پر ځای خپله مشره لور د شپې په تیاره کې د یعقوب حجلې ته ورولېږله، هغه شپه ورسره تېره کړه، نه ئې له غږ نه وپېژنده او نه له رنګه!! د رنګ لپاره خو د بایبل لیکوال ښه حیله جوړه کړې او لیکلې ئې دي چې کله شپه تیاره شوه نو لابان د راحیل په ځای لیه ورولېږله!! خو دا ئې نه دي لیکلي چې ولې ئې له غږ نه ونه پېژنده؟!!
- دوه خویندې په یوه وخت یوه کس ته په نکاح کېدل ئې جائز ګڼلې او دا هغه څه دي چې قرآن ئې حرام ګڼي، الهي شریعت نه غواړي چې د دوو خویندو مینه په رقابت او کینې بدله شي، داسې نکاح دوه نږدې انسانان چې یو له بل سره پاکه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوره مینه لري سره لرې کوي او د دوی ترمنځ رقابت او کینه راولاړوي. اسلامي شریعت ترڅلورو ښځو نکاح کول جائز کړي خو د یوه ضرورت په وجه، د کونډو او یتیمانو په خاطر او د دې لپاره چې که د ښځو شمېر تر نارینه وو زیات وي، نو دا ستونزه له بلې لارې نه شي حل کېدی. دا نن نن په روسیه کې نه ملیونه، په امریکا کې اووه ملیونه، په جرمني، فرانسه او انګلستان (هر یوه) کې له دریو تر پنځو ملیونو پورې ښځې تر نارینه وو زیاتې دي، د نړۍ په ټولو هېوادونو کې د ښځو شمېر تر نارینه وو زیات دی، عادتاً نجونې تر هلکانو زیاتې پیدا کېږي، په جنګونو کې خو اکثر نارینه مري او هر جنګ په جګړو کې ښکېل ولسونه د کونډو او تر نارینه وو د ښځو د شمېر د زیاتېدو له ستونزې سره مخامخ کوي، د شورویانو په ضد د جهاد په دوران کې یو نیم ملیون افغانان په شهادت ورسېدل، چې اکثر ئې نارینه وو، د ایران او عراق په جنګ کې یو ملیون ایرانیان ووژل شول چې غالب اکثریت ئې نارینه وو، په دې دواړو ملکونو کې به له جګړو نه دا راولاړه شوې ستونزه څنګه حل کېږي؟ د غرب په څېر د زنا د جائز ګڼلو له لارې، د متعه او موقت نکاح له لارې، که د زوجاتو تعدد ته د اجازې ورکولو له لارې؟ د زنا په هکله خو نن د نړۍ فرد فرد ته معلومه شوه چې پایلې ئې څومره خطرناکې دي او انسانانو ته ئې څومره ستونزې راپیدا کړې، د ایډز خطرناکه بیماري له همدې راپیدا شوې، ایران ونه توانېدو چې په موقته نکاح او متعه سره دا ستونزه حل کړي، که څه هم تر سل زرو نه زیاتې ایرانۍ ښځې افغانانو په نکاح کړې خو د ایران دا ستونزه په خپل حال پاتې ده. د دې ستر مشکل د حل یوازنۍ لار هغه ده چې اسلامي شریعت معرفي کړې، اسلام نه یوازې دا جائز ګڼي بلکې هغه د همت او مېړانې او په یتیم او کونډې د زړه سوي نښه ګڼي، خو وایي چې هم به له یوې نه د زیاتو ښځو کول د عدل په موخه وي او هم به په یوې ښځې اکتفاء د عدل په حکم. هغه کم عقله کسان چې د زوجاتو د تعدد په اړه پر اسلام نیوکې او اعتراضات کوي او هغه د عدالت او مساوات خلاف کار ګڼي، دې پوښتنې ته له ځواب ویلو عاجز دي چې د کونډو او یتیمانو ستونزه به څنګه حل کېږي، تر نارینه وو د ښځو د شمېر د زیاتوالي په صورت کې به دا مشکل څنګه حل کوو؟ دوی نه په غرب کې د زنا په جواز اعتراض

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، نه په دې چې يو کس يوه قانوني ښځه لري او لس غير قانوني او نه په دې چې په غرب کې زنا په تجارتي کار وبار بدله شوې او د حکومتونو د عوايدو يو مورد هغه ماليه ده چې له فاحشو نه ئې ترلاسه کوي، د لندن په يوه ښار کې اويا زره فاحشو ته د دې تجارت اجازه ورکړې شوې او دولت ته ماليه ورکوي، عجيبه ده چې ځوك زنا جائزه ګڼي، خو هغه قانوني، صفا او سُتره نکاح ناجائزه ګڼي چې اسلام د عدل په موخه او شرط روا کړې، په داسې حال کې چې اسلام نکاح هغه تړون ته وايي چې د ښځې او نارينه ترمنځ او د دواړو په موافقه ترسره کېږي، که کومه ښځه پخپله خوښه له داسې مېړه سره نکاح کوي چې نورې ښځې هم لري نو په دې باندې د نورو د اعتراض لپاره څه مجال پاتې کېږي؟!!

نه پوهېږو هغه کسان څنګه ځانته د دې حق ورکوي چې د اسلام په دې اصل اعتراض وکړي، په داسې حال کې چې د يوې قانوني ښځې تر څنګ د ګڼ شمېر غيرقانوني جنسي ارتباطاتو په درلودو اعتراض نه لري!! کمونستان خو د "کورنۍ جوړېدل" د "فردي ملکيت" په څېر د غير کمونستي ټولنې ننبه ګڼي او په دې باور دي چې په دې برخې کې هم بايد فردي ملکيت له منځه ولاړ شي، بايد کورنۍ منحل او آزاد جنسي تعلقات رايج شي اولاد د کورنۍ "مال" نه بلکې د ټولنې "مال" وګڼلی شي، دولت د دوی روزنه په غاړه واخلي، د کورنۍ د غېږ پر ځای بايد په وړکتون کې وروزل شي، په کورنۍ کې د دوی روزنه په دوی کې د "فردي ملکيت" غلط افکار راولاړوي!! خو راشئ وګورو چې د غير قانوني او آزادو جنسي تعلقاتو نتائج څه وو او نن "علم" په دې هکله څه وايي او د کومو خطرناکو اجتماعی ستونزو او ناعلاجه ناروغيو منشأ ئې ګڼي!! د " ايډز" په شان ناعلاجه ناروغي، د ګڼ شمېر نورو جسمي او رواني ناروغيو په شمول، د همدې فاجعې نتائج ګڼي او وايي: اکثر ستر ستر جانيان هغه دي چې د مور په غېږ کې نه دي روزل شوي، د پلار د ترحم او مينې لاس ئې په سر نه دی تېر شوی، داسې ځوك ئې نه دی موندلی چې صادقانه ترحم، عاطفه، زړه سوی او رښتينې مينه ئې له هغه زده کړې وي.

- عجيبه دا ده چې يهودان او مسيحيان د خپلو پيغمبرانو په هکله ليکي چې تر يوې ئې زياتې مېرمنې درلودې، حتی د داؤد عليه السلام په هکله وايي چې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوي مېرمنې ئې درلودې، خو پر مسلمانانو اعتراض کوي چې ولې ځلور ښځې په نکاح کول جائز ګڼي؟!!

- قرآن د بايبل دا قصه تصحيح کوي او هغه د يعقوب عليه السلام نه بلکې د موسی عليه السلام د ژوند يوه برخه ګڼي، خو که تاسو دا دواړه قصې يوه د بلې خوا ته کېږدئ او ورته ځير شئ نو وبه ګورئ چې د بايبل قصه ډېره بې محتوا، غيرطبيعي، د واقعيتونو خلاف او جعلي ده او له ورايه معلومېږي چې د يوه کمزوري ليکوال د ناقص ذهن او ضعيف قلم زېږنده ده، نه اورېدونکي ته کوم پيغام له ځان سره لري او نه کوم درس او لارښوونه، خو د قرآن د قصې په لفظ لفظ او جملې جملې کې واضح پيغام او بې شمېره ارزښتناکې لارښوونې دي، هر څه ئې طبيعي، د واقعيتونو مطابق او پر حقايقو ولاړ. بايبل قصه له دې ځايه پيل کړې چې يعقوب عليه السلام د خپل ورور له وېرې وتښتېدو، خو قرآن وايي چې موسی عليه السلام د يوه ظالم په خلاف د يوه مظلوم ملګرتيا وکړه، له هغه نه د دفاع په خاطر ظالم او تېري کوونکي قبطي ته څپېړه ورکوي او په همدې سره هغه مري، شپه په انديښنو کې تېروي، له ده او هغه مظلوم بني اسرائيلي پرته بل څوک له پېښې نه خبرېږي، موسی عليه السلام په همدې ورځ د مبارزې پرېکړه کوي، له ظالمانو نه د برائت او بې زارۍ او د مظلومانو د ملاتړ او دفاع پرېکړه، سبا بيا ښار ته راځي بيا ګوري چې هماغه پروني مظلوم بني اسرائيلي له يوه بل قبطي سره په شخړه لګيا دی او له ده نه مرسته غواړي، د مبارزې هوډ ئې دې ته اړ کوي چې د هغه مظلوم مرستې ته وروړاندې شي، خو هغه ته وايي چې ته غلط شوی يې، د ظالمانو له ناروا او د ژغورنې لار او طريقه دا نه ده، دی ئې مرستې ته وروړاندې کېږي خو هغه په زوره زوره وايي: غواړې ما هم د هغه پروني کس په څېر ووژنې! ته هم غواړې يو جابر وې، د يوه مصلح په څېر د عمل کولو اراده نه لرې!! په همدې وخت کې څوک په منډه راشي او دا خبر ورته راوړي چې د فرعون درباريان په دې بحث او مشوره کوي چې تا ووژني، زه دې خواخوږی يم، له دې ځايه ووځه!! له وېرې او انديښنې سره ترې ووت او دعا ئې وکړه: اې زما ربه! له دې ظالمانو مې وژغورې! کله چې د مدين په لارې سم شو، نو وئې ويل: اميد دی چې زما رب مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سمې لار بوځي او کله چې د مدين اوبو ته ورسېدو شپانه ئې وليدل چې خپلو رمو ته اوبه ورکوي، آخوا ئې دوه ښځې وليدې چې خپل څاروي ايساروي، پوښتنه ئې ترې وکړه: ستاسو څه مشکل دی؟ هغوی ورته وويل: مونږ تر هغه خپله رمه نه شو خړوبولی چې تر څو شپانه له دې ځايه نه وي وتلي، (يا به ئې له شپنو پاتې اوبه خپلې رمې ته ورکولې او يا خو ئې د حيا له وجهې نه غوښتل تر هغه کوهي ته رانږدې شي چې شپانه دا ځای پرېږدي)، پلار مو ډېر سپين ږيری دی (په کورنۍ کې بل نارينه نه لرو، مونږ دې ته اړې شوې يو چې خپله رمه وپيايو). موسی عليه السلام د دوی رمه خړوبه کړه او د ونې سيوري ته راستون شو او په دې وخت کې ئې يوه ډېره زړه ژړونکې دعا وکړه: اې زما ربه! پر ما دې ډېرې پېرزوينې کړې وې، نن له هغو ټولو محروم يم، هر څه ته ئې محتاج (د فرعون په کور کې هغه سوکاله او آرام ژوند او د نن ورځې لوږه، فقر او احتياج ئې مخې ته ودرېدو)، له همدې دعا سره سم، له هغو دوو نجونو نه يوه په حياء حياء کې راغله او موسی ته ئې وويل: زما پلار دې غواړي چې زمونږ د رمې خړوبولو په بدل کې څه درکړي، (کور ته له ستنېدو سره سم پلار ترې پوښتنه کړې وه چې نن ولې دومره ژر راغلئ؟ قصه ئې ورته تېره کړې او ورته ويلي ئې وو چې د کوهي غاړې کې يوه ناست مسافر زلمي زمونږ رمې ته اوبه راوايستې، نو ځکه ئې يوه پسې ولېږله چې دی کور ته وروليې)، ورسره روان شو، دی مخکې او هغه تر شا، کله چې کور ته ورسېدو، د نجونو پلار ته ئې خپله قصه وکړه او هغه ورته وويل: نور نو له ظالمانو ژغورل شوی يې، دا سيمه د هغوی له سلطې بهر ده، يوې لور ئې پلار ته وويل: پلاره! دا په نوکرۍ ونيسه، د نوکر په لټه کې وې، ښه ده چې همدا پياوړی او امين کس په نوکرۍ ونيسې، هغه له ځان سره فکر وکړ چې په کور کې د يوه نامحرم زلمي ساتل صحيح نه ده، ښه به وي يوه لور په نکاح ورکړم، موسی ته ئې وويل: غواړم يوه لور مې تا ته درکړم خو په دې شرط چې اته کاله به له ما سره د اجورې په مقابل کې تېروې او که تر لسو کلونو راسره پاتې شوې نو دا به ستا پېرزوينه وي، موسی عليه السلام چې د يوه ډاډمن پناځي په لټه کې وو، دا وړانديز ئې فوراً ومانو، خو ورته وئې ويل: په دې دواړو کې هره موده چې مې دلته تېروله اختيار به ئې زما وي، په همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې ژمنه سره وکړه او الله تعالی ئې په خپلې ژمنې شاهد ونیولو، د مودې په پای کې ئې پرېکړه وکړه چې مصر ته ستون شي، له خپلې کورنۍ سره وخوځېدو، یوه شپه په یوې تنګې او کږلېچنې درې کې روان وو چې لار ترې ورکه شوه، لرې ئې رڼا ترسترګو شوه، مېرمنې ته ئې وویل: تاسو دلته تم شئ، هلته ورځم یا به د لارې په اړه معلومات ترلاسه کړم او یا به یوه سکروټه ترې راوړم چې اور پرې بل کړو او پرې ګرم شئ، کله چې ورنږدې شو، د ناو په ښي اړخ کې، د یوې بختورې او په شنو ونو پټې سیمې له یوې ونې ئې دا غږ تر غوږ شو: اې موسی! زه د عالمونو پالونکی رب یم، د فرعون مقابلې ته ولاړ شه، د بني اسرائیلو د آزادۍ لپاره، هغه بغاوت کړی، د خپلې بریا په اړه ډاډه اوسه، زما آیتونه ستا د بریا لپاره کافي دي، موسی علیه السلام ته دا هر څه ناڅاپي او له تصور نه لوړ وو، دا کار ئې له خپل توان او طاقت نه لوړ ګاڼو، خپل عذر ئې داسې وړاندې کړ: د ژبې طلاقت نه لرم، حوصله مې کمزورې ده، یا دا پېټی د هارون په غاړه کړه، هغه تر ما فصیح دی او یا ئې زما مرستیال کړه، ...

د قرآن الفاظ دا دي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

القصص: ۱۴-۳۵

کله چې انسان د قرآن دا بلیغ او اغېزمن کلام چې هر توری او هر لفظ ئې په ډېر دقت سره غوره شوی، د بایبل له وینا سره مقایسه کوي بې اختیاره ئې دا الفاظ په ژبه راځي چې قرآن له شکه پرته د الله تعالی کلام دی.

د مدین د کوهي په خوا کې د هغه سیوري لاندې چې د موسی علیه السلام کوم حالت وو، له ننه ۳۲ کاله د مخه په ما باندې همداسې حالت راغلی وو، د وخت فرعون سردار داؤد زما د اعدام پرېکړه کړې وه، تر تعقیب لاندې وم، تخار، کندز، پروان، پکتیا، غزني او پکتیکا ته ولاړم، تر څو د پنا کوم مطمئن ځای پیدا کړم، خو موفق نه شوم، په پای کې دې ته اړ شوم چې پاکستان ته ولاړ شم. له هغه وخته تر نن پورې چې کله د موسی علیه السلام هغه دعا په قرآن کې لولم، بې اختیاره مې اوښکې پر مخ راشي.

د یعقوب زامن

تر دې عنوان لاندې هم بایبل ډېرې ګډې وډې او غیر ضروري قصې لري، د لیه او راحیل ترمنځ د زامنو په پیدا کولو کې د شدید رقابت دعوا کوي، هومره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله به یوه په خپله د زامنو له پیدا کولو محرومه شوه نو له یعقوب علیه السلام نه به ئې وغوښتل چې د دې وینځه په نکاح کړي تر څو له خپلې بنې شا ته پاتې نه شي!! او دا باب د یوسف علیه السلام په زېږېدو پای ته رسوي او داسې ښيي چې یعقوب علیه السلام دا ټوله اوږده موده، د بایبل په وینا شل کاله، له خسر سره پاتې شوی، نه ئې د خپل پلار او مور پوښتنه کړې او نه د کلي او وطن!! له دې وروسته ئې له خسره اجازه وغوښته چې وطن ته ستون شي، هغه په پاتې کېدو ټینګار وکړ خو ده ونه منله، د اجرت خبره ئې رامنځ ته شوه، ده خسر ته وویل: اجازه راکړه ټول برګ او خالدار پسونه او وزې او تور سېرلي څان ته رابېل کړم، دې ته هم تیار یم چې بیا هم درته خدمت وکړم، ... لابان موافقه وکړه ... لابان صحرا ته ولاړ، د یعقوب برخه وزې، پسونه او سېرلي ئې بېل کړل او ټول ئې د هغه زامنو ته وسپارل او دوی ئې د دریو ورځو مزل په واټن له یعقوبه لرې ولېږل. یعقوب هملته پاتې شو چې پاتې رمه وپيايي!! په دې وخت کې یعقوب د چنار، بادام او ولي تازه او شنې څانګې راواخیستې، سپین خطونه ئې پرې وښکل او دا ئې د اوبه خور خوا ته کېښودې او دا د دې لپاره چې د رمې نر او ښځې به دلته سره نږدیکت کوي، دې برګو څانګو ته به ګوري، نو ځکه به برګ بچیان زېږوي!! همداسې وشول او یعقوب هم ټول برګ بچیان د لابان له رمې بېلول او له خپلې رمې سره ئې یو ځای کول!! همداراز کله چې به پیاوړو وزو نږدېکت کاوو نو یعقوب به دا څانګې د دوی مخې ته کېښودې تر څو د ده لپاره پیاوړي برګ سېرلي وزېږوي، خو د کمزورو وزو مخې ته به ئې دا څانګې نه ایښودې!! ... په دې توګه یعقوب د ډېرې شتمنۍ، رمو، وینځو او غلامانو خاوند شو،... اوښو ئې دا حالت ونه شو زغملی ... یعقوب متوجه شو چې له ده سره د لابان وضعیت هم بدل شوی... یوه ورځ ئې خپلې مېرمنې صحرا ته راوغوښتې... او پرته له دې چې خپل خسر خبر کړي له هماغه ځایه له هر څه سره د کنعان په لوري وخوځېدو،... راحیل د خپل پلار بتان هم پټ له ځان سره واخیستل ... پرته له دې چې یعقوب پرې خبر کړي!! ... لابان درې ورځې وروسته پوه شو چې یعقوب تښتېدلی ... هغه ورپسې وخوځېدو... اووه ورځې وروسته ئې په جلعاد کې لاندې کړ... خو مخکې له دې چې له یعقوب سره مخامخ شي د شپې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای په خوب کې ورته راڅرګند شو او ورته وئې ویل: پام کوه یعقوب ته څه ونه وایې!! لابان یعقوب ته وویل: ولې دې دوکه راکړه، ولې دې خبر نه کړم چې د رخصتېدو په وخت کې مې د یوه جشن ترتیبات درته نیولي وی... لمسیان مې ښکل کړي وی... اوس د تاوان دررسولو وس لرم... خو تېره شپه ستا د پلار خدای په خوب کې راته وویل: پام کوه چې یعقوب ته تاوان ونه رسوې!!! خو دا راته ووایه چې زما بتان دې ولې په پټه درسره اخیستي؟!! یعقوب ورته وویل: له دې وېرې چې لونې به دې له ما ستنې کړې ته مې خبر نه کړې، خو د بتانو په هکله باید ووایم: چا چې اخیستي باید ووژلی شي!! ... لابان په لټولو پیل وکړ... په پای کې د راحیل کېږدۍ ته ننوت... راحیل چې بتان ئې د اوښ د کتې لاندې پټ کړي ول د دې لپاره هملته پر کتې ناسته وه چې څوك ئې پورته نه کړي او بتان ونه مومي، لابان خېمه ولټوله، څه ئې پیدا نه کړل... راحیل ورته وویل: پلاره ما وبخښه چې ستا مخې ته پورته نه شوم... دا ځکه چې په حیض کې یم!!! ... د لابان او یعقوب ترمنځ روغه جوړه وشوه... یوه بل ته د تاوان نه رسولو ژمنه ئې سره وکړه... دلته ئې د دې ژمنې رایادولو لپاره د ډبرو څلی جوړ کړ او سبا لابان ترې رخصت شو!!)

د دې برخې جمله جمله د خندا وړ ده، د خط لرونکو څانګو په لیدو سره د برګو بچیانو پیدا کول خو داسې څه دي چې نه پوهېږو د بایبل لیکونکي څنګه د داسې مسخره خبرې د لیکلو جسارت کړی؟!! نه پوهېږو د څه لپاره ئې دا هڅه کړې چې یعقوب علیه السلام د یوه دوکه مار په څېر انځور کړي او د یوسف علیه السلام محترمه مور د خپل پلار د بتانو غله!!

- ښځه معمولاً له دې حیاء کوي چې نارینه ته، پلار خو پرېږده حتی خپل خاوند ته، دا خبره وکړي چې په حیض کې ده، د دې په ځای وایي: زړه مې بد بد کېږي، سر راباندې څرخي، ناروغه یم... مګر راحیل خپل پلار ته له دې پرته بله خبره نه شوی کولی؟ داسې یوه خبره چې ښځې ئې عادتاً د حیض په وخت کې کوي؟

داسې فکر کوم چې که په دغو ګډو وډو او بېهوده خبرو بحث کوم نو لوستونکي به مې ملامتوي چې ولې دې خپل وخت په داسې خوشو خبرو ضایع کړی؟ دا د خندا وړ خبرې کله په دې ارزي چې څوك ئې نقد کړي... خو څه وکړو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د بش او بلير مقدس كتاب دی، د نړۍ څو سوه مليونه وګړي ئې د يوه مقدس مذهبي كتاب په څېر مني، د دې مذهب پلويان اوس په افغانستان او عراق كې له مسلمانانو سره په لويې جګړې بوخت دي، په فلسطين كې د صهيونستانو جنګ هم د دوی جنګ دی!! او دا دی اوس ئې د اسلام په ضد يو بل خونړی صليبي جنګ پيل كړی!! غواړي مسلمانان دې ته اړ كړي چې له قرآنه لاس واخلي او بايبل د مقدس الهي كتاب په حيث ومني، دغو خبرو دې ته اړ كړی يم چې د بايبل په نقد باندې خپل وخت ضايع كړم.

له دې وروسته خپل ټاټوبي ته د يعقوب عليه السلام د بېرته ستنېدو قصه راغلې، چې په دې كې له خپل ورور عيسو سره له مخامخېدو د ده سخته وېره او د هغه د خوشحالولو لپاره دوه سوه وزې، شل وزان، دوه سوه مېږې، شل پسونه، دېرش لنګې اوښې له خپلو جونګيو سره، څلوېښت غواوې او لس غوايي، شل خرې او لس خره د تحفې په توګه د ورلېږو خبره كوي، چې هغه ئې ډله ډله يوه په بلې پسې د خپلو نوكرانو په لاس تر خپلې قافلې مخكې د عيسو په لوري روانې كړې!! او هغوی ته ئې وويل: كه له عيسو سره مخامخ شوئ او پوښتنه ئې درنه وكړه چې دا د چا دي؟ ورته ووايئ: ستا د غلام يعقوب هغه تحفې دي چې خپل سالار عيسو ته ئې لېږلې!! او په خپله هم تر شا راروان دی!! دوی ئې روان كړل او په خپله ئې شپه په هماغه ځای كې تېره كړه، ده خپله قافله لا د مخه په دوو برخو وېشلې وه او دا د دې لپاره چې كه عيسو پر يوې برخې بريد وكړي بله برخه به په تېښته موفقه شي!! د لارې په اوږدو كې د ده هغه دعا هم راواخلي چې په هغې كې خدای ته خپله دا وعده ورپه يادوي چې ورته ويلي ئې وو: تا ته بركت دركوم او اولاد به دې د ساحل د شګو د شمېر په اندازه زيات كړم، دعا كوي چې د عيسو له شره ئې وژغوري!! دا ټولې خبرې داسې دي چې د يعقوب عليه السلام په څېر د يوه ستر او جليل القدره پيغمبر له شأنه ډېرې لرې دي او يوازې له يوه بې زړه او مكار سړي سره ښايي!! يعقوب خو نه د عيسو زوی وژلی، نه ئې كوم تاوان وررسولی، نه ئې د ده كوم حق غصب كړی، آيا د انسان عقل دا خبره منلی شي چې عيسو هيڅ په هيڅه او يوازې په دې خبره دومره غصه وو او شل كاله ئې خپله غصه په زړه كې ساتلې وه چې د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځای ئې له خپل پلاره برکت ترلاسه کړی وو؟!! هغه يعقوب چې د بايبل په وينا خدای نه وو توانيدلی چې راوئې ځملوي، څنګه دومره بې زړه دی چې د عيسو له غضبه د ځان ژغورلو لپاره رشوت ورکوي؟!! او رشوت هم دومره ستر، پنځه سوه اتيا اوښان، غويان، وزې، مېږې او خره!! د بايبل له دې شمېرو خو معلومېږي چې په دې وخت کې به لږ تر لږه د يعقوب د څارويو مجموعي شمېر نږدې پنځه زره وو، ځکه هديه او تحفه خو چې ډېره وي نو د مجموعي شتنمۍ لسمه برخه دې وي!! يعقوب دا دومره څاروي له کومه کړل؟ په داسې حال کې چې دی د خپل خسر شپون وو او د بايبل په وينا ئې څوارلس کاله يوازې د دې لپاره شپني کړې وه چې ماما ئې دوه لوڼې په نکاح ورکړې، آيا کوم عقل دا خبره مني چې د پاتې شپږو کلنو شپنۍ په مقابل کې دې خپل خسر پنځه زره څاروي ورکړي وي؟ او عجيبه لا دا ده چې د دې لوی رشوت له ورکولو وروسته هم يعقوب له خپل ورور سره دوکه کوي او هغه ته وايي چې ستا خوا ته در روان يو، خو لاره بدله کړي او بلې سيمې ته ولاړ شي!! که يعقوب له خپله وروره وېرېدو ولې به ئې په خپل راتلو خبراوو؟ او په داسې حال کې چې د هغه سيمې ته ئې د ورتلو اراده هم نه وه ولې به ئې دومره رشوت ورکاوو؟

په فني ئيل کې د يعقوب غېږې!!

دا د بايبل د پيدايښت د کتاب يو بل عنوان دی، په دې کې له خدای سره د يعقوب د غېږې نيولو دا خندونکې قصه راغلې: يعقوب د شپې پاڅېدو، دوه مېرمنې، وينځې، يولس زامن او خپل شته ئې د يبوق ګودر ته ورسول او له دريا به ئې آخوا واړول او په خپله ئې شپه دې خوا ته يوازې تېره کړه، بيا نو يو کس د ده خوا ته راغی، تر سهاره ئې له ده سره غېږې ونيولې، کله چې هغه کس وليدل چې يعقوب نه شي ځملولی نو يو کلك ګوزار ئې په ورون ورکړ او د يعقوب پښه ئې ډېره ورخوږه کړه!! بيا هغه کس ورته وويل: پرېږده چې ولاړ شم، زياتې خو سهار شو، خو يعقوب ورته وويل: تر څو چې برکت رانه کړې نه دې پرېږدم چې له دې ځايه ولاړ شې، هغه ورته وويل: نوم دې څه دی؟ ځواب ئې ورکړ: يعقوب، ورته وئې ويل: له دې وروسته به ستا نوم اسرائيل (د خدای په وړاندې مقاوم) وي، ځکه چې ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای او خلکو په وړاندې مقاوم وې او بریالی شوی یې!! یعقوب ترې پوښتنه وکړه: ستا نوم څه دی؟ هغه ورته وویل: ولې زما د نوم پوښتنه کوې؟ هملته ئې یعقوب ته برکت ورکړ، یعقوب له ځانه سره وویل: ما دلته خدای مخامخ ولیدو خو سره له دې دا دی ژوندی پاتې یم!! نو ځکه ئې دا ځای فنو ئیل (د خدای څېره) ونوماوو، یعقوب د لمر ختو په مهال له هغه ځایه وخوځېدو او د دې لپاره ګوډ ګوډ روان وو چې تېره شپه ئې په غېږو کې پښه خوږه شوې وه!! بني اسرائیل تر اوسه د څاروي د عرق النساء هغه عضله نه خوري چې د ښیٔ پښې په ورون کې وي!! دا ځکه چې په هغې شپې کې له خدای سره د غېږو نیولو په مهال د یعقوب دغه عضله خوږه شوې وه!!)

ګورئ چې د الله تعالی په هکله د بایبل انګېرنه څنګه ده؟ یو انسان دی، د شپې په تیاره کې د یعقوب خوا ته راغلی، ټوله شپه ئې له هغه سره غېږې نیولې دي، په دې نه دی توانېدلی چې یعقوب راڅملوي!! بس دومره توانېدلی چې په ښي ورون لغته ورکړي، سهار ئې غوښتل ولاړ شي، خو یعقوب کلك نیولی وو، ځان ئې نه شو ترې خلاصولی، التماس ئې ورته وکړ!! یعقوب په دې شرط پرېښود چې برکت ورکړي، بله چاره ئې نه وه، برکت ئې ورکړ!! ډېره ډېره د حیرانتیا خبره ده، نه پوهېږم د بایبل منونکو په سر کې ماغزه دي که بوس؟ څنګه دا بېهوده او ناپړتې خبرې مني؟!! هغه لوی ذات چې دا بې انتهاء کائنات ئې پیدا کړي، هر څه ئې پالي او ساتي، دا بې شمېره ستور لیکي او په هغوی کې بې شمېره ستوري، دا لمر او سپوږمۍ، دا ورېځې او دا هر څه د ده په واك کې دي، دی ئې اداره کوي، د ده له سننو د بغاوت او سرغړاوي توان نه لري، دا ستر رب العالمین خدای د بایبل له نظره یو وړوکی او انسان ته ورته ذات دی چې د یعقوب له راڅملولو او د ده له منګولو د ځان له ژغورلو عاجز دی!! عجیبه لا دا ده چې یعقوب له خپل پلاره په مکر سره برکت ترلاسه کړ خو له خدایه ئې په خپل زور سره!! هغه ئې کلك نیولی وو، تلو ته ئې نه پرېښودو!! هغه وخت ئې پرېښود چې د ده غوښتنه ئې ومنله او برکت ئې ورپه برخه کړ!! او د دې لپاره ئې د ده نوم اسرائیل وټاکو چې د خدای په وړاندې (د غېږو په دوران کې) ئې پوره مقاومت کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بايبل برکت هم عجيب برکت دی هم په زور ترلاسه کېدی شي او هم په مکر او چل سره!! تل د کمزوري په واك کې وي!! او بل ئې ترې اخلي، خو هغه ئې په بېرته راګرځولو هم نه توانېږي!! چې د چا له خولې دا خبره ووځي: ځه؛ برکت مې در کړ، که څه هم دا خبره ئې د مجبوريت په وجه کړې وي يا د اشتباه او غلطۍ په وجه، بس خبره ختمه شي، برکت ئې له لاسه والوزي، له بېرته راګرځولو ئې عاجز وي!!

يعقوب له عيسو سره مخامخ کېږي

بايبل تر دی عنوان لاندې ليکي: کله چې يعقوب له عيسو سره مخامخ شو اووه ځله ئې د تعظيم سر ورته ټيټ کړ (سجده ئې ورته وکړه!!)، عيسو په تلوار ورغی او هغه ئې په خپلې غېږ کې ونيولو... بيا د يعقوب د کورنۍ ټول غړي راوړاندې شول او تعظيم ئې پر ځای کړ!! ... يعقوب عيسو ته وويل: ستا د مخ ليدل راته داسې دی لکه د خدای مخ ليدل!! ... عيسو غوښتل چې ټول له ده سره يو ځای د ده کور ته ولاړ شي خو يعقوب ورته وويل: ماشومان او ښځې تېز تګ نه شي کولی، تاسو ولاړ شئ مونږ پسې درځو... عيسو رخصت شو... او يعقوب خپله لاره بدله کړه او د سعير په ځای سکوت ته ولاړ او هلته ئې واړول!! او بيا له هغه ځايه په سلامتۍ سره د کنعان شکيم ته ورسېدو!!)

د يعقوب عليه السلام په هکله د بايبل له دې ويناوو يوه خبره په واضح توګه معلومېږي چې غواړي هغه ماهر چلناك انسان معرفي کړي، ښايي په دې سره بني اسرائيلو ته دا درس ورکوي چې که غواړئ خپلو موخو او اهدافو ته ورسېږئ نو بايد د خپل نيکه په څېر له هر چا سره، که خپل وي که پردی، له چلونو او دوکو کار واخلئ!! تقيه کوئ، حقيقت چا ته مه وايئ، خپله اصلي خبره له هر چا پټه ساتئ، غلطه او غولوونکې خبره ورته کوئ!! پروا نه کوي که تندی پر ځمکه ورته کېږدئ او د هغه لپاره د تعظيم سر ټيټ کړئ، مهمه دا ده چې خپل مقصد ته ځان ورسوئ!! که د دښمن د غولولو لپاره اووه ځله هغه ته سجده وکړې څه باك نه لري، مګر نه ګورې چې ستا نيکه او پلار همداسې وکړل؟! خو تاسو د بايبل دا درس او لارښوونه د قرآن له دې وينا سره مقايسه کړئ چې خدعه او دوکه حرام او د منافق

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښنه ئې ګڼي، فرمايي چې الله تعالی له صادقانو سره دی او مؤمنانو ته امر کوي چې د صادقانو ملګرتيا وکړي:

ÇÈ šú ü‰» Á 9$ì B (qçqär © $(qà)Ø$#(qZB#ä šú ï%©!$#pkš‰»¯» التوبة: ۱۱۹

اې مؤمنان! ايمان راوړئ، له الله وو يرېږئ او له صادقانو سره اوسئ.

صداقت او په خپلو وعدو او ژمنو وفا کول د پيغمبرانو عليهم السلام ځانګړتياوې ګڼي او فرمايي:

ÇÎÈ $|Î;¯R wqß‘ b%. r ‰ãqø9$#-ÏŠ$|¹ b%. ¼çR) @Ïè»yôœÎ) É=»GÅ3ø9$#’Îû öä.ø$#r مريم: ۵۴

او په کتاب کې اسمعيل درياد کړه چې په وعدو کې رښتونی او باخبره استاځی وو

ÇÎÈ $|Î;¯R $Z)ƒÏd‰Ï¹ b%. ¼çR) § ƒÍ‘Š÷) É=»GÅ3ø9$#’Îû öä.ø$#r مريم: ۵۲

او په کتاب کې د ادريس يادونه وکړه چې ډېر رښتونی پيغمبر وو

د اسلام له نظره د نفاق او منافق اصلي نښې درې دي: دروغ وايي، په خپلو ژمنو وفا نه کوي او په امانتونو کې خيانت کوي. پيغمبر عليه السلام فرمايي: څوك چې په خپلو ژمنو نه ودرېږي هيڅ دين نه لري او څوك چې امين نه وي هيڅ ايمان نه لري.

نه پوهېږو مسيحيان څنګه هغه کتاب يو مقدس کتاب ګڼي او ويناوې ئې د الهي کتاب ويناوې چې خپل منونکي درواغو، دوکې، خدعې او په خپلو ژمنو نه ودرېدو ته هڅوي او د يعقوب عليه السلام په څېر يو صادق پيغمبر د يوه دوکه مار او وعده خلاف انسان په څېر معرفي کوي؟!!

د دينه رسوايي

تر دې عنوان لاندې د بايبل څرګندونې تر مخکنيو هم ډېرې د حيرت او خندا وړ دي!! ليکي: يوه ورځ دينه د يعقوب لور او ليه د هغو نجونو ليدلو ته ورغلې چې د دوی په ګاونډ کې اوسېدې، کله چې د خوی د پاچا حمور زوی شکيم، دينه وليده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ئې ونیوله او تېری ئې پرې وکړ، شکیم سخت پرې مین شوی وو، هڅه ئې وکړه چې په خوږو خوږو خبرو سره ئې پام ځان ته راواړوي، شکیم دا خبره له خپل پلار سره یاده کړه او له هغه ئې وغوښتل چې دا نجلۍ ورته وکړي، لا ډیر وخت نه وو تېر شوی چې خبره تر یعقوب پورې ورسېده، خو د دې لپاره چې زامن ئې صحرا ته تللي وو د دوی تر راستنېدو ئې هیڅ اقدام ونه کړ، حمور د شکیم پلار د یعقوب خوا ته ورغی... په دې وخت کې د یعقوب زامن هم راستانه شوي ول، دوی د خپلې خور په پت له تېري او له دې سپکاوي سخت غصه ول، خو په چل سره ئې شکیم او د هغه پلار ته وویل: مونږ نه شو کولی خپله خور هغه چا ته په نکاح ورکړو چې سنت شوی نه دی، دا زمونږ لپاره سپکاوی دی، د نورو نجونو په اړه هم هغه وخت دوستي درسره کولی شو چې ستاسو ټول خلك سنت شي، بیا به ستاسو په څنګ کې اوسېږو او یو قوم به وو!! حمور او شکیم دا شرط ومانو دا ځکه چې پر دینه مین شوی وو!! ... دوی د ښار ټول خلك راغونډ کړل او ورته وئې ویل: دا خلك زمونږ دوستان دي، اجازه ورکړئ چې دلته له مونږ سره پاتې شي، ... خو دوی یو شرط لري او هغه دا چې زمونږ ټول نارینه به ختنه کېږي... ښاریانو د دوی خبره ومنله، ټول سنت شول، خو په دریېمه ورځ چې لا د دوی خوږ او درد نه وو ختم شوی، شمعون او لاوي د دینه ورونو خپلې تورې راواخیستې او پرته له دې چې له کوم مقاومت سره مخامخ شي ښار ته ننوتل او ټول خلك ئې له تېغه تېر کړل، حمور او شکیم ئې هم ووژل او دینه ئې له ځانه سره بوتله!! بیا نو د یعقوب نور زامن ولاړل او ټول ښار ئې تالان کړ، دوی د صحرا رمې او په کورونو کې مال، دولت، ښځې او ماشومان ټول غارت کړل او له ځانه سره ئې یووړل!!)

د دې مسخره قصې لاندې برخو ته ځیر شئ:

۱. یعقوب او زامنو ئې له دښمنه د غچ اخیستو لپاره چل جوړ کړ، د خپل چل د پلې کولو لپاره ئې دینه شکیم ته ورکړه، هغه له ځان سره کورته بوتله (یعني د بایبل منونکي باید داسې چلونه هم له خپلو نیکونو زده کړي)، داسې کار خو یو شریف، پتمن او غیرتي انسان هم نه کوي، د یعقوب علیه السلام په څېر ستر شخصیت به څنګه خپله لور له یوه چا سره د چل په نیت لېږي؟!! او دا څومره مسخره خبره ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دینه ئې په دې شرط ورکړه چې د ښار ټول نارینه به سنت کېږي!! او د ښار ټولو نارینه وو دا خبره ومنله، هیڅ وانه ویل چې مونږ به ولې سنت کېږو؟ هغه څوك دې سنت شي چې د دوی له خویندو سره نکاح کوي!! دا ځای یو وړوکی کلی هم نه دی، لوی ښار دی، ښه ساتنه ئې کېږي او د ننوتلو لپاره یوازې یوه دروازه لري!! طبیعي ده چې دلته به که په زرهاوو نه وو نو په سلهاوو نارینه خو به اوسېدل، ټول د څلورو پنځو نجونو لپاره سنت شول!!

۲. په دریېمه ورځ د یعقوب دوو زامنو پر ښار برید وکړ، په دروازه کې داسې څوك نه وو چې د دوی مخه ونیسي، ښار ته ننوتل، ټول نارینه ئې له تېغه تېر کړل، شکیم او حمور ئې هم ووژل او خپله خور ئې ترې راوسته!! آیا د کوم انسان عقل دا خبره منلی شي چې دوه کسان د یوه لوی ښار په زرهاوو او یا په سلهاوو نارینه له تېغه تېر کړي؟ مگر د سنت کېدو درد هومره وي چې څوك له ځایه هم نه شي خوځېدی؟!! د دوو کسانو د مقابلې لپاره خو لس کمزورې ښځې هم کافي دي، په تورو خو څه کوې په سوټي هم د دوو کسانو چاره کولی شي!! داسې مبالغه یوازې د بایبل لیکونکی منلی شي!! په بایبل کې به دې ته ورته ډېرې نورې مبالغې هم په نظر درشي.

۳. د یعقوب زامن خو د یوه جلیل القدره پیغمبر علیه السلام زامن ول، څنگه به ئې د یوه مجرم لپاره د یوه ښار ټول نارینه وژل، لوټې، ښځې، زامن او شتمنۍ به ئې غارت کولې؟!! خپلو منونکو ته د داسې خطرناکو درسونو ورکولو پایلې به څومره خطرناکې وي؟ او څومره بد عواقب به پرې مرتب کېږي؟!!

یعقوب بیت ئیل ته ځي

بایبل تر دې عنوان لاندې یو ځل بیا لیکي چې خدای په بیت ئیل کې یعقوب ته بیا راڅرگند شو، ورته وئې ویل له دې وروسته به ستا نوم د یعقوب په ځای اسرائیل وي!! ډېر پاچایان به ستا له نسله راپیدا شي، دا سیمه چې له ابراهیم او اسحاق سره مې د دوی اولاد ته د سپارلو ژمنه کړې وه تا ته ئې سپارم، بیا نو خدای د ده له څنگه آسمان ته ولاړ!! ښایي د دې خبرې د لیکلو په وخت کې د بایبل د لیکونکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حافظې کار پرېښی وو او دا ئې په یاد نه وو چې د اردون د رود په غاړه او له خدای سره د غېږو له نیولو وروسته هم خدای ورته ویلي وو چې له دې وروسته به ستا نوم د یعقوب په ځای اسرائیل وي!! د دې تناقض او تکرار ځواب دې د بایبل منونکي ووایي، خدای هلته د اسرائیل نوم پرې ایښی وو که دلته؟!!

ورپسې لیکي: یعقوب په دې خاطر دلته د ډبرو څلی جوړ کړ چې دلته ئې خدای لیدلی وو، د څلي پر سر ئې د څښاك هدیه توی کړه او د زیتون په غوړو ئې غوړ کړ!!)

هر باایمانه انسان پوهېږي چې هیڅ پیغمبر او هیڅ الهي دین خلکو ته نه وایي چې د خدای په نامه څلي جوړ کړئ، شراب یا شربت پرې توی کړئ او په غوړو ئې غوړ کړئ، داسې بېهوده او خوشې کارونه د پیغمبرانو علیهم السلام له شأنه ډېر ډېر لرې دي، پیغمبران علیهم السلام د دې لپاره راغلي چې خلك له داسې جاهلانه دودونو وژغوري، داسې څلي وران کړي، الهي دین خلکو ته وايي: څه چې د خدای په نامه وقف کوئ د ده مسکینو بندګانو ته ئې ورکړئ.

بایبل د یعقوب دا د کلونو کلونو اوږد سفر په دې ختموي چې خپل ځای او د پلار خوا ته په داسې حال کې راستون شو چه پلار ئې یوسل اتیا کلن وو او همدا وخت وفات شو!! ورپسې د یعقوب او عیسو د اولاد شجرې بیانوي.

د یوسف خوبونه

د یوسف علیه السلام د هغه خوب په اړه چې قرآن هم رااخیستی، د بایبل وینا په ځینو برخو کې قرآن ته ورته ده، خو هغه ئې د یوې بې محتوی او بې مقصده قصې په ترڅ کې رااخیستې، په داسې حال کې چې قرآن دا د یوې ډېرې عبرتناکې او روزونکې قصې په ضمن کې بیانوي او په هرې برخې کې ئې په لسهاوو درسونه مخاطب ته ورکوي، قرآن د دغې قصې په ترڅ کې د حق د لارې مبارزینو ته دا ډاډینه ورکوي چې الله تعالی د حقپالو مل او د دوی د بریا ذمه وار دی. دا قصه په حقیقت کې د داسې چا حالت انځوروي چې د زندان له یوې تیارې خونې پاچایۍ ته رسېدلی، هغه څوك چې خپلو ورونو ورسره مخالفت ته ملاوتړله، په کوهي کې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچاوو، د يوه غلام په توګه په ارزانه بيه خرڅ شو، د پاك لمنۍ په جرم زندان ته ولاړ ... خو لا څو کاله نه وو تېر شوي چې له همدې زندانه قصر ته ورسېدو او د هغه وخت تر ټولو د ستر هېواد د پاچايۍ پر تخت کښېناستو!! په دې قصې کې د دې حقيقت لپاره تاريخي بېلګې وړاندې شوې چې د باطل په مقابل کې حق، د دروغو، چل او دوکې په خلاف رښتونولۍ او صداقت او د اخلاقي فساد په وړاندې پاك لمني خامخا غلبه مومي او د لاندې دريو مهمو خبرو د اثبات لپاره دا قصه د يوې عملي او تاريخي بېلګې په توګه زمونږ مخې ته ږدي:

الف:- د خدای د لارې لارويو، حتماً له سختو آزموېښتونو او کړاوونو سره مخامخېږي، دا آزموېښتونه کله کله هومره سخت وي چې د پيغمبرانو عليهم السلام په څېر اولوالعزمه شخصيتونه هم کله د يأس او ناهيلۍ پړاو ته رسېږي.

ب:- د سختو آزموېښتونو په پای او له برې نه د يأس او ناهيلۍ په پړاو کې الهي مرسته دوی ته رسېدلې، ژغورل شوي او برې ته رسېدلي.

ج:- د شر او فساد ځواکونه او هغه مجرم عناصر چې د پيغمبرانو د دعوت او بلنې په وړاندې در بدلي او مخالفت ته ئې ملا تړلې په پای کې، ناڅاپه، د دوی د انګېرنو په خلاف، د الله تعالى له سختې نيونې او مؤاخذې سره مخامخ شوي او په دردوونکي الهي عذاب اخته شوي.

قرآن د يوسف په نامه يوه مکمله سوره لري، دا سوره په مکه مکرمه کې هغه وخت نازله شوې چې پيغمبر صلي الله عليه وسلم د قريشو له سخت مخالفت سره مخامخ وو، د دغو مخالفتونو لارښوونه هغو کسانو کوله او د تشديد لپاره يې هلې ځلې کولې چې پيغمبر عليه السلام او د هغه دعوت يې د خپل زعامت لپاره ستر ګواښ بالو، هغوی د رسول اکرم صلي الله عليه وسلم د فکري او اخلاقي عظمت په وړاندې ځان وړوکی احساساوو او داسې يې انګېرله چې د پيغمبر صلي الله عليه وسلم فکري او اخلاقي عظمت او لوړوالی به د دې سبب شي چې د قريشو محلي او قبيلوي مشران د زعامت له ډګره ووځي او ټول خلك پيغمبر عليه السلام د خپل زعيم او مخکښ په توګه غوره کړي.

دغو مخالفتونو هغه وخت زور واخيست چې د قريشو مشرانو وليدل چې د قوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانان، د ټولني صالح او نېك شخصيتونه د پيغمبر عليه السلام دعوت ته په پراخه پيمانه ګروهمن کړي، د غورځنګ لمنه په چټکۍ سره پراختيا مومي او د مؤمنو ځوانانو ګواښل، تعذيب او فشار هم د دغه دعوت د مخ په زياتېدونکي خپرېږو مخه نه شي نيولی، له همدې امله د مخالفينو يو ې ډلې پر دې ټينګار کاوو چې رسول الله صلي الله عليه وسلم له مکې نه تبعيد شي، بل ې ډلې ئې د وژلو پرېکړه وکړه او بلې ئې غوښتل چې بندي يې کړي.

د ابو لهب په څېر د رسول الله صلي الله عليه وسلم نږدې خپلوانو د دې پر ځای چې د ده غوره دوستان او مرستيالان وی، د هغه د خورا بدو دښمنانو په کتار کې ودرېدل؛ د همدغو مخالفتونو او دښمنيو په طوفان کې د يوسف سوره نازلېږي او د همدې قصې په ترڅ کې مخالفينو ته ويل شوي چې ستاسو برخليك به هم د يوسف عليه السلام د مخالفينو په څېر وي، هغوی هم د يوسف عليه السلام پر ضد د رخې او کينې لاره ونيوله او د هغه په حق کې يې له هيڅ ډول تېري او جفا نه ډډه ونه کړه، يوې ډلې مخالفينو د هغه د وژلو او شړلو توطئه جوړه کړه، کوهي ته يې ګوزار کړ، پرې ئې ښود چې د مريي په شان په لږه بيه وپلورل شي، بلې ډلې زنداني کړ، تر ډېرو کلونو ئې په زندان کې وساتو؛ خو په دې بريالي نه شول چې الهي مقدرات بدل کړي او هغه مقام ته د يوسف عليه السلام د رسېدو مخه ونيسي چې له ده سره ورو وو.

د يوسف عليه السلام سوره هغه وخت ښه جاجولی شو او د هر آيت په مفهوم او د مضامينو په پراخو ابعادو ئې سم پوهېدی شو چې د دې سورې د نزول په وخت کې د مکې حاکمه فضا په پام کې ولرو او هغه پيغام چې د دې سورې له هر آيت نه د غورځنګ پلويانو او دښمنانو ترلاسه کولو په نظر کې ولرو.

دا مبارکه سوره د هغو کسانو پوښتنو ته دقيق ځوابونه ورکوي چې غواړي پوه شي له مصلح او زړه سواندو دعوتګرانو سره د شديد مخالفت وجه څه وي، څوك ئې مخالفت کوي او ولې؟ او د دې مخالفت پايله به څه وي؟ هغه چې غواړي پوه شي صالح قيادتونه کوم او مواصفات ئې څه دي او د ناصالح سياسي او اجتماعي زعامتونو ځانګړتياوې کومې دي؟ د دې مبارکې سورې په ترڅ کې د جاهلي ټولنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سياسي او اجتماعي زعامت اخلاقي ځانګړتياوې په ډېره دقيقه او حکيمانه توګه انځور شوې، خدای خبر چې د قريشو مفسد مشران به د دې سورې په اورېدو سره څومره غصه شوي وي؟ دوی ته د دې سورې په هغې برخې کې چې د عزيز مصر او د مصر د نورو مشرانو د کورنيو اخلاقي حالت په کې انځور شوی، د خپلو کورنيو بد حالت ترسترګو کېدو او له همدې سورې نه پيغمبر عليه السلام دا درس اخيستی وو چې کله د يوه سرلوړي فاتح په توګه مکې ته داخل شو، ټول قريش د ده د سختو کينه کښو دښمنانو په شمول د کعبې خوا ته راغونډ وو او دې ته منتظر چې وګوري پيغمبر عليه السلام به د دوی د تېرو دښمنيو څه سزا ورکوي، سرونه ئې له شرمه ټيټ او وېرې اخيستي، کله چې پيغمبر عليه السلام ترې پوښتنه وکړه: له ما څه انتظار لرئ؟ له عذر، خجالت، عجز او انکسار نه په ډک غږ ئې ځواب ورکړ: هماغه انتظار چې له يوه مهربان او کريم مشر وروره کېدی شي!! او هغه په ځواب کې ورته وويل: زما ځواب همغه دی چې زما ورور يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته ورکړی وو، اذهبوا و انتم الطلقاء: ځئ تاسو آزاد يئ!!

دا درې مهم مبحثونه د سورې له وروستي آيت نه مخکې په ايجاز او لنډيز سره دا سې راغلي:

ãs±® `B ÓÉ ãû $RŽçC R Mèä$_ (qçÉà2 ô% Nåk ¨Xr& (þqZßr @ß™9$# §«øtFó™$# #Œ) ÓLm

ÇÊÊÉ ûüÏBÌ ôfßJø9$# ÏQöqs)ø9$# Çã $uZß™ù't/ –Štãƒ Ÿwr

تر هغه چې پيغمبران نهيلي شول او ګومان يې وکړ چې کاذب (انتظار) تير ايستي وو، نابېره زمونږ مرسته دوی ته رسېدلې او هغو ته نجات ورکړی شوی چې مونږ غوښتل او زمونږ عذاب به له مجرمانو نه دفع نه کړای شي، (په هيڅ ځواک او هيڅ تدبير سره نه شي کېدای چې الهي عذاب له ظالمانو نه دفع کړای شي)

بايبل ليکي چې يوسف عليه السلام خوب وليد او ورونو ته ئې تېر کړ او په همدې سره د هغوی حسادت راوپارېدو!! خو قرآن د بايبل خبره تصحيح کوي او فرمايي چې له يوسف عليه السلام سره د ده د ورونو د مخالفت سبب د ده خوب نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکې د ده هغه لوړ شخصیت وو چې پلار د همدې په وجه په درنه سترګه ورته کتل او د ده راتلونکې ورته روښانه او ځلانده معلومېده، ده خپل خوب ورونو ته نه بلکې خپل پلار ته تېر کړ او ورته وئې ویل: پلار جانه! په خوب کې یولس ستوري او لمر او سپوږمۍ ګورم چې راته سجده وکړي! پلار ورته وویل: ګرانه زویه! خوب دې ورونو ته مه تېروه، داسې نه چې شیطان ئې ستا خلاف کوم خطرناك تدبیر ته وهڅوي، د خوب تعبیر دې دا دی چې الله تعالی به تا غوره کړي، د خبرو په حقیقت او د خوبونو په تعبیر د پوهېدو علم به درکړي او خپل نعمتونه به پر تا او د یعقوب په کورنۍ بشپړ کړي، هغسې لکه چې ستا پرپلار او نیکه، ابراهیم او اسحاق ئې بشپړ کړي وو.

د یعقوب علیه السلام په دې دقیق تعبیر کې یوولس ستوري د ده د یوولسو ورونو، لمر او سپوږمۍ د ده پلار او مور رؤیائي رموز ګڼل شوي او سجده ئې د ده په وړاندې د دوی انقیاد او د دې نښه ښودل شوې چې الله تعالی به ده ته ستر او لوړ مقام ورپه برخه کړي، هغه ته به پر نورو فضیلت وروبخښي او د یعقوب علیه السلام د کورنۍ قیادت او مشري به ئې په برخه شي. د تأویل الاحادیث (د خبرو په کنه او حقیقت د پوهېدو) او د خوبونو د سم او دقیق تعبیر پوهه به ئې په برخه شي، یعني له یوه پلوه به د خوبونو د تعبیر علم ورکړی شي او له بله پلوه د هرې خبرې تل ته د رسېدو استعداد او توانمندي به ترلاسه کړي او دا د یوه انسان د پوهې او علم تر ټولو لوړ پوړ دی. یعقوب علیه السلام له دې "رؤیا" نه پوه شو چې دی او اولاده یې د خپل وخت د ځلاندو ستورو په شان دي. له همدې امله یوسف علیه السلام ته فرمایي چې الله تعالی به پر تا او د یعقوب پر کورنۍ باندې خپله پېرزوینه بشپړه کړي، هغسې لکه چې ستا پر نیکونو ابراهیم او اسحاق علیهما السلام باندې ئې بشپړه کړې وه، لکه څنګه چې هغوي د الهي انعام مستحق وګرځېدل او د خلکو د هدایت وسیله شول، تاسې به هم د خلکو د لارې د ځلاندو مشالونو حیثیت غوره کوئ او له تربږمیو څخه به د هغوی د ایستلو باعث وګرځئ. یعقوب علیه السلام ته له دې خوبه معلومه شوه چې په تأویل الاحادیث کې به یوسف علیه السلام تر ده هم مخکې وي، د ده په وړاندې خپله سجده ئې همداسې تعبیر کړه، نو ځکه ئې هغه ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: الله تعالی به د تأویل الاحادیث علم درکړي.

قرآن په دې سره څو مهمې مهمې لارښوونې خپل مخاطب ته کوي:

- کله داسې وي چې په یوه صالح انسان کې ښېګړې او لوړ لوړ نېک صفات د کینه ګرو او حسودو انسانانو کینه راپاروي او همدغه کینه او حسد یې د لوړو شخصیتونو دښمنۍ ته هڅوي. تل به ګورئ چې فاسق او مفسد انسانان له صالح او نېکو انسانانو سره دښمني کوي.
- داسې مه انګېرئ چې په انسان کې حسادت یوه طبیعي پېښه ده، داسې نه ده؛ بلکې دا شیطان دی چې په انسان کې د دې ناروغۍ سبب ګرځي، که چېرې په نورو کې ښېګړې او اوچت خصلتونه، په تا کې هم دغو ارزښتونو ته د رسېدو تلوسه راولاړه کړي او تا هم ښېګړو او لوړو خصلتونو ته وهڅوي او په تا کې نوې ولولې، شوق او ارزوګانې راوپاروي، دا یو طبیعي امر دی؛ مګر که د دې پر عکس تا د فضل او ښېګړې له خاوندانو سره عداوت، دښمنۍ او کینې ته وهڅوي او د دې بد کړچار سبب شي، نو پام کوه چې شیطان ستا پر زړه او دماغ سیوری غوړولی او دغه منفي احساسات یې در کې راپارولي دي.
- خپل رازونه او اسرار له ځان سره وساته او د هغه له افشا کولو نه، په خاصه توګه سیالانو او هغو کسانو ته چې له تاسره د تنافس او رقابت قصد لري، ډډه وکړه.

همدا راز فرمایي چې یعقوب علیه السلام پوه او د درایت خاوند دی، هم د خپل زوی خوب په دقیقه توګه تعبیروي او هم هغه ته لارښوونه کوي چې خپلو ورونو ته یې له افشا کولو ډډه وکړه، داسې نه چې شیطان د هغوی کینه ونه پاروي او ستا په خلاف ئي کوم خطرناك پټ تدبیر ته اړ نه باسي.

قرآن د یوسف علیه السلام د ورونو منفي احساسات او غلطه اراده د دې لپاره زمونږ مخې ته ږدي چې ځان ترې وساتو، د دوی احساسات په دې توګه انځوروي:

#‹Î ⊂ m& ϕqä &r B# ΒŠqã9 (q8$% 6Î ÇÐÈ û,Î#Í$¡ =Ï9 M»ƒ#ä yϑÏ?q÷zÎr # ΒŠqã’Î b%. ‰6)©

ÇÑÈ AÜÎ7B @»=Ê ’Å9 R/& βÎ) pó7Á ã ßøtwr $YÏB $YŠÎ&   یوسف: ۷-۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوسف او د هغه د ورونو په قصې کې پوښتونکو ته روښانه نښې دي. کله چې دوی وویل: یوسف او ورور ئې زمونږ پلار ته تر مونږ ګران او محبوب دی، په داسې حال کې چې مونږ یوه ډله یو (شمېر مو زیات دی)، بې شکه چې پلار مو په ښکاره اشتباه کې دی.

د قرآن په دې وینا کې څو مهم ټکي د پام او غور غوښتنه کوي:

- په داسې حال کې چې یعقوب علیه السلام له یوسف علیه السلام سره د هغه د ورتیاوو او غوره غوره ځانګړتیاوو په خاطر مینه کوي، د هغه ښه اخلاق او کړه وړه ئې خوښېږي، د هغه په څېرې او کړنو کې د یوه لوی شخصیت نښې ګوري او د همدې لپاره خاصه اعتنا ورته لري او داسې نه وه چې د خپلو زامنو تر منځ غیرعادلانه توپیر وکړي او بې موجبه یوه ته په بل ترجیح ورکړي، د ده په څېر له یوه حساس او عادل پیغمبره داسې بې عدالتي ډېره لرې ده، خو نور زامن ئې چې د یوسف علیه السلام ځانګړتیاوو او لوړ شخصیت د دوی حسادت پارولی، یوسف ته د پلار خاصه پاملرنه بې عدالتي ګڼي او د تبعیض او توپیر په سترګه ورته ګوري.
- له یوسف علیه السلام سره د ده د ورونو د مخالفت اساسي محرك دا وو چې د یوسف علیه السلام په وړاندې ئې د حقارت او ټیټوالي احساس کاوو او د ده ستر شخصیت اوچت اخلاق، متانت او وقار ئې نه شو زغملی، په داسې حال کې چې د ده همدغه لوړ خصلتونه چې د دوی حسادت او رخه ئې راپاروله د دوی د پلار او نورو خلکو توجه او اعتنا ئې ځان ته جلبوله.
- هغه کسان چې د ذاتي مواصفاتو له مخې د لوړ تلو وړ نه دي، د لوړ الوت لپاره پیاوړې وزرونه نه لري، له لویو لویو شخصیتونو سره د سیالۍ اهلیت نه لري، خو حرص پرې غالب دی، جاه طلبه دي، حقایقو ته د تسلیمېدو او د لوړو شخصیتونو پر عظمت د اعتراف پر ځای او له هغوی سره په ښکو کارونو کې د مرستې او ملګرتیا په ځای د ناروا رقابت لار غوره کوي، د ځان د غوره والي د ثابتولو لپاره د یوسف علیه السلام د ورونو په څېر غلطو توجیهاتو ته پناه وړي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: مونږ په دې خاطر غوره او د احترام او توجه مستحق يو چې شمېر مو زيات دى!! څواکمن يو!! د دوى په څېر په عصبيتونو تکيه کوي او د تعصباتو اور ته لمن وهي. په واقعيت کې دغه وګړي د کمزورو شخصيتونو خاوندان دي، د زعامت او مشرۍ وړتياوې او ځانګړتياوې نه لري؛ مګر جاه طلبه او د قدرت وږي دي، غواړي دا حرص او اقتدار ته د رسېدو دا وژونکې تنده له ناروااوو لارو اشباع کړي، د قومي او نژادي تعصباتو په پارولو سره غواړي قدرت ته ورسېږي او په دې توګه د قدرت په مسابقه کې پر خپلو رقيبانو برى ومومي. هغه چې د امت او ملت په شامله او پراخه مستوا کې د منل کېدو جوګه نه دى او دا کفايت او اهليت په کې نه شته چې د يوه پراخ ملت په کچه د مشرۍ مقام ترلاسه کړي نو د دې هڅه کوي چې لږ تر لږه د قوم، قبيلې او عشيرې په سطح د زعامت مقام ته ځان ورسوي، خو دا مقام هم د حسادتونو او د نورو په ضد د کرکې او نفرت راپارولو له لارې ترلاسه کوي!!

- قرآن په دې قصې کې مونږ ته وايي: هغه کسان چې عصبيتونه عنوانوي، د ځان لپاره د قوم او قبيلې په نامه امتيازات غواړي او تل د قومونو تر منځ د امتيازاتو پر وېش اعتراض کوي، دوى د ځان او خپلو رقيبانو په اړه د خورا عادل مرجع قضاوت هم نه مني، داسې لکه چې د يوسف عليه السلام ورونو د خپل حکيم، پوه، حساس او عادل پلار قضاوت هم ناعادلانه ګڼلو او ويل ئې: مونږ ته په پام نه کولو سره زمونږ پلار ستره اشتباه کوي؛ ان ابانا لفي ضلال مبين!!
- تاريخي تجربې ښيي چې د قومي عصبيت بيرغچيان سره له دې چې د هغوى قضاوت او دريځ د خلکو په ګڼه او شمېر باندې ولاړ وي او د هر قوم نفوس د ملاك او معيار په توګه مني، مګر تل د اکثريت قضاوت ته غاړه نه ږدي او مخالفت ترې کوي، د اکثريت له لارې نه خپله لاره بېلوي، د امت په وړاندې ملت، د ملت په وړاندې مليت او قوم او د قوم او قبيلې په منځ کې کورني او عشيره يې حدونه عنوانوي. قرآن فرمايي چې دا شعارونه شيطاني لاملونه لري او د شيطان په تحريك او لمسونه رامنځ ته کېږي، شيطان وو چې دلومړي ځل لپاره يې نژادي توپير عنوان کړ او ويې ويل: انا خير منه، خلقتني من نار و خلقته من طين. زه تر ده غوره يم، زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي له اوره پيدا کړی يم او هغه دې له خاورې پيدا کړی دی.

- په سياسي مبارزاتو کې همدغه کمزوري، مګر متعصب حريف دی چې د سالم او رغنده رقابت او سيالۍ پر ځای پر پټو توطيو لاس پورې کوي، ترڅو له دې لارې خپل رقيبان ترور کاندي او د مبارزې له ډګره يې وباسي.
- ځينې بيا داسې دي چې که څه هم هدف ته درسېدو لپاره ناروا لارې غوره کوي؛ مګر ادعا ئې داسې وي چې ګواکې د دوی هدف نېك دی او هدف ته له رسېدو وروسته به د خدمت مصدر ګرځي او د صالحو افرادو په څېر به ښو عملونو ته ملا تړي، د دوی په نظر نېك هدف ته د رسېدو لپاره هره لاره غوره کول جايز دي، د هدف نېك والی نامشروع او ناروا تګلارو ته مشروعيت ورکوي، په داسې حال کې چې نه د هدف تقدس کولای شي چې نامقدسه وسيله توجيه کړي او نه له هغه چا چې د کمزورۍ په پړاو کې په غلطو لارو درومي، د خپلو رقيبانو د پرځولو لپاره نارواوو وسېلو ته لاس کوي، دا توقع کېدی شي چې د ځواکمنۍ او قدرت پر مهال دې د صالح انسان په څېر عمل وکړي؛ بلکې د دې په خلاف، اقتدار به د ده د لا زيات انحراف سبب شي او د نورو په خلاف به د ده کړچار تر مخکې هم لازيات کرکجن او د غندلو وړ کړي.
- که چېرې د يوسف عليه السلام په څېر له يوه ستر پيغمبر سره د خپلو ډېرو نږدې خپلوانو او دوستانو لخوا، له کومې ګناه پرته او بې موجبه، داسې جفا او ظلم کېږي، نو ته اې د الله د لارې مجاهده! بايد د الله تعالی په لار کې او د پيغمبرانو د کړنلارو او تګلارو په تعقيب کې، د دغسې جفاګانو منتظر واوسې او په ځان کې د هغوی د زغملو ځواك او زغم راپيدا کړې، داسې نه چې د آزمېښتونو او ستونزو پروخت بې حوصلې شې، نا امېده شې او مبارزه په نيمه لاره کې ناتمامه پرېږدې او تا ته، اې د دغو صحنو تماشاچي! اې د عافيت پر غونډۍ ناست د مبارزو پابلو ته منتظره! تا ته ويل شوي: داسې و نه انګېرې چې دا د الله د لارې سرتېري مجاهدين په دې خاطر له کړاوونو سره مخامخ دي چې د الله تعالی د عنايت او رعايت وړ نه دي او له الهي عنايت او پېرزوينو محروم کړی شوي!! او په دې سبب له دې برخليك سره مخامخ شوي چې غلطي او اشتباه ترې شوې!! داسې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده؛ دوی نه، بلکې تا اشتباه کړې، دا لوړې ژورې او دا آزمېښتونه د دې لارې طبيعت او د الله تعالی د نه بدلېدونکو سننو څخه یو سنت دی. د خدای د لارې مجاهدين به د آزمېښت په دې لوړو ژورو او د کړاوونو او ستونزو په دې پېچومو او کږلېچونو کې روزل کېږي، د دوی صبر او استقامت به مضبوطېږي، د دوی استعدادونو ته به وده ورکول کېږي او د کمال او پوخوالي هغه پړاو ته به رسېږي چې د الله تعالی د نصرت وړ وګرځي او د بريا پرېکړه ئې وکړي.

- د یوسف علیه السلام د ورونو دا وینا چې په تکرار سره ئې کړې: (نحن عصبة: مونږ خو یوه پیاوړې ډله یو)، ښيي چې دوی پر شمېر او عدد ترکیز کوي او په همدې سره غواړي ځان تر یوسف علیه السلام غوره او د خپل پلار د التفات او اعتنا مستحق ثابت کړي!! مخکې ئې وويل: مونږ د یوسف په نسبت غوره یو، ځکه چې هغه یوازې دی او مونږ یوه ډله یو او بیا وایي: څنګه به ئې لېوه رانه وخوري په داسې حال کې چې زمونږ په څېر ځواکمنه ډله ئې په څنګ کې او ساتنه ئې کوي!! الله تعالی پر شمېر او "عده او عتاد" باندې د خپل بنده بروسه نه خوښوي، څوك چې پر ماسوی الله باندې تکیه او اعتماد وکړي یوازې ئې پرېږدي او له خپلې مرستې څخه ئې محرموي، له خپلو بندګانو څخه غواړي چې یوازې د ده عبادت وکړي، یوازې ده ته د دعا او احتیاج لاسونه اوچت کړي، یوازې له ده مرسته وغواړي او یوازې پر ده باندې تکیه او اعتماد وکړي.

بایبل لیکي چې د یوسف ورونو خپلې رمې شکیم ته د څرولو لپاره بوولې وې... پلار ئې یوسف پسې ورولېږو چې احوال ئې واخلي، ... کله چې هلته ورنږدې شو، ورونو ئې وويل: دا دی لوی خوب لیدونکی راغی، راځئ چې وئې وژنو او په یوه کوهي کې ئې واچوو، پلار ته به ووایو چې کوم ځناور خوړلی دی... یوه ئې وويل: د وژلو په ځای ئې ژوندی په څا کې واچوئ... په خپله به په کې مړ شي... له وررسېدو سره سم ئې برید پرې وکړ... جامې ئې ترې وایستلې او په څا کې ئې واچاوو ... ناڅاپه ئې یو کاروان ولید چې د دوی خوا ته راروان دی... فیصله ئې وکړه چې پر دغه کاروان ئې وپلوري... له کوهي ئې راوایست او خرڅ ئې کړ... او کاروانیانو له ځان سره مصر ته روان کړ...)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل دوکه، چل ول، غولول او په خپلو ژمنو نه ودرېدل د خپل داستان د اتل په څېره کې انځوروي خو قرآن کریم ئې د مجرمینو ځانګړتیاوې ګڼي، بایبل ئې یعقوب علیه السلام ته منسوبوي او کله چې د یوسف علیه السلام د ورونو وار رارسي د دوی هغې دوکې ته ګوته نه نیسي چې قرآن ورته اشاره کړې، ګمان نه کوم چې د بایبل لیکونکي دې دا کار اشتباهاً کړی وي، باور مې دا دی چې دا کار ئې عمداً کړی، د ده له نظره خدعه او دوکه یو هنر او کمال دی، باید اتلانو ته منسوب شي، نه عادي خلکو او مجرمینو ته!!

قرآن فرمايي چې د یوسف ورونو په خپلو کې مشوره وکړه چې یوسف په کوهي کې اچوو، پرېږدو ئې چې کوم کاروان ئې له ځان سره کوم لرې ملك ته بوځي او د مریي په توګه ئې وپلوري، په کار ده چې پلار مونږ ته تر ده زیات په درنه سترګه کتلی، زمونږ شمېر زیات دی، هم دکور ټول کارونه کوو او هم ئې حفاظت کوو، خپل پلار ته راغلل او ورته وئې ویل: پرېږده چې یوسف له مونږ سره د لوبو او مېوو خوړلو لپاره صحرا ته ولاړ شي، پلار ئې وویل: تاسو پوهېږئ چې زه ورپسې خفه کېږم او وېرېږم چې تاسو به ترې غافله شئ او لېوه به ئې وخوري، دوی بیا خپل شمېر ته ګوته ونیوله او وئې ویل: که لېوه ئې له مونږ وخوړی شي په داسې حال کې چې مونږ کافي ډېر یو نو مونږ به بلا وهلي یو!! هغه ئې په کوهي کې واچاوو... د کاروانیانو یوه کس اوبه راایستې، ناڅاپه ئې ولیدل چې له بوکې سره یو تنکی زلمی راپورته شو، چیغې ئې کړې: زېری زېری دا دی یو تنکی زلمی!!... په یوه خوندي ځای کې ئې پټ کړ... ښه سلوك ئې ورسره کاوو، پرې مهربانه ول... په مصر کې ئې په ارزانه بیه وپلورو... پېرېدونکي خپلې مېرمنې ته وویل: په عزت او درناوي سره ئې ښه وساته، یا به ئې خپل زوی وګڼو یا امید دی کومه بله ګټه ترې راورسي...)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible] أَسَرُّوهُ [illegible]

[illegible] یوسف: ۹-۲۰

ګورئ چې قرآن په څومره دقیقه توګه د هغه مهال اجتماعي وضعیت انځور کړی، یو موندل شوی ماشوم شتمني ګڼل کېده، په موندلو سره به یوه بل ته زېری ورکاوو، د مریانو خرڅلاو ګرم بازار درلود او هر بې وارثه او موندل شوی ماشوم چې به کله د مریي خرڅوونکو لاس ته ورغی، نو ګران کار وو چې د هغوی له پنجو نه د خلاصون لاره پیدا کړي او خپلې کورنۍ ته بېرته وروګرځي، د یوه مریي په څېر به لاس په لاس کېدو، نامعلومې سیمې ته به ولېږدول شو او د مجهول برخلیك سره به مخامخ شو.

بایبل لیکي چې د یوسف علیه السلام ورونو د کاروان له لیدو سره هغه بېرته له کوهي راوایست او په کاروانیانو ئې وپلورو، دا خبره هم قرآن ردوي او هم ئې عقل نه مني، که دوی په کاروانیانو د پلورلو اراده درلودی نو ولې به ئې په کوهي کې اچاوو؟ یوسف علیه السلام د پلورلو په وخت کې کاروانیانو ته ویلی شو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریی نه یم، دا مې ورونه دي، پلار مې خبر نه دی... هیڅوك نه غواړي په داسې لانجې کې ښکېل شي او آزاد انسان د مریي په نامه واخلي!! قرآن فرمايي چې یوسف علیه السلام په مصر کې وپلورلی شو.

¼ç‹Ï, ĞR ‡& $Ÿèÿ Ÿƒ b& ǿ¤ã ç1q#B ’ĜÌò2 & ÿì ï&•Bw ŽÇ Ï B `Ï B ç1ŽIÔ$ “ Ï‰A%r

ª!$ Ï] ƒŠ$m Ę$È@ƒrÚ `Ï B ¼çJÏèã r ÇÚ ö Ę $’Î #Ï‘qä $Ÿ ÇB 7Ï ‹ Ÿ2 r #$!r

ÇËÈ šc qß=ê ƒ Ÿw Ä $Z9$ŽŸò2 & £Å9r ¾Ì Ï B #?ã ë= Ï‰ñ یوسف: ۲۱

د قرآن له وینا معلومېږي چې یوسف علیه السلام د کاروان سردار ته د خپلو ورونو د جفا داستان اورولی، د هغه عاطفه او زړه سوی راپارېدلی او دې نتیجې ته رسېدلی چې یوسف علیه السلام خپلې کورنۍ ته له ستنېدو منع کړي، له ځان سره ئې بوځي، تر څو د خپلو ځواکمنو او حسودو ورونو لخوا ونه وژلی شي، دا ئې غوره ګڼلې چې یو ښه ځای ورته پیدا کړي، د مصر په کوم معزز شخصیت باندې ئې په لوړه بیه وپلوري، دا ئې هم نه دي غوښتي چې په ګرانه بیه ئې وپلوري، د زیاتو پیسو ترلاسه کولو په ځای ئې د دې ښکلي او بااستعداده زلمي راتلونکې ته زیاته توجه کړې.

قرآن د قصې د دغې برخې په ترځ کې مونږ ته لارښوونه کوي چې کله کله ستر ستر شخصیتونه په ډېره لږه بیه خرڅ کړی شي!! هو په خدای قسم همداسې دی، ډېر ځله ستر ستر شخصیتونه، د خپلوانو په لاس او حتی د خپلو ضعیف النفسه ملګرو په لاس دښمنانو ته په لاس ورکړی شوي او وژل شوي!!

قرآن فرمايي چې د یوسف علیه السلام د ورونو طمع دا وه چې په دې سره به له خپلې مخې یو ستر خنډ لرې کړي او خپلو موخو ته د رسېدو لپاره به لار آواره کړي، خو نه پوهېدل چې د دې کار پایله به څه وي!! د خپل دغه شرمناك کار په عواقبو له پوهېدو عاجز وو او داسې ګومان یې نه کاوو چې یوه ورځ به بیا له یوسف علیه السلام سره مخامخ کېږي او دا ټوله ماجرا به د دوی مخې ته کېښنودی شي!! همداراز فرمايي چې په کوهي کې د لوېدو په مهال یوسف علیه السلام ته الهام وشو چې پروا مه کوه، له دې ځایه به ووځې، داسې ورځ به راشي چې دوی به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مخې ته سرټيټي او شرمنده ولاړ وي او دا کار به ورپه يادوي!! او دا هغه څه دي چې د حق د لارې مبارزينو ته د ستونزو او کړاوونو په مهال الهام کېږي، الله تعالی ئې له ناهيلۍ ساتي او په زړونو کې ئې هيلې او امېدونه راپيدا کوي. د يوسف عليه السلام د قصې په بيانولو سره قرآن د دغو دريو اساسي موضوعګانو د اثبات لپاره تاريخي بېلګې زمونږ مخې ته ږدي: د ورونړو مخالفت او د دوی په لاس کوهې ته لوېدل، د نامعلوم برخليك په لوري خوځېدل، په ارزانه بيه خرڅېدل، د ستونزو او کړاونو بېلګه، په ځاه کې د لوېدو په وخت کې دا الهام چې له دې ځايه به حتماً ژغورل کېږي او له کوهي وتل د نجات بېلګه او په پای کې له خپلو ورونړو سره په داسې حال کې مخامخېدل چې هغوی به په خپلو نادودو او جفاګانو شرمنده وي د برې او د دښمن د ماتې تاريخي بېلګه. تاسو به د بايبل په هيڅ برخې کې او د هيڅ قصې په ترڅ کې ونه مومئ چې له کومې قصې ئې داسې کوم ستر مطلب ثابتول او يوه مهمه لارښوونه کول په نظر کې وي.

بايبل ليکي چې د يوسف ورونړو د ده جامې د يوې وزې په وينو سرې کړې... پلار ته راغلل او وئې ويل: آيا دا د يوسف جامې نه دي؟ ... هغه جامې وپېژندې او وئې ويل: حتماً کوم ځناور خوړلی دی... نو له ويره ئې خپلې جامې څيرې کړې، زړې جامې ئې واغوستې... ډېرې ورځې ئې په ماتم تېرې کړې... د کورنۍ غړو هڅه وکړه چې هغه ته تسلي ورکړي خو ګټه ئې ونه کړه... وئې ويل: ترمرګه به د يوسف غم هېر نه کړم!! قرآن د بايبل دا وينا غلطه ګڼي او فرمايي:

ßqã$Zò2 •?r ßîKóŠ $YŽödŒ $Rĵ R/'»7 (q8$% ÇïÈ šc qãž ãš$±ã bd$/& yãä!`r

4?ã râä!`r ÇÐÈ ûüÏ%Ï»| ¹ $Zà2 ü9r $Z©9Bs+ßÎ MR& $Br Ü=ø!$$ãŸ2 'ù $YÌè»GB %Zã

ª!$r @ŠÏd ž6Áù #•B& b3Ýãž R& b3ã9 M9§™ @/ A$% 5>É. Q%Î ¾ÏhÁ ŠÏJ%

يوسف: ۱۲-۱۸ ÇÑÈ bqãÁ ?$B 4?ã 5$èGó3ß$

د يوسف عليه السلام ورونړه ماخستن په اوښلنو سترګو خپل پلار ته ورغلل او وئې ويل: پلاره! مونږ له يوه بله د مخکې کېدو لوبه کوله، يوسف مو د خپلو شيانو خوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته پرېښود، په همدې کې لېوه راغی او هغه ئې وخوړلو، ته به حتماً زمونږ په خبرې باور نه کوې که څه هم مونږ په يقين سره رښتونې وو، هغه ورته وويل: داسې نه ده، خپلو نفسونو غولولي يئ او کوم غلط کار ئې درباندې کړی، زما لپاره له ښه صبره پرته بل څه نه دي پاتې، ستاسو د دې خبرو په وړاندې به له الله تعالی مرسته غواړم. يوازې الله تعالی هغه ذات دی چې په داسې حالاتو کې ترې مرسته غوښتی شي!!

ګورئ د بايبل او قرآن د وينااوو ترمنځ څومره ژور توپير دی، يو د قصې اتل صابر، حساس او په حالاتو پوه انځوروي، د خپلو زامنو له وينا، څېرې او حرکاتو پوهېږي چې دروغ ورته وايي، نه ئې په خبرو باور کوي، نه ئې په اوښلنو سترګو غولېږي او نه ئې د يوسف عليه السلام هغه جامې دوکه کولی شي چې په نورو وينو ئې سرې کړې. صبر کوي، په غمونو کې خپل رب ته پناه وړي. خو بل ئې د داسې بې صبره انسان په څېر انځوروي چې له ډېره ويره خپلې جامې څيري، زړې جامې پر تن کوي او ژمنه کوي چې تر مرګه به دا غم هېر نه کړي!!

قرآن د دې قصې په ترڅ کې مونږ ته څو مهمې لارښوونې کوي:

- بايد په خپلو قضاوتونو کې تلوار او عجله ونه کړو، بايد محتاط واوسو، يوازې د متهم ظاهري بڼه، اوښلنې سترګې، غولوونکې ادعاګانې او هغه شواهد چې د خپلې ادعا د ثبوت لپاره ئې وړاندې کوي کافي ونه ګڼو، د متهم سوابق بايد په پام کې ولرو.
- يعقوب عليه السلام حساس او پوه انسان وو، د يوسف عليه السلام د ورونو په تصنعي ژړا، د قضيې په باب د دوی د خبرو له څرنګوالي، د يوسف عليه السلام د کميس له وضعې او له يوسف عليه السلام سره د ورونو مخکنيو حسادتونو ته په پام سره پوه شو چې زامنو يې رښتيا نه دي ورته ويلي او اصله قضيه ئې ترې پټه کړې ده.
- د مصيبتونو په وړاندې صبر کول د پيغمبرانو طريقه ده.
- ښايي يعقوب عليه السلام ته د خپل زوی يوسف عليه السلام تر ورکېدو دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم او اند ښنه لازیاته درنه وه چې زامن ئې داسې دي، له ده او له خپل وروړ سره ئې داسې څه کړي، بې شکه چې د یعقوب علیه السلام لپاره به د داسې زامنو زغمل او تحمل تر دې هم درونډ پېښی او له زغم او حوصلې اوچت وو چې یو زوی ترې ورك شوی، د یوه شریف او بااحساسه انسان لپاره دا ډېر درونډ پېښی وي چې خپل زامن د خپل اوچت انتظار خلاف ګوري او له داسې کسانو سره په یو ځای ژوند کولو مجبور شوی وي!!

• یعقوب علیه السلام چې په خپله جلیل القدره پیغمبر او د یوه ستر او اولوالعزمه پیغمبر ابراهیم علیه السلام لمسی دی او الله تعالی ته د نږدې توب او د معنوي مقام په لحاظ خورا اوچت مقام لري، خو سره له دې ستر او اوچت معنوي مقامه، له غیبه بې خبره دی، له دې عاجز دی چې پوه شي زامنو ئې له یوسف علیه السلام سره څه کړي دي؟!! څو کیلو متره لرې د ده نازولی او ګران زوی په کوهي کې پروت دی، خو دی ئې نه له حاله خبر دی او نه ئې مرسته کولی شي!! خپل عجز او ناتواني په دې الفاظو بیانوي: یوازینی مستعان او مرستندوی الله تعالی دی، فقط له هماغه ذات نه باید مرسته وغوښتلی شي. په دې بیان سره د هغو ناپوه خلکو خولو ته سخت ګوزار ورکړی شوی چې په غیب باندې له الله تعالی پرته د بل چا د پوهېدا دعوا کوي!! د قصې دغه برخه مونږ ته د قرآن عظیم الشان له اساسي مطالبو نه یو مطلب په ګوته کوي، هغه دا چې په ځمکه او آسمان کې له الله تعالی پرته نه څوك په غیبو علم لري او نه د چارو د سمبالولو واك او اختیار لري، هر څوك چې له خدایه پرته بل چا ته د غیبو د علم نسبت وکړي او هغه د چارو متصرف وګڼي په واقع کې یې قرآن تکذیب کړی دی.

بایبل د قصې په منځ کې د یهودا او تامار تر عنوان لاندې یوه بله خندونکې قصه رااخلي او وایي: په دغو ورځو کې یهودا د پلار له کوره عدولام ته ولاړ او د حیره نومي کس خوا ته دېره شو، هلته ئې شوعا نومې ښځه په نکاح کړه... له هغې د دریو زامنو عیر، اونان او شیله خاوند شو...عیر ته ئې تامار نومې نجلۍ راواده کړه... خو دی شریر انسان وو نو ځکه خدای وواژو، یهودا د ده وروړ ته وویل چې زمونږ له دود د ستور سره سم ته باید د خپل وروړ کونډه ځان ته په نکاح کړې تر څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ورور نسل پاتې شي!!! ده په نکاح کړه خو د نږدېکت په وخت کې به ئې اعتزال کاوو تر څو تامار حامله نه شي او د ده اولاد د بل په نامه یاد نه شي!!! د اونان دا کار د خدای خوښ نه شو نو ځکه ئې هغه هم مړ کړ!!! یهودا خپلې نږور تامار ته وویل چې د پلار کره ولاړه شه کله چې شیله ځوان شو تا به ورنکاح کړم... خو یهودا له دې وېرېدو چې شیله هم مړ نه شي... څه موده وروسته د یهودا مېرمن مړه شوه... یهودا غوښتل تمنه ته ولاړ شي... تامار خبره شوه... د کونډتوب جامې ئې وایستې... د دې لپاره چې ونه پېژندی شي یو ټیکری ئې په سر کړ او خپل مخ ئې پرې پټ کړ او د کور په دروازه کې د یهودا په انتظار ودرېده... غوښتل ئې له هغه غچ واخلي چې ولې ئې شیله ته په نکاح نه کړه.. یهودا ولیده... د فاحشې ګمان ئې پرې وکړ... خوا ته ئې ورغی... غوښتنه ئې ترې وکړه... نه پوهېدو چې خپله نږور ئې ده... د یوه سېرلي په بدل کې ئې نږدېکت ورسره وکړ... او خپله عصا او ګوتې ئې په ګرو کې ورته کېښوده... څه موده وروسته یهودا ته خبر ورسېدو چې تامار زنا کړې ده... ده ئې د سوځولو فیصله وکړه... تامار وویل: د دې عصا او ګوتې خاوند زما د اولاد پلار دی... یهودا وویل دا څه تقصیر نه لري... ځکه ما خپل زوی شیله ته په نکاح نه کړه... له سوځولو ئې تېر شو.... تامار دوه ګوني وزېږول... د زېږون په وخت کې یوه ماشوم لاس راوایست او قابلې د ده په مټ سور تار وتاړو... هغه لاس شا ته کړ... او بل تر ده مخکې وزېږېدو!!! یو ئې فارس (بهر راوتونکی) او بل ئې زارح (سور) ونوماوو!!!

په دې ضمني قصې کې دا د حیرت وړ خبرې مومو:

- اونان باید د دې لپاره د خپل ورور له کونډې سره نکاح وکړي چې د مړ ورور نسل دوام وکړي!! نه پوهېږو چې د دې نوې نکاح په نتیجه کې زېږېدونکې اولاد به ولې د مخکني ورور نسل او اولاد ګڼل کېږي؟!! او اونان به ولې د دې لپاره اعتزال کاوو چې اولاد ئې د بل په نامه یاد نه شي؟!!
- دا خبره کوم عقل منلی شي چې تامار د دراوزې په خوله کې ودرېده، یهودا ورباندې رابرابر شو، د دې له انتظار سره سم د دې خوا ته راغی، مطالبه ئې ترې وکړه، موافقه وشوه، یهودا هغه له خبرو ونه پېژنده، له رنګه ئې هم ونه پېژنده، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ بکت په مهال ئې هم له خبرو او له رنګه ونه پېژندہ!!! ګواکې دا د پټو سترګو او له لیدو کتو او خبرو پرته کومه معامله وه!! په همدې یو ځل نړۍ بکت سره هغه حامله شوه!!! او همدا حامله کېدا هغه څه وو چې تامار غوښتل...

- یوه ماشوم خپل لاس راوایستو، قابلې سور تار ترې تاو کړ، په شا شو، بل راووت!!!

تاسو به بایبل له داسې مسخره خبرو ډك ومومئ. باور وکړئ ما ته د بایبل د لیکونکي خبرې هومره د حیرانتیا او تعجب وړ نه بریښي لکه د بایبل د منونکو دا سفاهت او بې عقلي چې له داسې مسخره قصو ډك کتاب یو مقدس کتاب ګڼي، لیکونکی خو ئې خاص مقاصد لري، خو منونکي ئې څه بلا وهلي چې داسې بېهوده خبرې مني؟!!

- قرآن د بایبل دا ادعا ردوي چې کاروانیانو یوسف علیه السلام له خپلو وروڼو وپېرېدو، د دې ادعا برعکس وايي چې کاروانیانو له څاه راوایست او د موندل شوې قیمتي متاع په څېر ئې پټ کړ، د قرآن په دغو مختصرو الفاظو کې هومره ژور مطالب پراته دي چې د هغه مهال د ټولنې د دردونکي وضعیت د دقیق توضیح لپاره کفایت کوي، د کاروان د سالار یو غلام هغه ته د یوه تنکي ځوان د موندلو زېرې ورکوي، هغه ئې د قیمتي متاع په څېر پټ ساتي او دا ځکه چې دی به څو ورځې وروسته د مصر په بازار کې په ګرانه بیه پلوري، یعني هغه مهال نه یوازې د غلامانو د پېر پلور بازار ګرم وو بلکې دومره بې امنیتي خوره وه چې چا ته به کوم ماشوم او تنکی زلمی په لاس ورغی، که څه هم د کومې آزادې او عزتمنې کورنۍ غړی به وو، بس د غلامانو په ډلې کې به شامل شو، له خپلې کورنۍ سره به ئې روابط د تل لپاره وشلېدل، د بېرته ستنېدو مجال ئې نه شو ترلاسه کولی، د مجهول برخلیك په لوري به یوړل شو، لاس په لاس به شو، په یوه بل به خرڅ شو، په دې سره قرآن حکیم د هغه مهال اجتماعي وضعیت په دقیقه توګه انځور کړی.

یوسف او د فوطیفار مېرمن

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: په مصر کې د فرعون د ساتونکو مشر

(c) ketabton.com: The Digital Library

فوطيفار، يوسف په بيه واخيست... څه موده وروسته ئې دی د خپل کور او تجارت ناظر وټاکو... يوسف ښاېسته ځوان وو، د فوطيفار مېرمنې زړه پرې بايلو... له هغه ئې د مباشرت غوښتنه وکړه... هغه ونه منله او وئې ويل: بادار مې پر ما دومره اعتماد کړی، د خپلو ټولو شتمنيو اختيار ئې راسپارلی... څنګه به دا کرکجن کار کوم... دا د خدای په وړاندې لويه ګناه ده... خو هغې لاس نه اخيست... يوه ورځ يوسف د کور په کارونو لګيا وو... له دوی دواړو پرته بل څوك په کور کې نه وو... هغې مېرمنې لاس ورواچاوو چې له ما سره څمله... يوسف ترې وتښتېدو او له کوره ووت، خو جامه ئې د هغې ښځې په منګولو کې پاتې شوه... ښځې خدمتګارانو ته چيغې کړې او هغوی ته ئې وويل: خاوند مې يو عبراني نوکر کور ته راوستی، دا دی ما ته ئې سپکاوی راواړولو... زما خونې ته راغی... لاس ئې راواچاوو... ما چيغې کړې او دی وتښتېدو او دا دی جامه ئې زما په لاس کې پاتې شوه... کله چې فوطيفار د خپلې مېرمنې خبرې واورېدې ډېر په غصه شو او يوسف ئې په هغه زندان کې واچاوو چې د پاچا نور بنديان په کې اچول شوي وو!!!)

د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: تا خو څو سطره مخکې ليکلي چې په کور کې بل څوك نه وو، نو د فوطيفار مېرمنې چا ته غږ کړ او دا خدمتګاران په يوې چيغې څنګه او له کومه راورسېدل؟!! راشه د قرآن وينا واوره چې څومره دقيقه او له ژورو لارښونو ډکه ده:

- قرآن د قصې دا برخه د يوسف عليه السلام د ابتلاء او آزمويني د يوه بل، خو ډېر حساس او خطرناك پړاو په توګه رااخلي، تر دې مخکې د ورونو له مخالفت او حسادت سره مخامخ شو، په کوهي کې واچولی شو، په ارزانه بيه خرڅ شو، بل ملك ته يوړل شو، آزاد ژوند ئې د غلامۍ په ژوند بدل شو، په پای کې د يوې مفسدې مصري کورنۍ نوکرۍ ته اړ شو او دا د ده د ژوند تر ټولو حساسه مرحله او ترټولو خطرناکه آزموينه، اوس له يوه بل دښمن سره مخامخ دی، مخکني دښمن په زړه کې ورته کينه او حسادت درلود، خو دا دښمن په زړه کې ورته هوس او شهوت لري، هغه په کوهي کې وغورځاوو او دا ئې د ګناه په ډنډ کې غورځول غواړي، د دې دښمن دام ډېر غولونکی او جالب دی او ځان ترې ساتل ډېر ګران.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- قرآن نه د دې مصري نوم اخلي او نه ئې د مېرمنې، دا ځکه چې قرآن د تاريخ کتاب نه دی، د نومونو يادول نه مفيد دي او نه ضروري، د عزيز مصر په نامه ئې يادوي او دا د دې لپاره چې وښيي د مصر ټول هغه شخصيتونه چې دا ئې يو وو، د ده په څېر ول، په خپلو کورونو کې ئې زلمي خدمتګاران او ښېغلې خدمتګارانې ساتلې، د دې پروا ئې نه وه چې له دې څه فتنې راولاړېږي، داسې پېښو ته ئې د ګناه په سترګه نه کتل، خاص اهميت ئې نه ورکاوو، دا اختلاط او حتی په جنسي روابطو کې آزادي د هغو کورنيو يوه عادي او عامه معامله وه او د هر اشرافي ژوند يوه لازمي ځانګړتيا ده.

د قرآن له وينا معلومېږي چې د مصر عزيز د يوسف عليه السلام له ليدو سره سم د هغه له څېرې، ناستې ولاړې، هوښيارتيا او زيرکتيا نه پوه شوی چې هغه يو غلام نه، بلکې له يوې شريفې کورنۍ سره تعلق لري چې د حوادثو او پېښو طوفانونو له دې برخليك سره مخامخ کړی، نو ځکه ئې خپلې ښځې ته وويل: نه ښايي له هغه سره د مريي په څېر چارچلند وشي، بلکې په کار ده ښه ئې وپالې، هيله ده چې په دې کور کې د هغه شته والی مونږ ته ګټور ثابت شي، که مو په هغه کې نورې ښېګړې او وړتياوې وموندې په زويولۍ به ئې ونيسو او د خپلو ټولو شتمنيو امين او وارث به ئې کړو.

- قرآن فرمايي چې د عزيز مصر مېرمنې يوسف خپلې خونې ته وروغوښت، دروازې ئې کلکې وتړلې، بيا ئې يوسف ته بلنه ورکړه، هغه انکار وکړ، وئې ويل: الله تعالی مې رب دی، دغه ځای ته ئې راورسولم، دومره پېرزوينې ئې راباندې وکړې، دا کار لوی ظلم دی، ظالمان نه ژغورل کېږي او نه برياليي کېږي!! او يقيناً چې هم هغې د ده تلوسه وکړه او که ده د خپل رب برهان نه وی ليدلی حتماً ئې د هغې تلوسه کوله، په دې توګه مو فحشاء او بدکاري ترې وګرځوله، بې شکه چې هغه زمونږ له مخلصو بندګانو څخه وو، (هغې غوښتل لاس ورواچوي، دی ترې وتښتېدو)، له لمنې ئې ونيولو، (لمنه ئې وشکېده او د هغې ښځې په منګولو کې پاتې شوه)، د دروازې له پرانستلو سره سم ئې د ښځې خاوند په خپلې مخې کې وموند، مېرمنې ئې وويل: د هغه چا سزا به څه وي چې غوښتل ئې ستا مېرمنې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپکاوی ورواړوي؟! ده وويل: دې له ما نفساني غوښتنه درلوده، د کورنۍ له غړو نه يوه شاهد داسې شهادت ورکړ: که ئې کميس له مخې غوڅ شوی وي، نو دې رښتيا ويلي او دی دروغجن دی خو که کميس ئې له شا غوڅ شوی وي نو بيا خو دې دروغ ويلي او دی رښتونی دی، چې وئې ليدل کميس ئې له شا غوڅ شوی، نو خاوند ئې مېرمنې ته وويل: دا ستاسو ښځو مکرونه دي، ستاسو مکرونه ډېر ستر ستر دي، يوسفه! له دې تېر شه او ته اې ښځې! د خپلې ګناه معافي وغواړه، يقيناً چې خطا شوې يې!!

د قرآن الفاظ دا دي:

A$% š• 9 Mød ôM9$%r šU ‘qä9$# ôM)=ñr ¾ÏmÅ¡øÿR ` ã $gÏF/ † Î qèd ÓÉL©$# çµø?r‘r

¾ÏmÎ ôM£d ô‰s)9r ÇËÌÈ šc qßJÎ=»©à9$# ßxÎ=øÿãƒ Ÿw ¼çµR) ‘ ’În/u‘ ¼çµR) «! $# sŒ$yètB

ôÏB ¼çµR) äþ!$t±ósxÿø9$#r äþqß¡9$# çµ÷Ztã $ÎŽÇ ZÏ9 7 ÏÏ ‘ Ÿ2 ¾ÏmÎn/u‘ ` »dö/ç#äu‘ b& Iwöqs9 $kÍ5 §Nydr

$d%Ïÿ™ $Šyøø9$# ‰yŠ `Ï B ¼çµÁ‹ÏJ% ôN£‰s%r >$7ø9$# $)6GŠ$#r ÇËÍÈ šú üÅÁn=ÜÏ9$# $R ŠÏ6ã

ÇËÎÈ ÒO ŠÏ9r & ëU #‹ãtã ÷r& ` f óçbr& Hwî) #äþqß™ 7Ïd'Î Š#‘& ôB $tB ôMs9$s% É>$7ø9$#$!

@ç6è `ÏB £‰è% ¼çµÁ‹ÏJ% šc %. bÎ) $gÎ=÷dr& ôÏB Ó‰Ïd$© ‰Îg©r ÓÅ¡øÿR ` ã ÓÍ_øŠr‘ ‘ ‘Ïd A$%

`ÏB qèdr ôM/ ‹3ù 9ç/ŠŒ `ÏB £‰è ¼çµÁ‹ÏJ% b%. bÎ)r ÇËÏÈ ûüÎ/É»3ø9$# `ÏB qèdr ôM%‰|Áù

£ä%ø. bÎ) £äÏ%øŸ2 `ÏB ¼çµR) A$% 9ç/ŠŒ `ÏB £‰è ¼çµÁ‹ÏJ% #ä‘ $£J=ù ÇÐËÈ ûüÏ%Ï‰»¢Á9$#

ûüÏÎÛ$sƒø:$# `ÏB ÏMZà2 Å7R) Î Å7Î/R‹Ï9 “ÌÏøótGó™$#r #‹»d ôã óÚÌôã& ß# ß™qãƒ ÇËÑÈ xb$ã

ÇËÒÈ يوسف: ۲۳-۲۹

د قرآن دا برخه څو لارښوونې او ظريف ټکې زمونږ مخې ته ږدي:

• الله تعالی يوسف عليه السلام د خورا ستر ماموريت او لويې دندې لپاره غوره کړی وو، د يوه ستر انقلاب لپاره، د يوه سياسي، اجتماعي، فکري او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاقي انقلاب لپاره، د مصر په څېر په يوې داسې ټولنې کې چې له مدني لحاظه ډېره مخکې تللې خو له فکري او اخلاقي لحاظه ډېره وروسته پاتې، ظلم، فساد او بې عدالتي خپل تور وزر پرې غوړولی، واکمنان ئې په فساد کې تر ستونې غرق، مظلومان له خپلو ټولو انساني حقوقو محروم، د واکمنانو د هوسونو قرباني، په نه ګناه زندان ته درومي او د اربابانو د مزاج خلاف په يوه معمولي کار په دار ځړول کېږي، دا ستر مأموريت سپېڅلی، مهذب، مدبر او د ډسپلين خاوند قيادت او زعامت ايجابوي، هغه کسان چې د اسلامي ټولنې د جوړولو په لاره کې مبارزه کوي، هغه ټولنه چې پيغمبران عليهم السلام ئې پر جوړولو مأمور شوي، بايد دغسې لوړ شخصيت ولري او د مبارزې په لوړو ژورو کې د دوی دا وړتياوې راڅرګندې شي.

- که چېرې ظروف او شرايط په ګناه کې د انسان د پرېوتو مشوق وي او هغه ګناه ته وهڅوي، نو د ډېرو سترو شخصيتونو د لوېدو او سقوط احتمال هم شته، له هغو ظروفو او شرايطو نه چې انسان ګناه ته رابولي يا يې ورته را کاږي بايد ځان وساتو.
- که چېرې يوسف عليه السلام د خپل رب برهان نه وی ليدلی، د هغې مېرمنې په لوري به ښويېدلی وو، راشئ وګورو چې دا الهي برهان څه وو؟ د آيت له فحوی نه معلومېږي دا برهان د يوسف عليه السلام هغه احساس وو چې په دغو الفاظو سره ئې بيان کړ: الله تعالی مې رب او پالونکی دی، دې غوره مقام ته ئې راورسولم، ظالمان نه ژغورل کېږي، همدغه احساس د دې باعث شو چې د ځوانۍ په هغه طوفاني دوره کې د شيطان او نفس له وسوسو خوندي پاتې شي.
- قرآن فرمايي چې په دې کار سره يوازې دا نه چې دی له دغې ګناه نه وژغورل شو بلکې په همدې سره بې حيايي او بدکاري له ده نه په شا وتمبول شوه!! د قرآن دا وينا په سطحي نظر سره انسان ته عجيبه برېښي، خو په لږ دقت سره پوهېدی شي چې په دې الفاظو کې ډېر ژور او ظريف مطالب پراته دي، څوك چې په لومړي ځل د خپل نفس ناروا غوښتنې او د خپل هوس د هڅونې په وړاندې صبر وکړي، تسليم نه شي او پښې ئې له ښويېدو وژغورل شي، دغه کار په ده کې د ځان ساتنې هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواك او احساس كمال او قوت ته ورسوي چې په راتلونكې كې د داسې هڅونو په وړاندې ئې پښې ونه ښويږي، چا چې په لومړۍ مقابلې كې د بديو په وړاندې ماتې ونه خوړله، د بديو د مقابلې ځواك ئې لازيات پياوړى او مضبوط شي او چا چې په لومړۍ مقابلې كې ماتې وخوړه، بيا بيا به تر بريدونو لاندې راځي او ماتې به خوري، ځوك چې د بدكاريو دروازه پرانېزي ترل ئې ورته ګران شي او ځوك چې د لومړي ځل لپاره د هغې له پرانستلو ډډه وكړي د تل لپاره ترې خوندي پاتې شي، يوه ګناه نورو ګناهونو ته لار پرانېزي، يوې ګناه ته په منفي ځواب ويلو سره د نورو مخه نيول كېږي، يوسف عليه السلام هغې لومړۍ بلنې ته په منفي ځواب ويلو سره ټولو هغو كسانو ته ځواب وركړى چې د ده د بې لارې كولو طمع ئې كوله، ټول په دې پوهېدلي چې دا هوښيار ښكار په لومې كې نه نښلي، چې د عزيز مېرمن په دې ونه توانېده نور به څنګه هغه ښكار كړى شي او څنګه به د هغه د ښكار كولو جسارت او طمع كوي؟!! هو؛ په دې سره الله تعالى له يوې خوا دى د ځوانۍ په هغو شېبو كې چې احساسات ښه په ځوښ كې وي او هوس ډېر ځپانده په ګناه كې له پرېوتو وساتو او له بلې خوا ئې بد كارۍ ته بلونكي ځواكونه په فرسخونو له ده لرې كړل.

- الله تعالى هغه د مصر د ټولنې د زعامت لپاره غوره كړى وو، د مصر د هغه وخت پر ټولنې د فحشا، اخلاقي فساد او جنسي آزادۍ تور وزر غوړېدلى وو، په خاصه توګه د ټولنې په لوړ پوړيو او اشرافي كورنيو كې دا بيماري په پراخه پيمانه خوره وه، له دې پلوه ئې حالت داسې وو لكه د نن ورځې د لوېديځې نړۍ د ګنده ټولنو حالت، جنسي بې لاريتوب ته نه يوازې د ګناه په سترګه نه كتل كېدل بلكې يو عادي كار ګڼل كېدو، د يوسف عليه السلام دا كار د دې باعث شو چې د مصر ټولې هغه مېرمنې چې په خپلو نخرو سره ئې د مصر هر واكمن په آسانۍ سره ښكار كاوو له ده ناهيلې شي او د ده د بې لارې كولو طمع ونه كړي، كه د عزيز مېرمن ونه توانېده چې يوسف عليه السلام د خپلې ځوانۍ په موسم كې دوكه كړي، هغه وخت چې احساسات ځپانده وي او په داسې حالت كې چې دى ئې مربي او خدمتګار وو، نو له هغه وروسته چې د عمر پوخوالي ته ورسېږي او د مصر واكمن شي، نو څنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به هغوی وکولای شي چې دی ښکار کړي!! د قرآن دا الفاظ څومره دقیق دي: (ترڅو په دې توګه بدکاري او بې حیائي ترې äš±ó ÿy$# äþ¡ 9$¢zã $Î¢ Zï ایساره کړو!!)، داسې ئې نه دي ویلي چې هغه مو له بدکارۍ او بې حیایۍ راایسار کړ، نه بلکې بدکاري او فحشاء ترې ایساره شوه، یعني هغه کار یې وکړ چې نور بدکاري او بې حیایي ورته نږدې نه شي.

- د هغو ټولو آزمېښتونو له جملې نه چې یوسف علیه السلام ورسره مخامخ شوی، خورا لوی او خطرناك ئې همدغه آزمېښت وو، د ورونو مخالفت، کینه او حسادت، په څا کې لوېدل، مرییتوب ته لېږدېدا او بندي کېدا... دا ټول تر دې آزمېښت ډېر ډېر آسانه ول.

ګورئ چې د قرآن د وینا په لفظ لفظ کې څومره ژورې لارښوونې او ظریف ټکې مخې ته راځي، دوه څېرې ئې په ډېره دقیقه او اغېزمنه توګه انځور کړې: یو د خدای بنده او بل د نفس بنده، یو له ګناه تښتي او بل په ګناه پسې زغلي، یو د ځوانۍ په جذباتي موسم کې له ګناه ځان ساتي او بل په داسې حال کې د ګناه هڅه کوي چې ټولې جسمي او جنسي اړتیاوې ئې رفع شوې، دواړه د دروازې په لوري منډې وهي خو یو ئې د پرانستلو او له ګناه نه د ځان ژغورلو په نیت او بل ئې د دې لپاره چې خلاصه نه شي او ښکار ئې له منګولو ونه وځي، دواړو د دروازې په لوري وځغاستل، یو یې له ګناه نه د تېښتې لپاره او بل یې د بې لارې نفس د اشباع لپاره، یو یې له خدایه ویرې تېښتې ته اړ کړی او بل یې د زړه له مراد نه د محرومېدو وېرې، عجیبه صحنه ده، دوه متضادې څېرې په یوه تګلوري کې، د یوه منزل په لور په منډو، مګر له بېلا بېلو موخو سره، څه عجیبه صحنه ننداري ته ایښودل شوې، هغه صحنه چې زړه په لړزا او درزا راولي، مشاعر هڅوي، په انسان کې وجد راپاروي. ډېر داسې کسان مومې چې دوی او هڅې ئې د دې صحنې له څېرو سره ورته دي، ټول په یو تګلوري کې، د یوه هدف او مقصد په لور تلوار کې، کله نا کله له ورتو شعارونو او ادعاګانو سره، خو یو یې د رحمن خدای لپاره او بل یې د نفس او شیطان په حکم، یو یې په پاك لمنتوب سره او بل یې له لړلو او ملوثو لاسونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره، یو یې له الله تعالی نه د ویرې نه په ډك زړه سره او بل یې له خیرن، خچن او ګنده ضمیر سره.

- دواړه د خپل محسن په وړاندې ودرېږي، د یوه د ژوند ملګری او د بل آقا، یوه ته دې محسن هر څه ورکړي او د خپل ژوند شریکه ئې ګرځولې، خو له بل سره ئې یوازې دومره کړي چې په نوکرۍ ئې نیولی، یو خپل محسن ته صادق او وفادار او بل ورته خائن او بې وفا، مجرم تر بې ګناه مخکې د ځان د برائت ادعا کوي او بې ګناه تورنوي او د هغه لپاره د سزا غوښتنه کوي!! پاك لمنی بېګناه له دې ډډه کوي چې بل تورن کړي، له ځانه دفاع ته اړ کېږي.
- لکه څنګه چې مو د یوسف او د هغه د وروڼو په قصې کې ولوستل چې تېری د یوسف علیه السلام د وروڼو لخوا شوی، هغه یې څا ته وغورځاوو او بیا ئې د ده کمیس د دې لپاره په "کاذبه وینه" سور کړ چې پلار پرې وغولوي، دلته هم وینئ چې تېری د بدکار او مجرم له پلوه دی او د صالح مظلوم کمیس په کې څیري شوی، هغه تورن شوی او هغه په زندان او دردناك عذاب ګواښل شوی!! که تاریخ ته یو ځغلند نظر واچوو نو وبه ګورو د دغو دوو انساني لوریو ترمینځ د تاریخ د ټولو ټکرونو ماهیت همدغسې دی.
- کله چې دوی دواړه د مصر عزیز د وره خوله کې وینې، نو مجرمه ښځه ئې په جګ غږ وایي: یوسف ستا پر عزت او ناموس د تېري او لاس اچولو نیت درلود، د داسې تېري کوونکي سزا له دې پرته بل څه کېدی شي چې یا بندي شي او یا سخت تعذیب شي!! په دې صحنه کې هم ګورئ چې د شر او فساد سمبول یرغلګر دی، تبلیغات او افتراءات د هغه له لوري دي او د پاك لمنتوب او تقوا لوری تر تهاجم لاندې او دفاع ته اړ شوی!! تل همداسې وي، د چا لمن چې په ګناهونو لړلې وي هغه څوك په ګناه تورنوي چې له ګناه نه د تېښتې پر وخت ئې لمن څیرې شوې. اکثراً داسې کېږي چې سپیځلي خلك د خپل سپېڅلتوب نه د دفاع لپاره د تبلیغ ډېر لږ احساس کوي او دا ضرورت لږ احساسوي چې د خپل پاك لمنتوب لپاره دلایل وړاندې کړي، دا مجرمان او ګناه ګاران دي چې د خپل جرم د پټولو او سپېڅلتیا د اثبات لپاره تبلیغاتو ته ضرورت لري، دوی د ځان د تبرئې لپاره نور خلك تورنوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- الله تعالی په خپله له مخلصو بندګانو دفاع کوي، هغه تل له متقیانو او پرهېزګارانو سره دی، یوازې ئې نه پرېږدي، آزمېښتونه پرې راولي، په لوړو ژورو سره ئې آزمويي، دا ځکه چې ابتلاء او آزمېښت د الله تعالی سنت دی او دا ځکه چې د آزمېښتونو په ترڅ کې د متقیانو روزنه کوي، په دې سره د دوی شخصیت ته مزیده ځلا ورکوي، خو هیڅکله ئې د ښمنانو په وړاندې یوازې او بې اسرې نه پرېږدي، چا چې د آزمېښتونو په دوران کې تر پایه پورې صبر وکړ، الهي مرسته به ئې خامخا خوا ته را رسي، د باطل د پلویانو او ملګرو له منځه به داسې ځوك راولاړوي چې له حق پالونکو دفاع وکړي، د مخالف لوري تورونه رد کړي او د دوی پر پاکۍ او پاك لمنۍ شهادت ورکړي!! د یوسف علیه السلام لمن داسې څیرې شوې چې د یوسف علیه السلام پر پاکي او د عزیز د ښځې په بدلمنتوب شاهدي ورکوي، هماغسې چې په وینو لړلی کمیس یې یعقوب وپوهاوو چې لېوه نه دی داړلی، بلکې ورونو ئې کوم بل کار پرې کړی.

د عزیز مصر غبرګون ډېر سوړ، له دې هم ډډه کوي چې خپلې مېرمنې ته کومه سخته خبره وکړي، دا خو پرېږده چې طلاقه ئې کړي، سزا ورکړي، یا دا له یوسفه لرې کړي او یا یوسف ترې لرې کړي، له خپله کوره ئې وباسي او بل ځای ته ئې ولېږي، تر څو د دې فاجعې له بیا تکراره مخنیوی وکړي، فقط دومره ورته وايي: د ښځو مکرونه همداسې وي!! په مکرونو کې ډېر مهارت لري!! د عام خطاب په ډول، داسې چې نورې ښځې ئې هم په کې شاملې کړې دي: د ښځو مکرونه همداسې وي!!! د دې دا کار خطا او غلطي ګڼي خو په دې معنا چې ولې ئې خپل حیثیت او مقام ته پام نه دی کړی، دا خو ستا نوکر دی نه سیال!! یعني دا کار په خپل ذات کې د اعتراض وړ نه ګڼي یوازې په هغه صورت کې ئې د اعتراض وړ شمېري چې له خپل سیال سره نه وي!! یوسف ته ئې وویل: له دې خبرې نه تېر شه، څه چې درسره شوي هغه هېر کړه او سترګې پرې پټې کړه!! او خپلې ښځې ته ئې وویل: د خپلې ګناه لپاره بخښنه وغواړه، اشتباه دې کړې ده!! خو د ده په الفاظو کې دا وضاحت نه شته چې له چا بخښنه وغواړي، له الله تعالی نه که له خپل مېړه نه؟! د ده الفاظ دا وو: انك كنت من الخاطئين : یقیناً چې ته له خطا شوو څخه یې!! آیا له دې خبرې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده مقصد دا دی چې ګناه دې کړې، دا عمل خو ذاتاً یوه ګناه ده او یا دا چې دا ګناه نه بلکې یوه اشتباه ګڼي او معنا ئې دا ده چې ولې ئې په یو مریي او غلام باندې زړه بایللی او له هغه ئې د زړه مراد غوښتی؟! د آیت الفاظ ډېر صریح دي، ده په پای کې د ذنب، جرم او اثم پر ځای د "خطا" لفظ کارولی چې مطلب ئې دا دی: د یوې شریفې کورنۍ عزتمنه مېرمن چې په خپل مریي زړه بایلي لویه اشتباه کوي!!

د مصر د عزیز له خبرو نه داسې معلومېږي چې د ده قصد دا دی چې مېرمن ئې باید په خپله له ده نه بخښنه وغواړي، باید له خپل دغه مېړه نه بخښنه وغواړي چې دا ټول آرام او له عیش او عشرته ډک ژوند یې ورته مهیا کړی، دومره پراخ او زیات نعمتونه ئې تر پښنو لاندې ورته غوړولي، خو له دې سره سره دا بل چا ته زړه ورکوي او یوه مریي ته پر ده ترجیح ورکوي!!

ګورئ چې یوسف علیه السلام د دغو ټولو نعمتونو پر یوې وړې برخې لاس موندلی، له دې ټولو نعمتونو څخه ډېر لږ څه د ده هم په برخه شوي، خو دی ئې په مقابل کې د الله تعالی پاس ساتي او ګناه کول د نعمت کفران ګڼي او ترې ځان ساتي، مګر د مصر د عزیز ښځه څومره ناشکره ده چې د دغو ټولو نعمتونو په وړاندې د خپل مېړه پاس نه ساتي؟! د نعمتونو وفرت او ډېروالی غالباً د هغه کفران ته لاره وباسي او انسان د منعم په وړاندې ناشکرۍ ته هڅوي او په انسان کې د عصیان او طغیان سبب ګرځي.

بایبل دلته د دې قصې له یوې ډېرې مهمې او حساسې برخې هسې تېرېږي، خو قرآن ئې په تفصیل سره بیانوي او فرمایي: د ښار ځینو ښځو په خپلو غونډو او مجلسونو کې دا تبصرې پیل کړې چې د عزیز مصر مېرمنې په خپل نوکر زړه بایللی، دا خو ئې څرګنده غلطي کړې ده!! (د دې له شأن سره خو دا نه ښایي چې له خپل غلام سره مینه وکړي، دا چېرې او غلام ئې چېرې!!)، قرآن فرمایي چې دا هسې د دوی مکر وو، ټولې په همدې مرض اخته وې، هسې ئې خپلو خاوندانو ته داسې ښوده چې دوی د عزیز مصر د مېرمنې په څېر نه دي، په دوی دې دا بد ګمان نه کوي!! کله چې د عزیز مصر مېرمن د دوی له دې مکره خبره شوه نو د مېلمستیا بند وبست ئې ورته وکړ، د یوې صفې په سر ئې ورته ځای برابر کړ، د هرې یوې مخې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې د مېوې لوښی او چاړه کېښوده، کله چې دوی په خوراك لګیا وې یوسف ته ئې د دوی خوا ته د څه وروړلو امر وکړ، کله چې د مصر د واکمنو مېرمنو ولید، حسن ته ئې هك پك او مجذوبې شوې، بې اختیاره ئې خپل لاسونه غوڅ کړل، د عزیز مېرمنې پرې غږ کړ: دا هماغه کس دی چې تاسو پرې ملامتولم، هو! ما ترې د زړه مراد وغوښتو مګر هغه ډډه وکړه او که غوښتنه مې ونه مني او اوامرو ته مې غاړه کښېنږدي ځای به ئې زندان وي، خوار او ذلیل به شي، یوسف (چې د دوی خبرې ئې اورېدلې او متوجه شوی چې اوس نو وضعیت لا ډېر خطرناك شو، دلته راغونډې شوې مېرمنې ټولې د دې په څېر دي اوس به هڅوې هم د ده د بې لارې کولو هڅه کوي، نو الله تعالی ته ئې د دعا لاسونه اوچت کړل او) وئې ویل: زما ربه! زندان تر هغه څه راته غوره دی چې دوی مې وربولي! که ته مې د دوی له مکره ونه ساتې دوی ته به مایل شم او د نورو جاهلانو په څېر به شم!! الله تعالی د ده دعا قبوله کړه، له دې ګنده محیطه ئې د ده د لرې کولو پرېکړه وکړه، عزیز مصر سره له هغه چې حقایق ورته څرګند شوي وو دا فیصله وکړه چې تر یوې مودې ئې زندان ته ولېږي.

د قرآن الفاظ دا دي:

$RÎ $7ãn $gÿó© ôã% ¾ÏmÅ¡øÿR `ã $g9Gù ŠÍr•êf/Íè$$Î/ &•Bø$Ïj/Ÿ‰J9$$ ’Î ×qóÎ A$%r

$k3Gãã £ÇÇ ôÏ‰Gãã&r £ÍÍõ]Î ôM=™ö& £ÜdÍ•õJÍ ôMèÜ™ $Hȭù ÇÌÈ ãüÏ?B @Ò»=Ê ’Î $g1Ž\9

`èÖ%r ¼çµRŽ9ø& ÿçZ#‘ $Hȭù £ÍÍõã ô!ãz $ÏM9$%r $ZŽŠ|±Ål £Îä]B ô‰Ïh°r @ä ôM?#är

“Ï‰@$£ãÏ ‹ù ôM9$% ÇÌÈ Òƒ!. Ô=B žw)Î !‹»d !b)Î #Ž³0 #‹»d $B ! · »m `ùèr £åŸ‰‑f&

£Z f óŠä ¼çµ#ä $B @èÿø/ ôNÇ©ûÈr NÁèFóŠ$ù ¾ÏmÅ¡øÿR `ã ¼çµŠr°‘ ô‰)9r ïSÏ ÓÍZÏçõ9ä

žw)r ïoø)Î ÛÍRqãôã‡ $£JB ¥‹Î =m& ßõ Å9$$É ‘ A$% ÇÌÈ ûïÌ•óÉÁ 9$ `B $Zqä3‹9r

$ ŽÇù ¼çµ‘ ¼ç9 > $ f FóŠ$ù ÇÌÈ ûüÎÎg»gø$ `B `äär £ÍÍõ]Î Ü ô &£ èd‰ø. ÓÍ_ã $ÎÇ ?

Ï‰M»ƒFy$# (ãr‘ $B Ÿ‰èt/ .`Ï Mç; #‰/ Oê ÇÌÍÈ ÐŠÎè$$Î/ ‹Ü¡ 9$qè ¼çRÎ) £èd‰ø. çã

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څو خبرې د ځانګړې توجه وړ دي:

• د ښار د ښځو یوې ډلې، نه ټولو ښځو، فقط د درباریانو او رئیسانو ښځو، هغه چې په خپل چاپېریال کې د نورو اشرافي مېرمنو له ټولو اسرارو خبرېږي، وویل: د عزیز ښځې لویه غلطي کړې ده!! خپل غلام ته یې زړه ورکړی او له هغه نه یې د زړه مراد غوښتی، د هغې په شان شریفه او لوړ نسبه ښځه وګوره او مریي ته زړه بایلل وګوره! هیڅوك داسې نه کوي لکه چې هغې کړي دي!! قرآن کریم د دوی دا خبرې هسې مکر او حیله ګڼي او دا په ګوته کوي چې دوی ټولې په دې ناروغۍ اخته وې، ټولې د عزیز مصر د مېرمنې په څېر وې، دا خبرې ئې د خپل پاك لمنتوب د اثبات لپاره کړې او په دې سره ئې خپلو مېړونو ته ښودله چې دوی دا کار اشتباه ګڼي او هیڅ کله به یې مرتکبې نه شي!!

قرآن فرمایي: کله چې دې د دوی مکرجنې خبرې واورېدې نو په هغوی پسې ئې استازی ولېږو او د دوی لپاره ئې مجلس جوړ کړ، بالښتونه یې ورته کېښودل او (د غذا او مېوو پر دستر خوان باندې ئې) هرې یوې ته چاړه کېښوده او (یوسف علیه السلام ته یې) وویل: د دوی مخې ته ورووځه! کله چې د هغوی نظر پرې ولګیدو، نو هغه یې (له خپل ګومان او تصور نه) ډېر لوړ وموندو (د ټولو سترګې پرې ښخې پاتې شوې او د مېوو پرځای ئې) خپلې ګوتې پرې کړې او وئې ویل: خدای ته پناه! دا خو بشر نه دی، دا خو له یوې قدرمنې فرشتې پرته بل څه نه دی!! د عزیز مصر مېرمن (له کوم شرم او حیا پرته د خپل راز او د عیاشۍ د مجلسونو سیالو او هم مسلکو ملګرو ته) وایي: زه مو په دې ملامتولم چې خپل مریي ته مي زړه ورکړی، دا دی هغه غلام! هو ما ترې د زړه مراد وغوښتو خو هغه ډډه وکړه، لوړه کوم چې یا به مې مراد پوره کوي او یا به زندان ته درومي، له ذلت او سپکاوي سره به مخامخېږي او له دې ټولو نعمتونو به محرومېږي!!

ګورئ چې قرآن د مصر د اشرافي کورنیو اخلاقي وضعیت څنګه انځور کړی: د عزیز مصر د مېرمنې د عیاشۍ په محفل کې مېلمانه، آزاد خیالې، د مصر د اشرافو په کورنیو پورې مربوطې بدلمنې ښځې چې کله یوسف علیه السلامویني، خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

حواس بايللي، خپل کنټرول له لاسه ورکوي، ټول د هغه د جمال په ننداره کې ډوبېږي او له ډېرې وارخطايۍ نه د مېوو پر ځاى خپلې ګوتې پرې کوي، بې له دې چې د شرم او حيا احساس وکړي د ده د حسن ستاينه کوي، د عزيز مېرمنې ته برائت ورکوي او دې ته دا مجال برابرېږي چې په پوره جسارت سره پر خپل کار اعتراف وکړي!!

قرآن په دغو څو لنډو جملو سره د مصر د درباريانو او زعيمانو د کورنيو د بداخلاقيو وضعيت او د هغوي د شخصي ژوندانه ټول اړخونه، پټې او ښکاره زاويې او ګوښې په ډېر دقت سره تصويروي او دا ښيي چې په غير اسلامي ټولنو کې او د هغو خلکو په منځ کې چې پر خداى او آخرت ايمان نه لري، زعما او مشران ئې له اخلاقي لحاظه تر دې حده په فساد کې غرق وي، دومره سپك او ذليل وي چې آزاد جنسي روابط په هغوى کې عادي کار ګڼل کېږي او هيڅوك هم پرې اعتراض نه کوي.

دې ټکي ته مو بايد پام وي چې له دې قصې څخه او له هغو تبصرو او تحليلونو څخه چې د مصر د مشرانو اخلاقي وضعيت په کې څرګنډ شوى، د قريشو د سردارانو انتباه به څه وه؟ له دې به ئې څه پيغام اخيستو؟ آيا د دې قصې حرف په ئې ځان ته متوجه نه ګڼلو او هغه به ئې په ټولنې کې پر خپل اعتبار، رسوخ او عزت يو خطرناك بريد او تېرى نه بالو؟ آيا د مکې عامو خلکو به د دې قصې په هېنداري کې د خپلو سردارانو او د دوى د کورنيو څېره نه ليدله؟ او هر آيت به ئې د دوى پر بدې وضعې نه تطبيقاوو؟

په دې آيتونو کې د يوسف عليه السلام هغه وضعيت چې ورسره مخامخ وو په ډېر زړه راښکونکي، جالب او ښوونکي بڼه کې انځور شوى، هغه چې تازه رسېدلى ۱۸_۱۹ کلن ځوان دى، د صحرا په ويړه غېږه او د هغې په صافه او شفافه هوا کې دنيا ته راغلى او د ځوانۍ پړاو ته رسېدلى، الله تعالى ورته ښکلې صورت ورکړى، د ورونو جفا يې ليدلې، په څا کې د لوېدلو بده ورځ ئې ګاللې، د غلامۍ شپې او ورځې يې ليدلې او اوس د نړۍ په خورا متمدنه سيمه کې (د مصر په پلازمېنه کې) د مصر د عزيز په کور کې ژوند کوي، په هغه کې د بدوي او مدني ژوند آثار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېي له ورايه ښکارېدې، د هغه راښکونکې څېره د جلال او جمال، ښايست او تقوى، وقار او مهربانۍ، متانت او ساده توب ښکلى امتزاج وو، هر ليدونکى به ئې ځان ته راښکو او د ځان مجذوب به ئې ګرځاوو، د يوسف عليه السلام ذاتي ښېګړې ورته حادثې او پېښې رامنځته کړې، لومړى ئې د ورونو له کينې سره مخامخ کړ او دى اوس د عزيز په کور کې له هغه لوى آزمېښت سره مخامخ شو، د عزيز ښځه ورپسې شوه، هره شېبه ئې د ګناه په ناولي ډنډ کې د لوېد وېره وه، په هرګام کې ئې مخې ته دام، له هغه محفل نه وروسته خو د مصر د سردارانو ټولې مېرمنې پرې مينې او د هغه د اغوا لپاره ئې پايڅې رابډوهلې وې، د هغه ستونزه ئې لازياته کړې وه، هرې خوا ته چې ګوري، ګناه ورته خپله غولوونکې غېږه پرانستې ده او په هر ګام کې د شر داعي او بلونکي ورته په کمين کې دى، په ناز او نخرو ئې ځان ته رابلي، که نور خلك په ګناه پسې منډې وهي، دلته ګناه په ده پسې ځغلي او هره شېبه د دې انتظار کوي چې هغه غافل ومومي او ګوزار پرې وکړي، غافل ئې کړي، اراده ئې کمزورې ووينې، ګناه ته تمايل په کې راژوندى کړي او ډېر ژر ئې ښکار کاندي، څومره خطرناکه صحنه ده او څومره ارواسوځوونکې آزموينه؟ هغه په دې سخته مبارزه کې ثابت قدمه او کوټلى دى، له هر پړاو نه په برې سره سر لوړى او فاتح تېرېږي، د عزيز د ښځې ګواښونه يې اورېدلي او ليدلي، چې يوسف بايد له دغو دوو نه يو غوره کړي، يا په ګناه کې سقوط او د دې غوښتنو ته تسليمېدا، يا زندان ته تګ او د خواريو او ذلتونو منل، خو هغه د دغو دوو بديلونو څخه د يوه په انتخاب کې ځنډ ونه کړ، بې له ځنډه ئې زندان غوره کړ، په پوره اشتياق سره هغه بديل انتخابوي چې پرې وېراوو ئې، په پوره سوز او د زړه له تله خپل رب ته دعا کوي او وايي: زما پالونکې خدايه! زندان له هغه څه ډېر راته محبوب دى چې دوى مې وربلي!!

دا برخه له يوې خوا مونږ ته دا راښيي چې له دې محفل نه وروسته د عزيز مصر مېرمن د يوسف عليه السلام په ښکارولو کې يوازې نه وه، د مصر د سردارانو ډېرې مېرمنې ورسره شريکې شوې وې او له بله پلوه يوسف عليه السلام دغه صحنه دومره خطرناکه ګڼلې چې د الله تعالى له لطف او مرحمته پرته ئې په بل څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصون ترې ګران ليدلی، د همدې لپاره ئې خپل رب ته په دې الفاظو دعا کړې: که د دوی مکر را نه دفع نه کړې، نو د دوی په دام کې به ولوېږم.

د قرآن دا وينا هم خاصه توجه غواړي چې فرمايي: يوسف عليه السلام جنسي بې لاريتوب او شذوذ د جاهليت له مظاهرو څخه ګڼي، د قرآن له نظره په هرې ټولنې کې چې د دې ګنده او ناولي عمل مظاهر راڅرګند شي نو هغه ټولنه له تمدن نه وروسته پاتې او جهل وهلې ټولنه ده. علم او تمدن انسان د قانونمندۍ خوا ته کاږي او ټولې اړيکې د همدغې قانونمندۍ په سيورې کې تنظيموي او ټولنه له دې ژغوري چې قانون ترپښو لاندې شي، له حدودو تېری وشي، نظم له منځه ولاړ شي، يو د بل په حق او حد تېری وکړي، د انسان په ژوند کې تر ټولو مهمه او اساسي قضيه د ده جنسي اړيکې دي چې د ده او د ده د نسل ژوند او دوام ورپورې تړلی دی. د انسان د ژوند د دغه اساسي اړخ روغوالی، د قانون په چوکاټ کې د هغه تنظيمول او په دې برخه کې د پولو او حدودو د تر پښو لاندې کېدلو مخنيوی د علم او تمدن له لومړنيو غوښتنو څخه ده. جهل او د انسان له فطرت او د هغه د جسم د سلامتيا او روغتيا له غوښتنو او د هغه د روح او بدن له صحي اړتياوو نه بې خبري د دې سبب کېږي چې انسان د ژوند دغه اړخ ته لازمه اعتنا ونه شي، ضوابط ئې تر پښو لاندې شي او له حدودو ئې تېری وشي، مګر دا نه ګورئ چې د لوېديځې نړۍ بې مهاره ټولنه له دې جهته څومره رنځ وړي او له څومره خطرناکو ناروغيو سره مخامخ ده؟ د ايډز وژونکې ناروغي د دې ټولنې له مظاهرو څخه يوه ده، د لوېديځې نړۍ زرهٔ سوانده پوهان په چيغو چيغو د خطر اعلان کوي چې يا آزادې جنسې اړيکې کنټرول کړئ او يا د هغه د بدو او تباه کوونکو عواقبو انتظار وکړئ.

الله تعالی د يوسف عليه السلام دعا قبوله کړه، ده زندان تر دې لړلي چاپېريال غوره وګاڼه، زندان ورته خوندي پناځی ښکاره شو، د مصر د واکمنانو له مکرجنو او نخره ګرو ښځو نه ئې الله تعالی ته پناه يووړه، د دعاګانو اورېدونکي عليم خداي د ده دعا اجابت کړه، له هغه چټل او لړلي چاپيريال او په ګناه کې له سقوط او لوېدو ئې وژغورو، الله تعالی د خپل مخلص بنده دعاګانې اوري او قبلوي ئې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د خپل بنده له هر حالته خبر دی، په دې پوهېږي چې د څه ډول معاملې وړ او مستحق دی؟

قرآن فرمايي چې درباريانو ته دا غوره وبرېښېده چې يوسف عليه السلام د څه مودې لپاره زندان ته ولېږي، په داسې حال کې چې حقايق ورته څرګند شوي او د يوسف عليه السلام په پاك لمنۍ پوه شوي ول. په دې اړه د قرآن له الفاظو معلومېږي چې يوازې د مصر عزيز نه؛ بلکې د مصر نورو درباريانو هم مصلحت په دې کې ليدلی چې د يوې مودې لپاره يوسف عليه السلام زندان کې وساتي، دوی دغه تصميم د ځينو نښو نښانو له ليدو وروسته ونيولو!! خو دا نښې نښانې کومې وې، هغه چې د يوسف عليه السلام په پاك لمنۍ ئې دلالت کاوو او که هغه اطلاعات چې د هغې مېلمستيا له وضعيته دوی ته رسېدلي وو؟ د قرآن له دغو الفاظو (من بعد ما رأوا الايات) او (ثم بدا لهم) چې په دواړو کې د جمعې صيغې راغلې ښيي چې زندان ته د يوسف عليه السلام په لېږلو کې نور درباريان هم شريك ول او دا څکه چې دوی ته دا اطلاع رسېدلې وه چې په هغې مېلمستيا کې د دوی مېرمنو هم په يوسف عليه السلام زړه بايللی او د همغه څه کولو هڅه ئې کړې چې ځو ورځې مخکې ئې د عزيز مصر مېرمن پرې ملامتوله!! دا ښهير مونږ ته د هغې جاهلې ټولنې يوه بله توره زاويه هم په ګوته کوي او هغه دا چې په دغو ټولنو کې فيصلې او پرېکړې د مصلحتونو له مخې کېږي، نه د عدالت له مخې، د غيراسلامي ټولنو په محاکمو کې د واکمنانو هوی او هوس واکمني او حکومت کوي نه (قانون او قضا)، حاکم او واکمن کولی شي يو بې ګناه انسان د خپلې خوښې تر مودې پورې په زندان کې وساتي، همغسې لکه د مصر واکمنانو او درباريانو چې د خپلو مېرمنو د اداره کولو او له فساده د راګرځولو پر ځای ئې يوسف عليه السلام د نامعلومې مودې لپاره زندان ته ولېږو!!

هغه شخصيت ته چې الهي تقدير د مصر په ټولنه کې د يوه ژور بدلون راوستو لپاره غوره کړی او د دې ټولنې قيادت او زعامت به ده ته سپارل کېږي، ضروري ده چې د بدوي ژوندانه د وضعيت له مشاهدې او د مصر د حکامو د وضعې له ژورې مطالعې نه وروسته، د مصر د محاکمو د پرېکړو په څرنګوالي او ماهيت پوه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د زندان او زندانیانو له حال او احواله پوره خبر شي؛ او دا ځکه چې عوام د حاکمو نظامونو د پراخو تبلیغاتو له مخې داسې ګومان کوي چې (محاکم) آزاد او مستقل دي او قاضي د قانون او مقرراتو په حکم قضاوت کوي او د عدالت له تامین نه پرته هیڅ څیز ته ارزښت نه ورکوي، د دې غلط ذهنیت تصحیح نه یوازې د عامه خلکو او طبقاتو تر منځ ضروري ده؛ بلکې د خواصو او د ټولنیزو انقلابونو د زعامت او مشرتابه په کچه هم ضروري ده، د زندان وضع او د زندانیانو حالت، د دې ټولنو د محاکمو او قاضیانو ماهیت په ښه توګه څرګندوي، د انقلاب مشران باید زندان ته لاړ شي تر څو په جاهلې ټولنه کې د عدالت او قانون ماهیت په خپلو ټولو غړیو او روح سره احساس کړي او په دې پوه شي چې په دې مجال کې کومې تبدیلي او انقلاب ته ضرورت شته!!

قرآن په دې قصې سره مونږ ته دا درس راکوي چې که چېرې د الله تعالی کوم صالح بنده د ده په لار کې زندان ته ورومي، باید ډاډه او مطمئن وي او د پایلو په اړه دې هیڅ تشویش نه کوي، دا او هره پرېکړه دې د الله تعالی له لوري وګڼي او په دې باور دې وي چې په دې کې ئې حتماً حکمتونه او مصلحتونه ایښي دي، که نن نه پرې پوهېږي، ژر به پرې پوه شي، مګر نه ګورئ چې زندان ته د یوسف علیه السلام تګ نه یوازي د ده له غوښتني سره سم وو؛ بلکې الله تعالی په دې سره دی په ګناه کې له پرېوتو وژغورو، زندان ئې ورته یوه مدرسه کړه او د هغې په غیږه کې ئې له لا ډېرې فکري او اخلاقي ودې برخمن کړ او هلته ئې د مصر د ټولنې یوه بله تیاره زاویه له نږدې وکتله... او په پای کې له همدې زندانه د مصر واکمنۍ ته ورسېدو.

یوسف د بندیانو خوبونه تعبیروي

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (فرعون د دربار د ساقیانو او نانوایانو په رئیسانو غصه شوی وو... دواړه ئې په هغه زندان کې واچول چې یوسف هم په کې وو... دوی زیاته موده هلته پاتې شول... فوطیفار یوسف د دوی د خدمت لپاره ګمارلی وو...یوه شپه دواړو خوب ولید... سهار یوسف متوجه شو چې دواړه خفه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي... پوښتنه ئې ترې وکړه... وئې ويل: مونږ خوب ليدلی خو څوك نه شته چې مونږ ته ئې تعبير کړي... يوسف ورته وويل: د خوبونو تعبيرول د خدای کار دی!! ما ته ووايئ څنګه خوبونه مو ليدلي... د ساقيانو رئيس وويل: د انګورو داسې تاك مې وليد چې درې څانګې ئې وې...نا څاپه څانګې وغوړېدې او زيات انګور په کې وټوکېدل... له ما سره د فرعون د شرابو جام وو، انګور مې په کې وزبېښل او فرعون ته مې ورکړل او هغه وڅښل، يوسف ورته وويل: ستا د خوب تعبير دا دی: درې څانګې يعني درې ورځې، تر دريو ورځو پورې به فرعون تا له زندانه آزاد کړي او بيا به د ده ساقي شې... هيله مې دا ده چې ما هېر نه کړې، فرعون ته زما قصه وکړه او ترې وغواړه چې ما له دې زندانه آزاد کړي... کله چې د نانوايانو رئيس دا تعبير واورېدو او هغه ئې ښه وموند نو هغه هم خپل خوب داسې ورته تېر کړ: په خوب کې په خپل سر باندې له ډوډۍ ډك درې شکورونه ګورم ... مرغان راغلل او هغه ئې وخوړې، يوسف ورته وويل: درې سبده يعني درې ورځې، درې ورځې وروسته به فرعون ستا سر له تنه بېل کړي او بدن به دې په دار وځړوي، مرغان به راشي او ستا د بدن غوښې به وخوري... درې ورځې وروسته د فرعون د زېږېدو کليزه وه... دا دواړه بنديان ئې خپل حضور ته وروغوښتل... د ساقيانو رئيس ئې په خپلې مخکنۍ دندې وګمارو او بل ئې په دار وځړاوو)

قرآن د بايبل د دغو خبرو اکثرې برخې ردوي او په ځای ئې د قصې اصلي بهير په داسې بڼې کې بيانوي چې نه يوازې هر څه ئې طبيعي او د واقعيتونو مطابق دي بلکې ډېر ظريف نقاط او مفيدې لارښوونې زمونږ مخې ته ږدي، فرمايي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

Ä $Z9$ŽYò2 & £Å9r Ä $Z9$’?ãr $Zþã «ÏŠ$èÒù `Ï š• ÏŒ äó« `Ï «Ï$Î 8Îô9

ã§)$%ïh°q$ª! $Ö&Îöz šc qèÿ Ò $/öä Çô Å9$Á Å9|Á»ƒ ÇÌÈ brãã,Ä

$Ï ª! $A“R& $B Nà2 ã$/#är óÓ& $dqßçèß™ §$Jö& wÎ ýïrß `Ï brßçè? $B ÇÌÈ

£Å9r ãh)$Ö!$ 7ÏŒ ç$ƒÎ wÎ (#ÿßçè? žw& •B& ¨ ž wÎ ãô)$Ëã ?»ÜùŸ `Ï

ÇÍÈ šc qßêƒ w Ä $Z9$ŽYò2 & یوسف: ۳۶-۴۰

د دې آیتونو خلاصه دا ده:

له یوسف سره په یو وخت دوه زلمي غلامان هم بندیان شول، هر یوه ئې یو خوب بیا بیا لیدلی وو، یوسف ته راغلل، یوه ئې وویل: زه په خوب کې ځان داسې ګورم چې انګور زبېښم او بل ورته وویل: زه په خوب کې ځان داسې ګورم چې پر خپل سر ډوډۍ وړم او مارغان ئې خوري، مونږ د دې خوبونو په تعبیر پوه کړه، ته راته نېك سړی معلومېږې، هغه ورته وویل: لابه هغه خواړه چې (معمولاً هره ورځ) درکول کېږي نه وي درته راغلی چې تعبیر به ئې درته ووایم، دا د هغه علم یوه برخه ده چې زما پالونکي خدای راښودلی، ما د هغه قوم دین پرېښود چې پر الله ایمان نه لري او پر آخرت کافران شوي. او د خپلو نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب د دین متابعت مې وکړ، مونږ ته نه ښایي چې له الله سره کوم څه شریك کړو، دا پر مونږ او پر ټولو خلکو د خدای یو فضل او پېرزوینه ده؛ خو اکثر خلك شکر نه کوي، (یعني دا د الله تعالی لویه پېرزوینه ده چې مونږ ته ئې فرمایلي: له الله پرته بل چا ته سر مه ټیټوئ او بل ته لاس لمن مه اوږدوئ)، د زندان ملګرو! آیا ډول، ډول اربابان غوره دي او که یوغالب خدای چې پر ټولو کایناتو مسلط دی؟ له ده پرته خو تاسو د داسې څه عبادت کوئ چې هسې څو نومونه دي، چې تاسو او ستاسو پلرونو نومولي، الله هیڅ دلیل ورته نه دی نازل کړی، حکم (صادرول) خو یوازې الله لره دی، امر ئې کړی چې له ده پرته د هیچا عبادت مه کوئ، سم او سیده دین همدا دی، خو زیاتره خلك نه پوهېږي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې یوسف علیه السلام له خپل زندانه د دعوت او مبارزې سنګر جوړ کړی، له هره فرصته په استفادې سره خلك د الله تعالی عبادت ته رابلي، له شرك او د ګڼ شمېر اربابانو له بندګۍ نه بغاوت ته بلنه ورکوي، مخکې له دې چې د خپل زنداني ملګرو خوبونه تعبیر کړي، هغوی د توحید، معاد، رسالت، له شرك نه برائت، د الله تعالی عبادت ته رابلي، خو تر هر څه مخکي لازم بولي چې د هغوي اعتماد جلب کړي؛ ځان داسې معرفي کوي: ما د هغه قوم دین پرېښی چې پر خدای ایمان نه لري، له آخرته منکر دي، د دې په ځای مې د خپلو نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب علیهم السلام د دین متابعت ته ملا تړلې او ورته وایي: له ذلت او سپکاوي نه د خلاصون یوازینۍ لار دا ده چې له الله تعالی پرته بل چا ته سر ټیټ نه کړو، له شرك نه ډډه وکړو، یوازې په همدې سره د الله تعالی عنایت او فضل زمونږ او د ټولو انسانانو په برخه کېدی شي، الله تعالی په خپل دې پرېکنده او قاطع حکم او امر سره چې له ده پرته هیچا ته د بندګۍ سر ټیټ نه کړو او هیچا ته د احتیاج او نیازمندۍ لاس اوږد نه کړو، پر مونږ لویه پیرزوینه کړې ده، خپل خاص احسان او فضل ئې زمونږ په برخه کړی او زمونږ سر لوړي او عزت ئې غوښتی دی. خو ډېر انسانان د دې الهي احسان او ستر نعمت پاس نه ساتي، د شرك په ګنده ډنډ کې لوېږي،او په همدې سره ئې ذلت او سپکاوی په برخه کېږي، یوسف علیه السلام د زندان ملګرو ته وایي:

- ځوك چې د ځمکې او آسمانونو د یوازني پالونکي رب له عبادته ډډه وکړي، د ډول ډول اربابانو او دروغجنو خدایانو د بندګۍ په دام کې پرېوځي، د هغه چا په څېر شي چې دکومې رسۍ په وسیله پورته تللی خو د لارې په نیمایي کې نابېره رسۍ شلېدلې، له بره سره ئې اړیکې غوڅې شوې، راپرېوتی، یا د ښکاري مرغانو منګولو کې ګیر شوی او یا تونډو سیلیو پر سر اخیستی او په کومې ژورې کندې کې ئې غورځولی، آیا نه وینئ چې زمونږ په دې شرك وهلې او له الله تعالی نه بې خبرې ټولنې ځومره ډول ډول اربابان حکومت کوي؟!! آیا غوره نه ده چې د دوی د ظالمانه واکمنۍ نه د نجات او خلاصون لپاره یوه خدای ته پناه یوسو او یوازې د هغه عبادت وکړو؟ له الله تعالی پرته ټول معبودان او هر هغه څه چې تاسو ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمانځئ، مرسته ترې غواړئ او پناه وروړئ، تش په نامه معبودان دي، هسې خوشې نومونه دي، هيڅ حيثيت نه لري، هيڅ نه شي کولی، په حقيقت کې دا تاسو اوستاسو پلرونه دي چې دوی مو په خاصو نومونو او القابو نومولي، داسې ځانګړتياوې، کرامات او خصوصيات مو ورته منسوب کړي چې په کې نه شته، هسې ګومان کوئ چې ستاسو دعاګانې اوري، ستاسې مرسته کولی شي، ستاسې حاجتونه پوره کوي او دعا ګانې مو قبلوي؛ په داسې حال کې چې نه د دې پراخې هستۍ په غبرګې داسې دليل تر سترګو کېږي چې الله تعالی شريك لري او نه په کوم الهي کتاب کې ويل شوي چې له الله تعالی پرته د بل عبادت، هغه ته سر ټيټول او له هغه مرسته غوښتل جايز دي، هغه څوك چې دا ادعا او ګمان ئې کړی چې د دې عالم کوم څيز يا کوم څوك په الوهيت او ربوبيت کې د الله تعالی سيال او شريك دی او الله تعالی هغه د هستۍ په اداره او د چارو په سمبالولو کې له ځان سره شريك کړی، ادعا ئې پوچه او ګمان ئې بې بنسټه دی، داسې چې په ټوله هستۍ کې به د دې ادعا د اثبات لپاره کوم دليل وړاندې نه کړی شي!! هغه دين په دېوال ووهئ او هيڅکله د الهي دين په سترګه مه ورته ګورئ چې شرك ته بلنه ورکوي.

- الله تعالی ټولواك دی، د عالم د ساتلو او پاللو واکې ئې په لاس کې دي، د هر کار پرېکړه د ده له لوري کېږي، حکم او فرمان صادرول ده لره مختص دي، پر ټول عالم د ده جل جلاله حکم نافذ دی، په دې واکمنۍ او حکومت کولو کې هيڅوك ورسره شريك نه دی. الله تعالی د قانون جوړولو او پرېکړو کولو صلاحيت او اختيار هيچا ته نه دی ورکړی، بايد د ژوند په ټولو چارو کې له الله تعالی او د هغه له دين نه هدايت او لارښوونه تر لاسه کړو او د هغه له حکم او امر سره سم عمل وکړو.
- ستاسې د ټولنې مطلق العنانه حاکمان ظالمان دي، له خپل حد او حق نه يې تېری کړی او په خپلې دې ادعا سره د شرك مرتکب شوي چې د قانون جوړول د دوی حق دی.
- د الله تعالی دائمي او پرېکنده حکم دا دی چې له ده پرته د بل څيز او بل چا عبادت مه کوئ، د بل چا له درشل او درباره وېره او طمع مه لرئ، له الله تعالی پرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅوک ته د بندګۍ سر مه ټیټوئ او د فرمان او حکم اطاعت ئې مه کوئ، کوم مذهب او دین چې تا ته وایي: له غیر الله مرسته غوښتل جایز دي؛ نو پوه شه چې دا دروغجن دین او کوږ اوږ مذهب دی، داسې دین او مذهب چې فقط جاهل وګړي ئې په دام کې ښکار کېږي!!

له دې اغېزمن دعوت نه وروسته یوسف علیه السلام د زندان ملګرو ته د دوی د خوبونو په اړه وایي:

@à2 ûFù Ü=ÁÅã ãzF$$B&r #•ð z ¼ç‘ ’Åó Šù $Jäßn& $B& Çõ Å9$Ó«Å9Á»ƒ

8$R ¼çR& £ß “Ï%©!$ A$%r ÇÍÊÈ Èb$‹Gøó@ ïnŠÏ “Ï%©!$ à©ôR[$ÓÅÖè ¾ÏnÅ`ß `Ï ž¿ç©Ö9$

ìÒÎ Çõ Å9$’Î]Î=ù ¾ÏnÎ/f •ò2 Ë ß»Üø±9$¼ç9 ¡S'ù š• Î/f ‰Ÿã ’Îöà2 6É$$JÔ!$B

یوسف: ۴۱-۴۲ ÇÍÊÈ ûüÏZÅ

د زندان ملګرو! ستاسو یو تن به آزاد شي او بیا به د خپل بادار د شرابو ساقي شي او بل به په دار وځړول شي او مرغان به ئې د سر غوښې شکوي، دا دی هغه کار تر سره شو چې تاسو ئې پوښتنه کوله. بیا ئې د دوی دواړو هغه یوه ته چې ګومان ئې کاوو آزاد به شي، داسې وویل: خپل بادار (د مصر پاچا) ته زما یادونه وکړه، خو شیطان د ده وریادول ترې هېر کړل، نو تر څو کلونو په زندان کې پاتې شو.

دلته څو ظریف ټکي زمونږ توجه جلبوي:

- ګورئ چې یوسف علیه السلام ته وروڼو په یوه سترګه کتل، د ده وړتیاوو د هغوی حسادت راپاراوو او د مصر د درباریانو عیاشو او بدکارو ښځو په بله سترګه ورته کتل، د ده حسن د دوی هوس او شهوت راپاراوو، خو د دوی دواړو په خلاف د دې دوو ستم ځپلو غلامانو تاثر د ده په باب بل شان دی، د یوسف علیه السلام په خبرې، خبرو، حرکاتو او ناستې پاستې کې د یوه صالح، محسن او پرهېزګار انسان نښې او آثار د دوی توجه جلبوي او د خپلو خوبونو د تعبیر لپاره ورته رجوع کوي، هغه ته د محسن او نېکوکار خطاب کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د بايبل دا خبره هم هيڅ وزن او وقعت نه لري چې وايي: يوه شپه دواړو خوب وليد... سهار يوسف متوجه شو چې دواړه خفه دي... پوښتنه ئې ترې وکړه... وئې ويل: مونږ خوب ليدلی خو څوك نه شته چې مونږ ته ئې تعبير کړي!!! دا ځکه چې نه خو دوی داسې څه په خوب کې ليدلي وو چې پرې پريشانه شوي وی او نه د خوب په تعبير پوهېدل!! د بايبل د دې وينا په اړوند کې قرآن فرمايي چې دوی يوسف عليه السلام ته راغلي، صالح، نېك او پوه انسان ورته معلوم شوی، ګمان ئې کړی چې دی کولی شي زمونږ خوبونه تعبير کړي
- لکه چې ګورئ قرآن نه دا خبره کوي چې دوی درې څانګې او درې شکورونه په خوب کې ليدلي او نه دا خبره چې يوسف عليه السلام دوی ته وويل چې درې ورځې وروسته به ستاسو خوبونه په دې توګه رښتيا کېږي، د بايبل دا وينا هيڅ وزن نه لري چې د دريو څانګو او دريو شکورونو تعبير درې ورځې دی، يوسف عليه السلام د يوه له خوبه پوهېدلی چې آزاد به شي او بېرته به په خپلې مخکنۍ دندې وګمارل شي، قرآن فرمايي چې د يوسف ګمان همدا وو. د ده له خوبه ئې انتباه همدا وه، د دوهم کس خوب دوه برخې درلودې: پر خپل سر د ډوډۍ وړل او د ده پر سر باندې د مرغانو خوراك. له لومړۍ برخې ئې دا انتباه اخيستې چې د هغې ډوډۍ د پخولو مسئوليت به د ده پر سر پرېوځي چې پاچا پرې غصه شوی وو او دی ئې د همدې لپاره زندان ته لېږلی وو او له دوهمې برخې ئې دا انګېرلې چې پر دار به وځړول شي او مارغان به ئې د سر پوستکی او ماغزه خوري.

د قرآن له وينا معلومېږي چې دا دواړه زلميان هم د يوسف عليه السلام په څېر بې ګناه ول، د قرآن له الفاظو او د يوسف عليه السلام له تعبير نه معلومېږي چې يو ئې د دربار ساقي او بل يې نانوای وو، ويل شوي چې په دې خاطر زندان ته لېږل شوي ول چې د دربار په يوې ميلمستيا کې يوه داسې شراب مېلمنو ته وړاندې کړي وو چې مچ په کې لوېدلی وو او بل يې داسې ډوډۍ پخه کړې وه چې شګې په کې وې، د آيت له الفاظو او د هغو دواړو له خوبونو څخه دا جوتېږي چې نومړې وينا صحيح او د بايبل خبره غلطه ده چې دوی د دربار د چارو مشران وو، قرآن دوی دواړه د زلميانو په نامه يادوي، او په دې سره مونږ ته د مصر د هغه مهال وضعيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دقیقاً انځوروي، دا یوازې یوسف علیه السلام نه وو چې د حاکم نظام د عیاشو او ظالمو واکمنانو د هوسونو قرباني شوی وو؛ بلکې د ده په څېر ګڼ شمېر کسان هره ورځ د دې مفسد نظام د مفسدو واکدارانو د هوسونو قرباني کېدل. دا یوازې دی نه وو چې له کومې ګناه او جرم پرته زنداني شوی او د دې ټولنې د ظالمو واکمنانو د غضب او قهر تر متروکې لاندې راغلی؛ بلکې د ده په څېر ډېر نور هم له کومې ګناه پرته د دوی په لاس تعذیب کېږي، رنګ رنګ عذابونه ګالي او هیڅ په هیڅ ځورول کېږي.

د قرآن له الفاظو معلومېږي چې یوسف علیه السلام د زندان دغو دوو ملګرو ته وویل: کوم خواړه چې هره ورځ په معین وخت درکول کېږي، د هغه وخت تر رارسېدو مخکې به ستاسې د خوب تعبیر درته ووایم، یعني دا چې له دوی ئې وخت غوښتی، تر څو د دوی د خوبونو په باب فکر وکړي او صحیح او دقیق تعبیر ئې ورته ووایي. د اټکل له مخې دغو ملګرو ئې سهار له ویښېدو نه وروسته ده ته خپل خوبونه تېر کړي او ده د غرمې تر ډوډۍ پورې مهلت غوښتی، د دې وینا په اهمیت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې په راتلونکې کې د پاچا د خوب د تعبیر په اړه د یوسف علیه السلام فوري ځواب او له څه ځنډه پرته تعبیر ته ځیر شو، دلته ئې وخت غوښتی او هلته ئې له ځنډه پرته ځواب ویلی او د دې معنی دا ده چې د یوسف علیه السلام بصیرت او پوهه ورځ په ورځ زیاته شوې، زندان د ده لپاره که له یوې خوا د مبارزې او دعوت سنګر وو له بلې خوا یوه مدرسه وه، الله تعالی تر هغه مهاله په زندان کې پرېښود چې ښه روزنه ئې وشي او د هغه ستر او تاریخي مأموریت لپاره جوګه شي چې څه موده وروسته به ورسپارل کېږي، د مصر د هغه مهال د لوی ملك زعامت او قیادت ده ته سپارل کېدو، الله تعالی د همدې لپاره دی له کنعانه راروان کړی وو، د ستونزو، کړاوونو او آزموینو په لوړو ژورو کې ئې وروزو او ورو ورو ئې د هغه استعدادونو او وړتیاوو ته وده ورکړه او دا شرایط ئې ورته برابر کړل چې له زندانه قصر ته ورسېږي او له غلامۍ نه پاچاهۍ ته. متأسفانه زمونږ ځینې مفسرین هم د اسرائیلي روایاتو تر اغېز لاندې تللي او د قرآن دا برخه ئې داسې تعبیر کړې چې ګواکې یوسف علیه السلام په غیب پوهېدو او د زندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو ته ئې ویلي چې زه مو په دې خبرولی شم چې نن به کوم خواړه درته راځي او سبا کوم او ځینو داسې تعبیر کړی چې په خوب کې هر خواړه وګورئ زه ئې تعبیر درته ښیم!! دا دواړه تعبیرونه کمزوري دي او د قرآن له الفاظو سره اړخ نه لګوي، قرآن د یوسف علیه السلام قول په دې الفاظو رانقلوي: نبأتکما بتأویله (تاسې دواړه به د هغه په تعبیر خبر کړم، دا الفاظ صریحاً ښیي چې مراد ئې د خوب تأویل او تعبیر دی؛ د خوراك لپاره د تاویل کلمه نه استعمالیږي او صحیح نه ده چې ووایو: نبأتکما بتأویل الطعام!! سر بیره پر دې دلته زندانیانو له یوسف علیه السلام نه د خپلو خوبونو تعبیر غوښتی او دا صحیح نه ده چې د خوبونو د تعبیر پر ځای هغوی ته ووایي چې د هغه خوړو څرنګوالی به درته وښیم چې په راتلونکې کې درکول کیږي!!

د قرآن دا دقیق او له معانیو ډك الفاظ هم د غور او دقت غوښتنه کوي چې فرمایي:

¾ìĥ •ò2 Ë ß»Üø±9$ç9 ¡ S'ù š• ĥ ‰Yã ’Îö2 ö$$J ç¾B 8 $R ¼çR& £ß “ ïÏ©Ï A$%r

ÇÍÊÈ ûüÏZÅ ì ÒÎ Çó Å9$’Î] Ï=ù يوسف:۴۲

او د دوی دواړو له منځه ئې هغه چا ته چې ګمان ئې وکړ خوشې کیږي وویل: د خپل بادار خوا ته دې ما یاد کړه، نو شیطان دا ترې هېره کړه چې خپل بادار ته ئې یادونه وکړي، نو څکه څو کلونه په زندان کې پاتې شو.

دا آیت په ډېر صراحت سره ښیي چې:

- یوسف علیه السلام نه د ځان په اړه له الهي قضا خبر وو او نه د خپلو دوو زنداني ملګرو له مقدراتو، بلکې د دوی له خوبونو ئې اټکل کړی، د یوه خوب ته په پام سره ئې ګومان کړی، حدس ئې وهلی او اټکل ئې کړی چې له زندانه به آزاد شي، د "ظن" لفظ کارول همدا مطلب افاده کوي. او په دې سره قرآن د بایبل دا وینا یو ځل بیا رد کړې چې پیغمبران علیهم السلام په غیب پوهیږي، که تاسو بایبل ته لږ څیر شئ په ځای ځای او نږدې د ټولو پیغمبرانو په اړه به وګورئ چې په غیب پوهېدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته منسوب شوې او قرآن همدومره په دې خبرې تأکید کوي چې نه پیغمبران په غیب خبر دي او نه پر ځمکه او آسمان کې له الله تعالی پرته بل څوك په غیب پوهېږي.

- یوسف علیه السلام خپل دغه ملګري ته چې د ده په ګمان به له زندانه خوشې کېږي او بیا به د دربار ساقي شي، وویل: ما په یاد لره، هېر مې نه کړې، خپل بادار ته دې زما احوال واوروه؛ خو هغه چې د شیطان په لار تللی وو، د خپل زندان یار ئې هېر کړ، دربار ته نږدېوالی د دې سبب شو چې د سختو ورځو یاران هېر کړي، وئې نه غوښتل او یا ئې ونه شو کړی چې د یوسف احوال خپل بادار ته واوروي.
- د قرآن له دغو الفاظو (فلبث في السجن بضع سنین: نو د څو کلونو لپاره په زندان کې پاتې شو)، داسې معلومېږي چې یوسف علیه السلام د خوبونو د تعبیر په دوران کې کوم داسې کار کړی چې له امله ئې څو کاله په زندان کې پاتې شو، دا کوم کار وو؟ کوم داسې الفاظ د ده له خولې وتلي چې له امله ئې د زندان موده د څو نورو کلونو لپاره اوږده شوې؟ که څه هم ځینې مفسرین وایي چې د قرآن په دې الفاظو کې چې وایي: (فانساه الشیطان ذکر ربه)، یوسف علیه السلام ته اشاره شوې، خو دا ډېره کمزورې خبره ده، ځکه له دې نه دوه آیته وروسته وضاحت شوی چې دغه هېرونکی یوسف علیه السلام نه؛ بلکې د هغه د زندان ملګری وو چې څه موده وروسته ئې خبره ورپه یاد شوه، دا هېرېدا د یوسف علیه السلام د ملګري کار وو نه د یوسف علیه السلام کار. د دوی تعبیر د قرآن له الفاظو سره قطعاً اړخ نه لګوي، هغه یوسف چې د الله تعالی لپاره ئې زندان ته پر دربار ترجیح ورکړه اوس به په زندان کې څنګه خپل رب هېروي، انسان خو معمولاً په سختیو کې نسبت آسانیو ته لازیات خدای یادوي. د آیتونو ترکیب داسې دی چې هېرېدا د .آزاد شوي ملګري کار دی، ځکه له ده غوښتل شوي وو چې د خپل بادار خوا ته ما یاد کړه، نسیان او هېرېدا له دې سره جوخت راغلې او له همدې ساقي پرته بل چا ته نه شي منسوبېدی.
- د قرآن الفاظ په دې هکله ډېر صریح دي چې په زندان کې د یوسف علیه السلام د پاتې کېدو دلیل دا وو چې له خپل زنداني ملګري ئې دا مطالبه وکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده احوال خپل بادار ته ووايي او په دې توګه له زندان نه د خلاصون په لټه کې شو. په داسې حال کې چې څه موده مخکې يې ويلي وو؛ زندان ته پر هغه څه ترجيح ورکوم چې دوی مې وربلي! ولې ئې عجله وکړه، ولې بې حوصلې شو، ولې د يوه غلام په وسيله له ظالم حاکم نه استرحام کوي؟!! حکيم خدای د هغه دا کار غوره ونه بالو؛ نو ځکه څو کاله نور هم په زندان کې پاتې شو او دا ځکه چې هغه لا مزيد روزنې ته ضرورت درلود، د هغه د معنوي ودې او ارتقاء لپاره څه نوره موده په زندان کې پاتې کېدل ضروري وو. دا مطلب هغه وخت مونږ ته لازيات جوت کېږي چې ګورو قرآن په همدې سورې کې او څو آيتونه وروسته، د يوسف عليه السلام لوړ عزم او متين صبر او زغم داسې انځوروي: څو کاله وروسته، همدا زنداني ملګری، په داسې حال کې د ده خوا ته راځي چې د مصر د پاچا پيغام ورسره دی، دی ئې دربار ته ورغوښتی، خو دی پاچا ته له ورتلو ډډه کوي، له زندان نه د خلاصون په باب عجله نه لري، په ډېره استغنا او متانت سره وايي: اول بايد زما د زنداني کېدو وجه معلومه شي، له هغو دې پلټنه او تحقيق وشي چې زه ئې زندان ته لېږلی وم، کله چې زما برائت اعلان شو هله به دا بلنه ومنم!!

حکيم خدای غوښتل چې يوسف عليه السلام د مصر د ټولنې د مشرتابه لپاره تيار کړي، د سختو آزموينو په لوړو ژورو کې وده ورکړي، هغه وړتياوې، ځواکونه او استعدادونه ئې راوېښ کړي او ځلا ورکړي چې يوازې په سختو شرايطو کې راويښېږي او ځلا مومي، د يوه حکيم، مدبر او زړه سواند قيادت وړتياوې په کې راپيدا کړي، پوره فهم او بصيرت ئې په برخه کړي، د کنعان په نيمه بدوي ټولنې کې ممکن نه وه هغه استعدادونه په ده کې راپيدا شوي وی چې د مصر د واکمنۍ لپاره ضروري ول، کنعان د مصر له مدني ټولنې نه خورا زيات توپيرونه درلودل، څوك چې په هغه محيط کې ستر شوی په دې نه توانېدو چې د مصر د محيط غوښتنې درك کړي او د هغه ستر هېواد د خلکو د قيادت له عهدې څخه ووځي، د دې لپاره چې يوسف عليه السلام د مصر د ټولنې نبض ښه درك کړي، په ټولو اسرارو ئې دقيقاً پوه شي، د سياسي او اجتماعي اړيکو او مناسباتو په ماهيت ئې ښه پوه شي او په هغه کې د مصر د متمدنې ټولنې د زعامت وړتوب او لياقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپیدا شي، نو ښايي چې د کنعان د نیمه بدوي ټولنې نه مصر ته لاړ شي او هلته تر یوې مودې د مصر د زمامدارانو د ډلې د یوې مرفه کورنۍ په غېږې کې پاتې شي، هماغسې لکه چې الله تعالی موسی علیه السلام د یوې اسرائیلي مظلومې کورنۍ له غېږې بېل کړ او د سیند د څپو پر اوږو ئې د فرعون کور ته ورساوو. د هغه جلاد له تیغه یې وژغورو چې د بني اسرائیلو د بچیانو د وژلو او حلالولو لپاره ګمارل شوی وو، د دښمن ماڼۍ یې ورته مدرسه وګرځوله او په همدغې مدرسې کې ئې هغه علم او حکمت په برخه شو چې د دغې ټولنې د لارښوونې او قیادت لپاره ئې ورته ضرورت درلود. له ده نه مخکې ئې یوسف علیه السلام هم له کنعانه مصر ته ورساوو، د مصر د عزیز کور ئې ورته مدرسه کړ، دلته ئې د تأویل الاحادیث علم په برخه شو، دلته د مصر د ټولنې په نبض پوه شو او دلته د دې ټولنې د زعامت وړتیاوې او ځانګړتیاوې په کې وپاللی شوې. ده دیانت او خدای لمانځنه د ابراهیمي کورنۍ په غېږ کې زده کړې وه، مینه، سادګي، مروت، زړورتیا، صداقت، صبر، قناعت او ټولې هغه ښېګړې چې د نیمه بدوي ژوند ځانګړتیاوې دي، دا ئې په کنعان کې ترلاسه کړل، هغه درایت او فراست چې د مصر د ټولنې د مشرتابه لپاره ضروري وو دا ئې باید په خپله په مصر کې، د عزیز مصر په کور او په زندان کې ترلاسه کړې وی، د کنعان په چاپېریال کې دا زده کړه ورته ممکن نه وه، نو ځکه حکیم خدای په خپل خاص الهي تدبیر سره هغه مصر ته وروست او د مصر په یوې واکمنې او حکمرانې کورنۍ کې ئې مېشت کړ او په دې سره ئې په ده کې د دغو استعدادونو د ودې شرایط برابر کړل.

په دې قصې سره قرآن مونږ ته دا ستر درس راکوي چې هیڅوك، که هر څومره ځواکمن وي، په هیڅ تدبیر او حیلې سره نه شي کولی د الله تعالی پرېکړې وځنډوي او د تحقق مخه ئې ونیسي، الله تعالی چې څوك د یوې ټولنې او ملت د زعامت لپاره غوره کړی او هغه ته ئې د مشرتابه وړتیاوې ورکړې وي، کوم قدرت کولای شي د هغه په مخ کې خنډ شي؟! او دغه مقام ته د رسېدو مخه ئې ونیسي؟! مګر د یوسف علیه السلام له عبرت او پنده ډکه قصه دا نه ثابتوي چې خدای په خپل کار کې برلاسی او غالب دی، خو ډېر خلك پرې نه پوهېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن فرمايي چې کله يوسف عليه السلام د پوخوالي او رشد مرحلې ته ورسېد ، نو حکم او علم ورکړ شو. په قرآن کې اکثراً د پيغمبرانو د بعثت د بيانولو لپاره دا الفاظ کارول شوي چې حکم او علم ورکړی شو او په دې سره مونږ ته لارښوونه کوي چې پيغمبرانو عليهم السلام ته هم علم ورکړی شوی او هم د حکم او فيصلې قوت، هغوی هم فکري امامان دي او هم سياسي مشران او د پرېکړو او حکم کولو مرجع. دلته د يوسف عليه السلام په هکله ويل شوي چې (حکم) او (علم) ورکړی شو، له (علم) نه مخکې د (حکم) يادښت دا مطلب په ګوته کوي چې يوسف عليه السلام لومړی قدرت ته رسېدلی او د مصر واکمن شوی او بيا په پيغمبرۍ مبعوث شوی. خو دلته دا هم ويل شوي چې الله تعالى له ټولو محسنينو او نېکانو سره همداسې معامله کوي، دا الهي معامله يوازې پيغمبرانو ته نه ده مختصه شوې، بلکې ټول نېکان هم په کې شاملېږي، د هغوی هڅې به هم خامخا ثمر ته رسوي او نېکه بدله به ورکوي، د پېښو او حوادثو په لوړو ژورو او پېچومو کې به هغوی ته رشد او وده ورکوي او د دښمن د توطئو په وړاندې به ئې ساتنه او حفاظت کوي او د دوی د بريا او برلاسۍ لاره به آواروي.

ګورئ چې قرآن په څومره حکيمانه توګه د هغه الهي نظام د مشرانو او واکمنانو ځانګړتياوې زمونږ مخې ته ږدي چې الله تعالى ئې د انسانانو لپاره غوره ګڼي، د دې ټولنې د زعامت يوه بېلګه د يوسف عليه السلام په څېره کې انځوروي او زمونږ ننداري ته ئې ږدي او مونږ ته ښيي چې په دې نظام کې د چارو واګې د هغو شخصيتونو په لاس کې وي چې په پټه او ښکاره له الله تعالى څخه وېرېږي، د خلکو د سر، مال، عزت او ناموس ساتونکي وي، حرام ته له نږدې کېدو او له الهي حدودو نه د تېري څخه په کلکه ځان ساتي، د دې پر ځاي چې په ځمکه کې تمکين او قدرت ته رسېدل په دوی کې طغيان او سرکښي راوپاروي، د دې اپوټه په دوی کې انکسار او تواضع زياتوي، پر خدای ايمان او دا باور او اعتقاد چې هر څه ئې د الله تعالى پېرزوينه، احسان او عنايت دی، نه د دوی د ذاتي کمال او هنر نتيجه، دغه احساس، باور او اعتقاد له ګناهونو نه هم او د اقتدار په وخت کې له غرور او تکبر نه هم د ځان ساتلو سبب ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرعون خوبونه

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: (له دې دوه کاله وروسته، يوه شپه فرعون خوب وليد چې د نيل خوا ته ولاړ دی، ناڅاپه له روده اووه څورب غويي راووتل... وروسته اووه ډنګر غويي راووتل... بيا دغو ډنګرو غويانو هغه مزې غويان له ستونې تېر کړل... فرعون راويښ شو... خو بيا ويده شو او دا ځل ئې وليدل چې له يوې ځانګې اووه ډك وږي راوټوکېدل... وروسته ئې اووه نازك وږي وليدل چې شرقي بادونو وچ کړي ول، وچو او نازکو وږيو ډك وږي وخوړل، ... فرعون له خوبه راويښ شو، سهار ئې فکر پرېشانه وو، د مصر ټول جادوګران او پوهان ئې راوبلل... خپل خوب ئې ورته تېر کړ خو څوك نه وو چې دا خوبونه ورته تعبير کړي... د ساقيانو رئيس راوړاندې شو او وئې ويل: اوس را په ياد شول چې ... زمونږ خوبونه يوه عبراني ځوان تعبير کړل او تعبيرونه ئې رښتيا وختل... فرعون فوراً څوك ولېږو چې يوسف حاضر کړي... يوسف سر او صورت برابر او جامې ئې بدلې کړې ... او د فوعون حضور ته ورغی... فرعون خپل خوب ورته تېر کړ... يوسف وويل: زه په خپله خوبونه نه شم تعبيرولی خو خدای به ستا خوب درته تعبير کړي... فرعون خپل خوبونه ورته تېر کړل... او يوسف ورته وويل: ستا د دواړو خوبونو معنی يوه ده... اووه مزي غويي او اووه ډك وږي د پريمانئ اووه کلونه په ګوته کوي... او اووه ډنګر غويي او اووه وچ وږې د وچ کالئ د اووه کلونو نښه ده چې وروسته به راځي، په دې توګه خدای ته له هغه څه خبر کړې چې په مصر کې به ئې ترسره کوي... اووه کاله به پرېماني وي او بيا سخته وچ کالي او قحطي، ... زه وړانديز کوم چې يو پوه او هوښيار کس د کر کښت په دنده وګمارې او هغه بايد د پرېمانئ په کلونو کې د محصولاتو پنځمه برخه په شاهي انبارونو کې ذخيره کړي... فرعون او ټولو درباريانو د ده وړانديز خوښ شو او فرعون وويل: تر يوسفه به غوره کس څوك وي چې د دې کار له عهدې ووځي.. په ده کې د خدای روح ده!! يوسف ته ئې وويل: همدا اوس تا په دغه دنده ګمارم، ته به د مصر دوهم لوړ پوړی کس وې او فرمان به دې په هر ځای کې چلېږي!! بيا فرعون د پاچايئ ګوتې ورپه ګوته کړه، فاخره لباس ئې ورواغوست، د طلا زنځير ئې ورپه غاړه کړ، په دوهمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معتبرې سلطنتي ګاډۍ کې ئې سپور کړ... چې چېرې به تلو دا اعلان به ئې تر مخ کېدو: په ګونډه شئ (د تعظیم لپاره)!!

لکه چې ګورئ د بایبل په وینا کې کافي غیرضروري تفصیل، بې ځایه تکرار، نامناسب او ګونګ الفاظ او نامعقولې څرګندونې شته، دغو څو ویناګانو ته ئې لږ ځیر شئ: یوسف وویل: زه په خپله خوبونه نه شم تعبیرولی خو خدای به ستا خوب درته تعبیر کړي!!!... دا په داسې حال کې چې څو شېبې وروسته یوسف په خپله د ده خوب تعبیروي!! فرعون وویل: تر یوسفه به غوره کس څوک وي چې د دې کار له عهدې ووځي.. په ده کې د خدای روح ده!! د یوسف علیه السلام په اړه دا خبره کول چې ده ته ئې د سرو زرو زنځیر ورپه غاړه کړ!! دا د هغه چا خبره کېدی شي چې پیغمبران علیهم السلام نه پېژني او په دې نه پوهېږي چې دوی د داسې جاهلانه دودونو په خلاف د مبارزې لپاره لېږل شوي، ښایي د بایبل لیکونکي دلته د یوسف علیه السلام د هغو مخالفینو وینا کټ مټ رانقل کړې وي چې د مصر د دوهم لوړ پوړي شخصیت په توګه ئې د ده له ټاکلو سره مخالفت کاوو او دا ئې نه شوی زغملی چې د دوی په اصطلاح یو کنعاني غلام پر مصریانو حکومت وکړي، دا کار داسې ورته برېښېدو لکه څوک چې د غلام په غاړه کې د سرو زرو زنځیر واچوي، بایبل دغه استعاره په حقیقي معنی رااخیستې!! په ډېرو نورو ځایونو کې به هم وګورئ چې د بایبل لیکونکی همدا غلطي کوي. د بایبل د اظهاراتو په رکاکت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د قرآن د وینا په رڼا کې ورته ځیر شو، قرآن د بایبل دا وینا تصحیح کوي او دا جریان په ډېرو محدودو جملو کې په ډېره معقوله توګه او ښکلو الفاظو کې بیانوي او فرمایي:

BI»=ç/ß ìõ™r Ô$ f ä ìõ™ £ßä2 ų 5$JÅ ;N°•)/ ìõ™ 3 ‘& þß) ã 7 îJA%r

ÇÍÎÈ šc rßè? $/õ¯-i öç/ä bÎ ‘»fãâ ’î ’Îqëõ ‗ J$$k¶7 ,M»¡Î$/ •zŕ 9Öä

$Jåß $gU “ Ï%$A$%r ÇÍÎÈ ûüÏî»èÎ Ä»=mF$è/ fÚGÎ ßtu $Br 5»=ôm& ß »óÊ & (#þ$%

’î $Zîü ß/üÅ 9$$k¶š 8 ßqã ÇÍÎÈ ÈqèÅõù ¾Ïî/fÚGÎ Nà6 ãèR& pBé%è/ •.Š$r

(c) ketabton.com: The Digital Library

þjè©,M»¡Î$ƒ •zé rŠØä BÌ»=ç/ß ÀÕ™ r Ô$ f ä ì Õ™ £ßèà2 Ûƒ 5$JÅ ¸N°•) / ÀÕ™

Ûß%‰Ám $Jù $Ï&Š ûüŽÅ ì Õ™ bqã‘‡? A$% ÇÎÌÈ bqß=è/ óߊè9 Ä $Z9$ ’‹Ì ßÅ¨

`ùàÛƒ Š#%‰Ë© ÓÕ™ 7 ÿ°Œ Ÿ‰è/ . `Ë ’Îûƒ ßêÇÍÐÈ bqèàÛ $£Ï W‹Î% žvÌ ÿü#ç/ß ’Îgrâ‹ù

ß $óãÏnŠÏ R%æ 7 ÿ°Œ Ÿ‰è/ . `Ë ’Îûƒ ßê ÇÍÑÈ bqãÅÁ $£Ï W‹Î% žvÌ £ç; ŠÉ6% $B

ÇÍÒÈ brçÅÇè/ ïnŠÏr ã¨ $Z9$ يوسف: ۴۳-۴۹

ا چا وويل: زه په خوب کې اووه ځوربې غواوې ګورم چې اووه ډنګرې غواوې ئې وخوري او اووه شنه وږي او اووه نور وچ، درباريانو! ما د خپل خوب په تعبير خبر کړئ که د خوبونو په تعبير پوهېږئ. هغوی (په ځواب کې) وويل: دا هسې د خيالاتو ګډوډ ده (ګډ وډ خوبونه دي) او مونږ د دغو خيالي خوبونو په تعبير نه پوهېږو. او له هغو دوو نه يوه ژغورل شوي کس، چې له څه مودې وروسته خبره ورپه ياد شوې وه، وويل: زه به مو پرې خبر کړم، ما (زندان ته د يوسف عليه السلام د ليدو لپاره) ولېږئ!، (هغه وويل): اې رښتونې يوسفه! د اووه ځوربو غواوو چې اووه ډنګرې غواوې ئې وخوري او اووه شنو وږيو او اووه وچو وږيو په تعبير مو خبر کړه، ښايي (د مجلس له پورته کېدو د مخه) ورستون شم، هيله ده چې پرې پوه شي. (يوسف عليه السلام) وويل: تر اووو کلونو به پر له پسې کر کښت کوئ، څه چې ترلاسه کوئ په خپلو وږيو کې ئې پرېږدئ مګر هغه لږه برخه ئې چې خورئ ئې، بيا به له دې وروسته اووه نور سخت (کلونه) راشي، چې هغه به ټول هغه څه درنه وخوري چې ورته ذخيره کړي مو وي، مګر هغه لږه برخه چې ساتئ ئې. بيا به له دې وروسته داسې کال راشي چې په هغه کې به پر خلکو بارانونه وورېږي او په هغه کې به (خلك د مېوو) عصاره وباسي.

په دغو مختصرو آيتونو کې لاندې مهم مطالب زمونږ مخې ته راځي:

- دا څلورم خوب (رؤيا) ده چې په دې سوره کې ئې يادونه کېږي او ښيي چې کافر او مسلمان، ظالم او مظلوم، ښه او بد انسانان، ټول خلك له خوبونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخامخ کېږي، ځيني ئې جدي انګېرې او د تعبير هڅه ئې کوي، غواړي پوه شي چې خوب ئې څه پيغام ورته لري، ځيني ئې جدي نه نيسي، يا ئې د ورځنيو فعاليتونو تسلسل ګڼي، يا هسې ګډ وډ خيالات او يا ئې د هغو هيلو او آرزوګانو انعکاس چې نه دي ترسره شوې، په شا تمبول شوې هيلې ئې ګڼي چې په خوب کې ځان ښيي، د همدې لپاره د خوبونو له څنګه په بې پروايۍ تېرېږي او دا زحمت ځان ته نه ورکوي چې تعبير ئې کړي او په هغه پيغام د پوهېدو هڅه وکړي چې خوبونه ئې له ځان سره لري. د انسان ((رؤيا)) ښيي چې انسان له محسوس او ملموس برخو نه علاوه هم ډېر څه لري، د فهم او درك دنيا ئې يوازې په محسوساتو کې نه راخلاصه کېږي، د ده د فهم او درك دنيا ډېر نور پراخ او پېچلي ابعاد او اړخونه هم لري، که هغه په خپلو ظاهري حواسو سره مشهود او ملموس شيان او تر سترګو کېدونکې نړۍ درك کوي؛ په لا شعور کې د زمان او مکان له پولو اوړي، له غيبي نړۍ نه، د پردو او حجابونو له ماورا نه پيغامونه ترلاسه کوي، دا پيغامونه څه ډول ور رسېږي، سرچينه ئې چېرې ده، څوك دى؟ څه دى؟ څنګه په خوب کې په هغه څه پوهېدى شي چې په ويښه نه شي پرې پوهېدى؟ دا پوښتنې ځواب غواړي، منصف څېړونکي نه شي کولاى چې له څنګه ئې په بې پروايۍ تېر شي. که مونږ په خپل ژوند کې د تخمينونو او انګېرنو په مرسته وړاند وينې کوو او ډېر ځله مو وړاندوينې سمې خېژي، که په خوب کې داسې څه ګورو چې څه موده وروسته تحقق مومي، د دې لپاره څه توجيه وړاندې کولى شو؟ مګر کولى شو د يوه کس داسې په لسهاوو خوبونه او په ټولې نړۍ کې د لکونو خلکو داسې خوبونه عادي او بې اهميته خبره وګڼو او د تصادف نوم ورکړو؟ آيا لږ تر لږه د دې خبرې په کولو مجبور نه يو چې زمونږ مغز د خوب په حالت کې همغسې وړاند وينې کولى شي چې په ويښه ئې کوي؟ آيا دا خبره ډېره بېهوده او خوشې خبره نه ده چې څوك ووايي: زمونږ مغز په ويښه کې سم او په غور او دقت سره کار کوي خو د خوب په حالت کې ئې هر تحليل ناسم او له غور او دقته پرته او ګډ وډ خيالات وي؟!! ډېر نامعقول انسان به د داسې خبرې کولو جرأت کوي، ډېر ناپوه انسان به دا ګمان کوي چې د خوب په حالت کې دماغ خپل کار پرېږدي، نه په قضاياوو غور کولى شي او نه ئې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور او تفکر نتايج او لاس ته راوړني د اهميت وړ دي!! حال دا چې په خوب کې د انسان يوازې د ځو حواسو سويچونه بند او د انتظار (standby) په حالت کې شي، نور دماغ د مخکې په څېر خپل کار ته دوام ورکوي، ښايي د ځينو برخو توقف مغز ته د ښه غور او فکر کولو لا ښه موقع او فرصت په لاس ورکړي. په هر صورت؛ خوب يو حقيقت دی، رښتيا ختل ئې داسې څه چې انکار ترې ګران دی. د هغو خوبونو لپاره څه توجيه وړاندې کولی شو چې د راتلونکو پېښنو خبر راکوي او خبر ئې هم ډېر دقيق؟ آيا پر عالم الغيب خدای باندې له ايمان نه پرته بل تفسير او تعبير ورته درلودی شو؟ د الله تعالی د اثبات لپاره له خورا کوټلو دلايلو څخه يو دليل همدغه د انسان خوبونه دي.

- له الفاظو جوتېږي چې د مصر پاچا پرله پسې يو خوب وينې، بالآخره خپل خوب ځينو درباريانو ته تېروي او ترې غواړي چې تعبير ئې ورته ووايي، د بيان انداز داسې دی چې پاچا هسې په کوم مجلس کې ځينو درباريانو ته خپل خوب تېر کړی او ورته ويلي ئې دي: که د خوبونو په تعبير پوهېږئ نو زما دا خوب تعبير کړئ، د بايبل دا وينا هيڅ وزن نه لري چې پاچا سهار وختي ټول درباريان، نجوميان او جادوګران راوغوښتل چې د ده خوب ورته تعبير کړي!! نه خو دا خوب د دومره ستر او عاجل اقدام غوښتنه کوي او نه هيڅ هوښيار انسان د يوه خوب لپاره دومره ستره غونډه جوړوي!! د درباريانو له دې ځوابه چې پاچا ته ئې وويل: دا کوم معنی لرونکی خوب نه دی، مونږ ئې په تعبير نه پوهېږو، معلومېږي چې نه پاچا خپل خوب جدي ګڼلی او نه ئې درباريانو.
- دا خبره هم د خاصې پاملرنې وړ ده چې قرآن دا پاچا د فرعون په نامه نه يادوي، بلکې د ملك (پاچا) په نامه ئې يادوي، د وروستيو علمي تحقيقاتو په ترڅ کې دا خبره معلومه شوې چې د يوسف عليه السلام په دور کې د مصر پاچايان د فرعون په نامه نه يادېدل، ډېر وروسته د فرعون نوم ورته غوره شوی، تحقيقات ښيي چې د هغه وخت پاچايان د هکسوس په نامه يادېدل چې له ۱۷۳۰تر ۱۵۸۰مخکې له مېلاده ئې پر مصر حکومت کړی، له دغو تحقيقاتو هم معلومېږي چې د بايبل دا وينا غلطه ده چې نوموړی پاچا د فرعون په نامه يادوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د دربار ساقي، د يوسف عليه السلام د زندان ملګري ته د دې خوب له اورېدلو سره سم، يوسف عليه السلام ورپه ياد شو او وئې ويل: زه کولای شم دا خوب تعبير کړم، په دې شرط چې ما زندان ته ولېږئ، هلته يو څوك راسره وو چې خوبونه ئې په ډېر دقت سره تعبيرول، د ساقي له دې خبرې چې (ما ولېږئ) په ډاګه معلومېږي چې دی يو غلام دی نه کوم مشر او د بايبل د وينا له مخې رئيس!! هغه يوسف عليه السلام ته ورغی، خوب ئې ورته تېر کړ، تعبير ئې ترې وغوښت او ټينګار ئې وکړ چې د درباريانو د مجلس له پورته کېدو نه مخکې د خوب تعبير ورته ووايي او يوسف عليه السلام بې له څه ځنډه د پاچا خوب داسې تعبير کړ: اووه څوربې غواوې د اووه وو برکتي کلونو نښه ده او اووه ډنګرې غواوې د اووه وچ کاليو او قحطي کلونو څرګندونه کوي، اووه شنه وږې اووه حاصل لرونکي فصلونه په ګوته کوي او اووه وچ وږي د ذکر شويو اووه وو فصلونو هغه وچ شوي حاصلات په ګوته کوي چې په وږو کې به ساتل کېږي او د قحط په کلونو کې به استفاده ترې کېږي، د اووه وو برکتي کلونو حاصلات به د قحط په اووه وو کلنو کې مصرف شي، خو په دې شرط چې په وچو وږو کې وساتل شي، قحط اووه کاله دوام کوي، له هغه نه وروسته عادي حالت رامنځ ته کېږي، بارانونه به پيل شي او مصر ته به بيا پرېماني او سمسورتيا راوګرځي او خلك به د مېوو عصارې زبېښي. د مصر وګړي ښايي محتاط وي او د قحط په کلونو کې د ټولو غلو دانو له مصرفولو ډډه وکړي، هغوي بايد يوه اندازه غله دانه د تخم په توګه د راتلونکي کال لپاره وساتي، همدارنګه متوجه وي چې د غلو دانو د ساتلو او ذخيره کولو غوره طريقه دا ده چې په خپلو وږو کې وساتل شي.
- له زندانه د يوسف عليه السلام د وتلو په اړه د بايبل وينا داسې ده چې د هغه ستر شخصيت له شانه سره هيڅ اړخ نه لګوي، هغه ئې داسې معرفي کړی لکه چې ډېر بې حوصلې شوی وو، فقط يوې اشارې ته منتظر وو، د پاچا د پيغام له اورېدو سره ئې سم ځان تيار کړی، خپل سر او صورت ئې برابر کړی او نوې جامې ئې اغوستې دي او په تلوار سره د پاچا حضور ته حاضر شوی!!

خو قرآن بيا وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

یوسف: ۵۰-۵۳

(د یوسف علیه السلام د زندان ملګری بېرته وګرځېدو، د خوب تعبیر ئې واوراوو، پاچا امر وکړ چې یوسف علیه السلام ورولي)، پاچا وويل: ما ته ئې راولئ؛ خو کله چې (د پاچا) قاصد ورغی، وئې ويل: بادار ته دې بېرته ورشه او وئې پوښته چې د هغو ښځو حال به څنګه وي چې خپل لاسونه ئې پرې کړل (څه به ورسره کېږي)؟ که څه هم زما پالونکی رب د دوی په هغه مکر ډېر ښه پوهېږي، (پاچا هغه ښځې راوبللې) وئې ويل: هغه وخت چې تاسو له یوسف نه د زړه مراد غوښتی وو، خبره مو څنګه وه؟! هغوی وویل: خدای ته پناه وړو! مونږ په هغه کې هیڅ بدي نه ده لیدلې، د مصر د عزیز ښځې وویل: اوس حقیقت څرګند شو، ما ترې د زړه مراد وغوښت او هغه یقیناً چې له ریښتونو انسانانو څخه دی، (زما دا اعتراف) د دې لپاره دی چې پوه شي په غیاب کې مې خیانت ورسره نه دی کړی او د دې لپاره چې (پوهېږم) خدای د خاینانو تدبیرونه نه هدایتوي (نه پرېږدي د خاینانو تدبیرونه دوی خپل مقصد ته ورسوي) او زه خپل ځان نه سپینوم، په دې کې شك نه شته چې نفس د بدی په لور ډېر هڅوونکی دی، مګر هغه چې زما پالونکی خدای پرې ورحمېږي، بې شکه چې زما پالونکی رب ډېر مهربان بخښونکی دی.

ګورئ چې د پاچا قاصد د ده له پیغام سره زندان ته ورځي او یوسف علیه السلام ته وايي: د مصر پاچا غوښتی یې، ستا تعبیر ئې خوښ کړی اوس ستا لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته منتظر دی!! خو یوسف علیه السلام ، هغه د زندان د اولو ورځو یوسف نه دی، له زندانه د وتلو په اړه څه تلوار او عجله نه لري؛ بلکې زندان ئې د خپلې مبارزې لپاره د سنګر په توګه غوره کړی؛ له خپل مولا پرته بل ته طمع او امید نه لري، باور ئې دا دی چې له زندانه د وتلو پریکړه د الله تعالی له لوري کیږي، نو ځکه په ډېر متانت سره قاصد ته وايي: بېرته وګرځه او خپل بادار ته دې ووايه: د هغو ښځو برخلیك به څنګه وي چې ده ته ئې هغه توطئه جوړه او زندان ته ئې ولېږو؟ باید لومړی د هغې خبرې سپیناوی وشي، زما (برائت) اعلان شي، که څه هم الله تعالی راته کافي دی، هغه د دوی له توطئو ښه خبر دی. ګورئ چې د یوسف علیه السلام متانت، صبر او زغم ټوله وضعه داسې بدله کړې چې اوس پاچا تلوار لري، هغه غواړي چې له یوسف علیه السلام سره ژر تر ژره ملاقات وکړي، د ده شرط مني، هغې ښځې راغواړي چې د عزیز مصر د مېرمنې په محفل کې راغونډې شوې وې او پوښتنه ترې کوي: په کومه ورځ چې تاسو له یوسف علیه السلام نه د زړه مراد غوښتی وو، خبره څنګه وه، د پېښې جریان څنګه وو؟ ولې مو دا کار وکړ؟ د پاچا وینا او دریځ داسې دی لکه چې د یوسف علیه السلام مدافع وکیل وي، له تحقیق او پلټنې نه مخکې د هغه خبرې تصدیقوي او له ښځو نه داسې استفسار کوي چې ګواکې د دوی جرم په بشپړه توګه ثابت او څرګند دی او د شك او شبهې هیڅ مجال په کې نه شته، ټولې ښځې وضع داسې ګڼي چې له اعترافه پرته بله چاره نه لري؛ نو ځکه وايي: خدای ته پناه وړو! مونږ په هغه کې هیڅ بدي نه ده لیدلې، اصلي مجرم وروړاندې کیږي او په ټول صراحت سره اعتراف کوي او وايي: اوس حقیقت څرګند شو، ما له هغه نه د زړه مراد وغوښت او هغه رښتونی او صادق دی، په دوه دلیلونو اعتراف کوم: یو دا چې غواړم هغه په دې پوه شي چې په غیاب کې مې خیانت ورسره نه دی کړی او تور مې نه دی ورپورې کړی او بل دا چې اوس په دې باور یم چې الله تعالی نه پرېږدي خائنان په مکر او چل ول سره خپلو موخو ته ورسېږي، نه غواړم چې ځان سپین او تبرئه کړم، د انسان نفس تل هغه بدو کړو وړو ته هڅوي، له شره ئې یوازې هغه څوك ژغورل کیږي چې زما د مهربان رب پېرزوینه او رحم ئې په برخه شي، یقیناً چې زما پالونکی رب مهربان بخښونکی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه هم ځینو مفسرینو دا ګمان کړی چې وروستنۍ څو خبرې د یوسف علیه السلام خبرې دي، نه د هغې مېرمنې، د دوی دلیل دا دی چې دغه خبرې د هغې مېرمنې له شأن نه ډېرې اوچتې دي؛ خو دا توجیه په څو دلایلو کمزورې ده:

۱. د بیان په هیڅ برخې کې داسې کومه نښه یا قرینه نه مومو چې ثابته کړي دا د یوسف علیه السلام خبرې دي.

۲. د آیتونو سیاق او سباق او د کلام لړۍ له دې توجیه سره اړخ نه لګوي، برعکس په ټول صراحت سره ښیي چې دا د هغې مېرمنې د خبرو دوام دی.

۳. د دغو خبرو په دوران کې یوسف علیه السلام لا په زندان کې دی او له پاچا سره نه دی مخامخ شوی او مجلس ته نه دی حاضر شوی، وروستی آیت همدغه راپه ګوته کوي.

۴. د دې خبرې لپاره هیڅ دلیل نه شو موندلی چې یوسف علیه السلام ووایي: غواړم چې د مصر عزیز پوه شي چې د هغه په غیاب کې می له هغه سره هیڅ خیانت نه دی کړی، ځکه چې د مصر عزیز د پېښې په ورځ له حقیقته خبر شو او د یوسف علیه السلام پر پاک لمنتوب او سپېڅلتیا ئې باور راغی.

۵. د آیت دا برخه (إن الله لا یهدي کید الخائنین)، په هیڅ شان نه شو کولای د یوسف علیه السلام قول وګڼو، دا کلام فقط له هغې مېرمنې سره ښایي، هغه باید ووایي: که چېرې دا ځل هم له یوسف علیه السلام سره خیانت وکړم او په کوم تور ئې تورن کړم او د دې پر ځای چې پر خپل جرم اعتراف وکړم هغه متهم کړم، نو د پخوانۍ پېښې په څېر به حقیقت څرګند شي، خدای د خاینانو توطئې، حیلې او بهانې رسوا او خنثي کوي او نه پرېږدي چې د توطئو په مرسته خپلو ناولو موخو ته ورسېږي.

د هغې مېرمنې مؤمنانه څرګندونې په واقع کې دا حقیقت ثابتوي چې د یوسف علیه السلام کړو وړو او د زندان له سنګر نه د ده مبارزې او جهاد د مصر په ټولنې باندې ژورې اغېزې کړې دي، ژوره تبدیلي په کې راغلې، دومره چې د پرون ورځې هغه مېرمن نن داسې مؤمنانه څرګندونې کوي، له دوو زنداني ملګرو سره د یوسف علیه السلام بحث او د خوبونو له تعبیرولو مخکې دوی د الله لارې ته بلل، هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دومره تفصیل او په دومره مضبوط استدلال سره، دا ښیي چې هغه په زندان کې آرام نه دی ناست، په جدي، پرله پسې او نه ستړي کېدونکې توګه ئې دعوت چلولی او په دې بریالی شوی چې د مصر په ټولنې کې له فکري او اخلاقي لحاظه پراخه او ژوره تبدیلي راولي، یوه ستر بدلون او انقلاب ته لار آواره کړي او له همدغه زندانه د یوه سیاسي او اجتماعي انقلاب او بدلون راوستو لپاره شرایط برابر کړي.

متأسفانه لکه څنګه چې د مسیحیانو او یهودانو علماوو او مشایخو (احبار او رهبان) د الله تعالی له مقدس او لارښود کتاب نه قصې او شجرې جوړې کړې، داسې چې نن د دوی په مذهبي کتابونو کې د الله تعالی د مقدس کتاب وړه برخه هم نه تر سترګو کېږي، زمونږ قصه خوښي هم د دوی تر اغېز لاندې راغلي او د یوسف علیه السلام له دغې عبرتناکې او لارښوونکې قصې نه ئې د یوې داسې بدکارې ښځې د مینې داستان جوړ کړی چې غوښتل ئې یو ښایسته ځوان په دام کې واچوي او له هغه نه د زړه مراد ترلاسه کړي، تر دې پورې چې د دغو قصه خوښو ځینو ادعا کړې چې یوسف علیه السلام د ژوند په وروستیو کې همدغه پر ده مینه مېرمن په نکاح کړه!!! دا په داسې حال کې چې نه په قرآن کې داسې کومه اشاره مومو او نه په روایاتو کې. له دې ارزښتناکې تاریخي قصې نه داسې نکل جوړول او پابله ئې داسې راایستل نه یوازې د ناروغو اذهانو د بیمارو سلیقو زېږنده ده، بلکې د دوی تعبیر سل په سلو کې د دې قصې له روح او بنسټیزو موخو سره تصادم کوي، قصه اصلاً په دې اصل ولاړه ده چې دوه مخالف او متضاد شخصیتونه یو د بل په څنګ کې کېږدي او توپیرونه ئې په ګوته کړي، راوښیي چې یو څومره لوړ دی او بل څومره ټیټ، یو څومره پاکیزه، امین او صادق دی او بل څومره ناولی، خائن او بې وفا، یو د خدای مخلص بنده او بل د شیطان او نفس مطیع بنده، عجیبه ده چې دغه بیمار کسان داسې غلط او معکوس نتایج ترې اخلي او دا متضادې بېلګې او متفاوت شخصیتونه سره پخلا کوي!! آیا دا شونې ده چې یو پیغمبر له هغه جلال او عظمت سره داسې ښځه په نکاح کړي؟ بایبل هم د خپلو شجرو په ترځ کې لیکلي چې فرعون یوسف په یوه مصري نوم، صفنات فعنیح، ونوماوو او د فوطي فارع

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاهن لور اسنات ئې ورته راواده کړه!!!

قرآن دربار ته د یوسف علیه السلام د ورتلو په اړه داسې فرمايي:

ûüÅB $Z/$! Pöx8$ 7 R) A$% ¼çJ÷. $Jÿù ÓÅÿöZÏ ŋóÁ Î÷ GÖ& ÿÿïÎ ’Îqç8$ã 7 ÎJ8$A$%r

$Y©B 7ÿ‹ .r ÇÎÎÈ Òšîæ ãáŠÿm ’Îû ÇÚ öF{$ ÈÉÉ“z 4?ã ÓÍüèô A% ÇÎÎÈ ÕüÏB&

•ô & B‹ÅÔçÿr â$±® `B $ZÏHq•Î Ü ŠÅ ç â$±„ ß ø m $k÷]B ä§6Gƒ ÇÚ öF{$’Î # ß$qã

ÇÎÊÈ bqà)Gƒ (qçR.r (qãB#ä ûïÏ%©#Ï ž öz Í•ÅF$ã ô Ÿr ÇÎÎÈ ûüZÅ ó sßJ8$ یوسف:٥٤-٥٧

او پاچا وویل: هغه ما ته راولئ چې د ځان لپاره ئې خاص (مشاور) وټاکم، خو له هغه وروسته چې خبرې ئې ورسره وکړې وئې ویل: ته (له همدې) نننۍ ورځې زمونږ په دربار کې واکمن امین یې (د پاچا معتمد با صلاحیته چارواکی او د ټولو دولتي شتمنیو امین)!! ده وویل: ما (یوازې) د دولت د خزانو پر چارو وګماره، باور وکړه چې ښه او پوه ساتونکی به وم (هم ئې د ساتنې له عهدې وتلی شم او هم ئې د سم مصرف او په خپل مناسب ځای د لګولو بصیرت او پوهه لرم)، او په دې توګه مو یوسف په هغه ملك کې متمکن کړ، چې هر ځای او په هر ډول ئې غوښتل مېشت کېدی شو، چا ته چې مو خوښه شي خپل رحمت او پېرزوینه ورپه برخه کوو او مونږ د نېکانو اجر او بدله نه ضایع کوو. او د هغو لپاره چې ایمان ئې راوړی او پرهیزګاري ئې کوله، اخروي اجر او بدله تر دې هم ډېره غوره ده.

پاچا له یوسف علیه السلام سره تر ملاقات نه مخکې تصمیم درلود چې هغه د خپل خاص مشاور په توګه وټاکي؛ مګر له هغه سره د خبرو نه وروسته د هغه تصمیم بدل شو او هغه ئې د دربار د معتبر او باصلاحیته وزیر او د ځان د معتمد په توګه وټاکو او خپله فیصله ئې ورته ابلاغ کړه، مګر یوسف علیه السلام د دې پرېکړې او منصب له منلو انکار وکړ او وئې ویل: ما د دې منصب پر ځای یوازې د مصر پر خزانو وګماره، زه به په پوره احتیاط او امانتدارۍ سره د هغو ساتنه وکړم، زه په ځان کې د دې څانګې د اداره کولو صلاحیت او توان وینم، پاچا له خپل نظره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېرېږي او د يوسف عليه السلام له رأيې سره توافق ښيي او د دولت د دغې څانګې بشپړ صلاحيت ورسپاري.

د آيت له دې برخې (يتبوأ منها حيث يشاء) نه دوه مطلبونه اخيستل کېږي:

الف_ د مصر ټول هېواد د ده د صلاحيت او واکمنۍ په کړۍ کې شامل وو، چېرې چې ئې غوښتل اوسېدلی شو، د مصر هيڅ سيمه د ده د واکمنۍ او اختيار له ساحې بهر نه وه.

ب_ په هغه نظام کې ئې چې هره وظيفه او هر مقام غوښتی وی، بې له ځنډه ئې ترلاسه کولی شو، هيڅوك او هيڅ څه ئې په مخ کې خنډ کېدی نه شو.

حکيم خدای جل شأنه په تدريج سره يوسف عليه السلام هغه مقام ته ورساوو چې په مصر کې متمکن شي، د ده پر مخ د واکمنۍ ټولې لارې پرانيستی شي، قدرت ته د رسېدو ټول اسباب ورته برابر شي، د هغه د ستر او لوړ شخصيت ټولې جلبوونکې برخې د هغې ټولنې د مختلفو طبقو او اصنافو لپاره رابرسېره شي، د خلکو اعتماد او باور، احترام او محبت ورته راجلب شي، پس له هغه چې د مصر ولس د ده له اوچتو استعدادونو، صداقت، امانت، پاك لمنتوب او نفس او هوس ته نه تسليمېدا نه خبر شول، په زندان کې د ده صبر، زغم، مقاومت، ثبات او متانت ټولو ته څرګند شو، خلکو وليدل چې د مصر پاچا د ملاقات بلنه ورکړه؛ خو ده ونه منله او تر هغه ئې دربار ته له تلو انکار وکړ چې د ده برائت اعلان شي، له پاچاهۍ نه رالاندې د هېواد تر ټولو لوړه عهده ورته سپارل کېده خو ده ونه منله او د دې پر ځای ئې داسې دندې ته ملا وتړله چې د هغې له لارې د خپل مظلوم ولس خدمت وکړی شي، د ده پوهه، بصيرت او درايت ټولو ته ثابت او څرګند شو، د ده لوړ او پياوړی شخصيت او فکري او اخلاقي عظمت داسې وو چې هيڅوا ورسره رقابت او سيالي نه شوی کولی، د مصر ټوله واکمني ئې عملاً په لاس کې پرېوته، پاچا له يوه سمبول نه زيات حيثيت نه درلود، د قحط په کلونو کې د اقتصادي چارو په اداره او سمون کې او له هغه ستر بحران نه د خلکو په ايستلو کې د ده درايت، وړتيا او اهليت په بشپړ ډول راڅرګند شو، هغه نور عملاً د پاچا وليعهد وو، د پاچا له مرګه وروسته ده ته د قدرت په لېږد کې هيڅ خنډ نه وو پاتې، په دې توګه مالك الملك

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای جل شأنه د هغه وخت د لوی هېواد واکمني یوسف علیه السلام ته وسپارله او د ده بلامنازع واکمني ئې پر هغه پراخ او ستر ملك محققه کړه.

هو! دا الله تعالی جل شأنه دی چې د خپل رحمت او پېرزوینو سیوری پر هغه چا غوړوي چې دې ئې په خپله خوښ کړي او د دې لپاره ئې اهل او وړ ومومي، هغه نه یوازې د خپلو صالحو بنده ګانو اجر نه ضایع کوي؛ بلکې دنیوي او اخروي بدله ئې تر خپل حق څو برابره زیاته ورکوي، نه یوازې په دنیا کې د دوی پر نېکو او غوره کړنو باندې مثبت نتایج مرتب کوي، بلکې په آخرت کې تر دنیا غوره بدله ورکوي، د دوی تقوی او ځان ساتنه د دې باعث شي چې په دنیا او آخرت کې غوره بدلې تر لاسه کړي، هر څوك چې د ایمان په لار کې ثابت پاتې شو او د مبارزې په لوړو ژورو کې مأیوس نه شو، یوې بلې خوا ته ونه ښویېد، ښي او چپ لوري ته منحرف نه شو او په اراده او عزم کې ئې تزلزل رانغی، هغه دې مطمئن اوسي چې عزیز خدای ئې د بري ضامن دی، نه پرېږدي چې قربانی ئې ضایع شي او هڅې ئې بې نتیجې پاتې شي.

د یوسف وروڼه مصر ته ځي

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (یعقوب خپلو زامنو ته وویل: ولې ناست یئ او هسې یوه بل ته ګورئ... اورېدلي مې دي چې په مصر کې غله ډېره ده... مخکې له دې چې له لوږې ومرو؛ ولاړ شئ او له هغه ځایه غله راوړئ... لس زامن ئې وخوځېدل... یعقوب بنیامین ورسره ونه لېږو... دوی د یوسف خوا ته ورغلل... سجده ئې ورته وکړه... یوسف وپېژندل... خو په غوصې سره ئې دوی ته وویل: له کوم ځایه راغلي یئ؟ دوی ورته وویل: له کنعانه د غلې اخیستلو لپاره راغلي یو... یوسف ته خپل خوبونه ورپه یاد شول.. ورته وئې ویل: تاسو جاسوسان یئ او د احوال معلومولو لپاره راغلي یئ... هغوی وویل: سالاره! مونږ د غلې اخیستلو لپاره راغلي یو، جاسوسان نه یو، یوسف ورته وویل: نه تاسو جاسوسان یئ!! هغوی وویل: باداره! مونږ ټول دولس وروڼه وو، پلار مو په کنعان کې دی، یو هلته پاتې شو، بل مړ شوی... یوسف ورته وویل: څنګه به دا معلومه وو چې تاسو رښتیا وایئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازې په هغه صورت کې به ستاسو خبره ومنم چې کشر ورور مو هم راولئ... که داسې ونه کړئ د فرعون په سر مې قسم چې له مصره د وتلو اجازه به درنه کړم... يو کس دې ولاړ شي او خپل ورور دې راولي، نور به دلته په زندان کې وي... بيا ئې ټول تر درېو ورځو بنديان کړل،... په درېيمه ورځ ئې ورته وويل: زه له خدايه وېرېدونکی انسان يم... تاسو ټول خوشې کوم... يو کس به په زندان کې پاتې وي، نور مو غله کور ته ورسوئ، خو خپل کشر ورور به راولئ او په دې سره به ما ته ثابته شي چې تاسو صادق يئ او زه به ستاسو له وژلو تېر شم!! دوی دا شرط ومنلو!! بيا ئې سره وويل: له دې ستونزو سره په دې خاطر مخامخ شوي يو چې له يوسف سره مو بد وکړل... يوسف د دوی خبرې اورېدې او دوی نه پوهېدل چې يوسف پرې پوهېږي!! ... بيا يوسف په پټه خپلو نوکرانو ته وويل: جوالونه ئې له غلو ورډک کړئ او د دوی خپلې پيسې هم د غلې په منځ کې پټې کېږدئ... غله ئې پر خرو بار کړه... د لمر لوېدو پر مهال يو ځای تم شول... يوه ورور ئې د خپل جوال خوله پرانستله چې خره ته دانه ترې ورکړي... ناڅاپه ئې وليدل چې پيسې ئې د جوال په خوله کې پرتې دي... ورونو ته ئې وويل ... هغوی له وېرې لړزېدل چې دا لا خدای څه بلا راباندې راوستله!! ... کنعان ته ورسېدل... ټوله قصه ئې پلار ته تېره کړه... کله چې ئې بارونه پرانستل خپلې پيسې ئې وموندلې... پلار هم ډېر وار خطا شو او وئې ويل: ولې دا مصيبتونه راباندې راځي...)

د بايبل په دې برخې کې هم له ادبي لحاظه ډېر رکاکت شته او هم يوسف عليه السلام او د ده پلار ته داسې نامناسب حرکات او نامناسبې خبرې منسوب شوې چې د دوی له شأنه ډېرې لرې دي!! ورونه په مرګ ګواښل، زندان ته ئې لېږل، د يوسف په شته والي کې دا خبرې کول چې له يوسف سره مو بد کړي ول ځکه له دې مصيبت سره مخامخ شوو، د فرعون په سر لوړه کول... دا ټولې خبرې نه يوازې نامعقولې دي بلکې ښيي چې دا قصه له ځانه جوړه شوې. راشئ وګورو چې قرآن په دې هکله څومره په زړه پورې او درنه وينا لري:

Nd"g_ $B9r ÇÌÈ bräÅZä ¼çn Ndr ö@ù•èù ïøã {qèz‰ù #Ïl$qä ä-z)ã ä$_r

(c) ketabton.com: The Digital Library

ζöz $Br Ÿ@Ø3$ ’îré þb šc ‡•? Ÿw& Nã‹Î& ôB Nã©8 'Î ’îqçA% Nüî$gg2

Šr‘Žã™ (q8$% ÇÏÈ Èqç›? Ÿwr “‰Žã Nã9 Ÿ@ø Xù ¾iÎ ’îqèÙ Ó9©bîù ÇÌÈ û,ÎïÎ\B3$

$kXqèÈè/ Óg=è9 NÎï‰ní ’Î Nåè»Ÿ Òî (qèô $hÏ»ŠG Ÿy9 A$%r ÇÍÈ bqè»ÿ9 $RÎr ç$/& ç¥ã

يوسف: ۵۸-۶۲ ÇÏÈ šc qãÅ ë/ Óg=è9 óÛîd& #<Î (þç) R$#Œ Î

د يوسف ورونه راغلل او د هغه محضر ته ننوتل، داسې چې ده وپېژندل خو دوی ونه پېژاندو او چې کله ئې په خپلو بارونو سمبال کړل ورته وئې ويل: خپل هغه ورور هم راولئ چې له پلاره مو (ورور) دی، نه ګورئ چې زه ډکې پيمانې ورکوم او ښه مېلمه پال يم؟ خو که ئې ما ته را نه ولئ؛ نو نه به له ما سره تاسو ته کومه پيمانه وي او نه به ماته رانږدې کېږئ. هغوی وويل: له پلاره به ئې حتماً د ده (د لېږلو) غوښتنه وکړو او مونږ هرومرو د دې کار کوونکي يو. خپلو (مؤظفو) زلميانو ته ئې وويل: د دوی هغه مال چې (د غلې په بدل کې ئې ورکړی)، (په پټه) د دوی په پېټو کې کېږدئ، داسې چې کور ته د ستنېدو پر مهال پرې پوه شي، ترڅو بېرته راوګرځي.

ګورئ چې په دغو لنډو آيتونو او مختصرو الفاظو سره؛ عظيم الشأن قرآن څومره حقايق بيان کړي او څومره ژورې لارښوونې ئې زمونږ مخې ته اېښي او څنګه ئې د بايبل غلطې ويناوې تصحيح کړې؟! لکه څنګه چې د يوه جامع او بليغ کلام تقاضاء ده قرآن پرته له دې چې ووايي يوسف عليه السلام خپل کار څنګه پيل کړ، د ښېرازه کالونو په دوران کې ئې څه وکړل او د وچ کاليو لپاره ئې څه تياری ونيو؟ سره له دې چې په دې اړه ئې هيڅ نه دي ويلي او خبره ئې له هغه ځايه پيل کړې چې د ده ورونه د غلې اخيستلو لپاره مصر ته راغلي او د ده په حضور کې ودرېدلي، له همدې نه د قرآن هر هوښيار لوستونکی په دې پوهېږي چې يوسف عليه السلام په دې موده کې کوم کوم کارونه کړي، له دې آيتونو نه معلومېږي چې:

- يوسف عليه السلام په خپلو لوړو قايدانه استعدادونو سره په کار پيل کړی، د مصر د ځمکو ښېرازه کولو او د کر کښت وضعيت ښه کولو ته ئې خاصه پاملرنه کړې، د پاچا د خوب تعبير ته په پام سره ئې په لومړيو اووه وو کلونو کې پريمانه غله اخيستلې او په ګودامونو کې ئې ذخيره کړې، د قحط د کلونو لپاره ئې پوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیاری نیولی، د قحطي په رارسېدو سره ئې دا کارونه کړي: د غلو دانو لپاره ئې مناسبه بیه ټاکلې، د هغې غلې مقدار ئې ټاکلی چې ښایي یوه یوه کس ته د مناسبې دولتي بیې په مقابل کې ورکړی شي، هر څوك باید په خپله د غلې اخیستلو لپاره حاضر شي، د غلې پلورلو لړۍ ئې تر خپل نظارت او څارنې لاندې پیل کړې. په داسې حال کې چې د مصر په نورو سیمو کې خلك له سختې قحطۍ سره مخامخ ول، په مصر کې د غلې د زیاتوالي او ارزانۍ انګازې هرې خوا ته رسېدې او خلك له لرېو لرېو سیمو، ډله ډله د غلو اخیستلو لپاره مصر ته راتلل او د ضرورت وړ غله ئې په ډېره ارزانه بیه ترلاسه کوله او د مصر د چارواکو د ښه نظم، ښو اخلاقو او ښې مېلمه پالنې ښې خاطرې ئې له ځانه سره وړلې.

د یوسف علیه السلام وروڼه هم د غلې د پېرلو لپاره مصر ته ورځي، په خپل نوبت سره د یوسف علیه السلام حضور ته منل کېږي، یوسف علیه السلام هغوي وپېژندل، خو دوی د هغه په پېژندلو کې ځکه پاتې راغلل چې په کوهي کې د ده له غورځولو تر دغه دمه نږدې شل کلونه تېر شوي وو، په هغه وخت کې یوسف علیه السلام تنکی ځوان وو، څه موده ئې د عزیز مصر په کور کې تېره کړه، نږدې لس کلونه ئې په زندان کې تېر کړل، له واکمنۍ نه ئې تر اوو کلونو زیاته موده تېره شوې وه، دغې اوږدې مودې له خپلو لوړو ژورو سره د یوسف علیه السلام په څېرې کې ډېر بدلون راوستی وو، په ځانګړي توګه، هغوي دا تصور هم نه شو کولای چې ښایي د دوی جفا سپړلی ورور به داسې ستر مقام ته رسېدلی وي، د حضور هیبت او د احتیاج او ضرورت احساس هم نه پرېږدي چې انسان تر ځان لوړ لوري ته ځېر شي او د څېرې خطونه ئې په دقت سره وارزوي او وئې پېژني.

د غذایي موادو د تجارت او احتکار د مخنیوي لپاره د هرې کورنۍ پر هر وګړي به په ټاکلي اندازه غله خرڅېدله، هر بالغ نارینه باید په خپله د خپلې ټاکلې غلې د پېرلو لپاره حاضر شوی وی، د یوسف وروڼو د خپل معذور او په سترګو ړوند پلار او ناسکه ورور لپاره هم غله وغوښته، د پلار عذر ئې ومنل شو؛ خو د ورور په اړه ورته وویل شو: په وروستي ځل باید هغه هم دلته راولئ، که چېرې مو دروغ ویلي وو او هغه مو حاضر نه کړ، نو زمونږ خوا ته نور مه راځئ او د غلې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسه کولو طمع هم مه کوئ!! ګورئ چې د بایبل او قرآن د ویناوو تر منځ څومره ژور توپیرونه شته، بایبل د یوسف علیه السلام چلند داسې انځور کړی لکه د یوه کم ظرفه انسان چلند ، داسې الفاظ او کارونه ئې هغه ته منسوب کړي چې د یوه ستر شخصیت له شأنه ډېر لرې دي، خو د قرآن عظیم الشأن څرګندونې داسې دي چې د یوسف علیه السلام ستر شخصیت، صبر، زغم او تدبر په کې له ورایه ښکاري، د قرآن له وینا معلومېږي چې یوسف علیه السلام له خپلو ورونو سره په معامله کې ډېر محتاط دی، هڅه کوي چې د ده له کومې وینا او حرکت نه د ده د ورونو حساسیت او حسادت راونه پارېږي او مصر ته له راتلو او د ده په خوا کې له مېشتېدو ډډه ونه کړي، دا اندېښنه هم ورسره ده چې داسې نه ورور ته ئې کوم ضرر ورورسوي. هغو کسانو ته چې د بدوي او صحرايي ژوند په باب پوره او دقیق معلومات نه لري، په دې مطلب پوهېدل لږ ګران دی چې یوسف علیه السلام ولې په هماغه لومړنۍ ملاقات کې خپلو ورونو ته ځان معرفي نه کړ؟ د هغه وخت د نیمه بدوي ژوند غوښتنه او تقاضا دا وه چې یوسف علیه السلام له خپلو ورونو سره په ډېر احتیاط چلند وکړي، د دوی اعتماد جلب کړي، له داسې تدبیره کار واخلي چې لومړی د ده سکه ورور روغ رمټ ورته راورسوي، مصر ته په مکررو تلو راتلو او د وړیا مرستو په ترلاسه کولو سره او د ده د ډېر ښه سلوك په لیدو سره ډاډه او مطمئن شي چې یوسف علیه السلام هغوی ته د ضرر رسولو او انتقام نیت نه لري او کولی شي په بشپړ ډاډ ، اطمئنان او درناوي سره د ده په څنګ کې ژوند وکړي او د ورور ګلوی له معاملې ئې مطمئن او ډاډه وي.

په نیمه بدوي کورنیو کې کله کله یو ناسنجول شوی او بې احتیاطه حرکت د یوې لويې کورنۍ د بشپړې تباهۍ لامل شي، یوسف علیه السلام یوه ترخه تجربه درلوده، ښايي محتاطانه عمل ئې کړی وی، ښايي هغه وخت ئې ځان خپلو ورونو ته معرفي کړی وی چې له یوه پلوه ئې خپل ورور په لاس ورغلی او له بله پلوه ئې پر خپلو کینه کښو او حسودو ورونو باندې د هر ډول شاته تګ لارې بندې کړې وی، غوښتل ئې ورونو ته ثابته کړي چې د ده په اړه ئې اشتباه کړې، بې موجبه ئې حسادت ورسره کړی، دا ورور دوی ته مینه او درناوی په زړه کې لري، غواړي د تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره د ده په خوا کې په عزت او درناوي سره ژوند وکړي، نه ښايي له داسې مهربان ورور سره د دښمنۍ لار غوره کړي، دوی ته ئې تر هغه ځان معرفي نه کړ چې پر خپلو اشتباهاتو او قصور پوه شي، له دې پرته بله لاره ورته پاتې نه وي چې د دښمنۍ پر ځای ورورۍ ورسره وپالي، کله چې هغوي هر یو د دې ناپېژندوی سړي د شرافت، مېلمه پالنې، فضیلت او احسان په اړه په خپلو منځونو کې هم او د خپلې کورنۍ په وړاندې هم په مکرر ډول یادونه کړې او په وار وار ئې ستایلی، پس له هغه چې دوی پوه شي دا همغه کس دی چې دوی ورسره حسادت کاوو او په څاه کې ئې وغورځاوو، همغه چې دوی په بده سترګه ورته کتل، د دښمنۍ وړ ئې ګاڼو، دا یو مهربان ورور دی، د ستایلو وړ شخصیت، دا دی په نه پېژندل شوې څېرې کې ئې د ده ځومره ستاینه کړې، هر ځای او د هر چا په وړاندې ئې دی ستایلی؛ مګر دا له عقل او انصافه لرې خبره نه ده چې له همدې شخصیت سره د یوسف علیه السلام په څېره کې حسد وکړي؟! په دې توګه به دوی په خپلې اشتباه پوه شي او په خپل دریځ کې به بدلون راولي.

یوسف علیه السلام نه یوازې دا چې له دوی نه د خپل ورور د راوستلو کلک تعهد اخلي بلکې داسې تدبیر کاروي چې ټوله کورنۍ د ده د ورور په لېږلو توافق وکړي، دا ترتیب ئې ونیولو چې د دوی راوړې بضاعه (هغه جنس چې د غلې د پېرلو لپاره ئې له ځان سره راوړي وو) بېرته کورنۍ ته مسترد شي، خو له دې وېرې چې که ئې خپلو ورونو ته وسپاري ښايي ضایع شي او خپل پلار ته ووايي چې غله ئې د همغه جنس په بدل کې اخیستې ده، د خپلو ورونو په امانتدارۍ بې باوره وو، نو ځکه ئې خپلو معتمدو زلمیانو ته وویل: د دوی راوړې توکي د غلو په پېټو کې داسې ځای په ځای کړئ چې فقط کور ته له رسېدو وروسته او هغه وخت پرې پوه شي چې خپل پېټې پرانیزي، چې په دې سره به ټوله کورنۍ تشویق شي او مصر ته د ده د سکني ورور له لېږلو سره به توافق وکړي.

د (درهم) او (دینار) پر ځای د ((بضاعه)) د کلمې استعمال دا ښيي چې هغه مهال پېر پلور جنس د جنس په بدل کې وو او لا سیکه نه وه رایج شوې، د بایبل دا وینا هیڅ وزن او اعتبار نه لري چې د یوسف علیه السلام ورونو سکې له ځان سره وړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، له دې خبرې دا هم معلومېږي چې د دوی د راوړو توکیو حجم هومره وو چې د غلې په پېټو کې ئې پټول ګران کار نه وو، له دې ټولو خبرو دا جوتېږي چې د دوی (بضاعه) باید ګاڼې وي چې د مجبوریت له مخې ئې د غلې په بدل کې ورکړې وې، احتمالاً د دې صحنې لیدل یوسف علیه السلام سخت ځورولی او تصمیم ئې نیولی چې دا ګاڼې سلامت او په بشپړه توګه د ده کورنۍ ته ورسېږي او په دې سره هم د ورونو او هم د کورنۍ د نورو غړو باور او اعتماد تر لاسه کړي.

قرآن ورپسې فرمايي:

$RÎr @Gò6 R R z & $YèB @Åö ù @ŏ3% $ZË ì Ïå R/'»ƒ (q8% óĝ‹Î & #‹Î (pã_ ' $J=ù

@ö% `Ë ï‹Å & #?ã Nä3çŸB & $JŸ2 ŭwÎ ïøã Nä3ŸB#ä @d A$% ÇÏÎÈ bqăÿ»s 9 ¼çŋ9

óĝFè»ŸÒÎ (rß `r óĝè»FB (qß Gù $J9r ÇÏÎÈ ûüÏg°9$#Ŝ mö qè r $ăÿ»m îöz ª! $ß

ă ÿøŭr $Z=d & ŷçÜRr $Yŏ2Î ôNŠâ $Yçè»ŸÒÎ ¼ÍÉ d ÓëR $B R/'»ƒ (q8% bÍÕÎ ôNŠâ

Èqèŝê4@n Nà6 èB ¼ä#ÅÓéô9 A$% ÇÏÎÈ ž×Å„ @øŸ2 7 Ï°Œ 9ë/ Ÿ@ø. Š#Š4Rr $R% { &

$B 4?ã ª! A% óĝ)Ïö B ŋö?#ä $J=ù NäÎ Þ$tå b& wÎ ÿÏnÎ ÓÍ_Ÿè:F9 « ! $š/Æ Ë $ZÏöB

p%ÿhÿGB 5> °qö/ ôË (qè ŝ$r %Ïn°r 5> $/ . `Ë (qè ŝ? Ÿw ÓÍ_6»ƒ A$%r ÇÏÏÈ @‹Ïr ãAqà)R

è@q G Šùü ïøær ßM ù @q? ïøã + ŭwÎ Nä3ŋ$È Î äó« `Ë « ! $š/Æ Ë Nä3Zã ÓÍ_ôé$Br

يوسف: ۶۳-۶۷ ÇÏÐÈ bqè2 qF B$#

کله چې دوی خپل پلار ته ورګرځېدل، وئې ویل: پلاره! له مونږ نه ئې یوه پیمانه وسپموله، نو خپل ورور مو راسره ولېږه تر څو (بشپړې) پیمانې ترلاسه کړو، مونږ به ئې خامخا ساتونکي وو. پلار ورته وویل: آیا د ده په اړه داسې باور دربانديې وکړم لکه مخکې چې مې د ده د ورور په اړه باور درباندې کړی وو؟ همدا او بل څه نه؟ خدای خورا ښه ساتونکی دی او هغه تر هر رحم کوونکي زیات مهربانه دی. خو کله چې دوی خپل پېټې پرانستل؛ نو خپله بضاعه (جنس) ئې وموندو چې ورګرځول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی، وئې ویل: نور نو څه غواړو؟ دا هم زمونږ بضاعه (جنس) چې بېرته راکړې شوی، (پرېږده چې بیا ولاړ شو) او خپله کورنۍ له لوږې وژغورو او د خپل ورور ساتنه وکړو، دا خو یوه آسانه پیمانه ترلاسه کول دي!! وئې ویل: تر هغه به ئې درسره ونه لېږم چې کلکه الهي ژمنه راسره وکړئ چې بېرته به ئې رارسوئ مګر دا چې محاصره او ایسار کړی شئ او چې کله ئې کلك قول ورکړ، وئې ویل: پر هغه څه چې مونږ ئې وایو الله وکیل او ذمه وار دی. وئې ویل: زامنو! له یوې دروازې (ښار ته) مه ننوځئ، له مختلفو دروازو ورننوځئ او زه (په دې وینا سره) د الله کومه پرېکړه درنه نه شم دفع کولی، د پرېکړو واك خو یوازې له الله سره دی، پر هغه مې توکل دی او هر توکل کوونکی باید پر هغه توکل وکړي.

د یوسف علیه السلام ورونه خپلې کورنۍ ته وروګرځېدل، دومره غله ئې له ځان سره وړې وه چې د اوږدې مودې لپاره ټولې کورنۍ ته کافي نه وه، خپل پلار ته ئې وویل: په کار ده چې ډېر ژر بیا مصر ته ولاړ شو، نوره غله راوړو، زمونږ کشری ورور هم راسره ولېږه چې د هغه برخه هم ترلاسه کړو، ډاډ درکوو چې په ښه توګه به ئې ساتنه کوو. پلار چې د یوسف علیه السلام د بیلتون داغ پر زړه لري او پر خپلو زامنو باور نه شي کولی او د اعتماد وړ ئې نه بولي؛ په ځواب کې وایي: آیا له ما دا توقع لرئ چې د ده په اړه هم پر تاسو همغسې اعتماد وکړم چې د ده د ورور په اړه مې پر تاسو وکړ، همدا او بل څه نه؟ دا خو عجیبه توقع او بې ځایه انتظار دی! الله تعالی به مو په خپله وساتي هغه تر هر چا ښه ساتونکی دی، ما ته د مصر د هغه مهربان او مېلمه پال کس نوم ډېر مه اخلئ، الله تعالی تر هر رحم کوونکي زیات مهربان دی، هغه به مو په دې قحطي کې وساتي، هغه به پر مونږ مهربانه شي، د خپل رحمت له بې پایه سمندر نه به مو خړوبه کړي او زمونږ مشکل او ربړه به له بلې لارې حل کړي. خو کله چې دوی خپل پېټې پرانستل او ناڅاپه ئې خپل مال په کې وموندو، نو د هغه چا په څېر چې خپل ستر هدف ته رسېدلی وي او یا مضبوط او پیاوړی دلیل په لاس ورغلی وي، خپل پلار ته ئې وویل: نور نو تر دې زیات څه غواړو؟ دا دی مال او متاع مو هم رامسترد شوې، پرېږده چې لاړ شو، خپل ورور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ځان سره بوځو، کورنۍ له لوږې وژغورو، موجوده غله مو لږه ده او ټولې کورنۍ ته کفایت نه کوي! یعقوب علیه السلام مجبور شو، له خپل دریځ نه کوز شو او مصر ته د خپل کشر زوی له لېږلو سره ئې په نه زړه توافق وکړ او خپلو زامنو ته ئې وویل: په دې شرط ئې درسره لېږم چې د الله تعالی په نامه راسره ژمنه وکړئ چې خامخا به ئې روغ رمټ رارسوئ، مګر دا چې له کومې پېښې سره مخامخ شئ، څوك مو په زور ایسار کړي، محاصره شئ او له محاصرې د وتلو لار ونه مومئ. یعقوب علیه السلام مصر ته د خپل کشر زوی له لېږلو سره توافق وکړ، خو له ډېرو اندېښنو سره، د یوسف علیه السلام د هجران او بیلتون درد ئې لا نه وو هېر کړی چې اوس په دې ناموافقو حالاتو کې خپل ټول زامن په ګډه او یو ځای د سختو مجبوریتونو په وجه ناچار سفر ته لېږي، له دې پرته بله چاره نه لري، خپلو زامنو ته توصیه کوي چې کله مصر ته ننوتئ نو ټول له یوې دروازې مه ننوځئ، بلکې بېل، بېل له مختلفو دروازو او لوریو ننوځئ، نه ویل کېږي ستاسې ډله ییز ورتګ د شریرو خلکو توجه ځان ته جلب کړي او داسې وانګېري چې دا لویه ډله به خامخا د ډېرو غلو د پېرلو لپاره له اطرافه ښار ته راغلې وي او ښایي پرېمانه مال ئې هم له ځان سره راوړې وي، داسې نه چې د همدې لپاره ستاسو په ضد په کومې خطرناکې توطئې لاس پورې کړي او ضرر درورسوي، په دې پسې نه یم چې په خپلې دغې توصیې سره به الهي تقدیر بدل کړم او هغه څه چې خدای تاسې ته غوښتي دي له تاسې به ئې دفع کړم، الله تعالی چې کومه پرېکړه کړې هغه خامخا تر سره کېږي، دی یوازنی واکمن دی او پرېکړې د ده له لوري کېږي، د هستۍ په ادارې کې او د حکمونو او پرېکړو په صادرولو کې هېڅوك ورسره شریك نه دی، ما پر خدای توکل کړی، څوك چې غواړي پر چا او څه توکل وکړي نو یوازې پر الله تعالی دې توکل وکړي.

دلته ګورئ چې یعقوب علیه السلام له هغه ستر معنوي شخصیت او لوړ پیغمبرانه مقام او منزلت سره او له هغه قرب او نږدې والي سره چې د الله تعالی په دربار کې ئې لري، په دنیوي چارو کې، د نورو عادي خلکو په څېر خپل انساني تدابیر په کار وړي، نه له غیبه خبر دی او نه په چارو کې د تصرف ادعا لري او نه د دې مدعي دی چې الهي تقدیر بدلولی شي، پر خپل خدای توکل کوي او ټول خلك

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر خدای باندې توکل او اعتماد ته رابلي.

همدارنګه ګورئ چې د پیغمبرانو په مکتب کې د تدابیرو غوره کول نه پر الهي مقدراتو د اعتقاد منافي دی او نه پر خدای جل شانه باندې د توکل منافي، د دې مکتب پلویان په داسې حال کې چې پر نه بدلېدونکو الهي مقدراتو کلکه عقیده لري، خدای خپل وکیل او چاره ګر بولي او پر هغه توکل کوي، له دې سره سره په چارو کې انساني تدابیر په کار اچوي، نه ئې پر الله تعالی باندې توکل او بروسه له دې ایساروي چې په خپلو چارو کې له تدبیره کار واخلي او نه ئې پر قضا او قدر باندې اعتقاد او باور.

همدا شان ګورئ چې قرآن په دغه تاریخي درس او د یوه ستر پیغمبر په عملي ژوند کې مونږ ته دا رازده کوي چې د (توکل) ځای له (تدبیر) نه وروسته دی اول باید (تدبیر) خپل کړې او بیا پر الله تعالی توکل وکړې.

بایبل لیکي چې (یعقوب علیه السلام د کشر زوی له لېږلو سره موافقه وکړه او وئې ویل: که خدای غواړي چې زه بې اولاده شم نو پرېږده چې بې اولاده شم... زامنو ته ئې وویل: مخکنۍ پیسې هم درسره واخلئ او همدومره نورې هم... شهد، بادام، پستې، عطر لرونکي بوټي او نورې تحفې ئې ورکړې چې د مصر حاکم ته ئې وروړي... کله چې له یوسف سره مخامخ شول هغه وویل: دوی به نن غرمه له ما سره ډوډۍ خوري... ناظر دوی د یوسف قصر ته وروستل... قصر ته د تلو په وخت کې ډېر وېرېدل... ګمان ئې کاوو چې ښایي د هغو پیسو په وجه به مو بندیان کړي چې زمونږ په پېټو کې اېښودل شوې وې... نو ځکه ئې د قصر په دروازه کې ناظر ته وویل: مخکې چې مونږ کومې پیسې درکړې وې هغه مو په خپلو پېټو کې وموندلې... بېرته مو له ځانه سره راوړې... هغه ورته وویل: اندېښنه مه کوئ، ښایي ستاسو او ستاسو د نیکونو خدای دا پیسې ستاسو په پېټو کې اېښې وي، ځکه چې ما خپلې پیسې ترلاسه کړې دي... یوسف ته ئې هدیې ورکړې... د پلار او د کورنۍ د احوال پوښتنه ئې ترې وکړه... خپل کشر ورور ته ئې ګوته ونیوله چې آیا دی همغه ستاسو کشر ورور دی؟ یوسف دوی د عمر په حساب یو تر بل مخکې پر دسترخان کښېنول...دوی په دې کار ډېر حیران شول... یوسف خپل سکه ورور ته تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو پنځه برابره زیات خوراك كېښود...له ډوډۍ وروسته یوسف خپل ناظر ته وویل چې ډك ډك پېټې ورته بار كړئ... پیسې ئې هم د پېټو په خوله كې ورته كېږدئ... او زما جام د بنیامین په پېټي كې پټ كېږدئ... ناظر همداسې وكړل... سهار وختي وروڼو خپل پېټي پر خرو بار كړل او وخوځېدل، خو لاډېر لرې نه وو تللي چې ناظر ورپسې ورغی او د یوسف دا خبرې ئې ورته وكړې: ولې مو د ښېګړو په بدل كې بدي راسره وكړه؟ ولې مو زما د بادار هغه مخصوص جام چې شراب په كې څښي او فال پرې ګوري غلا كړی؟ دوی ورته وویل: لوړه كوو چې مونږ دا كار نه دی كړی... له چا سره چې تا دا جام وموندو هغه ووژنه او مونږ به هم د خپل بادار غلامان وو...هغه ورته وویل: صحیح ده خو یوازې غل به زما غلام وي نور به درومي... تلاشي ئې د مشر ورور له پېټي پیل كړه... د بنیامین په پېټي كې ئې وموند... بېرته ښار ته راوګرځېدل... د یوسف په وړاندې ئې سجده وكړه... هغه ورته وویل: ولې مو دا كار راسره وكړ؟ مګر نه پوهېدئ چې زه د فال له لارې په دې پوهېدی شم چې زما جام چا غلا كړی...وئې ویل: اوس به هغه څوك زما غلام وي چې جام ئې غلا كړی... وروڼو ورته ویل: سالاره! پوهېږو چې ته د فرعون په څېر ځواكمن یې... كه مونږ له بنیامین نه پرته خپل كور ته ولاړ شو پلار به مو له ډېره غمه ومري... نو یوسف ونتوانېدو چې نور صبر وكړي... خپل ځان ئې وروڼو ته معرفي كړ... ورته وئې ویل چې ژر ولاړ شئ او پلار ما ته راورسوئ. فرعون له دې پېښې خبر شو... یوسف ته ئې وویل: وروڼو ته دې ووایه چې كنعان ته ولاړ شي، خپله كورنۍ دلته راولي، زه به ښېرازه ځمكه وركړم... څو ګاډۍ هم ورسره ولېږه چې ښځې او ماشومان په كې راولي... دوی د خپل پلار خوا ته ورسېدل... ورته وئې ویل: یوسف ژوندی دی او د ټول مصر حاكم دی... پلار ئې په دې خبرو باور نه كاوو خو چې سترګې ئې پر ګاډیو ولګېدې... وئې ویل: اوس مې باور راغی چې یوسف ژوندی دی، څم چې له مرګه مخكې ئې ووینم!!)

د بایبل په دې ویناوو كې زیاتې غلطې او بې بنسټه خبرې شته چې څو بېلګې ئې دا دي:

- یعقوب خو دغه وخت هم په خپل كور كې یولس زامن درلودل، څنګه به ئې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه بنیامین د لیږلو په وخت کې دا خبره کوله چې که خدای غواړي بې اولاده شم پرېږده چې بې اولاده شم؟

- دوی د فقر او لوږې له داسې حالت سره مخامخ ول چې په خپل مرګ و پرېدل، د ښځو ګانې ئې د غلو لپاره پلورلې، دومره شهد، بادام، پستې، عطر او نورې هدیې ئې له کومې کړې چې پر خرو ئې بار کړي؟
- د یوسف ناظر ورته دروغ وویل چې دا پیسې به ستاسو خدای ستاسو په پېټو کې اېښې وي!!
- یوسف دوی د عمر په حساب مشر تر کشره مخکې پر دسترخان کښېنول او دې کار ته دوی حیران پاتې شول. خپل سکه ورور ته ئې د نورو په پرتله پنځه برابره زیات خواړه مخې ته کېښودل!! آیا کوم شریف انسان به داسې کار وکړي چې په یوه دسترخان باندې د خپل یوه مېلمه تر مخ د نورو په پرتله پنځه برابره خواړه کېږدي؟ که داسې کار شوی وی نو د یوسف د ورونو لپاره همدا کافي وو چې د ده خوا ته هیڅکله رانه شي!!
- ولې به بیا هم د دوی پیسې د پېټو په خوله کې پټې ږدي؟
- دوی د یوسف د شرابو جام پټ کړی، په دې جام سره به یوسف فالونه نیول!! په داسې حال کې چې نه خو پیغمبران علیهم السلام شراب څښي او نه فالونه ګوري، د بایبل له دې وینا معلومېږي چې لیکونکی ئې هغه څوك دی چې خلك په دروغجنو او غولونکو فالونو غولوي او شکرانې ترې شکوي. یوسف علیه السلام ته دا خبره منسوبول چې ورونو ته ئې وویل، مګر په دې نه وئ خبر چې زه په فال سره هغه څوك پېژندی شم چې زما جام ئې غلا کړی، یوازې د داسې چا کار کېدی شي چې پیغمبران علیهم السلام او د دوی له تګلارو خبر نه وي.
- په داسې حال کې چې مخکې ئې په مکرره توګه لیکلي دي چې یعقوب علیه السلام په سترګو ړوند شوی وو، خو دلته لیکي چې کله یعقوب علیه السلام ګاډی په خپلو سترګو ولیدې نو باور ئې راغی چې یوسف علیه السلام ژوندی دی!!

قرآن د بایبل دا ټولې غلطې خبرې تصحیح کوي او په ډېرو موجزو او بلیغو الفاظو سره فرمایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

žvĴ äó« `Ë «ł $`Ë Oğ-ã ÓÍ_ø ãšc ‰Ÿ2 $B Nè q¿ Nè•B& ß øm õË {qèz Š $9r

ŵ Ä $Z9$ŽYò2 &£Å»9r ç Y õ-æ $J Õü rä! ¼ç Îr $g9Ò% >qèé/ Ä ÿR 'Î ž_%n

Ÿù 8qä &B þÎ A$% ç z &Ïø Î #" r#ä #ß qã4 ã {qèz Š $9r ÇÏÈ šc qß=ê/

@ôn' 'Îp/$)Å9$Ÿè_ bÜ+$g2 Nè"ß_ $9=ù ÇÏÈ šc qèJè/ {qç$Ÿ2 $JÎ ô§ ŕFç

#Œ$B OÎ§æ {qè%r {q$% ÇÐÈ bqè»¡9 bäR Î ŏŀ$gÿ& bË s bŒ Sè Ï‹Å&

Òšä– ¾Ï Î ßr ŏè/ @ç ¾Ï Î ä` `Jr Å Î J$í #qß %Éÿ {q$% ÇÐÈ šc r%Éÿ

{q$% ÇÐÈ ûüÏ»™ $Zä $Br ÇJ õ{ $'Î ‰Åÿ $Z¥Å $B Oêôæ ‰)9 «ł $? {q$% ÇÐÈ

¼ çä"_ qßù ¾Ïô' 'Î ‰É ã `B ¼çä"_ {q$% ÇÐÈ ûüÎÉ»Ÿ2 Oçä bÎ ÿçä"_ $Jù

يوسف: ۶۸-۷۵ ÇÐÈ šú üÏÎ»@9$" Ìp 7Ï‹.

او کله چې (مصر ته) هماغسې ننوتل چې خپل پلار ورته ويلي وو، هغه د الله هيڅ پرېکړه نه ترې دفع کوله، دا خو د يعقوب عليه السلام په زړه کې هسې له يوې هيلې پرته بل څه نه وو چې تر سره ئې کړه او يقيناً چې دی د هغه علم خاوند وو چې مونږ ورښودلی وو، خو ډېر خلك نه پوهېږي. او کله چې د يوسف (عليه السلام) محضر ته ننوتل؛ خپل سکه ورور ئې په خپل څنګ کې کښېناوو او وئې ويل: زه ستا هماغه (ورك شوی) ورور يم، پر هغه څه چې دوی کول مه مأيوسه کېږه! او چې کله ئې دوی په سامان سمبال کړل، نو د اوبو لوښی ئې د خپل ورور په پېټي کې کېښود، بيا جارچي غږ کړ: کاروانيانو! تاسې حتماً غله ياست! دوی مخ ورواړاوو او وئې ويل: څه شی لټوئ؟ ورته وئې ويل: شاهي پيمانه لټوو، هر څوك چې هغه راوړي د يوه اوښ بار د هغه شو او زه د دې ذمه وار يم. دوی وويل: په خدای قسم، تاسې پوهېږئ چې مونږ د دې لپاره نه يو راغلي چې په ځمکه کې فساد وکړو او مونږ غله نه يو. ورته وئې ويل: که چېرې دروغجن وئ نو جزا به ئې څه وي؟ هغوی وويل: جزا به ئې دا وي چې د چا په پېټي کې پيدا شو هغه به په بدل کې اخيستل کېږي، مونږ ظالمانو ته داسې سزا ورکوو.

يعني د يعقوب عليه السلام زامن د پلار له توصيې سره سم ښار ته ننوتل، پلار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپلې دې توصيې سره نه شو کولای له دوی څه دفع کړي، فقط د دې توصيې حاجت ئې په خپل زړه کې احساس کړ، چې تر سره ئې کړه، د ده توصيې او وېناوې د هغه علم له مخې وې چې الله تعالی ورپه برخه کړی وو، ټولې خبرې ئې عالمانه وې، ډېر خلك په دې حقايقو نه پوهېږي، کله تدبير د توکل منافي ګڼي، کله احتياط په الهي مقدراتو او په قضا او قدر د ايمان مغاير بولي او کله پر خدای ايمان او پر الله تعالی توکل په دې معني نيسي چې ځان تقدير ته وسپاري او له هر ډول تدبير نه لاس په سر شي.

د قرآن له وينا معلومېږي چې يوسف عليه السلام خپل سکه ورور په مناسب وخت کې خپلې خوا ته غوښتی، د احوال پوښتنه ئې ترې کړې، ده د نورو خبرو په ضمن کې د خپل ورور د ورکېدو قصه ورته کړې او يوسف عليه السلام ورته ويلي: زه ستا هماغه ورك شوی ورور يم، د خپلو ورونړو په نارواوو کړو وړو مه مأيوسه کېږه، داسې څه ترتيب نيسم چې ته له ما سره پاتې شې او ورونړه دې کور ته ولاړ شي او غله له ځانه سره يوسي. د همدې لپاره ئې خپلو موظفو کسانو ته لارښوونه کړې چې د (غلې او اوبو پيمانه) د ده د سکه ورور په پېټې کې په پټه کېږدي او بيا اعلان وکړي چې شاهي پيمانه ورکه شوې ده او حتماً کاروانيانو غلا کړې ده، چا چې راوړه او يا ئې وښودله د يوه اوښ بار غله به ورته انعام ورکوو، د يوسف عليه السلام ورونړو وويل: مونږ نه غله يو او نه د فساد لپاره راغلي يو، دلته مجبوريت راوستي يو، که چېرې په مونږ کې هر څوك غل وخوت، سزا به ئې دا وي چې د همدې غلا په بدل کې به ئې تاسو ته سپارو...

قرآن دلته څو خبرې لري چې زياته توجه غواړي: فرمايي:

[illegible]

[illegible]

يوسف: ۷۶- ۷۶ [illegible]

د دې آيتونو خلاصه دا ده: (تلاشي پيل شوې، لومړی د نورو پېټې پلټل شوي او په پای کې د ده د سکه ورور او د هغه له پېټي ئې پيمانه راايستلې، دا يو الهي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تدبير وو چې يوسف عليه السلام ته ښودل شوی، د مصر د قوانينو له مخې ده خپل ورور نه شو راګرځولی، الله تعالی چې چا ته وغواړي پوهه او حکمت ورپه برخه کوي او په همدې حکمت سره د هغه مقام او منزلت لوړوي، خو هيڅوك دې په خپل علم او حکمت نه غره کېږي، په دې دې خبر وي چې د هر پوه په سر بل پوه شته.

د دې وينا په اړه څو خبرې په پام کې ولرئ:

- قرآن د بايبل د وينا برعکس دا ورك شوی شی کله د سقاية (د اوبو څښلو لوښی) او کله ئې صواع (پيمانه) بولي، له دې نه معلومېږي چې دا لوښی سطل يا لوېې کاسې ته ورته لوښی وو چې هم د اوبو لپاره کارېدو او هم د پيمانې لپاره، د بايبل دا ادعا غلطه ده چې دا د يوسف عليه السلام د شرابو جام ګڼي، د پاچا د شرابو جام داسې په ميدان نه وي پروت چې د غلو دانو پېرلو لپاره راغلي خلك ئې غلا کړی شي!!
- له دې نه دا هم معلومېږي چې د مصر د هغه وخت ټولنه يوه مدني ټولنه وه، نظم او قانون په کې حاکم وو، چارواکو او څواکمنو واکدارانو هم د قانون خلاف کار نه شو کولی، د يوسف عليه السلام په څېر څواکمن کس هم نه شو کولی خپل ورور بې دليله بندي کړي او يا ئې له ځان سره تم کړي، دې ته اړ وو چې څه قانوني چاره ورته ولټوي.

دلته قرآن يوه عجيبه صحنه انځوروي، له يوې خوا د يوسف عليه السلام لوی زغم او صبر او له بلې خوا د ده په ضد د ورونو زړه او ژوره کينه په کې انځور شوې، فرمايي:

ög $dï%ãb9r ¾ïÅÿR ’î ß#ß'qã$dš™'ù @ö% `ë ¼ãÓ& -•™ ô)ù øìó„ bÎ)þ%

ÇÐÈ šc qàÁ ? $Jî $-ã& ª! $r $Z 6 B @ óÎR& A$% يوسف: ۷۷

(ورونو) ئې وويل: که ده (نن) غلا کړې، نو سکه ورور ئې تر ده د مخه غلا کړې!! (يوسف عليه السلام) دا خبره په خپل زړه کې وساتله (د دوی د دې تور او اتهام په ځواب کې ئې څه ونه ويل) او هغوی ته ئې (د خپل زړه دا خبره ښکاره نه کړه چې) وئې ويل: تاسو په ډېر بد مقام او حالت کې يئ او الله تعالی ستاسو د وينا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت ښه پوه دی.

ګورئ چې له یوې خوا ئې ورونړو لا خپله ژوره کینه نه ده هېره کړې او اوس هم د ده په ضد د زړه براسې په داسې ناروا تورونو سره راباسي او له بلې خوا یوسف علیه السلام لا پرې مهربانه دی، نه غواړي ځواب ورکړي او له ځانه دفاع وکړي، د دوی په حال افسوس کوي، بیا ئې هم تصمیم دا دی چې دغه حسود او کینه کښ ورونړه ئې خوا ته راشي او د ده په څنګ کې ژوند وکړي!! قرآن په دې سره مونږ ته لارښوونه کوي چې د پیغمبرانو علیهم السلام شأن داسې وي، د پیغمبرانو علیهم السلام په لار تلونکي مشران باید داسې وي، د یوه صالح مشر ځانګړتیا دغه ده، باید داسې لوی زغم او لوی زړه ولري او له خپل قدرت نه په استفادې سره له چا نه خپل غچ او انتقام وانخلي.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] یوسف: ۷۸- ۸۳

(د یوسف ورونړو) وویل: عالیقدره! رښتیا درته وایو چې دی ډېر عمر خوړلی سپین ږیری پلار لري (د ده بېلوالی نه شي زغملی)، د ده په ځای له مونږ نه یو تن په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسارت ونیسه، مونږ دې له نېکانو څخه بولو. وئې ویل: خدای ته پناه وړم چې له هغه چا پرته چې خپله متاع مو ورسره موندلې بل څوك په اسارت ونیسو، په هغه صورت کې خو به د ظالمانو له ډلې څخه وو. نو کله چې ترې ناهیلي شول، د پټو خبرو لپاره ګوښې ته (له خلکو بېل) شول. مشر ئې وویل: مګر دې ته مو پام نه دی چې خپل پلار مو د الله په نامه ژمنه درنه اخیستې؟ او تر دې د مخه مو چې د یوسف په اړه تېری کړی وو؟ زه خو به تر هغه دا ځمکه هیڅکله پرې نږدم چې یا مې پلار اجازه راکړي او یا الله تعالی زما په اړه کومه پرېکړه وکړي او هغه تر ټولو غوره حکم کوونکی دی. پلار ته مو ورشئ او ورته ووایئ: زوی دې غلا وکړه، دا شهادت مو له هغه پرته په بل څه نه دی ولاړ چې مونږ په خپله پرې پوه شوي یو (په خپلو سترګو مو ولیدل چې غلا شوی مال د ده له پېټي راووت، دا کار ئې زمونږ په غیاب کې کړی) او مونږ خو په غیاب کې د ده څارنه او ساتنه نه شوی کولی. له هغه کلي چې په کې وو او له هغه کاروانه چې په کې راغلو پوښتنه وکړه، ډاډه اوسه چې مونږ رښتوني یو. وئې ویل: داسې نه ده؛ بلکې ستاسو نفسونو کوم کار درته ښایسته کړی، نو (زما دې) غوره صبر وي، امېد دی چې الله تعالی ټول راته راولي، بې شکه چې هغه باحکمته پوه دی.

په دې آیتونو کې څو اساسي مطالب د غور وړ دي:

- یوسف علیه السلام غواړي چې خپل سکه ورور له ځان سره وساتي، دا موضوع ورته خاص اهمیت لري؛ خو د مصر د حاکم نظام او موجوده قوانینو له مخې نه شي کولی هغه په اسارت ونیسي او له ځان سره ئې وساتي، د ده د ورونړو دې وینا ورته کار آسانه او ستونزه ئې ورته حل کړه چې وئې ویل: له هر چا سره چې پیمانه پیدا شوه د غلا په جرم دې زنداني شي، الهي تدبیر د ده مرسته وکړه، الهي تدبیر داسې دی چې د دښمن خبره په خپله د دښمن د غاړې غړوندی شي، په خپل ایښي دام کې ئې پښه ونښلي، تېشه د بل لپاره پورته کړي خو خپله پښه پرې ووهي او هره تیږه چې پورته کوي پر خپل سر ئې لګېږي.
- له دې وینا معلومېږي چې د مصر پاچا لا ژوندی دی او د هغه قوانین په ټولنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې نافذ دي، یوسف علیه السلام په پیغمبرۍ نه دی مبعوث شوی او د مصر په نظام کې د پیغمبرۍ له حیثیت سره وظیفه نه تر سره کوي، د هغو خلکو رأیه سمه نه ده چې په دې نظام کې د یوسف علیه السلام د کار په استناد غواړي په غیر اسلامي نظامونو کې کار کول توجیه کړي، ځکه دا د ده له بعثت نه مخکې حالت وو.

- یوسف علیه السلام د خپلو ورونو د ځواب له اورېدلو وروسته، ساتونکو ته هدایت ورکوي چې بارونه وپلټئ، د پلټنې کار باید داسې وي چې هیڅوک ته شک راپیدا نه کړي، نو ځکه ئې پلټنه د یوسف علیه السلام د نورو ورونو له پېټو پیل کړه او په پای کې د ده د سکه ورور وار راغی او ورکه شوې پیمانه ئې ترې وښکله او د ورونو له ژمنې سره سم ئې په اسارت ونیو.
- په دې آیت کې د دین لفظ داسې کارول شوی چې د دین حقیقت په ډېره واضحه توګه بیانوي، فی دین الملك فقره ښیي چې د اسلام له نظره دین یعني پر ټولنې حاکم نظام، یعني هغه نظام چې د انسان فردي او ټولنیز مناسبات او اړیکې تنظیموي او مشاجرې ئې حل و فصل کوي. دا سمه نه ده چې ځوك دین خاص مذهبي مراسم وګڼي او په عباداتو، اورادو او اذکارو کې ئې خلاصه کړي.
- د ژوند په هرې برخې کې چې چا ته پر نورو خلکو فضیلت او لوړوالی ورپه برخه شي، نو دې ته دې متوجه وي چې دا فضیلت خپل ذاتي کار ونه ګڼي او پرې مغرور نه شي؛ بلکې باید په دې باور وي چې د دې برلاسي او فضیلت منشأ او سرچینه الهي عنایت او پېرزوینه ده، باید باور ولري چې الله تعالی د هر سر د پاسه سر پیدا کړی او د هر پوه او عالم نه بر بل عالم، دا باور په انسان کې د غرور او تکبر احساس له منځه وړي او نه پرېږدي چې په ټولنه کې د ځان لاندې خلك تحقیر کړي او په سپکه سترګه ورته وګوري.
- د یوسف علیه السلام ورونو چې لا ئې د یوسف علیه السلام په باب په زړه کې کینه درلوده او د ده سکه ورور ئې ښه نه ابسېدو، د دې صحنې په لیدو سره د خپل زړه براسې داسې وایستې: ورور ئې هم د ده په څېر وو، هغه هم غل وو!! د دې پر ځای چې له خپل ورور نه دفاع وکړي اپوته د هغه په ضد شهادت ورکوي، د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ځای چې د پېښې په اړه د شك او شبهې څرګندونه وکړي او په دې کار کې د خپل ورور لاس لرل رد کړي، پر هغه باندې وارد شوی اتهام تصدیقوي او صحیح ئې ګڼي او ادعا کوي چې دا کار د هغه له شأنه لرې نه دی، ورور ئې هم غل وو. د هیڅ شك ځای نه دی پاتې، په کار ده چې مجازات شي او په اسارت ونیولی شي!! یوسف علیه السلام ځواب نه ورکوي، د هغه څه له ویلو ډډه کوي چې زړه ئې غوښتل. له ځان سره وايي: لا مو هغه مخکنی بد خوی نه دی بدل شوی، لا له خپله ناروا دریځه نه یئ راکوز شوي، الله تعالی ستاسو د خبرو په حقیقت ښه پوهېږي.

- د ورونو حالت ډېر عجیب انځور شوی؛ چا ته چې یوه شېبه مخکې ئې غل ګڼي؛ وايي: د قدر وړه! د هغه پر ځای زمونږ یو تن په اسارت ونیسئ. هغه سپین ږیری پلار لري، مونږ له تا نه ډېرې ښېګړې لیدلې دي، په دې باب هم له مونږ سره احسان وکړه. ستا په څېر له یوه محسن نه د احسان طمع لرو!! یوسف علیه السلام په ځواب کې ورته وايي: الله تعالی ته پناه وړم چې یو بې ګناه سړی د یوه مجرم پر ځای مؤاخذه کړو. په هغه صورت کې خو به مونږ ظالمان وو!! قرآن په دې سره مونږ ته لارښوونه کوي چې یو د بل په بدل کې مجازات کول ظلم دی. پیغمبران علیهم السلام راغلي چې د داسې ظلم ټغر ټول کړي او دا هغه ستره خبره ده چې له یوې اسلامي ټولنې پرته ئې په بل ځای کې مثال نه شو موندلی. دا اوس په یوویشتمې پېړۍ کې د مجرم پر ځای د ده پلار، زوی او ورور ځورول کېږي. د قاتل په بدل کې د ده پلار، زوی او ورور وژل کېږي. د یوه کس د جرم په مقابل کې په کلي، قوم او حتی ملت برید کېږي. په لسهاوو او سلهاوو کسان وژل کېږي.
- کله چې د ورونو ټینګار بې نتیجې پاتې کېږي او د خپل ورور له خوشې کېدو ناهیلې کېږي، نو له خلکو بېلېږي او په یوې ګوښې کې په ټیټ غږ په خبرو لګیا کېږي. مشر ورور ئې ورته وايي: آیا له پلار سره مو خپله کلکه ژمنه هېره کړې؟ تر دې د مخه مو د یوسف په اړه هم تېری وکړ؟ ما هوډ کړی چې تر هغه پورې به دا ځای نه پرېږدم چې یا مې پلار هدایت راکړي او یا الله تعالی خپله فیصله صادره کړي، زه د الهي فیصلې انتظار کوم. تاسې پلار ته ورشئ او ورته ووایئ چې زوی دې په غلا نیول شوی. ښه پوهېږو چې دا کار ئې کړی. صحیح ده چې مونږ باید د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځارنه او ساتنه کړې وی، خو هغه دا کار پټ او زمونږ له نظره لرې تر سره کړی، مونږ څرنګه په غیاب کې د ده ساتنه کولی شوی؟ ته د هغه کلي له خلکو پوښتنه وکړه چې مونږ په کې اوسېدو او دا پېښه په کې وشوه، له هغه کاروان نه وپوښته چې مونږ ورسره یو ځای راغلو. ترڅو حقیقت درته څرګند شي او زمونږ رېښتینولي درته ثابته شي. له دې وینا نه څو خبرې جوته کېږي: لومړی دا چې د بایبل دا وینا غلطه ده چې ورونړو ئې د یوسف علیه السلام په وړاندې یوه بل ته ویلي چې مونږ په دې خاطر له دغو مصیبتونو سره مخامخ شوي یو چې له یوسف سره مو بد وکړل، داسې خبره هیڅ مجرم د نورو په وړاندې نه کوي، که څه هم ګمان ئې دا وي چې نور د دوی په خبرو نه پوهېږي، که ئې ویلو ته اړ شي نو په پټو غونډو کې او په ټیټ غږ ئې کوي، هغسې لکه چې قرآن د یوسف علیه السلام د ورونړو په هکله فرمایي. او دوهمه خبره دا چې مشر ورور ئې د دوی پر هغه فوري شهادت اعتراض کړی او دا ئې یوه غلطي ګڼلې چې خپل کشر ورور او یوسف علیه السلام ئې په غلا تورن کړل!!

که څه هم ځینو درنو مفسرینو (و ما شهدنا إلا بما علمنا و ما کنا للغیب حفظین) داسې تفسیروي: مونږ د هغه څه په اړه شهادت ورکوو چې علم پرې لرو او په خپلو سترګو مو لیدلي، خو له هغه څه خبر نه یو چې د پردې تر شا شوي، مونږ د خپل ورور له پېټي د پیمانې د وتلو صحنه ولیدله، نو ځکه وایو چې هغه غلا کړې ده؛ خو دا چې د پردې شاته څه شوي او چا دا کار کړی، له دې راز نه خبر نه یو. دا تعبیر د قصې له روح سره اړخ نه لګوي او څو اعتراضونه پرې کېږي:

الف: د (إن ابنك سرق) له فقرې په ډېر وضاحت سره څرګندېږي چې دوی د خپل ورور پر غلا تأکید لري او په هغه کې د شك او تردید ځای نهویني.

ب_ دوی داسې نه دي ویلي چې (وما شهدنا الا بما رأینا): او مونږ خو یوازې د هغه څه شهادت ورکوو چې په سترګو مو لیدلي، بلکې داسې ئې ویلي: (و ما شهدنا الا بما علمنا)) یعنې زمونږ شهادت د هغې غلا په هکله د پوهې له مخې ده، پوهېږو چې دا کار شوی، په حقیقت ئې باور لرو.

ج_ همدارنګه، نه دي ویل شوي چې: (و ما کنا للغیب عالمین) یعني مونږ له غیبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر نه یو، بلکې ویل شوي چې (و ما کنا للغیب حافظین) یعنې مونږ څه ډول کولی شوی چې د ده ساتنه وکړو په داسې حال کې چې دا کار ئې زمونږ په غیاب کې او په پټه تر سره کړی؟

- بیا هم ګورئ چې حساس او هوښیار پلار د دوی خبرو ته د شك په سترګه ګوري، باور پرې نه کوي دا ځکه چې هم خپل کشر زوی ښه پېژني او هم دوی، حدس وهي چې خبره داسې نه ده، حقیقت بل څه دی، د دوی شهادت د عقدو او نفساني اغراضو محصول ګني او ورته وایي: داسې نه ده؛ بلکې ستاسو نفسونو کوم کار درته ښاېسته کړی، نو (زما دې) غوره صبر وي، امېد دی چې الله تعالی ټول راته راولي، بې شکه چې هغه باحکمته پوه دی. یعنې الله تعالی په ټولو رازونو خبر دی او د هغه په هر کار کې حکمتونه نغښتي دي، امید دی هغه مې په دې مصیبت کې مرسته وکړي او ټول روغ رمټ راته راولي.
- دلته یعقوب علیه السلام د الله تعالی دوه صفات یادوي او وایي: هغه (باحکمته) (پوه) دی، په دې سره د یعقوب علیه السلام د زړه دوې خبرې افاده شوې: ۱- الله تعالی ښه پوهېږي چې دا پېښه ولې او څنګه رامنځ ته شوې؟! ۲- د الله تعالی هیڅ کار بې حکمته نه وي، امېد دی په دې کې هم مونږ ته کوم خیر او مصلحت مضمر وي. او دا هغه څه دي چې هر مسلمان ئې باید له مصیبتونو سره د مخامخ کېدو په مهال ووایي.

قرآن د بایبل د وینا خلاف د یعقوب علیه السلام حالت داسې انځوروي:

ÇÑÍÈ ÒšÃ. qß ù Ë"ŝ$šÆ Ë qŠŽã M Ò‹ŝr # ßqã4 ã 4"™'»ƒ A$%r Nãã 4‹q?r

šú üÂî»g$šÆ Ë bqã ? ŧ& $Ê •m šc qã? Ä® m # ßqãã2 õ? (àGÿ? «! $? (q$%

ÓÍ7»ƒ ÇÑÏÈ šc qß=è? Ÿw $B «! $šÆ Ë ŝ=ã&r «! $'‹Î pî"ãr ÓÉ (qãÓ& $JRÎ A$% ÇÑÎÈ

`Ë ß§ «ƒŝƒ Ÿw ¼çRÎ «! $Çy‌ŧS `Ë (qÝ«ƒŝ? Ÿwr ïŠÅ&r # ßqã `Ë (qÝ¡ sFù (qçdŒ$

يوسف: ۸۴-۸۷ ÇÑÐÈ brãÿ»3ŝ$ãq) $šwÎ «! $Çy‌ŧS

او له دوی ئې مخ واړاوو او وئې ویل: وای افسوس د یوسف په حال! له غمه ئې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو تور سپین شو (سترګې ئې بې نوره شوې) او هغه د غمونو زغمونکی وو (خپل غمونه ئې زغمل)، (زامنو) ورته ویل: په خدای قسم، تل یوسف دومره یادوې چې غم ځپلی (او له ډېرو اندېښنو به ویلي) شې او یا به هلاك شې. وئې ویل: زه خو خپل غم او خفګان خدای ته ژاړم او له الهي علومو نه په هغه څه پوهېږم چې تاسې پرې نه پوهېږئ (زه له الله تعالی شکایت نه کوم بلکې الله تعالی ته شکایت کوم)، زما زامنو! لاړشئ! یوسف او د هغه ورور ولټوئ او د خدای له رحمته مه نا امیده کېږئ، دخدای له رحمته له کافرې ډلې پرته بل څوك نه نا امیده کېږي)

یعني نوي داغ زوړ داغ تازه کړ، د کشر زوی نیونه د یعقوب علیه السلام د زړه زخمونه نورهم ژور کړل او د خپل زړه ژور او سوځند درد ئې په دې الفاظو بیان کړ: (یا اسفی علی یوسف)، خو دا د زړه چیغه ئې په ګوښه کې، له خپلو زامنو نه لرې او له الله تعالی سره د راز او نیاز پر وخت، د زړه له تله وایسته، په داسې حال کې چې د یوسف له غمه ئې دومره ژړلي وو چې د سترګو لید ئې کم شوی او ړوندېدو ته نږدې شوی وو ، هره اندېښنه به ئې په خپل زړه کې زغمله او نه ئې پرېښووده چې غم او خفګان ئې نورو ته څرګند شي. خو دا ئې نه شوی کولی چې د سترګو اوښکې تمې کړي، د خدای پیغمبران او اولیاء همدغسې دي، له سختو آزموینو سره مخامخ کېږي، د خدای په لاره کې دردونه او رنځونهویني، خو له صبر او زغم نه کار اخلي، تل صابر او شاکر وي، د خپل غم او غصې په باب یوه خبره هم پر ژبه نه راوړي، شکوه او شکایت نه کوي، څومره چې له ډېر غم او درد سر ه مخامخ کېږي، همدومره ئې خپل رب ته تضرع او زاري زیاتېږي او الله تعالی د خپل صالح او مخلص بنده دغه حالت خوښوي، الله تعالی د خپل بنده قرب خوښوي، آزمېښتونه، کړاوونه او ستونزې انسان خپل رب ته ورنږدې کوي او اړیکې ئې له الله تعالی سره مزید ټینګوي او مزید قوت وربخښي، له دردونو او کړاوونو سره د مخامخ کېدو پر وخت د هغو مؤمنو مبارزینو تګلاره همدا ده چې د انبیاوو علیهم السلام خط تعقیبوي، صبر کوي، خپل غمونه زغمي، جزع و فزع نه کوي، چیغې نه وهي، خپل سر او مخ په څپېړو نه وهي، خپلې جامې نه شلوي، خپل غم او خفګان زغمي او له

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځرګندولو ئې ډېره کوي، په خلوت کې خپل رب ته خپل شکایتونه وړاندې کوي او د خپل درد علاج ترې غواړي، یوازې د اوښکو په بهېدو بسنه او اکتفاء کوي، هغه اوښکې چې بې اختیاره بهېږي. الله تعالی ته اوښکې تویول او په خلوت کې د غم او خفګان ځرګندونه د ایمان نخښه ده او له الله تعالی نه شکایت او په ریا سره اوښکې تویول د نفاق علامه ده.

حسود او کینه کښ زامن، د پلار له خولې، په وار وار د یوسف علیه السلام د نوم له اورېدو او د ده له غمه د اوښکو په تویولو لازیات عقده من کېږي او ورته وایي: دا د یوسف (علیه السلام) ډېره یادونه پرېږده، دې حالت ته ئې ورسولې، پر ځان رحم وکړه، آیا تر هغه به ئې ویر کوې چې له پښو ولوېږې او ومرې؟ ستا دا بې صبري به ستا د هلاکت سبب شي او هغه ځای ته به دې ورسوي چې انسان پر الهي قضا باندې اعتراض کوي او همدا ئې د هلاکت لامل شي! پلار په ځواب کې ورته وایي: زه له الله تعالی شکایت نه کوم؛ بلکې خپل شکایتونه الله تعالی ته وړاندې کوم، د خپلو دردونو د علاج درمل ترې غواړم، هغه ته زاري کوم، پر دین او غوښتنو ئې او پر ایمان او لوازمو ئې تر تاسو ډېر ښه پوهېږم. زامنو! ولاړ شئ، یوسف (علیه السلام) او ورور ئې ولټوئ او د الله تعالی له رحمته مه مأیوسه کېږئ؛ ځکه چې یوازې کافر د الله تعالی له رحمته نا امېده کېږي.

قرآن د بایبل د وینا په خلاف فرمایي چې د یوسف ورونه درې ځلې مصر ته د غلې لپاره تللي او په همدې درېیم ځل یوسف علیه السلام ځان ورمعرفي کړی او جریان د یوسف د سورې په ۸۸-۹۳آیتونو کې داسې معرفي کوي:

Å r'ù p8 _ "B pè»ÒÎÎ $Z¥Å r žØ 9$$Z=d&r $Z¡ B ã¯íè$$k$ Š7 (q8% ïøã (qèz Š $Z=ù

Lèèù $B Lèðî æ @d A$% ÇÑÈ šú üïÏd ÁFB$ " Ìø ©$bÎ $Zǒøã ø£ Á ?r Ÿø3$$Z9

B# ßqãB A$% B# ßqãMRV(7Ïä (q8% ÇÑÈ šc qè»_ óF& óÎ ï‹Å&r # ßqã

•ô & B‹ÔãŸ ©$ c îù ŽÉÁ ƒr È,G ƒ `B ¼çRÎ $Zǒøã ª! $ Æ B ô% ÓÅ& !‹»dr

A$% ÇÈ šú üÏÜ» , 9 $Zà2 bÎr $Zǒøã ª! $8 •O#ä ô) 9 « $7 (q8% ÇÈ šú üÏÅó B$

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÓÂ ‹Ü)Î (qçdéÇÈ šú üÜm S$ãmö qèr Nã ª! $ãyó Pq$ãøæ = ƒÎø Ÿ

ÇÌÈ šú üèJô Nà6 îd'Î † Îqèr ŽÅ / Ñų ’Î iô r 4ã çqà)ù # ‹ »d

کله چې د ده محضر ته ننوتل؛ نو وئې ویل: عالیقدره! مونږ او زمونږ کورنۍ کړاوونو ځپلې یو ، له ناڅیزې متاع سره راغلي یو ، (زمونږ ستونزو ته په پام سره او پرته له دې چې زمونږ د متاع مقدار او ارزښت ته نظر وکړې) پوره پیمانه را او (څه د صدقې په توګه راکړه، بې شکه چې خدای صدقه ورکوونکو ته اجر او بدله ورکوي. وئې ویل: آیا پوهیږئ چې تاسو له یوسف او ورور سره ئې په ناپوهۍ کې څه وکړل؟ هغوی وویل: آیا په رښتیا ته یوسف یې؟ وئې ویل: هو! زه یوسف یم او دا مې ورور دی، یقیناً چې خدای پر مونږ احسان وکړ، څوك چې تقوی غوره کړي او (د مصايبو په وړاندې) صبر وکړي، نو خدای هیڅکله د دغو نېکانو اجر نه ضایع کوي. هغوی وویل: پر خدای قسم چې الله (تعالی) تا ته پر مونږ غوره والی درکړی او یقیناً چې مونږ خطا کوونکي وو. وئې ویل: نن هیڅ پړه دربا ندې نه شته، خدای دې بخښنه درته وکړي او هغه تر هر رحم کوونکي زیات رحم کوونکی او مهربانه دی. زما دا کمیس یوسئ او زما د پلار پرمخ ئې وغوړوئ، لیدونکی به شي او خپله ټوله کورنۍ ما ته راولئ.

د یوسف علیه السلام ورونړه د پلار په وینا بیا د مصر په لوري خوځېږي، خپله پاتې ناڅیزه شتمنۍ هم له ځانه سره اخلي تر څو نوره غله پرې واخلي، لوږې او فقر ځپلي، په ډېره پریشانه وضعه مصر ته ننوتل او د یوسف علیه السلام په حضور کې حاضر شول او هغه ته ئې وویل: عالي قدره! پر مونږ ډېره بده ورځ راغلې، څه مو چې کور کې درلودل ټول خلاص شوي، له لږې شتمنۍ سره درته راغلي یو ، هیله من یو چې زمونږ ناڅیزې پانګې ته له پامه پرته هماغه پخوانی مقدار غله راکړې، له تا نه د صدقې طمع لرو، یوسف علیه السلام د خپلو ورونړو خوار و زار حالت، د صدقې او خیرات غوښتلو په وړاندې خپل سیك له لاسه ورکړ، د هغوی له دردو ډکو خبرو بې تابه کړ اوښکې ئې له سترګو وخوټېدې او له دې پرته ئې بله چاره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موندله چې ځان ورمعرفي کړي او ورته ووايي: آيا پوهېږئ چې د ناپوهۍ پر مهال مو له يوسف عليه السلام او د هغه له ورور سره څه وکړل؟ ورونو ئې دا تصور نه شو کولی چې دا اوس يوسف عليه السلام ته مخامخ ولاړ دي، په حيرت سره ئې وپوښتل: آيا په رښتيا ته يوسف يې؟!! هغه په ځواب کې وويل: هو! زه يوسف يم او دا مې ورور دی! خدای پر مونږ احسان وکړ او دا د الله تعالی نه بدلېدونکی او ثابت سنت دی چې څوك د تقوی لار غوره کړي او د ستونزو په وړاندې صابر وي، نو اجر ئې د ده په خوا کې خوندي او محفوظ دی، حتماً به ئې ترلاسه کوي، الله تعالی ئې هڅې هيڅکله نه عبث کوي او اجر ئې نه ضايع کوي.

قرآن د يوسف عليه السلام قصه، له دې ټول تفصيل سره د دغو څو خبرو د اثبات لپاره کوي چې يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته وکړې: الله تعالی د متقيانو او صابرانو اجر نه ضايع کوي، چا چې له دوی سره جفا کړې ټيټ سر به ئې په وړاندې ودرېږي، په خپلې خطا او د دوی په حقانيت به اعتراف کوي. دا دی ګورئ چې د تقدير ځواکمنو لاسونو د يوسف عليه السلام ورونه هغه ځای ته نابېره، بې خبره او د خپلو عزايمو او ارادو خلاف رسولي او د هغه حقيقت په اعتراف ئې اړ کړي چې له هغه نه د تېښتې لپاره ئې کومې جفا ګانې نه وې چې له يوسف عليه السلام سره ئې ونه کړې، کومې هڅې نه وې چې وئې نه کړې او کوم تدبيرونه نه وو چې وئې نه سنجول... خو دا دی نن د تقدير مضبوطو او ځواکمنو لاسونو د هغه چا په وړاندې ودرولي چې دوی ئې پر ښېګړو له اعتراف نه تېښته کوله او دې ته حاضر نه وو چې ومني الله تعالی يوسف عليه السلام ته پر دوی غوره والی ورکړی، له چا سره چې دوی ناروا رقابت او سيالي کوله، هغه ئې د وژلو وړ ګڼلو. نن د هماغه چا د صدقې طمع لري، د ده احسان ته ئې سترګې نيولې دي، هغه په پرله پسې ډول خپل محسن ګڼي او غوره شخصيت ئې بولي او هر ځل د خپلو خبرو په پيل کې هغه ته عزيز او عالي قدر وايي. دا هماغه يوسف دی چې دوی ورسره کينه او حسد کاوو، هماغه شخص چې دوی کوهي کې واچاوو او کلونه ، کلونه ئې د هغه کينه په زړه کې وپالله او فقط څو ورځې مخکې او له شلو کلونو وروسته ئې هغه ته (غل) وويل!! عجيبه له عبرتونو ډکه صحنه ده!! د تقدير لاسونه څومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواکمن دي؟ څنګه مغرور، متعصب او کینه ور غاړه غړوونکي په ګونډو کوي؟ څنګه ئې د حقیقت اعتراف ته اړ کوي؟!!

خو راشئ وګورئ چې د قرآن د دې قصې اتل، یوسف علیه السلام د بریا او فتحې په وخت د خپل مغلوب سیال او رقیب سره څنګه چلند کوي او په دې سره مونږ ته څه لارښوونه کوي او کوم درسونه راکوي؟!!

د یوسف علیه السلام کریمانه او له عظمته ډك ځواب د ده د شخصیت جلال او عظمت په ډېره ښه توګه ننداريې ته ږدي او دا ښیي چې د خپلو ورونو ټولې جفا ګانې ئې هېرې کړې دي او په لطف، مهربانۍ او زړه سوي سره چلند کوي، فرمايي: ډاډه اوسئ چې نه مو ملامتوم او نه کوم اعتراض درباندې لرم، ما بخښلي یاست، الله تعالی دې هم تاسو ته بخښنه وکړي، په دې باور ولرئ چې الله تعالی ډېر او تر هر چا زیات مهربانه دی. دا چې قرآن ولې دا قصه په دومره تفصیل سره را اخیستې او په دې کې خپل مخاطب ته څه پیغامونه لري، په دې هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم هغه وینا خپلې مخې ته کېږدو چې د مکې له فتحې وروسته ئې خپلو زړو دښمنانو ته وکړه، کله چې له لس زره فاتح فوځ سره په داسې حال کې مکې ته ننوت چې هیڅا ئې د مقابلې توان په خپلو متو کې نه لیدو، دښمنان ئې یا وتښتېدل او یا ئې د ځان د ژغورلو لپاره هغو پناه ځایونو ته پناه یووړه چې پیغمبر علیه السلام ټاکلي وو. الهي وعدې ترسره شوې، د یوسف د سورې په ترڅ کې چې کومې وړاندوینې شوې وې او پیغمبر علیه السلام ته دا ډاډ او اطمئنان ورکړی شوی وو چې ستا مخالفین به هم د یوسف علیه السلام د ورونو په څېر ستا په وړاندې ټیټ سر ودرېږي، همداسې وشول، رسول الله صلي الله علیه وسلم د فتحې په دوهمه ورځ، په داسې حال کې چې د قریشو ټول مغرور سرداران د ده په وړاندې د مغلوبو اسیرانو په څېر، په یوه لیکه، له شرم او خجالت نه ځوړند سرونه ولاړ وو، ده د یوه مهربان او دروند ورور په توګه ورته وویل: له ما نه د کومې معاملې توقع کوئ؟ هغوی په ځواب کې وویل: له خپل کریم ورور نه، چې زمونږ د کریم ورور زوی دی، د عفوې او بخښنې انتظار لرو! له څنډه پرته ئې وفرمایل: هغه څه در ته وایم چې زما ورور یوسف علیه السلام خپلو ورونو ته ویلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو:

(لاتثریب علیکم الیوم)

اذهبوا وانتم الطلقاء

نن هیڅ ملامتیا درباندې نه شته،

درومئ تاسو آزاد یاست!

د قصو په اړه د بایبل او قرآن تر منځ نه یوازې له دې پلوه ژور توپیرونه شته چې د قرآن وینا، د بیان اسلوب، الفاظ او جوړښت ئې ډېر دقیق، خوندور او اغېزناك دي، هر لفظ ئې په ډېر دقت سره غوره شوی او په خپل مناسب او ښایسته ځای کې کارول شوی او هر یو خاص مطلب افاده کوي، خو د بایبل داسې چې یوه برخه ئې د بلې برخې متناقض، الفاظ او د جملو ترکیب ئې له رکاکتونو ډك، نه ئې عقلمن انسان منلی شي او نه د ادبي سلیقې خاوند ترې خوند اخیستی شي، بلکې له دې پلوه به هم د دواړو ترمنځ ژور توپیر وګورئ چې د قرآن قصې ځانګړې موخې او اهداف تعقیبوي، هره قصه د یوه ستر مطلب د ښه توضیح لپاره وړاندې کوي، په هرې قصې کې لارښوونې او درسونه لري، خو د بایبل قصې فقط قصې او شجرې دي، د یوسف علیه السلام قصه ئې یوه ښه بېلګه ده، دا قصه په قرآن کې په دومره ښایسته او خوندورې بڼې کې راغلې چې د قرآن هر مینه وال ئې په ډېرې آسانۍ سره حفظ کولی شي، په عربي هېوادونو کې خو وضعیت داسې دی چې اکثر امامان په دې خاطر په لمانځه کې د دې سورې له قرائته ډډه کوي چې که احیاناً په کې غلط شي نو له ډېرو خواوو به فتحه ورکول کېږي. په همدغې خوندورې او آسانې سورې کې د الله د لارې مجاهدینو ته هومره ژورې او پراخې توصیې او لارښوونې شوې چې هر مجاهد ته ئې یادول ضروري برېښي.

دا هم د قرآن یو ستر اعجاز دی چې د نزول له نېټې تر ننه په ملیونهاوو خلکو هغه حفظ کړی، تاسو به په ټولې نړۍ او ټول بشري تاریخ کې هیڅ داسې مذهبي او غیر مذهبي، د شعر یا د نثر کوم کتاب ونه مومئ چې د قرآن په اندازه حافظان ولري!! د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: دا ولې تاسو په خپل اوږده تاریخ کې د بایبل محدود شمېر حافظان هم نه لرئ؟!! ځواب ئې څرګند دی؛ انسان هغه کلام ژر

(c) ketabton.com: The Digital Library

حفظ کولی شي چې د زړه دړه ئې ورته پرانیستلې شي، له عقل سره ئې اړخ ولګوي، محتوی ئې لوړه او د الفاظو ترکیب ئې خوندوروي، باور وکړئ چې ما په ټول بایبل کې یوازې د داوود مزامیر داسې وموندل چې څه نا څه د انسان د زړه دروازه ورته خلاصه شي او په هغه کې معنوي او ادبي خوند او ښکلا احساس کړي، له دغو څو پاڼو پرته نور په ټول بایبل کې څوك دا خوند او ښکلا نه شي موندلی.

یوسف علیه السلام د خپلو ورونړو له خبرو پوه شوی وو چې عزتمن پلار ئې د ده په فراق کې ړوند شوی، خو دی په داسې موقعیت کې نه وو چې مصر پرېږدي او د خپل ګران پلار لیدو ته ورشي، د قرآن له وینا معلومېږي چې په دې وخت کې دی د مصر د واکمنۍ پر تخت ناست وو، خو د بایبل وینا دلته هم د نورو مواردو په څېر له تناقضاتو ډکه ده، یوې خوا ته د یوسف علیه السلام د ورونړو له قوله داسې حکایت کوي: پلار ته ئې وویل: یوسف ژوندی دی او د ټول مصر حاکم دی، خو له بلې خوا وروسته لیکي چې یوسف د فرعون حضور ته ورغی او ورته وئې ویل: زما پلار او ورونه له خپلو رمو، ګلو او هر څه سره چې درلودل ئې له کنعانه دلته راغلي او په جوشن کې ځای په ځای شوي، خپل هغه پنځه ورونه ئې هم ورمعرفي کړل چې له ځان سره ئې راوستي وو!! د بایبل په وینا کې نه یوازې له دې پلوه تناقض شته چې ورونړو ته ئې هغه خبره منسوبوي او بیا دا خبره کوي؛ بلکې له دې پلوه هم چې وایي: پلار او ورونه له رمو، ګلو او هر څه سره راغلي، په داسې حال کې چې له دې د مخه ئې په وار وار لیکلي چې له ډېرې لوږې او فقره ئې د مرګ وېره وه!! څوك چې ګلې او رمې لري ولې به د غلو دانو لپاره خپلې ګاڼې خرڅوي، قحطي خو تر انسانانو مخکې څاروي ځپي، مالداران هغه وخت له ستونزو، لوږې او فقر سره مخامخ کېږي چې خپل څاروي له لاسه ورکړي. د مصر د پاچا لپاره د فرعون نوم راوړل په خپله یوه غلطي ده ځکه د غرب د دائرة المعارف له مخې هم په دې وخت کې د مصر پاچایان د فرعون په نامه نه یادېدل.

یوسف علیه السلام خپلو ورونړو ته وویل: زما دا کمیس له ځان سره یوسئ او د پلار پر مخ ئې وغوړوئ، چې سترګې ئې روښانه شي، بیا ټوله کورنۍ زما خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راولئ. د ده احساس دا وو چې پلار ئې په دې وجه د خپلو سترګو نور له لاسه ورکړی چې د ګران زوی د مرګ خبر ئې په داسې حال کې اوربدلی چې په وینو سور ښیرې کمیس ئې مخې ته پروت وو، دا د ده مهربان بوډا پلار ته درنه ناڅاپي صدمه وه، د ده پر زړه او دماغ دا سخت ګوزار د دې باعث شوی چې له امله ئې د سترګو نور له لاسه ورکړي. یوسف علیه السلام په خپل پیغمبرانه فراست سره وانګېرله چې د زوی د ژوند زېرې او هغه کمیس چې د زوی بوی ترې احساسېږي، دا به هغه لویه صدمه جبران کړي چې له امله ئې د پلار سترګې بې نوره شوې. نو ځکه ئې په اطمئنان سره وویل: یأت بصیراً: سترګې به ئې روغې او روښانه شي.

دلته قرآن د یعقوب علیه السلام په اړه یوې داسې خبرې ته اشاره کوي چې خاصه توجه غواړي، قرآن کریم یعقوب علیه السلام د یوه دراك او حساس شخصیت په توګه معرفي کوي، داسې چې له مصره کاروان د ده د ورك شوي زوی له کمیس سره راخوځېږي، لا له مصره ډېر نه دی لرې شوی چې دی په کنعان کې د خپل زوی د کمیس بوی احساسوي، خو بایبل بیا د ده په هکله داسې وایي: زامنو ئې ورته وویل: یوسف ژوندی او د ټول مصر حاکم دی!! خو ده تر هغه په دې خبرې باور نه کاوو چې ګاډی ئې ولیدې!! قرآن داسې فرمایي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] یوسف: ۹۴-۹۸

کله چې کاروان له (مصره) لرې شو؛ نو پلار ئې وویل: که مې بې عقله ونه ګڼئ زه خو (نن) د یوسف (علیه السلام) (خوږ) بوی احساسوم! ورته وئې ویل: په خدای قسم چې ته په خپلې پخوانۍ اشتباه کې یې (زاړه خیالونه دې غلطوي)!! نو کله چې زېری ورکوونکی قاصد راورسېد او (د یوسف) کمیس ئې د ده پر مخ وغورځاوو ناڅاپه ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې رڼې شوې، وئې ویل: نه مې وو درته ویلې چې د الله تعالی له لورې د راکړل شوي علم په وجه په هغه څه پوهېږم چې تاسو پرې نه پوهېږئ. دوی وویل: پلاره! زمونږ (د ګناهونو لپاره له الله تعالی نه) بخښنه وغواړه، یقیناً چې مونږ خطا کاران وو. وئې ویل: ژر به له خپل رب نه بخښنه درته وغواړم، بې شکه چې هغه مهربان بخښونکی دی.

کله چې کاروان له مصر نه د کنعان په لور وخوځېد او له ښار نه لږ څه لرې شو، د یوسف علیه السلام پلار وویل: نن مې د یوسف علیه السلام بوي ترسپږمو کېږي، هیله من یم چې د ډېر سپین ږیرتوب له لامله مې په کم عقلتوب متهم نه کړئ، د کورنۍ غړو ته په دې خبرې پوهېدل او باور کول ګران کار وو، په ډېر تأکید سره ئې ورته وویل: اشتباه کوې، تېر وختونه دریادېږي، ستا د خیال په فضا کې د تیرو وختونو یادونه، د کوم غولوونکي بوی احساس درکوي، ته ئې د یوسف علیه السلام خوږ بوی ګڼې!! لازیات وخت نه وو تېر شوی چې ناڅاپه زېری ورکوونکی را ورسېد او د یوسف علیه السلام کمیس ئې د پلار پر مخ وغوړاوو او په همدې سره د زوی له بېلتونه راټوکېدلی د ځګر داغ جوړ او ړندې سترګې روښانه شوې، نو د کورنۍ غړو ته ئې مخ کړ او وئې ویل: ما درته نه وو ویلې چې زه له الهي علم نه په هغه څه پوهېږم چې تاسې پرې نه پوهېږئ، ما دا احساساوله چې یوسف علیه السلام ژوندی دی او آخر به ئې وګورم، درته ویل مې چې ولاړ شئ او دواړه ولټوئ او له الهي رحمته مه نا امېده کېږئ، درته ومې ویل چې د یوسف علیه السلام عطر مې تر سپږمو کېږي، تاسې نه منله، دا دی ټولې خبرې رښتیا وختې او حقیقت ئې درته څرګند او ښکاره شو!!

دا جریان د هغه فراست او پوهې حقیقت په واضحه توګه څرګندوي چې الله تعالی ئې خپلو پیغمبرانو او اولیاوو ته ورکوي او ښیي چې هغوی پر غیب علم نه لري، خو د غیب له عالمه داسې ورمې احساسوي چې سرچینه او لوری ئې ورته څرګند نه وي، کله دا ورمې په ویښه احساسوي او کله په خپلو خوبونو کې د غیب له عالمه پیغامونه ترلاسه کوي، خو دا (علم) نه بلکې (احساس) وي، دا احساس د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظاهري پنځګونو حواسو کار نه دی، مرجع او سرچینه ئې څرګنده نه وي، بنده پرې هیڅ تسلط نه لري، د پټو حقایقو وړمې ئې په خپلو څپو سره احساس راوپاروي، نه پوهېږي دا احساس څنګه ورسره راپیدا شوی؟!! د دې احساس واګې د انسان په اختیار کې نه وي، نور هم په دې نه شي قانع کولی چې په دې احساس کې ورسره شریك شي، هماغسې لکه چې یعقوب علیه السلام یو وخت نه شو کولی څو متره آخوا په کوهي کې د یوسف علیه السلام له لوېدو خبر شي؛ خو بل وخت په ډېر لرې واټن کې، له مصر نه د کنعان په لور د کاروان له خوځېدو سره سم د خپل زوی د کمیس بوی احساسوي، خو نه په دې باندې پوهېږي چې دا بوی له کومه راځي او نه په دې چې ولې نن دا احساس ورسره راپیدا شوی، منبع ئې کومه او لوری ئې کوم دی او نه نورو ته په پوره ډاډ او اطمئنان سره کومه خبره کولی شي، کله چې غواړي د خپلې کورنۍ له غړو سره خپل ننني احساس شریك کړي، زړه نا زړه ورته وایي: که مې په کم عقلۍ متهم نه کړئ زه نن د یوسف بوی احساسوم!! ګورئ چې دکورنۍ غړي ورسره توافق نه کوي او په ښکاره ډول او په پوره تأکید سره ورته وایي: اشتباه کوې، تیر وختونه درياد بېږي!!

ښایي ستاسو د هر یوه په ژوند کې کله داسې واقع شوي وي چې زړه مو ناڅاپه د یوې پېښې د رامنځ ته کېدو خبر درکوي او تاسو له کوم خاص دلیل نه پرته د کومې پېښې انتظار کوئ، ناڅاپه وینئ چې ستاسې د زړه احساس رښتیا ثابت شو او ستاسو انتظار پر ځای وخوت، مثلاً د خپلې کورنۍ له غړو سره ناست یئ، یو تن وایي: ګومان کوم چې ورور جان به مې نن یا سبا له سفره راشي، د کورنۍ نور غړي وایي: نه، هغه لا د راتګ نیت نه لري، دی ورته وایي: هو! زه هم همداسې انګېرم، خو نه پوهېږم چې ولې مې زړه راته وایي چې هغه له سفره راځي!! ناڅاپه وینې چې حدس ئې صحیح وخوت، ورور ئې د محاسباتو او انګېرنو خلاف او د احساس سره سم راغی!! ممکن نه دی چې دا احساس دې محض یو تصادف وي، ښایي د هغو کسانو شمېر لږ نه وي چې دې ته د تصادف په سترګه ګوري، خو د قرآن له دغو ویناوو معلومېږي چې دا تصادف نه دی، دا چې په څو پر له پسې مواردو کې د یعقوب علیه السلام (احساس) سم او د حقیقت مطابق خېژي، دا ښیي چې په انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د ده له پنځو حواسو نه علاوه د احساس داسې یوه (ملَکه) شته چې د راتلونکو پېښو نه اطلاع ترلاسه کوي، خو په داسې توګه چې نه د دې پیغامونو له لوري او منبع خبر وي، نه کوم سلطه پرې لري او نه د ده په امر او هغه وخت چې دی ئې غواړي ورته راځي.

دا احساس او اړوند ملکه ئې په تقوی سره وده کوي، په پیغمبرانو، پرهېزګارانو او صالح انسانانو کې کمال ته رسېږي، دوی ته داسې فراست ورپه برخه شي چې نه یوازې د ملمع، ګرانو، پېچلو او مبهمو خبرو په حقیقت پوهېدل ورته آسانوي بلکې د ملمع او غولونکو څېرو تر شا پټ زړونه او د هغوی موخې پېژندی شي، د یعقوب علیه السلام په قصې کې مونږ ته د دغه حساس لرې لید څو بېلګې مخې ته راغلې.

زامن ئې ډېر وروسته پوه شول چې دوی هم د یوسف علیه السلام په اړه اشتباه کوله او هم د خپل پلار په اړه، د پلار په وړاندې پر خپلو غلطیو اعتراف کوي او ترې غواړي چې له الله تعالی نه ورته بخښنه وغواړي.

د قرآن له وینا معلومېږي چې یوسف علیه السلام له ښاره بهر، د خپلې کورنۍ د استقبال لپاره منتظر ولاړ وو چې راورسېدل، مور او پلار ئې په خپلې ګاډۍ کې، خپلې خوا ته کېښېنول او د ښار په لوري وخوځېدل، د قرآن وینا داسې ده:

ÇÈ ûüZB#ä ª! $ä$© bÎ ŽÇ Ï {qèz ŠA%r ïn‡q/& ïnøÎ #“ r#ä # ß‰qã4 ?ã {qèz Š $B=ù

@¤% `Ï ‘ »fõäâ @ƒÍrÛ? #‹»d ÏM/'»ƒ A$%r #%ÉÏß ¼çq9 (r”z r Ä ö‌è$ ’?ã ïn‡q/& ìù‘r

.`Ï r$6 7$`Ï Nä3Î ä! `r Çô Å9$`Ï ÓÍ _•z & 6Î bÎ `¡ ôm& 6%r $ym ’În $g=è_ 6%

Dš‌ïè$qè ½çRÎ ä$± „ $J Ï # ‹Ü9 ’În bÎ ¡ p† Îq‍z Î ûü#/r ÓÍø ß»Ü$œ9$$ø“R b& Ÿ‰è/

•Û$ù Ï] ƒ $%nF$è@ƒÍrÛ? `Ï ÓÍFô=ãr Å‌ ùJ9$`Ï ÓÍF‹?#ä 6% É ‘ * ÇÈ ãÅtø$

ÓÍ}Å $r $Vîó ÓÍ@q? ó•Å F$ $‹R%9$ ’Î ¾Çír MR& Ç Ù F$ Ï N°q»J¡ 9$

ÇÈ ûüÅ Î»Á 9$ یوسف: ۹۹-۱۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو کله چې د يوسف عليه السلام محضر ته ننوتل، مور او پلار ئې په خپلې خوا کې کښېنول او وئې ويل: که خدای کول په ډاډ او امن سره مصر ته داخل شئ. او خپل مور او پلار ئې تخت ته لوړ کړل او ورته په سجده شول او وئې ويل: مهربانه پلاره! دا هماغه زما د پخواني خوب تعبير دی چې پالونکي رب رښتونی کړ او له ما سره ئې هغه وخت هم احسان وکړ چې له زندانه ئې وايستم او تاسو ئې له بېديا دلته راوستلئ، وروسته له هغه چې شيطان زما او زما د ورونو تر منځ شخړه راولاړه کړه، بې شکه چې زما پالونکی رب د هر څه لپاره چې وغواړي لطيف دی. (په لطافت او دقت سره ورته رسي هيڅ څه ئې مخې ته نه شي خنډ کېدی) يقيناً چې هغه باحکمته پوه دی. زما پالونکيه! پاچاهي دې راکړه او تأويل الاحاديث دې رازده کړ، د آسمانونو او ځمکې خالقه! ته مې په دنيا او آخرت کې مولا او کار جوړوونکی يې، ما مسلمان وفات کړه او له صالحانو سره مې يو ځای کړه.

په دې آيتونو کې په لږ دقت سره څو اساسي مطالب زمونږ تر سترګو کېږي:

الف: يوسف عليه السلام د خپلې کورنۍ د استقبال لپاره له ښاره بهر ورووتلی.

ب: پلار او مور ئې په خپلې خوا کې په داسې وسيلې کې کښېنولي چې د لارې په اوږدو کې ورسره يو ځای وي.

ج: په ټولې لارې کې هم او په ټول مصر کې هم داسې خاص امنيتي تدابير نيول شوي چې آثار او نښې نښانې ئې له واريه ښکاري او يوسف عليه السلام هغه ته په اشارې سره خپل مور او پلار ته وايي: د خدای له غوښتنې سره سم په امن او امان سره ښار ته ننوځئ.

د_ د دې آيتونو له الفاظو او په خاصه توګه د (العرش) او (الملك) له الفاظو په وضاحت سره معلومېږي چې يوسف عليه السلام اوس د مصر پاچا دی او د مصر اقتدار په بشپړه توګه د ده په واک کې دی.

هـ: مخامخ شاهي ماڼۍ ته تللي او هلته يوسف عليه السلام خپل مور او پلار پرشاهي تخت کښېنولي او په خپله له تخت نه لاندې ودرېدلی او د هغوی احترام ئې پر ځای کړی، خو مور، پلار او ورونو ئې دی د دې درناوي وړ او مستحق ګڼلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ئې د تعظیم مراسم په ځای کړي. مفسرین د (خروا له سجداً) په تفسیر کې لاندې مختلف نظریات لري:

- ځینې په دې باور دي چې د یوسف مور، پلار او ورونهو ئې د شکرانې سجده وکړه او الله جل جلاله ته په سجده شول، خو د یوسف لپاره او د هغه نعمت په خاطر چې الله جل جلاله د یوسف په وجه پر دوی پېرزو کړ.
- ځینې په دې عقیده دي چې له اسلام نه په مخکې شرایعو کې د تعظیم سجده د غیر الله لپاره روا ګڼل کېده، خو اسلام د غیر الله لپاره هم د عبادت او هم د تعظیم سجده حرام وګرځوله او فقط د خدای جل شانه لپاره ئې ځانګړې کړه؛ ګواکې د یوسف مور، پلار او ورونهو یوسف علیه السلام ته د تعظیم سجده کړې نه د عبادت سجده.
- د مفسرینو یوه بله ډله په دې عقیده ده چې سجده؛ پر ځمکې باندې د تندي ایښودلو او د چا په پښو کې د لوېدلو په معنې، په هیڅ آسماني شریعت کې غیر الله ته جایز نه وه، په مخکنیو شرایعو کې هم د هغې د جواز هیڅ سند نه شو موندلی، هغوی وایي چې نه ښایي په هر ځای کې سجده پر ځمکې باندې د تندي ایښودلو په معنی تعبیر کړو؛ لکه چې په قرآن کې د لمر، سپوږمۍ، ستورو، ونو، غرونواو ... سجده په مکرر ډول راغلې؛ خو د نوموړو موجوداتو دا سجده په هغې معنی نه شو اخیستی چې ګواکې دوی سر پر ځمکې باندې ایښی، ځکه دا موجودات نه شمزۍ لري، نه ملا او نه هم زنګنونه چې د دغو غړو په وسیله رکوع ته لاړ شي او بیا سجده وکړي او نه وچولی لري چې پر ځمکه ئې کېږدي، د هغوی د سجدې معنی الله ته له کامل انقیاده پرته بل مفهوم نه شي درلودی، همدارنګه یوسف علیه السلام ته د مور، پلار او ورونهو سجده د تعظیم او انقیاد اظهار وو نه د عبادت سجده او نه د هغه پښو ته د پرېوتلو سجده، که تېرو بحثونو ته لږ ځیر شو او د یوسف علیه السلام هغه (رؤیا) په پام کې ونیسو چې لمر، سپوږمۍ او یوولس ستوري ئې د ځان په وړاندې د سجدې په حالت کې لیدلي وو او نن د دغې صحنې د مشاهدې پر وخت وایي: ګرانه پلاره! دا زما د هغه پخواني خوب تعبیر دی چې زما پالونکي رب رښتونی کړ، دا ښیي چې د ویښې سجده به د خوب (رؤیا) سجدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ورته وه، حتماً به د دواړو ترمنځ څه شباهت وو، نه هغه تندی پر ځمکې ایښودل وو او نه دا.

- یوسف علیه السلام د دې حالت په لیدو سره فرمایي: پالونکي خدای مې پر ما احسان وکړ (پر خپلو ښېګړو ئې ونازولم)، زه ئې له زندان نه بهر کړم او دغه مقام ته ئې ورسولم، تاسې ئې له صحرا نه دلته راوستلئ، وروسته له هغه چې شیطان زما او زما د ورونو تر منځ نزاع را منځته کړه، زما رب جل شانه چې دکوم کار اراده وکړي په لطافت او دقت ئې تر سره کوي، هغه باحکمته پوه دی. په دې څرګندونو کې هم څو ټکي د غور وړ دي:

الف: د خپل پالونکي خدای په نعمتونو، احسان او عنایت اعتراف کوي او د دې پر ځای چې قدرت ته رسېدل او نعمتونه ترلاسه کول د خپلو هڅو، کمال او لیاقت نتیجه وګڼي، برعکس هغه الهي احسان بولي.

ب: د ده خوا ته د ورونو په شمول د ټولې کورنۍ راتګ لوی نعمت انګېري، یعني دا چې هغه نه یوازې ټولې جفاګانې هېرې کړې دي، بلکې دا الهي پېرزوینه او احسان ګڼي چې نن ئې ورونه په څنګ کې دي، له همدغه ځای نه کولی شو په دې پوه شو چې یوسف علیه السلام ولې له خپلو ورونو سره هغه چلند کاوو، په ډېر احتیاط سره خوځېدو، نه ئې غوښتل چې ژر او له وخت نه مخکې ځان دوی ته معرفي کړي؛ ځکه هغه داسې انګېرله چې ښایي له مقدماتي کارونو نه مخکې ځان معرفي کول به د ورونو د حسادت او کینې د راپارېدو سبب شي او د ده خوا ته له راتلو به ډډه وکړي.

ج_ هغه د خپلو ورونو او ځان ترمنځ د منازعې او شخړې عامل شیطاني لمسونې او تحرکات ګڼي او په دې اړه د بحث په دوران کې اول ځان ته ګوته نیسي او وروسته د ورونو نوم اخلي؛ دا په خپله یوه ظریفه نکته او حساس ټکی افاده کوي او ښیي چې له ورونو سره په معامله کې څومره محتاط دی او څنګه له هر هغه عادي حرکت اومعمولي اشارې نه چې د دوی د احساساتو په ژوبلېدو منتج شي، ځان ساتي.

د_ وایي: په دې ټولو پېښو کې الهي حکمت مضمر وو، حکیم خدای غوښتل چې په دې توګه ما له بېدیا نه مصر ته راولي او د مصر واکمني راوسپاري. یعني هغه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې دا چې تېر هېر کړي او د خپلو ورونو جفاګانې ئې په بشپړه توګه له پامه غورځولې اوهیڅکله هم د غچ په فکر کې نه دی؛ بلکې نوموړې پېښې او لوړې ژورې، داسې عادي او طبیعي پېښې ګڼي چې مخکې له مخکې مقدر شوې او له الهي مقدراتو سره سم د ده مخې ته راغلې، د الله تعالی په لطف او توفیق ترې تېر شوی او دغه اوسني مقام ته رسېدلی دی.

عظیم الشأن قرآن د یوسف علیه السلام دا له عبرتونو، پندونو او لارښوونو نه ډکه قصه د ده په جامع دعا پای ته رسوي: د دعا په پیل کې د الله جل جلاله پر دوو نعمتونو چې دی ئې پرې نازولی اعتراف کوي: (زما ربه! پاچاهي دې راکړه او تأویل الاحادیث دې راوښود) او دا همغه (حکم) او (علم) دی چې الله جل شأنه ئې له انبیاوو او د دوی له صادقو پلویانو سره د ورکړې ژمنه او وعده کړې ده، بیا الله جل جلاله په دنیا او آخرت کې خپل مولا او کار جوړوونکی بولي او ورپسې له الله جل شأنه څخه غواړي چې د ژوند تر پایه پورې همدغسې مطیع او منقاد پاتې شي او مرګ هغه وخت او په هغه حالت کې ورته راشي چې په بشپړه توګه خپل رب ته تسلیم، فرمان وړونکی او منقاد وي او په پای کې ئې د الله د صالحو بنده ګانو په کتار کې د ودرېدو او د هغوی مقام او منزلت ته د رسېدو افتخار په برخه شي.

په دې سره قرآن مونږ ته د صالح مشرانو ځانګړتیاوې راښیي او د دوی او د فاسدو واکمنانو تر منځ ژور توپیرونه راپه ګوته کوي، دا د دوی لومړۍ ځانګړتیا ګڼي چې اقتدار ته رسېدا ئې له خپل رب نه بغاوت ته نه شي هڅولی، اقتدار غرور او مستي نه په کې راولاړوي او د دې سبب نه ګرځي چې د خپل رب له اوامرو سرغړاوی وکړي، ځان له قانون نه اوچت وګڼي، ضوابطو او مقرراتو ته التزام ونه لري او په خپله د قانون او شریعت ځای ونیسي؛ بلکې دوی داسې دي چې د قدرت په لوړو پوړو کې له نورو او تر مخکني وخت نه لازیات شریعت او قانون ته التزام لري او ورته غاړه ږدي، دوهمه ځانګړتیا ئې هغه تل پاتې تمنا وي چې دوی د صالح کسانو په قطار کې وي او صالح کسان د دوی په خوا کې. هر مشر له خپلو ملګرو او د ملګرو د څرنګوالي په اړه د ده له هیلو او تمنیاتو نه پېژندی شئ، د کوم مشر چې ملګري او مشاورین نېك او صالح وي او غواړي چې صالح ملګري او نېك

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشاورین ئې په څنګ کې وي، هغه صالح مشر دی، نېك كسان به په چارو ګماري، له دې نه به ځان ساتي چې ظالم چارواکي پر خلکو مسلط کړي، نه پرېږدي چې هغه خاينې او مکارې څېرې ئې په (بطانه) کې شامل شي او د ده شا و خوا ونيسي، چې دربارونو او واکمنانو ته د تقرب او نژدې کېدو په لارو چارو پوه دي او په غوړه مالۍ، چاپلوسۍ او چالاکۍ سره ځان دربار ته رسوي، لوړو مقاماتو ته د رسېدو په سوړو بلد دي او په دې لار کې له هيڅ ذلت او رذالت نه ډډه نه کوي. د بد مشر خوا کې به بده (بطانه) او ناصالح ملګري او مشاورين وګورئ، هغه چې له ناروا وو لارو مخکې تللي، تر دربار پورې رسېدلي، د مشرانو شا وخوا ئې نيولې، د دربار قرب او نږدې والي شهرت او قدرت ورپه برخه کړی او په همدې سره ئې د ناروا ګټو ترلاسه کولو لارې ځان ته پرانيستې دي.

قرآن چې په کومې موخې دا قصه رااخيستې او د کومو مهمو مطالبو د اثبات او ښه توضيح او د يوه تاريخي مثال په ترڅ کې ئې د بيانولو لپاره زمونږ مخې ته ايښې، د قصې په پای کې ئې داسې بيانوي:

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÈ ûüÌó ÛÖö)ÇãZÎÙ Š•ãŸr â±®`B ÓÉã $Ŗç R Îèä$_ (qçÉà2

`Å6 »9r 2” ŽlÿãZŸ‰n b‰. $B É»6F$’ír[×ŭã ÛÎĂÁ‰ ’Î šc ‰. ô)9

ÇÈ bqãšâÕö)) µq‘r “ ‰èr ãó« èà2 ÿ‹Ăÿ?r Ï‰ƒ ûü/ “Ï‰$,ƒÏ‰Á?

یوسف: ۱۰۲-۱۱۱

دا د غیب خبرې دي چې په وحي سره ئې تا ته درښیو او ته هغه مهال د دوی په څنګ کې نه وې چې د کار (په اړه ئې خپلې رأیې) راغونډې کړې او په داسې حال کې (سره سلا) شول چې پټ تدبیر او توطئه ئې جوړوله. ډېری خلك داسې دي چې که ته هر څومره (د دوی پر هدایت باندې) حریص وې ایمان نه راوړي. او ته (د دعوت په عوض کې) کومه بدله نه ترې غواړې، دا خو عالمیانو ته له پنده پرته بل څه نه دي. او په آسمانونو او ځمکې کې څومره داسې نښې، نښانې شته چې دوی پرې تېرېږي (وینې ئې او احساسوي ئې) خو دوی (له اعتناء او تامل نه پرته) مخ ترې اړوي. او ډېری ئې پر الله ایمان نه راوړي؛ مګر دا چې شرك کوونکي وي. آیا له دې ځان خوندي ګڼي چې د کوم الهي عذاب سیوری پرې وغوړېږي او یا قیامت په داسې حال کې ناڅاپه پرې راشي چې بې خبره وي. ورته ووایه: همدا مې لاره ده، د الله لور ته په بصیرت سره بلنه ورکوم، زه هم او هغه هم چې زما متابعت کوي او زه له مشرکانو څخه نه یم. او له تا نه مخکې مو چې له کلیوالو نه څوك لېږلي او وحي مو ورته کړې له سړو پرته بل څوك (فرشتې) نه ول؛ آیا د ځمکې پر مخ نه دي ګرځېدلي او نه ئې دي لیدلي چې تر دوی د مخکنیو پایله څنګه وه؟ او د استوګنې اخروي ځای خو د هغو لپاره ډېر غوره دی چې تقوی ئې کوله، آیا تعقل نه کوئ؟ تر هغه چې پیغمبران ناامېده شوي او انګېرله ئې ده چې دروغجن انتظار تېر ایستي دي، ناڅاپه زمونږ نصرت او مرسته وررسېدلې او هغه څوك ژغورل شوی چې مونږ غوښتل او زمونږ عذاب له مجرمینو نه شي ایسارېدی. یقیناً چې د دوی په قصو کې د عقل خاوندانو ته ځانګړی پند او عبرت (پروت)دی، دا هسې له ځانه جوړه شوې وینا نه ده، بلکې تر ځان د مخکنیو تصدیق او تائید دی او د هر څه تفصیل او د ایمان راوړونکو لپاره لارښود او رحمت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوسف عليه السلام د قصې له راوړلو نه د قرآن موخه دا وه چې د پورتنيو مهمو مطالبو تاريخي بېلګې زمونږ مخې ته کېږدي، د دغو مطالبو شرح او تفصيل دا دی: د دغو آيتونو د نازلېدو پر مهال او هغه وخت چې رسول الله صلي الله عليه وسلم د يوسف عليه السلام د قصې مختلفې او حساسې برخې او لوړې ژورې خلکو ته بيانولې؛ نو د دې قصې د اتلانو له پيدا ښت او وفاته نږدې ۲۵۰۰ کلونه تېر شوي وو، دا قصه له ټولو دغو تفصيلاتو سره او هغسې چې پيغمبر عليه السلام خلکو ته بيانوله نه په کوم کتاب کې موندل کېده او نه په خلکو کې له يوه نه بل ته ويل کېده، پيغمبر عليه السلام په ليك لوست بلد نه وو چې له کوم کتابه ئې اقتباس کړې وی، مخکنيو مسخه شوو مذهبي کتابونو په ډېرې غلطې بڼې کې وړاندې کړې وه، پوښتنه دا ده چې پيغمبر عليه السلام څرنګه دا له عبرتونو ډکه تاريخي قصه په دومره دقت او تفصيل سره او په داسې اغېزناکې بڼې کې وړاندې کړه؟ څنګه وتوانېدو چې د دې قصې په ترڅ کې له يوې خوا د مکې د هغه مهال وضعيت انځور کړي، له بلې خوا هغه څه په اغېزناکه توګه بيان کړي چې د ده او مخالفينو تر منځ تېرېدل او له بلې خوا د دعوت مخالفين د دې عبرتناکې قصې په هينداري کې خپله څېره او راتلونکې وګوري او خپلې پاېلې او محتوم برخليك درك کړي، متوجه شي او عبرت واخلي؟ او څنګه د دې قصې ټولې برخې يوه په بلې پسې رښتيانې شوې؟ د قريشو مشرانو هم د يوسف عليه السلام د ورونو په څېر له رسول الله صلي الله عليه وسلم سره د رخې او کينې لاره ونيوله، د هغه پر ضد ئې د عناد او دښمنۍ لپاره ملاوې وتړلې، په خپلو منځونو کې ئې وويل: يا هغه ووژنئ يا ئې زندان ته کښې کړئ او يا ئې له مکې نه تبعيد کړئ، هغه او ياران ئې له مکې مکرمې نه هجرت ته اړ کړل؛ خو لا زيات کلونه نه وو تېر شوي چې ټول د يوسف عليه السلام د ورونو په شان، د رسول الله صلي الله عليه وسلم مخې ته ټيټ سر او شرمېدلي ودرېدل او عذر ئې ترې وغوښت او ده هم دوی ته د يوسف عليه السلام وينا تکرار کړه: (لاتثريب عليکم اليوم) ؟!!

پيغمبر عليه السلام په دې ټولو خبرو باندې څنګه او له کوم ځای نه پوه شو؟ قرآن فرمايي: دا غيبي اخبار دي چې الله تعالی ئې د وحي په وسيله درښيي، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه ښيي چې ته په رښتيا د الله رسول يې او الهي وحي ستا لاربښوونه کوي، ځکه چې له وحي نه پرته څوك په غيبو باندې نه شي پوهيدی.

تا د دې قصې په ترڅ کې ستر ستر انکار نه منونکي حقايق د خلکو مخې ته ايښي، خو ډېرې خلك داسې وي چې يوازې د حقايقو په ليدو او اورېدو سره ايمان نه راوړي، برهان او استدلال ئې نه شي قانع کولی، د زړه سواندو بلونکو او داعيانو هغه سخت حرص او تلوسه چې د دوی د هدايت په اړه ئې لري، دا هم د دوی د هدايت لپاره کفايت نه کوي او داسې نتيجه نه ورکوي چې د حقايقو په محض ليدلو سره ايمان راوړي او خپل زاړه او غلط افکار او عقايد شا ته وغورځوي، ډېرې خلك له حاکمې وضعې سره جوړ جاړی کوي، د خپلې ټولنې له روان بهير سره خوځي، دې ته ترجيح ورکوي چې له نورو سره اوږه په اوږه پر مخ ولاړ شي که څه هم هغوی په غلطو لارو روان وي، د خپلې زمانې له غوښتنو سره ځان عادي کړي، دا نه خوښوي چې په دوی، د دوی د ټولنې په حالت او په حاکمې وضعې کې بدلون راشي، دعوتګران بايد د دې وضعې په ليدو نااميده نه شي، هغه لږ شمېر خلك چې له حاکمې وضعې سره د ټکر جرأت، همت او شهامت لري او غواړي له روانې بدې وضعې سره مقابله وکړي، د خپلې ټولنې د ځواکمنو جاذبو له اغېز نه د وتلو ځواك په ځان کې ويني او د حاکم نظام په جوړښت کې او د حاکم او محکوم په وضعې کې د بدلون راوستلو ضرورت احساسوي، همدغه خلك د اسلامي نهضتونو د مشرانو او د مصلحو دعوتګرانو لپاره کافي دي، همدوی دي چې په وضعې کې بدلون راولي، د ټولنې د خوځښت مسير بدلوي او بيا هغه مخالف اکثريت هم په دوی پسې روانېږي او د دوی لار تعقيبوي.

ستا د حقانيت د اثبات لپاره دا هم کافي ده چې ته د دعوت په عوض کې له خلکو نه د بدلې او عوض غوښتنه نه لرې او دا د پيغمبرانو عليهم السلام او د صالحو او رښتونو بلونکو يوه ستره نښه ده، په همدې سره يو صالح او حقيقي دعوتګر له يوه ټګمار بلونکي نه بېلولی شو، قرآن کريم له ټولو پيغمبرانو نه دا قول رانقلوي چې خپلو قومونو ته ئې ويلې: له تاسو نه څه طمع نه لرو، اجر او بدله درنه نه غواړو، مونږ د عالميانو له پالونکي رب نه د اجر طمع لرو، د پيغمبرانو عليهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام د مواصفاتو او ځانګړتیاوو د بیانولو په ترڅ کې په دې صفت ترکیز او په مکرره توګه د هغه یادونه ښیي چې دا صفت او ځانګړتیا خاص اهمیت لري؛ او مونږ دې ته متوجه کوي چې د مشر او لارښود په انتخاب کې باید دې ته په جدي توګه پاملرنه وکړو او یوازې هغه څوك د مشر او د ټولنې د لارښود په توګه غوره کړو چې نه له خلکو نه مادي طمع لري او نه معنوي، نه دا هیله ترې لري چې وئې ستایي او مداحي ئې وکړي او نه د ځان او د خپلو خپلوانو لپاره د مادي امتیازاتو په فکر کې وي، هغه څوك چې د خلکو لارښوونه خپل دیني مسئولیت او شرعي تکلیف ګڼي، اجر ئې له الله تعالی نه غواړي، د حق په لار کې تر نورو زیاته قرباني ورکوي، نه دا چې نور خلك قربانۍ ته دعوتوي خو په خپله د نورو د خولو او وینو په بیه له جوړ شوي رنګین دسترخانه تغذیه کېږي، نه هغه چې غواړي خلك د دوی د چړچو او عیاشیو په پښو کې ذبح شي، د دې لپاره قرباني ورکړي چې دوی جاه او جلال ته ورسېږي، نه هغه چې غواړي په جامو او خوړو کې تر نورو امتیازات ولري او د اوسېدو ځای ئې تر نورو غوره او مرفه وي.

په آسمانونو او ځمکې کې ډېرې داسې خورې نښې نښانې تر سترګو کېږي چې د زمانې په اوږدو کې په وار وار ځان ښیي، راښکاره کېږي او اوړي را اوړي چې انسان د الله تعالی په لوري بلي، حق ته بلنه ورکوي، د کفر له بدو پایلو نه وېرول کوي او عبرتناکې پایلې ئې انسان ته انځوروي؛ خو ډېری خلك د دغو نښو نښانو تر څنګ په بې پروایۍ او بې باکۍ سره تېرېږي، نه فکر په کې کوي او نه عبرت ترې اخلي.

که چېرې انسان د خپل چاپېریال ښکارندو مظاهرو ته لږ ځیر شي او د خپلو کړنو په تاریخي بېلګو لږ غور او فکر وکړي، په زرګونو بلونکي او داعیان به په کې مومي چې دی د الله تعالی لوري او لارې ته دعوتوي او د سمې لارې په تشخیص او ټاکنې کې ئې مرستې ته ورځي. خو ډېر لږ کسان دا کفایت او اهلیت ترلاسه کوي، د دغو محدودو ډلګو له جملې نه چې ایمان راوړي، ډېری ئې مشرك شي او خپل ایمان د شرك په ګندګیو لړي، ځینې ئې داسې وي چې د الله تعالی په څنګ کې له غیر الله نه هم طمعه لري، مرسته ترې غواړي او د هغوی کورګې ته پناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړي، ځینې ئې له غیر الله نه داسې وېرېږي لکه له الله تعالی نه، ځینې ئې له غیر الله سره داسې مینه کوي چې داسې مینه او محبت یوازې له الله تعالی سره ښایي، یوه ډله ئې د غیر الله په وړاندې داسې منقاد او فرمان وړونکي وي چې داسې انقیاد له الله تعالی پرته بل چا ته جواز نه لري... د مشرکو وګړو په پرتله د هغو سوچه او مخلصو مسلمانانو شمېر چې ایمان ئې په شرك نه دی لړل شوی، دومره دی لکه د دنګو غرونو په ډېرو بې ارزښتو ډبرو کې د قیمتي کاڼو شمېر!!

دغه کافر او مشرك عناصر چې د پیغمبرانو علیهم السلام له دعوت سره مخالفت ته ملا تړي او له حق دین سره جنګېږي، څه شي له الهي عذابه ډاډه کړي؟ ولې د قیامت له ناڅاپي راتګ نه د امنیت احساس کوي؟ آیا دې خبرې بې باکه کړي او د ګناه کولو جسارت ئې ورکړی چې له الهي عذابه وېره نه لري او ځان خوندي ګڼي او د قیامت په ناڅاپي راتلو باور نه لري؟! دا څومره بې بنیاده ډاډ دی او دا څومره جاهلانه بې باکي!!

دوی ته ووایه: مونږ له تاسو نه خپله لار بېله کړې، زه او زما پلویان په بصیرت او پوهې سره د الله لوري ته بلنه ورکوو، الله تعالی له هر عیب او نقص نه پاك ګڼو او له شرك نه ځان ساتو، مونږ په کایناتو کې د ژور غور او د تاریخ د دقیقې څېړنې او مطالعې په نتیجه کې خپله لار ټاکلې ده، د الله تعالی د قدرت له نښو نښانو نه د ړندو په څېر سطحي نه تېرېږو، د دغو نښو نښانو پیغامونه په غور او تعمق سره اورو او د هغوی په رڼا کې خپله لار ټاکو.

دا دعوت او بلنه نوې نه ده، له دې نه مخکې هم ډېر ستر ستر شخصیتونه تېر شوي چې په وحي سره به ئې لارښوونه کېده، آیا ستا مخالفین او هغه ځواکونه چې ستا دعوت درواغ ګڼي او ستا پر ضد د جنګ جبهه پرانېزي، له تاریخي حوادثو او د خپلو پخوانیو کافرو او مشرکو ملګرو له بدو پایلو عبرت نه اخلي؟!! آیا په دې نه پوهېږي چې وروستی بری به خامخا د حقپالو په برخه کېږي، په دنیا کې هم او په آخرت کې هم او اخروي اجر خو به ئې د دنیا په پرتله ډېر ډېر غوره وي؟!!

دا یوازې ته نه یې چې له ستونزو، کړاوونو او مخالفتونو سره مخامخ یې، په ډېرو پیغمبرانو باندې داسې سخت او له زغملو اوچت کړاوونه راغلي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالفینو له داسې شدید مخالفت سره مخامخ شوي چې د اولوالعزمه پیغمبرانو علیهم السلام د یأس او نا امېدۍ اسباب ئې برابر کړي، هغوي له داسې وضعې سره مخامخ شوي چې ګمان ئې کړی د دعوت د بریا په اړه د دوی باور له ګمان او غولوونکو هیلو پرته بل څه نه وو، ځان ئې په کلکې محاصرې کې موندلی، ټولې لارې ئې پر خپلې مخې بندې لیدلې او د برې امکان او احتمال ورته په نشت برابر او محال معلوم شوی. په همدغسې یوې ستونزمنې او له کړاوونو نه ډکې مرحلې کې الهي مرسته وررسېدلې، یأس او نا امېدي ئې ختمه شوې او مخکنۍ هیلې ئې رښتونې ختلې، د نجات ببرۍ ئې له طوفانونو تېره شوې او د نجات او بریا ساحل ته رسېدلې او په همدغې مرحلې کې د دوی پر دښمنانو او مخالفینو باندې الهي عذاب نازل شوی او په کلکه مؤاخذه شوي. تر څو چې پیغمبران نه دي مأیوس شوي، د دعوت کار ئې پر مخ بوولی؛ او د خپل قوم له هدایته ئې طمع نه ده شکېدلې، الله تعالی د دوی پر مخالفینو د عذاب لېږل ځنډولی، خو کله چې قوم دوی ته د رد ځواب ورکړی، دوی ئې رټلي، شړلي او د دوی په خلاف ئې د جنګ جبهه پرانیستې، الهي عذاب پرې نازل شوی، مهلت ئې پای ته رسېدلی او ټغر ئې ټول شوی.

قرآن چې کومې تاریخي قصې زمونږ مخې ته ایښې دي، د تاریخ په لوړو ژورو کې د حق او باطل ترمنځ د تصادم او نښتو کومې پېښې ئې بیان کړې دي، په دې کې د عقل خاوندانو ته عبرتناک درسونه دي، دا د نورو کتابونو د هغو قصو په څېر مه ګڼئ چې قصه خوښو له ځانه جوړې کړې، قرآن د تاریخ د ټولو دردمنو، زړه سواندو او صالحو بلونکو او دعوتګرانو او د دوی د رښتوني الهي دعوت تصدیق کوي، هر څه ئې په ډېر دقت او تفصیل سره بیان کړي، څوك چې د حق په لټه کې وي او پر حقایقو د ایمان راوړلو اراده لري، دا کتاب به ئې لارښود وي او د ده لپاره د الله تعالی د رحمت او پېرزوینې ډالۍ.

بایبل د دې قصې په پای کې لیکي: (یوسف د کورنۍ غړو ته وویل: زه فرعون ته وایم چې تاسو شپني کوله، دا دنده له نیکونو په میراث درته پاتې ده... اوس له خپلو رمو سره مصر ته راغلي یئ... تاسو به هم فرعون ته همدا خبره وکړئ... که دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب ورکړئ نو هغه به اجازه درکړي چې په جوشن کې پاتې شئ... د نورو سيمو خلك له شپنو كركه لري... فرعون دوی ته په جوشن کې د پاتې کېدو اجازه ورکړه...يوسف خپل پلار هم فرعون ته راووست او هغه فرعون ته برکت ورکړ!! ... قحطي ورځ په ورځ زیاتېده... یوسف د مصر او کنعان د خلکو ټولې پیسې د غلې په بدل کې ترلاسه او د فوعون په خزانه کې ئې جمع کړې... کله چې د خلکو پیسې ختمې شوې، یوسف ورته وویل: څاروي مو راکړئ چې په بدل کې ئې غله درکړم...دوی مجبور وو د یوه کال غلې په بدل کې د ولس ټول څاروي د فرعون په واك کې شول... خلك بيا راغلل، غله ئې وغوښته او وئې ويل چې اوس خو نه پيسې لرو او نه څاروي، له ځان او ځمکو پرته بل څه نه دي راته پاتې... یوسف د دوی ټولې ځمکې د فرعون لپاره ترې واخيستې... او په دې توګه ټول مصريان د فرعون غلامان شول...يوسف يوازې د کاهنانو ځمکې ترې وانخيستې، دا ځکه چې هغوی ته ئې وړيا خواړه ورکول نو د خپلو ځمکو پلورلو ته اړ نه ول...نو يوسف خلکو ته وويل: ما تاسې او ستاسو ځمکې د فرعون لپاره پېرلې اوس به تاسو ته تخم درکوم چې وئې کرئ او د لو په مهال به پنځمه برخه فرعون ته ورکوئ او پاتې به ئې ستاسو او ستاسو د څارويو خوراك او د راتلونکي کال د تخم لپاره وي... دوی ورته وويل: تا راسره ښېګړه کړې ده، مونږ راضي يو چې له دې وروسته د فرعون غلامان وو!!)

ګورئ چې بايبل يوسف عليه السلام د يوه داسې انسان په څېره کې انځور کړی چې د فرعون خادم دی، د ولس له مجبوريتونو نه ئې د فرعون په ګټه استفاده وکړه، د ولس هر څه ئې ترې واخيستل او د فرعون په واك کې ئې ورکړل او ټول مصريان ئې د ده غلامان کړل!! آيا تر دې د ستر ظلم او تېري تصور کېدی شي؟ آيا داسې انسان تر فوعون هم لوی ظالم نه دی؟ آيا دا ممکنه ده چې عادل او مهربان خدای داسې څوك په پيغمبرۍ غوره کړي؟!! له دې دروغجنې وينا نه د بايبل د ليکونکې موخه دا ده چې خپلو پلويانو ته ووايي: مهمه دا ده چې اسرائيليان وژغورلی شي، که په هره بيه وي، حتی د فرعون د ملګرتيا په بيه او حتی د فرعون پښنو ته د يوه لوی ولس د غورځولو او د دوی په غاړه کې د غلامۍ د کړۍ اچولو په بيه!! ځکه چې ستاسو جد يوسف عليه السلام همداسې کړي وو!! ښايي يهودي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکس او هیګل د ځمکو د دولتي کولو نظریه د بايبل له دغې برخې اخیستې وي!! خو تاسو د بايبل دا نظر له اسلام سره مقایسه کړئ چې وايي، ځمکه د هغه چا ده چې کري ئې!! واکمن د خلکو له شتمنیو نه یوازې عشر او زکات ترلاسه کولی شي، خو دا د واکمن حق نه بلکې د (فقیر او مسکین) حق دی چې حکومت ئې له شتمنو اخلي او په نېستمنو ئې وېشي. قرآن دا د یوه ظالم او فرعوني نظام ځانګړتیا ګڼي چې واکمن ئې ځان ته ټولواك وايي او د ملك او ولس ټولې شتمنۍ د ځان بولي، قرآن پیغمبران علیهم السلام او د دوی تګلاره د موسی علیه السلام په څېره کې داسې انځوروي چې هم د ظالم فرعون، هم د ټګمار هامان او هم د شتمن قارون مقابله کوي، یو ئې د ظالمانه اقتدار بېلګه، بل ئې د ټګمارو مذهبي مشرانو بېلګه او دریېم ئې د حریصو شتمنو او بډایانو بېلګه. قرآن وايي چې د تاریخ په اوږدو کې تل دغو دریو طبقو د پیغمبرانو علیهم السلام مقابله کړې، خو بايبل یوسف علیه السلام د فرعون او کاهنانو ملګری معرفي کوي، د فرعون په ګټه د عام ولس شتمنۍ مصادره کوي او کاهنانو ته امتیازات ورکوي، په اسلام کې نه خاصه مذهبي طبقه شته او نه د دوی لپاره ځانګړي امتیازات، اسلام فرعوني نظام په دې خاطر محکوموي چې خلك ئې په ډلو ډلو وېشلي وو، طبقاتي نظام ئې رامنځته کړی وو، چارواکو ځان ټولواك ګڼلو او د ولس په شتمنیو کې ئې د هر راز تصرف حق ځان ته ورکاوو.

بايبل دا قصه او د (پیدا ېښت) کتاب په دې بېهوده خبرو پای ته رسوي: (یعقوب له مرګه مخکې یوسف ته وویل: لوړه وکړه چې ما به په کنعان کې ښخوې... د ده دوو زامنو ته ئې برکت ورکړ... د کشر پر سر ئې ښی لاس او د مشر پر سر ئې کیڼ لاس ایښی وو... یوسف وویل: پلاره تا اشتباه کړې... ښی لاس د مشر پر سره کېږده... هغه ورته وویل: زه پوهېږم چې څه کوم... کشر به تر ده مخور او ستر وي او د ډېرو ولسونو پلار به وي... یوسف ته ئې وویل: زه خپله ټوله ځمکه هم تا ته سپارم... زامنو ته ئې وویل: زما خوا ته راغونډ شئ چې درته ووایم پر تاسو به څه حالت راشي!!... رؤبي ته ئې وویل: ته د سیند د څپو په څېر څپانده یې... خو په دې خاطر چې زما پر یوې مېرمنې دې جنسي تېری کړی له دې وروسته به په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروڼو برلاسی نه یې... شمعون او لاوي ته ئې وویل: تاسو بې رحمه او بې انصافه یئ... یهودا د زمري د هغې بچې په څېر دی چې له ښکاره وروسته وېده شوی وي، څوك دا جرأت کولی شي چې هغه راوینښ کړي... د سلطنت او پاچایۍ عصا به تل د ده په لاس کې وي... بولون به د دریا ساحل کې مېشت شي...یساکار د بار وړونکي حیوان په څېر دی...دان د هغه مار په څېر دی چې په لارې کې د آسونو پښې چیچي... په جاد باندې به بریدونه وشي... اشي به ښېرازه ځمکې لري...نفتالي هغه غرڅه دی چې ښکلي بچیان زېږوي...یوسف هغه مېوه لرونکې ونه ده چې د ویالې پر غاړه ئې څانګو سیوری غوړولی وي... بنیامین د څیرونکي لېوه په څېر دی چې په سباوون کې خپل دښمنان داړي او ماښام هغه څه وېشي چې ترلاسه کړي ئې دي!!! بیا د یعقوب علیه السلام او یوسف علیه السلام د مړینې خبره کوي او په همدې سره دا قصه او دا کتاب پای ته رسوي.

د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: که دا د برکت ورکولو خبره رښتیا وی او یعقوب علیه السلام د دې واك او اختیار درلودی چې چا ته برکت ورکړي او بختور ئې کړي، نو آیا ده به د خپلې کورنۍ له کوم غړي سپمولی وو؟ آیا دا مجال به پاتې وو چې ځینې ترې محروم شي؟ ولې به ئې د ځینو په هکله هغه خبرې کولې چې بایبل ئې ادعا کوي؟ هیڅ پلار نه غواړي چې ځینې زامن ئې ښه او ځینې بد وي، پلار د خپل هیڅ زوی بدبختي او له سعادت نه محرومیت نه خوښوي!! د بایبل دا خبره بې بنسټه او واهي ده چې د ښه پلار ټول اولاد به ښه وي او د بد پلار نسل به ټول بد وي، که داسې وی نو د یعقوب علیه السلام په ټول اولاد کې به یو هم داسې نه پیدا کېدو چې د بایبل په وینا ئې ورته ښېرا کړې او بد ئې ګڼلی!! د انسان ښه والی او بد والی د ده په تربیې او روزنې پورې تړلی، هیڅوك له خپلې مورې شریر او بد دنیا ته نه راځي او هیڅوك په دې وجه له نورو غوره نه شي کېدی چې په ځانګړې کورنۍ کې پیدا شوی، د آذر په کور کې ابراهیم پیدا کېږي او د نوح په کور کې داسې زوی او مېرمن چې د ده په ځای د کافرانو ملګرتیا کوي.

د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: آیا ممکنه ده چې د یعقوب علیه السلام په څېر ستر شخصیت دې د خپلو زامنو په وړاندې یوه زوی ته ګوته ونیسي او ودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: ده زما په مېرمنې تېرى کړى؟!! آيا کوم شريف انسان به داسې بد زوى له ځان سره وساتي؟ آيا کوم غيرتي ورور به داسې بدکار ورور په خپلې خوا کې ومني او له هغه سره به ګډ ژوند ته تيار شي؟!!

قرآن د بايبل د دې بېهوده ويناوو او يعقوب عليه السلام ته د داسې پوچو او سپکو خبرو او بې بنسټه وړاندوينو د منسوبولو په خلاف فرمايي چې يعقوب عليه السلام له مرګه مخکې خپل زامن راغونډ کړل او ورته وئې ويل: له ما نه وروسته به د چا عبادت کوئ؟ هغوى په ځواب کې وويل: د هغه يوازني رب عبادت به کوو چې ستا او ستا د پلرونو ابراهيم، اسمعيل او اسحاق رب دى او مونږ ورته منقاد يو. او بيا د مخکنيو شخصيتونو په اړه د بحث په هکله يوه ډېره جامع لارښوونه کوي او د هغو خلکو غلطې انګېرنې تصحيح کوي چې نېکو شخصيتونو ته د ځان منسوبولو له لارې د امتيازاتو ترلاسه کول او ځان تر نورو غوره ثابتول غواړي، دغه غلطه انګېرنه ده چې قومي او نژادي تعصبات زېږوي او د سترو سترو فتنو او لويو لويو جګړو باعث ګرځي، قرآن فرمايي:

šc qèJè/ {q þ. $Bã bqèóêŸr ôĞ ¡ . $B Nä9r ôM6 ¡ . $B $l; ôM z 6% pBé 7 ù

البقرة: ۱۳۴ ÇÊÌÍÈ

دا يوه ډله وه چې تېره شوه، دوى ته خپلې لاس ته راوړنې دي او تاسو ته خپلې (دوى به د خپلو کړو وړو بدله ترلاسه کوي او تاسو د خپلو کړو وړو)، له تاسو نه دا پوښتنه نه کېږي چې هغوى څه کول؟!!

يعني هر څوک به د خپلو عملونو په اړه پوښتل کېږي، نه يو د بل ځواب ورکولى شي او نه يو د بل د کړو وړو په وجه مکافات او مجازات کېږي!! او دا د بايبل د ليکونکي او د بايبل د منونکو او د ټولو هغو خلکو په خولې ستر او سخت ګوزار دى چې په نسلي امتيازاتو باور لري او ګمان کوي چې معنوي او مذهبي مقام او منزلت يو داسې موروثي توکى دى چې له پلاره اولاد ته انتقالېږي، لکه څنګه چې د بايبل بنسټ په همدې غلطې انګېرنې اېښودل شوى، په ټولو جاهلانه او محرفو مذهبونو کې به وګورئ چې دا انګېرنه ئې بنسټ دى، مذهبي او معنوي مقام

(c) ketabton.com: The Digital Library

موروثي توکی ګڼي، په نسلي امتیازاتو باور لري، یوه خاص ټبر ته پر نورو ترجیح ورکوي، د عمل او عقیدې پر ځای نژادي اړیکې او معروفو شخصیتونو ته انتساب خدای ته د تقرب وسیله بولي، په ټولو دغو محرفو مذاهبو کې دا خبره شریکه ده چې خدای له یوه خاص توکم سره خاص تعلقات لري، هغه ورته تر نورو نازولی دی، خدای ټول خلك یو برابرنه دي پیدا کړي، ټول توکمونه یو شانته نه دي، د دغو مذهبونو توپیر یوازې په دې کې دی چې هر یو خپل خاص او ځانګړی توکم د خدای نازولی توکم ګڼي.

د سم او ناسم مذهب، صحیح او ناصحیح مسلك، اصلي او جعلي دین تر منځ د قضاوت په اړه دا د یوه ستر اصل په توګه په پام کې ولرئ چې: کوم یو ئې په توکمیز توپیر باور لري او خاص توکم ته پر نورو ترجیح ورکوي او کوم یو ټول انسانان برابر او د یوه پلار اولاد ګڼي، کوم یو مذهبي مقام موروثي توکی ګڼي او کوم یو ئې د انسان عمل او عقیده د ده د معنوي مقام او منزلت معیار ګڼي. ناسم مذهب هغه دی چې د معنوي مقام په اړه د بایبل په څېر قضاوت کوي او سالم مذهب هغه دی چې قضاوت ئې قرآن ته ورته وي او وایي: $l; M=z 6% pBé7ü

ÇÎÈ šc qèJè/ (qç. $Ja bqèóèWr Ó§ç¡. $B Na9r M6¡. $B

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

خروج

د بایبل دوهم کتاب د خروج په نامه یاد شوی، د دې کتاب په مقدمه کې لولو:
(د خروج کتاب له مصر نه د بني اسرائیلو د وتلو په هکله دی، موسی د خدای له لوري د بني اسرائیلو د مشرۍ لپاره غوره شوی وو تر څو دوی موعود سیمې یعني کنعان ته بوځي... د کتاب دوولس لومړي فصلونه د بني اسرائیلو د دردناك حالت په اړه بحث کوي، خدای پر مصریانو رنګ رنګ مصیبتونه لیږي تر څو د مصر پاچا فرعون دې ته مجبور کړي چې بني اسرائیل وتلو ته پرېږدي... له وتلو وروسته د خدای له اوامرو د سرغړاوي په وجه تر څلوېښتو کلونو د مصر او کنعان ترمنځ بېدیا کې لالهانده پاتې شول...په دې وخت کې د خدای له لوري د نورو لارښوونو په څنګ کې (لس فرمانونه) د موسی په لاس بني اسرائیلو ته ورکړی شول، ترڅو پوه شي چې د سفر په دوران کې څنګه ژوند وکړي... د دې لارښوونو لویه برخه د هغو قربانیو په هکله وه چې د ګناهونو د بخښلو لپاره وړاندې کېدې... خو د ګناهونو د بخښنې لپاره دا قرباني کافي نه وې... دا هسې یوه پېلامه وه د هغې لویې قربانۍ لپاره چې خدای د ټولو انسانانو لپاره په پام کې درلوده او هغه د عیسی مسیح مړینه پر صلیب باندې...واقعي قرباني دغه ده چې کولی شي ټول انسانان له خپلو ګناهونو وژغوري!!!)

په کار ده د دغې مقدمې په وړاندې لږ توقف وکړو او وګورو چې د خروج کتاب په خلاصه توګه د لوستونکو لپاره څه پیغام لري؟! د مقدمې دوه برخې د پام وړ دي:

- وایي: د دې لارښوونو لویه برخه د هغو قربانیو په هکله وه چې د ګناهونو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخښنلو لپاره وړاندې کېدې.

- خو د ګناهونو د بخښنې لپاره دا قربانۍ کافي نه وې... دا هسې يوه پېلامه وه د هغې لويې قربانۍ لپاره چې خدای د ټولو انسانانو لپاره په پام کې درلوده او هغه د عيسی مسيح مړينه پر صليب باندې...واقعي قرباني دغه ده چې کولی شي ټول انسانان له خپلو ګناهونو وژغوري!!!

د دغو دواړو خبرو په اړه لاندې عرايض لرو:

- په بايبل کې له قصو او شجرو وروسته تر هر څه زيات د هغو قربانيو (صدقاتو) په اړه بحث شوی چې د (معبد) په نامه د هغه (مجاورانو) ته ورکول کېږي، څه چې په بايبل کې ډېر لږ تر سترګو کېږي هغه د ژوند اړوند احکام او لارښوونې دي، دا احکام د ټول بايبل خو پرېږده يوازې د شجرو د بحث سلمه برخه هم نه جوړوي، بايبل ته څوك د يوه لارښود كتاب نوم نه شي ورکولی، ځکه د لارښوونو برخه ئې له نشت سره برابره ده، که څوك دا كتاب د بني اسرائيلو د قصو او شجرو په نامه ياد کړي، دا نوم ډېر ورته غوره او مناسب دی. د دې په مقابل کې قرآن اصلاً د شجرو په اړه بحث نه کوي، په ټول قرآن کې يوازې په څو محدودو مواردو کې د خاص ضرورت له مخې د چا د پلار يا زوی نوم اخيستل شوی.
- په قرآن کې د هغو قربانيو (صدقاتو) په اړه چې د ګناه د جبران لپاره بايد وړاندې شي، هغه چې د بايبل لويه برخه ورته ټاکل شوې، ډېر لږ او ضمني بحث شوی، يوازې د قسم ماتولو، د مجبوريت او ناتوانۍ په وجه د روژې نه نيولو او د حج او عمرې د ځينو مناسکو او احکامو د نه مراعاتولو په صورت کې داسې قرباني ضروري ګڼي، خو د قربانۍ د حکم تر څنګ دا لارښوونه هم کوي چې دا به مسکين ته ورکوئ، نه هغسې لکه چې بايبل دا قرباني د معبد د مجاور حق او برخه ګڼي!!
- که بايبل ويلي وي چې عيسی عليه السلام د ټولو انسانانو لپاره قرباني ورکړه، مونږ دا خبره ورسره منلو او په دې کې هيڅ شك نه لرو چې عيسی عليه السلام او د ده ملګرو د بشريت د ژغورنې لپاره ډېرې او بې سارې قربانۍ ورکړې، له بايبل سره په دې اړه زمونږ اختلاف په دې کې دی چې هغه دا قربانۍ د ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانانو د ګناهونو (فدیه) ګڼي، یعني دا چې د دغې قربانۍ په سبب الله تعالی د مسیحیانو د ټولو ګناهونو نه تېرېږي او بخښنه ورته کوي!! او دا نه یوازې په دین کې یو صریح او کرکجن تحریف دی او د الله تعالی په اړه یو بهتان؛ بلکې ګناه ته د مسیحیانو د ترغیب او تشویق وسیله ده. په ګناه باندې د جسارت لپاره دا کافي ده چې ګناهګار ته د برائت سند ورکړی شي او ورته وویلی شي چې ستا د ګناهونو فدیه له مخکې نه ورکړی شوې!! د مسیح وینې ستا د ګناهونو فدیه ده!! هغه دین چې یو انسان د بل لپاره مکافات یا مجازات کړي د حق او عدالت خلاف دین دی!! آیا مونږ هغه قاضي یو ظالم قاضي نه ګڼو چې د یوه سزا بل ته ورکړي اویا یو د بل لپاره له سزا معاف کړي؟! آیا هغه محکمه چې یو مجرم د بل د ښه عمل لپاره معاف کړي د یوه ظالم نظام محکمه نه ده؟!! آیا دا د عادل خدای له شأن سره ښایي چې د مسیح وینې د نړۍ د ټولو مجرمینو او ګناهګارانو لپاره د فدیې په توګه ومني او د هغوی له مجازات نه منصرف شي؟!! د بایبل لیکونکي یوه عامه خبره تحریف کړې او هغې ته ئې غلط رنګ ورکړی، هر څوك د اتلو مبارزینو او د حق او عدالت د لارې د شهیدانو په اړه وایي چې دوی د مظلومانو د ژغورنې لپاره قرباني ورکړه، دا د دوی د قربانیو په وجه وه چې مظلومان له ظلم او بې عدالتۍ نه وژغورل شول، عیسی علیه السلام او د الله تعالی نورو پیغمبرانو علیهم السلام او د تاریخ په اوږدو کې د الله د لارې ډېرو مبارزینو او حقپالونکو د مظلومانو د ژغونې لپاره قربانۍ ورکړې، کړاوونه ئې ګاللي، په رنګ رنګ عذابونو تعذیب شوي، زندانونو ته تللي او په شهادت رسېدلي، د دوی د دغو قربانیو په طفیل انسانان له جهل، شرك او ظلم نه ژغورل شوي، د بایبل لیکونکي دغه عامه خبر چې په هر قوم او هېواد کې د هر حق پالونکي مبارز په هکله کېږي، تحریف کړې او هغه ئې د یوه خرافي او بې بنسټه باور او اعتقاد لپاره کارولې، د دې په ځای چې ووایي: د مسیح علیه السلام دعوت، جهاد، مبارزه او قربانۍ د دې لپاره وې چې مونږ له جهل او ظلم نه وژغورل شو. له ګناهونو نه ځان وساتو. په دنیا او آخرت کې د الله تعالی له عذابه خوندي پاتې شو. په دنیا کې مو سعادت او په آخرت کې مو د الله تعالی رضا او جنت په برخه شي، برعکس وایي: پر صلیب باندې د مسیح مړینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه واقعي قرباني ده چې کولی شي ټول انسانان له ګناهونو نه وژغوري!! د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: آیا له دې وینا نه ستا مقصد دا دی چې د ده د قربانۍ په سبب به ټول انسانان د ګناه له کولو ژغورل کېږي او که به ګناه کوي خو له سزا به ئې ژغورل کېږي؟!! لومړۍ ادعا خو د واقع خلاف ده عملاً ګورو چې له دغې قربانۍ نه وروسته خلکو او تر ټولو زیات مسیحیانو ګناهونه، ظلمونه او فسادونه کړي!! او که دا قرباني د ټولو انسانانو د ګناهونو فدیه ګڼې نو دا خو د الله تعالی په نسبت یوه لویه او ظالمانه افتراء ده، الله تعالی به څنګه د ټولو ګناهګارانو سزا مسیح علیه السلام ته ورکوله او څنګه به د مسیح علیه السلام نېك عمل او قرباني د نړۍ د ټولو مجرمینو او ګناهګارانو فدیه ګڼي او د هغوی له مجازاته به لاس اخلي؟ هر باشعوره انسان داسې قضاوت د عدالت خلاف او صریح ظلم ګڼي، که په کومې محکمې کې او د کوم قانون له مخې پلار د زوی په جرم مواخذه شي او یا زوی د پلار په وجه له مواخذې او محاسبې وژغورلی شي، دا محکمه ظالمانه ده او دا قانون د عدالت خلاف قانون دی. مونږ خو عملاً ګورو چې الله تعالی د مسیح علیه السلام له تلو وروسته ډېر ګناهګاران او ظالمان په دنیا کې سخت نیولي او مناسبه سزا ئې ورکړې، ستا د ادعا معنی او تقاضاء خو دا ده چې د مسیح علیه السلام د وینې په سبب باید دا کار نه وی شوی، ځکه چې ده د ټولو انسانانو د ګناه لپاره فدیه ورکړې، که الله تعالی د ده قرباني د فدیې په توګه منلې وي نو ولې ئې د فدیې له قبلولو وروسته دا ظالمان او ګناهګاران مجازات کړي؟!! قرآن وایي: (چا چې له قاتل نه فدیه ترلاسه کړه او بیا ئې پر قاتل تېری وکړ د دردناك عذاب مستحق دی)، د عدل او عقل تقاضاء دغه ده، د فدیې له منلو وروسته د ګناهګار مواخذه او مجازات تېری او ظلم دی، د بایبل لیکونکی دغه تېری او ظلم الله تعالی ته منسوبوي!!

په مصر کې د بني اسرائیلو مریيتوب

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (...ډېر کلونه تېر شول، یوسف، ورونه ئې او د دوی د دور ټول وګړي مړه شول... خو د دوی نسل په ډېر سرعت سره زیات شو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوی قوم ترې جوړ شو... په مصر کې داسې پاچا ته واکې په لاس ورغلې چې مصریانو ته ئې وویل: د اسرائیلیانو شمېر ورځ په ورځ زیاتېږي، په کار ده د دې چاره وکړو... که نه د کومې جګړې په دوران کې به له دښمن سره یو ځای شي... په دوی ئې ظلمونه پیل کړل، خپل غلامان ئې کړل او اجباري کارونه ئې پرې کول... فرعون قابلو ته امر وکړ چې د دوی زامن د زېږېدو پر مهال ووژني... دوو قابلو دا کار نه کاوو او د دوی زامن ئې نه وژل.. بیا فرعون خلکو ته امر وکړ چې د اسرائیلیانو زامن د نیل سیند ته وغورځوئ او لوڼې ئې ژوندۍ پرېږدئ... په دې وخت کې د لاوي د قبیلې یوه کس د خپلې قبیلې یوه نجلۍ په نکاح کړه چې یو ښایسته زوی ئې وزېږاوو... درې میاشتې ئې هغه وروزو خو نور ئې له پټ ساتلو ناتوانه شوه... په یوه شکور کې ئې کېښود او د نیل سیند کې ئې پرېښود... خور ئې څارنه کوله... په دې وخت کې د فرعون لور له دوو وینځو سره د لمبېدو لپاره نیل ته راغلې وه... سترګې ئې په شکور ولګېدې، یوه وینځه ئې ورولېږله چې وئې نیسي... په شکور کې ئې ماشوم د ژړا په حال کې ولید، زړه ئې پرې وسوځېدو او وئې ویل: دا د کومې عبراني کورنۍ ماشوم دی... خور ئې ورغله او ورته وئې ویل: آیا غواړئ کومه عبراني مېرمن درته راولم چې تی ورکړي؟...د فرعون لور ورته وویل: ورشه!...مور ئې راوستله او د فرعون لور ورته وویل: دا ماشوم خپل کورته یوسه، تی ورکړه او زما لپاره ئې ستر کړه... کله چې ستر شو د فرعون لور ته ئې ورووړ او هغې خپل زوی وګاڼه او موسی (له اوبو اخیستل شوی) ئې ونوماوو... کلونه تېر شول، موسی ستر شو، یوه ورځ د عبرانیانو سیمې ته ورغی، یو مصري ئې ولیدو چې یو عبراني وهي، یوې خوا بلې خوا ته ئې وکتل چې څوك ئې تر سترګو نه شو نو مصري ئې وواژو او تر شګو لاندې ئې ښخ کړ، سبا بیا د قوم لیدو ته ولاړ، دوه عبرانیان ئې ولیدل چې په خپلو کې نښتي، وهونکي ته ئې وویل: ولې خپل ورور وهې؟ هغه ورته وویل: ته څوك ئې چې مداخله کوې... آیا غواړې ما هم د هغه مصري په څېر ووژنې؟... موسی پوه شو چې د هغه مصري وژل کېدا بربنډه شوې، ووېرېدو... فرعون د موسی د نیولو او وژلو امر وکړ...موسی د مدیان سیمې ته وتښتېدو...یوه ورځ د هغه ځای د کوهي په غاړه ناست وو او اووه نجونې ئې ولیدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له کوهي ئې اوبه راایستلې تر څو خپلو څارویو ته ئې ورکړي... شپنو د يترون لونړې د کوهې له غاړې لرې کړې او خپلې رمې ئې څړوبه کړې... موسى وړاندې ورغی، شپانه ئې يوې خوا بلې خوا ته کړل او له نجونو سره ئې د خپلو څارويو په څړوبولو کې مرسته وکړه...کله چې نجونې کورته ستنې شوې پلار ترې وپوښتل: نن ولې دومره ژر راغلئ؟ وئې وويل: يوه مصري راسره مرسته وکړه...پلار ورته وويل: هغه دلته راولئ... موسى ورغی، د هغه په کور کې پاتې شو... هغه خپله لور صفوره په نکاح ورکړه... يوه ورځ په داسې حال کې چې موسى د رمې په پېولو بوخت وو... ناڅاپه د خدای فرشته د اور په بڼه کې د يوه بوټي له منځه ورښکاره شوه... کله چې خدای وليدل چې موسى بوټي ته ورنږدې کېږي، د بوټي له منځه ئې پرې غږ کړ: موسى! موسى! نور مه رانږدې کېږه، څپلۍ دې له پښو وباسه، ځکه چې ته په يوه سپېڅلي ځای ولاړ يې...زه ستا د نيکونو ابراهيم، اسحاق او يعقوب خدای يم...ما په مصر کې د خپلو بندګانو کړاوونه ليدلي... راغلی يم چې دوی د مصريانو له منګولو وژغورم او هغې ښېرازه ځمکې ته ئې بوځم چې شات او شيدې په کې بهېږي...هغې سيمې ته چې اوس کنعاني، هيتي، اموري، فرزي، حوي او يبوسي په کې مېشت دي اوس تا فرعون ته لېږم تر څو زما قوم له مصره وباسې...موسى وويل: زه څوك يم چې دا کار وکولی شم... خدای ورته وويل: زه درسره يم...موسى وويل: که بني اسرائيل را نه پوښتنه وکړي چې د هغه خدای نوم څه دی چې ته ئې رالېږلی يې، څه ورته ووايم؟ خدای وفرمايل: (يم چې يم!!) دوی ته ووايه: (يم) ستاسو خوا ته رالېږلی يم، دا زما تلپاتې نوم دی، ټول خلك به مې په دې نامه پېژني...موسى وويل: که بني اسرائيل زما خبره ونه مني په څه به ئې قانع کوم؟ ... خدای ورته وويل: عصا دې وغورځوه... وئې غورځوله چې ناڅاپه مار ترې جوړ شو... موسى له وېرې په تېښته شو، خدای ورته وويل: لاس وراوږد کړه او مار تر لکۍ ونيسه... همداسې ئې وکړل او مار بېرته په عصا بدل شو... بيا ئې ورته وويل: لاس دې په خپلې جامې کې د ننه کړه... کله چې ئې لاس بېرته راوايست ګوري چې د جذام په وجه د واورې په څېر تك سپين شوی...خدای ورته وويل: بيا ئې د ننه کړه... دا ځل ئې چې لاس راوايست روغ رمټ شوی وو ... موسى زړه نازړه وو، غوښتل ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده په ځای بل څوك ولېږلی شي... خدای پرې غصه شو... هارون ئې هم ورسره کړ او ورته وئې ويل: هارون ښه ويناند دی د خلکو په وړاندې به دی ستا ويناند وي ... موسی خپل سخر ته وويل چې مصر ته ځم ترڅو د خپلې کورنۍ احوال واخلم... هغه ورته وويل: په مخه دې ښه... د مصر په لوري وخوځېدو... خدای ورته وويل: فرعون ته ورشه، دا معجزې وروښيه... ورته ووايه چې خدای فرمايي: اسرائيل زما مشر زوی دی... نو ځکه تا ته امر کوم چې دوی پرېږده چې له مصره ووځي او زما عبادت وکړي، که دا کار ونه کړې نو ستا مشر زوی به درته ووژنم... نو موسی له خپلې کورنۍ سره د مصر په لوري وخوځېدو...د لارې په اوږدو کې او هغه وخت چې دوی د آرام کولو لپاره تم شول، خدای ورته راښکاره شو او موسی ئې په مرګ وګواښو... نو صفوره يوه تېره تيږه راواخيسته او خپل زوی ئې سنت کړ او د غوښې ټوټه ئې د موسی پښو ته وغورځوله او وئې ويل: د خپل زوی د نه سنت کولو په سبب دې نږدې ځان مرګ ته ورکړی وو... د همدې لپاره خدای د موسی له وژلو تېر شو!!)

د بايبل په دې قصې کې هم د محتوا له لحاظه ډېرې ستونزې شته او هم له ادبي پلوه بې شمېره نواقص، دا ستونزې او نواقص هغه وخت ښه درك کولی شئ چې د بايبل وينا د قرآن له ځرګندونو سره مقايسه کړئ، خو که تاسو د بايبل دا قصه د يوه ناول ليکونکي مخې ته کېږدئ او ترې وپوښتئ چې د قصې د محتوی او ادبي جوړښت په اړه څه نظر لرې؟ نو له شکه پرته به درته ووايي: دا د يوه ضعيف او کمزوري ليکوال ليکنه ده!! ښايي د هر هوښيار انسان لپاره د بايبل دا وروستۍ وينا کافي وي چې د بايبل په ماهيت پوه شي او په دې کې شك ونه کړي چې دا کتاب د يوه داسې کم عقله انسان په لاس ليکل شوی چې نه خدای سم پېژني او نه د الهي کتابونو له لارښوونو خبر دی.!!

- کوم باشعوره انسان به دا خبره ومني چې خدای ويلي: اسرائيل زما مشر زوی دی!! آيا دا ممکنه ده چې د الله تعالی په کتاب کې داسې غلطه او د حقيقت خلاف خبره ترسترګو شي؟! د بايبل ليکونکی دې ووايي چې له اسرائيل نه د ده مراد يعقوب عليه السلام دی که بني اسرائيل؟ که مراد ئې بني اسرائيل وي نو بيا خو بايد ويل شوي وی چې بني اسرائيل زما مشران زامن دي او که مراد ئې يعقوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

عليه السلام وي نو ده خو بل ځای کې عيسی عليه السلام د خدای يوازنی زوی ګڼلی!! دا متناقضې خبرې څنګه سره تلفيق کوې؟ د يوازني زوی تر څنګ خو نه د بل مشر زوی شته والی ممکن دی او نه د ډېرو زامنو!! که خدای زوی درلودی نو هغه به هم خدای وو، د بايبل ليکونکی دې مونږ ته ووايې چې خدای د اسرائيل په څېر دی که اسرائيل د خدای په څېر؟ آيا ستا په خدای کې ټول هغه عيبونه شته چې بني اسرائيلو کې شته؟ بني اسرائيل بيمارېږي، وږې او تږې کېږي، خوراك کوي، په خوراك پورې اړوند ډېرې نيمګړتياوې لري، ويدېږي، ووړ وي ستر شي او په پای کې ومري، طبيعي ده چې د دوی پلار هم بايد دغسې وي!! آيا خپل خدای ته دا ټول عيبونه او نواقص راجع کوې؟!! ستا په خدای کې د بني اسرائيلو کوم صفت شته او په بنې اسرائيلو کې د خدای کوم صفت؟!! ولې هغوی ته د خدای د مشر زوی لقب ورکړی شوی؟ تر دوی خو ډېر نسلونه مخکې پيدا شوي، مشر زوی خو هغه چا ته ويل کېږي چې تر نورو زامنو مخکې پيدا شوی وي!! که دا ئې مشر زوی وی نو کشر به ئې هم وو!! دا کشر زوی هم رامعرفي کړه!! چې څوك د پيدا ښت نېټه لري هغه په دې دليل خدای نه شي کېدی چې له دې نېټې مخکې نه وو!! د چا چې زوی په يوې معينې نېټې کې پيدا شوی او له هغې مخکې نه وو نو دی به هم همداسې په يوې معينې نېټې کې پيدا شوی وي او له هغه مخکې به نه وو!! څوك چې زوی لري نو هغه حتماً پلار هم لري!! آيا د خدای په هکله دا باور د منلو وړ دی؟!! په انسان باندې د خدای د زوی اطلاق به ډېر ناپوه او احمق انسان کوي!!

قرآن د بايبل د دې غلطې او واهي خبرې په رد کې فرمايي:

Ïö/ Nãîqçãî Nã/ÉèãNîù Ïöè ¼çà6ïm&r « $(à7ü ßtu 3" •»Á Y9$ šqß‹ßJu‹ø9$# ÏMs9$s%r

ÇÚ ö‘F{$# Ÿ Ñºq»J¡ 9$# à7 ù=ãB ¬!r âìt±„ `B Üÿ ÉÏèãr âìt±„ `J9 ãÏÿøó ƒ ,=y{ ô£JiÏB ×³ 0 OçFRr&

ÇÊÑÈ çÅÁ J9$#Ïmøš9Îr $Jg ZŠ÷/ $Br {المائدة: ۱۸}

يهودانو او نصاراوو ويل: مونږ د الله زامن او د ده محبوبان يو، ورته ووايه: نو ولې مو په خپلو ګناهونو تعذيبوي؟ داسې نه ده بلکې تاسو همغه عادي انسانان يئ چې الله پيدا کړي. چا ته چې وغواړي بخښنه کوي او څوك چې وغواړي تعذيبوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې او د آسمانونو، ځمکې او څه چې په دوی کې دي، د ټولو واك له الله سره دی او بېرته ورتګ د ده په لوري دی.

یعني که تاسو د خدای زامن او محبوبان وئ نو دا ستر ستر الهي عذابونه به پر تاسو نه نازلېدل، له هغه سپکاوي، ذلت او اسارت سره به ئې نه مخامخ کولی چې په مصر کې ورسره مخامخ وئ، هیڅ پلار نه غواړي چې زامن ئې په عذابونو اخته شي، تاسو خو همغه انسانان یئ چې الله تعالی ستاسو په څېر ډېر نور پیدا کړي، ستاسو او د هغوی تر منځ څه توپیر شته چې ځان تر نورو غوره او د خدای زامن ګڼئ؟!! زوی ته خو هغه څوك ضرورت لري چې مري، خدای به ولې زوی لري چې هیڅکله نه مري؟!! زوی او ځای ناستي ته خو هغه څوك اړ وي چې خپل ملك په خپله، د بل له مرستې پرته او د تل لپاره نه شي سمبالولی، الله تعالی خو د ځمکې او آسمانونو مالك او ټولواك دی هغه به ولې زوی او ځای ناستی غوره کوي؟!! څنګه به هغه څوك د زوی په توګه غوره کوي چې ډېر ژر مري او د ده په لوري وردرومي؟!!

- څوك به دا خبره ومني چې الله تعالی، موسی علیه السلام په دې خاطر په مرګ وګواښو چې خپل زوی ئې نه وو سنت کړی او بیا په دې خاطر د ده له وژلو تېر شو چې مېرمنې ئې د خپل سنت شوي زوی د غوښې ټوټه د موسی پښو ته وغورځوله؟!! بایبل خو وایي چې څو ورځې مخکې خدای؛ موسی علیه السلام ته ورڅرګند شو، هغه ته ئې معجزې ورکړې او د یوه پیغمبر په توګه ئې د فرعون لوري ته ولېږو، سره له دې چې ده خپل زوی نه وو سنت کړی!! که د زوی نه سنتول دومره ستره ګناه وي او د بایبل خدای دومره پرې غصه کېږي نو موسی علیه السلام ئې ولې له دې سره سره په پیغمبرۍ وټاکو؟ آیا هغه مهال دې ته متوجه نه وو او اوس د سفر په دوران کې ورته متوجه شوی؟ موسی علیه السلام ته خو لا تورات نه وو ورکړی شوی، لا د زوی د سنتولو په اړه کومه لارښوونه هم ورته نه وه شوې، ولې به ئې اوس او د سفر په دوران کې او هغه وخت چې په خوب ویده دی په مرګ ګواښو؟!! د الله تعالی دین خو د سفر پر مهال فرایض هم معافوي، مسافر ته د روژې ځنډول جائز ګڼي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورو رکعتونو لمونځ ئې ورته دوه رکعته کړی، هر الهي دين او هر واقعي مذهب به د کړاوونو او زحمت پر وخت د انسان د مکلفيتونو پېټی سپکوي، دا د مهربان الله تعالی له شأنه ډېره لرې ده چې د سفر پر مهال د زوی د نه سنتولو په سبب خپل غوره پيغمبر پر مرګ تهديد کړي!! د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو چې د موسی عليه السلام مېرمن څنګه په دې پوه شوه چې خدای په دی خاطر پر ده غصه دی چې خپل زوی ئې نه دی سنت کړی؟!! او په هغه صورت کې به د ده له وژلو لاس اخلي چې د خپل سنت شوي زوی د غوښې ټوټه د موسی پښو ته وغورځوي؟!! د بايبل منونکو ته وايو: باور وکړئ چې که له دغو غلطو او بېهوده خبرو چې بايبل ترې ډک دی او شمېر ئې زرهاوو ته رسېږي، که مسلمانانو دې ته ورته يوه غلطه خبره هم په قرآن کې موندلې وی نو (نعوذ بالله) قرآن به ئې د الله تعالی کتاب نه ګڼلو او ايمان به ئې پرې نه راوړو.

که د بايبل په سلهاوو خوشې، غلطې او بېهوده خبرې پرېږدو؛ يوازې دغه څو مسخره خبرې ئې کافي دي چې هر هوښيار انسان ئې په لوستلو سره دا کتاب په دېوال ووهي او لرې ئې وغورځوي. بايبل چې کوم خدای معرفي کوي هغه همداسې د ماشومانو په څېر عادتونه لري، په وړو وړو خبرو خپل دوستان په مرګ ګواښي او په وړو وړو خبرو ئې غصه کښېني او له خپلو پرېکړو اوړي!!! خو قرآن ګناهونه وېشي، ځينې ئې ستر ګڼي او ځينې ئې واړه او فرمايي: که له سترو سترو ګناهونو ځان وساتئ له وړو وړو به الله تعالی درته تېر شي:

[illegible]

ÇÌÈ النساء: ۳۱

که مو له هغو سترو سترو نه ډډه وکړه چې ترې منع شوي يئ، بد بد به درنه ورژوو او د ننوتو په عزتمن ځای کې به مو داخل کړو.

دلته سيئات د کبائرو په مقابل کې ذکر شوي او دا مطلب افاده کوي چې که له سترو سترو ګناهونو نه ډډه وکړئ نو الله تعالی به سيئات يا واړه واړه ګناهونه درته معاف کړي، خو دا ستر ګناهونه کوم دي او واړه ئې کوم؟ آيا مراد ورنه يوازې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه دي چې تر دې آيت نه مخکې ورته اشاره شوې؟ په ناحقه د بل مال خوړل او د نفس قتل او که معنی ئې عامه ده او ټولو هغو ګناهونو ته شاملېږي چې اسلام ورته کبائر وايي؟ او دا کبائر کوم دي؟

- په مخکنيو آيتونو کې له هغو اووه سترو ګناهونو چې پېغمبر عليه السلام ئې موبقات ګڼي درې ئې راغلي، قتل، سود او د يتيم مال خوړل، پاتې ئې په نورو آيتونو کې ذکر شوي:

عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال اجتنبوا السبع الموبقات قيل يا رسول الله وما هن قال الشرك بالله والشح وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق وأكل مال اليتيم وأكل الربا والتولي يوم الزحف وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات رواه النسائي

له ابو هريره نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: له اوو تباه کوونکو نه ډډه وکړئ، وويل شو: يا رسول الله! دا کوم کوم دي: وئې فرمايل: له الله سره شرك، بخل او حرص، د هغه نفس وژل چې الله ئې وژل حرام کړي مګر په حقه، د يتيم مال خوړل، سود خوړل، د جګړې په ورځ شا اړول او تېښته او د مؤمنو، عفيفو او له ګناه نه د غافلو ښځو تورنول.

ګورئ چې د اسلام له نظره هغه ستر ستر ګناهونه کوم دي چې د الله تعالی د غضب باعث او د هلاکت سبب ګڼل شوي؟!! خو بايبل د دغو ګناهونو په ځای د سر وېښتان خريل او زوی نه سنتول ستر ستر ګناهونه او د الله تعالی د غضب او غصې باعث ګڼي!!

قرآن هم د موسی عليه السلام او له مصر نه د بني اسرائيلو د وتلو قصه رااخيستې ده، خو نه يوازې دا چې د بايبل د قصې ډېرې برخې ئې تصحيح کړې بلکې دا قصه ئې د هغې مقدمې لپاره د يوې تاريخي بېلګې په توګه وړاندې کړې چې د قصې په پيل کې ئې د خپل مخاطب مخې ته ږدي، د فرعون تر مشرۍ لاندې د يوه طبقاتي او ظالم نظام ځانګړتياوې او د دې نظام د راپرځولو په اړه د الله تعالی سنت بيانوي او د دې سنت د توضيح لپاره دا قصه د يوې تاريخي بېلګې په توګه وړاندې کوي، د قرآن قصص د بايبل په څېر هسې قصې او شجرې نه دي، بلکې تاريخي مثالونه او بېلګې دي، د قرآن هدف دا نه دی چې د يوه قام د ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه د يوه نکل او ناول په توګه وړاندې کړي، بلکې د يوې تاريخي قصې په ترڅ کې ئې د يوه قوم د عروج او زوال عوامل څېړلي، د يوه مهم مطلب او د الله تعالی د يوې وعدې او د يوه الهي سنت او فطري قانون د بيان او اثبات لپاره تاريخي بېلګې وړاندې کوي، هره قصه ئې ځانګړې موخه او هدف لري، په يوې مهمې خبرې د مخاطب د قانع کولو لپاره د يوه قوم د عبرتناکې قصې يوه برخه رااخلي. له هغو قصو نه چې قرآن عظيم الشان ئی يادونه په تفصيل سره کړې ده، يوه ئې د بني اسرائيلو د عروج او زوال قصه ده، قرآن عظيم الشأن د دغې قصې ټول اړخونه او د دغه قوم د عروج او زوال ټولې پېښې څېړلې دي؛ له کومه ځايه د دې قوم د شرف او عزت دوران پيل شو، څنګه عزت او سرلوړۍ ته ورسېدو، څنګه د ځمکې خلافت او وراثت او د خلکو امامت ورپه برخه شو او د نړۍ پر ټولو قومونو فضيلت او لوړوالی ورکړی شو؟ او بيا څنګه د دغه سرلوړي ولس د زوال دور پيل شو؟ له هغه لوړ او اوچت مقام نه د راپرېوتو او زوال عوامل ئې کوم وو؟ ولې دا قوم له ذلت، مسکنت او د الله تعالی له غضب او لعنت سره مخامخ شو، داسې چې د نورو ولسونو لپاره د پند او عبرت وسيله وګرځېدل؟ د عروج، عزت او فضيلت عوامل يې کوم وو او د زوال او سقوط لاملونه ئې څه وو؟ پيغمبر عليه السلام مونږ ته دا درس راکړی چې دا تاريخي بېلګې به تل تکرارېږي، تاسې به هم د هغو امتونو پر لار درومئ او د دوی سنن او تګلارې به تعقيبوئ چې تر تاسو د مخه تېر شوي. هر دور به ځان ته فرعون او موسی لري، هغه مبارك فرمايي چې ابوجهل زما د امت فرعون دی. له دې نه معلومېږي چې د قرآن قصې نکلونه نه بلکې تاريخي بېلګې دي چې په پرله پسې توګه به تکرارېږي. د قرآن په دغو قصو کې بايد ولټوو چې عزت او شرف ته د رسېدو لار کومه او د ولسونو د زوال، ذلت، اسارت او محکوميت عوامل کوم دي؟ قرآن عظيم الشأن د بني اسرائيلو د عروج او زوال قصه داسې پيلوي:

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موسی او فرعون ځینې خبرې په رښتیانی بڼې کې پرتا لولو، د هغو خلکو لپاره چې ایمان راوړي، یقیناً چې فرعون په ځمکې کې کبر او لويي وکړه اوسېدونکي ئې په ډلو ووېشل، غوښتل ئې یوه ډله ئې بې وزلې او کمزورې وي، زامن ئې ورحلالول او لوڼې ئې ژوندۍ پرېښودې، یقیناً چې دی له مفسدینو څخه وو.

دا مبارك آیتونه مونږ ته د یوه ظالم او فرعوني نظام اساسي ځانګړتیاوې داسې راښيي:

- واکمن ئې فرعون دی چې د دغو صفاتو څښتن دی: مغرور او متکبر دی، د خپلې لويي د ثابتولو او ساتلو په فکر کې دی، د خپل قدرت د بقا په لټه کې دی او د دې هڅه کوي چې خپله لويي پر نورو تحمیل کړي.
- خلك ئې په بېلا بېلو ډلو وېشلي دي، پر ټولنې ئې طبقاتي نظام مسلط کړی.
- عاصي او مفسد دی، په ټولنې کې د فساد اصلي عامل دی، که فقر او لوږه ده، که خلك د جهل او شرك په ډنډ کې غرق دي، که ظالمان پرې مسلط دي، که امنیت او عدالت نه شته، د دې ټولو ناخوالو او مفاسدو اصلي عامل فرعون دی. پر دې ټولنې مفسدین حکومت کوي او فرعون د دغو واکمنو مفسدینو د ډلې نه او د ټولو سالار دی

قرآن په نورو آیتونو کې مونږ ته د دې مزید تفصیلات بیان کړي او فرمایلي ئې دي چې په فرعوني نظام کې خلك په عام طور په دوو ډلو، حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم، مستکبر او مستضعف، مرفه او فقیر وېشل کېږي او حاکمه طبقه ئې په دریو ډلو وېشل کېږي:

۱- واکمن او حواریون ئې، ۲- د نظام په خدمت کې ټګمار مذهبي مشران، ۳- بډای او شتمنه طبقه چې دغه نظام د شتمنیو خاوندان کړي.

- د فرعون په هکله وایي چې دی ځان د مصر د ټولو شتمنیو څښتن بولي او ځان د خلکو د هر څه مالك الرقاب ګڼي: قرآن فرمایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

`Ë “ Ìg ãgR{$ÍÉ»dr ŽÇË ã7 ù ’Í § Ø& É(ö)»ƒ A$% ¾ÏhËö% ’Î ãöãdi 3 Š$Rr

ÇÎÈ brŽÂ œËXù& ÚÉs? الزخرف: ۵۱

او فرعون په خپل قوم کې په جګ غږ وویل: اې زما قومه! آیا د مصر پاچایي زما نه ده؟ او دا نهرونه چې زما تر واك لاندې بهېږي؟ آیا نه ئې ګورئ؟

ګورئ چې قرآن فرعوني نظام دا سې معرفي کوي چې ټولواك ئې ځان د هېواد د ګردو شتمنیو، نهرونو او ځمکو څښتن ګڼي!! په هر نظام کې چې واکمنان ئې ځان د خلکو مالك الرقاب او د ملي شتمنیو بې رقیبه څښتن ګڼي او په دغو شتمنیو کې د هر راز تصرف حق ځان ته ورکوي د قرآن له نظره دا یو مفسد، ظالمانه او فرعوني نظام دی. همدا راز قرآن فرمایي:

ÇÑÈ ûüÏÎ3ØÆ`Ü9 ¼ßR]r ÇÚ ö{$’Î A$è9 šc ¨öãdi b]r یونس: ۸۳

یقیناً چې فرعون د ځمکې پر سر یو متکبر او باغي وو او هغه له مسرفینو څخه وو.

دا د فرعون او فرعوني نظام ځانګړتیاوې دي، قرآنکریم د دې لپاره دا یادونه کوي چې مونږ د دې په هېنداره کې فرعون ته ورته واکمنان وپېژنو او په دې پوه شو چې الله تعالی کوم نظام یو فرعوني نظام ګڼي او د رانسکورولو لپاره ئې موسی لېږي؟!! له دې قصې نه د قرآن موخه دا نه ده چې مونږ په تاریخ کې هغه تېر شوی فرعون وپېژنو، بلکې هدف ئې دا دی چې مونږ په دې خبرې پوه کړي چې په چا کې دغه صفات وي هغه فرعون دی او د فرعون له برخلیك سره به مخامخ کېږي. او ته به د دې فرعون دا سې مقابله کوې لکه چې موسی د خپل فرعون مقابله کوله.

قرآن د فرعوني نظام واکمنان په دریو ډلو وېشي، د هرې ډلې د مشر یادونه کوي، د (فرعون)، (هامان) او (قارون) نوموونه اخلي، دا هر یو د یوې حاکمې طبقې ممثل دی، دغه درې طبقې او په سر کې ئې دا درې مشران یوه بل ته لاس ورکوي او پر یوه ملت او هېواد حکومت کوي. په هرجاهلي نظام کې به وګورئ چې دغه درې طبقې په ګډه طبقاتي نظام چلوي، هر نظام درې اړخه لري، ایدیالوژیکي، سیاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اقتصادي اړخونه. فرعون د مصر د هغه وخت د حاکم سیاسي نظام اړخ تمثیلوي، هامان ئې د ایدیالوژیکي او فکري اړخ استائې او د دغه نظام مفکر او تیوریسن دی، د ده طبقه ده چې فرعون ته مشورې ورکوي، مسلط فرعوني نظام توجیه کوي، د فرعون له تصرفاتو او اقداماتو دفاع کوي او د ولس د اقناع لپاره فتوا ګانې ورکوي او قارون د پانګې او شتمنۍ څښتن او د شتمنې طبقې ممثل دی. هدف له فرعون، هامان او قارون نه یوازې درې کسان نه بلکې د فرعوني نظام درې واکمنې طبقې معرفي کول دي. په دې نظام کې فرعون محور دی او هامان او قارون ئې ښی او کیڼ لاسونه.

قرآن عظیم الشان فرمایي چې الله تعالی موسی علیه السلام د دې لپاره مصر ته ولیږو چې لومړی د فرعون، بیا د هامان او په پای کې د قارون مقابله وکړي:

šc rã%r `»J»dr šc öqãäi 4Î ÇËÈ Bú üÊ 9»ÜuR r $ZÏ»f$«Î 4 › qã $Zü¨ö ¨ 6) 9r

ÇËÈ Ò #¤Ÿ2 Ö»™ (q8$) ù غافر: ۲۳-۲۴

یقیناً چې مونږ موسی له خپلو آیتونو او څرګندو دلایلو سره فرعون ، هامان او قارون ته ولیږو.

اصلي دښمنان ئې ورښودلي، دا وضاحت ئې ورته کړی چې په مصر کې به ستا مقابله له چا چا سره وي، خو دا ئې هم ورته ویلي چې څنګه به ئې مقابله کوې، لومړی د چا او وروستې د چا؟ د ټولو خو په تدریج سره، داسې چې یوه ته به پر بل اولویت ورکوې، اصلي او لومړی دښمن فرعون دی، لومړۍ مقابله باید له ده سره وي، داسې نه چې په نورو جبهاتو کې تر دې د مخه مصروف شې او تر ټولو خطرناك او اصلي دښمن درنه پاتې شي!! په لومړي سر کې به د فرعون مقابله کوې، بیا د هامان او وروستې د قارون، موسی علیه السلام د همدغو دریو طبقو په ضد د مبارزې لپاره لیږل شوی وو ، ځوك چې د موسی علیه السلام په لار د تلو اراده لري نو د دغو دریو خطرناکو دښمنانو مقابلې ته به ملا تړي.

قرآن فرمایي چې فرعون او نظام ئې له یوې ډلې سره داسې معامله کوله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

القصص: ۴

غوښتل ئې يوه ډله ئې بې وزلې او کمزورې وي، زامن ئې ورحلالول او لوڼې ئې ژوندۍ پرېښودې، يقيناً چې دی له مفسدينو څخه وو.

که څه هم ځينو مفسرينو ويلي چې د فرعون يو خوب ورته داسې تعبير شوی وو چې په بني اسرائيلو کې به داسې ماشوم وزېږي چې د ده تخت او تاج ته به تاوان ورسوي، نو ځکه ئې د دې احتمالي خطر د مخنيوي لپاره د بني اسرائيلو د ماشومانو په وژلو لاس پورې کړ، ځينې نور بيا وايي چې کاهنانو د داسې کوم احتمالي خطر اطلاع ورکړې وه، نو ځکه ئې د بنې اسرائيلو د ماشومانو د وژلو امر کړی وو، خو د دې آيت الفاظ په ډېره ښکاره او واضحه توګه ښيي چې د ماشومانو د وژلو وجه نه خوب وو او نه د کاهنانو وړاندوينه، بلکې فرعون غوښتل چې د بني اسرائيلو شمېر زيات نه شي، د ځواکمنۍ او قوت احساس ونه کړي او د بغاوت لپاره ملا ونه تړي، په استضعاف او کمزورۍ کې د بني اسرائيلو د ساتلو لپاره ئې د دوی د نارينه ماشومانو د وژلو پرېکړه کړې وه.

همدا راز قرآن فرمايي چې فرعون د الوهيت دعوی کړې وه او د دې دعوی معنی دا نه ده چې هغه ځان خدای ګڼلو، نه؛ بلکې هغه داسې څه کول چې يوازې له الله تعالی سره ښايي، هغه ځان ته د هغو کارونو حق ورکاوو چې له الله تعالی پرته له بل چا سره نه ښايي، هغه ويل: د هرې قضيې په اړه به وروستۍ فيصله همغه وي چې زه ئې کوم، زه ستاسو، ستاسو د مرګ او ژوند او ستاسو او د دې هېواد د ټولو شتمنيو ټولواک يم، قانون همغه دی چې زه ئې وضع کوم، حلال همغه دی چې زه ئې حلال ګڼم او حرام همغه چې زه ورته حرام وايم!! هر څوك چې دا دعوی کوي هغه په حقيقت کې ځان د خلکو اله ګڼلی!! که څه هم په ژبه ونه وايي چې زه د خلکو اله او معبود يم.

قرآن فرمايي چې فرعون موسی ته داسې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

وئې ويل: که له ما پرته دې بل اله او معبود ونيولو، خامخا به دې له زندانيانو څخه وګرځوم. (يعني په دې ملك کې به له ما پرته بل چا ته په دې سترګه نه ګورې چې احکام صادروي او د پرېکړو حق لري، دلته خو يوازې زما احکام چلېږي او که تا د بلې مرجع دعوی وکړه نو ځای دې زندان دی، له نورو زندانيانو سره به يو ځای په زندان کې پروت وې)

د قرآن د وينا له مخې نن د نړۍ نړېدې ټول نظامونه فرعوني نظامونه دي، شتمنۍ د څو محدودو شتمنو په لاس کې، پراخې او اضافي ادارې له ډېرو مامورينو سره، ستر ستر فوځونه او پوليس او د هغوی ملا ماتوونکي مصارف... دا ټول د عام ولس په اوږو بار وي او مصارف ئې له عام ولس نه ترلاسه کېږي، چارواکي ئې تر فرعون هم زيات بې رحمه، ظالم او مغرور، چې نه له الله تعالی وېرېږي او نه په ولس ترحم لري!!

قرآن عظيم الشأن فرمايي: چې فرعون نه يوازې خپل مخالفين په زندان کې اچول بلکې هغوی ئې رجم کول، د دوی پر لاسونو او پښو کې ئې مېخونه ټك وهل، عادي او پردي مخالفين خو پرېږده حتی د خپلې هغې مېرمنې په لاس او پښو کې ئې هم مېخونه ټك وهل چې ايمان ئې راوړی وو!! د فرعون په اړه له دې تفصيلي بحث نه په ډاګه معلومېږي چې قرآن غواړي مونږ ته د موسی عليه السلام د بعثت اصلي هدف معرفي کړي، خو بايبل د دغو اصلي خبرو په هکله چوپه خوله دی؛ يوازې له مصر نه د بني اسرائيلو د خروج او هغې سيمې ته د دوی د تلو خبره ورته اهميت لري چې د بايبل په وينا شيدې او شات په کې بهېږي، چې مقصد ئې شام او فلسطين دی، متأسفانه د بايبل منونکي دې ته هم پام نه کوي چې الله تعالی به څنګه داسې له مبالغې ډکه او د حقيقت خلاف خبره کوي؟!! آيا په شام او فلسطين يا د ځمکې په بل ځای کې داسې سيمه پيدا کېږي چې هلته د شاتو او شيدو ويالې بهېږي؟؟

قرآن عظيم الشأن د قصې متن ته له ننوتلو مخکې د الله تعالی يو عام او نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلېدونکی سنت بیانوي او دا ټوله قصه د همدې الهي سنت د توضیح لپاره رااخلي، فرمايي:

ãg-èóf Rr pBÍ& Ng-èpr ÇÚ öR{$ † Î {qãèÒçõ$šú ïÎ$ ’?ã £ßR b& %f/Ìçr

Ng$ÏB $Jèd Šqãã_r `»J»dr šc öqãöÏù “Ìçr ÇÚ öR{$’Î Nçl; `Åj3yJçr ÇÎÈ šú üÏO̓qŕ$

القصص: ۵ ÇÏÈ šc râ‹ø t {qçR$Ÿ2 $B

او غواړو پر هغو پېرزوينه وکړو چې په ځمکې کې ئې د بې وزلۍ لټه کېږي او پېشوايان ئې کړو او (د ټولو شتمنيو) وارثان ئې کړو او پر ځمکې کې تمکين ورپه برخه کړو او له دوی نه فرعون، هامان او لښکرو ته ئې هغه څه وښيو چې ترې وېربدل.

يعني دا د الله تعالی نه بدلېدونکی سنت دی چې بې وزلي ولسونه به له اسارت او محکوميت نه ژغوري، له دوی نه به د لويو لويو مستکبرو طاقتونو د پرځولو او نسکورولو لپاره کار اخلي، تر ټولو د ستر مغرور ځواك د نسکورولو لپاره به د نړۍ تر ټولو ضعيف او مستضعف قوم انتخابوي، فرعون به د خپلو غلامانو (بني اسرائيلو) په لاس له منځه وړي.

الله تعالی به پرهغو کسانو احسان کوي چې په ځمکې کې ضعيف شمېرل کېږي، د ضعف او ناتوانۍ لپاره ئې هڅه کېږي، استکباري نظامونو ځپلي، الله تعالی غواړي د داسې مظلومانو په لاس دا مغرور او مستبد ځواکونه نسکور کړي، دوی ته د نورو قومونو د قيادت او مشرۍ افتخار ورپه برخه کړي، نور ولسونه هم په دوی پسې اقتدا وکړي، د ځمکو او شتمنيو وارثان ئې کړي، هغه درې طبقې چې په سياسي، مذهبي او اقتصادي لحاظ پرخلکو حکومت کوي، د دوی هر څه دغو مظلومانو ته په ميراث ورکړي، په ځمکه کې اقتدار او تمکين دوی ته وسپاري، واك او صلاحيت دوی ته انتقال کړي، هغه ضعيف او بې وزلی ولس د دوی ځای ناستی کړي چې په وېرې او خوف کې ئې ژوند کاوو، حکومتونو د دوی د وېرولو او ضعيفولو هڅې کولې، د الله تعالی سنت داسې دی چې لومړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغو بې وزلو او مستضعفينو نه په فکري او اخلاقي لحاظ امامان جوړ کړي، هاماني ډله د خلکو د فکري او مذهبي قيادت له مقامه خلع کړي او دا قيادت مستضعفينو ته وسپاري، فرعونيان د ولس له سياسي او اجتماعي قيادت نه عزل کړي او دا قيادت بې وزلو ته وسپاري او په پای کې د قارون د ډلې شتمنۍ دوی ته په ميراث ورکړي. فرعون، هامان او لښکري ئې چې له څه ويرېدل او تل ئې حذر ترې کاوو، رنګ رنګ تدابير ئې نيول چې دا بې وزلي راويښ نه شي، يو بل ته لاس ورنه کړي، د نظام په ضد پاڅون ونه کړي، الله تعالی غواړي چې دوی ته همدا وروښيي، دوی له دې ويرېدل چې بې وزلي او مظلومان قوت ونه مومي، قيام ونه کړي او د خپل حق د لاس ته راوړلو لپاره د واکمنانو په خلاف راولاړ نه شي او د همدې لپاره ئې په استضعاف او ناتوانۍ کې ساتل، خو د الله تعالی سنت دا دی چې پر مظلومانو او مستضعفانو به د پېرزوينې او احسان وزر غوړوي او فرعونيانو ته به هرو مرو هغه څه ښيي چې ترې ويرېدل.

قرآن عظيم الشأن فرمايي چې د دې الهي سنت د تحقق لړۍ د پيغمبر له بعثت او د قايد، مشر او زعيم له راپيدا کېدو وروسته پيل کېږي، قيادت او زعامت د دې کار مقدمه ده، د الله تعالی سنت او اراده د ولسونو د مقدراتو او برخليك په ټاکلو کې همداسې ده، خو د دې سنت د تطبيق کار چې له کومه ځايه پيل کېږي، هغه د پيغمبر بعثت او د قيادت رامنځ ته کېدل دي، له همدې ځايه د آزادۍ نهضتونه او د استبداد ضد خوځښتونه پيل کېږي.

قرآن د مصر د هغه مهال حالت داسې انځوروي چې په ټول مصر باندې د شديد اختناق تورې وريځې خورې وې، د اختناق حالت دومره شديد او وېره او خوف دومره خوره وه چې موسی عليه السلام او د بني اسرائيلو هر ماشوم د خپلې مور په غېږ کې هم خوندي نه وو، د فرعون جلادان د بني اسرائيلو د هر نوي زېږېدونکي ماشوم لپاره توره په لاس ولاړ ول، موسی عليه السلام په داسې سختو حالاتو کې نړۍ ته راغی چې مور ئې له دې عاجزه وه چې دی په خپلې غېږ کې وروزي، د قوم، ملت او ولس تائيد او ملاتړ خو پرېږده، حتی د خپلې مور له هغې لومړنۍ غېږې هم محروم شو، مور ئې مجبوره وه چې دی د ماشومتوب په حالت کې د اوبو څپو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسپارې!! خو قرآن فرمايي چې د الله تعالى سنت نه بدلېدونکی دی، هیڅوك ئې د تحقق مخه نه شي نیولی، د چا په هکله چې الله تعالی غوښتي وي د یوه بې وزلي او مظلوم ولس د پاڅون لاربښوونه وکړي، په طوفانونو او د څپاندو او مستو سیندونو په څپو کې به ئې وساتي، د فرعون په کور کې به ئې ستر کړي، د دښمن په خوا کې او حتی د هغه په لاس به ئې روزنه وکړي!! الله تعالی غوښتل چې موسی علیه السلام داسې وروزي چې د ولس د مشرۍ ورتیاوې په ده کې وده وکړي او د ضعف او حقارت هغه احساس په ده کې را پیدا نه شي چې عادتاً په یوې مظلومې او بې وزلې کورنۍ کې د روزل شوي انسان په زړه او دماغ توره پرده اچوي. د یوه مظلوم ولس قیادت او مشري هغه څوك نه شي کولی چې په خپله د حقارت احساس کوي، په کوم چاپېریال کې چې فقر او مسکنت وي، وېره او خوف وي او د قوم بچیان په مظلومیت، بې وزلۍ او خوف کې پیدا کېږي او ستر کېږي، ګرانه ده چې په دغسې چاپېریال کې د روزل شوي او ستر شوي انسان پر زړه او دماغ د حقارت احساس وزر ونه غوړوي، د همدې لپاره حکیم خدای موسی علیه السلام د خپلې مور له غېږې جلا کړ او د فرعون کور ته ئې ولېږو چې هلته وروزل شي او د مشرتابه اړوند ځانګړتیاوې ورپه برخه کړي. قرآن فرمايي:

Ÿr ’Î$/B Ÿr Ï$ŠÆ$ † Î ìŠÏ|Bù Ïøã ÏMøŠÅ #Ïfù Ï‹ÏèÅ ö ‹b¨ Ïø › qãÏŠé#Ï ŠZm ¡r

šc ÏãÏî Å#ä ÿçÜ) ŠÏ$ ÇÈ šú üÎ™ö3Ï$ šÆE Ï qÏèù `r Å ø Ï qr Š‘ $Ï Ïî“

ÏqŠY2 $JèŠqã r `»J»dr šc ÏãÏî žc Î $R“mr #Ïã ÓŠ9 bqà6 ‹Ï

b¨ Ïø¤ã ÏqÏè ? Ÿw 7 9r ’Ï#ã Ï$è šc ÏãÏî Ï&•Ï$ÏM9$%r ÇÈ šú üÏÜ»z

bÎ ÷ñÏ»ù 4† › qãÏŠé#sè x7ô ¨r ÇÈ šc ÏãÏt„ Ÿw Ïdr #$!r ¼ç‹Ï, ÏR r $Yèÿ Zƒ

ÇÈ šú üÏZÏ$ÏŠ `Ï šc qãÏ $gÏù 4?ã $YÖ/§ b¨ ÏwÏq ¾ÏmÎ ” Ï‰ÏŠ9 ÏŠ$Y2

$YDmr * ÇÈ šc ÏãÏt„ Ÿw Ïdr 5ãã `ã ¾ÏmÎ ÏŽÇ 7ù Ï‹ÏÅ ¾Ïl‹z { Ï9$%r

(c) ketabton.com: The Digital Library

¼ç9 Ðèr Ðà6 9 ¼çRqèjõ ƒ ,Mǒ Èd& #ã ó3-9ǎ& @d ©M9$) ù @6% `Ë ì Ê #•J9$Ïøã

‰ãr žc & O=èGÏr šc “ó ? Ẅr $gǎã S) ? ö1 ¾ÏÏBé#‹Î çR-ŠŠ•ù Ç‎ÈÈ šc qßS Å »R

ÇÈÈ šc qß-ê ƒ Ẅ ÐèŽYò2 & £Å »9r ?Y m «! $ القصص:۷-۱۳

او د موسی مور ته مو وحي وکړه چې تی ورکړه او کله چې پرې ووېرېدې نو سیند ته ئې وغورځوه، مه وېرېږه او مه غمجنه کېږه، مونږ ئې خامخا بېرته ستا خوا ته راګرځوونکي او د پیغمبرانو له ډلې ئې ګرځوونکي یو. فرعونیانو ترلاسه کړ، تر څو ئې دښمن شي او د اندېښنو سبب، یقیناً چې فرعون، هامان او لښکرې ئې اشتباه کوونکي ول او د فرعون مېرمنې وویل: زما او ستا لپاره یو د سترګو تور دی، مه ئې وژنئ، ښایي ګټه راورسوي یا ئې په زوی ولیو. ونیسو او دا په داسې حال کې چې دوی نه پوهېدل او د موسی د مور زړه بې قراره شو، که د دې لپاره چې له مؤمنانو څخه وي د دې زړه مو نه وی مضبوط کړی، نو نږدې وه چې څرګنده ئې کړي او د ده خور ته ئې وویل: ورپسې شه! نو له ګوښې ګوښې ئې داسې تر سترګو لاندې نیولی وو چې هغوی پرې نه پوهېدل او تر دې مخکې مو تی ورکوونکې پرې منع کړې وې، نو وئې ویل: آیا داسې کورنۍ دروښیم چې درته وئې پالي او خواخوږي ئې وي؟ نو په دې توګه مو خپلې مور ته راوګرځاوو چې سترګې ئې پرې سړې شي، غمجنه نه وي او پوه شي چې د الله وعده رښتونې ده خو ډېری خلك نه پوهېږي.

د قرآن له دې او په همدې هکله له نورو مبارکو آیتونو څو خبرې معلومېږي:

- د بني اسرائیلو لپاره د مصر وضعیت داسې وو چې مېندو خپل ماشومان په خپلې غېږ کې نه شو ساتلی، دا پرېکړه شوې وه چې د دوی نارینه ماشومان به وژل کېږي.
- الله تعالی د موسی علیه السلام د مور په زړه کې دا خبره واچوله چې دی تر هغه وپاله چې خطر احساس کړې، د خطر په صورت کې ئې سیند ته وغورځوه او ډاډه اوسه چې نه یوازې بېرته به ئې روغ رمټ درته راوګرځوو بلکې هغه به د پیغمبر په توګه غوره کړو.
- مور ئې دی په صندوق کې ایښی او په سیند کې ئې پرېښی، د بایبل وینا سمه نه ده چې وایي په شکور کې ئې ایښی، شکور نه یو ماشوم د اوبو پر سر ساتلی شي او نه د هغه لپاره خوندي او مصئون ګڼل کېدی شي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- صندوق په داسې وخت کې له سینده د فرعونیانو (آل فرعون) لخوا راایستل شوی چې فرعون او مېرمن ئې هم د سیند خوا کې وو.
- فرعون د ده د وژلو امر کړی او مېرمنې ئې ممانعت کړی.
- نورو مېرمنو غوښتې چې تی ورکړي خو ده د هیچا پر تي خوله نه ده ایښې.
- د موسی علیه السلام خور له لرې د صحنې تماشا کوي، چا ته ئې ویلي چې زه داسې مېرمن پېژنم چې د ماشومانو په ښه ساتلو کې خاص مهارت لري، ځواب ئې ترلاسه کړی چې رائې وله، خپله مور ئې راوستې، کله چې هغې موسی خپل تي ته نیولی، تی ئې رودلی، د فرعون مېرمنې د ماشوم د ساتلو او پاللو دنده دې ته سپارلې.
- د الله تعالی وعدې رښتونې دي، چې دا ئې یوه بېلګه وه.

قرآن فرمايي چې موسی علیه السلام په داسې ماحول کې ستر شو چې پخې ځوانۍ ته د رسېدو پر مهال ئې هم (حکم) په برخه شو او هم (علم):

ÇÍÈ ûüŽÅé Ç¨$ “ Ìçµ š• ÿ‹ .r $Vüã r $V6ã m ¨•ÿ?#ä #“ qGÖ$ r ¼çä& ÷=/ $E9r

القصص: ۱۴

او کله چې پوخوالي ته ورسېدو حکمت او علم مو ورپه برخه کړ او همداراز نېکانو ته بدله ورکوو.

کله چې موسی علیه السلام خپل قوت او کمال ته ورسېد (د ځوانۍ هغه پړاو ته چې د انسان ټول قوتونه او استعدادونه په کې کمال ته رسېږي) نو مونږ ورته علم او حکمت ورکړ، (دا الهي پېرزوینه یوازې د ده په اړه نه وه، دا عام الهي سنت دی، له نورو نېکانو سره به هم دې ته ورته معامله کېږي)، (و كذلك نجزى المحسنين) همدغسې ټولو نېکانو ته بدله ورکوو، هرڅوك چې د نېکۍ لاره غوره کړي؛ دغسې به الله تعالی هغه ته نېکه بدله ورکوي، علم او حکمت به ئې په برخه کوي.

باید وګورو چې دا کوم (علم) او کوم (حکمت) دی چې د موسی علیه السلام په برخه شوی؟! مخکني آیتونه په خپله د دې وضاحت کوي: د موسی علیه السلام د روزنې چاپېریال داسې انځوروي چې له یوې خوا ئې له خپلې مذهبي کورنۍ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړيکې ټينګې دي او ديني پوهه له دې ځايه ترلاسه کوي او له بلې خوا د فرعون په دربار کې د شاهي کورنۍ د يوه غړي په توګه د ده لپاره د ډېر څه زده کولو شرايط برابر دي، په دې توګه الله تعالی ده ته له يوې خوا ديني علم ورکړ او له بلې خوا ئی هغه بصيرت او حکمت ور په برخه کړ چې د ولس د قيادت او مشرتابه لپاره ضروري وي.

دا آيتونه مونږ ته ښيي چې د قيادت او زعامت لپاره يوازې (علم) کافي نه دی، بلکې د علم تر څنګ (حکمت) ته هم اړتيا شته، د قرآن په ځای ځای کې به دا مطلب ستاسو مخې ته راشي چې پيغمبران عليهم السلام له (علم) او (حکمت) سره د خپل امت په لوري تللي او دوی ته ئې هم د علم ښوونه کړې او هم د حکمت. يعني يوازې په حقايقو پوهېدل کافي نه دي، د حقايقو پلې کول، تطبيقول او د تطبيق په لارو چارو ئې پوهېدل ترهر څه د مخه ضروري دي. الله تعالی موسی عليه السلام ته هم علم ورکړ او هم حکمت، ګورئ چې د يوه اجتماعي انقلاب لړۍ د داسې قيادت له راپيدا کېدو پيل کېږي چې الله تعالی هم علم ورکړی او هم حکمت.

قرآن عظيم الشأن د موسی عليه السلام د قصې د دغې برخې په ترځ کې د قيادت او زعامت يوه بله مهمه ځانګړتيا او وړتيا هم په ګوته کوي، هغه وړتيا چې د علم او حکمت ترڅنګ ئې د قايد لپاره ضروري ګڼي او هغه يو حساس ضمير دی، داسې حساس ضمير چې ظلم او تېری نه شي زغملی، پر مظلومانو او بې وزلو انسانانو د ظلم او تېري په وړاندې بې تفاوته او خاموش نه شي پاتې کېدی.

قرآن فرمايي:

`B #‹»d ÈX Fÿ È#ã ‘ $kŽi ‰_qù $gÎd ôB 7ÿî Èi m 4?ã pZ/ŸJ$ @ z Šr

¾ÍfÏ$ã ôB “Ï$ ’?ã ¾ÍiÈ‹È© `B “Ï$qÙóG$ ¾ÍfÏ$ã ôB #‹»dr ¾ÍiÈ‹È©

ÇÎÈ ûüÎB @ÒB Ã$ã ¼çR Çü 9$È å ôB #‹»d A$% ïøã ÓÓ)ù 4 › qã ¼ç .qù

É ‘ A$% ÇÎÈ ÐŠm $â qã óÉ qè ¼çR ÿã •yóù ’Í óy ô$ ÓÅ ¯R Mô:ß ’Î) É ‘ A$%

$ZÍ { ÿZ/ŸJ$ ’Î x7ô 'ù ÇÎÈ ûüÎB Ì ô B Bu #Žÿ ß šc qä ô:ù ¥?ã Môè $JÎ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ûüÎB A ëó9 7 Rĵ ú › qã ¼ç9 A$% ¼çäÎÇ Fó„ Äš ÞF{$Î ¼çÇ ŸFõ$ "Ÿ$#Eù Ü#ŎI ƒ

ÓÍ-ĝþ? b& ßƒÌê ú › qß»ƒ A$% $Jĝ©Aßã që "Ÿ$#Î · Üŭƒ b& Š#'& Ъ& $ß-ù ÇÑÈ

bqã? b& ßƒÌê$Br ÇÚ õF{$'Î#Ÿ$7_ bqã? b& ŵĵ ßƒÌêbĵ Äš ÞF{$Î $Gÿ¦R Mù%$J.

Ÿ J$Žc ĵ ú › qß»ƒ A$% 4ëó„ þZƒ‰J$$ Á% ôB ®ã ' ä!` r ÇÑÈ ûüÅÏó ß$`B

Ü#ŎI ƒ $ŷ!{ $kB I •ƒú ÇÑÈ šú üÛÅ»Ÿ9$`B 7 9 'ĵ ó ãž $ü 8 qèþ×Ï 7Î bräÜ?Çĵ

út Îñ 4¤ã A$% šú ïB ä$)ü m§ q? $ß9r ÇÑÈ ûüÜÎ»©9$Ùö)$`B ÓÍÑ É ' A$%

ÇÑÈ ë‹Ŝ¡ 9$ä!q™ ÓÍƒ‰ĝƒ b& القصص: ۱۵-۲۲

ښار ته په داسې حال کې ننوت چې اوسېدونکي ئې غافل ول، (د غرمې او یا شپې په مهال په خوب ویده ول)، دوه سړي ئې داسې وموندل چې په خپل منځي جګړې بوخت دي، یو ئې د ده له قبیلې (اسرائیلی) او بل ئې د دښمن (له قبیلې قبطي)، نو هغه چا چې د ده له قبیلې څخه وو د ده د دښمن په خلاف مرستې ته ورنارې کړې، نو موسی په څپېړې وواهو او کار ئې ورتمام کړ (ومړ)، وئې ویل: دا د شیطان کار وو، یقیناً چې هغه څرګند بې لارې کوونکی دښمن دی، وئې ویل: اې زما ربه! یقیناً چې ما پر خپل ځان ظلم وکړ، بخښنه راته وکړه، نو بخښنه ئې ورته وکړه، بې شکه چې هغه مهربان بخښونکی دی. وئې ویل: اې زما ربه! د دې لپاره چې پر ما دې پېرزوینه وکړه، نو (له دې وروسته به) هیڅکله د مجرمینو ملاتړی نه شم، نو په ښار کې ئې په داسې حال کې شپه تېره کړه چې وېره ئې درلوده او څار ئې کاوو، ناڅاپه هغه چا بیا ورنارې کړې چې پرون ئې مرسته ترې غوښتې وه، موسی ورته وویل: یقیناً چې ته ښکاره دوکه شوی ئې، نو کله چې ئې وغوښتل د دواړو (ګډ) دښمن ته لاس واچوي، (هغه) وویل: آیا غواړې ما هم هغسې ووژنې چې پرون دې یو کس ووژلو؟ له دې پرته بل څه نه غواړې چې ته هم په دې ځمکې کې یو (بل) جابر شې، نه غواړې چې د مصلحینو له ډلې څخه وې!! د ښار له لرې برخې یو سړی په منډه راغی، وئې ویل: اې موسی! درباریان راغونډ شوي ستا په اړه مشوره کوي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودې وژني، ووځه! زه دې له خواخوږو څخه يم . نو په داسې حال کې له وېرې سره له ښاره ووت چې څار ئې کاوو. وئې ويل: اې زما ربه! له دغه ظالم قومه مې وژغوره!

ګورئ چې قرآن د دې قصې اتل څنګه انځوروي، په ښار کې دوه سړي د نښتې په حالت کې ګوري، يو ئې ظالم او بل ئې مظلوم، يو ئې د واکمنې طبقې او بل ئې د بې وزلې قبيلې، مظلوم او بې وزلی مرسته ترې غواړي، دی فوراً او له ځنډه پرته د بې وسه او مظلوم مرستې ته وروړاندې کېږي، په بې تفاوتۍ له صحنې نه تېرېږي، مخ نه ترې اړوي، ځان تر دې لوړ نه ګڼې چې د دوو کسانو په لانجې کې مداخله وکړي، که څه هم دی اوس د شاهي کورنۍ غړی دی او کېدی شي چې مداخله او له يوه بني اسرائيلي نه د ده دفاع ډېر تاوان وروروسوي، خپل موقف له لاسه ورکړي، د فرعون له پېرزوينو محروم شي، په داسې حالت کې د ډېرو عقلمنو خلکو عقل دا ورته وايي چې غوږ مه پرې ګروه، مخ بلې خوا ته واړوه او تېر شه، ولې ځان په يوې لانجې کې اچوې!! موسی عليه السلام په دې خاطر نه شي کولی له صحنې بې پروا او بې تفاوته تېر شي چې الله تعالی حساس ضمير ورکړی، پر يوه مظلوم انسان تېری نه شي زغملی، د خپل حساس ضمير په حکم مداخله کوي، هسې د خلاصون مداخله هم نه، چې که ئې يو يا دواړه خواوې ونه مني نو خپله لار وهي او صحنه پرېږدي، بلکې له مظلومه دفاع کوي، ظالم او تېری کوونکی په سوك يا څپېړه وهي، خو دا ګوزار داسې وو چې په همدې سره د ظالم چاره وشوه، کار ئې تمام شو او ومړ، (فقضی عليه)، د موسی عليه السلام په يوه وار سره د هغه ظالم د ژوند فيصله وشوه او په قتل ورسېد. قرآنکريم دا د يوه صالح او زړه سواند قايد او زعيم د درېيم صفت په توګه وړاندې کوي او د دې قصې په ترڅ کې مونږ ته وايي چې له صالح مشر سره د علم او حکمت تر څنګ داسې حساس ضمير ضروري دی، د ظلم او تېري په مقابل کې چوپ او بې تفاوته نه پاتې کېدل او له مظلومانو دفاع کول.

د قتل له پېښې وروسته د موسی عليه السلام په وينا کې څو ډېرې حساسې او مهمې خبرې زمونږ مخې ته اېښودل شوې:

- موسی عليه السلام له همدې پېښې وروسته تصميم نيسي چې له دې نېتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته به هیڅکله د ظالمانو او مجرمانو ملاتړ او ملګرتیا نه کوم، دا له فرعون او فرعوني نظام سره د ده د تلپاتې مقاطعې او پرېکون هوډ او عزم وو!! د دې په ځای چې دا ناڅاپي پېښه ئې د مظلوم له ملګرتیا او د نورو په شخړو کې له مداخلې منصرف کړي او ووایي چې له دې وروسته به په داسې قضیاوو کې مداخله نه کوم او ځان ته به بې ځایه ستونزې نه راپیدا کوم، برعکس له ظالمانو نه خپل برائت اعلانوي!!

- الله تعالی ته د خپلې دعا په ترځ کې وایي: د دې لپاره چې تا راباندې پېرزوینه وکړه، نو له دې وروسته به هیڅکله د مجرمینو ملا تړ نه کوم!! خو باید وګورو چې موسی علیه السلام دلته کوم الهي نعمت او پېرزوینې ته ګوته نیسي؟! که څه هم د نعمت صیغه عامه ده او په ټولو الهي پېرزوینو ئې اطلاق کېدی شي خو دلته ئې مراد د نورو نعمتونو تر څنګ دا هم دی چې الله تعالی د ده پرده وکړه او د قتل پېښه بربنډه نه شوه.
- دا ظریف ټکی هم زمونږ مخې ته راځي چې د ګناه له دنیوي سزا نه د چا ژغورنه د الله تعالی له لوري یوه پېرزوینه او بخښنه ده، لکه څنګه چې دلته ګورئ چې موسی علیه السلام د قتل د پېښې بخښنه وغوښته، الله تعالی ورته بخښنه وکړه او ده د دغې بخښنې په مقابل کې ژمنه وکړه چې له دې وروسته به د مجرمینو ملا تړ نه کوم.
- قرآن د بایبل د ادعا خلاف وایي چې دا قتل عمدي قتل نه وو، موسی علیه السلام د ده د وژلو په نیت نه دی وهلی، په څپېړې ئې وهلی او طبیعي ده چې په څپېړې یا سوك څوك نه وژل کېږي!! د موسی علیه السلام فوري ندامت او بخښنه غوښتل په خپله دا ثابتوي چې دا یوه تصادفي پېښه وه.

موسی علیه السلام سبا بیا همغه پرونی مظلوم د یوه بل قبطي تر تېرې لاندې وموند، هغه بیا مرسته ترې وغوښته، دی ورروان شو خو چې ورنږدې شو هغه ته ئې وویل: ته غلط شوی یې، دا یوه غلطي ده چې له دغو ظالمانو سره په جګړو کې ښکېل کېږې، اسرائیلي داسې وانګېرله چې موسی علیه السلام دی ملامت ګڼي او غواړي وئې وهي، حال دا چې موسی علیه السلام د ده د مرستې په نیت ورروان

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، خو هغه په جګ غږ ناري کړې: موسی! ته غواړې ما هم ووژنې، همغسې لکه چې پرون دې هغه بل ووژلو؟! ته هسې ځان مصلح او د مظلومانو ملګری ګڼې... په دې سره قرآن مونږ ته دا راښودل غواړي چې موسی علیه السلام د داسې یوه نااهله قوم د ژغورنې لپاره مأمور شوی، د خپل ناجي او ژغورونکي اسرار افشاء کوي، څو شېبې مخکې د یوه ناجي په سترګه ورته ګوري او د ظالمانو له منګولو د ژغورنې لپاره ده ته غږ کوي او مرسته ترې غواړي خو چې د ده پر غلطۍ ئې ګوته کېښودل او هغه ئې ملامت کړ، نه یوازې له ټولو ښېګڼو ئې انکار کوي، جابر او ظالم ئې ګڼي، بلکې دښمن ته ئې په لاس ورکوي او اسرار ئې افشاء کوي!! او په دې سره قرآن مونږ ته دا هم راښیي چې بني اسرائیل لا د دې وړ نه وو چې د ظالمانو له سلطې نه د نجات لپاره د یوه مشر تر قیادت لاندې راغونډ شي او پاڅون ته ملا وتړي، له یوې خو موسی علیه السلام مزید روزنې ته ضرورت لري او له بلې خوا بني اسرائیل باید څه نوره موده سختې ورځې وګوري او دې نتیجې ته ورسېږي چې د یوه مشر تر قیادت لاندې له راغونډېدو او د ظلم په خلاف له پاڅون نه پرته بله چاره نه لري!!

فرعون او درباریانو ئې فیصله وکړه چې موسی علیه السلام د قتل په تور اعدام کړي، له دربار څخه یو کس په عجله او تلوار سره د موسی علیه السلام خوا ته ځان ورساوو، د درباریانو له پرېکړې ئې خبر کړ او له مصر نه د وتلو مشوره ئې ورکړه، موسی علیه السلام د خپل دوست او خواخوږي مشوره مني او د مصر د پرېښودو پرېکړه کوي. الله تعالی غوښتل چې دا د بني اسرائیلو ناجي او د فرعون په ضد د یوه ستر انقلاب قاید د هجرت په لوړو ژورو کې او د ستونزو او کړاوونو په ترخ کې وروزي او هغه زغم او صبر ورپه برخه کړي چې د انقلابونو د مشرتابه لپاره ضروري دی. او په دې سره قرآن مونږ ته لارښوونه کوي چې د ولسونو د مشرتابه لپاره د (علم)، (حکمت) او (حساس ضمیر) تر څنګ هغه (صبر او زغم) ته ضرورت دی چې د (هجرت) او له کړاوونو او ستونزو سره ئې د مخامخ کېدو په نتیجه کې د انسان په برخه کېږي. د ګلانو پر بستر ستر شوی مشر نه د مظلومو او بې وزلو ولسونو دردونه حس کوی شي او نه د یوه انقلاب قیادت او لارښوونه کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي!!

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

Z ¡ï ÓÍ_B &Áù qè Üc rãd ÓÅ&r ÇÌÌÈ Èqè)ƒ b& $%{'ù $Tøp Ng3ë &Mù%

8%Òã %à^™ A$% ÇÌÍÈ Âc qgÉ3ãb& $%{& þÏ) ÓÍ_ë%Áã #[šÍ ÓéB &Åö'ù

$Jãè7?$ÇBr $Jçp& $ZÏ»ƒ$«Î $Jãø) bqèÁƒ Ïxù $%ÜùS $Jã9 @èpr 7‹Å'Î

القصص: ۲۳ـ۳۵ ÇÌÎÈ bqÇ»óàø$

او کله چې ئې د مدين په لوري مخه کړه وئې ويل: هيله ده، رب مې په سمې لارې بوځي او کله چې د مدين اوبو ته ورسېدو، يوه ډله خلك ئې پرې ومونډل چې خړوبول ئې (خپل څاروي) او له دوی آخوا ئې دوې ښځې ترسترګو شوې چې (خپل څاروي ئې) ايسارول، (ورته) وئې ويل: ستاسو څه مشکل دی؟ (دواړو) ورته وويل: تر څو چې شپانه نه وي وتلي مونږ (خپل څاروي) نه شو خړوبولی (يا به ئې له شپنو پاتې اوبه خپلې رمې ته ورکولې او يا خو ئې د حيا له وجهې نه غوښتل تر هغه کوهې ته رانږدې شي چې شپانه دا ځای پرېږدي)، پلار مو ډېر سپين ږيری دی (په کورنۍ کې بل نارينه نه لرو، مونږ دې ته اړ شوې يو چې خپله رمه وپيايو)، موسی عليه السلام د دوی رمه خړوبه کړه او پخواني سيوري ته راستون شو، (او په دې وخت کې ئې يوه ډېره زړه ژړونکې دعا وکړه:) وئې ويل: اې زما ربه! پر ما چې دې کومې پېرزوينې کړې وې، نن ورته محتاج يم (له هغو ټولو محروم او هر څه ته ئې محتاج يم، د فرعون په کور کې هغه سوکاله او آرام ژوند او د نن ورځې لوږه، فقر او احتياج ئې مخې ته ودرېدو)، (له همدې دعا سره سم) له هغو دوو نجونو نه يوه په حياء حياء کې راغله، (او موسی ته) ئې وويل: زما پلار دې غواړي چې زمونږ د رمې خړوبولو په بدل کې څه درکړي، (کور ته له ستنېدو سره سم پلار ترې پوښتنه کړې وه چې نن ولې دومره ژر راغلئ؟ قصه ئې ورته تېره کړې او ورته ويلې ئې وو چې د کوهې غاړې کې يوه ناست مسافر زلمي زمونږ رمې ته اوبه راوايستې، نو ځکه ئې يوه پسې ولېږله چې دی کور ته ورولي، ورسره روان شو، دی مخکې او هغه تر شا)، کله چې وررورسېدو، (د نجونو پلار ته ئې) خپله قصه وکړه، هغه ورته وويل: نور نو له ظالمانو ژغورل شوی يې، (دا سيمه د هغوی له سلطې بهر ده)، يوې لور ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

(پلار ته) وویل: (پلاره!) دا په نوکرۍ ونیسه، (د نوکر په لټه کې وې)، ښه ده چې همدا پیاوړی او امین کس په نوکرۍ ونیسې، (هغه له ځان سره فکر وکړ چې په کور کې د یوه نامحرم زلمي ساتل صحیح نه ده، ښه به وي یوه لور په نکاح ورکړم، موسی ته ئې) وویل: غواړم یوه لور مې تا ته درکړم خو په دې شرط چې اته کاله به له ما سره د اجورې په مقابل کې تېروې او که تر لسو کلونو راسره پاتې شوې نو دا به ستا پېرزوینه وي، نه غواړم چې زیاتی درباندې وکړم، که خدای کول ما به له صالحینو څخه ومومې، (موسی علیه السلام چې د یوه ډاډمن پناځي په لټه کې وو، دا وړاندیز ئې فوراً ومانو، خو ورته) وئې ویل: همدا دې زما او ستا ترمنځ (ژمنه) وي، په دې دواړو کې هره موده چې مې (دلته) تېروله (اختیار به ئې زما وي او) تېری به راباندې نه کېږي، (په همدې ئې سره ژمنه وکړه او وئې ویل:) په هغه څه چې وایو ئې الله شاهد او وکیل دی او کله چې موسی دا موده بشپړه کړه او (پرېکړه ئې وکړه چې مصر ته ستون شي)، له خپلې کورنۍ سره وخوځېدو، (یوه شپه په یوې تنګې او کږلېچنې درې کې روان وو چې لار ترې ورکه شوه) د طور په یوه اړخ کې ئې اور ترسترګو شو، خپلې کورنۍ ته ئې وویل: تم شئ! زما یو اور ترسترګو شو، یا به کوم خبر (او احوال) ترې درته راوړم او یا د اور کومه سکروټه چې (اور پرې بل کړو او) تاوده شئ، نو کله چې ورغی د ناو له ښي اړخه (په شنو ونو پټې) یوې بختورې سیمې له یوې ونې نه پرې غږ شو؛ چې اې موسی! زه د عالمونو پالونکی رب یم او دا چې عصا دې وغورځوه، چې کله ئې هغه داسې ولیدله چې د تېز مار په څېر خوځي، شا ئې واړوله، په تېښته شو او تر شا ئې نه کتل، (الله تعالی وفرمایل) اې موسی! مخ راواړوه او مه وېرېږه، یقیناً چې ته خوندي یې، لاس دې په ګرېوان کې دننه کړه، سپین له داغه پرته به راووځي او د وېرې په حالت کې دې وزرونه (لاسونه) له ځان سره جوخت کړه، (په دې سره به دې وېره پای ته رسي)، د فرعون او د ده د درباریانو په وړاندې دا دوه (ستا د حقانیت د اثبات لپاره) نښې او دلایل دي، دوی له شکه پرته یو فاسق قوم دی، وئې ویل: اې زما ربه! ما د دوی یو کس وژلی، نو وېرېږم چې وبه مې وژني (مخکې له دې چې خپل دعوت پیل کړم) او زما ورور هارون تر ما ژبه ور او فصیح دی، نو له ما سره ئې ولېږه، یقیناً چې زه له دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وېرېږم چې دروغجن به مې وګڼي، وئې ويل: مت به دې په خپل ورور سره مضبوط کړم او تاسو دواړو ته به داسې ځواك درپه برخه کړم چې دوی دررسېدلی نه شي (او تاوان نه شي دررسولی) زما د آيتونو په سبب به تاسو او ستاسو پلويان او متابعين برلاسي وي....

او په نورو آيتونو کې د دې مزيد تفصيل راغلی او فرمايي چې موسی عليه السلام ته وويل شو: د فرعون مقابلې ته ولاړ شه، د بنې اسرائيلو د آزادۍ لپاره، هغه بغاوت کړی، د خپلې بريا په اړه ډاډه اوسه، زما آيتونه ستا د بريا لپاره کافي دي، موسی عليه السلام ته دا هر څه ناڅاپي او له تصور نه لوړ وو، دا کار ئې له خپل توان او طاقت نه لوړ ګاڼه، خپل عذر ئې داسې وړاندې کړ: د ژبې طلاقت نه لرم، حوصله مې کمزورې ده، يا دا پېټی د هارون په غاړه کړه، ځکه چې هغه تر ما فصيح دی‌او يا ئې زما مرستيال کړه، ...

الله تعالی غوښتل چې موسی عليه السلام په مدين کې د يوه نېك او صالح انسان په خوا کې واوسوي او د هغه تر روزنې لاندې اته يا لس کاله پاتې شې، په دې دوران کې شپني وکړي او دا ئې د تربيت او روزنې بله مرحله وي، د دې مرحلې په پای کې د مصر په لوري، د خپل قوم د لارښوونې او د فرعون مقابلې ته ولاړ شي!!

د قرآن په دغو وېناوو کې څو اساسي لارښوونې مونږ ته شوې:

- هجرت د شخصيتونو د روزنې مدرسه ده، د مظلومو ولسونو لپاره چې الله تعالی کوم قيادت غوره کوي هغه به د هجرت په لوړو ژورو کې روزي.
- موسی عليه السلام بايد د څه وخت لپاره د مصر له مختنقې فضاء او له هغه ظلماني او ضيق محيط نه چې فرعون پرې حکومت کوي ووځي، د مدين په آزادې فضاء کې ژوند وکړي، د ظالمانو له هرراز سلطې نه د آزاد ژوند خوند وڅکي، شپني وکړي، دا شپني په خپله قيادت دی او د قيادت رموز انسان ته ورښيي.
- د پنا ځای په لټه کې وو، الله تعالی ورته مناسب ځای غوره کړی وو، همغه ځای ته ئې ورساوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

• موسی علیه السلام خپله ژمنه تر سره او خپله موده بشپړه کړه او له خپلې کورنۍ سره د مصر په لوري وخوځېدو، د لارې په اوږدو کې په ناڅاپي توګه او په داسې حال کې چې نه يې دا ګمان کاوو او نه انتظار، الله تعالی د پيغمبر په توګه وټاکو، د بايبل دا ادعا حقيقت نه لري چې موسی علیه السلام په مدين کې پر پيغمبرۍ مبعوث شوی، حقيقت دا دی چې هغه د مدين او مصر ترمنځ د طور په غره کې او هغه مهال چې مصر ته روان وو په پيغمبرۍ مبعوث شوی. قرآن د دې خبرې په کولو سره ځانګړې موخه لري، غواړي مونږ پوه کړي چې موسی علیه السلام د زعامت او قيادت طمع او تلوسه نه درلوده، نه يې کله دا خيال په ذهن کې تېر شوی او نه يې د دې ستر کار توان او استعداد په ځان کې ليدو، په ناڅاپي توګه له دې بهير سره مخامخ شوی او دا دنده ورپه غاړه شوې او دا هم د يوه صالح مشر يوه ځانګړې نښه ده، په خپله نه د مشرۍ ترلاسه کولو تلوسه لري او نه يې هڅه کوي، دا دی ګورئ چې د موسی علیه السلام په څېر ستر شخصيت او د اولوا العزمه پيغمبرانو نه يو پيغمبر د مشرۍ له دندې ځان عاجز ګڼي، غواړي دا مسئوليت بل چا ته وسپارلی شي، خپل عذر او ناتواني وړاندې کوي او وايي: د زعامت لپاره دوو وړتياو ته ضرورت دی: (پراخه حوصله) او (ښه فصاحت) چې زه له دواړو محروم يم، نه د دې دروند پېټي د وړو حوصله لرم او نه ولس ته د خپل پيغام رسولو لپاره فصيح ژبه!!

• قرآن د بايبل دا وينا غلطه ګڼي چې ګواکې الله تعالی موسی علیه السلام ته راڅرګند شوی، وايي چې موسی يوازې يوه رڼا ليدلې او يو غږ يې اورېدلی، قرآن په دې خبرې تأکيد کوي چې په دې دنيا کې هيڅوك د الله تعالی د ليدو توان نه لري، په داسې حال کې چې موسی علیه السلام يوازنی هغه پيغمبر ګڼي چې الله تعالی ورسره خبرې کړې دي، خو د همده په اړه فرمايي چې الله تعالی ته يې د ليدو سوال وکړ، الله تعالی ورته وفرمايل چې ما نه شې ليدی، دې غره ته وګوره، که زما د تجلي په وړاندې يې مقاومت وکړی شو نو ته به هم ما وليدی شې، خو کله چې الله تعالی غره ته تجلي وکړه، غر ټوټې ټوټې شو او موسی علیه السلام بې سده شو، کله چې راپه سد شو وئې ويل: ربه ! پاکي تا لره ده، زما دې توبه وي، زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی هغه کس یم چې په دې خبرې ایمان راوړم چې انسان د الله تعالی له لیدو ډېر عاجز دی او دا د بایبل د لیکونکي په خوله یو سخت ګوزار دی چې په لسهاوو ځایونو کې ئې دا ادعا کړې چې خدای دې او هغه ته، دلته او هلته راڅرګند شو!! مونږ چې لمر ته په رڼو سترګو نه شو کتلی، د ځمکې او آسمانونو هغه پیدا کوونکی رب به څنګه په خپلو دغو سترګو او دلته په دنیا کې ولیدی شو چې دا لمر د هغه د عظمت په وړاندې د مشنګو د دانې په څېر دی!!؟ د لمر رڼا به د الله تعالی د تجلي په وړاندې څه حیثیت ولري؟

• قرآن د بایبل دا ادعا هم ردوي چې وایي د موسی علیه السلام یوه معجزه دا وه چې لاس به ئې په جامه کې د ننه کړ نو د پېس په شان به داغجن او سپین راووت!! قرآن وایي چې لاس به تك سپین، ځلانده او بې داغه وو. نه د پېس په څېر داغجن، طبیعي ده چې ځوك داغجن لاس ته د معجزې په سترګه نه ګوري، سپین ځلانده او بې داغه لاس په محاوراتو کې معمولاً د دې لپاره کارول کېږي چې د یو چا پاکوالی، پاك لمنتوب، صفایي او له ګناه او غدر نه لرې والی بیانول په پام کې وي، په ټولو ژبو کې هغه چا ته چې په غدر، دوکې او خیانت نه وي ککړ ویل کېږي: لاس ئې سپین دی، همداراز خپله عصا د خپل توان او ځواك او خپلو ذاتي امکاناتو لپاره د استعارې په توګه کارول کېږي، که څه هم دا دواړه د موسی علیه السلام معجزې وې، خو په دې سره مونږ ته قرآن د یوه واقعي مشر دوې نورې ځانګړتیاوې راښیي:

۱- د هغه لمن بې داغه وي، د هغه په شخصیت کې ځوك تور داغ نه شي موندلی، پاك لمنتوب او سپېڅلي اخلاق ئې په حقانیت او رښتونولۍ شهادت ورکوي.

۲- له خپلې (عصا) سره د دښمن مقابلې ته درومي، له الله تعالی پرته په هیچا بروسه او توکل نه کوي او د نورو د تائید او ملاتړ په اعتماد مبارزې ته ملا نه تړي.

• قرآن په دې سره مونږ ته دا درس هم راکوي چې که ستا (لاس سپین) وي نو د فرعون مقابله په یوې (عصا) سره هم کولی شې، الله تعالی به ستا په دغې (عصا) کې هغه قوت او ځواك ږدي چې د فرعون د مجهزو لښکرو په وړاندې درته کافي وي، قرآن په دې ټینګار کوي چې د ښکېلو ځواکونو تر منځ نښتو کې د برې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې پرېکړه د تجهيزاتو، عدد او عدة له مخې نه کېږي، داسې نه ده چې مجهز لوری به خامخا بری ترلاسه کوي او د وسايلو له پلوه کمزوری اړخ به خامخا ماتې خوري، بلکې د دواړو لوريو اخلاقي او معنوي حالت د نښتو پای ټاکي، وروستۍ بريا به د هغه چا په برخه کېږي چې له فکري او اخلاقي لحاظه پر خپل حريف برلاسى وي!! دلته هم الله تعالى موسى عليه السلام ته فرمايي چې تاسو او ستاسو پلويان به زما د آيتونو په وجه برلاسي وئ، يعني ستاسو د برلاسي او پر دښمن د غلبې لپاره همدا بينات او آيتونه کافي دي.

- د موسى عليه السلام د دې دواړو خبرو چې ويل ئې: (وېرېږم چې وبه مې وژني)، (وېرېږم چې دروغجن به مې وګڼي) معنى دا ده چې: ښايي ما ته د دې فرصت هم رانه کړی شي چې خپل پيغام خلکو ته ورسوم، په قتل تورن يم، له تلو سره سم به زما د وژلو پرېکړه کوي او بني اسرائيل به ما ته د شك په سترګه ګوري، ځکه چې زه څه موده د فرعون په کور کې پاتې شوی يم، زما په اړه دا فکر کوي چې د قيادت او مشرۍ شوق او تلوسه ئې د فرعون له کوره ترلاسه کړې، د دې په ځای چې ما يو پيغمبر وګڼي ما به د اقتدار وږی او د پيغمبرۍ دروغجن مدعي وشمېري!! ګورئ چې موسى عليه السلام هم د قبطيانو له غبرګونه اندېښنه لري او هم د اسرائيليانو، هم له دوست نه او هم له دښمنه. قرآن حالات داسې انځور کړي چې موسى عليه السلام له هيڅ پلوه د مصر شرايط د ځان او خپل دعوت په ګټه نه ګڼي، يوازې دی، د دې دروند پېټي د وړلو توان او حوصله په ځان کې نه ګوري، فقط يوه عصا ورسره ده، نه د دوست مثبت غبرګون ته طمع لري او نه د دښمن له پلوه څه ډاډ او اطمئنان لري، خو له دې ټولو سره سره وروستۍ فتح د ده په برخه شوه او مجهز دښمن ئې له ماتې سره مخامخ شو!!

موسى او هارون د فرعون په دربار کې

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: (د قوم له مشرانو سره له ليدو وروسته موسى او هارون فرعون ته ورغلل او ورته وئې ويل: مونږ د خدای له لوري، د بني اسرائيلو د خدای له لوري تا ته يو پيغام راوړی، هغه فرمايي: زما قوم پرېږده چې صحرا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ شي او زما عبادت وکړي!! فرعون ورته وويل: خداى څوك دى چې زه ئې خبرې واورم او بني اسرائيل آزاد کړم؟... دوى ورته وويل: ... د عبرانيانو خداى مونږ ته ويلي چې د دريو ورځو په مزل واټن صحرا ته ولاړ شو او هلته د خپل خداى لپاره قرباني وکړو، که دا کار ونه کړو نو هغه به مو په بيمارۍ يا جنګ سره ووژني!! فرعون د دوى خبره ونه منله، ... په بني اسرائيلو ئې شاقه کارونه لازيات کړل... فرعون ته د شکايت لپاره ورغلل، هغه ئې شکايت ته اعتناء ونه کړه... له قصره د راوتلو په وخت کې ئې موسى او هارون ته چې د قصر په خوله کې ورته منتظر ول وويل: خداى دې زمونږ غچ له تاسو واخلي چې مونږ مو د فرعون او د ده د درباريانو له نظره وغورځولو او زمونږ د وژلو بهانه مو په لاس ورکړه!! موسى خداى ته شکايت وکړ چې ولې خپل قوم له کړاوونو سره مخامخ کوې؟ آيا زه دې د همدې لپاره رالېږلى وم؟ خداى ورته وويل: اوس به وګورې چې زه له فرعون سره څه کوم؟ داسې به ئې تر فشارونو لاندې ونيسم چې نه يوازې زما قوم پرېږدي بلکې په زور ئې له مصره وشړي، زه همغه خداى يم چې ابراهيم، اسحاق او يعقوب ته د قادر او مطلق خداى په توګه ورڅرګند شوم خو د خداى په نامه مې ځان ورمعرفي نه کړ!! ما له دوى سره وعده کړې ده چې د کنعان سيمه به دوى ته بخښنم، ... خداى موسى ته امر وکړ چې بيا فرعون ته ورشه... هغه ورته وويل: چې بني اسرائيل زما خبره نه اوري نو فرعون به ئې څنګه واوري؟ ...)

د بايبل د دغو خبرو په وړاندې بايد لږ توقف وکړو او ناسموالى ئې په ګوته کړو: د بايبل د ادعا له مخې موسى عليه السلام د فرعون ليدو ته ورغلى او هغه ته ئې له ځانه دا خبره کړې چې د عبرانيانو د خداى پيغام ستا لپاره دا دى چې د خداى قوم؛ بني اسرائيل پرېږده چې له مصره د دريو ورځو په واټن صحرا ته ووځي او هلته خداى ته خپلې قربانۍ وړاندې کړي، ګواکې دا يو چم او چل وو، غوښتل ئې بني اسرائيل په دې پلمه له مصره ووځي او کنعان ته ولاړ شي!! قرآن دا ادعا ردوي او فرمايي چې موسى عليه السلام فرعون ته همغه څه ويلي چې هر پيغمبر ئې ولس او د ولس واکمنانو ته وايي، هغه ئې په الله تعالى او آخرت ايمان ته رابللى، د نورو اساسي خبرو په ضمن کې ئې هغه ته ويلي چې د بني اسرائيلو له تعذيب، ځورولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په اسارت او غلامۍ کې د دوی له ساتلو نه لاس واخله، پرېږده چې آزاد ژوند وکړي، که ترې وېرېږې او د همدې لپاره ئې په اسارت او استضعاف کې ساتې او زامن ئې ورته وژنې نو پرې ئې ږده چې له مصره ووځي او د خپلې خوښې سیمې ته له مونږ سره ولاړ شي... فرعون ورته وویل: آیا ته همغه نه یې چې ماشوم وې او مونږ وروزلې او د خپل عمر څو کلونه دې زمونږ خوا کې تېر کړل؟ او خپل هغه کار دې هم وکړ، حال دا چې هغه وخت ته هم (زمونږ په څېر) د کافرانو له ډلې وې، وئې ویل: هغه کار مې په داسې حال کې کړی چې له لارورکو او ناپوهانو څخه وم (په ناپوهۍ کې هغه کار رانه شوی، اعتراف کوم چې هغه وخت زه هم ستاسو په څېر لار ورکی وم) نو کله چې له تاسو ووېرېدم درنه وتښتېدم، نو زما رب راته حکم راکړ او له پیغمبرانو څخه ئې وګرځولم او دا پېرزوینه چې ته ئې پر ما منت ږدې، د دې وجه خو دا ده چې تا بني اسرائیل غلامان کړي (که دوی آزاد وی ولې به زه د خپلې مور له غېږې محرومېدم، ستا لاس ته به درتلم او ستا تر روزنې لاندې به نیول کېدم او ولې به تا نن د دغې خبرې منت پر ما ایښودو او خپله دا پېرزوینه به دې ما ته رایادوله؟!!) د قرآن الفاظ دا دي:

ÇÈ إِسرَائِيلَ Ÿí/ $ZèB @Åö Þ& ÇÈ ûüÜ=»è$É ‘ ÂqB‘ $R] wqà)ù šc qãèö $‹ïù

Mùèù ÓÉ$7 G=èù Mùèùr ÇÑÈ ûüZÅ 8ìçå ôB $ZŠü M#9r #%‹Ïr $ZŠü 7 Îhçó9& A$%

$£9 N3ZB Nöÿù ÇÈ û,Î$Ò 9$`B Dr #] $gçèù A$% ÇÈ šú ïÿ»3$šÆ B MR&r

Þ& ¥?ã $k]3? pJè 7 üÿr ÇÈ ûüÎ™ö3$`B ÓÍ=è_r $V6ã ’În ’Í = dqù N3ÿÅ

ÇÈ إِسرَائِيلَ Ÿí/ N%7ã الشعراء: ١٢-٢٢

د بایبل د لیکوال دا بد عادت دی چې تل د خپلو قصو اتلان داسې انځوروي چې په چل او چم سره غواړي خپلو موخو ته ځان ورسوي!! او له دې نه د لیکوال مقصد دا دی چې د بایبل منونکي او پلویان ذهناً دې ته چمتو کړي چې ومني په مکر او چل سره ځان خپل هدف ته رسول د اتلانو او پیغمبرانو کار دی!! کاش ده داسې یوه پلمه جوړه کړې وی چې فرعون ته د منلو وړ او معقوله برېښېدی، موسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

عليه السلام به څنګه د فرعون په څېر یوه ستر ظالم ته وایي چې خدای تا ته دا پیغام لېږلی چې بني اسرائیل پرېږده له مصره صحرا ته ووځي او هلته خپل خدای ته خپلې قرباني ورانديږ کړي!! آیا موسی علیه السلام په فرعون باندې د داسې ساده او کم عقله انسان ګمان کاوو چې دا پلمه به ومني او د وتلو اجازه به ورکړي؟!!

- قرآن د بایبل دا خبره هم ردوي چې د بني اسرائیلو مشرانو موسی علیه السلام د خپلو ستونزو لامل ګڼلی او شکایت ئې ترې کړی او ده له هغه څه شکایت کړی چې الله تعالی له بني اسرائیلو سره کول!! د دې ادعا په خلاف فرمایي چې موسی علیه السلام بني اسرائیلو ته د صبر او له الله تعالی نه د مرستې غوښتو توصیه وکړه:

ôÏB ãt±„ `B $gêfqã+ Ú ö¨{$žc Ï ÿ¿ÿ¢ô $ « $Î {qãèG¨ö$ïnBöq)Ï 4 › qã A$%

الاعراف: ۱۲۸ ÇÊÈ šú ü)Éb Ë ü)É Éè¯$ r ¼ÍŠ$6Ïã

موسی خپل قوم ته وویل: له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ، یقیناً چې ځمکه د الله ده، له خپلو بندګانو نه ئې چې چا ته خوښه وي په میراث ئې ورکوي او نېکه پایله د متقیانو ده (وروستی بری د هغه چا په برخه کېږي چې له بې صبرۍ ځان وساتي او له الله تعالی پرته بل چا ته د مرستې لاس اوږد نه کړي)

او د بني اسرائیلو همتناك او له شهامته ډك ځواب داسې بیانوي:

š• îûãb Ÿ Ìä$š 4 ¤ã A$% $YKÿ$Å $B ‰è/ . `Ïr $Z‹ÏÜ? b Ÿ èŒ`Ï `B $Y/ Ëré {Œ$%

الاعراف: ۱۲۹ ÇÊÈ bqè=Jè? #øŸ2 •Ä Z‹ù Ç Ú ö¨{$’Î Nä6 ÿî÷ Gó /r Nä2 ïr%ã

وئې ویل: ستا له راتلو د مخه هم کړول شوي یو او له راتلو وروسته دې هم، (موسی علیه السلام) ورته وویل: امید دی چې رب مو ستاسو دښمن هلاك کړي او د ځمکې خلافت درپه برخه کړي او بیا وګوري چې تاسو څنګه عمل کوئ.

د قرآن د وینا له مخې بني اسرائیلو په مېړانې او صبر سره د موسی علیه السلام ملګرتیا کړې او د همدغه صبر په سبب الله تعالی پر دښمن بری ورکړ او د نړۍ پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو قومونو او ولسونو ئې دوی ته فضیلت ورکړ.

ÓÉ$ $g/Ì»óBr ÇÚ öR$ šX Í»±B šc qãèÒ Fóç(qç. šú ïŸ$ Pö)$ $Zø r

$B $RöBŠr (rç¹ $JÎ إِسرَائِيلَ Ûí/ 4?ã 4_óß $š• Îr $MJÎ. ßM$?r $kŽÏ $Zø»/

Ç‌ÌÐÈ šc qã‌èe/ (qç$Ÿ2 $Br ¼çãö%r Üc öãöi ßZóÁ/ šc %. القصص: ١٣٧

او د هغې ځمکې ختیځې او لوېدیځې برخې چې برکتونه مو په کې ایښي وو هغه قوم ته په میراث ورکړې چې په استضعاف کې ساتل کېدل او ستا د رب غوره وینا د بني اسرائیلو په اړه په دې سبب بشپړه شوه چې صبر ئې وکړ او هغه څه مو ویجاړ کړل چې فرعون او قوم ئې جوړول او لوړول.

دلته د بایبل په وینا کې جدي تناقض ګورو. له یوې خوا بني اسرائیل داسې معرفي کوي چې د فرعون په غلامۍ کې راضي وو او پر موسی علیه السلام ئې دا اعتراض درلود چې ولې ئې د مرګ له ګواښ سره مخامخ کړل، خو له بلې خوا وايي چې دوی له مصر نه د وتلو په اړه له موسی علیه السلام سره موافق ول او د همدې لپاره د دوی مشران د فرعون لیدو ته ورغلي وو. پوښتنه دا ده چې هغه ولس به څنګه د یوه انقلابي مشر قیادت ومني، پاڅون ته به ملا وتړي او له ده سره به یوځای هجرت ته تیار شي چې هغه ته ئې ځواب دا وي: ستا په سبب فرعون او درباریان ئې له مونږ ناراضه شوي، له مونږ ئې مخ اړولی او په مرګ مو ګواښي!! آیا دا د یوه ستر پیغمبر په نسبت لوی اتهام نه دی چې خدای ته ئې شکایت وکړ چې ولې خپل قوم له کړاوونو سره مخامخ کوې؟ آیا زه دې د همدې لپاره رالېږلی وم؟ آیا د بایبل دا ادعا به کوم عقلمن او په دین پوه انسان ومني چې وايي: خدای موسی ته امر وکړ چې بیا فرعون ته ورشه... هغه ورته وویل: چې بني اسرائیل زما خبره نه اوري نو فرعون به ئې څنګه واوري؟

د هارون عصا

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (خدای موسی او هارون ته وویل: دا ځل به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر پاچا له تاسو معجزه وغواړي، نو هارون دې خپله عصا د فرعون په مخکې پر ځمکه وغورځوي، عصا به مار شي... موسی او هارون بيا فرعون ته ورغلل... هارون د فرعون او درباريانو په وړاندې خپله عصا پر ځمکه وغورځوله او مار ترې جوړ شو، فرعون د مصر حکيمان او جادوګران راوغوښتل، هغوی هم د خپل جادو په مرسته همدا کار وکړ، خپلې عصاګانې ئې پر ځمکه وغورځولې او ماران ترې جوړ شول، خو د هارون مار د جادوګرانو ټول ماران وخوړل...خو د دې معجزې له ليدو سره سره د فرعون زړه سخت پاتې شو... بيا خدای موسی ته وويل: سبا هغه عصا درسره واخله چې مار ترې جوړ شوی وو، د نيل ژۍ ته ورشه، د فرعون تر راتلو انتظار وکړه، ورته ووايه: ... اوس به خدای داسې کار وکړي چې پوه شې هغه خدای دی... زه به د ده په امر د نيل اوبه په يوه ګوزار سره په وينو بدلې کړم... هارون د پاچا او درباريانو په وړاندې د نيل اوبه په خپلې عصا ووهلې او په وينو بدلې شوې، ټول ماهيان مړه شول او اوبه ګنده شوې، ...خو د فرعون زړه همغسې سخت پاتې شو... له دې نه يوه اونۍ وروسته خدای موسی ته وويل: فرعون ته ورشه او ورته ووايه: زما قوم پرېږده چې ولاړ شي او زما عبادت وکړي، که نه نو ټول مصر به له چنګاښو درته ډک کړم، د نيل سيند به داسې له چنګاښو ډک شي چې بهر به راووځي او ستا د قصر په لوري به هجوم راوړي... ستا د خوب خونې، د اوړو نغريو او تنورونو ته به ځان ورسوي... هارون خپله عصا د نيل سيند، چينو او حوضونو ته اوږده کړه، ټول له چنګاښو ډک شول... خو مصري جادوګرانو هم په خپل جادو سره همدا کار وکړ او ډېرې زياتې چنګاښې ئې راپيدا کړې!! فرعون له موسی نه وغوښتل چې خپل خدای ته دعا وکړي چې دا بلا زمونږ له سره لرې کړي، ژمنه کوم چې په هغه صورت کې به بني اسرائيل پرېږدم چې ولاړ شي او د خپل خدای لپاره قرباني وکړي... موسی دعا وکړه... ټولې چنګاښې مړې شوې ... خو بيا هم د فرعون زړه نرم نه شو... بيا خدای موسی ته وويل: هارون ته ووايه چې سبا خپله عصا پر ځمکه ووهي تر څو ټول مصر له ماشو ډک شي... همداسې ئې وکړل او ټول مصر له ماشو ډک شو او پر خلکو ئې بريد پيل کړ... د مصر جادوګرانو وغوښتل چې همدا کار وکړي خو دا ځل موفق نه شول... نو فرعون ته ئې وويل: په دې کار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتماً خدای لاس لري... خو بیا هم د فرعون زړه نرم نه شو... وروسته په همدې توګه د مچانو، طاعون، دانو، ژلۍ، ملخ او سختې تیارې داسې یادونه کوي لکه چې ئې د مخکنیو مصیبتونو یادونه کړې، الفاظ ئې تکراري او جملې ئې سره ورته، هرځل د هارون په عصا یو له دغو مصیبتونو پر مصریانو مسلط شوی او بیا فرعون له موسی غوښتي چې دعا وکړي... د موسی علیه السلام د دعا په وجه مصیبت ترې دفع شوی خو فرعون په خپل قول عمل نه دی کړی!! په پای کې لیکي چې فرعون موسی علیه السلام ته وویل: زما له مخې لرې شه او بیا مه راځه که نه نو وژل کیږې، موسی ورته وویل: لکه څنګه چې تا وویل بیا به ما ونه ګورې، نو خدای موسی ته وویل: داسې بلا به پر فرعون او د ده پر قوم راولم چې دی به په خپله له تاسو وغواړي چې له مصره ووځئ!! د اسرائیلیانو ښځو ته ووایه چې له وتلو مخکې له خپلو مصري ګاونډیو نه سره او سپین زر (په امانت) ترلاسه کړي!!! نو موسی فرعون ته وویل: خدای فرمایي: نن نیمه شپه به د مصر له منځه تېر شم، (په همدې سره به) د مصري کورنیو ټول مشران زامن ومري، د فرعون له مشره زویه چې د ده ځای ناستی دی نیولې د هغې وینځې تر زوی پورې چې کار ئې په مېچنې سره د غنمو وړه کول وي، حتی د مصر د څارویو لومړي بچیان به هم ومري!!! ... نو دغه وخت موسی له غصې سره د فرعون له قصره ووت،...)

دلته د بایبل ګڼ شمېر خبرې د سالم عقل او صحیح الهي دین خلاف دي او قرآن ئې ردوي:

بایبل داسې ښیي لکه چې موسی علیه السلام څو اونۍ سر په سر د فرعون په دربار کې تېرې کړې وي او په همدې مودې کې خدای په وار وار ورته راغلی او ده ته ئې د نوې معجزې ښودلو لارښوونه کړې وي، ده هم خپلې ټولې معجزې د فرعون په حضور کې او له جادوګرانو سره په مقابله کې ښودلې دي، هر څه چې ده کړي جادوګرانو هم همغه کار کړی، دوی یوازې د ماشو په پیدا کولو نه دي توانېدلي!! دا هسې یوه بې بنسټه او په خرافاتو ولاړه خبره ده، هیڅ جادوګر، که هر څومره ماهر او چالاک وي، هیڅ شی نه شي پیدا کولی، نه مړ شی او نه ژوندی، د جادوګر کمال او هنر په دې کې وي چې د خلکو ذهن تر اغېز لاندې راولي او یو شی د خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلي بڼې په ځای په بدلې بڼې کې وګوري، جادوګر له دې پرته نور هيڅ نه شي کولی، له الله تعالی پرته نه څوك په جادو سره څه پيدا کولی شي او نه په بل څه سره، د قرآن د وينا له مخې جادوګرانو خپل پړي اچولي او په جادو سره ئې د خلکو په ذهن او سترګو داسې اغېز کړی چې دوی ته دا پړي د مارانو په څېر خوځنده وبرېښي، د پړو په ماهيت کې څه تبديلي نه ده راغلې د خلکو په سترګو اغېز پرېوتی. قرآن په دې اړه فرمايي: قرآن د سحر د ماهيت په اړه فرمايي:

ÇÏÌÈ Åëç@ $kX& Lèìs Å `Ë ïøÎ) @S ä ßgŠÅ ãr ß$7ïm #Œfù (qà)ä @/ A$% طه: ٦٦

(موسی عليه السلام جادوګرانو ته) وويل: نه؛ بلکې تاسو ئې وغورځوئ، نو هغه وخت د دوی د سحر په وجه د دوی پړي او عصاګانې داسې ورته وبرېښېدې چې ګواکې ځغلي.

يعني جادوګرانو په خپل جادو سره يوازې دومره څه کړي چې پر ځمکې پراته پړي او عصاګانې موسی عليه السلام او نورو ته داسې برېښېدلې چې ګواکې خوځي او ځغلي، د دوی په جادو سره د دغو شيانو په ماهيت کې څه تبديلي نه ده راغلې، بلکې د خلکو ذهن ته داسې ورغلې چې دا پړي او عصاګانې د مارانو په څېر ځغلي او په دې سره د بايبل د ټولو هغو ادعاګانو ترديد شوی چې وايي: جادوګرانو دا او هغه شيان راپيدا کړل!!

- د ټولو معجزو موخه دا ښودل شوې چې فرعون د بني اسرائيلو پرېښودو ته اړ کړي، نه دا چې مصريان پر خدای ايمان راوړي، له کفر او شرك نه لاس واخلي او د الله تعالی دين ته غاړه کېږدي!! خو که تاسو په دې اړه د قرآن وينا ته ځير شئ وبه ګورئ چې موسی عليه السلام فرعون او مصريانو ته جامع او بشپړ پيغام لري، د بني اسرائيلو آزادي د اساسي مسايلو په ضمن کې او د يوې ثانوي موضوع په څېر مطرح کوي.
- که معجزې يوازې فرعون ته ښودل کېدې او مقصد ئې دا وو چې فرعون بني اسرائيلو ته له مصره د وتلو اجازه ورکړي، ولې ئې په ټولو مصريانو دا مصيبتونه راوستل؟ ولې ئې د ټولو مصريانو حتی د هغو وينځو مشران زامن هم ورته وژل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېچني ئې چلولې؟!! آیا دا خبره د کوم انسان عقل منلی شي چې الله تعالی د مصریانو د زامنو د وژلو لپاره په خپله د مصر له منځه تېر شوی؟!! او آیا الله تعالی د چا د وژلو لپاره دې ته اړ کېږي چې ځمکې ته راکوز شي او د هغه کلي له منځه تېر شي چې د کلیوالو د وژلو پرېکړه ئې کړې؟!! دا هره ورځ چې انسانان د الله تعالی په اراده پیدا کېږي او مري، داسې مري لکه چې بایبل وايي؟! او تر ټولو مسخره خبره خو لا هغه ده چې بایبل تر دې وروسته کړې او لیکلي ئې دي چې خدای به په مصر کې د بني اسرائیلو او مصریانو کورونه له دې نښې سره بېلوي چې د بني اسرائیلو د کورونو دروازې به د قربانۍ په وینو سرې شوې وي او د دغو وینو په لیدو سره به د بایبل خدای له دغو کورونو تېرېږي، یوازې د مصریانو کورونو ته به ننوځي او د دوی مشران زامن به وژني!!!

- ګورئ چې بایبل دلته هم خدای داسې معرفي کوي چې بني اسرائیلو ته د غدر او خیانت لارښوونه کوي، وايي چې خدای موسی علیه السلام ته ویلي وو: د اسرائیلیانو ښځو ته ووایه چې له خپلو مصري ګاونډیو نه د سرو او سپینو زرو ښه ډېرې ګاڼې (په کومه پلمه) ترلاسه کړي، چې بیا ئې د وتلو په وخت کې له ځانه سره یوسي!! آیا ممکنه ده چې د ځمکې او آسمانونو رب به خپلو بندګانو ته داسې د غدر او خیانت درس ورکوي!!

د فصح عید

بایبل تر دې عنوان لاندې داسې کاږي: خدای موسی او هارون ته وویل: له دې وروسته به ستاسو لپاره دا میاشت د کال لومړۍ او تر ټولو مهمه میاشت وي... هر کال به د دې میاشتې په لسمه هره کورنۍ یو وری تیاروي، که د کورنۍ شمېر کم وي په خپل ګاونډ کې له بلې وړې کورنۍ سره دې ګډ شي، دا وری یا سېرلی به نر، بې عیبه او یو کلن وي، د همدې میاشتې د څوارلسمې په مازدیګر دې ټول اسرائیلیان دا وري قرباني کړي او د هغوی وینې دې د دروازو د ولاړو تیرانو او د هغو خونو د دروازو پر سر وشیندي چې د وري غوښه په کې خوړل کېږي، په همدې شپه دې دا غوښه وریته کړي او له پتیرې ډوډۍ او ترخو سابه سره دې وخوري،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښه به اومه او په اوبو کې پخه شوې نه خوري، بلکې ټوله به د سر، پښو، زړه او ینې په شمول وریته او ټوله به د همدې شپې تر سهاره خوري، که څه پاتې شوه هغه به سوځوي (د دې لپاره چې غیر یهودي ته ئې تر پاتې کېدو سوځول غوره دي)، د وري له خوړو مخکې به خپلې څپلۍ په پښو کوئ، خپله عصا به په لاس کې نیسئ او د سفر لپاره به تیاربږئ...دا مراسم به د خدای فصح په نامه یادېږي، دا ځکه چې زه خدای یم او نن شپه به د مصر له سیمې تېرېږم او د مصریانو ټول مشران زامن او د دوی د څارویو لومړي پیدا شوي بچیان به وژنم او د دوی خدایانو ته به سزا ورکوم، کومې وینې چې تاسو د دروازو پر تیرانو شیندلې دا به د دې نښه وي چې دا کورونه ستاسې دي، زه به ئې په همدې سره پېژنم، له هغوی به تېرېږم او یوازې مصریان به وژنم!!! هر کال به د دې ورځې په یاد جشن نیسئ، په دې جشن کې چې اووه ورځې به وي یوازې پتیره ډوډۍ خورئ، په لومړۍ ورځ به خمیره له کوره بهر وړئ... ځکه که څوك په دغو ورځو کې د خمېره شوو وړو ډوډۍ وخوري له اسرائیلیانو نه به شړل کېږي، په لومړۍ او اوومه ورځ به ټول په ګډه د خدای عبادت کوئ، په دغو دوو ورځو کې به د خوراك له برابرولو پرته بل هیڅ کار نه کوئ!! بايبل دلته دا خبره درې ځلې تکراروي چې په دغو اووه ورځو کې به یوازې پتیره ډوډۍ خورئ، په کور کې به خمېره نه ساتئ، چا چې خمیره ډوډۍ وخوړله له اسرائیلیانو نه به طرد کېږي!!! دا به تر ابده پر تاسو واجب وي... دا د دې لپاره چې په دغې ورځې ما له مصره وژغورلئ!!!

لکه چې ګورئ دا برخه هم له ډېرو مسخره او خندوونکو خبرو ډکه ده، چې ځینې ئې دا دي:

- آیا دا عجیب مذهب نه دی چې د یو کلن وري حلالول، وریتول او په خپله ئې خوړل یو مهم مذهبي کار ګڼي؟!! داسې نه چې هغه حلال کړئ او د الله تعالی په نامه ئې فقیرانو او مسکینانو ته ورکړئ!! قرباني خو دې ته ویل کېږي چې څوك له یوه غوره شي، د یوه سپیڅلي هدف لپاره تېر شي، نه پوهېږو چې د داسې وریتې غوښې خوړلو ته څنګه د قربانۍ نوم ورکوئ؟!!
- آیا کېدی شي الهي دین انسانانو ته ووایي چې د خپلو کورونو او خونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازې د قربانۍ په وینو ولړئ؟!! آیا داسې دین به د سالم فطرت خاوند ومني؟!! او په خاصه توګه چې دا په وینو د دروازو لړل د دې لپاره ضروري ګڼي چې خدای ته د یوې نښې په توګه وي او په دې سره پوه شي چې دا کور او دا خونه د اسرائیلیانو ده، نو هلته به له ننوتلو ډډه کوي او د دوی زامن به نه وژني؟!!!

• ګورئ چې د بایبل له نظره مهم مسایل کوم دي؟ د ثواب کار کوم دی او د ګناه کار کوم؟ خدای په څه راضي کېږي او په څه ناراضه کېږي؟ د بایبل خدای د پتیرې ډوډۍ په خوړلو راضي کېږي او د خمیره ډوډۍ په خوړلو دومره غصه کېږي چې خوړونکی ئې له خپل نازولي قوم نه د شړلو او رټلو وړ ګڼي!!! آیا داسې دین ته څوك الهي دین ویلی شي؟ آیا هغه دین یو انساني دین کېدی شي چې د انسان د ژوند اړوند ټول مهم او اساسي مسایل ئې له پامه غورځولي وي او ترکیز ئې په دغسې مسایلو وي؟!!

راشئ وګورو چې قرآن د موسی علیه السلام د قصې د دغې برخې په اړه څه وایي او د قرآن او بایبل د ویناوو ترمنځ څومره ژور توپیر شته، دا څومره لوړ، جامع او اغېزناك او هغه بل څومره ټیټ، بې محتوی او بې ارزښته!!! قرآن فرمایي:

7 ç¡Å ¢p r& A$% Ç!È šú ü¨qã ó J$$`Œ 7 Z-èô Ÿ(“ Îö î $g»9Ï N õ ƒB$È! A$%

#Œ û ç$ Á ã 4+ù Ç!È ûü¨ ‰¢ Á 9$šÆ Œ M Ÿà2 bÎ ÿ Î Nü A$% Ç!È &ü7B ¡ó´ Î

bÎ ÿq m Z Jü A$% Ç!È ûïÌ»Z-ï ã Ò ø ‘ d #Œ û ¼ç‰ƒ í “Rr Ç!È ¨ü7B è ‘ d

šc râã û #Œ$Jù ¾ ó Å Î Nà6 Ê ö ô Œ Nä _ Ì b& ¨ Ì ã Ç!È Ò Šîæ ¡Å » ¡ 9 # ‹ » d

5 Šîæ A$-s ™ è à6 Î š, q ç Ç!È ûïÎ Å»m È%‰ J$$’ î ç] è ç { &r Å ö (

Ç!È bqã Ü G Lê R& @ d Ä $Z-ï @ Šr Ç!È 5qè B 5q M ») ‹ Ü ï ä s ¡ 9$ì Ü ã ù Ç!È

ûÉ böã ÿ) (q % ä s ¡ 9$ä ` $-Û-ù Ç!È ûü Î»ó $Á d (qç. bÎ o• s ¡ 9$RÎ ® $Z-è9

M¦; A$% Ç!È ûüÎ S) 3 $` Ü © [Ï Nä R Ïr Nè R A$% Ç!È ûüÎ»ó $ß u $Zä bÎ #• ô Ÿ($Z9

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

الشعراء: ۲۹-۵۱

(فرعون موسی علیه السلام ته) وویل: که له ما نه پرته دې بل معبود غوره کړ له زندانیانو څخه به دې وګرځوم، (هغه ورته) وویل: (زندان ته مې لېږې) که څه هم (د خپل حقانیت د اثبات لپاره) څرګنده نښه درته وړاندې کړم؟! هغه ورته وویل: رائې وړه که رښتونی یې! نو خپله عصا ئې وغورځوله چې ښکاره مار ترې جوړ شو او خپل لاس ئې راوایست چې لیدونکو ته روڼ او ځلانده وو، (فرعون) په خپلې خوا کې درباریانو ته وویل: دا خو ډېر پوه جادوګر دی، غواړي په خپل جادو سره مو له خپل ملکه وباسي، نو څه مشوره راکوئ؟ وئې ویل: ده او ورور ته ئې مهلت ورکړه او په ښارونو کې ټول راغونډوونکي (جارچیان) وګماره، تر څو ټول پوه ماهر جادوګران درته راولي، نو جادوګران د معلومې ورځې ټاکلي ځای ته راغونډ کړی شول او خلکو ته وویل شو: آیا تاسو هم راغونډېدونکي یئ، تر څو د (موسی په ځای د خپلو) دغو جادوګرانو متابعت وکړو، (په خاصه توګه هغه وخت چې) دوی برلاسي شي، نو کله چې جادوګران راغلل فرعون ته ئې وویل: که مونږ برلاسي شوو نو آیا مونږ ته به حتماً څه انعام او اجوره راکول کېږي؟! وئې ویل: هو! او په هغه صورت کې خو به تاسو (دربار ته) د مقربینو په ډله کې وئ!! موسی ورته وویل: څه چې (د جادو ښودلو لپاره) غورځوئ وئې غورځوئ!! نو خپل پړي او عصاګانې ئې وغورځولې او وئې ویل: د فرعون په عزت قسم چې مونږ هرو مرو غالبېدونکي یو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو موسی خپله عصا وغورځوله چې ناڅاپه ئې هغه څه تېرول چې دوی په درواغو جوړول، نو جادوګران په سجده پرېوتل او وئې ویل: په رب العالمین مو ایمان راووړ، د موسی او هارون په رب، (فرعون) وویل: آیا تر دې د مخه چې زه اجازه درکړم تاسو ایمان راووړ؟!! په دې کې شك نه شته چې دی ستاسو هغه مشر دی چې جادو ئې درښودلی، نو اوس به پوه شئ، حتماً به ستاسو لاسونه او ستاسو پښې بدل بدل پرې کړم او تاسو ټول به په دار وځړوم، (دوی ورته) وویل: باك نه شته، مونږ د خپل رب په لوري ورګرځېدونکي یو، طمع مو دا ده چې زمونږ رب به زمونږ خطاګانې په دې خاطر راته وبخښي چې لومړني ایمان راوړونکي شوو)

د قرآن په دې موجزو او مختصرو الفاظو کې هومره پراخ او ژور مطالب او لارښوونې پرتې دي چې له شرحې او تفصیل نه ئې یو کتاب جوړېږي، ځینې مهمې برخې ئې دا دي:

- فرعونان په دلایلو نه قانع کېږي، د حق د لارې مبارزین دې له ظالمو او فرعون صفته واکمنانو دا طمع نه کوي چې د دوی دلایل به ومني او له مخالفته به لاس واخلي.
- لکه څنګه چې فرعون د موسی علیه السلام مقابلې ته د مصر جادوګران راوړاندې کړل، همدا راز به تل او د تاریخ په هر پړاو کې، د فرعون ملګري، د هر دیني تحریك په ضد، ټګمار مذهبي مشران راوړاندې کوي او د دین مقابله به په دین او د مذهب مقابله به په مذهب سره کوي، د حقپالو دعوتګرانو په ضد به د دین پلورونکو ټګمارو مذهبي مشرانو ډله لومړي خط ته لېږي.
- که غواړئ چې یو واقعي دعوتګر وپېژنئ او له دروغجن، ټګمار، دین خرڅوونکي او مذهب پلورونکي مذهبي مشر نه ئې تفکیك کړئ نو دا به د یوه ځلانده ملاك او معیار په توګه په پام کې لرئ چې له فرعونانو سره ئې چلند څنګه دی، د هغه مقابله کوي که د هغه مزدور دی، د ده په ضد خوځېږي که د ده په امر او اشاره، خدای ته د تقرب په لټه کې دی که فرعون ته!! قرآن دلته د موسی علیه السلام په مقابل کې ټګمار او د فرعون مزدور مذهبي مشران د جادوګرانو په څېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې انځوروي چې دا ئې ځانګړتیاوې ګڼي: د حقپالونکو په ضد د فرعون په امر راغونډېږي، له فرعون نه د مزد او اجورې طمع لري، تر ټولو ستر هدف ئې دا دی چې فرعون ته تقرب او نږدې والی ئې په برخه شي او د درباریانو په ډله کې ونیولی شي.

- د فرعوني نظامونو واکمنان به تل د دیني خوځښتونو په ضد په هغه دین او مذهب ترکیز کوي چې د دوی د واکمنۍ تر سیوري لاندې په ولس کې خور شوی، د قومي مذهب بڼه ئې غوره کړې، د ټولنې حاکم وضعیت د الهي مقدراتو مطابق او د الله تعالی د خوښې حالت ګڼي، ولس ته په دې حالت د قناعت توصیه کوي، له مخالفت نه ئې منع کوي، ولس ته ئې پیغام دا وي چې په روان وضعیت راضي اوسه، دا واکمنان د خدای سیوری ګڼه، له دې حالت سره مخالفت له الهي مقدراتو سره مخالفت بوله!! ګورئ چې فرعون ولس ته څه وایي: ولې د موسی په ځای د خپلو مخکنیو مذهبي مشرانو متابعت ونه کړو؟!!
- خو دغه لومړي خط ته لیږل شوي مذهبي مشران، هغه چې فرعون خلکو ته ویل: د موسی په ځای ولې د دوی متابعت ونه کړو!! کله چې د موسی علیه السلام د دعوت پر حقانیت پوهېږي او ایمان راوړي، د دوی په اړه د فرعون دریځ او پرېکړه دا ده: موسی ستاسو په څېر دی، ستاسو استاد دی، تاسو ته هم ده د جادو ښودنه کړې، په ګډه مو دا لوبه او توطئه جوړه کړې وه، که داسې نه وی نو ولې مو زما له اجازې مخکې خپله ماتې ومنله، د خلکو په وړاندې موسی ته تسلیم شوئ او ایمان مو راووړ؟ اوس به پوه شئ چې له تاسو سره څه کوم، لاسونه او پښې به مو بدل بدل سره قطع کوم.
- کوم ځواب چې جادوګران ئې په دې وخت کې فرعون ته ورکوي، ډېر عجیب، د پام وړ او ارزښتناك دی، وایي: هیڅ پروا مو نه شته، مرګ ته چمتو یو، دا مرګ خو له دې پرته بل څه نه دی چې مونږ د خپل پالونکي رب په لوري بیایي، هسې هم مرو او د خپل رب په لوري خامخا ورګرځو!! په دې سره قرآن مونږ ته له یوې خوا دا لارښوونه کوي چې پر خدای باندې ایمان انسان ته داسې جرأت او شهامت ورپه برخه کوي، دا جادوګران ګورئ چې څو شیبې مخکې د فرعون په امر راغونډ شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ، د ده لپاره ئې د موسی علیه السلام مقابله کوله، د فرعون پر سره ئې لوړه کوله او د ده د عزت او جلال په طفیل ئې خپله بریا یقیني او حتمي ګڼله، له فرعون نه ئې د اجورې طمع وه او تر ټولو ستر هدف ئې دا وو چې د فرعون د درباریانو په ډله کې ونیول شي، خو اوس او په الله تعالی باندې له ایمان نه وروسته په دوی کې دومره ژوره تبدیلي راغلې چې د فرعون د ګواښونو پروا نه کوي، له مرګه نه وېرېږي، مرګ د الله تعالی په لوري د تلو وسیله ګڼي او پرونۍ مادي طمع ئې اوس په معنوي تلوسې بدله شوې او موخه ئې دا ده چې الله تعالی ترې راضي شي او ګناهونه ئې ورته وبخښي!! له بلې خوا مونږ ته وایي چې د ایمان خاوند باید داسې وي، که تاسو په رښتیا په الله تعالی ایمان لرئ نو د فرعونانو له ګواښونو به نه وېرېږئ.

- د قرآن د وینا له مخې په مصریانو باندې دا عذابونه او مصیبتونه نازل شوي: قحطي، د حاصلاتو کموالی، طوفان، ملخان، کنې، چنګاښي، وینې، خو قرآن وایي چې د دې مصیبتونو وجه د دوی ګناهونه وو او هدف ترې دا چې دوی پند واخلي او له خپل کفر، شرك، ظلم او فساد نه لاس په سر شي.

ÇÎÌÈ brãž2 ¤ƒ óg¯è9 Ñ°•JV9$`B <È)Rr ûüŽÅ9$ bøãð A#ä $Rõ {&%)9r

الاعراف: ١٣٠

او یقیناً چې فرعونیان مو په قحطي او د حاصلاتو په کموالي سره ونیول تر څو پند واخلي.

ÑM»=Áÿß ÑM»ƒ#ä P$!$r í$ÿÒ9$r @$)à$r Š#•gø$r b$ùqÜ9$ Nÿõã $ZÙ™ö'ù

ÇÎÌÈ šú üBÍ•g€ $Bq% (qç.r (rŽ9ò6 GŸ$

الاعراف: ١٣٣

نو طوفان، ملخان، کنې، چنګاښي او وینه مو د بېلابېلو نښو (په توګه) پرې راولېږل او دوی لویي وکړه او یو مجرم قوم وو.

د دې آیت د (مفصلات) له لفظ نه په څرګنده توګه معلومېږي چې دا مصیبتونه په یوه وخت او یو په بل پسې نه دي نازل شوي بلکې په بېلابېلو وختونو کې نازل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي، يو کال قحطي راغلې، يو کال د باغونو او ځمکو حاصلات کم شوي، يو کال ملخانو د دوی پر فصلونو برید کړی، يو وخت طوفان پرې راغلی، بل وخت کنې او بيا چنګاښې پرې مسلط شوې او يو وخت د دوی اوبه د سرو وينو په څېر شوې او دا د بايبل د دې ادعا خلاف ده چې وايي دا ټول حوادث د څو اونيو په منځ کې او د موسی او هارون عليهما السلام په لاس او هغه وخت تر سره شوي چې دوی د فرعون له جادوګرانو سره مقابله کوله، د بايبل ادعا هم د عقل او واقع خلاف ده او هم د قرآن د وينا خلاف!! د الله تعالی سنت دا دی چې له مصيبت نه وروسته خپلو بندګانو ته د توبې او تجديد نظر موقع ورکوي، که پند وانه خلي، بل او بل مصيبت پرې راولي، په يوه وخت د ګڼ شمېر مصيبتونو يو په بل پسې راتلو سره د توبې او تجديد نظر مجال ختمېږي.

د فرعون د مشر زوی مړينه

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: خدای په نيمه شپه کې د ټولو مصريانو ټول مشران زامن ووژل، د فرعون له مشر زويه د هغه غلام تر زويه چې ترځمکې لاندې تور زندان کې پروت وو... په دغه شپه فرعون او درباريان راويښ شول ... ټولو په جګ غږ ژړا پيل کړه... فرعون په همدغه شپه موسی او هارون راوغوښتل او ورته وئې ويل: ژر له مصره ووځئ او اسرائيليان هم درسره بوځئ، خپل څاروي هم درسره روان کړئ... خو له وتلو مخکې ما ته دعا وکړئ، ... نورو مصريانو هم اسرائيليانو ته وويل: له مصره ووځئ... دوی له مصريانو نه ډېر سره او سپين زر هم واخيستل... او په دې توګه ئې د مصر ټولې شتمنۍ له ځان سره يووړې... شمېر ئې له ښځو او ماشومانو پرته نږدې شپږ سوه زره سړي وو... اسرائيليانو څلور سوه دېرش کاله په مصر کې تېر کړل...

دلته د بايبل څو عجيبو خبرو ته لږ ځير شئ:

- خدای په نيمه شپه کې مصر ته راغی، د مصر په ټولو کورونو وګرځېدو، له هغه کوره تېر شو چې دروازه ئې په وينو لړلې وه، د هر مصري کور ته داخل شو، د هغه مشر زوی ئې ورته وواژو، په دې وخت کې د اسرائيليانو شمېر نږدې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملیونه وو، طبیعي ده چې د مصریانو شمېر به هم لږ تر لږه څلور ملیونه وو، که هره کورنۍ لس کسان وګڼو نو د مصر د کورونو شمېر به شپږ لکه وو، د بایبل خدای چې د انسان په څېر دی او تګ ئې هم انسان ته ورته، ګام په ګام مخکې ځي، په پاتې نیمې شپې کې په دې شپږ لکه کورونو ګرځېدلی، شا وخوا څلور لکه مصري ځوانان ئې وژلي، بیا په همدې پاتې نیمې شپې کې فرعون موسی او هارون ځان ته غوښتي، هغوی ته ئې له مصره د وتلو او ده ته د دعا کولو خبره کړې!!! په همدې شپه د اسرائیلیانو ښځو د خپلو مصري ګاونډیو له مېرمنو نه ډېر سره او سپین زر ترلاسه کړي، هومره چې د مصر ټولې شتمنۍ ئې د ځان کړې او له ځان سره ئې وړې!!! نه پوهېږم مسیحیان او یهودان کومې بلا وهلي چې داسې مسخره خبرې مني، که یو ناول لیکونکی وغواړي چې ډېر حیرانووکی ناول ولیکي نو دا هڅه خامخا کوي چې خبرې ئې څه نا څه په عقل برابرې وي، که ډېر هوښیار خلك ئې ونه مني نو ځینې کم عقله خلك خو ئې ومني، خو د بایبل لیکونکي د دې پروا نه ده کړې، مسیحیان ئې داسې موندلي چې ګران درواغ تر آسان رښتیا ژر مني، د زوړ تاریخ هره خبره ورته مقدسه برېښي!! هر څه چې د دوی پلرونو ته منسوب شي او د انجیل او تورات په نامه وړاندې شي له تعمقه پرته ئې مني!!

- بایبل تر دې د مخه لیکلي وو چې په مصر کې د یعقوب علیه السلام د مېشتېدو په وخت کې د ده د کورنۍ د ټولو غړو شمېر اویا کسان وو او اوس لیکي چې څلور سوه دېرش کاله وروسته کله چې له مصره وتل نو یوازې د نارینه وو شمېر نږدې شپږلکه وو، یعني د ښځو او ماشومانو په شمول به لږ تر لږه دوه ملیونه ول او د دې معنی دا ده چې په دې مودې کې د دوی شمېر نږدې اته ویشت زره پنځه سوه ځله زیات شوی، که د بایبل دا له مبالغې ډکه محاسبه ومنو نو دا دوه ملیونه یهودان باید له نورو څلور سوه دېرشو کلونو تېرېدو وروسته اووه پنځوس ملیارده شوي وي، چې دا د ټولې نړۍ د موجوده نفوس نږدې لس برابره دی او بیا په تېرو نږدې دوه نیم زرو کلونو کې به د دوی شمېر څومره شوی وي؟!! آیا دا محاسبه ډېره خندونکې نه ده؟ ښایي د بایبل لیکونکي به غوښتلي وي چې همغه زړه بې بنسټه خبره رښتونې کړي چې بایبل خدای ته منسوب کړې او ویلي ئې دي: د یهودانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمېر به د آسمان تر ستورو او د ځمکې تر شګو هم زيات شي!! خو نن او په ۲۰۰۲ ميلادي کال کې د يهودانو مجموعي شمېر شپږو مليونو ته نه رسېږي!! بايبل دا خبرې په داسې وخت کې کړې دي چې د شمېرو په هکله ئې چا درواغ نه شوی ثابتولی، هغه وخت خو به تر زرو زيات رقم هم نه وو، چا دا محاسبه ورسره کوله چې اويا کسيزه کورنۍ څنګه په ۴۳۰ کلونو کې (يعني پنځه نسله وروسته) دوه مليونو ته ورسېده؟!! په دومره موده کې خو د سويانو په څېر د هغو حيواناتو شمېر هم دې حد ته نه شي رسېدی چې هر ځل ډېر بچيان زېږوي!! بايبل دې ته هم پام نه دی کړی چې په مصر کې بني اسرائيلو ډېر بد ژوند درلود، فرعون د دوی زامن ورته وژل، په دې صورت کې خو بايد د دوی شمېر د زياتېدو په ځای کمېدی!! که زياتېدل ومنو، نو په ۱۹۹۸ کال کې د دوی د نفوس وده په کال کې ۱،۹% وه که د بايبل په خاطر دا ۲% وګڼو نو د دوی شمېر بايد په ۴۳۰ کلونو کې نږدې درې لکه پنځوس زره وی نه دوه مليونه!!

له دغو غلطو ارقامو او په ارقامو باندې د بايبل له ترکيز نه د بايبل په ماهيت پوهېدی شئ، په لاربنود کتاب کې د ارقامو، شجرو او نومونو په ځای په اساسي مفاهيمو ترکيز کېږي او لاربنوونو ته اهميت ورکول کېږي، قرآن د ارقامو په هکله فرمايي چې په دې ځان مه مصروفوئ، دا هومره ارزښت نه لري چې له چا سره پرې مناقشه وکړئ او خپل وخت پرې ضايع کړئ، د اصحاب کهف د قصې په ترڅ کې فرمايي چې په دې له خلکو سره بحثونه مه کوئ چې د دوی شمېر څومره وو او څو کلونه په غره کې پاتې شول، بس همدومره کافي ده چې ووايئ: دا د مؤمنو زلميانو يوه ډله وه، په خدای ئې ايمان راووړ، د ظالمو واکمنانو له وېرې ئې غره ته پنا يووړه او الله تعالی د اوږدې مودې لپاره په خوب ويده او ژوندي وساتل، نه د دوی شمېر په ګوته کوي او نه دا وايي چې څو کلونه په غره کې پاتې شول، فرمايي:

ÇÎÈ “ ¥Wd öG šÎ-r öGhÎ (qãB#ä p‹Ši Nåk ¨Î) 4 d,ysø9\$Î/ Nd'7R 7 øn ã•È) ãR ßtwU

الکهف: ۱۳

موږ د دوی قصه په رښتونې توګه درته بيانوو، دوی يوه داسې ډله وه چې په خپل رب ئې ايمان راووړ او موږ ئې ايمان ورمضبوط کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل قوم په اړه د دوی نظر دا سې بیانوي:

ÇÈ #%/& #ÇÌ ÞpS îýÜ `9r bÎgÏ=B ’Î Nà2 r߉‹Ïèãƒ ÷rr& öNä.qßJã_ö tƒ öNä3øŠn=tæ (rãgôàtƒ bÎ) öNåk¨XÎ)

الکهف: ۲۰

که دوی دربانديې برلاسي شي نو یا به مو د ډبرو په ویشتلو سره وژني او یا به مو خپل مذهب ته وراړوي او په دې صورت کې به هیڅکله بریا درپه برخه نه شي.

د دوی د شمېر په اړه د قصه خوښو وینا او د دوی په مقابل کې د مسلمان داعي دریځ دا سې په ګوته کوي:

É=øtóø9$$Î/ $HJôJu‘ öNåkæ5ù=x. öNåkߊÏŠ$y™ ×p¡|¡÷Ĥ šcqä9qà)tƒur óOßgç6ù=x. óOßgãèÎ/#§‘ ×psW»n=rO šcqä9qà)uŠy™

Ÿxù 3 ×@‹Î=s% žwÎ) óOßgßJn=÷ètƒ $¨B NÍkÌE£‰Ïè΃ ÞOn=÷ær& þÎn1§‘ @è% 4 óOßgç6ù=x. öNåkߊÏB$rOur ×pyèö7y™ šcqä9qà)tƒur

ÇËËÈ #Y‰tnr& óOßg÷YÏiB OÎgŠÏù ÏMøÿtGó¡n@ Ÿwur #\Îg»sß [ä!#tÏB žwÎ) öNÍkŽÏù Í‘$yJè? الکهف: ۲۲

وایې به: درې ول او څلورم ئې د دوی سپی وو او وایي به: پنځه ول او شپږم ئې د دوی سپی وو، دا هسې په تیاره کې کاڼي ویشتل دي او وایي به: اووه ول او اتم ئې د دوی سپی وو!! ووایه: زما رب د دوی له شمېره ښه خبر دی، یوازې لږ کسان پرې پوهېږي، د دوی (د شمېر) په اړه له سر سري بحثه پرته له چا سره شخړه مه کوه او د دغو خلکو له هیچا نه د دوی په اړه پوښتنه مه کوه.

راشئ وګورو چې قرآن د بني اسرائیلو د وتلو څرنګوالی څنګه بیانوي، د فرعون په اجازه ئې ګڼي که له فرعونه د بغاوت په توګه؟ آیا د مصریانو زلمي زامن په سیند کې غرق شوي که په خپلو کورونو کې وژل شوي؟ د شپې لخوا وتل ئې د دې لپاره وو چې فرعون په همغه شپه د وتلو امر ورته کړی وو او که د دې لپاره چې د فرعون له خبرېدو د مخه ډېر مزل ووهي او که د فرعون لښکرې ئې تعقیبوي نو وئې نه شي نیولی؟!!

قرآن فرمایي چې الله تعالی موسی علیه السلام ته د هجرت امر وکړ، ورته وئې ویل چې د شپې شپې بني اسرائیل مخکې او ته تر شا له مصره ووځئ، فرعون به له خپلو لښکرو سره په تاسو پسې درځي، د نیول کېدو وېره مه کوئ... د قرآن الفاظ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] إِسرَائِيلَ [illegible]

[illegible]

[illegible] الدخان: ۲۳-۴۳

زما بندګان د شپې شپې روان کړه، يقيناً چې ستاسو تعاقب به کيږي او بحر آرام او ولاړ پرېږده، بې شکه چې دوی غرقېدونکی لښکر دی، څومره باغونه، چينې، فصلونه او د اوسېدو غوره ځايونه ئې پرېښودل او هغه نعمتونه چې چړچې ئې په کې کولې؟!! همداسې او بل قوم ته مو په ميراث ورکړل، نو نه آسمان او ځمکې پرې وژړل او نه مهلت ورکړی شو!!او يقيناً بني اسرائيل مو له هغه سپکوونکي عذابه وژغورل، له فرعونه؛ يقيناً چې هغه د مسرفينو له ډلې نه يو ستر متکبر وو او يقيناً چې په پوهې سره مو (بني اسرائيل) پر ټولو نړيوالو غوره کړل او هغه نښې مو ورکړې چې څرګندې آزموينې په کې وې.

همدا راز فرمايي:

[illegible] اَسرِ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] إِسرَائِيلَ [illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

[illegible]

[illegible] الشعراء: ۵۲-۶۸

او موسی ته مو وحي وکړه چې زما بندګان روان کړه.(دوی ترمخ او ته ئې تر شا)، یقیناً چې ستاسو تعاقب به کیږي، نو فرعون ښارونو ته اربکي ولیږل، (او وئې ویل) : دا یو لږکی ټولګی دی او دا دوی دي چې زمونږ غصه ئې راپارولې او یقیناً چې مونږ یو محتاط ټولی یو، نو له باغونو او چینو مو وایستل او له خزانو او غوره بنګلو، همداسې؛ او بني اسرائیلو ته مو په میراث ورکړل، نو د لمر خاته پر مهال ورپسې شول او کله چې دواړو ډلو یو بل سره ولیدل د موسی ملګرو وویل: شك نه شته چې مونږ وموندل شوو (دا دی مونږ ته راورسېدل)، وئې ویل: داسې نه ده؛ یقیناً چې زما رب راسره دی، هغه به حتماً (د نجات) لار راښیي، نو موسی ته مو وحي وکړه چې دا سیند په عصا ووهه، نو وچاود او هره برخه ئې د ستر غره په څېر (پر ځای ولاړه) وه، هغه ځای ته مو وروستني هم رانږدې کړل او موسی او ټول هغه کسان مو وژغورل چې له ده سره ول، بیا مو وروستني غرق کړل، یقیناً چې په دې کې ستره نښه ده او ډېری ئې ایمان راوړونکي نه ول او یقیناً چې ستا رب مهربان عزتمن دی.

ګورئ چې موسی علیه السلام په هغه سخت حالت کې، چې له هرې خوا لار پرې بنده، د دښمن مجهز فوځ ئې تر شا، مخې ته بحر حایل او ملګري ئې هم وېرې اخیستي، خو دی په همدې حالت کې ډاډه او مطمئن دی او د الله تعالی مرستې ته سترګې په لار او د همدغه ډاډ او اطمئنان په وجه الله تعالی ورته وفرمایل: اوس نو دا بحر په خپلې عصا ووهه، یعني دا الهي مرسته د هغه ډاډ او اطمئنان نتیجه وه چې موسی علیه السلام وښوده او خپلو ملګرو ته ئې وویل: ګمان مه کوئ چې مونږ ونیول شوو او د دښمن په لاس کې پرېوتو!! الله تعالی راسره دی؛ هغه زمونږ د ژغورنې ذمه وار دی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښايي هيڅ هوښيار او د حساس ضمير خاوند به دا ضرورت احساس نه کړي چې د قرآن دا بليغه، اغېزناکه او عبرتناکه وينا د بايبل له هغې پربوتې او ګډې وډې وينا سره مقايسه شي، دې ته د انسان زړه په رپېدا راشي، د سر وېښتان ئې ځيږ شي، دا آيتونه ئې له ځان سره همغې صحنې ته بوځي، دا سې احساس ورسره راپيدا شي چې دا هر څه په خپلو سترګو ګوري، يوه ډله د سيند په څپو سره وژغورل شي او بله په همدې څپو کې غرقه شي، يوه ته سيند په خپلې سينې لار ورکوي او بل ته خپل کومې پرانېزي، له يوه سره بې وزلې او وېرې اخيستې ملګري دي او له بل سره مغرور او مجهز فوځ، يو د آزادۍ لپاره خوځېدلی او بل د غلامۍ په زنځېرونو کې د يوه مظلوم ولس د ساتلو تکل کوي، يو پر الله تعالی توکل کوي، د هغه په امر خوځېدلی او خپله لار په خپلې عصا پرانېزي او بل د خدايۍ دعوی کوي، يو د بنګلو، باغونو او خزانو خاوند دی او بل تش لاسی ولس، له هر څه محروم، د وطن پرېښودو ته اړ، ... خو ګورئ چې وروستۍ فتح او بريا د چا په برخه کېږي او له ماتې سره څوك مخامخ کېږي؟!! پرېکړې له عرشه صادرېږي نه د ځمکې پر سر له قصرونو نه، دا سې نه ده چې د زور او ځواك خاوندان به تل برلاسي وي او په هرې نښتې کې به بريا د دوی په برخه!! نه ګورئ چې فرعون له کوم برخليك سره مخامخ شو؟!! آيا له خپل لښکر سره يو ځای غرق نه شو؟ او شتمنۍ ئې بني اسرائيلو ته په مېراث پاتې نه شوې؟!!

د فرعون غرقېدا داسې پېښه ده چې انکار ترې ډېر ګران دی، د مصر فرد فرد له خپل پلار نيکه نه اورېدلې او سينه په سينه تر ننه رارسېدلې، د فرعون په موميايي شوي کالبت باندې؛ وروستيو علمي څېړنو هم ثابته کړه چې هغه په اوبو کې د غرقېدو په وجه مړ شوی. بايبل هم دا قصه رااخيستې ده خو هسې د يوې پېښې په توګه، له قصې مخکې او وروسته به داسې څه په نظر در نه شي چې د قصې د بيانولو موخه او هدف ګڼل کېږي، خو وګورئ چې قرآن په دې اړه څومره عبرتناکه وينا لري:

#ŒÎ ÉLm #r6ãr $\ó/ ¼q3q%ã_r ãqãdi ÓGè7øù •é 7$$ إِسرَائِيلَ Yüí7Î $Req»_r

(c) ketabton.com: The Digital Library

`Ë $Ð&r إِسرَائِيلَ Ÿpã/ ¾ïhÎ ŏMZB#ä űf Ï‰$Ŝžvĵ ™»9ĵ ïw ¼çR& âMZB#ä A$% ä•ó#$çŸ2 ‘Š&

7ŠÉ Zîç Pöx#$ Ç◌È ûïŸ‰ Åyö3#$ `Ë MZär @6% MŏÁ ã 6%r `»«#ä Ç◌È ûüŪÎó 3#$

šc qèÿ»ó9 $Zï»ƒ#ä ôã Ä $Z9$ `Ë #ŽZï. bĵr #ƒ#ä 7ÿùz ôJï šc qã3Gï 7Ï‰7Î

یونس: ۹۰-۹۲ Ç◌È

او بني اسرائیل مو له سینده تېر کړل، نو فرعون او لښکرې ئې د ظلم او تېري په قصد ورپسې شول، تر هغه چې غرقېدا راګېر کړ، وئې ویل: په دې ایمان راوړم چې له هغه معبود پرته بل معبود نه شته چې بني اسرائیلو پرې ایمان راوړی او زه (نور د الله تعالی په وړاندې) له غاړه ایښودونکو او تسلیم شوو څخه یم!! اوس! او په داسې حال کې چې مخکې دې سرکښي کوله او له مفسدینو څخه وې؟!! نو نن به دې بدن وژغورو تر څو هغو کسانو ته (د عبرت) نښه وې چې له تا وروسته (راځي او پاتې) دي او د خلکو ډېری زما له آیتونو غافل دي!!

بایبل د دغو اساسي خبرو له کولو عاجز دی، قصه د قصې لپاره راوړي نه د کوم اوچت او سپېڅلي مقصد لپاره !!

د فصح د عید مقررات

بایبل دا عنوان داسې شروع کوي: بیا خدای موسی او هارون ته د فصح د عید مقررات داسې وروښودل: هیڅ غیر یهودي به د قربانۍ د وري غوښه نه خوري، خو هغه غلام چې اخیستل شوی او ختنه شوی وي، کولی شي دا غوښه وخوري، خدمتګار او غیر یهودي مېلمه به ئې هم نه خوري، د وري ټوله غوښه په همغه خونو کې وخورئ چې په کې اوسېږئ، دا غوښه به له کوره بهر نه وړئ، هیڅ هډوکی به ئې نه ماتوئ... په دې مراسمو کې یوازې هغه څوك برخه اخیستی شي چې سنت شوی وي... اووه ورځې به پتیره ډوډۍ خورئ، په دې موده کې باید ستاسو په کورونو کې حتی ستاسو په سیمې کې خمیره پیدا نه شي... ستاسو مشران زامن او د څارویو لومړي بچیان به زما وي...د خره د لومړي کوچني په ځای به وری ورکوئ... که

(c) ketabton.com: The Digital Library

وري مو نه ورکاوو نو خر ورکړئ خو غاړه به ئې ورماتوئ...)

دلته څو خبرې د ځانګړې توجه وړ دي:

- دلته د څارویو د بچیانو ورکول څلور ځلې تکرار شوي، چېرې هم چې بایبل د قربانۍ په اړه بحث کوي، نو جدي تأکید او ترکیز او ډېر تکرار به مو تر سترګو شي، له دې ترکیز او تأکید نه په واضح توګه معلومېږي چې د بایبل لیکونکی حتماً د معبد مجاور وو او دا د خدای په نامه قرباني د ده د ډلې په واك کې پرېوته)!!

- یهودانو ته ویل شوي چې د قربانۍ غوښه به غیر یهودي ته نه ورکوئ، که غیر یهودي ته پاتې کېده نو غوره دا ده چې وئې سوځوئ، دې ته ورته احکام به په بایبل او تورات کې ډېر په نظر درشي، بایبل د غیریهودي ښځو سره نکاح نه یوازې ناروا ګڼي بلکې هغه د الله تعالی د غصې او غضب باعث بولي، دا ښیي چې بایبل د کوم متعصب یهودي په لاس لیکل شوی، داسې یهودي چې یهودیت ته د مذهب په سترګه نه بلکې د قوم په سترګه ګوري، د ده له نظره هر یهودي، که ښه وي که بد ، که کافر وي که مؤمن، تر هر بل انسانه غوره دی، که هر څومره نېك او صالح او د اوچتو اخلاقو خاوند وي، حتی که د فرشتې په څېر له ګناهونو لرې وي، خو له دې امله چې یهودي نه دی او له یهودي مور او پلاره نه دی پیدا شوی، نه ئې ایمان خدای ته ارزښت لري او نه ئې صالح عملونه!! آیا د یوه دین او مذهب د لرې غورځولو لپاره همدا کافي نه ده چې د انسانانو تر منځ په تبعیض او نابرابرۍ باور لري؟!! آیا کوم شریف او عاقل انسان به داسې دین ومني چې یوه قوم ته د نړۍ په ټولو انسانانو ترجیح ورکوي؟ آیا داسې دین کولی شي په نړۍ کې صلح، عدالت، برابري او امنیت راولي او د انسانانو ترمنځ ورورګلوي او اخوت تأمین کړي؟!! آیا د تاریخ د اکثرو جګړو لامل همدغه قومي او نژادي تعصب نه وو؟ د الله تعالی دین له دې منزه دی چې د الله تعالی په بندګانو کې د نژادي او قومي توپیر سپارښتنه وکړي، یو قوم د الله تعالی نازولی قوم او ستانه وګڼي او بل ذلیل، سپك او د تحقیر وړ، د الله تعالی له لوري لېږل شوي کتابونه د انجیل او تورات په شمول دا خبره کوي چې ټول انسانان یوه خدای، له خاورو او له یوه پلار او مور نه پیدا کړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیڅا په رګونو کې خاصه او ځانګړې وینه نه خوځېږي، هیڅوك په بل باندې قومي او نژادي فضیلت نه لري، له ایمان او عمل نه پرته د فضیلت بل لامل نه مني، دا د جاهلو قومونو او محرفو مذهبونو خصوصیت شمېري چې یوه قوم او ټبر ته پر نورو لوړتیا او فضیلت ورکوي او د قربانۍ په اړه فرمایي چې دا د الله تعالی بې وزلو او نېستمنو بندګانو ته ورکړئ، څه چې تاسو د خدای حق ګڼئ هغه د خدای محتاجو بندګانو ته ورکړئ که څه هم کافر وي!! قرآن د بایبل د دغې غلطې خبرې په تردید کې مسلمانانو ته لارښوونه کوي چې ستاسو طعام اهل کتابو ته حلال دی او د هغوی طعام تاسو ته:

Nç @ïm NãÅ$èÛr ßã9@ïm = »GÅ$ (qè?é&ûïÏ%©!$# ãNä3ã$èÛr ÑM»6ÏÖ9$# Nä3ã9 @Ïmé&Pöqu$#

#Œ) NãÎö%`Ï = »GÅ$ (qè?é&ûïÏ%©!$# `Ï ÑM»Y|Áós çµø9$#ur ÏM»YÏBs÷sßJø9$# `Ï ÑM»Y|Áós çµø9$#ur

öç3õ3t `Br 5#%ø{r& üÏÏ‹Ï‚Gãw Ÿwur ûüÅsÏ»|¡ãB Žöxî ûüÏYÅÁøtèC £`èduqã_é& £`èdqßJçF÷?s?#uä

المائدة: ۵ ÇÎÈ `ƒÎÅ»|¡sƒø:$# `ÏB Ío•ÅzFy$# ’Îû uqèdur ¼ã&é#yJtã xÝÎ6ym ô‰s)sù Ç`»yJƒM}$$Î/

نن ټول پاکیزه شیان درته حلال کړی شول او د اهل کتابو طعام تاسو ته حلال دی او ستاسو طعام دوی ته حلال دی او له مؤمنانو ښځه په نکاح کېدونکې ښځې هم او له هغو خلکو ښځه په نکاح کېدونکې ښځې هم درته حلالې دي چې له تاسو نه مخکې کتاب ورکړی شوی، په دې شرط چې مهر ئې ورکړئ، په داسې حال کې چې نکاح کوونکي به وئ نه زنا کوونکي او نه د پټې معشوقې او محبوبې نیونکي، او څوك چې له ایمانه انکار وکړي نو یقیناً چې عمل ئې حبط او تباه شو او هغه به په آخرت کې له زیانمنو څخه وي.

تر دې آیتونو نه مخکې آیتونو کې د شیانو حِل او حرمت یا د دوی د ذاتي مواصفاتو له مخې او یا د حلالولو د طریقې له مخې څېړل شوی، خو په دې مبارك آیت کې حِل او حرمت ته له یوه بله پلوه اشاره شوې او هغه دا چې دا د مؤمن د لاس دي او که د غیر مؤمن د لاس، په دې اړه څو لارښوونې شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نن تول پاکيزه شيان درته حلال شول.
- د اهل کتابو پاکيزه طعام هم درته حلال دی.
- ستاسو طعام دوی ته حلال دی، تاسو ته دا اجازه درکړی شوې چې هغوی ته طعام ورکړئ.
- لکه څنګه چې د مسلمانو ښځو نکاح درته روا ده د اهل کتابو د پاك لمنو ښځو نکاح هم درته روا ده، خو په څو شرطه: ۱- مهر ئې ورکړئ. ۲- په خپلې نکاح کې د دوی د ساتلو په موخه ئې په نکاح کړئ نه د دې لپاره چې څو ورځې خپل جنسي اړتيا رفع کړئ او نه داسې چې دا نکاح مو پټې يارانې ته ورته وي. ۳- دې ته مو پام وي چې دا نکاح تاسو کفر ته متمايل نه کړي، پام کوئ چې د اهل کتابو داسې ښځې په نکاح نه کړئ چې ستاسو ايمان ته تاوان رسوي او ستاسو آخرت تباه کوي.

دې ته مو بايد پام وي چې اهل کتاب يوازې نوم نه دی او په هر هغه چا ئې اطلاق نه شي کېدی چې په قوم يهودي وي او يا له يهودي او مسيحي مور پلار نه پيدا شوی وي، اهل کتاب يعني هغه کسان چې په کوم الهي کتاب باور لري، د تورات او انجيل متابعت کوي، د داسې اهل کتابو ذبيحه خوړل او ښځې په نکاح کول روا دي، اما هغه چې نوم ئې يهودي يا مسيحي دی خو نه په عقيده کې دوی ته ورته دی او نه په عمل او اخلاق کې، نه په تورات عمل کوي او نه په انجيل، دوی ته د اهل کتابو په سترګه کتل، ذبيحه ئې حلاله ګڼل او ښځې ئې په نکاح کول روا نه دي. که د مسلمان هغه غير شرعي ذبيحه حلاله نه وي چې د الله نوم ورباندې نه وي ياد شوی او يا له الله نه پرته د بل چا په نامه ذبح شوې وي، نو د مشرك اهل کتاب هغه ذبيحه به څنګه حلاله وي چې د خپل مذهب مطابق ئې نه ده ذبح کړې؟! که اسلام مونږ د بدلمنې مسلمانې ښځې له نکاح کولو منع کوي نو د اهل کتابو د مشرکې او بد لمنې مېرمنې د نکاح اجازه به څنګه راکوي؟!! ګورئ چې اسلام عقيدې او عمل ته اعتبار ورکوي او بايبل نسب ته.

- د بايبل دا خبره خو ډېره د حيرت وړ ده چې وايي: که خر مو د قربانۍ لپاره ورکاوو نو غاړه ئې ور ماته کړئ!!! بايبليانو ته وايو: آيا د بايبل دغه خبره کافي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې دا کتاب لرې وغورځوئ؟!! عاقل انسان خو چې په یوه کتاب کې یوه داسې خرافي او مسخره خبره ومومي نو یوې خوا ته ئې ږدي، بایبل خو له داسې خبرو ډك دی، دغلته وايي: هیڅ غیر یهودي به د قربانۍ د وري غوښه نه خوري، خو هغه غلام چې اخیستل شوی او ختنه شوی وي، کولی شي دا غوښه وخوري، خدمتګار او غیر یهودي مېلمه به ئې هم نه خوري، د وري ټوله غوښه په همغه خونو کې وخورئ چې په کې اوسېږئ، دا غوښه به له کوره بهر نه وړئ، هیڅ هډوکی به ئې نه ماتوئ... په دې مراسمو کې یوازې هغه څوك برخه اخیستی شي چې سنت شوی وي... اووه ورځې به پتیره ډوډۍ خورئ، په دې موده کې باید ستاسو په کورونو کې حتی ستاسو په سیمې کې خمیره پیدا نه شي... نه پوهېږو په تاسو څه بلا نازله شوې چې دا کتاب د یوه مقدس او حتی الهي کتاب په توګه منئ؟!! آیا د خره غاړه ورماتول قرباني ده؟ آیا الله تعالی خپلو بندګانو ته د داسې کارونو امر کوي؟!!

بایبل ورپسې لیکي: په دې سفر کې به خدای د ورځې له لوري په ورېځو سره او د شپې له لوري د اور په ستنې سره د دوی لارښوونه کوله، نو ځکه ئې هم د ورځې سفر کولی شو او هم د شپې، دا د اور او ورېځو ستنې به هیڅکله له دوی څخه نه بېلېدې!! دا خبرې نه له عقله سره اړخ لګوي او نه د الله تعالی له سننو سره، الله تعالی نه په اور سره چا ته لار ښیي او نه په ورېځو سره، الله تعالی خو ورېځې د باران ورولو لپاره پیدا کړې، قرآن د بایبل د دې ادعا خلاف فرمايي چې په بني اسرائیلو مو په صحرا کې د ورېځو سیوری جوړ کړ، په همدې سره ئې له سختې تودوخې وژغورل، بارانونه ئې پرې ورول او له تندې ئې ژغورل. تاسو به په ډېرو نورو مواردو کې هم وګورئ چې بایبل د پورتنۍ خبرې په څېر په غیرطبیعي، د الهي عامو او مشهودو سننو خلاف او په خارق العاده خبرو ترکیز کوي او قرآن د دې برعکس د عالم طبیعي پېښې او حوادث د الله تعالی د تصرف نښه ګڼي، قرآن وايي له ورېځو مو تاسو ته سیوری جوړ کړ او بایبل وايي خدای په ورېځو او د اور په ستنو سره بني اسرائیلو ته لار ښوده!! بایبل وايي چې دا ورېځې او اور فرشتې وې، خو قرآن وايي چې دا همغه ورېځ وه چې باران ترې ورېږي!! بایبل وايي چې خدای د اور او ورېځو له منځه ځان وښود او قرآن په حیرت او تعجب سره پوښتي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا دوی د دې انتظار لري چې خدای د ورېځو په لوخړو کې دوی ته راشي او فرشتې هم او کار پای ته ورسېږي؟!!

’‹Îr ãØF{$ÓÅÖr è 6 Í»=J$ß Q$Jó$`Ï @=ß ’Î ª! $$§ŷîu b‹ Wj brã Ÿ ƒ @d

ÇËÊÈ âqãÅV$B _ë«! $ البقرة: ۲۱۰

بایبل ورپسې وايي: کله چې فرعون ته اطلاع ورسېده چې بني اسرائیل تښتېدلي نو دی او درباریان ئې پښېمانه شول او وئې ویل: دا څه غلط کار وو چې مونږ وکړ...نو د مصر پاچا خپله ګاډۍ تیاره کړه...لښکر ته ئې د خوځېدو امر وکړ... نو له خپلو شپږ سوه مخصوصو ګاډیو او د مصر له ټولو ګاډیو سره وخوځېدل...کله چې اسرائیلیانو ولیدل نو ووېرېدل، موسی ته ئې وویل: ولې دې مونږ دغې صحرا ته راوستلو؟ مګر په مصر کې قبرونه نه وو چې دې ببدیا ته دې راوستلو چې ومرو... تا ته مو ویلي وو چې مونږ خپل حال ته پرېږده... په مصر کې د غلامۍ ژوند تر دې غوره وو چې په دې صحرا کې ومرو...خدای موسی ته وویل: عصا دې د دریاب لوري ته اوږده کړه چې اوبه ئې سره ببلې شي او بني اسرائیل له هغې لارې تېر شي چې په اوبو کې پرانستل کېږي...په دې وخت کې هغه فرشته چې د بني اسرائیلو په مخکې به خوځېده د دوی شا ته منتقل شوه او د ورېځو ستنه هم شا ته منتقل او د مصریانو او بني اسرائیلو تر منځ حایل شوه... چې شپه شوه نو د ورېځو ستنه هم د اور په ستنې بدله شوه، داسې چې بني اسرائیل په رڼا کې او مصریان په تیاره کې ول... بیا موسی خپله عصا د اوبو طرف ته اوږده کړه اوبه څیرې شوې او بني اسرائیلو ته لار پرانستل شوه... ټوله شپه له مشرقه تېز باد وچلېدو او لار ئې وچه کړه... بني اسرائیل له اوبو تېر شول... سهار خدای د ورېځو او اور له منځه مصریانو ته وکتل او هغوی ئې پرېشانه کړل، داسې چې د ټولو ګاډیو څرخونه له خپله ځایه اوچت شول... حرکت ئې نه شو کولی... مصریانو وویل: راځئ چې وتښتو ځکه خدای د بني اسرائیلو لپاره له مونږ سره جنګ ته حاضر شوی... کله چې بني اسرائیل له سینده تېر شول، سهار خدای موسی ته وویل: عصا دې اوبو ته اوږده کړه چې اوبه بېرته سره ورشي...اوبه سره ورغلې او د فرعون لښکر داسې له منځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ چې يو کس ئې ترې ژوندی پاتې نه شو...)

د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: بايبل خو ليکلي چې د بني اسرائيلو د وتلو په شپه خدای په نيمه شپه کې مصر ته ننووت، د ټولو مصريانو مشران زامن ئې د فرعون د زوی په شمول ووژل او د شپې په همدغې نيمايي کې فرعون موسی او هارون وروغوښتل چې ټول له مصره ووځئ، که دا خبرې رښتيا وی نو فرعون به څنګه په داسې حال کې موسی عليه السلام تعقيباوو؟ ده خو د بايبل د خدای زور ليدلی وو څنګه به ئې بيا دا جرأت کاوو؟ آيا ممکنه ده چې يوه قوم ته دې نږدې څلور سوه زره جنازې پرتې وي بيا دې هم دومره لوی لښکر برابر کړي او په دوه مليونه تښتېدونکو پسې دې ووځي؟!! له دې خبرو خو په ډاګه معلومېږي چې د بايبل هغه خبره دروغ ده چې خدای مصر ته ننوتی وو او د مصريانو مشران زامن ئې ورته وژلي وو!!

د موسی سرود

دلته بايبل يو سرود رانقلوي او په پای کې ئې ليکي: د دې سرود له ويلو وروسته مريم نبيه د هارون خور دريا راواخيسته او وهله ئې او نڅا ئې پيل کړه، نورو ښځو هم همدا کار وکړ... او مريم دا سرود ووايو: د خدای سرود ووايئ چې په پرتمينه توګه غالب شوی او د دوی آسونه او سواره ئې په اوبو کې وغورځول!!

تاسو به د بايبل په نورو برخو کې هم وګورئ چې چنګ، رباب، دريا، رقص او نڅا د ذکر او عبادت جزء ګڼي، دلته د هارون خور د رقص او نڅا او سندرو په حال کې ښيي او په نورو ځايونو کې خپل انبيا داسې معرفي کوي چې د مستۍ، رقص او وجد په حالت کې به غيبي خبرې ورته معلومېدې!!

من او سلوی

تر دې عنوان لاندې په بايبل کې دا خبرې د غور وړ مومو: (بني اسرائيلو بيا له موسی او هارون نه شکايت وکړ او وئې ويل: کاش چې په مصر کې پاتې وی او هلته د خدای وژلي وی، هلته به له غوښو د ډکو دېګونو خوا ته کښېنستو او چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره مو زړه غوښتل خوړه مو، خو اوس به په دغې دښتې کې چې تاسو ورته راوستلو ډېر ژر له لوږې ومرو... خدای موسی ته وویل: اوس به له آسمانه دوی ته ډوډۍ راولېږم... هرڅوك كولی شي له خپله كوره ووځي او د همغې ورځې لپاره ډوډۍ جمع کړي... غواړم په دې حکم سره دوی وآزمويم چې زما اطاعت كوي كه نه... د جمعې په ورځ كولی شي د دوو ورځو خوراك جمع كړي...دوی ته ووايه چې هر مازديګر به غوښې خوري او هر سهار به په ډوډۍ مړېږي... د همغې ورځې په مازديګر ډېر مړزان راغلل او د دوی شا و خوا سيمه ترې ډكه شوه... او سهار پرخه پرېوته او كله چې پرخه ختمه شوه وړې وړې دانې ترې پاتې شوې چې د واورې دانو ته ورته وې... يوه له بله ئې وپوښتل: دا څه دي؟ موسی ورته وويل: دا همغه ډوډۍ ده چې خدای درکړې چې وئې خورئ... خدای فرمايلي چې هره كورنۍ د خپلې ورځنۍ اړتيا په اندازه ترې جمع كولی شي... د هر كس لپاره يو عومر (نږدې دوه نيم ليتره)،... نو دوی بهر ووتل او په ټولولو ئې لګيا شول، چا ډېر او چا كم غونډ كړل خو كله چې ئې وتلل نو وئې ليدل چې چا ډېر غونډ كړي وو زيات ونه ختل او چې چا لږ غونډ كړي وو كم ونه ختل... هر چا خپله ټاكلې برخه ترلاسه كړې وه!!! موسی ورته وويل: هيڅ څه به ئې تر سبا پورې نه ساتئ... خو ځينو د موسی خبرې ته اعتناء ونه كړه، څه ئې سبا ته ساتلي ول... خو سهار متوجه شول چې ټول خوسا شوي او چينجي په كې راپيدا شوي... موسی هارون ته وويل: له دې من څخه يو عومر (نږدې دوه نيم كيلو) په يوه لوښي كې وساته چې راتلونكو نسلونو ته د پند او عبرت لپاره پاتې شي... چې دغه بيا (د عهد صندوق) كې له نورو مقدسو شيانو سره كېښودی شو!!!

دلته د بايبل د وينا ضعيف ټكي دا دي:

- اسرائيليان ئې داسې انځور كړي لكه چې په مصر كې دوی ډېر مرفه ژوند درلود، داسې چې له غوښو د ډكو دېګونو خوا ته به كښېنستل او چې څومره به ئې زړه غوښتل خوړله به ئې!! دا په مصر كې د اسرائيليانو د بد ژوند، فقر، لوږې او د غلامۍ د ژوند يو معكوس او غلط تصوير او د حقايقو خلاف وينا ده، كه اسرائيليانو په مصر كې داسې مرفه ژوند درلودی نو هيڅكله به له موسی عليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام سره هجرت ته نه وو تيار شوي!!

- وايي: خداى له دوى سره وعده کړې وه چې مازديګر به غوښه او سهار به ډوډۍ ورکوي، خو سهار ئې د ډوډۍ په ځاى سپينې دانې وموندې او موسى ورته وويل چې همدا همغه ډوډۍ ده چې خداى ئې وعده درسره کړې وه!! په دانو باندې د ډوډۍ اطلاق نه شي کېدى، د خوراك، روزي او رزق په نامه يادېدى شي خو هيڅوك دا غلطي نه کوي چې دانو ته د ډوډۍ نوم ورکړي.

- دا خوشې او بې بنسټه خبره ده چې وايي: که چا ډېر غونډ کړي وو يا لږ، چې کور ته ئې يووړل او وئې تلل نو همغه يو (عومر) ترې جوړ شو!! دا هم بې بنسټه خبره ده چې دوى ته ويل شوي وو د ورځني خوراك په اندازه به ئې راټولوئ او د سبا لپاره به ئې نه ساتئ!! د دوى جرم دا نه وو چې زيات ئې غونډ کړي وو ځکه په خپله بايبل وايي چې زيات غونډولو کومه ګټه نه وررسوله، په تللو کې به ډېر هم يو عومر ختل او لږ هم!! ذخيره کول ئې هم دوى ته ګټه نه رسوله ځکه دا به تر سهاره خوسا کېدل!! د بايبل ليکونکى دې دا معما حل کړي چې يو ځاى وايي: چې چا دا (من) د سبا لپاره ذخيره کړي وو سبا ئې هغه خوسا او ګنده شوي وموندل، بل ځاى وايي چې د جمعې په ورځ به ئې د شنبې د ورځې لپاره هم ټولول، ځکه چې په دې ورځ له کار کولو منع شوي وو او بيا ليکي چې موسى عليه السلام هارون عليه السلام ته وويل چې د (من) يو (عومر) راټول کړه چې د راتلونکو نسلونو لپاره ئې وساتو او دا ئې (د عهد په صندوق) کې کېښودل!!! دا خبره به کوم عقل ومني چې يو شي هم په يوه شپه کې ګنده کېږي او هم د راتلونکو نسلونو لپاره په ساتلو نه ګنده کېږي!!!

- قرآن د بايبل دا ادعا ردوي او وايي چې اسرائيليانو بې صبري وکړه او موسى عليه السلام ته ئې وويل: تر څو به په دې يو ډول خوراك صبر کوو؟ تر څو به همدا صحرا وي او دا من و سلوى؟!!

äMî.è$)Ê $Z9 ö Ì)á š• /‘ $Y9 ã šš$ %ïh ’r Ç$èÛ 4?ã ŽÉÁR `9 4 › q3 / ÔQè ĝr

qèd ” Ÿ%$šc qä7Ïó @& A$% $gÎÁ /r $kÅ%ãr $gÏBqèr $gÍ$V%r $gÎ/ . B Ú ö F$

(c) ketabton.com: The Digital Library

ãgÉ9$Dûgšæ M/ÎÃr óßø™ $B Nà6 9 bîù #ÉÁ B (qëÎd$Îöz qè ” Ÿ$Î 4† Tš&

« $ÏM»f$«Î šc rãgÏó (qç. óg'Î 7Ï9ºŒ « $šÆ B 5=Ÿ óÎ râ$/r pZ 6 ó J$#r

البقرة: ٦١ ÇÊÈ šc r‰Fè (qç$Ÿ2 r (qÁ ã $ÿÏ 7Ï9ºŒ ÈÛ$ysÎöóÎ ` ¿Ïî Ÿ9$šc qè)ƒr

او هغه وخت چې تاسو وویل: ای موسی! په یوه رنګ خوراك هیڅکله صبر نه شو کولی!! نو خپل رب ته دې زمونږ لپاره دعا وکړه چې مونږ ته هغه څه راوباسي چې ځمکه ئې راشنه کوي: له ساګ سابه ئې، تره او بادرنګ ئې، غنم ئې، نسك ئې او پیاز ئې، وئې ویل: آیا د هغه څه په عوض کې چې غوره دی هغه څه غواړئ چې راټیټ او ناغوره دی، کوم ښار ته کوز شئ، چې هلته هغه څه ترلاسه کړئ چې تاسو ئې غوښتنه وکړه، نو سپکاوی او خواري وربانديې وتپل شوه او د الله په غضب اخته شول، دا په دې خاطر چې د الله آیتونه ئې تکذیبول او پیغمبران ئې په ناحقه وژل، دا هم په دې سبب چې عصیان ئې وکړ او تیری ئې کاوو.

قرآن له دې وروسته بني اسرائیلو ته هغه نعمتونه وریه یادوي چې د هجرت په دوران کې الله تعالی وریه برخه کړل، له مصر نه د شام په لوري د تلو په وخت کې، د سینا په تودې او وچې بېدیا کې او هغه وخت چې د دوی کېږدۍ هم شړېدلی وې او د صحرا ګرمې هوا سخت ځورول، الله تعالی په دوی باندې یو په بل پسې داسې وریځې راوستې چې هم ئې له ګرمۍ وساتي او هم ئې د اوبو ضرورت رفع کړي، سیل سیل مرزان به راتلل او دوی به نیول، هر سهار به د بېدیا د بوټو په سر داسې خوندور څه راپیدا کېدل چې دوی به راغونډول او په خوند خوند به ئې خوړل، خو دوی د هجرت په دې ژوند او یو ډول خوړو صبر ونشو کړی، موسی علیه السلام ته ئې په څرګندو الفاظو وویل چې نور نو تر دې زیات صبر نه شو کولی، د دغه بې صبرۍ په وجه له دې نعمتونو نه محروم او په فقر، لوږه او ذلت محکوم شول، د بني اسرائیلو په دې قصې کې هر مسلمان ته د دې سبق ورکړی شوی: که د الله په لار کې هجرت وکړئ، د رزق او روزي ضامن مو الله دی، د بني اسرائیلو د من او سلوی په څېر به تاسو ته روزي درکوي، خو که بې صبري وکړئ او په نیمه لار کې ودرېږئ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سفر نیمګړی پرېږدئ، د دوی په برخلیك به اخته شئ. الله په هیڅ ظلم نه کوي، د خپلې لارې په مجاهد او مهاجر خو ئې په هېڅ صورت کې نه کوي، څنګه ممکن ده چې دوی یوازې او بې اسرې پرېږدي، بني اسرائیل چې له کومو بدو پایلو سره مخامخ شول، دا د دوی د ظلمونو سزا وه.

خو که دوی په خپل حلال رزق قناعت ونه کړي او د الله په لار کې د جهاد په سنګرونو کې صبر له لاسه ورکړي، نو له ذلت، سپکاوي او خوارۍ سره به ئې مخامخ کوي. په دوی کې به ترټولو د مخه د عصیان او د دین له حدودو نه تېری او د بل په حقوقو د تجاوز او تعدي بیماري خورېږي، دا بیماري به هغه حد ته رسي چې د پیغمبر او حق پالونکو داعیانو د مخالفت حتی وژلو لپاره به ملا وتړي او د الله له آیتونو نه به انکار وکړي. دې مطلب ته مو باید پام وي چې د آدم علیه السلام په قصې کې هم په جائز رزق عدم اکتفاء او ممنوعه شجرې ته لاس غځول له جنت نه د وتو باعث شو او ورته وویلی شو (اهبطوا) او بني اسرائیلو ته هم په همدې سبب وویلی شو: (اهبطوا)، له دې نه معلومېږي چې د انسان د سقوط او له لوړو پوړو نه د راپرېوتو یوه اساسي وجه همدا بې صبري او په خپل جائز رزق قناعت نه کول دي. د بني اسرائیلو په دې قصې کې هغه مطلب په لازیات تفصیل سره راغلی چې په جنت کې د آدم علیه السلام د ځای په کېدو او بیا له هغه نه د وتو په قصې کې په اختصار سره راغلی. دا قصه د هغې شرحه ده، په دې کې د شجره ممنوعه حقیقت په ډاګه شوی، دا یوه مېوه وه نه بل څه. له شجره ممنوعه نه هر بل تعبیر بې بنسټه او غلط دی او د قرآن د دغې شرحې مخالف. د بایبل د لیکونکي په څېر د شکاك ذهن خاوندان د آدم علیه السلام د پیدایښت، په جنت کې د ځای په ځای کېدل، شجره ممنوعه او له جنت نه کوزېدل او د دې قصې له ټولو برخو نه داسې څه جوړوي چې غیر طبیعي، خارق العاده او د ده د اولاد له هر څه سره توپیر ولري!! د قرآن له وینا معلومېږي چې د بني اسرائیلو جرم نه دا وو چې زیات (من) ئې راغونډول او نه دا چې سبا ته ئې ذخیره کول، جرم ئې بې صبري وه، جرم ئې د هجرت له ژوند نه ستومانه کېدل وو، په یو ډول خوراك قناعت نه کول وو!! د قرآن له وینا دا هم معلومېږي چې دوی له موسی علیه السلام نه ساګ، سابه، تره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بادرنګ، پیاز او نسك غوښتي او په مصر کې دوی ته همدا شیان په لاس ورتلل نه د بایبل په وینا د غوښو ډك دېګونه!! نو ځکه موسی علیه السلام ورته وایي: که دا شیان غواړئ نو مصر ته کوز شئ!! د دې شیانو د غوښتلو معنی خو دا ده چې تاسو په مصر کې د ذلت او غلامۍ په هغه ژوند راضي وئ!!

له ډبرې اوبه!

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: اسرائیلیانو په رفیدیم کې له موسی اوبه وغوښتې او ورته وئې ویل: ولې دې له مصره راوایستلو؟ آیا دلته دې د دې لپاره راوستلو چې له تندې ومرو؟ موسی خدای ته وویل: زه له دې قوم سره څه وکړم نږدې ده ما سنګسار کړي!! خدای ورته وویل: د بني اسرائیلو ځینې مشران درسره واخله، د حوریب غره ته ولاړ شه، هلته به زه د یوې ډبرې خوا ته ستا په څنګ کې ودریږم، په خپلې عصا دې ډبره ووهه چې اوبه ترې وبهیږي...موسی همداسې وکړل او اوبه ترې وبهیدې... دلته اسرائیلیانو له خدای سره مجادله وکړه او وئې ویل آیا خدای زمونږ په منځ کې شته...نو ځکه موسی دا ځای مریبه (یعني د شخړې او مجادلې ځای) ونوماوو!!

قرآن د بایبل دا وینا هم تصحیح کوي او فرمایي:

$F^Ø$ÎçZB ÑI • f ÿR$Ì • f Û#$š, $|Á èĥ > ÎÕÎ $$Yùàù ¾ïnBö)ï 4† › qã 4+ó KŎ%$Éİ)r

(ö)è? Ẅr « I $Éøh `Ë (qçŽõ $ (qè2 öŠ/Žô B <" $RÉ@à2 Oîã %6% $ZŽã oŽô ã

ÇÏÈ ûïÏ‰Åøÿ ãΒ ÇÚ öF$ † Î البقرة: ۲۰

او کله چې موسی علیه السلام د خپل قوم لپاره د څړوبه کېدو غوښتنه وکړه، نو (ورته) ومو ویل: دا تیږه په خپلې عصا ووهه، نو په دې سره له هغې دوولس چینې راوخوټېدې، هرې ډلې خپل اوبه خوړ وپېژندو، د الله له رزق نه وخورئ او وڅښئ او په ځمکې کې فساد کوونکی مه ګرځئ.

په دې آیتونو کې له یوې خوا د بایبل دا خبره رد شوې چې وایي: اسرائیلیانو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای سره شخړه وکړه او وئې ویل چې که خدای زمونږ په منځ کې وي نو چیرې دی؟ ولې ئې مونږ په خپلو سترګو نه ګورو؟!! قرآن فرمایي نه یوازې دوی دلته شخړه نه ده کړې بلکې دلته د دوی تر منځ د راتلونکو شخړو مخه هم نیول شوې، دلته دوولس چینې راوخوټېدې، د هرې قبیلې لپاره بېله چینه،او دا د دې لپاره چې د اوبو په سر ئې لانجه راولاړه نه شي. له بلې خوا د الله د لارې مجاهد او مهاجر ته ډاډ ورکړی شوی چې الله ستا د رزق او روزي ذمه وار دی ، که الله وغواړي نو له ډبرې نه تاسو ته چینې راایستی شي، همغسې لکه چې بني اسرائیلو ته ئې د سینا په لویې وچې صحرا کې له تیږې نه دوولس چینې راوایستې، الله تعالی هغه ولس ته د ډاډه او پراخ رزق او روزي تضمین ورکوي چې ایمان راوړي، د دین په نسبت التزام ولري او د الله په لار کې جهاد ته ملا وتړي، د روزي په سر د دوی ترمنځ د شخړو راولاړېدو مخه به هم نیسي او الله به عزت او سوکالي ورپه برخه کوي.

دلته د بایبل ادعا دا ده چې خدای د هغې ډبرې خوا ته ولاړ وو، موسی علیه السلام لیدو، خو اسرائیلي مشرانو نه لیدو، د دې خبرې پر سر شخړه راولاړه شوه چې آیا خدای همدا اوس زمونږ په منځ کې شته که نه؟!! له خپل خدای او له موسی سره ئې شخړه وه، خدای ته ئې ویل: که ته زمونږ په منځ کې یې نو مونږ ته ځان راوښییه!! موسی ته ئې ویل: که خدای دلته وي نو ولې ئې مونږ نه ګورو؟!! لانجه حل نه شوه، نو ځکه موسی علیه السلام دا ځای د مریبه په نامه یاد کړ!!! سل حیف هغه عقل ته چې داسې مسخره خبرې مني او هغه د الله تعالی د کتاب خبره ګڼي!!!

له عمالقیانو سره نښته

بایبل تر دې سرلیك لاندې لیکي: عمالقیان له اسرائیلیانو سره د جګړې لپاره رفیدیم ته راغلل، موسی یوشع ته وویل: سبا له ځینو کسانو سره د دوی مقابلې ته ورشه، زه به د خدای عصا په لاس کې لرم او د غره پر سر به ولاړ وم!!! یوشع همداسې وکړل... موسی، هارون او حور غره ته وختل...موسی خپل لاسونه د آسمان په لوري د دعا لپاره لوړ کړل... تر څو چې به د ده لاسونه لوړ ول نو اسرائیلیان به په جګړې کې برلاسي ول، خو کله چې به ستومانه شو او لاسونه به ئې کوز کړل نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمالیقیان به برلاسي شول، په پای کې موسی سترې شو او خپل لاسونه ئې نه شو اوچتولی، نو هارون او حور په یوې تیږې کښېناوو او تر لمر لوېدو ئې د ده لاسونه اوچت نیولي وو او په دې سره یوشع او جنګیالو ئې عمالقیان خواره واره کړل!!!

دلته هم د بایبل د لیکونکي هغه بیماري ځان ښیي چې مهم قضایا په ډېرو بسیطو او شکلي حرکاتو پورې غوټه کوي، شکلیاتو ته تر اصلي حقایقو زیات اهمیت ورکوي، لکه دلته چې وایي: تر څو چې به د موسی علیه السلام لاسونه لوړ ول نو اسرائیلیان به برلاسي ول او چې راکوز به شول نو برلاسي به ئې په ماتې بدله شوه!!! د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: د بنده د دعاګانو په وخت کې ستاسو خدای د ده لاسونو ته ګوري او فیصله کوي که د ده د زړه تمنا او پر ژبې دعا ته؟!! آیا د هغه چا دعا نه قبلوي چې له ډېرې ستړیا ئې لاسونه راکوز شوي؟!! له دې د مخه خو تا په یوه ځای کې هم نه دي لیکلي چې د لاسونو لوړ نیولو په سبب موسی علیه السلام ته هغه سترې بریاوې او فتوحات ورپه برخه شول!! دا ولې؟!!

قرآن د ډېرو پیغمبرانو علیهم السلام هغه دعاګانې رانقل کړې چې الله تعالی قبولې کړې دي، خو په هیڅ ځای کې ئې د دعاکوونکي حالت او د لاسونو لوړولو او ټیټولو ته اشاره نه ده کړې، د دوی د منل شوو دعاګانو هغه خوندور او زړه لړزوونکي الفاظ ئې ذکر کړي چې ډېر ځله د انسان اوښکې ورته بهېږي، طبیعي ده چې د دعاګانو منونکی رب دغو الفاظو ته چې د انسان د زړه ترجماني کوي، اهمیت ورکوي، نه د لاسونو حالت ته!!

بني اسرائیل په سینا کې

تر دې سرلیك لاندې د بایبل ځینې ویناوې دا دي: ... خدای موسی ته وویل: زه په پرېړو ورېځو کې تا ته راځم...ترڅو چې له تا سره خبرې کوم قوم به زما غږ اوري او له دې وروسته به ستا په خبرې باور کوي...لاندې ولاړ شه او بنې اسرائیل د ملاقات لپاره چمتو کړه...ورته ووایه چې خپلې جامې ووینځي، ځکه چې زه غواړم د دوی د سترګو په وړاندې د سینا په غره راکوز شم... هلته څه حدود وټاکه چې څوك ترې تېر نه شي او بر ولاړ نه شي...څوك چې له دې حدودو تېر شو وبه وژل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي... هغه باید په غښو یا ډېرو ووژل شي... کله چې په شپېلۍ کې پو شو نو د غره لمنې ته نږدې شئ... د درېیمې ورځې سهار د لمر ختو پر مهال د تالندې او برېښنا دروند غږ تر غوږ شو او پرېږه ورېځ پر غره خوره شوه او بیا د شپېلۍ په شپږ غږ واوریدی شو، ټول قوم له وېرې ولړزېدو.. ټول غر له لوخړو ډك وو... ځکه خدای د اور په لمبو کې هلته کوز شوی وو... نو په دغه وخت کې موسی له خدای سره خبرې وکړې او خدای هم د رعد غږ ته ورته غږ سره ځواب ورکړ... بیا موسی لاندې ولاړ او څه چې خدای ورته ویلي وو خلکو ته ئې وویل!!! دلته څو ځله لیکي چې خدای موسی ته وویل: بني اسرائیلو ته ووایه چې له دې حدودو به هیڅوك بر نه تېرېږي او خدای ته د ورنږدې کېدو هڅه به نه کوي، که نه نو وژل کېږي، له ډېر تأکید او تکرار نه داسې معلومېږي لکه چې دا ټوله خبره د بایبل د لیکونکي لخوا جوړه شوې ډرامه وي!!

د بایبل له لیکواله پوښتنه کوو: تا په لسهاوو ځله لیکلي چې خدای دې او هغه پیغمبر او نبي ته او حتی عادي انسانانو ته ځان ښودلی، خو نه په داسې هیبتناك کیفیت او هیئت سره او په ورېځو او لوخړو کې، دا ځل څه شوي چې د ورېځو په لوخړو کې راځي او غږ ئې د تالندې په څېر دی، غر لړزېږي او په بني اسرائیلو وېره خوره ده؟!! تا خپله هغه خبره په یاد ده که نه چې لیکلي دې وو: خدای د انسان په شکل کې د یعقوب خوا ته راغی او له هغه سره ئې ټوله شپه غېږې نیولې خو په راپرځولو ئې بریالی نه شو؟!! عادي راغلی وو، نه په ورېځو کې او نه په لوخړو کې او غږ ئې هم داسې وو چې یعقوب علیه السلام د انسان ګمان پرې وکړ، ابراهیم علیه السلام ته هم د دربو انسانانو په بڼه کې راغی، هغه د مسافرو ګمان پرې وکړ او وریته غوښه ئې وراته راوړه، دا ځل ولې لیکې چې هغه د غره پر سر کوز شو، ټول غر په دود او لوخړو پټ شوی وو او غږ ئې تالندې ته ورته وو!!! اسرائیلیان څنګه پوه شول چې دا د خدای غږ دی که د تالندې؟ انسان خو په هغه کلام پوهېږي چې د انسان کلام ته ورته وي، له هغه غږ نه چې تالندې ته ورته وي هیڅ مطلب نه شي اخیستی، موسی علیه السلام له هغه غږ نه څنګه د الله تعالی په مطلب پوه شو؟!! قرآن د بایبل دا ادعا ردوي چې الله تعالی په ورېځو کې او د دود په لوخړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې نازل شوی، دا د اسرائیلیانو وهم او بې بنسټه انتظار ګڼي چې خدای او فرشتې دې په وریځو او لوخړو کې نازل شي، فرمايي:

’<ĵr ãØR{ $ÓÅèr è 6 Í»=JØr Ö$JóØ$`Ë @=ß ’Î ª! $ßNŠïû b& Wĵ brãÝ/ @d

ÇËÈ âqãèW$B _ëè«! $ البقرة: ۲۱۰

آيا له دې پرته د بل څه انتظار کوي چې الله د وریځو په سیوري کې ورته راشي او ملائکې هم او د کار ترسره کېدو پرېکړه وشي، په داسې حال کې چې کارونه ټول الله ته راجع کېږي.

قرآن د بايبل دغه غلطه وينا هم تصحيح کوي او فرمايي چې موسی عليه السلام هغه وخت د قوم مشران له ځان سره غره ته بوتلل چې الله تعالی د تورات اړوند احکام ورکول، داسې حالت ئې پرې راووست چې غر ئې پر خپل سر د راپرېوتو په حال کې ليدو، په همدې حالت کې له دوی نه د الهي احکامو په نسبت د التزام غوښتنه وشوه، دوی په خوله یو څه درلودل او په زړه کې بل څه، په خوله ئې د التزام ژمنه کوله خو په زړه کې ئې د بغاوت او نه منلو اراده وه، د همدې په وجه تالنده پرې پرېوته او دا مشران ووژل شول، موسی عليه السلام سخت پرېشانه شو، دا وېره ورسره پيدا شوه چې قوم به ئې د خپلو مشرانو په وژلو تورن کړي، دعا ئې وکړه، الله تعالی هغوی بېرته راژوندي کړل.

لس فرمانونه

دلته بايبل ليکي:خدای له موسی سره خبرې وکړې او دا احکام ئې ورکړل: (زه خدای، ستا خدای يم، همغه خدای چې ته ئې له اسارت او غلامۍ وژغورلې. له ما پرته به دې نور خدايان نه وي، د ځان لپاره هيڅ بت د حيوان، مارغه او ماهي په څېر مه جوړوه، د هغه په وړاندې مه په ګونډه کېږه او عبادت ئې مه کوه، دا ځکه چې زه خدای ستا خدای يم، غيور خدای يم، څوک چې له ما سره دښمني وکړي سزا ورکوم، دا سزا به د دوی د زامنو تر درېيم او څلورم پوښته پورې ورکول کېږي!! خو څوک چې له ما سره دوستي کوي او زما احکام پر ځای کوي، تر زر پوښته به پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحمت کوم!! ... زما له نومه غلطه استفاده مه کوه، که په بې احترامۍ سره زما نوم یاد کړې یا د درواغو قسم پرې وخورې مجازات کوم دې، ... د سبت ورځ په یاد لره او سپېڅلې ئې ګڼه... په دې ورځ به هیڅ کار نه کوئ... دا ځکه چې خدای په شپږو ورځو کې آسمان، ځمکه او... راپیدا کړل او په اوومه ورځ ئې له کاره لاس واخیست... نو ده دا ورځ د استراحت ورځ ونوموله...د پلار او مور احترام کوه ترڅو دې عمر اوږد شي... قتل مه کوه، زنا مه کوه، غلا مه کوه او درواغ مه وایه، د بل د مال او ناموس طمع مه کوه، د خپل ګاونډي د مریي، وینځې، غوايي، خره او مال د لاس ته راوړو هڅه مه کوه.) ... کله چې بني اسرائیلو رعد و برق او له غره نه د لوخړو پورته کېدا ولیده او د شپېلۍ غږ ئې واورېدو ووېرېدل او ولړزېدل او له غره نه لرې ودرېدل او موسی ته ئې وویل: ته د خدای خبرې واوره، مونږ ته ئې ووایه مونږ اطاعت کوو، خدای دې مخامخ له مونږ سره خبرې نه کوي ځکه وېرېږو چې وبه مرو!!! موسی ورته وویل: مه وېرېږئ... خدای د دې لپاره راکوز شوی چې تاسو ته خپل قدرت وښیي تر څو له دې وروسته ترې ووېرېږئ او ګناه ونه کړئ!!... نو بیا خدای له موسی وغوښتل چې بني اسرائیلو ته ووایه: تاسو ولیدل چې څنګه مې له آسمانه له تاسو سره خبرې وکړې!!! نو له دې وروسته د سرو او سپینو زرو نه ځان ته بتان مه جوړوئ او عبادت ئې مه کوئ... ما ته چې د قربانۍ کوم ځای جوړوئ باید له خاورې جوړ شوی وي، د خپلو څارویو نه چې کومې سوځېدونکې قربانۍ او د سلامتۍ هدیې وړاندې کوئ نو دلته ئې قربانۍ کوئ، ... که مو غوښتل چې د قربانۍ ځای له ډبرو جوړ کړئ نو دا ډبرې (د ځټك په څېر) وسایلو سره مه ماتوئ او مه ئې تراشئ،... داسې ډبرې زما د قربانۍ له ځای سره نه ښایي!! د قربانۍ د ځای لپاره زینه هم مه جوړوئ، داسې نه چې له دغو زینو د پورته تلو په مهال مو عورت بربنډ نه شي...)

دلته د بایبل لیکونکي ته څو پوښتنې راجع کېږي:

- په دې کې هیڅ شك نه شته چې په تورات کې به د الله تعالی لومړی لارښوونه دا وه چې له الله جل شأنه پرته بل معبود نه شته، د انسان، حیوان، مارغه او بل څه بت به نه جوړوئ او عبادت به ئې نه کوئ، دا د هر الهي دین اساسي او لومړنۍ خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده، خو د بايبل له منونكو پوښتنه كوو چې تاسو د بايبل د دغې څرګندې او پرېكنده وينا په خلاف ولې عيسى عليه السلام په الوهيت كې شريك كړى؟ ولې د ده او د مريمې عليهما السلام مجسمې مو جوړې كړې، ټولې كليساوې مو په دغو مجسمو ډكې دي؟ دا ولې ستاسو كشيشان د د دغو مجسمو په وړاندې په ګونډه كېږي، عبادت ئې كوي او مرسته ترې غواړي؟!! د بايبل د وينا معنى خو دا ده چې چا له الله تعالى سره څوك يا څه شريك كړ، د هغه مجسمه ئې جوړه او د هغه په وړاندې په ګونډه شو له الله تعالى سره ئې دښمني كړې، داسې دښمني چې الله تعالى به ده او د ده درې او څلور پوشته ته سزا وركوي!!

• خو د بايبل دا خبره د دين له بنيادي اساساتو سره ټكر كوي چې خداى تر درې څلور پوشته خپل دښمن ته سزا وركوي او تر زر پوشته خپل دوست په خپل رحمت او پېرزوينو نازوي!! دا باور او نظر هم د ديني اصولو او باورونو خلاف ده او هم د عدل او عقل خلاف، ولې به عادل خداى يو چا ته د پلار او غور نيكه په جرم سزا وركوي؟!! او ولې به د غور نيكه په خاطر د ده كړوسيانو ته نيكه بدله وركوي كه څه هم د الله تعالى د پېرزوينو او رحمت مستحق نه وي؟!! كه داسې وى نو د آدم عليه السلام په زر پوشته اولاد به د الهي رحمت سيورى غوړېدلى وو، خو بايبل په خپله اعتراف كوي چې د آدم عليه السلام په تېرو شپېتو پوشته كې ډېر د الله تعالى له رحمته محرومه او په الهي عذاب اخته شوي!!! د بايبل د ادعا په اساس خو بايد د نوح عليه السلام، ابراهيم عليه السلام، موسى عليه السلام او نورو پيغمبرانو عليهم السلام په زر پوشته كې د الله تعالى د لعنت او عذاب مستحق اولاد نه را پيدا كېدو!!

• الله تعالى په اونۍ كې يوه ورځ د دې لپاره د تعطيل او رخصتۍ ورځ نه ده ګرځولې چې ده په خپله عالم په شپږو ورځو كې پيدا كړ او اوومه ورځ ترې وزګار شو او آرام ئې وكړ!! الله تعالى عالم پيدا كړى او له پيدا كولو وروسته ئې د دې عالم چارې په خپل واك كې نيولې، د عالم تر پيدا كولو د دې عالم ساتل او پالل كه ګران كار نه وي نو آسان خو په هيڅ صورت كې نه دى، قرآن فرمايي چې الله تعالى هم خالق دى او هم ئې ټولواك، مالك او حاكم، د آسمانونو او ځمكې له پيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولو وروسته ئې د دې عالم د پاچايۍ پر عرش استوى وکړه او د مالك الملك په توګه ئې د عالم د ادارې، ساتنې او پالنې واګې په خپل اختيار کې واخيستې او په دې سره د بايبل د دغې غلطې وينا ترديد شوى چې الله تعالى په انسان قياسوي، ستومانه کېږي او استراحت ته ضرورت لري!! د انسان لپاره په اونۍ کې يوه ورځ د عبادت لپاره مختص شوې، د يهودانو لپاره هفته، د مسيحيانو لپاره يکشنبه او د مسلمانانو لپاره جمعه، پر مسلمانانو د جمعې لمونځ فرض شوى، په دې ورځ به ټول په جومات کې راغونډېږي، په جماعت سره به لمونځ کوي او د جمعې د ورځې هغه خطبه به اوري چې د امام او د هغه د نائب له لوري ورکول کېږي او په هغې کې د تېرې اونۍ ټولې مهمې او اساسي مسئلې څېړل کېږي. په دې ورځ به يوازې د لمانځه لپاره خپل کارونه متوقف کوي، له لمانځه وروسته خپل کارونه د نورو ورځو په څېر کولى شي!! د بايبل ليکونکي ته وايو: که د اونۍ آخري ورځ د عبادت لپاره ټاکل شوې وي نو آخري ورځ خو جمعه ده نه هفته!! که دا وروستۍ ورځ وګڼو نو تاسو ولې د يکشنبې ورځ د تعطيل ورځ منئ؟!! د بايبل کومه خبر د منلو ده؟

- د بايبل ليکونکى له يوې خوا دا ادعا کوي چې خداى د اور لمبو او لوخړو کې د غره پر سر راکوز شو... او له بلې خوا ليکي چې خداى د موسى له لارې بني اسرائيلو ته وويل: تاسو وليدل چې څنګه مې له آسمانه له تاسو سره خبرې وکړې!!! نو له دې وروسته د سرو او سپينو زرو نه ځان ته بتان مه جوړوئ او عبادت ئې مه کوئ... دې تناقض ته څه ځواب وايې؟ په دې مهال خداى په آسمان کې وو که د غره پر سر وربځو او لوخړو کې؟!!
- که الله تعالى تاسو ته دا ويلي وي چې ما ته د قربانۍ کوم ځاى جوړوئ بايد له خاورې جوړ شوى وي، د خپلو څارويو نه چې کومې سوځېدونکې قربانۍ او د سلامتۍ هديې وړاندې کوئ نو دلته ئې قربانۍ کوئ، ... که مو غوښتل چې د قربانۍ ځاى له ډبرو جوړ کړئ نو دا ډبرې (د څټك په څېر) وسايلو سره مه ماتوئ او مه ئې تراشئ،... داسې ډبرې زما د قربانۍ له ځاى سره نه ښايي!! نو تاسو ولې خپل معبد او د عهد صندوق له څو زره کيلو ګرامه سرو او سپينو زرو او ... جوړ کړى؟!! الله تعالى خو تاسو ته ويلي چې د قربانۍ ځاى له خاورو جوړ کړئ، که له ډبرو ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوئ نو ډېرې به نه تراشئ... او دا د ټولو جاهلو قومونو بد عادت دی چې معبدونه ئې له معنوي لحاظه وران وي خو ظاهر ئې ډېر ښايسته او مزين، ډېر قومونه به وګورئ چې له بې وزلو او غريبو دوکه شوو ديندارانو د شکرانو او صدقو په نامه سره او سپين زر راغونډوي او د قبرونو پر سر ستري ستري بنګلې جوړوي او دروازې ئې په سرو او سپينو زرو ورته سينګاروي!! که د الله تعالی د خوښې له معبد سره تراشلې ډبرې هم نه ښايي نو د سرو زرو دروازې او په سرو زرو پوشل شوی د عهد صندوق به څنګه خوښوي؟!! زمونږ عظيم الشأن قرآن خو فرمايي چې چا سره او سپين زر ذخيره کړل او د الله تعالی په لارې کې ئې خرڅ نه کړل او له مسکينانو او فقيرانو سره ئې له مرستې ډډه وکړه، د قيامت په ورځ به ئې تندی، اړخ او شا د همدغو سرو او سپينو زرو په سکو داغل کېږي!!

- آيا ممکن ده چې الله تعالی خپل بنده په دې مأمور کړي چې څاروي د دې لپاره ذبح کړي چې بيا ئې وسوځوي؟!! د دې په ځای چې غوښه ئې د الله تعالی بې وزلو، وږو او نيستمنو بندګانو ته ورکړي د قربانۍ په ځای کې ئې وسوځوي؟!! آيا هيڅ عاقل انسان به داسې دين ومني چې خلك په داسې بېهوده او له عقل او انصاف نه لرې امورو باندې مکلفوي؟!
- د بايبل دا خبره هم ډېره مسخره او خندونکې ده چې وايي: خدای وفرمايل: د قربانۍ په ځای کې زينې هم مه جوړوئ، دا ځکه چې کېدی شي پر زينو د ختلو په مهال ستاسو عورت بربنډ شي!!! ښايي په اصلي انجيل کې ويل شوي وي چې معبد بايد پوړ پوړ نه وي، ټول بايد د الله تعالی په وړاندې يو برابر ودرېږئ، نه دا چې ځينې لوړ او ځينې ټيټ، او دا همغه لارښوونه ده چې اسلام ئې مونږ ته کوي، خو د بايبل ليکونکي دا خبره تحريف کړې او له هغې ئې داسې مسخره خبره جوړه کړې!!

بايبل وروسته ليکي:

(که دې عبرانی غلام وپېرو نو يوازې شپږ کاله به ستا خدمت کوي په اووم کال به ئې وړيا آزادوې... که ارباب ئې ورته واده کړی وي او زامن او لوڼې ولري نو يوازې دی به آزادېږي، مېرمن او اولاد به ئې له ارباب سره پاتې کېږي... خو که ده وويل: زه تر آزادۍ خپل ارباب، مېرمن او اولاد غوره ګڼم نو ارباب به ئې د قوم قاضيانو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورولي، د ټولو په وړاندې به د هغه غوږ ورسوری کړي تر څو له دې وروسته د تل لپاره د ده غلام وي)!!!

ګورئ چې بایبل یو ځل بیا د اوو عدد معتبر ګڼلی او ویلي ئې دي چې په اووم کال به مریي آزادېږي!! خو ورپسې ارباب ته نه یوازې د دې اجازه ورکوي چې هغه د تل لپاره د مریي په توګه وساتي بلکې دا حق هم ورکوي چې غوږ ئې ورسوری کړي!! آیا ممکن ده چې د الله تعالی په دین کې داسې ظلم او تېری جائز وګڼلی شي؟ اسلام خو دا هم حرام ګڼي چې څوك د حیوان غوږ ورپرې کړي یا ئې وداغي!! د حیوان وهل او دروند پېټی پرې بارول هم ناروا او د عدالت او تقوی خلاف کار ګڼي!! قرآن د حیوان د غوږونو لنډول او پرې کول او په فطرت او خلقت کې تغیر او بدلون راوستل هغه شیطاني کار ګڼي چې د انسان د پیدایښت په لومړۍ ورځې ئې په خپله ذمه اخیستی او لوړه ئې کړې چې انسان به بې لارې کوي او دې کار ته به ئې هڅوي، قرآن په دې اړه فرمایي:

ª! $tΒuρ ¨βÎ) #YŠÍ£∆ $YΖ≈sÜø‹x© āωÎ) šχθããô‰tƒ βÎ)uρ $ZW≈tΡÎ) HωÎ) ÿϵÏΡρßŠ ÏΒ šχθããô‰tƒ βÎ)

ãΝßγ¨ΖtΒÏiΒ{uρ öΝßγ¨ΨtΡÏiΒ_{uρ öΝåκ¨]¯=ÅÊ_{uρ ∩⊇⊇∇∪ $ZÊρãø¨Β $Y7ŠÅÁtΡ x8ÏŠ$t6Ïã ôÏΒ ¨βx‹Ï‚−Gt{ tΑ$s%uρ

`»sÜø‹¤±9$# É‹Ï‚−Gtƒ `tΒuρ 4 «!$# šYù=yz ¨βçÉiŠtóãŠn=sù öΝåκ¨]tΒä{uρ ÉΟ≈yè÷Ρ{$# šχ#sŒ#u ¨βà6ÏnGu;ã‹n=sù

öΝÏδÏ‰Ïètƒ $Yϊ6•Β $ZΡ#uŽô£äz uŽÅ£yz ô‰s)sù «!$# Âχρߊ ÏiΒ $wŠÏ9uρ

ÇÊËÉÈ $TÁŠÅstΒ $pκ÷]tã tβρ߉Ågs† Ÿωuρ æΛ©yγy_ öΝßγ1urù'tΒ y7Í×¯≈s9'ρé& ÇÊÊÒÈ #·‘ρãäî āωÎ) ß≈sÜø‹¤±9$#

النساء: ۱۱۷ - ۱۲۱

دوی خو له الله پرته یوازې د ښځو عبادت کوي او له سرکښ شیطان نه پرته د بل څه عبادت نه کوي. همغه چې الله رټلی او ویلي ئې دي: هرومرو به ستا له بندګانو څخه ټاکلې برخه ترلاسه کوم. او حتماً به ئې تېرباسم او حتماً به هیلي پکې راولاړوم او خامخا به ورته امر کوم نو د څاروو غوږونه به غوڅوي او هرومرو به ئې ګمارم نو د الله د مخلوق جوړښت به بدلوي او څوك چې له الله پرته شیطان دوست ونیسي نو په ښکاره تاوان سره ئې تاوان وکړ. وعدې ورسره کوي او هیلې پکې راولاړوي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیطان خو له تېرایستو پرته څه وعده نه ورسره کوي. دوی همغه دي چې میشت ځای ئې دوزخ دی او له هغه نه به د خلاصون چاره نه مومي.

په دغو څو لنډو جملو کې د شیطان ټول هغه خبیث کارونه په ګوته شوي چې په خپلو ملګرو ئې ترسره کوي. د شیطان ملګرتیا او ټول هغه کارونه کول چې د شیطان د حزب غړي ئې باید ترسره کړي، له سمې لارې انحراف او کږېدل او په کږو لارو کې خپلو موخو ته د رسېدو هڅه کول، شرك، د دروغجن معبود لپاره قرباني، له فطرت سره جنګ او د هغو الهي سننو د بدلولو هڅه چې د ټولو مخلوقاتو په پیدایښت او جوړښت کې مراعات شوي. دا چې ګورئ څوك سالم او پاکیزه جنسي تعلقات پرېږدي او ناولې لارې او غیر فطري طریقې غوره کوي، دا د همجنسانو تر منځ غیر فطري جنسي تعلقات، د خپل فطرت خلاف هغه مخدره مواد استعمالول چې بې سده ئې کړي او د خپلو حواسو اداره کول له لاسه ورکړي، دا چې نارینه غواړي ځان د ښځې په څېر کړي او ښځه ځان د نارینه په څېر، په لباس کې هم او په حرکاتو او سکناتو کې هم، دا چې نارینه ږیره خریي، هره ورځ د خپل مخ د پوستکي په ملیونهاوو حجرات ریبي، لنډه موده وروسته ئې مخ ګونځې ګونځې شي، د زنې لاندې غوښه ئې راوځړېږي، دا همغه له فطرت سره جنګ دی چې شیطان خپل ملګري ورباندې ګماري، دا چې ګورئ څوك د دروغجنو معبودانو لپاره په انسان، حیوان او حتی په خپل ځان ظلم کوي، څوك د څاروي غوږ غوڅوي، څوك ځان وهي، څوك ریاضتونه په ځان مني، څوك رهبانیت ته مخه کوي او څوك له نکاح نه ډډه کوي، دا هر یو په حقیقت کې د شیطان هغه قسمونه رښتوني کوي.

- د قرآن له دغې وینا نه هم د بایبل د دې حکم حقیقت څرګندېږي چې ارباب ته د غلام د غوږ پرې کولو حق ورکوي او هم دا چې دوی ولې د مریمې علیها السلام مجسمه جوړوي او په کلیسا کې ئې نصبوي. دوی په اصل کې د شیطان عبادت کوي، شیطان غولولي، څوك ئې دې ته هڅولی چې د مریمې علیها السلام مجسمه جوړه کړي او څوك ئې دې ته چې د مناة، نائلة او عزیٰ په څېر ښځینه بتان معبودان ونیسي او په وړاندې ئې ګونډه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیاترو مشرکانو د ښځو په څېره کې ځان ته معبودان جوړ کړي او عبادت ئې کوي، جنسي بې لارېتوب ئې هغه ځای ته ورسوي چې پر زړه او ذهن ئې بې مهاره جنسي تمايلات مسلط شي، ټول ژوند ئې د دې تر اغېز لاندې راشي، هر څه له دغې زاويې ګوري، د جنسي هوس بنده شي، هم ئې دوستي د دې لپاره وي او هم ئې دښمني، له دې نه پرته بله مينه نه پېژني، شراب دا اور لا تيز کړي، د ښځو او نارينه وو آزاد اختلاط او بربنډتوب ورباندې مزيد تيل توی کړي، مسته موسيقي، رقص او نڅا او د عشق او شهوت په ستاينې کې سندرې لازيات ورته لمن ووهي، هم ئې بتان او هم ئې مجسمې د ښځو انځورونه شي . که تاسو دا اوس غربي ټولنې ته لږ په دقت سره ځير شئ نو د قرآن د دغه آيت مصداق به په خپلو سترګو وګورئ، هرې خوا ته به دې د ښځو مجسمې ترسترګو شي، هم په معبد کې او هم په مغازه کې، هم د کشيش په وينا کې او هم د ټلويزيون په تجارتي اعلاناتو کې، هلته د تجارت لپاره ښځه او د دې ښايست استعمالېږي، هلته لوړو مراتبو ته رسېدل د ښځو له لارې وي، هلته مور او پلار هېر شوي، د دې مينې تغر ټول شوی، ځای ئې جنسي هوس او تعلق ته خالي شوی، له نکاح او د کورنۍ له جوړولو نه ډډه کېږي دا ځکه چې نکاح د آزاد جنسي تعلقاتو مانع کېږي، له اولاد سره د ښځې او مېړه علاقه او مينه نه شته او دا د دې لپاره چې اولاد ساتل او روزل زحمت غواړي او د جنسي تلذذ او خوند اخيستو په وړاندې خنډ کېږي، مېړه او ښځه د دې په ځای چې اولاد ولري، سپي او پشۍ ساتي، هلته به تاسو له کشيشانو نه هم واورئ چې مريم عليها السلام په زنا تورنه کوي او په دې خبرې خاص تأکيد کوي او وايي چې هغې توبه وکړه او بيا ئې دا مقام ترلاسه کړ او دا د دې لپاره چې د يوه زناکار ولس معبود هم بايد د زنا سمبول وي، هلته به تاسو د فرويد په څېر د دوی له فيلسوفانو نه هم واورئ چې وايي: د انسان د ټولو کړو وړو، اړيکو او روابطو منشأ جنسي تمايل دی، د پلار مينه له لور سره او د مور مينه له زوی سره له دغه تمايل نه راولاړېږي، هم د انسان د وينښې ټول فعاليتونه او هم ئې د خوب خوبونه جنسي منشأ لري.

راشئ وګورئ چې بايبل د وينځې په اړه څه وايي؟ د وينځې په هکله وايي چې هغه به د غلام په څېر له شپږ کاله خدمته وروسته نه آزادېږي... که ئې ارباب نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي ځانه ته ئې واده کړي نو په بل دې خرڅه کړي... خو په غیر یهودي به ئې نه خرڅوي ځکه چې دا کار له دې سره خیانت دی!!! د بایبل دا حکم د هغې یهودي وینځې په اړه ده چې پلار ئې د فقر او نېستۍ په وجه مجبور شوی وئې پلوري!!! د بایبل منونکو ته وایو: تاسو خو د انسانانو تر منځ د برابرۍ او عدالت خبره کوئ، د آزادۍ شعارونه ورکوئ خو سره له دې داسې کتاب منئ چې د دائمي غلامۍ، د وینځې او مریي تر منځ او د یهودي او غیر یهودي ترمنځ په ژور توپیر باور لري او احکام ئې په دغه توپیر او تبعیض ولاړ دي!! مونږ ته ووایي چې ستاسو خبره سمه نه ده که ستاسو د مقدس کتاب خبره؟!!

بایبل د قصاص په اړه وایي: (که چا کوم انسان داسې وواهو چې ترې مړ شو باید ووژلی شي!! که ئې په خطا سره وواژو نو زه به دېر ژر داسې ځای ورته وټاکم چې پناه ورووړي!! ځوك چې پلار یا مور ووهي باید ووژلی شي، که چا کوم انسان وتښتاوو، که ئې د مریي په توګه پلورلی او که ئې نه وي پلورلی باید ووژلی شي، چا چې پر خپل مور او پلار لعنت ووایو باید ووژلی شي... که ځوك خپل مریي یا وینځه داسې په لرګي ووهي چې زخمي شي او ومري باید مجازات شي!!! خو که هغه مریي او وینځه له وهلو وروسته ژوندۍ پاتې شوه، ارباب به ئې نه مجازات کېږي ځکه چې د دوی څښتن دی !!!)

د بایبل منونکي دې د دې بې عدالتۍ، عدم مساوات او ظالمانه احکامو توجیه وړاندې کړي او زمونږ دغو پوښتنو ته دې ځواب ووایي:

- تاسو خو اوس د قصاص قانون له خپلو اساسي قوانینو او جزایي مقرراتو حذف کړی، دا ولې؟ په بایبل ایمان نه لرئ که هغه قوانین درته غیرعادلانه بریښي؟ ځوك چې بایبل مني پر اسلام څنګه د قصاص په اړه اعتراض کوي؟!!
- آیا د دې لپاره کومه معقوله توجیه لرئ چې ارباب به د خپل غلام او مریي په وژلو نه قصاص کېږي او یوازې څه مجازات به ورته ټاکل کېږي او دا مجازات هم په هغه صورت کې منتفي کېږي چې په څو ورځو کې وهل شوی مریي او وینځه له خپلو ټپونو ونه مري؟!!
- د عدالت تقاضا خو دا ده چې په قصاص کې هم انسانان برابر وګڼلی شي او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصاص تېري ته ورته وي، وهونکی باید ووهلی شي او وژونکی ووژلی شي!! بایبل ولې د عدالت خلاف هم په انسانانو کې توپیر کوي او هم په قصاص کې؟!!

- د خطا قتل په اړه خو عادلانه حکم دا دی چې د مقتول ورثه وو ته دیت ورکړی شي، په دې دیت سره هم د مقتول د کورنۍ هغه خساره څه ناڅه جبرانېږي چې د خپلې کورنۍ د یوه غړي له وژل کېدو راولاړه شوې، هم قاتل ته مناسب درس دی چې بیا بې احتیاطي ونه کړي او هم د قاتل او مقتول د کورنیو تر منځ د روغې جوړې غوره طریقه ده او د هغو فتنو مخه پرې نیول کېږي چې اکثراً له داسې پېښنو راولاړېږي، دا بایبل ولې ټول دغه حقایق له پامه غورځولي او د خطا قتل په اړه ئې ویلي چې قاتل باید داسې ځای ته پناه یوسي چې د حکومت لخوا به ورته ټاکل کېږي، دا سیمه به د حکومت تر سلطې لاندې وي خو د قصاص قانون به نه په کې عملي کېږي؟!!
- راشئ لږ قرآن ته ځیر شئ او وګورئ چې په دې اړه ئې قضاوت څومره عادلانه او د عقل او انصاف له غوښتنو سره سم دی او څومره له بایبل سره توپیر لري!! قرآن فرمایي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] البقرة: ۱۷۸-۱۷۹

ای مؤمنانو! د وژل شوو په اړه قصاص درباندې فرض کړی شوی، آزاد په آزاد، مریي په مریي او ښځه په ښځې، خو که چا ته د خپل ورور له لوري څه وبخښلی شو، نو په ښه توګه ورپسې کېدل دي او په ښکه وجه ئې ده ته ادا کول، دا ستاسو د رب له لوري تخفیف او پېرزوینه ده، نو چا چې له دې وروسته تېری وکړ، هغه لره دردناك عذاب دی. او ای عقلمنو! په قصاص کې تاسو ته ژوندون دی، د دې لپاره چې ځان ساتنه مو کړې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني قصاص درباندې فرض کړى شوى، قاتل به دې ته غاړه ږدي، د آزاد په بدل کې آزاد، د مريي په بدل کې مريي او د ښځې په بدلې کې ښځه، همدا راز نارينه د ښځې، ښځه د نارينه، مريي د آزاد او آزاد د مريي په مقابل کې. يوازې قاتل به وژل کېږي، که قاتل نارينه وي، يا ښځه، آزاد وي يا مريي، د قتل بدل به له بل چا نه اخيستل کېږي، داسې نه چې د قاتل خپلوان ووژل شي. د قصاص پرېکړه به د اسلامي حکومت قاضي کوي، داسې نه چې د مقتول ورثه په خپل سر دا کار وکړي. حکومت مکلف شوى چې د قصاص حکم به نافذوي، د مقتول ورثه ته به دا شرائط برابروي چې قاتل قصاص کړي.

قرآن هم د بايبل دا غلط او له انصافه لرې قوانين مردود وګڼل او هم ئې د جاهليت د دور ټول هغه ناروا او ظالمانه دود دستور ختم کړ چې د قصاص او بدلې په اړه رائج وو. دوى خلك په عزيز او ذليل، شريف او رذيل، حر او عبد وېشلي وو، د قتلونو په اړه هم د دوى دا ناروا وېش په نظر کې نيول کېدو، شتمن د بې وزلي، شريف د رذيل او بادار د غلام په بدله کې نه وژل کېدو، اسلام راغى د خلکو ترمنځ ئې د مساوات اعلان وکړ، وئې ويل چې ټول انسانان د يوه الله مخلوق او بندګان دي، په رګونو کې ئې يوه وينه خوځېږي، يو په بل له تقوى پرته په څه کې فضيلت او شرف نلري، د بدلې لپاره ئې د قصاص نوم کېښود چې معنا ئې برابري ده. او وئې ويل: نفس د نفس په مقابل کې، (أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ) دا د انسانانو ترمنځ د برابرۍ هغه اعلان وو چې زرکاله وروسته هم د نړۍ د هېڅ هيواد په مدني قوانينو کې ئې بېلګه نه ليدل کېده، په عمل کې خو تر اوسه حتى په هغو هيوادونو کې چې په دروغو ځان د بشري حقوقو مخکښان ګڼي او د انسانانو ترمنځ د برابرۍ دعوى کوي، يوه هم دا اصلنه دى مراعات کړى، امريکا خپلو فوځيانو ته په اشغال شوو سيمو کې د هر جنايت اجازه ورکوي، د جنګي جناياتو په نړېوالو محاکمو کې د دوى د محاکمې مخالفت کوي، د بګرام، ابوغريب او ګوانتانامو په جهنمي زندانونو کې چې دوى له بې وزلو بنديانو سره څه وکړل او عکسونه ئې په ټولې نړۍ کې خواره شول، دې ټولو ثابته کړه چې دا بې رحمه متمدن کافران لا ځومره له هغه څه نه لرې دي چې اسلام ئې د انسان د کرامت د ساتنې، مساوات او د قصاص په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړه وايي، عجيبه لا دا ده چې دغه د تمدن او ترحم دروغجن، مکار او رياکار مدعيان د قصاص په اړه اسلامي قوانين د اعتراض وړ ګڼي او وايي چې د قتل په مقابل کې د قتل حکم بايد لغوه شي او د نړۍ د ټولو هيوادونو له اساسي قوانينو او جزائي احکامو نه حذف شي، خو اسلام که له يوې خوا وايي چې قصاص د خلکو ژوند خوندي کوي، په قصاص سره عدالت تأمينيږي، په قصاص سره د قتلونو مخنيوی کيږي، له بلې خوا د ديت په قانون سره قاتل او د مقتول د کورنۍ ترمنځ د روغې جوړې لار پرانيزي او د قصاص واك د مقتول ورثه ته ورکوي، خو يوه ته ئې ويلی: قصاص ته به غاړه ږدې، بل ته ئې ويلي: يوازې له قاتل نه به قصاص اخلې نه د ده له خپلوانو نه. يوه ته ئې وويل: که د مقتول ورثه د قصاص نه منصرف او په ديت راضي شول نو په ښه توګه به هغه ادا کوې او بل ته ئې وويل: په ديت له رضايت نه وروسته به په ښه توګه د هغه مطالبه کوې، مبادا د ديت ترلاسه کولو وروسته له قاتل نه د غچ او انتقام اخيستو هڅه وکړې.

په قصاص سره د قتلونو مخنيوی کيږي، د خلکو ژوند د هغو قاتلانو له ګواښونو خوندي پاتې کيږي چې د قصاص د نشتوالي په صورت کې په هر بې وزلي تيری کوي او د ټولنې امنيت او د خلکو ژوند له خطر سره مخامخ کوي. په ټولنې کې واقعي امنيت نه په پوليسي او جاسوسي نظام او د پوليسو په زياتولو راتلی شي او نه د زندانونو په جوړولو او ډکولو سره، له دې لارې راغلی امنيت تل کاذب او موقتي وي، د نيويارك په ښار د امريکا په لويو لويو ښارونو کې چې په هر ګام کې پوليس او د استخباراتو غړي ولاړ وي او هرې خوا ته کامرې نصب دي، خو څوك نه په جيب کې له ځان سره پيسې ساتي او نه لاسي بکس ګرځوي، له دې وېرې چې بدمعاشان به ئې په چاړه تهديد او هر څه به ترې واخلي، که د څو ساعتونو لپاره برېښنا ولاړه شي، هومره جنائي پېښې ترسره شي چې د آسيا په لويو لويو ملکونو کې په يوه کال کې هم دومره پېښې نه کيږي.

بايبل د زخمونو په اړه يو ځل همغه خبره کوي چې قرآن کړې او وايي: نفس د نفس په بدل کې، سترګه د سترګې په بدل کې، غاښ د غاښ په بدل کې، لاس د لاس په بدل کې، پښه د پښې په بدل کې، داغ د داغ په بدل کې، زخم د زخم په بدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې او وهل د وهلو په بدل کې، خو ورپسې بېرته تبعیض ته مخه کوي او لیکي: که چا خپل مریي یا وینځه په خپل ګوزار سره ړنده کړه، نو د دې په بدل کې به ئې آزادوي، که ئې غاښ ورمات کړ د غاښ په بدل کې به ئې آزادوي!! عجیبه خو لا دا ده چې بایبل د حیواناتو د مجازات په هکله داسې وایي: که کوم غویی سړی یا ښځه په ښکر ووهي او وئې وژني نو دا غویی به رجم (په تېږو ویشتل) کېږي او غوښه به ئې هم نه خوړل کېږي!! او خاوند به ئې بې ګناه ګڼل کېږي، خو که ئې مخکې هم داسې کار کړی وو او خاوند ئې ترې خبر وو او هغه ئې نه وو تړلی نو په دې صورت کې به غویی رجم کېږي او خاوند به ئې وژل کېږي!! مګر دا چې د مقتول خپلوان په دیت راضي شي!! خو که غویی کوم غلام یا وینځه په ښکر وهلو ووژني نو باید د دوی ارباب ته دېرش مثقاله سپین زر ورکړی شي او غویی دې ووژل شي!!

د اخلاقي قوانینو تر عنوان لاندې هم د بایبل خبرې د حیرانتیا وړ دي، لیکي: که چا کومه پېغله دوکه کړه او جنسي تېری ئې پرې وکړ باید په نکاح ئې کړي او مهر ئې ورکړي، خو که د پېغلې پلار په دې واده راضي نه وو نو یوازې مهر به ورکوي!! که ښځه جادوګري وکړي باید ووژل شي، که انسان له کوم حیوان سره جنسي نږدېکت وکړي باید ووژل شي، که څوك له خدای پرته بل خدای ته قرباني وکړي باید ووژل شي، که د خپل قوم کوم کس ته دې پور ورکړ د سودخورو په څېر سود مه ترې اخله، د غلو او د انګورو د عصیر لومړی حاصل به په خپله ما ته وړاندې کوئ، د لومړي زوی فدیه ورکړئ، د غوایو او مېږو لومړي بچیان به زما وي اووه ورځې ئې له مور سره پرېږدئ او په اتمه ورځ ئې ما ته وسپارئ، تاسو زما مقدس او سپېڅلی قوم یئ نو د هغه حیوان غوښه مه خورئ چې ځناورو داړلی وي...) دلته څو پوښتنې لرو:

- که څوك له حیوان سره مجامعت کوي هغه د وژلو وړ ګڼئ خو که له انسان سره زنا (غیر قانوني مجامعت) کوي هغه یوازې د مهر په ورکولو مکلف ګڼئ او زنا ته ئې د ګناه او جرم په سترګه نه ګورئ!! آیا د دې لپاره څه توجیه هم وړاندې کولی شئ؟!! نن خو د دې غیر قانوني مجامعت او جنسي آزادۍ بدې پایلې هم درته څرګندې شوې، د ایډز په څېر خطرناکه بیماري له همدې زېږي، بایبل څنګه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطرناك جرم ته داسې په عادي سترګه کتلې؟ د بايبل منونکي دې مونږ ته د دې ځواب هم راکړي چې ولې نن د امريکا او بريتانيا په څېر مسيحي ملکونو کې جنسي روابطو ته بشپړه آزادي ورکړی شوې، دومره چې حتی حکومتونه ئې فاحشو ته د کميشن په بدل کې رسمي مجوز ورکوي چې د ناموس عرضه کولو دکان پرانېزي!!

- که ښځه جادوګري وکړي بايد ووژل شي خو که نارينه دا کار وکړي نو څنګه؟ ولې نه دي ويل شوي چې جادوګر به وژل کېږي که ښځه وي او که نارينه؟
- بايبل هم سود حرام ګڼي خو له وينا ئې داسې معلومېږي چې يوازې به د خپل قوم له پورورړو سود نه اخلئ، ښايي د دغې وينا په وجه نن په ټولو مسيحي هېوادونو کې سود نه يوازې جايز دی بلکې د دوی اقتصادي نظام پرې ولاړ دی!!
- بايبل د ځمکو او باغونو لومړی حاصل او د څارويو لومړي بچيان د خدای حق ګڼي، خو دا نه وايي چې دا به د خدای په نامه د ده بې وزلو او نادارو بندګانو ته ورکوئ او د الله تعالی په لار کې به ئې مصرفوئ، بلکې دا د معبد د مجاور برخه ګڼي. د بايبل له دغې برخې په ډاګه معلومېږي چې دا کتاب د هغه چا له لوري جوړ شوی چې له دين نه دام جوړوي او جاهل عوام پرې غولوي، هر هغه دين او مذهب چې يوه مفت خوره ډله رامنځ ته کوي، د خلکو د قربانيو په اړه ئې د خدای ځای ناستې ګڼي او عوامو ته وايي: د خدای برخه دغې مذهبي ډلې ته وسپارئ، دا يو غولوونکی دين او مذهب دی، دا همغه مذهب دی چې ټول پيغمبران عليهم السلام ئې مقابلې ته لېږل شوي، دا همغه دين دی چې تر ټولو د مخه ئې د الهي دين مقابله کړې، همدا وجه ده چې قرآن فرمايي:

Ä $Y9$ A°qB& bqèãû9 È$7d”9$r í$6ôm‘$ šÆE Ï #ZŽÏVx2 bθè=à2ù'u‹s9 tAºuθøΒr& Ä¨$¨Ζ9$

Ÿwr pÒÏÿø9$# | =d©%!$#šc ráã=ôf šú ïÏ%©!$# « $# È@‹Î6y™ `ã šc r‘‰ÁtƒurÈÜ»6ø9$$Î

ÇÌÍÈ 5OŠÏ9& A> #‹ èÎ Nèd÷Åe³t7sù « $# È@‹Î6y™ ’Î $ykXqà)Ïÿ ZãƒuΡ التوبة: ۳۴

اې مؤمنانو! د احبار (ملايانو) او رهبان (مشايخو) ډېری د خلکو مالونه په ناحقه خوري او د الله له لارې مخنيوی کوي او هغه چې سره او سپين زر ذخيره کوي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله په لار کې ئې نه مصرفوي نو د دردناك عذاب زېرى ورکړه.

اووم کال او اوومه ورځ

دا د بايبل بل عنوان دى، چې داسې ئې پيل کړى: (خپله ځمکه (پټې) شپږ کاله وکره او په اووم کال ئې پرېږده چې استراحت وکړي او په دې کال چې څه په خپله په کې راټوکېږي پرې ئې ږدئ چې فقيران او د صحرا حيوانات ئې وخوري، دا حکم د انګورو او زيتونو د باغ په اړه هم صدق کوي!!
بايبل دلته هم خپله هغه غلطه عقيده چې د خداى په اړه ئې وړاندې کړې او ويلي ئې دي چې خداى د پيدا ېښت په پيل کې شپږ ورځې کار وکړ او په اوومه ورځ ئې استراحت وکړ، د ځمکې او د انسان د کار په اړه هم وړاندې کړې، دوى دواړو ته ئې هم شپږ ورځې د کار لپاره او اوومه ورځ د استراحت لپاره ټاکلې!! خو هر عاقل انسان په دې پوهېږي چې نه خداى داسې ذات دى چې ستومانه کېږي او استراحت ته ضرورت لري او نه ځمکه او انسان په خداى قياس کېدى شي!!

درې عيدونه

تر دې عنوان لاندې هم بايبل عجيبې عجيبې خبرې لري، د بني اسرائيلو لپاره ئې درې عيدونه ټاکلي: يو ئې د پتيرې ډوډۍ عيد، بل ئې د حصاد عيد (د هغو مېوو او دانو حاصل راټولو عيد چې تر ټولو لومړى راټوکېږي) او درېيم ئې د حاصلاتو د راغونډولو عيد (هغه وخت چې د فصلونو حاصلات راغونډېږي)، د دې عيدونو مهمه برخه دا ګڼي چې قربانۍ، صدقات، د څارويو لومړي بچيان او د دانو او مېوو لومړي حاصلات به د خداى په نامه د معبد مجاور ته سپارئ!! د همدې بحث په ترڅ کې ليکي: وزګړى به د خپلې مور په شيدو کې نه پخوئ!! نه پوهېږو چې د دې خبرې ئې له عيدونو سره څه تړاو دى!؟
دا عيدونه د دې په ځاى چې د عام ولس لپاره د خوښۍ او عيد ورځې وي د معبد د مجاورانو لپاره عيدونه دي، د دوى محفلونه به ډېر رنګين وي او عايدات ئې ډېر پراخ، د عام غولېدلي ولس تر ټولو غوره مال به وړيا د دوى په لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېوځي، هم ئې د ځمکو او باغونو له حاصلاتو او هم د رمو له لومړيو بچيانو نه، دا نه د عام ولس عيدونه دي او نه د مسکينانو عيدونه، دا د بايبل عيدونه دي، راشئ هغه د مسلمانانو له عيدونو سره مقايسه کړئ چې يو ئې د قربانۍ عيد دی، په دې ورځ مسلمانان هغه ستره قرباني رايادوي چې ابراهيم او اسمعيل عليهما السلام وړاندې کړه، دا ورځ او دا قرباني لمانځي، شتمن ئې څاروي حلالوي او غوښه ئې درې برخې کوي، يوه ئې عام مسکينانو ته، يوه ئې خپلوانو مسکينانو ته او يوه ئې خپلې کورنۍ ته ورکوي، حاجيان هغه ځای ته ځي او قرباني وړاندې کوي چې ابراهيم عليه السلام خپل زوی اسمعيل عليه السلام هلته د قربانۍ لپاره بوولی وو، دا قرباني په لومړي سر کې پيغمبر عليه السلام يوازې د مسکينانو لپاره ټاکلې وه او ساتل ئې منع کړي وو خو وروسته ئې د يوې برخې ساتلو اجازه هم ورکړه. دوهم عيد ئې د روژې عيد دی، د هغې مياشتې د پای عيد چې قرآن په کې نازل شوی او د همدې لپاره مسلمانان د دغې مياشتې د روژې په نيولو مکلف شوي او په پای کې اختر کوي، په دې کې به هم هر شتمن صدقه ورکوي، د خپلې کورنۍ لخوا مسکينانو ته، د هر تن په مقابل کې نږدې دوه کيلو غنم يا ئې معادل نور شيان، د يوه مسکين د ورځني خوراك معادل. دا نه حکومت ته ورکول کېږي او نه کومې خاصې مذهبي ډلې ته، دا د مسکين حق دی، بايد هغه ته ورکړی شي. په دې دواړو عيدونو کې به مسلمانان په لويې صحرايي غونډې کې د عيد دوه رکعته لمونځ په جمع کوي، د مسلمانانو زعيم يا نائب به ئې هم لمونځ ورکوي او هم خطبه. دا هم په يوې سيمې کې د مسلمانانو کلنۍ غونډه ده او هم د نړۍ د ټولو مسلمانانو لپاره کلنۍ ستره غونډه.

د خدای وعدې

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: (زه به ستاسو د لاړښوونې لپاره يوه فرشته درلېږم تر څو ستاسو په مخکې روانه وي او هغې سيمې ته مو هدايت کړي چې ستاسو لپاره مې تياره کړې... د دې سيمې ټول اوسېدونکي به درته هلاك کړم...سرې بمبرې به پرې مسلطې کړم... دوی ووژنئ او بتان ئې ورمات کړئ... له

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی او د دوی له خدایانو سره هېڅ ژمنه او تعهد مه کوئ، هېڅوك ئې په سیمې کې مه پرېږدئ... ستاسو د دې سیمې حدود به دا وي: له بحیره احمر نه د فلسطین تر ترانګې او د جنوب له صحرا نه د فرات تر سیند پورې!!

ګورئ چې د بایبل لیکونکی اسرائیلیان د نورو قومونو په ضد څه کولو ته هڅوي، ورته وايي: دوی ووژنئ، له خپله ملکه ئې وشړئ، هېڅوك ئې مه پرېږدئ چې ستاسو په منځ کې ژوند وکړي، خدای د فرات تر سیند پورې دا ټوله پراخه ځمکه تاسو ته غوره کړې، قباله ئې د خدای له لوري تاسو ته درکړی شوې، له دې سیمې د اوسېدونکو په ایستلو کې خدای ستاسو مرسته کوي!!! تاسو به د بایبل په ډېرو نورو برخو کې هم وګورئ چې بني اسرائیلو ته دې ته ورته لارښوونې کوي او ورته وايي چې د دې سیمې په اوسېدونکو به هېڅ رحم نه کوئ او هېڅوك به ئې ژوندی نه پرېږدئ!! د بایبل له دغو ویناوو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا کتاب د یوه متعصب او بې رحمه یهودي لخوا لیکل شوی، د الله تعالی له لوري لېږل شوی کتاب له دې ډېر لوړ وي چې یوه قوم ته د نورو قومونو د وژلو او له خپلو سیمو د ایستلو امر وکړي، الله تعالی د حق لپاره د باطل په خلاف او د ظالم، کافر او مشرك په ضد د جنګ امر کوي، د الهي دین جنګ د حق او باطل ترمنځ جنګ وي نه د قومونو ترمنځ جنګ.

د عهد تثبیت

بایبل تر دې سرلیك لاندې لیکي: (موسی د غره لاندې د قربانۍ ځای جوړ کړ... څه زلمیان ئې ولېږل چې د سوځېدو او سلامتۍ قرباني خدای ته وړاندې کړي... موسی د قرباني شوو څارویو نیمايي وینې په خنکوکې واچولې او نیمې نورې ئې د قربانۍ په ځای وشیندلې...بیا ئې د عهد کتاب بني اسرائیلو ته ولوست...قوم ژمنه وکړه... بیا موسی دا د خنکو وینې پر خلکو وشیندلې او وئې ویل: دا وینې هغه ژمنه مُهر کوي چې د دغو احکامو په لېږلو سره خدای له تاسو سره وکړه!! موسی، هارون، ناداب او ابیهو د اسرائیلیانو له اویاوو مشرانو سره غره ته وختل او د اسرائیلو خدای ئې ولیدو، داسې معلومېده چې د ده تر پښو لاندې آسمان ته ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شین یاقوت فرش خور وي، که څه هم د بني اسرائیلو مشرانو خدای ولیدو خو دوی ته ئې کوم تاوان ونه رساوو... هغوی د خدای په حضور کې خوراك او څښاك وکړ!!!

د عقل او سلیم فطرت خاوندانو ته بلنه ورکوم چې د بایبل په دغو مسخره، د عقل او سالم فطرت منافي خبرو باندې لږ غور وکړي، آیا الهي دین به خلکو ته دا وایي چې خپلې قربانۍ وسوځوئ، په وینو ئې د معبد او د قربانۍ د ځای ستنې او دېوالونه ولړئ، پاتې وینې په خلکو وشیندئ او دا له خدای سره د کړې ژمنې مُهر وګڼئ؟ آیا د آسمانونو او ځمکې پیدا کوونکی خدای د غره پر څوکه راکوز شوی او د بني اسرائیلو مشرانو لیدلی او د ده پر دسترخان ئې ډوډۍ خوړلې؟!! او دا خدای هم یوازې د بني اسرائیلو خدای دی او نور انسانان ورسره شریك نه دي؟ آیا د یوه کتاب د لرې غورځولو لپاره دغه بېهوده خبرې کافي نه دي؟!!

د معبد لپاره هدیې

دا د بایبل بل عنوان دی، د بایبل د لیکونکي لپاره تر ټولو مهم عنوان، که تاسو په بایبل کې لږ غور وکړئ نو دا به هرو مرو درته جوته شي چې د بایبل د لیکونکي لپاره تر ټولو مهمه موضوع همدا ده، دا برخه د ده ډلې ته سره او سپین زر وریا په لاس ورکوي، له دوی نه د خدای ځای ناستي جوړوي، خدای ته چې کومې هدیې وړاندې کېږي د دوی په لاس کې پرېوځي!! بایبل چې دلته د خپل معبد ، د قربانۍ ځای، د عهد صندوق، د عبادت خېمه، د سپېڅلې ډوډۍ مېز... او نورو برخو د شکل، جوړښت او څرنګوالي په اړه کوم تفصیلي بحث کوي، د سرو او سپینو زرو د بې دریغه کارولو امر کوي او په پر له پسې توګه تأکید کوي چې هر څه به ئې د نقشې مطابق وي، له دې ټولو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا هر څه د ټګمارو مذهبي مشرانو یوه غولوونکې لوبه ده، زه ئې دلته یوازې څو لومړنۍ برخې رانقلوم، له دې نه تاسو قیاس کولی شئ چې د معبد د جوړښت په اړه د بایبل اوامر څنګه دي او له بې عقلو عوامو نه څنګه د معبد په نامه سره او سپین زر او د دوی د شتمنیو تر ټولو غوره برخې ترلاسه کوي!! بایبل دا عنوان داسې پیلوي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای موسی ته وویل: بني اسرائیلو ته ووایه چې ما ته هدیې راوړي، له هغه چا هدیې قبولې کړه چې په شوق او رغبت سره ئې وړاندې کوي، هدیې باید په دې توګه وي: سره زر، سپین زر، مس، شنې، ارغواني او سرې جامې، نرم کتان، د وزو وړۍ، د پسه سور شوی پوستکی، د دولفین (نهنګ ته ورته ماهي) پوستکی، د اقاقیا (سرو) لرګي، د زیتون غوړي د څراغونو لپاره، ښه بوی لرونکي هغه توکي چې د مسح کولو غوړي ترې جوړېږي، عطر او دودونکي خوشبویه لرګي، قیمتي ډبرې د ایفود (د کاهن ځانګړې جامې) او د ده د سینه بند جوړولو لپاره، بني اسرائیل باید زما لپاره ځانګړې مقدسه خیمه جوړه کړي تر څو د دوی په خوا کې مېشت شم، دا خیمه او لوازم به ئې همغسې جوړوئ چې زه ئې نقشه درکوم!! د عهد صندوق به د سرو له لرګي جوړوئ، اوږدوالی به ئې ۱۲۵ سانتي متره، سور او لوړوالی ئې ۷۵ سانتي متره، منځ او بهر ئې په خالصو سرو زرو وپوښه او په ژۍ ئې د سرو زرو ګاره تېره کړه، د دې صندوق لپاره د سرو زرو څلور حلقې جوړې کړه، د صندوق څلور لاندنیو کونجونو سره ئې ونښلوه، ... د صندوق د وړلو لپاره د سرو د لرګي دوه دستکې په سرو زرو وپوښه او په حلقو کې ئې ننباسه، کله چې د صندوق جوړول بشپړ شي هغه دوه لوحې به درکړم چې قوانین او لارښوونې مې پکې لیکلې دي تر څو ئې په دې صندوق کې کېږدې. د صندوق سرپوښ به له خالص سرو زرو جوړوې، اوږدوالی ئې ۱۲۵ او سور ئې ۷۵ سانتي، دا سرپوښ د (رحمت تخت) دی ستاسو د ګناهونو د کفارې لپاره!! د رحمت د تخت پر سر د فرشتې د شکل دوه مجسمې له سرو زرو نصب کړه، دا مجسمې داسې جوړې کړه چې د رحمت له تخت سره جوخت او نښتې وي، دواړه یوې بلې ته مخامخ او سترګې ئې د تخت په لوري او وزرونه ئې په تخت خواره وي، د رحمت تخت پر صندوق نصب کړه، بیا به زه هملته ملاقات درسره کوم او د دغو دواړو فرشتو له منځه به خبرې درسره وکړم او بني اسرائیلو ته به اړینې لارښوونې وکړم.!!

د سپېڅلې ډوډۍ مېز

دا مېز به د سرو له لرګي جوړوې اوږدوالی ئې یو ګز، سور ئې نیم ګز، لوړ والی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې ۷۵ سانتي، ټوله به په خالصو سرو زرو پوښل شوې وي، پر دواړو خواوو ئې د سرو زرو يو يو قاب نصب کړه، د مېز ژۍ ته د څلورو ګوټو په اندازه حاشيه ورکړه او د سرو زرو په قاب ئې وپوښه، څلورو کونجونو کې ئې د سرو زرو څلور حلقې نصب کړه، دغې حلقې د هغو دستکو لپاره دي چې د مېز د انتقال په وخت کې به ترې کار اخيستل کېږي، دا دستکې به هم د سرو له ونې څخه وي او په سرو زرو به پوښل شوي وي...همداراز د خالصو سرو زرو قابونه، کاسې، جامونه او پيالې به د هغو هديو لپاره جوړوې چې څښل کېږي!! (سپېڅلې ډوډۍ) به تل زما په وړاندې د مېز پر سر پرته وي!!... د څراغ ايښودو لپاره يو لوښی د خالص سرو زرو نه جوړ کړه، پښې او تنه ئې بايد يوه ټوټه او د خالص سرو زرو وي، د دې لوښي د ګل د ګېډۍ او پاڼو انځور ئې هم بايد د سرو زرو وي... د دې لوښي په جوړولو کې به ۳۴-۳۶ کيلو سره زر کارول کېږي... ورپسې د عبادت د خيمې طرح ورکوي، په دې کې هم قيمتي رنګارنګ ټوټې، د سرو رزو ګروې... په دې کې ۹۲د سپينو زرو ستنې او څلور د سرو زرو ستنې، اته تختې چې په سرو زرو به پوښل شوې وي، کارول کېږي... دوه برخې لري چې په يوې پردې سره بېلې شوې، يوه د قدس په نامه او بله ئې د قدس الاقداس په نامه!! ... د عهد صندوق به په قدس الاقداس کې کېښودل کېږي...د خيمې د پردې لپاره به هم پنځه د لرګي ستنې وي چې په سرو زرو به پوښل شوې وي... د قربانۍ د ځای ټول لوازم او اړوند لوښي به د مسو وي... د معبد لپاره به حياط جوړوې... له قيمتي او نفيس کتان نه، طول ئې پنځوس ګزه او عرض ئې پنځه ويشت ګزه، ستنې به ئې مسي او کړۍ، حلقې او هغه زنځيرونه ئې چې ستنې سره وصلوي د سپينو زرو وي... ټول نور لوازم او مېخونه به ئې د مسو وي!!)

د بايبل له منونکو څو پوښتنې لرو:

- بايبل خو مخکې ليکلي وو چې خدای د قربانۍ د ځای په اړه امر کړی وو چې دا به له خاورو جوړوئ، ډبرې به هم نه په کې کاروئ، که د ډبرو کارولو ته اړ شوئ نو تراشلې ډبرې مه کاروئ، له شته ډبرو استفاده وکړئ، د ډبرو د تراشلو او ماتولو لپاره له وسايلو هم کار مه اخلئ!!! دلته څنګه د خپلې مخکنۍ وينا خلاف د معبد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او قرباني د ځای لپاره د سرو او سپينو زرو د کارولو امر کوي، دقيقه نقشه ورکوي، اندازه ئې ټاکي، اوږدوالی، سور او لوړوالي ئی ټاکي او تأکيد کوي چې هر څه به ئې د نقشې مطابق وي؟ ولې د دومره تبذير او اسراف امر کوي، هومره چې يوازې د څراغ د ايښودو په لوښي کې به نږدې ۳۶ کيلو ګرامه سره زر کارول شوي وي؟!!

- دا ولې په ټول بايبل کې د عبادت د څرنګوالي په اړه هيڅ واضح لارښوونه نه تر سترګو کېږي، تفصيلي بحث خو پرېږدئ اجمالي بحث هم نه مومو، خو د معبد د جوړښت په اړه دومره تفصيلي او دقيق بحث شوی، پوښتنه کوو: عبادت مهم دی که د عبادت ځای؟!! مونږ په ټول قرآن کې د عبادت د ځای د څرنګوالي په اړه يو آيت هم نه مومو، خو د عبادت د حرکاتو، الفاظو او څرنګوالي په اړه ډېر تفصيلي او دقيق بحثونه ګورو، د دې بحثونو يوه برخه هم په ټول بايبل کې نه شته!! دا ولې؟!! د بايبل د دې بيان له حرف حرف او جملې جملې معلومېږي چې دا د يوه ټګمار مجاور او مکار مذهبي مشر ليکنه ده.
- آيا الله تعالی د تورات لوحې د دې لپاره لېږلې وې چې د سرو زرو په صندوق کې کېښودی شي که د دې لپاره چې د خلکو د ژوند لارښود وي او عمل پرې وشي؟ څنګه ممکن ده چې موسی علیه السلام به تورات د سرو زرو په صندوق کې ږدي؟!! قرآن خو مونږ ته تورات د هغه کتاب په توګه معرفي کوي چې نسخې ترې جوړې شوې او په ولس کې خورې شوې (والطور وكتاب مسطور في رق منشور)، موسی علیه السلام خو د تورات له راوړلو سره سم له بني اسرائيلو په دې کتاب د عمل کولو ژمنه اخيستې وه، قرآن خو مونږ ته وايي چې موسی علیه السلام دا لوحې هغه وخت لرې وغورځولې چې وئې ليدل د ده قوم د سامري په لاس دوکه شوی او د خدای په ځای ئې د سخوندر د مجسمې عبادت پيل کړی، تورات هم همدغه خبره کوي، له دې نه خو معلومېږي چې د موسی علیه السلام له نظره دا لوحې نه بلکې په دې لوحو کې ليکل شوي احکام مهم ول!! د ټولو جاهلو قومونو تاريخ په دې شهادت ورکوي چې دوی له خپلو سپېڅلو کتابونو سره همدا معامله کړې ده، هغه کتاب چې په لومړي سر کې د دوی د نېکو او صالحو پلرونو لپاره لارښود کتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، خو ورو ورو ترې لرې شوي، د کتاب لارښوونې ئې هېرې کړې، په جامو کې ئې نغښتلی، په لوړ طاق کې ئې ایښی او د تبرك وسیله ئې ترې جوړه کړې، هندوانو او سیکانو له خپلو سپېڅلو کتابونو سره همداسې وکړل، په درمسال کې ئې کېښود، په ګڼ شمېر جامو کې ئې پټ کړ، خوا ته ئې عطر شیندي، خوشبویه لرګي دودوي، بوزی ورته وهي، د برکت ترلاسه کولو لپاره ئې تر خوا تېرېږي او تعظیم ئې کوي!! مسلمانانو د جهل او انحطاط په دوران کې له قرآن سره همدا معامله وکړه. هغه کتاب چې د یوه ستر سیاسي، اجتماعي او اقتصادي انقلاب لارښود وو، د ژوند د هرې پېښې په اړه به مسلمانانو هغه ته رجوع کوله، د خپلې هرې پوښتنې ځواب به ئې له قرآن نه غوښت، هره شخړه به ئې په قرآن حلوله، د هرې قضیې په اړه به ئې د قرآن لارښوونه او پرېکړه وروستۍ پرېکړه ګڼله، هغه کتاب چې په نړۍ کې ئې ستره او ژوره تبدیلي راوسته، له خورو ورو قومونو نه ئې یو ستر او سرلوړی متحد امت جوړ کړ، د ظالمانو په ضد ئې مظلومان پاڅون ته وهڅول، اقتدار ئې له ظالمانو واخیست او مظلومانو ته ئې وسپارو، دوه سترې امپراطورۍ ئې په زوال محکومې کړې، خو آیا پوهېږئ چې څو پېړۍ وروسته، تش په نامه مسلمانانو له دغه لارښود او انقلابي کتاب سره څه وکړل؟!! هغه ئې هېر کړ، یوازې د تبرك وسیله ئې ترې جوړه کړه، په جامو کې ئې ونغاښتو، د تعظیم او احترام په نامه ئې د خپلې خونې په داسې طاق کې کېښود چې تر ټولو لوړ وي او د هیچا لاس نه ورسي، هغه وخت به ئې له لوړ ځایه راکوزاوو چې غوښتل ئې د لوړې کولو لپاره لاس پرې کېږدي!!

- ګمان مه کوئ چې د معبد په تزئین او سینګارولو کې تاسو یوازې یئ، د نړۍ ډېرو ټګمارانو له معبد نه ښایسته او غولوونکی دام جوړ کړی، پرون ئې د یوه مصلح، داعي او ناجي مقابله کړې، چې هغه تللی یا وژل شوی او په همدې سره ئې په ولس کې محبوبیت زیات شوی، همدغه د ده پرونې دښمنان راپورته شوي، د ده پر قبر ئې زیارتونه جوړکړي، د ده په نامه ئې خلك غولولي، شکرانې او صدقې ئې ترلاسه کړې، پنځه ئې پر زیارت مصرف کړې او پنځه نوي ئې په خپل جیب کې اچولې، د زیارت دروازې، قبې او کړۍ ئې له سرو زرو جوړې کړې، ښه زیب او

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينت ئې ورکړي، چې هيبت ئې زيات شي او عوام پرې په آسانۍ وغولوي!! په اسلامي هېوادونو کې هم داسې خلك ډېر زيات دي چې قبر ئې دکان دی او زيارتونه ئې دام، پر قبرونو ئې داسې سترې سترې بنګلې جوړې کړې چې نه ستاسو سپينه ماڼۍ ورسره مقايسه کېدی شي او نه واتيکان!! او آيا پوهېږئ چې دا زيارتونه ئې د هغه چا پر قبر جوړ کړي چې هغه په خپل ژوند کې تر يوې لوښتې لوړ قبرونه ړنګول او د قبرونو پر سر جنډې ئې نسکورولې!!

- هر عقلمن انسان په دې پوهېږي چې د معبد د سينګارولو لپاره سره او سپين زر کارول او مجاور ته ئې د نفيس ټوکر جامې جوړول او قيمتي ډبرې ئې په سينه بند او ملابند کې کارول يوازې د ټګمارو مذهبي مشرانو کار کېدی شي، په اسلام کې نه خاصه مذهبي طبقه شته، نه ئې خاص امتيازات، نه ئې خاصه تبعيضي او امتيازي جامه، نه ئې په قربانيو او صدقاتو کې خاصه برخه، اسلام مونږ ته وايي ټوله ځمکه مسجد دی، په هر ځای کې د الله تعالی عبادت کولی شئ، امام په خپله غوره کړئ، هغه امام مه نيسئ چې پر امامت اجوره غواړي، مسجد به مو ساده وي او له سينګارولو به ئې ډډه کوئ، د لمانځه پر مهال به امام له مقتديانو نه په لوړ ځای نه ودرېږي.

او دا همغه خبره ده چې د بايبل ليکونکي سهواً ليکلې وه: د قربانۍ ځای له خاورو جوړ کړئ، که ډبره کاروئ نو مه ئې تراشئ، تراشلې ډبرې له ما سره نه ښايي!! په معبد کې زينه هم مه جوړوئ، خو هغه د انجيل په دغې خبرې کې تحريف کړی او دا ئې پرې اضافه کړې: داسې نه چې له دغو زينو د پورته تلو په مهال مو عورت بربنډ نه شي...د بايبل ليکونکی دې ته نه دی تيار چې ووايي: زينې د دې لپاره مه جوړوئ چې د الله تعالی په وړاندې يو برابر ودرېږئ!!

- قرآن مونږ ته وايي چې له سرو او سپينو زرو بُت جوړول د سامري کار دی!! واقعاً چې د سرو زرو معبد او معبود جوړل د هغو ټګمارانو کار دی چې د سامري په خبر وي!! هيڅ واقعي خدای پالونکی به په دې راضي نه شي چې د الله تعالی په نامه دې له غولېدلو عوامو نه سره زر ترلاسه شي او هغه دې په داسې مواردو کې مصرف شي، واقعي الهي دين هغه دی چې خلکو ته وايي: د الله تعالی د بې وزلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګانو مرسته وکړئ، شتمنۍ مو د خير په کارونو کې، د وږو په مړولو کې، د بربنډو په پټولو کې ، د بيمارانو په تداوي کې او د مسکينانو په لاس نيوي کې ولګوئ، سره او سپين زر مه ذخيره کوئ، چا چې ذخيره کړل ځای ئې جهنم دی!!

• ای کاش د بايبل منونکي په دې پوه شي چې له هغو تصنعي او بې محتوی حرکاتو نه د انسان څومره کرکه کېږي چې ستاسو په معبد کې ئې ستاسو کاهن او کشيش ترسره کوي، کاش تاسو دغو حرکاتو ته يو ځل زمونږ په سترګه هم کتلي وی، کله چې انسان د دوی په معبد کې د کاهن او کشيش هغه حرکات ګوري چې د سپېځلې مېز خوا ته په نخرو نخرو راځي، خاصې جامې ئې چې په ګنډل شوو ګلانو سينګار شوې اغوستې، د مېز مخې ته ودرېږي، د کتاب په وړاندې ګونډه کېږي، د سرو زرو په جام کې سپېځلې شربت يا شراب څښي، خلك يو يو راځي، د ده په وړاندې ګونډه کېږي، دی د هغه په خوله کې يوه ټوټه سپېځلې مړۍ ږدي او په همدې سره ګمان کوي چې خپل مراد ئې ترلاسه کړی او خدای ئې لمانځلی!! له دې صحنې نه د انسان څومره کرکه کېږي!! دا څښاك او خوراك له عوامو ترلاسه شوي، کله چې د دوی په لاس کې وو سپېځلي نه وو، خو چې د معبد د مجاور لاس ته ورغلل مقدس شول!! دا کاهن او کشيش د دغو عوامو لخوا تغذيه کېږي، خو په معبد کې کشيش د دوی په خوله کې يوه مړۍ ږدي او همدا د هغه لويه پېرزوينه او احسان ګڼي!!

• قرآن د الله تعالی د عرش په هکله فرمايي چې وسعت او عظمت ئې هومره دی چې آسمانونه او ځمکه ئې احتوا کړې، خو بايبل وايي چې د خدای د عرش اوږدوالی ۱۲۵ او سور ئې ۷۵ سانتي دی، دا هم د يوه صندوق سرپوښ دی، د (رحمت تخت) په نامه ئې يادوي او ليکي چې خدای موسی ته وويل: بيا به زه هملته (درحمت له تخته او د عبادت د خېمې له منځه) ملاقات درسره کوم او د تخت پر سر د دوو فرشتو د مجسمو له منځه به خبرې درسره وکړم او بني اسرائيلو ته به اړينې لارښوونې وکړم.!!

• بايبل له دې وروسته ليکي چې خدای د هرراز مجسمو له جوړولو او د دوی په وړاندې د عبادت له کولو ممانعت کړی او فرمايلي ئې دي: بت مه جوړوئ او بتان

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه لمانځئ، مجسمه، د ډېرو ځلي او تراشلي ډبرې د لمانځنې لپاره مه جوړوئ... خو دلته ئې خدای د دوو فرشتو د مجسمو تر منځ پر تخت ناست انځور کړی او د تثليث او درې ګونو خدايانو عقيدې ته ئې عيني تجسم ورکړی.

بايبل د ځراغ په اړه امر کوي چې تل به روښانه وي او بني اسرائيل په دې ګماري چې د زيتون غوړي به ورته راوړي، هيڅکله به ئې مړ کېدو ته نه پرېږدي...

د کاهن د جامو په اړه ليکي: خپل ورور هارون او زامن ئې ابيهو، العازار او ايتامار له نورو بني اسرائيلو بېل کړه او د کهانت مقام ورته ورکړه تر څو زما خدمت وکړي!! مخصوصې جامې ورته تياري کړه، داسې چې هرڅوك ئې له جامو وپېژني چې دوی زما خدمت کوي، جامه به ئې ښايسته او د ده د مقدس کار سره وړ وي، هغو خلکو ته وظيفه ورکړه چې د ګنډلو په کار کې ځانګړی مهارت لري چې ده ته دا ښايسته او ځانګړې جامه جوړه کړي، جامه ئې عبارت ده له ايفود، ردا، په ګنډلو ګلانو ښايسته شوی کميس، عمامه، ملابند، د هارون زامنو ته به هم دا جامې جوړېږي تر څو د کاهن په توګه زما خدمت وکړي، بيا د ايفود، سينه بند او نورو جامو تفصيلات بيانوي، په ټولو کې کافي مقدار سره زر، جواهرات او قيمتي ډبرې ضروري ګڼي... او ورپسې د کاهن په توګه د هارون او د ده د زامنو د ټاکنې په اړه ليکي: ... د معبد د دروازې په خوله کې هارون او زامنو ته ئې غسل ورکړه...دا جامې وراواغونده او د سرو زرو تاج ئې پر سر ورکېږده... بيا ئې پر سر د مسح غوړي ورتوې کړه... په دې توګه هارون او زامن ئې د کهانت د مقام لپاره سپېځلي کړه !!! بيا سخوندر حلال کړه، په وينو ئې د قربانۍ د ځای ښکرونه سره کړه او پاتې وينې ئې ښنو ته توی کړه... ځينې برخې ئې هملته او ځينې ئې بهر وسوځوه، بيا دې هارون او د ده زامن هم يو پسه حلال کړي او له وينو او وازګو او نورو برخو سره دې همداسې وکړي... دا د سوځولو قرباني د خدای ډېره خوښه ده!!! بيا يو بل پسه واخله چې هارون او زامن ئې لاس پرې کېږدي او حلال ئې کړي، په وينو ئې د هارون او د ده د زامنو د ښي غوږ پسته او د ښي لاس او ښې پښې بټه ګوته سره کړه...پاتې وينې د قربانۍ په ځای وشيندده... له دغې وينې نه يوه برخه راواخله او د مسح له غوړو سره ئې ګډې کړه او پر هارون او زامنو ئې او د دوی پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامو ئې وشينده!!!په دې توګه به دوی او جامې ئې سپېڅلې شي!!!او له ډېرو نورو مسخره خبرو نه وروسته ليکي: بني اسرائيل به تل د قربانۍ د پسه دا برخې يعنې سينه او ورنونه خدای ته وړاندې کوي چې د کاهن په برخه شي!!

دلته څو خبرې د غور وړ دي:

• مذهبي مقام موروثي ګڼل شوی، د هارون په کورنۍ کې به له يوه نه بل ته په ميراث پاتې کېږي!! او دا هغه څه دي چې په هيڅ عقلي معيار کې د منلو وړ نه دی او هر باشعوره انسان ترې کرکه کوي، مګر مذهبي مقام له عقيدې او عمل نه پرته په بل څه ترلاسه کېدی شي؟!! مګر دا د مال، ځمکې او دولت په څېر دی چې له پلاره اولاد ته په ميراث پاتې شي؟!! آيا هغه مذهب چې مذهبي مقام يو موروثي توکی ګڼي په لته د وهلو وړ نه دی؟! په مسلمانانو کې هم د جهل او د اسلام له روح نه د بې خبرۍ په وجه د ټګمارو مذهبي مشرانو په لاس داسې مذهبي فرقې راپيدا شوې چې مذهبي او روحاني مقام موروثي توکی ګڼي!! ځينو خپل پير ته دا حيثيت ورکړ او ځينو خپل امير ته، چا د علي رضي الله عنه اولاد د امامت وارث وګاڼه، هغه هم نه ټول بلکې ځينې ئې او حتی په ماشومتوب او حتی په غيابت کې، هڅه ئې وکړه چې شمېر ئې دولسو ته ورسوي، د عيسی عليه السلام د دولسو حواريونو او د بني اسرائيلو د دولسو قبيلو له شمېر سره برابر، په دوولسم ئې امامت ختم کړ، يو ورك شوی ماشوم ئې د غيابت د دوران داسې امام وټاکو چې اوس تر عرش نه څو ګزه بر ناست دی او خدای د دوی او هغه تر منځ واسطه ده، په خپلو دعاګانو کې وايي خدايه! امام زمان له مونږ راضي کړې!! خدايه!! د قيامت په ورځ مو د امام زمان په وړاندې شرمنده مه کړې!! همغسې لکه چې بايبل له عيسی عليه السلام نه خدای او د خدای ځای ناستی او د ګناهونو بخښونکی جوړ کړ!! عجيبه لا دا ده چې بايبل د موسی عليه السلام په ځای د هارون عليه السلام اولاد د موسی عليه السلام ځای ناستي او د مذهبي مقام وارث ګڼي او دوی د علي رضي الله عنه اولاد!! نه د پيغمبر عليه السلام د نورو لوڼو او زومانو اولاد په دې حق کې شريکوي او نه هغه چې د علي رضي الله عنه په شمول ټولو صحابه وو د پيغمبر عليه السلام د ځای ناستي په توګه وټاکلو او بيعت ئې ورسره وکړ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بايبل په دې تو ګه يوه ځانګړې مفت خوره مذهبي فرقه له خاصو امتيازاتو سره رامنځ ته کړه، دا فرقه به له خلکو د الله تعالی په نامه صدقې او شکرانې ترلاسه کوي، د قربانۍ تر ټولو غوره او خوندوره برخه به دوی ته ورکول کېږي، جامې به ئې تر ټولو قيمتي، نفيسي او امتيازي وي، هيڅ کار به نه کوي، دوی او اولاد به ئې سپېڅلې انسانان ګڼل کېږي، نه په دې سبب چې عقيده او عمل ئې تر نورو ښه دی بلکې د دې لپاره چې په خاصې کورنۍ کې پيدا شوې او دا هم نه د دې لپاره چې د دې کورنۍ د غړو په رګونو کې ځانګړې وينه بهېږي بلکې د دې لپاره چې موسی عليه السلام د د دوی پر اجدادو د قربانۍ وينې شيندلې وې!!
- الله تعالی خو دا خوښوي چې د ده په وړاندې ټول خلك يو برابر اوږه په اوږه، له لوړ ټيټ او مخکې وروسته پرته، په يو رنګ ساده جامو کې ودرېږي، اسلام مونږ ته ويلي چې د لمانځه په وخت کې همداسې يو برابر او اوږه په اوږه ودرېږئ، مونږ ئې په دې ګمارلي يو چې په حج کې به يو رنګ جامې اغوندو، هر واقعي الهي دين به همداسې وي او تبعيض به حرام ګڼي.
- پوښتنه کوو: ولې به د بايبل دا مفت خوره ډله خاصه جامه لري، په داسې حال کې چې دا جامه نورو ورکړې؟!! آيا هغه څوك غوره دی چې صدقه ورکوي او که هغه څوك چې اخلي ئې؟ مونږ ته خو پيغمبر عليه السلام وايي برنی لاس تر لاندني لاس غوره دی!!
- بايبل وايي چې د قربانۍ تر ټولو خوندوره برخه به د خدای په نامه د کاهن وي!! که تاسو په بايبل کې لږ غور وکړئ نو وبه ګورئ چې د بايبل د ليکونکي له نظره تر ټولو مهمه او اساسي خبره همدا ده، وبه ګورئ چې وايي: د څارويو لومړي بچيان به د کاهن وي، د ځمکې لومړی فصل به د کاهن وي، د باغونو لومړۍ مېوه به د کاهن وي، له انګورو لومړي جوړ شوي شراب به د کاهن وي او ...!!
- د هارون عليه السلام او د ده د زامنو په غوږونو وينه موښل او جامې ئې په وينو ورلړلو سره هغوی سپېڅلې شوي!! حيران يو چې دا خبر د بايبل پلويان څنګه مني؟!! څنګه ئې عقل په دې قانع کېږي چې د وينو په لړلو سره څوك د ناپاکېدو په ځای سپېڅلی کېږي؟!! قرآن د بايبل د دغې خندوونکې وينا د ترديد لپاره په موجز

(c) ketabton.com: The Digital Library

او قاطع الفاظو سره فرمايي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

الحج: ۳۶-۳۷

او د قربانۍ څاروي مو تاسو ته په شعائر الله کې شامل کړي، په دې کې ستاسو لپاره ښېګړې دي او د ولاړې په حالت کې ئې (د ذبحه کولو په وخت کې) د الله نوم پرې ياد کړئ، نو کله چې ئې اړخ پر ځمکه ولګېدو په خپله ئې هم وخورئ او پر قانع مسکين او غيرقانع سوال کوونکي ئې هم وخورئ، په دې توګه الله تاسو ته مسخر کړي تر څو شکر وکړئ، (د دوی په قرباني کولو سره) نه الله ته د دوی غوښې رسي او نه ئېويني، بلکې ستاسو تقوی وررسي، همداسې ئې ستاسو لپاره مسخر کړل ترڅو الله د هغې لارښوونې په وجه په لويي ياد کړئ چې ستاسو په برخه ئې کړه او نېکانو ته زېری ورکړه.

ګورئ چې قرآن د قربانۍ په اړه څومره مهمې لارښوونې کوي او موخه ئې څه ګڼي:

- د الله تعالی په نامه د څاروي حلالول او د ده په لار کې ئې قرباني کول په الله د ايمان او باور نښه ده.
- نه ئې ويني الله تعالی ته رسي او نه ئې غوښه، په خپله ئې وخورئ او پر مسکينانو ئې وخورئ، د الله تعالی برخه مسکين ته ورکړئ. داسې مه ګڼئ چې د قربانۍ وينې سپېڅلې دي او که څوك پرې ولړلی شو نو سپېڅلی او مقدس شو، د قرباني شوي څاروي نه وينه سپېڅلې ده نه غوښه، موخه ئې د چا تقديس نه بلکې خپل او پردي مسکين ته طعام ورکول دي.
- په دې قربانۍ سره په تاسو کې تقوی راپيدا کېږي، له حرص او بخل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوندې کېږئ، الله تعالی ستاسو دغه تقوی او ځان ساتنه خوښوي.

بايبل د کلنۍ هديې او د يوه بل هغه طلايي مکان له يادولو وروسته چې خوشبويه بوټي به په کې دودول کېږي، د معبد د هديې يادونه په دې توګه کوي: خدای موسی ته وويل: هر کله چې بني اسرائيل شمېرې نو د شمېرلو په وخت کې دې هر بني اسرائيلي د خپل ځان له لوري هديه ورکړي... تر څو د شمېرلو پر مهال بلا پرې نازله نه شي!! هر کس به نيم مثقال سره زر فديه ورکوي... نه به شتمن تر دې زيات ورکوي او نه غريب تر دې لږ!!

اسلام د بايبل د دغې وينا په خلاف وايي: له شتمن نه واخله غريب ته ئې ورکړه، د اسلام له نظره غريب نه يوازې له هر راز مالي مکلفيت نه معاف دی بلکې د شتمنو په مال کې د ده ځانګړې حق دی، دولت په دې مکلف دی چې له شتمن نه به د غريب دا حق ترلاسه کوي او هغه ته به ئې سپاري!

بايبل په دې پسې د معبد د مسي حوض تفصيلات بيانوي، بيا د مسح کولو د سپېڅلو غوړيو د جوړولو طريقه، مواد او د هر يوه مقدار ټاکي، بيا د دودوونکو معطرو توکيو د جوړولو تفصيلات بيانوي، ورپسې د معبد د ټولو لوښو د جوړولو لپاره هغه تکړه صنعتګران معرفي کوي چې د بايبل خدای د همدې لپاره غوره کړي وو او ورپسې د سبت د ورځې په اړه ليکي چې دا د خدای سپېڅلې ورځ ده، په دې کې به هيڅ کار نه کوئ، د استراحت لپاره به ئې مختص کوئ!! او په همدې لړ کې ليکي چې کله موسی د سينا په غره کې وو خدای ورته هغه لوحې ورکړې چې په خپلو ګوتو ئې لس احکام په کې ليکلي وو!! خو د سينا په غره کې ئې ځنډ وکړ... خلک هارون ته راغلل چې پاڅه او مونږ ته خدای جوړ کړه چې زمونږ لارښوونه وکړي... هارون ورته وويل: د سرو زرو هغه ګاڼې ما ته راوړئ چې ستاسو د مېرمنو، لوڼو او زامنو په غوږونو کې دي، خلکو دا کار وکړ... هارون ټولې ويلې کړې، په يوه قالب کې ئې واچولې او سخوندر ئې ترې جوړ کړ، کله چې خلکو سخوندر وليد چيغې ئې کړې: اې بني اسرائيلو! دا ستاسو هغه خدای دی چې له مصره ئې راوايستئ!! هارون د دې صحنې په ليدو سره د سخوندر مخې ته د قربانۍ ځای هم جوړ کړ او وئې ويل: سبا د خدای لپاره جشن نيسو!! سبا خلک سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختي پاڅېدل، د سخوندر په وړاندې ئې د سوځولو او سلامتۍ قرباني وړانده کړه، کښېنستل... ښه ډېر خوراك څښاك او د بې حیایۍ کارونه ئې وکړل... خدای موسی ته وویل: په تلوار لاندې ولاړ شه چې ستا قوم فاسد شوی... پرېږده چې د خپلې غصې اور پرې بل کړم... او ټول ووژنم... خو موسی وویل: خدایه! ولې پر خپل قوم دومره غصه یې؟ سوال کوم چې خپله غصه پرېږده او د خپل قوم له مجازاته تېر شه!! ... خپله هغه لوړه را په یاد کړه چې ابراهیم او اسحاق ته دې ویلې وو: په خپل ذات لوړه کوم چې ستاسو اولاد به د آسمان د ستورو په څېر بې شمېره کړم!! ... نو له دې کبله خدای له خپل تصمیم نه تېر شو!! ... نو موسی له غره راکوز شو... او هغه دوه ډبرینې لوحې ئې په لاس کې وې چې په دواړو خواوو ئې (خدای په خپل لاس) لس احکام لیکلي وو... کله چې پنډغالي ته رانږدې شو، شور او ځوږ ئې ترغوږ شو... سترګې ئې پر طلایي سخوندر ولګېدې چې خلك ئې مخې ته په نڅا او خندا بوخت دي... داسې غصه شو چې لوحې ئې تر غره!! لاندې وغورځولې او ټوټې ټوټې شوې... بیا ئې طلایي سخوندر په اور کې ویلې کړ، وئې ټکاوو او د هغه دوړې ئې پر اوبو وشیندلې او دا اوبه ئې پر بني اسرائیلو وڅښلې!!! ... هارون ته ئې وویل: ولې دې له قوم سره دا جفا وکړه؟.. د پنډغالي په دروازه کې ودرېدو او غږ ئې کړ: څوك چې د خدای پلوي وي زما خوا ته دې راشي... د لاوي ټول ټبر د ده خوا ته راغونډ شو... ورته وئې ویل: خدای امر کوي چې توري ترملا وتړئ، د پنډغالي له یوه سره تر بل سره ولاړ شئ، خپل ورور، دوست او ګاونډي ووژنئ...لاویانو اطاعت وکړ او په دې ورځ درې زره اسرائیلیان ووژل شول... موسی لاویانو ته وویل: تاسو ثابته کړه چې د خدای د خدمت وړ یاست... نو خدای به تاسو ته برکت درکړي!!!... موسی خدای ته وویل: دې قوم لویه ګناه کړې، خو ته ئې وبخښه او یا خو زما نوم له خپل کتابه محوه کړه!! خدای ورته وویل: ستا نوم به ولې محوه کوم... چا چې ګناه کړې هغه ته سزا ورکوم...خدای د هغه بت د لمانځنې لامله پربني اسرائیلو لویه بلا نازله کړه چې هارون جوړ کړی وو!! بیا خدای موسی ته وفرمایل: دا قوم هغې سیمې ته بوځه چې شات او شیدې په کې بهېږي!!! خو زه به په دې سفر کې ستاسو په منځ کې نه وم، ځکه چې سرکښ یئ... ممکن په لارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې مو هلاك کړم!! که یوه شېبه ستاسو په منځ کې پاتې شم نو تاسو حتماً وژنم... تر څو چې ستاسو په اړه وروستۍ پرېکړه کوم هر ډول ګاڼې او جواهرات له ځانه لرې کړئ...)

که څه هم د دې وینا جمله جمله غلطه ده او هر عاقل انسان ئې په غلطۍ پوهېږي، خو د بایبل د هغو منونکو لپاره چې دا کتاب ئې له غور نه پرته منلی او هره وینا ئې ورته مقدس برېښي، څو وضاحتونه ضروري ګڼو:

- آیا ستاسو عقل دا خبره مني چې الله تعالی به د معبد په جوړولو کې د سرو او سپینو زرو او قیمتي ډېر د کارولو امر کړی وي؟!! آیا د خدای له یوه مسکین او فقیر بنده سره چې له لوږې او بیمارۍ مري، مرسته به غوره وي که د معبد د تزئین او ښکلا لپاره بې دریغه مصرف؟!! که دا تاسو ته پرېښودی شي نو ستاسو پرېکړه به څه وي، کوم ته به ترجیح ورکوئ؟!!
- آیا ستاسو عقل دا مني چې خدای ستومانه کېږي او اوومه ورځ ئې د دې لپاره د تعطیل او استراحت ورځ ټاکلې چې په دې ورځ ده هم له کاره لاس اخیستی او استراحت ئې کړی وو؟!! مونږ ته خو د اونۍ یوه ورځ د استراحت لپاره نه بلکې د یوه اجتماعي عبادت لپاره ټاکل شوې، له دې نه خو په وضاحت سره معلومېږي چې تاسو ته هم یوه ورځ د اجتماعي عبادت لپاره غوره شوې وه!! انساني ټولنه خو دې ته زیاته اړه ده، د یوه واقعي دین لارښوونه خو به حتماً په دې ارتباط وي، د کار او استراحت په اړه پرېکړه خو باید انسان ته پرېښودی شي چې په خپله او د خپل مصلحت، ظروفو او شرایطو له مخې پرېکړه وکړي!!
- آیا الله تعالی زمونږ په څېر دی چې د څه لیکلو لپاره باید قلم په لاس کې واخلي او په خپلو ګوتو څه ولیکي؟!! د الله تعالی په اړه داسې وینا خو یوازې هغه څوك کولی شي چې نه ئې پېژني او په یوه کمزوري او محتاج انسان ئې قیاسوي، راشئ د بایبل دا ضعیفه وینا د قرآن له جامع او کاملې وینا سره مقایسه کړئ چې فرمایي:

ÇÑËÈ ãqã Šù `ä¼çg9 Aqàf b& $®ø© Š#‘& !Œ) ÿ¼çnãB& $JR) یس: ۸۲

یقیناً چې د ده کار له دې پرته بل څه نه دی چې کله د کوم څه اراده وکړي نو ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: وشه، نو هغه (له ځنډه پرته ترسره) کېږي!!

- که په رښتيا دا د سرو زرو سخوندر ډوله بت او د هغه مخې ته د قرباني ځای هارون جوړ کړی وي، نو تر ټولو سخته سزا خو بايد ده ته ورکړی شوې وی!! دا څنګه موسی عليه السلام د نورو د وژلو امر کوي، هغه هم له پوښتنې او ګوېږنې پرته او د پنډغالي له يوه سره تر بله سره د ټولو د وژلو امر او هارون عليه السلام ته نه يوازې کومه سزا نه ورکوي بلکې دی او زامن ئې د معبد د ساتونکو او پالونکو په توګه پرېږدي؟!!! قرآن د بايبل دا وينا ردوي او فرمايي:

üf Ÿ‰è/ .`Ë ’Îqßä÷ z $J¡ß A$% $yZÅ `»7Ò î ¼çnŠqä 4 Ï ö› qã ì _‘ $£9r

Pö)$Šb Ï Péûó$A$% îøÏ ýç'è ï‹Å Ä ûÎ ‹ { r y#qß{$’+ßr Šãî •Ð ÓçÉ ã

Öö)$ ìB ÓÍ_ùèB Ÿr ä!%ãF$ š† Î ÑÜû è Xù ÓÍ_RqèÞ (rß.r ’Îqãè Ò KŠ$

ãmö |MR r 7Gq‘ † Î $Yùš r ÓÅk r ’í öyô$ É ‘ A$% ÇÎÈ ûüÏ ÏîÒ9$

ÇÎÈ šú üÏ ç9$ الاعراف: ۱۵۰-۱۵۱

او کله چې موسی خپل قوم ته غصه ناك او اسفناك راوګرځېدو وئې ويل: له ما وروسته مو زما ډېر بد نيابت کړی، آيا د خپل رب په کار کې مو دومره تلوار وکړ؟ (داسې ژر مو د الله تعالی په ځای د بت عبادت پيل کړ؟) الواح ئې لرې وغورځولې او خپل ورور ئې تر سر ونيو او د ځان په لوري ئې راښکود ، (ورور ئې) وويل: زما د مور بچيه! قوم کمزوری وګڼلم، نږدې وو ومې وژني، نو دښمنان مه راباندې ښادوه او د ظالم قوم له ډلې مې مه ګرځوه! وئې ويل: زما ربه! ما ته بخښنه وکړې او زما ورور ته هم او په خپل رحمت کې مو داخل کړې او ته خو يقيناً چې تر ټولو رحم کوونکو زيات رحم کوونکی يې.

- آيا ستاسو عقل او ايمان دا مني چې الله تعالی به داسې پرېکړه کړې وي چې يوه ډله به توري له تېکو راباسي او د پنډغالي له يوه پلوه به تر بل پلوه پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دromي او چې څوك مخې ته ورځي، که ئې ورور وي، که دوست، که ګاونډی، نو وژني به ئې؟!! پرته له دې چې وګوري د سخوندر عبادت ئې کړی وو که نه، د وژلو وړ دی که نه؟ د عقل، عدل او دين تقاضا خو دا ده چې يوازې مجرم ته سزا ورکړې شي او يوازې بت لمانځونکی مجازات شي!! که دا د پټو سترګو وژنه وی نو ولې به له شپږو لکو نه يوازې درې زره وژل کېدل؟! په کار خو دا وه چې په داسې عام قتل کې د وژل شوو شمېر ډېر زيات وی، که د بايبل دا خبره رښتيا وي چې درې زره وژل شوي نو بيا خو د دې معنی دا ده چې يوازې مجرمان وژل شوي. متأسفانه زمونږ ځينې مفسرين هم د دغو اسرائيلي رواياتو تر اغېز لاندې تللي او د بايبل دا غلطه او بې بنسټه وينا ئې د قرآن د دې مبارك آيت په تفسير کې راا خيستې:

¾ïhBö)ï 4 › qã A$% öÊr ÇÎÈ brß‰Gö ô`ä3ª=yè9 b$%ö•àÿø9$#r =»GÅ3ø9$# Ó›qãB $Yè?#ä øŒÎ)r

ö/ä3 ¡ ÿR& (Nà6Ï9$Ss 4 öNä3ŠÏ$/ 4¯) (Nä3Ý¡àÿR& (NçFôJn=sß öNä3¯Rλ)) ÉQöqs)»t

ÇÎÈ ÞOŠÏm§9$# Ü>#§q$G9$# uqèd ¼çm¯R) 4 öNä3øŠn=tã z>$tGsù öNä3ŠÏ$/ y‰YÏã ×Žöyz öNä3Ï9ºŒ

البقرة:۵۳- ۵۴

او هغه وخت چې موسی ته مو کتاب او فرقان ورکړ ترڅو هدايت شئ. او کله چې موسی خپل قوم ته وويل: ای زما قومه! بې شکه چې د سخوندر په نيولو سره تاسو پر خپل ځان ظلم کړی، نو د خپل رب لور ته مخه او توبه وکړئ او (مشرك شوي) خپلوان مو ووژنئ، دا د خپل رب په نزد کې درته غوره دی، ستاسو توبه به قبوله کړي، بې شکه چې هغه ډېر مهربان توبه منونکی دی.

له مصر نه له وتلو او د آزادۍ له لاس ته راوړلو وروسته، بني اسرائيل يوه داسې لارښود کتاب ته اړ وو چې د دوی فردي او اجتماعي ژوند تنظيم کړي، الله ورته تورات ولېږو، چې هم ضروري احکام او قوانين پکې وو او هم د ښه او بد د پېژندو او د مفيد او مضر تر منځ د فرق کولو او تفکيك روښانه او څرګند معيارونه، د همدغه کتاب په ترڅ کې دوی ته حکم وشو چې د سامري په متابعت او له سخوندر نه ځان ته په معبود جوړولو سره مو ستر ظلم او جفا کړې، د دې لوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرم د جبران لپاره بايد په يوه ستر جهاد لاس پورې کړئ. ځينې ګناهونه داسې وي چې په يوازې توبې سره ئې الله تعالی نه بخښي، د توبې قبلېدل ئې شرائط او لوازم لري، د بني اسرائيلو دا ګناه دومره ستره وه چې د توبې قبلېدا ئې په دې مشروط شوې وه چې وسله به اخلي او د هغو کسانو په خلاف به جهاد اعلانوي چې د شرك لار ئې غوره کړه او سخوندر ئې ځان ته معبود کړ. له دې نه معلومېږي چې په ځينو حالاتو کې يوازې ګناه کوونکی نه بلکې د ګناه ليدونکی به هم کفاره ورکوي. د هغو بني اسرائيلو لپاره چې د سخوندر د لمانځنې مخنيوی ئې نه وو کړی دا کفاره وټاکلې شوه چې د مشرکانو په ضد به وسله وال جهاد پيل کوي. د دې مبارك آيت واضح او ځرګنده معنی همدا ده، په نورو آيتونو سره هم د دې وضاحت شوی، لکه څنګه چې په بل آيت کې دې ته ورته الفاظ داسې راغلي: ولاتخرجون انفسکم من ديارکم (خپل ځانونه (يعني خپلوان مو) له خپلو کورونو مه شړئ) او ورپسې د دې تشريح داسې شوې: وتخرجون فريقاً منکم من ديارهم (او خپله يوه ډله له خپلو کورونو باسئ)، دا ښيي چې له فاقتلوا انفسکم نه مراد دا دی چې د خپل قوم همغه مشرك کسان ووژنئ. خو د بايبل د غلطې وينا تر اغېز لاندې ځينو د انفسکم نه مراد خپل ځان وژل اخيستی!! د بني اسرائيلو دا ګناه د هغو افغانانو ګناه ته ورته ده چې د روسانو په ضد له جهاد نه وروسته امريکائيانو ته تسليم شول او پر خپل هېواد ئې د دوی سلطه او د دوی په لاس تپل شوي حکام ومنل. پرون ئې د خدای پالونکو مجاهدينو د ملګرتيا او د الله تعالی د بندګۍ دعوا کوله خو نن ئې د ډالرو د بت په وړاندې سر ټيټ کړی او د امريکايانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي!!

- آيا ستاسو عقل دا خبره مني چې موسی عليه السلام به په بني اسرائيلو له اېرو ډکې اوبه څښلې وي؟! ولې به ئې دا بېهوده او بې معنی کار کاوو او د دې ګټه څه وه او څه معنی ئې درلوده؟! قرآن د بايبل دا وينا ردوي او فرمايي چې بني اسرائيلو د سوځول شوي بت په اېرو لړلې اوبه نه وې څښلې بلکې د دې بت مينه ئې څښلې وه!!

{qãJÕ'$;§âÎ Nà6 »Z÷#ä $B {räà ‘qÜ9$Nà6 %qù $Zèù‘r Nä3) »V‹B $Rö {& Œ)r

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

[illegible] البقرة: ۹۳

او چې کله مو ستاسو ژمنه درنه واخیسته او د طور غر مو ستاسو له پاسه رااوچت کړ، (او ومو ویل:) په هغه څه منګولې کلکې ولګوئ چې تاسو ته مو درکړی او غوږ شئ، وئې ویل: غوږ شوو خو سرغړونه کوو او د خپل کفر په سبب ئې سخوندر په زړونو کې ننه ایستی شو، ووایه: که تاسو مؤمنان یاست دا ایمان خو مو په ډېرو بدو شیانو ګماري!!

یعني دوی په داسې حالت کې له الله سره کړې ژمنې ماتې کړې چې د طور غر ئې د سر له پاسه وو، په همدغه وخت کې ئې په ژبه د منلې او اطاعت الفاظ وو خو په زړونو کې ئې د عصیان هوډ او اراده، له همدې تعهد نه وروسته ئې جعلي معبود غوره کړ، دوی ته ویل شوي: چې د کفر په سبب د سخوندر مینه ستاسو د زړه تل ته کوزه شوه، که ستاسو دا ټول ناوړه اعمال د کوم ایمان په حکم او د کومې عقیدې له مخې وي نو دا خو ډېر کرغېړن ایمان او بده عقیده ده چې په داسې بدو کارونو مو ګماري.

- آیا ستاسو ایمان دا اجازه درکوي چې د بایبل دا خبره ومنئ: موسی وویل: خدایه! ولې پر خپل قوم دومره غصه یې؟ سوال کوم چې خپله غصه پرېږده او د خپل قوم له مجازاته تېر شه!! ... خپله هغه لوړه را په یاد کړه چې ابراهیم او اسحاق ته دې ویلي وو: په خپل ذات لوړه کوم چې ستاسو اولاد به د آسمان د ستورو په شېر بې شمېره کړم!! ... نو له دې کبله خدای له خپل تصمیم نه تېر شو!! یعني دا چې خدای غصه وو، پرېکړه ئې دا وه چې بني اسرائیل هلاك کړي، خپله مخکني ژمنه ئې هېره وه... موسی علیه السلام خپله ژمنه ورپه یاد کړه نو ځکه له خپل تصمیم نه منصرف شو!!
- آیا ستاسو عقل دا خبره مني چې الله تعالی به په خپلې وینا کې دومره مبالغه کړې وي او ویلي به ئې وي: دا قوم هغې سیمې ته بوځه چې شات او شیدې په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهېږي!!! شمېر به ئې د آسمان د ستورو په اندازه کړم!!

- قرآن فرمايي چې دا بت هارون نه بلکې سامري جوړ کړ:

[illegible]

طه : ۸۵-۹۸

وئې فرمايل: يقيناً چې له تا وروسته مو ستا قوم په آزمېښت کې واچاوو او سامري دوکه او بې لارې کړل، نو موسى خپل قوم ته غصه ناك او افسوس ناك ستون شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

وئې ویل: اې زما قومه! آیا الله د غوره وعدو ژمنه نه وه درسره کړې، آیا (د وعدې دا) موده درباندې اوږده شوه، یا ومو غوښتل چې د خپل رب غضب درباندې راپرېوځي، نو ځکه مو زما له وعدې تخلف وکړ، وئې ویل: مونږ په خپلې خوښې او واك سره ستا له وعدې څخه نه یو په شا شوي، خو د هغه قوم د ګاڼو پېټي راپه شا شول، نو ومو غورځول او سامري هم وغورځول، نو سخوندر ته ورته مجسمه ئې ورته راوایسته چې رمباړه ئې وه او وئې ویل: دا ستاسو او د موسی معبود دی او (حق خبره ئې) هېره شوه، آیا دې ته ئې نه کتل چې هیڅ خبره نه ورګرځوي (د خبرې ځواب نه شي ورکولی) او نه دوی ته د کومې ګټې واك لري او نه د څه تاوان، او یقیناً چې هارون تر دې د مخه ورته ویلي وو: اې زما قومه! یقیناً چې په دې سره وآزمویل شوئ او ستاسو رب خو له شکه پرته هماغه رحمن رب دی، نو زما متابعت وکړئ او زما د امر اطاعت وکړئ، وئې ویل: تر هغه به ئې تل اعتکاف کوو چې موسی راوګرځي، وئې ویل: اې هارونه! څه شي له دې منع کړې چې دوی دې بې لارې وموندل او زما اطاعت دې ونه کړ؟! آیا زما له امره دې سرغړاوی وکړ؟ وئې ویل: اې زما د مور بچیه! ترږیرې او تر سر مې مه نیسه، زه له دې ووېرېدم چې ته به (راته) ووایې: په بني اسرائیلو کې دې تفرقه راولاړه کړه او زما د وینا خیال دې ونه کړ، وئې ویل: اې سامري! ستا څه حال وو؟ وئې ویل: هغه څه مې ترسترګو شول چې د نورو ترسترګو نه شول، نو د پیغمبر له آثارو مې یو موټ ترلاسه کړل، بیا مې وغورځول، نفس مې همدا راته ښایسته کړ، وئې ویل: نو درومه او ستا لپاره به د دنیا په ژوند کې دا ویل وي چې: لاس مه راوړئ او تا ته داسې نېټه ټاکل شوې چې ترې شا ته کېدا دې نه شته او خپل هغه معبود ته دې وګوره چې پرمخې ئې پرې (خوا ته) پرېوتی وې، خامخا به ئې وسوځوو، بیا به ئې د ایرو په څېر په سیند کې وشیندو، خبره دا ده بله نه ده چې ستاسو معبود هغه الله دی چې له ده پرته بل معبود نه شته، علماً ئې په هرڅه احتوی کړې.

ګورئ چې قرآن (طلایي بت) جوړول د (سامري) کار ګڼي، مونږ ته د ټولو طلایي معبودانو او معبدونو حقیقت بیانوي او لارښوونه راته کوي چې که چېرې تاسو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معبد او معبود په نظر درشي چې له سرو او سپينو زرو جوړشوی نو پوه شئ چې د دې په جوړولو کې حتماً د کوم سامري لاس وو!! قرآن مونږ ته سامري او د هغه ځانګړتياوې داسې معرفي کوي: تر عامو خلکو ئې پوهه او بصيرت نسبتاً زيات دی، يعنې شيخ او ملا دی، هم خلك ورته د پوه په سترګه ګوري او هم په خپله ځان تر نورو پوه ګڼي، د پيغمبر له لاربښوونو، شعارونو او علومو نه ئې هم څه برخه ترلاسه کړې، خو په نيمې لارې کې ئې ټول شا ته غورځولي، نفس دوکه کړی او د خلکو غولولو ته ئې هڅولی. يعني د شرك بنسټ د هغو ټګمارو مذهبي مشرانو په لاس ايښودل شوی چې د پيغمبر له آثارو او د دين له ويناوو ئې څه برخه درلوده، خو دا ئې شا ته غورځولي او د خلکو د دوکه کولو لپاره ئې ملا تړلې، د سرو زرو بت ئې ورته جوړ کړی، هغه هم په خپله د دوی له ګاڼو او پيسو او ورته ويلي ئې دي: دا ستاسو رب دی او په دې توګه ئې خلك د الله تعالی په ځای د (سخوندر) عبادت ته چمتو کړي!! ښايي بې مناسبته به نه وي چې د مطلب د مزيد توضيح لپاره يوه قصه رانقل کړم، له يوه دوست سره له ناګمان نومې سيمې نه پېښور ته راتلم، په لارې کې مې د جونګي بابا په نامه لوحه ترسترګو شوه، پوښتنه مې وکړه چې جونګی بابا څوك وو؟ مونږ خو د اوښ بچي ته جونګی وايو، هغه راته وويل: څو کاله مخکې دلته د سړك په غاړه يو مړی ومونده شو، ناپېژاندو کسانو وژلی وو، کوچی وو اوښه ورسره وه، خوا ته ئې پر ځمکه چو وه، خلك راغونډ شول اوښه ئې ټومبله خو هغه له خپله ځايه نه خوځېده، په همدې حال کې چې د خلکو ګڼه ګوڼه زياتېده، يو ملنګ راغی، دا صحنه ئې ولېده او په يوې ګوښې کې ئې خپل څادر وغوړاوو او غږ ئې کړ: واچوئ د جونګي بابا په نامه، خدای مو وبخښه واچوئ د جونګي بابا په نامه!! مړی همدلته ښخ او هغه ملنګ ئې مجاور شو او ورو ورو زيارت پرې جوړ شو!! ډېر زيارتونه د جونګي بابا په څېر جوړ شوي!! ځينې ئې د ملنګانو په لاس او ځينې ئې د ملکانو او پاچايانو په لاس!! دواړو د خلکو د غولولو او شکولو لپاره دا کار کړی.

کله چې بني اسرائيل له مصر نه وتل، د لارې په اوږدو کې د داسې قوم خوا ته تېر شول چې بتان ئې درلودل، دوی هم له موسی عليه السلام نه وغوښتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې کوم بت ورته جوړ کړي، موسی علیه السلام سخت ورټل او دا ئې د یوه جاهل او ناپوهه قوم غوښتنه وګڼله. سامري د قوم دا تلوسه او د ضعف نقطه درک کړه، منتظر وو چې په کوم مناسب فرصت کې ترې ګټه واخلي، پوه شو چې دا خلک تر سترګو کېدونکی خدای غواړي، د ولس جاهلانه تلوسې او د موسی علیه السلام موقت غیابت دا موقع په لاس ورکړه، په بیړه پاڅېدو، خلکو ته ئې وویل: باید د نورو قومونو په څېر د دعا او عبادت پر مهال د خدای انځور زمونږ مخې ته ولاړ وي، سخوندر د قوت نښه ده، د خدای قدرت او ځواکمنې باید د سخوندر په بڼه کې انځور کړو، که تاسو خدای منئ نو خپلې ګڼې راوړئ، دوی ته ئې د سخوندر داسې مجسمه جوړه کړه چې کله کله به رمباړه ترې پورته کېده، قوم ته ئې وویل: دا همغه خدای دی چې تاسو ئې له مصره وایستئ!! د ګڼو له غونډولو معلومېږي چې ښايي په دې کار کې د ښځو ونډه تر نارینه وو زیاته وه!!

- قرآن د دې قصې په ترڅ کې مونږ ته وايي: جاهل قومونه ډېر ژر د ټګمارو او دوکه مارو مذهبي مشرانو په لومو کې ښکار شي، دین پلورونکي ئې د دین په نامه دوکه کړي، سامري ئې مذهبي مشر شي او د سرو زرو سخوندر ئې معبود! د خدای په ځای ئې د سخوندر په وړاندې سر ټیټولو ته چمتو کړي، هم ایمان ترې واخلي او هم ئې شتمنی، د سرو زرو بت ورته جوړ کړي خو له دوی د اخیستل شوو سرو زرو له یوې وړې برخې!!
- عجیبه دا ده چې بایبل دلته وایلي چې خدای بني اسرائیلو ته په خپل اخطار کې وویل: که یوه شپه ستاسو په منځ کې پاتې شم نو تاسو حتماً وژنم، خو له دې نه څو سطره وروسته لیکي: خدای ژمنه وکړه چې له خپل قوم سره به پاتې کېږي!! بایبل تل خپل خدای همداسې معرفي کوي چې نن یوه خبره کوي او سبا بله، اوس یوه ژمنه کوي او څو شېبې وروسته له خپلې ژمنې په شا کېږي او د خپلې مخکنۍ ژمنې خلاف عمل کوي!! او تر دې ئې هم عجیبه خبره دا چې مخکې ئې په لسهاوو ځله لیکلي چې خدای خلکو ته ځان ښودلی خو دلته لیکي: خدای د موسی د دې غوښتنې په ځواب کې چې ما ته خپل ځان وښیه، وفرمایل: زه به خپل جلال ستا مخې ته تېر کړم، خپل نوم به هم په جګ غږ یاد کړم... خو نه پرېږدم چې زما څېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګورې، ځکه چې انسان نه شي کولی ما وګوري او ژوندی پاتې شي!!!نو پاڅه او پر دې ډبرې زما خوا ته ودرېږه، کله چې زما جلال تېرېږي نو تا به د دې ډبرې په سوري کې کښېنوم او په خپل لاس به دې پټ کړم، ترڅو له دې ځایه تېر شم، بیا به خپل لاس لرې کړم چې شا مې وګورې!!

- سل حیف او افسوس د هغه چا په عقل چې داسې مسخره، متناقضې او یوه د بلې ضد خبرې مني!!! خدای ئې خوا ته ولاړ دی، خدای ئې مخې ته تېرېږي، خدای لاس پرې ایښی، د خدای شا ګوري او که ئې وګوري نو مري، خو نه مړ شو او نه ئې د هغه له خولې د هغه نوم واورېدو او قصه تمامه شوه!!
- بایبل له دې وروسته لیکي: خدای موسی ته وفرمایل: زه خدای یم، مهربان خدای، ډېر وروسته غصه کېدونکی خدای، امین خدای چې په زرهاوو کسانو پېرزوینه کوم او خطا، عصیان او ګناه بخښم، خو ګناه بې سزا نه پرېږدم، د پلرونو د ګناه انتقام د دوی له زامنو تر څلورم پوشته اخلم!!! دا ئې هم د بایبل خدای چې هم هره ګناه بخښي او هم هېڅ ګناه بې سزا نه پرېږدي!! یوازې ګناهګار ته سزا نه ورکوي بلکې د ده له څلورم پوشته هم غچ اخلي!! او دا ټول په داسې حال کې چې ژر غصه کېدونکی هم نه دی!! زمونږ سر خو په داسې خبرو نه خلاصېږي!! د ګناه د بخښلو معنی خو دا ده چې سزا ئې معاف شي، د عدل، رحمت او پېرزوینې تقاضا خو دا ده چې که سزا ورکول کېږي نو یوازې مجرم ته ورکړی شي!!

بایبل له دې وروسته یو ځل بیا د معبد په هکله ډېر مفصل بحث کوي او ټولې خبرې ئې د مخکنیو خبرو تکرار دی، د همدې تکراري بحث په ترڅ کې دا سرلیك علاوه کوي:

څومره سره او سپین زر او نور فلزات په معبد مصرف شول؟

تر دې سرلیك لاندې بایبل لیکي: (... بني اسرائیلو زر کیلو ګرامه سره زر هدیه کړل، چې ټول د معبد په جوړولو کې مصرف شول، د مصرف شوو سپینو زرو مقدار نږدې درې زره څلور سوه دېرش کیلو وو، چې له ۶۰۳۵۵۰ نفرو څخه چې عمر ئې له شلو کلونو لوړ وو، راغونډ شوي وو، هر یوه شپږ ګرامه هدیه کړې وو، بني

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسرائیلو دوه زره ځلور سوه شل کیلو مس هدیه کړل چې د معبد په ستنو او نورو لوازمو مصرف شول!!

او دا بحث په دې وینا پای ته رسوي چې: موسی معبد جوړ کړ... وربځو خیمه وپوښله، داسې چې موسی ونتوانېدو خیمې ته ننوځي... له دې وروسته کله چې به وربځې د خېمې له سره لوړې شوې نو بني اسرائیلو به خپل سفر پیل کړ او تر څو چې به وربځې وې دوی به په خپل ځای تم وو...د ورځې پر مهال به پر خېمې وربځې غوړېدلې وې او د شپې به په وربځو کې اور راڅرګند شو، داسې چې قوم به هغه لیدلی شو، په دې توګه به وربځو د سفر په دوران کې د بني اسرائیلو لارښوونه کوله!!!

د بایبل دوهم کتاب همدلته پای ته رسي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاويان

دا د زوړ بايبل دريېم كتاب دی، ځينې ئې (د كاهنانو لارښود كتاب) نوموي، د لاويانو د قبيلې او د دوی د مذهبي دندو په اړه بحث كوي، د بني اسرائيلو ټول كاهنان له دغې قبيلې څخه دي، بايبل وايي چې دا كتاب موسی عليه السلام د صحرايي سفر په دوران كې ليكلی... اووه لومړي فصلونه ئې د كاهنانو او خلكو د ګناهونو اړوند قربانۍ په هكله ليكل شوي او پاتې ئې د پاك او ناپاك خوراك، د سبت د ورځې درناوی او د سم او ناسم كړو وړو مربوط مقررات څېړي... په دې كتاب كې خدای له خپل قوم سره ژمنه كوي چې تل به د دوی په منځ كې وي او له دوی سره به يو ځای په لار درومي، ستاسو خدای به وم او تاسو به زما قوم وئ!!!

دا د دې كتاب په هكله د بايبل مقدمه وه چې په كار ده د ځينو برخو په اړه ئې لږ بحث وكړو:

لاويان د موسی عليه السلام قبيله ده، د بني اسرائيلو نورو قبيلو دوی د موسی عليه السلام د ځای ناستو په توګه منلي او د مذهبي مشرتابه دنده ئې د دوی موروثي حق ګڼلی او دا هغه څه دي چې ټول جاهل قومونه ئې له خپلو سياسي، مذهبي او اجتماعي مشرانو سره كوي، هم د پاچا او ملك زوی د ده ځای ناستی ګڼي، هم د قائد زوی او هم د پير زوی، ځای ناستی ئې د خپل پلار مقام او منزلت د اهليت او خپلو وړتياوو له مخې نه بلكې د وراثت له مخې ترلاسه كوي، نه يوازې كورنۍ ئې د امتيازاتو مستحق ګڼي بلكې قبيله ئې هم د امتيازاتو وړ او تر نورو لوړ ګڼي، كه بني اسرائيلو دا د مذهبي مشرتابه امتياز لاويانو او د هارون عليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام اولاد ته ورکړ، په مسلمانانو کې یوې مذهبي فرقې دا امتیاز ساداتو او د علي رضي الله عنه اولاد ته ورکړ، هغوی وايي: کاهن باید د لاویانو له قبیلې څخه وي او دوی وایي مذهبي مرجع باید له ساداتو څخه وي او امام د علي رضي الله عنه له اولاد څخه، هغوی هم خپلو مذهبي مشرانو ته ځانګړې جامه جوړه کړه چې له نورو توپیر لري او دوی هم ، هغوی هم صدقې لاویانو ته ورکوي او دوی ئې هم خپلو مراجعو ته!! دا په داسې حال کې چې د پیغمبر علیه السلام له رحلته وروسته د ده په لاس روزل شوو صحابه وو د ده د خپلوانو په ځای د ده یو ډېر خوږ او نږدې ملګری، ابوبکر رضي الله عنه غوره کړ او د ابوبکر رضي الله عنه له وفاته وروسته ئې د ده د زوی یا نورو خپلوانو په ځای د پیغمبر علیه السلام یو بل نږدې ملګری عمر رضي الله عنه انتخاب کړ او په دې توګه ئې وښووده چې د اسلام له نظره نه امارت او قیادت موروثي توکی دی او نه داسې سپېڅلې او تر نورو غوره قبیله مني چې مذهبي مقام به د دوی تر منځ له پلاره زوی ته په میراث رسي، د قیادت انتخاب ئې د خلکو دنده وګڼله او معنوي مقام ئې د انسان په عقیدې او عمل پورې مربوط وګاڼه او دې جاهلانه او ظالمانه دود دستور ته ئې لته ورکړه چې سیاسي، مذهبي او معنوي مقام په موروثي توګه له یوه بل ته انتقال شي او یوه قبیله په دې دلیل تر نورو غوره او سپېڅلې وګڼلی شي چې لومړی قاید او زعیم په دوی کې راولاړ شوی!! پیغمبر علیه السلام په خپلې کورنۍ د صدقاتو او زکات اخیستل هم منع کړل او دا ئې د دوی لپاره حرام وګڼل او په دې توګه ئې په مسلمانانو کې د لاویانو په څېر د یوې ستانې قبیلې د راپیدا کېدو مخه ونیوله!!

د دې کتاب لومړۍ برخه د قربانۍ څرنګوالي ته ځانګړې شوې، په سر کې د سوځېدونکې قربانۍ په اړه بحث کوي او وايي چې د قربانۍ د څاروي کومې برخې باید وسوځول شي، کومې ئې کاهن ته ورکړی شي، وینې ئې څنګه د قربانۍ د ځای په ستنو وشیندلی شي، د دې بحث مطالب نه یوازې مخکې څو ځله تکرار شوي بلکې له دې وروسته هم راځي، د بایبل لیکونکي ته دا بحث ډېر په زړه پورې او مهم دی، په دوه درې ځلې ئې زړه نه سړېږي، وروسته د اوړو قرباني څېړي او لیکي چې د غلو دانو کومې برخې به څومره او په څه بڼې کې کاهن ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوئ، بیا د سلامتۍ قرباني، د ګناه قرباني او د جبران قرباني څېړي، د جبران قرباني هغې قرباني ته وايي چې د اشتباهاتو په عوض کې باید وړاندې شي، د ټولو قربانیو یوه برخه سوځول کېږي او همدا د خدای برخه ګڼي، خو دا برخه وازګې، کولمې او دې ته ورته برخې دي، خو خوندوره برخه ئې چې سینه او ورنونه دي، دا د کاهن برخه ده او هغه ته به سپارل کېږي!! او کاهن به د دې په مقابل کې د خدای په وړاندې د ده شفاعت کوي او ګناه به ئې بخښل کېږي!! ورپسې د دغو قربانیو عجیب عجیب مقررات بیانوي او یو ځل بیا د هارون او د ده د اولاد د تقدیس د هغو مراسمو تفصیلات مکرراً بیانوي چې مخکې ئې پرې تفصیلي بحث کړی وو!! د دې بحث ټولې خبرې هومره بېهوده او د خندا وړ دي چې که د لوستونکو د بې ځایه سرخوږي وېره راسره نه وی نو ما به له نقد نه پرته ټولې رانقل کړې وې.

حرام او حلال شیان

په دې اړه لیکي: د وچې هغه حیوانات درته حلال دي چې شخوند وهي او نوك ئې یو نه بلکې په منځ کې بېل وي، اوښ، سوی او کوني کبر حرام دي، ځکه شخوند وهي خو نوك ئې په منځ کې بېل نه دی او خوګ حرام دی چې که څه هم نوك ئې بېل دی خو شخوند نه وهي... د اوبو له ژوو هغه درته حلال دي چې پَرې او په پوستکي فلس لري (د ماهي په څېر وي) له دې پرته نور ئې درته حرام دي... له مرغانو څخه به دا نه خورئ: کونګ، باز، شاهین، عقاب، باشه، ټپوس، کاغ، شترمرغ، دریایي مارغه، لکلك، ماهي خوړونکی مارغه، هدهد، آسمان ښکالی. وزر لرونکې خزندې به نه خوړل کېږي مګر هغه چې ټوپ وهي، یعنې ملخ او مختلف ډولونه ئې،... ښوك چې د دغو حیواناتو لاش ته لاس وروړي تر ماښامه به نجس ګڼل کېږي...پر ځمکه ښوېدونکي حیوانات که پښې ولري که نه، حرام دي،

ګورئ چې بایبل هر څه حرام ګڼي مګر هغه چې نوموړنه او ځانګړتیاوې ئې په ګوته کوي، خو قرآن هر څه حلال ګڼي مګر هغه چې نوم ئې اخلي او ځانګړتیاوې ئې بیانوي، د بایبل له نظره اصل د اشیاوو حرمت دی مګر هغه څه چې بایبل حلال کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د قرآن له نظره اصل د اشیاوو حلال والی دی مګر هغه څه چې الله تعالی حرام کړي، د اشیاوو د حل او حرمت په اړه د دې دواړو دریځونو ترمنځ ډېر ژور او بنیادي توپیر شته، بایبل د حرامو شمېر زیات کړی او قرآن د حلالو شمېر، بایبل خپل پلویان له کړاوونو سره مخامخ کړي او بې ځایه بندیزونه پرې لګوي، خو قرآن د انسانانو ستونزه حل کړې، بایبل د حلال او حرام پرېکړه له کوم منطقي او معقول دلیل پرته کوي، خو قرآن هغه څه حرام ګڼي چې انسان ته تاوان رسوي او هغه څه حلال ګڼي چې ګټه ئې تر تاوان زیاته وي.

قرآن فرمایي:

Nãøæ 4 =Fã$B žv‌Ĵ É»èR{ $pèJŠÍ5 Nã9 M=Ïmé Šqà)ããŠ ‹qè=& ‹þβB#ä šú ïÏ%©!$gr'¯»t

ÇÊÈ ß‰ƒÌãƒ $tB ãNä3øts† ©!$bÎ) 3Pããm öNçFRr&ur Ï‰øŠ¢Á9$# ’Ìj?ÏtèŸ öçŽî المائدة: ١

ای مؤمنانو! په تړونونو وفا وکړئ، څرېدونکي بوده درته حلال کړی شوي، مګر هغه چې دربانديې ولوستی شي، خو حلال نه ګڼونکي د ښکار کله چې په احرام کې وئ، بې شکه چې الله همغسې حکم کوي چې غواړي ئې.

په دې مبارك آيت کې درې اساسي خبرې راغلې:

- په خپلو ژمنو او تړونونو وفا وکړئ، که دا له الله سره وي او که په خپلو منځونو کې، که د مسلمان او مسلمان تر منځ وي او که د مسلمان او نامسلمان تر منځ. په لږ دقت سره په دې پوهېدی شو چې دیانت په دوو خبرو کې راخلاصه کېږي: خپلو تعهداتو او ژمنو ته التزام او د حلال او حرام مراعات، دا مبارك آیت دغو دوو اساسي خبرو ته ګوته نیسي، په خپلو تعهداتو وفا کول په حقیقت کې د دیانت بل نوم دی، څوك چې خپلو ژمنو ته وفادار نه وي هغه هېڅ دین نلري، لکه چې پیغمبر علیه السلام فرمایي: لا دین لمن لاعهد له.
- ټول څرېدونکي حیوانات، که دا د کور څاروي وي او که د صحرا څرېدونکي حیوانات، درته حلال دي، مګر هغه چې الله تعالی له دې حکمه مستثنی کړي. د آیت دغه برخه څو لارښوونې لري:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱. یوازې د هغو حیواناتو غوښه انسان ته حلاله کړی شوې چې ښاروېو ته ورته وي، واښه او دانه خوري. په آیت کې د (صید: ښکار) له ذکر نه معلومېږي چې په بهیمة الانعام کې ټول هغه حیوانات شامل دي چې ښارویو ته ورته وي، یعني د هغو حیواناتو غوښه هم حلاله ده چې صحرائي دي، په کور کې د ښارویو په څیر نه ساتل کېږي، خو ښارویو ته ورته وي.

۲. له دې نه معلومېږي چې د هغو حیواناتو غوښه حلاله نه ده چې ښارویو ته ورته نه وي او د واښو په ځای غوښه خوري.

۳. دغه حکم ته په پام سره پیغمبر علیه السلام د هر داړې لرونکي ځناور او د هر منګولې لرونکي ښکاري مرغه له غوښې نه ممانعت کړی:

عن بن عباس قال نهی رسول الله صلی الله علیه وسلم عن کل ذي ناب وعن کل ذي مخلب من الطیر.

- دا الهي احکام دي، الله دا پرېکړه کړې چې په ژمنو به وفا کوئ او د څرېدونکو حیواناتو غوښه خوړلی شئ مګر هغه چې الله تعالی ترې مستثنی کړي.

دا چې په اسلامي شریعت کې ولې د ځینو حیواناتو غوښه تحریم شوې، آیا دلیل ئې دا دی چې د دغو حیواناتو غوښه انسان ته له صحي پلوه تاوان لري؟ او که په تحریم کې ئې کوم بل غرض او حکمت په پام کې نیول شوی؟ د بقرې د سورې په ۲۱۹ آیت کې تاسو ګورئ چې د (اثم: ګناه) په مقابل کې د (منفعت :ګټې) ذکر شوی، له دې نه په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې د حلال او حرام د ټاکلو په اړه دا اصل په پام کې نیول شوی چې څه انسان ته ګټه لري او څه تاوان، هر څه چې انسان ته ئې تاوان تر ګټې زیات وي، الله تعالی هغه حرام کړی او هر څه چې ګټه ئې تر تاوانه زیاته وي هغه ئې حلال کړي. انسان ته د غوښه خوړونکو حیواناتو او مرغانو د غوښې خوراک چې کوم کوم تاوانونه او ضررونه لري، په دې باندې انسان هلته په دقیقه توګه پوهېدی شي چې هم د دغو غوښو د ترکیب او خاصیت په هکله کامل معلومات ترلاسه کړي او هم ئې په انسان باندې له اغیز نه پوره خبر شي، د علمي تحقیقاتو په ترځ کې خو تر ډېره حده دا خبره معلومه شوې چې د دغو حیواناتو غوښه له صحي پلوه انسان ته ضررونه لري، یو مثال ئې د بیزو غوښه ده چې وایي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایډز بیماري د دغې غوښې له خوړلو څخه له بیزو نه انسان ته منتقل شوې، اما له روحي پلوه ئې په ټولو اضرارو پوهېدل انسان ته مقدور نه ده، د موضوع دا اړخ په لابراتوار کې نه شي معلومېدی، دا به د تجاربو له مخې معلومېږي، تراوسه انسانانو په دې هکله هېڅنه دي کړي، د دې زحمت ئېنه دی ایستلی چې وګوري کوم څه له روحي پلوه انسان ته تاوان لري او کوم څه ګټه، دومره ویلی شو چې هر خوراك د انسان په مزاج او روحیې ځانګړی اغیز لري، ځینې د انسان یوه غریزه پاروي او ځینې ئې بله، ځینې د نشاط او تحرك باعث شي او ځینې د کسالت او خمود، د داړونکو مرغانو او حیواناتو په غوښه کې د داړلو او څیرلو خاصیت شته، د دوی د غوښې په خوراك سره دغه خصلت په انسان کې راپیدا کېږي او وده کوي او دا معلومه ده چې که په انسان کې د دغو ځناورو دا خصلت راپیدا شي څومره خطرناك عواقب وربانديې مرتب کېدی شي، که په وسلو د مجهز انسان له زړه نه ترحم او عاطفه وایستی شي او ځای ئې د داړونکو او درنده ځناورو دغه خصلت ته خالي شي، په ځمکې کې به څومره تباهي خوره کړي؟!! ځناور خو یوازې د خپل ضرورت په اندازه داړل او څیرل کوي، چې موړ شي له داړلو او څیرلو لاس واخلي، خو انسان بیا په دې حد کې توقف نه کوي، هغه د غچ، انتقام، قهر او غصې او پر نورو د خپلې لویې او برلاسي تپلو جذبات هم لري، که دا د څیرلو او داړلو خصلت هم له دغو ځناورو نه ترلاسه کړي، پایله به ئې څه وي؟ دغه ستر مصلحت او حکمت ته په پام سره د دغو غوښه تحریم شوې.

لکه څنګه چې بایبل د حرامو حیواناتو شمېر زیات کړی، په زړو ادیانو او مذاهبو کې ځینې داسې دي چې یا د غوښې خوراك ناسم او ناروا کار ګڼي او یا خو هغه د روحي او معنوي ارتقاء مانع بولي او اوس داسې ډلې راپیدا شوې چې وایي انسان باید یوازې د حبوباتو، نباتاتو او مېوو په خوړلو اکتفاء وکړي او د غوښې له خوړلو ځان وساتي، له دوی نه ځینې د حیوان ذبح کول د ترحم او عاطفې خلاف کار ګڼي او ځینې ئې د غوښې خوراك د انسان روغتیا او سلامتیا ته مضر شمېري. په دې هکله څو خبرو ته ستاسو پام رااړم:

§ هر هغه مذهب چې حلال شیان تحریم کړي او د انسان روغتیا او سلامتیا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې مضر او د ده د معنوي ارتقاء په وړاندې ئې خنډ وګڼي، هغه غلط او د اسلام له دائرې وتلی مذهب دی.

§ انسان ته د غوښې د خوراك له جواز نه معلومېږي چې قرآن په دې هکله هم ډېر دقيق او علمي دريځ لري او د انسان فطري جوړښت ئې دقيقاً په پام کې نيولی، د ژورو علمي تحقيقاتو په نتيجه کې ثابته شوې چې د انسان جسمي جوړښت او د هاضمې جهاز ئې نه هغو حيواناتو ته ورته دی چې يوازې وابښه خوړی او هضموی شي او نه هغو ته چې يوازې غوښه خوړی او هضموی شي، بلکې ځينې برخې ئې يوې ډلې او ځينې ئې بلې ته ورته دي، له غاښونو او تريخي ئې معلومېږي چې هغه د غوښې خوړلو او هضمولو توان لري، د دې تحقيقاتو له مخې په قاطع توګه دا حکم کولی شو چې هر هغه دين، مذهب او مسلك چې په انسان باندې د غوښې خوراك منع کوي، هغه د انسان د فطرت خلاف غير علمي خبره کوي. په دې هکله هم د هندو مذهب دريځ غلط دی او هم هغه نظريه چې په اروپا کې نوې راټوکېدلې او يوازې د نباتاتو په خوړلو تأکيد کوي او هم د تصوف په نامه هغه عقيده چې وايي: د معنوي ارتقا لپاره بايد د غوښې له خوړو ډډه وشي، ځکه د غوښې خوراك زړه سختوي!!

§ که څوك د حيوان ذبح کول د ترحم او عاطفې ضد عمل ګڼي، هغه بايد د يوه بوټي پرې کول، وريتول او سوزول هم د ترحم خلاف عمل وګڼي، بوټي هم ژوند او احساس لري، په ژوند او احساس کې ئې له حيواناتو سره توپير ډېر لږ دی.

§ ولې بايد يوازې پر انسان باندې دا حکم جاري او نور حيوانات ترې مستثنی کړو، ناچار بايد دا پرېکړه ټولو حيواناتو ته وغځوو او ووايو چې يو د بل خوړل ظالمانه عمل دی، خو که دا غلطه او غيرطبيعي نظريه ومنلی شي، د يوه ژوي لپاره د بل قرباني کېدل متوقف شي او د ژوو ترمنځ د ارتباط او تعلق د لويې کړۍ په کوم ځای کې دا رابطه قطع شي، ټول ژوي به له منځه ځي. هره هغه نظريه چې دا خبره کوي هغه غير علمي نظريه ده او خبره ئې د طبيعت د عام قانون خلاف خبره ده.

§ خنزير که څه هم د ښارويو په څير وابښه خوري، خو دوه ډېرې ناولې ځانګړتياوې لري: ۱- هر ګنده شی خوري، د حيواناتو ګندګي هم او حتی يو د بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګندګي هم. ۲- په جنسي عمل کې ډېر افراط کوي، يو د بل له جنسي عمل نه خوند اخلي. په دې کار کې له هېڅ ځاروي سره نه شي مقايسه کېدلی، ډېر ځاروي داسې دي چې يوازې د القاح په وخت کې د لنډ وخت لپاره جنسي نږدېوالی کوي، د کال په نورو وختونو کې ئې دا تمايل سوړ او ساکت وي او ډېر نور بيا داسې دي چې په خپلې ښځې غيرت کوي او د بل د تيري په مقابل کې شديد عکس العمل ښيي، خو خنزير له دغو دواړو څخه توپير لري، دغو ګنده او خطرناکو ځانګړتياوو او هغو تاوانونو ته په پام سره هم چې ورو ورو به انسان ته څرګندېږي، د خنزير غوښه حرامه شوې.

همدا راز قرآن د دې پوښتنې په ځواب کې چې څه انسان ته حلال کړی شوي، فرمايي:

ûüÎ‡ï3ã Çí #qgø$`ë Oçô‗æ $Br aM»6Ö9$Ha39 @ïmé@è Nç; @ïmé‡Œ$B 7 Rqèó„

©$(qà)?$r Ïøã « $Lô$(rãä6$ Nä3øæ `ô ¡Bø& $)Ê(qè3ù ª! $Nä3J‗æ $)Ê£åqgèê

ÇÍÈ É>$¡ïø$B/Î ©$bÎ المائدة: ۴

له تا نه پوښتنه کوي چې څه ورته حلال دي؟ ورته ووايه: پاك او ستره شيان درته حلال شوي او د ښکار کوونکو حيواناتو نه چې کوم يو تاسو روزلی وي او په ښکار پسې ئې لېږئ او هغه څه ورښيئ چې الله تاسو ته درښودلي، نو څه چې درته وساتي هغه خورئ او د الله نوم ورباندې يادوئ او له الله ووېرېږئ، بې شکه چې الله ژر حساب کوونکی دی.

مسلمانانو د حلالو شيانو په هکله مزيد معلومات غوښتو، دلته د يوې جامع لارښوونې په ترځ کې د دوی پوښتنو ته ځواب ويل شوی، داسې ځواب چې د حلال او حرام په پېژندو کې د دوی لپاره د محك حيثيت لري: هر پاکيزه شی درته حلال دی او هر ګنده شی حرام، په دې لارښوونې کې ځو اساسي خبرې د پوره غور غوښتنه کوي: په ځواب کې د دې په ځای چې د حلالو شيانو کوم تفصيلي لست ورکړی شي په عامه صيغه ورته ويل شوي چې له ګنده شيانو نه پرته ټول پاکيزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیان درته حلال دي، حرام هغه دي چې الله حرام کړي، باید په دې ځان پوه کړئ چې الله تعالی څه حرام کړي، له دغو حرام شوو شیانو نه پرته نور ټول پاکیزه شیان حلال دي، د شیانو د حل او حرمت په اړه اصل دا دی چې هر څه حلال دي مګر هغه چې الله حرام کړي وي.

ګورئ چې دلته یو ځل بیا ویل شوي چې د شیانو د حل او حرمت او حلال والي او حراموالي په هکله د هغوی پاکي او ناپاکي په پام کې نیول شوې کوم څه چې پاکیزه دي هغه درته حلال شوي او کوم څه چې ناپاك او ګنده دي هغه حرام کړی شوي.

قرآن فرمایي چې له هر پیغمبر نه مخکې خلکو په دین کې زیادت راوستی، ډېر څه ئې پر اصل دین ورزیات کړي، ډېر حلال شیان ئې حرام کړي، د دین له لوري ورکړی شوې آزادي ئې محدوده کړې، د خلکو په لاس پښو کې ئې زنځیرونه اچولي، د پیغمبرانو علیهم السلام د بعثت یو هدف دا وو چې دا اضافي پېټي د خلکو له اوږو راکوز کړي او دا زنځیرونه وشلوي، مذهبي انحراف په اصل کې له بدعت نه پیل کېږي، په دین کې له لاسوهنې نه، نه له څه راکمولو نه بلکې له څه زیاتولو نه، د حلال له حرامولو نه، د تقوی په نامه په دین کې له څه زیاتولو نه، پر پیغمبر علیه السلام د بني اسرائیلو د ټګمارو مذهبي مشرانو اعتراض دا نه دی چې ولې ئې حلال شیان حرام کړل، بلکې اعتراض ئې دا دی چې ولې حرام شیان حلالوي؟! دا څنګه د یوه پیغمبر او مذهبي مشر په حیث ومنو چې تقوی ئې زمونږ په اندازه نه ده، مونږ تر ده نه زیات د حرامو خیال ساتو، دا دی ګورئ چې دی ډېر هغه شیان حلال ګڼي چې مونږ ئې حرام ګڼو، دا تقوی مونږ ته زمونږ له جد ابراهیم علیه السلام او زمونږ له پلار یعقوب علیه السلام نه راپاتې شوې!! قرآن په دې اړه فرمایي: ټول هغه شیان چې په اسلام کې حلال ګڼل شوي، بني اسرائیلو ته هم حلال کړی شوي وو:

b& è@6% `Ë ¾ïhÅgÿR 4?ã إِسرَائِيلُ â?$m $B žvÎ إِسرَائِيلَ ÓíÎ6j x ïm b$Ÿ2 Q$èÛ9$$@ä

ÇÒÌÈ šú üÏ%Ï‰»| ¹ NçGZä bÎ) $dqè=ø$$ù p1'öqG9$$Î (qèÛù @è pÎ1'öqG9$A"\ê آل عمران: ۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول خوراکي شیان بني اسرائیلو ته حلال وو، مګر هغه چې د تورات له نازلېدو د مخه اسرائیل (یعقوب علیه السلام) په خپله په ځان حرام کړي وو، ورته ووایه: تورات راوړئ او وئې لولئ که رښتوني یاست.

دلته د دوی په ځواب کې ویل شوي: د الله په دین کې ټول دغه خوراکي شیان حلال وو، حراموول ئې ستاسو کار دی نه د الله د کتاب کار، یعقوب علیه السلام چې د کوم څه له خوړلو ډډه کوله، دا اجتناب له یوې خوا د ده شخصي کار وو او له بلې خوا د تورات له راتلو د مخه وو. په دې باندې استناد کول او حلال شیان حرام ګڼل غلط او بې بنسټه استدلال او توجیه ده.

همدا راز فرمایي:

þ1‘ö9$’Î Ñèd‰Ÿã $ƒqç6B ¼çRr‰Å “Ï%©!$¥_ óÉú$ÓÉ9$Aqß™9$šc qãèÎ7Fƒ ûïÏ%©!$

ãΝèdãr Ü=Í6ö9$Ðg9 @ÏtäÏ6 Y3¤$ Çã Νßg8]ƒr Å$rã÷èJ9$Î Νèdãßƒ è@‹ÅgΥM$r

(qã3B#ä šú ïÏ%©!$ óΟßgøŠn=tæ MtR%. ÓÉL9$ @≈n=øñF{$r ΝèdŽñÀ)Î Νßgãèt Ò÷ƒr]Í´6 ,ø$Ðgø9$

ÇÊÎÐÈ šc qßsÎ=øÿßϑø9$ΝèdÍ7 Í×9ré 'ÿçèB Aé&ü “Ï%©!$ ‘qZ9$(qãèt7¨?$r çnrâÁ Rr çnrâ‘“ã r¾ÏÎ

الاعراف: ۱۵۷

هغه کسان چې د امي رسول او پیغمبر متابعت کوي، هغه چې دوی ئې نوم په تورات او انجیل کې له ځان سره لیکلی مومي، هغه چې دوی په نېکیو ګماري او له بدي نه ئې منع کوي او پاك شیان ورته حلال او ناولي ورته حرام ګرځوي او بارونه ئې د دوي له اوږو راکوزوي او هغه زنځیرونه شلوي چې د دوی په لاسونو او پښو کې لویدلي وو، نو چا چې پر هغه ایمان راووړ، د ده مرسته ئې وکړه او په هغې رڼا پسې ولاړل چې په ده باندې نازله شوې، همدا کسان برلاسي او بریالي دي.

ګورئ چې پیغمبر د خلکو بارونه سپکوي، زنځیرونه شلوي، انسانان آزادوي، ټول پاك شیان چې پخوا د دوی ټګمارو مذهبي مشرانو یوه برخه ورته حرام کړي وو حلال ګرځوي او ټول ناولي شیان حرام شمېري، خلکو ته داسې نور او څراغ ورکوي چې له تیارو او خرافاتو نه ورباندې ووځي او د حقیقت روښانه دنیا ته لاړ شي. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن له دې وينا په ډېر صراحت سره معلومېږي چې د مخکنيو امتونو مذهبي مشرانو په دين کې زيادت کړی، له خپل لوري ئې مذهبي مراسم راایستلي، ډېر حلال شیان ئې پر خلکو حرام کړي، د خلکو آزادي ئې محدوده کړې، نوي قيود ئې وضع کړي او دا ئې د الله تعالی د دين برخه معرفي کړې، د بايبل ډېرې خبرې د قرآن د دغې وينا مصداق دی.

حيض او نفاس

بايبل د حيض او نفاس په اړه ليکي: هغه ښځه چې اولاد راوړي تر يوې اونۍ شرعاً ناولې او نجسه ده، داسې لکه د حيض په مهال چې ناولې او نجسه وي، په اتمه ورځ به ئې زوی سنت کېږي، دري دېرش ورځې به انتظار کوي تر څو وينه ودرېږي، په دې موده کې به مقدس شي ته لاس نه وروړي او معبد ته به نه ننوځي. که ئې لور وزېږوله نو تر دوو اونيو به نجسه وي، په دې صورت کې به شپږشپېته ورځې صبر کوي چې پاکه شي او وينه ئې ودرېږي!! کله چې د طهارت موده پوره شوه، که ماشوم زوی وي یا لور، مور به ئې يو کلن سېرلی د سوځېدونکې قربانۍ په توګه او يوه کوتره د ګناه د قربانۍ په توګه وړاندې کوي!! دا هديې به د معبد دروازې ته راوړي او کاهن ته به ئې سپاري، چې د خدای لپاره ئې قرباني کړي او د دې لپاره د ګناه کفاره شي.!! دا وخت به هغه له نفاس نه پاکه شي!!

ګورئ چې بايبل د حيض او نفاس په حالت کې ښځه نجس او پليده ګڼي، خو قرآن حيض او نفاس ته د اذيت او بيمارۍ د يوه طبيعي حالت په سترګه ګوري، بايبل د زوی او لور تر منځ په نفاس کې توپير کوي خو قرآن په توپير باور نه لري، د وينې توقف له حيض او نفاس نه د وتلو شرط ګڼي، بايبل د حيض په حالت کې د ښځې سره، ناسته، پاسته او ملاسته حرام ګڼي خو قرآن يوازې د مجامعت ممانعت کوي، د حيض او نفاس په اړه د بايبل خبرې د عقل او علم خلاف او په خرافاتو مبتني دي خو د قرآن وينا علمي او د حقايقو مطابق، ولې به د حيض او نفاس په مهال د وينې راتګ د ښځې د نجاست سبب وي؟ ولې به د زوی او لور د نفاس موده بېله بېله وي؟ ولې به ثابته نښته ورته ټاکل کېږي؟ د عقل او علم تقاضا خو دا ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وينې توقف له حيض او نفاس نه د وتلو نښه وګڼلې شي.

بايبل د جذام مريض ته هم د نجس خطاب کوي، دا پرېکړه کاهن ته سپارې چې د چا له معاينې وروسته ووايي: دی د جذام په مرض اخته دی که نه او که اخته وو ترې روغ شوی که نه، څوك چې د کاهن له معاينې وروسته روغ اعلان شو هغه به هم کاهن ته يو وری وړاندې کوي او که نادار وو نو دوه کوترې به وروړي، کاهن به د ده پر سر او غوږونو سپېڅلې غوړي موښي او په دې توګه به له نجاسته وتلی اعلانېږي!! په دې توګه د بايبل ليکونکي د کاهن لپاره دومره فيس ټاکلی چې نن ئې د کابل ډاکټران هم له اخيستو شرمېږي او له انصافه ئې ډېر لرې ګڼي!! د ډاکټر او کاهن تر منځ توپير دومره دی چې ډاکټر د روغېدو لپاره ناروغ ته د دوا نسخه ورکوي خو کاهن د ناروغ له روغېدو وروسته د ده پر سر او غوږونو سپېڅلې غوړي ورموښي!! له روغېدو مخکې ځکه دا کار نه کوي چې بيا خو په خپله بې اغېزه ثابتېدی شي او د غوړيو سپېڅلتوب ئې تر پوښتنې لاندې راتلی شي!! بيا خو به بيمار وايي چې نه د کاهن په لاس کې څه برکت وو او نه ئې په سپېڅلو غوړيو کې څه اغېز!!

بايبل دا هم ليکي چې د معبد له دراوزې پرته په بل ځای کې قرباني کول ستر جرم دی، هومره ستر چې سزا ئې له قوم نه د دې مجرم رټل او شړل دي!! او تأکيد کوي چې بايد د قربانۍ حيوان د معبد په دروازې کې کاهن ته وسپارلی شي!! تر څو ئې کاهن وينې د قربانۍ په ځای وشيندي او وازګې ئې د داسې عطرو په څېر وسوځوي چې د خدای ډېر خوښېږي!! غوښه ئې د کاهن شي او دی خالي لاس کور ته ستون شي!!

د کفارې روژه

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: ... هارون به قدس الاقداس ته هغه وخت ننوځي چې غسل ئې کړی وي، خاصې جامې ئې اغوستې وي،... بيا به د اسرائيلو قوم دوه وزان او يوه پسه راوړي...بيا به د خيمې مخې ته يو وز حلال کړي او بل به ژوندی په صحرا کې پرېږدي چې د اسرائيليانو ګناهونه له ځان سره يوسي!! په دې دواړو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به يو د قرعې په اساس غوره کوي، ... هارون به د حلال شوي څاروي لږه وينه راواخلي، يو ځل به لږ د رحمت تخت مخکښې برخې باندې وشيندي او اووه ځله به ئې د تخت مخې ته پر ځمکه وشيندي... نو بيا به نه مري!!! بيا به د ذبح شوي وز په وينه همدا کار وکړي، په دې توګه به قدس الاقداس له هغو ناولتياوو پاك شي چې د قوم د ګناهونو په سبب ورپه برخه شوې!!

آيا ډېره د حيرانتيا وړ خبره نه ده چې څوك داسې خرافات او مسخره خبرې مني؟ قدس الاقداس (د سپېڅلو سپېڅلی ځای، چېرې چې د بايبل خدای د رحمت پر تخت ناست دی، يعني عرش) د اسرائيليانو د ګناهونو په سبب ناولی کېږي او د بايبل ليکونکی ئې د سخوندر او وزې په وينو پاکوي او د اسرائيليانو د ګناه پېټی پر وزې باروي او صحرا ته ئې لېږي!! دا وزه به هم د قرعې له مخې ټاکل کېږي، دا په داسې حال کې چې له دې مخکې ئې ليکلي چې خدای هيڅ ګناه بې سزا نه پرېږدي او په داسې حال کې چې له دې وروسته وينه داسې ناولې شی ګڼي چې که ئې څوك وخوري نو بايد له قوم نه وشړل شي!!

زنا او کرکجن کارونه

بايبل تر دې عنوان لاندې څو سمې خبرې هم لري خو په ډېره کچه ژبه ئې کوي: وايي: له محارمو سره جنسي نږدېکت مه کوئ، له مور او د پلار له نورو مېرمنو سره مجامعت مه کوه، ځکه په دې کار سره خپل پلار ته بې احترامي کوې!! له سکه او ناسکه خوېندو سره، د خپل زوی او لور له لونو سره، نږدېکت مه کوه، ځکه په دې سره ځان رسوا کوې، له عمه او خاله سره، د تره له مېرمنې سره، له خپلې نږور سره، له ورېندار سره نږدېکت مه کوه، چې ترڅو دې مېرمن ژوندۍ وي خور به ئې نه په نکاح کوې، د حيض په وخت کې خپلې مېرمنې ته مه نږدې کېږه، د بل له مېرمنې سره نږدېکت مه کوه.

معلومېږي چې د بايبل دا احکام د انجيل دي خو الفاظ ئې د بايبل د ليکونکي، ممکن نه ده چې په اصلي انجيل کې د زنا ستره ګناه هسې د پلار او ورور په نسبت بې احترامي ګڼل شوې وي، قرآن دا حرام کړي خو په دې صيغه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ýz±Å»ù b$Ÿ2 ¼çR̂ #=™ 6ô% $B žvĵ ä$¡Ï9$šÆ Ï̈ Nà2 ä$/#ä x3R $B {qß ÅZ? Ÿvr

ÇÈ x‹Î™ ä$™r $F}Br	النساء: ۲۲

او له هغو ښځو نه څوك مه په نكاح كوئ چې ستاسو پلرونو په نكاح كړې، مګر هغه څه چې مخكې تېر شوي. يقيناً چې دا څرګنده بې حيائي، د غضب وړ كار او بده طريقه ده.

له مور او ميرې سره نكاح درباندې حرامه ده، كه له اسلام نه مخكې دا ګناه درنه شوې وي اوس به ئې پرېږدئ او له دې وروسته به هغه د څرګندې بې حيائې كار، د الله د غضب وړ او ناكاره كركجنه طريقه ګڼئ.

ËF{$®$Ÿ/r Nàç-» z r Nàç-Jãr Nà6 êq z &r Nàê$Ÿ/r NàçgBé Nà6 øã ÐMBÌãn

åM»gBér þè» Ê 9šÆ Ï̈ Nà6 êq z &r NàŸè Ê ö ÓÉ9$Nà6 ègBér ÏM÷z W{$®$Ÿ/r

N©bî ù £gÎ Oçz Š ÓÉ9$Nàí$¡þ`Ï̈ Nà2 íqã ã ’Î ÓÉ9$Nà6 çj»/‘r Nàí$¡Î

ôÏ̈ ûïÉ9$ Nà6 í$Ÿ/ @Í»=mr Nà6 øæ y$Ÿã Ÿxù Æ gÎ Oçz Š {qçã?

#Yqàî b%. ©$žc Î #=™ 6ô% $B žvĵ È÷z W{$šú ÷/ {qãJô ? b&r Nà6 Í»=ô &

ÇÈ $V}Šm§	النساء: ۲۳

خپلې ميندې، خپلې لوڼې، خپلې خويندې، خپلې ترېندې، خپلې توريانې، وربرې، خورزې او هغه رضاعي ميندې مو چې تې ئې دركړى او رضاعي خويندې مو او د خپلو مېرمنو ميندې مو او په خپل كور كې له هغو مېرمنو نه ستاسو پركتې چې نږدېوالى مو ورسره كړى، كه مو نږدېوالى نه وي ورسره كړى نو څه ګناه به درباندې نه وي او د خپلو اصلي زامنو مېرمنې (ږنندې) مو او دا چې دوه خويندې سره يو ځاى په نكاح كړئ، دا پر تاسو حرام كړى شوې، مګر هغه څه چې مخكې تېر شوي، يقيناً چې الله مهربان بخښونكى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د علمي تجربو له مخې ثابته شوې چې له محارمو خپلوانو سره نکاح مضره ده او بدې پایلې لري، ضعیف او د بیماریو په مقابل کې کمزوري اولاد ترې پیدا کېږي.

بايبل لواطت او له حیوان سره جنسي نږدېکت قبیح او کرکجن کار ګڼي، خو د بايبل پلویان اوس په امریکا او اروپا کې دا دواړه جائز ګڼي او په خپلو اساسي قوانینو کې هغه د مجاز عمل په توګه پېژني. احتمالاً د بايبل دا سست الفاظ د دې باعث شوي چې په مسیحي ملکونو کې زنا ته د سترې ګناه په سترګه ونه کتلی شي!!

مختلف قوانین

بايبل تر دې مبحث لاندې ځینې داسې خبرې لري چې حتماً ئې له اصلي انجیل نه اقتباس کړې خو ځینې ئې خپلې پرې علاوه کړې، لیکي: ... بت مه جوړوئ او بتان مه لمانځئ، مجسمه، د ډبرو څلي او تراشلې ډبرې د لمانځنې لپاره مه جوړوئ...د مور او پلار احترام کوئ، غلا مه کوئ، درواغ مه وایئ، څوك مه دوكه کوئ، ... جادوګري مه کوئ، فال مه نیسئ، د بت لمانځونکو په څېر پر خپلو مړو ماتم مه کوئ او خپل مخ او ځان مه زخمي کوئ، د سر وېښتان مو د ماتم په توګه مه ګونځې کوئ او خپل ګرېوان مه څیرئ او د دوی په څېر خالونه مه وهئ، کله چې د عبادت خیمې ته درومئ نو هیڅکله شراب او نور مست کوونکي مشروبات مه څښئ... د خنزیر غوښه مه خورئ... زنا او لواطت کونکي باید ووژل شي، جادوګران او د روح احضاروونکي باید ووژل شي... دا هغه خبرې دي چې هر الهي دین ئې کوي خو بايبل د دې تر څنګ لیکي: که د قربانۍ غوښه تر درېیمې ورځې پاتې شوه وئې سوځوئ، ځکه دا نجسه ده... که چا وخوړه ګناهګار دی، خدای ته ئې بې احترامي کړې باید له قومه وشړلی شي... په خپل پټي کې دوه ډوله دانې مه کرئ، دوه جنسه جامې مه اغوندئ...که چا له وینځې سره زنا وکړه نو کاهن ته دې یو پسه د قربانۍ لپاره وروړي په دې سره به ئې ګناه وبخښلی شي... کله چې موعود سیمې ته ورسېدئ او ډول ډول مېوه لرونکې ونې مو وکرلې نو تر دریو کلونو ئې مېوې مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خورئ چې نجسې دي...د څلورم کال تول حاصل به زما وي... کاهنان به د هارون له نسله وي... دوی به مړو ته د عادي خلکو په څېر لاس نه وروړي چې نجس کېږي... د سر او ږيري وېښتان به نه لنډوي...له طلاق شوې ښځې او کونډې سره به نکاح نه کوي، يوازې باکره پېغلې به په نکاح کوي، که نه نو زامن به ئې سپېڅلي نه وي...له کاهنانو پرته به بل څوك د سپېڅلې قربانۍ توکي نه خوري.. دا ټولې خبرې بې بنسټه، د عقل او علم خلاف او له الهي حق دين سره متعارضې خبرې دي.

بايبل له دې وروسته يو ځل بيا د عيدونو بحث تکراراً او بيا ئې په ډېر تفصيل سره رااخلي، الفاظ ئې همغه دي چې مونږ تر دې د مخه پرې بحث کړی. خو دلته د يوبيل په نامه يو بل عيد هم پرې زياتوي او ليکي: هر پنځوس کاله وروسته به د اوومې مياشتې په لسمه، ستاسو په ټول هېواد کې د شپېليو په وهلو سره دا کال لمانځئ، دا مقدس کال د يوبيل کال دی، ... په دې کال به ټول اخيستل شوي شيان، ځمکه، کور او په غلامۍ اخيستل شوی انسان خپل اصلي خاوند ته مسترد کېږي... په دې کال به هيڅ څه نه کرئ، ستاسو خوراك به په خپل سر ټوکېدلي بوټي وي... د ځمکو بيعه به د دغه کال د نږدې والي او لرې والي له مخې ټاکئ، که زيات کالونه ورته پاتې وي نو بيعه به زياته وي او په بل صورت کې کمه، خو په دې کې دوه استثنا راوړي: د لاويانو ځمکې او د هغو ښارونو ځمکې چې حصار ترې تاو وي...

بايبل د دې کتاب په وروستيو برخو کې د اطاعت او عصيان پايلې بيانوي او د نذر د اړوند مقرراتو په بحث ئې پای ته رسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعداد

دا د بايبل د څلورم كتاب نوم دى، په مقدمه كې ئې ليكل شوي: دا كتاب د هغو پېښنو په اړه بحث كوي چې اسرئيليان په صحرا كې د خپل سفر په دوران كې ورسره مخامخ شوي، د كتاب په لومړي عنوان كې ليكي چې خداى موسى ته امر وكړ چې اسرائيليان وشمېره، د هرې قبيلې تر شل كلن نه بر او د جنګېدو وړ كسانو شمېر بېل بېل معلوم كړه، د ټولو شمېر ئې معلوم كړ خو د لاويانو شمېرنه په دې خاطر ونه شوه چې دوى له نظامي خدمت نه معاف وو، د دوى كار يوازې د عبادت د خېمې چارې سمبالول دي، د جنګياليو شمېر ۲۰۳۵۵۰ شو، له دې بحث نه وروسته دا بې ربطه عنوان راوړي: هغه مېرمنې چې د خپلو خاوندانو تر بد ګمانۍ لاندې راځي او ليكي: خداى موسى ته وفرمايل: د اسرائيل قوم ته ووايه: كه څوك پر خپلې مېرمنې بدګمانه شو چې له بل سره ئې يارانه كړې او شهود او دلايل ورسره نه وو نو د حقيقت معلومولو لپاره دې خپله مېرمن كاهن ته راولي، يو كيلو د وربشو اوړه دې هم له ځان سره راوړي، پرته له دې چې غوړي ئې ورسره ګډ كړي وي، ځكه چې دا (د بد ګمانۍ هديه) ده او د ګناه د معلومولو لپاره وړاندې كېږي!!كاهن دې دا ښځه د خداى حضور ته (د رحمت تخت په وړاندې) راولي، لږ سپېڅلې اوبه دې په يوې كوزې كې واچوي، د معبد د صحن لږ دوړې دې ورسره ګډې كړي، بيا دې د ښځې كوسۍ پرانېزي، د بدګمانۍ هديه دې په لاس كې وركړي، تر څو معلومه شي چې د مېړه بدګماني ئې په ځاى ده كه نه، كاهن دې په داسې حال كې د ښځې په وړاندې ودرېږي چې د ترخو اوبو كوزه ئې په لاس كې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، بیا دې ښځې ته ووايي: لوړه وکړه چې بې ګناه يې!! بيا دې ورته ووايي: که له خپل خاوند نه پرته له بل چا سره دې نږدېکت نه وي کړی نو د لعنت د دغو ترخو اوبو له اغېزه خوندي پاتې شې خو که دې زنا کړې وي نو د خدای لعنت دې پر تا وي، نس دې وپړسېږه او شنډه شې او د اولاد له زېږولو ولوېږې!!! او هغه ښځه دې ووايي: هو! همداسې دې وشي، بيا دې کاهن دا لعنتونه په يوه تعويذ کې وليکي او دا تعويذ دې په هغو ترخو اوبو کې ووينځي او اوبه دې ښځې ته ورکړي چې وئې څښي، بيا دې کاهن د بد ګمانۍ هديه له ښځې واخلي، د خدای په وړاندې دې وخوځوي او بيا دې د قربانۍ په ځای کېږدي، يو موټ دې هلته وسوځوي، بيا دې ښځې ته ووايي چې دا اوبه وڅښه، که دې له خپل مېړه سره خيانت کړی وي نو اوبه به پرې اغېز وکړي، نس به ئې وپړسېږي او شنډه به شي،... که نه نو تاوان به نه وررسېږي!!!

دلته د بايبل څو مضحکو خبرو ته لږ ځير شئ: خدای د رحمت پر تخت ناست دی، زنا کاره مېرمن ئې مخې ته ودرېږي، خدای کاهن ته نه وايي چې زنا ئې کړې که نه، په متهمې ښځې که پاك لمنه وي او که بد لمنه، ناولې ترخې اوبه چې د معبد د صحن دوړې ورسره ګډې شوې څښل کېږي، که زنا ئې کړې وه څه وخت وروسته به ئې نس وپړسېږي او اولاد به ئې نه کېږي او که نه نو دا اوبه به پرې اغېز نه کوي، له دې وروسته نو خبره د دې په قسمت پورې تړلې ده، که بې ګناه وه او هسې ئې د کومې بيمارۍ په وجه نس وپړسېدو او يا ئې اولاد ونه شو نو دا به د هغو اوبو اغېز ګڼل کېږي!!!

راشئ د بايبل دا مسخره او د خندا وړ خبرې د عظيم الشأن قرآن له هغو حکيمانه لارښوونو سره مقايسه کړئ چې په دې هکله ئې کوي. قرآن د زنا کوونکي د مجازات لپاره د ده خپل اعتراف يا د څلورو مسلمانو شاهدانو شهادت ضروري ګڼي. له دې شرط نه معلومېږي چې اسلام د يوه انسان د مجازات په اړه څومره احتياط لازم کړی، که څوك بل په زنا تورن کړي خو د خپلې ادعا د اثبات لپاره څلور شاهدان حاضر نه کړی شي، هغه مفتري او فاسق ګڼل کېږي، په درو به وهل کېږي او له دې وروسته به ئې هېڅ شهادت د منلو وړ نه وي. که د ښځې خپل خاوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تور ولګوي نو یا به څلور شاهدان راولي او یا به څلور ځله د الله په نامه لوړه کوي چې رښتیا وایي او پنځم ځل به وایي: که دی دروغجن وي نو د الله لعنت دې وربانديې وي، خو که ښځه اعتراف ونه کړي او د خاوند په څېر په څلور ځله قسم او یو ځل لعنت سره دا اتهام رد کړي د قاضي په وړاندې برئ ګڼل کېږي. د شاهدانو شهادت هم یوازې په هغه صورت کې اعتبار لري چې دا عمل ئې په خپلو سترګو لیدلی وي، د شك او ګمان په بنیاد شهادت نه منل کېږي. دا ټول احتیاطي تدابیر د دې لپاره دي چې هسې د شك او وهم په بنسټ څوك مجازات نه شي او عزت ته ئې تاوان ونه رسېږي، د ناروا او په خپل سر قتلونو مخنیوی وشي، قضایا محکمې ته وړاندې شي او قاضي له پوره غور او دقت نه وروسته په احتیاط سره فیصله وکړي.

د بایبل منونکو ته لوړه ورکوم چې آیا د بایبل د لرې غورځولو او پر قرآن باندې د ایمان راوړلو لپاره دغه مقایسه کافي نه ده؟!!

د نذر مقررات

تر دې عنوان لاندې په دې کتاب کې لولو: ... کله چې یو نارینه یا ښځه ... په خاصه توګه (د تل لپاره یا تر یوې مودې) ځان د خدای د خدمت لپاره نذر کړي نو له دې وروسته به په دغې مودې کې الکلي مشروبات، شراب، تازه شراب، د انګور اوبه، انګور او ممیز (وڅکي)، خپلې خولې ته نه وروړي، دوی باید له انګورو چې څه ترلاسه کېږي ونه خوري، له زړو ئې نېولې تر پوستکې پورې ئې!! د سر وېښتان به نه خریي، مړو ته به نه نږدې کېږي، که څه هم د ده د مور، پلار، ورور یا خور جنازه وي، که څوك ناڅاپي د ده تر څنګ ومري نو دی نجس شوی او اووه ورځې وروسته به خپل وېښتان وخریي چې پاك شي، بیا به دوه کوترې د خیمې مخې ته کاهن ته ورکړي چې ... د ده د ګناه لپاره ئې قرباني کړي!... او د مودې په پای کې به د عبادت د خېمې مخې ته ورځي، یو یو کلن وری او یوه یوه کلنه وره، یوه ټوکره د اعلی اوړو ډوډۍ چې د زیتون غوړي په کې ګډ وي... د څښاك له هدیې سره به راوړي او کاهن ته به ئې سپاري!!!. له دې وروسته به خپل وېښتان وخریي... نور نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی شي شراب وڅښي...

د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو:

- دا ولې دې شراب یوازې په خدایي خدمتګارانو باندې موقتاً او د خدمت په دوران کې حرام کړي؟ او ولې دې په نورو وختونو کې د څښلو اجازه ورکړې؟ شراب خو ګنده شی دی، انسان بې سده کوي او الله تعالی حرام کړي!
- انګور او ممیز دې ولې حرام کړي؟ آیا د دې لپاره چې شراب ترې جوړېږي؟ شراب خو له کجورو ، وربشو او نورو شیانو هم جوړېږي، آیا ټول هغه شیان په خدائي خدمتګارانو حرام دي چې شراب ترې جوړېږي؟ د دې لپاره به ستا منطق او استدلال څه وي؟
- که د چا په خوا کې څوك ومري ولې به دی نجس کېږي؟ که نجس کېږي نو د غسل په کولو سره به پاکېږي، د وېښتانو په خریلو ولې له نجاسته وځي، د دې خبرې ئې له نجاست سره تعلق دی؟ او ولې به کاهن ته د داسې خوندورې او اعلی هدیې په ورکولو پاکېږي؟!!

له دې وروسته د دې کتاب ډېرې برخې د مخکنیو کتابونو په څېر دي، موضوعات ئې ورته خو په الفاظو کې ئې ژور توپیرونه شته، د مړزانو په هکله د دې کتاب وینا د مخکني په خلاف داسې ده: خدای سیلۍ راولېږله، باد د سیند له خوا مړزان د پنځ غالي په لوري راوستل، شمېر ئې دومره وو چې د پنځغالي څلورو خواوو ته د یوې ورځې په مزل (یعني نږدې شل کیلومتره) یو پر بل د یوه ګز په لوړوالي پراته ول، اسرائیلیانو ټوله ورځ او سبا ئې راټولول، لږ تر لږ هر اسرائیلي دومره مړزان غونډ کړي وو چې نږدې درې سوه منه وو!! د وچولو لپاره ئې د پنځغالي شا وخوا خواره کړل، خو کله چې دوی د مړزانو خوړل پیل کړل د خدای غضب پرې نازل شو او ډېر ئې هلاك کړل!!

د من او سلوی د ځرنګوالي، مقدار او ساتلو په هکله د اعداد او خروج کتابونو په وینا کې ژور تناقض شته، په خروج کې لیکل شوي چې هره ورځ به مړزان راتلل، هر کس ته ویل شوي وو چې یوازې یو عومر به جمع کوي، ساتل ئې ممکن نه وو... خو دلته په داسې له مبالغې ډك او خندوونکې بڼه کې د دوی شمېر او د راغونډولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغجنه قصه کوي چې وايي هر اسرائيلي درې سوه منه راغونډ کړل، هلته وايي چې له خوړلو وروسته هيڅ بلا پرې نازله نه شوه خو دلته ليکي چې د خدای غضب پرې نازل شو او ډېر ئې هلاك کړل!! که تاسو دا دواړه برخې له نظره تېرې کړئ او ژور تناقض ته ئې ځير شئ، نو د بايبل يوازې دغه غلطې او متناقضې خبرې به د هغه د لرې غورځولو لپاره کافي وګڼئ!!

د کنعان د سيمې څېړنه

بايبل تر دې سرليك لاندې ليکي: ... موسی د خدای له حکم سره سم دوولس کسان ولېږل...دوی ولاړل...د شکول درې ته ورسېدل...د انګورو يو وږی ئې ترلاسه کړ، هومره ستر وو چې د يوه دستك په مرسته به دوو کسانو وړ، څه انار او زيتون ئې هم له ځان سره راواخيستل، ... څلوښت ورځې وروسته له سفره راوګرځېدل... قوم ئې د سيمې له حالته خبر کړ او مېوې ئې وروښودې!! دوی وويل: کومې سيمې ته چې تا لېږلي وو شيدې او شات په کې بهېږي، دا ئې مېوې دي... خو خلك ئې ډېر زورور او ښارونه ئې ستر ستر دي او حصار لري او پر دې سربېره مو هلته د مخکنۍ زمانې د ديوانو په څېر غټ غټ (عناقيان) هم وليدل!!! خو د دوی له منځه يوه کس چې کاليب نومېدو وويل: راځئ چې بريد پرې وکړو، مونږ ئې نيولی شو... خو ملګرو ئې وويل: مونږ د دوی مقابله نه شو کولی... په دوی کې مو داسې دنګ دنګ خلك ولېدل چې مونږ ئې په څنګ کې د ملخانو په څېر معلومېدو!!!

د دې وينا څو ټکيو ته لږ ځير شئ:

- د هغې سيمې حالت ئې داسې انځور کړی چې ځينې خلك ئې د ديوانو په څېر ستر ستر ول او دوی ځان د هغوی په خوا کې د ملخ په څېر ووړ ليدو، (دا به نو حتماً هغه کسان وو چې د پيدايښت په کتاب کې ئې داسې معرفي کړي: د خدای زامنو د انسانانو له پېغلو سره واده وکړ او ديوانو ته د ورته تاريخي پهلوانانو نسل ترې پيدا شو!!)، د انګورو وږی ئې هومره ستر وو چې دوو کسانو د دستك په مرسته وړی شوی!! (که ئې دا هم ويلي وی چې د انګورو دانې ئې د مصر د کدوانو په اندازه وې نو ښايي بيا به هم د بايبل منونکو ته د حيرانتيا وړ خبره نه معلومېده)

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته د شيدو او شاتو ويالې بهېدې!! آيا ممکن ده چې د انګور، زيتون او انار په څېر مېوې دې د څلوېښت ورځو مزل کې روغې رمتې پاتې شي او ګنده دې نه شي؟ آيا په دنيا کې د شاتو او شيدو ويالې هم شته؟ په دې سيمې کې خو ابراهيم عليه السلام او د ده زامن، اسحاق عليه السلام او يعقوب عليه السلام اوسېدلي، دوی ولې دا دنګ ديوانو ته ورته کسان ونه ليدل؟ د پيدا ښت په کتاب کې خو ليکل شوي چې دا نسل يوازې يو سل شل کاله د ځمکې پر سر پاتې شوی... هلته ئې داسې ليکلي: په دې وخت کې خدای وفرمايل: زما روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي، ځکه هغه فاني کېدونکی او نفساني مخلوق دی، نو يو سل شل کاله فرصت ورکوم، ترڅو ځان اصلاح کړي" نو کله چې د خدای زامنو د انسانانو له لوڼو سره نږديکت وکړ د ديوانو په څېر دنګ دنګ سړي ترې پيدا شول، دا د مخکنۍ زمانې نوميالي او معروف باتوران دي...)، آيا له داسې مبالغو ډک کتاب ته د سپېڅلي کتاب په سترګه کتل لوی سفاهت نه دی؟!! الله تعالی او د ده پيغمبران عليهم السلام خو پرېږده آيا د يوه عاقل او هوښيار انسان په کتاب کې به داسې مسخره خبرې ومومئ؟!!

راشئ وګورئ چې قرآن په دې هکله څه وايي؟ قرآن فرمايي:

ôãí $/Š #?ã (r‰?ö Ÿwr Nä3 ª! $ =G. ÓÉ$ p™£) Ü$ Ú öR $ (qè Š$ Éö)»ƒ

4Ï ö $g=ä 6R `9 $RÎr ûïí $7_ $Bö% $kŽï bÎ Ó › qß»ƒ (q$% ÇÌÈ ûïÎÅ» z (qç)ZFù

ûïÏ%$ `B ÈX ã ‘ A$% ÇÌÈ šc qèÅ Š $Rîù $gZB (qã æ bîù $gZB (qã æ

bqçî NäRîù çqßçùzŠ #Œîù šU 6ãÏ ã (qè Š$ $JÏ ã ª! $Nè šc qè†

(qB Š $B #%/ $g=ä 6R `9 $RÎ Ó › qß»ƒ (q$% ÇÌÈ ûüZB B Oçä bÎ (þè)Gù « $’?ãr

zvÎ ã îþ w ’Î)É ‘ A$% ÇÌÈ šc rßè»% $Y§d $RÎ kö)ù š• Šr MR ó dB$ü $gŠï

¡Ïõã pß$@ $gRîù A$% ÇÌÈ ûüÉÅ» ý$Öö)$ šú ÷/r $Y/ øã$ ÓÅ r ÓÅ yR

(c) ketabton.com: The Digital Library

المائدة: ۲۱-۲۲

(موسی علیه السلام وویل:) اې زما قومه! دغې مقدسې ځمکې ته چې الله درته لیکلې ورننوځئ او شا ته شا ته کېږئ مه، که نه نو زیانمن به راوګرځئ. وئې ویل: اې موسی! په دې کې خو یو پیاوړی قوم دی او مونږ به تر هغه هېڅکله ورداخل نه شو چې دوی ترې ووځي، که ترې ووتل بیا به ورننوتونکي شو. له دغو چې وېرېدل، دوو سړیو ئې چې الله پرې پېرزوینه کړې وه، وویل: له دروازې پرې ورننوځئ، نو کله هم چې ورننوتئ تاسو به بریالي وئ او که مؤمنان وئ نو پر الله باید توکل وکړئ. وئې ویل: اې موسی! تر څو چې دوی په کې وي مونږ به هېڅکله ورداخل نه شو، نو ته او رب دې لاړ شئ او وجنګېږئ، مونږ به همدلته ناست وو! وئې ویل: اې زما ربه! زما په واك کې خو له خپل ځان او له خپل وروره پرته نور څه نه شته، نو مونږ او دغه فاسق قوم په خپلو کې سره بېل کړه. وئې فرمایل: نو دا تر څلوېښتو کلونو پرې حرامه شوه، په ځمکې کې به لالهانده ګرځي، نو پر دې فاسق قوم تأسف مه کوه.

بایبل له هغه وروسته چې لیکي خدای یو ځل بیا غصه شو، غوښتل ئې اسرائیلیان ووژني خو موسی له خپل تصمیم نه واړاوو او بیا ئې پرېکړه وکړه چې اسرائیلیان به څلوېښت کاله په صحرا کې لالهانده ګرځي. بیا د قربانۍ بحث ته راګرځي او د مخکنیو کتابونو خبرې بیا تکراروي.

وتي (ځونډي)

بایبل تر دې نامه لاندې لیکي چې خدای موسی ته وفرمایل: اسرائیلیانو ته ووایه چې د خپلو جامو په لمنو کې له تاره جوړ شوي وتي (ځونډي) په شنه تار وځړوئ او دا به تل او ستاسو د ټولو نسلونو لپاره یو دود وي، دغه وتي به تاسو ته زما احکام دریادوي!! او ورپسې د موسی علیه السلام په ضد د رؤبین د قبیلې د دریو مشرانو د بغاوت یادونه کوي او لیکي چې په دې کې د لاویانو د قوم دوه سوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځوسو منتخبو مشرانو هم برخه اخیستې وه، غوښتل ئې د موسی علیه السلام مشري پای ته ورسوي، ... موسی دوی ته وویل: آیا ستاسو لپاره مخکني امتیازات کافي نه دي، چې اوس د کاهني مقام هم غواړئ؟ ... موسی غصه شو او خدای ته ئې وویل: نور نو د دوی قرباني مه قبلوه... سبا ټول قوم د موسی په وینا د عبادت د خیمې خوا ته راغونډ شو، ... د خدای جلال ټولو اسرائیلیانو ته راڅرګند شو، خدای موسی او هارون ته وویل: د دې قوم له څنګه لرې شئ چې فوراً ئې هلاك کړم... خو موسی او هارون په سجده پرېوتل او وئې ویل: ... آیا د یوه کس د ګناه لپاره په ټول قوم غصه کېږې؟ ... نو خدای وویل: اسرائیلیانو ته ووایه چې د قورح، دوتان او ابیرام له خیمو لرې شي.... همداسې ئې وکړل... ناڅاپي ځمکه وچاوده او دا درې کسان له خپلو کورنیو سره په کې ښخ شول...بیا د خدای له لوري یو اور راغی او هغه دوه نیم سوه کسان ئې وسوځول (دا دوه نیم سوه کسان چې په توطئې کې ئې برخه اخیستې وه د معبد خادمان وو، سپېلني به ئې دودول، هر یوه ځان ته د سپېلنیو دودولو سامان او لوازم جوړ کړي وو او له قربانیو او هدیو نه به ئې خپله برخه ترلاسه کوله).... یوه ورځ وروسته اسرائیلیانو بیا له موسی نه شکایت وکړ... بیا خدای په ورېځو کې راڅرګند شو... څوارلس زره اووه سوه کسان ئې ترې ووژل شول!!! لیکي چې شخړه د زعامت پر سر وه، خلکو د هارون مشري نه منله... په پای کې دا لانجه داسې پای ته ورسېده چې خدای موسی ته وویل: ټول مشران دې خپلې عصاګانې تا ته راوړي، په هرې عصا د هغه د خاوند نوم ولیکه... د عهد صندوق خوا ته ئې کېږده... هغه څوك چې زه ئې د مشرۍ لپاره غوره کوم عصا به ئې غوټۍ وکړي... همداسې ئې وکړل... سبا چې د عبادت خیمې ته ننوت نو وئې لیدل چې د هارون عصا غوټۍ کړې، ګل ترې ټوکېدلی او بادام ئې کړی... موسی ټولې عصاګانې راوایستې او هر چا خپله عصا واخیسته... خو سره له دې اسرائیلیانو خپل شکایتونه تر مخکې نه هم زیات کړل. ښایي ویل به ئې چې موسی (علیه السلام) د هارون د عصاء په ځای د بادام د ونې تازه څانګه ودرولې!!

داسې معلومېږي چې د بایبل لیکونکي په تورات یا انجیل کې د قارون د خسف کېدو خبر لوستی او ده ترې دا قصه جوړه کړې، په دې کې هیڅ شك نه شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په تورات او انجیل کې به د قارون قصه په همغه بڼې کې راغلې وي چې په قرآن کې راغلې، قرآن د بایبل دا قصه له بنسټه ردوي او د قورح په ځای د قارون نوم اخلي او فرمايي چې دی له فرعون سره د خپل قوم په ضد ملګری شوی وو، د ډېرو شتمنيو خاوند وو، دا شتمنۍ ئې هم د دغې ملګرتيا په وجه ترلاسه کړې وه، د موسی علیه السلام مخالفت ته ئې ملا تړلې وه او له خپلو شتمنيو سره په ځمکه کې ښخ شو. د قرآن الفاظ دا دي:

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

یقیناً چې قارون د موسی له قومه وو ، چې پر دوی ئې تېری وکړ، له خزانو مو دومره ورکړې وې چې کونجیانې به ئې یوې ځواکمنې ډلې ته درنې وې، کله چې خپل قوم ورته وویل: (په دې) مه ویاړېږه ، یقیناً چې الله ویاړونکي نه خوښوي، په هغه څه کې چې الله درکړي د آخرت کور ولټوه او خپله دنیوي برخه دې هم مه هېروه او همغسې (له نورو سره) ښېګړه کوه چې الله له تا سره ښېګړه کړې او په ځمکې کې فساد مه لټوه، الله مفسدین نه خوښوي، وئې ویل: له دې پرته بل څه نه دي چې ما ته راکړل شوی (مال او دولت) زما د هغې پوهې او هنر نتیجه ده چې زه ئې لرم، آیا په دې نه پوهېدو چې الله تر ده د مخه ډېر داسې خلك هلاك كړل چې زور ئې تر ده زیات او راټول کړی (مال او دولت) ئې تر ده ډېر وو؟ او له مجرمانو نه د دوی د ګناهونو (د څرنګوالي او لاملونو) پوښتنه نه کېږي. نو د خپل قوم په وړاندې له خپل شان او شوکت سره راووت، هغو چې د دنیوي ژوند په لټه کې ول وئې ویل: کاش زمونږ هم دغه حالت وی چې د قارون په برخه شوی! یقیناً چې دی د لویې برخې خاوند دی او هغو چې علم ئې په برخه شوی وو وئې ویل: افسوس ستاسو په حال، الهي ثواب او بدله هغه چا ته چې ایمان ئې راوړی او نېك عمل ئې کړی (تر دې ډېر) غوره دی او دا خو یوازې د صابرانو په برخه کېدی شي، نو دی او د ده کور مو په ځمکه کې ښخ کړ، نو له الله پرته ئې نه کومه ډله وه چې مرسته ئې وکړي او نه ئې انتقام اخیستونکي، او هغه چې پرون ئې د ده د مقام او مرتبې تمنا کوله داسې شول چې ویل ئې: او هو ! خبره خو دا وه چې په حقیقت کې دا الله دی چې د خپلو بندګانو نه چې چا ته وغواړي رزق ورته پراخوي او تنګوي، که دا نه وی چې الله پر مونږ احسان وکړ نو مونږ به ئې هم په ځمکې کې ننویستلي وو او هو! حقیقت خو دا دی چې کافران هیڅکله نه شي ژغورل کېدی، دا اخروي کور خو د هغه چا لپاره ټاکو چې په ځمکې کې نه لویې غواړي او نه فساد ، او غوره پایله د متقیانو ده.

ګورئ چې قرآن په څومره حکیمانه انداز د قارون او د ده د شان او شوکت تر اغېز لاندې د تللو ضعیف الایمانو کسانو حالت او پایله بیانوي او د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندې د واقعي مؤمنانو حالت څنګه انځوروي؟!! قرآن فرمايي چې موسی عليه السلام د فرعون، هامان او قارون مقابلې ته لېږل شوی وو، قارون د موسی له قومه او اسرائيلي وو خو د خپل قوم په ضد له فرعون سره ملګری شوی او په ټولو تېريو کې ئې د هغه ملګرتيا کوله، قارون په خپل کور کې له ټولې کورنۍ سره په ځمکې کې خسف شو او فرعون له خپلو لښکرو سره په سيند کې غرق شو.

د طهارت اوبه

بايبل تر دې عنوان لاندې هم عجيبه خندونکې وينا لري چې خلاصه ئې دا ده: سور غويی ذبح کړئ، څو قطرې وينې ئې د رحمت تخت په اړخ کې وشيندئ... له معبد نه بهر ئې وسوځوئ... ايرې ئې په يو ځای کې کېږدئ... هر څوك کولی شي له دې ايرو لږ واخلي... له اوبو سره ئې ګډې کړي... او بيا له ګناه نه د ځان پاکولو لپاره په دې اوبو ځان ووينځي!!! او هم ئې په هغه خيمه کې وشيندي چې څوك په کې مړ شوی او هم په هغو لوښو او نورو لوازمو چې په دې خيمه کې وو او د مړي په سبب نجس شوي!!

د اعداد کتاب د خروج په خلاف له ډېرې د چينو د راخوټېدو قصه د سفر د دغې مرحلې پېښه ګڼي حال دا چې د خروج کتاب ئې تر دې د مخکنۍ مرحلې پېښه، په دې ارتباط د دې دواړو کتابونو په الفاظو کې ډېر تناقضات او توپيرونه شته!!

مسي مار

اعداد په دې ارتباط ليکي: خدای موسی ته وويل: يو مسي مار جوړ کړه، ... د يوه تير پر سر ئې ځوړند کړه، که مار څوك وچيچلو، د دې مسي مار په کتلو سره به له مرګه ژغورل کېږي!!

څومره چې تاسو او هر عقلمن انسان دې مسخره خبرې ته حيرانېږي، د بايبل منونکو ته همدومره دا خندوونکې قصه اهميت لري، د بايبل په څو ځايونو کې د عيسی عليه السلام په صليب ځړېدا له دغه مسي مار سره تشبيه شوې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سيحون او عوج ماتې

اعداد په داسې حال کې چې څو صفحې مخکې ئې ليکلي چې د خدای په حکم سره اسرائيليان څلوېښت کاله په صحرا کې لالهانده ژوند ته اړ شول، دلته ليکي چې دوی د سيحون پاچا ټول هېواد سره له پلازمېنې او نورو ښارونو ونيوو!!
د اعداد يوه بله خندوونکې قصه هم واورئ: ... د بالاق پاچا، بلعام (د باعور زوی) ته د يوه پلاوي په لاس دا پيغام ولېږو: يو لوی قوم له مصره راوتلی او زما سيمې ته راروان دی، هيله کوم چې راشه او دا قوم زما لپاره په خپلې دعا سره د لعنت وړ وګرځوه...پلاوی له نقدو پيسو سره بلعام ته ورغی... بلعام ورته وويل: شپه دلته وکړئ، زه به له خدايه پوښتنه وکړم چې دا کار وکړم که نه؟ په دې شپه خدای د بلعام خوا ته راغی او هغه ته ئې وويل: دا خلك څوك دي؟ ده ورته وويل: دا د موآب د پاچا بالاق لخوا راغلي او زه ئې د لعنت کولو لپاره غوښتی يم... خدای ورته وويل: له دوی سره مه ځه او په دې قوم باندې لعنت مه وايه... بلعام پلاوي ته وويل: خدای ما ته د تلو اجازه رانه کړه... پلاوی بېرته ولاړ... بالاق تر مخکني مهم پلاوی له دې پيغام سره ورولېږو... ښه بدله به درکړم... چې څه غواړې هغه به درکړم ... بلعام ورته وويل: که له سرو زرو ډك قصر هم راکړئ نه ځم...د خدای د امر مخالفت نه شم کولی... خو بيا هم نن شپه پاتې شئ زه به له خدايه پوښتنه وکړم چې اجازه راکوي که نه؟ ...هغه شپه خدای بلعام ته وويل: له دوی سره ولاړ شه خو هغه کار به کوې چې زه ئې در ته وايم...سهار ئې پر خپل خره کته واچوله او له پلاوي سره وخوځېدو...خو خدای د ده په تلو غصه شو...فرشته ئې ولېږله چې لار ئې خنډ کړي... د بلعام خره فرشته وليده چې دوه توره ئې په لاس کې او په لار کې ولاړه ده، وتربدو او له لارې پټې ته واوښتو، خو بلعام وواهو او لارې ته ئې سم کړ...بيا د خدای فرشته په يوه تنګ ځای کې چې دواړو خواوو ته ئې دېوالونه وو، ودرېده، خره چې فرشته په لار کې ولاړه وليده نو دېوال ته داسې نږدې تېر شو چې د بلعام پښه له دېوال سره ولګېده، هغه بيا خر لارې ته سم کړ، بيا فرشته لږ لاندې په داسې ډېر تنګ ځای کې ودرېده چې خر نه شو تېرېدی، نو خر پرېووت، بلعام پرې غصه شو او په لرګي ئې وواهو، په دې مهال خدای خر په خبرو راووست او وئې ويل: ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کړي؟ ولې دې درېٖ ځلې ووهلم؟ بلعام ورته وويل: د دې لپاره چې زه دې مسخره کړم ، کاش توره راسره وی چې ته مې همدلته وژلی وې!! خره ورته وويل: آيا تر دې د مخه مې کله هم داسې کار کړی؟ بلعام وويل: نه! په دې وخت کې خدای د بلعام سترګې پرانستې او هغه د خدای فرشته وليده چې توره په لاس په لارې کې ولاړه ده! نو د هغې په وړاندې په سجده پرېوت، فرشتې ورته وويل: ولې دې دا خر درې وارې وواهو؟ زه راغلې يم چې ستا مانع شم، دا ځکه چې ستا دا سفر د تمرد له وجهې ده، دې خره درې وارې زه وليدم او له ما ئې لار چپه کړه، که دا کار ئې نه وی کړی نو ته مې وژلې او هغه مې ژوندی پرېښنود!!! بلعام اعتراف وکړ چې ما ګناه کړې، متوجه نه شوم چې تا زما لار نيولې، نو اوس که ته زما له تلو سره موافق نه يې ببرته خپل کور ته ستنېږم، فرشتې ورته وويل: له دوی سره ولاړ شه خو همغه کار به کوې چې زه ئې درته وايم،... پاچا ترې وپوښتل: ولې له لومړي پلاوي سره رانه غلې، آيا ګمان دې کاوو چې ښه شکرانه به درنه کړم؟ هغه ورته وويل: اوس راغلی يم، خو د څه ويلو توان نه لرم، څه چې خدای زما پر ژبه جاري کړي همغه به وايم!! ... پاچا دی له ځان سره د حصورت کلي ته بوت، هلته پاچا پسه او غويی قرباني کړ او له غوښې ئې څه بلعام او د پلاوي غړو ته ورکړه، سهار ئې دی له ځان سره د بموت غره ته وخېژاوو ، له هغه ځايه ئې د اسرائيليانو يوه برخه ليدلی شوی، بلعام پاچا ته وويل: دلته د قربانۍ اووه ځايونه جوړ کړه او اوه پسونه او اووه غويي د قربانۍ لپاره حاضر کړه، پاچا همداسې وکړل، بيا ئې پاچا ته وويل: دلته د خپلو سوځېدونکو قربانيو په خوا کې ودرېږه، زه ځم چې وګورم خدای زما ملاقات ته راځي که نه، نو بلعام د يوې غونډۍ سر ته وخوت، بلعام خدای ته وويل: ما د قربانۍ اووه ځايونه او د هر يوه پر سر اووه پسونه او اووه غويي حاضر کړي، په دې وخت کې خدای د بلعام په لاس بالاق ته دا پيغام ولېږو:

بالاق پاچا زه له موآب نه دلته راوستم چې د اسرائيل قوم لعنت کړم،

زه څنګه هغه څوك لعنت کړم چې خدای نه دي لعنت کړي؟

زه ئې د ډبرې له سره ګورم، د لوخړو په څېر دي، بې شماره بې حسابه

کاش دومره بختور وی چې د يوه اسرائيلي په توګه مړ شوی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاش پای مې د اسرائیلیانو په څېر وی

پاچا ورته وویل: دا دې څه کار وکړ؟ تا خو د لعنت په ځای دوی ته برکت ورکړ!

ده ورته وویل: زه خو هغه څه وایم چې خدای ئې رالاندې وایي!!

بیا ئې بل غره ته بوتلو، هلته ئې هم د قربانۍ اووه ځایونه جوړ کړل ... مخکنی بهیر تکرار شو او د ده له خولې اسرائیلیانو ته ښېرا ونه ختله،... بیا ئې درېیم غره ته بوتلو هلته ئې همغه کارونه وکړل، د اسرائیلیانو ډېره ستاینه ئې وکړه،... څلورمه وحي پرې نازل شوه... د عمالیقیانو او قینیانو چې له اسرائیلیانو سره جنګېدل، د دوی د ماتې او تباهۍ وړاندوینې ئې وکړې... بیا بلعام او پاچا خپل خپل ځای ته ستانه شول!!

دا خندوونکې قصه په نقد نه ارزي، جمله جمله ئې د خندا وړ ده، ډېر احمق انسان به ئې ومني، هغه څوك به ئې مني چې د بلعام خر ترې هوښیار وي!! څو خبرې ئې چې ټوکو ټکالو ته ورته دي بیا تکراروم:

- بلعام د خدای په اجازه خوځېدلی خو خدای ئې په روانېدو غصه شوی!!
- خر ئې فرشته ګوري او دی ئې له لیدو عاجز دی!!
- د فرشتې په لیدو سره خر لار بدلوي خو فرشته له خپله ځایه نه شي خوځېدی او مخه ئې نه شي نیولی!!
- فرشتې غوښتل بلعام ووژني خو خره ترې بچ کړ!!
- بیا ئې له وژلو تېره شوه او له پاچا سره ئې د تلو اجازه په دې شرط ورکړه چې همغه کار به کوي چې فرشته ئې ورته وایي او دا همغه خبره وه چې خدای د اجازې په وخت کې بلعام ته کړې وه!!
- پاچا پر دریو غرونو یوویشت د قربانۍ ځایونه جوړ او یو ویشت غویي او یوویشت پسونه ئې حلال کړل خو بلعام اسرائیلیانو ته د ښېرا په ځای دعا کوله!!
- دغه بلعام چې لرې لید ئې تر خپل خره هم لنډ وو او سترګې ئې تر هغه کمزورې، د دریو قومونو د راتلونکې په اړه وړاندوینې وکړې!! او بایبل وروسته لیکي چې دی په خپله لنډه موده وروسته ووژل شو!!

چا چې جهاد کړی وي حتماً به ئې ډېر بلعامان تر سترګو شوي وي، د دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره مجاهدینو ته ښېرا کوونکي، خو چې مجاهدین برلاسي شوي همدغو بلعامانو ورته ویلي: مونږ هلته په خوله ښېرا او په زړه کې دعا درته کوله!! د قرآن په الفاظو سره : (إنا كنا معكم: یقیناً چې مونږ د دښمن په خوا کې ستاسو ملګري وو)!!

انګریزانو هم د افغانستان د اشغال په وخت کې ډېر بلعامان د دوو سترو سره افغانستان ته راوستل، یو له عراقه او بل له هند نه، د موسی علیه السلام بلعام د غرونو پر سر د قربانۍ ځایونه جوړول او دوی د غرونو او غونډیو پر سر چل ګزي زیارتونه، هغوی هم د قربانۍ له ځایه ترصد کاوو او دوی هم له دې زیارتونو نه د ترصد لپاره کار اخیست!!

له مدیانیانو نه انتقام

اعداد تر دې سرلیك لاندې لیکي: خدای موسی ته وویل: له مدیانیانو نه په دې خاطر انتقام واخلئ چې قوم ئې بت لمانځلو ته وهڅاوو. بیا به ته مرې... موسی له هرې قبیلې زر جنګیالي وغوښتل، دوولس زره جنګیالي ئې جنګ ته ولېږل، ... د مدیانیانو ټول سړي ووژل شول، له پنځو پاچایانو او بلعام سره، .. د اسرائیلیانو فوځ ټولې ښځې او ماشومان اسیران کړل، رمې او مالونه ئې تالان، ښارونه، کلي او کلاګانې ئې ورانې کړې، اسیران او غنایم ئې د موسی خوا ته راوړل، موسی د فوځ په افسرانو غصه شو چې ولې مو د دوی ښځې ژوندۍ پرېښې، دوی خو همغه خلك دي چې د بلعام نصیحتونه ئې ومنل، چې قوم ئې بت لمانځلو ته تیار کړ او زمونږ خلك ئې په بلا او مصیبت اخته کړل، نو ټول زامن او مېړوښې ښځې ووژنئ او یوازې پېغلې د ځان لپاره ژوندۍ پرېږدئ!!

دلته څو خبرې په پام کې ولرئ:

- د قرآن له وینا معلومېږي چې اسرائیلیانو د موسی علیه السلام په ژوند کې جهاد نه دی کړی، کله چې ده جهاد ته رابللي دوی د رد ځواب ورکړی.
- د بایبل له نورو برخو هم معلومېږي چې دوی څلوېښت کاله په صحرا کې لالهانده ژوند کړی. بایبل لیکلي چې خدای لوړه کړې وه چې د اسرائیلیانو دا نسل

(c) ketabton.com: The Digital Library

به پرې نږدې موعود ځمکې ته داخل شي.

- په دې اساس په يقين سره ويلی شو چې د اعداد دا قصه بې بنسټه او سراسر جعلي ده او د بايبل د مخکنيو ويناوو خلاف ده.
- څنګه ممکنه ده چې د موسی عليه السلام په څېر يو ستر پيغمبر به د زرهاوو ښځو او ماشومانو د وژلو فيصله کوي؟!!
- اعداد څو سطره وروسته ليکي چې ټول افسران موسی عليه السلام ته راغلل او وئې ويل: مونږ خپل ټول جنګيالي وشمېرل، له مونږ نه په دې جنګ کې يو کس هم نه دی وژل شوی!! دا خبره کافي ده چې ووايو دا قصه له ځانه جوړه شوې او حقيقت نه لري.
- د بايبل ليکونکی اسرائيليانو ته دا درس ورکوي چې د جنګ په دوران کې هم او له برلاسي وروسته به هم په هيڅا رحم نه کوئ، ټول نارينه، ماشومان او ښځې به وژنئ، يوازې پېغلې به ژوندی پرېږدئ، ښارونه او کلي به ورانوئ... ټول هغه کارونه درته جايز دي چې د موسی عليه السلام په وخت کې ستاسو فوځ له مديانيانو سره وکړل. اسرائيل چې نن له مظلومو فلسطينيانو سره څه کوي د دغې لارښوونې يوه بېلګه ده!!
- کوم بلعام چې د اعداد په وينا ئې نورو ته هره ښېرا او دعا منل کېده او د دريو قومونو د برخليك په اړه ئې وړاندوينې کړې وې، دلته ئې د موسی عليه السلام له قوله مشرك او بت لمانځونکی معرفي کوي!! او بيا وايي چې په خپله په دې جنګ کې ووژل شو!!

د اعداد کتاب په پای کې ټول مخکنی بحث په اختصار سره رااخلي او خلاصه ئې وړاندې کوي او بيا د موعود ځمکې حدود او د اسرائيليانو د هرې قبيلې برخه ټاکي او په همدې سره پای ته رسي.

ما د اعداد کتاب د بايبل په ټولو کتابونو کې تر ټولو مسخره، له تناقضاتو ډك او په خرافاتي خبرو لړلی کتاب وموند، خو ښايي د بايبل منونکو ته تر ټولو جالب او غوره کتاب همدا وي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تثنیه

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: دا د مقدس کتاب پنځم کتاب دی، هغه پېښې په کې ليکل شوې چې د اردن سيند غاړې ته د اسرائيليانو له رارسېدو وروسته ئې لړۍ پيل شوې، دا مهال دوی په صحرا کې له څلوېښت کاله لالهانده ژوند وروسته د سيند دې غا ړې ته رارسېدلي او موعود سيمه د سيند آغاړې کې وه.... د کتاب نوم ئې د دې لپاره تثنيه ښودلی چې مخکني احکام او مقررات دلته بيا تکرار شوي، ... د مقدمې په پای کې ليکي: د کتاب په آخري برخې کې راغلي چې موسی خپل ځای ناستی ټاکي تر څو موعود سيمې ته د اسرائيليانو د تلو لار ښوونه وکړي !!

د حوريب د پرېښودو حکم

تر دې سر ليك لاندې يو ځل بيا د اسرائيليانو د موعود ځمکې حدود په ګوته کېږي او ليکي: کله چې مونږ د حوريب په غره کې وو خدای مونږ ته وويل: ... يعني د مديترانې ټوله ژۍ تر فرات پورې د لبنان په شمول ونيسئ... ما د دغې سيمې وعده ستاسو نيکونو ابراهيم، اسحاق او يعقوب ته ورکړې وه!!... ورپسې د کنعان د سيمې د څېړنې لپاره د پلاوي د لېږلو قصه بيا تکرارېږي، ... او دا خبره کوي چې موسی خپل قوم ته وويل: خدای د اسرائيليانو په وجه پر ما هم غصه شو او راته وئې ويل: ته به موعود سيمې ته داخل نه شې، ستا په ځای به يوشع دا کار وکړي، ... بيا تېرې شوې خبرې په داسې بڼې کې تکراروي چې قوم ته د موسی عليه السلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وینا او خطاب نوم ورکوي، د همدې خطاب په ترڅ کې قصه بیا تکراروي، هغه لس مخکني احکام بیا بیانوي... د همدې لړۍ په ضمن کې د موسی علیه السلام له قوله اسرائیلیانو ته خبرې کوي: کله چې خدای دغې سیمې ته ورسولئ... او هلته مېشت اووه قومونه ستاسو په لاس مغلوب شول، باید ټول ووژنئ، ... په هیڅ‌ډول ئې رحم مه کوئ، په بشپړه توګه ئې له منځه یوسئ، ... مه پرېږدئ چې ستاسو زامن د دوی لوڼې په نکاح کړي...د قربانۍ ځایونه ئې ورواران کړئ، مجسمې ئې ورماتې کړئ، بتان ئې وروسوځوئ!!!

په دې کتاب کې دا هم ویل شوي چې د پلار له میراثه به مشر زوی ته دوه برخې او کشر ته یوه برخه ورکول کېږي!! خو دا نه وایي چې ولې؟ د څه لپاره او د کوم معقول دلیل له مخې باید دا توپیر وشي، د عقل او عدل تقاضا خو دا ده چې د زامنو برخې برابرې وي او که توپیر ضروري وي نو په کار خو دا ده چې کشر ته تر مشر زیاته توجه وشي، مشر د کشر په نسبت هم د زور او ځواك له مخې او هم د ژوند د تجربو له مخې په خپلو پښو ولاړ او په ځان بسیا وي، کشر لا دغه حد ته نه وي رسېدلی!! اسلام خو د زامنو برخې برابرې ګڼي او لور ته په داسې حال کې د زوی نیمه برخه ټاکي چې د پلار په کور کې ئې نفقه د پلار په غاړه او د مېړه په کور کې ئې د مېړه په غاړه وي او پر دې سربېره له خپل مېړه نه د خپلې خوښې مهر ترلاسه کوي.

د ازدواج احکام

تثنیه دلته لیکي: که کوم سړی یوه ښځه په نکاح کړي، بیا ئې خوښه نه شي او په دې ئې تورنه کړي چې خپل ښځلتوب ئې نه دی ساتلی او باکره نه وه، په لومړۍ شپه راته معلومه شوه چې دا باکره نه وه، نو د نجلۍ مور او پلار باید داسې مدرك وړاندې کړي چې د نجلۍ ښځلتوب او باکره والی ثابت کړي، د سپین ږیرو په مخکې به هغه ټوټه وغوړوي... قاضیان به ئې وګوري که ترې ثابته شوه چې سړي دروغ ویلي نو په درو به ئې ووهي او سل مثقاله سپین زر به د جریمې په توګه د نجلۍ پلار ته ورکړي...او دا به د تل لپاره د ده په نکاح کې پاتې کېږي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

طلاقولو حق به ئې نه لري!! خو كه ادعا ئې سمه وخته نو سپين ږيري دې دا نجلۍ د پلار كره بوځي او د ښار سړي دې دا رجم كړي!! كه كوم نارينه د كومې مېړوښې ښځې سره د زنا په حالت كې وليدی شو، دواړه بايد ووژل شي!! كه كومه مېړوښه نجلۍ د كوم سړي لخوا اختطاف شوه، دواړه بايد له ښاره بهر رجم شي، نجلۍ د دې لپاره چې د اختطاف په مهال ئې چيغې نه وې وهلې!! خو كه دا كار له ښاره بهر وشي بيا نو نجلۍ داسې جرم نه دی كړی چې د وژلو وړ وي، ځكه چا ئې مرسته نه شوی كولی!!

څو پوښتنې لرو:

- كومه ټوټه د نجلۍ پېغلتوب ثابتولی شي؟ او قاضي به څنګه د داسې يوې ټوټې له مخې پرېكړه كوي چې په وينو لړلې ده؟ څنګه به معلوموي چې دا د چا وينې او د كوم وخت دي؟ مېړه ته دا ډېره آسانه ده چې پرې نږدې ښځې ته داسې ټوټه په لاس ورشي.
- ولې به سل مثقاله سره زر د نجلۍ پلار ته وركوي؟ دلته خو د نجلۍ سپكاوی شوی او دا معاوضه بايد دې ته وركړی شي نه پلار ته ئې؟
- د زنا په اړه د يوه كس ادعا څنګه د منلو وړ ګڼل كېدی شي؟ قاضي به د ده كومو الفاظو ته اعتبار وركوي؟ اصولاً خو بايد له مدعي نه وغوښتلی شي چې د خپلې ادعا د اثبات لپاره شواهد او دلايل وړاندې كړي، نه دا چې مدعی عليه له ځانه د دفاع په خاطر د مداركو او شواهدو په وړاندې كولو مكلف شي، بايبل ولې له يوې خوا مېړه ته د دې فرصت په لاس وركوي چې كه ئې خپله ښځه خوښه نه شوه نو په نه پېغلتوب ئې تورنه كړي او له بلې خوا د قاضي په وړاندې د دلايلو او مداركو په وړاندې كولو ئې هم نه مكلف كوي او دا ترې نه غواړي چې خپله ادعا ثابته كړه؟!!
- كه په ښار كې اختطاف شوې نجلۍ ووايي چې ما چيغې ووهلې خو څوك مې مرستې ته رانه غی، بيا څنګه؟ او كه په صحرا كې اختطاف شوې چيغې نه وي وهلې نو څنګه؟
- مونږ دې ته حيران يو چې د ښځو په حق كې له دومره بې انصافي او ظلم سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د بایبل منونکي په کومه خوله او کومو سترګو د ښځو د حقوقو خبره کوي، بایبل خو په ټولو مواردو کې د ښځې حقوق تر پښو لاندې کړې او هغې ته ئې په سپکه سترګه کتلي، د بایبل منونکي دې مونږ ته د خپل سپېڅلي کتاب یوه جمله داسې راوښيي چې ښځې ته ئې په درنه سترګه کتلي وي او له نارینه سره ئې برابر حقوق ورکړي وي!! عجیبه ده چې دوی پر اسلام اعتراض کوي په داسې حال کې چې اسلام ښځې ته تر نارینه زیات حقوق ورکړي.

راشئ قرآن ته غوږ شئ چې په داسې مواردو کې څومره دقیقې لارښوونې لري:

- که چا خپله مېرمن په زنا تورنه کړه یا به څلور شاهدان وړاندې کوي او یا به څلور ځلې لوړه کوي چې رښتیا وایي او په پنځم ځل به وایي: که مې دروغ ویلي وي د الله تعالی لعنت دې پر ما وي، خو که ښځې په همداسې قسمونو او لعنت سره د ده خبره دروغجنه وبلله نو ښځه برئ او پاك لمنه ګڼل کېږي. خو که له مېړه نه پرته بل څوك کومه ښځه په زنا تورنه کړي نو یا به څلور شاهدان وړاندې کوي او یا به په درو وهل کېږي، درواغجن او فاسق به ګڼل کېږي او له دې وروسته به ئې شهادت په هیڅ مورد کې د منلو وړ نه وي.
- که چا په لومړۍ شپه او له مجامعت نه مخکې خپله مېرمن طلاق کړه، که ئې مهر ټاکل شوی وي نو نیمایي مهر به ښځې ته ورکوي او که له مجامعت نه وروسته ئې طلاق کړه بشپړ مهر به ورکوي. که ئې مهر نه وو ټاکل شوی، نو د خپل وس او توان مطابق به مناسبه متاع او جامه ورکوي. قرآن د همدې لپاره د مهر حق ښځې ته ورکړی چې مېړه ئې په ناروا او د دې لپاره طلاق نه کړي چې تر دې ئې بله ښایسته مونده لې، یا ئې زړه ترې تور شوی په بلې ئې بدلول غواړي، مهر ئې د ښځې په موافقې پورې مربوط کړی، ثابت حد ئې نه دی ورته ټاکلی، دا مهر د دې راتلونکې تضمینوي، د دې ترڅنګ قرآن د زور او تېل شوې نکاح خبره نه کوي او له مېړه نه د طلاق حق نه سلبوي، دا کار د ګټې په ځای تاوان لري او کورنۍ له تلپاتې کړاوونو، شخړو او ستونزو سره مخامخ کوي. که کوم مېړه خپله مېرمن په زنا تورنه کړي، څنګه به ئې د قاضي په امر له ځان سره ساتي او څنګه به دا مېرمن داسې مېړه ته زړه ورکوي او له هغه سره به ښه او ډاډمن ژوند کوي. د بې باورۍ او بې اعتمادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صورت کې خو تر ټولو مناسبه چاره دا ده چې قاضي د طلاق پرېکړه وکړي نه دا چې د زور ملګرتیا په دواړو وتپي. د قرآن الفاظ دا دي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] البقرة: ۲۳۶-۲۳۷

په دې کې هم په تاسو څه الزام او ګناه نه شته چې ښځې له نږدې والی نه یا دوی ته د کوم مهر له ټاکلو نه د مخه طلاق کړئ، خو څه مال متاع ورکړئ، په توانمن د خپل توان په اندازه او په نادار د خپل وس په اندازه، مناسبه متاع په غوره توګه، دا یو حق دی پر محسنینو. او که مو له نږدې والي د مخه هغه وخت طلاقې کړې چې کوم مهر مو ورته ټاکلی وي نو د دې مهر نیمايي دی، مګر دا چې ښځه ترې تېره شي او یا هغه کس تېر شي چې د نکاح غوټه ئې په لاس کې ده او که عفو وکړئ، دا تقوی ته نږدې ده او په خپلو کې فضل او احسان مه هېروئ، بې شکه چې الله ستاسو د کړنو ښه لیدونکی دی.

که له نږدې والي او صحیحه خلوت نه د مخه په هغه وخت کې ښځې طلاقې کړئ چې لا مو مهرنه دی ورته ټاکلی، نو په دې صورت کې نه کوم مکلفیت درپه غاړه دی او نه دا د ګناه کار دی، خو دغو ښځو ته د خپل وس او توان په اندازه څه ورکړئ، په دې سره به د دواړو کورنیو ترمنځ د تاو تریخوالي مخه نیول شوې وي او له بلې خوا به د هغې ښځې تسلي شوې وي، خو که مهر مو ورته ټاکلی وو، نو بیا د دغه ټاکلي مهر نیمايي دربانديې لازم ده، مګر دا چې ښځه ترې تېره شي او یا دا چې نارینه پاتې نیمايي هم ورکړي، همدغه یو بل ته عفو، له خپل حق نه بل ته تېرېدل او فضل او احسان کول درته غوره دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

- قرآن نه د نجلۍ پلار او مور په دې مکلف کوي چې د خپلې لور د پېغلتوب ثابتولو لپاره کومه ټوټه وړاندې کړي او نه مېړه په دې مکلف کوي چې د نجلۍ پلار ته جريمه ورکړي او همدا مېړمن حتماً او په نه زړه له ځان سره وساتي.

د تثنيې کتاب په هغه سرود پای ته رسي چې موسی علیه السلام ته ئې منسوب کړی او بیا په پای کې د موسی علیه السلام د وفات يادونه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوشع

د دې کتاب په مقدمه کې لولو: يوشع د موسی مرستيال وو چې د اسرائيليانو په څلوېښت کلن صحرايي دوران کې ئې د لښکر مشري په غاړه وه او د موسی له مرګه وروسته د اسرائيلو د قوم مشر شو تر څو ئې سپېڅلې سيمې ته لارښوونه وکړي. په دې کتاب کې د اسرائيليانو په هغو جګړو پورې اړوند مطالب راغلي چې دوي د کنعان له خلکو سره درلودلې او د مفتوحه ځمکو د وېش له څرنګوالي سره اړه لري.

يوشع اريحا ته جاسوسان لېږي

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: يوشع دوه جاسوسان د اردون سيند آ غاړې ته ولېږل تر څو ... د اريحا وضعيت معلوم کړي...کله چې هلته ورسېدل نو د شپې تېرولو لپاره د راحاب په نامه د يوې فاحشې کور ته ولاړل، په همدې شپه د اريحا پاچا ته خبر ورسېدو چې څو اسرائيلي جاسوسان ښار ته راننوتلي، ... راحاب ته ئې پيغام ولېږو چې ستا مېلمانه جاسوسان دي مونږ ته ئې وسپاره...هغې په داسې حال کې چې دوی ئې د بام په سر تر بوټو لاندې پټ کړي وو ځواب ورکړ: زما کره راغلل، ومې نه پېژندل ... ماښام مخکې له دې چې د ښار دروازې وتړل شي زما له کوره ووتل، نه پوهېږم چېرې ولاړل...راحاب د شپې دواړو ته ورغله او ورته وئې ويل: زه شك نه لرم چې خدای به زمونږ هېواد تاسو ته په لاس درکړي...اوس له تاسو نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړم چې د خپل خدای په نامه له ما سره ژمنه وکړئ چې که تاسو ښار ونیولو د دې مرستې په بدل کې به ما ، زما پلار ، مور ، خویندې ، وروڼه او د دوی کورنۍ له وژلو ساتئ ، یوه نښه به هم راکوئ...دوی ورسره ژمنه وکړه...د راحاب کور له حصار سره جوخت وو...دواړه ئې د پړي په ذریعه له کړکۍ لاندې کوز کړل او ورته وئې ویل: درې ورځې په غره کې تېرې کړئ ، بیا په خپله مخه ولاړ شئ... دوی ورته وویل: کله چې مونږ په دې ښار حمله کوله ته دې ټوله کورنۍ په خپل کور کې راغونډه کړه او دا سور پړی پر کړکۍ ځوړند کړه....دوی د یوشع خوا ته ورغلل...اطمئنان ئې ورکړ چې دا سیمه به زمونږ په لاس فتح کېږي ځکه چې خلك ئې سخت له مونږ وېرېږي... سبا د اسرائیلیانو لښکر وخوځېدو... ورته امر شوی وو چې کاهنان به ترمخ د عهد صندوق وړي او تاسو به یو کیلومتر تر دوی وروسته وئ ، یوشع د خدای له حکمه سره سم دوی ته وویل: د اردون سیند په غاړه تم شئ... نن به وګورئ چې ژوندی خدای ستاسو په منځ کې دی...ټوله سیمه به ستاسو په لاس کې پرېوځي... کله چې د کاهنانو پښې اوبو ته ورسېدې اوبه به ودرېږي...همداسې وشول... اسرائیلیان له روده تېر شول...کاهنان تر هغه د رود په منځ کې ولاړ وو چې ټول اسرائیلیان تېر شول...کله چې کاهنان له سینده ووتل د اوبو بهیر بېرته د مخکې په څېر پیل شو... په دې وخت کې خدای یوشع ته وویل: د اسرائیلیانو ټول سړي او هلکان دې ختنه (سنت) شي...د دې کار وجه دا وه چې په مصر کې ختنه شوي اسرائیلیان مړه شوي وو او په دې څلوېښتو کلونو کې زېږېدلي اسرائیلیان نه وو ختنه شوي ، نو ځکه دا حکم ورته وشو!!!... همدلته یوشع یو کس ولید چې توره ئې په لاس کې وه ، پوښتنه ئې ترې وکړه: دوست یې که دښمن؟ هغه ورته وویل: زه د خدای د لښکر مشر یم!! یوشع ورته سجده وکړه... هغه ورته وویل: څپلۍ دې وباسه چې دا ځای سپېڅلی دی!! هغه همداسې وکړل...خدای یوشع ته وفرمایل: ټول لښکر به شپږ ورځې او هره ورځ تر ښار راګرځي ، اووه کاهنان چې اووه شپېلۍ به ورسره وي ، د عهد صندوق به د دوی مخې ته وړي... په اوومه ورځ دې اووه ځلې راوګرځي ، په داسې حال کې چې کاهنان به شپېلۍ وهي...کله چې تاسو د شپېلۍ اوچت غږ واورېدو ، ټول په لوړ غږ نارې کړئ تر څو د حصار دېوال رانسکور شي ، بیا نو پر ښار له څلورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواوو برید وکړئ... همداسې وشول... یوشع لښکر ته وویل: دا ښار او هر څه چې په کې دي حرام دي...په بشپړه توګه ئې وران کړئ...یوازې راحاب فاحشه او ټول چې د دې په کور کې وي ژوندي پرېږدئ... نو همداسې ئې وکړل...نر، ښځه، زوړ، ځوان او څاروي ئې ووژل...یوازې راحاب او خپلوان ئې ژوندي پاتې شول...)

دلته څو پوښتنې لرو:

- آیا هغه دین ته د یوه الهي دین په سترګه کتلی شو چې ختنه نه کول ورته ستره ګناه برېښي خو د زرهاوو انسانانو، ښځو، ماشومانو، بوډاګانو او د دوی د څارویو وژل ورته د ثواب کار برېښي؟
- آیا ختنه نه کول ستره ګناه ده که د یوې فاحشې په کور کې شپه تېرول؟
- آیا خدای په دې راضي کېږي چې د یوه لوی ښار ټول انسانان او څاروي دې ووژل شي خو یوه فاحشه او د دې کورنۍ دې ژوندۍ پرېښودی شي؟
- له دې نه خو معلومېږي چې اسرائیلیانو په تېرو څلوېښتو کلونو کې خپل زامن نه سنتول، موسی او هارون علیهما السلام دا حالت څنګه زغملو او د دې سترې ګناه په مقابل کې ئې څنګه سکوت کاوو؟!!
- که ختنه نه کول هومره ستره ګناه وي چې د هغه په وجه اسرائیلیان په څلوېښتو کلونو کې د خدای له تائید نه محروم وو، نو څنګه دغو ناسنت شوو ته د اردون سیند پرانیستی شو؟!!
- که د عهد په صندوق کې دومره کمال وو چې سیند ورته پرانستل کېدو او د دښمن حصارونه ئې ړنګول نو دا ولې د دې صندوق په شته والي کې دوی څلوېښت کاله د ذلت او سپکاوي ژوند تېراوو؟ دا صندوق اوس هم د اسرائیلیانو په لاس کې دی، ولې ئې د هغه لوی اسرائیل د جوړولو لپاره نه کاروي چې بایبل ئې وعده ورکړې؟ کوم صندوق چې په خپله او د بل له مرستې پرته یو سانتي متر له خپله ځایه نه شي خوځېدی، نور ئې په شا وړي، څنګه کولی شي داسې ستر ستر کارونه وکړي؟!!
- که له سیند نه تېرېدل یوازې په هغه صورت کې ممکن وو چې اوبه ئې ودرېږي نو هغه دوه جاسوسان څنګه توانېدلي وو چې تېر راتېر شي؟ له دې نه خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومېږي چې له سیند نه تېرېدل نه محال او نه ګران کار وو او نه ئې د اوبو ودرولو لپاره د عهد صندوق اعجاز ته اړتیا وه!! بایبل وروسته څو ځله لیکي چې دا او هغه لښکر له دې سینده واوښت، د جدعون درې سوه ملګري هم او د اسرائیلیانو د دښمن؛ مدیانیانو فوځ هم له دې سیند نه د عهد صندوق له مرستې پرته تېر شوي.

• د سپېڅلو توکیو په نامه داسې جعلي صندوقونه او هغوی ته په دروا‌غو کرامات منسوبول په ټولو جاهلو قومونو کې شته، له چا سره سپېڅلې ډبرې، له چا سره سپېڅلې جنډې، له چا سره سپېڅلې جامې، له چا سره سپېڅلې مجسمې او ... هر یو دښمن پرې ماتوي او خپل مراد پرې تر لاسه کوي!! د احد په جنګ کې د قریشو فوځ درې زره او د مسلمانانو شمېر اووه سوه وو، خو دوی خپله بریا د هبل او عزا په طفیل ګڼله او د هبل او عزا مجاورانو دا بریا د دغو بتانو کرامت ته منسوبوله!!

د عخان ګناه

بایبل تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... خو اسرائیلیانو ګناه وکړه... یوه کس د عخان په نامه د غنیمت له اموالو څه پټ کړي وو... او خدای د دغه کار په سبب پر ټولو اسرائیلیانو غصه شو...یوشع د عای ښار د نیولو لپاره درې زره کسان ولېږل...خو دوی ماتې وخوړه او شپږ دېرش کسان ئې ووژل شوو...د اسرائیلیانو لښکر له دې پېښې سخت ووېرېدل او خپله روحیه ئې له لاسه ورکړه...یوشع او نورو مشرانو له ویره خپلې جامې خیرې کړې،... یوشع خدای ته شکایت وکړ چې ولې دې موږ دلته راوستو تر څو د اموریانو په لاس ووژل شو؟...خدای ورته وویل: پاڅه، ولې داسې په خاورو پروت یې؟!!... اسرائیلیانو خیانت کړی...د غنیمت مال ئې پټ کړی...که دا له منځه یو نه سې نو زه به نور له تاسو سره نه وم...سبا ټول زما په وړاندې حاضر شئ چې زه ګناهګار در معرفي کړم...قوم قوم، قبیله قبیله او کورنۍ کورنۍ دې زما مخ ته تېرې شي تر څو هغه کس دروښیم چې غنیمت ئې پټ کړی... خدای هغه قوم، قبیله او کورنۍ او په دوی پورې مربوط هغه مجرم معرفي کړ، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده له خیمې د غنیمت پټ کړی مال ترلاسه شو... اسرائیلیانو دی او کورنۍ ئې رجم کړل او بیا ئې وسوځول... او د ډبرو ګلی ئې پرې جوړ کړ!!!

څو پوښتنې لرو:

- آیا ستاسو خدای د یوه کس په خاطر ټول قوم ته سزا ورکوي؟ هغه قوم ته چې نه په ګناه کې ورسره شریك دی او نه ترې خبر؟ آیا دا لوی ظلم نه دی؟
- آیا هغه قوم او مشر ئې ډېر بې غیرته او جبون قوم او مشر نه دی چې د شپږ دېرش کسانو په مرګ دومره وارخطا کېږي، خپل ګریوانونه څیري او له خپل خدایه شکایت کوي؟ مګر کېدی شي یو پیغمبر داسې وي؟
- آیا عقل او عدل د دې اجازه ورکوي چې د غنیمت له مال نه څه پټول داسې لوی جرم وګڼلی شي چې په سبب ئې مجرم او د ده کورنۍ رجم او وسوځول شي؟!! د بایبل پلویان خو نن په دې اعتراض کوي چې اسلام ولې د غله لاس قطع کول جائز کړي، خو په خپله د معمولي غنیمت پټولو په وجه د یوه جنګیالي سوځول او رجم کول جائز ګڼي!!
- دا خو عجیب خدای دی چې د غله د معرفي کولو لپاره به ټول خلك، صف صف، قبیله قبیله د ده تر مخ تېرېږي چې غل وپېژني او ترې راوئې باسي!!

د عای ښار فتح

بایبل دلته لیکي: خدای یوشع ته وویل: وېره پرېږده، پاڅه، ټول لښکر د عای په لوري درسره روان کړه... زه به د عای پاچا درته تسلیم کړم... له دوی سره همغه څه وکړه چې د اریحا له پاچا او خلکو سره دې وکړل...یوشع دېرش زره زړه ور جنګیالي غوره کړل او ورته وئې ویل: په شپه کې ځان ښار ته نږدې ورسوئ، هملته کمین ونیسئ... او د حملې لپاره چمتو اوسئ...زه به له خپلو جنګیالیو سره ښار ته نږدې ورشم... د دښمن جنګیالي به د مخکې په څېر زمونږ د مقابلې لپاره راووځي... مونږ به تر شا شو... دوی به ګمان وکړي چې د مخکې په څېر تښتو... مونږ به تعقیب کړي... له ښاره به لرې شي... په دې وخت کې تاسو پر ښار حمله وکړئ... او ښار وسوځوئ... دا د خدای امر دی!! همداسې وشول... په کمین کې ناست اسرائیلیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښار ته ننوتل... اور ئې ورواچاوو... د عای پاچا چې له ټول فوځ سره د یوشع په تعقیب پسې وتلی وو... تر شا ئې وکتل وئې لیدل چې ښار د اور په لمبو کې سوځي... او له دواړو خواوو تر برید لاندې راغلل او ټول ووژل شول...د ښار د اوسېدونکو شمېر دوولس زره وو او ټول ووژل شول... د عای پاچا ژوندی په لاس ورغلی وو او یوشع په دار کړ، مازدیګر ئې له داره راکوز کړ او د ښار په دروازه کې ئې واچاوو او د ډبرو ډېران ئې پرې جوړ کړ!!

څو خبرو ته پام وکړئ:

- د بایبل له نظره هم د اسیر وژل جائز دي او هم د مفتوحه سیمې د ماشومانو، ښځو او بوډاګانو وژل او هم د ښارونو ورانول او سوځول، هغه هم له فتح کولو وروسته!! خو اسلام نه د اسیر وژل جائز ګڼي او نه د ماشومانو، ښځو او بوډاګانو وژل، نه د ونو قطع کول او د فصلونو سوځول او نه د عبادت ځایونو ورانول او ړنګول او نه د دښمن د مړو سپکول...
- بایبل ولې دا ځل دا لویه بریا د عهد د صندوق کرامت او د کاهنانو د دعا نتیجه نه ګڼي او د یوشع د جنګي تدبیر نتیجه ئې ګڼي؟!! له دې نه خو معلومېږي چې یوشع یو مدبر نظامي مشر او زیرک قائد او د جنګ په تکتیکونو پوه وو، په خپله ئې عملاً په جنګ کې برخه اخیستله!! فتوحات ئې د صندوق په طفیل نه بلکې د خپل ایمان او تورې په برکت په برخه کېدل!!
- له ماتې خوړلي دښمن سره له مروت او مېړانې لرې چلند او د هغه ښځې او ماشومان وژل، د اتلانو کار نه بلکې د ذلیلو او رذیلو فاتحانو کار وي!! څنګه ومنو چې یوشع علیه السلام به داسې سپک کار ته ملا تړلې وي؟!!

لمر له حرکته ودرېږي

بایبل تر دې سرلیک لاندې لیکي: د اورشلیم پاچا ادوني صَدَق د عای او اریحا د سقوط او د دوی د پاچایانو له وژل کېدو خبر شو... دی او خلك ئې ډېر ووېرېدل...نو د شا او خوا پاچایانو ته ئې احوال ولېږو چې زما مرسته وکړئ چې جبعون ونیسم... ځکه چې خلکو ئې له اسرائیلیانو سره روغه جوړه کړې... پنځو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاچایانو د ده مرسته وکړه...د جبعون مشران یوشع ته ورغلل او له ده ئې وغوښتل چې د دښمن په مقابل کې ئې مرسته وکړي... یوشع خپل فوځ هغې سیمې ته وخوځاوو... په شپه کې ئې ځان دښمن ته ورساوو... دښمن وارخطا شو... اسرائیلیانو د دوی ډېر کسان ووژل...او نور ئې پسې واخیستل...کله چې دښمن د بیت حورون ځوړې ته ورسېدو خدای له آسمانه درنه ژلۍ پرې وورولې... دومره خلك دلته ووژل شول چې د اسرائیلیانو په لاس تر وژل شوو ئې شمېر زیات وو...په همدې مهال یوشع خدای ته دعا وکړه او وئې ویل: اې لمره! د جبعون پر سر او اې سپوږمۍ د ایلون پر سر له خوځېدو ودرېږه!!... لمر سپوږمۍ له حرکته ودرېدل تر څو اسرائیلیان دښمن تباه کړي!!نو لمر ټوله ورځ د آسمان په نیمایي کې ولاړ وو... د دې پېښې نظیر نه مخکې لیدل شوی او نه به وروسته ولیدل شي!!... پنځه پاچایان په یوه غار کې پټ شول... یوشع خبر شو، امر ئې وکړ چې د غار خوله په لویې ډبرې بنده کړئ او څو ساتونکي پرې وګماریٔ....تاسو دښمن تعقیب کړئ... له لږ کسانو پرته ټول ئې ووژل... بیا ئې دا پاچایان له غاره راوایستل... یوشع ټول اسرائیلیان راغونډ کړل... بیا ئې د قوم مشرانو ته وویل: د دغو پاچایانو پر څټ پښه کېږدئ او پرې تېر شئ... بیا ئې په خپلې تورې ټول ووژل...او بیا ئې تر مازدیګره پر دار ځوړند پرېښودل... او بیا ئې په هماغه غار کې کېښودل او خوله ئې وربنده کړه... او دا غار تراوسه هماغسې پاتې دی!!

د دې وینا څو برخو ته لږ ځیر شئ:

- په ژلۍ دومره خلك ووژل شول چې په جنګ کې نه وو وژل شوي!! بایبل نه دي لیکلي چې په دې ژلۍ کې له اسرائیلیانو نه څومره کسان ووژل شول، دوی څو ورنږدې او ورپسې ول، که ئې لیکلي وی چې ژلۍ به یوازې پر دښمن راپرېوته او اسرائیلیان به ترې خوندي وو نو د بایبل منونکو ته به ئې قصه لا ډېره خونده وره او حیرانونکې وه!!
- یوشع لمر او سپوږمۍ ته وویل چې ځای په ځای ودرېږئ او همداسې وشول او دا کار نه تر دې د مخه شوی او نه به وروسته وشي!! بایبل خپله دا خبره څو صفحې وروسته بېرته اخلي او د یوه بل نبي الیشع په اړه لیکي چې هغه هم د پاچا لپاره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې لمر ودرولو بلکې لس ساعته ئې شا ته بوت!! پوښتنه کوو چې د بایبل کومه خبره رښتیا ده؟ حقیقت دا دی چې په دې دواړو کې ئې یوه هم رښتیا نه ده، نه په دې ورځ لمر ودریدلی نه تر دې د مخه او نه تر دې وروسته!! خدای د لمر او سپوږمۍ واګې چا ته نه سپارې او د داسې وړو خبرو لپاره د ستر عالم په نظم کې تبدیلي نه راولي، د بایبل لیکونکی په دې نه پوهېږي چې که لمر او سپوږمۍ یوه ثانیه توقف وکړي نو د عالم ټول موجود نظم متلاشي کېږي!! د بایبل لیکونکی دې ته هم نه دی متوجه چې سپوږمۍ په ټکنده غرمه کې په آسمان کې څه کول او ودرېدل ئې اسرائیلیانو ته څه ګټه رسوله؟!!

- دا پاچایان څنګه ټول په یوه غار کې یوازې راغونډ شوي وو، نه ورسره خپل فوځ وو او نه ساتونکي!! او څنګه ئې په ړندو ړندو سترګو د یوشع جنګیالیو ته کتل چې د غار خوله بندوي!! آیا له بایبل نه پرته بل چا او د تاریخ کوم بل کتاب هم دا خبره کړې؟ کوم بې عقله انسان به دا خبره ومني چې د پنځو ملکونو پاچایان له خپلو لښکرو لرې په یوه غره کې راغونډ او په یوه غار کې پټ شي، پاچایان خو اکثراً په جنګونو کې له برخې اخیستلو ډډه کوي، که برخه اخلي نو د فوځ تر شا په داسې خوندي ځای کې ولاړ او د جنګ تماشا کوي چې د ماتې په صورت کې په آسانۍ ځان وباسي!!
- څنګه ومنو چې یوشع علیه السلام به له اسیرانو سره داسې له مروت او مېړانې لرې سلوك کړی وي؟!!

له دې وروسته بایبل د ګڼ شمېر ښارونو نومونه اخلي (مقیده، لبنه، لاخیش، جازر، عجلون، حبرون، دبیر،) او لیکي چې دا ټول فتح شول، ټول اوسېدونکي ئې د اریحا په څېر له تېغه تېر شول او هیڅوك ئې ژوندی پرې نه ښود!! له قادش برنیع نه تر غزه پورې او له جوشن نه تر جبعون پورې ئې عام وژنه وکړه!! ... بیا د شمال ټول پاچایان د دوی په ضد متحد شول... خپل فوځونه ئې د دوی مقابلې ته راوایستل ... ټولو ماتې وخوړه او ټول ووژل شول...داسې چې یو نفر هم ترې ژوندی پاتې نه شو... خدای دوی ته ویلي وو چې د آسونو پلې ئې ورپرې کړئ نو دوی هم دښمن ته له ماتې ورکولو وروسته د ټولو آسونو پلې قطع کړې او جنګي ګاډۍ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسوځولې!! بیا ئې پر حاصور او له هغه وروسته د ماتې خوړلو پاچایانو په ښارونو حمله وکړه او د هغوی ټول اوسېدونکي ئې ووژل...د حاصور ښار ئې وسوځاوو خو نور ښارونه ئې ونه سوځول... یوشع دا ټوله پراخه سیمه د اسرائیلیانو په مختلفو قبیلو ووېشله..

دلته څو پوښتنې راولاړېږي:

- که څوك په جنګونو کې اتم بم استعمال کړي بیا هم داسې نه وایي چې د دښمن ټول خلك ووژل شول او یو کس هم ژوندی پاتې نه شو، په پلې جنګونو کې چې د دواړو خواوو په لاس کې یوازې تورې او نېزې وي څنګه دا خبره د منلو ده چې ټول ووژل شول او یو کس ترې ژوندی پاتې نه شو؟!! آیا ممکن ده چې یو سپېڅلی کتاب داسې له مبالغې ډکه او غلطه خبره وکړي؟!
- آیا ممکنه ده چې یو هوښیار جنګي سالار داسې لویه غلطي وکړي چې په لاس ورغلي جنګي وسایل له منځه یوسي او د آسونو پلې قطع کړي؟
- د بایبل لیکونکي ته وایو که اسرائیلیان په جنګ کې ماتې وخوري او همدا کار ورسره وشي، دښمن د دوی ټول نر ښځه او ماشومان ووژني، دا درته جائز ښکاري که ناجائز، د لوی ظلم په سترګه ورته ګورې که د جنګ طبیعت او تقاضا؟!!
- ما ته د بایبل له لوستلو وروسته معلومه شوه چې پیغمبر علیه السلام ولې د مدینې له یهودانو سره هغه معامله وکړه، اوس پوهېږم چې دوی تر دې د لازیات سزا مستحق ول، څوك چې د خپل دښمن د نر، ښځې، ووړ، زوړ، په عام وژنې د یوې دیني او مذهبي عقیدې په توګه باور لري او تل ئې له خپلو دښمنانو سره همداسې کړي وي، له دوی سره بالمثله معامله کول د عقل او عدل تقاضا ده، خو پیغمبر علیه السلام هغه ورسره ونه کړل چې د دوی بایبل ئې جائز ګڼي، اوس د جرمني نازیان راته ډېر بې رحمه او سخت زړې نه معلومېږي او د اسرائیلیانو عام وژنه ئې راته تر هغو عام وژنو لږ معلومېږي چې د اسرائیلیانو په لاس تر سره شوې او بایبل ئې په ډېر افتخار سره یادوي او هغه د الله تعالی د حکم او رضا مطابق ګڼي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضيان

د دې کتاب په مقدمه کې لولو: دا کتاب د اسرائيليانو د هغه ۳۵۰ کلن تاريخ پېښې بيانوي چې د شائول له پاچايي مخکې رامنځ ته شوې، په دې موده کې چې کومو مشرانو د اسرائيليانو مشري کوله د قاضي په نامه به يادېدو نو ځکه د دې کتاب نوم قاضيان دی.... کله چې به اسرائيليان د دښمنانو تر بريد لاندې راغلل له خدای نه به ئې مرسته وغوښتله او هغه به يو مشر ورته وټاکو... ترڅو د دوی لارښوونه وکړي او دښمن ته ئې ماتې ورکړي... د مشر له مرګه وروسته به دوی بيا د ګناه لورې ته مخه کړه...کله چې به دوی د خدای له عبادته لاس واخيست نو سخت ظالمان به ترې جوړ شول او د نورو قومونو په څېر به ئې شرارتونه کول،... په خپلو منځونو کې به جنګېدل... خو خدای هيڅ ګناه بې سزا نه پرېږدي...!!!

د مقدمې په اړه څو پوښتنې لرو: له عبادت نه ستا مراد څه دی؟ چا ته ظالم وايې؟ او کوم کار شرارت ګڼې؟ مونږ خو په تېرو پنځو کتابونو کې د عبادت په نامه له يوې ورځې روژې پرته بل څه ونه موندل، دا روژه هم د هغه ورځې په ياد نيول ضروري ګڼې چې اسرائيليان له مصره په وتلو موفق شول!! مونږ ته خو له دې پرته د عبادت په نامه بل څه په نظر نه دي راغلي!! ستا د دې خبرو معنی خو دا ده چې خدای بني اسرائيل د دوی د ديندارۍ او عبادت په وجه نازولي او د عصيان او ګناه په سبب ئې رټلي، په يوه صورت کې ئې د دوی مرسته کړې او په بل صورت کې ئې عذابونه پرې نازل کړي!! که داسې وي نو ته ولې اسرائيليان د خدای زامن، تر ټولو غوره او د ده خاص قوم ګڼې؟!! الله تعالی خو دا معامله له خپلو ټولو بندګانو سره کوي، پرته له دې چې د دوی قوم او نسب ته وګوري، هم ئې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسرائیلیانو مخکې له ډېرو سره همداسې کړې او هم ئې تر دوی وروسته!! له نورو قومونو نه د اسرائیلیانو امتیاز په څه کې دی چې ته دوی ته د خدای د زامنو او د ده د غوره او محبوبو بندګانو لقب ورکوي!! ستا له مخکنیو کتابونو خو معلومېږي چې اسرائیلیانو هغه وخت ظلمونه او شرارتونه پیل کړي او په سلهاوو زره ماشومان، ښځې او بوډاګان ئې وژلي، ښارونه ئې سوځولی، کلي ئې وران کړي، څاروي ئې وژلي او فصلونو ته ئې اور اچولی چې ځان ئې دیندار ګڼلی او دې کار ته ئې د عبادت په سترګه کتلي، نور قومونه هغه وخت د دوی له شرارتونو خوندي پاتې شوي چې د اسرائیلیانو مذهبي جنګونه متوقف شوي!! داسې معلومېږي چې د بایبل له نظره د اسرائیلیانو خپل منځي جنګونه شرارت او ظلم دی خو له نورو قومونو سره جنګ د خدای عبادت او دینداري.

د کنعانیانو له پاتې شونو سره جنګ

تر دې سرلیك لاندې راغلي: (د یوشع له مرګه وروسته اسرائیلیانو له خدای نه پوښتنه وکړه: زمونږ کومه قبیله باید تر نورو مخکې له کنعانیانو سره وجنګېږي؟ خدای ورته وویل: د یهودا قبیله او زه به د کنعانیانو سیمه دوی ته ورکوم!!... دوی کنعانیانو ته ماتې ورکړه او لس زره ئې ترې ووژل...د دوی پاچا ادوني بازق ئې ونیولو او د لاس او پښو ګوتې ئې ورپرې کړې... ادوني بازق وویل: اویا داسې پاچایانو زما په دسترخان پاتې مړې خوړله چې د لاسونو او پښو ګوتې مې ورپرې کړې وې، دا دی نن ما ته د خپلو عملونو سزا راکړی شوه!! د یهودا قبیلې د یورشلیم ښار ونیولو او ټول اوسېدونکي ئې ووژل!! او ښار ته ئې اور واچاوو!! ... ورپسې د ګڼ شمېر نورو سیمو یادونه کوي چې اسرائیلیانو فتح کړې، اوسېدونکي ئې قتل عام کړل او ښارونه ئې وسوځول!!)

دلته هم دا خبرې د غور وړ دي:

- بایبل خو مخکې لیکلي وو چې په کنعان کې ئې ټول خلك له تېغه تېر کړل، دا پاتې شونې څوك وو، دا لس زره څنګه پاتې شوي وو چې اسرائیلیان بیا د دوی په ضد جنګ ته اړ شول، ستا هغه خبره رښتیا وه که دا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ادوني بازق ډېر ظالم وو که ستاسو قاضي؟ هغه هم د پاچایانو د لاس پښو ګوتې پرې کولې او تاسو هم، هغه بې دینه وو او تاسو دینداره، د دینداري او بې دینۍ په منځ کې فرق څه دی؟!!
- آیا دا د منلو خبره ده چې ادوني بازق اویا پاچایانو ته ماتې ورکړې وه، ټول ئې نیولي وو او د لاسونو او پښو ګوتې ئې ورپرې کړې وې، که د کلي پر سر یو پاچا هم وو نو دومره پاچایان په هغې وړې سیمې کې نه پیدا کېدل!!

شمجر

تر دې سرلیك لاندې د بایبل دې خندوونکې وینا ته غوږ شئ: له ایهود نه وروسته شمجر د اسرائیلیانو لارښود شو، ده یو ځل د غوبني په لرګي باندې شپږ سوه فلسطینیان ووژل!!... او اسرائیلیان ئې ترې وژغورل...

جدعون

تر دې عنوان لاندې د بایبل څو مسخره خبرو ته ځیر شئ: ...یوه ورځ د خدای فرشته... د بلوط ونې لاندې کښېنسته... جدعون ته ئې وویل: اې زړه وره! پاځه خدای له تا سره دی... جدعون وویل: که ته په رښتیا خدای یې او له ما سره به وې نو په یوې نښې دا خبره راته څرګنده کړه... هیله کوم دلته تم شه ... زه ځم او یوه هدیه درته راوړم!!... کور ته ولاړ... سېرلي ئې حلال کړ...غوښه ئې پخه کړه.. له لس کیلو ګرامه اوړو ئې څو پتیرې ډوډۍ پخې کړې...غوښه او شوروا ئې فرشتې ته راوړه او مخې ته ئې ورته کېښوده...فرشتې ورته وویل: غوښه او ډوډۍ په هغې ډبرې کېږده، شوروا پرې توی کړه... جدعون دا کار وکړ... فرشتې د خپلې عصا سر پرې ومونښو، له ډبرې د اور لمبه پورته شوه او هغه ئې وسوځول...او فرشته له نظره غایبه شوه... بیا جدعون خدای ته وویل: که په رښتیا اسرائیلیان زما په لاس ژغورې نو ما ته ئې په دې توګه ثابت کړه: زه به د درمند په ځای لږ وړۍ کېږدم، که سبا په دې وړیو پرخه ناسته وه او ځمکه وچه وه نو زه به مطمئن شم چې ته اسرائیلیان زما په لاس ژغورې...همداسې وشول... سهار وختي کله چې له خوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڅېدو وړې ئې لمدې او ځمکه ئې وچه ومونده، له وړې یوه کاسه اوبه وبهېدې... بیا ئې خدای ته وویل: پر ما مه غصه کېږه...اجازه راکړه یو بل امتحان هم وکړم...دا ځل پرېږده چې وړې وچې پاتې شي او ځمکه لمده شي... هغه شپه شاوخوا ځمکه لمده او وړې وچې پاتې شوې وې!!... جدعون د مدیانیانو په ضد جګړې ته ووت... خدای ورته وویل: ستاسو شمېر زیات دی... نه غواړم چې دا ټول له مدیانیانو سره وجنګېږي... دوی ته ووایه چې څوك وېرېږي هغوی دې خپل کور ته ولاړ شي... دوه ویشت زره تر شا شول او لس زره پاتې شول...خدای جدعون ته وویل اوس هم شمېر زیات دی، د چینې خوا ته ئې راوله... تر څو تا ته وښیم چې څوك باید له تا سره ولاړ شي او څوك نه... چا چې اوبه په رغوې کې واخیستې، خولې ته ئې نږدې کړې او د سپي په څېر ئې وڅښلې دا به له هغو کسانو بېل کړې چې په اوبو پرېوځي او څښي ئې... لومړې ډله درې سوه شول...خدای جدعون ته وویل: زه په دغو دریو سوو، مدیانیانو ته ماتې ورکوم... همدا درې سوه ئې له ځان سره روان کړل او نور ئې خپلو کورونو ته ولېږل...د شپې خدای جدعون ته وویل: پاڅه او پر دښمن برید وکړه... که وېرېږې نو لومړی له خپل نوکر سره پټ د دښمن خوا ته ولاړ شه او واوره چې دوی څه وايي... جدعون همداسې وکړل... مدیانیان په یوې درې کې راغونډ شوي وو، شمېر ئې د ملخانو په څېر زیات وو...اوښان ئې د بیابان د شګو په څېر له شمېره وتلي وو...جدعون د یوې خېمې خوا ته وښوېدو... په دې وخت کې یو کس له خوبه راویښ شو او خپل ملګري ته ئې وویل: خوب مې لیدو چې د اوربشو یوه ډوډۍ زمونږ په پنډغالي کې راپرېوته، له یوې خېمې سره ولګېده او هغه ئې نسکوره کړه.... ملګري ئې ورته وویل: ستا د خوب تعبیر دا دی چې خدای به مونږ د جدعون په لاس له ماتې سره مخامخ کړي... او دی به ټول مدیانیان او متحدین ئې له تېغه تېر کړي!!! جدعون چې دا خوب واورېدو شکر ئې وکړ... لښکر ته راستون شو او نارې ئې کړې: پاڅئ چې خدای به مدیانیان تاسو ته تسلیم کړي!! ځراغونه او شپېلۍ درسره واخلئ... چې لښکر ته ورنږدې شوئ نو هغه څه وکړئ چې ما کول... هلته ئې ځراغونه روښانه کړل او په شپېلیو کې ئې پو کول پیل کړل... دښمن وارخطا شو ... په تېښته شو... او د اردن له سینده واوښتل!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې قصې څو برخو ته لږ پام وکړئ:

- خدای د جدعون خوا ته راغی، عصا ورسره وه، د څېړۍ لاندې کښېناست... جدعون ورته وویل: که ته خدای یې نو لږ تم شه زه یوه هدیه در ته راوړم... لاړ د سېرلي په حلالولو، پخولو، د لس کیلو اوړو په لمدولو او د ډوډۍ په پخولو ئې ښه ډېر وخت تېر کړ... خدای ورته منتظر وو ... شوروا او ډوډۍ ئې ورته راوړه... په دې وخت کې همدا کس چې ده د خدای ګمان پرې کړی وو، د خدای د فرشتې په نامه ئې یادوي... څو شېبې وروسته بیا د خدای خطاب ورته کوي... همداسې ئې کله خدای ګڼي او کله د خدای فرشته... او بایبل په حاشیه کې لیکي چې خدای د فرشتې په څېره کې ورته راغلی وو!!! خو دا نه وايي چې فرشته په کومه څېره کې وه... جدعون خو د انسان ګمان پرې کړی وو او شوروا ئې ورته تیاره کړه... شوروا ئې د خدای په امر د ډبرې پر سر په غوښې او ډوډۍ توی کړه... د خدای فرشتې د عصا سر ورنږدې کړ... غوښه او ډوډۍ د اور په لمبو کې وسوځېده... جدعون بیا هم ډاډه نه شو چې دا خدای دی... په وړیو ئې دوه ځله امتحان کړ... په دربیم ځل او په دې سره مطمئن شو چې د شپې پرخه وربدلې وه، ځمکه ئې لمده کړې وه خو وړۍ وچې پاتې وې، ډاډه شو چې دا حقیقتاً خدای دی، له خدایه پرته بل څوك دا کار نه شي کولی، دا ئې په زړه کې تېره نه شوه چې کېدی شي زما وړۍ چا اخیستې وي، له ځان سره ئې ساتلې وي او سهار ئې زما له راتلو لږ د مخه هلته ایښې وي!! خدای دوه شپې هملته له جدعون سره تېرې کړې... له دریو امتحانونو وروسته جدعون مطمئن شو چې دا خدای دی!!!

- د دښمن شمېر د ملخانو په څېر زیات وو او د اوښانو شمېر ئې د صحرا د شګو په اندازه!!! جدعون د خدای په امر د خپل فوځ له منځه چې دوه دېرش زره وو، یوازې درې سوه کسان غوره کړل او دا درې سوه کسان هغه وو چې د چینې اوبه ئې د سپو په څېر څښلې وې!!!

- جدعون د دښمن د یوې خیمې خوا ته پټ پروت دی... غوږ ئې نیولی... په همدې نیمه شپه کې یو کس راویښ شو او بل ته ئې خپل خوب تېر کړ... او هغه د اوربشو ډوډۍ د جدعون په معنی او پر خېمې راپرېوتل او د هغې نسکوربدل ئې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فوځ د ماتې او د ټولو د وژل کېدو په معنی تعبیر کړل!!! او جدعون د دغه تعبیر په اورېدو سره مطمئن شو چې بریا د ده په برخه ده... د ځراغونو په بلولو او په شپېلیو کې پو کولو سره ئې د دشمن فوځ داسې خور وور کړ چې د اردن له سیند نه په تېښته واوښت!! ... یو لك شل زره ترې مړه شوي وو او یوازې پنځلس زره ترې ژوندي پاتې وو!!!

- نه پوهېږم هغه به څنګه انسان وي چې د داسې احمقانه خبرو کولو جسارت کوي او څوك به داسې مسخره خبرې د یوه مقدس کتاب خبرې ګڼي!!!

قرآن د بایبل دا خبرې ردوي او د دغې چینې اړوند قصه په هغه لښکر پورې مربوط ګڼي چې طالوت ئې مشر او داؤد علیه السلام د یوه جنګیالي په توګه په کې برخه اخیستې وه، فرمایي:

[illegible]

[illegible] البقرة: ۲۴۹

نو کله چې طالوت لښکرې راوایستې، وئې ویل: الله تاسو په یوې ویالې آزمویي، نو چا چې ترې اوبه وڅښلې زما له ډلې څخه نه دی او چا چې (ئې خوند) ونه څکو، نو هغه زما (ملګری) دی، مګر دا چې د خپل یوه لاس یوه لپه (اوبه) غوړپ کړي، خو د دوی له لږو کسانو پرته نورو هغه وڅښلې، نو چې کله دی او د ده مؤمن ملګري ترې واوښتل، وئې ویل: نن خو مونږ د جالوت او د ده د لښکرو (د مقابلې) توان نه لرو، خو هغو کسانو چې په دې ئې باور وو چې له الله سره مخامخ کېدونکي دي وویل: څومره لږه کې ټولګي د الله په حکم سره په ډېره کې ټولګیو غالب شوي، الله خو له صابرانو سره دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې د قرآن په دې حکیمانه وینا کې څومره ژورې لارښوونې دي او د بایبل له کمزورۍ او خرافاتي وینا سره ئې څومره ژور توپیرونه دي؟

قرآن د دې قصې په ترڅ کې مونږ ته دا لارښوونې لري:

• جهاد د صابرانو کار دی، بې صبره، بې همته، بې عزمه، بې ارادې او ضعیف النفسه کسان چې د کړاوونو د ګاللو همت او حوصله نه لري، جهاد نه شي کولی.

• د جهاد مشران باید خپل مجاهدین وآزمویې او وګوري چې په دوی کې څوك د ستونزو او کړاوونو ګاللو ته تیار دی، پیاوړې متې، غښتلی زړه، لوړ همت ، کلك عزم لري او د صبر او زغم خاوند دی او د دښمن د شمېر له زیاتوالي او د وسلو له ډېرښته نه وېرېږي.

• یوازې په دغو کسانو حساب وکړئ او د همدوی په ملګرتیا بسنه وکړئ، بې همته او بې صبره کسان د نیمې لارې ملګري وي او په سختو شېبو کې له خپل صف نه بېلېږي او خپل سنګر دښمن ته پرېږدي، د داسې کسانو ملګرتیا د ګټې په ځای تاوان کوي، د همدې لپاره طالوت خپلو ملګرو ته وویل: له ما سره هغه څوك ملګرتیا کولی شي چې د دې راتلونکي نهر اوبه ونه څښي، په تنده کې صبر وکړي، هغه هم راسره تلی شي چې په یوه غوړپ اکتفاء وکړي، خو هغه چې ډك نس اوبه څښي، زما د ملګرتیا وړنه دی. (د طالوت دا آزموینه داسې ده لکه مونږ چې په روژې مکلف شوي یو ، دا په اصل کې د روژې لپاره یو مثال او بېلګه ده، په روژې سره په انسان کې د صبر او ځان ساتنې خصلت وده کوي) د ده له لوی لښکر نه یو وړوکی ټولګی په دې آزموینه کې بریالي وختل او همدغو ته الله پر هغه مغرور او ظالم دښمن بری ورکړ.

• بری د صابرانو په برخه کېږي، هغه چې پر الله ئې باور وي، د هغه نصرت ته سترګې په لار وي، له الله نه په سنګر کې او د دښمن په وړاندې د صبر او استقامت غوښتنه کوي، نه د هغه چا په برخه چې د جنګیالیو شمېر ئې زیات وي.

• دا په وار وار لیدل شوې چې یوه وړوکي ټولګي ته الله تعالی په لوی لښکر فتح او بری ورکړی، دا ځکه چې الله د صابرانو مل دی.

• په دې نښتې کې د دښمن د فوځ سالار د داؤد علیه السلام په لاس ووژل شو او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدغه زړه ورې اتلولۍ په وجه الله تعالی داؤد علیه السلام ته د دغه ملك پاچايي او اقتدار وسپارو، علم او حکمت ئې ورکړ او د پېغمبرۍ مقام ته ئې ورساوو، د الله تعالی سنت دا دی او په دې راضي کېږي چې د مؤمنانو قيادت د دغسې مجاهدو مشرانو په لاس کې وي.

- د قرآن د دغو آيتونو په رڼا کې دوه خبرې په ډېر وضاحت سره معلومېږي:

۱- لومړی دا چې له تباهۍ نه د ځمکې د ساتلو يوازنۍ لار دا ده چې د مؤمنانو د صالح ډلې په لاس د کافرانو د فاسدې ډلې مخنيوی وشي، الله تعالی د دوی په ذريعه د هغوی شر دفع کوي او په دې سره ځمکه له تباهۍ نه ژغوري.

۲- د دغه الهي سنت مطابق به تل د مؤمنانو يوه مجاهده ډله راپيدا کېږي، د مفسدو ځواکونو مقابله به کوي او الله تعالی به هغوی ته د شر او فساد پر ځواکونو غلبه ورکوي.

قرآن دا قصه د دغه مطلب د اثبات لپاره وړاندې کړې. د همدې لپاره قرآن دلته وايي چې د پېغمبرانو او د دوی د جهادونو په هکله چې څه په دې کتاب کې ويل شوي، دا الهي ارشادات دي، ټول ئې حقايق دي، پېغمبران او د دوی مأموريت همداسې وي، تل د شر او فساد له ځواکونو سره جنګېدلي، ته هم يو له دغو پېغمبرانو څخه يې، ستا مأموريت هم دوی ته ورته دی.

که يو باشعوره او با انصافه انسان د بايبل دغه قصه د قرآن له دغې وينا سره مقايسه کړي، نو همدا ورته کافي ده چې ووايي: قرآن د الله تعالی کتاب دی او بايبل د يوه کم عقله او ناپوه انسان ليکنه.

بايبل وروسته د جدعون په اړه ليکي: ... د دښمن د تعقيب په وخت کې د سوکوت او فنوئيل خلکو ده ته د ډوډۍ له ورکولو ډډه وکړه او ورته وئې ويل: تاسو لا تراوسه زبح او صلمونع نه دي نيولي چې مونږ ډوډۍ درکړو.. ده ورته وويل: کله چې دا سيمې ونيسم راګرځم او تاسو ته به سزا درکوم... د يوه قوم ئې ټول نارينه ووژل او بل ته ئې دا سزا ورکړه چې د صحرا په اغزيو ئې د دوی د بدن غوښې ترې وشکولې!!!

ورپسې د اسرائيليانو د ګڼ شمېر مشرانو نومونه اخلي چې د اقتدار لپاره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو کې سره جنګېدلي او يوه بل وژلی... او بيا د سامسون په نامه د يوه داسې کس يادونه کوي چې قصه ئې ډېره ډېره د خندا وړ ده. ليکي: اسرائيليانو بيا ګناه ته مخه کړه...نو خدای څلوېښت کاله د فلسطينيانو لاس ته ورکړل...يوه ورځ د خدای فرشتې د مانوح مېرمنې ته ځان وښود...او ورته وئې ويل: که څه هم تراوسه شنډه وې خو ډېر ژر به د زوی خاونده شې...پام کوه چې شراب او مست کوونکي څښاك ونه څښې او حرام او ناپاك شيان ونه خورې!!! د زوی د سر وېښتان به دې هيڅکه نه خرييل کېږي، دا ځکه چې دی د زېږېدو له پيله نذر شوی، دی به له فلسطينيانو نه د اسرائيليانو د آزادولو غورځنګ پيل کوي!!! ماشوم پيدا شو او دې ئې نوم سامسون کېښود!!... ستر شو... خدای برکت ورکړ...يوه ورځ ئې يوه فلسطينۍ نجلۍ وليده، زړه ئې پرې بايلو...مور او پلار ته ئې قصه وکړه او ترې وئې غوښتل چې دا نجلۍ ورته وکړي...دوی مخالفت وکړ او ورته وئې ويل: ولې د دغو بت لمانځونکو فلسطينيانو نه ښځه کوې؟ ولې له خپلې کورنۍ او قوم نه څوك نه غوره کوې؟... سامسون په خپلې خبرې ټينګار وکړ... او مور او پلار ئې نه پوهېدل چې په دې خبرې کې د خدای لاس دی او غواړي له دې نه فلسطينيانو ته يوه لومه جوړه کړي...سامسون له خپلې مور او پلار سره تمنې ته روان شو...په لارې کې د انګورو په باغ کې يوه ځوان زمري په سامسون بريد وکړ... که څه هم له ده سره وسله نه وه خو بيا ئې هم زمری د يوه سېرلي په څېر څيري کړ!! خو په دې اړه ئې مور او پلار ته څه ونه ويل... کله چې تمنه ته ورسېدو، له هغې نجلۍ سره ئې خبرې وکړې او خوښه ئې شوه...له څه مودې وروسته بيا له مور او پلار سره د واده لپاره تمنې ته روان شو... په لارې کې د هغه مړ زمري خوا ته ورغی... د موچيو په ګڼه ګوڼه ئې سترګې ولګېدې او د مړ زمري په کالبوت کې ئې د موچيو په ځالې کې شات وموندل...څه مقدار ئې له ځان سره واخيستل چې په لار کې ئې وخوري... مور او پلار ته ئې هم لږ ورکړل خو دا ئې ورته ونه ويل چې شات ئې له کومه ترلاسه کړل... پلار ئې د واده په کار بوخت وو... ده د هغه ځای د دود دستور مطابق د کلي ځوانانو ته مېلمستيا وکړه، دېرشو زلميانو په کې برخه واخيستله، سامسون دوی ته وويل: يوه معما لرم، که تاسو په اووه ورځو کې د هغې ځواب راکړ، نو دېرش کتاني څادرونه له دېرشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړو جامو سره به درکوم که نه نو تاسو به دا جامې راکوئ، دوی وویل: ډېره ښه! خپله معما ووایه! هغه وویل: له خوړونکي خوراك راووت او له زوروره خواږه!! ... درې ورځې تېرې شوې خو ځواب ئې ونه موندو، په څلورمه ورځ د سامسون مېرمنې ته راغلل او ورته وئې ويل: له خپل مېړه نه د معما ځواب معلوم کړه او مونږ ته ئې ووايه، که نه نو ستا د پلار کور سوځوو، ... نو د سامسون مېرمن ده ته ورغله، وئې ژړل او ورته وئې ويل: زه درباندې ګرانه نه يم، له ما کرکه لرې، ... د هغې معما ځواب ما ته نه وايې...هغه ورته وويل: ما مور او پلار ته د هغې ځواب نه دی ويلی نو ته څنګه د دې انتظار لرې؟ خو هغې نه پرېښود...او هره ورځ به ئې ورته ژړل...بلآخره ئې په اوومه ورځ ورته ووايو...او دې هم ځوانان پرې خبر کړل...نو زلميانو هم له لمر لوېدو د مخه د معما ځواب سامسون ته داسې ورکړ: تر شاتو به څه شی خوږ وي او تر زمري څه شی زورور!! سامسون ورته وويل: که زما په غوا مو يوې نه وی کړې نو د معما ځواب مو نه شو موندلی!! نو د خدای روح پرې کښېناسته، د اشقلون ښار ته ولاړ، دېرش کسان ئې ووژل او د هغوی جامې ئې دغو زلميانو ته راوړې، په غصه خپل کور ته ولاړ او د ده مېرمن بل چا ته په نکاح ورکړې شوه!!

دا ئې د سامسون معما او هغه ئې د ځوانانو ځواب او دا شوه د بايبل د سپېڅلي کتاب قصه!!! آيا د غربيانو پر عقل ژړا نه ده په کار چې داسې مسخره قصې د سپېڅلي کتاب قصې ګڼي؟ داسې خبرې هم مني چې سامسون له مور او پلار سره روان وو، د انګورو په تاکونو کې لږ ترې لرې شو، ناڅاپي ځوان زمري پرې بريد وکړ، که څه هم له ده سره نه توره او نه چاړه وه خو دا ځوان زمری ئې له دواړو ژامو نيولی او په منځ کې ئې څيرلی، نه ئې جامې څيرې شوې، نه ئې ځان زخمي شوی، نه ئې جامې په خپلو وينو يا د زمري په وينو سرې شوې او نه ئې په څېره کې څه بدلون راغلی، نه ده مور او پلار ته د دې ښتې په اړه څه ويلي او نه مور او پلار د ده په څېرې کې تغير موندلی چې پوښتنه ترې وکړي!! څه موده وروسته ئې د همدې زمري په کالبوت کې د شاتو د موچيو ځاله موندلې او شات ئې ترې راواخيستي او له دې ئې دا معما جوړه کړې: له خوړونکي خوراك راووت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

له زوروره خواره!! نه پوهېږو په کوم قاموس کې دې ته معما ویل کېدی شي!! او دا څنګه خدای دی چې روح ئې پر سامسون کښېناسته او دی ئې د دېرشو بې ګناه کسانو وژلو ته وهڅاوو؟!!

بله ئې واورئ: سامسون څه موده وروسته یو سېرلی د هدیې په توګه له ځان سره واخیست او د خپلې مېرمنې کور ته ورغی، خو سخر ئې کور ته د ننوتلو اجازه ورنه کړه او ورته وئې ویل: ما ګمان وکړ چې ته ترې کرکه لرې نو ځکه مې بل چا ته په نکاح ورکړه... د هغې خور ترې ښایسته ده، کولی شې هغه په نکاح کړې!! سامسون نارې کړې!! اوس چې په فلسطینیانو کومه بلا راولم ملامت به نه وم!! بهر ولاړ، درې سوه ګیدړان ئې ونیول، جوړه جوړه ئې له لکیو سره وتړل، د هرې جوړې منځ کې ئې یو مشعل کېښود، بیا ئې اور ورواچاوو او د فلسطینیانو په فصلونو او پټیو کې ئې پرېښودل او په دې کار سره د فلسطینیانو ټول فصلونه او د زیتون باغونه وسوځېدل... فلسطینیانو له یوه بل نه پوښتل: دا کار چا کړی؟ ... ورته معلومه شوه چې سامسون کړی... نو دوی هغه ښځه او پلار ئې ژوندي وسوځول!! کله چې سامسون له دې پېښې خبر شو، لوړه ئې وکړه چې هرو مرو به د دې غچ اخلم...پر فلسطینیانو ئې برید وکړ او ډېر ئې ترې ووژل...بیا په سوري کې پټ شو... فلسطینیانو سیمه محاصره کړه... د سیمې خلك مجبور شول چې سامسون ونیسي او فلسطینیانو ته ئې لاس تړلی وسپاري...سامسون ورته وویل: صحیح ده خو تاسو مې مه وژنئ...نو په دوو پړو ئې وتړلو او له ځانه سره ئې روان کړ...کله چې لحی ته ورسېدو، فلسطینیانو د ده په لیدو سره چیغې وهل پیل کړل ... په دې وخت کې د خدای روح پر سامسون کښېنستله او پړي داسې وشړېدل لکه نري تارونه چې وسوځي او سره بېل شي...نو په دې وخت کې ئې د یوه مړه خره د ژامې هډوکی راواخیست او په دې سره ئې زر تنه فلسطینیان ووژل!!! بیا ئې دا سرود ووایو: د خره د ژامې په هډوکي مې، له مړو ډېرانونه جوړ کړل، د خره د ژامې په هډوکي مې، یو زر سړي ووژل.. بیا ئې هډوکی لرې واچاوو... تږی وو... له خدای نه ئې اوبه وغوښتې او خدای له یوې ژورې کندې د ځمکې په سر اوبه ورته روانې کړې!! څه وخت وروسته د فلسطینیانو ښار، غزې ته ولاړ، شپه ئې له یوې بدلمنې ښځې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره کړه... فلسطينيان خبر شول، کور ئې محاصره کړ...او تر سهاره منتظر پاتې شول... سامسون تر نيمې شپې ويده شو، بيا پاڅېدو، له ښاره د وتلو په مهال ئې د ښار لويه دروازه له بيخه وايستله او له ځان سره ئې غره ته يوووړه!!

څه وخت وروسته سامسون په يوې فلسطينۍ چې دليله نومېده، مين شو،... د فلسطينيانو پنځو مشرانو دې نجلۍ ته وويل: هڅه وکړه چې د ده د ځواکمنۍ په رمز ځان پوه کړې...او په دې چې څنګه کولی شو دی په بند کې واچوو، که دا کار وکړې مونږ هر يو به يولس سوه مثقاله سپين زر انعام درکړو...نو دليلې سامسون ته وويل: هيله کوم راته ووايې چې ستا د قوت رمز په څه کې دی؟ څنګه کېدی شي ثوك تا وتړي او کمزوری دې کړي؟ سامسون ورته وويل: که د اوو لينديو په تارونو وتړلی شم نو د نورو خلکو په څېر به ناتوانه شم!! د فلسطينيانو مشرانو دا تارونه ورته راوړل... دليلې دی په خوب کې پرې وتاړو... ثو فلسطينيان ئې په خونې کې کښېنولي وو... بيا ئې سامسون ته غږ کړ: سامسونه! فلسطينيان ستا د نيولو لپاره راغلي!! سامسون په ځان خوځولو سره د لېندۍ تارونه داسې وشلول لکه نري تارونه چې اور ته ورنږدې شي او وسوځي!! نو د سامسون د ځواکمنۍ راز ځرګند نه شو!! دليلې ورته وويل: سامسونه!! پر ما دې ملنډې ووهلې، هيله کوم ما ته ووايې چې څنګه به ثوك تا کمزوری کوي؟ ده ورته وويل: که په اوو داسې پړو وتړلی شم چې هيڅ کار نه وي ترې اخيستل شوی، نو بې ځواکه کېږم!! ... خو دا پړي ئې هم وشلول او دی په دام کې ونه نښت، ...بيا ئې ترې پوښتنه وکړه... هغه بيا ورته وويل: که زما د سر اووه وېښتان له نورو تارونو سره يو ځای تاو شي او زه پرې وتړلی شم، ځواك مې له منځه ځي... دليلې دا کار هم وکړ خو تجربه ناکامه وه... دليلې نه پرېښود... تر هغه چې ده د خپلې ځواکمنۍ راز ورته ځرګند کړ او وئې ويل: زما د سر وېښتان هيڅکله نه دي خريل شوي، ځکه چې زه د زېږېدو له نېټې نذر شوی يم، که مې د سر وېښتان وخريلی شي، ځواك مې له منځه ځي!!! دا ځل دليله پوه شوه چې رښتيا ئې ورته ويلي، نو هغو پنځو مشرانو ته ئې اطلاع ورکړه چې راشئ راز مې پيدا کړی... دوی له پيسو سره راغلل... دليلې د سامسون سر په خپلې لمنې کېښود او ويده ئې کړ او د دې په وينا ئې د سامسون سر وخريلو او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې توګه ئې سامسون بې وسه کړ...بيا ئې چيغې کړې: سامسونه! فلسطينيان راغلي چې تا ونيسي، هغه راويښ شو، ګمان ئې وکړ چې دا ځل به هم ځان وخوځوم او پړي به وشلېږي، خو له دې غافل وو چې خدای يوازې پرېښی!! په دې وخت کې فلسطينيان راغلل او دی ئې د مسو په زنځيرونو وتاړو، سترګې ئې ترې وايستې او غزې ته ئې بوت او په زندان کې ئې واچاوو او غنم به ئې پرې مېچن کول، خو زيات وخت لا نه وو تېر شوی چې د ده وېښتان ورسېدل... د فلسطينيانو مشران راغونډ شول چې خپل بت داجون ته لويه قرباني وړاندې کړي... پنځه مشران ئې له درې زرو کسانو سره په معبد کې راغونډ شوي وو... سامسون ئې راوست، سامسون هغه ځوان ته چې دی ئې راوستلو وويل: زما دواړه لاسونه په هغو دوو ستنو کېږده چې د معبد چت پرې ولاړ دی... بيا ئې دا دعا وکړه: خدايه! هيله کوم ما درپه ياد کړې، يو ځل بيا زما ځواك راپه برخه کړه چې له فلسطينيانو د خپلو سترګو غچ واخلم!... په دې وخت کې ئې پر دواړو ستنو زور وکړ...د معبد چت رانسکور شو... په دې ورځ ئې دومره فلسطينيان ووژل چې په خپل ټول عمر کې ئې نه وو وژلي!!!)

په دې خندوونکې قصې کې د بايبل ځو خبرو ته لږ ځير شئ: د خدای روح د داسې چا پر سر په وار وار کښېنستلې چې شپه ئې د يوې بدلمنې ښځې په کور کې تېره کړې!! ده ته ئې له ژورې کندې د ځمکې پر سر اوبه رواني کړې!! د خدای روح دومره ځواك ورکړ چې د خره د ژامې په هډوکي سره زر فلسطينيان ووژني!! دا د خدای روح تر هغه پر ده نازلېده چې د سر وېښتان ئې نه وو خريلي، بل په خوب کې ورو خريل او هغه هم د ده د هغې مېرمنې په وينا چې ده دا چم ورښودلی وو، دی د سر د وېښتانو د خريلو په وخت کې راويښ نه شو او په همدې سره د خدای روح ترې ولاړه او دی ئې يوازې پرېښود... خپلې مېرمنې ته ئې دا چم ورښودلی وو چې څنګه به ئې د ده دښمنان په دام کې اچوي،... درې زره کسان په داسې معبد کې راغونډ شوي وو چې چت ئې په دوو ستنو ولاړ وو!! (درې زره کسان چې د ښځتو په څېر يو له بل سره ونښلي نو اووه سوه پنځوس متره مربع ځای ته ضرورت لري او داسې چت د بايبل له ليکونکي پرته بل چا تر شلمې پېړۍ پورې نه دی جوړ کړی)،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چت په داسې دوو ستنو ولاړ وو چې ډېرې سره نږدې وې، دومره چې سامسون دواړه لاسونه پرې ایښي وو او دومره کمزورې وې چې کله سامسون په خپلو ټړلو لاسونو زور پرې وکړ دواړه ئې رانسکورې کړې او چت ئې راړنګ کړ او دومره فلسطینیان ئې په دې ورځ ووژل چې په خپل ټول عمر کې ئې نه وو وژلي!!! دا ئې د غربیانو سپېڅلی بایبل او دا ئې د هغه قصې!!

روت

دا د بایبل د بل کتاب نوم دی، د نعومي او روت په نامه د دوو کونډو قصه په کې راغلې، نعومي کونډه شوه، دوه زامن ئې هم مړه شول، د زامنو کونډې ورته پاتې شوې، غوښتل ئې دواړه د خپلو پلرونو کره ولېږي خو روت ورسره پاتې شوه، روت د خپلې خوابښې په وینا بل مېړه وکړ، له هغه ئې زوی پیدا شو، نوم ئې عوبید پرې کېښود او لیکي چې همدا عوبید د داؤد علیه السلام نیکه وو!! د بایبل د دې وینا معنا دا ده چې د داؤد علیه السلام مور یهودي نه وه او یهودان هغه څوك له خپلې قبیلې نه شمېري چې مور ئې یهودي نه وي، په دې اساس خو باید دوی داؤد علیه السلام یهودي نه ګڼلی او هغه ئې د یهودانو د پاچایانو له ډلې نه شمېرلی!! دا کتاب له دې پرته چې د شجرې مختصر کتاب وي نور څه نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی او دوهم سموئیل

بایبل د لومړي سوئیل په مقدمه کې لیکي: دا کتاب د سموئیل نبي نه پیل کېږي او په شائول پای ته رسي، سموئیل په سمه توګه د اسرائیلیانو لارښوونه کوله، خو سره له دې هغوی ترې وغوښتل چې یو پاچا ورته وټاکي او هغه شائول د اسرائیلیانو د لومړي پاچا په توګه غوره کړ. شائول په سر کې ښه وو خو ورو ورو له خدایه لرې شو، خدای له سموئیل نه وغوښتل چې داؤد د شائول په ځای غوره کړي.

د سموئیل زېږېدا

بایبل دلته د سموئیل شجره او د ده د زېږېدو تفصیلات بیانوي او لیکي چې پلار ئې القانه نومېدو، دوه ښځې ئې وې، یوه ئې حنا نومېده چې اولاد ئې نه وو، ... دې په معبد کې دعا وکړه چې خدای ورته زوی ورکړي او دا ژمنه ئې وکړه چې خپل زوی به د معبد د خدمت لپاره نذر کوي، خدای زوی ورکړ، د سموئیل نوم ئې ورته غوره کړ، له دوه کلنۍ وروسته ئې معبد ته وسپارو... دلته د حنا د دعا په نامه داسې ښکلې دعا رانقلوي چې د بایبل په ټول کتاب کې دې ته د ورته مطالبو اړوند صفحې له پنځو شپږو تجاوز نه کوي، وایي چې حنا داسې دعا وکړه:
هیڅوك د خدای په څېر سپېڅلی نه دی، له هغه پرته بل خدای نه شته، زمونږ د خدای تر پنا غوره پنا ځای نه شته، له کبرجنو خبرو او کړو وړو لاس واخلئ، دا ځکه چې خدای په هر څه پوهېږي، دا خدای دی چې د خلکو د کارونو په اړه قضاوت کوي، د جنګیالیو لېندۍ ماتې شوې، خو پرېوتي ځواکمن شول، چې ماړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ول د يوې مرۍ لپاره مزدورۍ ته تيار شول، او چې وژې ول ډك نس او سوكاله ثملاستل، شنډې مېرمنې اووه زامن وزېږول، او چا چې زيات زامن درلودل بې اولاده شوه، خداى وژني او ژوندي كوي، ګور ته ئې لېږي او بيا ئې راپاڅوي، فقيروي ئې او غني كوي ئې، ټيټوي ئې او لوړوي ئې، فقير له خاورو لوړوي، او محتاج له بدبختۍ ژغوري، او د پاچيانو په څېر ئې د عزت پر تخت كښېنوي، خداى خپل پاك بندګان ساتي، او بدكاران په تيارو كې وركېږي، داسې نه ده چې انسان په خپل قدرت بريالى كېږي، څوك چې له خداى سره مخالفت كوي له منځه ځي، خداى به له آسمانه تندر پرې راولي ....

فلسطينيان د عهد صندوق ترلاسه كوي

بايبل تر دې سرليك لاندې ليكي: ... د فلسطينيانو او اسرائيليانو تر منځ جګړې پيل شوې وې... فلسطينيانو اسرائيليانو ته ماتې وركړه... بيا اسرائيليانو د عهد صندوق له ځان سره د جګړې ميدان ته يوووړ... خو په دې جګړې كې د اسرائيليانو دېرش زره كسان ووژل شول او د عهد صندوق هم د فلسطينيانو لاس ته ورغى...(دا همغه صندوق دى چې د بايبل د ادعا له مخې اسرائيليانو سيندونه پرې ودرول او حصارونه ئې پرې نسكورول او دلته هم ادعا كوي چې)، فلسطينيانو دا صندوق په خپل معبد كې د خپل بت مخې ته كېښود، سبا ئې وليدل چې بت د صندوق په وړاندې په سجده پروت دى!! ... بېرته ئې په خپل ځاى ودراوو... بل سهار ئې بيا وليدل چې د دوى بت پړمخې د صندوق په وړاندې پروت او سر او لاسونه ئې پرې شوي،... خداى د دې سيمې خلكو ته سخته سزا وركړه... مشوره ئې وكړه چې دا صندوق بلې سيمې ته وړو... هلته هم خداى مصيبتونه نازل كړل... په پاى كې مجبور شول چې له اوو مياشتو وروسته صندوق له ډېرو هديو سره اسرائيليانو ته مسترد كړي!!! په يوې ګاډۍ كې ئې چې دوو غواوو كشوله، له هداياوو سره كېښود او غواوې ئې خپلې مخې ته پرېښودې او هغوى هم مخامخ د اسرائيليانو سيمې بيت شمس ته ورسېدې... خداى د دې سيمې اويا كسان ځكه ووژل چې د صندوق منځ ئې كتلى وو... سموئيل خلك د توبې او دعا لپاره په مصفه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې راغونډ کړل... فلسطینیان خبر شول، د برید لپاره وخوځېدل... سموئیل یو وری قرباني کړ او خدای ته ئې دعا وکړه...اسرائیلیان وارخطا شول... له سموئیل نه ئې وغوښتل چې تر هغه له دعا لاس وانه خلي چې خدای فلسطینیانو ته ماتې ورکړي... فلسطینیانو برید وکړ، په دې وخت کې خدای د تالندې په څېر چیغې کړې، فلسطینیان وارخطا شول او ماتې ئې وخوړه!! اسرائیلیانو تعقیب کړل او ټول ئې ووژل!! ... اسرائیلیانو له سموئیل نه وغوښتل چې دوی ته یو پاچا وټاکي...سموئیل له خدای نه وپوښتل چې څه وکړي؟ خدای ورته وویل: دوی چې څه وایي همغسې وکړه، ځکه دوی ته نه ئې رد کړی، زه ئې رد کړی یم، نه غواړي چې زه ئې پاچا وم، ... خو پوه ئې کړه چې د پاچا درلودل څومره بدې پایلې لري!! سموئیل ورته وویل: که پاچا غواړئ نو هغه به ستاسو زامن د ځان نوکران کړي، ځینې به په ګاډیو، ځینې پر آسونو د ده خدمت کوي او ځینې به د ګاډیو مخې ته ځغلي، ځینې به په فوځ کې او ځینې په پټیو کې وګماري، تر څو ځمکې یوې او حاصلات ورته راغونډ کړي....ستاسو لونې به هم په کار وګماري، ځینې به ډوډۍ ورته پخوي او ځینې به ښه عطرونه ورته جوړوي، ستاسو ښې ځمکې او باغونه به درنه واخلي او خپلو خلکو ته به ئې ورکړي...له تاسو به عشر اخلي او په خپلو درباریانو به ئې مصرفوي، ... ستاسو هر څه به د ځان کړي او تاسو به خپل غلامان. .. خلکو د ده نصیحت ونه منلو... ناڅاپي یو کس چې د خپلو خرو په لټه کې له کوره وتلی وو، له خپل ملګري سره د سموئیل لیدو ته په دې نیت ورغلل چې د خرو په اړه ئې لارښوونه وکړي، د ده ملګري اورېدلي وو چې دا کس هر څه ووايي رښتیا خېژي..... شائول ورته وویل: د شکرانې لپاره څه نه لرو، ملګري ئې وویل له ما سره یوه سیکه شته دا به ورکړو... ناڅاپي له سموئیل سره په لار کې مخامخ شول، یوه ورځ مخکې خدای سموئیل ته ویلي وو چې په دغه ځای کې به سبا د بنیامین له قومه یو څوك درسره مخامخ شي، همدا زما د قوم د مشر په توګه غوره کړه او سپېڅلې غوړي ئې پر سر ورموښه...دی به زما قوم له فلسطینیانو وژغوري!! کله چې سموئیل له شائول سره مخامخ شو خدای ورته وویل: دا همغه کس دی چې زما پر قوم به حکومت کوي!! ... سموئیل دوی دواړو ته وویل: تر ما د مخه هغې غونډۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ولاړ شئ... د خپلو خرو اندېښنه مه کوئ... ځکه هغه موندل شوي... او پوه شه چې د خدای او ټول قوم امېد تا ته دی...ده وویل: زما قوم د اسرائیلیانو په ټولو قبیلو کې ووړ او زما کورنۍ په ټولو کورنیو کې وړه ده، څنګه دا خبره ما ته کوې؟ ... بیا سموئیل په یوه لوښي کې د زیتون غوړي راواخیستل او د شائول پر سر ئې توی کړل، ښکل ئې کړ او ورته وئې ویل: خدای ته غوره کړی ئې چې د قوم پاچا وې... کور ته د تلو په لار کې به د راحیل له قبر سره دوه سړي مخې ته درشي او تا ته به ووایي چې پلار دې خره پیدا کړي... بیا به درې سړي مخې ته درشي چې تا ته به دوه ډوډۍ درکړي... بیا به د انبیاوو یوه ډله وګورې چې له غره راکوزېږي او له چنګ، دریا او نی سره سرود وایي او نبوت (نڅا او مستي) کوي، په دې وخت کې به د خدای روح پر تا کښېښني او له دوی سره به نبوت پیل کړې او له دې وروسته به ته نوی سړی شې... همداسې وشول، دا وړاندوینې ټولې تر سره شوې... سموئیل خلك د خدای په وړاندې راغونډ کړل...او د خدای دا پیغام ئې ورواوراوو: ... تاسو پاچا غوښتی وو، نو اوس زما په وړاندې له خپلو قبیلو سره راغونډ شئ، سموئیل قبیلې خدای ته وړاندې کړې، پچه واچولی شوه چې بنیامین د قبیلې په نامه وخته، په دوی کې د پچې په ذریعه د مطري کورنۍ غوره شوه او په دې کورنۍ کې پچه د شائول په نامه وخته!! خو کله چې د شائول نوم واخیستی شو دی حاضر نه وو، خدای وفرمایل: هغه ځان د سفر په بارونو او سامانونو کې پټ کړی، ورمنډې ئې کړې او هغه ئې راوست!! کله چې د خلکو په منځ کې ودرېدو نو تر ټولو لوړ وو، په دې وخت کې سموئیل وویل: دا دی هغه پاچا چې خدای درته غوره کړی، په اسرائیلیانو کې تر ده غوره نه شته!! ټولو نارې کړې: ژوندی دې وي پاچا!!

راشئ وګورو چې قرآن د بایبل د دې ویناوو په اړه څه وایي، قرآن هم دا قصه رااخیستې، خو په داسې انداز سره چې د بایبل د ویناوو د تائید په ځای د هغې جمله جمله ردوي، د قرآن له وینا داسې معلومېږي چې د بایبل د خبرو د تردید لپاره دا قصه رااخیستل شوې. قرآن فرمایي:

$Z6 îB $Z9 ö] èdSÑç°ØéZï (q8% 6] ó › q8 Ÿ‰è/ . `Ë إِسرَائِيلَ Ÿöí/ . `Ë Z JÊ$’<] •? ß9&

(c) ketabton.com: The Digital Library

{q8% {qЁ»)êžv& A$F)É$$Nà6 øæ =Ëà2 bĵ Ó8ǰ ã @d A$% « $È‹Ï™ ’Î @Ï»)be

Rŷǰæ =Ëä $J=ù $ZÍ$Yôr $RÌ»ƒŠ `Ë $Yô Ì-z é6%r « $È‹Ï™ ’Î ŸÖ»)ç žv& $Z9 $Br

© $bĵ Ó8ǰ Ó89 A$%r ÇÍÑÈ šú üÜÎ»@9$ Ø Šîæ ª! $ Ó8ZB W$Í% žvĵ {q@? A$F)É$$

Å üÜ $Î ‘,m& ßßr $Zǰä Û• üÜ$ä ãqã ƒ 4ī& {q8% %ZÎB šV q8Û Nà6 9] è/ 6%

’Î zÜó ¼çŠ–r Nà6 øæ çÿÜô $© $bĵ A$% ÉJšÆ Ë zè™ N$ã9r çZB

Ó89 A$%r ÇÍÑÈ ÒŠîæ ï Å°r ª! $ â±„ Æ B ¼ç 6 ù ’Î$ãª! $ ÉóÉ $ ÉËÌ$$

$JË pŠÉ/r Nà6 Îß `Ë pZŠÅ6 ™ Ï‹Ï N qç9Nà6 ‹Ïù b& ŸÅ6 ùpƒ#ä bĵ N8ŠÎR

Oçä bĵ Nà6 ©Z/y š• Ï’Î bĵ è3ƒ=K$ÉÜ B brãd A#är 4† › qã A#ä 8•?

آیا د بني اسرائیلو هغه ډله دې ونه لیده چې له موسی نه وروسته وه، کله چې ئې
خپل پیغمبر ته وویل: مونږ ته یو پاچا وټاکه، تر څو د الله په لار کې وجنګیږو، ورته
وئې ویل: آیا داسې خو به نه وي چې جنګېدل درباندې فرض شي نو ونه جنګیږئ؟
وئې ویل: نو په مونږ به څه شوي وي چې د الله په لار کې به نه جنګیږو، په داسې
حال کې چې له خپل کور کلي او ټبر نه ایستل شوي یو؟ خو چې کله جنګېدل
ورباندې فرض کړی شو نو ټول په شا شول غیر له لږ شمېر نه ئې او الله خو د ظالمانو
په حال ښه پوه دی. او پیغمبر ئې ورته وویل: الله خو طالوت درته پاچا ټاکلی، وئې
ویل: څنګه به پر مونږ باندې ده لره پاچایي وي، حال دا چې مونږ په پاچایۍ کې تر
ده ډېر وړ او مستحق یو او ده ته د مال پراخوالی هم نه دی ورکړی شوی؟ وئې ویل:
بې شکه چې هغه الله پرتاسو غوره کړی او په علم او جسم کې ئې پراخوالی او
زیاتوالی ورکړی او الله چې چا ته وغواړي پاچایي ورکوي او الله ښه پوه واسع دی.
او پیغمبر ئې ورته وویل: د ده د پاچایۍ نښه دا ده چې تاسو ته به هغه صندوق
راشي چې په هغه کې ستاسو د رب له لوري یوه ډاډینه او د موسی او هارون د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولادې پاتې شوني دي، هغه چې ملائکې به ئې حمل کوي، په دې کې تاسو ته څرګنده نښه ده که مؤمنان یاست.

د قرآن له دې وینا څو اساسي خبرې معلومېږي:

- له موسی علیه السلام نه وروسته بني اسرائیل په شرك او فساد اخته او له سمې لارې منحرف شول، د جالوت په نامه یو ظالم او بې رحمه پاچا ورباندې مسلط شوی، ډېر ئې وژلي، د دوی کورونه ئې لوټ او تاراج کړي او دوی ئې له خپل کور کلي نه شړلي، خپل لارښود پیغمبر ته راغلي، له خپلو مخکنیو کړو وړو او د الله په لار کې د جهاد له نه کولو نه ئې ندامت ښودلی او له هغه نه ئې د الله په لار کې د جهاد اجازه غوښتې، هغه د دوی مخکني حالت ته په پام سره ورته ویلي: مبادا جهاد درباندې فرض شي او بیا تاسو له هغه نه ډډه وکړئ، دوی ورته ویلي په داسې حال کې چې پر مونږ ظلمونه شوي، له خپل کلي کور نه شړل شوي یو، هیڅ داسې دلیل نه ګورو چې د الله په لار کې ونه جنګېږو، خو چې ورته وویلی شو چې اوس نو وسله واخلئ او له دښمن سره وجنګېږئ، یوازې محدودو کسانو تیاری وښود، نور ټول له خپلې ژمنې او د الله په لار کې له جنګېدو په ډډه شول.
- دوی له خپل پیغمبر څخه د یوه پاچا د ټاکلو غوښتنه کړې، پیغمبر ورته ویلي: تاسو د یوه پاچا د ټاکلو غوښتنه کړې وه، دا دی الله تعالی طالوت درته غوره کړی، د الله له دین نه اوښتي قوم ورته وویل: دی څو پر مونږ د مشرۍ وړ نه دی، نه د نسب له مخې او نه د مال او شتمنۍ له مخې، د ټول ولس قیادت او زعامت خو باید داسې چا ته وسپارل شي چې قیادت او زعامت له پلار نیکه نه ورته په میراث پاتې شوی وي، د کومې درنې او معتبرې کورنۍ غړی وي، ښه ډېر مال او دولت ولري!! پیغمبر د دوی په ځواب کې وایي: دی خو الله غوره کړی، د زعامت او قیادت وړتیا هغه ورکړې، ښه پوه دی او د ښه صحت او قوي بدن خاوند دی، د مشرتابه غوره مواصفات خو همدا دي، خو دوی دې ته تیار نه وو چې د طالوت قیادت ومني، د دوی معیارونه بدل شوي وو، د زعامت د مواصفاتو په اړه ئې همغسې انګېرله چې بې دینه او لاورکي قومونه ئې انګېري، د پیغمبر دا وینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې نه منله چې الله تعالی د دوی په څېرنه دی چې نسب او مال د قیادت لپاره ضروري وګڼي او د طالوت په څېر یو نادار او بې نوم نښانه څوك دې د دوی د مشرۍ لپاره مناسب ونه ګڼي.

- قرآن د بایبل دا وینا هم ردوي چې پېغمبر د پچې او قرعې په ذریعه پاچا ورته ټاکلی او دا هم چې نومول شوی کس شائول وو، د دې په خلاف وایي چې دا کس طالوت وو، د دوی پیغمبر د هغو وړتیاوو له مخې ټاکلی چې الله تعالی ورکړې وې، هغه (علم) او (روغتیا او ځواکمنتیا) ته ګوته نیسي چې طالوت ترې برخمن وو او همدا د قیادت لپاره د ضروري مواصفاتو په توګه معرفي کوي.
- قرآن فرمایي چې د دوی پیغمبر د ورك شوي صندوق بېرته راتګ د طالوت د قیادت او له ده نه د الهي تائید نښه ګڼلې او دا صندوق د ملائکو په ذریعه تر دوی رارسول شوی نه د غواوو د ګاډۍ په ذریعه.
- قرآن دا صندوق هسې د دوی د زړونو د تسکین وسیله ګڼلې، نه هغسې چې بایبل ادعا کړې چې لوی لوی کرامتونه ئې درلودل، که داسې وی نو د همدې صندوق په شتون والي کې به په یوه جنګ کې د اسرائیلیانو دېرش زره جنګیالي نه وژل کېدل، دا صندوق به د دښمن په لاس کې نه پرېووت، که په صندوق کې دا کمال وی نو فلسطینیانو ته به ئې هم همدومره برکتونه ورپه برخه کول چې اسرائیلیانو ترې طمع درلوده، دا د منلو نه ده چې یو شی دې یوه ته د برکتونو باعث او بل ته د مصیبتونو سبب وي.
- بني اسرائیلو ته له پلار نیکه نه داسې یو صندوق په میراث پاتې شوی وو چې په هغه کې څه مبارك شیان لکه د تورات لوحې او د موسی او هارون علیهما السلام د لاس څه نښې وې، دوی داسې ګڼله چې تر څو دا صندوق زمونږ په واك کې وي نو تل به بریالي وو او دښمن به پر مونږ غلبه نه شي موندلی، ناڅاپي د دوی په سیمو د برید په ترڅ کې دا صندوق د دښمن په لاس کې پرېووت، په دې سره د دوی پاتې مېړانه او همت هم ختم شو، د دښمن له مقابلې ئې لاس واخیست او وتښتېدل، پیغمبر ئې ورته وویل: دا صندوق به الله تعالی بېرته تاسو ته مسترد کړي، ملائکې به ئې تاسو ته راوړي او دا به د دې نښه ګڼئ چې طالوت د الله له لوري تاسو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوره شوي، همداسې وشول.

- د دې قصې په ترڅ کې الله تعالی مؤمنانو ته دا لارښوونه کوي چې پام کوئ د جهاد له فرض کېدو وروسته ترشا نه شئ، داسې نه چې د قيادت لپاره هغه معيارونه وکاروئ چې جاهلو قومونو کارولي، داسې نه چې له علمي استعداد او جسمي پياوړتيا نه پرته د نورو مواصفاتو له مخې ځانته قيادت غوره کړئ، له هغه چا سره د مخالفت لار مه غوره کوئ چې الله تعالی د قيادت دغه غوره صفات ورکړي وي.
- قرآن د پاچايانو په اړه همغه خبره کوي چې بايبل کړې خو په ډېرو مختصرو او جامع الفاظو سره او د سبا د ملکې د وينا د تائيد په توګه، فرمايي:

7ÿ‹.r \Ë& $gîd& oÈã& (pè_r $drß¡ø% þ/ö% (qèzŠ #Œ Î) 8qè=ßJø9$#

النمل: ۳۴ ÇÌÍÈ šc qè=yèøÿt

وئې ويل: پاچيان خو چې کوم هېواد ته ننوځي، تباه ئې کړي، عزتمن خلك ئې سپك کړي او همداسې کوي.

خدای شائول رد کړ

بايبل تر دغه عنوان لاندې ليکي: سموئيل شائول ته وويل: ما د پاچايۍ لپاره ستا په سر غوړي وموښل اوس د خدای پيغام ته غوږ شه! زه غواړم عماليقيانو ته سزا ورکړم، ځکه دوی اسرائيليانو ته له مصر نه د وتلو پر مهال اجازه ورنه کړه چې د دوی له سيمې تېر شي!! پاځه او دوی قتل عام کړه، رحم مه پرې کوه، ښځې، نارينه، تي خور ماشومان، غوايي، پسونه، اوښان، خره او ټول ځاروي ئې ووژنه، ... شائول همداسې وکړل... ټول قوم ئې ووژلو، خو ده او جنګياليو ئې د خدای له حکم نه سرغړاوی وکړ، د عمالقيانو پاچا او مزي غوايي او پسونه... ئې ژوندي پرېښودل... نو د همدې په وجه خدای سموئيل ته وويل: زه متأسف يم چې شائول مې د پاچايۍ لپاره غوره کړ!! دا دی له ما ئې سرغړاوی وکړ!! سموئيل شائول ته دا خبره وکړه،... په پای کې ئې ورته وويل: نن خدای د اسرائيليانو پاچايي له تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخیستې ده، ... او داسې چا ته ئې سپارلې چې تر تا غوره دی!! سموئیل ورسره ولاړ او هغه پاچا ئې ووژلو او بیا ئې ټوټې ټوټې کړ... خو سره له دې د شائول توبه قبوله نه شوه!!! ګورئ چې د بایبل لیکوال خپلو پلویانو ته څه درسونه ورکوي؟ خدای څنګه معرفي کوي او پیغمبرانو ته د خدای اوامر او لارښوونې څنګه ګڼي؟ د بایبل خدای په دې راضي کېږي چې عمالقیانو ته د دوی د پلرونو د یوې وړې ګناه په سبب داسې ستره سزا ورکړي، ټول باید ووژل شي، د یوه کس د ژوندي پاتې کېدو په سبب په هغه چا هم غصه شو چې په خپله ئې غوره کړی وو!! او دا خو لا څه کوې په خپل انتخاب هم پښېمانه شو!!

داؤد د پاچا په توګه انتخاب شو

دلته به تاسو د بایبل له ښکرورو دروغو او تناقضاتو څخه څو نورې بېلګې هم وګورئ، بایبل لیکي: (خدای سموئیل ته وویل: تر دې زیات د شائول په غم کې مه اوسه، ما دی له پاچایۍ ګوښه کړی اوس نو د غوړیو لوښی درسره واخله، د یسي کورنۍ ته ورشه، ما د ده یو زوی غوره کړی چې پاچا شي...سموئیل خدای ته وویل: دا کار به څنګه کوم؟ که شائول خبر شو ما وژني!! خدای په ځواب کې وویل: یو سخوندر درسره روان کړه، ووایه چې د قربانۍ لپاره راغلی یې، بیا یسي د قربانۍ ځای ته دروبله، هلته به زه درته ووایم چې کوم زوی به ئې تدهین کړې (د زیتون غوړي به ئې پر سر ورموښې او په همدې سره به دی پاچا شي)، (یعني دا چې د بایبل خدای چل وروښود او ورته وئې ویل: د دې لپاره چې شائول پوه نه شي نو د قربانۍ په نامه هغه ځای ته ولاړ شه او په پټه دا کار وکړه)... سموئیل همداسې وکړل... د قربانۍ په ځای کې ده د یسي په اوو زامنو یو په بل پسې سترګې خښې کړې او ګمان ئې وکړ چې خدای به دا یا دا د پاچایۍ لپاره غوره کړی وي، خو خدای قبول نه کړل، په پای کې ئې یسي ته وویل: ستا دا زامن خو خدای قبول نه کړل آیا بل زوی هم لرې؟ هغه وویل: هو؛ هغه تر ټولو ووړ دی، څاروي پیایي، هغه ئې راوست او خدای وویل: دا همغه کس دی چې ما غوره کړی!! نو سموئیل د هغه پر سر غوړي توی کړل، د خدای روح پرې کښېنسته او له همغې ورځې وروسته تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره وه!!! ورپسې بايبل ليکي چې د خدای روح له شائول نه لرې شوه او داسې روح پرې کښېنسته چې دی به ئې ځوراوو... درباريانو ورته وويل: پرېږده چې يوه تکړه سندرغاړی او موسيقي پوه درته راولو چې کله دا پليته روح تا ځوروي نو موسيقي به درته غږوي ... ده موافقه وکړه... يوه درباري وويل: د يسي زوی په دې کې ډېر ماهر دی... شائول قاصدان ولېږل او داؤد شپون ئې ورته راووست... خوښ ئې شو... پلار ئې موافقه وکړه چې ورسره پاتې شي... کله چې به هغه پليتې روح ځورولو نو داؤد به په خپل ساز او سرود سره دا روح ترې شړله او دی به آرام شو... په همدې مودې کې فلسطينيانو د حملې لپاره تياری نيولو... د فوځ مشر ئې جليات نومېدو...قد ئې درې ګزه وو.. زره ئې اووه پنځوس کيلو وه... د مسو خود ئې وو، پښې ئې سره له زنګنونو په ښېلو مسي تختو پټې وې، تر شا ئې هم د مسو تخته ځړېدله... (يعني ټول په مسو کې پټ وو او ښايي د دې ټولو وزن لږ تر لږه سل کيلو وو)، د نېزې لرګی ئې د نساجانو د لرګي په څېر ستر او پرېړ وو او د نيزې سر ئې اووه کيلو وزن درلود... ډال به ئې بل چا ورسره ووړ!!! جليات ميدان ته راووت او سيال ئې وغوښت...څوك حاضر نه شو... څلوېښت ورځې ئې همداسې سيال غوښتو خو څوك ئې مقابلې ته نه راووت...(دلته بايبل د خپلې مخکنۍ خبرې خلاف داؤد د پاچا له درباره بېرته شپنۍ ته بيايي او ليکي): د جنګ په دغو ورځو کې يسي خپل کشر زوی ته وويل: دا لس ډوډۍ، لس کيلو غله او لس ټوټې پوڅه (پنير) در سره واخله او سنګر ته ئې يوسه او خپلو ورونو ته ئې ورکړه، ...ده خپله رمه بل شپون ته وسپارله او روان شو... جليات بيا سيال وغوښت...داؤد پوښتنه وکړه، دا څه وايي؟... که ئې څوك ووژني پاچا به څه جائزه ورکوي؟ ورته وويل شو چې پاچا به خپله لور ورکوي...ورونو ئې دی وراټو چې ته دلته څه کوې؟ رمه دې چا ته پرېښې؟...شائول د ده خبرې واورېدې... ده ورته وويل: هيڅ اندېښنه مه کوه، ستا دا غلام به ولاړ شي او له دې فلسطيني سره به مقابله وکړي... پاچا وويل: ته ځوان ئې او جنګي تجربه نه لرې...خو ده ورته وويل: کله چې زه رمه پيايم او کوم يږ او زمری کوم وری وتښتوي نو زه ورپسې ځم، ترې خلاصوم ئې او که راباندې بريد وکړي نو له ستونې ئې نيسم او وژنم ئې !!! ستا دې غلام هم زمريان وژلي او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرسان، دا مشرك فلسطيني به هم وژنم!! شائول راضي شو، خپل جنګي وسايل، زره او خود ئې هم ورکړ...خو چې ځو ګامه ئې واخيستل وئې وويل: زه په دغو کې نه شم تلی... له ځانه ئې لرې کړې...خپل لرګی او مچلوغه ئې ورسره واخيسته او مقابلې ته ورغی...جليات راوړاندې شو... پرې وئې خندل... داؤد ورمخکې شو... ډبره ئې په مچلوغې کې کېښوده... د جليات تندی ئې په نښه کړ... ډبره مخامخ د هغه په تندي ولګېده او په ځمکه رانسکور شو... ورمنډې ئې کړې، د هغه توره ئې راواخيسته او غاړه ئې ورپرې او سر ئې ترې بېل کړ... فلسطينيانو چې خپل پهلوان له لاسه ورکړ په تېښته شول ... دلته بايبل په جګړې کې د داؤد د برخې اخيستلو په اړه د مخکنيو دوو خبرو خلاف دريېمه خبره کوي او ليکي: کله چې داؤد د جليات مقابلې ته وړاندې کېدو نو شائول د خپل فوځ له مشر ابنير نه پوښتنه وکړه: دا ځوان څوك دی؟ هغه ورته وويل: ستا په سر قسم چې نه ئې پېژنم! شائول ورته وويل: ولاړ شه پوښتنه وکړه چې دا څوك دی، هغه ولاړ او داؤد ئې په داسې حال کې ورته راوست چې د جليات سر ئې په لاس کې وو، شائول ترې وپوښتل: ځوانه ته څوك ئې؟ هغه ورته وويل: ستا د غلام يسي زوی!!

د بايبل ډېری خبرې دغسې يوه د بلې متناقضې دي، لکه دلته چې ګورئ يو ځل داؤد د يوه وړوکي ماشوم شپون په توګه معرفي کوي چې پلار د دې لپاره سنګر ته لېږلی چې خپلو مشرانو جنګياليو ورونو ته ډوډۍ ورورې، بيا ئې د پاچا سندر غاړی ګڼې او بيا ئې د پاچا له لوري د جليات مقابلې ته لېږلی داسې جنګيالی ښيي چې پاچا خپل جنګي وسايل، خود او زره هم ده ته ورکړي وو، خو په پای کې ئې داسې معرفي کوي چې نه پاچا پېژاندو او نه د ده د فوځ مشر!! دې ته حيران يم چې د بايبل منونکي له داسې ښکرورو درواغو او تناقضاتو ډك کتاب څنګه د يوه سپېڅلي کتاب په توګه مني؟!!

بايبل په دې پسې د شائول په دربار کې د داؤد عليه السلام په اړه ډېرې نورې ناپرتې خبرې لري، ... ليکي داؤد به هره ورځ ده ته ساز غږاوو... دوه ځلې شائول د ده د وژلو لپاره د نېزې ګوزار پرې وکړ خو نېزه خطا ولاړه... شائول خپله لور ميکال په دې شرط ورکړه چې د سلو وژل شوو فلسطينيانو غلفة (د نارينه تناسلي غړی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته راوړي... شائول غوښتل چې په دې توګه دی د فلسطينيانو په لاس ووژل شي... مجبور شو خپله لور ورکړي... خو بيا هم د ده د وژلو په فکر کې وو... ډېرې نورې هڅې ئې وکړې خو ټولې ناکامې شوې... داؤد ترې وتښتېدو... سموئيل ته ورغی... شائول يوه ډله عسکر ورپسې ولېږل... کله چې د سموئيل خوا ته ورغلل هغه ئې د نبوت (جذبې او وجد په حالت کې وموند)، دوی هم ورسره نڅا پيل کړه... شائول دويمه او دريمه ډله ولېږله... هغوی هم د لومړۍ ډلې په څېر جذبې واخيستل... په پای کې داؤد تښتي او د جت پاچا اخيش خوا ته پنا وړي...او هلته ځان په لېونتوب وهي...داسې چې په دېوالونو به ئې ګارې ايستلې او خپله ږيره به ئې په لاړو لړله...پاچا وويل: زمونږ لېونيان لږ وو چې دا ئې هم راووست؟!! داؤد له دې ځايه وتښتېدو... په يوه غره کې تم شو... ډله ئې جوړه کړه... له فلسطينيانو سره ئې څو نښتې درلودې... خو شائول ورپسې وو... يو ځل شائول د فلسطينيانو له جګړې د راستنېدو په مهال له خپلو ساتونکو بېل شو او قضای حاجت لپاره يوه سورې ته ننوت... د دې سورې په آخر کې داؤد له خپلو ملګرو سره پټ وو... شائول ئې په همدې حالت کې وليد... ملګرو ئې ورته وويل: دا ئې وخت دی، خپل غچ ترې واخله... سوکه سوکه ورنږدې شو... د وژلو په ځای ئې د څادر يوه څوکه ترې غوڅه کړه او په دې کار هم پښېمانه شو او وئې ويل: بد کار مې وکړ، وای زما په حال که مې خپل پاچا ته څه تاوان ورساوو...ځکه چې دی د خدای له لورې غوره شوی!!! کله چې پاچا له غاره ووت، داؤد ورپسې راووت او غږ ئې کړ: ولې د خلکو خبرو ته غوږ نيسې او زما د وژلو تکل کوې، نن درته ثابته شوه چې زه بد نيت نه درته لرم، دا دی خدای زما په لاس کې راکړې، خو ما ونه وژلې، دا ئې ستا د څادر پيڅه، ... کله چې داؤد خپلې خبرې پای ته ورسولې، شائول غږ کړ: داؤده زويه! دا ته يې؟ او په ژړا شو... ته تر ما غوره يې...ته به د اسرائيليانو پاچا وې...لوړه وکړه چې کله پاچا شوې زما کورنۍ ته به تاوان نه رسوې!! داؤد په خپله مخه ولاړ او شائول په خپله مخه!!

دې ته ورته ډېرې نورې بېهوده خبرې کوي... د شائول او د يوې جادوګرې ښځې قصه رااخلي چې شائول ترې وغوښتل: د سموئيل روح راته حاضره کړه... هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راحاضره کړه... او ده ته ئې وویل: ولې دې احضار کړم؟ هغه ورته وویل: د دې لپاره چې وضعیت مې ډېر خراب دی، فلسطینیانو حمله پیل کړې، خدای پرېښی یم، نه په خوب کې زما د دعاګانو ځواب راکوي او نه د انبیاوو په واسطه!! ... هغه ورته وویل: چې خدای پرېښی یې نو له ما نه څه غواړې؟ دا ټول مصیبتونه د دې لپاره درباندې راغلل چې تا د عمالیقیانو د ټول قوم د وژلو په اړه همغه څه ونه کړل چې خدای درته ویلي وو!! سبا به ته له خپلو زامنو سره زما په څنګ کې وئ (یعني وبه مرئ او زما خوا ته به راشئ!!... فلسطینیان له یوې خوا او اسرائیلیان له بلې خوا د جنګ لپاره راروان ول...

بایبل د خپلو نورو تناقضاتو په څېر دلته هم لیکي چې داؤد د اخیش په فوځ کې د جګړې لپاره راروان وو، دا همغه اخیش دی چې بایبل څو سطره مخکې لیکلي وو: داؤد د ده په خوا کې ځان په لېونتوب وهلی وو، که دا کار ئې نه وی کړی نو دی ئې حتماً وژلو او ترې وتښتېدو!! خو وروسته ئې لیکلي چې اخیش یوه سیمه ورکړه، ده به له هغه ځایه په فلسطینیانو بریدونه کول خو اخیش ته به ئې ویل چې ما په اسرائیلیانو برید کړی او اخیش په دې دلیل نه ترې خبرېدو چې داؤد به د سیمې یو کس هم ژوندی نه پرېښودو او داسې څوك به نه پاتې کېدو چې اخیش د ده له حملې خبر کړي)، جګړه ونښته، لومړی د شائول زامن او ورپسې دی ووژل شو...او ټول جنګیالي ئې هم د فلسطینیانو په لاس قتل شول..

په دوهم سموئیل کې دا قصه داسې مخکې بیایي: داؤد خبر شو، له ویره ئې خپلې جامې څیرې کړې، ډېر ئې وژل او هغه ورځ ئې روژه ونیوله... او بیا داؤد له خدای نه وپوښتل: آیا د اسرائیلیانو کوم ښار ته ولاړ شم؟ خدای ورته وویل: هو؛ بیا ئې وپوښتل: کوم ښار ته ولاړ شم؟ خدای ورته وویل: حبرون ته، هلته ولاړ...هلته د یهودانو مشرانو دی پاچا کړ او پر سر ئې غوړي ور توی کړل!!

دا د داؤد علیه السلام د پاچا کېدو په اړه د بایبل قصه وه، په دې کې به څو خبرو حتماً ستاسو پام ځان ته جلب کړی وي:

- د بایبل له نظره پیغمبر او نبي هغه دی چې څو کارونه کوي: پاچا تدهین کوي او پر سر ئې غوړي تویوي، یوه ته ښېرا او بل ته دعا کوي، وړاند وینې کوي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاچایانو ته وایي چې کوم جنګ ته ولاړ شي او کوم ته نه، په کوم قوم برید وکړي او څنګه ئې نر، ښځې او ماشومان ووژني، په وجد راځي، جذبه ئې نیسي، دریا، چنګ او نی ته ناځي، کله کله د انبیاوو لویه ډله د جذبې او وجد په حالت کې په لارې روان وي او نڅا کوي!! داسې لکه نن چې تاسو د چرسي ملنګانو یوه ډله ګورئ چې د بري امام، داتا ګنج بخش او فلاني بابا د عرس مراسمو ته روان وي، د ځینو په پښو کې ګړنجي، د ځینو په لاسونو کې بګڼي، د ځینو په لاسونو کې اوږده اوږده سوټې، رنګ رنګ تراړې ترې راتاو، د چرسو کرکجن بوی او د سپېلنیو لوخړې ترې اوچت، په نڅا نڅا او په داسې حال کې چې ځنې غورځوي، مستي کوي او له ګړنجو ډکې پښې په زور زور په ځمکه وهي، د بایبل انبیاوو به هم همداسې کول، دوی نه خلکو ته وعظ، نصیحت او لارښوونه کوي او نه د دوی د ژوند د تنظیم لپاره احکام او مقررات بیانوي، یوازې د قربانۍ مربوط احکام ورښیي!! د دې په مقابل کې قرآن هر پیغمبر او نبي د داسې شخصیت په توګه معرفي کوي چې د ژوند په ټولو چارو کې د قوم مشر دی، د خلکو لپاره قدوه او لارښود دی، د مظلومانو ملګری او د ظالمانو دښمن دی، نه د پاچایانو پر سر غوړي تویوي او نه ماشومان د پاچایانو په توګه غوره کوي، د ښېرا په ځای خلکو ته د هدایت دعا کوي. په جنګونو کې د خپلو ملګرو قومندان، په جومات کې امام او په محکمه کې قاضي وي، د مصلح، مجاهد، داعي، مبلغ، ناصح او واعظ په توګه ئې معرفي کوي.

- د بایبل له نظره د خلکو پاچایان او مشران د یوه کس لخوا غوره کېږي، عام ولس د هغه په انتخاب کې د څه ویلو حق نه لري. د دې کس لخوا کېدی شي یو ووړ ماشوم د پاچایۍ لپاره غوره شي، خلك به ئې مني او اعتراض به نه کوي. او دا همغه څه دي چې ټول شیطاني مذاهب او لارورکي جاهلانه ادیان له بایبل سره په کې شریك دي او دا هغه څه دي چې پیغمبران علیهم السلام د هغه په خلاف مبارزې ته لېږل شوي.
- بایبل وایي چې کله داؤد یورشلیم ونیولو او د عهد صندوق ئې ورانتقالولو نو په ټول زور ځواك سره ئې نبوت وکړ (یعني د وجد په حالت کې ئې نڅا وکړه)، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده مېرمني میکا دې کار ته په سپکه سترګه وکتل او دا ئې د ده له حیثیت او شأنه لرې وګاڼه، اعتراض ئې پرې وکړ او ورته وئې ویل: نن دې د خلکو په وړاندې ځان سپك کړ، هغه پرې غصه شو او د دغه اعتراض په وجه تر پایه بې اولاده پاتې شوه!!

- بایبل وایي چې جادوګران (چې د بایبل له نظره ښځې وي) کولی شي د پیغمبرانو روح حاضر کړي او له هغوی نه د راتلونکو پېښو په اړه معلومات ترلاسه کړي!! دا په داسې حال کې چې بایبل تر دې د مخه لیکلي: جادوګران او د روح احضاروونکي باید ووژل شي،... خو دلته وایي چې شائول د جادوګرې ښځې په واسطه د یوه نبي روح حاضره کړه.
- قرآن داؤد علیه السلام ته د یوه جلیل القدره پیغمبر په سترګه ګوري خو بایبل ئې پاچا ګڼي!! قرآن وایي چې داؤد علیه السلام د طالوت د لښکر په هغې ډلې کې وو چې په آزموینې کې بریالي شول، د صبر خاوندان ول، په آخرت ئې ایمان درلود او په دې باور وو چې الله تعالی ډېر ځله د صابرانو واړه ټولګي ته په لوی لښکر بری ورکړی، د طالوت تر قومندې لاندې ئې په جګړې کې برخه واخیسته، د دښمن د فوځ سالار د ده په لاس ووژل شو او د همدغه زړه ورې اتلولۍ په وجه الله تعالی ده ته د دغه ملك پاچایي او اقتدار وسپارو، علم او حکمت ئې ورکړ او د پېغمبرۍ مقام ته ئې ورساوو، قرآن په دې سره مونږ ته دا درس راکوي چې همدا د الله تعالی سنت دی او الله تعالی په دې راضي کېږي چې د مؤمنانو قیادت د دغسې مجاهدو مشرانو په لاس کې وي.

داؤد او بتشبع

راشئ وګورئ چې بایبل تر دې عنوان لاندې د داؤد علیه السلام په هکله څه لیکي، هغه د یوه دروند پیغمبر په توګه نه بلکې (نعوذ بالله) د یوه عیاش پاچا په څېر انځوروي او لیکي: یوه ورځ مازدیګر داؤد په خپل قصر کې د بام سر ته وخوت چې آزاده هوا تنفس کړي، قدم ئې واهو چې ناڅاپه ئې سترګې په یوې ښکلې ښځې ولګېدې چې لمبېده، داؤد یو څوك ولېږو چې پوښتنه وکړي دا ښځه څوك ده، معلومه شوه چې نوم ئې بتشبع او د اوریا مېرمن ده، نو داؤد څو کسان ورولېږل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښځه ئې د ده قصر ته راوسته او داؤد ورسره ځملاست... بتشبع ولمبېده... او کور ته ولاړه... څه وخت وروسته پوه شوه چې حامله ده، نو داؤد ته ئې د دې خبرې اطلاع ورکړه... داؤد د ښځې مېړه اوريا راوغوښت، (دی د جنګ له ميدانه راستون شوی وو)، داؤد د جنګ د وضعيت په اړه څه پوښتنې ترې وکړې... بيا ئې رخصت کړ او د ده له تلو وروسته ئې څه تحفې هم کور ته ورولېږلې... اوريا شپه د قصر په خوله کې له ساتونکو سره تېره کړه... داؤد خبر شو او دی ئې راوغوښت او ترې وئې پوښتل: ولې دې شپه په کور کې تېره نه کړه؟ ... ده ورته وويل: فوځ د عهد له صندوق سره په بېديا کې دي زه څنګه کور ته ولاړ شم او شپه له خپلې مېرمنې سره تېره کړم!! داؤد ورته وويل: ډېر ښه! نن شپه دلته پاتې شه او سبا بېرته د جنګ ميدان ته ولاړ شه، داؤد دی ماښامني ته راوبالو، په شرابو ئې مست کړ، خو سره له دې کور ته د تلو په ځای هملته پاتې شو...سهار داؤد د يوآب په نامه خط وليکو او د اوريا په لاس ئې ورولېږو...په خط کې ئې ليکلي وو: کله چې جګړه تنده شي اوريا لومړي خط ته ولېږه او يوازې ئې پرېږده چې ووژل شي!!! يوآب همداسې وکړل او اوريا ووژل شو!! ... يوآب اطلاع ورکړه او ده په ځواب کې خبر ورولېږو چې ستا له کاره راضي يم!! بتشبع د ماتم ورځې تېرې کړې، بيا داؤد قصر ته راوسته او په نکاح ئې کړه...خدای په دې کار ناراضه شو او ناتان نبي ئې داؤد ته له دې پيغام سره ولېږو: په يوه ښار کې دوو کسانو ژوند کاوو، يو فقير وو او بل غني، شتمن ډېر څاروي درلودل او نېستمن يوازې يوه سېرلۍ درلوده... يوه ورځ د شتمن کور ته مېلمه راغی خو ده د دې په ځای چې خپل کوم څاروی ورته حلال کړي د فقير سېرلۍ ئې ورته حلاله کړه...داؤد وويل: په خدای قسم چا چې دا کار کړی وي بايد ووژل شي!! په دې وخت کې ناتان نبي ورته وويل: هغه شتمن ته يې!! ... تا اوريا وواژو او د ده مېرمن دې ځان ته نکاح کړه...نو زه به هم ستا په مېرمنو همداسې حالت راولم، د ګاونډيو په لاس کې به پرېوځې او هغوی به په رڼا ورځ ورسره ځملي... داؤد اعتراف وکړ... ناتان ورته وويل: خدای هم ته وبخښلې او د دې ګناه په سبب به تا نه هلاکوي خو ستا دا ځوی به ومري!! همداسې وشول...ماشوم مړ شو، خو بتشبع بيا حامله شوه، زوی ئې وزېږاوو او نوم ئې سليمان پرې کېښود...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغمبرانو علیهم السلام په هکله د بایبل له دې تورونو او د هر یوه په ضد د داسې کرکجنې ژبې له کارولو نه معلومېږي چې دا کار عمداً او په دې خاطر کوي چې د نورو پیغمبرانو علیهم السلام شخصیت داغجن کړي، د خلکو پام او توجه له هغوی راوګرځوي او په دې ئې قانع کړي چې یوازنی د منلو وړ شخصیت مسیح علیه السلام دی!! له دې پرته د بایبل د دې عمدي تورونو او الزاماتو لپاره بله معقوله توجیه نه شو موندلی. دا نن چې په مسلمانانو کې یوه ډله د پیغمبر علیه السلام له نږدې یارانو او د ده په مبارکو لاسونو روزل شوو صحابه وو نه یوازې علي رضي الله عنه او د ده درې څلور ملګري تائیدوي او د نورو په اړه حتی د دې خبرې له کولو ډډه نه کوي چې وایي: هغوی ټول له اسلامه واوښتل او منافق شول!! دوی هم د بایبل د لیکونکي په بیمارۍ اخته شوي

دلته د بایبل له لیکوال نه څو پوښتنې لرو:

- د داؤد علیه السلام له قصر نه د اوریا کور په څومره واټن کې وو؟ طبیعي ده چې د یوه عادي عسکر کور باید د پاچا له قصر نه ډېر لرې وي، که دا کور نږدې وی نو داؤد علیه السلام به حتماً پېژاندو او له نورو به ئې دا پوښتنه نه کوله چې دا څوك ده؟ نو داؤد څنګه وتوانېدو چې د خپل قصر له بامه د اوریا د کور په حمام کې د ده ښځه د لمبېدو په حال کې داسې وګوري چې ښکلا ئې هم ورته معلومه شي؟ د یوه انسان ښکلا خو په سل ګزه واټن کې هم نه شي تشخیصېدی، سل ګزه خو به یوازې د قصر دېوالونه له دې بامه لرې وو!!
- د کوم پاچا چې عسکر دومره مذهبي جذبه لري چې د جنګ له میدانه راغلی خو خپل کور ته له تلو او له خپلې مېرمنې سره د شپې له تېرولو په دې خاطر ډډه کوي چې د عهد صندوق د جنګ په میدان کې او د ده ملګري په سنګر کې د دښمن مقابله کوي!! نو د پاچا دیني او مذهبي جذبه به څنګه او څومره لوړه او قوي وي؟ په کار خو دا ده چې پاچا ئې لږ تر لږه د دغه عسکر په څېر وي!! مونږ ته خو قرآن داؤد علیه السلام د یوه ستر عابد، ذاکر، مجاهد، خدای پالونکي، له الله تعالی وېرېدونکي او د بصیرت او کمال خاوند په توګه معرفي کوي او پیغمبر علیه السلام ته فرمایي چې د دښمنانو د ناروا تبلیغاتو په مقابل کې د داؤد علیه السلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څېر صبر وکړه:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ص: ۱۷-۲۷ [illegible]

په هغه څه صبر وکړه چې دوی ئې وايي او زمونږ بنده داود در په ياد کړه چې د (پياوړو او هنرمندو) لاسونو خاوند وو، يقيناً چې هغه (خدای ته ډېر ډېر او بيا بيا) ورګرځېدونکی وو، يقيناً چې مونږ غرونه ورسره رام کړي وو چې سهار او مابنام به ئې تسبيح ويله او مرغان ورته راغونډ کړی شوي، ټول ورته راګرځېدونکي، د ده پاچايي مو ورته مضبوطه کړه، حکمت او پرېکنده وينا مو ورپه برخه کړه او آيا د هغو شخړه کوونکو خبر دررسېدلی چې له دېواله محراب (د عبادت ځای) ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوښتل، کله چې د داؤد محضر ته داخل شول، دی ترې ووېرېدو، وئې ويل: مه وېرېږه! مونږ دوه مدعيان يو چې يوه پر بل تېرى کړی، نو زمونږ تر منځ په حقه سره پرېکړه وکړه، ظلم مه کوه او د سمې لارې لارښوونه راته وکړه، دا زما ورور دی چې نه نوي مېږې لري او زما يوه مېږه ده، نو ما ته ئې وويل: دا هم ما ته وسپاره او په خبرو کې ئې زور زياتی راسره وکړ، وئې ويل: يقيناً چې په خپلو مېږو سربېره ستا د مېږې په غوښتلو سره ئې ظلم درباندې کړی او يقيناً چې ډېری شريکان يو په بل تېرى کوي پرته له هغو چې ايمان ئې راوړی او نېك عمله دي او دوی څومره لږ دي او داؤد ګمان وکړ چې مونږ آزمويلی نو له خپل رب نه ئې بخښنه وغوښته، په سجده پرېووت او خدای ته ئې مخه کړه، نو مونږ دا ورته وبخښله او يقيناً چې ده ته زمونږ تقرب حاصل وو او غوره پايله، اې داؤده! يقيناً چې ته مو په ځمکې کې خليفه ګمارلی يې، نو د خلکو ترمنځ په حقه پرېکړه کوه، د هوی او هوس متابعت مه کوه چې د الله له لارې به دې بې لارې کړي، يقيناً هغه چې د الله له لارې بې لارې کېږي په دې سبب دوی ته سخت عذاب (ټاکل شوی) دی چې د حساب ورځ ئې هېره کړې او مونږ آسمان او ځمکه او څه چې په دوی کې دي خوشې او بېهوده نه دي پيدا کړي، دا هسې د هغو کسانو ګمان دی چې کافران شوي، نو دغو کافرانو ته د اور لويه کنده ده.

له دغو مبارکو آيتونو نه څو اساسي خبرې معلومېږي:

- د داؤد عليه السلام په ضد ناروا او ظالمانه تبليغات شوي، د بايبل تبليغات ئې يوه بېلګه ده، خو ده صبر پرې کړی.
- پيغمبر عليه السلام ته ويل شوي چې ته هم د دښمنانو د تبليغاتو پروا مه کوه او د خپل ديني ورور داؤد عليه السلام په څېر صبر وکړه.
- داؤد عليه السلام د کمال خاوند وو، د زغرو جوړولو په صنعت کې پر ټولو برلاسی وو او د دې ترڅنګ د الله تعالی منقاد او مطيع بنده وو.
- سبا او ماښام به د خدای په ذکر او د زبور په تلاوت مشغول وو او په خوږ غږ کې ئې دومره ستر اغېز وو چې غرونو او مارغانو ورسره زمزمه کاوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مضبوط حکومت ئې وو، الله تعالی ورته پوهه او حکمت ورکړی وو او د پېچلو شخړو او منازعاتو د عادلانه او حکیمانه حل و فصل استعداد ئې ورپه برخه کړی وو.
- د دې عادلانه قضاوت یوه بېلګه ئې دا ده چې الله تعالی دوه فرشتې د دوو مدعیانو په بڼه کې ورولېږلې، له دېواله هغه ځای ته ورواوښتلې چې داؤد علیه السلام به په تلاوت او عبادت مصروف وو، دی ووېرېدو، هغوی ورته وویل: مه وېرېږه، مونږ د یوې شخړې د حل و فصل لپاره درته راغلي یو. یوه ئې وویل: دا نه نوي مېږې لري او زه یوه، په زور سره غواړي دا هم را نه واخلي، ته زمونږ تر منځ عادلانه او سمه پرېکړه وکړه او مونږ ته سمه لار وښیه. هغه له دې مخکې چې د دوهم کس دلایل واوري او بیا فیصله وکړي، د مدعي د دعوا له مخې ئې پرېکړه وکړه او وئې ویل: ده دربانديې تیری کړی، خو د دغې خبرې له کولو سره سم او متصل متوجه شو چې غلطي ئې وکړه، د عادلانه قضاوت تقاضا دا وه چې د مدعی علیه دلایل مې هم اورېدلي وی او بیا مې قضاوت کړی وی. له الله تعالی ئې بخښنه وغوښته او په سجده پرېووت!! قرآن په دې وینا سره نه یوازې د داؤد علیه السلام ستر شخصیت مونږ ته معرفي کوي او د بایبل غلطه وینا ردوي، بلکې مونږ ته د دې لارښوونه هم کوي چې عادل او له الله تعالی نه وېرېدونکی قاضي باید هغه وخت هم یوازې د مدعي د وینا له مخې پرېکړه ونه کړي چې په سلو کې نه نوي ځان په حقه ګڼي او بل ملامت او پړ ثابتوي، باید په سړه سینه د بل دلایل هم واوري او په پای کې قضاوت وکړي.
- د قرآن له دې وینا معلومېږي چې د داؤد علیه السلام په اړه په اصلي انجیل کې همدا مطلب راغلی خو د بایبل ظالم او دروغجن لیکوال داسې ناروا او غلطه قصه ترې جوړه کړې.

متأسفانه زمونږ ځینې مفسرین هم د اسرائیلي روایاتو تر اغېز لاندې تللي او د قرآن د دغو مبارکو آیتونو په تفسیر کې ئې د بایبل دا دروغجنه او بې بنسټه قصه رانقل کړې، په داسې حال کې چې دلته په قضاوت کې د (عدالت) موضوع څېړل کېږي، فرشتې هم داؤد علیه السلام ته وایي چې زمونږ تر منځ سم او عادلانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضاوت وکړه او الله تعالی هم ورته فرمايي چې د قضاوت په دوران کې د خپل هوس متابعت مه کوه، د خپلو احساساتو په حکم قضاوت مه کوه، د مدعي او مدعی علیه تر منځ عدالت مراعات کړه، د یوه خبره دې واورېده بل ته هم موقع ورکړه چې خپله خبره وکړي، داسې نه چې عدالت تر پښو لاندې کړې، په قضاوت کې عجله وکړې او د شخړې د یوه لوري د وینا له مخې پرېکړه وکړې، دوی دا ټول صراحتونه له پامه غورځولي او د بايبل قصې ته ئې اعتبار ورکړی!! دا مفسرين هغه دي چې بايبل ئې په دقت سره نه دی لوستلی او دې ته ئې توجه نه ده کړې چې قرآن د بايبل تائيد او تصديق نه بلکې ترديد او تصحيح کوي، بايبل هغه انجيل او تورات نه دی چې قرآن ئې تصديق کوي!! بايبل په تورات او انجيل کې ژور او نه بخښونکی تحريف کړی، په بايبل کې د دې الهي کتابونو ډېره لږه برخه هغه هم په کچه الفاظو کې تر سترګو کېږي، قرآن راغلی چې د دې محرف کتاب ټولې دروغجنې خبرې بربنډې او حقايق خلکو ته څرګند کړي، په بايبل استناد او د قرآن د آيتونو په تفسير کې د هغه مطالب رانقلول لويه اشتباه ده!!

د داؤد سرود

بايبل تر دې سر ليك لاندې يو سرود داؤد عليه السلام ته منسوبوي چې ځينې برخې ئې دا دي:

خدای زما حصار او پنا ځای دی

د ډال په څېر مې ساتي

ما ته پنا راکوي او په خپل قدرت سره مې ژغوري

زما ژغورونکي له ظالمانو وژغورلم

بيا بيا به ئې مرستې ته رابلم او هغه به مې له دښمنانو ژغوري

اې خدايه! ته د عبادت وړ يې....

د داؤد په دې او ځينو نورو سرودونو کې چې بايبل هغه ته منسوب کړي او همدې ته د داؤد مزامير (زبور) نوم ورکوي، دې ته ورته ښکلې جملې هم تر سترګو کېږي او ډېرې غلطې او کرکجنې هم چې ببلګې ئې دا دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ناره د خدای غوږ ته ورسېده
هغه په خپلې سپېڅلې خونې کې زما غږ واورېدو!
نو دا مهال ځمکه وخوځېده او په لړزېدو شوه!
د آسمان ستنې ولړزېدې!
ځکه چې خدای غصه شوی وو!
له پزې ئې دود ختو!
د سوځوونکي اور لمبې ئې له خولې وتې!
آسمان ئې سوری کړ او راکوز شو!
تر پښو لاندې ئې تیارې ورېځې وې!
په خپلې آسماني ګاډۍ سور شو او د باد په څپو والوت!
په تیاریو کې ئې ځان ونغښت!
له اوبو ډکو پربړو ورېځو احاطه کړ! ....

داؤد جنګیالي شماري

بایبل په دې ارتباط لیکي: یو ځل بیا خدای اسرائیلیانو ته په قهر شو، د دوی د تنبیه لپاره ئې داؤد دې ته وهڅاوو چې اسرائیل او یهودا وشماري!! داؤد د جنګیالیو د شمېرلو لپاره پلاوی وټاکو... پلاوي دا راپور ورانديې کړ: د اسرائیلیانو د جنګیالیو شمېر اته سوه زره او د یهودا پنځه سوه زره دی،... (په بل ځای کې دا شمېر دومره ګڼي چې تر دې څو لکه فرق لري)، داؤد په خپل کار پښېمانه شو، خدای ته ئې وویل: ...لویه ګناه مې وکړه، هیله کوم زما له حماقته راتېر شې!! سبا مخکې له دې چې داؤد راویښ شي، خدای جاد نبي ته وویل: داؤد ته ووایه: له دې دریو نه یو غوره کړه: درې کاله قحطي، درې میاشتې له خپلو دښمنانو تېښته او ستا په ملك کې درې ورځې وژونکې ناروغي!! داؤد بیماري غوره کړه، سبا خدای پر اسرائیلیانو باندې د دریو ورځو طاعون مسلط کړ چې اویا زره په کې ووژل شول... خو کله چې د مرګ فرشته پلازمېنې ته راورسېده، خدای په دې پرېکړې او دې کار متأسف شو او فرشتې ته ئې وویل: کافي ده، نور لاس درتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه!! داؤد فرشته لیدلې وه او خدای ته ئې وویل: زه مقصر او ګناهګار یم، ما او زما کورنۍ ته سزا را ، دغو خلکو څه ګناه کړې؟ بیا داؤد د قربانۍ ځای جوړ کړ، سوځېدونکې قرباني ئې وړاندې کړه او خدای د ده دعا قبوله او مرض ئې دفع کړ!!

د بایبل له لیکونکي څو پوښتنې لرو:

- د داؤد د اعتراض ځواب ورکړه، ګناه ده کړې ولې باید د ده په ګناه عام ولس په طاعون اخته او اویا زره ترې ووژل شي؟!!
- د جنګیالیو شمېرل ولې ګناه ګڼل شوې؟ او ولې ستا خدای پرې غصه شوی؟ که دا ګناه وي نو ولې په داسې وړې ګناه دومره ستره سزا ورکوي؟ کوم عقل او عدل دې ته ګناه ویلی شي او دا ئې سزا منلی شي؟
- دا اوس مسیحیان او د بایبل منونکي خپل فوځونه شمېرې، ولې خدای داسې سزا نه ورکوي؟
- بایبل څو ځلې د اسرائیلیانو شمېر په ګوته کړی، طبیعي ده چې دا به له شمېرنې وروسته وو نه د تخمین له مخې، ولې په هغه وخت کې ستا خدای د اسرائیلیانو مخکنیو مشرانو ته داسې سزا نه ورکوله؟ بایبل لیکي چې خدای موسی ته وویل: هر کله چې بني اسرائیل شمېرې نو د شمېرلو په وخت کې دې هر بني اسرائیلي د خپل ځان له لوري هدیه ورکړي... تر څو د شمېرلو پر مهال بلا پرې نازله نه شي!! دا څنګه د داؤد شمېرنه ګناه ګڼې خو موسی علیه السلام په شمېرلو مکلف کوي؟! که دا ګناه دومره لویه وي، نو په هر ځای او مستوی او د هر چا لخوا چې وي باید جرم وګڼلی شي، پلار باید خپله کورنۍ ونه شمېري او افسر باید خپل عسکر ونه شمېري...
- په خپلو پرېکړو هغه څوك پښېمانه کېږي او تأسف کوي چې علم ئې محدود وي، د خپلو پرېکړو له پایلو خبر نه وي، انتظار ئې یو څه او نتیجه بل څه راووځي، نو ځکه پښېمانه او متأسف شي، آیا ته خپل خدای ته په همدې سترګه ګورې؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړي پاچايان

دا د بایبل د بل کتاب نوم دی چې په دې مقدمه پیل شوی: داؤد ډېر زوړ شوی وو... چې په بړستن به ئې هم پټ کړ نه تود ېدو... درباریانو ورته وویل: ستا علاج په دې کې دی چې یوه ښکلې پېغله دې پرستاري وکړي او په غېږ کې دې پرېوځي چې تود شي...نو د اسرائیلیانو په ټول هېواد کې وګرځېدل او د ابیشك په نامه یوه ښکلې پېغله ئې غوره کړه، د ده قصر ته ئې راوستله او په پرستارۍ ئې لګیا شوه، خو ده ورسره نږدېکت ونه کړ!!

بايبل له دې وروسته د داؤد علیه السلام د ځای ناستي په توګه د سلیمان علیه السلام ټاکنې باندې بحث کوي او لیکي چې ده خپل وروړ ادونیا چې د سلطنت مدعي وو ووژلو... او بیا د ده لخوا د یوه ستر معبد د جوړېدو په اړه ډېر تفصیلي بحث کوي، خو الفاظ ئې د مخکنیو بحثونو تکرار او همغه دي چې موسی علیه السلام لخوا د معبد جوړولو په اړه ئې کارولي، دلته هم لیکي چې په دې معبد ښه ډېر سره او سپین زر، مس، قیمتي ډبرې او اعلی لرګي مصرف شول. بیا د ده د لوی او مجلل قصر په اړه معلومات ورکوي او لیکي چې سلیمان د سرو زرو دوه سوه ډالونه چې د هر یوه وزن شلو ښت کېلو وو او درې سوه ډالونه چې د هر یوه وزن دوه کیلو وو، جوړ کړي وو او دا ئې د قصر په لوی تالار کې چې (د لبنان جنګل) نومېدو، ایښي وو، د قصر ټول لوښي د خالصو سرو زرو وو، سلیمان اووه سوه مېرمنې او درې سوه وینځې درلودې، دغو مېرمنو ورو ورو سلیمان له خدایه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ او د دې په ځای چې د عمر په پای کې د خپل پلار په څېر د خدای عبادت ته تر مخکې زيات توجه وکړي د بتانو عبادت ته ئې مخه کړه!!! د یورشلیم په غره ئې د موآب او مولك بتانو لپاره دوه معبدونه جوړ کړل!! مېرمنې ئې اکثراً مشرکانې وې او ده هرې يوې ته خپله خپله د بت خونه جوړه کړه!!! که څه هم خدای دوه ځلې ده ته ځان وروښود او دی ئې د بتانو له لمانځنې منع کړ خو ده د خدای له امره سرغړونه وکړه، نو خدای په سلیمان غصه شو او ورته وئې ویل: له دې کبله چې زما له اوامرو دې سرغړاوی وکړ سلطنت درنه اخلم او ستا ترلاس لاندې یوه کس ته ئې سپارم، خو ستا د پلار داؤد په خاطر دا کار ستا په ژوند کې نه بلکې ستا د زوی په سلطنت کې کوم!!! سلیمان څلوېښت کاله پاچاېي وکړه کله چې وفات شو نو زوی ئې رحبعام پاچا شو!! بایبل له دې وروسته د ګڼ شمېر پاچایانو او د هر یوه په وخت کې د هغو نبیانو یادونه کوي چې وړاند وینې به ئې کولې... د دوی تر منځ جګړو او نښتو ته ګوته نیسي، ارقام او شمېرې وړکوي او دا ټول داسې لکه چې څوك تاریخ لیکي، خو د فاتحانو په ګټه او د فاتحانو له ستاینو ډك او یا څوك د نکلونو او قصو داسې کتاب لیکي چې غواړي د لوستونکي تعجب او حیرت راوپاروي!! په دې ټولو قصو کې به نه کومه ګټه وره خبر په نظر درشي او نه کومه لارښوونه!! ښه به وي چې له دغو قصو څخه یوه د بېلګې په توګه ستاسو مخې ته کېږدو چې نورې پرې قیاس کړئ:

د اخاب له مرګه وروسته د موآب خلکو بغاوت وکړ او اسرائیلیانو ته د باج او جزیې له ورکولو ئې ډډه وکړه، په دې ورځو کې اخزیا پاچا د قصر له پورتني پوړ نه لاندې راپرېوتی او سخت ټپي شوی وو، ده د عقرون د خلکو بت بعل زبوب ته څوك ولېږو ترڅو وپوښتي چې دی به روغ شي که نه!! خو د خدای فرشتې ایلیا نبي ته وویل: ځان د پاچا پلاوي ته ورسوه او ورته ووایه: آیا په اسرائیلیانو کې خدای نه شته چې د پاچا د روغېدو په اړه پوښتنه ترې وکړئ؟ لاړ شئ خپل پاچا ته ووایئ: د دغه کار په سبب به روغ نه شي او وبه مرې!! پلاوي دا خبره پاچا ته ورسوله... پاچا وپوښتل: د دې کس ظاهر او جامه څنګه وه؟ هغوی وویل: پوستین ئې اغوستی وو او د څرمنې ملابند ئې تړلی وو، پاچا وویل: دا ایلیا نبي دی! نو یو سردار ئې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځوسو عسکرو سره ولیږو چې هغه راولي... دوی هغه د یوې غونډۍ پر سر ناست وموند او ورته وئې ویل: اې د خدای نازولیه! پاچا امر کړی چې له مونږ سره یو ځای ولاړ شې! هغه په ځواب کې وویل: که زه د خدای نازولی بنده یم نو له آسمانه دې اور راشي او تا او ستا پنځوس عسکر دې وسوځوي، همداسې وشول، له آسمانه اور نازل شو، سردار او عسکر ئې وسوځول، پاچا بیا پنځوس عسکر ولیږل، هغوی هم د مخکنیو په برخلیك اخته شول!! دریم سردار ئې ولیږو خو هغه ایلیا ته وویل: په ما او دغو عسکرو رحم وکړه، د مخکنیو په برخلیك مو مه اخته کوه!! فرشته راغله او ایلیا ته ئې وویل: مه وېرېږه، ورسره ولاړ شه... پاچا ته ورغی او د ده د مرګ خبر ئې ورکړ او هغه د ایلیا له وړاند وینې سره سم مړ شو!!! او بیا آسمان ته د ایلیا د ختلو خبره کوي او لیکي: الیشع له ایلیا سره یو ځای د بیت ئیل په لوري وخوځېدو، په لارې کې د انبیاوو له یوې ډلې سره مخامخ شو او هغوی الیشع ته وویل: آیا خبر یې چې نن به خدای ستا مولا درنه اخلي، هغه ورته وویل: هو؛ خاموش اوسئ، بیا د اریحا په لوري وخوځېدل، هلته هم د انبیاوو بلې ډلې الیشع ته همدا خبره وکړه او ده همغه ځواب ورکړ، بیا د اردون د سیند په لوري روان شول، د رود په غاړه ودرېدل، پنځوسو انبیاوو له لرې د دوی تماشا کوله، په دې وخت کې ایلیا خپل څادر ونغاښت او اوبه ئې پرې ووهلې اوبه په منځ کې بېلې شوې او دوی دواړه په وچه لار تېر شول، د سیند آخوا ته ایلیا الیشع ته وویل: مخکې له دې چې آسمان ته ولاړ شم، ووایه څه رانه غواړې؟ ده ورته وویل: د خپل ځواك دوه برابره روحي ځواك درنه غواړم، ده ورته وویل: ډېر ګران شی دې رانه وغوښت، که آسمان ته د تلو په وخت کې دې ولیدم نو ستا تمنا به تر سره شي که نه نو غوښتنه به دې ترسره نه شي!! کله چې دوی دواړو هلته قدم واهو ناڅاپي د اور ګاډۍ چې د اور آسونو کشوله راڅرګنده شوه، دوی دواړه ئې سره بېل کړل او ایلیا په لوخړو کې آسمان ته وخوت،... الیشع خپل څادر خیري کړ او د ده څادر ئې له ځان سره واخیست، بېرته راروان شو، د سیند غاړې ته راورسېدو، په څادر ئې سیند وواهو، لار ورته پرانیستی شوه!! بیا لیکي چې الیشع دا او هغه معجزه خلکو ته وښوده، تروې اوبه ئې خوږې کړې، څلوېښتو تنکیو زلمیانو دی توهین کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپي له ځنګله يږ راووت او دوی ئې وخوړل، په وچ نهر کې ئې اوبه وبهولې، مړی ئې راژوندی کړ، د اسرائيليانو په لاس د موآب د ماتې وړاند وينه ئې وکړه او همداسې وشول، د يوې کونډې له يوې کوزې زيتون غوړيو ئې د ټول کلي کوزې له غوړيو ډکې کړې او د سوريې د فوځ مشر نعمان ئې د جذام له مرضه روغ کړ، داسې چې ورته وئې ويل: د اردون سيند په اوبو کې اووه ځله غوټه شه مرض به دې ختم شي، ده زړه نا زړه دا خبره ومنله اوومې غوټې سره روغ شو!!! هغه غوښتل چې تحفه ورکړي خو ده قبوله نه کړه... روان شو، د اليشع خدمتګار جيحزي له ځان سره وويل: په خدای قسم چې پسې ځم او هديې ترې اخلم... کله چې جيحزي ورنږدې شو هغه ئې مخې ته راوړاندې شو او وئې پوښتل: څه شوي؟ ده ورته وويل: ستا له روانېدو وروسته دوه ځوان انبيا راغلل او له اليشع ئې درې زره مثقاله سپين زر او دوې جوړې جامې وغوښتې، نعمان ورته وويل: هيله کوم شپږ زره مثقاله درسره واخلئ، په کڅوړو کې ئې ورواچول، کله چې د اليشع خوا ته ورغی هغه ورنه وپوښتل: جيحزی چېرې تللی وې؟ هغه وويل: چېرې نه وم تللی!! اليشع وويل: آيا ګمان کوې کله چې نعمان له خپلې ګاډۍ راکوز شو او ستا استقبال ته راوړاندې شو زما روح پرې خبره نه شوه؟ ... د دې کار په سبب به د نعمان جذام پر تا راشي او ستا نسل به تر ابده پرې مبتلا وي!! جيحزي د ده لخوا ووت او پوستکی ئې د واورې په څېر له جذامه سپين شوی وو!! يو ځل له يوه نبي نه امانتي تبر له لاستې ووت او د سيند په اوبو کې ولوېد، له اليشع نه ئې مرسته وغوښته، هغه ورغی، يو لرګی ئې په هغه ځای کې په اوبو کې داخل کړ، تبر له اوبو راووت او د اوبو په سر روان شو او هغه ئې را وايست!! دې ته ورته ګڼ شمېر نورې معجزې يادوي !!

په دې هکله څو خبرې د پام وړ دي:

- دغه قصې د بايبل ماهيت څرګندوي او ښيي چې دا کتاب د الله تعالی له کوم سپيڅلي کتاب نه مأخوذ نه بلکې د درباري وقايع ليکونکو د ليکنو مجموعه ده.
- بايبل د ايليا او اليشع معجزې بيانوي خو دا نه وايي چې دوی په خپله د څنګه شخصيت خاوندان وو او خلکو ته ئې څه ويل؟ پيغام ئې څه وو؟ د چا عبادت ته ئې رابلل او د چا له عبادت نه ئې د ځان ساتلو توصيه ورته کوله؟ او د دغو معجزو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښودلو ئې هدف څه وو؟

• د دې په مقابل کې قرآن لوړی د ده د اصلي نوم په هکله د بايبل اشتباه تصحيح کوي او هغه د ايليا په ځای د الياس په نامه يادوي، پيغمبر ئې ګڼي او د ده په شأن کې داسې فرمايي:

Wê/ bqãô?& ÇÌÈ bqà)G? Ÿwr& ÿÏmÏBöqs)Ï9 A$s% øŒÎ) ÇÌÈ šúüÎ=™ößJø9$# z`ÏJs9 }¨$u‹ø9Î) bÎ)ur

tûüÉ)Î=»sƒø:$# z`|¡ômr& šcrâ‘x‹s?ur

ÇÌÈ ûüÏ9¨rF{$# ãNà6ͬ!$t/#uä >u‘ur ö/ä3/u‘ ©!$# ÇÌÈ šúüÅÁn=øƒèC ø9$# «!$# yŠ$t6Ïã žwÎ) ÇÌÈ brçŽ|ØósßJs9 öNåk̈XÎ*sù çnqç/¤‹s3sù

$RŠ$t7Ïã ô`ÏB ¼çm¯RÎ) ÇÌÈ ûüÏZÅ¡ósßJø9$# “Ì“øgwU y7Ï9ºx‹x. $R¯RÎ) ÇÌÈ ûüÅ™$u‹ø9Î) #’n?tã íN»n=y™

ÇÌÈ ûüÏZÏB÷sßJø9$# الصٰفٰت: ۱۲۳- ۱۳۲

او يقيناً چې الياس د پيغمبرانو له ډلې څخه وو، خپل قوم ته ئې وويل: آيا ځان (له ګناهونو، فساد او ظلم نه) نه ساتئ؟ آيا د بعل عبادت کوئ او تر ټولو غوره خالق پرېږدئ؟ همغه ستاسو رب او ستاسو د مخکنيو پلرنو رب!! نو دروغجن ئې وګڼو نو خامخا به (زمونږ په وړاندې) حاضر کړی شي، د الله له مخلصو بندګانو نه پرته او په وروستنيو کې مو د ده په اړه دا وينا پرېښوده چې په الياسين دې سلامونه وي، مونږ همداسې نېکانو ته بدله ورکوو، يقيناً چې دی زمونږ له باايمانه بندګانو څخه وو.

قرآن په دغو موجزو الفاظو سره د الياس عليه السلام د شخصيت مهم ابعاد او د ده د دعوت او رسالت ټول اساسي برخې بيانوي او فرمايي چې دی يو پيغمبر وو، د الله تعالی مخلص او مؤمن بنده وو، قوم ئې تقوی او پرهېزګارۍ ته رابلو، د بتانو له عبادت نه ئې منع کول، ورته ويل ئې چې تر ټولو د غوره خالق عبادت وکړئ نه د هغه څه چې تاسو په خپل لاس جوړ کړي، هم ئې وجود ستاسو د لاس محصول او هم ئې کرامتونه ستاسو د وهم زېږنده، له پلار نيکه درپاتې بتان پرېږدئ، د هغه الله عبادت وکړئ چې هم ئې تاسو پيدا کړي يئ او هم ئې ستاسو پلرونه، قوم د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالفت ته ملا ترلې، دی ئې دروغجن ګڼلی، قرآن له هغو معجزو نه چې بایبل ئې ایلیا ته منسوبوي یوه هم نه یادوي، په حقیقت کې دا معجزې د ده له وفاته وروسته بایبل لیکونکي جوړې کړې او ده ته ئې منسوب کړې او دا معامله د الله تعالی له ډېرو مخلصو بندګانو سره شوې، په ژوند کې خلکو له دوی سره دښمنۍ ته ملا ترلې، دوی ئې دروغجن او دعوت ئې کاذب ګڼلی، خو همدغو کسانو چې په ژوند کې ئې د دوی مخالفت کولو، له وفاته وروسته ئې دوی ته کرامات او معجزې منسوب کړې او د دوی په قبرونو ئې زیارتونه جوړ کړي.

- قرآن فرمایي چې په ځمکې او آسمان کې له الله تعالی پرته هیڅوك په غیب نه پوهېږي، نه فرشتې، نه انبیاء، نه اولیاء او نه پېریان، څوك چې په غیب د پوهېدو ادعا کوي دروغ وایي، څوك چې له الله تعالی پرته بل ته د غیب علم ثابتوي دروغجن دی، په غیب د پوهېدو ادعا هغه ټګمار مذهبي مشران کوي چې خلك غولوي او شکرانې ترلاسه کوي، الله تعالی هیچا ته د غیب علم نه دی ورکړی، هیڅوك نه پوهېږي چې کله او چېرې به مري، نه د خپل مرګ له نېټې او ځای نه خبر دی او نه د بل، کوم مریدان چې د خپلو پیرانو په هکله تبلیغات کوي او دوی ته علم غیب ثابتوي یا جاهل او له دینه بې خبره دي او یا ټګماران او له جاهلو خلکو د خپل پیر په نامه د شکرانو د شکولو په لټه کې. له الله تعالی پرته هیڅوك د مړې د راژوندي کولو توان نه لري، په پیغمبرانو علیهم السلام کې یوازې عیسی علیه السلام ته دا معجزه ورکړی شوې وه چې خلکو ته د قیامت او بیاژوندون د اثبات لپاره ئې له خټو د مارغه څېره جوړه کړه او د ده په پو سره ژوندی مارغه ترې جوړ شو!!

- قرآن فرمایي چې د عالم د چارو په سمبالولو کې الله تعالی شریك نه لري، داسې څوك ئې نه دی پیدا کړی چې د عالم ځینې چارې ئې هغه ته سپارلې وي، ترڅو د خلکو غوښتنو ته ځواب ووایي او حاجتونه ئې ترسره کړي، الله تعالی هم خالق دی، هم مالك دی، هم ټولواك دی، هم د عالم چارې سمبالوي، هم د مخلوق غوښتنې پوره کوي او هم ئې حاجتونه ترسره کوي. کوم مذهب او دین چې خپل مذهبي مشر، پیغمبر، امام، پیر او شیخ ته د غیب علم منسوبوي او د دعاګانو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجابت مرجع ئې ګڼي، جعلي مذهب او خرافي دين دی.

- په قرآن کې د ځينو پيغمبرانو عليهم السلام معجزې ذکر شوې: لکه ابراهيم عليه السلام چې د نمرود په اور کې ونه سوځېدو، د موسی عليه السلام عصا او يد بيضاء او عيسی عليه السلام چې پيس د ده په دعا روغېدو، له خټې جوړ شوی مارغه د ده په پو سره په ژوندي مارغه بدلېدو او د راتلونکي ورځې د خوراك په هکله ئې خلك خبرولی شو، خو دا معجزې داسې نه وې چې د نوموړو پيغمبرانو عليهم السلام ذاتي کار وي او يا نور پيغمبران د دوی په ځانګړو معجزو کې ورسره شريك وي او دا کارونه د هر يوه په وس کې وي او داسې هم نه وې چې وخت ناوخت ئې هر چا ته وښيي، دا په خاص خاص وختونو کې او د الله تعالی په إذن او امر سره د يوه لوی مصلحت لپاره ښودل شوې!! په قرآن کې زمونږ پيغمبر عليه السلام ته هيڅ داسې معجزه نه ده منسوب، په خپله (قرآن) د ده معجزه ګڼل شوې. او دا د مړو تر راژوندي کولو هم ستره او تلپاتې معجزه ده!!
- دا يوازې مسيحيان او يهودان نه دي چې خپل مذهبي مشران ئې له مرګه وروسته آسمان ته خېژولي، تر دوی د مخه هم ډېرو جاهلو قومونو دا کار کړی او تر دوی وروسته هم، ايليا يوازنی کس نه دی چې د بايبل ليکوال د اور په ګاډۍ کې آسمان ته لېږلی، ډېرو نورو هم ورك پيران، شيخان او امامان آسمان ته لېږلي او د عرش په شاوخوا کې ئې کښېنولي، ډېر نور تر خاورو لاندې باباګان او امامان په آسمان کې لټوي.
- دا يوازې بايبل نه دی چې مذهبي مقام موروثي ګڼي او روحي مقام له يوه نه بل ته د انتقال وړ متاع، ټول جاهلي مذاهب په دې کې له بايبل سره ملګري دي او د بايبل خبره کوي!! د خان خاني او پاچايي نظامونو په څېر زوی د پلار ځای ناستی وي، له ايليا نه خپل شاګرد اليشع ته د روحي مقام انتقال خو لا څه ناڅه توجيه کېدی شي، داسې مذهب هم شته چې له پنځه کلن ورك ماشوم نه ئې امام زمان جوړ کړی!! په خپل لاس جوړ کړی بت اور، لمر، غويی،... ئې د خدای ځای ناستی ګرځولی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم پاچایان

بایبل تر دې عنوان لاندې د څو نورو پاچایانو شجرې او د دوی جنګونه بیانوي او په ضمن کې ئې د اشعیا نبي یادونه کوي او لیکي: په دې ورځو کې حزقیا پاچا بیمار وو، اشعیا نبي عیادت ته ورغی او د خدای له لوري ئې دا پیغام وروور: وصیت دې وکړه، عمر دې پای ته رسېدلی او له بیمارۍ څخه نه روغېږې! حزقیا خپل مخ دېوال ته واړاوو او دا دعاء ئې وکړه: خدایه! څومره ستا لپاره وفادار او امین وم او څنګه مې هڅه کړې چې ستا د خوښې سره سم عمل وکړم! ستونی ئې ونښت او ډېر ئې وژړل، مخکې له دې چې اشعیا له قصره ووځي خدای یو ځل بیا ورسره خبرې وکړې او وئې فرمایل: حزقیا ته ورستون شه او ورته ووایه: ستا خدای، ستا د جد داؤد خدای، ستا دعا واورېده، ستا اوښکې ئې ولېدې، هغه به شفا درکړي، درې ورځې وروسته به له بستره پاځې... او پنځلس کاله به ستا عمر دراوږد کړي!! بیا اشعیا نبي وویل: لږ انځر درواخلئ، وئې ټکوئ او د پاچا په دانو ئې کېږدئ، همداسې ئې وکړل او هغه روغ شو!! خو حزقیا اشعیا ته وویل: یوه نښه راته وښیه چې ډاډه شم خدای روغتیا راکوي! هغه ورته وویل: دې ساعت ته چې د سیوري له مخې وخت ټاکي وګوره، آیا غواړې سیوری ئې لس درجې مخکې ولاړ شي که وروسته؟ (یعني لمر مخکې ولاړ شي که وروسته)، حزقیا ورته وویل: غوره به دا وي چې سیوری وروسته راشي، اشعیا له خدایه وغوښتل چې سیوری شا ته کړي او همداسې وشول!!

بایبل له دې د مخه د الیشع په اړه لیکلي وو چې لمر او سپوږمۍ د ده لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودرېدل او دا کار نه تر دې د مخه شوی او نه به وروسته وشي، خو خپله هغه خبره ئې هېره کړې او دلته ئې ویلي چې لمر د اشعیا په امر لس ساعته شا ته ولاړ!!

د بایبل د دې خبرې معنا دا ده چې د خدای پرېکړې د انسانو په څېر بدلېږي رابدلېږي، حتې پرېکنده او قاطع پرېکړي ئې هم، پاچا ته ئې پیغام ولېږو چې مرې، خو څو شېبې وروسته ئې بل پیغام ولېږو او ورته وئې ویل: نه یوازې دا چې روغ به شې بلکې پنځلس کاله نور هم ستا عمر زیاتوم!! او د ده د اندېښنې ختمولو لپاره ئې لس ساعته لمر شا ته بوت، که د مازدیګر ځلور بجې وې نو د سهار شپږ بجې ئې کړې!!! نو حزقیا ډاډه شو!!

د بایبل لیکوال په دې نه پوهېږي چې د الله تعالی پرېکړې قاطع او نه بدلېدونکې دي او سنن ئې تغیر نه منونکي، نه اجل مخکې وروسته کېږي او نه لمر او سپوږمۍ!! بایبل خدای په داسې انسان قیاس کړی چې هره شېبه ئې افکار او عزایم بدلېږي، په دې نه پوهېږي چې په انسان کې دا عیب د کم علمۍ په وجه دی، دا شېبه یو کار ورته ښه معلوم شي او د هغې له مخې پرېکړه وکړي، خو څو شېبې وروسته یا په خپلې غلطۍ پوه شي، یا تر مخکنۍ پرېکړې غوره په نظر ورشي نو ځکه خپل تصمیم بدل کړي او له مخکنۍ پرېکړې په شا شي، دا یو نقص دی، دا د علم د کم والي او د هوډ او عزم د سست والي نښه ده، الله تعالی له دې نقص او عیبه مبراء دی، هغه خدای نه دی چې علم ئې ناقص وي او پرېکړې ئې بدلېږي رابدلېږي، قرآن په دې هکله فرمایي:

Xù Ögè_&ä! ` #Œ] @__& pBéè@äï ª! $ä$© $B ž] $èüR Ür #ŽÑ ÓÅüZï ä7 î&W @è

ÇÎÈ bqãÏ‰)Fó„ Ür ¼ä$™ brã,øó ƒ   یونس: ۴۹

وو ایه: خپل ځان ته نه د ضرر (دفع کولو) واك لرم او نه د ګټې (رسولو واك)، پرته له هغه څه چې الله غوښتي، د هر امت لپاره ثابته نېټه ټاکل شوې، کله چې د دوی اجل راورسېږي نه یوه شېبه وروسته کېږي او نه مخکې کېږي.

ګورئ چې قرآن پیغمبر علیه السلام ته وایي: په خپله خوله خلکو ته وو ایه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تاوان او ګټې پرېکړه زما په واک کې نه ده، نېټې نه شم بدلولی، د ګټې او تاوان پرېکړه الله تعالی کوي او د هر چا نه بدلېدونکی اجل هغه ټاکلی!!

دا مطلب په قرآن کې څو ځله تکرار شوی او دا د دې لپاره چې د بايبل د ليکونکي په څېر د هغو ټګمارانو مخه ونيسي چې خلکو ته وايي: راشئ په يوه دم او دعا سره ستاسو تقدير بدلولی شو، مرګ مو ځنډولی شو، عمر مو زياتولی شو، تاوانونه دفع کولی شو، مرادونو ته د رسېدلو لارې درته پرانيستلی شو!!

قرآن همدا راز فرمايي: الهي سنن ثابت او نه بدلېدونکي دي، هيڅوك نه شي کولی د الله تعالی هغه ثابت سنن بدل کړي چې په دې عالم کې ئې وضع کړي او هر څه د هغوی مطابق تر سره کېږي:

ÇËÈ Wƒï‰ Ï? «! $pZÝï‰ ÿ&B `9r @Éf‰ `B (ã z šú ïÏ%! $ † Î«! $pZß™ الاحزاب: ٦٢

دا د الله هغه سنت دی چې په مخکنيو کې تېر شوی او هيڅکله به د الله د سننو لپاره تغير او تبديلي ونه مومې.

ÏMYÝï‰ ÿ&B `9r Wƒï‰ Ï? «! $ÏMYÝï‰ ÿ&B `=ù ûüÏ9rF{ $MYß™ žw Î) šc rãÝZƒ @gù...

ÇÎÈ ¸x ƒÈB «! $ فاطر: ۴۳

آيا دوی د مخکنيو له سنت نه پرته بل څه ته انتظار لري؟ په داسې حال کې چې هيڅکله به د الله د سننو لپاره هيڅ تبديلي ونه مومې او هېڅکله به د الله د سننو لپاره هيڅ بدلون ونه مومې.

د بايبل ليکونکی په دې نه پوهېږي چې الله تعالی د دې عالم نظم هومره دقيق جوړ کړی او هر څه ئې په خپل خپل ځای کې داسې مناسب پيدا کړي چې که په دې نظم کې معمولي تبديلي راشي هر څه ئې يو له بل سره تصادم کوي، که لمر لس ساعته په شا کېدل خو پرېږده که لس ثانيې په خپل ځای ودرېږي دا عالم له منځه ځي!! قرآن په المؤمنون: ۷۱ کې په دې هکله فرمايي:

.. Æ ûïšÏ `Br ÞÚ ö‘F{ $ Ýï ºq»J¡ 9$ÏN ‰| ¡ ÿ9 Nèdä!#uq÷d&‘, s‚9$ì 7®$Ï9r

که حق د دوی د هوس تابع شي، نو آسمانونه او ځمکه او هر هغه څه چې په دوی کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، تباه کېږي، ...

يعني که د عالم دا حقيقي نظام د انسان د هوس تابع کړی شي او ده ته د خپل هوس مطابق د تصرف موقع ورکړی شي، د دې عالم هر څه له تباهۍ سره مخامخ کېږي. د دې عالم نظم داسې وګڼئ لکه په يوه ډېر ستر هوائي ميدان کې چې هره شېبه ګڼ شمېر جهازونه ترې الوزي او په کې کښيني او دا ټول د يوه حساس کمپيوټر په واسطه اداره کېږي، که د دې کمپيوټر سر انجنير خپل نازولی ماشوم زوی د کمپيوټر خونې ته له ځان سره بوځي او اجازه ورکړي چې د کمپيوټر په هرې بټنې چې زړه ئې غواړي ګوته کېږدي، د دې پايله به څه وي؟!! همدا راز که د دې عالم په نظم او اداره کې د انسان هوس دخالت وکړي، د تودوخې کم والی زياتوالی، د ورځې او شپې اوږدوالی او لنډ والی، د لمر او سپوږمۍ د راختو او لوېدو اوقات د ده د خوښې مطابق بدل رابدل شي، دا عالم تباه کېږي!!

دا وضاحت هم ضروري دی چې دغو اسرائيلي رواياتو پر مسلمانانو هم خپل اغېز کړی، په مسلمانانو کې هم داسې روايات خواره شوي چې ځينې ئې وايي: پيغمبر عليه السلام ته لمر ودرېدو، سليمان عليه السلام ته لمر په شا راغی، علي رضي الله عنه ته لمر ودرېدو او يو روايت هم د ابوهريرة رضي الله عنه دی چې وايي: پيغمبر عليه السلام وفرمايل: إن الشمس لم تحبس لبشر إلا ليوشع ... لمر له يوشع نه پرته هيچا ته نه دی ودرېدلی... د دې رواياتو په اړه څو خبرو ته پام په کار دی:

- ځينې محدثين د دې وروستي روايت اسناد صحيح ګڼي، خو نور ضعيف او حتی موضوعي ګڼي.
- دا روايت ټول هغه روايات ردوي چې د بل چا لپاره د لمر د ودرېدو خبره په کې راغلې، يوازې يوشع ته د لمر د ودرېدو معنی دا ده چې دا نور روايات چې وايي د سليمان عليه السلام، پيغمبر عليه السلام، علي رضي الله عنه... لپاره لمر ودرېدلی حقيقت نه لري، ډېره عجيبه ده چې څوك دا حديث هم مني او نور روايات هم!! زه هغه چا ته حيران يم چې د قرآن دا صريح او واضح آيت د دغو اسرائيلي رواياتو تر اغېز لاندې غلط تفسيروي:

ìøË ` ã Îüøß$=ãn ãΝ67ôn‹ Ïβ) A$)ù ÇÌÈ Ŝ$‹≈ø‹$M Zÿ Á 9$ŝÂ è$Î ïøã Ú ìã ®

(c) ketabton.com: The Digital Library

ص:۳۱-۳۳

کله چې مازدیگر تېز ځغاستي ښه آسونه ور وړاندې کړی شول، نو (سلیمان علیه السلام) وویل: د خپل رب د ذکر په سبب مې د آسونو مینه غوره کړې، تر څو چې (د دوړو) په حجاب کې پټ شول، (وئې ویل) بېرته ئې راوګرځوئ، نو (د دوی) په پښو او غاړو ئې لاس راکاږو.

آیا ډېره عجیبه نه ده چې څوك په دې آیت کې (توارت بالحجاب) د لمر لوېدل ګڼي او (رُدُّوهَا عَلَيّ) د لمر بېرته راګرځول!! او (فَطَفِقَ مَسحَا بِالسوقِ وَ الأعنَاقِ) د آسونو پښې او غاړې قطع کول؟!! په داسې حال کې چې دلته نه په خپله آیت کې او نه له هغه نه مخکې یا وروسته د لمر هیڅ ذکر نه دی شوی او هر عادي انسان هم پوهېږي چې دا د (صافنات الجیاد) په هکله دي، همدا آسونه له سترګو پټ شوي، د دوی د بېرته راګرځولو امر ئې کړی او د دوی په غاړو او پونډیو ئې لاس راکښې کړی، آیا هغه روایت او تفسیر د منلو وړ دی چې د قرآن د دغه صریح آیت داسې غلط تفسیر او تعبیر په کې راغلی وي؟

- او دا وروستی حدیث یوازې له ابوهریرة رضي الله عنه نه روایت شوی.
- په قرآن کې نه یوازې د دې لپاره هیڅ تائید نه شو موندلی بلکې له قرآن سره ئې متعارض مومو.
- که پیغمبر علیه السلام دا خبره کړې وی نو حتماً به ډېرو صحابه وو اورېدلې وه، ډېرو نورو به هم ویلې وو چې مونږ له رسول الله صلی الله علیه و سلم څخه دا خبره اورېده.
- د لمر د ودرېدو په څېر یوه عجیبه او نادره خبره خو حتماً باید ډېرو یوه بل ته کړې وی، ولې له ابوهریرة رضي الله عنه نه پرته بل چا دا خبره نه ده کړې؟
- د دې روایت په اړه غالب ګمان دا دی چې ابوهریرة رضي الله عنه د پیغمبر علیه السلام دا خبره کړې چې إن الشمس لم تحبس لبشر: لمر د هیڅ انسان لپاره نه دی ودرول شوی، وروسته ئې د اهل کتابو دا خبره کړې چې هغوی وایي یوازې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوشع لپاره ودرول شوی اوربدونکي دا ګمان کړی چې دا هم د پیغمبر علیه السلام د قول ضمیمه ده!! والله اعلم.

بایبل د الیشع د معجزاتو په لړ کې لیکي: د سوریې پاچا له اسرائیلیانو سره په جګړو کې ښکېل شو... خپل فوځ ئې د برید لپاره په یوې سیمې کې ځای پر ځای کړ، خو الیشع د اسرائیلیانو پاچا ترې خبر کړ چې ورنږدې نه شي، همداسې څو ځلې نور ئې هم پاچا ته د سوریې د لښکر د ځای په اړه اطلاع ورکړه... د سوریې پاچا غصه شو او خپل افسران ئې راوغوښتل چې په تاسو کې حتماً داسې څوك شته چې له ما سره خیانت کوي او زما له نقشې نه اسرائیلیان خبروي..یوه افسر ورته وویل: قربان! په مونږ کې خائن نه شته، دا د الیشع نبي کار دی چې حتی ستا هغه خبرې هم د اسرائیلیانو پاچا ته رسوي چې ته ئې په خپل پالنګ کې کوې!! ...د سوریې پاچا زیات شمېر فوځ له ګاډیو او آسونو سره ولېږو چې هغه ونیسي... د دوتان ښار ئې محاصره کړ... سهار د الیشع خدمتګار متوجه شو چې محاصره شوي، په منډه الیشع ته ورغی او ورته وئې ویل: باداره! مونږ محاصره شوي یو، څه وکړو؟ هغه وویل: مه وېرېږه، زمونږ فوځ تر دوی زیات دی، الیشع دعا وکړه، خدایه! د ده سترګې پرانېزه چې ووینې، د الیشع د خدمتګار سترګې پرانیستل شوې او وئې لیدل چې د شاوخوا غرونه د اور له ګاډیو او آسونو ډك دي، کله چې د سوریې لښکر د دوی خوا ته راروان شو الیشع دعا وکړه: خدایه! د دوی سترګې ړندې کړې، ټول ړانده شول، الیشع ورووت او وئې ویل: تاسو لار غلطه کړې... په ما پسې راشئ تر څو مو هغه ښار ته ورسوم چې ستاسو مطلوب سړی په کې اوسېږي...(نو دوی ئې سامرې ته چې د فلسطینیانو پلازمېنه وو ورسول)، هلته ئې دعا وکړه: خدایه د دوی سترګې روغې کړې! او دوی ولیدل چې د اسرائیلو په پلازمېنې کې دي... پاچا غوښتل دوی ووژني خو الیشع پرې نه ښود او له مېلمستیا وروسته ئې رخصت کړل... او له دې وروسته سوریې په اسرائیلیانو له حملې ډډه کوله!!!

د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: آیا ستاسو عقل دا بې منطقه او دروغجنه قصه مني؟ آیا کېدی شي یو لوی فوځ په ړندو سترګو له سوریې نه د اسرائیلیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلازمېنې سامرې ته رسول شوی وي؟ او په دې څو ورځنې مزل کې هيڅوک دې ته نه وي متوجه شوی چې چېرې ئې بيايي؟ او د لارې په اوږدو کې ئې د سورېې له کوم چا نه پوښتنه هم نه وي کړې چې مونږ چېرې روان يو؟ او اسرائيليانو هم د دوی مخه نه وي نيولې چې دا د دښمن فوځ ولې زمونږ د پلازمېنې په لور روان دی؟

که ومنو چې دا کار شوی او د سورېې د فوځ يوه مسلح ډله له اليشع سره د اسرائيليانو پلازمېنې ته تللې، نو د دې لپاره يوازې يوه توجيه کېدی شي او هغه دا چې اليشع د اسرائيليانو او سورېې ترمنځ منځګړيتوب کړی، له ده سره د سورېې يو پلاوی د اسرائيليانو پلازمېنې ته تللی، د دوی تر منځ روغه جوړه شوې او د جګړې حالت پای ته رسېدلی. خو د بايبل ليکونکي له دې نه د اليشع معجزه جوړه کړې!! ما ته د بايبل له دې قصې نه د دوو افغاني ډلو د مشرانو قصه مخې ته ودرېده، له روسانو او پرچميانو سره ئې د يوه ائتلافي حکومت د جوړولو په اړه خبرې آترې روانې وې، د وروستي توافق لپاره بايد پنجشير ته ورغلي وی، دواړو ببل ببل داخل ته سفر وکړ، خو په جهاد کې د برخې اخيستو او د مجاهدينو د وضعيت د ليدو په نامه، له توافق نه وروسته يو ئې د روسانو د يوې پوستې خوا ته تېرېدو، چا ورته وويل: استاده! دلته خو د روسانو پوسته ده، داسې نه چې ډزې راباندې وکړي!! هغه ورته وويل: بې غمه اوسه، روسان اوس بګېل شوي او له ډزو لوېدلي!! له دې سفره وروسته د دوی تر منځ اوربند ، يو په بل ډزې نه کول، ملګرتيا او د نورو په ضد ګډه عمليات پيل شول او دا کټ مټ د بايبل د ليکونکي خبرې ته ورته ده چې وايي: د سورېې د فوځ لويه ډله د اسرائيلو پلازمېنې ته روانه وه چا پرې ډزې نه کولې او مخه ئې نه نيوله!! په ړندو سترګو د اسرائيل پلازمېنې ته ورسېدل، پاچا ورته مجلله مېلمستيا برابره کړه، په عزت سره ئې رخصت کړل او له دې وروسته سورېې په اسرائيليانو له حملې ډډه کوله!! او دا ټول د اليشع معجزه وه!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لومړيو ورځو تاريخ

دا د بايبل د بل كتاب نوم دى، په مقدمه كې ئې ليكي: دا كتاب هم د اسرائيليانو د تاريخي كتابونو له جملې څخه دى، په دې كې ځينې هغه مطالب راغلي چې د دوهم سموئيل په كتاب كې هم راغلي، خو دا كتاب د اسرائيليانو په ځاى د يهودا په قبيلې پورې اړوند پېښنو ته اشاره كوي، دا كتاب د مذهبي چارو او د معبد په اړه بحث كوي، خو د پاچايانو د تاريخ كتابونو د سياسي پېښنو او د دربارونو اړوند قضاياوو باندې بحث كړى، دا كتاب احتمالاً د عزرا په لاس چې كاهن او ليكوال وو ليكل شوى، په ۵۸۶ مخكې له مېلاده، د يهودا خلك د هغه يرغل په نتيجه كې چې د بابليانو لخوا د دوى پر سيمه وشو، په اسارت ونيول شول او بابل ته انتقال شول، څو لسيزې وروسته كله چې اسرائيليان د كورش كبير په حكم خپل وطن ته ستانه شول، عزرا په همدې وخت كې دا كتاب وليكلو، تر څو دوى له خپل تاريخ او د داؤد او سليمان د حكومتونو له اهميته خبر كړي، مذهبي مراسم او په معبد كې د خداى د عبادت قواعد ئې دوى ته وروښودل، نه لومړي فصلونه ئې له آدم نه تر شائول پورې د لومړنيو انسانانو د نومونو فهرستونه دي، له لسم نه تر شلم فصله پورې د داؤد پاچا د ژوند په اړه دي، ...

ګمان كوم په دې كتاب باندې بحث كولو ته ضرورت نه وي، همدا مقدمه كافي ده چې پوه شو دا د شجرو كتاب دى او د نومونو يو لوى فهرست، د عزرا په لاس ليكل شوي، نه له انجيل نه مأخوذ دى او نه له تورات نه او اهميت ئې تر يوه تاريخي كتاب زيات نه دى، دا چې د بايبل ليكونكي ولې دا كتاب د سپېڅلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونو په ضمن کې نیولی، په ځواب ئې یوازې دی بسه پوهېږي!! د شجرو په اړه د دې کتاب دروغجنې ادعاګانې له دې معلومولی شئ چې د شائول د مرګ په اړه دلته یو څه او تر دې د مخه ئې بل څه لیکلي، دلته وايي: چې شائول په جګړې کې ژوبل شو، خپل ساتونکي ته ئې وویل چې وئې وژني تر څو د دښمن په لاس کې اسیر نه شي،... خو هغه ډډه وکړه، نو په خپلې ولاړې تورې ئې ځان واچاوو او مړ شو، ساتونکي ئې هم په خپلې تورې ځان وواژو!! خو بایبل په دوهم سموئیل کې د دې وینا خلاف داسې لیکلي دي: د شائول له لښکره یوه کس ځان داؤد ته ورساوو... داؤد د شائول د لښکر په اړه ترې وپوښتل، هغه وویل، لښکر ماتې وخوړه، شائول او زوی ئې یوناتان ووژل شوو، داؤد ترې وپوښتل: څنګه پوه شوې چې شائول وژل شوی؟ هغه وویل: تصادفاً زه د جلبوع په غره کې وم، شائول مې ولید چې په خپلې نېزې ئې تکیه کړې، د دښمن لښکرو محاصره کړی وو او شېبه په شېبه ورته رانږدې کېدل، کله چې د شائول سترګې راباندې ولګېدې ما ته ئې غږ کړ او پوښتنه ئې رانه وکړه چې څوك يې؟ ما ورته وویل: یو عمالیقي یم، بیا ئې راته وویل: راشه ما ووژنه چې سخت ټپي شوی یم، غواړم ژر له دردونو بې غمه شم، زه هم ورغلم او هغه مې وواژو!! داؤد ورته وویل: څنګه دې دا جسارت وکړ چې د خدای غوره پاچا ووژنې، نو یوه ځوان ته ئې امر وکړ چې دی ووژنه او هغه وواژو!!

همدا راز بایبل مخکې لیکلي وو چې (یو ځل بیا خدای اسرائیلیانو ته په قهر شو، د دوی د تنبیه لپاره ئې داؤد دې ته وهڅاوو چې اسرائیل او یهودا وشماري!!) خو دلته لیکي: شیطان وغوښتل چې اسرائیلیان په مصیبت اخته کړي، نو داؤد ئې دوکه کړ او هغه ئې د اسرائیلیانو شمېرلو ته وهڅاوو!! او دا لومړی ځل دی چې د بایبل له پیل نه تر دې کتاب پورې د (شیطان) نوم اخیستل کېږي، تر دې د مخه د بایبل په هیڅ ځای کې د شیطان نوم نه دی اخیستل شوی!!!

د دې کتاب نورې قصې هم دې ته ورته د مخکنیو کتابونو له قصو سره ژور توپیرونه لري! په دې کتاب کې د داؤد له قوله خپل زوی سلیمان ته دا خبره راغلې: ما غوښتل چې د خدای لپاره کور په خپل لاس جوړ کړم، خو خدای راته وویل: تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر جنګونه کړي او لاسونه دې د ډېرو انسانانو په وينو سره دي، نو دا کار به نه کوې، خو له ما سره ئې وعده وکړه چې تا ته به داسې زوی درکړم چې نوم به ئې سليمان يعني صلح غوښتونکی وي، ... هغه به زما لپاره کور جوړ کړي، دی به زما زوی او زه به د ده پلار وم... او د ده زامن او نسل به تر ابده د اسرائيليانو د پاچايۍ پر تخت کښېنوم...

د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوم: آيا ستا د خدای دا ژمنه تر سره شوې؟ آيا تر نن پورې د اسرائيليانو ټول پاچايان د سليمان اولاده دي؟ که دا ژمنه نه وي ترسره شوې او په اسرائيليانو کې ګڼ شمېر چارواکي او پاچايان له نورو قبيلو قدرت ته رسيدلي وي، نو تا دروغ ويلي که ستا خدای؟

د ارقامو په اړه د تل په څېر دلته هم څرګند اختلاف مخې ته راځي، چې يوه بېلګه ئې دا ده: يو ځای ليکي چې له شمېرنې وروسته معلومه شوه چې د اسرائيليانو د جنګاليو شمېر اته لکه او د يهودا د قبيلې پنځه لکه وو، خو بل ځای ليکي: چې د اسرائيليانو شمېر يولس لکه او د يهودا څلور لکه اويا زره وو!! يو ئې درې لکه زيات کړی او بل ئې د بېرش زره راکم کړی او دې ته ئې هم پام نه دی کړی چې يو ځل ئې شمېرنه داسې جرم ګڼلی چې په سبب ئې اسرائيليان په طاعون اخته شول او په دريو ورځو اويا زره ترې مړه شول، خو په بل ځل کې هيڅ ونه شول!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم تاریخ

دا د بایبل دولسم کتاب دی، په سریزه کې ئې لولو: دا د مخکني کتاب ادامه ده، په اصل کې دواړه سره یو وو او لیکونکی ئې هم همغه عزرا دی، په دې کتاب کې راغلي چې سلیمان د اسرائیلیانو بې رقیبه پاچا وو، د خدای کور ئې په اوو کلونو کې جوړ کړ، د سبا ملکه د ده له پوهې او حکمته خبره شوه او د ده ملاقات ته راغله، ... ډېر نور مشران هم راغلل چې د ده له حکمته برخه من شي، ... دی د خپل پلار په څېر له خدایه نه وېرېدو، مشرکې ښځې ئې په نکاح کړې، د خدای د اطاعت په ځای ئې د دغو مېرمنو خبرو ته غوږ نیولو، د دوی په څېر مشرك او بت لمانځونکی شو او خلك به ئې په زور په خپلو کارونو ګمارل، په پای کې له څلوېښتو کلونو حکومت نه وروسته پرته له دې چې توبه وکړي له دنیا ولاړ، په داسې حال کې چې د نړۍ له ډېرو شتمنو پاچایانو څخه وو!! خو له مرګه وروسته ئې د سلطنت هغه شأن او شوکت هم له منځه ولاړ!! ورپسې لیکي: له لسم نه تر شپږ دېرشمه فصله پورې د یهودا د قبیلې تاریخ بیانوي، په دې برخې کې د مذهبي اصلاحاتو او نظامي بریاوو په اړه بحث شوی، کومو پاچایانو چې په دې دوران کې ئې حکومت کړی ټول ئې له خدایه وېرېدونکي نه وو، شرور او ګناهګار وو، پاچایانو خلك د ګناه او شرارت په لوري بېول او نېکو پاچایانو به د خدای او ښه ژوند په لوري هدایت کول... دا کتاب د یهودا د حکومت په سقوط، بابل ته د یهودا د قبیلې تبعید او د خدای د کور په ورانېدو پای ته رسي!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بایبل له لیکونکي څو پوښتنې لرو:

- تا خو څو پاڼې مخکې لیکلي وو چې سلیمان د خدای له لوري د زوی په توګه غوره شوی وو او خدای د خپل کور د جوړولو لپاره هم دی تر خپل پلار غوره او مناسب ګڼلی وو، خو اوس څنګه لیکې چې دی د خپل پلار په څېر له خدایه نه وېرېدو، مشرکې ښځې ئې په نکاح کړې، د خدای د اطاعت په ځای ئې د دغو مېرمنو خبرو ته غوږ نیولو، د دوی په څېر مشرك او بت لمانځونکی شو؟!! ستا کومه خبره رښتیا ده؟
- تا خو لیکلي وو چې خدای له داؤد سره ژمنه کړې وه چې د سلیمان نسل به تر ابده د اسرائیلیانو پاچایان وي!! دلته ولې لیکې چې اقتدار د سلیمان له خپل نسل نه خو پرېږده حتی د ده له قبیلې اسرائیلیانو هم یهودا ته انتقال شو؟!!
- خدای څنګه په دې راضي شو چې د ده کور وران شي؟ د عهد صندوق په شته والي کې دا کور څنګه او ولې وران شو؟!! تا خو په دې صندوق سره سیندونه څیرلي او حصارونه دې نسکور کړي، د خدای د کور د ورانېدو په وخت کې ئې ولې کرامات راښکاره نه شول؟؟
- ستا په خبرې کې قبیح تناقض ګورو، له یوې خوا وایې چې سلیمان د خدای له لوري غوره شوی او له بلې خوا وایې چې دی د خپل پلار په څېر له خدایه نه وېرېدو، مشرکې ښځې ئې په نکاح کړې وې، د خدای د اطاعت په ځای ئې د دغو مېرمنو خبرو ته غوږ نیولو، د دوی په څېر مشرك او بت لمانځونکی شو!! آیا دا ممکن ده چې د علیم او خبیر الله له لوري غوره شوی کس داسې وخېژي؟ ستا د خبرې معنی خو یا دا ده چې ستا خدای په خپل انتخاب کې اشتباه کړې وه، د سلیمان په هکله ئې چې څه وړاندوینې کړې وې او څه انتظار ئې ترې درلود صحیح نه وو!! او یا دا چې د سلیمان په هکله ستا ټولې خبرې غلطې دي، څوك چې یو کس د کوم کار لپاره غوره کوي او هغه په خپل کار کې پاتې راځي او د خپل مأموریت خلاف عمل کوي، نو په دې کې نه یوازې همدا کس ملامت دی بلکې هغه څوك هم ملامت دی چې دی ئې انتخاب کړې او په دې کار ئې ګمارلی، د ده ناکامي د د ده د غوره کوونکي د ضعیف تشخیص او بې خبرۍ نښه ده، مونږ خو د پیغمبرانو علیهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام په اړه دا باور لرو چې هغوی له ګناه معصوم او خوندي دي، دوی تر ټولو غوره انسانان دي، د رشد او کمال هغې اوچتې څوکې ته رسېدلي چې له دوی پرته بل څوک هلته نه شي رسېدلی، الله تعالی هغوی ته په معنوي، اخلاقي او عملي لحاظ داسې ورو ورو وده ورکړې او د کمال وروستي پوړ ته ئې رسولي چې د دوی د ژوند د لومړي او وروستي پړاو تر منځ د ځمکې او آسمان په اندازه توپیر وو، عجیبه ده چې ته ئې په سر کې ښه ګڼې او په پای کې خراب!! په سر کې د الله تعالی له لوري غوره شوی نېك بنده او په پای کې بې لارې او د بت بنده!!

راشئ وګوره چې قرآن د سلیمان علیه السلام په هکله څه وایي؟ قرآن فرمایي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ص:۳۰-۴۰

او داؤد ته مو سلیمان ورپه برخه کړ، (د خدای) څومره غوره بنده!! یقیناً چې هغه (خپل رب ته) ډېر ورګرځېدونکی وو، کله چې ده ته (یو) مازدیګری ځغاستې ته چمتو ښه او ګړندي آسونه وړاندې کړی شول، نو وئې ویل: د خپل رب د ذکر په سبب مې د آسونو مینه غوره کړې، تر څو چې (د دوړو) په حجاب کې پټ شول، (وئې ویل) بېرته ئې راوګرځوئ، نو (د دوی) په پښنو او غاړو ئې لاس راکاږو. او یقیناً چې سلیمان مو وآزمویو او د ده په کرسۍ مو یوه (هسې) جثه واچوله، بیا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انابت وکړ، وئې ویل: اې زما ربه! ما ته بخښنه وکړه، داسې پاچايي راپه برخه کړه چې له ما وروسته له هيچا سره نه ښايي، بې شکه چې ته ډېر لوروونکی يې، نو هغه باد مو ورته مسخر کړ چې د ده په امر به آرام آرام هغه لوري ته خوځېدو چې ده غوښتو او هغه پېريان چې ماڼۍ جوړوونکي او غوټه وهونکي وو او نور ئې تړلي په زنځيرونو کې، دا زمونږ پېرزوينه ده، نو احسان کوه يا لاس راتموه، له (کوم) حساب پرته او يقيناً چې ده لره زمونږ خوا کې تقرب او نږدېوالی دی او غوره پايله.

ګورئ چې قرآن عظيم الشأن سليمان عليه السلام داسې معرفي کوي:

- هغه د الله تعالی غوره او نېك بنده وو، تل ئې خدای ته مخه وه، مجاهد وو او د الله تعالی لپاره ئې له ښو او ګړنديو آسونو سره مينه وه، د دوی د ځغاستې تماشا به ئې کوله، بيا بيا به ئې غوښتل چې د ده مخې ته تېر شي، د دوی په پښو او غاړو به ئې لاس راکاږو.
- داسې زوی ئې په برخه او د ده ځای ناستی شو چې هسې (تش کالبوت او له اوچتو انساني ارزښتونو خالي) جسد وو، د ده په سبب ئې هم خپل رب ته په وار وار رجوع کوله. او ښايي د همدې لپاره ئې ويلي چې ما ته داسې پاچايي راپه برخه کړه چې له ما نه وروسته له هيچا سره نه ښايي!! په يوه آيت کې او يوه په بلې پسې د دې دواړو خبرو ذکر همدا مطلب په ګوته کوي. بايبل هم د ده زوی همداسې نااهله ګڼي.
- بادونه ورته مسخر شوي وو، ښايي مراد ئې دا وي چې د لوړې ځل لپاره بادي کښتۍ د ده له لوري جوړې شوې.
- پېريان ورته مسخر وو، بنائي کارونه ئې پرې کول او له سيندونو ئې مرجان او مرغلرې پرې راايستلې.
- د الله تعالی په خوا کې ئې لوړ مقام وو او د غوره پايلې خاوند.

همدا راز قرآن فرمايي:

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

Š¼ã#Š ì B $Röç ™r $Vŭär $Vôã $Y«?#ä x̂à2 r `»Jǒr $g»Ŷôgÿù ÇŃÈ šú ïŸ‰ĝ»©

Nà6 ©< qç9 pè¥¹ ρŸk=ær ÇŃÈ šú ü‡ÎÉ»ù $Zà2 r ŽöÖ9$r `ôÎŋ ç A$7É9$

"ÌgB ŀyï¹ ‰æ w†Ì9$ `»JøŸïr ÇŃÈ brãÅ»© N3ç‹ @gù Nã ÅÛ .`Ï NäŸÅ óçö

ÇŃÈ ûüÏÎ»ã äó« ëŽ3Î $Zà2 r $kŽÏ $Zø»/ ÓÉ9$Çǘ ór{$'‹Ĵ ÿí›Ï الانبیاء:۷۸-۸۱

او داؤد او سلیمان چې کله ئې د هغه کښت په اړه پرېکړه کوله چې د بل چا رمه په کې ننوته (او هغه ئې تباه کړ)، مونږ ئې د پرېکړې شاهد وو، نو سلیمان مو پرې پوه کړ او دواړو ته مو حکمت او علم ورپه برخه کړی وو. داؤد ته مو غرونه داسې مسخر کړي وو چې تسبیح به ئې ویله او مارغان او کوونکي ئې مونږ وو او هغه ته مو د پوښاك (زغرې) جوړول ورزده کړل چې تاسو د جګړو (پرمهال) ساتي، نو آیا شکر کوونکي یئ؟ او سلیمان ته مو باد مسخر کړ د ده په امر به هغې سیمې ته خوځېدو چې برکت مو ورکړی او مونږ په هر څه پوه یو.

دلته هم ګورئ چې د داؤد او سلیمان علیهما السلام څو ځانګړتیاوې بیان شوې:

- د خلکو د شخړو د حل و فصل ښه بصیرت او حکمت ئې په برخه شوی وو. په دې کې سلیمان علیه السلام تر خپل پلار هم مخکې وو. بېلګه ئې د هغې نزاع او شخړې حل و فصل ده چې د یوه کس رمه د بل د انګورو تاکونو ته د شپې لخوا ننوتله، ټول تاکونه ئې له پاڼو، مېوو او ځانګو سره وخوړل، د منازعې د حل لپاره داؤد علیه السلام ته راغلل، هغه پرېکړه وکړه چې د تاکونو د تاوان په مقابل کې دې د رمې د خاوند مېږې د باغ خاوند ته ورکړی شي، سلیمان علیه السلام دا پرېکړه عادلانه ونه ګڼله او خپل پلار ته ئې وویل: په کار ده د رمې خاوند په دې مکلف شي چې په باغ کې کار وکړي او بېرته ئې خپل مخکني حالت ته ورسوي، تر هغه دې د ده رمه د باغ د خاوند په واك کې وي چې له شیدو او نورو محصولاتو ئې استفاده کوي، بیا دې رمه او باغ خپل خپل خاوند ته وسپارلی شي. داؤد علیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام د ده پرېکړه غوره وګڼله او شخړه په دې توګه حل شوه.

- له مسو نه د زغرې جوړول د دوی لخوا پیل شوي.
- د لومړي ځل لپاره بادي کشتۍ د سلیمان علیه السلام لخوا جوړه شوې.
- له یمن نه تر شام پورې د ده ملك غزېدلی وو، د فلسطین او لبنان خوا ته د مدیترانې اوبه هم د دوی په ملك پورې مربوطې وې او همدلته به د دوی بادي کشتۍ تلې راتلې.
- همدا راز قرآن فرمايي چې د نظامي موخو او د خطونو وړو راوړو لپاره له مارغانو د استفادې لړۍ د ده په دور کې پیل شوې. د سبا ملکې ته د ده لیك د هدهد په واسطه لېږل شوی.
- د بایبل د وینا خلاف قرآن فرمايي چې سلیمان علیه السلام یو مجاهد پیغمبر وو، د سبا ملکه ئې په دې وګوابنله چې که تسلیم نه شي نو د داسې ستر فوځ مقابلې ته دې چمتو شي چې مخې ته ئې نه شي تم کېدی.
- قرآن نه یوازې د بایبل دا خبره بې بنسټه ګڼي او د سلیمان علیه السلام په اړه ئې یو دروغجن تور چې ده د ژوند په پای کې د بتانو عبادت پیل کړ او مېرمنې ئې هم مشرکې وې، بلکې فرمايي چې ده د سبا ملکه هم له شرك نه لاس اخیستو او د یوازني رب عبادت ته چمتو کړه:

ÇÎÈ ûïÌÿ». Øöq% `Ë ßMR%. $kX] «! $Èrß `Ë ßçè? MR%. $B $d£ ¹ r النمل:۴۳

او (د سبا ملکه ئې) له هغه څه راوګرځوله چې دې ئې له الله پرته عبادت کاوو، هغه له یوه کافر قوم څخه وه.

حقیقت دا دی چې سلیمان علیه السلام یو موحد او مجاهد شخصیت وو، د ده لوی او مضبوط حکومت د ده او د ده د پلار د جهادونو نتیجه وه، د دوی دواړو په هکله د بایبل خبرې پوچې او بې بنسټه دي، عیاش خلك نه لوی لوی دولتونه جوړولی شي او نه ئې ساتلی شي، د چا چې توره د سرو زرو شوه جنګ ئې بايللی او د چا په معبد کې چې سره زر وکارول شول خدای ئې هبر کړی او دین ئې له لاسه ورکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزرا

د دې کتاب په مقدمه کې لولو: ... د دې کتاب ليکونکی په غالب ګمان عزرا دی، دی کاهن هم وو او کاتب هم... دی له نورو يهودانو سره بابل ته تبعيد شوی وو... او کله چې کورش يهودان له اسارته آزادوي، دی هم له نورو سره يو ځای خپل ملك ته ستنېږي...او له ځلورو مياشتو خطرناك سفر نه وروسته يورشليم ته رسېږي...هلته د يهودانو مشران ده ته اطلاع ورکوي چې ځينو يهودانو له غير يهودي ښځو سره واده کړی. په دې خبرې سخت خفه شو او د خپل قوم لپاره ئې په ژړا او اوښکو دعا وکړه...په پای کې خلك په خپلې غلطۍ پوهېږي او ځان اصلاح کوي (غير يهودي مېرمنې طلاقوي!!).. په دې هکله د بايبل الفاظ دا دي: ... نو کاهن عزرا پاڅېدو او دوی ته ئې وويل: تاسو ګناه کړې ده چې غيريهودي مېرمنې مو په نکاح کړې دي، ... اوس د خپل خدای، د خپلو نيکونو خدای په وړاندې اعتراف وکړئ او د ده غوښتنه ترسره کړئ، له دغو قومونو چې ستاسو شاوخوا کې دي لرې شئ او له دغو پرديو ښځو بېل شئ!!

ګورئ چې بايبل په خپله اعتراف کوي چې دا کتاب عزرا ليکلی، هغه په اسارت نيول شوی او بابل ته انتقال شوی وو، د ده يو غير مستند تاريخ په داسې حال کې د بايبل برخه ګرځول شوی چې مطالب ئې مخکې او وروسته تکرار شوي!!

ګورئ چې د بايبل خدای يهودانو ته د الله تعالی له نورو بندګانو نه د بېلېدو او د غيريهودي مېرمنو د طلاق امر کوي!! آيا کېدی شي دا د هغه الله تعالی امر وي چې د ټولو انسانانو رب دی؟! آيا که کوم انسان داسې قانون وضع کړي چې د دوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانانو تر منځ په دې خاطر د بېلتون حکم کوي چې یو د یوې قبیلې او بل د بلې قبیلې دی، دا قانون به کوم عاقل او عادل انسان عادلانه او معقول وګڼي؟ هغه به کوم بې عقله انسان وي چې دې ته په درنه سترګه وګوري او هغه د الله تعالی له لوري وګڼي؟!!

نحمیا

دا د بایبل بل کتاب دی، نحمیا نومې لیکلی، دا د ده د خاطراتو کتاب دی، خو بایبل د سپېڅلو کتابونو په ضمن کې نیولی، د ده ځینو خبرو ته لږ ځیر شئ:
(د شوش په سلطنتي قصر کې وم، یو یهودي ورور مې لیدو ته راغی، نوم ئې حناني وو، د بېرته ستانه شوو خلکو او د اورشلیم د وضعې پوښتنه مې ترې وکړه، هغه راته وویل: دوی په ډېرې خوارۍ کې ژوند کوي...د ښار حصار لا همغسې وران دی او دروازې لا نه دي جوړې شوې، ... ډېر مې وژړل، څو ورځې مې هېڅ ونه خوړل او خدای ته مې دعا وکړه...څلور میاشتې وروسته کله چې مې د شرابو جام پاچا ته ورکاوو، له ما ئې وپوښتل: ولې داسې غمجن یې؟... تر دې مهاله زه هیڅکله پاچا غمجن نه وم لیدلی!! له پوښتنې ئې ووېرېدم، ځواب مې ورکړ: پاچا دې تر ابده ژوندی وي!! چې زما هغه ښار وران وي چې نیکونه مې په کې ښخ دي او دروازې ئې سوځېدلې، نو زه به ولې غمجن نه وم، پاچا وویل: غوښتنه دې څه ده؟ ومې ویل: که د پاچا خوښه وي او په ما ئې د لطف نظر وي نو ما دې خپل وطن ته ولېږي ترڅو د خپلو نیکونو ښار آباد کړم!! پاچا موافقه وکړه...
ګورئ چې نحمیا د شوش د هغه پاچا د شرابو ساقي دی چې دوی ئې له خپل هېواده تبعید کړي وو، له خپل یهودي وروره ئې د هېواد د غمجن احوال واورېدو، دومره خفه شو چې څو ورځې ئې هېڅ ونه خوړل!! خو سره له دې په هغو ورځو کې هم او تر څلورو میاشتو پورې پاچا د ده په څېرې کې هیڅکله د غم نښې ونه لیدې، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور میاشتې وروسته ئې د ده په څېره کې هغه مهال د خفګان نښې ولیدلې چې د شرابو جام ئې ورکاوو!! نه پوهېږو چې دا خبرې په کوم منطق د منلو وړ ګڼلې شو!!

دی له دې وروسته د اورشلیم د حصار په جوړولو او په هغه کې د خپلې مهمې ونډې په هکله په ډېر تفصیل سره بحث کوي، له دې وروسته د هغو کسانو د نومونو یو اوږد فهرست وړاندې کوي چې له تبعیده راستانه شوي وو، د حصار په جوړولو کې ئې برخه اخیستې وه، له عزرا سره ئې ژمن لیك امضا کړی وو او د هغو قبیلو نومونه چې په اورشلیم کې ځای په ځای شوې او ګڼ شمېر نور نومونه،...

نه پوهېږم د بایبل لیکوال د خاطراتو په دې بې محتوی کتاب کې څه لیدلي چې هغه ئې د سپېڅلو کتابونو په فهرست کې شامل او د بایبل برخه ئې ګرځولی.

استر

بایبل لیکي چې استر د یوې یهودي یتیمې نوم دی، دا کتاب د دې په هکله بحث کوي، په مقدمه کې ئې راغلي: د پارس پاچا خشایار په خپلې مېرمنې په دې سبب غصه شوی وو چې په یوې مېلمستیا کې ئې برخه نه وه اخیستې... په دې سبب ئې هغه له ملکه والي خلع کړه او په ځای ئې استر ځان ته په نکاح کړه!! د استر تره مردخای ورته وویل چې خپل یهودي والی مه څرګندوه، د خشایار صدراعظم هامان نومېدو، چې ډېر متکبر وو او له ټولو ئې د احترام هیله درلوده، یو ځل مردخای د ده درناوی ونه کړ، نو دی ډېر غصه شو، پاچا ته ئې د ټولو یهودانو د وژلو مشوره ورکړه، پاچا له دې خبر نه وو چې استر د ده ملکه هم یهودۍ ده، د یهودانو د وژلو امر ئې وکړ، مردخای استر ته د دې حکم په اړه خبر ورکړ، هغې پاچا ته وویل: زه هم له هغو خلکو څخه یم چې تا ئې د وژلو امر کړی، پاچا دومره غصه کېږي چې فوراً حکم کوي چې هامان باید په همغه دار وځړول شي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يهودانو لپاره ئې جوړ کړی وو!! او د ده په ځای ئې مردخای د صدر اعظم په توګه وټاکو!! يهودان دغه ورځ د پوريم د جشن په نامه لمانځي!!

له دې مقدمې قياس کولی شئ چې دا څنګه کتاب دی؟ د بوډۍ انا تر نکل هم خندوونکی نکل، بوډۍ انا چې د ژمي په اوږدو اوږدو شپو کې خپلو وړو وړو لمسيانو ته کوم نکل کوي نو د ورځې ئې له ځان سره جوړ کړي او دې ته ئې پام وي چې داسې نه کوم شوخ لمسی ئې ورته ووايي: انا انا!! نه منو نه منو، دا کيسه دې له ځانه جوړه کړې، نن مونږ ته رښتونې کيسه وکړه!! خو د بايبل ليکوال د دې پروا هم نه کوي، خپلو لوستونکو او منونکو ته د هغو وړو وړو لمسيانو په سترګه هم نه ګوري، د دې پروا نه کوي چې د درواغو داسې مجموعه يو ماشوم هم نه مني!! څنګه به پاچا خپله مېرمن په دې سبب طلاقوي چې په يوې مېلمستيا کې ئې برخه نه وه اخيستې او د دې په ځای به داسې ښځه کوي چې نه ئې پلار ورته معلوم دی او نه نسب او قبيله!! څنګه به ئې صدراعظم د يوه کس د عدم احترام په سبب د ټولو يهودانو د وژلو پرېکړه کوي او پاچا به هم ورسره موافقه کوي، بيا به د قصر مخې ته دار جوړوي او په دې وخت کې به استر ځان پاچا ته معرفي کوي او بيا به پاچا پر خپل همغه صدراعظم غصه کېږي او د ده د وژلو او په دار ځړولو امر به کوي!! او په ځای به ئې يهودي مردخای صدراعظم کوي!! پوښتنه کوو: هامان څنګه پوه شو چې د استر تره مردخای يهودي دی، تا خو ليکلي چې استر خپل يهودي والی پټ ساتلی وو؟!! که تا ليکلي وی چې پاچا د يهودانو مذهب قبول کړی وو، د همدې لپاره ئې يوه يهودي ښځه وکړه، د همدې لپاره ئې يو يهودي صدراعظم کړ او د همدې لپاره ئې يهودانو ته اجازه ورکړه چې په دريو ورځو کې ۷۵۰۰۰ خلك ووژني، نو د بوډۍ انا کوم شوخ لمسي به هم له کومې پوښتنې پرته ستا نکل منلو، خو تا خپل نکل داسې جوړ کړی چې هيڅا ته د منلو نه برېښي!!

داسې معلومېږي چې د بايبل ليکونکي دا قصه د دې لپاره له ځانه جوړه کړې چې د يهودانو پېغلې د استر په څېر کارونو ته چمتو کړي او ورته ووايي چې يوه ښابسته يهودي پېغله کولی شي خپل قوم ته له داسې لارو دومره ستر ستر خدمتونه وکړي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ايوب

د بايبل د دې كتاب په مقدمه كې لولو: د ايوب كتاب د رنځ او ستونزې او د هغې د عواملو په اړه بحث كوي،... ايوب يو نېك، پوه او شتمن سړی وو، ناڅاپه له كړاوونو سره مخامخ شو، لس زامن ئې په يوه طوفان كې مړه شول، شتمني ئې له لاسه ووته او په سختې ناروغۍ اخته شو، درې دوستان ئې پوښتنې ته ورغلل، ... ايوب ته ئې وويل: د ګناهونو په سبب له بدې ورځې سره مخامخ شوی يې!! ايوب ټينګار كوي چې داسې نه ده، خو خلك د ده خبره نه مني... پرېشانه دی خو په دې باور دی چې خپل خدای نه دی هېر كړی، كه څه هم د مصيبتونو په علت او سبب نه پوهېږي، بالآخره خدای د لوخړو له منځه ورباندې غږ كوي او ورته وايي: انسان هيڅكله د خدای په عظمت نه شي پوهېدی!! د خدای د خبرو له اورېدو وروسته ايوب وويل: تر دې د مخه زما غوږونو ستا په اړه نور څه اورېدلي وو، خو نن زما سترګې تا ګوري!! نو ځكه له ځانه بې زاره يم او ستا په وړاندې په خاورو او ايرو كې توبه كوم!! ايوب په دې پوه شو چې په خدای باندې د ده باور بايد له هغو پېښو سره ونه تړل شي چې دی ورسره مخامخ كېږي!! خدای د ايوب شتمني دوه برابره بېرته وركوي او لس زامن وربخښي... د ايوب له كتابه دا نتيجه ترلاسه كوو: (كوم څه چې مونږ په خپل ژوند كې ورسره مخامخ كېږو، دا د خدای له اقتداره بهر نه دي، د شيطان قدرت او اختيار په هغې محدودې كې دی چې خدای ئې اجازه وركړې...)

مخكې له دې چې د دې كتاب د موضوع په اړه بحث ته داخل شم څو خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضروري ګڼم: ما په ټول بایبل کې یوازې دا کتاب داسې وموندو چې څه نا څه د الهي کتاب نښې او آثار په کې ترسترګو کېږي، که څه هم د کتاب لیکونکي موضوعات سره خلط کړي او د مطلب له سمې او روغې افادې عاجز پاتې شوی. سره له دې چې د ایوب کتاب د بایبل د نورو کتابونو په څېر له بې بنسټه او بې محتوی خبرو ډك دی خو له نورو څخه ئې توپیر په دې کې دی چې دلته څه ناڅه د انسان یوې اساسي پوښتنې ته د ځواب ورکولو هڅه شوې، خو په ډېره ناقصه او کمزورې توګه!! بایبل هڅه کړې د مصیبتونو په اړه پنځه توجیهات وړاندې کړي او په پنځو کې ئې یوه غوره او معقوله ثابته کړي!! د ایوب په څېره کې د مصیبتونو د لاملونو په اړه یوه انګېرنه انځوروي او د ده د څلورو دوستانو په څېرو کې څلور نورې انګېرنې تمثیلوي. دا یوه له هغو اساسي مسایلو څخه ده چې هر دین او مذهب باید ځواب ورته ولري او دا توضیح کړي چې د مصیبتونو اسباب څه دي؟ انسان ولې له مصیبتونو سره مخامخ کېږي؟ څوك ئې ورسره مخامخ کوي؟ خدای که شیطان؟ ولې ئې مخامخ کوي؟ د ده د ګناه په سبب ئې خدای له مصیبتونو سره مخامخ کوي که شیطان ئې د خپلې دښمنۍ په سبب ورسره مخامخ کوي؟

بایبل لیکي: (د عوص په سیمې کې یو کس اوسېدو چې نوم ئې ایوب وو، له خدای څخه وېرېدونکی، نېك او له ګناهونو ځان ساتونکی وو، اووه زامن او درې لوڼې ئې وې اووه زره مېږې، درې زره اوښان، پنځه سوه جوړې غوایي، پنځه سوه خرې او ډېر نوکران ئې درلودل!!)

د بایبل دغو ارقامو ته هم ځیر شئ: اووه زامن، اووه زره مېږې، درې لوڼې، درې زره اوښان، پنځه سوه جوړې غوایي او پنځه سوه خرې!! دا هماغه اووه دي چې بایبل ئې ډېر ډېر راوړي او په هر ځای کې ئې کاروي!!

د ایوب د ایمان آزموینه

بایبل تر دې سرلیك لاندې یوه مهمه اعتقادي مسئله د پنځو څېرو د ویناوو په ترځ کې څېړي، دا بحث په ټول بایبل کې ځانګړی او استثنائي حیثیت لري، د بحث موضوع او د څېړنې څرنګوالي دې عنوان ته د بایبل په ټولو نورو عنوانو غوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

والي ورکړي، په دې هکله ئې بحث کړی چې انسان ولې له کړاوونو او مصیبتونو سره مخامخ کېږي، څوك او څه ئې مخامخ کوي؟ او د مصیبتونو په وړاندې د چا غبرګون مثبت او صحیح دی او د چا ناسم او غلط؟ څوك د صبر او قناعت لار غوره کوي او څوك د شکایت او اعتراض لار؟ د پنځو کسانو په ویناوو کې ئې دې ته پنځه ځوابونه ورکړي، خو متأسفانه په دې نه دی توانېدلی چې دې پوښتنې ته واضح او معقول ځواب ووایي، تاسو به وګورئ چې بېل بېل نظریات ئې سره خلط کړي، په داسې حال کې چې غواړي یو کس د صابر او قانع په توګه معرفي کړي او د هغه په وینا او عمل کې صبر او قناعت انځور کړي، هغه ته ئې شکایت او اعتراض هم منسوب کړی، له دې بحث نه لوستونکی دا نتیجه نه شي ترلاسه کولی چې د چا وینا سمه ده او د چا ناسمه؟ او په الله تعالی د ایمان او باور تقاضا څه ده؟ ...

بایبل لیکي : یوه ورځ چې فرشتې د خدای په وړاندې حاضرې شوې وې، شیطان هم ورسره وو، خدای له شیطانه وپوښتل: چېرې وې؟ شیطان ورته وویل: د ځمکې چارچاپېر ګرځېدم، خدای وویل: آیا زما بنده ایوب دې ولید؟ د ځمکې پر سر د ده په څېر انسان نه شته، نېك، له خدایه وېرېدونکی، له ګناه نه ځان ساتونکی، شیطان وویل: که له خدایه وېرې ده ته ګټه نه رسولی نو دا کار ئې نه کاوو!! هرڅه دې ورکړي... شتمني ئې ترې واخله بیا وګوره چې په څرګنده به له تا انکار کوي!! خدای شیطان ته وویل: لاړ شه، د شتمنیو په اړه ئې چې څه غواړې هغه وکړه خو ده ته تاوان مه رسوه، شیطان ووت... یوه ورځ چې د ایوب زامن د ده د مشر زوی په کور کې مېلمانه وو، یو کس ایوب ته راغی او وئې ویل: مونږ یوې کوله، خره څرېدل چې سابیانو ناڅاپي برید وکړ، کارګران ئې ووژل او څاروي ئې له ځان سره یوړل، یوازې زه ژوندی پاتې شوم، د ده خبرې لا پای ته نه وې رسېدلې چې بل قاصد راغی او وئې ویل: له آسمانه اور راپرېوت، ټول شپانه او رمې ئې وسوځول، یوازې زه ژوندی پاتې شوم... د ده خبره لا نه وه ختمه شوې چې بل کس راغی او وئې ویل: کلدانیانو پر مونږ برید وکړ، ستا اوښان ئې یوړل او نوکران ئې ووژل، یوازې زه ترې ژوندی پاتې شوم، په همدې کې بل کس راورسېدو او وئې ویل: ستا ټول زامن او لوڼې د مشر زوی په کور کې مېلمانه وو، چې ناڅاپي تنده سیلۍ راغله او

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور ئې وران کړ، ټول تر ځټونو لاندې شول، يوازې زه ترې ژوندى پاتې شوم، په دې وخت کې ايوب پاڅېدو، له ډېره ويره ئې خپلې جامې څيرې کړې، د سر وېښتان ئې وخرييل او د خداى په وړاندې په خاورو کې پرېووت او وئې ويل: د مور له رحمه لوڅ دنيا ته راغلم او لوڅ به ځم، خداى راکړي وو او خداى واخيستل، د خداى نوم دې مبارک وي!! له دې ټولو سره سره ايوب ګناه ونه کړه او خداى ته ئې نامناسبه خبره ونه کړه!! بيا ملائکې د خداى په وړاندې حاضرې شوې، شيطان هم ورسره وو، د شيطان او خداى ترمنځ همغه مخکنۍ خبرې تکرار شوې او دا ځل خداى ورته وويل: څه د ده د بدن په اړه چې څه غواړې ورسره وئې کړه خو وژنه ئې مه!! نو شيطان د خداى له حضوره ووت او ايوب ئې په دردوونکو دانو اخته کړ، ايوب په ايرو کې کښېناست او يو کودړۍ ئې راواخيست او ځان ئې پرې ګراوو، مېرمنې ئې ورته وويل: آيا سره له دې چې خداى دا ټول مصيبتونه درباندې راوستل بيا هم ورته وفادار يې، په خداى لعنت ووايه او ومره!! ايوب ورته وويل: ته د يوې بې عقلې ښځې په څېر خبرې کوې، آيا يوازې ښه شيان به له خدايه مونږ ته رسېږي او بد نه؟!! د دغو ټولو مصيبتونو سره سره ايوب د خداى په اړه بده خبره ونه کړه.

د بايبل په دې وينا کې څو خبرې د پام وړ دي:

- شيطان داسې معرفي کوي چې کولى شي د ملائکو په څنګ کې د الله تعالى په حضور کې په وار وار ودرېږي، د خبرو کولو مجال او د الله تعالى د مخلصو بندګانو د ځورولو او په مصيبتونو د دوى د اخته کولو اجازه ترلاسه کړي!! دا خبرې نه له الهي کتابونو سره اړخ لګوي او نه د الله تعالى له شأن سره، له مقربو فرشتو سره يو ځاى د الله تعالى په حضور کې د شيطان په وار وار حاضرېدل او د الله تعالى د يوه مخلص او صالح بنده د ځورولو اجازه ترلاسه کول، له ديني ارشاداتو سره متصادمه رأيه ده، الله تعالى له دې ډېر لوړ دى چې شيطان په خپل حضور کې ومني او هغه ته د مصيبتونو د نازلولو واک ورکړي، قرآن، شيطان داسې معرفي کوي چې الله تعالى رټلى، لعنت ئې پرې ويلى او آسمان ته د ختلو لار ئې پرې تړلې. همدا راز قرآن فرمايي چې په آسمان او ځمکې کې الله تعالى داسې څوک نه دى پيدا کړى چې د ګټې او تاوان رسولو واک ئې هغه ته سپارلى وي، شيطان خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده مقربو فرشتو او پيغمبرانو عليهم السلام ته هم دا واك نه دی ورکړی شوی. په الهي دين کې د شرك او توحيد ترمنځ توپير په دې کې دی چې يو ئې الله تعالی ټولواك ګڼي او بل ئې د الله تعالی ترڅنګ نور ذوات د واك خاوند او د الله تعالی شريك.

- له يوې خوا ايوب عليه السلام د يوه شاکر او صابر بنده په توګه معرفي کوي خو له بلې خوا ئې د يوه شاکي، ناراضه او د الله تعالی په پرېکړو د اعتراض لرونکي په توګه!! له يوې خوا ده ته دا خبره منسوبوي چې مېرمنې ته ئې وويل: آيا له خدايه به يوازې ښه شيان رارسي او بد شيان نه؟ خو له بلې خوا ئې داسې معرفي کوي چې په الله تعالی باندې سخت اعتراض لري چې ولې ئې له کړاوونو سره مخامخ کړی!! خو قرآن د ايوب عليه السلام په هکله فرمايي:

¼çq9 $Zöf GŐ$Ì ÇÑÌÈ šú üÏq 9$Šmö |MR&r žÎØ 9$ÓÍ_¡ B ’ô yç/‘ 3“ Š$R ö) šU q/&r

3“ •ò2 Ër $RÏ‰Ÿä ôÏB Þzq‘ ógèB Nßg=Ë r ¼ã#d& çY•?#är ‘Ê `B ¾Ïî $B $Yø±3ù

ÇÑÍÈ ûïÏ‰Î»èù الانبياء: ۸۳-۸۴

او ايوب درياد کړه چې کله ئې خپل رب ته داسې دعا وکړه: ما ته تکليفونه رارسېدلي او ته تر هر رحم کوونکي ډېر مهربان يې! نو د ده دعا مو قبوله کړه او هغه کړاو مو ترې دفع کړ چې پرې اخته شوی وو، د ده کورنۍ مو ورکړه او له مثل سره ئې، زمونږ له لورې د يوې پېرزوينې په توګه او عابدانو ته د يوه تذکار او يادونې په توګه.

ګورئ چې دلته ايوب عليه السلام د الله تعالی د واقعي بندګانو لپاره د يوې بېلګې په توګه معرفي شوی خو بايبل له يوې خوا ده ته دا خبره منسوبوي چې وئې ويل: د مور له رحمه لوڅ دنيا ته راغلم او لوڅ به ځم، خدای راکړي وو او خدای واخيستل، د خدای نوم دې مبارك وي!! خو له بلې خوا ليکي چې په دې وخت کې ايوب پاڅېدو، له ډېره ويره ئې خپلې جامې څيرې کړې، د سر وېښتان ئې وخرييل او د خدای په وړاندې په خاورو کې ورغښت!!! يوه کس ته په يوه وخت کې دا دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې منسوبول صریح تناقض دی.

قرآن د ده د مېړمنې په هکله فرمايي چې هغه هم نېك انسان، صبرناكه مېړمن او الله تعالی ته ډېره مخه كوونكې ښځه وه:

ÇÍÌÈ Ò #ïr& ÿ¼çR) ß‰ö6yèø9$# zN÷èÏiR #\Î/$|¹ çm»tR÷‰y`ur $¯RÎ) ... ص: ۴۱-۴۴

خو بايبل وايي چې هغې ايوب عليه السلام ته وويل: : آيا سره له دې چې خدای داټول مصيبتونه درباندې راوستل بيا هم ورته وفادار يې، په خدای لعنت ووايه او ومره!!

په يقين سره ويلی شو چې په اصلي انجيل كې به د ايوب عليه السلام يادونه په همغه توګه شوې وي چې په قرآن كې راغلې، خو د بايبل كمزوري ليكوال له هغه داسې بې محتوی قصه جوړه كړې، كه د بايبل ليكوال په دې قصې كې د قرآن اسلوب غوره كړی وی، ايوب عليه السلام ئې د صبر او قناعت بېلګه، مېرمن ئې د وفادار دوست په توګه، زامن او خپلوان ئې د بې وفا خپلوانو او دوستانو په توګه او دا څلور كسان ئې داسې انځور كړي وی چې يو ئې د مصيبتونو او كړاوونو په وخت كې په مصيبتونو اخته دوست ملامتوي او مصيبتونه د ده د اشتباهاتو او ګناهونو نتيجه ګڼي، بل ئې له كړاوونو د وتلو لپاره د غلطو لارو چارو غوره كولو ته هڅوي او بل ئې په خپلو كړنلارو كې تجديد نظر ته تشويقوي، د قصې په ترڅ كې ئې د شيطان ونډه ښه تمثيل كړې وی او الله تعالی ئې هغسې معرفي كړی وی چې له هغه سره ښايي، نو دا كتاب به د بايبل تر ټولو غوره او مفيد كتاب وو، خو متأسفانه هغه اشتباه كړې او قصه ئې په ناسم لوري غزولې ده.

- د بايبل د نظر په خلاف قرآن شيطان داسې معرفي كوي چې كار ئې يوازې د انسان وسوسه كول، ګناه او بد كار ته هڅول، بد عزايم او غلط افكار ئې په سينه كې راپيدا كول دي، نه پر انسان څه تسلط لري او نه د تاوان او ضرر رسولو توان.
- د حوادثو، مصيبتونو او پېښو په هكله څلور نظريې وړاندې كيږي:

۱. يوه د بايبل دغه نظريه چې وايي: په انسان باندې چې كوم مصيبتونه راځي، دا د شيطان كار دی، خدای شيطان ته دا اجازه وركوي چې انسان له كړاوونو او مصيبتونو سره مخامخ كړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲. بله دا چې انسان د خپلو ګناهونو په سبب له مصیبتونو سره مخامخ کېږي، هر په مصیبت اخته انسان په حقیقت کې یو ګناهګار انسان دی!! دا ځکه چې مصیبتونه یوازې یو لامل لري او هغه د انسان ګناه ده او بس.

۳. دریمه نظریه هغه ده چې وایي: ټولې پېښې تصادفي حوادث دي، که دا ستر ستر طوفانونه دي، که سیلابونه، که زلزلې او وچ کالي او که وړې وړې پېښې، د یوه انسان له عادي بیمارۍ نیولې تر هغو لویو لویو پېښو چې په میلونونو خلك ترې متاثره شي، دا ټول طبیعي اسباب او عوامل لري، د خلکو له کړو وړو او ګناهونو سره ئې هیڅ تعلق نه شته، هم ګناهګار نیسي او هم بې ګناه، نه ئې د انسان بد عمل په راتلو کې څه ونډه لري او نه ئې ښه عملونه په مخنیوي کې.

۴. خو قرآن فرمایي چې د ښه او بد، راحت او مصیبت، نعمت او نقمت پرېکړه د الله تعالی له لوري کېږي، نه شیطان په دې کې څه تصرف او مداخله کولی شي او نه په ځمکې او آسمان کې له الله تعالی پرته بل څوك. د هرې پېښې پرېکړه د الله له لوري کېږي، هره حادثه د هغه په اراده رامنځته کېږي، الله نه په چا ظلم کوي او نه د عدالت خلاف پرېکړه، له هر فرد او ټولنې سره همغه څه کوي چې د عدالت له مخې ئې مستحق وي، نه ستر ستر حوادث تصادفي پېښې دي او نه واړه واړه مصیبتونه، کله د انسان بد عملونه د دې مصیبتونو د راتلو لامل وي او نېك عملونه ئې د تم کېدو باعث او کله الله تعالی غواړي د مصیبتونو په ترڅ کې انسان وروزي، کمال ته ئې ورسوي او هغه استعدادونه په کې راوېښ او ځلانده کړي چې یوازې له کړاوونو سره د مخامخ کېدو په صورت کې په انسان کې وده کوي، لکه هغه ماشوم چې د لوړې ځل لپاره په خپلو پښو تګ زده کوي نو په وار وار لوېږي او لټېږي او په همدغو لوېدلو او لټېدلو کې د ده روزنه کېږي، ډېر څه ورښودل کېږي، هډوکي ئې مضبوطېږي او په لوړو ژورو کې د تلو هنر زده کوي.

قرآن فرمایي:

ÇÌÈ ÈŸÏ. `ã (qãèŠr Ó=ŠŸ‰t Ý6¡. $Jî ùp6ŠÅ B `ÏB Nà6 7» ¹ & $Br الشوری: ۳۰

او په کوم مصیبت چې تاسو اخته کېږئ نو دا ستاسو د خپلو لاس ته راوړنو په وجه دی او له ډېرو ئې (الله) تېرېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا آیت په ډېر صراحت او قاطعیت سره وايي چې مصیبتونه ستاسو د کړو وړو په سبب راځي او دا چې دا ستاسو د ګناهونو یوازې د یوې برخې سزا ده، که الله عفو ونه کړي او له تاسو سره د فضل او عفوې په ځای د عدل له مخې معامله وکړي نو تر دې به ئې ستر ستر مصیبتونه درباندې نازل کړي وو.

همدا راز فرمايي:

Òšîæ äó« ê2î ª! $ ¼çµÏ‰öku «! $Î.`Bsã`Br «! $Èbøîï zvÎ) p6šÅB `ÏB >$¹&$B

ÇÊÊÈ التغابن: ۱۱

هیڅ مصیبت نه راځي مګر د الله په إذن سره او څوك چې پر خدای ایمان لري، زړه ئې ورهدایت کړي او الله په هر څه ښه پوه دی.

دا آیت هم په ډېر تأکید او قاطعیت سره وايي چې هیڅ مصیبت په خپل سر او تصادفي نه راځي، د الله په حکم او إذن راځي، د ایمان خاوندان ئې په وجه او حقیقت پوهېږي او په دې هکله ئې الله زړونه روښانه کوي او له شك او اعتراض نه ئې خوندي ساتي.

مسلمانانو ته په دې هکله داسې لارښوونه کوي:

šc qãBsß$Gß$Ž2 qGŠùü «! $’?ãr $Z99qB qèd $Z9 ª! $=FŸ2 $B žwÎ) $Z;‹ÅÁã`©@è

ä3?šÅ ãb& Ñä3î ß È /ŽIR ßtur È šÏ^ó¡ßs9$ “ ‰n÷Î) wÎ) $Zî šc qÁ/•? ö@d ö@è ÇÊÈ

ÇÎÊÈ šc qÁÎ/ŽIB Nà6 èB $RÎ) (þ qÁ/ŽIù $Y/‰ÏŠ `Î#ƒ ýýÎ‰Zã ïÆ ÏB 5>#‹èÎ ª! $

التوبة:۵۱-۵۲

ووایه: له هغه څه پرته چې الله راته لیکلي هیڅکله څه نه رارسي ، هغه مو مولا دی او مؤمنان خو باید پر الله توکل وکړي، ورته ووایه: آیا مونږ ته له دوو نه د یوې ښیګړې پرته د بل څه انتظار لرئ او مونږ خو ستاسو لپاره یا دې ته سترګې په لاره یو چې الله مو له خپل لوري په کوم عذاب اخته کړي او یا زمونږ په لاس، نو انتظار وکړئ چې مونږ هم درسره انتظار کوونکي یو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مبارك آيتونه هم په پرېکنده ډول وايي چې هيڅکله کوم داسې مصيبت نه دررسېږي چې الله تعالی له مخکې نه وي درته ليکلی، که دا مرګ ژوبله وي، په جګړې کې ماتې وي، يا کوم بل مصيبت، مؤمنان به په خدای توکل کوي، د مصيبتونو په اړه به هيڅکله دا شك نه کوي چې دا په خپل سر او د الله تعالی له عادلانه پرېکړې پرته نازل شوي. قرآن د يوې داسې ډلې يادونه کوي چې ورته وويلی شو: لاسونه مو راتم کړئ، لمونځ وکړئ او زکات ورکړئ، خو کله چې پر دوی جهاد فرض کړی شو نو ځينې ئې له خلکو نه داسې وېرېدل لکه له الله نه او يا تر دې هم سخته وېره او ويل ئې: ای زمونږ ربه! ولې دې پر مونږ جنګېدل فرض کړل؟ ولې دې تر يوې نږدې نېټې ونه ځنډولو؟ الله تعالی وفرمايل: دوی ته ووايه چې د دنيا متاع خو وړوکی شی دی او آخرت غوره دی، د هغه لپاره چې تقوا ئې غوره کړه او د بڅرکي په اندازه به پر تاسو تېری ونه شي، چې چېرې وئ مرګ به مو بيا مومي، که څه هم په دنګو کلکو ماڼيو کې وئ، او ورپسې د مصيبت په اړه فرمايي:

p¥ĥ™ NgõÅ ê bĵr «ł $Ï‰ZÄ ôB ¾ĺÉd (q8qà)ƒ pZ ¡ m NgõÅ ê bĵr

Ÿ Qö)$ãwàd É$Jù «ł $Ï‰ZÄ ôB @ä ôè 8Ï‰ZÄ ôB ¾ĺÉd (q8qà)ƒ

$Br «ł $ `Üù pZ ¡ m ôB 7 /$ ¹ & $B ÇĐÑÈ $Z‰n bq3)öƒ brŠ3ƒ

«ł $Ŝ 4".r Zwqß‘ Ä $Z=9 7 »Yù™ör 7 ÅÿR `Üù p¥ĥ™ `B 7 /$ ¹ &

النساء: ۷۸-۷۹ ÇĐÈ #‰‹Í -

او چې کومه ښېګړه ئې په برخه شي نو وايي: دا خو د الله له لوري ده، خو که کړاو ئې په برخه شي نو وايي: دا خو له تا څخه دی، ورته ووايه: ټول د الله له لوري دي، په دې خلکو څه شوي چې په هيڅ خبرې نه پوهېږي. له ښېګړې چې څه ستا په برخه شي نو د الله له لوري ده او چې کړاو او ستونزه درورسېږي نو هغه په خپله ستا لخوا ده، ته خو مو خلکو لره يو استازی لېږلی يې او الله د شاهد په حيث کافي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې قرآن مصیبتونه د الله تعالی له لوري ګڼي، د ګټې او تاوان پرېکړه هغه ته منسوبوي، ښېګړه د ده پېرزوینه او کړاو د انسان د عمل سزا بولي، کله ئې د مرګ په څېر یو فطري بهیر ګڼي چې پرېکړه ئې الله تعالی کوي او د انسان ښه یا بد عمل هیڅ اغېز پرې نه لري او کله ئې د انسان د عملونو پایله او سزا.

بایبل له دې وروسته د هغو څلورو کسانو خبرې رااخلي چې ایوب علیه السلام ته راغلي، د ده دردناکه وضعه ئې لیدلې، د ده شکایتونه ئې اورېدلي او ده د شکایتونو په اړه ئې خپل نظر وړاندې کړی، لیکي:

درې دوستان ئې خوا ته راغلل، الیفاز تیماني، بلدد شوحي او سوفر نعماتي،... د ده دردونو ته په پام سره ئې اووه ورځې (بیا هم اووه!!) له څه ویلو پرته د ده په خوا کې تېرې کړې... ایوب په شکایت کولو پیل وکړ، وئې ویل: په هغې ورځې هم لعنت چې زه په کې دنیا ته راغلم او په هغې شپې هم چې زه د مور په رحم کې پیدا شوم، کاش دا ورځ د تل لپاره هېره شي، د خدای له یاده هم ووځي!! ... محوه شي او نور نو د میاشتې په ورځو کې حساب نه شي!! ... په دې شپې لعنت ووایئ چې زما د زېږېدو سبب شوه او له دغو مصیبتونو سره مخامخ شوم، ولې په دې ورځ مړ نه شوم؟!! ... کاش مړ پیدا شوی وی...ځکه د مرګ په دنیا کې انسان آرامه وي او د شریرو خلکو له ځورونو خوندي، زنداني د زندان د ساتونکي چیغې نه ځوروي، غني او فقیر یو شانې وي، غلام د ارباب له لاسه آزاد وي، ... ولې باید پر هغو خلکو د ژوند رڼا ولګېږي چې په بدبختۍ کې ژوند کوي؟ ولې هغو خلکو ته مرګ نه راځي چې د مرګ په انتظار کې دي، داسې لکه څوک چې د ګنج په لټه کې وي؟ ...

ګورئ چې دلته ایوب علیه السلام داسې ښودل شوی: له خپل پیدا ښته بې زار، مرګ تر ژوند غوره ګڼي او تمنا ئې کوي، د هغو خلکو په پېدا کولو اعتراض لري چې بدمرغیو کې ژوند کوي!! دا خبرې نه له یوه پیغمبر سره ښایي او نه له یوه صابر بنده سره، دا یوازې د یوه شاکي او بې صبره بنده خبرې کېدی شي.

بایبل د هغو شکایتونو په اړه چې ایوب علیه السلام ته ئې منسوب کړي، د ده د یوه دوست غبرګون داسې انځوروي: الیفاز تیماني وویل: ایوبه! اجازه راکوې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو خبرې وکړم، ځکه نور نو چوپ نه شم پاتې کېدی، تا مخکې خلکو ته ویل: چې پر خدای توکل وکړئ، کمزورو ته دې ډاډ ورکاوو او د دوی زړونه دې مضبوطول، ستا په څېر نېك سړی باید په داسې حالت کې خپل اعتماد له لاسه ورنه کړي او ناامېده نه شي... لږ فکر وکړه آیا تراوسه دې لیدلې چې کوم نېك او بې ګناه سړی هلاك شوی وي؟ تجربې ښودلې: چې څه کرې هغه به رېبې!! ... یوه شپه چې په ژور خوب ویده وم، ناڅاپه مې یو غږ تر غوږ شو او یو حقیقت راته څرګند شو، د روح حضور مې احساساوو خو نه مې لیدله، وېرې اخیستی وم... په هغه وحشتناك سکوت کې مې دا زمزمه واورېده: آیا خاورین انسان کولی شي د خالق خدای په نظر کې بې ګناه وي، حتی د آسمان فرښتې هم د خدای له نظره پاکې نه دي!!!.... انسان بې موجبه او بې علته په بلا او بدبختۍ نه اخته کېږي، د بدبختۍ چینه په خپله له انسانه راخوټېږي، که زه ستا په ځای وی خپل مشکلات به مې خدای ته وړاندې کړي وو، ځکه خدای عجیب عجیب کارونه او خارق العاده معجزې ترسره کوي... هغه باران وروي، فقیران او مظلومان ژغوري او ظالمان او بدکاران له بدو پایلو سره مخامخ کوي...هغه څوك نېك مرغه دی چې خدای ئې تنبیه کړي، د هغه په تنبیه مه غمجنه کېږه، که تا ټپي کړي نو د ټپونو علاج دې هم کوي او له هرې بلا دې ژغوري!! ... حیوانات به ضرر نه شي دررسولی، له قحطۍ او جګړو به وېره نه لرې، کور به دې خوندي وي او څه به دې نه غلا کېږي، نسل به دې د وښو په څېر زیات شي، بریالی به له دنیا ولاړ شې... تجربې ما ته ثابته کړې چې دا خبرې حقیقت لري، نو زما نصیحت واوره!!

که لږ ځیر شو نو د ایوب علیه السلام د دې دوست ډېرې خبرې به هغسې ومومو چې له دیني ارشاداتو سره سمون خوري، خو څو اساسي اشتباهات په کې لیدل کېږي: د مصیبتونو یوازنی لامل د انسان ګناه ګڼي او ګناه ته هومره عمومیت ورکوي چې فرښتې هم نه ترې مستثنی کوي، د ده د خبرې معنی دا ده چې هر په مصیبت اخته انسان ګناهګار دی او دا خبره حقیقت نه لري، ډېر ښه خلك هم په مصیبتونو اخته شوي او ډېر بد خلك هم په دنیا کې د خپلو ګناهونو له سزا نه خوندي پاتې شوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل دې کس ته د ایوب علیه السلام ځواب داسې ګڼي: (که تاسو توانېدی شوی چې زما غمونه وتلئ نو درته معلومه شوې به وه چې د ساحل تر شګو هم درانه دي، د همدې لپاره مې خبرې تندې او ترخې دي، قادر خدای زه په خپلو غشو ویشتلی او پر ځمکې غورځولی یم، د ده زهرجن غشي زما په زړه کې ننوتي، ... حیوان هغه مهال چیغې وهي چې وږی وي.... کاش خدای زما هیله ترسره کړي او ومرم!! که پوهېدی چې دا کار کوي نو له دې ټولو دردونو سره سره به خوښ وم، ما هیڅکله د خدای له اوامرو سرغړاوی نه دی کړی، څنګه کولی شم دا حالت وزغمم، ... انسان باید د خپل عاجز دوست په اړه مهربان وي... زه ستاسو په دوستۍ باور نه لرم، ځکه تاسو د هغه ویالې په څېر یئ چې په دوبي کې اوبه په کې بهېږي او په ژمي کې وچه وي، کاروانیان د خپلې تندې د رفع کولو لپاره ورشي خو اوبه په کې ونه مومي او له تندې ومري...زه هم له تاسو ناامېده شوی یم، تاسو زما د وضعې له لیدو وېرېږئ، دې ته تیار نه یئ چې زما مرسته وکړئ...آیا له تاسو مې غوښتي چې له دښمنانو مې وژغورئ؟ یوازې یو منطقي ځواب درنه غواړم: ما ته ووایئ چې څه غلطي او ګناه مې کړې؟ آیا په دې دلیل مې ملامتوئ چې له ډېرې ناامېدۍ مې بې ارادې چیغې وهلې دي؟ ما مه محکوموئ ځکه بې ګناه یم!!... زما بدن له پرهارونو او چینجو ډک دی،... پرېږدئ چې خپل غمونه بیان کړم، اې خدایه! آیا زه یو وحشي ځناور یم چې په بند کې دې اچولی یم؟! حتی هغه وخت هم چې په خپل پالنګ سر ږدم چې په خوب سره څو شیبې غمونه هېر کړم، ته مې د تورې شپې په هولناکې تیارې سره وېروې!! ... زه له ژونده بې زاره یم، په دغو څو ورځو کې چې زما له ژونده پاتې دي ما خپلې مخې ته پرېږده!!... اې خدایه چې د بندګانو د عملونو شاهد یې! آیا زما ګناه تا ته کوم تاوان دررسولی؟ ولې دې زه په خپلو غشو په نښه کړی یم؟... ولې زما ګناه نه بخښې؟...)

دلته ایوب علیه السلام ته داسې خبرې منسوب شوې چې د شکوې او شکایت انتهاء ورته ویلی شو، ځان بې ګناه ګڼي، د الله تعالی په پرېکړې او پر هغه مصیبت چې دی ئې پرې اخته کړی سخت اعتراض لري، د مرګ تمنا کوي، له خپلو دوستانو دا ځواب غواړي چې الله تعالی په کومې ګناه نیولی؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلدد ځواب ورکوي:

اې ايوبه! تر کله به دا خبرې کوې؟ ستا خبرې هسې بابوزې دي، آيا قادر خدای عدالت تر پښو لاندې کوي؟ زامنو دې ګناه وکړه او خدای په حقه سزا ورکړه، خدای ته دعا وکړه، که پاك او ښه سړی يې نو خدای به ستا دعا قبوله کړي، برکت به ستا د کورنۍ په برخه کړي، دومره څه به درکړي چې ستا مخکنی ژوند به د هغه په پرتله هيڅ وي، له سپين ږيرو وپوښته چې له خپلو تجربو دې خبر کړي، مونږ هومره ژوند نه دی کړی چې په هرڅه پوه شو، د مخکنيو له پوهې او حکمت نه څه زده کړه، هغوی به درته ووايي: څوك چې خدای هېر کړي نااميده شي، بې خدايه خلك داسې وي لکه څوك چې د غنې ځالې ته پناه وړي، که تکيه پرې وکړي لوېږي او که ځان ترې راځوړند کړي نه يې شي ساتلی، ... پوه شه چې خدای خپل نېك بندګان يوازې نه پرېږدي او بدکاران نه بريالي کوي...)

د بلدد د ځواب اساسي ټکي دا دي: زامنو دې ګناه کړې وه او خدای مناسبه او عادلانه سزا ورکړه، که ته پاك يې نو خدای ته دعا وکړه خدای د پاکانو دعا قبلوي، له کړاوونو به دې وژغوري،

ايوب ځواب ورکړ:

په دې خبرو پوهېږم، .. خو ما ته ووايئ چې انسان څنګه کولی شي د خدای له لوري ښه وګڼلی شي؟ که وغواړي له هغه سره بحث وکړي نه شي کولی چې له زرهاوو پوښتنو نه يې يوې ته ځواب ووايي!! ځکه چې خدای پوه او ځواکمن دی او هېڅوك يې مقابله نه شي کولی!! ناڅاپه غرونه خوځوي او په غصې سره يې رانسکوروي او د ځمکې ستنې لړزوي، ... عجيب کارونه کوي... زما تر څنګ تېرېږي خو زه يې نه وينم، هر څه چې وغواړي له ځان سره يې وړي، څوك پرې دا اعتراض نه شي کولی چې دا څه کوې؟... زه څوك يم چې مجادله ورسره وکړم... حتی که هغه مرستې ته راوبلم او راشي، پوهېږم چې زما خبرې نه اوري، لوخړې به راولېږي، ما به وځپي او هسې به زما پرهارونه رازيات کړي، څوك کولی شي عادل خدای محکمې ته احضار کړي؟!! که څه هم زه بې ګناه يم، دا ما ته اهميت نه لري، خدای هم ګناهګار له منځه وړي او هم بې ګناه!! کله چې يو بې ګناه په کوم مصيبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخته شي او وئې وژني، خدای پرې خاندي!! خدای دنیا د ګناهګارانو لاس ته ورکړې!! هغه د قاضیانو سترګې ړندې کړې دي تر څو عدالت ونه شي کړی!! که دا د خدای کار نه وي نو د چا کار دی؟! غواړم ښاد اوسم او خپل غمونه هېر کړم خو نه شم کولی، وېرېږم چې خدای به مې په بل غم اخته کړي، ځکه پوهېږم چې ته ما بې ګناه نه شمېرې، نو که په هر صورت کې زه ګناهګار یم زما هڅې به څه ګټه ولري؟!! ته د انسان په څېر نه یې چې ځواب درکړم یا محکمې ته درسره ولاړ شم، کاش زمونږ تر منځ کوم شفیع وی چې سره پخلا کړي ئې وی، هغه مهال به تا زما له تنبیه کولو لاس اخیست او ما به له تا وېره نه درلوده!! اې خدایه! ما مه محکوموه، فقط راته ووایه چې ما څه کړي چې داسې چلند راسره کوې؟! آیا ستا له نظره دا سم کار دی چې پر ما ظلم وکړې او هغه انسان سپك او ذلیل کړې چې تا په خپله پیدا کړی او بدکارانو ته خوښې او سوکالي ورپه برخه کړې؟!! ... تا پیدا کړم، تا ژوند راکړ، تا ستر کړم، تا وروزلم،... خو له دې ټولو سره سره له اوله ستا په اړه دې فکر کې وم چې که زه ګناه وکړم نو ته به مې نه بخښې او له منځه به مې وړې!! څومره بې وزلی انسان یم، که سم کار وکړم مهم نه ګڼل کېږي، خو که وړوکې ګناه وکړم سملاسي تنبیه کېږم، که وغواړم له ځمکې پاڅم نو د زمري په څېر راباندې برید کوې او خپل قدرت ښیې، ... نو ولې دې زه پیدا کړم؟!! ...

دلته هم ډېرې ناسمې او د ایوب له شأن نه ډېرې لرې خبرې هغه ته منسوب شوې، له خدایه کاملاً نا امیده ښودل شوی، غواړي محکمې ته ئې بوځي، ځان بې ګناه ګڼي خو وايي چې دا هیڅ اهمیت نه لري ځکه خدای هم بې ګناه وژني او هم ګناهګار نو بې ګناهي څه ګټه لري؟!! وایي خدای هغه وخت خاندي چې یو بې ګناه انسان په مصیبت اخته کړي او وئې وژني، خدای دنیا د ګناهګارانو په لاس کې ورکړې، په دې اعتراض لري چې خدای ولې هغه انسان سپکوي چې ده په خپله پیدا کړی، ولې بدکارانو ته سوکالي ورپه برخه کوي؟ که د بایبل لیکونکي دا خبرې بل چا ته منسوب کړې وی او ځواب ئې د ایوب لخوا ورکړی وی، نو د منلو وړ وو، خو داسې خبرې یوه پیغمبر ته منسوبول چې الهي ادیان ئې د کافرانو ناسمې انګېرني او غلطې خبرې ګڼي او ځواب ئې وايي، د بایبل د لیکوال مشوش

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذهن په ګوته کوي، که تاسو قرآن ته مراجعه وکړئ نو وبه ګورئ چې داسې وېناوې کافرانو ته منسوبوي او ځواب ئې وايي، قرآن مرګ ته د سزا په سترګه نه ګوري بلکې يو فطري بهير ئې ګڼي، هم ښه انسان مري او هم بد، قرآن فرمايي چې الله تعالی د ځمکې اقتدار صالحانو ته سپاري نه ګناهګارانو ته، که چېرې ګناهګاران اقتدار ترلاسه کړي نو دا د الله تعالی د مرضي خلاف حالت دی، دا حالت د انسانانو د خپلو غلطو تصرفاتو او ګناهونو نتيجه ده، الله تعالی انسان آزاد او د اختيار خاوند پيدا کړی، ده له خپل اختيار نه غلطه استفاده کړې او دا حالت ئې راپيدا کړی، يوه د ظلم لار غوره کړې او بل ظلم ته تسليم شوی، الله تعالی نه په دې راضي کېږي چې څوك ظلم وکړي او نه په دې چې څوك ظلم ته تسليم شي او د ظالم ملګرتيا وکړي. الله تعالی په دې نه راضي کېږي چې څوك په مصيبتونو اخته شي، برعکس له مصيبتونو نه د انسان ژغورل خوښوي او خپلو صالح بندګانو ته امر کوي چې په مصيبتونو د اخته انسانانو مرسته وکړي، دوی ته فرمايي: وږې، تږې او لوڅ ته خوراك، څښاك او جامه ورکول داسې وګڼئ لکه چې ما ته مو راکړي وي، د مظلوم ملګرتيا داسې وشمېرئ لکه چې زما مرسته مو کړې وي، قاضي ته د عدالت کولو امر کوي، د ده بې عدالتي د دې لپاره نه ده چې خدای غواړي همداسې وشي، يوه مظلوم ته د ظالم قاضي په لاس سزا ورکړي او په دې سزا خوشحاله کېږي، ظالم قاضي د الله تعالی د حکم او رضا خلاف عمل کړی، له هغه اختياره ئې غلطه استفاده کړې چې الله تعالی هغه ته د نورو انسانانو په څېر ورکړی، که له ظالم او مظلوم نه دا اختيار سلب شي بيا خو انسان د تيږې او ونې په څېر په يوه محکوم او مجبور مخلوق بدلېږي!! څوك چې د انسان د بدو کارونو په وجه په هغه خدای اعتراض کوي چې انسان ئې پيدا کړی!! او هغه ته اختيار او د ښه او بد له منځه د يوه د غوره کولو واك ورکړی، هغه د سطحي نظر خاوند دی، د قضيې يوه اړخ ته ئې کتلي، د انسان ښېګړې ئې له پامه غورځولې، دې ته ئې پام نه دی کړی چې دا د انسان د هغه اختيار نتيجه ده چې په سبب ئې انسان ته پر ټولو مخلوقاتو شرف او غوره والی ورپه برخه شوی، د همدې اختيار په سبب هغه ترملائکو هم غوره ګڼل شوی. چا چې يو ډېر حساس کمپيوټر جوړ کړی، داسې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلګه ئي نه موندل کېږي، اتیا په سلو کې خلك ترې د نېکو مقاصدو لپاره استفاده کوي او شل په سلو کې ئې د غلطو مقاصد لپاره کاروي، آیا سمه ده چې د کمپیوټر جوړوونکی ملامت کړو او د اعتراض وړ ئې وګڼو؟!!

سوفر نعماتي ځواب ورکوي:

آیا دغو بې معنی خبرو ته باید ځواب ونه وایو؟ آیا ځوك کولی شي په ډېرو خبرو سره ځان تبرئه کړي؟ آیا ته دا ګمان کوې چې مونږ ځواب نه شو درکولی؟ کله چې ته پر خدای ملنډې وهې مونږ به خاموش پاتې کېږو؟ ته ادعا کوې چې خبرې دې سمې دي او هیڅ ګناه دې نه ده کړې، خو کاش چې خدای خبرې کولی او ویلي ئې وی چې ستا په اړه ئې نظر څه دی؟ کاش خدای داسې څه وکړي چې ته خپل ځان هغسې وګورې چې یې، دی په ټولو هغو کارونو پوه دی چې تا کړي، په دې پوه شه چې خدای تر هغه څه لږ سزا درکړې چې ته ئې مستحق یې!! آیا ته د خدای له ارادو خبر یې؟ ... ته په خپل عقل سره د هغه په وړاندې څه کولی شې؟ کله چې خدای غواړي تا محاکمه کړي نو باید مخالفت ونه کړې، هغه پوهېږي چې ځوك ګناهګار دی...نو خپل زړه پاك کړه، خدای ته لاسونه اوچت کړه، ګناهونه له ځانه لرې کړه او له بدو کارونو لاس واخله، ترڅو وتوانېږې چې خپل سر له شرمه رااوچت کړې او په جرأت او اطمئنان سره ودرېږې!!... خو پوه شه چې د ګناهګار لپاره له مرګه پرته د تېښتې بله لار نه شته!!

ایوب ځواب ورکوي:

آیا دا ګمان کوئ چې عقل کل یئ، که ومرئ نو حکمت به هم له تاسو سره یو ځای مري؟ زه هم ستاسو په څېر د فکر او عقل خاوند یم.... هغه به ځوك وي چې په دې خبرو نه پوهېږي؟ زه هغه یم چې یو وخت به مې دعا کوله او خدای به قبلوله، خو اوس د خپلو دوستانو د خندا یم، هو یو رښتونی او صادق انسان د خندا وړ ګرځېدلی!! خو هغه چې سوکاله ژوند لري، بې وزلي سپکوي، ځورېدلي سپك ګڼي، غله، خدای نه پېژندونکي ځواکمنان، چې په خپل ځواك متکي دي نه پر خدای، خوندي دي او سوکاله ژوند لري!! ستاسو په دې خبرو خو نه یوازې هر انسان بلکې حیوانات او مارغان، ځمکه او سیندونه هم پوهېږي!! که له هر یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه وکړئ نو درته وبه وایي چې دا هر څه خدای پیدا کړي او د هر ژوي ژوند د ده په واك كې دی، لکه څنګه چې زما خوله د خوندور خوراك په خوند پوهېږي، همداراز کله چې حقیقت اورم زما غوږ ئې تشخیصوي. تاسو وایئ چې مشران او عمر خوړلي د حکمت او تجربې خاوند وي او په هر څه پوهېږي، خو حقیقي حکمت او قدرت له خدای سره دی یوازې هغه پوهېږي چې څه باید وکړو. د پوه مشاورانو پوهه ترې واخلي او احمق ترې جوړ کړي، پاچایان غلامان کړي، کاهنان ذلیل کړي، ځواکمن رانسکور کړي، له سپین ږیرو بصیرت واخلي او له خوله ورو بلاغت او فصاحت، رڼا په تیاره بدله کړي، ... کاش ما په خپله مخامخ له خدای سره خبرې کولی شوی، ځکه چې تاسو حقیقت په درواغو پټوئ، تاسو دروغجن طبیبان یئ، که مو حکمت درلودی نو دا خبرې به مو نه کولې!!

اوس زما دلایلو ته غوږ شئ: آیا دې ته اړ یئ چې د خدای په عوض خبرې وکړئ او هغه څه ده ته منسوب کړئ چې هغه نه دي ویلي؟ غواړ ئ د ده په پلوي حق تحریف کړئ؟ ... آیا ګمان کوئ چې خدای هم د انسانانو په څېر غولولی شئ؟ آیا له خدایه نه وېرېږئ؟ ستاسو ویناوې د یوه توت په اندازه هم ارزښت نه لري، ستاسو استدلال د زوړ د ېوال په څېر سست دی،... زما خبرو ته ځیر شئ: زما دعوا دا ده چې زه هیڅ تقصیر نه لرم، څوك کولی شي په دې هکله له ما سره بحث وکړي؟ که تاسو ثابته کړه چې زه ګناهګار یم نو له ځانه به دفاع نه کوم، پرېږدئ چې ومرم!!... خدایه! ما ته ووایه: څه خطا مي کړې؟!! زما ګناه راوښییه، ولې له ما مخ اړوې؟ زه څه یم چې ما خپل دښمن ګڼې؟ یوه پاڼه، یو خس، ما تورنوې او زما دځوانۍ حماقتونه زما مخې ته ږدې، ... اې خدایه! آیا له ضعیفو انسانانو سره باید داسې سخت چلند وکړې او له دوی وغواړې حساب درکړي، څنګه دا انتظار لرې چې له یوه ناولي شي نه پاك شی راووځي؟ د ده عمر دې له مخکې ټاکلی‌او دی نه شي کولی بدل ئې کړي، نو خپلې قهرجنې سترګې ترې واړوه او پرېږده چې څو ورځې آرامه او سوکاله تېرې کړي!!... ای کاش زه دې تر هغه د مړو په څنګ کې پټ کړی وی چې ته غصه یې او له هغه وروسته دې درپه یاد کړی وی!! ... ته د انسان هیلې شنډې کړې، ناتوانه ئې کړې، زوړ او عمر خوړلی ئې کړې او د مرګ کومي ته ئې ولېږې، که ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زامن عزت او سرلوړي ته ورسي نه ترې خبرېږي او که له خوارۍ سره مخامخ شي هم نه ترې خبرېږي، يوازې غمونه د انسان په برخه شوي!!...

الیفاز تیماني ځواب ورکوي:

اې ايوبه! مونږ ګمان کاوو چې ته يو هوښيار انسان يې، خو احمقانه خبرې دې له خولې وځي...هيڅ هوښيار انسان په داسې پوچو خبرو له ځانه دفاع نه کوي، آيا له خدايه نه وېرېږې؟ ستا خبرې ستا ګناهونه څرګندوي، ... په کار نه ده چې زه دې ملامت کړم ستا خبرې په خپله تا ملامتوي!!... مونږ د خدای له لوري په نرمۍ درسره خبرې کوو خو ته له غصې سور اوښتی يې، ... ته د خدای په ضد خبرې کوې!! ته ځان هومره پاك ګڼې چې د ځمکې پر سر ستا سيال نه موندل کېږي، خو خدای حتی په فرشتو هم اعتماد نه لري، د ده له نظره فرشتې هم پاکې نه دي، انسان خو لرې پرېږده چې ګناه د اوبو په څېر په سر اړوي! له ما واوره چې خبرې مې د هوښيارو مشرانو خبرې دي: شرير سړی به په ټول عمر کې له کړاوونو سره مخامخ وي، هيبتناك غږونه به ئې ترغوږ کېږي، هغه وخت چې د امنيت ګمان به کوي ناڅاپي به د يرغلګرو تر بريد لاندې راشي، د وژل کېدو له وېرې به په تياره کې له خپله کوره د وتلو جرأت نه شي کولی، د ډوډۍ لپاره به دا او هغه دروازه ټکوي، راتلونکې ته به ئې اميد نه وي، مصيبتونه او بدمرغۍ به ئې تر بريد لاندې نيسي، دا ځکه چې دی له خدای سره جنګېږي... شرير انسان که شتمن هم وي په پای کې به په ورانو او ويجاړو ښارونو او کورونو کې ژوند کوي او ټوله شتمني به ئې له منځه ځي، ...

ايوب ځواب ورکوي:

ما دا خبرې ډېرې اورېدلې دي، تاسو ټول مزاحم تسلي ورکوونکي يئ، آيا ستاسو دا بېهوده خبرې پای لري؟ چا مجبور کړي يې چې دا خبرې وکړئ؟ که ستاسو په ځای وی نو د تمسخر په ځای به مې داسې څه درته ويل چې مرسته مې درسره کړې وی او ستاسو غمونه مې راکم کړي وی ... اې خدايه! زه دې په داسې کړاوونو کې اچولی يم چې له پوستکي او هډوکو پرته څه نه دي راته پاتې او زما دوستان زما دا حالت زما د ګناهونو نتيجه ګڼي، خدای د دښمن په سترګه راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوري، خلك ملنډې راباندې وهي، خدای زه د ګناهګارانو په لاس کې ورکړی یم، دومره مې ژړلي چې سترګې مې سرې شوې، خو زه خپلې اوښکې د خدای په وړاندې تویوم، هغه ته زاري کوم چې د یوه دوست په توګه زما خبرې واوري، هیڅوك ما بې ګناه نه ګڼي، ځکه تا دا پوهه نه ده ورکړې چې زما مرسته وکړي، صالح خلك زما په لیدلو حیران شي، خو نېکان به په پای کې په بدکارانو بریالي شي،که ومرم نو قبر به لکه خپل پلار او چینجي به لکه مور او خور ومومم، زما هیلې به چېرې وي؟ آیا څوك ئې موندلی شي؟!! نه، زه او زما هیلې به په قبر کې ښخ شو. بلدد شوحي ځواب ورکوي: ... آیا دا انتظار لرې چې ځمکه ستا لپاره ولړزېږي او ډبرې راورغړي؟ د بدکار انسان څراغ مري، په هر کور کې چې شرارت وي تیاره به پرې حکومت کوي، د شریر انسان قدمونه سستېږي، په خپلې لومې کې ئې پښې ونښلي، وېره قدم قدم ورپسې وي، مصیبتونه خپل کومی ورته پرانېزي، مهلك مرضونه پرې برید کوي، جرړې ئې وچې شي، له منځه ولاړ او د هر چا هېر شي، دا مصیبتونه پر ګناهګارانو راځي پر هغو چې خدای نه پېژني!!

ایوب ځواب ورکوي: ولې ما نه پرېږدئ؟... که ما خطا کړې زما خطا تاسوته څه تاوان دررسولی؟ تاسو ځان تر ما ښه ګڼئ او زما دا وضعیت زما د ګناهونو نتیجه بولئ، حال دا چې زه خدای په دې مصیبتونو اخته کړی یم، ... زما خپلوان او دوستان ئې رانه لرې کړل، مېرمن مې رانه تښتي، ورونه مې زما وجود نه شي زغملی، اې دوستانو په ما رحم وکړئ، ولې تاسو هم د خدای په څېر ما ځوروئ، ... خو زه پوهېږم چې زما ژغورونکی ژوندی دی، په پای کې به پرځمکه ودرېږي، که مې بدن وروست هم شي خدای به وګورم، زه به ئې په خپلو دغو سترګو وګورم، څومره ښاېسته هیله!!...

سوفر ځواب ورکوي: تر دې زیات ستا خبرې نه شم زغملی، مجبور یم ځواب درکړم، ما په دې خاطر رټې چې تا ته مې ګناهګار ویلي، خو زه پوهېږم چې څنګه ځواب درکړم، آیا په دې نه پوهېږې چې له مخکې نه تراوسه تل د شریرانو نېك مرغي لنډه وي، که څه هم بدکار انسان سرلوړی او شمله ئې آسمان ته ورسي، ډېر ژر د خوشایو په څېر لرې وغورځولی شي، ... داسې چې خلك به ورته حیران شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا څه پرې وشول، ... زامن به ئې فقيرانو ته د سوال لاس اوږدوي او په زحمت سره به د خپل پلار پورونه ادا کوي، له زړښته مخکې به ومري، له شرارت نه به خوند اخلي، خو په ګېډه کې به ئې ګنده شي، له کومې تېر کړی ثروت به بېرته استفراغ کړي، نه به ئې هڅې ثمره لري او نه به ثروت خوښي ورپه برخه کړي، دا ځکه چې په فقيرانو ئې ظلم کړی او له خپل کور او ژوند نه ئې محروم کړي، کله چې د برياوو اوج او لوړو څوکو ته ورسي بدمرغي به ئې په برخه شي، خدای به خپل غضب پرې نازل کړي، ...يو په بل پسې به د عذابونو غشې او تورې پرې راپرېوځي، شتمني به ئې تباه شي، آسمان به ئې ګناهونه بربنډ کړي او ځمکه به پرې شهادت ورکوي، دا د بدکارانو هغه برخليك دی چې خدای ورته ټاکلی!!

ايوب ځواب ورکوي: ما ته غوږ شئ، ... زه له خدايه شکايت لرم نه له انسان نه، زما د بې تابۍ وجه همدا ده، ما ته وګورئ او له حيرته ګوته په غاښ کړئ، واقعيت دا دی چې بدکاران تر زړښته ژوندي وي او بريالي شي، زامن او لمسي ئې ستر شي او په خوا کې ئې راغونډ وي، کورونه ئې له هر خطر نه خوندي وي او خدای ئې نه مجازات کوي، رمې ئې ډېرېږي او زامن ئې خوشحاله او ساز او سرود ته نڅېږي، خپلې ورځې په راحت او سوکالۍ کې تېروي او آرام مري! په داسې حال کې چې نه د خدای په لټه کې وو او نه د هغه د لارې د پېژندو په لټه کې، شروران وايي: قادر مطلق څوك دی چې مونږ ئې عبادت وکړو ؟!! څه ګټه لري چې د دعا لاس ورته اوچت کړو ؟ ګناهګاران چې هر کار ته لاس کوي موفق وي، خو زه ما ورسره کار نه شته، تر اوسه څو ځلې داسې شوي چې د بدکارانو څراغ ومري او په بدمرغۍ اخته شي؟!! او څو ځله داسې شوي چې خدای سزا ورکړې وي؟... تاسو وايئ چې خدای د شريرانو زامن مجازات کوي! خو زه وايم چې خدای بايد په خپله شريران مجازات کړي، پرېږده چې د شرارت خوند په خپله وڅکي او د خپلو اعمالو سزا وګوري، کله چې انسان ومري نو د خپلې کورنۍ کوم حالت احساسولی شي؟ څوك کولی شي خدای دا ستر قاضي ملامت کړي؟ هغه هم بډايان او ځواکمنان هلاکوي او هم هغه چې په فقر کې ژوند کوي او هيڅکله ئې په خپل ژوند کې د خوښيو خوند نه دی څکلی، دواړه مري او ترخاورو لاندې کېږي او چينجي ئې خوري!! هيڅوك شرير

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك نه ملامتوي، له مرګه وروسته هم په درناوۍ سره ښخ کړی شي، پر قبر ئې ساتونکي وګمارل شي، د ښخېدو په مراسمو کې ئې ډېر خلك برخه واخلي، تاسو څنګه کولی شئ په خپلو پوچو او دروغجنو خبرو ما ته تسلي راکړئ؟!!

الیفاز تیماني ځواب ورکوي:

آیا له انسانه خدای ته کومه ګټه رسېږي،... که ته عادل او صادق وې آیا ګټه ئې خدای ته رسېږي؟ آیا که ته له خدایه وېرېدونکی وې خدای به تا مجازات کړي؟ هیڅکله نه؛ ستا مجازات د هغو بې شمېره ګناهونو په سبب ده چې تا په خپل ژوند کې کړي، تا به له خپل هغه پوروړي خپلې تولې جامې په ګرو کې اخیستې وي چې محتاج وو، تږې ته دې اوبه نه دي ورکړي، وږی دې نه دی موړ کړی، که څه هم شتمن وې او ډېر ثروت دې درلود، کونډې دې تش لاس له ځانه لرې شړلې او په یتیمانو دې رحم نه دی کړی، د همدې لپاره له دې کړاوونو او تیارې ورځ سره مخامخ شوی یې!! خدای له آسمان او ستورو هم لوړ دی او ته وایې چې خدای څنګه کولی شي د تیارو پرېړو وربځو له شا زما عملونه وګوري او قضاوت وکړي؟!! وربځو احاطه کړی او مونږ نه شي لیدلی، دی هملته د آسمان د ګنبدو د پاسه خوځي!! آیا غواړې د هغو خلکو په لار ولاړ شې چې مخکنې ګناهګاران پرې تللي، چې تباه شول او په مرګ محکوم، ځکه مطلق قادر خدای ته ئې ویلي وو: اې خدایه! له مونږ لرې شه، ته زمونږ لپاره څه کولی شې؟ په داسې حال کې چې خدای د دوی کورونه له برکتونو ډك کړي وو، نېکان به د بدکارانو هلاکت په خپلو سترګو ګوري خوشحالېږي به او خاندي به او وایي به: زمونږ دښمنان له منځه ولاړل او په شتمنیو ئې اور ګډ شو، اې ایوبه! د خدای له مخالفته لاس واخله او روغه جوړه ورسره وکړه چې خپل لطف ستا په برخه کړي، ... که د خدای په لوري بېرته ستون شې او تولې بدي کړنې پرېږدې، ژوند به دې د مخکې په څېر رغنده او ښېرازه شي، ... ته به دعا ورته کوې او هغه به ئې قبلوي، هر کار ته چې ملا وتړې بریالی به وې، ...

ایوب ځواب ورکوي:

زه اوس هم له خدایه شکایت لرم... نه پوهېږم خدای چېرې ومومم چې د تخت خوا ته ئې ودرېږم او خپل دلایل ورته ووایم او د ده ځوابونه واورم!! او په دې به پوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی وم چې له ما څه غواړي، ... خو زما لټون بې فایدې دی، نه ئې په شرق کې موندلی شم، نه په غرب کې، نه په شمال او نه په جنوب کې، په هر لوري چې ځم د ده نښه نه مومم، که څه هم زه پاك یم، هیڅ قصور نه لرم، خو دی هیڅکله نه بدلېږي، هیڅوك ئې له خپل هوډ نه نه شي اړولی، څه چې غواړي هغه کوي، نو څه چې ئې زما لپاره غوښتي هغه به راباندې راولي، هغه د خپلو منصوبو مطابق کار کوي، کله چې زه د دغو خبرو په اړه فکر کوم نو ترې وېرېږم، قادر خدای له ما نه جرأت سلب کړی او په تیارو کې ئې پرېښی یم... خدای ولې د قضاوت لپاره یوه نېټه نه ده ټاکلې، تر کله به خدای نه منونکو ته مهلت ورکول کېږي، د ظلم څپو محاصره کړي یو، خدای نه منونکي ځمکې غصبوي، رمې غلا کوي، حتی د یتیمانو له خرو هم نه تېرېږي، د کونډو هر څه ترې ګرو کړي، د فقیرانو حق تر پښو لاندې کوي، فقیران د دوی له وېرې ځان پټوي، د صحرایي خرو په څېر د ځان او خپل اولاد مړولو لپاره په بېدیا کې ژوند کوي او واښه او د شریرانو د باغونو هغه انګور خوري چې پر ځمکه پرېوتي، نه پوښاك لري او نه د سرپټولو سیوری، په سړو شپو کې لوڅ څملي، د کور نه درلودو په سبب غارونو ته پناه وړي او غرونو کې له بارانه لوند خیشت شي، ظالمان ماشوم یتیمان له خپلو مېندو تښتوي او د فقیرانو بچیان په ګرو ترې بیایي، فقیران مجبور دي لوڅ لپړ وګرځي او په لوڅ بدن د بدکارانو پېټي په شا یوسي، په ژرندو کې د دوی لپاره د زیتون غوړي وباسي پرته له دې چې خوند ئې وڅکي او په داسې حال کې چې له تندې مري په انګورو خېژي چې زبېښ ئې ترلاسه او ظالمانو ته شراب ترې جوړ کړي، د مظلومانو او دردمندانو د مرګ چیغې له ښاره اورېدل کېږي او مرسته غواړي خو خدای د دوی چیغې نه اوري،!! بد کاران د نور او رڼا په ضد پاڅېدلي، ... انسان وژونکي دي، سهار وختې د دې لپاره پاڅېږي چې فقیران او محتاجان ووژني او د شپې راتلو ته انتظار کوي چې غلا او زنا وکړي، وایي: په تیاره کې به مونږ څوك نه ګوري، خپل مخونه پټ کړي تر څو ونه پېژندل شي، د شپې تالان کوي او د ورځې ځان پټوي، ... د شپې تیاره دوی ته د ورځې د رڼا په څېر ده...خو دوی به ډېر ژر د ځمکې له مخه ورك شي، پر ملك ئې لعنت ویل شوی او ځمکه ئې حاصل نه لري، مرګ به ئې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کومې تېر کړي، ... د ګناهګارانو جرړې به غوڅې شي، ... نو که ظالمان هر ځومره په ظاهر کې موفق او بريالي وي، خو په خپل ژوند کې هيڅ هيله او امېد نه لري، د لږې مودې لپاره به بريالي شي خو له لنډې شېبې وروسته به د نورو په څېر له منځه ولاړ شي... آيا څوك کولی شي ووايي چې حقيقت له دې پرته بل څه دی؟!!

دلته که څه هم بايبل د ايوب عليه السلام په وينا کې د ده د ټولنې د هغه مهال بد وضعيت، د بې وزلو او نېستمنو خلکو دردوونکی حالت ډېر ښکلی انځور کړی، له مظلومانو سره د ظالمانو معامله ئې ډېره ښه او دقيقه توضيح کړې، سره له دې چې دوه سترې نقيصې په کې ترسترګو کېږي: د حاکمانو د ظلم په اړه څه نه دي ويل شوي او د دوی د ملګرو ټګمارو مذهبي مشرانو په اړه څه نه وايي، خو لوی عيب ئې دا چې د دې خبرو تر څنګ له يوې خوا ئې بيا هم ايوب عليه السلام د شاکي او د الله تعالی په پرېکړو د معترض په توګه معرفي کړی، د دې په ځای چې ظلم د ظالمانو کار او د الله تعالی د رضا خلاف وګڼي د الله تعالی کار ئې ګڼي او له بلې خوا ئې هغه خبرې ايوب ته منسوب کړې چې له دې د مخه نورو کولې او ده ورسره مخالفت کاوو!!

بلدد شوحي ځواب ورکوي:

(خدای ځواکمن او هيبتناك دی، پاچايي ئې په آسمان کې مضبوطه ده، څوك کولی شي د ده آسماني لښکرې وشمېري؟... څوك د ده په وړاندې پاك او سپېڅلی ګڼل کېدی شي؟ حتی سپوږمۍ او ستوري د ده په وړاندې پاك او نوراني نه دي، انسان خو تر يوه چينجي زيات نه دی!!

ايوب ځواب ورکوي:

... څنګه مو داسې عالي خبرې فکر ته راغلې؟!! د مړو ارواح د خدای په وړاندې پرېږي او د مړو په نړۍ کې هيڅ څه له ده پټ نه دي، خدای آسمان پر خالي فضا غوړولی او ځمکه ئې پر نيستۍ ځوړنده کړې، خدای خپل تخت پر ورېځو پټ کړی... په هغه قادر او ژوندي خدای لوړه کوم چې زما حق ئې تر پښنو لاندې کړی او زما ژوند ئې راتريخ کړی، ترڅو چې ژوندی وم ناسمه خبره به له خولې ونه باسم او په ژبې به دروا‌غ ونه وايم، ستاسې خبرې به رښتيا ونه ګڼم، تر هغې ورځې چې مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپلې بې ګناهۍ به لوړه کوم ... تاسو ولې د خدای په اړه دا پوچ او بې بنسټه خبرې کوئ؟ دا دی د ګناهګارانو برخلیك چې خدای ورته ټاکلی: که ګناهګار هر څومره زامن ولري، دوی به یا په جنګونو کې مري، یا به له لوږې تلف کېږي، څوك چې له جنګ او لوږې روغ رمټ وځي نو په بیماریو او مصیبتونو سره به مري او مېرمنې به ئې هم پر دوی ویر نه کوي، که د شګو په اندازه ثروت جمع کړي او خپل صندوقونه له جامو ډك کړي خو په پای کې به نېکان د دوی جامې اغوندي او د دوی پیسې به په خپل منځ کې وېشي، ... خلك به په دې خوښي کوي چې پر دوی مصیبتونه نازل شوي، خلك د ځمکې له زړه نه د سرو او سپینو زرو معادن راباسي، غرونه سوري کوي، کمرونه ماتوي چې قیمتي ډېرې ترې راوباسي،.... خو نه پوهېږي چې حکمت څنګه ترلاسه کړي، حکمت تر دغو ټولو قیمتي متاع ده، خو هیڅوك نه پوهېږي چې حکمت له کوم ځای نه تر لاسه کړي، ... یوازې خدای پوهېږي چې حکمت له کومه ترلاسه کېدی شي، ... هغه خلکو ته وایي: په دې پوه شئ چې واقعي حکمت له خدای نه وېره ده او حقیقي پوهه له شرارت نه لرې والی دی!! ای کاش مخکنۍ ورځې بیا راشي، هغه ورځې چې خدای زما ساتونکی وو، زما لارښوونه ئې کوله، بریالی وم او د خدای ترسیوري لاندې وم، زامن مې په خوا کې، هر چا مې درناوی کاوو... ځوانان به زما په لیدو سره یوې خوا ته کېدل او مشران به زما لپاره ودرېدل، ... هر چا زما خبرو ته غوږ نیولو، زما خبرې به ئې وروستۍ خبرې ګڼلې، خو نن هغه کسان پر ما ملنډې وهي چې تر ما کشران دي، له ما کرکه لري، زما په مخ د لاړو له توکلو هم ډډه نه کوي، ... اې خدایه! تا ته استغاثه کوم خو ته مې چیغې نه اورې، ستا په وړاندې ودرېږم خو ما ته نظر نه کوې، زما په اړه بې رحمه شوی یې او په ټول توان سره ما ځوروې، ... ما ښه کړي خو بده بدله ئې راکول کېږي، ما خپلې سترګې پردۍ ښځې ته د شهوت په نظر نه دي اړولې، درواغ مې نه دي ویلي، پرېږده چې خدای په خپله ما د عدل په تلې کې وتلي، که مې پښه کږه ایښې وي نو سزا راکړي، زما د ګناه مطابق، (خپل ټول نېك کارونه شمېري او ځان له بدو او ګناهونو تبرئه کوي)...

بایبل ورپسې لیکي: د ایوب دریو دوستانو نور ځواب ورنه کړ، ځکه هغه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې بې ګناهۍ ټينګار کاوو، نو د اليهو په نامه يوه کس چې تر اوسه ئې څه نه وو ويلي او د دوی خبرو ته ئې غوږ نيولی وو، په دې هم غصه وو چې ايوب ځان بې ګناه ګڼي او دا نه مني چې خدای د عدالت له مخې ده ته سزا ورکړې او په دې دريو کسانو هم غصه وو چې ايوب ته د کوم قانع کوونکي ځواب له ورکولو پرته هغه ملامتوي، ده په دې خاطر تر اوسه صبر کړی وو چې دا نور تر ده مشران ول خو چې وئې ليدل هغوی ځواب ورنه کړی شو غصه شو او وئې ويل: زه ځوان يم او تاسو زاړه، ويلي ئې دي چې مشران تر کشرانو پوه وي، خو حکمت په عمر پورې نه دی تړلی، هغه د خدای روح ده چې د انسان په برخه کېږي، ... تاسو يو هم ونه توانېدئ چې د ايوب ځواب ورکړئ يا ثابته کړئ چې هغه ګناهګار دی، .. ما ته داسې مه وايئ چې فقط خدای کولی شي انسان په خپلې ګناه ملزم کړي (يوازې هغه د ده په ګناه پوهېږي او ملامتولی ئې شي) که ايوب له ما سره مباحثه کړې وی نو ما به هيڅکله داسې ځواب نه وو ورکړی!!... ايوبه! زما خبره واوره: تا وويل: زه بې تقصيره يم او هيڅ ګناه نه لرم، خدای هسې بهانې لټوي، ... خو ايوبه ته اشتباه کوې، واوره:...د څه لپاره دا شکايت کوې چې خدای ولې د هغو کارونو په اړه وضاحت نه کوي چې ترسره کوي ئې؟!! خدای له مختلفو لارو له انسان سره خبرې کوي (او دا وضاحت ورته کوي)،... د خوبونو او رؤياوو له لارې ئې خبروي، تنبيه کوي ئې او له ګناه او تکبر نه ئې منع کوي، په درد او مرض سره ئې تأديبوي، ... له سختې ناروغۍ د قبر ژۍ ته ورسېږي، خو که د آسمان له لورې کوم لېږل شوی استاځی (فرشته) هلته حاضر شي او د ده لپاره شفاعت وکړي او هغه څه وروښيي چې سم دي، نو هغه وخت خدای پرې رحم وکړي او وفرمايي: آزاد ئې کړئ مه پرېږدئ چې ومري!! دا ځکه چې د ده لپاره مې فديه ترلاسه کړه!! ... نو روغ، قوي او ځواکمن شي، که دعا وکړي خدای ئې دعا قبلوي،... خلکو ته به ووايي: ما ګناه وکړه، سم ونه چلېدم، خو خدای زما له تقصيره راتېر شو او وئې نه غوښتو چې ومرم!! ... اې حکيمانو!ايوب وايي: ما ګناه نه ده کړې خو خدای مې ګناهګار شمېري، ... سره له دې چې هيڅ تقصير نه لرم هغه سخت تنبيه کړی يم... وګورئ هغه څومره سپکې سپورې خبرې کوي، ځکه وايي: څه ګټه لري چې څوك د خدای د

(c) ketabton.com: The Digital Library

راضي کولو هڅه وکړي؟!! نو اې هوښيارانو! ما ته غوږ شئ: څنګه ممکنه ده چې قادر خدای به ظلم او بدي کوي، هغه هر چا ته د خپل عمل مطابق سزا ورکوي، ... خدای بې انصافي نه کوي، ... که خدای له عدالت او انصاف نه متنفر وی نو آيا دا عالم ئې اداره کولی شو؟ آيا غواړې دا ستر قاضي محکوم کړې؟ هغه پاچايان او اشراف په بې انصافي او بدي متهموي، هيڅکله د ځواکمنو پلوي نه کوي او شتمن ته پر فقير ترجيح نه ورکوي، ځکه ټول ده پيدا کړي، خدای د ټولو انسانانو کارونه ګوري، هيڅ تياره نه شي کولی بدکاران ترې پټ کړي، نو خدای دې ته اړ نه دی چې د قضاوت لپاره صبر وکړي، پرته له دې چې څېړنې او تحقيق ته څه ضرورت وي واکمنان ځپي او نور د دوی پر ځای کښېنوي، ځکه خدای د دوی له عملونو خبر دی، ... دوی په مظلومانو دومره ظلم کړی چې چيغې ئې تر خدای پورې رسېدلې، هو! خدای د مظلومانو چيغې اوري، نه پرېږدي چې بدکاران پر خلکو حکومت وکړي، اې ايوبه! آيا د خپلو ګناهونو په اړه دې د خدای په وړاندې اعتراف کړی؟ آيا له هغه سره دې ژمنه کړې چې بيا به ګناه نه کوې؟ ... ترڅو چې له مخالفته لاس وانه خلې دا انتظار نه شې کولی چې خدای به همغسې درسره کوي چې ته ئې غواړې، اوس تصميم ستا په لاس کې دی... هر انسان پوهېږي چې ته د يوه احمق په څېر خبرې کوې!! د دې وړ يې چې د دغو کفري خبرو په سبب په کلکه مجازات شې، ځکه اوس دې د نورو ګناهونو په څنګ کې سرغړاوی، کفر او اهانت هم ورزيات کړی، آيا دا سمه ده چې وايې: بې ګناه يم او له بې ګناهۍ مې هيڅ ګټه نه ده ترلاسه کړې؟!! زه ئې تا ته او ستا امثالو ته ځواب درکوم: آسمان ته وګوره، که ته ګناه وکړې نو خدای ته څه تاوان رسولی شې، ... او که ګناه ونه کړې څه ګټه وررسولی شې؟!! د دواړو اغېز يوازې پر انسانانو پرېوځي، ... اې ايوبه! ته وايې چې خدای نه شې ليدلی، انتظار وکړه، هغه به ستا دې دعوا ته ځواب درکړي، ... وايې: خدای ګناهګاران نه مجازات کوي، خو ستا دا خبرې پوچې او باطل دي، ... هغه بدکاران بې مجازاته نه پرېږدي او د مظلومانو پوښتنه کوي، له نېکانو حمايت کوي او ابدي عزت ورکوي، ... که دوی د خپل تکبر او ګناه په سبب له کړاوونو سره مخامخ شي نو ګناه ئې د دوی مخې ته نه ږدې، مرسته ورسره کوي چې له ګناه لاس واخلي... خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدکاران له فساده لاس نه اخلي، نو په ځوانۍ کې ومري، خدای د کړاوونو او مصیبتونو په ژبه له انسان سره خبرې کوي او له ستونزو ئې باسي، ... خدای په خپلو ټولو کارونو کې د ستاینې وړ دی، خلك د ده کارونه ګوري خو له بشپړ درك کولو ئې عاجز دي، ځکه خدای هومره ستر دی چې په بشپړه توګه ئې پېژندل ممکن نه دی، آیا څوك کولی شي په آسمان کې د وریځو د خوربدو او د بریښنا او تالندې په حقیقت پوه شي؟ په تالندې سره د طوفان د راتلو خبر ورکوي، ... هغه وریځې یا د خلکو د مجازات لپاره، یا د ځمکې د خړوبولو او یا د خپل رحمت د ښودلو لپاره رالېږي، آیا ته پوهېږې چې له خدای سره څنګه مخامخ شو؟! څنګه ورسره خبرې وکړو؟ په کوم جرأت له هغه سره وغږېږو؟ لکه چې په یوې تودې او بې وریځو ورځ کې نه شو کولی د لمر په لوري وګورو، همدا راز نه شو کولی د خدای پرتمین جلال ته چې له آسمانه مونږ ته راڅرګند شي نظر وکړو، ...)

د الیهو د وینا څو برخې د غور وړ دي:

- دی له یوې خوا د ایوب د دریو دوستانو خبرې ناقصې ګڼي او د ایوب د پوښتنو مناسب او سم ځواب ئې نه شمېري، خو له بلې خوا د ایوب وینا هم پوچه او بې بنسټه ګڼي، په حقیقت کې د دواړو خواوو د اظهاراتو په هکله دا قضاوت کول چې د مصیبتونو د لاملونو په اړه ئې استدلال ضعیف دی او څوك نه شي قانع کولی، صحیح قضاوت دی او هر څوك به له دغو خبرو همدا انتباه اخلي چې الیهو اخیستې، خو آیا د ده استدلال څه وزن او وقعت لري؟!! آیا دی کولی شي په دې استدلال سره څوك قانع کړي؟!! د دې ځواب په خپله بایبل هم ویلی، بایبل له دې وروسته د خدای د وینا په نامه څه مطالب رااخلي چې په هغې کې د الیهو په شمول د ټولو ځوابونه غلط ګڼل شوي.
- الیهو هم مصیبت د ګناه مناسبه او عادلانه سزا ګڼي او وایي چې خدای له ځنډه پرته سزا ورکوي او د ایوب له دې وینا سره مخالفت کوي چې خدای باید د محاسبې او مجازات لپاره حتماً یوه نېټه وټاکي، د ایوب وینا د قیامت او مکافات او مجازات ضرورت په ګوته کوي، خو د الیهو وینا ئې تردید کوي.
- الیهو د هغو دریو کسانو پر خبرو د (شفاعت) او (فدیې) خبره علاوه کوي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: خداى له مختلفو لارو له انسان سره خبرې كوي ... د خوبونو او رؤياوو له لارې ئې خبروي، تنبيه كوي ئې او له ګناه او تكبر نه ئې منع كوي، په درد او مرض سره ئې تأديبوي، ... له سختې ناروغۍ د قبر ژۍ ته ورسېږي، خو كه د آسمان له لوري كوم لېږل شوى استاځى (فرشته، دا د شارح خبره ده) هلته حاضر شي او د ده لپاره (شفاعت) وكړي او هغه څه وروښيي چې سم دي، نو هغه وخت خداى پرې رحم وكړي او وفرمايي: آزاد ئې كړئ مه پرېږدئ چې ومري!! دا ځكه چې د ده لپاره مې فديه ترلاسه كړه!! ... نو روغ، قوي او ځواكمن شي!!! يعني خداى انسان په خپلې ګناه نيولى، عادلانه سزا ئې وركړې، په مصيبت ئې اخته كړى، خو كه په دې وخت كې د ده (شفاعت) وشي او خداى كومه (فديه) ترلاسه كړي، نو له وژلو ئې لاس واخلي!! او دا داسې وګڼئ لكه يو قاضي چې يو مجرم محاكمه كړي، د ده سزا اعلان كړي، زندان ته ئې ولېږي، د اعدام پرېكړه ئې ورواوروي، خو په دې منځ كې څوك واسطه شي، سفارش وكړي، رشوت وركړي، نو هم ئې له زندانه وباسي او هم ئې د اعدام پرېكړه باطله كړي!! كه كوم قاضي دا كار وكړي آيا حق نه لرو ووايو چې دا ظالم او بې انصافه قاضي دى؟ آيا د بايبل منونكي د خپل هېواد داسې قاضي ته په كومه سترګه ګوري؟!! عادل ئې ګڼي كه ظالم؟!! كه بايبل همدا كار خپل خداى ته منسوبوي نو د بايبل او د بايبل د خداى په هكله ستاسو قضاوت څه دى؟ آيا الله تعالى ته داسې څه منسوبول ډېره بې باكي نه ده؟!

- بايبل له دغسې خبرو د (شفاعت) او (فديې) بې بنسټه او د الهي عدالت خلاف عقيده رااېستلې ده.

خو راشئ وګورو چې بايبل د اليهو او د دغو ټولو ويناوو په اړه چې بايبل نوموړو كسانو ته منسوب كړې د خپل خداى غبرګون څنګه انځوروي؟!!

بايبل ليكي: په دې وخت كې خداى د لوخړو له منځه ايوب ته ځواب وركړ: دا ته څوك يې چې په خپلو پوچو او بې معنى خبرو زما حكمت ردوې؟ نو اوس د يوه مېړني په څېر ودرېږه او زما پوښتنو ته ځواب راكړه؛

كله چې مې د ځمكې بنسټ كېښودو ته چېرې وې؟!! آيا پوهېږې چې د ځمكې اندازې څنګه وټاكل شوې، ... كله چې د سباوون د ستورو او د آسمان د فرشتو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیو کې د ځمکې بنسټ ایښودل کېدو ستنې ئې پر څه باندې ودرول شوې؟ !!
چا د سیند لپاره حدود وټاکل، دا زه وم چې سمندر ته مې ساحل او حدود وضع کړل
او ورته ومې ویل چې له دې نه به تېرى نه کوې، ... آیا دا ته یې چې لمر ته د راختو
امر کوې، ورځې ته وایې چې ځمکه رڼا کړه، تر څو د شپې د شرارت ټغر ټول شي،
آیا ته د سباوون شفق ته سور رنګ ورکوې چې د ورځې راتګ اعلان کړي او
بدکاران له شرارت او ظلم نه منع کړي؟!! آیا د دریابونو سرچینې دې کشف کړې؟ د
سیند تل ته رسېدلى یې؟ آیا د مړو د تیارې دنیا دروازې دې لیدلې؟ آیا پوهېږې
چې د ځمکې پراخوالى څومره دى؟ که پوهېږې ما تهووایه، آیا پوهېږې چې رڼا او
تیاره له کومه راځي؟ (دلته څو داسې خبرې کوي چې له مخکنیو سره هیڅ اړخ نه
لګوي، لیکي) البته ته په دې ټولو پوهېږې ځکه چې ته د دنیا د پیدا ښت په وخت
کې موجود وې!! (یعنې څه؟) آیا د واورو له مخزنه خبر یې؟ آیا پوهېږې چې ژلۍ
چېرې جوړېږي او ذخیره کېږي؟ ما هغه د جنګ او بلا د ورځو لپاره ذخیره کړې، آیا
پوهېږې چې رڼا له کومه راځي او شرقي بادونه له کوم ځاى نه؟ چا ناوونه د
سېلابونو لپاره ژور کړي او د آسمان د برېښنا لورى ئې ټاکلى؟ څوك په وچو
بېدیاوو بارانونه وروي تر څو تازه واښه راوټوکوي؟ آیا باران او پرخه پلار لري؟
څوك یخ رامنځ ته کوي او پرخه راپیدا کوي، اوبه کنګل کړي او د دریاب مخ د
ډبرې په څېر کلك کړي؟ آیا کولى شې چې د پېروتې د ستورو مجموعه سره وتړې؟
او د جبار د منظومې تړاو وشلوې؟ آیا د فصلونو منظم تګ راتګ اداره کولى شې؟
او ضب اکبر له خپلو ستورو سره په آسمان کې هدایت کولى شې؟ (دلته د بایبل
لیکوال غواړي وښیي چې فصلونه په ضب اکبر پورې تړل شوي)، آیا د آسمان له
قوانینو خبر یې چې اغېز ئې پر ځمکې څنګه دى؟ آیا کولى شې وریځو ته غږ کړې
چې وورېږئ؟ آیا د آسمان برېښنا ته ویلى شې چې په دې استقامت وخوځېږه؟ آیا
هغه ستا امر مني؟ انسان ته فهم او شعور څوك ورکوي؟ هغه څوك دى چې په خپل
حکمت سره د آسمان وریځې شماري او د آسمان د اوبو ژي پر ځمکې تشوي او
خاوره د ختو د لوټو په څېر ګرځوي؟ دې ته ورته ډېرې نورې داسې خبرې کوي چې:
حیواناتو او مرغانو ته څوك روزي ورکوي؟ د حیواناتو زېږېدا څنګه تر سره کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ولې ځينې حيوانات وحشي دي چې انسان ته نه رام کېږي؟ ځينې مرغان الوتی شي او ځينې نه؟ د شتر مرغ په هکله د حقيقت خلاف خبره کوي او وايي: هغه خپلې هګۍ پر ځمکې ږدي چې خاوره ئې تودې وساتي، دې ته ئې پام نه کوي چې ښايي څوك به ئې ترپښو لاندې کړي يا به ئې وخوري، د خپلو چوچنو په اړه هومره بې اعتنا وي چې ګواکې بچيان ئې نه دي، ... دا ځکه چې ما ورته شعور او فهم نه دی ورکړی، (حال دا چې شتر مرغ هم د نورو مارغانو په څېر پر خپلو هګيو کښېني او د خپلو بچيانو پالنه او ساتنه کوي)، خو چې خپل وزرونه پرانېزي او ځغاسته پيل کړي نو نه کوم آس پسې رسېدی شي او نه کوم سور، (دا هم د حقيقت خلاف دی، آس تر شتر مرغ تېز دی، د شتر مرغ اعظمي سرعت نږدې شپېته کيلو متره په ساعت کې دی)، آيا آس ته د ده ځواك تا ورکړی؟ غاړه ئې تا په څنو پوښلې؟ آيا تا دا ځواك ورکړی چې د ملخ په څېر ټوپ ووهي او په خپل شنهار سره په زړونو کې وېره اچوي؟ (د آس ټوپ قطعاً له ملخ سره ورته نه دی، دا ډېره کمزورې تشبيه ده) وګوره څنګه خپله پونده په ځمکې وهي او له خپل ځواك نه خوند اخلي، چې کله جګړې ته ځي نه وېرېږي، د تورو څوکې او د غشو باران ئې نه شي په شا کولی، د جنګ له اعلان سره سم ميدان ته دانګي، .. د جنګ بوی له لرې احساسوي، د جنګ له شور ماشور او د افسرانو له چيغو خوند اخلي، (دا ډېر ښکلی تعبير دی خو کاش په خپل ځای کې شوې وی، قرآن د آسونو په اړه دې ته ورته خبرې لري خو په ډېرې ښکلې بڼې او په مناسب ځای کې، هلته چې د آس وفاداري او د خپل سور په وړاندې د ده اطاعت د الله تعالی په وړاندې د انسان له اطاعت سره پرتله کوي او فرمايي: وګورئ، انسان د خپل رب په وړاندې څومره بې وفا او ناشکره دی، آس يوازې د خوراك، څښاك او د ده په غاړې د لاس راښکلو په سبب خپل خاوند ته دومره مطيع وي، د ده د لاس په يوې اشارې د جنګ ميدان ته دانګي، نه د ايستلو تورو پروا کوي او نه د غشو د باران، خو انسان د هغو ټولو نعمتونو په مقابل کې د خپل پالونکي رب نه سرغړاوی او ناشکري کوي چې پر ده ئې پېرزو کړي او دی ئې نه پېژني!!!) آيا تا شاهين ته ورښودلي چې څنګه والوزي او خپل وزر د جنوب په لوري پرانېزي؟ (د جنوب په لوري د وزر پرانيستل بې معنا خبره ده)، آيا عقاب ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په امر د غرونو پر سر الوزي او په ځوکو کې ئې ځاله جوړوي ... له لوړو نه خپل ښکار تر نظر لاندې نیسي...آیا سره له دې غواړې له ما سره چې قادر مطلق خدای یم مباحثه وکړې؟ ته چې پر ما انتقاد کوې آیا کولی شې زما ځواب راکړې؟)

دلته څو ټکو ته اشاره کول ضروري برېښي:

- په دې ځواب کې الله تعالی ته هغه خبرې منسوب شوې دي چې د ده له شأن او عظمت نه ډېرې ټیټې دي، لکه دا خبره چې د ایوب په څېر یوه وړوکې مخلوق، په مصیبتونو اخته یوه عاجز بنده ته وایي: که مېړنی یې نو اوس تم شه او زما د خبرو ځواب راکړه!!
- دا خبرې له اصلي موضوع سره هیڅ ربط نه لري، نه ایوب له دغو خبرو انکار کړی نه ئې دوستانو، ټول په دغو خبرو باور لري او د خپلو ویناوو په ترځ کې ئې دې ته ورته خبرې کړې دي، اصل موضوع دا ده چې آیا هر مصیبت د ګناه مناسبه او عادلانه سزا ده؟ آیا هر په مصیبت اخته انسان ته د ګناهګار په سترګه کتلی شو؟ بایبل نه دی توانېدلی چې دې پوښتنو ته ځواب ووایي، د خپل خدای په خبرو کې ئې دا پوښتنه بې ځوابه پرېښې.
- د ایوب د پوښتنو ځواب باید داسې وی: مصیبتونه د الله تعالی له لوري دي، همداراز لکه چې نعمتونه د ده له لوري دي، خو مصیبتونه کله فطري پېښې وي لکه د هغه ماشوم پر له پسې پر مخ لوېدل چې د لومړي ځل لپاره په خپلو پښو تګ زده کوي او یا هغه تنکی ځوان چې بایسکل او په آس سورېدل زده کوي، لکه کله چې شپه وي او کله ورځ، کله یخني وي او کله ګرمي، په ګرمي کې خولې درنه بهېږي او په یخني کې دې ژامې رپي، او کله د انسان د ګناه په سبب وي او دا یا په دې معنی چې ګناهګار ته د ګناه بشپړه سزا او یا د ګناه د یوې برخې سزا ورکول کېږي او یا دا کس د بل د ظلم او ګناه ښکار شوی، د ده بل همنوع انسان پرې ظلم کړی، الله تعالی انسان داسې پیدا کړی چې ګناه هم کولی شي، د ده له احکامو سرغړاوی هم کولی شي او پر خپل همنوع انسان ظلم هم کولی شي، د آدم علیه السلام د دوو زامنو په هغې قصې کې چې قابیل خپل بې ګناه ورور هابیل وژني، قابیل ظالم او قاتل دی او هابیل مظلوم، مونږ ته همدا حقیقت راښیي، عجیبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بایبل د دې قصې له راوړلو سره سره په دې نه پوهېږي چې هر مصیبت د ګناه سزا نه ده او هر په مصیبت اخته انسان ګناهګار نه دی!!

بایبل د خدای د دغو پوښتنو په وړاندې د ایوب ځواب داسې ګڼي:

زه تر دې ډېر ووړ یم چې ستا ځواب درکړم، لاس پر خوله ږدم او نور نو خبرې نه کوم؟ (دا هم مناسب ځواب نه دی، د ایوب ځواب باید دا وی: اعتراف کوم چې دا ټول کارونه زما رب کوي، په دې مې باور او ایمان دی).

بایبل بیا لیکي: دا وخت خدای بیا د دوړو له منځه پر ایوب غږ کړ: د مېړني په څېر ودرېږه او زما پوښتنو ته ځواب راکړه، آیا ما په بې عدالتۍ تورنوې او ما محکوموې تر څو ثابته کړې چې ته په حقه یې؟ آیا ته زما په څېر ځواکمن یې؟ آیا ستا غږ کولی شي زما د غږ په څېر تالندې ته ورته شي، که داسې وي نو له خپل شان او جلال سره پاځه او متکبرو او مغرورو انسانو ته وګوره او په خپل غضبناک کتلو سره ئې پر ځمکې رانسکور کړه؟ ... که دا کار دې وکولی شو نو بیا منم چې ته کولی شې په خپل قوت سره وژغورلی شې!! ... بیا د بهیموت په نامه د یوه حیوان نوم اخلي او په ځانګړتیاوو کې ئې وایي: لکۍ ئې د سروې د ونې په څېر سیده ولاړه وي، هډوکې ئې د مسو په څېر او پوښتۍ ئې د اوسپنو په څېر کلکې، عجیب مخلوق دی، یوازې زه ئې له پښو غورځولی شم، ... او بیا د نهنګ یادونه کوي او وایي: ... هیڅوك ئې نه شي رامولی، څوك په پوزې کې پړی نه شي وراچولی، پوستکی ئې په نېزه نه شي سوری کولی، خوله ئې څوك نه شي پرانیستلی(دا ټول کارونه کېدی شي او نن خو د غربي نړۍ تلویزیونونه نږدې هره ورځ د هغه د نیول کېدو، په خوله کې ئې د پړې اچولو او د ده د خولې پرانیستل ښیي) سترګې ئې د لمر په څېر ځلېږي، له خولې ئې اور وځي!!! هغه دود چې د ده له پوزې وځي هغه بخار ته ورته وي چې له خوټېدونکي دېګه پورته کېږي، سا ئې په لرګیو اور ګډوي، سوځوونکې لمبې ئې له خولې وځي!!! ... زړه ئې د ژرندې تر لاندنۍ ډبرې هم سخت دی!!! چې پاځي نو ځواکمن کسان ئې له لیدو بې سده شي، توره، غشی او نېزه پرې اغېز نه کوي، اوسپنه ورته د خس په څېر او مس ورته د وروست لرګي په څېر دی، غشي ئې تېښتې ته نه شي اړ کولی، د مچلوغې ډبرې ورته داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بربښي لکه د پروړې ډکي، هغو ډېرو ته خاندي چې د ده په لوري وېشتل کېږي!!! د بايبل له منونکو پوښتنه کوم: آيا داسې نهنګ مو ليدلی؟ آيا ستاسو په دائرة المعارف کې د داسې حيوان يادونه شوې؟! آيا د نړۍ کوم مست او ټوکي شاعر به هم داسې مبالغه وکړي؟؟ آيا هغه کتاب د خدای کتاب ګڼئ چې داسې خندوونکې او مسخره خبرې په کې راغلې وي؟! آيا دا خبرې د هغه چا نه دي چې نهنګ ئې په خپلو سترګو نه دی ليدلی، په عوامي قصو کې ئې د هغه نوم اورېدلی؟)

بايبل د دې ويناوو په ځواب کې د ايوب خبرې داسې ګڼي:

زه پوهېږم چې ته هر څه وغواړې هغه کولی شې، ته پوښتې: هغه څوك دی چې په خپلو پوچو او بې معنی خبرو زما د حکمت منکر شي؟ هغه کس زه يم، زه نه پوهېدم چې څه وايم، د هغه څه په هکله مې خبرې کولې چې زما له عقله اوچتې وې!! تا له ما وغوښتل چې خبرو ته دې غوږ شم او ستا پوښتنو ته ځواب ووايم، تر دې د مخه زما غوږونو ستا په اړه څه اورېدلي وو خو اوس زما سترګې تا ګوري، نو له همدې کبله پر خاورو او ايرو توبه کوم!!

تاسو د بايبل هغه خبرې وليدې چې ايوب او خپل خدای ته ئې منسوب کړې، ما ته ووايئ: آيا په دې خبرو کې تاسو د ايوب ځواب وموندو؟ آيا ايوب داسې څه له خدای نه واورېدل چې نه پرې پوهېدو، په خپله ئې نه وې کړې او يا ئې له خپلو دوستانو نه وې اورېدلې؟ هغه خبره کومه وه چې ايوب پرې قانع شو او پوښتنه ئې ځواب شوه؟! ما ته راوښيئ چې د ايوب د دې پوښتنې ځواب څه دی چې وايي: زه ګناهګار نه يم نو خدای ولې په مصيبتونو اخته کړی يم؟!! خدای ده ته په کومې وينا سره ځواب ويلی؟!! بايبل ورپسې ليکي:

کله چې خدای خپلې خبرې له ايوب سره خلاصې کړې، نو اليفاز تيماني ته ئې وويل: له تا او ستا له دوو ملګرو خفه يم، ځکه زما په هکله ستاسو خبرې زما د بنده ايوب په څېر سمې نه وې، نو اوس اووه سخوندران او اووه پسونه (هماغه د بايبل تلنې اووه) درسره بوځئ او زما د بنده ايوب خوا ته ورشئ او د خپلې ګناه لپاره ئې قرباني کړئ، هغه به تاسو ته دعا وکړي او زه به ستاسو له مجازاته تېر شم!! ... همداسې ئې وکړل، ... او ايوب ته هم خپل ثروت او شتمني بېرته ورکړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه، ورونه، خوېندي او مخکني دوستان ئې کور ته راغلل .... او هديې ئې ورته راوړې... بيا ايوب يو سل څلوېښت کاله (يعني شل واره اووه) عمر وکړ او تر څلورم پوښت ئې خپل اولادونه وليدل...

که ايوب ته منسوب شوو ويناوو ته لږ ځير شو نو په آسانۍ راته جوتېږي چې د ده ټول اظهارات د بايبل په هغې نظريې د شديد او مضبوط اعتراض بڼه لري چې د مصيبتونو د لاملونو په اړه ئې وړاندې کړې، هغه وايي: زه ګناهګار نه يم، که يم خدای او تاسو ئې ما ته راوښيئ، هيڅوك دا نه شي ثابتولی چې ما غلطي کړې، نو ولې خدای په دغو مصيبونو اخته کړی يم؟!! د ده د دوستانو ځوابونه په حقيقت کې د بايبل د مختلفو نورو کتابونو ځوابونه دي، خو په دې نه توانېږي چې ايوب قانع کړي او اعتراضونو ته ئې قانع کوونکی ځواب ووايي، هغوی فقط دا ورته وايي: ته حتماً ګناهګار يې، هسې ځان پاك ګڼې، يوازې خدای پاك دی، فرشتې هم د خدای له نظره پاکې نه دي، انسان خو په خپل ځای پرېږده چې له سره ګناهګار پيدا شوی، مصيبتونه د ګناه نتيجه ده، يوازې مجرمان له مصيبتونو سره مخامخ کېږي، ستا کړاوونه شهادت ورکوي چې ګناهګار يې، هغه څوك اعدام او په دار ځړول کېږي چې ملعون وي او خدای پرې لعنت ويلی وي!!

خو د ايوب پوښتنه بې ځوابه پرېږدي، نه ئې د دوستانو په ويناوو کې د ده ځواب ويلی او نه خدای ته په منسوب وينا کې!!

د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: دا ستاسو خدای ولې د ايوب درې دوستان ورټل؟ دوی خو ايوب ته همغه خبرې کولې چې خدای هم ورته وکړې، دوی هم پر خدای د ايوب نيوکو ته ځواب وايو، د خدای عظمت ئې ثابتولو، ايوب ته ئې توصيه کوله چې توبه وکړي!! دوی ولې د (فديې) په ورکولو مکلف شول؟ ولې ئې د بخښنې لپاره (شفيع) ته ضرورت پيدا شو؟!! دا ولې سره له دې چې خدای د ايوب خبرې هم د ده د دوستانو په څېر غلطې خبرې وګڼلې او سخت پرې غصه وو او په داسې سختو الفاظو ئې وګواښو خو په پای کې ئې نه يوازې هغه په (فديې) مکلف نه کړ بلکې (شفيع) ئې ترې جوړ کړ؟! ولې ستا خدای د هغه څلورم کس د وينا په هکله هيڅ ونه ويل؟!! نه د فديې په ورکولو مکلف شو او نه ئې خبره تائيد يا ترديد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه؟ په دې معما خو زمونږ سر خلاص نه شو، باور وکړئ چې دا خو د سامسون تر معما هم پېچلې ده!!

قرآن د مصیبتونو څو لاملونه او اسباب په ګوته کوي:

- طبیعي او فطري بهیر ئې ګڼي، داسې چې هر انسان په یوې او بلې بڼې کې ورسره مخامخ کېږي او فرمايي:

ÇÍÈ %6. ’Î `» ¡ $Y¯$sZ ø)s ô‰s)s9 البلد:۴

بې شکه چې انسان مو پیدا کړی په سختۍ کې.

دا د بایبل او د هر هغه دین او مذهب د دې غلطې وینا لپاره قاطع دلیل دی چې وايي: هر په مصیبت اخته انسان ګناهګار دی!! دلته هغو خلکو ته ځواب ورکړی شوی چې د پیغمبر علیه السلام او د ده له دعوت سره ئې مخالفت ته ملاتړلې وه او هغه څه ئې ده ته ویل چې د ایوب علیه السلام دوستانو ورته ویل، خو دوی د دې وینا تر څنګ خپل ټول وسایل او امکانات د الهي نهضت د مقابلې لپاره کارول او د پیغمبر علیه السلام یاران ئې ځورول او ویل به ئې: په دې خبرې څنګه باور وکړو چې محمد علیه السلام د خدای پیغمبر دی، د ټولو ملائکو مطاع جبرئیل د الله له لوري ده ته د الهي وحي قاصد دی، دا ادعا کوي چې لار ئې حقه او الله ئې مل دی!! په داسې حال کې چې دی او یاران ئې له دغو سختو کړاوونو او ستونزو سره مخامخ دي، په هرګام کې مصیبتونه او ابتلاءات ورته منتظر، تعذیب کېږي، له ملك نه شړل کېږي او وژل کېږي!! دا ولې د ده خدای د ده مرسته نه کوي؟ ولې ملائکې د ده مرستې ته نه راځي؟ ولې د ده مخالفین د الله په عذاب نه اخته کېږي؟ قرآن په دغه مبارك آیت کې ځواب ورکوي چې: له کړاوونو او ستونزو سره مخامخېدل یو ثابت الهي سنت دی، خدای جل شأنه انسان داسې پیدا کړی چې خامخا به د راز راز محنتونو او مشقتونو له کړلېچونو نه تېرېږي، لوړې ژورې به ګوري، کړاوونه به ګالي، له مصیبتونو سره د چا د مخامخ کېدو معنی دا نه ده چې هغه د الله له تائید نه محروم او لاره ئې ناسمه ده!! تاسو سخته اشتباه کړې چې دا انګېرنه مو د خپلو قضاوتونو لپاره ملاك او معیار ګرځولی، مګر خبر نه یاست چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه ستاسو جد ابراهیم علیه السلام د خدای خلیل، خپله ناتوانه مېرمن، هاجر رضي الله عنها او خپل وړوکی ماشوم زوی، اسمعیل علیه السلام په دغې سوځنده وادي کې هغه وخت یوازې پرېښودل چې نه په کې د ځښناك اوبه وې، نه ونه او بوټي، نه سیوری، نه حیوان او انسان، وېرونکې وچه دره او سپېره ډاګ، دواړه ئې د الله تعالی په حکم دلته یوازې پرېښودل، څومره ستره ابتلاء، هم پلار ته او هم مور او زوی ته!! څومره سختې ورځې ورباندې راغلې؟ که ابراهیم علیه السلام دا د کعبې معمار او زوی ئې اسمعیل ذبیح الله، هغه دوه ستر شخصیتونه چې تاسو اې قریشو! اې اسرائیلیانو، ځان ورته منسوبوئ او په دې انتساب فخر کوئ، که دوی له داسې ابتلاءاتو سره مخامخ شوي او تاسو دا نه وایاست چې ولې ستاسو جد له داسې سختو ورځو سره مخامخ شوی نو د محمد علیه السلام په اړه ولې دا خبره کوئ؟ د پیغمبرانو د ابتلاءاتو قصې خو دا حقیقت ثابتوي چې دا یو ثابت الهي سنت دی.

د هر انسان د ژوند بهیر ته پام وکړئ، که پلار وي او که زوی، د هرچا ژوند له لوړو ژورو ډك، کمزوری، ضعیف او محتاج دنیا ته راشي، بل ته په هرڅه کې اړ، لاس پښې وهي، له یوه نه بل اړخ ته نه شي اوښتی، بل څوك باید د ده مرسته وکړي، خپله غذا په اوښکو، ژړا او چیغو ترلاسه کوي، چې له ځمکې د پورته کېدو شي نو هرګام په ډېر زحمت پورته کوي، په هر قدم کې پر مخ لوېږي، له راز راز بیماریو سره د دوامدارې مقابلې لړۍ ئې په مخ کې، دردونه او رنځونه، تر څو ځوان شي، د ژوند بهیر ئې نوی پړاو پیل کړي او ستونزې ئې نوې بڼه او پېچلي ابعاد، له یوې نزاع لا نه وي فارغ شوی چې په بلې سر شي، یو مشکل ئې لا نه وي حل چې له بل سره مخامخ شي، له یوې بیمارۍ روغ شي په بلې اخته، دغه دی د انسان د ژوند حقیقي انځور، له ستونزو سره مخامخ کېدل ئې د ژوند طبیعي بهیر، د الهي سننو مطابق او د ژوند لازمه. خدای جل شأنه انسان داسې نه دی پیدا کړی چې تل به د ګلانو د پاڼو په بستر ځملي، الله د ګلانو ترڅنګ اغزي پیدا کړي، د خندا تر څنګ ژړا، د خوشحالۍ ترڅنګ غم، د سوکالۍ ترڅنګ ستونزې. څوك ړوند، ګوډ او کوڼ پیدا شي، دا نه د ده د جرم او ګناه په سبب ده او نه د ده د مور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار د ګناه په سبب، الله تعالی له خاورو نبات هم پیدا کوي او حیوان او انسان هم، هیڅوک دا نه شي ویلی چې الله تعالی په نبات او حیوان ظلم کړی چې دوی ئې د انسان په څېر نه دي پیدا کړي او دا هم نه شي ویلی چې د انسان په پیدا کولو سره ئې د نورو په اړه بې عدالتي کړې، ظلم او بې عدالتي دې ته وایي چې د چا حق تلف شي، د ځمکې په سر هم د نبات پیدا ښت ضروري وو او هم د حیوان، تر څو د انسان د پیدا ښت لپاره شرایط برابر شي، هر یو په خپل خپل ځای کې غوره او مفید دی، که ړوند او کوڼ نه وی څوك به د غوږونو او سترګو په اهمیت نه پوهېدو، که بیماری نه وی مرګ به هم نه وو او خلك به له ډېره زړښته ځورېدل، څوك به د روغتیا او صحت په اهمیت نه پوهېدو.

- قرآن کله مصیبتونه د ګناه سزا ګڼي، خو په څنګ کې ئې وایي چې دا د ټولو ګناهونو د یوې برخې سزا ده، له ډېرو ئې الله تعالی انسان ته تېرېږي. بایبل یوازې دا برخه یادوي خو هغه هم په ډېره ناقصه بڼه.
- قرآن د دې تر څنګ فرمایي چې په دنیا کې د مکافات او مجازات لړۍ نسبي ده، ډېرو ته د خپلو عملونو د یوې برخې بدله او سزا ورکړې شي او ځینو ته یا لږ او یا هیڅ، خو د بشپړ او مکمل مجازات او مکافات لپاره الله تعالی د قیامت ورځ ټاکلې، هلته به د هر نېك عمل لس برابره بدله او د هر بد عمل عادلانه سزا ورکول کېږي او دا هغه خبره ده چې هر الهي دین او هر پیغمبر خپل امت ته کړې او په همدې سره ټولې هغه پوښتنې ځواب کېږي چې بایبل ئې له ځواب ویلو عاجز دی او د ایوب په دې قصې کې ئې ځواب ونه شو ویلی، که بایبل د دې په ځای چې لیکلي ئې دي: ایوب علیه السلام وویل: ولې خدای د محاکمې لپاره یوه نېټه نه ټاکي؟!! داسې ویلي وی: ایوب دا ځواب ورکړ چې الله تعالی د بشپړې محاکمې لپاره یوه ثابته نېټه ټاکلې، په دنیا کې ئې هم د ځینو مجازاتو لپاره نېټه ټاکلې، انسان ته مهلت ورکوي، له ګناه سره سم ئې فوراً نه نیسي، د مهلت په پای کې سزا ورکوي، ځکه فوري مجازات د اختیار او آزادۍ منافي ده او له انسان څخه یو محکوم او مجبور مخلوق جوړوي، د بشپړې او مکملې محاکمې لپاره ئې د قیامت ورځ ټاکلې، نو هم به ئې خبره سمه او هم ځواب قانع کوونکی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د مصیبتونو د لاملونو په اړه د بایبل ناقص او غلط تصور د دې باعث شوی چې وواییي: څوك چې په دار شو هغه لعنتي دی (خدای د خپل لعنت وړ ګڼلی وو چې په دار کړی شو) او دا څومره بې بنسټه او غلطه عقیده ده؟ آیا ټول اعدام شوي او په دار ځړول شوي، مجرمان او د الله تعالی د لعنت وړ کسان دي؟ آیا دا قضاوت ډېر ظالمانه او د حقایقو او واقعیتونو خلاف نه دی؟ آیا دا د ټولو سرکاري ملایانو فتوی نه ده؟ آیا تل د ظالمو واکمنانو په خدمت کې دین پلورونکو ملایانو د مصلحینو او عدالت غوښتونکو په اړه همدا خبره نه ده کړې؟ آیا مونږ حق نه لرو چې ووایو د بایبل لیکونکي دا خبره د روم د هغه امپراطور په ګټه کړې ده چې د عیسی علیه السلام د اعدام پرېکړه ئې وکړه؟!! عجیبه دا ده چې د همدغې غلطې انګېرنې په څنګ کې دوی دا هم وایي چې مسیح علیه السلام په صلیب وځړولی شو!! او بیا د دې لپاره توجیهات وړاندې کوي چې ثابته کړي دی د لعنتیانو په ضمن کې نه راځي!!

د مصیبتونو په هکله د الله تعالی یو سنت دا هم دی چې کله ئې مصیبت یوازې ظالمان نه نیسي بلکې عام وي او د ظالمانو تر څنګ نور هم نیسي، قرآن فرمایي:

É $)ÏèŠ$%ƒ‰© ®$žc &ÿpß=æ$r ‰ !{ Ïšž Ÿ ÿqß=ß ûï‰$ûù‹Å èžv ‰ZÍi ÿq)?$r

ÇËÎÈ الانفال: ۲۵

او له هغې فتنې او مصیبت نه ووېرېږئ چې یوازې ستاسو ظالمان نه نیسي (بلکې عام وي) او په دې پوه شئ چې الله سخت عذاب ورکوونکی دی.

دا هغه مصیبتونه دي چې مختص د ظالمانو په سر نه راپرېوځي، بلکې عام وي او نور خلك هم پرې اخته کېږي، خو باید په دې پوه شو چې دا نور خلك څوك دي چې د ظالمانو ترڅنګ دوی هم په دې الهي مصیبتونو اخته کېږي. دا یا هغه خلك دي چې د ظالمانو ملګرتیا ئې کړې، د دوی په څنګ کې ودرېدلي، دوی ته تسلیم شوي، د دوی واکمني ئې منلې، د عسکر، پولیس، مأمور او مستخدم په حیث ئې د دغو ظالمانو خدمت کړی، مالیه ئې ورکړې او یا پر ظلم راضي شوي او د ظالمانو په مقابل کې ساکت پاتې شوي. له عام مصیبت نه مقصد دا نه دی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهګار او بې ګناه دواړه نیسي، دا ځکه چې قرآن د لوط علیه السلام د قوم د هلاکت په اړه په ډېر صراحت سره فرمایي چې هلته له یوې مسلمانې کورنۍ پرته بل داسې څوك نه وو چې د ژغورلو مستحق وو او الله تعالی همدغې یوې کورنۍ ته نجات ورکړ او نور ټول ئې هلاك کړل، فرمایي:

ÇÏÈ ûüÏÍó ΒΔ$`Ï ¸Mø‹t/ Žöî $pkŽÏù $RΡô‰y_ur $Jù الذاریات: ۳۶

نو مونږ په هغه (کلي) کې د مسلمانانو له یوې کورنۍ پرته (بله) ونه موندله.

د مصیبتونو او پېښو په هکله د قرآن ټول آیتونه په دې تأکید لري چې دا تصادفي پېښې نه دي او په خپل سر او د الله له حکم او ارادې پرته نه واقع کېږي، قرآن دا یو کافرانه تصور او انګېرنه ګڼي چې څوك پېښې او حوادث یوازې طبیعي عواملو ته منسوب کړي او په هغه کې د الله تعالی تصرف نفي کړي.

قرآن ټول هغه مصیبتونه چې د فرعون د اقتدار په وخت کې په مصریانو راغلي دا د فرعون او فرعونیانو د کفر، ظلم، طغیان او فساد په وجه ګڼي، د نوح علیه السلام په قوم طوفان د دوی د عملونو سزا بولي، همداراز نور ټول هغه عذابونه چې په بېلو بېلو قومونو راغلي. همدا راز د الاعراف د سورې ۹۶ آیت کې فرمایي:

`Åå9r ÇÚ öF{$#r ä!$J¡¡9$#`ÏiΒ ;M»x.•/ NÍköŽn=tã $uZóstGxÿs9 (öqs)¨?$#r (qãΖtB#u #“•à)ø9$# Ÿ@÷dr& ¨βr& öqs9r

ÇÏÈ bqç7Å¡õ3tƒ (qçΡ%Ÿ2 $JÎ/ Må³»tΡõ‹s{'ù (qç/¤‹x.

که کلیوالو ایمان راوړی وی او تقوا ئې درلودی نو مونږ به حتماً د آسمانونو او د ځمکې د برکاتو (دروازې د دوی پر مخ) پرانیستې وې، خو دوی دروغ وګڼلو، نو په هغه څه مو ونیول چې دوی کول.

5%3B èä `Ï #%î ‘ $gèø% $g‹ÏŠ¨Β ZπΖÍJÍ×ôÜ•Β πtΡÏΒ#u MtΡ%Ÿ2 πtƒös% WxsWtΒ ª!$# >ŽuŽÑr

šc qãèoΨóÁtƒ (qçΡ%Ÿ2 $JÎ/ Å$öθy‚ø9$#r Æíθàfø9$# }¨$t6Ï9 ª!$# $ygs%ºŒr'ù «!$# ÉΟãè÷Rr'Î/ ôNtxÿx6sù 6β%s3tΒ Èe≅ä.

ÇÊÊËÈ النحل: ۱۱۲

او الله د یوه داسې کلي مثال بیانوي چې خوندي او ډاډمن وو، له هرې سیمې تازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پرېمانه رزق ورته راتلو، نو دوی د الله د نعمتونو کفران وکړ، نو الله هم د لوږې او وېرې د لباس خوند ورو ښاکو، د هغه څه په سبب چې دوی کول.

ŠÇ %r 7#Öèß ŠÎr $gÏ©rãã 4?ã þ/Í‰ { ‘ÿù p×JÏ$ß š† Ér $g»Y6-d‰ þ/ö‰ `Ï ß ûÉÉ3ù

الحج: ۴۵ ÇÍÎÈ ‰‹ÏL±B

او څومره کلي چې ظالمان وو او تباه مو کړل، نو دا ئې په خپلو چتونو راپرېوتي او وزګار پاتې څاګان او ټینګې ماڼۍ.

ÇÍÑÈ ŽçÅ J9$#¥<Îr $kèõ { ‰ ONèp×JÏ$ß š† Ér $I; ãMøŠn=‰ þ/ö‰ `Ï ß ûÉÉY2 r

الحج: ۴۸

او څومره کلي چې فرصت مو ورکړ سره له دې چې ظالم ول، بیا مو ونیول او بېرته ګرځېدل خو زما په لوري دي

په لاندې مبارك آیت کې الله تعالی د هغو مغرورو ځواکونو په هکله چې خپل زور ځواك مغرور کړي او په نورو ئې تیری کړی او ملکونه ئې ترې نیولي خو الله تعالی هلاك کړي، داسې فرمايي :

ÇÌÏÈ ‹ÏÇ `Ï ß @d ‰»=ÎŠ$’Î (qç)Zù $WÔ/ Nåk÷]B ‰©‰ Ndè Aö‰ `Ï ß NßÏ=‰ $Zò6 =d‰ Ny.r

ق:۳۶ ÇÌÏÈ

او لدوی نه مخکې مو څومره داسې نسلونه هلاك کړل چې تر دوی ځواکمن او (د خلکو په نیولو او تعذیبولو کې) شدید ول، نو ښارونو ته (د اشغال لپاره) ننوتل، خو آیا کوم پناه ځی ئې وو.

خلك دا واوري چې په فلاني ملك کې زلزله وشوه، طوفان راغی، وچ کالي ده او وبا خوره شوې او په زرګونو او لکونو خلك په کې مړه شوي، طبیعي ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عواطف ئې تحريك شي، د زړه له تل نه خواخوږي وښيي او دا پوښتنه ورسره راولاړه شي چې دا ولې او د څه لپاره او د کومې ګناه په وجه دومره خلك په يو ځای مري؟ دلته به خامخا ډېر بې ګناه خلك هم وو، ولې الله تعالی د دومره بې ګناه خلكو په مرګ راضي كېږي؟!! د دغو كسانو قضاوت يو اړخيز او پر عاطفې ولاړ قضاوت وي، د قضيې له ټولو ابعادو او اړخونو خبر نه وي، په دې نه پوهېږي چې په هغه ځای كې څه تېرېدل، د خلكو عملونه څنګه وو، كه په قرآن كې د هغو ولسونو چې ستر ستر عام عذابونه ورباندې راغلي، يوازې د عذاب څرنګوالی راغلی وی او عوامل او د خلكو ګناهونو ته ګوته نه وی نيول شوې نو خلكو به همدا ويل چې دا دومره خلك ولې په يو ځای او په يو وخت وژل شوي، د خلكو ګناه څه وه؟!! خو الله تعالی د دغو عذابونو لاملونه هم په ګوته كړي، د همدې لپاره نن مونږ قانع يو چې په عاد، ثمود، د نوح او لوط عليهماالسلام په قومونو او په فرعونيانو مسلط شوي عذابونه د الله تعالی له لوري د عادلانه پرېكړې او د خلكو د عملونو په وجه وو، كه همداسې هره هغه سيمه وڅېړو چې داسې الهي عذابونه پرې مسلط شوي نو عوامل به ئې هرومرو ترلاسه كړو او په دې به پوه شو چې دا عذابونه نه خو د ړندو او پټو سترګو پرېكړو نتيجه ده او نه غيرعادلانه، كه دا پېښې په دقت سره وڅېړئ نو حتماً به په ټولو كې هغه عوامل بيامومئ چې د هغه په وجه مخكني قومونه په الهي عذابونو اخته شوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزامير

د دې کتاب په مقدمه کې لولو: د مزامير کتاب چې د زبور په نامه هم يادېږي، د سپېڅلي کتاب له خوندورو کتابونو څخه دی، دا د هغو شعرونو او سرودونو مجموعه ده چې د اسرائيليانو روحيه او تاريخي پېښې په کې بيان شوې، ډېری برخې ئې د داؤد په وخت کې او څه تر هغه وروسته ليکل شوې!! دوه اويا سرودونه ئې داؤد ليکلي، دوه ئې سليمان، دوولس ئې آساف، نه ئې د قورح کورنۍ او په پای کې يو ئې موسی ليکلی...

دا جملې ښيي چې بايبل هم په دې اعتراف کوي چې دا کتاب د الله تعالی له لوري لېږل شوی کتاب نه دی، په بېلو بېلو وختونو کې د بېلابېلو خلکو لخوا ليکل شوي سرودونه او اشعار په کې راغونډ شوي، نه ئې راغونډوونکی معلوم دی او نه ئې راوي، د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: په سپيڅلي کتاب کې خو بايد يوازې تورات او انجيل راغونډ شوي وی، د انسانانو په لاس ليکل شوي کتابونه، په ځانګړې توګه د دوی اشعار او سرودونه ولې په دې کتاب کې رااخيستل شوي؟ ته خو د شجرو په راوړلو کې ډېر مهارت لرې او نيمايي کتاب دې له شجرو ډك کړی، دلته ولې نه ليکې چې د اشعارو او سرودونو دا مجموعه چا راغونډه کړې؟ څنګه درته ثابته شوې چې دا اشعار د نوموړو شخصيتونو دي؟ ولې د راوي او سند يادونه نه کوې؟ هغه بې معنا شجرې مهمې دي که د راويانو او سند يادونه؟!! مونږ خو خپل پيغمبر عليه السلام ته منسوب هغه حديث هم نه منو چې له قرآن سره مطابقت ونه لري او راويان ئې موثق نه وي، ته څنګه له خپلو منونکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړي هغه خبره ومني چې نه ئې راوي معلوم دی او نه ئې سند؟! په داسې حال کې چې ستا نوموړي شخصیونه زمونږ تر ګران پیغمبر علیه السلام نه ډېرې پېړۍ مخکې تېر شوي!!

چې د کوم کتاب په نثر کې هومره مبالغې وي، هغه هم په داسې نثر کې چې د خدای د کلام نوم ورکوي، نو په اشعارو کې به ئې د مبالغې کچه څومره وي؟ که تاسو د دغو سرودونو الفاظو او محتوی ته ځير شئ نو وبه ګورئ چې د ډېرو ښکلو او سمو خبرو په څنګ کې ډېرې ناسمې او غلطې خبرې هم په کې شته. زه د دې کتاب په اړه بحث مفيد نه ګڼم، په مخکنيو بحثونو اکتفاء کوم، دلته اکثراً مخکني مطالب د شعر په ژبه تکرار شوي، هسې مختصر پرې څو خبرې کوم: د دې کتاب په سر کې دا جملې ګورو:

هغه څوك بختور دی چې له بدکارانو سره مشوره نه کوي، د ګناهګارانو لار نه غوره کوي، له هغو سره نه کښيني چې په خدای ملنډې وهي، هغه څوك چې په شوق سره د خدای د اوامرو اطاعت کوي او شپه ورځ په هغوی کې فکر کوي، هغه د داسې ونې په څېر دی چې د اوبو د نهر په ژۍ کرل شوې، په خپل وخت مېوه ورکوي، پاڼې ئې هيڅکله نه مړاوې کېږي، د ده کارونه تل خپل نتايج ورکوي. خو بد کاران داسې نه دي، د دوی هڅې هغې پروړې ته ورته وي چې د باد په وړاندې خورې شي، دوی به د خدای د عدالت په وړاندې محکوم شي او د خدای پالونکو ډلې ته به لار ونه مومي، نېکان د خدای له لوري ساتل کېږي او لارښوونه ئې کېږي خو بدکاران د نابودۍ په لور خوځي.

دا ئې د سمو خبرو بېلګې دي، چې قرآن ئې تائيد کوي او تر دې ئې په ډېرو ښکلو او اغيزمنو الفاظو سره رااخلي، هلته چې فرمايي:

ž 7#Ï¹ ‰æ Ðöÿ ’Î ßìh$ïÎ Ô£FÒ$Š$B•. óßèJã& óĝhÎ (rãÿ. šú ï%$ã@WB

ÇÑÈ ß‹Ë7ø$ã@ =Ò 9$qèd š• Ï°Œ ãó« 4?ã (qç¡ Ÿ2 $ßÏ brãÿ‰ÿ

ابراهيم: ۱۸

د هغو خلکو عملونه چې کافران شوي، هغو شګو ته ورته دي چې د سختې سيلۍ په ورځ تند باند پرې ولګېږي، د خپلو لاس ته راوړنو په هيڅ څه نه شي برلاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدلی، دا هماغه ژور ضلالت دی.

او د مؤمنانو د نیکي وینا او نېك عمل مثال دا سې بیانوي:

’Î $gãöür ÷MÎ$0 $gèõ & ¨βÎÛ 9• f ±. ¨πβÎÛ ¨πJÎ. ŸWW ª! $ > ŽÏÑ # ø. •? ö9&

öΝßg9 Ä $Y-ï A$WΒ¨ Ï $ª! $Û Îô„r $gÎΤ ÈÎΗ ûüÏm @ä $g-à2 é þÎsé ÇÎÈ ä$J¡ 9$

$B Ç Ü ö¨Ï $É ü `Ï ÏM Vçô $p•Î z Î• f ±. ¨π•Î z pJÎ. @VBr ÇÎÈ šc ã2 ‹Gƒ

† Îr $‹ R‰9$ Ï4 tø$ ’Î ÏMÎ$V9 $É ö)9$ ‹qã B#ä šú ïÏ%$ª! $ MÎ Ïã ÇÎÈ 9#•% `Ï $g9

ÇÐÈ â$±ƒ $B ª! $ @èÿr šú üÏÎ à9$ ª! $ @Å ãr Î•Å ÅF$ ابراهیم: ۲۴-۲۷

آیا نه ګورې چې الله د سپېڅلې کلمې مثال څنګه بیانوي، د هغې پاکې ونې په څېر چې جرړې ئې مضبوطې او څانګې ئې د آسمان (په غېږ) کې، د خپل رب په حکم هر وخت خپله مېوه ورکوي، الله خلکو ته دا مثالونه بیانوي چې پند واخلي، او ناپاکه کلمه هغه پلیت بوټي ته ورته ده چې د ځمکې له سر نه ایستل شوی (جرړې ئې په ځمکې کې نه وي ښخې او څانګې ئې د ځمکې له سره نه وي لوړې شوې) هیڅ ټیکاو ئې نه شته، (نه ئې ځمکه جرړې په خپلې سینې کې قبلوي او نه ئې آسمان څانګې په خپلې غېږ کې نیسي)، الله مؤمنان په مضبوطې وینا سره هم په دنیوي ژوند کې او هم په آخرت کې مضبوطوي او ظالمان بې لارې کوي او همغه څه کوي چې وئې غواړي.

د مزامیر څو کچه خبرې هم وګورئ:

... اې پاچایانو! غوږ شئ، اې پېشوایانو ځیر شئ، په وېرې او درناوي سره د خدای عبادت وکړئ، مخکې له دې چې د ده زوی غصه شي او تاسو تباه کړي!! په پښو کې ئې ولوېږئ او هغه ښکل کړئ، ځکه کېدی شي د هغه غصه هره شېبه راوپاري، هغه خلك بختور دي چې ده ته پناه یوسي!!!

د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا د خدای زوی څوك دی؟ داؤد كه مسیح؟ دا شعر موسی، داؤد یا سلیمان د ځان په هكله ویلی كه د مسیح په هكله؟
- آیا د خدای عبادت د دې لپاره وكړو چې د خدای زوی غصه نه شي؟ یعني د سزا پرېكړه د زوی له لوري كېږي؟ خدای یوازې د عبادت لپاره دی، سركښو انسانانو ته سزا د ده د زوی له لوري وركول كېږي؟
- په انساني قاموس كې خو د زوی اصطلاح د هغه چا لپاره كارول كېږي چې پلار او مور ولري، له موره پیدا شوی وي او د پیدا ښنت تاكلې نېټه ولري، د دې زوی مور څوك ده؟ كله پیدا شوی؟ د ده له پیدا ښنته مخكې سركښانو ته چا سزا وركوله؟
- د هر انسان، حیوان او مارغه زوی او بچی پلار ته ورته وي، مونږ ته ووایه: خدای د خپل كوم زوی په څېر دی؟ آیا د ځمكې او آسمانونو پیدا كوونكی خدای د خپل زوی په څېر ووړ دی؟ ټول هغه انساني عیبونه لري چې زامن ئې لري؟ نه وو، پیدا شوی، ووړ وو، ستر شوی، وږی شوی، تږی شوی، بیمار شوی، مړ شوی؟ مونږ خو اورېدلي چې د ده زامنو د خپل وزن دوه برابره پېټی نه شو پورته كولی، څنګه ومنو چې دوی د هغه خدای زامن دي چې یو سل شل ملیارده ستور لیكې اداره كوي، د دې ستر او پراخ عالم دا بې شماره ستوري په خپل خپل ځای كې ساتي!! آیا په هغه عقل ژړا نه ده په كار چې دا ضعیف او كمزوری انسان د هغه ځواكمن او قدیر خدای زوی ګڼي؟!! او هغه باعظمته خدای د دغه ناتوان او وړوكي انسان په څېر ګڼي؟!!

د سرودونو په ضمن كې د بایبل دا خبره هم واورئ: بالآخره خدای د هغه چا په څېر چې له خوبه راویښ شي او د هغه پیاوړي انسان په څېر چې د شرابو له څښلو مست شوی وي، د اسرائیلیانو مرستې ته راوړاندې شو، د خپل قوم دښمنانو ته ئې ماتې وركړه او د تل لپاره ئې سپك او رسوا كړل، هغه د یوسف زامن او د افرایم قبیله ورټله، خو د یهودا قبیله او د صهیون غر ئې غوره كړ ځكه چې له مخكې ئې خوښېدل !! او هلته ئې خپل سپېڅلی او تلپاتې كور د نړۍ د مضبوطو غرونو په څېر جوړ كړ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې کتاب کې به تاسو د بېلابېلو مناسبتونو په اړه د دعاګانو يو اوږد فهرست ومومئ، ما ته دې اوږد فهرست د هغې مذهبې فرقې دعاګانې مخې ته ودرولې چې د هرې ورځې لپاره ئې يوه خاصه دعا جوړه کړې او ګمان کوي چې که په دغه ورځ په دغو الفاظو خدای ته دعا وکړي نو خدای ئې هرو مرو مني!!! احساس مې دا دی چې دې فرقې خپلې دا دعاګانې له بايبل نه نقل کړې او په معمولي تصرف سره ئې اسلامي رنګ ورکړی، په داسې حال کې چې نه په قرآن کې د دعاګانو د وختونو داسې فهرست شته او نه په احاديثو کې، الله تعالی د اخلاص دعا قبلوي، هغه دعا قبلوي چې د انسان له زړه راولاړه شي، د الله تعالی ښه پېژندا ، د ده په عظمت اعتراف او د ده په وړاندې د انسان عجز او اړتيا ئې محرك وي، که په هرې ژبې او په هرو الفاظو وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امثال

لکه څنګه چې د دې کتاب له نامه نه معلومېږي دا د متلونو مجموعه ده، مواعظ او نصائح د متلونو په ژبه وړاندې کوي، په مقدمه کې ئې راغلي: د امثال د کتاب ډېری برخې د سليمان، د نړۍ تر ټولو باحکمته انسان، لخوا ليکل شوې، د کتاب اصلي موضوع کولی شو په خلاصه توګه په اووم، اتم او نهم آيتونو کې ومومو چې وايي: د حکمت او پوهې د ترلاسه کولو لپاره لومړی ګام له خدای نه وېره ده، ځوک چې حکمت او ادب خوار ګڼي احمق دی، اې ځوانه! د پلار نصيحت واوره او د مور له لارښوونو مخ مه اړوه، ځکه د دوی خبرې به د ملغلرو په څېر ستا تاج ښاېسته کړي... د امثال کتاب ډېری برخې د حکيمانو او پوهانو د کارونو په اړه بحث کوي او د ناپوهانو له کړو وړو سره ئې مقايسه کوي، لکه دا: ناپوه انسان داسې فکر کوي چې د ده هر کار سم دی، د چا نصيحت ته ضرورت نه لري، خو پوه انسان د نورو نصيحت ته غوږ نيسي، د امين او چغلګر په هکله وايي: چغلګر انسان چې هر چېرې ولاړ شي د نورو اسرار افشاء کوي او امين انسان اسرار په خپل زړه کې ساتي، ... دا کتاب دوه ډوله انسانان مونږ ته معرفي کوي: هغه چې د خپل نفس د ارضاء په لټه کې وي او هغه چې د خدای رضاء لټوي...

د دې کتاب په اړه دومره ويلی شو چې د بايبل تر نورو کتابونو ئې ګټه ورې برخې ډېرې دي، خو اهميت ئې ښايي دومره وي لکه د پښتو د متلونو يوه مجموعه!!

ښه به دا وي چې دلته د حکمت په اړه د قرآن خبرې هم واورو او وګورو چې د بايبل په ځواب کې قرآن څه ته د (حکمت) نوم ورکړی او کوم کوم کارونه د حکمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونه کني؟ قرآن فرمايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الله تر څنګ بل څوك معبود مه ګرځوه که نه نو سپېره ګڼل شوی او یوازې پاتې شوی به شې، او ستا رب دا پرېکړه کړې چې له ده پرته د بل چا عبادت مه کوه، او له مور پلار سره ښېګړه وکړه، که د دوی یو یا دواړه ستا په ژوند کې زړښت ته ورسېږي نو اف قدرې هم مه ورته وایه، مه ئې رټه او په غوره وینا ورته خبره کوه، د پېرزوینې له مخې د ټیټوالي وزر ورته پرانېزه او دا دعا کوه چې: اې زما ربه! داسې پېرزوینه پرې وکړه لکه چې دوی په ماشومتوب کې وروزلم، ستاسو رب په هغه څه ښه پوه دی چې ستاسو په زړونو کې دي، که دوی نېکان وي نو الله د توبه کوونکو لپاره بخښونکی دی، او خپلوانو ته هم د هغوی (د خپلوۍ) حق ورکړه او مسکینانو او مسافرانو ته هم، او اسراف مه کوه، یقیناً چې اسراف کوونکي د شیطانانو ورونه دي او شیطان د خپل رب په وړاندې ډېر ناشکره دی، او که دې له دوی اعراض کاوو (له کومې غلطۍ ئې تېرېدئ) د خپل رب د یوې پېرزوینې په لټه کې چې هیله ئې کوې، نو دوی ته پسته خبره وکړه، مه دې لاسونه تر خپلې غاړې تړلي ساته (له ورکړې لاس مه راټموه) او مه ئې په بشپړ پرانستو سره پرانېزه، داسې چې (سبا ته) (ځان) ملامتوې او حسرت کوې)، یقیناً چې ستا رب چا ته وغواړي رزق پراخوي او تنګوي ئې، یقیناً چې هغه د خپلو بندګانو په حال ښه خبر او ښه لیدونکی دی، او خپل زامن د لوږې له وېرې مه وژنئ، مونږ دوی ته هم روزي ورکو او تاسو ته هم، بې شکه چې د دوی وژل لویه ګناه او خطا ده، زنا ته مه نږدې کېږئ چې دا یوه بې حیایي او کرکجن کار دی، او هغه څوك مه وژنئ چې الله ئې وژل حرام کړي مګر په حقه سره، او څوك چې په مظلومیت سره ووژل شو نو مونږ د ده خپلوانو ته (د قصاص) واك ورکړی، نو هغه دې په وژلو کې تېری نه کوي، ځکه (د الله له لوري ئې) مرسته شوې، او د یتیم مال ته مه نږدې کېږئ، مګر په هغه توګه چې تر ټولو غوره وي، تر څو خپل پوخوالي ته ورسېږي، او په ژمنو وفا وکړئ، دا ځکه چې د ژمنو خامخا پوښتنه کېږي، او کله چې څه پیمانه کوئ نو پیمانه بشپړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړېږ او په سمې تلې تلل وکړئ، دا غوره دی او د پا ېلي له مخې ډېر ښه، او په هغه څه پسې مه ځه چې پرې نه پوهېږې، دا ځکه چې غوږ، سترګې او زړه داسې دي چې د هر یوه پوښتنه کېږي (چې څنګه دې کارولی)، او په ځمکې کې په کبر او نخرو مه درومه، ځکه ته خو نه ځمکه سوری کولی شې او نه په خپل لوړوالي کې د غرونو څوکو ته رسېدی شې، د دې هر یوه بدوالی ستا د رب په نزد کې کرکجن دی، دا د حکمت هغه برخې دي چې ستا رب درته وحي کړې، نو له الله سره بل معبود مه ګرځوه که نه نو په دوزخ کې به ملامت شوی او رټل شوی وغورځولی شې.

د حکمت په اړه د بایبل انګېرنه داسې ده لکه هوا ګز کول، لکه د باد په سر مانۍ جوړول، لکه له هغه چا د ښېګړې او نېکۍ طمعه درلودل چې نه ئې زړه ورته چمتو دی او نه ذهن، له ښوره ځمکې د ښېرازه فصل طمع، څوك چې خدای نه پېژني له هغه نه دا انتظار درلودل چې له خدای نه وو ېرېږي او له ګناه ځان وساتي، بې ځایه توقع ده، بایبل د خدای په اړه واضح تصور نه لري، د قیامت او حساب و کتاب، مکافات او مجازات په اړه واضح خبره نه کوي، د بیا ژوندون د اثبات لپاره هیڅ دلیل نه وړاندې کوي، برعکس وایي چې مسیح زمونږ د ګناهونو فدیه ورکړې، نو د بایبل منونکي ته دا خبره کول چې له خدای نه وېره د حکمت سرچینه ده، یوه بابیزه خبره ده، خو د بایبل په مقابل کې د قرآن وینا نه یوازې داسې ده چې د انسان له عملي ژوند سره ژور ارتباط لري، انسان ته لارښوونه کوي چې خپل ژوند او له نورو سره خپلې اړیکې څنګه تنظیم کړي، چې هم په دنیا کې له حسرت او ندامت نه خوندي وي او هم په آخرت کې، بلکې لومړی خدای ورمعرفي کوي، داسې معرفي چې هم د انسان ژور محبت ورسره راپیدا شي او هم ژوره وېره، رحمت ته ئې امېدوار او له مواخذې ئې په وېرې کې، د اثبات لپاره ئې مضبوط دلایل مخې ته ږدي، بیاژوندون او مکافات او مجازات ورته ثابتوي، ... له دې وروسته ورته وایي چې څه به کوي او له څه به ځان ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامعه (ټولنه)

د دې کتاب په سر لیك کې راغلي: کولی شو دې کتاب ته یو فلسفي کتاب ووایو، په عربي نسخې کې ئې لیکل شوي چې ښايي له مېلاد نه لس پېړۍ مخکې لیکل شوی وي او په انګریزي نسخې کې ئې لیکل شوي چې لیکونکی ئې په قوي احتمال سلیمان دی، یو پوه او فیلسوف انسان چې د ایمان او شك، امېد او یأس، خوند او ځور، ژوند بامفهومه یا پوچ ګڼلو، تر منځ لالهانده دی، هغه پوهېږي چې خاورین انسان باید حال ته شا کړي او د مستقبل په لوري مخکې ولاړ شي، انسان د امېد تږی دی خو له راتلونکې بې خبره، نو دا ورته غوره ده چې له حاضرې زمانې خوند واخلي، د کتاب لیکونکی په دې لټه کې شوی چې د ژوند مفهوم په لذت، ثروت او حکمت کې ومومي خو څه نتیجه ئې نه ده ترلاسه کړې، دا ټول ئې آزمویلي خو هغه پوچ او بې ارزښته ګڼي، ځکه شر او بدي په هرې هغې هڅې سیوری غوړولی چې د ژوند په معنا د پوهېدو لپاره ترسره کېږي، خو تر ټولو بد ئې مرګ دی چې د سیند د څپو په څېر د ژوند له ساحل سره تصادم کوي او ښګمنه ماڼۍ ئې ورورانوي، انسان د حیوان په څېر، حکیم د احمق په څېر او عادل د شریر په څېر مري!! په دې دنیا کې عدالت تل بریالی نه وي، په بلې دنیا کې عدالت ته امېد درلودل هم یو بېهوده کار دی، له مرګه وروسته ژوند ئې هم نه شي هیله من کولی!! د ده وروستی نصیحت دا دی: انسان باید له خدایه ووېرېږي او احکام ئې په ځای کړي، دا ځکه چې د ده ټوله دنده همدا ده!!

که د دې کتاب مطالبو ته ځیر شو او دا خبره په پام کې ولرو چې د کتاب په مقدمه کې هم ویل شوي چې (احتمالاً) دا کتاب به د سلیمان لخوا لیکل شوی وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو په یقین سره ویلی شو چې دا کتاب له سلیمان علیه السلام نه ډېر وروسته او هغه وخت لیکل شوی چې د یونان الحادي فلسفه خپل اوج ته رسېدلې او کلیسا ئې دې ته اړ کړې وه چې د دې فلسفې د بحثونو په اړه خپلو پلویانو ته څه په لاس ورکړي او دا تشه ډکه کړي چې د دوی سپېڅلی کتاب د فلسفي بحثونو لپاره څه نه لري، دا نه ده معلومه چې دا کتاب چا له خپلې خوا لیکلی او هغه ئې سلیمان علیه السلام ته منسوب کړی او د بایبل لیکونکی هم په دې هکله څه نه وایي چې دا کتاب کله د بایبل د سپېڅلو کتابونو په فهرست کې علاوه شوی، خو په یقین سره ویلی شو چې دا کتاب په همدې مرحله کې لیکل شوی!! که د مذهبي کتابونو په هکله غور وکړو ډېر به داسې ومومو چې یوه ټګمار لیکلی او یوه معروف او منلي مذهبي شخصیت ته ئې منسوب کړی، پیغمبر علیه السلام ته په لکهاوو جعلي احادیث منسوب شول، محدثین په ډېر زحمت او زیار سره وتوانېدل چې د لکهاوو جعلي، ضعیف او له قرآن سره متصادم روایاتو له منځ نه یوازې څو زره راوباسي، په سلو کې یو ئې ترې غوره کړی او په سلو کې نه نوي ئې لرې ایښي!! الله تعالی دې دوی ته ډېر ډېر اجر ورکړي، که د دوی دا مبارک زیار نه وی نو نړدې وه چې اسرائیلي روایات مونږ ته هومره ستونزې راولاړې کړي چې مسیحیت ئې ورسره مخامخ کړ، د عظیم الشأن قرآن شته والي هم د داسې جعلي احادیثو د عام کېدو مخه نیوله، مسیحیت داسې مطمئنه او ډاډمنه مرجع نه درلوده او دې تشې ټګمارو مذهبي مشرانو ته دا موقع په لاس ورکړه چې خپلې غرضناکې خبرې د الله تعالی او د هغه پیغمبرانو ته منسوب کړي!! د علي رضي الله عنه له شهادت نه نږدې څلور سوه کاله وروسته یو څوك راولاړ شو، کتاب ئې ولیکو، ده ته ئې منسوب کړ او ډېر داسې څه ئې په کې ولیکل چې د ده له شأن نه ډېر ډېر لرې او د قرآن او عقل خلاف، خو همدا کتاب د یوې مذهبي فرقې د رامنځ ته کېدو باعث شو، داسې کتاب هم ولیکل شو چې په هغه کې له خره او چنګاښې هم احادیث روایت شوي!! ښایي بې مناسبته به نه وي که دې مطلب ته اشاره وکړم چې یوه ورځ مې د ایران په ټلویزیون کې یو آخوند تر سترګو شو چې وایي: کله چې د آدم علیه السلام په کالبوت کې روح پو شوه او راژوندی شو نو لومړی خبره ئې دا وه: یا علي! کله چې نوح علیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام په کښتنۍ کې سورېدو وئې ويل: يا علي! کله چې ابراهيم عليه السلام اور ته لوېدو وئې ويل يا علي!! او... او... او کله چې پيغمبر عليه السلام د معراج په شپه له اوومه آسمانه تېر او عرش ته نږدې ورسېدو يو غږ ئې واورېدو او وئې ويل: يا الله دا ته يې که دا علي؟ له هغې خوا ورته وويل شو: دا زه يم خو ما د ځمکې پر سر تر علي غوره انسان پيدا نه کړ چې د هغه په غږ له تا سره خبرې وکړم!!!! دا نن چې تاسو ايران ته ولاړ شئ نو وبه ګورئ چې څوک کومې خونې ته ننوځي نو وايي: يا علي! چې له ځايه پاڅېږي وايي: يا علي!! له علي رضي الله عنه نه مرسته غواړي، له هغه چا نه چې جومات ته په داسې حال کې روان وو چې يو قسي القلب دښمن ورته په کمين کې ناست وو، دی ترې خبر نه وو، تر بريد لاندې راغی، په زهرجنې تورې زخمي شو او په شهادت ورسېدو. لمسيان ئې په کربلا کې د يزيد د بې رحمه لښکر په لاس شهيدان شول، نه هغوی ځان وژغورلی شو او نه علي رضي الله عنه د دوی مرسته وکړی شوه!! څوک چې په خپل ژوند کې د ځان مرسته ونه کړی شي له مرګ نه وروسته به څنګه د بل مرسته وکړی شي!! په خدای قسم چې که د علي رضي الله عنه په وړاندې چا دا خبرې کړې وی نو په خپلې تورې به ئې د هغه سر ترې غوڅاوو!! که داسې کتاب ئې ليدلی وی نو تنور ته به ئې غورځاوو، ده ته منسوب دروغجنې او جعلي خبرې خو پرېږده د خپلو اصلي خبرو په هکله به ئې ويل: دا زه څوک يم چې د قرآن په شتنه والي کې او د پيغمبر عليه السلام د احاديثو په موجوديت کې زما اقوال راغونډوئ، په هغه استدلال کوئ او هغه د خپل مذهب بنسټ ګرځوئ، ما له قرآن نه پرته او د پيغمبر عليه السلام له قول نه پرته بله خبره نه ده کړې!! ما له ابوبکر، عمر او عثمان رضي الله عنهم سره صادقانه بيعت کړی، تل مې په دوی پسې لمونځ کاوو او په صداقت سره مې د دوی اطاعت کړی!! ما هيڅکله نه دي ويلي چې د مخکنيو خلفاوو په ټاکنې خفه وم، ما نه دي ويلي چې (تقيه) مې کوله، په ستونې کې مې هډوکی نښتی وو، څه مې نه شو ويلی او خپلې خبرې مې په زړه کې ساتلې، ما منافقت نه دی کړی، ما ځان ته امارت نه دی غوښتی، زه د عثمان رضي الله عنه په شهادت د خپل زوی تر شهادت زيات خفه شوی يم، زه د مسلمانانو وحدت غواړم، څوک چې زما په نامه د مسلمانانو تر منځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختلاف او تفرقي باعث کېږي، هم زما دښمن دی او هم د اسلام دښمن، زه د الله تعالی په وړاندې له هغه چا نه خپل برائت اعلانوم چې زما او زما د اولاد په قبرونو قصرونه جوړوي، له هغوی مرستې غواړي، د دعاګانو د اجابت وسیله ئې ګڼي، له دې قبرونو نه ئې د جاهلو خلکو د غولو دام جوړ کړی، امامت زما د اولاد منصوصي حق ګڼي او په دې سره په اسلامي امت کې اختلاف راولاړوي!! خو ما لیدل چې د دغه جاهل آخوند همدغو مسخره خبرو ته ځینو جاهلو او غولېدلو اوښکې تویولې!! راشئ وګورو چې بایبل د جامعې په کتاب کې سلیمان علیه السلام ته کوم له شرك او کفر نه ډکې خبرې منسوب کړې دي، لیکي:

(دا د داؤد د زوی خبرې دي چې په اورشلیم کې ئې حکومت کاوو او په حکیم مشهور وو: بېهوده دی، بېهوده دی، ژوند له سره تر پایه بېهوده دی!! انسان ته له خپل ټول هغه زیار او زحمت نه چې تر آسمان لاندې ئې باسي څه ګټه وررسېږي؟ نسلونه یو په بل پسې راځي او ځي خو دنیا همغسې پاتې وي، لمر خېژي او لوېږي او بیا په تلوار هغه ځای ته ځان رسوي چې ترې راخېژي، سیلۍ د جنوب په لور خوځي او له هغه ځایه د شمال په لوري راواوړي او بیا خپل لومړي ځای ته ځان رسوي (دا د سیلۍ په اړه ډېر ضعیف او د حقیقت خلاف تعبیر دی)، د ویالو اوبه په بحر کې تویېږي خو هیڅکله نه ډکېږي، دا اوبه بېرته ویالو ته راوګرځي او بیا د بحر په لوري وخوځېږي، هر څه ستونزمن او ستومانه کوونکي دي، داسې چې ژبه ئې له بیانولو عاجزه ده، نه سترګې له لیدو مړېږي او نه غوږونه له اورېدو!! څه چې وو بیا به هم وي او څه چې شوي بیا به هم وشي، تر آسمان لاندې داسې څه نه شته چې ووایو: دا خو تازه او نوی دی!!)

د بایبل دا وینا غلطه او بې بنسټه ده، هره شېبه او هره ورځ نوې نوې شیان پیدا کېږي، د تکرار عقیده بې بنسټه ده، مونږ په دې عالم کې د (تکرار) په ځای د (ابتکار) شاهد یو، نه زړې پېښې تکرارېږي او نه زاړه شیان په خپلې زړې بڼې کې بیا راپیدا کېږي، هره پېښه نوې وي او هر توکی نوی، د انسانانو له پیدا ښته تر نن پورې دوه انسانان په یو رنګ نه دي پیدا شوي!! د عالم له پیدا ښته تر نن پورې دوه ورته ورځې نه دي راغلې، قرآن دې حقیقت ته په دغو الفاظو اشاره کړې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÈ 5ü© ’Îqè Bü' @ä هره ورځ (شبېه) الله تعالی په یوه ځانګړې کار لګیا وي.

د تکرار عقیده هغه څوك وړاندې کولی شي چې قضاوت ئې سطحي وي او د پېښنو ظاهري شباهتونو ته په پام سره قضاوت کوي. نه تللی دور بیا تکرارېږي او نه تللې پېښې.

دلته بایبل د ګڼ شمېر شیانو نومونه اخلي او ټول بېهوده شمېري، وایي حکمت بېهوده دی، داسې لکه په باد پسې منډې وهل، د حکمت او حماقت، او د پوهې او جهالت تر منځ په توپیر د پوهېدو هڅه هم خوشې او بېهوده ده، ... عیش او عشرت ته مخه کول، شراب څښل، ځان ته بنګلې او باغونه جوړول، غلامان او وینځې درلودل، رمې او سره او سپین زر راغونډول،.. هم خوشې او بېهوده کار دی، د هر کار بدله یوازې هغه خوند دی چې د کولو په وخت کې ئې انسان ترې اخلي!! ما ستر ستر کارونه وکړل خو چې په پای کې ورته ځیر شوم ټول خوشې او بېهوده ول... د احمق انسان او حکیم انسان ترمنځ هیڅ توپیر نه شته، ځکه دواړه په پای کې مري!! زه له هر څه بې زاره شوم ، له خپلو ټولو هغو هڅو هم چې تر اوسه مې کړې... دا ځکه چې انسان د هغه څه لپاره زیار باسي چې بل ته ئې پرېږدي... هر زیار بېهوده دی که د ښه کار لپاره وي او که د بد کار لپاره، د هر څه لپاره یوه نېټه ټاکل شوې: د پیدا ښت لپاره، د مرګ لپاره، د کرلو او رېبلو لپاره، د جوړولو او ورانولو لپاره ...نو د انسان د ټولو هڅو ګټه څه ده؟ خدای تللی دور او تللې پېښې تکراروي.. بیا مې فکر وکړ چې خدای انسان آزمویي تر څو وروښیي چې تر حیواناتو غوره نه دي!! (یوازې یو بې عقله انسان دا خبره کولی شي چې انسان تر حیواناتو غوره نه دی!!)... د حیوان او انسان ترمنځ توپیر نه شته ځکه دواړه مري.. نو هر څه بېهوده دي.، مخکې تګ بېهوده دی، ثروت بېهوده دی... نو ښه دا ده چې وخوره، وڅښه، خوند واخله او حاضر غنیمت وګڼه، خو دا هم بېهوده دی...

که دې خبرو ته ځیر شئ نو ستاسو قضاوت به هم دا وي چې دا ټولې خبرې خوشې، بې بنسټه او بېهوده دي، څنګه ممکنه ده چې د الله تعالی یو جلیل القدره پیغمبر داسې خوشې او بې بنسټه خبرې وکړي او هر څه ته د بېهوده، بې مقصده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ګټې او باطل په سترګه وګوري!! ځوك چې الله تعالى پېژني او په دې ئې باور وي چې دا عالم او د هغه هر څه ده پيدا کړي، په دې ئې ايمان وي چې خدای عليم او حکيم دی، دا ايمان او باور اجازه نه ورکوي چې د عالم په اړه دا غلطه انګېرنه ولري او هر څه ئې باطل وګڼي!! قرآن فرمايي:

ûïŸ‰Ÿ @ƒqù (rãÿ. ûïŸ‰$•`ß 7ÿ‰Œ WÜ»/ $Jåk‹/ $Br Ú öF{$ ä$J¡ 9$$Z9þ=z $Br

ÇËÐÈ í$Z9$`Ï (rãÿ. ص: ۲۷

او آسمان او ځمکه او څه چې په دوی کې دي، دا مې خوشې او بېهوده نه دي پيدا کړي، دا خو هسې د هغو کسانو (غلط) ګمان دی چې کافران شوي، نو د کافرانو په حال چې اور (ئې په برخه کېږي) افسوس دی.

که په ټول عالم کې يو عيب او نقص ترسترګو شي او ځوك په دې وتوانېږي چې په دې پراخ عالم کې کومه تشه او خلا او کوم اضافي يا بېهوده شی په ګوته کړي او دا ثابته کړی شي چې واقعي دا شی بېهوده دی نو له الله تعالى نه د انکار لپاره همدا کافي ده!! خو بايبل سليمان عليه السلام ته داسې اقوال منسوبوي چې د عالم هر څه خوشې او بېهوده ګڼي، د داسې ناپړتو خبرو د کولو جسارت خو يوازې هغه ځوك کولی شي چې نه په الله تعالى باور لري او نه دا عالم او په هغه کې بدلونونه د يوه عليم او حکيم خدای د تصرف نتيجه ګڼي!! چا چې د يونان هغه فلسفي افکار وړاندې کړل چې عالم بېهوده او بې هدفه ګڼي، هغه ملحد او د الله تعالى له شته والي منکر وو. خو دا دی د بايبل بې عقله ليکونکی همدا الحادي افکار يوه پيغمبر ته منسوبوي او مذهبي رنګ ورکوي!! د عالم په اړه دغه انګېرنه چې بايبل ئې سليمان عليه السلام ته منسوبوي يوازې د هغه چا انګېرنه کېدی شي چې يا خدای نه مني، يا دا عالم د ده ملك او دی ئې ټولواك نه ګڼي، يا په دې باور وي چې د عالم هر څه په خپل سر او له کومې خاصې منصوبې پرته د تصادف له مخې رامنځ ته شوي او ټولې پېښې ئې تصادفي دي!! او دا نه يوازې په الله تعالى باندې له ايمان سره سخت تصادم کوي بلکې د حقيقت خلاف او دروغجنې خبرې دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅوك نه شي كولی په دې پراخ عالم كې یو بېهوده، بې مقصده او خوشې شی په ګوته كړي!!

خدای منونكی انسان ټول موجودات د خپل رب د صفاتو او افعالو مظهر ګڼي او په دې عقیده وي چې هیڅ څه بېهوده او عبث نه دي پیدا شوي، په دې خور عالم كې نه څه خلا او تشه شته، نه څه كموالی او زیاتوالی، نه داسې كوم څه پاتې دي چې كموالی ئې احساس شي او نه داسې څه چې اضافي او غیرضروري وګڼلی شي، هرڅه پوره او په خپله اندازه پیدا شوي. موحد ته د دې عالم هر څه ښایسته او بشپړ برېښي او هیڅ عیب په كې نه ګوري او كه ئې كوم عیب تر سترګو شي نو دا یا د خپل لنډ او محدود فكر او نظر عیب ګڼي او یا ئې د خپلې نامناسبې معاملې او ناسمو كړو محصول عیب. تل د خدای ستاینه كوي، په هر حالت او هر صورت كې، د دی خور عالم په غېږ كې هره ښكلا، كمال او جمال دی د همدې ښكلا، كمال او جمال د خالق ستاینې ته هڅوي، د هر بدلون او تحول تر شا حكمتونه او مصلحتونه ګوري، كه له كوم نعمت نه برخمن شي هغه د خپل مهربان او منعم خدای وركړه او عنایت ګڼي او كه له كوم نقمت، كړاو او ستونزې سره مخ شي هغه د خپلو كړو عادلانه بدله او جزا بولي. د ملحد او كافر انسان عیب دا دی چې خپله غلطي او د ده له غلطو تصرفاتو نه راولاړې شوې ستونزې خدای ته راجع كوي، د دې په ځای چې د ظلم او بې عدالتۍ په لیدو سره ظالم محكوم كړي خدای محكوموي، د دې په ځای چې ووایي الله تعالی انسان ته د واك او اختیار په وركولو سره خپله ستره پېرزوینه په انسان كړې او په دې سره ئې انسان ته پر ټولو مخلوقاتو شرف او فضیلت وركړی، خو انسان له دې واك او اختیار نه چې پر ټولو مخلوقاتو د ده د فضیلت نښه او امتیاز دی، غلطه استفاده كوي، برعكس خدای په هغه څه ملامتوي چې په كار ده د هغه په سبب ئې د الله تعالی ستاینه او مننه كولی!!

د بایبل له لیكونكي پوښتنه كوم: ستا د بدن كوم غړی بېهوده او بې فایدې دی، سترګې، غوږونه، خوله، ژبه، غاښونه، لاس، پښه، ګوتې، نوكان...؟ نور خو پرېږده دا د سترګو څو باڼوګان، چې ښایي تا ته بې فایدې وښتان معلوم شي، پرې كړه او بیا په هینداري كې خپل مخ ته وګوره او قضاوت وكړه، وروځې دې بېهوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګڼه او وئې خرییه ... که ستا په وجود کې څو ویښتان هم ضروري وي او هر یو ئې خاصه دنده لري او نشتوالی ئې هم ستا وجود او هم ستا ښاېست ته تاوان رسوي، نو ته څنګه په ټول عالم د بېهوده حکم کوې؟ تا ته خو په کار وه چې سلیمان علیه السلام ته دې داسې وینا منسوب کړې وی چې دا عالم مونږ ته په جګ غږ وايي: دا هر څه یوه علیم او خبیر ذات پیدا کړي، دلته هر څه سم پیدا شوي، دلته بېهوده شی نه شته، هغه ذات چې دا عالم ئې پیدا کړی، د هغه ساتنه او پالنه کوي، په هر څه او ټولو برخو کې ئې د رب (پالونکي) په حیث تصرف کوي او د ربوبیت او پالنې او روزنې دا آثار او مظاهر هرې خوا ته په هرګام کې تر سترګو کېږي، بې شکه چې دا ذات د ټولو ستاینو وړ دی، له هر عیب نه منزه، د ده په هکله دا خبره کول چې بېهوده او عبث شیان ئې پیدا کړي لوی ظلم او ستر جهالت دی، دا عالم او په هغه کې دا بې شمېره توکي مونږ دغه حقیقت ته هدایت کوي او په دغه اعتراف مو مجبوروي، دا هرې خوا ته تر سترګو کېدونکې ښکلا او ښاېست، کمال او جمال، نظم او دقت او دا چې ګورئ هر څه سم پیدا شوي، هر څه د خاص مقصد لپاره پیدا شوي، سمه پالنه او روزنه ئې کېږي، هر یو ئې په ډېر دقت او ظرافت سره، په ډېره غوره او ښاېسته بڼه کې پیدا شوی، هر یو ئې د یوه مشخص هدف او ځانګړې غایې د تحقق لپاره په کار ګمارل شوی، چې په منظم او پرله پسې توګه او په کامل انهماك سره په خپل خاص کار او د خپل ځانګړي مأموریت په ترسره کولو کې شپه ورځ لګیا دی، په خپله او په خپل وجود سره ئې هم یوه تشه ډکه کړې او په هغه څه هم چې د ده په کار او هلو ځلو مرتب کېږي هم یوه تشه ډکوي او یوې اړتیا ته ځواب وايي. په ټول خور وور عالم کې، خوشې، بې هدفه، له اړتیاوو زیات او له ضرورت نه کم څه نه شئ موندلی، هغه ذات چې دا بې انتهاء پراخ عالم ئې له ټولو دغو ښکلاوو او ښېګڼو او له دې ژور او دقیق نظم سره پیدا کړی، د عالم پالنه او روزنه ئې په واك کې ده، هره ذره ئې ساتي او پالي، رشد ورکوي، کمال ته ئې رسوي، د کمال په لوري د خوځېدو توفیق ورکوي او له مخکې نه ټاکلې نتیجې ورباندې مرتب کوي، بې له شکه چې دا ذات د ټولو ښېګڼو واجد او د ټولو ستاینو وړ دی. د دې هستۍ هرې خوا ته چې مخ واړوم، ګورم چې هر څه له هیڅ نه پیل شي، ورو ورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر شي، د کمال په لوري وده ورکړی شي، د خپلې ارتقاء او کمال آخرى پوړې ته ورسولی شي، يو ضروري او لازم کار ورباندې ترسره شي، يو ضرورت ورباندې رفع کړی شي، يوه خلا ورباندې ډکه کړی شي، بيايې زوال پيل شي، په زړښت او مرګ محکوم شي او ځای ئې بل نوې، ځواکمن او وده موندونکي توکي ته خالي کړی شي، هرڅه ښه پيدا شوي او د واضح هدف او مقصد لپاره پيدا شوي. په پيدا ښت کې ئې د "علم"، "حکمت" او "قدرت" څرګند آثار ګورو. د دې مظاهرو تر شا، ما ته د ربوبيت او پالنې يو نامرئي او ناڅرګند لاس په نظر راځي، هماغه زما الله دی او هماغه د دې هستي الله دی. زه نه يوازې په دې عالم کې د روزنې او پالنې يو نامرئي لاس احساسوم، بلکې ګورم چې د هرڅه پيدا ښت، پالنه، روزنه او ساتنه په ډېر دقت سره ترسره کېږي. د دې عالم په هر جزء او د هرجزء په حرکت او خوځښت کې زه ښاېست، ښکلا، کمال او هدفمندي ګورم. خوشي، بې مقصده، اضافي او غيرضروري شی مې په نظر نه راځي. زما هرې خوا ته خواره شيان، هر يو بېل بېل هم او ټول په ګډه هم، د خاص مقصد لپاره په کار لګيا دي، د ټولو ترمنځ د نظم، يووالي او ژور تنسيق شاهد يم. د دې عالم همدا ملموس او مشهود کيفيت، زما په ژبه د دې الفاظو د جاري کېدو لامل دی چې: ټولې ستاينې د عالمونو رب الله لره دي. مونږ د دې خور عالم په پراخې غېږ کې داسې شی نه شو موندلی چې پيدا ښت ئې بې مقصده او بې هدفه وي، داسې شی نه شو په ګوته کولی چې ځای ئې خالي وي، د دې عالم هرڅه د الله په شتنه والي شهادت ورکوي، په الله له ايمان نه پرته نه د دې ستر او خور عالم عظمت او په ډېر دقت سره د هغه ساتنه او پالنه تعبيرولی شو او نه په دې عالم کې نظم، ښاېست او هدفمندي تفسيرولی شو.

الله تعالی همغه ذات دی چې ته ئې په دې عالم کې د رحمت او پېرزوينې څرګندې نښې او واضح مظاهرګورې: ماشوم لا دنيا ته نه وي راغلی او د خپلې مور په ګېډې کې وي خو د ده ټول حياتي ضروريات، د خوندورو شېدو په شکل کې د مور په تی کې، مخکې له مخکې ورته تيار کړی شوي وي او د مور، پلار په زړه کې يې هومره مينه ورته ځای په ځای شوې وي چې د ده لپاره هر کړاو زغمي!! هغه ماشوم ته د ده له احتياج نه د مخه، څوك روزي برابروي؟ د ده د مور، پلار په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دا مینه چا اچولې؟ چا د ده څېره، حرکات او غږ داسې جوړ کړي چې نه یوازې د مور پلار بلکې د هر چا مینه وربانديږ راځي او دا هغه څه دي چې دا ماشوم ورته تر هرڅه زیات ضرورت لري! دا څوك دی چې د انسان، حیوان او نبات هر ضرورت ته ځواب وايي؟ د رڼا، تودوخې اوبو او هوا انتظام ورته کوي؟ د څښاك اوبه يې له استعمال نه وروسته، يا د نهرونو له لارې د لويو لويو بحرونو په لور وخوځېږي، تروې او تېزابي شي او يا په ځمکه کې ننوځي او انسان ته يې هم له ځمکې نه راایستل ګران شي او هم يې له بحرونو نه بېرته راوړل محال شي، خو ګورو چې د لمر د وړانګو په ذریعه د بحرونو همدا تروې او تېزابي اوبه تبخیر او تصفیه شي، دا بخارات د بادونو په ذریعه د آسمان په لوري اوچت کړی شي، هلته د سړې هوا په وجه په وريځو بدل شي، مؤظف بادونه دا وريځې په سر واخلي، ناڅاپي ووېشلی شي، هر يو، خپله برخه، په خپل خاص سمت، خاصې منطقې ته د رسولو لپاره وخوځوي، په بېديا او د آوارې په محتاجو او باران ته سترګې په لاره خلکو باندې باران وورووي او په غرونو باندې واورې. ترڅو د دنګو غرونو په ژورو او پراخو لمنو کې، د واورې کافي ذخیره، د دوبي لپاره خوندي وساتي او بیا د دوبي په سختې ګرمۍ کې چې انسان، حیوان او نبات اوبو ته سخت اړ وي، همدا ذخیره شوې واوره ورو ورو ويلې شي او په نهرونو، کارېزونو او چینو کې د دوی د څړوبولو لپاره راوخوځېږي او د هر يوه ضرورت رفع کړي. بې شکه چې ټولې ستاينې هغه رب لره دي چې په دې عالم کې د ده د بې انتهاء رحمت او پېرزوينې وسيع آثار او نښې هرې خوا ته خورې ګورو.

مونږ په دې عالم کې د "رحمت" او " پېرزوينې" څرګندې نښې ګورو او د نښو تر شا د داسې ذات نامرئي لاسونه احساسوو چې په پوره زړه سوي او خواخوږۍ د هرڅه پالنه او روزنه کوي. "انسان" لا د ځمکې په سر قدم نه وي ایښی چې د مور په تي کې ده ته داسې شېدې برابرې شوې وي چې ټولو اړتیاوو ته ئې ځواب وايي، دا کار څوك کوي، د چا په اراده د راتلونکو پېښو لپاره تیاری نيول شوی، کوم مهربان ذات د انسان اړتیاوې په پام کې نیولې او د ده له پیدا ښت نه مخکې ئې د مهربانۍ مور په تي کې ورته تیارې کړې؟ چې کله انسان، حیوان او نبات باران ته اړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي دا څوك دی چې د هغه په اراده باران وربږي، چې کله رڼا او حرارت ته اړ شي دا څوك دی چې لمر راخېژوي چې د دوی میشت ځای روڼ او تود کړي، چا په انسان او حیوان کې د هرې بیمارۍ او د هر مکروب د مقابلې استعداد ایښی؟!

مونږ په دې عالم کې منظم او هدفمند بدلونونه ګورو چې د خاصو ضوابطو او سننو مطابق تر سره کېږي، د دې بدلونونو تر شا د یوه داسې ذات نامرئي لاسونه په خپل عقل او شعور سره لمس کوو چې په ډېر دقت او انتهائي ظرافت سره چارې سنبالوي، د هر شي پیدا ښت له هیڅ نه پیل کړي، له یوه حالت نه ئې بل ته واړوي، ورو ورو وده ورکړي، کمال ته ئې ورسوي، ځانګړې له مخکې نه ټاکلی کار ورباندې ترسره کړي، خاصې اړتیاوې ورباندې رفع کړي، زړښت ته ئې ورسوي او په پای کې ئې په مرګ محکوم کړي.

د دې عالم له ښکلا، نظم او بامقصده بدلونونو نه هر باشعوره او بااحساسه انسان دې نتیجې ته په آسانۍ رسي چې دا هر څه هرو مرو د هغه حکیم رب او علیم پالونکي د تصرف مظاهر دي چې په ټولو غورو صفاتو متصف او د ټولو ستاینو مستحق دی. مونږ ته د پلاسټیك یوه ټوټه، د مات شوي چیني لوښي یوه برخه، په سپین کاغذ څو کرښې په نظر راشي، ورته ځیر شو، په هغه کې د یوه رسام، انجنیر، خطاط او لیکوال د لاس اثر ګورو او ډېر ژر دې نتیجې ته رسو چې په دې کې دا رسم د هغه چا د لاس نښه ده چې ښه رسام دی، د پلاسټیك دا ټوټه درته وایي چې زه یوه داسې کس جوړه کړې یم چې د پلاسټیك له خصوصیاتو خبر او له هغه نه د راز راز شیانو په جوړولو قادر دی، د چیني لوښي دا ټوټه هم خپل صانع درته معرفي کوي او ته په هغه کې د چیني جوړوونکي د مهارت، علم او هنر نښې ګورې، دا لیکنه هم تا د خپل لیکونکي په وړتیاوو او استعدادونو خبروي، څنګه ممکن ده چې انسان دې د عالم دا بې شمېره ښاېسته، ښکلي او غوره مخلوقات؛ انسانان، رنګ رنګ ښکلي مرغان، واړه او ستر حیوانات، ګټور او مفید نباتات، ښاېسته ګلان، خوندورې مېوې، زړه راښکونکې منظرې او ... ګورې، خو د هغه پلاسټیك د ټوټې، د مات شوي چیني لوښي هغه برخې او پر سپین کاغذ د هغو څو کرښو په اندازه دې هم اهمیت ورنه کړي، له خالق او صانع دې انکار وکړي او هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي بېهوده وګڼي؟ ښايي څوك په ژبه انكار وكړي خو ګرانه ده چې د چا زړه او دماغ دې له داسې دروغجنې ژبې سره ملګرتيا وكړي. قرآن د هغه چا وينا د آسمانونو او ځمكې د پيدا ښت په اړه داسې بيانوي چې تل خپل رب يادوي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آل عمران: ۱۹۱-۱۹۴

هغه چې الله په ولاړه، ناسته او په خپل اړخ ملاسته باندې يادوي او د آسمانونو او ځمكې په پيدا ښت كې فكر كوي، (وايي:) اى زمونږ ربه! دا دې خوشې نه دي پيدا كړي، پاكي تا لره ده، مونږ د اور له عذابه وساته.اى زمونږ ربه! بې شكه څوك چې اور ته داخل كړې نو هغه دې رسوا كړ او ظالمان خو هېڅ مرستندوى نه لري. اى زمونږ ربه! يو بلونكى مو واورېدو چې د ايمان په لوري ئې دا بلنه وركوله چې په خپل رب ايمان راوړئ، نو ايمان مو راووړ، اى زمونږ ربه! نو زمونږ ګناهونه راته وبخښه او زمونږ بدي او سيئات رانه ورېژوه او له نېكانو سره مو وفات كړه. اى زمونږ ربه! هغه څه راپه برخه كړه چې وعده دې د پېغمبرانو په واسطه راسره كړې ده او د قيامت په ورځ مو مه رسوا كوه، بې شكه چې ته له وعدې نه نه په شا كېږې.

په دې مباركو آيتونو كې څو مهمې لاربښوونې زمونږ مخې ته اېښودل شوې:

- څوك چې د سالم عقل خاوند وي، د آسمانونو او ځمكې په پيدا ښت كې او د شپې ورځې په تلو راتلو كې د ډېرو حقايقو په لوري ځرګندې نښې ګوري. خو هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقل خاوندان چې الله ئې تل او په هر حالت کې په ياد وي، له الله نه غافل زړه په دغو حقايقو د پوهېدو وړتيا او اهليت نه لري.

- دوى نه يوازې په الله باور لري او تل ئې په ياد وي، بلکې د آسمانونو او ځمکې په پيدا ښت کې فکر کوي، هم ئې پر الله باور له دغه فکر کولو راولاړ شوى او هم د الله ياد او ذکر، د ځمکې او آسمانونو هر څه الله ورپه يادوي، دوى په هر څه کې د الله د قدرت ننښې ګوري.
- د ځمکې او آسمانونو په پيدا ښت کې د دوى د غور او تفکر حاصل او نتيجه دا وي چې: الله هېڅ څه خوشې او عبث نه دي پيدا کړي، هر څه ئې حکيمانه پيدا کړي، الله له دې عيب نه منزه او لوړ ګڼي چې څه ئې عبث او بې فايدې پيدا کړي وي. دا احساس او د غور او تفکير دا نتيجه، دوى په دې باور کولو ته اړ کوي چې الله تعالى به له خپلو بندګانو سره هرو مرو محاسبه کوي او حتماً به تېري کوونکو ته سزا ورکوي، دا ځکه چې عدم محاسبه او د مجرم عدم مجازات په دې معنى ده چې دا ځمکه او آسمان خوشې او عبث پيدا شوي. د همدې لپاره د عقلمنو لومړۍ دعا دا وي چې: مونږ د اور له عذاب نه وساته. عقلمن په دې پوهېږي چې له الله نه انکار کوونکي ظالمان د الله له عذاب نه هېڅوك او هېڅ څه نه شي ژغورلى.
- عقلمن د هغه منادي نداء اوري چې دوى په الله باندې ايمان راوړو ته بلي، دا منادي څوك دى؟ دوى د کوم منادي غږ ته لبيك ويلى او په الله ئې ايمان راوړى؟ پېغمبر، کوم داعي، خپل عقل او ضمير، که کوم بل منادي؟! دا هر يو کېدى شي د دوى منادي وي خو د آيت له سياق او سباق نه معلومېږي چې دا همغه منادي دى چې د مضمون په سر کې ورته اشاره شوې: د آسمانونو او ځمکې په پيدا ښت او د شپې ورځې په تګ راتګ کې پرتې ننښې، دغه منادي دوى په خپل رب باندې ايمان ته رابللي، د دغه منادي دعوت ته ئې لبيك ويلى او په خپل رب ئې ايمان راوړى.
- له ايمان نه وروسته دوى له خپل رب نه پنځه اساسي غوښتنې لري: زمونږ ګناهونه راوبخښه، زمونږ بد عادات او اخلاق رااصلاح کړه، دا توفيق راپه برخه کړه چې مرګ مو د ابرارو او نېکانو مرګ وي، تا چې د پېغمبرانو په لاس کومې وعدې له مونږ سره کړې دي هغه ترسره کړه او د قيامت د ورځې له رسوايي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپکاوي مو وساته!

د سلیمان غزلونه

د بایبل د دې کتاب په سریزه کې لولو: دا د هغو عاشقانه شعرونو مجموعه ده چې د عاشق او معشوق تر منځ د یوه بل په ستاینې کې ویل شوي،... باور کېږي چې دا کتاب سلیمان لیکلی، یهودان دا اشعار د خدای او دوی تر منځ د مینې او محبت انځور ګڼي او مسیحیان ئې هغه روحاني رابطه بولي چې د مسیح او کلیساوو تر منځ شته!!

که تاسو د دغو شعرونو متن، محتوی او الفاظو ته په لږ دقت سره ځیر شئ نو حیران به شئ چې له داسې ګنده الفاظو ډك اشعار څنګه الله تعالی ته منسوب شوي، څنګه د یوه مذهبي کتاب په پاڼو کې لیکل شوي او څنګه ئې د خدای او بنده او یا د مسیح او کلیسا تر منځ د مینې او محبت انځور ګڼي؟!! د بایبل په دې کتاب کې د اخلاق، عفت او معنویت ټولې پولې نړول شوې او ټول اخلاقي حدود تر پښو لاندې شوي، هغه الفاظ په کې کارول شوي چې د جیمز باند په څېر ګنده او د اخلاق ضد کتابونو کې کارول شوي، هغه څه په کې ویل شوي چې د خرابات په محفلونو او له چتې وتلو بدکارو ځلمیانو او په شرابو مستو ځوانانو او پېغلو په ګډو مجلسونو کې ویل کېږي، عجیبه ده چې له داسې ګنده کلماتو ډك کتاب ته څنګه د یوه سپېڅلي کتاب په سترګه کتل کېږي. خدای پاك انسان خو پرېږده یو عادي شریف انسان هم د هغه له اورېدو کرکه کوي، خو دا یو عام مصیبت دی، اکثراً دین او مذهب د داسې کړیو په لاس کې ولوېږي چې نه ئې افکار او عقاید له واقعي دین نه خړوبه کېږي، نه ئې اخلاق هغه وي چې دین ئې غوښتنه کوي او نه ئې سلیقه او مزاج د دین په رنګ رنګ شوي، که په مسیحیانو او یهودانو کې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډله راپیدا شوه چې له داسې ګنده الفاظو ډك كتاب ته د سپېڅلي كتاب په ستركه ګوري نو په مسلمانانو كې هم د داسې ډلې په راپیدا كېدو حیرت او تعجب نه دی په كار چې د عمر خیام یا حافظ عاشقانه اشعارو ته صوفیانه توجیه لټوي!! ځكه چې پیغمبر علیه السلام فرمایي:

عن أبي سعید الخدري قال قال رسول الله صلى الله علیه وسلم لتتبعن سنن الذین من قبلكم شبرا بشبر و ذراعا بذراع حتى لو دخلوا في جحر ضب لاتبعتموهم قلنا یا رسول الله آلیهود والنصارى ؟ قال فمن ؟ رواه مسلم

له ابو سعید خدري رضي الله عنه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: د هغو خلكو كړنلارې به خپلې كړئ او لوېشت لوېشت او ګام ګام به د دوی په پل پل ردئ چې تر تاسو مخكې وو، حتی كه د سمسارې سوري ته ننوتلي وي، تاسو به هم ننوځئ، مونږ وویل: یا رسول الله!! یهود او نصاری ښیي؟ وئې فرمایل: نو څوك؟

كه هغوی دا كتاب سپېڅلی وګاڼو نو زمونږ صوفیان هم ملامت نه دي چې د حافظ شیرازي كتاب ته د تصوف د كتاب په ستركه ګوري!!!

ما ته د بایبل دې كتاب هغه مناقشه او شخړه راپه یاد كړه چې د حافظ شیرازي د كتاب په اړه په ایران كې پیل شوه، خراباتي كړیو د حافظ كتاب د خپلو احساساتو ښكلی انځور ګاڼو، په داسې بڼې كې ئې چاپ كړ چې د هر غزل په خوا كې ئې ښابسته پېغله، له اوږدو كوڅیو، سرو شونډو، تورو ستركو سره د ساقي په توګه د شرابو صراحي او جام په لاس، د یوه مخمور مخې ته ولاړه ښوده او ترڅنګ ئې د موسیقي ډله له رباب، چنګ او دریا سره، هر لوستونكي به د حافظ له اشعارو نه یوازې هغه معنی اخیستله چې په دغو انځورونو كې ئې تر ستركو كېده، خو د دې په مقابل كې د صوفیانو داسې ډله راولاړه شوه چې هڅه ئې كوله حافظ ته برائت وركړي، اشعار ئې توجیه كړي، شراب، ساقي، بت، بتخانه، می كده، پیرمغان، مست، مخمور، دوه كلن شراب، څوارلس كلن محبوب، سپینې او بربنډې لېچې، تورې زلفې، چاك ګرېوان او نور هغه الفاظ چې كتاب ئې ترې ډك دی او داسې شعر په ندرت سره تر ستركو كېږي چې له دغو الفاظو تش وي، ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې تعبير او توجيه کړي چې هم حافظ د خپلې ډلې غړى ثابت کړي او هم ئې اشعار د تصوف په خدمت کې، مرتضى مطهري د ايران معروف مذهبي مشر د خراباتي حلقو د ګڼ شمېر کتابونو په ځواب کې يوه وړه رساله وليکله او دا هڅه ئې وکړه چې له حافظ نه دفاع وکړي او هغه ته برائت ورکړي!! خو نه د هغو کتابونو په ځوابولو موفق شو او نه حافظ ته په برائت ورکولو!!

د غزلونو کتاب خپل (يار) ته د (معشوقې) په دې وينا پيل شوى:

ما په خپلو شونډو ښکل کړه، ځکه ستا محبت تر شرابو هم ډېر خوندور دى، ته ښه بوى لرې، ستا نوم د خوندورو عطرونو ښاېسته وړمې رايادوي او نجونې په تا مينې کېږي، ... اې زما محبوبه! ما ته ووايه چې نن خپله رمه چېرې پيايې او غرمه ئې چېرې تم کوې تر څو دې په پيدا کولو کې ستا د ملګرو شپنو له منځ نه تېرېدو ته اړه نه شم!

محبوب ځواب ورکوي:

اې د نړۍ تر ټولو ښکلې! ... که ځاى درته معلوم نه وي نو د رمو په پلونو پسې هغه ځاى ته خپل سېرلي د څرولو لپاره راوله چې د شپنو خېمې ولاړې دي، اې زما محبوبې! ته د فرعون د ګاډۍ د اسپو په څېر ښکلې يې، ستا اوبدلو کوڅيو ستا مخ ته ښاېست ورکړى او د مرغلرو د هار په څېر ستا غاړې ته ښکلا ورکوي...

محبوبه ورته وايي:

زما بادار، زما له ښکلې بوى نه مست، په خپل پالنګ څملاست (!!!)، زما محبوب چې زما په غېږ کې پروت دى د ښکلې عطر بوى لري، د هغه ښاېسته وحشي ګل په څېر دى چې په (عين جدي) کې راټوکېږي...

محبوب ځواب ورکوي:

ته څومره ښاېسته يې، ستا سترګې د ښکلو کوترو په څېر دي!!

محبوبه ورته وايي:

...کيڼ لاس ئې زما تر سر لاندې، په ښي لاس سره ئې په خپلې غېږ کې ټينګه نيولې يم، اې د اورشليم پېغلو! تاسو ته د صحرا په هوسيو لوړه درکوم چې زمونږ مه مزاحم کېږئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا هوس پاروونکو له شهوت نه ډکو خبرو ته تر هغه پورې دوام ورکوي چې وايي:

محبوب وويل:

... ستا ورنونه داسې دي لکه هنرمندو مجسمه جوړوونکو چې له جواهراتو جوړ کړي وي، ستا نو (نوم) هغه جام ته ورته دی چې له شرابو ډك وي، ستا ملا د غنمو د هغې ګېډۍ په څېر ده چې ګلان ترې راتاو وي، ستا تي د هوسۍ يوې جوړې بچيانو ته ورته دي... ستا د زلفو کړۍ پاچايان په خپلو لومو کې تړي... ستا قد د خرما د ونې په څېر او ستا سينې د هغې د ورږو په څېر...

او محبوبه ورته وايي:

اې کاش ته مې ورور وی، چې چېرې مې ليدلی نو پرته له دې چې رسوا شم ته مې ښکلولی، ته مې د خپلې مور کورته راوستی وی او عشق دې را ښودلی وی، هلته به مې خپل خوندور شراب او د خپلو انارونو شربت تا ته درکړي وو چې څښلي دې وی، ...

بايبل دا ګنده شعر، دا د يوه بد اخلاق او له معنويت نه د محروم شاعر د ګنده جذباتو انځور، سليمان عليه السلام ته منسوب کړی، د عربي نسخې په مقدمه کې ئې ليکل شوي چې دا د سليمان د هغې پاکې او صفا مينې ښودنه کوي چې د شموليث په نامه له يوې پېغلې سره ئې درلوده!!

پوښتنه کوو: که پاکه او صفا مينه دا وي نو ناپاکه او ګنده مينه څه ته وايي؟ مونږ خو د دې غزل په هيڅ بيت او هيڅ لفظ کې د صفا او پاکې مينې هيڅ نښه ونه ليده، صفا او پاکه مينه خو هغه ده چې مور ئې له خپل اولاد سره لري، هر څه ئې ورته ښاېسته ښکاري، له هر څه ئې خوند اخلي، خپل راحت د هغه د راحت لپاره قرباني کوي، د ماشوم غږ، ژړا، خندا، د شونډو، سترګو، لاس پښو حرکات ئې په زړه چونډۍ (سکونډاري) ورلګوي، صفا مينه خو هغه ده چې پلار ئې له خپل اولاد سره لري، نېك اولاد ئې له مور او پلار سره لري، هغه چې د خور او ورور تر منځ وي، هغه چې د پاك لمني مېړه او وفادارې مېرمن تر منځ وي، هغه مېړه او مېرمن چې غواړي تل يو ځای وي، د خپل اولاد لپاره د وفادارۍ، پېرزوينې، قربانۍ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاص ښیلګې وي.

د چا چې مزاج او سلیقه ګنده شي نو ګنده او بوی ناك شیان هم ورته ښکلې او ښایسته ښکاري، په اخلاقي ګندګیو لړلي ټګمار مذهبي مشران داسې ګنده اشعارو ته هم د سپېڅلو اشعارو نوم ورکوي!!

په یقین سره ویلی شو چې د غربي نړۍ په اوسني بې مهاره اخلاقي انحراف او انحطاط کې د بایبل لویه ونډه ده، بایبل نه یوازې د غربي نړۍ عام ولس ته د بداخلاقۍ په ډنډ کې د لوېدو لار آواره کړه، بلکې کلیسا ئې هغه ځای ته ورسوله چې ډېر ئې د فحش او بداخلاقۍ د سپېڅلي ځای په نامه یاده کړي. ښایي د ګریګوري هغه وینا د دې حقیقت د بیانولو لپاره کافي وي چې د لیونز په هغې غونډې کې ئې برخه والو مهمو پادریانو ته وویل: تاسو د نړۍ د اخلاقي تباهۍ باعث یئ!!

تر دې د مخه تاسو ته د بایبل د اخلاقي لارښوونو معیار په هغو څرګندونو کې څرګند شو چې د پیغمبرانو علیهم السلام په هکله ئې کړې، یو ئې په زنا، بل په درواغو، دوکې، قتل، شرك، ...تورن کړي او دا دی دلته ئې یوه ستر پیغمبر علیه السلام ته داسې ګنده شعر منسوب کړی!!

راشئ وګورو چې قرآن د شعر او شاعرانو په اړه څومره په زړه پورې او دقیقه وینا لري: هلته چې فرمایي:

Nå&r ÇËÎÈ bqßÛ‹ÿ ƒ ¨#r èà2 ’Î Èe@à2 Šß Êo9& ÇËÍÈ b¼5óßs ÇÌÏÈ äâ•è±9$r

ÇËÏÈ šc qè÷ƒ Ÿw $B šc qä9)ƒ — الشعراء: ۲۲۴-۲۲۷

او دا شاعران خو (هغه دي چې) لار ورکي ئې متابعت کوي، آیا نه ګورې چې په هر ناو کې لالهانده وي او دوی هغه څه وایي چې نه ئې کوي.

قرآن په دې لارښوونې کې مونږ ته بد شعر او خراب شاعر رامعرفي کوي او دا ئې ځانګړتیاوې ګڼي:

- لار ورکي او بدکاران به دی او د ده شعر خوښوي، د ده شعر به د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

محفلونو کې زمزمه کېږي، دی به د هغوی ملګری وي او هغوی به د ده ملاتړي.

- د ده د اشعارو له مخې به په دې پوه نه شې چې د ده هدف څه دی؟ خپل مخاطب څه ته رابلي؟ بس هغه چوټکي ته ورته دی چې کله په یوې څانګې کېنښيني او کله په بلې، لالهانده، کله په یوې درې سر شي او کله په بل ناو، د ده په شعرونو کې به واضح او سپېڅلی پیغام ونه مومې، بس غواړي خپل مخاطب راضي کړي، له هغه څه ترلاسه کړي، که نور هیڅ نه وي نو یو شاباش خو ئې په برخه شي!!

- هسې د بې مقصده ویناوو او خوشو خبرو ګوډی وي، په رګونو کې ئې د عمل کولو جوهر نه وي، د خبرو د میدان اتل وي خو د عمل د میدان ملا ماتی او شل، هغه څه وايي چې نه ئې د کولو اراده لري او نه ئې همت!

خو قرآن له دې ډلې هغه شاعر مستثنی کوي چې ځانګړتیاوې ئې دا وي:

- د ایمان خاوند وي، شعر ئې له ایمان نه راخوټېدلی او د ایمان په خدمت کې، د ایمان نښې به د ده د هر شعر په هرې مصرع کې وګورې.

- د عمل د مېدان مېړنی دی، عمل ئې نېك وي، تر دې د مخه چې شاعر وي یو صالح انسان دی، داسې نه دی چې په عمل پاڼې کې ئې له شعره پرته بل څه نه شته، د ژوند ټوله پانګه ئې یوازې څو اشعار دي، ټول عمر، وختونه او استعدادونه ئې د دغې پانګې په ترلاسه کولو کې ضایع کړي، بلکې هغه یوازې د فراغت وختونه د شعر لیکلو او ویلو ته مختص کړي.

- تل ئې الله تعالی په یاد وي، ژبه ئې د الله په یاد لمده، زړه ئې د الله په یاد دربېږي، شعر ئې له ذاکر زړه راخوټېدلی، په خپلو اشعارو کې خدای ډېر یادوي، که څوك ستایي نو هغه خدای دی، که له چا سره د مینې اظهار کوي هغه خدای دی، که له چا طمع یا وېره لري نو هغه یوازې خدای دی، خدای پالي، خدای لمانځي، له خدایه مرسته غواړي، د الله په لوري بلنه ورکوي.

- مبارز او مجاهد شاعر دی، له مظلومانو دفاع کوي، له ظالمانو نه د غچ اخیستلو لپاره ملا تړي او په خپلو انقلابي او ظالم ځپونکو اشعارو سره د ظالمانو پر سر کلك کلك مرګوني ګوزارونه کوي، د ظالمانو په ضد پاڅون ته بلنه ورکوي، د مظلومانو دردونه منعکس کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(qßîß $B ‰è/ . `ß (rãÁ FR$ #ŽÏ. ©$(rã Œr Ë» sî»Á 9$(qèÙãr (qßB#ä ûïÏ%©!$ wÎ)

الشعراء: ۲۷ Ç××È bqç7Î=s)Z tƒ 5=n=s)Zãƒ £“r& (#þqßJn=sß ûïÏ%©!$ ÞOn=÷èu‹™r

په استثنا د هغو چې ایمان ئې راوړی، نېك عملونه ئې کړي، الله ئې ډېر یاد کړی او وروسته له هغه چې ظلم پرې شوی غچ ئې اخیستی، ظالمان به ډېر ژر پوه شي چې په کومې کندې کې به نسکور کړی شي!!

ډېره عجیبه ده چې څوك په قرآن د ایمان دعوی هم کوي او د حافظ او عمر خیام په څېر اشعارو ته د صوفیانه او سپېڅلو اشعارو په سترګه هم ګوري!! د حافظ ټول کلیات د اقبال په دې څلورو مصرعو نه ارزي چې وايي:

جہان اگر چہ دگرگون ہے، قم باذن اللہ
وہی زمین وہی گردون ہے، قم باذن اللہ
کیا نوای اناالحق کو آتشین جس نی
تیری رگوں میں وہی خون ہے، قم باذن اللہ

د شعر په ژبه ئې ترجمه داسې ده:

که جهان درته بدل برېښي زلمیه! قم بإذن الله
نه آسمان دی بدل شوی نه هم ځمکه! قم بإذن الله
چا چې نعره د اناالحق کړه شررناکه پرون
ستا په رګ رګ کې ده دا وینه! قم بإذن الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشعیا

بایبل دا کتاب داسې معرفي کوي: د عهد جدید په کتاب کې چې له دغه کتاب نه څومره یادونه شوې او مطالب ترې رانقل شوي د عهد قدیم تر ټولو نورو کتابونو زیات دي، ...اشعیا تر مسیح نه اووه سوه (همغه د بایبل اووه سوه) کاله مخکې اوسېدو، تر هر نبي ئې د مسیح راتلو ته زیاته توجه درلوده، ... ښایي تر ټولو مهم فصل ئې دري پنځوسم فصل وي چې په هغه کې د مسیح د زحماتو یادونه شوې!!

که تاسو بایبل ته په دقت سره ځیر شئ نو دا حقیقت به درته جوت شي چې د بایبل په مخکنیو کتابونو کې د مسیح منتظر په هکله هیڅ نه دي ویل شوي، د دې بحث لړۍ له دغه کتابه پیل شوې، په یهودانو کې د (انتظار) عقیده هغه وخت راپیدا شوه چې دوی د ذلت او اسارت په ډېر دردناك حالت کې ژوند کاوو، هېواد ئې د پلازمېنې په شمول د دښمنانو په لاس کې پرېوتی وو، دوی له خپل کور کلي شړل شوي وو، ځینې ئې په اسارت ونیول شول او ځینې ئې تبعید شول، د غلامۍ او خوارۍ په دې بد حالت کې او د دې حالت د فطري غوښتنې په توګه، په دوی کې یوه ناجي او ژغورونکي ته د (انتظار) عقیده راولاړه شوه، په ظلم ځپلو او جهل وهلو قومونو کې د داسې یوې عقیدې راپیدا کېدل او یوه داسې چا ته انتظار کول چې راشي، د یوې ګوتې په خوځولو سره او د سترګو په رپ کې، د دوی حالت بدل کړي، له ذلت او سپکاوي ئې وژغوري او د عزت لوړو څوکو ته ئې ورسوي، یوه فطري طمع او انتظار دی، د انتظار عقیده د دې په ځای چې مذهبي بنسټ ولري، ذهني بنسټ لري، د دې په ځای چې بې وزلو قومونو دا عقیده له خپلو مذهبي کتابونو نه اخیستې وي، برعکس همدا د مظلومیت او بې وزلۍ حالت د هغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونو د رامنځ ته کېدو سبب شوی چې د (انتظار) عقیده ئې ورړاندې کړې!! هېڅ الهي کتاب چا ته نه وايي چې د يوه ناجي راتلو ته انتظار وکړه، برعکس ورته وايي: ستا نجات په دې کې دی چې په الله ايمان راوړې، له الله پرته بل ته سر ټيټ نه کړې، له الله پرته نه له بل نه طمع و لرې او نه وېره، ظلم ته تسليم نه شې، د ظالمانو په ضد جهاد ته ملا وتړې، د مظلومانو ملګرتيا وکړې، قرآن پيغمبران عليهم السلام داسې معرفي کوي چې هر يوه ئې له ځان نه د مخکني پيغمبر تصديق کړی او تر ځان نه د وروستني تائيد، خو دا تائيد هيڅکله د انتظار په معنی نه ده، قرآن په خپل دې بيان سره د پيغمبرانو عليهم السلام يوه مهمه ځانګړتيا او له نورو مشرانو نه د دوی يو اساسي توپير په ګوته کوي، نور زعماء او مشران داسې وي چې مخکني محکوموي او په خپل ځنګ کې د بل قيادت او زعامت د راولاړېدا ټول امکانات له منځه وړي، د چا په هکله چې ګمان وکړي د دوی ځای به ونيسي او د دوی قيادت به له ګواښ سره مخامخ کړي، د هغوی د ورکولو او وژلو لپاره له هيڅ جنايت نه دريغ نه کوي، هغوی هر د استعداد خاوند ځان ته رقيب او حريف ګڼي او د ختمولو هڅه ئې کوي، خو پيغمبرانو او د دوی له لارې د دوی امتونو ته ويل شوي چې تاسو به د هر هغه چا ملا تړ کوئ چې له تاسو وروسته راځي او په هغه لار درومي چې تاسو پرې روان يئ، قرآن په دې هکله فرمايي:

Nà2 ä!` Oè 7J3ïmr 5»GÅ2 `ÏB Nà6 ç?#ä $J9 `¿ŠÎY9$#, »W‹ÏB ª!$ ‹{&r

Nä3ï‰E 4?ã Nèõ{&r Oèö‑%ä A$% ¼ç Rã¤Á YG9r ¾ïÎ £äBsç9 Nä3èB $J9 ×Ïä Á B Aq™'‘

ÇÑÈ ûïïY‰Î g»±9$ `ÏB Nä3èB $R&r (r߉kô $$ A$% $Rö‑%ä (pî6% “ÌôÎ آل عمران:۸۱

او کله چې الله د پېغمبرانو ژمنه واخيسته چې دا دی تاسو ته مې کتاب او حکمت درکړ، نو که بيا تاسو ته داسې کوم پېغمبر راغی چې تاسو ته د درکړی شوي کتاب تصديقوونکی وي نو حتماً به ايمان پرې راوړئ او مرسته به ئې کوئ، وئې فرمايل: آيا په دې اقرار کوئ او پر دې باندې زما دا پېټی (پر اوږو) اخلئ؟ وئې ويل: اقرار کوو، وئې فرمايل: نو شاهد اوسئ چې زه هم له شاهدانو څخه يم.

ګورئ چې الله تعالی له پېغمبرانو نه دا ژمنه اخيستې ده چې يو به د بل ملاتړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسته کوي، په دې ژمنې کې د دوی امتيان هم شامل دي، دوی به هم د خپلو پېغمبرانو پر پله ګام ږدي او د هر مؤمن او د کتاب تصديقوونکي ملګرتيا او ملاتړ به کوي. څوك چې دا کار ونه کړي په حقيقت کې ئې له الله سره کړې ژمنه ماته کړې او د پېغمبرانو له لارې منحرف شوی. دا د انتظار د عقيدې درس نه ورکوي، بلکې د عدم تعصب درس ورکوي، د هر حق پال د ملا تړ او تائيد درس ورکوي!!

په تورات او انجيل کې حتماً دې ته ورته خبره شوې خو يهودانو او مسيحيانو له دې نه يوه ناجي ته د انتظار عقيده راايستلې!!

په مسلمانانو کې هم يوه فرقه راپيدا شوه او له مسيحيانو او يهودانو نه ئې د انتظار عقيده کاپي کړه او له يوه ورك شوي ماشوم نه ئې (منتظَر امام) جوړ کړ، داسې چې نن په خپلو دعا ګانو کې وايي: عجل الله فرجه الشريف: الله دې د ده راخلاصېدل رانږدې کړي!! يعني دا چې دا منتظر امام چېرې په زولنو تړل شوی، خدای ته سوال کوي چې راخوشې ئې کړي او راشي د دوی آرمانونه تر سره کړي!!

د اشعيا د کتاب څو برخې د پام وړ دي:

- د اسرائيليانو وضعيت داسې انځوروي چې د انتظار عقيده ئې طبيعي زېږنده وي.
- د خدای په هکله وايي چې اسرائيليانو ته ئې وويل: چا تاسو ته ويلي چې ما ته د راتلو په وخت کې د قربانۍ پسونه له ځان سره راوړئ، نور دا باطلې هديې ما ته مه راوړئ، ستاسو له مذهبي مراسمو بې زاره يم ...

يقيناً چې د حقيقي الهي دين له نظره دا خبرې رښتيا دي، هر الهي دين د داسې قربانيو او مراسمو په هکله همدا پرېکړه کوي.

د اشعيا د کتاب دې خبرو ته ځير شئ:

... اې اسرائيليانو! آيا په کافي اندازه مجازات نه شوئ؟ له سر تر پښو ټپي ټپي يې، روغ ځای دې په بدن کې نه دی پاتې، زخمونه دې ناسور شوي، هېواد مو وران شوی، ښارونه مو سوځېدلي، پردي هر څه ستاسو په مخ کې غارت کوي، اورشليم داسې دی لکه په پټيو کې ويجاړه خونه، ... بې دفاع او يوازې پاتې دی، که قادر خدای زمونږ چيغې نه وی اورېدلې نو زمونږ دا لږ پاتې شمېر به هم نه وو پاتې... دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

الفاظ په ډېر وضاحت سره ښيي چې د انتظار عقيده په دغسې حالت کې زېږېدلې!! د همدې لپاره ده چې د اشعيا کتاب په دې پسې ليکي: ... په راتلونکو ورځو کې به خلك هغه غره ته ځي چې د خدای کور پرې جوړ شوی او وايي به: راشئ د خدای هغه غره ته ولاړ شو چې د اسرائيليانو د خدای کور پرې جوړ شوی، د خدای اوامر واورو او اطاعت ئې وکړو ، خدای به د قومونو تر منځ جګړې پای ته ورسوي، دوی به له خپلو تورو يوې او له خپلو نېزو ارې جوړې کړي...

يهودانو له خپلو ملايانو دې ته ورته خبرې اورېدلې او دا ئې د يوه ناجي د راتلو په اړه وړاندوينې ګڼلې، خو کله چې عيسی عليه السلام مبعوث شو نو تر هر چا زيات دوی د هغه مخالفت ته ملا وتړله او د دې مخالفت اساسي وجوهات دا وو:

- د (موعود مسيح) په اړه چې دوی له خپلو ټګمارو مذهبي مشرانو څه اورېدلي وو ، په ده کې ئې هغه ونه موندل، دوی ته ويل شوي وو چې ناجي مسيح به د يوې ګوتې په خوځولو سره غرونه له ځايه خوځوي، د فرشتو لښکرې به ورسره وي، د اسرائيليانو ټول آرمانونه به ترسره کړي، د دوی ټول دښمنان به مجازات کړي، د ټولې نړۍ پاچايي به دوی ته وسپاري... خو د عيسی عليه السلام له راتلو وروسته دا هيلې ترسره نه شوې، دی ئې د هغه موعود مسيح په څېر ونه موندو چې مذهبي مشرانو ئې د راتلو زېری ورکاوو!! په ده کې ئې هغې نښې ونه موندلې چې مذهبي مشرانو په دروا‌غو پيغمبرانو ته منسوبولې.
- دوی ګمان کاوو چې موعود مسيح به د دوی د اوسنيو مذهبي مشرانو په څېر وي، خو عيسی عليه السلام ئې داسې وموندو چې تر هر چا د مخه د اسرائيليانو په مذهبي مشرانو سخت ګوزارونه کوي، دوی ټګمار او مذهب ئې غلط او محرف ګڼي، د ده هره وينا د هغوی د ويناوو خلاف، د ده هر عمل د دوی د کړو وړو خلاف، د ټګمارو مذهبي مشرانو ډېر حلال ئې حرام او ډېر حرام ئې حلال کړل، د ده د دعوت په هبنداري کې دغو مذهبي مشرانو ته خپله څېره ډېره کرکجنه معلومېده، په دې پوهېدل چې که خلك د عيسی عليه السلام دعوت قبول کړي نو د دوی دکانونه تړل کېږي، نور نو نه شي کولی د دين په نامه خلك وغولوي او د خدای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامه خلك وشكوي او شكراني ترلاسه كړي...

د قرآن له ويناوو معلومېږي چې له ټولو پيغمبرانو عليهم السلام سره همدا معامله شوې، چا چې تر ټولو زيات د دوی مخالفت ته ملا تړلې، هغه دين پلورونكي ټګمار مذهبي مشران وو چې تر ټولو مخكې ئې بايد په هغوی ايمان راوړی وی، خو دوی له دين نه دكان جوړ كړی وو او له مذهب نه دام!! پيغمبرانو حقيقي دين ته بللي، له الله تعالی وېرې ته، حق او عدالت ته، له حرامو ځان ساتلو ته، صداقت او رښتيا ته او دا هغه څه وو چې دوی ئې منلو ته تيار نه وو، دوی د هر نوي پيغمبر مقابله په دې سره كوله چې خلكو ته به ئې ويل: په ده كې هغه ځانګړتياوې نه شته چې په مخكنيو پيغمبرانو كې وې، عوامو له دوی نه د مخكنيو پيغمبرانو په اړه هغه څه اورېدلي وو او هغه څه ئې هغوی ته منسوب كړي او په هغو الفاظو ئې ستايلي وو چې يوازې له الله تعالی سره ښايي، دوی پيغمبران د خدايۍ او الوهيت مقام ته رسولي، عوام د دوی د غلطو تبليغاتو تر اغېز لاندې له پيغمبرانو نه د هغه څه انتظار كاوو چې په وس كې ئې نه وو، قرآن دا حالت څومره ښكلی او دقيق انځوروي، هلته چې فرمايي:

`Ë B pÝ _ š• 9 bqä ? ≠& ÇÌÈ %æ qç ƒ ÇÚ öF{ $ `Ë B $Z9 •ã ƒ ÿ? ÓÎ ©m 7 9 š Æ Ë B s Ô è 9 (q ä $%r

$Z ¯ ø ã M ô ã – $ J . ä $ J ¡ 9 $ Ý ƒ É ó è ≠& ÇÌÈ #Ž• É ƒ ÿ? $ g = » = Å • » g F{ $ • É ƒ y ç ù 5 = Z ä r @ š Ü

’Î 4 'ö ? ≠& $ ã z ã `Ë B M ¯ 7 9 bq ä ƒ ≠& ÇÌÈ ¸ x ‹Î % ¨ þ 6 Í » = J ‹ $ r « $ Î ’Î û ? ≠& $ y ¡ Ï

@ d ’Î ’ b $ s ß ' @ è ¼ ç ä ø) R $ Y F Ï $Z ¯ ø ã A Í \ ê Ó Î ©m 7 Å ä š Æ Ë B s Ô è ` 9 r ä $ J ¡ 9 $

(þ ' % b & W Î # “ % ß $ è ä ! ` ó Î (þ ä B s ã b & ¨ $Z9 $ ì Z B $ B r ÇÌÈ Z w q ß ' § # Ž ³ 0 w Î M Z ä

الاسراء: ۹۰-۹۴ ÇÌÈ Z w q ß ' § # Ž ³ 0 ª ! $] è /&

او وئې ويل: تر هغه به هيڅكله درباندې باور ونه كړو چې له ځمكې يوه چينه راته جاري نه كړې، يا د كجورو او انګورو داسې باغ دې وي چې هرې خوا ته ويالې په كې وبهوې او يا لكه څنګه چې ګمان كوې د آسمان يوه ټكړه پر مونږ راپرې باسې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا خدای او فرشتې مخامخ راولې، یا د سرو سپینو زرو کور ولرې، یا آسمان ته لوړ ولاړ شې او پورته تګ دې هم تر هغه نه منو چې داسې کتاب درسره راوړې چې مونږ ئې ولولو، ورته ووایه: پاکي زما رب لره ده ، آیا زه له یوه داسې انسان نه پرته بل څه یم چې د پیغمبر په توګه لیږل شوی؟ او خلکو ته د هدایت له راتلو وروسته یوازې دې خبرې دوی له ایمان راوړو منع کړل چې ویل ئې: آیا خدای یو انسان د پیغمبر په توګه رالیږلی؟!!

ګورئ چې (خلك) دغې خبرې له ایمان راوړلو منع کړي چې پیغمبر ئې د نورو انسانانو په څېر یو انسان موندلی، داسې چې حیرتناك او خارق العاده کارونه نه شي کولی، د ده په خوا کې نه څوك خدای په څرګنده ګوري او نه د فرشتو لښکرې، آسمان ته نه شي ختلی، له ځمکې چینې نه شي راخوټولی، سره او سپین زر ئې په لاس کې نه شته، د باغونو او بنګلو خاوند نه دی!!

د یهودانو مذهبي مشرانو د خپلو پیغمبرانو په هکله خلکو ته همدا ویلي وو چې دوی دغه ټول کارونه کولی شو، نو ځکه ئې د عیسی علیه السلام په څېر په هغه پیغمبر هم ایمان رانه وړ چې معجزې ئې تر ټولو پیغمبرانو زیاتې وې!!

که واقعاً د اسرائیلیانو په کتابونو کې د موعود مسیح په اړه وړاندوینې شوې وی، نو دوی ولې په عیسی علیه السلام د ایمان راوړلو په ځای د ده د وژلو لپاره ملا وتړله؟ ولې مسیحیانو دا وړاندوینې د عیسی علیه السلام په هکله وګڼلې او یهودانو ورسره توافق ونه کړ او اوس هم د بل چا په انتظار کې دي؟!!

بایبل د اشعیا د یوې مراقبې یادونه کوي او د ده له خولې لیکي: (وامې وربدل چې خدای وایي: څوك ولیږم چې زما پیغام زما قوم ته ورسوي؟ ما وویل: خدایه! زه حاضر یم چې ولاړ شم، ما ولیږه!! وئې فرمایل: ولاړ شه او زما دا پیغام ورکړه: هر څومره چې زیات واورئ همدومره به لږ پوه شئ!! هر څومر چې زیات ووینئ لږ به ئې درك کړئ!! بیا ئې وفرمایل: د دې قوم زړه سخت کړه، غوږونه ئې درانه کړه او سترګې ئې ورو تړه، داسې نه چې ووینې، واورې او پوه شي او زما په لور راوګرځي او شفا ئې په برخه شي)!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه له هر خدای پال انسان نه پوښتنه کوم: آیا په دې ټولو خبرو کې تاسو ته د الله تعالی او د هغه د یوه پیغمبر کومه وینا په نظر درځي؟!! آیا دا د الله تعالی له شأن سره ښایي چې ووایي: زه خپل قوم ته یو پیغام لرم، هغه به څوك وي چې دا پیغام ورسوي!! او بیا داسې پیغام: هر څومره چې زیات واورئ همدومره به لږ پوه شئ!! هر څومره چې زیات ووینئ لږ به ئې درك کړئ!! یعنې څه؟! د دې وینا کومه برخه پیغام ته ورته ده؟ خدای به څنګه یوه انسان ته وایي چې د دې قوم زړه سخت کړه، غوږونه ئې درانه کړه او سترګې ئې ورړوته، داسې نه چې ووینې، واوري او پوه شي او زما په لور راوګرځي او شفا ئې په برخه شي!! آیا دا پیغام دی که پیغام وړونکي ته داسې دنده ورکول چې د ده په وس پوره نه ده؟

بیا لیکي: ما وویل: خدایه! تر کله به دا حالت روان وي؟ ځواب ئې راکړ: تر هغه چې ښارونه ئې وران شي، څوك په کې پاتې نه شي او ټول هېواد ئې وران شي او زه دوی ټول نورو ملکونو ته ولېږم او د دوی هېواد تش پاتې شي، په دې وخت کې که څه هم لسمه برخه ئې پاتې وي دا به هم له منځه ولاړ شي، خو له دې سره سره د اسرائیل قوم د چنار او بلوط د ونې په څېر دی چې غوځ شي نو ستڼه ئې بیا راشنه شي!!

که څه هم دا بیان له ډېرو تناقضاتو ډك دی، یو ځای وایي ټول ښارونه به وران او هیڅوك به په کې پاتې نه شي، بیا وایي که لسمه برخه هم پاتې شي، بیا وایي دا به هم له منځه ولاړ شي، بیا وایي چې ستڼه به ئې پاتې شي او هغه به راشنه شي!! د یوه عادي انسان په کلام کې هم دومره تناقضات نه وي، د الله تعالی په کلام کې به څنګه دومره ضد او نقیض خبرې راځي؟!! خو یوه خبره ترې معلومېږي او هغه دا چې اسرائیلیان په دې وخت کې په ډېر بد او دردناك حالت کې وو او یوه ناجي ته د انتظار عقیده دغه حالت په دوی کې راولاړه کړې!!

د بایبل لاندې وینا دا حقیقت ښه په ګوته کوي:

(اشعیا وویل): خو دا تیاره به چې د خدای قوم په تنګسې کې دی تر ډېرو پاتې نه شي، خدای د زبولون او نفتالیانو د قومونو سیمه له ذلت سره مخامخ کړې وه خو په راتلونکې کې به دا سیمه له مدیترانې نیولې د اردن تر آخوا حتی تر جلیل پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اوس پردي په کې اوسېږي، دې ټولې سيمې ته به درناوی ورپه برخه شي، هغه قوم چې په تياره کې خوځېدل، ستره رڼا به وګوري، په هغو به رڼا وځلېږي چې په تيارو کې ئې ژوند کاوو!! ... خدای به ئې د غلامۍ جغ مات کړي...ټولې هغه وسلې او جنګي جامې به وسوځي چې په وينو سرې دي... ځکه زمونږ لپاره يو زوی دنيا ته راغلی، ... هغه به پر مونږ حکومت کوي...نوم به ئې (عجيب)، (مشير)، (قدير خدای)، (تلپاتی پلار) او (د خوښۍ سرود) وي، هغه به د داؤد پر تخت کښېني او د ده پر هېواد به د تل لپاره پاچايي کوي!!... د ده د سلطنت پراخېدا به پای نه لري... قادر او متعال خدای همدا اراده کړې... په هغه وخت کې به لېوه او وری يو ځای اوسي، پړانګ او سېرلی به يو ځای سره څملي، سخوندر به له زمري سره يو ځای درومي او يو ماشوم به ئې هرې خوا ته چې زړه ئې غواړي بيايي!! غويی به د يږ خوا ته څري، د يږ بچی به له سخوندر سره يو ځای څملي او زمری به د غوايي په څېر واښه خوري!! تی خور ماشوم به له مارانو سره پرته له وېرې او خطر لوبې کوي!!! له تي نيول شوی ماشوم به د افعي ځالې ته لاس ننباسي خو هيڅ تاوان به نه وررسېږي، ... په دې ورځ به د داؤد د کورنۍ دا نوی راولاړ شوی پاچا د ټولو قومونو لپاره د نجات بيرغ وي، خلك به د ده خوا ته راځي او د ده هېواد به له جلال او عظمت نه ډك وي، په دې وخت کې به خدای بيا خپل لاس رااوږد کړي او د خپل قوم پاتې شونې به له مصر، سودان.... راغونډ کړي، اسرائيليان به متحد شي... په فلسطينيانو به بريد وکړي... ادوم او موآب به ونيسي، عمون به ځان ته تابع کړي!!! خدای به د مصر خليج وچ کړي، فرات به په اوو نهرونو وويشي... لار به په بابل کې د خپل قوم پاتې شونو ته پرانېزي چې خپل هېواد ته راستانه شي!!! ... په دې پسې ګن شمېر وړاندوينې کوي، له تبعيد نه د اسرائيليانو راستنېدا، د بابل د پاچايي نسکورېدا، د فلسطين، موآب، دمشق، حبشه، بابل، ادوم د سقوط وړاند وينې کوي، د مصر، سعودي اورشليم، فنيقيه، د ورانېدو او ضعيفېدو خبر ورکوي... او په پای کې ليکي چې ټوله ځمکه به ورانه شي... خدای به په دې ورځ هغه ځواکونه هم مجازات کړي چې په آسمانونو کې دي او هغه هم چې پر ځمکې حکومت کوي، نه به سپوږمۍ رڼا لري او نه لمر، دا ځکه چې متعال او قادر خدای به حکومت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، د صهیون په غره به کښېني، په اورشلیم کې به حکومت کوي او د نړۍ واکمنان او مشران به د ده عظمت وګوري!! په دې ورځ به خدای په اورشلیم کې، د صهیون د غره پر سر ټولو قومونو ته لویه مېلمستیا برابره کړي، پر دسترخان به رنګارنګ خوندور خوراکونه او خوندور زاړه شراب پراته وي، هغه توره وربځ به ختمه کړي چې پر خلکو ئې خپل وزر خور کړی وو او مرګ به له منځه یوسي...د خدای لاس به د صهیون غر خوندي وساتي خو د موآب قوم به د ده ترپښو لاندې شي، ... د موآب کلاګانې او دنګ دنګ دېوالونه به ئې نسکور او له خاورو سره برابر کړي...

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- اسرائیلیانو ته ویل شوي چې د یوه ځواکمن پاچا راتلو ته انتظار وکړئ، دا پاچا به د یهودانو ټول دښمنان ورته وځپي او ملکونه به ئې ترې ونیسي. نه یوازې فلسطینیان به مجازات کړي بلکې د موآب قوم چې دوی ئې د ځان حریف او رقیب ګڼي، هم کلك مجازات او د دوی کلاګانې به نسکورې کړي.
- د بایبل لیکوال د قیامت د ورځې الهي محاسبه، حساب و کتاب، مکافات او مجازات او د جنت او دوزخ هغه خبرې چې ټولو پیغمبرانو علیهم السلام خپلو امتونو ته کړې او هر الهي دین ورباندې ټینګار کوي، تحریف کړې او هغه ئې په ډېر کرکجن او غلط رنګ کې په اورشلیم کې، د صهیون د غره پر سر د خدای د مېلمستیا په توګه وړاندې کړې!!
- بایبل دا وضاحت نه کوي چې له خدای نه ئې مراد څوك دی، د ځمکې او آسمانونو پیدا کوونکی خدای، که هغه خدای چې د مسیح په بڼې کې به راڅرګند شي، خو له وینا ئې هر عادي لوستونکی دا انتباه اخلي چې مراد ئې موعود مسیح دی.
- بایبل د اسرائیلیانو دا ناجي یو پیغمبر نه بلکې یو پاچا ګڼي او لیکي: په دې ورځ به د داؤد د کورنۍ دا نوی راولاړ شوی پاچا د ټولو قومونو لپاره د نجات بیرغ وي، خلك به د ده خوا ته راځي او د ده هېواد به له جلال او عظمت نه ډك وي او د ده په پاچایۍ کې د سولې او امنیت دا انځور وړاندې کوي: په هغه وخت کې به لېوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او وری یو ځای اوسي، پړانګ او سېړلی به یو ځای سره څملي، سخوندر به له زمري سره یو ځای درومي او یو ماشوم به ئې هرې خوا ته چې زړه ئې وغواړي بیایي!! غويي به د يږ خوا ته څري، د يږ بچی به له سخوندر سره یو ځای څملي او زمری به د غوايي په څېر واښه خوري!! تی خور ماشوم به له مارانو سره پرته له وېرې او خطر لوبي کوي!!! له تي نيول شوی ماشوم به د افعي ځالې ته لاس ننباسي خو هيڅ تاوان به نه ورسېږي، ...

- دوی ته خپلو مذهبي مشرانو د (ناجي مسيح) په اړه داسې دروغجنې او له مبالغو ډکې وړاندوينې کولې، ځکه ئې عيسی عليه السلام د منتظر ناجي په توګه قبول نه کړ او ايمان ئې پرې رانه ووړ.
- د بايبل له مخکنيو ويناوو هم معلومېږي او له دې وروسته چې څه وايي له هغوی هم چې دا وړاندوينې د قيامت په اړه نه دي، ځکه په دې پسې (د ستاينې سرود) تر سر ليك لاندې ليکي: په دې ورځ به د يهودا په سيمې کې دا سرود ويل کېږي: زمونږ ښار قوي او محکم دی، خدای ئې په ژغورونکي حصار زمونږ ساتنه کوي، ... خدای مغرور کسان سپك او ذليل کړل او د دوی مضبوط ښارونه ئې له خاورو سره برابر کړل، څوك چې تر ظلم لاندې وو نن په لوړ سر د دوی په ورانو ښارونو کې ګرځي او تر پښو ئې لاندې کوي...

که تاسو د دې کتاب وروستيو برخو ته لږ ځير شئ نو دا حقيقت به درته جوت شي چې دا کتاب تر هغو تاريخي پېښو ډېر وروسته ليکل شوی چې د کتاب په سر کې د وړاندوينو په توګه راغلې، د مثال په توګه د کتاب په سر کې وړاندوينه شوې چې د يهودانو ښارونه به د دښمن په لاس کې پرېوځي، خو د کتاب په وروستيو برخو کې ليکي چې د آشوريانو پاچا سنجاريب د يهودانو پر سيمو بريد وکړ او ټول ښارونه ئې ونيول. خو دا کتاب ئې په داسې ځای کې نيمګړی پرېښی چې اورشليم د آشوريانو لخوا محاصره دی او په دې ګواښل کېږي چې تسليم شي، ... له دې مخکې نه ځي او دا نه وايي چې څه وشول... زما انتباه دا ده چې د کتاب پاتې برخه عمداً حذف شوې... د دې لپاره چې د وړاندوينو اهميت ئې له منځه ووړ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمیا

دا کتاب د اشعیا د کتاب د تتمې حیثیت لري، د بابلیانو په لاس د اورشلیم د سقوط خبره کوي او لیکي چې د یهودانو د پاچا صدقیا د پاچایۍ د نهم کال د نهمې میاشتې په نهمه کې نبوکدنصر (بخت نصر) د بابل پاچا پر اورشلیم برید وکړ... حصار ئې مات کړ ... ښار ته ننوتل... صدقیا له خپلو لښکرو سره اردن ته وتښتېدو... خو بابلیانو تعقیب کړل.. د اریحا په دشتې کې ئې ونیولو او بنوکدنصر ته ئې وروستل، ... هغه امر وکړ چې د ده زامن او درباریان د ده په وړاندې ووژني... بیا ئې د ده سترګې ترې وایستلې او په زنځیرونو کې ئې تړلی بابل ته ولېږو.. . بابلیانو ښار او شاهي ماڼۍ وسوځول او حصار ئې وران کړ... ډېر ئې ووژل... پاتې ئې بابل ته د اسیرانو په توګه ولېږدول... ارمیا لیکي چې زه په دې وخت کې په زندان کې وم... د بابل پاچا د خپل فوځ مشر ته امر کړی وو چې ما پیدا کړي او په پوره درناوي سره زما مواظبت وکړي... نو د عسکرو یو ټولګی راغی او زه ئې جدلیا ته وسپارلم او په دې توګه زه د خپل قوم له پاتې شونو سره یو ځای شوم!!! جدلیا د بابلیانو لخوا د مصفه حاکم وټاکل شو...

له دې بحث نه معلومېږي چې ارمیا او جدلیا په هغې ډلې کې ول چې د اسرائیلیانو د حکومت مخالفت ئې کاوو او بابلیانو د دوی مرسته او ملا تړ کاوو، د همدې لپاره بابلیانو د اورشلیم له نیولو وروسته جدلیا د مصفه حاکم وټاکو او ارمیا ئې له زندانه وایست.

له دې وروسته بایبل د ارمیا ډېرې هغه وړاندوینې رانقلوي چې ګواکې ده ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای له لوري ویل شوې، دا وړاندوینې د اشعیا د کتاب وړاندوینو ته ورته دي، د مصر، په مصر باندې د نبوکدنصر د برید، د فلسطینیانو، موآب، عمونیانو، ادومیانو، دمشق، قیدار، حاصور، عیلام او بابل د مستقبل او برخلیك په هکله د ده وړاندوینې رانقلوي، په یقین سره ویلی شو چې دا وړاندوینې نه بلکې له پېښو نه ډېر وروسته لیکل شوي مطالب دي.

د اورشلیم د سقوط په اړه د دې کتاب دوې متناقضې خبرې تاسو ته د کتاب څرنګوالی او د وړاندوینو ماهیت ښه واضح کولی شي: په اورشلیم د برید په هکله دوه تاریخونه ورکوي: مخکې ئې لیکلي چې د یهودانو د پاچا صدقیا د پاچایۍ (د نهم کال د نهمې میاشتې په نهمه) کې نبوکدنصر د بابل پاچا پر اورشلیم برید وکړ... حصار ئې مات کړ ... ښار ته ننوتل... صدقیا له خپلو لښکرو سره اردن ته وتښتېدو ... خو څو صفحې وروسته لیکي: د صدقیا د پاچایۍ د نهم کال د لسمې میاشتې په لسمې (مخکې د نهمې میاشتې نهمه او دلته د لسمې میاشتې لسمه!!) د بابل پاچا نبوکد نصر په اورشلیم برید وکړ، دوه کاله ئې ښار محاصره کړ... خلك له لوږې تنګ شول، د حصار په یوې برخې کې ئې سوری جوړ کړ او فوځیان ترې ووتل او د اردون په لوري وتښتېدل!!!

همداراز له دې وروسته بایبل ارمیا ته منسوب یو بل کتاب رااخلي چې د ده لخوا لیکل شوې مرثیه ئې ګڼي، په دې کې هغه دردناك حالات انځور شوي چې اسرائیلیان ورسره مخامخ او ده په خپلو سترګو لیدلي، په سر کې ئې د اورشلیم هغه دردوونکی وضعیت انځوروي چې د بابلیانو په لاس له ورانېدو وروسته ترسترګو کېدو!!!

پوښتنه دا ده چې بایبل به څنګه ثابته کړي چې د ارمیا هغه مخکنی کتاب چې د اورشلیم د سقوط وړاندوینه په کې شوې، د دې کتاب په څېر نه دی او له دغو پېښو وروسته نه دی لیکل شوی؟

د دې کتاب څو جملې چې اورشلیم ته په خطاب کې ویل شوې، ډېرې په زړه پورې دي او ډېر حقایق په ګوته کوي:

اې اورشلیمه! ستا غم د چا له غم سره مقایسه کولی شم؟ څه ووایم او څنګه تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته تسلي درکړم؟ ستا پرهار د سيند په څېر ژور دی، څوك شفا درکولی شي؟ انبياوو دې په درواغو نبوت کاوو (وړاندوينې ئې کولې) او ستا ګناهونه ئې نه درښودل، د دروغجنو پيغامونو په درکولو سره ئې ته وغولولې او ستا د اسارت باعث شول!!! اوس چې څوك ستا لخوا تېرېږي وايي: آيا دا همغه ښار دی چې د نړۍ تر ټولو ښکلی او محبوب ښار ګڼل کېدو؟!!

دا جملې د بايبل د انبياوو د وړاندوينو حقيقت په ګوته کوي!! مونږ د ارميا دغه خبره د بايبل د ټولو هغو ويناوو په هکله يو قاطع او دقيق قضاوت ګڼو چې انبياوو او پيغمبرانو ته ئې منسوب کړې او وايو: انبياوو دې په درواغو نبوت کاوو، ستا اصلي غلطي ئې نه ده درپه ګوته کړې، دوی ته دې دروغجن پيغامونه منسوب کړي، په خپله هم غولېدلی يې او يهودان او مسيحيان دې هم غولولي!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حزقیال نبي

بایبل د دې کتاب په مقدمه کې لیکي: حزقیال د اسرائیلیانو یو نبي وو چې د یهودا له خلکو سره ئې یو ځای په بابل کې د تبعید ژوند تېراوو، دی په دې کتاب کې وړاندوینه کوي چې یهودان به ډېر ژر خپل وطن ته ستانه شي او اورشلیم به بیا ودان کړي، دا وړاندوینه پنځوس کاله وروسته د عزرا او نحمیا په وخت کې ترسره شوه، .... د کتاب په پای کې راغلي چې خدای حزقیال ته په خوب کې وویل چې اسرائیل او یهودا به بیا سره متحد شي او د داؤد له نسله به یو پاچا پر دوی حکومت کوي!! ... ورپسې د حزقیال یو خوب داسې رااخلي: په یوه خوب کې مې یو طوفان ولیدو چې له شماله زما په لور راروان دی، په مخکې ئې د اور لوخړې خوځېدې، د نور یوه کړۍ ترې راتاو وه او په منځ کې ئې د ځلانده فلز په څېر یو شی ځلېدو، بیا د لوخړو له منځه څلور عجیب موجودات چې انسان ته ورته ول راڅرګند شول، خو هر یوه څلور مخونه او دوه جوړې وزرونه درلودل، پښې ئې هم د انسان پښو ته ورته وې، خو ګوتې ئې د سخوندر نوك ته ورته وې او د ځلانده فلز په څېر ځلېدلې، د هر وزر لاندې مې انسان ته ورته لاسونه لیدل، د وزرونو پای ئې سره وصل وو، مخامخ به ئې تګ کاوو پرته له دې چې راوګرځي!! هر یوه څلور مخونه درلودل: مخکنی ئې د انسان د مخ په څېر، ښی ئې د زمري په څېر، کیڼ ئې د غوایي په څېر او شاتنی ئې د عقاب په څېر!! هر یوه دوه جوړې وزرونه درلودل، چې یوه جوړه ئې پرانستلې وه او د بل موجود د وزرونو څوکو ته به رسېدل او بلې جوړې د دوی بدن پوښلیوو، کوم ځای ته چې به د دوی روح تله په همغه لوري به

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلل، له دې پرته چې بل لوري ته کاږه شي!! د دغو موجوداتو په منځ کې د بلو سکروټو په څېر شیان خوځېدل، چې له منځه ئې بریښنا راوته، دا ژوندي موجوات هم د برق په څېر تېز تېز مخکې شا ته خوځېدل، ... څلور څرخونه مې ولیدل، تر هر یوه لاندې یو څرخ، د زبرجدو په څېر ځلېدل او یوه بل ته ورته ول، د هر څرخ منځ کې بل څرخ وو، د همدې لپاره په دې توانېدل چې په هر لوري وخوځېږي، پرته له دې چې راوڅرخي، څرخونو داسې پرې درلودې چې له سترګو ډکې وې، ... کله چې به دغه موجودات خوځېدل نو څرخونه به هم ورسره خوځېدل، چې له ځمکې به پورته کېدل نو څرخونه به ورسره پورته کېدل او چې ودرېدل به نو څرخونه به هم ودرېدل، دا ځکه چې د دغو څلورو موجوداتو روح په څرخونو کې هم وه، نو دا موجوات او څرخونه د خپلې روح تر حکم لاندې ول. ... د هر یوه د سر له پاسه صفحې ته ورته څه خور وو چې د شیشې په څېر به ځلېدو او انسان به ئې وېراوو، د دغې صفحې لاندې د دوی وزرونه داسې پرانیستي وو چې د یوه وزر به د بل وزر ته رسېدو، ... کله چې به الوتل نو غږ به ئې داسې وو لکه د ساحل د څپو غږ، یا د خدای غږ یا د یوه لوی لښکر چیغې، کله چې به ودرېدل نو وزرونه به ئې راټیټ کړل، له هر ودرېدو سره به د صفحې له سر نه یو غږ اورېدل کېدو، د صفحې په سر د یوه ښکلې پاچایي تخت په څېر یو شی تر سترګو کېدو، داسې لکه چې له شنو یاقوتو جوړ شوی وي او د دې تخت له پاسه داسې ذات ناست وو چې انسان ته ورته وو، له ملا پورته داسې بریښېدو لکه په اور کې سور شوی فلز او له ملا لاندې لکه د اور ځلاندې لمبې، شاوخوا ئې نور راتاو وو او په دې نور کې د بوډۍ د ټال (قوس قزح) ټول رنګونه تر سترګو کېدل، د خدای پرتمین حضور داسې ما ته راڅرګند شو، کله چې ما دا صحنه ولیده، په سجده پرېوتم، په دې وخت کې مې یو غږ واورېدو چې ما ته ئې وویل: اې خاورین انسانه! پاڅه چې خبرې درسره وکړم، کله چې ئې له ما سره خبرې کولې د خدای روح په ما کې وچلېده او زه ئې پاڅولم، هغه غږ مې واورېدو چې راته ویل ئې: اې خاورین انسانه! زه تا د اسرائیل قوم ته لېږم، هغه یاغي قوم چې زما په ضد ئې پاڅون کړی... تا ورلېږم چې زما کلام ورواوروې...که څه هم دوی ډېر سخت زړي او سخت سري دي... نو تا به هم سخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرى کړم... د الماس او ډبرې په څېر د دوى په وړاندې ودرېږه... نو له ياغيانو مه وېرېږه!! بيا خداى زه له ځمکې پورته کړم، زه ئې لوړ کړم او تل ابيب ته ئې د تبعيد شوو يهودانو خوا ته ورسولم، ... هلته مې اوه ورځې (د بايبل اوه ورځې) تېرې شوې...

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- دا په اصل کې خوب نه دى، بلکې د خداى، عرش او فرشتو په اړه د بايبل عقيده ده چې د خوب بڼه ئې ورکړې او دا ښايي د دې لپاره چې له يوې خوا عوام د ويښې تر خبرو د خوب په خبرو ژر باور کوي او له بلې خوا که څوك اعتراض کوي نو بايبل په آسانۍ ځواب ورکړي او ورته ووايي: دا خو د حزقيال رؤيا او خوب دى!! نه بحث ته ضرورت لري او نه ځواب ويلو ته!!
- دلته بايبل د تل په څېر خداى له انسان سره تشبيه کړى، له انسان سره ئې تو پير يوازې په دې کې دى چې (له ملا پورته داسې برېښېدو لکه په اور کې سور شوى فلز او له ملا لاندې لکه د اور ځلاندې لمبې، شاوخوا ئې نور راتاو وو...)، عرش ئې د پاچايانو ښکلې تخت ته ورته، د عرش حمله ئې داسې څلور فرشتې چې هر يو ئې څلور سرونه او څلور وزرونه لري، يو سر ئې انسان ته، بل ئې زمري ته، بل ئې غوايي ته او بل ئې عقاب ته ورته دى!!!
- يو پيغمبر خو پرېږده هيڅ مؤمن انسان به د الله تعالى په هکله نه داسې خوب وګوري او نه به په خپل ذهن کې داسې غلط او ناقص انځور جوړ کړي!!
- ما ته د بايبل دا وينا داسې برېښي لکه چې د انسان د سر په يوه وېښته باندې ناست يو ويروس بل ته ووايي: خداى زمونږ په څېر دى، همداسې ګرد مرد، نه سر لري نه پښې، ځان ته ئې کتلي او مونږ ئې د خپل ځان په څېر جوړ کړي يو، تر مونږ ښايسته او ښکلى مخلوق به چېرې وي چې خداى به هغه د ځان په څېر جوړ کړى وي؟! آيا خداى به د دغه لوى او بې عقله ځناور (انسان) په څېر وي چې مونږ ئې د وېښته په سر ناست يو، يوې خوا بلې خوا ته ځغلو او هغه پرې خبرېږي هم نه؟!! سترګې ئې دومره کمزورې دي چې مونږ نه ويني، غوږونه ئې دومره درانه دي چې زمونږ غږ نه اوري!! دا به د ډايناسور په څېر له منځه ځي!! بې شکه چې خداى به

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ په څېر وي او تخت به ئې هم زمونږ د پاچا تخت ته ورته، چې وزر لرونکې بکتریا به ئې له یوه ځایه بل ځای ته په خپلو اوږو وړي!!! له مونږ نه د خدای توپیر یوازې په دې کې دی چې هغه خدای دی او مونږ ویروس، د هغه بدن ځلېږي او زمونږ نه ځلېږي!!!

- د کوم احمق انسان عقل به په دې قانع شي چې ستر خدای، د دې ستر عالم خالق، ټولواک، ساتونکی او پالونکی رب، د وړوکي انسان په څېر دی، د پاچایانو په څېر تخت باندې ناست دی، دا تخت ئې څلور، څلور سرې فرشتې په اوږو وړي؟!!!

- د بایبل لیکونکي اورېدلي چې خدای اورېدونکی او لیدونکی دی، هر څهویني او هر څه ګوري، خپلو پیغمبرانو ته ئې وحي لېږلې، دوی ته ئې لارښوونې کړې، خپل احکام ئې ورته بیان کړي،... د تورات او انجیل له دغو اظهاراتو ئې دا انتباه اخیستې چې خدای حتماً د انسان په څېر دی، همداسې دوه سترګې، دوه غوږونه، دوه لاسونه او دوه پښې لري، نو ځکه ئې مخکې هم ویلي چې خدای انسان د ځان په څېر پیدا کړ او دلته د حزقیال په رؤیا کې هم خدای انسان ته ورته ګڼي!! ده اورېدلي چې خدای د عرش خاوند دی، نو ځکه ئې دلته د خدای عرش د ځمکې د پاچایانو له تخت سره تشبیه کړی!! هغه په دې نه پوهېږي چې په اصلي تورات او انجیل کې د الله تعالی د عرش یادونه د دې مطلب د افادې او بیانولو لپاره شوې چې الله تعالی د عالم ټولواک دی او هر څه د ده په حکم تر سره کېږي!! ده د تورات او انجیل دا خبره اورېدلې چې الله تعالی فرمایي: که تاسو ایمان او تقوی ولرئ زه به مو یوازې نه پرېږدم، له تاسوه سره به وم او ستاسو مرسته او ملاتړ به کوم، هغه له دې وینا دا نظریه رااېستلې چې خدای له اسرائیلیانو سره دی، په دوی کې اوسېږي، چې چېرې دوی ځي خدای ورسره ځي، نو کله چې دوی په بېدیا کې په خېمو کې اوسېدل خدای ته ئې هم د ځان په څېر خوډېره ښکلې او قیمتي خېمه او په خېمې کې خاص ځای د قدس الاقداس په نامه جوړ کړ او کله چې په فلسطین کې ځای په ځای شول نو مجلل کور ئې، د پرېمانه سرو او سپینو زرو په کارولو سره ورته جوړ کړ، له دې وروسته خدای له آسمان نه راکوز شو او پرېکړه ئې وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د تل لپاره به په دغه کور کې د اسرائیلیانو خوا ته اوسېږي!!! په مجازي توګه کارول شوي الفاظ ئې په اصلي معنی ونیول او د الهي کتابونو آیتونه ئې غلط تعبیر او تفسیر کړل!!

- د تورات او انجیل په شمول په ټولو الهي کتابونو کې د الله تعالی د صفاتو او د عرش په څېر د داسې شیانو په اړه هم بحث شوی چې د انسان له نظره پټ دي او انسان په خپل قاموس کې د هغه لپاره نوم نه لري، دا ځکه چې انسان په خپل قاموس کې یوازې د هغو شیانو لپاره نوم لري چې دی ئې پېژني او په خپلو سترګو ئې ګوري او د غیبي شیانو لپاره نومونه نه لري، که څوك وغواړي د انسان په ژبه دا غیبي شیان معرفي کړي نو له دې پرته بله لار نه لري چې د تشبیه له فن نه کار واخلي او د انسان د قاموس موجود الفاظ وکاروي، په الهي کتابونو کې دغه تشبیه او مجاز کارول شوي او په دې سره انسان ته د عالم غیب په اړه نسبي پوهه ورکړې شوې، کم عقلو او غرضي خلکو دغه تشبیه او په هغه کې کارول شوي الفاظ په اصلي معنا اخیستي!! داسې لکه چې د بایبل لیکونکي د الله تعالی له عرش نه د پاچا ښکلی تخت جوړ کړی، خپل خدای ئې د یوه پاچا په څېر ورباندې کښېنولی او له فرشتو ئې څلور سرې موجودات جوړ کړي، چې دا تخت پر اوږو وړي او خدای له یوه ځای بل ځای ته لېږدوي!! د بایبل لیکونکي هڅه کړې چې په دې بیان سره د مسیحیانو او یهودانو دې پوښتنې ته ځواب ووایي چې خدای څنګه له یوه ځای بل ځای ته ځان رسوي!! دا دی هغه پیاوړې فرشتې ئې له یوه ځای بل ځای ته رسوي چې هم د انسان هوښیارتیا لري، هم د عقاب وزرونه، هم د غوايي زور، هم د زمري مضبوطې پښې او هم خدايي روح!! له انسان سره د الله تعالی په اړه یوه پوښتنه دا ده چې خدای چېرې دی؟ څه کوي؟ له دې عالم سره ئې تعلق څنګه دی؟ که څوك وغواړي چې دغه پوښتنه ځواب کړي او په دې ئې پوه کړي چې الله تعالی دا عالم اداره کوي، ساتنه او حفاظت ئې کوي، دلته هر څه د ده په حکم تر سره کېږي... د دغه مطلب د افادې تر ټولو غوره او یوازنۍ طریقه دا ده چې هغه ته وویلی شي: خدای د دې عالم ټولواك، پاچا او حاکم دی، لکه څنګه چې د یوه چا د پاچا کېدو په اړه وایي: د پاچایۍ په تخت کښېناستو، یعني د دې ملك او هېواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولواك او پاچا شو او له دې وروسته به ټول كارونه د ده په امر ترسره كيږي، په الهي كتابونو كې دغه استعاره (پر عرش استوی) د دغه مطلب د افادې لپاره كارول شوې، چې الله تعالی د دې عالم ټولواك دی، امور ئې د ده په واك كې دي او د دې عالم د پاچايي پر عرش ئې استوی كړې!! عرش او پر عرش استوی هغه الفاظ دي چې انسان ئې د يوه پاچا د واكمنۍ او قدرت ته د رسېدو لپاره كاروي، په كومو آيتونو كې چې د الله تعالی لپاره داسې الفاظ راځي، دا متشابه آيتونه دي چې په هغه كې د تشبيه فن كارول شوی، د الله تعالی عرش چې د انسان له درك او فهمه اوچت، فوق مشهود او غائب مفهوم دی او انسان په خپل قاموس كې بل ځانګړی او خاص لفظ او نوم ورته نه لري، په داسې لفظ معرفي شوی چې په اصل كې د يوه مشهود او ملموس شي لپاره وضع شوی. د تشبيه له لارې د انسان ذهن او فهم ته نږدې كړی شوی، په دا ډول آيتونو كې راغلي الفاظ په متبادره او متداوله معنا نه شو اخيستی، داسې نه چې د الله تعالی له عرش نه هغه تصور او انګېرنه ولرو چې د ځمكې پر سر د كوم تخت او عرش په هكله ئې لرو!! الله تعالی د مخلوق په څېر مكان ته اړ او محتاج نه دی، د عالم هيڅ څه په ذات او افعالو كې الله تعالی ته ورته نه دی، نه ئې عرش د ځمكې د كوم عرش او تخت په څېر دی او نه په عرش استوی ئې داسې لكه په كوم تخت د كوم مخلوق ناسته!! كله چې د عرش او په عرش باندې د الله تعالی د استوی خبره كوو بايد دا مطلب مو په پام كې وي چې نه د عالم كوم څه الله تعالی ته ورته دي او نه الله تعالی په كوم څه كې له مخلوق سره شباهت لري. پام كوه چې د فرشتو په ذريعه د الله تعالی د عرش حمل كېدا داسې ونه ګڼئ لكه چې په دنيا كې څوك كوم تخت پر اوږو وړي، كه داسې تصور دې په ذهن كې راولاړ شو، اشتباه دې كړې او الله تعالی دې له خپل مخلوق سره تشبيه كړی. دا هغه غلطي ده چې د بايبل ليكونكي او منونكو وكړه!!

پيغمبر عليه السلام دا مطلب د يوه حديث په ترڅ كې څومره ښايسته او دقيق انځور كړی هلته چې فرمايي:

إن الله أذن لی اَن اُحَدّثَكُم عَن ملك قد مرقت رجلاه الارض السابعة السفلی و العرش علی منكبه و هو يقول سبحانك انت أين كنت و أين تكون. مسند ابو يعلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یقیناً چې الله (جل جلاله) اجازه راکړه چې له داسې یوې فرشتې مو خبر کړم چې پښې ئې له اوومې ښکتنۍ ځمکې تېرې شوې او عرش ئې پر اوږو دی او هغه وايي: پاکي تا لره ده اې ربه! چې چېرې وې او چېرته يې!!

ګورئ چې هغه باعظمته فرشته چې قامت ئې له اوو آسمانونو او ځمکې تېر شوی او د عرش حامل ده د الله تعالی د ذات له درکه عاجزه او په عرش ئې د استوی له څرنګوالي بې خبره ده!! او په دې هکله خپل کامل عجز په دې الفاظو بیانوي: پاکي تا لره ده چې هر ځای وې!!

که د عرش په هکله د پیغمبر علیه السلام دا وینا د بایبل له وینا سره مقایسه کړو همدا کافي ده چې ووایو: د الله تعالی او د هغه د عرش په اړه د بایبل وینا د هغه چا وینا ده چې خدای نه پېژني او د هغه له عظمته خبر نه دی او د ځمکې پر سر له یوه پاچا سره ئې ورته ګڼلی!!

متأسفانه په مسلمانانو کې هم یوه داسې کم عقله ډله راپیدا شوه چې د الله تعالی، عرش، د عرش حمله او پر عرش د الله تعالی د استوی په هکله بایبل ته ورته انګېرنه لري، هغوی هم وايي چې خدای انسان د ځان په څېر پیدا کړ، دوه سترګې، دوه غوږونه، دوه لاسونه، هر لاس ئې پنځه ګوتې، دوه پښې، پنډۍ، ردا او پرتوګ لري!!! خو وايي: خدای دوه سترګې لري بلاتشبیه، دوه (ښی او کیڼ) لاسونه لري بلا تشبیه، هر لاس ئې پنځه ګوتې لري بلا تشبیه، دوه پښې او پنډۍ لري بلا تشبیه، پر عرش ناست دی بلاتشبیه، د قیامت په ورځ به خپلې پنډۍ لوڅې کړي بلاتشبیه... یعني مُتَشٰبِهاً وَ غَیرَ مُتَشٰبِهٍ!! هم سره ورته او هم نه ورته!! دوی هم له الله تعالی نه کټ مټ یو انسان جوړوي، د الله تعالی عرش همغسې ګڼي لکه د کوم پاچا تخت او پر عرش د الله تعالی استوی همغسې لکه پر تخت د یوه پاچا ناسته، له دې څرګندې او قبیح تشبیه وروسته د بلاتشبیه او بلاتکییف لفظ راوړل هیڅ ګټه او معنا نه لري، خو دوی دا لفظ د یوه مجبوریت په سبب علاوه کوي او هغه دا چې په قرآن کې راغلي:

Çl̈È ẑpĂ 7ããBŬ¡¡ 9$qèr ãÜ† «¾ĵhĤÜ. §ỗ الشوری:: ۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی ته ورته شئ نه شته او هغه اوریدونکی پوه ذات دی

ÇÐÍÈ bqçè? Ẅ ÓÈR&r Ð-è/ ©$b] A$VÐR$-I (qçÎÕ? xù النحل:۷۴

الله تعالی ته مثالونه مه بیانوئ، یقیناً چې الله پوهېږي او تاسو نه پوهېږئ.

دا آیتونه په ډېر قاطعیت سره وایي چې په ټول عالم کې الله تعالی ته ورته شی نه شته، نه کوم څه په خپل ذات کې الله تعالی ته ورته دی، نه په صفاتو او افعالو کې، نه انسان په ذات، صورت، افعالو او صفاتو کې الله تعالی ته ورته دی او نه الله تعالی انسان یا کوم بل مخلوق ته. الله تعالی اوري خو د دې اورېدو معنا دا نه ده چې خدای زمونږ په څېر دوه غوږونه لري او په دغو غوږونو سره زمونږ خبرې اوري، الله تعالی علیم دی خو د الله تعالی علم د انسان د علم په څېر نه دی چې د زده کړې او تعلیم او تعلم له لارې ئې ترلاسه کوي، الله تعالی بصیر دی، هر څه ویني، هیڅ حجاب د ده د لیدو مانع کېدی نه شي، په مخلوقاتو کې هم لیدونکي شته، خو الله تعالی په دې صفت کې هم هیڅ مخلوق ته ورته نه دی، که انسان او ځینې حیوانات داسې دي چې دوې سترګې لري نو داسې هم شته چې یوه سترګه یا ډېرې سترګې لري او داسې هم شته چې د خپل بدن په ټول پوستکې سره هره خوا لیدی شي!! خو بصیر او لیدونکی خدای په خپل دغه صفت کې له هیڅ مخلوق سره ورته نه دی ...

- په قرآن کې د الله تعالی په اړه د لاس او سترګې ذکر شوی، هم د مفرد، هم د تثنیه او هم د جمع په صیغه، خو دا په داسې ځای کې نه چې ګواکې د الله تعالی د ذات څرنګوالی بیانوي، بلکې په هغه ځای کې چې الله تعالی ته یا داسې یو فعلي صفت منسوبوي چې انسان ئې په خپلو جوارحو ترسره کوي، او یا د الله تعالی فعلي صفت په هغې استعارې سره بیانوي چې انسانان ئې د همدې لپاره کاروي، د مثال په توګه وایي چې د ټول عالم واکې د الله تعالی په لاس کې دي، تاسو پوهېږئ چې د عالم واکې په خپل واك کې درلودل، د لاس په نامه کوم غړی، عضو او جارحه نه ایجابوي، نه عالم (د آس په څېر) واکې لري او نه واك داسې شی دی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاس کې نیول کېږي، له دې بیان نه به ډېر ناپوه انسان دا انتباه اخلي چې خدای یو لاس لري او دا واکې ئې په لاس کې دي، د هر عاقل انسان انتباه به یوازې دا وي چې الله تعالی مالك الملك دی، همدا راز چېرې چې په قرآن کې د استوی علی العرش ذکر راغلی، ورپسې متصل ویل شوي چې د چارو واکې د الله تعالی په واك کې دي، یدبر الامر، یغشي اللیل النهار، له الخلق و الامر او دې ته ورته مطالب راغلي او دا ښیي چې په استوی علی العرش سره قرآن مونږ ته دا لارښوونه کوي چې الله تعالی د دې عالم ټولواك دی، ډېر بې عقله انسان به له دې نه هغه انتباه اخلي چې د بایبل لیکونکي اخیستې او خپل خدای ئې د یوه داسې تخت په سر کښېنولی چې څلور سرې فرشتې ئې حمل کوي!! د قرآن له نظره څوك چې له عرش نه د پاچایانو د تخت په څېر تخت جوړوي او له استوی نه په تخت کښېناستل، د ده په زړه کې کوږوالی دی، مؤمن انسان به وایي: استوی علی العرش یوه استعاره ده چې انسانان ئې د چا د پاچایي لپاره کاروي، الله تعالی مونږ ته په دغو الفاظو سره ښیي چې دی د عالم ټولواك دی او ټولې واکې ئې د ده په واك کې دي، نه ئې عرش کوم تخت ته ورته شی دی او نه ئې استوی د انسان استوی ته ورته کوم فعل!! د عرش او استوی په تأویل له الله تعالی پرته هیڅوك نه پوهېږي.

په یقین او پوره ډاډ سره ویلی شو چې په اصلي تورات او انجیل کې به د قرآن په څېر د الله تعالی د ذات د څرنګوالي په اړه هېڅ نه وي ویل شوي، دا ځکه چې له یوې خوا په ټول قرآن کې د الله تعالی د ذات د څرنګوالي په اړه هیڅ بحث نه دی شوی، پیغمبر علیه السلام مونږ د الله تعالی د ذات په هکله له بحث او فکر کولو منع کړي یو او له بلې خوا په دې پوهېږو چې د انسان عقل او فکر محدود دی، له یوه خاص حد نه آخوا نه شي تلی، آخوا ته د الوت لپاره وزرونه نه لري، همداسې لکه چې د ده غوږونه د معینو څپو غږونه اوري او له معین فریکانس نه لوړ او ټيټ غږ نه شي اورېدی، لکه څنګه چې معین شیان په معینې فاصلې کېویني او له هغه آخوا د ده سترګې د لیدو توان نه لري، همدا راز د ده د عقل وزرونه هم تر یوه ځانګړې پړاو الوت کولی شي، له هغې لیکې آخوا تېرېدل ورته ممکن نه دي.

صحابه وو د الله تعالی د ذات په اړه له فکر کولو او څه ویلو ډډه کوله، د سلف

(c) ketabton.com: The Digital Library

صالح منهج همداسې وو، معتبرو مفسرينو د قرطبي په شمول له دې سره مخالفت کړی چې څوك الله تعالی ته د انسان په څېر او شمېر غړي او جوارح منسوب کړي، دا بحث ډېر وروسته يوې بدعتي ډلې د مسلمانانو منځ ته راواچاوو، دوی په همغې بيمارۍ اخته دي چې مسيحيان پرې اخته شول، د استعارې او مجاز په توګه راغلي الفاظ ئې په حقيقي معنا ونيول او الله تعالی ئې له مخلوق سره تشبيه کړ!!

تاسو د بايبل دغې ادعا ته هم لږ ځير شئ چې حزقيال ته د خدای وينا داسې ګڼي: اې خاورين انسانه! يوه خښته درواخله، خپلې مخې ته ئې کېږده، د فلسطين نقشه پرې جوړه کړه، شاوخوا ئې برجونه، مورچلې، منجنيق او د دښمن اډې انځور کړه، چې وښيي ښار تر محاصرې لاندې دی، يوه اوسپنيزه تيغنه درواخله او د ځان او انځور تر منځ ئې ودروه چې وښيي دښمن به دا ښار په فولادي هوډ سره محاصره کړي، بيا درې سوه نوي ورځې په چپ اړخ پرېوځه، زه د اسرائيليانو ګناه پر تا باندې ږدم، په دې مودې کې به د دوی د ګناه په سبب ډېر وځورېږې، د اسرائيليانو د هر کال مجازات لپاره به ته يوه ورځ پر اړخ پروت وې، بيا په بل اړخ راواوړه، څلوېښت ورځې په ښي اړخ پرېوځه، د يهودانو د ګناه لپاره به وځورېږي، د يهود د هر کال مجازات لپاره به يوه ورځ په اړخ پروت وې!!.... په دې درې سوه نوي ورځو کې به ستا خوراك هغه ډوډۍ وي چې د غنمو اوربشو، باقلي، نسك او ږدنو (ارزن) له اوړو جوړه شوې.... او په هغه اور پخه شوې وي چې د انسان وچ فضله مواد به په کې سوځوې، دا کار به د خلکو په وړاندې کوې!! ... همداسې به اسرائيليان د تبعيد په وخت کې ګنده او حرامه ډوډۍ خوري!! ... ما وويل: خدايه زه به څنګه دا کار کوم؟ زه په خپل ټول عمر کې نه يم پليت شوی، له ماشومتوب نه تراوسه مې هېڅکله حرامه غوښه نه ده خوړلې... خدای وويل: ډېر ښه، کولی شې د انسان په ځای د حيواناتو له خوشايو استفاده وکړې!!!

دا ئې د بايبل خدای، دا ئې د هغه پرېکړه او دا ئې د سزا ورکولو کيفيت!! د اسرائيليانو سزا حزقيال ته ورکوي، د هر کال په مقابل کې يوه ورځ په اړخ پرېوتا، د حرام خوراك په مقابل کې د انسان په خوشايو پخه شوې ډوډۍ او چې حزقيال اعتراض وکړ نو فوراً له خپلې پرېکړې په شا شو او ورته وئې ويل: ډېر ښه، کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي د انسان په ځای د حیواناتو له خوشایو استفاده وکړي!!!

د بایبل منونکو ته وایم: تاسو او خدای مو، ما ته ووایئ: که دا خبره په کوم کاغذ ولیکئ او یوه داسې متعصب یهودي یا مسیحي ته ئې ورکړئ چې بایبل ئې نه وي لوستلی او ورته ووایئ چې دا خبرې د مسلمانانو په یوه مذهبي کتاب کې لیکل شوي، هغه به د دغو خبرو په لوستلو سره څه عکس العمل ښیي؟ څه قضاوت به کوي؟ او له دې پاڼې سره به څه کوي؟ آیا دا به پرې نه کړي؟ تر پښو به ئې لاندې نه کړي؟ اور ته به ئې وانه چوي؟ معلومه ده چې غبرګون به ئې څه وي؟ خو وروسته ورو په غوږ کې ورته ووایئ چې دا په سپیڅلي بایبل کې راغلي!!

د دې کتاب یوه بله برخه هم په زړه پورې ده او ډېر حقایق په ګوته کوي، هلته چې لیکي: اې خاورین انسانه! دا څه متل دی چې اسرائیلیان ئې وایي: عمر مو پای ته ورسېدو خو وړاندوینې رښتونې نه شوې!!! دوی ته ووایه: ... له دې وروسته به په اسرائیلیانو کې هیڅ دروغجنه وړاندوینه نه وي!!... دا ځکه چې زه خدای یم، چې څه وایم له ځنډه پرته به ئې سر ته رسوم...ورپسې لیکي: .. اې خاورین انسانه! زما کلام د اسرائیلیانو د دروغجنو انبیاوو په اړه اعلام کړه، هغه انبیاء چې خپل افکار زما د پیغام په نامه بیانوي!! افسوس په هغو ناپوه انبیاوو چې خپل خیالات زما د کلام په ځای بیانوي، په داسې حال کې چې زما لخوا هیڅ کلام په دوی نه دی نازل شوی!!!

د بایبل دا وینا له یوې خوا د ټولو هغو دروغجنو وړاندوینو ماهیت بیانوي چې بایبل ترې ډك دی او ښیي چې دا د الله تعالی له لوري نه بلکې د ټګمارو مذهبي مشرانو لخوا جوړې شوې وې، ځکه چې د الله تعالی له لوري وړاندوینې رښتونې وي، هیڅ ځنډ په کې نه راځي، خو د بایبل یوه وړاندوینه هم رښتیا نه ده ختلې او په خپل وخت نه ده ترسره شوې، یوازې د هغو پېښو په هکله ئې وړاندوینې رښتیا ختلې چې له پېښې وروسته ئې د هغې په هکله وړاندوینه!!! کړې، لومړی پېښه واقع شوې، چا په خپلو سترګو لیدلې، بیا د بایبل لیکوونکي د دغې پېښې په هکله د یوه مجهول راوي په حواله له پېښې نه مخکې تېر شوي کوم شخصیت ته یوه جعلي وړاند وینه منسوب کړې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بلې خوا ښيي چې په دوی کې ډېر د نبوت کذاب او دروغجن مدعيان راولاړ شوي، هغه د نبوت مدعيان چې خپل خيالات به ئې الله تعالی ته منسوبول، خپل کلام به ئې د الله تعالی کلام ګڼلو!! قرآن د بايبل د دغې خبرې تصديق کوي او فرمايي:

šÆ Ë qèd $Br É »GÅ6 ß$`Ë ¨qç¡ é GÏ É »FÅ6 OgF^Åü b¼âqù $Z/ìÿ9 ÖGZË bÎr

>É3ß$« $’ ?ã bqèà)/r « $Ï‰Yã ôÏB qèd $Br « $Ï‰Yã ôÏB qèd šc qèà)/r É »GÅß$

آل عمران: ۷۷-۷۸ ÇÐÑÈ bqßJ=÷ètƒ Nèdr

او له دوی نه يوه ډله داسې ده چې په خپلې ليکنې او کتاب خپلې ژبې داسې اړوي چې ته هغه د الله د کتاب يوه برخه وبولې، په داسې حال کې چې هغه د الله د کتاب برخه نه ده، دوی وايي: دا خبرې ټولې د الله له لوري دي په داسې حال کې چې د الله لخوا نه دي، په الله پورې دروغ تړي سره له دې چې ښه پوهېږي.

ګورئ چې دا مکاره او ټګماره ډله خپلې ليکنې او خپلې خبرې د الله تعالی کتاب ته منسوبوي، خپل غلط او مغرضانه تفسير او تعبير ته الهي تعبير وايي، دوی دا غلطي قصداً او په لوی لاس کوي، ښه پوهېږي چې دا خبرې نه د الله تعالی په کتاب کې شته او نه د الهي کتاب معنا هغه ده چې دوی ئې وايي. په دې آيت پسې له راغلو نورو آيتونو نه دا په ډاګه معلومېږي چې په دې رنځ اخته کسان يا هغه خلك دي چې له دين نه ناوړه ګټه پورته کول ورته په ميراث رسېدلي، يا هغه واکمنان دي چې له دين نه د خپل زعامت او واکمنۍ د اثبات لپاره وسيله جوړوي او دين د خلکو د غلامۍ آله ګرځوي او يا هغه کسان دي چې غواړي پېغمبرانو عليهم السلام او ديني مشرانو ته د انتساب له لارې امتيازات لاسته راوړي، همدا کسان دي چې ځينې شخصيتونه د الوهيت تر مقامه پورته کوي، د الله شريکان ئې جوړوي، د علم غيب خاوند او د عالم په امورو کې د تصرف حق ورته ثابتوي، له دوی نه مرسته او پردوی توسل لازمي ګڼي او ادعا کوي چې يوازې د دوی له لارې د الله تعالی دربار ته لار موندل ممکن ده!! دوی دا ادعاګانې له دغو درنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شخصیتونو سره د محبت او هغوی ته د درناوي له امله نه کوي، بلکې له دې نه ئې هدف خپلې ګټې وي، غواړي په همدې سره خپل مقام اوچت کړي، ځکه دوی ځان د دغو شخصیتونو د مادي او معنوي مقام وارث ګڼي، هر کرامت چې د هغوی لپاره ثابت کړي ګټه ئې دوی ته راګرځي. له همدې نه د امتیازاتو د لاسته راوړلو وسیله جوړوي، قرآنکریم په دې هکله فرمایي:

’k#Š$6ä {qçqä Ä $Z=Ï Aqä)/ $è0sçÇ9$# N6s %r = »GÅ9$# Ÿ! $çsÏsãb& @;Ï b%. $B

bqßâô? Oçä $JÎr = »GÅ9$ bqßÏèè Oçä $JÎ `¿Ï»/‘ {qçqä `Å9r « $ÈrŠ `Ï

LêR& ôj %è/ Ïyã2$ Näã£ƒ 7/ö `¿ÎhZ9$# p3Ï=»RQ$# ($rä Ï, G? b& Nä•ã£ƒ Ÿwr Ç×È

آل عمران: ۷۹-۸۰ Ç×È bqßÎó B

هېڅ انسان ته نه ښایي چې الله تعالی ورته کتاب، حکم او نبوت ورکړي او بیا هغه "له دې الهي پېرزوینې وروسته" خلکو ته ووایي: له الله تعالی نه علاوه زما بندګان شئ! بلکې "د دې برعکس هغه ته دا ښایي چې" ووایي: د دې لپاره باید خدای پالونکي شئ چې تاسو خو نورو ته دا کتاب ورزده کوئ او په خپله ئې لولئ. او هغه تاسو ته دا امر نه کوي چې ملائکې او پېغمبران خپل اربابان ونیسئ، آیا تاسې ته به د کفر امر وکړي، وروسته له هغې چې د دوی په دعوت سره په اسلام مشرف شوي یاست؟!

یعني تاسو ډېرې خبرې پېغمبرانو ته منسوبوئ، د خپل شرك، فساد، ګناه او خیانت د توجیه لپاره داسې روایات راپیدا کوئ چې پېغمبرانو ته مو منسوب کړي، خو د الله یو پېغمبر به څنګه خلکو ته وایي چې الله پرېږدئ زما عبادت وکړئ، ما په خدایۍ ونیسئ، ما ته دعا وکړئ، له ما نه د خپلو حاجتونو د ترسره کېدو طمع وکړئ، ما د ضرر او ګټې رسولو واکمن وګڼئ، د پېغمبر خبره خو له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې خدای پالونکی شئ. تاسو اې د اهل کتابو مذهبي مشرانو! څنګه په دې خبره نه پوهېږئ چې د الله پېغمبران هېڅکله داسې خبرې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، تاسو خو د الله د کتاب د تعليم او تدريس دعوی کوئ او د الله د کتاب بنيادي او اساسي خبره خو دا ده چې يوازې د يوه خدای عبادت وکړئ. څنګه به ستاسو دا خبره د منلو وي چې د الله کوم پېغمبر خلکو ته ويلي چې ملائکې او يا پېغمبران په ربوبيت کې شريك کړئ، تاسو خو د پېغمبر په لاس هدايت شوئ، څنګه به هغه تاسو ته د کافر کېدو بلنه درکړې وي، تاسو چې خپل پېغمبر ته څه منسوبوئ دا خو د کفر طرف ته بلنه ده.

د قرآن له دې او ډېرو نورو آيتونو نه معلومېږي چې پېغمبرانو ته منسوب جعلي روايات د الله له کتاب نه د مخالفت ستره وجه ده، تګمار مذهبي مشران په دې نه توانېدل چې مخامخ د الله کتاب تحريف کړي، په جعلي رواياتو د استناد او استدلال له لارې توانېدلي چې د الله کتاب تحريف کړي. که تاسو دا اوس اوس په اسلامي امت کې د اختلاف او انحراف عوامل ولټوئ نو جعلي، موضوعي او ضعيف روايات به د ستر او اساسي عامل په څېر مخې ته درشي.

د بايبل دې وينا ته هم لږ غور شئ: اې اسرائيليانو! ستاسو انبياء هغه ګيدړې دي چې ورانو ويجاړو کنډوالو کې اوسېږي، هيڅ کله ئې تاسو ته نه ده رسولې، هغوی هيڅکله د ښار د حصار ويجاړې نه ده رغولې، تر څو هغه ورځ د دښمن په وړاندې ودرېږئ چې خدای مقرره کړې!! خوبونه ئې باطل او وړاندوينې ئې دروغجنې دي، وايي چې پيغام ئې زما له لوري دی په داسې حال کې چې ما دوی نه دي لېږلي!! ما هيڅکله له دوی سره خبرې نه دي کړې!!! د دغو جعلي خوبونو او دروغو په سبب زه ستاسو په ضد يم او تاسو به مجازات کړم، دغو شريرو کسانو زما قوم وغولولو، دوی ته ئې وويل: هر څه سم دي، خو داسې نه وه، زما قوم سست دېوال جوړوي او دا دروغجن پيغمبران دوی تشويقوي او په ګچ سره دا سست دېوال سپينوي، ... زه به دا دېوال نسکور کړم او دوی به ترې لاندې کړم، اې خاورين انسانه! هغو ښځو ته هم زما پيغام واوروه چې خپل افکار زما د پيغام په توګه وړاندې کوي، وای په تاسو چې زما قوم دوکه کوئ، په مټ ئې د جادو او طلسم تعويذونه تړئ او د کوډو تړاړې پرې خرڅوئ... تر څو خپل جېبونه ډك کړئ، مړ کېدونکي ته په دروغو وايئ چې ژوندی به پاتې شې او ژوندی پاتې کېدونکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وایئ چې مړ به شې، خلك غولوئ او هغوی په تاسو باور کوي!! زه ستاسو د سحر او جادو په ضد یم، خلك به ستاسو له شر نه ژغورم!!!

هر څوك چې بایبل په دقت سره مطالعه کړي نو د بایبل د کوډګرو ښځو او د بایبل د انبیاوو د وړاندوینو او ویناوو په اړه به همدا انتباه لري، دوی د ګېډړو په څېر ورانو ویجاړو ځایونو کې اوسېږي، دروغجنې وړاندوینې کوي، د خلکو لپاره د خیر خبره، لارښوونه او واضح پیغام نه لري، د خلکو له ژوند سره ئې هیڅ کار نه وي، هیڅ ویجاړ حصار د دوی په لاس نه رغول کېږي، د پاچایانو د سر دعا کوي، د خلکو د غولولو لپاره د پاچایانو سر په زیتون غوړوي او دا د خدای له لوري د ده د انتخاب نښه ګڼي. زه حیران یم چې د بایبل منونکي ولې د داسې خبرو په رڼا کې د خپلو دروغجنو انبیاوو په اړه همدا قضاوت نه لري!!!

دلته د بایبل یوه بله وینا هم داسې ده چې د هغه بې شمېره مخکنۍ خبرې ردوي، لیکي: اې خاورین انسانه! کله چې د دې سیمې خلك له ما مخ واړوي، ګناه ته مخه کړي او د دې په سبب زه روزي پرې بنده کړم او داسې قحطي ورباندې راولم چې انسان او حیوان له منځه یوسي، نو هغه وخت که د دوی په منځ کې نوح، دانیال او ایوب هم وي، د دوی تقوی او صالح عمل به یوازې د دوی د ژغورنې سبب شي نه د نورو!! او که د وحشي ځناورو تر برید لاندې ئې راولم،.... یا ئې له جنګ سره مخامخ کړم او د دښمن فوځ ته دا موقع ورکړم چې هر څه له منځه یوسي... یا وبا پرې مسلطه کړم... په خپل ذات لوړه کوم چې دوی (دا درې پیغمبران علیهم السلام) به خپل اولاد هم ونه شي ژغورلی، یوازې په خپله به ژغورل کېږي!!...

بیا لیکي: اې خاورین انسانه! ولې اسرائیلیان دا متل تېروي چې: (تریو انګور پلرونو وخوړ او غاښونه ئې د زامنو پڅ شول)، په خپل حیات لوړه کوم چې له دې وروسته به په اسرائیل کې دا متل نه تېرېږي، ... زما قانون د قضاوت په اړه داسې دی: څوك چې ګناه وکړي یوازې دی به مري ... نېك انسان به ژوندی پاتې کېږي او بد زوی به ئې مري!!! او د بدکار انسان نېك زوی به ژوندی پاتې کېږي!!!

که تاسو په بایبل کې غور وکړئ نو دا څو مخکنۍ خبرې به په ټول بایبل یو سخت ګوزار وګڼئ، د بایبل په سلهاوو مخکنۍ خبرې به د دې خلاف ومومئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل له دې مخکې په وار وار ویلي چې خدای نېک او بد انسان ته تر څو څو پوښته بدله او سزا ورکوي، د یوه کس د ګناه په سبب د ده کورنۍ او قوم مجازات کوي، خو دلته وایي چې خدای له هر چا سره د ده د خپلو کړو وړو له مخې معامله کوي، نه نېک پلار د بد اولاد په ګناه نیول کېږي او نه بد اولاد د نېک پلار په سبب ژغورل کېږي او دا هغه څه دي چې قرآن ئې په ډېر تأکید سره او په مکرره توګه وایي.

د بایبل د نورو کتابونو په څېر د دې کتاب په وروستیو برخو کې ډېرې وړاندوینې شوې او د خدای د کور یوه تفصیلي نقشه په کې راغلې، چې په هغې کې د قربانۍ ځای او څرنګوالی ئې، د حصار اوږدوالی، دروازې او نومونه ئې... ذکر شوي، له نورو سره ئې توپیر په دې کې دی چې دا نقشه حزقیال ته د خوب او رؤیا په ترځ کې ورکړل شوې، هر څوك په لږ دقت سره په دې پوهېدی شي چې په خوب کې دومره ارقام، تاریخي پېښې، تفصیلي نقشه هېڅوك نه شي حفظ کولی، دا له مخکنیو کتابونو نه نقل شوې نقشه او ارقام دي چې د خوب نوم ورکړی شوی!! خپل آراء او افکار د خوب او رؤیا په توګه وړاندې کول داسې ګڼئ لکه څوك چې یو خیالي ناول لیکي، د بایبل دغو کتابونو ته د داسې ناولونو په سترګه وګورئ چې مذهبي شخصیتونو لیکلي او یا د هغو صوفیانو تصوفي خیالاتو په توګه چې ادعا کوي د مراقبې له لارې ئې ترلاسه کړي، د بایبل د دې ناولونو لړۍ د ارمیا له کتابه پیل شوې او ورو ورو ئې شمېر زیات شوی.

سره له ټولو هغو اساسي نواقصو او اشتباهاتو چې د حزقیال په کتاب کې ترسترګو کېږي، هغه نواقص چې د بایبل د لیکونکي خوښېږي او د همدې په وجه ئې دا کتاب د سپېڅلو کتابونو په ضمن کې نیولی، خو ما دا کتاب داسې ومونډلو چې د بایبل د مخکنیو کتابونو په سلو کې نږدې د اویا غلطو او بې بنسټو خبرو تردید کوي او په ځینو برخو کې د قرآن له ویناوو سره اړخ لګوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانیال

دا کتاب هم د خوبونو ناول دی، په مقدمه کې ئې لولو: ... شپږ لومړي فصلونه ئې د دانیال ژوند او هغو خوبونو ته ځانګړي شوي چې ده تعبیر کړي، دوهمه نیمايي د ده خپلو خوبونو ته مختص شوې.... دانیال د هغو یهودي اسیرانو په ډله کې وو چې بابل ته انتقال شوي وو او هلته د پاچا په دربار کې د خدمت لپاره غوره شوي وو، دلته ئې د هغه وخت ټول علوم او حکمت زده کړل او د خوبونو د تعبیر فهم ئې په برخه شو... نبوکد نصر (نوخد نصر او بخت نصر هم ورته ویل شوي) د بابل پاچا خوب ولید چې ډېر ئې پرېشانه کړ... نجومیان، فال لیدونکي، جادوګران او رمالان ئې راوغوښتل او ورته وئې ویل: راته ووایئ: ما څه خوب لیدلی او تعبیر ئې څه دی؟ که دا کار ونه کړئ د ټولو د وژلو امر صادروم... هغوی ئې ورته وویل: دا کار له خدای نه پرته بل څوك نه شي کولی... پاچا د ټولو د وژلو امر وکړ، دانیال هم د دغو وژل کېدونکو خلکو په ډله کې وو... دی اریا د جلادانو رئیس ته ورغی چې پاچا ولې زمونږ د وژلو امر کړی؟ هغه پوه کړ... دانیال د پاچا حضور ته ورغی او مهلت ئې ترې وغوښت، بیا کور ته ولاړ او له خپلو ملګرو سره ئې خبره شریکه کړه او ورته وئې ویل چې راشئ د آسمانونو له خدای نه وغواړو چې پر مونږ رحم وکړي او دا خوب او تعبیر ئې مونږ ته راوښيي، همغه شپه دغه راز دانیال ته څرګند شو... نو دانیال د جلادانو رئیس ته ورغی او ورته وئې ویل: حکیمان مه وژنه، ما پاچا ته وروله چې خوب او تعبیر ئې ورته ووایم... هغه دانیال له ځان سره روان کړ او په تلوار سره پاچا ته ورغی او ورته وئې ویل: ما یو یهودي اسیر موندلی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی شي ستا خوب تعبیر کړي، پاچا دانیال ته وویل: آیا ته کولی شې چې راته ووایې: څه خوب مې لیدلی او تعبیر ئې څه دی؟ هغه ځواب ورکړ: هیڅ منجم، حکیم او ... نه شي کولی د پاچا دا غوښتنه ترسره کړي، خو په آسمان کې داسې خدای شته چې په رازونو پوهېږي، هغه پاچا ته خبر ورکړی چې په مستقبل کې به څه وشي، پاچا چې کوم خوب لیدلی داسې دی: ... تا په خوب کې یوه ستره مجسمه ولیدله چې ډېره ځلانده او وېروونکې وه، د دې مجسمې سر د خالصو سرو زرو، سینه او مړوندونه ئې د سپینو زرو، نس او ورنونه ئې د مسو، پونډۍ ئې د اوسپنې، پښې ئې داسې چې یوه برخه ئې د اوسپنې او بله ئې له خټې، په همغه حال کې چې ته ورته ځیر وې، ودې لیدل چې یوه ډبره د کوم انسان د لاس له مداخلې پرته له غره راورغړېده او د مجسمې په اوسپنیزې او خټینې پښو ولګېده او هغه ئې ټوټې ټوټې کړې، ... مجسمه ورژېده او سیلۍ د هغې دوړې د پروړې په څېر خورې کړې، داسې چې هیڅ نښه ئې پاتې نه شوه، خو هغه ډبره چې مجسمه ئې ټوټې ټوټې کړه، لوی غر ترې جوړ شو. خوب دا وو او تعبیر ئې دا دی: اې پاچا! ته د پاچایانو پاچا یې، ځکه د آسمانونو خدای تا ته سلطنت، قدرت، ځواک او جلال دربخښلی، هغه تا ته د نړۍ پر ټولو خلکو، حیواناتو او مارغانو واکمني درکړې، د هغې مجسمې د سرو زرو سر ته یې، کله چې ستا پاچایي پای ته ورسېږي داسې سلطنت به راشي چې ستا تر سلطنت به کمزوری وي، بیا به درېیم سلطنت راشي چې دا به د مجسمې د درېیمې برخې تعبیر وي او په ټولې نړۍ به حکومت وکړي، بیا به څلورم سلطنت راشي چې د اوسپنې په څېر به مضبوط وي او هر څه به وځپي، خو لکه تا چې په خوب کې لیدلي چې یوه برخه ئې د اوسپنې او بله ئې د خټې ده، دا سلطنت به ووېشل شي، یوه برخه به ئې د اوسپنې په څېر مضبوطه او بله ئې د خټې په څېر کمزورې وي، د اوسپنې او خټې ګډوالی ښیي چې سلطنتي کورنۍ به هڅه کوي چې د وصلت له لارې سره متحد شي خو ... دوی به متحد نه شي، لکه څنګه چې اوسپنه او خټه سره متحد کېدی نه شي، د دغو پاچایانو د واکمنۍ په دوران کې به د آسمانونو خدای داسې یوه پاچایي جوړه کړي چې هیڅکله به له منځه نه ځي او هیڅوک به پرې برلاسی نه شي، بلکې ټول سلطنتونه به مغلوب کړي او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله به تر ابده پاتې وي!! دا د هغې ډبرې تعبير دی چې د انسان له مداخلې پرته له غره راورغړېده او اوسپنه، مس، خته، سپين زر او سره زر ئې وځپل، په دې سره خدای پاچا له هغه څه خبر کړ چې له دې وروسته به راشي، د خوب تعبير همدا دی!!!

راشئ د دې خوب او تعبير خوا ته لږ ودرېږو او څو برخو ته ئې لږ ځير شو:

• بايبل له دې مخکې د فرعون په اړه همدا خبره کړې وه چې نجوميان، فال ليدونکي او جادوګران ئې سهار وختي خپل دربار ته راغونډ کړل چې د ده د تېرې شپې خوب ورته تعبير کړي، دلته ئې د نبوکدنصر په اړه هماغه خبره تکرار کړې!!

• آيا په تاريخ کې به داسې ليونی پاچا هم تېر شوی وي چې له نجوميانو نه هم خپل خوب پوښتي او هم ئې تعبير او کله چې هغوی ورته وايي: ته خپل خوب راته ووايه چې بيا ئې مونږ تعبير کړو، دا کار خو نه مونږ کولی شو او نه بل څوك چې د خوب له اورېدو پرته هغه تعبير کړي!! پاچا غصه کېږي او جلاد ته امر کوي چې وئې وژني؟!! آيا دا خبره به د بايبل له ليکونکي پرته بل څوك په خوله راوړي؟

• همدا راز بايبل مخکې داسې ښيي چې دانيال هره شېبه کولی شو د پاچا حضور ته ورشي، د جلادانو د رئيس له مرستې پرته پاچا ته ورغی او مهلت ئې ترې وغوښت او هغه مهلت ورکړ، خو وروسته ليکي چې اريا له ځان سره د پاچا حضور ته وروست!! او پاچا دانيال ته وويل: آيا ته کولی شې چې راته ووايې: څه خوب مې ليدلی او تعبير ئې څه دی؟ چې د يوه کتاب په يوې صفحې کې داسې تناقضات وي د هغه خوب به څوك د اعتبار وړ وګڼي؟!! کوم بې عقله انسان به د ده دا خبره ومني چې دانيال هم پاچا ته د ده خوب بيان کړی او هم ئې تعبير؟!

• د دانيال د وينا دې له مبالغو ډکو خبرو ته هم ځير شئ: ته د پاچايانو پاچا يې!! ځکه د آسمانونو خدای تا ته سلطنت، قدرت، ځواك او جلال دربخښلی!! هغه تا ته د نړۍ پر ټولو خلکو، حيواناتو او مارغانو واکمني درکړې!! په داسې حال کې چې نه هغه د پاچايانو پاچا وو، نه ئې د نړۍ په ټولو خلکو، حيواناتو او مرغانو حکومت کاووه!! او نه اسير دانيال د اور لمانځونکي پاچا په وړاندې د آسمان د خدای نوم اخيستی شو!! دا پاچا خو همغه دی چې په اسرائيليانو ئې د دوی له خدای سره د دښمنۍ په سبب بريد وکړ، د دوی د خدای کور ئې وران او د دې کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول سپېڅلي شیان ئې تالان کړل، دانیال ئې له نورو سره یو ځای د اسیرانو په توګه بابل ته راوستل!!

• پوښتنه کوو: دانیال د دې خوب له کومې برخې دا انتباه او تعبیر واخیست چې څلور سلطنتونه به یو په بل پسې راشي؟ په خوب کې خو داسې کومه صحنه نه تر سترګو کېږي چې یو شی خپل ځای بل ته پرېږدي، نوی شی راشي او د زوړ شي ځای ونیسي، دانیال به په کوم دلیل د یوې مجسمې څلور برخې د څلورو سلطنتونو په معنی تعبیروي؟ که احیاناً دا څلور سلطنتونه تعبیر کړي د مجسمې لاندنۍ برخه خو باید د زوړ سلطنت په معنی تعبیر کړي او د مجسمې سر هغه سلطنت چې د نورو د پاسه جوړ شوی!! آیا دا پاچا دومره بې عقله وو چې داسې کمزوری تعبیر ئې قبول کړ؟

• ما ته ووایئ: که تاسو د یوه هنرمند په لاس داسې جوړه شوې رمزي مجسمه وګورئ چې پورتنۍ مجسمې ته ورته وي، څه انتباه به ترې اخلئ؟ سر، سینه، ورنونه او پښې به ئې څنګه تعبیروئ؟ آیا له دې پرته بله انتباه به ولرئ چې دې هنرمند په دې مجسمې سره هغه ټولنه انځور کړې چې په څلورو طبقو وېشل شوې: پاچا او کورنۍ ئې، شتمنه طبقه، فوځ او عام ولس چې یا کارګران دي یا بزګران، شتمنۍ د دوو لومړنیو په لاس کې ده، دوی او فوځ ئې د ولس په اوږو سپاره دي، مخصوصاً که تاسو په هغې زمانې کې اوسېدئ چې د فوځیانو خود او زره به له مسو جوړې شوې وې، په دې مجسمې باندې د یوې ډبرې راغړېدل به یقیناً داسې تعبیروئ چې یو مضبوط ځواك به له غرنیو سیمو راکوز شي او دا نظام به دړې وړې کړي او هغه به په یوه ډېر ځواکمن او مضبوط قدرت بدل شي، ډېر ناپوه او کم عقله انسان به هم له داسې یوه خوب او منظرې نه هغه انتباه او تعبیر ونه لري چې بایبل دانیال ته منسوب کړی.

• یوه بل تناقض ته هم پام وکړئ: وایي: کله چې پاچا دا تعبیر واورېدو، د دانیال په وړاندې ئې د هغه د تعظیم او درناوي لپاره رکوع وکړه، د قربانۍ او د عطرناکو بوټو د دودولو امر ئې وکړ او دانیال ته ئې وویل: په رښتیا چې ستاسو خدای د خدایانو خدای، د پاچایانو خدای او د اسرارو څرګندونکی خدای دی، ... او دانیال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې د ټول بابل واکمن وټاکو!! او د ده درې ملګرې ئې هم په مهمو دندو وګمارل، خو ورپسې لیکي: نبوکدنصر د بابل د دورا په دشتې کې د سرو زرو یوه داسې مجسمه جوړه کړه چې لوړوالی ئې د پرش ګزه او سور ئې درې ګزه وو... ټول لوړ رتبه حکام او عام خلك ئې راغونډ کړل... اعلان ئې وکړ چې کله مو د موسیقي غږ واورېدو ټول به د مجسمې په وړاندې سجده کوئ، چا چې سرغړاوی وکړ له ځنډه پرته به په اور کې واچول شي!!!

د دې معنی دا ده چې نبوکدنصر د دانیال په خدای ایمان نه وو راوړی او هغه ته ئې دا خبره نه وه کړې چې په رښتیا ستاسو خدای د خدایانو خدای، د پاچایانو خدای او د اسرارو څرګندونکی خدای دی!!

دا خو لا څه کوئ له دې وروسته لیکي: ... پاچا ته اطلاع ورکړی شوه چې د دانیال دریو ملګرو سجده ونه کړه، هغوی ئې راوغوښتل... اعتراف ئې وکړ او له سجدې کولو ئې انکار وکړ... لاس پښې تړلي ئې اور ته واچول... ناڅاپه ئې پام شو چې په اور کې د دریو په ځای څلور کسان روغ رمټ چکر وهي... څلورم ئې خدایانو ته ورته ومونډو... نو اور ته ورنږدې شو... هغه درې کسان ئې په نامه یاد کړل او ورته وئې ویل: له اوره راووځئ!! ... نو امر ئې وکړ چې له دې وروسته که چا د دوی د خدای په ضد څه وویل دی به وژل کېږي او کور به ئې ورانېږي!!

یعني د دانیال د تعبیر په اورېدو سره ئې ایمان راووړ، خو بیا بېرته مشرك شو او د سرو زرو مجسمه ئې جوړه کړه، د دانیال ملګري ئې په اور کې واچول، د اور په لمبو کې ئې د دوی تر څنګ خدای ته ورته څلورم کس ولید چې له دوی سره یو ځای د اور په لمبو کې چکر وهي، نو بیا ئې ایمان راووړ او دا ځل داسې کلك یهودي شو چې وئې ویل: که له دې وروسته چا د دوی د خدای په ضد څه وویل دی به وژل کېږي او کور به ئې ورانېږي!!! او دا هغه خبره ده چې نه ئې عقل مني او نه له بایبل نه پرته بل چا کړې، په خپله بایبل څو سطره وروسته بیا لیکي چې پاچا خپل بتان لمانځل!!!

- د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: د دانیال تعبیر به کله رښتیا کېږي؟ او هغه دربیم سلطنت چې په ټولې نړۍ به حکومت کوي ولې تراوسه جوړ نه شو؟ په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نږدې درې زرو کلونو کې خو درې نه بلکې په لسهاوو سلطنتونه راغلل، هغه سلطنت چېرې دی چې په ټولې نړۍ به حکومت کوي؟!! د بایبل په حاشیه کې لیکل شوي چې له دوهم سلطنت نه مراد د ماد او فارس سلطنت، له دریيم نه د یونان سلطنت او له څلورم نه احتمالاً د روم سلطنت دی!! تاسو ووایئ: په دې سلطنتونو کې کوم یوه په ټولې نړۍ حکومت وکړ؟!! دانیال خو ویلي وو: د دغو پاچایانو د واکمنۍ په دوران کې به د آسمانونو خدای داسې یوه پاچایي جوړه کړي چې هیڅکله به له منځه نه ځي او هیڅوك به پرې برلاسی نه شي، بلکې ټول سلطنتونه به مغلوب کړي او په خپله به تر ابده پاتې وي!! د هغو پاچایانو په دوران کې دا تر ابده پاتې کېدونکې پاچایي ولې جوړه نه شوه؟!! په کوم کتاب کې چې دومره دروغجنې، له مبالغو ډکې، ضد او نقیض خبرې وي آیا هغه ته د یوه سپېڅلې کتاب په سترګه کتل سفاهت نه دی؟!!

بایبل مخکې ویل چې پاچا له نجومیانو وغوښتل چې هم د ده خوب ورته ووایي او هم ئې تعبیر، خو څو سطره وروسته د پاچا له خولې او د ده د دوهم خوب تر نامه لاندې لیکي چې ما خوب ولیدو، نجومیانو ته مې تېر کړ، هغوی تعبیر نه کړی شو، دانیال ته مې خپل خوب تېر کړ او هغه راته تعبیر کړ!! پوښتنه کوو: دا ځل خو په کار وه چې پاچا له دانیال نه پرته له بل چا پوښتنه نه کولی، خپل خوب ئې هم هغه ته نه وی تېر کړی، د مخکې په څېر ئې یوازې دا ورته ویلي وی: خوب مې لیدلی، تعبیر ئې څه دی؟!! او دانیال هم خوب ورته بیان کړی وی او هم ئې تعبیر!! آیا د یوه تکړه، مجرب او پوه معبر په شته والي کې څوك بل معبر او منجم ته خپل خوب تېروي؟

بایبل له دې وروسته د پاچا د لمسي یو خوب رااخلي، د ده د نیکه خوب ته ورته، خو په دې کې د مجسمې په ځای یوه ونه ګوري... حکیمان او منجمان ئې نه شي تعبیرولی، دانیال ئې ورته تعبیر کړي، ورپسې د ده د لمسي د سلطنت په دوران کې د یوه محفل قصه وړاندې کوي او لیکي چې په دې شاهي محفل کې خلك د شرابو په څښلو لګیا وو چې ناڅاپي یو لاس راڅرګند شو او په دېوال باندې ئې دا درې الفاظ ولیکل: منا، منا، ثقیل، فرسین. منجمان ونه توانېدل چې دا خط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولولي او معنی ئې ووايي، دانيال خط ولوست او داسې ئې وژباړو: منا يعني شمېرل شوي، ثقيل يعني تلل شوي او فرسين يعني تقسيم شوي او معنی ئې دا ده چې ستا د سلطنت ورځې لنډې دي او څو شمېرل شوې ورځې ئې پاتې دي، خدای په خپلې تلې کې تللی يې او سپک ختلی يې، ستا ملك به ووېشل شي او ماديانو او فارسيانو ته به ورکړی شي!! ... نو پاچا دانيال د هېواد د درېيم لوړ پوړي شخصيت په توګه وټاکو او په همدغه شپه، د بابل پاچا ووژل شو او داريوش قدرت ته ورسېدو!! دانيال په لوړ دولتي مقام پاتې شو... څه وخت وروسته په داسې کوهي کې وغورځول شو چې زمريان په کې اوسېدل... خو دی روغ رمټ پاتې شو... پاچا له پاسه پرې غږ کړ، ده ځواب ورکړ چې روغ يم او له کوهي ئې راوايست او هغه خلك ئې له خپلو کورنيو سره په دې کوهي کې وغورځول چې د ده په وژلو ئې ټينګار کړی وو... او له داريوش نه وروسته د کورش په حکومت کې هم بريالی وو...

د دې ادعا معنی دا ده چې دانيال، د نبوکدنصر، د ده د لمسي بلشصر، داريوش او کورش په سلطنت کې د وزارت او صدارت په څېر په لوړو مقامونو پاتې شوی، هر پاچا راغلی، مخکنی ئې له منځه وړی خو دانيال ئې په خپل مخکني مقام پرېښی او حتی ترفيع ئې ورکړې!!! کاش بايبل دا هم ويلي وی چې د دغو څلورو سلطنتونو د اقتدار موده څو کاله وه او د دانيال عمر څو کاله او ولې هر پاچا مخکنی پاچا له خپلو ټولو اعيانو او اعواتو سره له منځه وړل او دانيال ته ئې په کږه سترګه هم نه کتل؟!! دا هم د سامسون تر معما زياته پېچلې ده، ځواب ئې يوازې د بايبل ليکونکی ويلی شي!!

بايبل له دې وروسته د دانيال څو خوبونه رااخلي چې د محتوی او ماهيت له مخې مخکنيو خوبونو ته ورته دي، په لومړي کې د څلورو سلطنتونو راتګ او زوال او د يوه ابدي او تل پاتې سلطنت ادعا کوي، خو د څلورو سلطنتونو په ځای بې شمېره سلطنتونه راغلل ولاړل او د هغه تلپاتې سلطنت په اړه د دانيال خوب رښتيا نه شو، بل خوب ئې هم دې ته ورته دی، چې يو ئې هم رښتيا نه شو... د يوې رؤيا په اړه دې ناپړتو خبرو ته ئې هم غوږ شئ: د دجلې خوا ته ولاړ وم، کله چې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته وکتل یو سړی مي ولیدو چې کتاني جامې ئې اغوستې وې او د سرو زرو ملابند ئې تړلی وو، بدن ئې ځلېدو، مخ ئې روښانه وو، سترګې ئې د اور د لمبو په څېر وې، .... غږ ئې داسې وو لکه د ډېرو خلکو یو ځایي چیغې، د رود په غاړه نور خلك هم ولاړ وو خو یوازې ما دا د وېښي خوب ولید، خو سره له دې زما ملګرې داسې ووېرېدل چې ټول وتښتېدل (پرته له دې چې څه ئې لیدلي وي)، دې سړي ما ته وویل: ... اې دانیاله! مه وېرېږه، ستا دعا منل شوې، ... همغه ورځ زه مأمور شوم چې تا ته راشم خو په فارس ګمارل شوې فرشتې یو وېشت ورځې (درې واره اووه) زما مقابله وکړه او زما د راتلو مانع شوه!!! په پای کې میکائیل زما مرستې ته راوړاندې شو او زه وتوانېدم چې تا ته ځان راورسوم او درتهووایم چې ستا په قوم به څه راځي!!!.... کله چې له تا ولاړ شم نو د هغې فرشتې په ضد به جګړه کوم چې په فارس حکومت کوي، بیا به له هغې فرشتې سره جنګېږم چې پر یونان حکومت کوي، په دې مودې کې به میکائیل چې د اسرائیلیانو حامي دی زما مرسته کوي!!

ښایي د هر عاقل لوستونکي لپاره دا څو جملې کافي وي او د دې خوبونو ماهیت ورته څرګند کړي، د بایبل د ادعا معنی دا ده چې د نړۍ بېلې بېلې برخې د مختلفو فرشتو په واك کې دي، هره یوه ئې د یوه خاص قوم او قبیلې حامي ده، په خپلو منځونو کې ئې جګړې وي، هغه برلاسې شي چې کومه زوروره او خدای ته مقربه فرشته ئې ملا تړ وکړي، میکائیل د اسرائیلیانو حامي ده، کومه فرشته چې خدای دانیال ته لېږلې وه، یو وېشت ورځې ئې د بابلیانو حامي فرشتې مخنیوی وکړ او په دې ونه توانېده چې د خدای پیغام په خپل وخت دانیال ته ورسوي، د میکائیل په مرسته وتوانېده چې مقاومت وځپي، خنډ له لارې لرې کړي او ځان دانیال ته ورسوي!!! د بایبل کم عقله لیکونکی په دې نه پوهېږي چې که د نړۍ په یوه وړوکي هېواد کې د پاچا او د ده د والیانو، وزیرانو او درباریانو ترمنځ دغه حالت وي چې دی ئې د خپل خدای د پاچایۍ او د فرشتو ترمنځ د رقابت او جګړو په اړه وړاندې کوي نو دا هېواد څو ورځې هم دوام نه شي کولی.

قرآن د فرشتو په هکله فرمایي:

þ3Í»=B $kŽïæ ä‘$ f ïø$r ã $Z9$$dŠqè r #Y$R ö3‹îd&r ö3 ¡ ã R& (þè(q3B#ä ûïÏ%©$$kŠ»7

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÏÈ brâsã$B bqèÿr Ïd•B$B ©$bqÃ è/ ž Š#%ï© â Xï   التحریم: ۶

اې مؤمنانو! ځان او خپله کورنۍ له هغه اوره وساتئ چې سونډ به ئې خلك او ډبرې (له ډبرو جوړ شوي بتان) وي، داسې فرشتې پرې ګمارل شوې چې سختې (سخت زړې) او شديدې (کلك نيونکې) دي او په هغه څه کې سرغړاوی نه کوي چې الله ئې پرې ګماري او همغه څه کوي چې پرې ګمارل کېږي.

brǯÉG ó„ ŵ Ïdr è3Í»J$r 7Š `Ï ÇÚ ôF$ † Î$Br ÏNq»J¡ 9$'Î$B %ã ó„ ⁃r

ÇÎÈ) brâsã$B bqèÿr ôÛïqù `Ï Nå® bqè$/† ÇÍÈ   النحل:۴۹- ۵۰

او الله ته هم د آسمانونو او ځمکې هر څه سجده کوي او هم فرشتې، په داسې حال کې چې دوی تکبر نه کوي، له خپل سر لوړ خپل رب نه وېرېږي او همغه څه کوي چې پرې ګمارل کېږي.

دا خرافي عقيده له يهودانو نه مسلمانانو ته هم راانتقال شوه، په مسلمانانو کې هم ځينې په دې ګنده ويروس اخته شول، له الله تعالی ئې داسې واکمن جوړ کړ چې د خپل ملك د اداره کولو لپاره دې ته اړ دی چې هغه په بېلابېلو برخو ووېشي او د هرې برخې اداره يوه نائب ته وسپاري، بايبل د الله تعالی ملك په فرشتو وېشلی، هره فرشته د يوه قوم حامي او زمونږ صوفيانو په نقيبانو، ابدالو، اقطابو، سلطان او غوث وېشلی، ټول عالم د غوث په واك کې او تر هغه لاندې دا نور هر يو په يوې يوې برخې حکومت کوي، دوی چې چا ته وغواړي اقتدار سپاري، د دوی تر منځ هم کله کله د فرشتو جګړو ته ورته جګړې رامنځ ته شي، هغه برلاسی شي چې د غوث ملاتړ ترلاسه کړي!! يوه له عبدالقادر جيلاني څخه غوث الاعظم دستګير جوړ کړی او بل له امام زمان څخه، دا بې عقلان په دې نه پوهېږي چې داسې وېش د کمزورۍ نښه ده، هر څومره چې يو واکمن کمزوری وي نائبان، وزيران او واليان به ئې ډېر وي، انسان د کمزورۍ او ضعف په وجه دې ته اړ کېږي چې د نورو په مرسته خپل کارونه ترسره کړي او خپل وظايف له نورو سره ووېشي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی له دې عیب نه ډېر لوړ دی، هغه صمد دی، په هیڅ څه کې بل ته اړ نه دی، هغه له شریك نه مستغني دی، هغه ذات به څنګه شریك نیسي چې شأن ئې دا وي:

ÇÈ ãqãŠù `ä¼ãt ãqã)ƒ $JRÎû #Xöø& ÓÓ% #Œ̂r ÇÚöF$ Å√ 'q»J¡¡ 9$$ßƒÏ‰/

البقرة: ۱۱۷

(الله) د آسمانونو او ځمکې د پیدا ښت پیل کوونکی دی او چې کله د کوم کار پرېکړه وکړي نو فقط ورته وايي: وشه، نو هغه وشي.

دلته قرآن د بایبل د هغې کفري عقیدې په رد کې فرمايي: د چا په واك کې چې د ځمکې او آسمانونو هر څه وي او هر څه ده ته منقاد او تابع وي، ځمکه او آسمانونه ئې پیدا کړي وي او چې د هر کار اراده وکړي نو په محض امر سره ئې ترسره کېږي، هغه به ولې ځانته شریك، ځای ناستی او زوی غوره کوي، د څه لپاره به د خپل ملك د ځینو چارو واك بل ته سپاري؟ دا کار خو هغه څوك کوي چې ټولو چارو ته په خپله او یوازې او د بل له مرستې پرته نه شي رسېدی. په دې ژور او دقیق ځواب سره نه یوازې د ټګمارو مذهبي مشرانو ادعا رد شوې، بلکې د هر هغه باور او عقیدې جرړې ایستل شوې چې وايي: الله تعالی داسې خاص نازولي بندګان لري چې هغوی ته ئې خاص خاص اختیارات سپارلي او د عامو بندګانو عبادت او دعا د دغو نازولو له لارې او د دوی په سپارښتنه او وساطت قبلوي!!

تل مشرك او لارورکي مذهبي مشران خلکو ته وايي: الله خاص نازولي بندګان لري، هغوی ته ئې خاص خاص اختیارات سپارلي، د عامو بندګانو عبادت او دعا د دغو نازولو له لارې او د دوی په سپارښتنه او وساطت قبلوي، که څوك غواړي الله ته ورسېږي، حاجتونه ئې ترسره او دعاګانې ئې قبولې شي، باید د دغو نازولو لاس او لمن ونیسي، دا خبره دغه ټګمار مذهبي مشران په دې خاطر نه کوي چې د اولیاوو د مقام درناوی وکړي او خلك پرې قانع کړي، برعکس هدف ئې دا وي چې له دې لارې ځانته په عوامو کې خاص مقام ترلاسه کړي، دوی ځانونه د دغو شخصیتونو وارثان ګڼي او په دې سره په عوامو کې دا باور راپیدا کوي چې اوس د هغوی مقام دوی ته راانتقال شوی، که څوك غواړي دعاګانې ئې قبولې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجتونه ئې ترسره شي باید دوی ته رجوع وکړي، د دوی لمن ونیسي او د شکرانو په ورکولو سره د دوی رضا حاصل کړي، د دوی په رضا کې د الله رضا نغښتې ده. د هر انحرافي مذهب بې لارې او ګمراه مذهبي مشران همداسې شي، همداسې د پېغمبر اولاده د الله ځای ناستي او ځانونه د هغوی ځای ناستي وګڼي او له دې لارې له مذهب نه دکان او د عوامو د غولولو دام جوړ کړي.

دانیال له دې وروسته د مخکنیو وړاندوینو په څېر د مصر او سوریې په اړه وړاندوینې کوي او په پای کې لیکي: دغه آسماني استازې راته وویل: ... په دې وخت کې به میکائیل ستا د قوم مرستې ته راپاڅي، داسې سخت حالت به راشي چې د بشر په تاریخ کې ئې بېلګه نه ده لیدل شوې، خو ستا د قوم هر هغه څوک به وژغورل شي چې نوم ئې له خدای سره ثبت شوی!! ټول مړي به راژوندي شي، ځینې د تلپاتې ژوند لپاره او ځینې د تلپاتې شرم او سپکاوي لپاره!! خو ته اې دانیاله! دا وړاندوینه له ځان سره وساته او چا ته ئې مه وایه، مهر پرې ووهه، تر هغه چې آخري زمانه راورسېږي!! ... په دې وخت کې متوجه شوم چې یو سړی د رود یوې غاړې ته او بل ئې بلې غاړې ته ولاړ دی، یوه له هغه آسماني استازي وپوښتل: څومره وخت به ونیسي چې دا عجیبې پېښې پای ته ورسېږي؟ هغه په ځواب کې لاسونه د آسمان په لوري لوړ کړل او په تل پاتې خدای ئې لوړه وکړه او وئې ویل: دا وضعیت به تر درې نیمو کلونو دوام وکړي، کله چې د خدای پر قوم ظلمونه ختم شي دا پېښې به هم پای ته ورسېږي، ... زه ئې په مطلب پوه نه شوم، ورته ومې ویل: باداره! د دې پېښو په پای کې به څه وشي؟ هغه ځواب راکړ: دانیاله! ته خپل کار ته دوام ورکړه، دوه سوه نوي ورځې به تېرې شي!! هغه څوك بختور دی چې تر هغه صبر وکړي چې یو زر درې سوه پنځه دېرش ورځنۍ دوره پای ته ورسېږي!!

د بایبل له منونکو پوښتنه کوم: دا تاریخونه خو تېر شول، نه قیامت راغی، نه خلك بېرته راژوندي شول او نه هغه تلپاتې او ابدي پاچایي جوړه شوه!! چا دروغ ویلي؟ بایبل، دانیال، که هغې فرشتې چې بایبل ئې آسماني استازی ګڼي؟!!

د بایبل له دغو خبرو معلومېږي چې (دانیال) او په ده پورې تړل شوې خبرې جعلي نوم او له ځانه جوړې شوې خبرې او له سره تر پایه غلطې او بې بنسټه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو عجيبه ده چې دانيال ته منسوب دغه قصې، خوبونه او تعبيرونه ئې په مسلمانانو کې خورې شوې، دانيال د يوه معروف معبر په نامه پېژني او حتى ځينو مفسرينو په خپلو تفسيرونو کې د ده خبرې نقل کړي، دا په داسې حال کې چې عمر رضي الله عنه يو کس د دې لپاره سخت تنبيه کړ چې دانيال ته دغه منسوب خبرې ئې تبليغ کړې وې او ورته وئې ويل چې زه پيغمبر عليه السلام د اهل کتابو د آثارو له لوستلو په کلکه منعه کړی وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوشع

دا د بايبل بل کتاب دی چې داسې پيل شوی: لومړی پيغام چې خدای هوشع ته ورکړ دا وو: ولاړ شه او يوه فاحشه ښځه په نکاح کړه چې له نورو سړو تا ته زامن وزېږوي!!... نو هوشع ګومر په نکاح کړه، ... زوی ئې وزېږاوو، خدای ورته وويل: نوم ئې يزرعيل کېږده، ځکه چې زه غواړم اسرائيليان د يزرعيل په درې کې مجازات کړم، ... انتقام ترې اخلم... خپلواکۍ ئې پای ته رسوم!!! ... لا ډېره موده نه وه تېره شوې چې ګومر بيا حامله شوه، لور ئې وزېږوله، خدای هوشع ته وويل: لوروحامه (يعني نور رحمت بس دی) ئې ونوموه، دا ځکه چې نور پر اسرائيليانو رحم نه کوم او نه ئې بخښم، خو د يهودا پر خلکو به رحمت کوم او زه به ئې په خپله او د دوی له فوځ او وسلې پرته له دښمنانو ژغورم!!! ګومر بيا حامله شوه، زوی ئې وزېږاوو، خدای د لوعمي (زما قوم نه دی) نوم ورته غوره کړ، ځکه اسرائيليان زما قوم نه دي او زه ئې خدای نه يم، خو له دې سره سره به د اسرائيليانو شمېر زيات شي او داسې وخت به راورسېږي چې خدای به ورته وواييي: تاسو د ژوندي خدای زامن ياست!! اسرائيل او يهودا به متحد شي، يو مشر به لري، له تبعيد نه به بېرته راستانه شي!!

پوښتنه کوو: الله تعالی ولې هوشع ته وويل چې يوه فاحشه ښځه ځان ته په نکاح کړه؟ آيا د دې لپاره چې ډېر اولاد وزېږوي؟ آيا د مېږونو زياتوالی د اولاد د زياتوالي سبب کېږي؟ الله تعالی خو په تورات، زبور، انجيل، قرآن او په ټولو کتابونو کې زنا حرام کړې، ټولو پيغمبرانو عليهم السلام زنا حرام کړې، الله تعالی د انسان، حيوان او مارغه په فطرت او خټه کې دا احساس ايښی چې له خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې سره د بل له نږدېکت نه کرکه لري او نه ئې زغمي، انسان خو پرېږده دا بې شمېره حیوانات او مارغان ګورو چې دوه دوه سره جوړه کېږي، ځان ته بېله کورنۍ او ځاله جوړوي، په خپلو کې ئې مینه وي، یو له بله دفاع کوي، مېړه په خپلې مېرمنې غیرت کوي، بل نږدې نه ورپرېږدي، چرګ پر خپلو مېرمنو هومره غیرت کوي چې پرې زخمي زخمي شي، دا فطري احساس د ژوو د بقا لپاره ضروري دی، د همدې لپاره الله تعالی د دوی په خټې او فطرت کې ایښی، د بایبل خدای دلته ولې د دائمي الهي سنت او د هغه فطرت خلاف امر کوي چې الله تعالی په خپله په بې شمېره ژوو کې ایښی؟!! (محدود شمېر ئې ترې مستثنی دی، چې دا یا هغه ژوي دي چې انسان اهلي کړي او د دوی طبیعي ژوند ئې وربدل کړی او یا هغه چې د دوی جنسي غریزه په ټول کال کې یو ځل فعاله کېږي).

- که د بایبل دا خبرې رښتیا وي چې خدای وویل: زه غواړم اسرائیلیان د یزرعیل په درې کې مجازات کړم، ... انتقام ترې اخلم... خپلواکۍ ئې پای ته رسوم!!! نور پر اسرائیلیانو رحم نه کوم او نه ئې بخښم، اسرائیلیان زما قوم نه دی او زه ئې خدای نه یم، نو د خدای پرېکړه خو نه بدلېدونکې وي، بیا داسې پرېکړې چې د هوشع په اولاد ئې د خپلې هرې پرېکړې نوم کېښود!! خو بایبل په دې پسې متصل لیکي چې خدای خپلې خبرې بېرته واخیستې او له خپلو قاطع پرېکړو په شا شو او وئې ویل: له دې سره سره به د اسرائیلیانو شمېر زیات شي او داسې وخت به راورسېږي چې خدای به ورته ووایي: تاسو د ژوندي خدای زامن یاست!! او بیا به یزرعیل ته ووایي: د خپلې خور او ورور نومونه دې بدل کړه!! د ورو نوم دې عمي (زما قوم یې) او د خور نوم دې روحامه (رحم کړی شوی) کېږده!!

له دغو خبرو د دې کتاب د نورو خبرو ماهیت درک کولی شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوئيل

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: يوئيل دا کتاب د يهودانو لپاره وليکو، هغه وړاندوينه کوي چې خداى به د اسرائيليانو د تنبيه لپاره د ملخانو په بڼه کې لوى مصيبت راولېږي، ځکه چې دوى خداى ته وفادار نه وو ... او د کتاب تر ټولو مهمه برخه دا ګڼي چې په کې راغلي: خپله روح به په ټولو خلکو توى کړم، ستا لوڼې او زامن به نبوت کوي، ستاسو زاړه به خوبونه او ستاسو ځوانان به رؤياګانې ګوري. کتاب د ملخانو د راتلو په وړاندوينې سره پيل کېږي، د ملخانو د لښکر، بريد او د هغې تباهۍ په اړه چې دوى ئې ترشا پرېږدي، تفصيلي بحث کوي، ولس توبې ته رابلي او ډاډ ورکوي چې د توبې په نتيجه کې به بلا او مصيبت رد شي او خداى به ستاسو په هر څه کې برکت واچوي، خو بيا پرته له دې چې ووايي دا مصيبت راغى که نه، د خداى د قضاوت د ورځې په اړه بحث کوي او وايي: د خداى د لويې او هولناکې ورځې په رارسېدو سره به لمر تك تور او سپوږمۍ تکه سره شي، خو هر څوك چې د خداى په ياد وي وبه ژغورل شي، لکه څنګه چې خداى وعده کړې په اورشليم کې به ځينې روغ پاتې شي، دا ځکه چې خداى ځينې له مخکې نه غوره کړي چې پاتې شي.

يعني د ده له نظره قيامت هغې ورځې ته ويل کېږي چې نور خلك به ټول له منځه ولاړ شي، يوازې ځينې اسرائيليان به په اورشليم کې روغ رمټ پاتې شي او دا ځکه چې خداى يوازې دوى د پاتې کېدو لپاره غوره کړي!!! ټول خلك به د الهي قضاوت په درې کې راغونډ کړى شي، محاکمه به شي او پر اسرائيليانو د ظلم کولو په سبب به مجازات شي او اسرائيليانو ته به خداى ووايي: له دې وروسته به پردي فوځونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اورشلیم ته داخل نه شي، له غرونو نه به تازه شراب رابهېږي او له لوړو شیدې، د یهودا وچ نهرونه به ډک شي، د خدای له کوره به یوه چینه راوخوټېږي او د شکیم دره به خړوبه کړي، مصر او ادوم به د هغو ظلمونو په سبب له منځه ولاړ شي چې د یهودا له هېواد سره ئې کړي او بې ګناه خلك ئې وژلي!! خو یهودا او اورشلیم به تر ابده تلپاتې وي، زه به د خپل قوم د وینو انتقام واخلم او د هغه چا ګناه به ونه بخښم چې په دوی ئې ظلم کړی، زه به په اورشلیم کې له خپل قوم سره یو ځای مېشت شم!! دا ئې د قیامت، مکافات، مجازات، جنت او دوزخ په هکله د بایبل عقیده!! او دا په داسې حال کې چې بایبل په ټولو مخکنیو کتابونو کې د قیامت، الهي محاسبې، مکافات، مجازات، دوزخ او جنت په اړه دومره څه هم نه دي ویلي، دا لومړی ځل دی چې په ګونګو او لنډو الفاظو سره په دې اړه د څه ویلو جسارت کوي!!

قرآن د قیامت، بیا ژوندون او الهي محاسبې په اړه هومره ژور او مفصل بحث کوي چې د انسان هیڅ پوښتنه بې ځوابه نه پرېږدي او ټول شکوك او شبهات ئې له منځه وړي او دا د دې لپاره چې خلکو ته د دې خبرې منل تر بلې هرې خبرې ګران وو چې انسان به له مرګه وروسته بیا راژوندی کېږي، د الله تعالی په وړاندې به ودرېږي او د خپلو عملونو سزا او جزا به ګوري، په قرآن کې د قیامت ورځ په ګڼ شمېر نومونو یاده شوې چې هر نوم د دې ورځې یو اړخ انځوروي، لکه یوم القیامة، یوم الآخرة، یوم البعث، یوم الدین، یوم الحساب، الساعة، الطامة، الصاخة، القارعة، ... که هغه آیتونه وشمېرو چې قیامت او په دې ورځې پورې اړوند مسایل په کې څېړل شوي نو دومره به ئې ومومو چې د ټول قرآن نږدې لسمه برخه جوړوي، په دې آیتونو کې نه یوازې د دې ورځې کیفیت او څرنګوالی څېړل شوی بلکې د اثبات لپاره ئې ډېر مضبوط او قانع کوونکي دلایل ویل شوي، په یقین سره ویلی شو چې په اصلي تورات او انجیل کې به هم د قرآن په څېر په دې هکله تفصیلي بحث شوی وي خو یهودي ملایانو دا برخې عمداً او داسې حذف کړې چې اوس د دوی په سپېڅلې کتاب کې په دې هکله اجمالي اشارې هم نه تر سترګو کېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاموس

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: عاموس، د دې کتاب لیکونکی شپون وو، ... خدای وروبالو او یو رسالت ئې ورکړ... هغه په وعظ او وړاندوینو پیل وکړ...خلکو ته ئې ویل: ستاسو په دې قربانیو او مذهبي جشنونو خدای لازیات غصه کېږي، د دې په ځای له مسکینانو سره مرسته وکړئ...

د اسرائیلیانو د مذهبي مراسمو او قربانیو په هکله به د هر خدای پال او دیندار انسان قضاوت همدا وي چې عاموس درلودو، مونږ هم تر دې د مخه د دې مراسمو په هکله همدا د عاموس خبره کړې ده، په دې مراسمو زمونږ اعتراض همدا وو چې د اسرائیلیانو قربانۍ د مسکینانو په ځای ټګمارو مذهبي مشرانو ته ورکول کېدې.

بایبل لیکي: ...خدای عاموس ته د اسرائیلیانو د مستقبل په هکله دا رؤیا وروښوده: ...خدای د صهیون له غره نه د زمري په څېر وغرېدو، د کرم د غره ښېرازه او سمسور څرځایونه وچ شي او شپانه ویر کوي.. او خدای د اسرائیلیانو د ګاونډیو په هکله فرمایي: زه به سوریه مجازات کړم، د سوریې د خلکو له ګناه څخه نه تېرېږم، زما په قوم ئې تېری وکړ... د غزې د خلکو ظلمونه هم نه هېروم، دوی زما قوم تبعید کړ... د صور او سېدونکو ته هم عفو نه کوم، سزا ورکوم...په اسرائیلیانو ئې برید وکړ...د ادوم خلکو هم په وار وار ګناه وکړه...زه نه ترې تېرېږم... دوی په وار وار په خپلو اسرائیلي ورونو تېری کړی... عمون او موآب هم همداسې وکړل... سزا ورکوم... یهودا بتان ولمانځل... اسرائیل هم ګناهونه وکړل... سزا ورکوم... او بیا د دې سزا ورکولو دلایل په ګوته کوي... او د دوی د پرېشانه او دردونکي وضعیت په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړه يوه مرثيه وړاندې کوي او توبې ته ئې رابلي... بيا وايي چې خداى ما ته په رؤيا کې د هغو ملخانو سيلونه راوښودل چې د اسرائيليانو لپاره ئې تيار کړي وو خو ما خداى ته زاري وکړه او هغه ومنله او دا ملخان ئې ونه لېږل، بيا ئې اور راوښود... ما زاري ورته وکړه، خداى ومنله او د اور له لېږلو تېر شو، ... خو په پاى کې ئې د اسرائيليانو د مجازات داسې پرېکنده فيصله وکړه او عاموس ته ئې وويل: نور نو دا پرېکړه نه بدلېږي، ... د خداى کور به رانسکور او چت به ئې پر خلکو راپرېوځي، هيڅوک به ترې ژوندى ونه وځي، څوك چې په تېښې بريالى شي په لار کې به ووژل شي... خو خداى به اسرائيليان د نورو قومونو په واسطه تصفيه کړي، بدکاران به ترې لرې کړي... بيا به د داؤد سلطنت بېرته احياء کړي،.. بيا به سوکالي او پرېماني وي!! اسرائيليان به په هغې سيمې کې مېشت کړم چې ما ورکړې او دوى به بيا له منځه نه ځي!!

که دې مذهبي ناول ته ځير شئ او له مخکنيو سره ئې مقايسه کړئ نو په آسانۍ به درته جوته شي چې د محتوى له پلوه له مخکنيو سره خاص توپير نه لري، په دې ټولو کې يوه اساسي خبره شريکه ده او هغه دا چې يوازې له اسرائيليانو او د دوى له ګاونډيو بحث کوي، نوره نړۍ او قومونه ئې هېر کړي، په ټولو کې په دې خبرې تأکيد شوى چې د اسرائيليانو بد او سخت حالت به پاى ته ورسېږي، خداى به ئې له ګناهونو تېر شي، د داؤد سلطنت به بيا احياء کړي او خداى به د اسرائيليانو له دښمنانو خامخا انتقام واخلي، د خداى دا پرېکړه بدلېدونکې نه ده. فلسطينيان، مصريان، د سوريې خلك او د خداى د نازولي قوم نور داخلي دښمنان به وځپي او اسرائيليانو ته به تلپاتې پاچايي ورپه برخه کړي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

عوبدیا

د دې کتاب په سریزه کې راغلي: دا د عهد قدیم د کتاب تر ټولو وړ کتاب دی، لیکونکی ئې عوبدیا دی خو د ده په اړه ډېر لږ معلومات ترلاسه شوي، د دې کتاب یو وېشت آیتونه د ادوم د قوم په اړه خبرې کوي، د ادوم قوم د عیسو له نسله دی، ... د اسرائیلیانو او ادومیانو تر منځ به اکثراً نښتې کېدې او کله کله به ادومیانو له اسرائیلیانو سره په جګړو کې له فلسطینانو نه مرسته غوښته، د عوبدیا کتاب وایي چې خدای به د ادوم قوم له منځه یوسي، ځکه چې دوی د نورو قومونو په مرسته غواړي د خدای قوم له منځه یوسي، نو خدای د عوبدیا له لارې د ادوم قوم ته وویل: که د عقاب په څېر د آسمان لوړو ته ولاړ شې او خپله ځاله په ستورو کې جوړه کړې، تا به له هغه ځایه ځمکې ته راکوز کړم....

د دې کتاب په اړه باید ووایو چې په بایبل کې د ادوم د قوم او د دوی د جد عیسو په هکله چې څه ویل شوي، که دا د رؤیا او خوب په بڼه کې دي او که د وړاندوینو په بڼه کې، ټول له قومي تعصب نه نشأت کوي، په کوم خوب، رؤیا او وړاندوینې کې چې تاسو د ادومیانو په ضد څه واورئ نو پوه شئ چې دا خوب، رؤیا او وړاندوینه دروغجنه او جعلي ده او له قومي تعصب نه راولاړه شوې، عیسو د یعقوب علیه السلام مشر ورور دی او ادومیان د اسرائیلیانو ترېورونه دي، دوی ټول عمر له دغو ترېورونو سره په نښتو کې تېر کړي، ځان د خدای ځامن ګڼي او ادومیان د خدای د نازولو زامنو دښمنان!! داسې دښمنان چې خدای ئې له ګناه هیڅکله نه تېرېږي او عفو ورته نه کوي، په داسې حال کې چې دواړه د یوه پلار اسحاق علیه السلام زامن دي او د بایبل په وینا اسحاق علیه السلام غوښتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسو ئې ځای ناستی وي، خو یعقوب په چل سره خپل پلار دوکه کړ او په داسې حال کې ئې له پلاره برکت ترلاسه کړ چې هغه د عیسو ګمان پرې کاوو!! خو دا دی ګورئ چې د اسرائیلیانو انبیا د دوی په ضد ورانـدوینې کوي، کاهنان ئې خوبونه ګوري، شاعران ئې شعرونه وايي، شجره لیکونکي ئې دا هڅه کوي چې له عیسو نه مشروالی په یو نس ډوډۍ یعقوب ته ترلاسه کړي،... او لیکوالان ئې قیامت داسې انځور کړي چې ادومیان به د نورو قومونو په څېر له منځه ځي او په ټولې نړۍ به یوازې د اسرائیلیانو تلپاتې پاچایي قائمېږي!!!

همداراز کله چې تاسو د بایبل په کوم کتاب کې د فلسطین، مصر، سوریې، بابل او د اسرائیلیانو د نورو ګاونډیو په اړه کومه وړاندوینه، رؤیا او خوب ګورئ، داسې چې په قومي او نژادي بنسټ د یوه د نابودۍ او ورکې خبر ورکوي او د بل د بریا زېری، نو پوه شئ چې دا حقیقت نه لري، جعلي دي او منشأ ئې قومي تعصب دی، الله تعالی هیڅکله یوه قوم ته په بل ترجیح نه ورکوي، ټول قومونه ورته برابر دي، ټول د یوه پلار زامن دي، خدای ته هغه انسان نږدې دی چې ایمان لري او عمل ئې صالح دی، کوم خوب چې وایي: اسرائیلیان تر ادومیانو ښه دي، خدای یهودان تر نورو قومونو خوښوي، دا رحماني نه بلکې شیطاني خوبونه دي!! دا د اولیاء الرحمان رؤیاګانې نه بلکې د اولیاء الشیطان رؤیاګانې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یونس

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: یونس نبي د خدای له لوري په دې وګمارلی شو چې د آشور پلازمېنې نینوا ته ولاړ شي، ...او خلك خدای ته راوبلي، خو یونس له دې نه ډډه کوي، دا ځکه چې د هغه ځای اوسېدونکي د اسرائیلیانو دښمنان وو او د یونس هیله دا وه چې خدای دوی مجازات کړي!!! نو ځکه یونس نینوا ته د تلو په ځای ترشیش ته روان شو، ... خو د دې سفر په دوران کې خدای داسې څه وکړل چې دی نینوا ته په تلو مجبور شو!! د نینوا خلکو د خدای د کلام په اورېدو سره توبه وکړه او خدای ته ئې رجوع وکړه، یونس له دې کار نه خفه شو او خدای ته ئې شکایت وکړ، خو خدای ده ته وویل: باید هغو خلکو ته ارزښت ورکړې چې ما پیدا کړي، ځکه خدای په خلکو کې تو پیر نه کوي!!!

دغه مقدمه کافي ده چې د دې کتاب په ماهیت پوه شو او ووایو چې له ځانه جوړ شوی جعلي کتاب دی، څنګه ممکن ده چې الله تعالی یو څوك د پیغمبر په توګه غوره کړي او یوه قوم ته ئې په تلو مأمور کړي، دی انکار وکړي او په بل لوري روان شي؟! د بایبل د وینا معنی دا ده چې د ده خدای په خپل انتخاب کې کمزوری دی، نه پوهېږي څوك د رسالت لپاره غوره کړي!! په داسې چا لاس ږدي چې د ده خبره نه مني او د رسالت وړتیا او اهلیت په کې نه شته!! د بایبل له منونکو نه پوښتنه کوو: تاسو نن او د موسی او عیسی علیهما السلام له بعثت نه څو زره کاله وروسته د تورات او انجیل له احکامو په دې خاطر سرغړاوی نه کوئ چې دا احکام د خدای له لوري دی، نو هغه پیغمبر به څنګه د خدای له حکم نه سرغړاوی کوي چې خدای په خپله غوره کړی او وحي ئې ورته کړې؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بايبل ليکي: خداى يونس ته دا پيغام ولېږو: د نينوا لوى ښار ته ولاړ شه او اوسېدونکو ته ئې ووايه چې خداى داسې فرمايي: زه ستاسو له شرارتونو غافل نه يم، ډېر ژر به مو هلاك کړم!!

که پر الله تعالى د ايمان په رڼا کې دې خبرو ته ځېر شو نو پوهېږو چې دا نه الهي پيغام کېدى شي او نه د يوه پيغمبر رسالت، داسې پيغامونه يوازې هغه څوك لېږي چې له يوه قوم سره د جنګ اراده لري، داسې پيغامونه د هيټلر او موسوليني په څېر جلادانو ته منسوبول صحيح دي خو الله تعالى ته ئې انتساب لوى ظلم او ستر جسارت دى، الله تعالى د خپل رحمت او پېرزوينې په سبب او د خلکو د هدايت لپاره پيغمبران لېږي، د عذاب پرېکړه هغه وخت کوي چې د خلکو د هدايت ټولې هڅې ناکامې شي، ولس خپل پيغمبر ته د رد ځواب ورکړي، اتمام حجت وشي، نه د زړه سواندو پيغمبرانو عليهم السلام مسلسل دعوت څه نتيجه ورکړي او نه ئې معجزې، په دې وخت کې خلك په الهي عذاب ګواښل هم معقول کار دى او هم عادلانه، خو له دې د مخه ګواښل له مهربان رب سره نه ښايي!! قرآن فرمايي:

$Br $ZÏ»f#ä ÍÎûÎæ {qè% ZwqßÊ‘ $gÎÎéþÎ] ëÏ7 4Ó® 3Ê'•ãÏ% 7Îûã ¨7ÏÎ‘ b%. $Br

ÇÎÈ šc qßÎ»ß $gè=÷dr žwÎ) #”• àÏ% ’ÅÎûã $Zà2 القصص: ۵۹

او ستا رب تر هغه د کليو هلاکوونکى نه دى چې په مرکزي برخې کې ئې يو پيغمبر ونه لېږي، چې زما آيتونه پرې ولولي او مونږ د کليو هلاکونکي نه يو مګر دا چې اوسېدونکي ئې ظالمان وي.

ÇÌÈ brãÏÿøótGó¡„ öNèdr öNåkuÎ/Éjyèã ª! $šc %. $Br öNÍkŽÏù MRr öNåkuÎ/Éjyèãã ª! $šc %Ÿ2 $Br

الانفال: ۳۳

او الله داسې نه دى چې دوى تعذيب کړي په داسې حال کې چې ته (اې پيغمبره!) لا په دوى کې يې او الله ئې په داسې حال کې تعذيبوونکى نه دى چې دوى د بخښنې غوښتونکي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی دا ځواب هغه چا ته ورکړی چې په خپله خوله د عذاب نازلېدل غواړي او وايي: ولې په مونږ باندې له آسمانه ډبرې نه ورېږي؟ الله تعالی فرمايي: زما سنت دا دی چې د پيغمبر په شته والي کې او تر هغه چې په خلکو کې د توبې او استغفار امکان وي زه خپل عذاب نه نازلوم!!

تاسو ګورئ چې يهودان حتی دا نه خوښوي چې د دوی خدای نورو قومونو ته پيغمبران ولېږي، يونس عليه السلام داسې معرفي کوي چې بل قوم ته ئې د هدايت په ځای د هلاکت تلوسه درلوده، د خپل خدای له امره ئې په دې خاطر سرغړاوی وکړ چې غوښتل ئې بابل وران شي او په اوسېدونکو ئې د خدای عذاب نازل شي، د خدای دا خبره ئې هم ونه منله چې زه د ټولو انسانانو خدای يم، په دوی کې توپير نه کوم، زما بندګانو ته ارزښت ورکړه!!

بايبل ورپسې ليکي: يونس چې نه ئې غوښتل نينوا ته ولاړ شي، فيصله ئې وکړه چې له خدای نه ترشيش ته وتښتي!!... په کشتۍ کې سور شو... طوفان راغی، نږدې وه کشتۍ غرقه شي... د دې لپاره پچه واچول شوه چې معلومه شي چا خدای غصه کړی... پچه د يونس په نامه وختله، يونس ئې سيند ته وغورځاوو... ماهي له کومې تېر کړ، درې ورځې د ماهي په نس کې پاتې شو، يونس اوږده دعا وکړه، خدای ماهي ته امر وکړ چې يونس په ساحل کې وغورځوه او ماهي همداسې وکړل!! خدای بيا يونس ته وويل: نينوا ته ولاړ شه او هغوی ته ووايه چې بد برخليك درته منتظر دی!! يونس اطاعت وکړ، نينوا ته ولاړ، چې لوی ښار وو، له يوه سر تر بل سر ئې رسېدل درې ورځې مزل غوښت، موعظه ئې پيل کړه، وئې ويل چې له څلوېښتو ورځو وروسته به ښار وران شي!! پاچا او ټول خلك وډارېدل، توبه ئې وکړه... خدای هم پر دوی رحم وکړ او هغه بلا ئې دفعه کړه!! خو يونس په دې کار سخت ناراضه او غصه شو!! ... خدای ته ئې وويل: ما ووژنه! تر دې ژوند مرګ راته غوره دی!! خدای ورته وويل: آيا دا سم کار دی چې ته د دې خلکو په ژغورنې غصه شوی يې؟ يونس له ښاره ووت چې وګوري څه پرې راځي، ناست وو چې ناڅاپي خدای يو بوټی راشين کړ، په ده ئې خپلې پاڼې وغوړولې، له سيوري ئې خوښ شو، خو سبا دا بوټی وچ شو، يونس په دې کار ډېر خفه شو...خدای ورته وويل: آيا د دې بوټي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچېدو خفه شوې؟ ده ځواب ورکړ: هو!... خدای ورته وویل: ته د هغه بوټي لپاره خفه کېږې چې په یوه شپه کې راپیدا شو او په بله شپه کې له منځه ولاړ، سره له دې چې تا ئې په راپیدا کېدو کې هیڅ زحمت نه وو ایستلی، نو آیا زما زړه دې د نینوا لپاره ونه سوځېږي چې په هغه کې یوسل شل زره بې ګناه ماشومان او ډېر حیوانات اوسېږي؟!!

په دې هکله څو خبرو ته پام وکړې:

- د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: دلته چې تا خدای ته کومه وینا منسوب کړې، یونس ته ئې ځواب ورکړی او هغه ته ئې ویلي: ته د هغه بوټي لپاره خفه کېږې چې په یوه شپه کې راپیدا شو او په بله شپه کې له منځه ولاړ، سره له دې چې تا ئې په راپیدا کېدو کې هیڅ زحمت نه وو ایستلی، نو آیا زما زړه دې د نینوا لپاره ونه سوځېږي چې په هغه کې یوسل شل زره بې ګناه ماشومان او ډېر حیوانات اوسېږي؟!! دا ولې دلته خدای د یونس غوښتنه نه مني، د بابل خلکو ته د سزا په ورکولو کې تلوار نه کوي، د دوی توبه ئې قبوله کړه او عذاب ئې تم کړ؟ سره له دې چې دوی اسرائیلیان نه دي او ستا په وینا د خدای زامن نه دي!! دا وینا ستا د ټولو مخکنیو ویناوو خلاف ده او په ټولو تېرو کتابونو کې دا لومړی او یوازنی وار دی چې ته خپل خدای ته دا صفت منسوبوې، تر دې د مخه خو تا خپل خدای داسې انځور کړی چې د عذابونو له نازلولو خوند اخلي، له اسرائیلیانو پرته د نورو قومونو په وژلو، شړلو او د دوی د کورونو په ورانولو خوشحاله کېږي، هغه پاچایان ئې نه دي بخښلي چې پر نورو قومونو ئې رحم کړی او د دوی د اسیرانو په وژلو کې ئې لټي کړې؟!! د الله تعالی په اړه ستا دا وینا سمه ده که مخکنۍ؟ دا ولې دلته خدای د یوه مهربان ذات په توګه معرفي کوې او نبي د یوه سخت زړي انسان په توګه، خو تر دې د مخه دې خدای سخت زړی او غضبناك معرفي کاوو او نبي زړه سواند؟ فقط یوه وجه په نظر راځي او هغه دا چې نبي باید داسې انځور شي چې د خپل قوم په اړه تعصب لري، که خدای د اسرائیلیانو په ضد د عذاب پرېکړه وکړي نو نبي ئې باید مخنیوی وکړي او که د اسرائیلیانو د دښمنانو په اړه د کومې پېرزوینې پرېکړه کوي نو نبي باید داسې شدید اعتراض وکړي چې خدای ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: د دې حالت تر ليدو خو دا راته غوره دی چې زه مړ شم!!

- که د بايبل دا کتاب د پيغمبر عليه السلام له بعثت نه وروسته ليکل شوی وي نو په يقين سره ويلی شو چې دا قصه ئې له قرآن نه اخستې او په هغې کې ئې کرکجن تصرف او تحريف کړی او که تر دې د مخه ليکل شوی وي نو قرآن د هغې تصحيح کوي او حقيقت ئې په ګوته کوي. د بايبل د تدوين او په اوسنۍ بڼې کې د هغه د خپرولو واضح او يقيني تاريخ نه دی معلوم، محققين وايي چې احتمالاً له شپږمې تر لسمې ميلادي پېړۍ کې دا کار شوی.
- قرآن فرمايي چې يونس عليه السلام په داسې سيمې کې مبعوث شوی وو چې د اوسېدونکو شمېر ئې سل زره يا څه زيات وو. دا يوازنی مورد دی چې قرآن د يوه قوم د شمېر خبره کوي او هغه هم په دې توګه چې سل زره او يا څه ترې زيات او دا د دې لپاره چې قرآن د تاريخ او احصايې کتاب نه دی، قانون او لارښود دی او ښايي دا هم د دې لپاره وي چې د بايبل د ادعا پوچ والی په ګوته کړي، د بايبل خبره له مبالغې ډکه ده، دومره ښار چې اوږدوالی يا سور ئې د دريو ورځو مزل په اندازه وي، يعني نږدې پنځوس کيلومتره، دا بايد د اوسني بغداد، تهران او حتی د کراچۍ په اندازه پراخ وي او نفوس به ئې هم نږدې لس مليونه او د ماشومانو شمېر به ئې يو سل شل زره نه بلکې نږدې څلور مليونه وو. په داسې ښار کې به د يوه مسافر خبره څنګه په يوه ورځ کې د ټولو ښاريانو حتی د پاچا غوږ ته رسېږي؟ هلته خو نه راډيو وه او نه تلويزيون!! څنګه به خلك د يوه ناآشنا مسافر دا خبره مني چې په څلوېښتو ورځو کې به دا ښار وران شي او بيا به ټول د پاچا په شمول توبه کوي؟!! عجيبه ده چې ځينو درنو مفسرينو د قرآن اسلوب او په دې هکله وضاحتونو ته پام نه دی کړی او د قوم د شمېر په اړه ئې ارقام ورکړي، چا يو لك شل زره، چا يولك دېرش زره او چا تر دې څه کم يا څه زيات ښودلی!! او ځينې بيا د بايبل تر اغېز لاندې تللي او نينوا ئې د يونس عليه السلام د دعوت سيمه ښودلې!! حال دا چې په کار ده د قرآن په الفاظو اکتفاء وکړو او داسې څه له خپل لوري ونه وايو چې قرآن نه دي ويلي او نه ئې خوښوي. قرآن دا نه خوښوي چې مخاطب ئې د شمېرو او ارقامو په بې ګټې بحثونو کې مصروف شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- قرآن فرمايي چې يونس عليه السلام په قوم کې مبشت وو، ډېره موده ئې خلك د الله تعالی لوري ته وبلل، هغوی پرې ايمان رانه وړ، ستومانه او غصه شو، خپل مأموريت ئې نيمګړی پرېښود او له وخته مخکې له سنګر نه راکوز شو او د فرار لار ئې غوره کړه، الله تعالی د دغې تېښتې په سبب د سيند ځپو ته وسپارو او د کب نس ته تېر شو، خو سيند ته د لوېدو په مهال ئې په خپلې غلطۍ اعتراف وکړ او په دې الفاظو سره ئې ندامت وښود:

wÎ m»9Î w b& ËM»Jà9$'Î3' Š$Yù Ïøã 'Ÿ)R `© b& £àù $6ÅÒ»óã = d©Î ÈqZ9$#Œr

ÉÓ9$`Ë ç»Yøgr ¼ç9 $Z6f GóŸ$ù ÇÑÐÈ šú üÏÎ»à9$`Ë ÆMZà2 'Îî)š• Y»s6ß™ |MR&

ÇÑÑÈ ûüÏZÏB÷sßJø9$ÓÅgçš• Ï'‹ .r الانبياء: ۸۷-۸۸

او هغه کب وال در په ياد کړه چې کله په غصې روان شو او ګمان ئې وکړ چې مونږ به هيڅکله پرې ونه توانېږو، نو په تيارو کې ئې غږ کړ: له تا پرته بل معبود نه شته، پاکي تا لره ده، يقيناً چې زه له ظالمانو څخه يم!! نو د ده دعا مو قبوله کړه او له غمه مو وژغورو او مؤمنان همداسې ژغورو.

يعني يوازنی معبود ته يې، زما په اړه ستا پرېکړه عادلانه ده، زه پرې قانع يم او اعتراض نه لرم، اعتراف کوم چې له ما نه تېری شوی!!

الله تعالی ورته عفو وکړه، د کب له نسه روغ رمټ ووت، خپل قوم ته ستون شو، هغوی الهي عذاب د نازلېدو په حال کې ليدلی وو، ايمان ئې راووړ او الله تعالی هغه عذاب تم کړ او قرآن فرمايي چې دا يوازنی قوم دی چې د عذاب پرېکړه ئې معطل او مسترده شوه او دا ځکه چې پيغمبر خپل مأموريت نه وو بشپړ کړی او اتمام حجت نه وو شوی، که نه نو د الله تعالی پرېکړې نه بدلېږي، دا پرېکړې هغسې نه دي لکه چې بايبل ئې د ژر ژر بدلېدو ادعا کوي!!

bÎ)ã $Z÷±. (qãB#ä $£J9 § ÆqãPω žwÎ) $kßJ»yÎ) $gèÿZù ôMZB#ä îptƒös% ôMR%. Ÿwöqn=ù

ÇÑÑÈ &üÏm 4'Î) öà»YèGBr $‹R‰9$ Íóq4Š s9$'Î Ä"Ì, 9$>#‹ã يونس: ۹۸

د يونس له قوم نه پرته بل داسې کلی نه دی ليدل شوی چې د عذاب له پرېکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته ئې ایمان راوړلو ګټه وررسولې وي، خو کله چې دې قوم ایمان راووړ نو د سپکاوي عذاب مو په دنیوي ژوند کې ترې لرې کړ او تر یوه وخته مو له خپلو پېرزوینو برخمن کړل.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الصٰفت:۱۳۹- ۱۴۸

او یقیناً چې یونس هم له پیغمبرانو څخه وو. کله چې د ډکې کشتۍ په لور وتښتېدو. پچه ئې سره واچوله او دی پړ وخوت. نو کب په داسې حال کې تېر کړ چې ځان ئې پړ ګاڼو. که له تسبیح ویونکو څخه نه وی، نو تر هغې ورځې به د هغه په نس کې پاتې وو چې خلك بیا راژوندي کېږي. نو په داسې حال کې مو په لوڅ ډاګ وغورځاوو چې ناروغ وو، او د کدو بوټی مو پرې راشین کړ. او سلو زرو یا تر دې څه زیاتو (خلکو) ته مو استازی لېږلی وو. نو ایمان ئې پرې راووړ او تر یوه وخته مو مهلت ورکړ.

ګورئ چې د یونس علیه السلام په قصې کې د الله د لارې مجاهدینو او دعوتګرانو ته یو ستر درس او لارښوونه پرته ده، دوی ته وایي: پام کوئ چې له ستونزو او کړاوونو سره د مخامخېدو په سبب خپله مبارزه نیمګړې پرې نه ږدئ، د خلګو مخالفتونه باید تاسو مأیوس نه کړي، د خپل دعوت له پایلو او نتایجو مه ناامېده کېږئ، سنګر مه پرېږدئ، دا ګمان مه کوئ چې د سنګر په پرېښودو سره ستاسو ستونزې حل کېدی شي!! وګورئ یونس علیه السلام مخکې له وخته خپل سنګر پرېښود، له ولس نه مأیوس شو، بلې سیمې ته ئې د تلو پرېکړه وکړه، نتیجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې دا شوه چې د کب په کومې کې پربوځي!! خو کله چې ده په خپلې اشتباه اعتراف وکړ، له هغه سخت مصیبت نه مو وژغورو ، له مؤمنانو سره زمونږ معامله همداسې وي!!

ښایي بې مناسبته به نه وي که په قرآن کې د یونس علیه السلام د قصې اغېز د خپل ژوند په یوه ډېر نازك او حساس پړاو کې ستاسو مخې ته کېږدم: دا هغه پړاو وو چې د کابل په جنوب کې په چهار آسیاب کې او له هغو جګړو سره مخامخ وو چې د شمال ائتلافي جبهې پیل کړې وې، د روسانو د وتلو پر مهال مسکو او واشنګټن په دې توافق وکړ چې روسي فوځونه دې ووځي، د مجاهدینو د حکومت د جوړېدو مخه په ګډه ونیسي، د نجیب حکومت پاتې شي، د امریکا پلوي ډلې له کمونستانو سره ائتلافي حکومت جوړ کړي، پاکستان او ایران د دې ائتلافي حکومت ملاتړ وکړي، ایران موافقه وکړه، شورای نظار او شیعه ډلې ئې له نجیب سره روغې جوړې او ملګرتیا ته تیار کړل، په مشهد کې ئې نجیب ته ښه راغلاست ووایو ، شیعه ډلو په بامیان کې او شورای نظار په پنجشیر کې د مجاهدینو د تلو راتلو لارې بندې کړې او د دوی په کاروانونو ئې بریدونه پیل کړل، کله چې د نجیب حکومت په نسکورېدو شو ، نو د ایران په وساطت د جبل السراج ائتلاف جوړ شو ، دا ائتلافي جبهه د پرچم له مسکو پلوه ډلې، ایران پلوه شیعه ډلو او شورای نظار نه جوړه شوې وه، غوښتل ئې نجیب لرې کړي او په ځای ئې ائتلافي حکومت جوړ کړي، د دې ائتلافي حکومت د صدارت لپاره عبدالعلي مزاري غوره شوی وو ، نجیب دې نتیجې ته رسېدلی وو چې قدرت یوه داسې موقت حکومت ته پرېږدي چې د ملګرو ملتونو په وساطت جوړ شي او د دولت مخالفینو ته هم د منلو وړ وي، خو د پرچم د ډلې نظامي اړخ چې د ببرك کارمل پلویان او د حکومت ټول مهم نظامي مناصب ئې په لاس کې وو ، له دې طرحې سره موافق نه وو ، د یوې سپینې کودتا په ترڅ کې ئې نجیب لرې کړ او قدرت ئې په خپل لاس کې ونیولو ، د شورای نظار او شیعه ډلو مسلح کسان ئې کابل ته راانتقال کړل او زمونږ په خلاف ئې جګړه پیل کړه، پاکستان د امریکا تر فشار لاندې له دې بدلون سره توافق وکړ، داسې موقت حکومت ئې په پېښور کې جوړ کړ چې ترکیب ئې دغې ائتلافي جبهې او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی بهرنیو حامیانو ته د منلو وړ وو، د آی اس آی جنرال د افغاني ډلو مشرانو ته ویل: که دا کار ونه کړو په کابل مسلط جنرالان مخالفت کوي!! مونږ یوازې پاتې وو، په یوازې سر مو د بریدونو په وړاندې مقاومت کاوو، پاکستان زمونږ دفترونه وتړل، ایران په خلاص او په پراخه پیمانه دې ائتلافي جبهې ته وسایل او مهمات لېږل، داسې وخت هم راورسېدو چې هره ورځ به له مشهد نه له شپږو تر لسو طیارو مهمات او وسایل بګرام او تخار ته انتقالېدل، مسکو ورته پیسې چاپولې او هره اونۍ به له پیسو ډک کانتیرونه له مسکو نه بګرام ته رارسېدل... که څه هم زمونږ مجاهدینو په مېړانه مقاومت کاوو او د دوی ټول بریدونه ئې په شا تمبول خو ما غوښتل له دې جګړې د وتلو کومه مناسبه لار پیدا کړو، په یوه موقت حکومت توافق وشي او بیا انتخابات ترسره شي، د جګړو دوام مې مضر ګڼلو، خو مقابل لوري او د دوی بهرنیو حامیانو خپلې ګټې د جګړو په دوام کې لټولې، زمونږ هره هڅه ئې له ناکامۍ سره مخامخ کوله، په دغه سخت دوران کې مې څو ځلې په فکر کې ګرځېدلې چې په یوه طرفه توګه د جګړې پای اعلان کړم، مجاهدینو ته ووایم چې له سنګرونو په شا شئ او څه موده د انتظار حالت غوره کړئ!! ښایي دا به د ډېرو له نظره یو غوره او مناسب تصمیم وو، خو زه هر ځل دوو خبرو له دې تصمیم نه په شا کړی یم:

- یو دا چې ګمان مې کاوو ائتلافي جبهه به له دې اعلان سره سره زمونږ په ضد خپله جګړه متوقف نه کړي، زمونږ سیاسي شته والی به هم ونه زغمي او له کابل نه لرې په ولایاتو کې به هم مونږ آرام پرې نه ږدي او د چهارآسیاب روانه جګړه به د هېواد نورو سیمو ته انتقال کړي.
- بل دا چې هر ځل مې د یونس علیه السلام دغه قصه مخې ته درېدلې او زه ئې له خپل تصمیم نه په شا کړی یم، احساس مې دا وو چې د ستړیا یا ستونزو په سبب خپل سنګرونه کمونستو جنرالانو ته پرېښودل ستره ګناه ده. که داسې څوک پیدا شوی وی چې دا سنګرونه ئې ساتلي وی او د کمونستانو په لاس کې ئې پرېښوتو ته نه وی پرېښي نو ما به همغه وخت خپل هر څه هغه ته سپارلي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

میکاه

د دې کتاب په سرېزې کې لولو: دا کتاب تر هغه لږ د مخه لیکل شوی‌چې په ۷۲۲ مخکې له میلاد نه د اسرائیلیانو شمالي حکومت نسکور شو، میکاه په دې کتاب کې د نورو انبیاوو په څېر د اسرائیلیانو د ګناهونو په ضد خبرې کوي خو په عین وخت کې د داسې راتلونکې په هکله زېرې ورکوي چې په هغې کې به د خدای برکت د ده د قوم په برخه شي!! هغه ګناهونه چې خدای پرې غصه کېدو دا وو: شرك، د بتانو لمانځنه، د فقیرانو استثمار او د خدای له اوامرو سرغړونه، میکاه وړاندوینه کوله چې د اسرائیلیانو او یهودانو پلازمېنې سامره او اورشلیم به د دوی د دښمنانو په لاس وران شي،... بیا به موعود مسیح راشي او هغه منصوبه به عملي کړي چې خدای د انسانانو د ژغورنې لپاره جوړه کړې، میکاه یوازنی نبي دی چې د مسیح د زېږېدو ځای په ګوته کوي!! کتاب داسې پیل شوی: د یوتا، آحاز او حزقیا... د پاچاییٔ په دوران کې خدای میکاه ته د سامره او اورشلیم په اړه دا پیغام په یوې رؤیا کې ورکړ: اې ټولو قومونو! واورئ، خدای له خپل سپېڅلي کور څخه ستاسو په ضد شهادت ورکوي، خدای په آسمانونو کې خپل تخت پرېږدي او د غرونو له لوړو ځمکې ته راکوزېږي، غرونه به د ده تر پښو لاندې د مومو په څېر ویلي شي او د سېل په څېر به له لوړو نه درو ته راوبهېږي!! دا ټول به د اسرائیلیانو او یهودانو د ګناهونو په سبب ترسره شي!! بیا د یهودانو او اسرائیلیانو د مختلفو سیمو، ښارونو او قبیلو نومونه اخلي او لیکي چې څه به ورسره وشي، څنګه به دا سیمې ورانې شي او خلك به له کوم برخلیك سره مخامخ شي!! بیا د اسرائیلیانو انبیاء او د قوم مشران ملامتوي او ورته وايي: ...تاسو له ښو کرکه لرئ او بد

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښوئ، تاسو زما قوم له پوسته کوئ، غوښه ئې په هډوکو نه پرېږدئ، هډوکي ئې ورماتوئ... نو خدای ستاسو دعا نه قبلوي او مخ درنه اړوي...خدای وايي: اې دروغجنو انبياوو چې زما قوم بې لارې کوئ! څوك چې اجوره درکوي په جګ غږ د هغه د سلامتیې دعاګانې کوئ او څوك چې شکرانې نه درکوي ګواښئ ئې.. اې ظالمانو، اې رشوت خورو، اې اجيرو واعظانو! چې اجوره درنه کړي موعظه نه کوئ او په درواغو وايئ چې خدای له مونږ سره او سېږي نو ځکه به مونږ ته هيڅکله زيان نه رسېږي... ستاسو په سبب به اورشليم وران شي!! او په پای کې همغه وړاندوينې کوي چې الفاظ ئې د اشعيا له کتاب نه رانقل کړي: په راتلونکو ورځو کې به خلك هغه غره ته ځي چې د خدای کور پرې جوړ شوی او وايي به: راشئ د خدای هغه غره ته ولاړ شو چې د اسرائيليانو د خدای کور پرې جوړ شوی، د خدای اوامر واورو او اطاعت ئې وکړو، خدای به د قومونو تر منځ جګړې پای ته ورسوي، دوی به له خپلو تورو يوې او له خپلو نېزو ارې جوړې کړي...

د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: خدای کله په آسمانونو کې خپل تخت پرېښود او د غرونو له لوړو ځمکې ته راکوز شو؟ کله غرونه د ده ترپښو لاندې د مومو په څېر ويلي شول او د سېل په څېر له لوړو نه درو ته راوبهېدل؟!! تاسو ولې بيا هم د هغو انبياوو وړاندوينې منئ چې ميکاه ئې په دغو الفاظو محکوموي: اې دروغجنو انبياوو چې زما قوم بې لارې کوئ! څوك چې اجوره درکوي په جګ غږ د هغه د سلامتیې دعاګانې کوئ او څوك چې شکرانې نه درکوي ګواښئ ئې.. اې ظالمانو، اې رشوت خورو، اې اجيرو واعظانو! چې اجوره درنه کړي موعظه نه کوئ او په درواغو وايئ چې خدای له مونږ سره او سېږي نو ځکه به مونږ ته هيڅکله زيان نه رسېږي... ستاسو په سبب به اورشليم وران شي!!!

له بيت لحم نه د يوه پېشوا د ظهور وعده

د ميکاه ليکونکی تر دې سرليك لاندې ليکي: اې بيت لحم افراته! که څه هم په يهودا کې وړوکی کلی يې، خو له تا به داسې څوك ظهور وکړي چې له ازله وو او هغه به زما د قوم اسرائيل لارښوونه وکړي، خدای به خپل قوم تر هغه دښمن ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسلیم نه کړي چې حامله ښځه خپل زوی وزېږوي، په دې وخت کې به د اسرائیلیانو پاتې شونې چې په اسارت کې ژوند کوي بېرته راستانه شي او له خپلو ورونو سره به یوځای شي... کله چې هغه د خدای، خپل خدای له قوت او جلال سره راشي، خپله رمه به وپیایي، د ده قوم به په امنیت کې ژوند کوي، دا ځکه چې د نړۍ ټول خلك به د ده په عظمت پوه شي!! کله چې آشوریان زمونږ په سیمې برید وکړي او زمونږ کلاګانو ته داخل شي، مونږ به خپل ځواکمن مشران مقابلې ته ورولېږو او دوی به آشور، دا د نمرود هېواد په خپلو ایستلو تورو فتح کړي!! او کله چې آشوریان پر مونږ برید وکړي، دی به مو له هغوی ژغوري!! په دې وخت کې به اسرائیلیان نورو خلکو ته د خدای له لوري د پرخې او باران په څېر وي، دوی به د نورو قومونو په منځ کې داسې وي لکه زمری د مېږو په رمو کې، چې د دوی له منځه د تېرېدو په وخت کې به ئې تر پښو لاندې کوي او څیرې به ئې خو څوك به ئې مخنیوی نه شي کولی... دښمنان به نابود کړي..

څو اساسي خبرو ته ستاسو پام رااړوم:

- د بایبل د وینا له مخې دا لومړی ځل دی چې د یوه ناجي د راتلو او د هغه د زېږېدو په اړه وړاندوینه کېږي، پوښتنه دا ده چې تر دې مخکې د بایبل په ټولو مهمو کتابونو کې ولې دا وړاندوینه نه ترسترګو کېږي؟ دا خو د مسیحیانو د مذهب تر ټولو ستره او اساسي خبره ده، له دې پرته خو مسیحیت هیڅ معنی نه لري، ولې دا موضوع د کتاب په پای کې، په لنډو او مجملو الفاظو راغلې؟! د یوه مذهب اساسي موضوع خو د کتاب په سر کې، په واضح الفاظو او په مکرره توګه راځي!!
- بایبل له یوې خوا وایي چې دا ناجي به له حاملې ښځې دنیا ته راشي او له بلې خوا ادعا کوي چې دی په ازل کې وو!! آیا کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې یو څوك هم ازلي وي او هم له مور پیدا شوی، ازلي خو هغه چا ته وایي چې د پیدا کېدو نېټه ونه لري او له حاملې ښځې پیدا شوی هغه چا ته وایي چې له زېږېدو مخکې نه وو!! دا معما هم د سامسون معما ته ورته ده، یوازې د بایبل لیکونکی پرې پوهېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- تبعید شوي اسرائیلیان خو له بابل نه هم او له نورو سیمو هم خپل هېواد ته ستانه او له خپلو ورونو سره یو ځای شول، خو مخکې له دې چې هغه ناجي راشي، دا ولې؟!! که دا وړاندوینه رښتیا وي نو هغه ماشوم خو به د دوی له ستنېدو مخکې پیدا شوی وي، تاسو ولې بل ته انتظار کوئ؟
- اوس خو نه د آشور په نامه کوم هېواد شته او نه آشوریان داسې ځواکمن قوم چې تاسو وګواښي، ستاسو په هېواد حمله وکړي او کلاګانو ته مو داخل شي، د دغې وړاندوینې معنی څه ده؟ له دې الفاظو خو معلومېږي چې دا د هغه وخت خبرې دي چې آشوریان ځواکمن وو او تاسو ئې ګواښلئ اوس به دا وړاندوینه څنګه تعبیروئ.
- آیا د هغه ناجي له راتلو وروسته به ستاسو معامله له نورو قومونو سره داسې وي لکه له رمو سره د هغو زمریانو معامله چې مېږې تر پښو لاندې کوي او څیرې ئې خو څوك ئې مخنیوی نه شي کولی؟!!
- که تاسو موعود ناجي ته د انتظار د عقیدې جرړې ولټوئ درته ثابته به شي چې دا تر مسیحیت نه ډېر زوړ تاریخ لري، مسیحیانو او تر دوی وروسته نورو جاهلي او مشرکو مذاهبو له هغوی نه اقتباس کړې، د بودا په اړه د بودایانو عقیده دا ده چې: بودا د خدای زوی دی، له کړاوونو نه د خلکو ژغورونکی دی، د دوی د ګناهونو پېټی ئې په خپلو اوږو واخیست، روح القدس د (مایا) په جسد کې حلول وکړ او بودا دنیا ته راغی، کله چې وزېږېدو د آسمان لښکرو خوشحالي وکړه او فرشتو سندرې وویلې، حکیمانو بودا وپېژاندو چې په ده کې الهي روح ده، بودا یو ځل د بتانو ځای ته ننوت، ټول بتان ورته سجده شول، د ژوند په وروستیو کې یو نور پرې راکوز شو او د ده سر ئې احاطه کړ، له ده نه ستر نور خور شو، لیدونکو ئې وویل: دا انسان نه دی، حتماً ستر خدای دی، کله چې مړ شو پلویانو ئې وویل: له خپل جسد سره آسمان ته وخوت، له هغه وروسته چې خپل کار ئې په ځمکې کې بشپړ کړ، ببرته به ځمکې ته راګرځي چې صلح او برکت ورپه برخه کړي، بودا ازلي دی، له نوره جوړ شوی...
- د روم د بحیرې شاوخوا مېشت قومونو کې تر مسیحیت نه د مخه داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذاهب راولاړ شول چې په يوه سري معبود ئې باور وو او دا ګمان ئې کاوو چې هغه د انسان په بڼې کې ژوند کړی، مړ شوی او بېرته راژوندی شوی، په دغو مذاهبو کې د متراس مذهب تر ټولو مشهور وو. پلويان ئې په دې عقيده وو چې متراس يو اتل ځوان او يو معبود وو، د بې وزلو خلکو مرسته به ئې کوله، آسمان ته لوړ کړی شو، اوس په هغه ځای کې د خپلو پلويانو ګټو ته پاملرنه کوي، له آسمانه به بيا ځمکې ته راشي!!

- بودايان، د متراس پلويان او مسيحيان سره ورته دي، د دوی منتظر ناجي اول دنيا ته راغلی، ستر ستر کارونه ئې کړي، مړ شوی، بېرته ژوندی شوی، آسمان ته ختلی، بيا به راځي، د يهودانو منتظر ناجي لا نه دی پيدا شوی، په مناسب وخت کې به پيدا شي او يهودانو ته به ستر ستر کارونه وکړي، د شيعه ګانو منتظر ناجي پنځه کلن وو چې غائب شو، تر اوسه ژوندی دی، خدای د ټول عالم چارې ورسپارلې دي، د شيعه وو دعاګانې د ده له لارې او د ده په شفاعت او وساطت قبلوي، په مناسب وخت کې به راشي او د شيعه وو ټول دښمنان به ووژني!! تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې په دغو ډلو کې د کومې ډلې عقيده تر ټولو زياته د عقل خلاف ده؟!!

قرآن فرمايي چې مسيحيانو او يهودانو د منتظر ناجي په اړه خپل شرکي عقايد له مخکنيو کافرانو ترلاسه کړي:

Oßßöþ š• ÏŒ «ŀ $ÚŒ ŀ$ßŠÅJŋ$ "•»Á Y9$ŠÏM9$%r «ŀ $ß Ó£ŀ#"ã ŠqßŠ $ŠÏM9$%r

šc qàß ùsãŠ4T& ª! $Dß=G»% @öß `ß (rãŸY2 ûïÏ%$Aöþ šc qäŋ»Ÿã ôÙgÜ qØÎ

ÇÌÈ التوبة: ۳۰

او يهودانو وويل: عزير د خدای زوی دی او مسيحيانو وويل: مسيح د خدای زوی دی، دا هسې د دوی د خولو خبرې دي، له هغو کافرانو سره خپله خبره ورته کوي چې (تر دوی) مخکې وو، الله دې دوی هلاك کړي، څنګه دوکه کېږي؟!!

د زمانې په هر پړاو کې چې خلکو د انسان په بڼې کې ځان ته معبود جوړ کړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا كاذب او دروغجن معبودان يا ټګمارو مذهبي مشرانو جوړ کړي، يا مکارو سياسي مشرانو؟! کاذب معبود هم د مذهبي مشر په لاس کې دام وي او هم د مکار سياسي مشر په لاس کې د خپل حريف د ماتولو توره او ډال، او دا دواړه د انساني نړۍ عجيبې او حيرانوونکې کرشمې دي. يو داعي او مصلح به د ظلم خلاف قيام وکړي، د محکومو او مظلومو انسانانو لپاره به آزادي او عدالت وغواړي او په اوچت غږ به ووايي: انسانان ټول برابر پيدا شوي، ظلم او جهل دوی په خپلو کې ويشلي، له يوه ئې بادار او له بل نه مريی جوړ کړی، دا د ظلم نظام ړنګ کړئ، دا د مظلومانو په لاس پښو کې پراته زنځيرونه مات کړئ، انسان بايد له خپل رب نه پرته بل ته سر ټيټ نه کړي... مظلومان به ده او د ده دعوت ته د شك په سترګه وګوري، ظالمان به ئې خطرناك وګڼي، د امپراطور له نظام، دين او مذهب نه د بغاوت په جرم به متهم شي، مذهبي مشران به ئې د وژلو فتوی ورکړي، قاضي به ئې په قتل محکوم کړي، په دار به شي، جسد به ئې په اور کې واچولی شي، په صليب به وځړولی شي، خو همدا باغي، مطرود ، محکوم او په صليب خېژول شوی به پس له لنډې مودې د يوه نوي امپراطور لپاره د خپل مخکني رقيب په ضد يوه مؤثره وسيله شي، هغه به د ظلم قرباني وګڼي، مجسمې به ئې جوړې کړي، هماغه مخکني مذهبي مشران به ئې يوه سپيڅلې هستي وګڼي، د ده د لمانځنې فتوی به ورکړي، له ده سره به هر مخالفت او د ده په ضد هره وينا او له عظمت نه ئې هر انکار به له خدای او له نوې نظام او له نوې دين او مذهب نه بغاوت وګڼي، هومره تبليغات به ورته وکړي چې عوام به ئې خدای وګڼي، د هغه مجسمې به جوړې کړي، يو به ئې د مجسمو دکان جوړ کړي، دا به ئې حرفه شي، په خرڅولو به ئې ډېر څه ترلاسه کړي، بل به ئې د څه ترلاسه کولو لپاره مجسمې ته په سجده شي، هغه ته به خپل حاجتونه وړاندې کوي، مرستې ته به ئې رابولي، د خدای ځای ناستی به ئې کړي، په دې ترتيب به د نوې سياسي نظام په څنګ کې نوی مذهب رامنځته شي، د زوړ نظام باغي به د نوي نظام (اله) شي، ټګمار مذهبي مشر به هم د (باغي) ګرځولو په فتوی سره خپله اجوره ترلاسه کړي او هم له هغه (باغي) نه د (اله) جوړولو په فتوی سره!! پرون د مخکني نظام د معبد مجاور وو او نن د هغه (باغي) د قبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاور او متولي، دا د طاغوت په لاس د هر محرف مذهب د رامنځ ته کېدو قصه ده او دا د شخصیتونو، قبرونو او بتانو د لمانځونکو قصه ده. له بودا سره همداسې وشول، له عیسی علیه السلام سره همداسې وشول او له ډېرو نورو سره همداسې!!

آیا دې ته مو توجه کړې چې څنګه نن د هرې کلیسا په هر دېوال د عیسی علیه السلام هغه مجسمه ترسترګو کېږي چې په صلیب ئې ځوړند ښيي، په لاسونو او پښو ئې مېخونه ټك وهل شوي، وجود ئې تغمې تغمې، زخمي زخمي او په وینو سور؟ له مجاور نه پوښتنه وکړه چې دا څوك دی؟ ولې په داسې دردوونکي حالت کې ښودل شوی؟ ځواب ئې دا دی: دا مسیح، د خدای زوی او په خپله خدای دی، ځمکې ته راغلی وو، د خپلو بندګانو د ژغورنې لپاره!! پوښتنه وکړه: مګر څوك کولی شي چې خدای په دار کړي، په لاسونو ئې مېخونه ټك وهي، په درو ئې ووهي؟ ځواب ئې دا دی: هیڅکله نه، ده په خپله ځان قربانۍ ته وړاندې کړ، چې زمونږ د ګناهونو فدیه ورکړي او د قیامت په ورځ د ده ټول منونکي له مؤاخذې او مجازات نه پرته مخامخ جنت ته ولاړ شي!! پوښتنه وکړه: دا نورې مجسمې د چا دي، دوی ولې په صلیب ځوړند ښودل شوي، دوی هم هر یو بېل خدای وو که همغه یو خدای په بېلو بېلو څېرو کې؟ وایي به: دا د مسیح حواریون وو، د ده ملګرتیا ئې وکړه او په همدې جرم په صلیب ځوړند او په اور کې وسوځول شول، پلار خدای او زوی مسیح همداسې غوره ګڼله!! پوښتنه وکړه: دا ولې د هغه صلیب نښه نن د هر مسیحي په سینه ځوړنده ده؟ په دې صلیب خو باید د هغه امپراطور جسد ځوړند شوی وی او د هغه د قبر د پاسه نصب شوی وی چې دا ئې مسیح علیه السلام او د ده د حواریونو لپاره جوړ کړی وو!! ولې باید د مسیحیانو د غاړو طوق وي؟ صلیب خو د ماتولو دی نه د لمانځلو، دا خو د وحشت او ظلم نښه ده، سپکول او سوځول ئې پکار ده، نه په غاړه ځوړندول؟ پوښتنه وکړه: هغه خدای به ستا حاجتونه څنګه ترسره کړی شي چې ځان ئې ونه ژغورو، خپل ملګري ئې ونه ژغورل؟ څنګه ومنو چې د ځمکې او آسمانونو پیدا کوونکی خدای د مسیح د وړوکي جسد په اندازه وړوکی کېدی شي، پر خپل ځان داسې لوبې هم منلی شي؟ او دې ته ورته سلهاوو نورو پوښتنو ته هیڅ ځواب نه شي ترلاسه کولی، یو ځواب به واورې: کلیسا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه، د زېړو اوبو غسل وکړه، د کشیش د لاس مقدس خواړه وخوره، مسیح ته په خپل زړه کې ځای ورکړه، په تندي او د خپلې سینې په ښي او کیڼ لوري داسې لاس کېده چې د صلیب نښه ترې جوړه شي، حقیقت به درك کړې او د خپلو پوښتنو ځوابونه به ترلاسه کړې!!

حسین رضي الله عنه هم د ظالم او مفسد یزید په ضد غږ اوچت کړ، د کوفې خلکو د ملګرتیا ډاډ ورکړ، خو دی ئې د کربلا په میدان کې یوازې پرېښود، زړه ئې له ده سره خو توري ئې له یزید سره شوې، د خپلې کورنۍ له اویاوو کسانو سره په شهادت ورسېدل، خو کله چې د یزید واکمني پای ته ورسېده، اقتدار د ده د کورنۍ د مخالفینو په لاس کې پرېووت، نو حسین رضي الله عنه نه یوازې په خپله له شهادت نه وروسته امام حسین شو، بلکه امارت د ده د اولادې الهي مسلم حق، نه یوازې د ده په قبر زیارت جوړ شو، بلکه د ده د پلار علي رضي الله عنه لپاره هم په دغه وخت کې قبر په ګوته شو او د وخت حاکم وربانديې زیارت جوړ کړ، قبر ئې هم د وخت حاکم د یوه (خوب او رؤیا) په ترڅ کې وموندو، تر دې وخته ئې قبر هیچا ته نه وو معلوم، له دې نېټې وروسته نه یوازې په نجف کې بلکه په ډېرو نورو ځایونو کې هم د ده په نامه زیارتونه جوړ شول، په مزار شریف او د کابل په کارته سخي کې هم!! چا چې یزید ته د امام حسین رضي الله عنه د وژلو فتوی ورکوله د یزید له تلو وروسته د دې زیارتونو مجاور شو، د چا چې توري له یزید سره وې اوس د کربلا د پیښې په یاد خپلې سینې په زنځیرونو وهي، توري جامې اغوندي او ویر کوي!! همدا کسان د ده اولاده یوازني حقیقي امامان ګڼي او یو پنځه کلن لمسی ئې داسې امام زمان ګڼي چې خدای ته په خپلو دعاګانو کې وایي: خدایه! امام زمان له مونږ نه راضي کړه، خدایه! د قیامت په ورځ مو د امام زمان په وړاندې شرمنده نه کړې، خدایه! زمونږ دعا ګانې امام زمان ته ورسوه!! اوس نو خدای د امام زمان قاصد شو، خدای د امام زمان په دربار کې یو شفیع شو، له هغه نه دا غواړي چې د امام زمان په وړاندې د دوی شفاعت وکړي!! دا امام زمان پنځه کلن ماشوم وو چې له خپله کوره غایب شو، نه ئې تر دې وخته د شهادت کلمه زده وه، نه ئې یو رکعت لمونځ کړی، نه ئې روژه نیولې، نه په قرآن پوهېدو، ... خو سره له دې د خلکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاربښود او امام شو!! چا امام کړ؟ خدای، چا درته وویل چې خدای د خلکو لپاره یوه پنځه کلن ماشوم امام ټاکلی؟ فوراً درته وایي: داسې خبرې مه کوه چې کافر کېږې!! امام او لاربښود خو هغه چا ته وایي چې د خلکو مخې ته روان، په لمانځه کې ورته مخکې او په ژوند کې ئې لاربښود وي، غایب کس ته د امام لقب کارول یوه مغالطه ده، الله تعالی به څنګه د خلکو لپاره غایب امام ټاکي؟!!

چا چې له قصرونو او د قصرونو له واکمنانو نه کرکه درلوده، هر قصر ئې د ظلم نښه ګڼله او په همدې جرم له مخالفتونو سره مخامخ کېدو او چا چې هر جګ قبر رنګاوو، اوس د دوی له قبرونو نه داسې قصرونه جوړ شوي چې نه فرعون په خپل ژوند کې درلود، نه نمرود او نه یزید. عجیبه ده، عجیبه؛ د ژوندي لپاره قصر حرام دی او د مړي لپاره جائز او د ثواب کار!!

هو؛ په کربلا کې ستر جنایت وشو، دردوونکی او نه هېرېدونکی، خو کاش تا د کربلا د دردوونکې پېښې ترڅنګ هغه توره ورځ هم غندلې چې کربلا او نجف صلیبي ځواکونو اشغال کړل او په لسهاوو زره مظلوم عراقیان، د امام حسین د جد امتیان، په خپلو وینو کې ورغړېدل، خو دا دی برعکس ګورو چې د نجف مجاور په لندن کې معالجه کېږي او عراق ته له راستنېدو وروسته د نجف او کربلا کنجیانې امریکایانو ته سپاري!!

مسیحي د عیسی علیه السلام مذهب هېر کړ او د ده د مجسمې لمانځل ئې مذهب شو او ده د امام حسین د جد دین ته شا کړه، د امام حسین د قبر لمانځل ئې مذهب شو. ګورئ چې مسیحي د صلیب طوق په غاړه ګرځوي او دا د کربلا له خاورې نه د جوړ شوي مهر ټاپې په خپل تندي!!

دا دی ګورئ چې سیاست کله له پیغمبر نه د مذهب باغي جوړ کړي او کله له دینداره باغي نه خدای!! که د ټګمارو مذهبي مشرانو او د مکارو سیاستمدارانو مکرونه عجیب دي، نو تر دې د هغه چا سفاهت د لازیات حیرت او تعجب وړ دی چې د دوی د مکر په دام کې پرېوځي او (دروغ) د (مذهب) په نامه مني!! خو نه؛ ترڅو چې دنیا وي، ساده لوح او سفیه انسانان به هم وي او د ټګمارو په دام کې به د دوی پرېوتل هم!! که سامري له سخوندر نه معبود جوړولی شي او هندو له غوا نه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د یهودو ملایان د یوه واکمن په دربار کې مریم په زنا متهم کوي او زوی ئې ساحر ګڼي، خو د بل واکمن په دربار کې ئې دا د خدای مور ګڼي او زوی ئې د خدای زوی، نو له پنځه کلن غائب ماشوم نه امام زمان جوړول او خدای د ده قاصد ګڼل هم ډېره نادره خبره نه ده!! نو په دې هم ډېر تعجب مه کوئ چې څنګه یوه داسې کس ته له مرګ نه وروسته د امام لقب ورکوي چې له بل سره ئې بیعت کړی او د هغه تر امامت لاندې ئې په دولت کې کار کړی، وائې: دا د دې لپاره چې هغه (تقیه) کوله، (تقیه) خو د ثواب ستر کار دی، هومره چې ترشهادت نه ئې هم اجر زیات دی!! یعني (مذهبي خدعه) نه یوازې جائزه ده بلکه د ثواب موجب!! په دې هم حیرت مه کوه چې ولې به هغه څوك په خپله د زهرو جام څښني چې په غیب پوهېږي، همغه کار چې وائې امام کاظم وکړ!! او عالم الغیب به ولې په داسې خلکو اعتبار کوي چې د اعتبار وړ نه دي او دی به په میدان کې یوازې پرېږدي او ولې به هغه څوك له خپل ملك نه شړل کېږي چې (متصرف الامور) ئې ګڼي او د (حاجتونو د تر سره کېدو مرجع) ئې بولي، څوك چې په خپل ژوند کې نه خپل مشکلات حل کولی شي او نه د خپلو ملګرو، نو له مرګ نه وروسته به څنګه د ژوندیو ستونزې حل کړي؟

مسیحیان د عیسی علیه السلام بیا راتلو ته منتظر دي، خو که هغه راغی نو تر هرڅا د مخه به دوی د ده مخالفت کوي، د خپلو پلرونو په څېر به د هغه د وژلو لپاره ملا تړي، پلرونو ئې په دې خاطر د ده د وژلو هوډ وکړ چې دی یو انسان دی، نه له ځانه دفاع کولی شي او نه له خپلو ملګرو نه، د خدای پیغمبر خو باید داسې نه وي، باید فرشته وي او د سترګې په یوه رپ او د ګوتې په یوې اشارې سره باید ځمکه او آسمان وخوځولی شي او د دوی اوسني زامن به ئې هم دروغجن ګڼي ورته وائې به: ته هغه عیسی نه یې چې مونږ ورته منتظر وو، ته یو عادي انسان یې، عیسی خو د خدای زوی دی او په متهو کې ئې د خدای زور. یهودان مسیح ته منتظر وو خو چې مسیح راغی منتظر مسیح ئې ونه ګاڼه او ایمان پرې رانه ووړ!!

که دا نن هغه امام زمان راشي چې ځینې ورته منتظر دي او ووائې: د زمانې د فرعون او د وخت د یزید په خلاف قیام وکړئ، له اسلام نه دفاع ته چمتو شئ، خپل هېواد د صلیبي ځواکونو له سلطې نه آزاد کړئ، نو وبه ګورئ چې تر هر څا د مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې هغه ځوك مخالفت وکړي چې نن وايي : عجل الله فرجه الشريف: خدای دې د ده راوتل رانږدې کړي!! دغه خلك به ورته وايي: ته خو هغه امام زمان نه يې چې مونږ ئې په انتظار کې وو، ته خو له مونږ نه مرسته غواړې او له هغه نه خو به مونږ مرسته غوښته!! ته مونږ قيام او جهاد ته رابلې، حال دا چې امام زمان خو د يوې ګوتې په خوځولو سره ځمکه او آسمان خوځولی شي!!

مونږ هم د مسيح راتلو ته منتظر يو، خو (انسان مسيح) ته، هغه چې د يوه انسان په څېر به ژوند کوي او لومړی کار به ئې د صليب ماتول وي. مونږ هم مهدي ته منتظر يو، خو يوه (انسان او مجاهد) مهدي ته، نه د خدای ځای ناستی مهدي ته، داسې مهدي ته چې د توحيد او عدالت لپاره به جهاد کوي او لومړی جنګ به ئې له هغو آخوندانو سره وي چې مشرك شوي، د جهاد مخالفت کوي او له دين نه ئې دکان جوړ کړی. په دې حيرانوونکو خبرو تعجب مه کوه، دا ځکه چې سياست له پيغمبر نه د مذهب باغي جوړولی شي او له باغي نه خدای او معبود!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناحوم

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: ناحوم نبي د دې کتاب ليکونکی دی چې د ده په اړه دقيق معلومات په لاس کې نه شته، دومره پوهېږو چې دی د القوش په نامه د يوې سيمې اوسېدونکی وو!! ... ناحوم د آشوري امپراطورۍ د سقوط وړاندوينه کوي، نينوا ته د يونس له سفره يوه پېړۍ وروسته دا وړاندوينه شوې ده، ... او په ۲۱۲ مخکې له ميلاده او له دې وړاندوينې پنځوس کاله وروسته د آشور لويه امپراطوري د بابل په وړاندې په ګونډه شوه او نينوا داسې له خاورو سره برابر شو چې لرغون پوهانو ۲۵۰۰ کاله وروسته د هغه ځينې وران ويجاړ آثار او پاتې شونې وموندل!!

وړاندوينه ئې داسې ده لکه يو شاعر چې د خيال په عالم کې د خپل هېواد د دښمن د ماتې هيله کوي او دا تمنا په خپلو رنګينو الفاظو کې ځرګندوي چې د دښمن په هېواد ناڅاپي بريد وشي، ښارونه ئې وران شي، خلك ئې ووژل شي، په کليو او کورونو ئې اور ګډ شي او هر څه ئې له خاورو سره برابر شي!! پوښتنه دا ده چې د بايبل ليکوال به څنګه دا ثابته کړي چې دا وړاندوينه د نينوا له سقوط نه مخکې شوې؟ دی خو د ليکوال په اړه دقيق معلومات هم نه لري، له دې خبر نه دی چې څه وخت پيدا شوی، څه وخت وفات شوی او دا کتاب ئې کله ليکلی!! آيا داسې ويناوو ته څوك د يوه نبي د وړاندوينې په سترګه کتلی شي چې نيمه پېړۍ وروسته ترسره کېږي؟ که څوك ووايي: دا لويه ونه به ړنګه شي، ټوټې ټوټې به شي، وبه سوځولی شي، آيا دا وړاندوينه ګڼلی شو؟ په داسې حال کې چې لنډه موده وروسته د دې سړي خبره رښتيا کېږي، که څوك ووايي: دا ستره ماڼۍ به رانسکوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي، دا لویه امپراطوري به په زوال محکومه شي، طبیعي ده چې دا دواړه کارونه کېږي، نه یوه مانۍ د تل لپاره پاتې کېږي او نه کومه ستره امپراطوري، که دا کارونه وشي آیا د دې سړي خبرې وړاندوینې ګڼلی شو؟ د روسانو په ضد د جهاد په دوران کې د افغانستان ډېرو مجاهدینو داسې ګمان کاوو چې شوروي اتحاد به د بریتانیا په برخلیك اخته شي، همداسې وشول، له افغانستان نه ووتل او د شوروي اتحاد وېروونکې امپراطوري ټوټې ټوټې شوه، نن ډېر دا ګمان کوي چې امریکا به د شوروي اتحاد په برخلیك اخته کېږي، که همداسې وشول دې ته به په کومه سترګه ګورې؟ آیا هغو کسانو ته به د نبي لقب ورکوې چې داسې وړاندوینې ئې سمې وختې؟!!

حبقوق

د دې کتاب په سریزې کې هم راغلي: حبقوق نبي احتمالاً دا کتاب د ۲۰۵ او ۵۸۲ میلاد نه مخکې کلونو په منځ کې لیکلی، په خپل کتاب کې دا پوښتنه کوي چې ولې یهودان دومره پلیت او ګناهګار دي او له دوی نه غواړي چې توبه وکړي او له شرارت نه لاس واخلي که نه نو خدای به د دوی شمالي دښمن، بابلیان راولېږي چې د یهودانو هېواد له خاورو سره برابر کړي، ... حبقوق خدای ته شکایت کوي: اې خدایه! تر کله به له تا مرسته غواړم چې زما دعا قبوله کړې؟ هر څومره چې چیغې وهم ګټه نه لري ځکه ته مو له ظلمه نه ژغورې!! تر کله به د دغو بې عدالتیو شاهد وم؟ ولې څه نه کوې؟ ته زما چیغې نه اورې.... اې خدایه! تا بابلیانو ته قدرت ورکړ چې مونږ مجازات کړي، صحیح ده چې مونږ ګناهګار یو، خو دوی تر مونږ زیات ګناهګار دي، .. ته تر دې ډېر عادل یې چې بې عدالتي تحمل کړې، نو ولې هغه وخت ساکت یې چې اشرار هغه خلك له کومې تېروي چې تر دوی ئې ګناه کمه ده؟ خدای ځواب ورکوي: دا درسره په ډېرې ولیکه چې ... بدکاران به خامخا له منځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي او نېکان به ژوندي پاتې کېږي ځکه چې پر خدای ایمان لري. له دې وروسته د حبقوق دعا او هغه ډاډ بیانوي چې د دغه ځواب له اورېدو وروسته ورسره راپیدا شوی او په همدې سره کتاب پای ته رسوي!!

صفنیا

د دې کتاب په سریزه کې راغلي: ښايي صفنیا نبي دا کتاب په ۲۲۵ مخکې له میلاده لیکلی وي... صفنیا په دې کتاب کې وړاندوینه کوي چې خدای به حتماً له یهودانو او هغو قومونو سره محاسبه وکړي او مجازات به ئې کړي چې عدالت نه مراعاتوي... هغه اسرائیلیانو ته وايي: که خدای ته راوګرځئ او د ده اطاعت وکړئ نو له دې مجازات نه به وژغورل شئ... د کتاب آخري مبحث د اسرائیلیانو د هغه قدرت او عظمت په اړه دی چې خدای به ئې د دوی په برخه کړي...)

دا کتاب د بايبل د نورو کتابونو په څېر د خدای په سختو او له مبالغې ډکو ګواښونو داسې پيل کېږي: خدای فرمايي: د ځمکې له سر نه به هر څه له منځه یوسم، انسانان، حیوانات، د هوا مرغان او د اوبو ماهیان... دا شریر انسان به له ټولو هغو بتانو سره له منځه یوسم چې دی ئې لمانځي!! بیا یو په بل پسې ټول هغه خلك په ډېر تفصيل سره يادوي چې خدای ئې د هلاکولو پرېکړه کړې او خدای ته دا قول منسوبوي: هغه ورځ به له څراغ سره په اورشليم کې ګرځم او هغه خلك به راپيدا او مجازات کړم چې ګمان کوي زه ئې له ګناهونو خبر نه یم او له دوی سره څه کار نه لرم... دا سخته ورځ ده، د خرابۍ او ورانۍ ورځ، د تیارې او ظلمت ورځ، د وريځو او تیارو ورځ، په شپېلۍ کې به پو شي، جګړه به پیل شي، کلاګانې او برجونه به رانسکور شي... د اسرائیلیانو د ګاونډیو ښارونه به ویجاړ شي، په خپل ژوند لوړه کوم چې موآب او عمون به د عموره او سدوم په څېر له منځه ولاړ شي... زما د قوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې شونې به دوی تالان کړي او سیمې به ئې ونیسي!!! نینوا به داسې وران شي چې د رمو څرځای به ترې جوړ شي!!!

ګورئ چې دلته هم د نورو کتابونو په څېر د اسرائیلیانو او د دوی د دښمنانو بحث دی او وړاندوینې په دې راڅرخي چې د خدای د قوم بهرني او کورني دښمنان به له منځه ولاړ شي، هرڅه به ئې د خدای د قوم په لاس غارت او سیمې به ئې د دوی په لاس تصرف شي!!! او داسې ورځ به راشي چې خدای دوی ته وایي: اې اورشلیمه! په خوښۍ سره سرود وایه، اې اسرائیل! د ښادۍ نعره اوچته کړه، ځکه چې خدای ستا مجازات تم کړ او ستا دښمنان ئې خواره واره کړل، په خپله خدای، د اسرائیلیانو پاچا په تاسو کې مېشت دی، نور به بلاګانې تا نه وېروي!!

د بایبل لیکونکی دې ته نه دی متوجه چې څو کرښې وړاندې خدای ته دا کلام منسوبوي: د ځمکې له سر نه به هر څه له منځه یوسم، انسانان، حیوانات، د هوا مرغان او د اوبو ماهیان ئې... دا شریر انسان به له ټولو هغو بتانو سره له منځه یوسم چې دی ئې لمانځي!! خو وروسته بیا د دې پربکنده وینا خلاف د یهودانو د ژوندي پاتې کېدو خبره کوي!! آیا یهودان د ځمکې د هغو انسانانو په ضمن کې نه راځي چې خدای ئې د ختمولو خبره کړې؟!! په مخکني کلام کې خو د استثناء هیڅ مجال نه تر سترګو کېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حجي

بايبل دا کتاب داسې معرفي کوي: دا کتاب حجي نبي ليکلی، له ميلاد نه مخکې د ۲۲۰ کال شاوخوا کې، په دې وخت کې يهودان په بابل کې له تبعيد نه بېرته راستانه شوي وو او په اورشليم کې ئې د خدای د کور په جوړولو لاس پورې کړی وو... خو هغه ئې نيمګړی پرېښود... په همدې سبب خدای له لوږې، فقر او وچکالۍ سره مخامخ کړل... په دې وخت کې حجي نبي راڅرګند شو او يهودان ئې تشويق کړل چې د خدای د کور رغونه پيل کړي.

حجي ته د خدای پيغام داسې ګڼي: خلکو ته ووايه: آيا دا صحيح ده چې تاسو په آبادو کورونو کې اوسېږئ او زما کور وران پاتې دی؟!! زه ناراض يم، نو ځکه ډېره دانه کرئ خو کمه غله ترلاسه کوئ، خورئ خو نه مړېږئ، څښئ خو نه خړوبه کېږئ، جامې اغوندئ خو نه تودېږئ، اجوره ترلاسه کوئ خو داسې ده لکه چې په سوريو جېبونو کې ئې اچوئ... د دې پيغام په اورېدو سره ووېرېدل او کار ئې پيل کړ، نو خدای په ځواب کې دا پيغام ورته راولېږو: زه له تاسو سره يم.... ډېر ژر به آسمانونه، ځمکه، سيندونه او وچه ولړزوم، ټول قومونه به نسکور کړم، شتنمۍ به ئې دغه کور ته راشي... او حجي ته د خدای بل پيغام داسې ګڼي: زرو بابل د يهودا حاکم ته ووايه: ډېر ژر به آسمانونه، ځمکه ولړزوم او د واکمنانو تختونه به نسکور کړم او قدرت به ئې له منځه يوسم... خو کله چې دا کارونه ترسره شي، اې زروبابل! زما خدمتګاره! ته به ما ته داسې وې لکه د ګوتې غمی، ځکه چې ته مې غوره کړی يې!! خو زروبابل مړ شو او له ده وروسته ډېر نور هم راغلل ولاړل او د بايبل د خدای دا وعده ترسره نه شوه!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زکریا

بایبل د دې کتاب په مقدمه کې لیکي: د زکریا نبي کتاب د هغو زیاتو وړاندوینو په سبب ډېر معروف دی چې د موعود مسیح په اړه ئې کړې دي، حجي او زکریا په یوه وخت کې اوسېدل، دواړو خلك د خدای د کور بیاودانولو ته هڅول... زکریا به خلکو ته ویل: موعود مسیح راتلونکی دی، کله چې هغه راشي په ټولې دنیا به حکومت کوي، ... د زکریا ځینې وړاندوینې **۵۰۰** کاله وروسته د مسیح په راتلو سره ترسره شوې، نورې برخې به ئې د مسیح د بیا راتلو په وخت کې ترسره شي!! دا کتاب په اتو خوبونو مشتمل دی...

دا زکریا ته د خدای لومړی پیغام ګڼي: زه ستاسو له نیکونو ډېر ناراضه او پرې غصه وم، خو اوس تاسو ته وایم: که زما په لوري راوګرځئ زه ستاسو لوري ته درګرځم... بل پیغام دا رؤیا وه: د یو نهر په ژۍ، د ونو په منځ کې مې یوه فرشته په سره آس سوره ولیده، تر شا ئې سره، ژېړ او سپین آسونه ولاړ وو، ومې پوښتل: زما سالاره! دا آسونه د څه لپاره هلته ولاړدي؟ راته وئې ویل: ...خدای رالېږلې دي چې د ځمکې حالت وڅېړي، بیا د دغو آسونو سورو فرشتې ته وویل: په ټولې نړۍ کې وګرځېدو هر ځای کې صلح او آرامي ده!! د خدای فرشتې چې دا خبره واورېده وئې ویل: اې خدایه! اویا کاله کېږي چې د یهودا پر ښارونو غصه وې، څومره وخت به نور تېرېږي چې بیا پرې رحم وکړې، د خدای ځواب فرشتې ته تسلي ورکوونکی وو!! بیا فرشتې ما ته وویل: زما لخوا دا پیغام اعلان کړه: زه په اورشلیم او یهودا باندې ډېر غیرت کوم او په هغو قومونو غصه ناك یم چې په امنیت او آرامۍ کې دي.

د دې خبرو معنی دا ده: د خدای فرشته د نورو فرشتو د هغې وینا په اورېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوه چې وئې ویل: په ټولې نړۍ کې آرامي ده!! خدای هم د دې خبرې په اورېدو خفه شو، غیرت ئې په جوش راغی او فیصله ئې وکړه چې له ډېر رحمت او پېرزوینو سره به د یهودانو خوا ته راځم !! اورشلیم ته به برکت ورکړم او په خپله به په کې مېشت شم!!

بل خوب ئې: د حیواناتو څلور ښکران مې ولیدل، له فرشتې مې پوښتنه وکړه: دا څه دي؟ هغې راته وویل: دا د نړۍ هغه څلور ځواکونه په ګوته کوي چې د یهودا، اسرائیل او اورشلیم خلك ئې خواره واره کړل، بیا فرشتې څلور پښان راوښودول، پوښتنه مې وکړه: دا د څه لپاره راغلي؟ فرشتې وویل: دا راغلي چې دغه څلور ښکرونه ... ټوټې ټوټې کړي!!! ... بیا مې په یوه بل خوب کې یو سړی ولیدو چې د اندازه کولو لرګی ئې په لاس کې وو، ومې پوښتو: چېرې روان یې؟ هغه راته وویل: ځم چې اورشلیم اندازه کړم او وګورم چې د ټول قوم لپاره کافي پراخوالی لري که نه... بلې فرشتې وویل: ورته ووایه: یوه ورځ به اورشلیم داسې له خلکو ډك وي چې ډېر به له حصار نه بهر اوسېږي، خو خوندي به وي، ځکه په هغه ورځ به خدای په خپله د یوه اورین حصار په توګه د دوی حفاظت کوي!! اې یهودانو! د اورشلیم په لوري وتښتئ او هلته مېشت شئ، زه خدای غوره کړی یم او د هغو قومونو د مقابلې لپاره ئې لېږلی یم چې تاسو ئې ځورولي يئ، ستاسو ځورول د خدای ځورول دي، ځکه تاسو د خدای د سترګو تور یئ!! له دوی سره به وجنګېږم، ټول به ستاسو غلامان کړم... اې اورشلیمه! د خوښۍ سندرې ووایه چې خدای فرمایي: زه راځم چې په تاسو کې مېشت شم!!!

دا همغه خوبونه دي چې بایبل ئې په وار وار او د بېلابېلو انبیاوو په نامه راوړي، نه یوازې محتوی ئې یوه ده بلکې تر ډېره حده ئې الفاظ هم سره ورته دي!! دا خوبونه، وړاندوینې او زېرې داسې دي چې د ټولو محکومو او له کړاوونو، ستونزو او مصیبتونو سره لاس او ګرېوان ولسونو ته د دوی سیاسي، مذهبي او قومي مشرانو ویلي، هر یوه د خپل ولس د تشویق لپاره ویل: ډاډه اوسئ ډېر ژر به دا حالت پای ته ورسېږي، دا د غم او ویر توره شپه به تېره شي، د خوشحالۍ او آزادۍ سباوون به راشي، ستاسو دښمنان به ډېر ژر له ماتې سره مخامخ شي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

توپیر ئې یوازې په دې کې دی چې بایبل د رؤیا او خوب رنګ ورکړی!!

د زکریا بل خوب داسې رااخلي: ستر کاهن یهوشع مې ولید چې د خدای د فرشتې په وړاندې ولاړ دی، شیطان هم د فرشتې په ښی خوا کې ولاړ وو او په یهوشع ئې تورونه لګول، ... یهوشع له ګنده جامو سره ولاړ وو، ... د ده جامې ئې وربدلې کړې، بیا فرشتې ورته وویل: وګوره ستا ګناهونه مې درنه لرې کړل او دا ده نوې جامه دراغوندم!! ... اې یهوشع! او اې کاهنانو! ما ته غوږ شئ: تاسو د هغه څه لپاره یوه نښه یئ چې وروسته به واقع شي: زه خپل خدمتګار چې ښاخ (څانګه) نومېږي، راولم او په یوه ورځ به د دې سیمې ګناه رفع کړم، زه به دا پر هغې ډبرې ولیکم چې د یهوشع خوا کې ده!! کله چې هغه ورځ راشي نو ستاسو هر یو به خپل ګاونډی رابلي چې راشه د انګور او زیتون تر سیوري لاندې په ډاډه زړه او امنیت کې کېنښېنه!!

د بایبل په حاشیه کې لیکل شوي: دا خدمتګار چې نوم ئې ښاخ ښودل شوی مسیح دی!!! پوښتنه کوو: څنګه پوه شوې چې دا د مسیح په اړه وړاندوینه ده؟ هغه ډبره چېرې ده چې خدای دا وړاندوینه پرې لیکلې؟ مسیح خو په هیڅ کتاب کې د څانګې او ښاخ په نامه نه دی یاد شوی!! دا ستا خدای ولې صریح او سپینې خبرې نه شي کولی؟ ولې په صریح الفاظو نه وایي چې مسیح د مریمې زوی رالېږم؟ مجامله خو هغه څوك کوي چې د صریح خبرې کولو جرأت نه لري، وېرېږي او یا په خپلې خبرې باور نه لري او دا شك لري چې خپله خبره ترسره کولی شم که نه؟ تا خو ویلي چې زکریا له عیسی علیه السلام نه ۵۰۰ کاله مخکې تېر شوی!! که دا خبره ربښتیا وي نو یهوشع او نور کاهنان څنګه د مسیح د راتلو نښه کېدی شي؟ کله چې مسیح دنیا ته راتلو نو د دوی هډوکې هم وراسته شوي او پنځه پېړۍ پرې تېرې شوې وې؟!! دوی ولې ونه توانېدل چې خپل ګاونډي ته ووایي: راشه! د انګور او زیتون تر سیوري لاندې خاطر جمع کېنښېنه؟!!

دې ته ورته ډېر نور ګډ وډ خوبونه رااخلي او د هر یوه تعبیر داسې وړاندې کوي چې له ده پرته ئې هیڅ معبر او هېڅ انسان نه شي منلی، او په پای کې د یهودانو د ستر او فاتح پاچا او په ټولې نړۍ د اسرائیلیانو د غلبې او برلاسي خبرې کوي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: په دې وخت کې به د داؤد د کورنۍ او د اورشليم د خلکو لپاره داسې چينه وبهيږي چې دوی به له ټولو ناپاکيو او ګناهونو پاك کړي!!! د بتانو عبادت به پای ته ورسيږي، ځکه به له دروغجنو انبياوو او فال نيونکو پاکه شي، انبياء به له نبوت (د جذبې نڅا) نه شرميږي او د خلکو د غولولو لپاره به د انبياوو جامه نه اغوندي!! هر يو به وايي: زه نبي نه يم، بزګر يم، له ځوانۍ نه تراوسه مې دنده بزګري ده!! او که پوښتنه ترې وکړې چې دا د بدن زخمونه دې څه وايي؟ ځواب به ورکړي: له دوستانو سره په نښتې کې زخمي شوم!!! (د بايبل په حاشيه کې د دې زخمونو په اړه راغلي: دروغجنو انبياوو به خپل بدن زخمي کاوو، د تفصيل لپاره ئې د لومړيو پاچايانو کتاب ته مراجعه وکړئ!!)

دا عجيب اعتراف دی، د بايبل د دروغجنو انبياوو حقيقت ئې په ډېره دقيقه توګه انځور کړی او ښيي چې دوی په خپلو جامو خلك غولوي، جذبه کېدل، نڅا او حتی ځان زخمي کول به ئې د اخلاص او خدای ته د قرب نښه ګڼله!! ډېر شرکي مذاهب په دې بيمارۍ اخته دي، شيعه وو هم د کربلا د پېښې په ياد ځان په زنځيرونو وهل او خپل سره پرهارونه خلکو ته ښودل له دوی نه زده کړي، د بايبل دا خبره صحيح ده چې د حق او الهي دين د غلبې په وخت کې د دغو دروغجنو انبياوو ټغر ټوليږي، خلك ئې په ماهيت پوهيږي، نور نه شي کولی په خپلې سپېڅلې جامې!! او خپلو دروغجنو وړاندوينو خلك وغولوي، نور به (د جذبې نڅا)، د خدای د ذکر په نامه مستي کول، ساز سرود غږول، رقص او نڅا کول او دې ته د عبادت نوم ورکول نه وي، نه به د هندوانو رياضتونه وي، نه د مسيح د زخمونو په نامه ځان زخمي کول او نه د کربلا په نامه ځان په زنځيرونو وهل، چا چې دا غلطي کړې وه ځان به تبرئه کوي!!

د بايبل دې خبرې ته هم ځير شئ: متعال او قادر خدای فرمايي: اې تورې! پاڅه زما د شپون په ضد، هغه څوك چې زما مل او همکار دی، شپون ووهه چې مېږې خورې شي!! زه به خپل قوم ووهم، له دريو دوه برخې به ئې له منځه ولاړې شي، پاتې دريمه به له اوره تېره کړم او صفا به ئې کړم، داسې لکه سره زر چې په اور صفا کېږي!! ... زه به وايم دا زما قوم دی، دوی به وايي: خدای زمونږ خدای دی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حاشیه کې لیکي چې دا د مسیح په اړه وړاندوینه ده!!

د بایبل له منونکو پوښتنه کوم:

- که د بایبل له لوستلو مخکې تاسو په کوم کتاب کې دا جملې لوستلې وی، آیا دا شپون به مو مسیح او دا به مو د ده په اړه وړاندوینه ګڼله؟ مخصوصاً که دا هم درته ویل شوي وی چې دا وړاندوینه د ده تر تولد نه پنځه سوه کاله مخکې شوې؟ آیا له تاسو پرته به داسې څوک پیدا شي چې له دغو الفاظو همدا انتباه واخلي؟ که دا د عیسی علیه السلام په هکله وړاندوینه وی ولې یهودانو ونه منله؟!!
- ولې به خدای تورې ته وایي چې شپون ووهه؟ او ولې به خدای دا خبره پنځه سوه کاله مخکې کوي؟ د دې ګټه څه ده؟ که هدف دا وي چې خلك د مسیح راتلو ته ذهناً چمتو شي، باید دا خبره په واضح الفاظو شوې وی نه په داسې ګونګو الفاظو چې د بایبل له لیکونکي پرته هیڅوك دا معنی نه شي ترې اخیستلی؟
- مسیح خو نه شپون وو او نه په توره وهل شوی، نو د دې حکم معنی څه ده؟

د کتاب په پای کې د نورو کتابونو په څېر د اسرائیلیانو د لویې پاچایۍ د جوړېدو وړاندوینه شوې!! همغه چې د مسیح له راتلو وروسته هم جوړه نه شوه!!

قرآن د بایبل دا ادعا له بنسټه ردوي چې زکریا علیه السلام تر عیسی علیه السلام نه پنځه سوه کاله مخکې تېر شوی، یا ئې وړاندوینې کولې او یا په غیب پوهېدو، وایي چې زکریا علیه السلام د عیسی علیه السلام د مور مریم علیها السلام تربیت او روزنه په غاړه درلوده، د ده هغه زوی چې الله تعالی په زړښت کې ورکړ یحیی نومېدو چې د عیسی علیه السلام نږدې همزولی او موئید وو. قرآن وایي چې زکریا علیه السلام یوه ورځ د مریمې خوا ته بې موسمه مېوه ولیده، پوښتنه ئې وکړه: مریمې! دا له کومه راغلې؟ هغې ورته وویل: الله تعالی خپلو بندګانو ته له محاسبې پرته رزق ورکوي، زه ئې مستحقه نه یم، خو الله تعالی هسې پر ما پېرزوینه کړې او دا بې موسمه مېوه ئې راکړې!! د مریمې دې حالت او دې وینا په ده کې دا هیله راولاړه کړه چې کېدی شي الله تعالی ما ته هم بې موسمه اولاد راکړي، دعا ئې وکړه، الله تعالی ئې دعا قبوله کړه، یوه فرښته ئې د زوی د زېري لپاره ورولېږله، زکریا علیه السلام لمونځ کاوو چې فرښتې زېری ورکړ، ده په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب کې ووېل: اې خدايه! ما ته به څنګه زوی راکوې، زه خو زوړ يم او ميرمن مې شنډه ده؟! د دې نښه به څه وي؟ ورته ووېل شول: نښه ئې دا ده چې د زوی د تولد په مهال به درې ورځې خبرې ونشې کړی!! په دې سره قرآن مونږ ته وايي: د بايبل دا وينا چې زکريا او نور انبياء عليهم السلام په غيب پوهېدل او وړاندوينې ئې کولې غلطه او بې بنسټه ده، زکريا عليه السلام له دې خبر نه وو چې مريمې عليها السلام ته بې موسمه مېوه راځي، له دې خبر نه وو چې الله تعالی به ده ته زوی ورکړي، په دې نه پوهېدو چې کله به ئې زوی په برخه شي، په داسې حال کې چې فرشتې د زوی زېرې ورکړی وو او له الله تعالی نه ئې نښه غوښته!! حقيقت دا دی چې قرآن له ماسوی الله نه د علم غيب په نفي کولو سره د ټولو هغو ټګمارو مذهبي مشرانو، فال نيونکو او نجوميانو په سر سخت ګوزار ورکړی چې خلك غولوي او په دې نامه پيسې ترې شکوي چې له راتلونکو پېښو دې خبروو، درته وايو چې له کومو ګوښونو سره مخامخ يې، چا دربانديې کوډې کړې، څنګه به ترې وژغورلی شې، څنګه خپلو موخو ته رسېدی شې؟ څنګه به دې آرمانونه ترسره شي؟ کوم خنډونه دې په مخکې پراته دي؟.... او بايبل د دغو ټګمارو لپاره لار پرانيستې، خو بايبل هم کله کله دې ته مجبور شوی چې ووايي: دا وړاندوينې د رښتنو انبياوو کار نه بلکې د دروغجنو انبياوو دروغجنې وړاندوينې وې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاکي

دا د عهد قدیم وروستی کتاب دی، په سریزې کې ئې لولو: ملاکي نبي نږدې سل کاله له حجي او زکریا وروسته اوسېدو، ... په دې وخت کې د خدای د کور رغونه بشپړه شوې وه... په دې کتاب کې دا پوښتنې کوي: خدای ولې مونږ پرېښي یو؟ هغه له مونږ څه غواړي؟ په څه مو هغه له ځانه ناراضه کړی؟ کله چې هغه راځرګند شي څوك ژوندی پاتې کېدی شي؟ آیا څوك کولی شي خدای دوکه کړي؟ د کتاب په پای کې ملاکي د موعود مسیح د راتلو زېری ورکوي، کتاب په دې وینا پیل کېږي: خدای وایي: (ما تل له تاسو سره محبت کړی) او د مسیح د راتلو په دې وعدې پای ته رسي: (او ستاسو لپاره چې زما وېره په زړه کې لرئ، د عدالت لمر به له خپلو شفابخښونکو وړانګو سره طلوع وکړي او تاسو به داسې خوښ او خوشحاله ټوپکې وهئ لکه خوسکي چې بېدیا ته بېول کېږي!! د ملاکي په کتاب سره د عهد عتیق کتاب پای ته رسي او نړۍ به د مسیح راتلو ته څلور سوه کاله د انبیاوو له ویناوو پرته په انتظار کې پاتې کېږي ...

بایبل لیکي: خدای د ملاکي په لاس اسرائیلیانو ته دا پیغام ولېږو: ما تل له تاسو سره محبت او دوستي کړې، خو تاسو وایئ: له مونږ سره دې څنګه دوستي کړې؟ خدای فرمایي: ما ستاسو له جد یعقوب سره محبت او دوستي وکړه که څه هم د دې وړ نه وو!! او په دې توګه مې تاسو ته خپله دوستي دروښوده!! خو عیسو چې د ده ورور وو هغه مې وراټو او د ده غرنۍ سیمه مې ورانه کړه او د ګیدړو د اوسېدو ځای مې ترې جوړ کړ!! ښایي ادومیان، د عیسو اولاد، به ووایي: مونږ بېرته ځو چې خپله سیمه آباده کړو، خو خدای وایي: که ئې آباده کړئ زه به ئې بېرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورانه کړم!! سیمه به د شرارت د سیمې په نامه او دوی به د هغه قوم په نامه یاد شي چې خدای ئې هیڅکله نه بخښي!!

د دې کتاب همدا څو جملې ښايي د دې لپاره کافي وي چې لرې ئې وغورځو او ووايو: دا د الله تعالی له لوري پیغام نه بلکې د یهودانو له قومي تعصب نه راخوټېدلي بې بنسټه او بېهوده افکار او عقاید دي، عادل خدای به څنګه د هغه یعقوب اولاد ته هیڅ په هیڅه او له کوم دلیل نه پرته د عیسو پر اولاد ترجیح ورکوي چې دی ئې نااهله بولي؟! ولې به بې موجبه او بوازې په دې سبب د ادومیانو سیمه ورانوي چې د اسرائیلیانو تربرونه دي؟ د الله تعالی معامله له هر انسان سره د ده د عمل او عقیدې له مخې وي، نه د قومي او نژادي توپیرونو له مخې، کوم قاضي چې د چا په اړه د ده له عمل او کړو وړو نه پرته په بل بنسټ قضاوت وکړي، مونږ ئې ظالم او بې انصافه قاضي ګڼو، کوم نظام چې یوه قوم ته پر بل قوم ترجیح ورکړي هغه یو ظالمانه نظام شمېرو، په کوم قانون کې چې انسانان برابر ونه ګڼلی شي او قومي او نژادي توپیرونو ته ئې اعتبار ورکړی وي غلط او د عدالت خلاف قانون ګڼو، هغه حاکم چې د یوه نااهل پلار اولاد ته د اهل پلار پر اولاد ترجیح ورکړي!! بې انصافه او ظالم حاکم بولو، آیا الله تعالی ته د داسې بې عدالتۍ او بې انصافۍ نسبت کول ستر کفر نه دی؟ یهودان د قومي تعصب او په نورو د خپل قوم د غوره والي ثابتولو لپاره له دې هم ډډه نه کوي چې خپل خدای په بې عدالتۍ تورن کړي!! هیڅ عدل او عقل د بایبل دا خبره نه شي منلی، له یوه متعصب او ظالم انسان نه پرته بل څوك داسې غلطه خبره نه کوي!!

د بایبل دې خبرو ته هم غور شئ چې د خدای له لوري ئې کاهنانو ته کوي: ستاسو زامن به تنبیه کړم، د هغو حیواناتو خوشایي به ستاسو پر مخ وتپم چې زما لپاره ئې قرباني کوئ او تاسو به د خوشایو په څېر لرې وغورځوم!!

خدای خو پرېږده آیا یو شریف انسان داسې خبرې کوي؟ ولې به د پلار په ګناه زوی تنبیه کېږي؟ کوم عدالت دا جائز ګڼي؟ آیا دا الفاظ د الله تعالی د کلام الفاظ کېدی شي؟

دې الفاظو ته هم ځیر شي: آیا مونږ ټول د یوه پلار اولاد نه یو؟ آیا ټول یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای نه یو پیدا کړي؟ نو ولې یو له بل سره خیانت کوو؟ ولې هغه ژمنه ماتوو چې خدای زمونږ له پلرونو سره کړې؟ خو دا خبرې د دې لپاره کوي چې ولې د یهودا د قبیلې ځینو خلکو له نورو قبایلو سره خپلوي کړې او د دوی له لوڼو سره ئې نکاح کړې!! ډېره عجیبه ده!! هغه دلیل چې د دوی د غلطې عقیدې د تردید لپاره وړاندې کېږي دوی ئې د ځان لپاره مستمسک ګڼي!! د دې خبرو معنی خو دا ده چې انسانان د یوه پلار اولاده دي، خدای او خالق ئې یو دی، نسل او نژاد ئې یو دی، قومي توپیرونه ارزښت نه لري، هیڅ قوم پر بل د ځان لوړ ګڼلو حق نه لري!! هغه مذهب چې د خلکو ترمنځ قومي او نژادي پولې راباسي، کوږ او شیطاني مذهب دی!! خو یهودان وايي: کوم یهودي چې له غیریهودي سره خپلوي وکړه له خدای سره ئې خیانت کړی او له خدای سره کړې ژمنه ئې ماته کړې!!

وړپسې لیکي: قادر متعال خدای فرمايي: خپل قاصد به ولېږم چې ما ته لار پرانېزي!! بیا به هغه خدای ناڅاپي خپل کور ته راشي چې تاسو ئې انتظار کوئ!! هغه رسول به راشي چې تاسوئې لیدو ته لېوال یاست او زما عهد به درته اعلان کړي!! ... خو څوک د ده په وړاندې د ودرېدو توان لري؟ او څوک ئې راتګ زغملی شي؟ ځکه دی د هغه سوځوونکي اور په څېر دی چې فلزات تصفیه کوي، هغه صابون دی چې ناولې جامې پاکوي، ...کاهنان به داسې تصفیه او سره بېل کړي لکه څوك چې سره او سپین زر په اور تصفیه کوي... هغه وخت به خدای د تل په څېر په هغو هدایاوو خوشحاله کېږي چې د یهودا او اورشلیم خلك به ئې ورته راوړي!!... نو ما ته راوګرځئ چې بخښنه درته وکړم، تاسو وايئ: مونږ څه کړي چې بېرته دروګرځو؟ ... خدای ورته وايي: تاسو له ما غلا کړې... مقصد مې عشر او هدیې دي!! اې د اسرائیل قومه! تاسو ټول ملعون یاست!! ځکه زما مال غلا کوئ... عشر زما کور ته نه راوړئ!! ... د قضاوت ورځ به داسې راشي لکه د اور له لمبو ډك تنور، مغرور او بدکار خلك به داسې وسوځوي لکه پروړه، ... او ستاسو لپاره چې زما وېره په زړه کې لرئ، د عدالت لمر به له خپلو شفابخښونکو وړانګو سره طلوع وکړي او تاسو به داسې خوښ او خوشحاله ټوپکې وهئ لکه خوسکي چې بېدیا ته بېول کېږي!! تاسو به هغه ورځ چې ما ټاکلې بدکاران تر خپلو پښو لاندې کړئ!! ... د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای د قضاوت د هغې سترې او هولناکې ورځې له رارسېدو مخکې به زه د ایلیا نبي په څېر یو رسول تاسو ته درولېږم، هغه به د پلرونو او زامنو زړونه سره نږدې کړي او دا به د دې سبب شي چې زه ستاسو سیمه ورانه نه کړم!!

په دې اړه څو عرایض لرم:

• زه نه پوهېدم چې بایبل ولې دا تر ټولو کمزوري کتاب په پای کې رااخستی؟ لیکوالان خو اکثراً تر ټولو غوره، جالب او جاذب خبرې د خپل کتاب په پیل او پای کې راوړي، خو ده د پای لپاره داسې کتاب غوره کړی چې هم د محتوی له لحاظه ډېر ضعیف دی او هم د ادبي ترکیب له مخې!! له غور نه وروسته متوجه شوم چې بایبل د خپلو هغو دوو خبرو لپاره دا کار کړی چې تر هر څه زیات ورته اهمیت لري او هغه دا چې:

١. یهودانو! د خدای کور ته عشر او هدیې راوړئ!!

٢. په ټولې نړۍ د یهودانو د پاچایۍ هغه لویه ورځ راتلونکې ده چې دوی به داسې خوښ او خوشحاله ټوپکې وهي لکه خوسکي چې بېدیا ته بېول کېږي!! په دې ورځ به دوی خپل دښمنان تر خپلو پښو لاندې کوي!!

د بایبل له منونکو څو پوښتنې لرم:

• دا وړاندوینه د چا په اړه ده؟ د مسیحیانو مسیح که د یهودانو مسیح؟ یو مسیح خو راغی او ولاړ، ولې دا وعدې ترسره نه شوې؟ په دې وړاندوینې کې خو دا نه دي ویل شوي چې د هغه په دوهم ځل راتلو سره به دا کارونه وشي!!

• آیا د مسیح د لومړي ځل راتلو په مهال خدای خپل کور ته راغی که نه؟ ولې مسیح ونه توانېدو چې خدای ته لار پرانېزي؟ او خدای ولې په خپلې وعدې وفا ونه کړه؟

• آیا دا الفاظ د عیسی علیه السلام په اړه صدق کوي چې (هغه د داسې سوځوونکي اور په څېر دی چې فلزات تصفیه کوي، هغه صابون دی چې ناولې جامې پاکوي؟ د ده په راتلو سره خو نه یوازې کاهنان پاك او تصفیه نه شول او لارې ته رانه غلل بلکې د ده د وژلو لپاره ئې ملاوتړله، د ده ګڼ شمېر یاران ئې په دار کړل او په اور کې ئې واچول!! په ټولو کاهنانو کې ولې داسې څوك پیدا نه شو چې په ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان راوړي؟ ولې د کب نیونکو په څېر بې وزلو او کمزورو خلکو د ده ملګرتیا وکړه؟ ولې د ده په ژوند کې د هغو کسانو تعداد د ګوتو په شمېر وو چې په ده ئې ایمان راووړ؟

- که دا حقیقتاً د خدای خبره وي چې یهودانو ته ئې کړې: تاسو ټول ملعون یاست!! ځکه زما مال غلا کوئ... عشر زما کور ته نه راوړئ!! نو پوښتنه کوو: خدای ولې یو ملعون قوم خپل قوم او حتی خپل زامن ګڼي؟ آیا هغه څوك عادل ګڼلی شو چې یو ملعون قوم په نورو داسې مسلط کوي چې ترپښو ئې لاندې کړي؟!!

په دغو څو پوښتنو سره د عهد قدیم نقد پای ته رسوم او قضاوت لوستونکو ته پرېږدم، مطمئن یم چې د بایبل منونکي ټولو هغو پوښتنو ته له ځواب ویلو عاجز دي چې په دې کتاب کې د بایبل لیکونکي او منونکو ته راجع شوي.

تتمه

د قرآن په رڼا کې چې زه د بایبل په اړه کومې نتیجې ته رسېدلی یم، خلاصه ئې دا ده:

په بایبل کې له تحقیق نه وروسته ما ته نه یوازې د دې کتاب ماهیت څرګند شو، بلکې د قرآن د ډېرو برخو په هکله مزید بصیرت راپه برخه شو، په ځانګړې توګه د هغو برخو په اړه چې په بایبل کې هم پرې بحث شوی، زه اوس په ډېر اطمئنان او پوره ډاډ سره ویلی شم چې قرآن د بایبل په سلو کې نږدې پنځه نوي مطالب ناسم او غلط ګڼي او پاتې پنځه ئې تصحیح کوي، د قرآن په عظمت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د بایبل په خوا کې ئې کېږدو او وګورو چې د دې دواړو کتابونو ترمنځ څومره ژور توپیر شته، یو ئې هومره لوړ دی چې سر ئې آسمان ته رسي او بل ئې هومره ټیټ چې له ځمکې سره نښلي، یو ئې د الله تعالی کلام دی او بل ئې د یوه کمزوري انسان ضعیف کلام، د یوه حرف حرف او جمله جمله دقیق او په حقیقت مبتني او د بل په هرې پاڼې کې اشتباهات، تناقضات، د عقل او علم خلاف خبرې. زه هغو خلکو ته حیران یم چې بایبل د یوه سپېڅلي کتاب په توګه مني، ګمان نه کوم چې په ټولې نړۍ کې به بل داسې مذهبي کتاب پیدا شي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بايبل په ځېر له دروغجنو قصو، تناقضاتو، د عقل او علم خلاف خبرو... ډك وي!!

ما ته په بايبل کې له تحقيق نه وروسته دا هم معلومه شوه چې زمونږ شيعه وو د خپل مذهب هغه عقايد او مراسم له کوم ځای او کوم مذهب نه اقتباس کړې چې په قرآن او حديث کې د هغه لپاره هيڅ مدرك او سند نه شته، ما ته اوس څرګنده شوې چې دوی له بايبل نه لاندې شيان اقتباس کړي:

- په غائب او منتظر امام باور او دا ګمان کول چې هغه به راځي، اقتدار به شيعه وو ته سپاري او د دوی ټول دښمنان به له منځه وړي!! همغسې لکه يهودان او مسيحيان چې خپل خپل مسيح ته منتظر دي.
- امام زمان د خدای نائب او په کون او عالم کې متصرف ګڼل او دا عقيده درلودل چې امامان په خپل ژوند کې هم او له مرګه وروسته هم د خدای او بندګانو ترمنځ واسطه دي، د دوی له لارې خدای ته د انسان دعاګانې رسي او خدای د دوی په شفاعت دعاګانې او عبادتونه قبلوي. دوی خبره هغه حد ته رسولې چې د خپلو مړو امامانو د قبرونو خوا ته خپلې ليکلې عريضې غورځوي او جواب ته ئې انتظار کوي!! د ايران يو جمهور رئيس د منبر په سر وايي: مونږ له امام زمان سره خطي رابطه لرو!!
- امامت موروثي ګڼل.
- په دوولسو امامانو عقيده درلودل، همغسې لکه مسيحيان چې د عيسی عليه السلام په دولسو حواريونو باور لري او يهودان دوولس قبيلې لري.
- خپل امامان عالم الغيب بلل او ډېرې وړاندوينې هغوی ته منسوبول.
- سادات د لاويانو په څېر خاصه مذهبي طبقه او مذهبي مشري د دوی دنده ګڼل، خمس او صدقات د دوی حق شمېرل. دوی او نورو مذهبي مشرانو ته د لاويانو په څېر خاصه مذهبي جامه ټاکل.
- د کربلا په ياد وير کول او ځان په زنځيرونو زخمي کول، هغه هم د نورو په مخکې او د يوه مذهبي رقص په بڼې کې!!
- په فال نيولو باور ساتل، خبره ئې دې حد ته رسولې چې قرآن ئې په ځانګړې بڼې کې داسې چاپ کړی چې د يوې پاڼې په سر ئې ليکلي: خوب (ښه) او په بلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

(بد)، په پټو سترګو ئې د فال لپاره پرانېزي، که د (خوب) پاڼه راووتله بختور دی او کار ئې سم، بايد ډاډه وي چې ترسره کېږي او که د (بد) پاڼه ئې مخې ته راغله نو بخت ورسره ياري نه کوي، له خپل هوډ نه دې لاس په سر شي!! حتی د حافظ شيرازي په کتاب همداسې فال نيسي!! دا په داسې حال کې چې پيغمبر عليه السلام فرمايي: چا چې د عراف، منجم او فال نيونکي په وينا باور وکړ، هغه قرآن ئې تکذيب کړی چې پر محمد نازل شوی.

عن أبي هريرة قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من أتى عرافا أو كاهنا فصدقه فيما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد صلى الله عليه وسلم

۳۰رمضان ۱۴۲۷

۱۳۸۵۱۷۱۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

عهد جدید

عهد جدید د بایبل دوهمه برخه ده، دا د اناجیلو او د عیسی علیه السلام حواریونو ته د څو منسوب لیکونو او مکاشفو مجموعه ده، لویه برخه ئې د پولس خطونو احتوا کړې، مسلمانان چې کله د انجیل نوم اوري نو داسې ګمان کوي چې دا به همغه کتاب وي چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی، خو حقیقت دا دی چې له هغه انجیل نه هیڅ څه نه دي پاتې، تاسو به په ټول بایبل کې داسې څه ونه ګورئ چې وښیي دا همغه انجیل یا د هغه یوه برخه ده، عیسی علیه السلام په داسې حالت کې دنیا پرېښوده چې یاران ئې یا ونیول شول، یا ووژل شول یا پټ او خواره واره شول، تر اوږدې مودې پورې د دې لپاره شرایط مساعد نه وو چې څوک ځان د عیسی علیه السلام پلوي وګڼي او د انجیل د لیکلو یا بیانولو جرأت وکړي، د بایبل د وینا له مخې موجود انجیلونه د عیسی علیه السلام له تلو نه نږدې یوه پېړۍ وروسته لیکل شوي. دا انجیلونه په حقیقت کې د عیسی علیه السلام د سیرت کتابونه دي چې تر ده ډېر وروسته لیکل شوي، دا نه د اصلي انجیل په اړه لیکل شوي کتابونه دي او نه ئې شرح او تفسیر. کله چې تاسو دا انجیلونه لولئ نو حیران به شئ چې د عیسی علیه السلام د سیرت کتاب ته ئې ولې د انجیل نوم ورکړی او ولې په دې کې د انجیل هیڅ برخه نه ترسترګو کېږي؟

ما ته د تحقیق په ترڅ کې معلومه شوه چې د عهد جدید ډېرې برخې د عیسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام له تلو نه څو پېړۍ وروسته لیکل شوي خو د یوه خاص غرض لپاره د ده شاګردانو ته منسوب شوې!! حقیقت دا دی چې د ده له تلو وروسته د اختناق او رعب داسې فضاء رامنځته شوې چې په هغه وخت کې د ده شاګردانو نه دا جرأت کولی شو چې د ده په ملاتړ کې څه ووایي، یا ئې ولیکي او یا ئې نشر کړي او نه اصلاً په داسې موقعیت کې وو چې ځان مسیحي وښیي!! خو وروسته شرایط بدل شوي، هم د روم په سیاسي نظام کې بدلون راغلی او هم د فلسطین شاوخوا سیمو کې، په دې وخت کې د عیسی علیه السلام په نسبت خواخوږي راڅرګنده شوې، د دې خواخوږي ستره وجه هم سیاسي وه، له مخکني نظام نه د غچ اخیستو په غرض عنوان شوې، په همدې وخت کې د انجیل او د ده د سیرت په اړه د کتابونو د لیکلو لړۍ پیل شوې او شمېر ئې ورځ په ورځ زیات شوی، تر دې چې کنائس مجبور شوي دا کتابونه راغونډ کړي، وئې چڼې او یو کتاب ترې جوړ کړي.

په درېیمې مېلادي پېړۍ کې کنائسو څلور انجیلونه معتبر وګڼل:

د متّٰی انجیل: بایبل ادعا کوي چې دا د متّٰی لخوا لیکل شوی انجیل دی، متّٰی د عیسی علیه السلام له دوولسو شاګردانو څخه وو. دا انجیل په عبري یا سریاني لیکل شوی او تر ټولو مخکنۍ نسخه ئې په یوناني ژبې کې ترلاسه شوې، په دې هکله نه یوازې په مسیحیانو کې اختلاف شته چې دا کتاب په اصل کې چا لیکلی، بلکې د همدې انجیل له متن نه معلومېږي چې لیکونکی ئې متّٰی نه دی، ځکه په همدې کتاب کې د متّٰی د ایمان راوړلو قصه په داسې توګه راغلې چې ښیي لیکونکی ئې بل څوك دی، ما ته له تحقیق نه وروسته معلومه شوه چې ښایي لیکونکی ئې کوم یوناني وي، دا په اصل کې د مرقس انجیل بله او مشرح نسخه ده، معلومېږي چې لیکونکي ئې د مرقس په انجیل کې څه له ځانه علاوه کړي او داسې بڼه ئې ورکړې چې قصه خوښو او خرافات خوښوونکو عوامو ته لاجالب شي.

د مَرقُس انجیل: ویل کېږي چې لیکونکی ئې مرقس نومی دی چې د اویاوو کسانو په ډله کې غوره شوی وو او په ۶۲ میلادي کال کې ووژل شو.

د لوقا انجیل: لوقا یو یهودي طبیب او د پولس ملګری وو، دی د مسیح له ملګرو څخه نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوحنا انجیل: د یوحنا په هکله دا خبره مشهوره شوې چې دی د عیسی له دوولسو حواریونو څخه وو، دی لومړنی کس دی چې د درې ګونو خدایانو او د مسیح د الوهیت عقیده ئې رامنځته کړه.

خو د دغو انجیلونو تر څنګ د برناپا په نامه یو بل انجیل هم شته چې برناپا لیکلی، دی د مرقص ماما وو، خو انجیل ئې له هغه سره ژور اختلاف لري، د اختلاف اصلي ټکي ئې دا دي: د ده له نظره الله همغه د عالمونو رب او خالق دی، عیسی علیه السلام فقط یو پیغمبر ګڼي او بس، د عیسی علیه السلام په دار کېدا نه مني بلکې وایي چې د ده په ځای بل څوك اشتباهاً په دار شو، په دې باور دی چې اسمعیل علیه السلام د قربانۍ لپاره غوره شوی وو نه اسحاق علیه السلام، هغه پیغمبر چې عیسی علیه السلام ئې د راتلو زېری ورکوي د محمد (علیه السلام) په نامه یادوي، د دغو خبرو په سبب دا کتاب د اناجیلو له فهرست نه وغورځولی شو.

د بایبل په عهد جدید کې د کتابونو ترتیب داسې دی چې ما د نقد لپاره هغه ترتیب مناسب او مفید ونه ګڼلو، دې ته مې ترجیح ورکړه چې لومړی ئې څلور معتبر انجیلونه وڅېړم او بیا ئې رسائل او مکاشفې. رسائل مې هم داسې ترتیب کړې چې د پولس ټولې رسالې مې یو ځای او د کتاب په پای کې راوستې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مَرقُس او متئ انجيلونه

دا دواړه انجيلونه په اصل کې يو انجيل دی، لومړی مرقس ليکل شوی او بيا بل څوك راولاړ شوی په دې ئې څه علاوه کړي او متئ ته ئې منسوب کړی او دا د دې لپاره چې ليکنه ئې اعتبار پيدا کړي، د بايبل د وينا له مخې مَرقُس لا تنکی ځوان وو چې د عيسی له شاګرد پطرس سره ملګری شو، وروسته ئې دا کتاب د عيسی د ژوند په اړه وليکو. کتاب ئې د انجيل شرح يا تفسير نه بلکې د عيسی عليه السلام د سيرت په اړه دی او د متئ د کتاب په مقدمه کې راغلي: عيسی هغه وخت وزېږېدو چې اسرائيليان د رومي امپراطورۍ تر سلطې لاندې او مجبور ول چې دوی ته باج ورکړي، د اسرائيليانو له نظره تر ټولو کرکجن کار د هغه چا مأموريت وو چې د روم لپاره به ئې دغه باج راغونډاوو، متئ د دغو باج راغونډوونکو څخه وو، کله چې عيسی دی وليدو، دعوت ئې کړ، ده هم له هغه ګنده کار نه لاس واخيست او د عيسی له دوولسو شاګردانو څخه شو او دا انجيل ئې آسمان ته د خپل استاد له لوړېدو څو کاله وروسته وليکو.... خو دا ادعا نه يوازې حقيقت نه لري بلکې دا کتاب په خپله هغه تکذيبوي، څو صفحې وروسته به تاسو ولولئ چې دا کتاب، تر دې عنوان لاندې (يو ګناهګار د عيسی شاګرد شي)، د متئ د ايمان راوړلو قصه په دې صيغه کوي: عيسی د خپل سفر په دوران کې له يوه باج راغونډوونکي سره مخامخ شو، نوم ئې متئ وو... عيسی ورته وويل: راشه زما اطاعت وکړه! هغه فوراً پاڅېدو او له ده سره روان شو!! له دې الفاظو په صراحت سره معلومېږي چې دا انجيل متئ نه دی ليکلی!! او د مرقس انجيل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدغه عنوان لاندې ليکي چې دا ګناهګار متّی نه بلکه لاوي د حلفي زوی وو!!

د مرقس انجيل د اشعيا نبي په هغې وړاندوينې پيل شوی چې د مسيح د راتلو په اړه ئې کړې او ليکي: خدای د اشعيا نبي په ژبه خبر ورکړی وو چې خپل زوی مسيح به دنيا ته لېږم او تر ده مخکې به يو بل ځوك لېږم چې خلك د ده راتلو ته چمتو کړي، خو د متّی انجيل د عيسی عليه السلام په تفصيلي شجرې پيل کېږي، ابراهيم عليه السلام ئې ستر جد او يوسف د يعقوب زوی د مريمې مېړه معرفي کوي او مريم د عيسی عليه السلام مور او ورپسې ليکي: په دې توګه له ابراهيم نه تر داؤد پورې څوارلس پوشته، له داؤد نه بابل ته د يهودانو تر تبعيد څوارلس پوشته او د تبعيد له زمانې تر يوسف پورې څوارلس پوشته!!

په دې اړه څو خبرو ته ستاسو پام رااړوم:

- ګورئ چې دا انجيلونه د عيسی عليه السلام د سيرت کتابونه دي نه انجيل، د عيسی عليه السلام په شجرې پيل شوي!!
- يوسف د مريمې مېړه ګڼي او وروسته وايي چې عيسی عليه السلام د ده له نطفې څخه نه دی او له مريمې سره د ده له نږدېکت نه مخکې پيدا شوی!! که دا خبره رښتيا وي نو ولې عيسی عليه السلام د يوسف زوی او ابراهيم عليه السلام د ده ستر جد ګڼي؟!! دلته خو د يوسف شجره وړاندې شوې او يوسف د عيسی عليه السلام پلار نه دی!!
- د دوی اصلي ستونزه دا ده چې د وړاندوينو په بنسټ ګمان کوي چې موعود مسيح به د داؤد په اولاد کې راپيدا کېږي، دې ته اړ شوي چې له يوې خوا دا ثابته کړې چې مسيح د داؤد له اولاد څخه دی او له بلې خوا بايد وښيي چې مسيح د خدای زوی دی!! ځکه ئې يوسف ورته ناسکه پلار کړ او د دې پلار شجره ئې د ده شجره وګڼله!! که تاسو د عربي متن مقدمې ته لږ ځير شئ نو دا خبره به په ډېر وضاحت سره احساس کړئ، د عربي متن په مقدمه کې داسې راغلي: په لومړۍ ميلادي پېړۍ کې روح القدس وغوښتل چې څلورو کسانو ته وحي وکړي چې انجيل وليکي، چې دا د عالم د ژغورونکي مسيح زېری دی، نو هر يوه د مسيح د نادر شخصيت د ژوند په يوه ځانګړې اړخ باندې ترکيز وکړ، هغه انجيل چې متّی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیکلو په دې ترکیز کوي چې هغه موعود پاچا چې یهودان ئې راتلو ته منتظر ول همدا مسیح دی، خو کله چې هغه راغی نو تکذیب ئې کړ او په صلیب ئې وځړاوو، په داسې حال کې چې دی همغه د داؤد زوی دی چې د مخکنۍ زمانې نبوت پرې پای ته رسېدلی او دی د هغه ابراهیم زوی دی چې ټولو خلکو ته به برکتونه راوړي!! د بایبل له وینا خو معلومېږي چې د یهودانو خبره سمه ده او عیسی علیه السلام همغه منتظر مسیح نه دی، ځکه چې دی نه د داؤد له اولاد څخه دی او نه ئې هغه لویه پاچایي جوړه کړی شوه چې د یهودانو انبیاوو ئې وړاندوینه کړې وه!!

- د شجرې بیانولو په لړ کې د متٰی انجیل د څوارلس (دوه وارې اووه)، رقم وړاندې کوي، دا د بایبل تکیه کلام دی، چېرې چې غلط ارقام وړاندې کوي او غواړې هغه ته سپېڅلې الهي بڼه ورکړي نو اووه ورته بنسټ کړي!! پوښتنه دا ده چې دلته د څوارلس ذکر څه ګټه لري او ولې باید دا عدد ورکړی شي؟!! تاسو به په راتلونکو کتابونو کې وګورئ چې دا شجره تکذیبوي او د یوسف پلار او د ده اجداد په بلې بڼې کې معرفي کوي.
- بایبل به څنګه ثابتوي چې دا کتابونه متٰی او مرقس لیکلي؟!! ولې د دې اسناد او راویان نه په ګوته کوي؟ په کار خو دا وه چې د عیسی علیه السلام د شجرې په ځای ئې ټول هغه کسان معرفي کړي وی چې لړۍ ئې تر متٰی او مرقس پورې رسېږي، داسې لکه چې زمونږ محدثین د هر حدیث اسناد او راویان په ډېر دقت او تفصیل سره معرفي کوي!!

د عیسی تولد

دا د متی عنوان دی چې په مرقس کې نه دی راغلی، تر دې سرلیك لاندې لیکي: د عیسی مسیح د زېږېدو واقعه داسې وه: مریم، د عیسی مور، د یوسف په نکاح کې وه، خو له واده مخکې د روح القدس له لوري حامله شوه، یوسف چې اخلاقي اصولو ته سخت ژمن وو، وئې غوښتل چې له دې واده لاس په سر شي، خو دا ئې مناسبه وګڼله چې دا کار په پټه او د خلکو له خبرولو پرته وکړي، ترڅو مریمه بې پته نه شي، په دغو سوچونو کې غرق وو چې خوب پرې راغی او په خوب کې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه فرشته ولیدله چې ده ته ئې وویل: یوسف، د داؤد زویه!! له مریمې سره د واده په اړه اندېښنه مه کوه، د دې په رحم کې ماشوم د روح القدس له لوري دی، هغه به یو زوی وزېږوي ته به ئې نوم عیسی (ژغورونکی) کېږدې، ځکه دی به خپل قوم له ګناهونو وژغوري. او دا همغه پیغام دی چې خدای څو پېړۍ مخکې د خپل نبي، اشعیاء په ژبه لېږلی وو چې: وګورئ! پېغله نجلۍ به حامله شي او زوی به وزېږوي او هغه به عمانوئیل ونومول شي، عمانوئیل یعني خدای له مونږ سره دی!! کله چې یوسف ویښ شو، د فرشتې له وینا سره سم ئې عمل وکړ او مریم ئې کور ته راوسته چې د ده مېرمن وي!! خو ده تر هغه وخته ورسره نږدېکت ونه کړ چې زوی ئې پیدا شو او عیسی ئې ونوماوو!!

په دې ارتباط څو پوښتنې لرو:

- که دا خبره رښتیا وی چې مریم علیها السلام د یوسف نومې په نکاح کې وه، نو خلکو به ولې د عیسی علیه السلام پیدا ښت خارق العاده ګڼلو او جاهلانو به دی د خدای زوی بالو؟ بیا خو به په نړۍ کې یو داسې احمق انسان نه وو پیدا شوی چې عیسی علیه السلام د خدای زوی وګڼي!! بیا به خلکو دی د عیسی بن مریم په نوم نه بلکې د عیسی بن یوسف په نامه یاداوو او د بایبل دا ادعا به ئې هیڅکله نه منله چې عیسی د خدای کلمه وه چې د روح القدس له لوري مریمې ته القاء شوه!! له نکاح وروسته او له واده مخکې ډېرو مېرمنو اولاد زېږولي!!
- فرشتې ولې یوسف ته د داؤد د زوی خطاب وکړ؟ ستا د وینا له مخې خو د ده پلار یعقوب نومېدو!! یوازې د یوسف په نامه به ئې یاداوو، ولې ئې له ستر جد نه پلار ورته جوړ کړ؟!! هر څوك پوهېږي چې د داؤد له یادولو څخه ستا هدف څه دی؟! ته په زور او لجاجت سره غواړې دا ثابته کړې چې عیسی علیه السلام د یوسف زوی او د داؤد له اولاد څخه دی!!
- مونږ ته ووایه: د مریمې د زوی نوم عیسی وو که عمانوئیل؟ د فرشتې خبره صحیح ده که د اشعیاء نبي؟ دواړه خو په یوه وخت نه شي صحیح کېدی، د دواړو نومونو معناوې هم سره ورته نه دي!!
- آیا دا خبره عقل مني چې مېرمن ئې راواده کړې، کور ته ئې راوستې، څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې ئې شپه ورځ په یوه کور کې ورسره تېرې کړې خو نږدېکت ئې نه دی ورسره کړی، یوسف خو نه پیغمبر وو، نه نبي او نه راهب!! زمونږ په مخکې خو ستاسو د راهبو او راهبانو تاریخ هم پروت دی، چې د کلیسا په سپېڅلو خونو کې ئې څه څه کارونه کړي!!

منجمان د عیسی په لټه کې

دا قصه هم د متی په انجیل کې علاوه شوې، په مرقس کې نه شته، متی تر دې عنوان لاندې لیکي: عیسی د هیرودیس د سلطنت په وخت کې په بیت لحم کې وزېږېدو، په دې وخت کې څو مجوس ستورپېژاندي له ختیځو سیمو اورشلیم ته راغلل او پوښتنه ئې وکړه: هغه ماشوم چېرې دی چې د یهودانو پاچا به وي؟ مونږ د ده ستوری د ختیځ په لرو سیمو کې لیدلی او راغلي یو چې د ده عبادت وکړو!! کله چې دا خبره د هیرودیس غوږونو ته ورسېده نو ډېر پرېشانه شو، ... هغه د یهودانو ټول مذهبي مشران راوغوښتل او ورته وئې ویل: د پیغمبرانو د وړاندوینو له مخې به مسیح د نړۍ په کوم ځای کې پیدا کېږي؟ هغوی ځواب ورکړ: باید په بیت لحم کې پیدا شي ځکه میکای نبي همداسې ویلي دي...بیا هیرودیس دغو مجوسیانو ته پټ پیغام ولېږو چې د ده ملاقات ته ورشي او ورته ووایي چې کله ئې د لومړي ځل لپاره دا ستوری لیدلی؟! .. بیا ئې دوی ته وویل چې بیت لحم ته ولاړ شئ او وئې لټوئ او ما ترې خبر کړئ...دوی وخوځېدل... ناڅاپه ئې یو ستوری ولید چې د دوی په مخ کې تر بیت لحم پورې درومي او د هغه کور پر سرودرېدو چې ماشوم په کې وو، له خوښۍ په جامو کې نه ځائېدل، کله چې هغه کور ته ننوتل چې مریم او زوی ئې په کې وو په سجده پرېوتل، د ماشوم لمانځنه ئې وکړه، بیا ئې د سرو او سپینو زرو او عطرو هدیې وړاندې کړې، خو د ستنېدو په وخت کې د اورشلیم له لارې نه ولاړل او هیرودیس ئې خبر نه کړ، ځکه خدای په خوب کې ورته ویلي وو چې له بلې لارې ستانه شئ!!

یوه هوښیار او په دین پوه انسان ته د بایبل دغه بې بنسټه او خرافي خبرې کافي دي چې ووایي دا له ځانه جوړه شوې جعلي قصه ده، چې هیڅ حقیقت نه لري،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر عاقل انسان به د بایبل له لیکونکي دا پوښتنې کوي:

- د ستورو ئې د انسان له پیدا ښت سره څه؟ ستوري خو د عیسی علیه السلام له پیدا ښت نه نږدې ۱۳,۷ ملیارده کاله مخکې پیدا شوي!! هرالهي دین په ستورو باندې دا باور ساتل یوه خرافي عقیده ګڼي چې د ستورو او د انسان د پیدا ښت تر منځ څه تړاو شته او د دوی له مخې کېدی شي د انسان د مستقبل په اړه وړاند وینه وشي، هیڅ عاقل انسان به دا خبره ونه مني چې د ستورو او د انسانانو د پیدا ښت تر منځ څه رابطه شته.
- بایبل ولې نه وایي چې دا ستور پېژاندي مجوسان څوك وو؟ څو نفره وو؟ نومونه ئې څه وو؟ له کوم هېواده راغلي وو؟ آیا دوی په عیسی علیه السلام ایمان راوړ؟ له دوی نه کوم یو د عیسی د حواریونو او ملګرو په ډله کې شامل شو؟ بایبل خو د حواریونو په فهرست کې د هیڅ داسې مجوسي نوم نه دی یاد کړی چې ایمان ئې راوړی وي!! دا بې سنده هوایي خبره به کوم عقلمن انسان ومني؟!!
- طبیعي ده چې دې پلاوي به د ورځې سفر کاوو، په رڼا ورځ کې خو ستوري په آسمان کې نه لیدل کېږي، نو دې ستورې څنګه د دوی لارښوونه کوله؟
- دا څنګه د یهودو کاهنان، چې تاسو ئې په غیب پوه او وړاندوینې ئې رښتونې ګڼئ، د عیسی علیه السلام له زېږېدو خبر نه شول او څو مشرك مجوسان خبر شول؟!!

قرآن د متّی انجیل دا خبرې بې بنسټه او دروغجنې ګڼي او د عیسی علیه السلام د پیدا ښت قصه په خپلو جالبو او زړه راښکونکو الفاظو سره داسې وړاندې کوي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

qèl óM9$% #‹»d Å 9 4T& ãqöJ»ƒ A$% $]ɇá $d‰Zä ‰ ` r >#•ó Ü$$ƒì .– $gǎ ã @ z Š

هغه وخت چې د عمران مېرمنې وویل: اې زما ربه! زما په رحم کې چې څه دي هغه مې ستا لپاره نذر کړي، آزاد (له بل هر کار نه) نو له ما نه ئې قبول کړه، بې شکه چې ته ښه پوه اورېدونکی يې. نو کله چې ئې وزېږوله، وئې ویل: اې زما ربه! ما خو نجلۍ وزېږوله او الله ښه پوهېږي چې څه ئې زېږولي او نارینه خو د ښځې په څېر نه وي او ما هغه مریم ونوموله او زه دا او اولاده ئې له رټل شوي شیطان نه ستا په پناه کې درکوم. نو خپل رب ئې په ښه توګه قبوله کړه او د دې ښه روزنه ئې وکړه او زکریا ئې د دې روزونکی او کفیل وګرځاوو، چې کله به هم زکریا د دې عبادت ځې ته ورننووت نو د دې په خوا کې به ئې خاص خوراك وموندو، وبه ئې ویل: اې مریمې! دا له کومه درته راغلې؟ وبه ئې ویل: دا د الله له لوري ده، بې شکه چې الله هر چا ته چې وغواړي بې حسابه روزي ورکوي.

د مریمې مور، د عمران مېرمن حامله وه، له الله سره ئې وعده وکړه چې خپل بچی به د ده په لار کې وقف کوي، انتظار ئې دا وو چې الله تعالی به زوی ورکړي او هغه به د الله د دین خدمت ته وړاندې کوي، خو الله تعالی ورته لور ورکړه، وئې ویل: زما ربه! دا خو لور ده، ما خو د زوی طمع وه، نارینه خو د ښځې په څېر نه وي، هغه محدودیتونه ئې نه وي چې ښځه عادتاً ورسره مخامخ وي، ما ئې نوم مریم (دالله بنده او خدائي خدمتګار) کېښود، زه ئې تا ته سپارم، دا او اولاد ئې له رټلي شیطان نه په خپل حفظ او امان کې وساته. الله تعالی ښه پوهېدو چې څه ئې زېږولی، الله تعالی د دې همدا نذر قبول کړ، د مریمې د ښې روزنې انتظام ئې وکړ، کله چې لږ ستره شوه نو مور ئې دا معبد ته وسپارله، د قرعې له مخې د دې روزنه د زکریا علیه السلام په ذمه شوه، هلته په معنوي لحاظ داسې لوړ مقام ته ورسېده چې د الله تعالی له لوري بې موسمه مېوه ورته راتله، د روزنې په دوران کې یو ځل زکریا علیه السلام په داسې حال کې د دې هستوګنځي ته ورغی چې د مریمې خوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ئې بې موسمه مېوې وليدې، له هغې نه ئې پوښتنه وکړه چې دا له کومه رااغلې، مريمې ځواب ورکړ: دا د الله له لوري دي، الله چې چا ته وغواړي له حسابه پرته روزي ورکوي، زه د داسې رزق مستحقه نه يم، دا د الله پېرزوينه ده، زما د کومې ځانګړتيا له مخې ئې نه راکوي، له محاسبې پرته ئې راکوي. زکريا عليه السلام اولاد نه درلود، دی او مېرمن ئې د عمر هغه حد ته رسېدلي وو چې څوك هغه وخت د اولاد طمع نه شي کولی، خو چې وئې ليدل الله تعالی بې موسمه مېوه هم ورکوي، دا طمع پکې راپيدا شوه چې ما ته به هم بې موسمه اولاد راکړي.

مريم عليها السلام، يوه ورځ په داسې حال کې چې له خلکو ګوښه او يوازې وه، يوه فرشته د سړي په شکل کې ورته راڅرګنده شوه، هغې ورته وويل: زما خوا ته مه راځه، زه رحمان خدای ته له تا پناه وړم، هغې ورته وويل: زه د الله تعالی له لوري لېږل شوې يم چې تا ته هغه زوی درپه برخه کړم چې د الله د يوې کلمې (امر او حکم) په وجه به پيدا کېږي، نوم به ئې مسيح عيسی د مريمې زوی وي، هغې وويل: اې زما ربه! زه به څنګه اولاد زېږوم حال دا چې د هيڅ انسان لاس راباندې نه دی لګېدلی؟! په ځواب کې ورته وويل شو: ستا رب چې د کوم څه د پيدا کولو اراده وکړي نو يوازې دا کافي ده چې ووايي: وشه او هغه له ځنډه پرته وشي، ستا زوی به په وړکتوب او زړښت کې خبرې کولی شي، په انجيل او تورات به پوهېږي، پېس او له موره ړوند پيدا شوی به د الله تعالی په إذن روغولی شي، مړی به په دعا سره ژوندی کولی شي، خلکو ته به دا ويلی شي چې نن به ئې کوم خوراك په برخه کېږي او سبا ته به څه ذخيره کوي. قرآن د عيسی عليه السلام د زېږېدو په اړه فرمايي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم: ۱۲-۳۶

د دې آیتونو خلاصه دا ده: ... کله چې د ماشوم د زیږېدو نېټه رانږدې شوه نو د معبد شرقي لوري ته د خلکو له سترګو پټه او د خرما د یوه نوي رسېدلي نیالګي لاندې کښېناسته او وئې ویل: اې زما ربه! کاش تر دې د مخه مړه شوې او هر چا هېره کړې وی! فرشتې ورته وویل: اندېښنه مه کوه، دا دی رب دې ستا تر پښو لاندې چینه راخوټولې، که وږې شوې ونه وخوځوه تازه خرما به درته راتوی شي، د زوی په پیدا کېدو به دې سترګې خوږې شي، که کوم انسان دې تر سترګو شو ورته ووایه: ما نن روژه نیولې ده، له هیچا سره خبرې نه کوم، ماشوم ئې وزیږېدو، په غېږ کې ئې واخیست او د خپل ټبر په لوري وخوځېده، خلك پرې راغونډ شول او ورته وئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل: مريمې! دا د څه بد کار کړی؟ اې د هارون خورې! نه خو ستا پلار بد سړی وو او نه دې مور بد لمنه وه!! دې ماشوم ته اشاره وکړه، چې له ده پوښتنه وکړئ!! دوی وويل: څنګه له وړوکي ماشوم سره چې د زانګو دی خبرې وکړو؟ ماشوم ځواب ورکړ: زه د الله تعالى بنده يم، کتاب ئې راکړی، پيغمبر ئې ګرځولی يم. برکت ئې راپه برخه کړی، د ژوند تر پايه ئې په لمانځه او زکات او له خپلې مور سره په ښه سلوك ګمارلی يم، مغرور او بدبخته ئې نه يم ګرځولی، الله زما او ستاسو رب دی، د هغه عبادت وکړئ چې مستقيمه لار همدا ده، دا د عيسی بن مريم حقيقت دی. دا همغه حقيقت دي چې دوی په کې شك کوي، الله تعالى له دې ډېر لوړ دی چې ځان ته زوی غوره کړي، د ده کار داسې دی چې د څه اراده وکړي ورته وايي: وشه، او هغه سملاسي ترسره شي.

ګورئ چې د قرآن او بايبل د ويناوو ترمنځ څومره ژور توپير شته، بايبل د عيسی عليه السلام پيدا ښت د يوه داسې عادي انسان پيدا ښت ته ورته ګڼي چې په کورنۍ، کلي او سيمه کې ئې هيڅ د اهميت په سترګه نه دي ورته کتلي، خاص توپير ئې نه دی ترسترګو شوی، ډېره موده وروسته له نامعلوم مشرق نه، نامعلوم شمېر مجوسان راغلي، دی ئې ليدلی او سجده ئې ورته کړې!! دا نه وايي چې مريمه څوك او د څنګه شخصيت خاونده وه، د عيسی عليه السلام ماشومتوب څنګه پيل شوی، د ده په معجزاتو کې دا نه رااخلي چې په وړکتوب کې او د پيدا ښت په لومړيو ورځو کې ئې هغه سترې خبرې کړې دي چې د يوه پيغمبر د ټول دعوت خلاصه په کې راغلې، د هغه لومړۍ خبره دا وه چې زه د خدای بنده او د هغه پيغمبر يم، آيا د انسان عقل دا خبره مني چې په مشرق کې څوك د يوه (عجيب) زوی له پيدا کېدو خبر شي خو د ده کورنۍ او کلی هغه يو (عجيب) ماشوم ونه مومي؟!! او له نورو سره ئې هيڅ توپير ترسترګو نه شي؟! دا په داسې حال کې چې مسيحيان دا ماشوم د خدای زوی ګڼي او پيدا ښت ئې هم خارق العاده!! خو مسلمانان د قرآن د لارښوونو په رڼا کې سره له دې چې عيسی عليه السلام ته دومره سترې سترې معجزې ثابتوي چې ډېرې ئې د مسيحيانو په مذهبي کتابونو کې نه تر سترګو کېږي، خو عيسی عليه السلام يو انسان او د نورو پيغمبرانو په څېر يو پيغمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼي!!

مصر ته تېښته

دا قصه هم متی له ځانه جوړه کړې او په مرقس کې نه شته، متٰی تر دې عنوان لاندې لیکي چې د خدای فرشته یوسف ته راڅرګنده شوه او ورته وئې ویل: پاځه او ماشوم او مور ئې درسره روان کړه او مصر ته وتښته او تر هغه هلته پاتې شه چې زه خبر درکړم، ځکه هیرودیس پاچا غواړي ماشوم ووژني، یوسف مصر ته ولاړ او د هیرودیس تر مرګه هلته پاتې شو، یوه نبي څو پېړۍ مخکې په دې هکله وړاندوینه کړې وه چې (خپل زوی مې له مصره راوبالو)!! داسې معلومېږي چې د کتاب لیکونکي دا ټوله قصه د دې لپاره جوړه کړې چې د هغه نبي وړاندوینه رښتونې ثابته کړي او عیسی علیه السلام ئې مصداق وګڼي، د همدې لپاره ئې مریمې ته مېړه جوړ کړی، د هغه نوم ئې یوسف ایښی، یوسف ئې د یعقوب زوی ښودلی، عوام چې دا خبرې اوري ژر ئې یقین راځي او مني ئې چې یوسف د یعقوب زوی په مصر کې اوسېدلی!! حقیقت دا دی چې مریمې مېړه نه دی کړی، که د بایبل دا دروغجنه خبره ومنلی شي نو باید ټولې هغه وړاندوینې ئې دروغجنې وګڼو چې وايي: بې مېړه (پېغله) به ماشوم وزېږوي!! له دې دواړو خبرو څو یوازې یوه رښتونې کېدی شي!! همداراز د دغې څو پېړۍ مخکنۍ وړاندوینې الفاظ ښيي چې په تکلف سره د عیسی علیه السلام لپاره جوړه کړی شوې، د وړاندوینې الفاظ داسې دي چې (خدای څو پېړۍ مخکې ویلي چې خپل زوی مې له مصره راوبالو) د دې الفاظو معنی خو دا ده چې دا کار څو پېړۍ مخکې ترسره شوی، د کوم منطق له مخې د دې اطلاق له مصر نه د عیسی علیه السلام په راستنېدو کوي؟!!

د یحیی پیغمبر ظهور

د مرقس انجیل له دغه ځایه پیل شوی، متی دا موضوع او الفاظ ئې له مرقس نه اقتباس کړي او تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... یحیی چې په (تعمید ورکوونکي) مشهور شوی وو، د یهودا په بېدیا کې ئې خپل رسالت پیل کړ... ده به د اوبو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړیو جوړه شوې جامه اغوسته او د څرمنې ملابند به ئې تاړو، خوراك ئې صحرایي شات او ملخان وو، ... خلك به ورته راتلل، د ده موعظو ته به ئې غوږ نیولو، په خپلو ګناهونو به ئې اعتراف کاوو او د ده په لاس به ئې د تعمید غسل په برخه کېدو، ... خلکو ته به ئې ویل: زه هغو خلکو ته چې توبه وکړي په اوبو سره تعمید ورکوم، خو داسې څوك به راشي چې تر ما به ئې مقام ډېر لوړ وي، هومره چې زه به د ده پښو ته دکېیو ایښودو وړتیا هم نه لرم، هغه به تاسو ته په روح القدس او الهي اور سره تعمید درکوي، هغه به پروړه له غنمو بېله کړي او په تلپاتې اور کې به ئې وسوځوي، خو غنم به په ګودام کې غونډ کړي!! ... په دې وخت کې عیسی هم د تعمید لپاره یحیی ته راغی... مرقس دا نه وایي چې یحیی ورته وویل: دا مناسب کار نه دی، زه باید ستا په لاس تعمید شم،خو متی دا خبرې له ځانه اضافه کړې دي، همدا راز متی وایي: کله چې عیسی له اوبو راوتو نو یحیی یوه کوتره ولیده چې له آسمانه راکوزه شوه او د عیسی پر سر کښېنسته او له آسمانه یو غږ واورېدی شو چې (دا زما ګران زوی دی چې ترې راضي یم) خو مرقس وایي چې عیسی په خپله دا کوتره ولیده او دا غږ ئې واورېدو.

په دې اړه څو وضاحتونه ضروري برېښي:

- بایبل د خپلو نورو انبیاوو په څېر یحیی علیه السلام هم داسې معرفي کړی چې د اردن سیند شاوخوا په کومې صحرا کې له خلکو لرې اوسېدو، خو د قرآن د وینا له مخې معلومېږي چې د ده محترم والد زکریا علیه السلام په یوه معبد کې مدرس او استاد وو او د مریمې علیها السلام روزنه او تربیت د ده په لاس ترسره شوې!
- عیسی علیه السلام او یحیی علیه السلام همزولي وو، په یو ځای کې اوسېدل، د قرآن د وینا له مخې ده په عیسی علیه السلام ایمان راوړی، د ده په لاس د عیسی علیه السلام تعمید حقیقت نه لري.
- بایبل څو صفحې وروسته لیکي چې یحیی له زندانه دوه سړي عیسی ته ولېږل چې ترې وپوښتي: آیا په رښتیا ته همغه موعود مسیح یې؟ پوښتنه دا ده چې ته خو دلته ادعا کوې چې یحیی دی وپېژندو، نه ئې غوښتل دی تعمید کړي، یوه کوتره ئې هم ولیده چې له آسمانه راکوزه شوه، د عیسی پر سر کښېنسته، آسماني غږ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم واورېدو چې دا زما همغه ګران زوی دی، نو بیا ئې له زندانه دوه سړي د څه لپاره ورلېږل؟! متأسفانه سره له دې چې بايبل له داسې تناقضاتو ډك دی خو مسيحيان ئې د سپېڅلي كتاب په توګه مني!!

- د بايبل دا الفاظ ډېر كچه او بې معنا دي چې عيسى عليه السلام به په روح القدس او اور خلكو ته تعميد وركوي!!
- بايبل دا ټوله جعلي قصه د دې لپاره جوړه كړه چې يوه بې بنسټه وړاندوينه رښتونې او د عيسى عليه السلام په اړه ثابته كړي، وړاندوينه دا ده: اشعيا نبي څو سوه كاله مخكې ويلي وو: له بېديا يو غږ اورم چې وايي: د خداى لپاره لار پرانېزئ او لار ورته آواره كړئ.

د عيسى آزمېښت

دا عنوان متى علاوه كړی، په مرقس كې نه شته، مرقس په مختصره توګه ليكي چې د خداى روح عيسى بيديا ته بوت، څلوېښت ورځې هلته پاتې شو، شيطان وسوسه كولو خو فرشتو د ده ساتنه كوله، خو متى ښه ډېرې خرافي خبرې پرې علاوه كړې او تر دې سرليك لاندې ليكي: د خداى روح عيسى صحرا ته بوت، چې شيطان ئې وسوسه كړي او وئې آزمويي، عيسى څلوېښت شپې ورځې روژه ونيوله، په پاى كې ډېر وږی شو، شيطان ورته راغى، وسوسه ئې كړ او ورته وئې ويل: كه ته په رښتيا د خداى زوى يې نو دا ډبرې په ډوډۍ بدلې كړه! خو عيسى ورته وويل: نه زه داسې نه كوم، ځكه آسماني كتاب ويلي: انسان يوازې په ډوډۍ ژوندى نه پاتې كېږي، بلكې په هرې هغې كلمې چې د خداى له خولې وځي!!

د بايبل له ليكونكي څو پوښتنې لرو:

- ته خو عيسى عليه السلام د خداى زوى ګڼې، آيا د خداى زوی وږی كېږي؟ عقل خو وايي: هر زوى پلار ته ورته وي، كه خداى زوى درلودی نو نه به كله ډوډۍ ته اړ كېدو او نه اوبو ته!! او كه عيسى عليه السلام يو انسان وو نو ولې ئې څلوېښت ورځې روژه نيوله؟ الله تعالى خو انسان له خپل وس او طاقت نه په اوچت كار نه مكلف كوي، په هيڅ الهي شريعت كې د څلوېښتو شپو ورځو مسلسل روژه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته، د بایبل په هیڅ کتاب کې هم داسې روږه نه ده راغلې، دا خو نه د ثواب کار دی او نه د معنوي ارتقاء لپاره ضروري او مفید کار!!

- شیطان ولې هغه ته وویل: که ته په رښتیا د خدای زوی یې؟!! آیا ستا شیطان له دې خبر نه وو چې عیسی علیه السلام په خارق العاده توګه او د خدای له کلمې جوړ شوی؟ تا خو تر دې د مخه او د ایوب علیه السلام په قصې کې شیطان داسې معرفي کړی وو چې له فرښتو سره یو ځای د خدای دربار ته حاضرېدو، د ټولې نړۍ د ټولو خلکو له حالاتو نه په بشپړه توګه خبر وو، د ایوب په اړه ئې د خدای پوښتنې ته فوراً ځواب ووایو!! دلته ولې له دې نه دی خبر چې مسیح د خدای زوی دی؟ ولې ثبوت غواړي؟ او هغه هم داسې ثبوت: که دا ډبرې دې په ډوډیو بدلې کړې نو په رښتیا چې د خدای زوی یې؟!! که د یوه پیغمبر معجزه د خدای د زوی والي ننبه وي نو بیا خو به د خدای د زامنو شمېر ډېر زیات وي، آیا د موسی او هارون علیهما السلام هغه معجزې چې بایبل ئې ادعا کړې د عیسی علیه السلام تر معجزو ډېرې حیرانوونکې نه وې؟!!
- آیا د عیسی په دې ځواب کې تا ته څه معقولیت په نظر درځي؟ انسان یوازې په ډوډۍ نه مړېږي یعني څه؟ الله تعالی خو انسان داسې پیدا کړی چې په ډوډۍ مړېږي، دلته خو د لوږې خبره مطرح ده، ته په خپله وایې چې څلوېښت شپې ورځې ئې څه نه وو خوړلي، دلته خو د روحي تغذیې خبره مطرح نه ده، نو عیسی علیه السلام به ولې داسې بې ربطه ځواب ورکوي؟ په دې کې شك نه شته چې د الله تعالی کلام د انسان د روحي تسکین لپاره داسې دی لکه د ده د وجود لپاره غذا، خو دلته دا ځواب له پوښتنې سره هیڅ ارتباط نه لري، هیڅ معقول انسان داسې ځواب نه ورکوي!!

د شیطان بله آزموینه داسې ګڼي: بیا شیطان اورشلیم ته ورسولو او د خدای د کور پر بام ئې ودراوو او ورته وئې ویل: که د خدای زوی یې نو له دې ځایه ځان لاندې وغورځوه، ځکه آسماني کتاب وایي: خدای به خپلې فرښتې درولېږي او دی به له خطره وساتي... هغوی به پرې نه ږدي چې ستا پښه په تیږې ولګېږي!! عیسی ځواب ورکړ: هو؛ خو همدا کتاب وایي: خدای هسې بې سببه مه آزمویه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته هم څو پوښتنې لرو:

- آيا د خدای زوی دومره کمزوری دی چې شيطان ئې اورشليم ته له ځان سره په زور بيايي؟
- په الهي شريعت کې خو د داسې شيطاني وسوسې ځواب دا نه دی، ځواب ئې دا دی چې الله تعالی دا کار حرام کړی، په اور کې ځان اچول، زهر خوړل، له لوړې ځان لاندې غورځول او هر هغه کار چې د انسان ژوند او بدن ته تاوان رسوي په الهي کتابونو کې حرام شوی.

بيا ليکي: شيطان د يوه جګ غره سر ته ورساوو، د ټولې نړۍ ملکونه او د هغوی شأن او شوکت ئې وروښود او ورته وئې ويل: که ما ته سجده وکړې نو دا ټول تا ته درکوم!! عيسی ورته وويل: لرې شه اې شيطانه! مقدس کتاب وايي: يوازې د خدای عبادت او اطاعت وکړه!

دلته هم څو پوښتنې راولاړېږي:

- آيا شيطان د خدای زوی ته داسې خبره کولی شي چې د نړۍ ټول ملکونه زما دي که ما ته سجده وکړې نو ټول تا ته درکوم؟ آيا د خدای زوی نه پوهېږي چې ځمکه او آسمان د ده د پلار دي او دی ورسره شريك دی او شيطان په دې کې هيڅ برخه نه لري، نه ئې چا ته ورکولی شي او نه ئې ترې اخيستلی شي؟
- تاسو ولې د سپيڅلي کتاب دا پرېکنده او صريح خبره له پامه غورځولې او له الله تعالی پرته د بل عبادت او اطاعت کوئ؟ د دې خبرې معنی خو دا ده چې په ځمکې او آسمان کې به له الله تعالی پرته نه بل چا ته د عبادت سر ټيټوئ او نه د دعا لاس اوږدوئ، تاسو ولې عيسی او روح القدس له خدای سره په عبادت کې شريك کړي؟!

د غونډۍ د سر موعظه

مرقس په دې اړه يوازې دومره ليکي چې عيسی يوې غونډۍ ته وخوت او خپل دولس شاګردان ئې هلته وروغوښتل، د موعظې په ارتباط هيڅ نه وايي خو متی تر دې سرليك لاندې يو تفصيلي موعظه رااخلي، که څه هم په دې موعظې کې څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکلې خبرې عیسی علیه السلام ته منسوبوي چې د اصلي انجیل ننبې په کې ترسترګو کېږي، خو معلومېږي چې دا هم له ځانه لیکل شوې، لیکي:

- هغه څوك بختور دی چې ځان خدای ته اړ او محتاج ګڼي...
- د هغه چا په حال خوشحالي په کار ده چې کبر نه کوي، ځکه دوی به د ټول جهان خاوندان شي.
- د عدالت وږو او تږو ته زېری دی چې ماړه به شي.
- خوښې ده هغو لره چې مهربان او عفو کوونکي دي، ځکه مهرباني او عفو به ئې په برخه شي.
- پاك زړو ته زېری دی چې له خدای سره به مخامخ شي.
- خوښې ده هغو لره چې د نورو تر منځ روغه جوړه کوي...ځکه دوی به د خدای زامن ونومولی شي.
- هغه دې خوښ وي چې د نېك عملی په وجه ځورول کېږي، ځکه د آسمان برکتونه به ئې په برخه شي.
- که زما لپاره خلك تاسو ته بد رد ووايي، ومو ځوروي، تورن مو کړي، خوښ اوسئ ځکه په آسمان کې لويه بدله درته انتظار کوي، پوه شئ چې له مخکنیو پیغمبرانو سره هم دې ته ورته معامله شوې.
- تاسو د نړۍ مالګه یئ، چې هغې ته خوند ورکوئ، خو که تاسو هم خپل خوند له لاسه ورکړئ نو د بې کاره او بې خونده مالګې په توګه به مو لرې غورځوي او تر پښو به مو لاندې کوئ.
- تاسو د نړۍ لپاره د نور په څېر یئ،... نو خپل نور له نورو مه پټوئ، پرېږدئ چې په نورو وځلېږي او ستاسو ښکو کارونو ته په پام سره ستاسو آسماني پلار ولمانځي.

په دې ښکلو خبرو کې څو د اعتراض وړ موارد ګورو:

- الله تعالی د آسماني پلار په نامه یاد شوی، که څه هم دا نوم له الله تعالی سره نه ښايي او مونږ په قرآن کې د الله تعالی لپاره داسې نوم او دې ته ورته نوم نه مومو، خو که احیاناً دا نوم د مجاز په توګه کارول شوی وي، نو مسیحیان ولې دا د عیسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام په اړه په حقیقي معنی نیسي او د ده خاص پلار ئې ګڼي؟

- دلته د مصلحینو لپاره د خدای د زامنو نوم غوره شوی، که څه هم د الله تعالی بندګانو ته د خدای د زامنو نوم ورکول نامناسب کار دی او اشتباهات راولاړوي او مونږ په قرآن کې داسې نوم نه مومو، خو که احیاناً دا نوم د مجاز په توګه راغلی وي نو مسیحیان ولې یوازې د عیسی علیه السلام په اړه دا په حقیقي معنی نیسي او دی د خدای حقیقي زوی ګڼي او نور ترې مستثنی کوي؟!

د تورات احکام

بایبل تر دې سرلیك لاندې څو خبرې عیسی علیه السلام ته منسوبوي: ګمان مه کوئ چې زه د موسی د تورات او نورو انبیاوو د کتابونو منسوخولو ته راغلی یم، زه راغلی یم چې بشپړ او عملي ئې کړم، ... که تاسو د یهودانو تر علماوو او پېشوایانو غوره نه شئ د خدای ملکوت (جنت) ته به داخل نه شئ، ویل شوي: که څوك قتل وکړي باید ووژل شي، خو زه وایم: که ته پر خپل ورور غصه شې ... باید محاکمه شې او که خپل ورور ته ابله او کم عقله ووایې باید تا محکمې ته بوځو او که خپل دوست ته ښکنځلې وکړې سزا دې د جهنم اور ده، که د خدای لپاره دې نذر او قرباني وړاندې کوله او درپه یاد شو چې څوك دې ځورولی، نو قرباني په خپل ځای پرېږده او ولاړ شه لومړی خپل هغه دوست راضي کړه چې تا ځورولی، تر محاکمې مخکې خپل پور ادا کړه، ویل شوي چې زنا مه کوه، خو زه درته وایم: که یوې ښځې ته د شهوت په نظر وګورې نو په زړه کې دې زنا ورسره کړې، نو که هغه سترګه چې درباندې ګرانه ده، ستا د ګناه باعث کېږي ښه ده چې وئې باسې او لرې ئې وغورځوې، تر دې چې په دوزخ کې پرېوځې دا غوره ده چې یو غړی دې ناقص وي، ... ویل شوي: که څوك غواړي له خپلې مېرمنې خلاص شي نو کافي ده چې طلاق پاڼه ولیکي او هغې ته ئې ورکړي، خو زه تاسو ته وایم: که څوك خپله مېرمن پرته له دې چې کوم خیانت ئې ترې لیدلی وي طلاق کړي او هغه ښځه بل مېړه وکړي، دا سړی مقصر او ګناهګار دی، ځکه د دې باعث شوی چې دا ښځه زنا وکړي او هغه بل سړی چې له دې سره ازدواج کوي هم زناکار دی!! ویل شوي چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

درواغو لوړه مه کوه او که د خدای په نوم لوړه کوې وفا پرې وکړه، خو زه وایم: هیڅکله لوړه مه کوه، مه په آسمان چې تخت ئې دی، مه په ځمکه چې د پښو ځای ئې دی، مه په اورشلیم چې د هغه ستر پاچا ښار دی.. مه په خپل سر، ځکه نه شې کولی یو وېښته ئې تور یا سپین کړې... یوازې ووایه: (هو) یا (نه)، ویل شوي: که چا د بل سترګه ورړنده کړه سترګه به ئې ورړند ېږي،او که چا د بل غاښ مات کړ غاښ به ئې ماتېږي، خو زه وایم: که چا تیری درباندې وکړ مقابله ئې مه کوه، حتی که په ښي مخ ئې څپېړه درکړه کیڼ مخ هم ورواړوه، که چا غوښتل د دې لپاره دې محکمې ته بوځې چې کمیس دې درنه واخلي خپله عبا هم ورکړه، که یو رومي عسکر درته ووايي چې دا بار تر یوه میله یوسه ته ئې تر دوه میله ورسره یوسه، ... تاسو اورېدلي چې له دوستانو سره دوست اوسه او له دښمنانو سره دښمن، خو زه درته وایم: له خپلو دښمنانو سره مینه وکړئ ، که چا پرتاسو لعنت وایو تاسو د برکت دعا ورته وکړئ... که چا وځورولئ د خیر دعا ورته وکړئ، که دا کار وکړئ نو د آسماني پلار رښتوني زامن به وئ، ځکه هغه په نېکانو او بدانو لمر راخېژوي او په دواړو باران وروي...

په دې ویناوو کې چې د یوې موعظې حیثیت لري نه د یوه قانون، هم ښې خبرې تر سترګو کېږي او هم کمزورې او د حقیقت او عدالت خلاف خبرې، لاندې خبرې ئې له الهي لارښوونو سره اړخ نه لګوي:

- طلاق حرام او له مطلقه ښځې سره نکاح زنا ګڼل شوې، دا دواړه خبرې نه له الهي لارښوونو سره اړخ لګوي او نه له عدل او عقل سره، ازدواج د نارینه او ښځې تر منځ د ګډ ژوند او د یوې کورنۍ د جوړولو لپاره د دوی ترمنځ ګډ توافق او تعهد دی، تر هغه ئې په دوام ټینګار ضروري دی چې د دواړو تر منځ مینه، اعتماد، اخلاص او پېرزوینه وي، کله چې کرکه، بې اعتمادي او ناخوالي رامنځته کېږي او په صبر او زغم سره هم لانجه نه شي حل کېدی نو طلاق ئې یوازنۍ چاره ده، طلاق ته د حرام په سترګه کتل او له مطلقه ښځې سره ازدواج زنا ګڼل هیڅ معقوله توجیه نه لري. داسې معلومېږي چې دلته د عیسی علیه السلام په قول کې عمداً یا سهواً تحریف شوی، اصلي الفاظ ښایي دا وو چې: که څوك بې موجبه خپله مېرمن طلاق

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي او دا طلاق د دې باعث شي چې هغه ښځه زنا ته مخه کړي، نو دا سړی مقصر او ګناهګار دی، ځکه د دې باعث شوی چې دا ښځه زنا وکړي!!

- ظلم ته تسلیمېدل او تېري ته غاړه اېښودل، نه یوازې له الهي لارښوونو سره سمون نه خوري، بلکې له هغو فطري غوښتنو سره هم اړخ نه لګوي چې الله تعالی د ټولو ژوو په خټه کې اېښي، له ځان نه دفاع او د تېري مقابله کول یو فطري او د ژوند د بقا لپاره یو ضروري عنصر دی، الله تعالی هیڅله انسان په داسې کار نه ګماري چې د ده د جبلت او فطرت خلاف وي، له دې نه علاوه هغه څوك چې ظلم ته غاړه ږدي او ظالم ته سر ټیټوي، نه یوازې په خپل ځان ظلم کوي او ظالم ته جسارت ورکوي، بلکې په نورو هم ظلم کوي، ده ظالم ته دا جرأت ورکړ چې په نورو هم تېری وکړي.
- آیا ستا عقل دا خبره مني چې د عیسی علیه السلام په څېر یو عظیم لارښود ، مرشد ، مصلح او د شرك، ظلم او بې عدالتۍ په ضد لېږل شوي ستر پیغمبر به خلکو ته ویلي وي چې د رومي بې رحمو عسکرو په وړاندې داسې منقاد او مطیع اوسئ چې که درته وئې ویل: دا بار تر یوه میله یوسه ته ئې تر دوه میله ورسره یوسه!! دا خبره خو له سرکاري مفتیانو او د ظالمانو په خدمت کې بوخت دین پلورونکو ملایانو سره ښایي نه له پیغمبرانو علیهم السلام سره!! راشئ وګورئ چې زمونږ ګران پیغمبر علیه السلام په دې هکله څه فرمایي:

عن أبي هريرة قال: جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله أرأيت إن جاء رجل يريد أخذ مالي؟ قال فلا تعطه مالك، قال أرأيت إن قاتلني؟ قال قاتله، قال أرأيت إن قتلني؟ قال فأنت شهيد ، قال أرأيت إن قتلته؟ قال هو في النار.

یو سړی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی او وئې ویل: یا رسول الله! د هغه چا په هکله څه مشوره راکوې چې راشي او زما مال رانه اخلي؟ وئې فرمایل: خپل مال مه ورکوه، وئې ویل: که جګړه ئې راسره کوله؟ وئې فرمایل: ورسره وجنګېږه، وئې ویل: که ئې ووژلم؟ وئې فرمایل: نو ته به شهید وې، وئې ویل: که مې هغه ووژلو؟ وئې فرمایل: هغه به په اور کې وي.

زمونږ ایمان او عقل خو دا خبره نه مني چې زمونږ د پیغمبر علیه السلام د ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسی علیه السلام خبره به دې ته ورته نه وه او له دې پرته به بل څه وه.

- دلته له دښمنانو سره دوستي او مینه کول په داسې عامه صیغه ذکر شوي چې لازم دقت نه دې په کې مراعات شوی، ټول دښمنان یو شانته نه دي، له ټولو سره ورته معامله نه شي کېدی، ځینې دښمنان داسې دي چې له هغوی سره دوستي کول له الله تعالی سره د دښمني کولو په معنی ده، د خدای او د هغه د دین له دښمنانو سره دوستي کول د ایمان منافي او د الله تعالی د غضب وړ کار دی، د منافق، مفسد او فاسق احترام کول او له هغوی سره دوستي پالل هغه کار دی چې هیڅ پیغمبر او هیڅ الهي کتاب ئې سپارښتنه نه کوي!!

له دې وروسته بایبل د عیسی علیه السلام ځینې توصیې رااخلي، لکه دا چې تظاهر او ریاکاري مه کوئ، د تظاهر اجر همغه دی چې له خلکو ئې د ستاینې په توګه ترلاسه کوئ، که له کوم فقیر سره مرسته کوئ په پټه ئې وکړئ، داسې لکه په ښي لاس چې څه ورکوئ او کیڼ لاس ترې خبر نه شي، د ریاکارانو په څېر د خلکو په مخ کې دعا او عبادت مه کوئ، له زړه نه دعا وکړئ نه دا چې الفاظ په ژبه تکراروئ، کله چې روژه نیسئ نو د هغو خلکو په څېر مه کېږئ چې ځان وچې شونډې او کمزوری ښیي چې خلك ګمان وکړي روژه ئې نیولې، دا خلك خپل اجر له لیدونکو ترلاسه کوي، ثروت په دنیا کې مه ذخیره کوه ځکه ښایي وروست شي، یا زنګ ئې ووهي یا ئې غل درنه غلا کړي، په آسمان کې ئې درته ذخیره کړه، سترګې له طمعې او ګناه خوندي وساته، په یوه وخت د دوو اربابانو خدمت نه شي کېدی، یا به د خدای بندګي کوئ یا د پیسو، د خوراك او پوښاك ډېره اندېښنه مه کوئ، خدای ئې ذمه وار دی، په بل اعتراضونه پرېږدئ ځان اصلاح کړئ، ... خدای ته د رسېدو لاره نرۍ ده، خو جهنم ته د ننوتو لار پراخه ده، له دروغجنو انبیاوو ځان وساتئ، د مېږې په جامه کې درته راځي خو په باطن کې شیرونکي لېوان وي، دوی له خپلو عملونو پېژندی شي، داسې لکه ونه چې له خپلې مېوې پېژندی شئ، دا هغه خبرې دي چې په قرآن او حدیث کې تر دې په ډېرو ښکلو او اغېزناکو الفاظو او په ډېر تفصیل سره راغلي.

ورپسې د عیسی علیه السلام د ډېرو معجزو یادونه کوي، خو داسې لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څوك ورته راغلی، خپل حاجت ئې وړاندې کړې او ده ترسره کړې، ړوند، پېس، جذامي، ګونګ، فلج، لېوني... د ده په لاس روغ شوي او بيا د متّی د ايمان راوړو ذکر په دې الفاظو کوي: يو ګناهګار د عيسی شاګرد شي... عيسی د خپل سفر په دوران کې له يوه باج راغونډوونکي سره مخامخ شو، نوم ئې متّی وو... عيسی ورته وويل: راشه زما اطاعت وکړه! هغه فوراً پاڅېدو او له ده سره روان شو!! له دې الفاظو په صراحت سره معلومېږي چې دا انجيل متّی نه دی ليکلی!! ډېره عجيبه ده چې بايبل دا کتاب متّی ته منسوبوي او هغه ئې ليکونکی ګڼي!!

د همدې متّی په ارتباط ليکي: يوه ورځ عيسی او شاګردان ئې د متّی کره مېلمانه وو، ځينې باج غونډوونکي او بدنام خلك هم په دسترخان ورسره ناست وو، ځينو روحانيونو اعتراض وکړ او د ده شاګردانو ته ئې وويل: ستاسو استاد ولې له داسې خلکو سره ناسته پاسته کوي؟! عيسی ورته وويل: د دې لپاره چې روغ سړي طبيب ته ضرورت نه لري، بيا ئې وويل: ولاړ شئ او د آسماني کتاب د دې آيت په اړه لږ فکر وکړئ چې فرمايي: زه له تاسو هديه او قرباني نه غواړم، ترحم او زړه سوی غواړم.

خو د مرقس انجيل ليکي چې دا ګناهګار متّی نه بلکه لاوي د حلفي زوی وو او د مېلمستيا قصه هم د ده په کور پورې مربوطوي!! نه پوهېږو چې بايبل به دې صريح تناقض ته څه توجيه لري؟!!

دا هم بايد واضح کړو چې بايبل له معجزو نه ملنډې او ټوکې ټکالې جوړې کړې، بايبل نه يوازې د عيسی عليه السلام په هکله وايي چې هر کس او ناکس ته ئې معجزې ښودلې، بلکې ادعا کوي چې خپلو دوولسو شاګردانو ته ئې په مېراث پرېښودې، هغوی هم کولی شول همدا معجزې ترسره کړي، حتی هغه شاګرد ئې هم په دې ډلې کې ګڼي چې نوم ئې اسخريوطي وو، منافق شو او دی ئې دښمن ته په لاس ورکړ!! دا نه يوازې بې بنسټه ادعا ده بلکې د معجزې د حکمت او فلسفې خلاف خبره ده، معجزه د دې لپاره وي چې يو پيغمبر هغه معاندين او مخالفين قانع کړي چې د ده رسالت نه مني، دلايل غواړي، په عقلي دلايلو نه قانع کېږي او خارق العاده کارونه ترې غواړي، دا کار بايد د ډېرو کسانو په وړاندې تر سره شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

همغسې لکه د موسی علیه السلام او جادوګرانو مقابله چې د عید د ورځې په یوې لویې غونډې کې وشوه او هلته د ده عصا د جادوګرانو جادو مات کړ، همغسې لکه ابراهیم علیه السلام چې د ټولو خلکو په وړاندې له اور نه روغ رمټ ووتو!! بایبل په خپله د عیسی علیه السلام له قوله لیکي: د یهودو علماوو له عیسی نه معجزه وغوښته، هغه ورته وویل: یوازې بدکار او بې ایمانه خلك معجزې غواړي!! تاسو ته به د یونس له معجزې پرته بله معجزه درونه ښودی شي!! بایبل ادعا کوي چې عیسی په خپلې سیمې کې د دې لپاره خلکو ته معجزې نه دي ترسره کړې چې هغوی بې ایمانه وو، یعني دا چې معجزې به مؤمنانو ته ښودل کېږي نه بې ایمانو ته!! او دا د معجزو د حکمت او هدف خلاف خبره ده، معجزه باید د هغو خلکو په وړاندې ترسره شي چې ایمان ته رابلل کېږي، نه هغو ته چې ایمان ئې راوړی!! معجزه یعني هغه کار چې معارض او مخالف پرې پړ او عاجز کړی شي.

بایبل د معجزو په لړ کې دا هم وایي چې عیسی علیه السلام له څو بیمارانو هغه پلیته روح وایسته چې دوی ئې ناروغ کړي وو او حتی لیکي چې یو ځل ئې له څو لېونیانو پلیته روح وایسته او په خوګانو ئې کښېښوله، بیماران جوړ شول او خوګان لیوني شول او په دریاب کې ئې ځان وغورځاوو!! دا ټولې خبرې خرافي او بېهوده خبرې دي، نه پلیته روح شته، نه د انسان ناروغي د کومې پلیتې روح د کښېنستو په سبب راپیدا کېږي او نه دا روح له یوه نه بل ته انتقالېږي، دا د هغو ټګمارانو خبرې دي چې د مذهب په نامه خلك غولوي، کم عقلو خلکو ته وایي: ستا د بیمارۍ وجه هغه پلیته روح ده چې پر تا ناسته ده، مونږ کولی شو دا روح درنه وشړو خو د شکرانې په بدل کې!! خو شکرانه ئې د ډاکټر تر پیس او د دوا تر قیمت ډېره زیاته!! او چې روغ نه شي نو ورته وایي: مخکنۍ پلیته روح مې درنه لرې کړه خو اوس یوه بله درباندې ناسته ده چې تر مخکنۍ اووه برابره زوروره ده!! همداسې لکه د بایبل دغه وینا چې عیسی علیه السلام ته ئې منسوبوي: دا بد کار قوم هغه چا ته ورته دی چې په پلیتې روح (پېرې) اخته شوی وي، کله چې دا پلیته روح ترې ووځي نو یوې بېدیا ته ولاړه شي چې کوم آرام ځای ومومي، خو داسې ځای پیدا نه کړي او بېرته همغه سړي ته راستنه شي او د ده زړه پاك او تش ومومي، نو اووه تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان لازياتې پليتې ارواح له ځان سره ملګرې کړي او د دې شخص وجود ته ننوځي او په دې سره د هغه سړي وضعيت تر مخکې لازيات خراب کړي!!

بايبل د دغو معجزو په وړاندې د يهودي روحانيونو غبرګون داسې ګڼي: روحانيونو وويل: عيسی په دې خاطر کولی شي پليته روح د خلکو له وجوده وباسي چې د پليتو ارواحو رئيس يعني شيطان د ده په وجود کې دی!!

د روژې په اړه پوښتنه

تر دې عنوان لاندې لولو: يوه ورځ د يحيی شاګردان عيسی ته راغلل او ترې وئې پوښتل: ولې ستا شاګردان د فريسيانو په څېر روژه نه نيسي؟ عيسی ځواب ورکړ: آيا مېلمانه تر هغه پورې چې زوم ورسره وي کولی شي وير وکړي او روژه ونيسي؟ (د واده د مراسمو او د زوم په شتنه والي کې خلك وير نه کوي او روژه نه نيسي)، خو يوه ورځ به راشي چې زه له خپلو دوستانو ولاړ شم، د روژو نيولو وخت دغه دی!!

دا هم ډېره خوشې او بېهوده خبره ده، روژه د وير او ماتم نښه نه ده او د دوستانو د بېلېدو په غم او وير کې نه نيول کېږي، په ټولو الهي اديانو کې فرض شوې، له عيسی عليه السلام نه مخکې ټولو پيغمبرانو عليهم السلام نيولې، په هغه تورات کې هم فرض وه چې عيسی عليه السلام پرې ايمان درلود او د هغه اطاعت ئې کاوو، عيسی عليه السلام به څنګه داسې غلطه خبره کوي، په خپل شتنه والي کې به شاګردان له روژې معاف ګڼي او وايي به: خو يوه ورځ به راشي چې زه له خپلو دوستانو ولاړ شم، د روژو نيولو وخت دغه دی!!

دوولس شاګردان

دلته ليکي: عيسی خپل دوولس شاګردان راوغوښتل، ټولو ته ئې دا قدرت ورکړ چې پليتې ارواح وباسي او هر ډول بيمارانو ته شفا ورکړي، د شاګردانو نومونه اخلي او په پای کې د يهودا اسخريوطي نوم يادوي او ليکي: هغه څوك چې په پای کې ئې له عيسی سره خيانت وکړ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې خبرې معنی خو دا ده چې عیسی علیه السلام په غیب نه پوهېدو، د خدای زوی نه وو، تر آخره ئې خپل خائن شاګرد ونه پېژندو، همدغه خائن او منافق شاګرد ته ئې هم خپل کرامات لېږدولي وو!! آیا په دې خبرو له اعتراف سره سره عیسی علیه السلام خدای یا د خدای زوی ګڼل ډېره د حیرت خبره نه ده؟! له دې نه خو په وضاحت سره معلومېږي چې د کراماتو د انتقال ادعا دروغجنه او بې بنسټه ده، خائن او منافق به څنګه د کرامت خاوند کېږي؟!!

ورپسې لیکي: عیسی دوی د دعوت لپاره ولېږل او ورته وئې ویل: سامرانیانو او غیریهودانو ته مه ورځئ، یوازې اسرائیلیانو ته ورشئ چې د خدای ورکې شوې مېږې دي!! ... بیمارانو ته شفا ورکړئ، مړي راژوندي کړي، ... پلیتې ارواحې له خلکو وباسئ!! دا کار وړیا وکړئ... د تلو په وخت کې مه پیسې درسره اخلئ، مه اضافي جامې او مه توښه، ځکه هغه خلک چې تاسو ئې مرستې ته ورځئ ستاسو خوراك او پوښاك به درته تیار کړي!!

دلته څو اعتراضات لرو:

- د دې خبرې معنی دا ده چې عیسی علیه السلام یوازې د اسرائیلیانو پیغمبر دی او د نړۍ له نورو قومونو سره هیڅ کار نه لري!! دا خبره نه یوازې له یوه پیغمبر او مصلح سره نه ښایي بلکې د انساني ورورولۍ خلاف خبره ده، کېدی شي د یوه پیغمبر مأموریت تر یوه قوم پورې محدود وي او د نورو قومونو لپاره نور بندوبست شوی وي، خو خپلو شاګردانو او دعاتو ته دا ویل چې غیر یهودانو ته مه ورځئ د عیسی علیه السلام له شأن نه لرې خبره ده!! او که له بایبل سره دا خبره ومنو نو تاسو ولې اوس په نورو قومونو کې د مسیحیت د خورولو هڅه کوئ؟ ولې مسیحیت ته د جهاني مذهب بڼه ورکوئ؟ ولې د خپل پیغمبر له وینا سرغړاوی کوئ؟
- له یوې خوا وایي چې دا کار وړیا وکړئ، یعني له خلکو هیڅ معاوضه مه اخلئ... خو له بلې خوا وایي: د تلو په وخت کې مه پیسې درسره اخلئ، مه اضافي جامې او مه توښه، ځکه هغه خلک چې تاسو ئې مرستې ته ورځئ ستاسو خوراك او پوښاك به درته تیار کړي!! آیا دا خوراك او جامې بدله او معاوضه نه ده؟ آیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټګمارو مذهبي مشرانو له خلکو نه تر دې زيات غوښتل؟

• زمونږ قرآن خو د بايبل د دې وينا خلاف لارښوونه کوي چې حج ته د تلو په دوران کې حتماً توښه درسره واخلئ او دا د دې لپاره چې د نورو د اوږو پېټی نه شئ او بل ته لاس اوږد نه کړئ!! او مونږ ته خو قرآن وايي: هغه څوك د لارښود په توګه غوره کړئ او متابعت ئې وکړئ چې له الله تعالی پرته له بل چا هيڅ اجر او معاوضه نه غواړي.

خپلو شاګردانو ته د لارښوونو په ضمن کې عيسی عليه السلام ته يوه ډېره عجيبه وينا منسوبوي او ليکي: ګمان مه کوئ چې زه راغلی يم ترڅو صلح او امنيت راولم، نه، زه راغلی يم چې توره راوړم، زه راغلی يم چې زوی له پلاره، لور له موره، نږور له خواښې بېل کړم، داسې چې د هر چا دښمنان به د ده خپله کورنۍ وي، که مور او پلار مو تر ما زيات درباندې ګران وي زما د ملګرتيا وړ نه يئ او که خپل زوی او لور تر ما غوره وګڼئ د دې وړ نه يئ!! او که خپل صليب درسره وانه خلئ او په ما پسې رانه شئ، د دې وړ نه يئ!!

دلته څو پوښتنې لرو:

• له دې نه خو معلومېږي چې عيسی عليه السلام د تورې پيغمبر دی نه د صلحې او امنيت، تاسو څنګه پر اسلام اعتراض کوئ او هغه د تورې دين ګڼئ؟!!

• دا وينا او هغه مخکنۍ وينا چې وايي: که چا تيری درباندې وکړ مقابله ئې مه کوه، حتی که په ښي مخ ئې څپېړه درکړه کيڼ مخ هم ورواړوه، که چا غوښتل د دې لپاره دې محکمې ته بوځي چې کميس دې درنه واخلي خپله عبا هم ورکړه، که يو رومي عسکر درته ووايي چې دا بار تر يوه ميله يوسه ته ئې تر دوه ميله ورسره يوسه... دا څنګه سره تلفيق کوې؟!! کومه يوه ئې د عيسی عليه السلام وينا ده؟!

حقيقت دا دی چې عيسی عليه السلام خلکو ته هيڅکله نه دي ويلي چې ظلم ته غاړه کېږدئ، امنيت خوښي اوسئ او له حاکم نظام نه او په ټولنې مسلط دود دستور نه د بغاوت هڅه مه کوئ، بلکې هغوی ته ئې ويلي: قربانۍ ته تيار شئ، خپل صليب درسره راواخلئ، په صليب باندې ځړېدو ته چمتو شئ، د مور، پلار او نږدې دوستانو د شديد مخالفت انتظار وکړئ، بايد داسې فکر وکړئ چې تر ټولو سخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمنان به مو د خپلې کورنۍ غړي وي!! دوی به ستاسو مخالفت او ممانعت ته ملا تړي، يوازې دغه وينا له عيسی عليه السلام او هر پيغمبر او داعي سره ښايي.

د يحيی پوښتنه

دلته هم د مرقس او متی تر منځ اختلاف شته، مرقس دا خبره نه کوي چې يحيی له زندانه څوك عيسی ته لېږلی خو متی تر دې سر ليك لاندې څو متناقضې خبرې لري: کله چې يحيی پيغمبر په زندان کې د عيسی له معجزو خبر شو دوه شاګردان ئې ورولېږل چې ترې پوښتنه وکړي: آيا ته همغه موعود مسيح يې، که نه او د هغه د راتلو انتظار بايد وکړو؟ هغه ځواب ورکړ:.... زما معجزې ورته بيان کړئ او په پای کې ورته ووايئ: بختور دی هغه څوك چې زما په اړه شك ونه کړي!

بيا عيسی د يحيی په هکله خلکو ته وويل: يحيی تر يوه پيغمبر هم لوړ دی، تر ده په نړۍ کې ستر شخص نه دی پيدا شوی، که رښتيا خبره منئ نو يحيی همغه الياس پيغمبر دی چې آسماني کتاب ئې د راتلو زېری ورکوي!! خپل غوږونه خلاص کړئ او په غور سره واورئ چې څه درته وايم!!

- يحيی عليه السلام ته منسوب دا خبره هم د بايبل له مخکنيو خبرو سره تعارض لري او هم ئې قرآن ترديدوي، بايبل مخکې ليکلي وو چې يحيی عيسی ته د تعميد ورکولو په جريان کې دی وپېژندو، د ده په هکله ئې آسماني غږ واورېدو چې ويل ئې: دا زما هغه زوی دی چې ترې راضي يم او قرآن وايي چې يحيی عليه السلام له لومړۍ ورځې د عيسی عليه السلام مصدق او موئيد وو.
- دوهمه خبره ئې چې وايي يحيی همغه الياس دی چې سپېڅلي کتاب ئې وړاندوينه کړې، هم له بايبل سره تعارض لري او هم له قرآن سره، بايبل الياس عليه السلام هغه نبي ګڼي چې تر عيسی عليه السلام څو پېړۍ مخکې تېر شوی او قرآن ئې هم بېل پيغمبر بولي.

د يهودانو علماء د معجزې غوښتنه کوي

بايبل تر دې سرليك لاندې يوه بله بې بنسټه ادعا کوي او ليکي: د يهودو

(c) ketabton.com: The Digital Library

علماوو له عيسی نه معجزه وغوښته، هغه ورته وویل: یوازې بدکار او بې ایمانه خلك معجزې غواړي!! تاسو ته به د یونس له معجزې پرته بله معجزه درونه ښودی شي!! لکه څنګه چې یونس درې شپې ورځې د هغه ستر ماهي په نس کې پاتې شو زه به هم درې شپې ورځې تر خاورو لاندې پاتې شم!!

په دې اړه څو خبرو ته ستاسو توجه راړوم:

- د ماهي په نس کې د یونس علیه السلام پاتې کېدل او بېرته ژوندی راوتل، نه د ده د قوم لپاره معجزه وه او نه له یونس علیه السلام نه پرته د بل چا لپاره، ځکه دا پېښه نه د ده قوم په خپلو سترګو لیدلې او نه بل چا، په حقیقت کې د یونس علیه السلام د قوم لپاره معجزه هغه عذاب وو چې یونس علیه السلام ئې د راتلو ګواښ کاوو خو خلکو نه منلو، کله چې هغه عذاب راڅرګند شو، خلکو ایمان راوړ او عذاب تم شو.
- که عیسی علیه السلام د یونس علیه السلام معجزې ته اشاره کړې وي نو مراد ئې یوازې دا کېدی شي چې له دې وروسته معجزو ته نه بلکې عذاب ته انتظار وکړئ!!
- له دې نه دا خبره راایستل هیڅ معقولیت نه لري چې ګواکې ده مخالفینو ته ویلي: زه به ووژل شم، په خاورو کې به ښخ شم، درې شپې ورځې وروسته به بېرته راژوندی شم او له قبره به راووځم!! وژل کېدل خو ئې معجزه نه ده او بېرته راژوندی کېدل ئې هیچا په خپلو سترګو نه دي لیدلي، نو دا څنګه معجزه شوه؟!!
- د عیسی علیه السلام د وژل کېدا او بېرته راژوندی کېدا ادعا نه یوازې د قرآن له وینا سره تعارض لري بلکې د مسیحیانو ډېرې ډلې ئې هم نه مني.
- په دې اړه د بایبل ادعا ډېره بې بنسټه ده، ځکه د عیسی علیه السلام د نیول کېدو او د صلیب خوا ته د راوستو صحنه نه د عیسی علیه السلام شاګردانو په خپلو سترګو لیدلې او نه ئې خپلوانو او د بایبل ادعا دا ده چې نن ووژل شو، له صلیب نه راکوز کړی شو، دفن شو، سبا نه بله ورځ یو مجهول کس (روایات متفق القول نه دي) ولیدل چې قبر چاودلی او تش پاتې دی!! او په دې حساب دوه شپې او څه باندې دوه ورځې په قبر کې پاتې شوی، نه هغه درې شپې او درې ورځې چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندوينې کې ورته اشاره شوې!! ډېره عجيبه ده چې له دغې بې بنسټه او بې دليلې ادعا نه يوه مذهبي عقيده جوړه شوې!!

- دا هم بايد ووايو چې د ماهي په نس کې درې شپې ورځې د يونس عليه السلام پاتې کېدا د بايبل بې ثبوته ادعا ده!!

د هيروديس مضطرب وجدان

تر دې عنوان لاندې لولو: هيروديس د خپلې مېرمنې هيروديا د ټينګار په سبب يحيی زنداني کړ، دا ځکه چې يحيی ورته ويلي وو: د خپل ورور کونډه هيروديا په نکاح کول ګناه او غلطي ده، مرقس وايي هيروديس يحيی ته احترام درلود او د يحيی په هکله ئې د خپلې مېرمنې غوښتنه نه منله، خو متٰی ليکلي: هيروديس هم غوښتل چې يحيی ووژنی خو د خلکو له شورش او بغاوت نه وېرېدو، خو د ده د کليزې په جشن کې د هيروديا لور داسې رقص وکړ چې د هيروديس ډېر خوښ شو او لوړه ئې وکړه چې هر څه وغواړي وربه ئې کړي... دې د خپلې مور په وينا ورته وويل: د يحيی سر په يوه پطنوس کې غواړم... پاچا مجبور شو د هغې غوښتنه ئې ترسره او د يحيی د وژلو امر ئې وکړ او سر ئې په پطنوس کې ورته راوړ!! د يحيی شاګردان راغلل، د هغه جسد ئې ترلاسه او دفن کړ او بيا عيسی ته راغلل او له پېښې ئې خبر کړ، کله چې عيسی له پېښې خبر شو، په کښتۍ کې کښېناست او يوازې په نامعلوم لوري وخوځېدو!!

په دې وينا کې څو داسې اعترافات ګورو چې د بايبل ډېرې خبرې ردوي: عيسی عليه السلام د يحيی له شهادت نه خبر نه وو، نورو خبر کړ او له خبرېدو وروسته په دې خاطر په کښتۍ کې سور او په مجهول لوري وخوځېدو چې ګمان ئې کړی ښايي دی به هم ونيولی شي!! آيا داسې چا ته د خدای زوی ويل او وړاندوينې ورته منسوبول صريح تناقض نه دی؟!! عيسی عليه السلام نه يوازې ونه توانېدو چې د يحيی مرسته وکړي، له مرګه ئې وژغوري، بېرته ئې راژوندی کړي، بلکې د ځان له وېرې پټ شو!! آيا خدای او د خدای زوی دومره بې وسه وي؟ مونږ له دغو ټولو خبرو سره سره عيسی عليه السلام د الله تعالی يو ستر پيغمبر ګڼو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عیسی باندې د کنعاني ښځې ایمان

مرقس وایي چې دا مېرمن د سوریې له فنیقیه څخه وه، خو متی ادعا کوي چې دا د کنعان وه او تر پورتني سرلیك لاندې همغه د مرقس الفاظ رانقلوي او لیکي: یوه کنعاني ښځه عیسی ته راغله او زاري ئې ورته وکړه چې زما لور پېریانو نیولې ده، سخته ئې ځوروي، پر ما رحم وکړه! خو ده هیڅ ځواب ورنه کړ، ترهغه چې شاګردانو ترې وغوښتل چې دې ته یو ځواب ورکړه، چیغو ئې زمونږ سر راپه درد کړ، عیسی وویل: زه خدای رالېږلی یم چې د یهودانو مرسته وکړم نه د غیریهودانو ځکه یهودان د خدای ورك شوي پسونه دي!! ښځه د ده پښو ته ولوېده او وئې ویل: باداره! زاري درته کوم چې زما مرسته وکړه، عیسی وفرمایل: دا سم کار نه دی چې زه د خپلو زامنو له لاسه ډوډۍ واخلم او سپي ته ئې واچوم!! ښځې ځواب ورکړ: ستا خبره سمه ده، خو سپي ته هم هغه اتامونه د خوراك لپاره په لاس ورځې چې د خاوند له دسترخانه ئې په ځمکې توئیږي!! عیسی ورته وویل: اې ښځې! ستا ایمان ډېر ستر دی، څه ستا هیله ترسره شوه، همغه لحظه ئې لور روغه شوه!!

د بایبل منونکو ته د خپل خدای په نامه لوړه ورکوم چې، د عیسی علیه السلام په څېر یو ستر پیغمبر خو په ځای پرېږدئ آیا یو عادي شریف انسان به داسې ځواب چا ته ورکړي؟! آیا ممکن ده چې عیسی علیه السلام به هغې بې وزله او محتاجه ښځه له سپي سره تشبیه کړې وي؟! او هغه هم د دې لپاره چې یهودي نه بلکې کنعاني وه؟ آیا دا د یوه پیغمبر له شان سره ښایي چې غیریهودان له سپو سره تشبیه کړي او یهودان خپل زامن وګڼي؟!! آیا د دې انجیل د لرې غورځولو لپاره همدا ستر تور او کرکجن اتهام کافي نه دی؟

بایبل د یهودانو له مذهبي مشرانو نه د عیسی یوه پوښتنه په دې الفاظو رااخلي: د مسیح په هکله څه فکر کوئ؟ هغه د چا زوی دی؟ هغوی ځواب ورکړ: د داؤد پیغمبر زوی. عیسی پوښتنه وکړه: نو داؤد ولې د الهي الهام په رڼا کې مسیح ته د خدای خطاب کوي؟ ځکه ده په خپل کتاب زبور کې لیکلي: خدای زما خدای ته وویل: زما ښي لاس ته کښېنه، چې دښمنان دې ستا تر پښو لاندې کړم!! څنګه ممکن ده چې داؤد به خپل زوی ته خدای وایي؟ دوی څه ځواب نه درلود نو ځکه له

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي وروسته دوی هيڅ پوښتنه ونه کړه!!

دا د بايبل تر ټولو نورو خبرو ډېره بېهوده او ګنده خبره ده چې مونږ دا شديد اعتراضات پرې لرو:

- بايبل خو په مکرره توګه ويلي چې موعود مسيح به د داؤد له اولاد څخه وي، د عيسى عليه السلام په دروغجنې شجرې کې ئې هم د دې هڅه کړې چې دی د داؤد له اولاد څخه ثابت کړي، اوس ولې له هغې خبرې په شا شوی او عيسى عليه السلام ته دا خبره منسوبوي: (داؤد به څنګه خپل زوی خدای ګڼلو؟)، يعني موعود مسيح به د داؤد د وينا له مخې خدای وي نه د د ده له اولاد څخه يو انسان!! مونږ ته ووايئ: د بايبل دغه خبره سمه ده او که هغه چې ډېرو انبياو ته ئې منسوب کړې؟ موعود مسيح به خدای وي او که د داؤد له اولاد څخه يو انسان؟
- که د موعود مسيح په اړه د نورو ټولو هغو انبياوو وړاندوينې غلطې وي چې دی د داؤد له اولاد څخه ګڼي نو داؤد ته منسوب دا خبره به څنګه رښتيا وي چې وايي: يو خدای به بل خدای په خپلې خوا کې کښېنوي او ورته وبه وايي: ستا ټول دښمنان به ستا تر پښو لاندې کړم؟! بايبل داسې بې بنسټه خبرې د دې دليل ګڼلی چې عيسى عليه السلام د خدای زوی او يو له دريو خدايانو څخه دی!! په کار ده دلته د مسيحيانو د دغې عقيدې په اړه لږ مفصل بحث وکړو:
- دوی په دريو خدايانو باور لري، د دې عقيدې له مخې يو خدای له دريو خدايانو جوړ شوی، پلار، زوی (مسيح) او روح القدس، يعني خدای له دريو اقانيمو جوړ شوی، يعني پلار خدای دی، زوی خدای دی او روح القدس خدای دی، خو دا درې په ګډه يو خدای دی، د ځينو مسيحيانو له نظره پلار، زوی او مريم درې ګونې اقانيم دي!!
- يو درې او درې يو ګڼل يوه مغالطه ده، يا به هر يو مستقل ذات لري يا يو ذات، يا درې دي يا يو، په يو وخت کې دواړه خبرې نه عقل مني او نه علم، داسې عدد تراوسه نه دی پيدا شوی چې هم يو وي او هم درې، داسې شی نه شته چې هم يو وي او هم درې، که دا يو درې کړی شي نو هر يو به ئې دريمه برخه وي نه بشپړ يو، يوازې ډېر احمق انسان به داسې ناپړته او بېهوده خبره په خوله راوړي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای هم یو دی او هم درې!!

• دوی په دې نه پوهېږي چې که له یوه شي نه څه بېل شي نو دوه ناقص شیان ترې جوړ شي، که یو په دریو وویشو درې ناقص اعداد ترلاسه کوو، که د خدای له ذات، ځواك او صفاتو نه څه بیل او بل ته انتقال شي، نو دوه ناقص خدایان ترې جوړېږي، د بایبل د عقیدې له مخې هم د ده پلار خدای ناقص دی او هم ئې زوی خدای!! دې اشکال ته په پام سره دوی دې ته مجبور شوي چې د تقسیم په ځای د تجسیم نظریه وړاندې کړي او ووایي: پلار خدای د زوی خدای په بڼې کې تجسم کړی، خدای له آسمانه راکوز شو، د انسان بڼه ئې غوره کړه، له مور نه دنیا ته راغی، ستر شو، مصلوب شو، درې ورځې وروسته بېرته ژوندی شو او آسمان ته ولاړ!! حال دا چې په دې سره دوی تر مخکې نه په لازیات ژور ډنډ کې پرېوځي، د دې غلطې عقیدې معنی خو دا ده چې د بایبل خدای له هغه وخت نه چې د مور په رحم کې ځای په ځای شو تر هغې ورځې چې بېرته آسمان ته ختو، د عالم پالنه، ساتنه او اداره ئې شا ته پرېښې وه او په خپله نورو ته محتاج وو!! په دې نږدې دېرشو کلونو کې دی هغه خدای نه وو چې دا عالم اداره کوي بلکې د یوه انسان په څېر کمزوری او ضعیف خدای وو!! داسې خو هیڅکله نه شي کېدی چې په نوې بڼې کې له تجسم سره سره په مخکني حالت پاتې وي!!

• عجیبه دا ده چې دوی وایي: عیسی د خدای کلمه ده، کلمه د خدای صفت دی، صفت له خدای نه بېل نه دی، نو عیسی خدای دی!! دې جنابانو ته وایو: د خدای کلمه یوه نه بلکې دومره دې چې قرآن ئې داسې بیانوي: که بحر مداد (د قلم رنګ) شي، د ځمکې د سر ټولې ونې قلمونه شي، اووه بحرونه نور ورسره یو ځای شي او د الله تعالی کلمې ولیکي، نو رنګ به خلاص شي خو د خدای کلمې به لا پاتې وي!! دا د عالم هر شی د الله تعالی د یوې کلمې مظهر دی، الله تعالی د (کن) په امر سره راپیدا شوی!! نه هسې د الفاظو په چکر کې لوېدلی یې، یوازې عیسی د خدای کلمه ګڼې او کلمه یوه، په دې هم نه پوهېږې چې کلمه شی نه دی او په کلام سره له متکلم نه کوم شی نه بېلېږي، کلمه مستقل وجود نه لري، داسې نه چې عیسی علیه السلام یا د عالم دا ټول مخلوقات د الله تعالی له ذات نه رابېل شوي، بلکې دا هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه د الله تعالی په یوه فرمان (کلمې) له نشت نه راپیدا شوي.

- دوی روح القدس هم د الله تعالی د رحمت د صفت مظهر ګڼي او د کلمې په څېر دلته هم وايي چې رحمت د خدای صفت دی، صفت له خدای نه بېل نه دی، نو روح القدس هم خدای دی!! دا يوه کرکجنه مغالطه ده، دوی دې ته پام نه کوي چې د الله تعالی د رحمت د صفت مظاهر بې انتهاء دي، د عالم هر لوري ته چې مخ واړوو نو د الله تعالی د رحمت بې شمېره مظاهر مو تر سترګو کېږي، آیا کولی شو دې هر یوه ته د یوه مستقل خدای نوم ورکړو؟!!
- دوی په دې هم نه پوهېږي چې د الله تعالی صفتونه یوازې دا دوه (کلام او رحمت) نه دي، هغه خدای چې یوازې دا دوه صفتونه ولري یو ناقص خدای دی، د خدای صفتونه بې انتهاء دي، کامل ذات هغه وي چې صفتونه ئې زیات وي، په دې خور وور عالم کې چې څه مونږ ته په نظر راځي او په هغه کې کوم صفت ګورو دا په حقیقت کې د الله تعالی یو صفت مونږ ته راپه ګوته کوي، دا په حقیقت کې د الله تعالی د یوه صفت مظهر دی، په دې عالم کې د اشیاوو په لیدو سره په حقیقت کې مونږ د الله تعالی د بې شمېرو صفتونو مظاهر ګورو، دغه عالم مونږ ته لارښوونه کوي چې خالق ئې په کومو کومو صفاتو متصف دی، مونږ په عالم کې مخلوقات ګورو نو ځکه وایو چې الله تعالی خالق دی، د علم نښې ګورو نو ځکه وایو چې الله تعالی علیم دی، د قدرت مظاهر ګورو نو ځکه وایو چې الله تعالی قدیر دی، ښایست او جمال ګورو نو ځکه وایو چې الله تعالی جمیل دی... بایبل د دې په ځای چې د عیسی علیه السلام بې پلاره پیدا کېدا د دې دلیل ونیسي چې الله تعالی له پلار نه پرته هم انسان پیدا کولی شي، له دې معکوسه نتیجه اخلي او دا خارق العاده پیدا ښت د دې نښه ګڼي چې عیسی علیه السلام د خدای یوه ځانګړې کلمه دی، داسې کلمه چې له خدای نه رابېله شوې، نو ځکه دی په خپل ذات کې له خدای سره ورته دی، خدای له خدای نه، نور له نور نه پیدا شوی!! د دې بېهوده خبرې معنی دا ده چې آدم علیه السلام هم باید خدای وګڼو او تر ده مخکې دا د ځمکې او آسمان هر څه چې په لومړي ځل او په خارق العاده توګه او د الله تعالی په فرمان او حکم پیدا شوي، د الله تعالی له ذات نه رابېل شوي او د عیسی علیه السلام په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستقل خدایان وګڼو!! دا خبره به د بایبل له جاهل لیکونکي پرته کوم باشعوره انسان ومني؟!!

قرآن دا مطلب په څومره ښکلې او اغېزناکه توګه بیانوي، هلته چې فرمایي:

ÇÎÈ ãäqã‹ù `ä¼ç9 A$% ©ê5 #•ê`Ë ¼ç)=z PŠ#ä ê©VJ. ‹ $‰ZŠ Ó¤ŠŠ ©VB žc Ĵ

ÇÏÉ ûïÎÏôJJ$$`Ë `ä? Ÿxù 7Îi¢`Ë ‘, s$$ آل عمران: ۵۹-۶۰

د عیسی مثال خو د الله په نزد یقیناً د آدم د مثال په څېر دی، چې له خاورې ئې پیدا کړ، بیا ئې ورته وویل: وشه، نو هغه وشو. دا حق دی ستا د رب له لوري، نو له شك کوونکو څخه مه کېږه.

- څوك چې د عیسی علیه السلام خارق العاده پیدا ښېنت د دې نښه ګڼي چې ده ته باید د انسان په سترګه ونه ګورو او مافوق انسان ئې وګڼو نو د آدم علیه السلام په هکله به څه وایي؟ د آدم علیه السلام پیدا ښېنت خو تر ده ډېر خارق العاده وو، دی خو مور لري او تاسو دا منئ چې هغه له مریمې رضي الله عنها پیدا شوی، خو هغه نه مور درلوده او نه پلار!! دا ولې هغه یو انسان ګڼئ او دا خدای؟! هر د عقل خاوند خو به یوازې دا وایي او له دې پرته به بله خبره نه کوي چې عیسی علیه السلام په دې دلیل یو انسان دی چې له انسان نه دنیا ته راغلی، له انسان نه پیدا شوی، یو له بل نه پیدا شوي شیان په خپل ذات کې سره ورته وي، که مریم رضي الله عنها انسان ګڼې نو زوی ته ئې له انسان نه پرته بل نوم نه شې ورکولی!! که ته عیسی او مریم علیهما السلام په خدایي کې شریکوې نو د مریمې ټول اجداد به خدایان ګڼې!! آیا د عقل او شعور خاوند انسان دا خبره منلی شي چې له انسان نه پیدا شوی داسې انسان چې د نورو انسانانو په څېر ئې خوراك او څښاك کاوو، لوږه او تنده ئې درلوده، یخني او ګرمي ئې کېده، ویښه او خوب ئې درلود، ژړا او خندا ئې درلوده، ماشوم وو ورو ورو ستر شوی او ځوانۍ ته رسېدلی، لږو کسانو د ده دعوت قبول کړی، د ټولنې اکثریت د ده مخالفت ته ملاتړلې، مخالفینو ځورولی، یاران ئې وروژلي، په صلیب ئې ځړولي او په اور کې ئې اچولي او دی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه دی توانېدلی چې هغوی له دغو مصيبتونو وژغوري.... دا مافوق انسان هستي او حتی خدای وو؟!!

- تل په مسيحيانو کې داسې شخصيتونه راولاړ شوي چې مسيحيت او د هغه سپېڅلې کتابونه ئې د عقل خلاف او د يوه الهي دين له غوښتنو نه لرې ګڼلی، اعتراض ئې کړی، خپله لاره ئې بېله کړې او نوې ډله ئې جوړه کړې، په همدې سبب تراوسه په سلهاوو مذاهب په کې جوړ شوي او دا لړۍ تر ننه روانه ده، آريوس يو له دغو معترضينو څخه دی، د کليسا له تثليث سره ئې کلك مخالفت وښود، په توحيد او د الله تعالی په يووالي ئې ټينګار وکړ، کليسا د کشيشانو په سترې غونډې کې هغه په ارتداد محکوم کړ او د ده د افکارو د ترديد لپاره ئې يو ګډ بيان صادر کړ چې ځينې برخې ئې دا دي: مونږ په واحد خدای، پلار، قادرمطلق او د ټولو مشهود او غايب شيانو خالق باندې ايمان لرو او په واحد خدای عيسی مسيح، د خدای زوی، له يوازني پلار نه پيدا شوی، هغه مولود چې د پلار له ذاته دی، خدای له خدای نه، نور له نور نه، حقيقي خدای له حقيقي خدای نه، مولود دی نه مخلوق، له پلار سره ئې ذات يو دی او د ده په سبب هر څه پيدا شول، څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکې کې دي او دی زمونږ انسانانو لپاره او زمونږ د نجات لپاره ځمکې ته راکوز شو او مجسم شو، انسان شو، زحمتونه ئې وګالل، په دربيمه ورځ پاڅېدو او آسمان ته ولاړ، په هغه چا لعنت چې وايي: هغه نه وو او له نشت نه راپيدا شو او وايي چې دی له کوم بل ذات يا جنس څخه دی او يا دا چې د خدای زوی خلق شوی، يا تغير او بدلون په کې راتلی شي....

په رياکارۍ سره ځان ديندار ښودل

بايبل تر دې عنوان لاندې هم څو ښکلې خبرې لري او په يوې جاهلې ټولنې کې د ټګمارو مذهبي مشرانو حالت ډېر ښه انځوروي، ليکي: مذهبي مشران د موسی پر کرسۍ ناست دي او د ده احکام تفسيروي، نو کوم څه چې درښيي عمل پرې وکړئ، خو د دوی د عملونو تقليد مه کوئ، ځکه دوی هيڅکله په هغه څه عمل نه کوي چې نورو ته ئې ورښيي، دوی ديني احکام د درنو بارونو په څېر ستاسو پر اوږو ږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په خپله حاضر نه دي هغه ترسره کړي!! هر کار ئې د ریا لپاره وي، دعاګانې او د خدای د کتاب آیتونه لیکي او په خپل مټ ئې تړي، د خپل کمیس لمن عمداً اوږدوي چې د خلکو توجه ځان ته جلب کړي او متقي او دیندار ئې وګڼي، دا ئې څومره خوښېږي چې په مېلمستیاوو کې ئې په لوړ ځای کې کښېنوي او د عبادت په دوران کې په لومړي صف کې ځای ورکړی شي؟ له دې څومره خوند اخلي چې په لارو او کوڅو کې ئې خلك درناوی وکړي او هغه ته استاد ووایي!! خو تاسو داسې مه کېږئ، تاسو ټول سره وروڼه او برابر یئ، اې ریاکارو علماوو! نه په خپله د خدای پاچاهۍ ته غاړه ږدي او نه نور ورته پرېږدئ، خپل لمونځ عمداً اوږدوئ چې خلك مو دیندار وګڼي خو د خلکو له سترګو پټ د بې وزلو کونډو مالونه خورئ!! ... ماشې په صافي چڼئ خو اوښان له خپل کومي تېروئ!! اې ریاکارانو! د لوښو مخ داسې پاکوئ چې وځلېږي خو منځ ئې د طمعې او ظلم په ګندګیو ناولی وي! د هغو سپین شوو قبرونو په څېر یئ چې ظاهر ئې ښایسته وي خو په منځ کې ئې د مړو وراسته هډوکي!! وای پر تاسو! د هغو پیغمبرانو لپاره چې ستاسو نیکونو وژلي ښایسته قبرونه جوړوئ او وایئ: که مونږ د خپلو پلرونو په ځای وی نو پیغمبران به مو نه وژل!! خو تاسو د انبیاوو د قاتلانو زامن یئ او ګام په ګام د هغوی متابعت کوئ!!

په آخري زمانې کې به زه بیا راستون شم

د متّی انجیل تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... لمر به تك تور شي، سپوږمۍ به رڼا نه لري، ستوري به ورژېږي او هغه ځواکونه به ولړزېږي چې ځمکه ئې تم کړې... په پای کې به زما د راتلو نښه په آسمان کې څرګنده شي، ... د ټولې نړۍ خلك به ما وګوري چې د آسمان په وریځو کې له شأن شوکت سره راځم او زه به خپلې فرشتې د شپېلۍ له جګ غږ سره ولېږم چې زما غوره شوي خلك د ځمکې او آسمان له کنارو راغونډ کړي!... مطمئن اوسئ چې دا نسل به پاتې شي او دا پېښې به په خپلو سترګو وګوري!! ځمکه او آسمان به له منځه ولاړ شي خو زما کلام به پاتې وي، هیڅوك نه پوهېږي چې دنیا به کله او په کومه ورځ پای ته رسي، فرشتې هم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهېږي او د خدای زوی هم ترې خبر نه دی، یوازې خدای، زما پلار ترې خبر دی!!

دلته څو خبرو ته لږ ځیر شئ:

- کومې پېښې چې دلته ورته اشاره شوې، دا د قیامت پېښې دي، خو بایبل ئې د عیسی علیه السلام د راتلو نښې ګڼي!! او د عیسی علیه السلام راتګ هم داسې نښې لکه د الله تعالی راتګ!! او دا یوه قبیح مغالطه ده.
- د دې پېښو په راتلو سره خو به هم آسمان له منځه ځي او هم ځمکه، داسې څوك به د ځمکې پر سر پاتې نه شي چې د عیسی علیه السلام راتګ په خپلو سترګو وګوري!! نو د دې خبرې معنی څه ده چې د ټولې نړۍ خلك به ما وګوري؟!!
- د دې خبرې معنی څه ده چې (مطمئن اوسئ چې دا نسل به پاتې شي او دا پېښې به په خپلو سترګو وګوري!!)، هغه نسل خو ولاړ او نږدې شل نسله نور هم راغلل او ولاړل، دا پېښې ولې تر سره نه شوې؟ ولې عیسی علیه السلام په خپلې کلکې ژمنې وفا ونه کړه؟ ده خو ویلي وو: ځمکه او آسمان به له منځه ولاړ شي خو زما کلام به پاتې وي!! د دې خبرې معنی خو دا ده چې زما خبرې نه بدلېدونکې دي، هیڅ حالت په کې تغیر نه شي راوستی، پوښتنه کوو چې دا کلام ولې رښتونی نه شو؟ آیا دا غلطه وړاندوینه کافي نه ده چې ووایو: د بایبل ټولې وړاندوینې دې ته ورته بې بنسټه او دروغجنې دي؟
- آیا دا وړاندوینه د دې خبرې ضد او نقیض نه ده چې وایي: هیڅوك نه پوهېږي چې دنیا به کله او په کومه ورځ پای ته رسي، فرشتې هم نه پوهېږي او د خدای زوی هم ترې خبر نه دی، یوازې خدای، زما پلار ترې خبر دی!! که داسې وي نو عیسی علیه السلام څنګه وویل: (مطمئن اوسئ چې دا نسل به پاتې شي او دا پېښې به په خپلو سترګو وګوري!!)
- بایبل خو تر دې د مخه په نورو ځایونو کې د موعود مسیح راتګ کاملاً په بلې بڼې کې ښودلی، داسې چې له دې وینا سره ژور توپیر لري، هلته خو د ځمکې او آسمان د ورانېدو خبره نه کوي، د نېکانو او بدکارانو د تفکیك، جنت ته د نېکانو د تلو او په دوزخ کې د بدکارانو د پرېوتو هیڅ یادونه نه کوي، بلکې وایي چې د اسرائیلیانو لویه پاچایي به جوړه شي او د دوی دښمنان به له منځه ولاړ شي، په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوا ړو کې کومه خبره ربښتیا ده؟ او دا صریح او کرکجن تناقض د څه لپاره؟

- مونږ هم د عیسی علیه السلام په بیا راتلو باور لرو، خو تر قیامت نه مخکې او د یوه عادي انسان په توګه، د مسلمانانو په امام پسې به اقتدا کوي، په جهاد کې به برخه اخلي او په خپل طبیعي مرګ به مري او قیامت به تر دې وروسته هغه ورځ راځي چې له الله تعالی پرته هیچا ته معلومه نه ده.

په دنیا کې د عیسی د ژوند وروستۍ ورځې

تر دې عنوان لاندې یوه داسې دروغجنه او جعلي قصه لولو چې نه یوازې قرآن ئې تردید کوي بلکې د قصې له ډېرو برخو په وضاحت سره معلومېږي چې لیکونکي له ځانه جوړه کړې او هیڅ حقیقت نه لري، قصه داسې پیل شوې:...

عیسی خپلو شاګردانو ته وویل: دوه ورځې وروسته د فصح عید پیل کېږي، په دې عید کې به ما ونیسي او په صلیب به مې ځوړند کړي..

دلته څو خبرې په پام کې ولرئ:

- د عیسی علیه السلام د ژوند په اړه هیڅ دقیق او د منلو وړ اسناد نه شته، د مسیحیانو محققین په خپله اعتراف کوي چې زمونږ په لاس کې موجود اسناد د مسیح د ژوند یوازې پنځوس ورځې احتوی کوي!!
- دا د الله تعالی سنت نه دی چې څوك د خپل مرګ له نېټې خبر کړي، هیڅوك د پیغمبرانو علیهم السلام په شمول په دې نه پوهېږي چې کله به مري.
- که عیسی علیه السلام له دې خبر وو چې دښمن د ده د نیولو په لټه کې دی او ده سره له دې د ځان ژغورلو لپاره هڅه نه وي کړې، دا کار هم د الهي دین له غوښتنو سره سمون نه خوري او هم له هغو فطري سننو سره چې الله تعالی د انسان په خټه کې ایښې، هر انسان ته ئې دا احساس ورکړی چې د خطر له ځایه ځان وباسي.

ورپسې لیکي: په همدې وخت کې د قوم روحانیون او مشایخ د ستر کاهن قیافا په کور کې راغونډ شوي وو او مشوره ئې وکړه چې عیسی په کومې بهانې ونیسو او وئې وژنو، خو پرېکړه ئې وکړه چې د عید په ورځو کې دا کار نه کوو، د دې لپاره چې خلك شورش ونه کړي.... په دې وخت کې یهودا اسخریوطي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسی له دوولسو شاګردانو څخه وو، سترو کاهنانو ته ورغی او ورته وئې ویل: څومره راکوئ چې عیسی په لاس درکړم؟! هغوی د سپینو زرو دېرش سکې ورکړې، له هغې ورځې وروسته دی د مناسب فرصت په لټه کې وو چې عیسی په لاس ورکړي... یوه شپه چې عیسی له خپلو دوولسو شاګردانو سره د یوه سړي په کور کې د ماښامني لپاره په دسترخان ناست وو، عیسی وویل: له تاسو نه به یو کس له ما سره خیانت وکړي!! ټول په اندېښنه کې ولوېدل او پوښتنه ئې وکړه: هغه به څوك وي؟ ده وویل: همغه چې له ما سره یو ځای ئې د خوراك لوښي ته لاس اوږد کړ!! ... یهودا هم پوښتنه وکړه: استاده! آیا هغه کس زه یم؟ عیسی جواب ورکړ: هو په خپله دې وویل،...

پوښتنه کوو: که عیسی علیه السلام دا خائن شاګرد پېژندو نو ولې ئې سره له دې هغه کور او بیا هغه ځنګله ته راغوښتی چې دی او نور شاګردان ئې په کې پټ وو؟ داسې کار خو هیڅ هوښیار انسان نه کوي.

بیا لیکي: د خوراك په وخت کې عیسی یوه ټوټه ډوډۍ راواخیسته، شکر ئې وکړ او بیا ئې دا ډوډې ټوټې ټوټې کړه او شاګردانو ته ئې ورکړه او وئې فرمایل: واخلئ، وئې خورئ، دا زما بدن دی!! بیا ئې جام راواخیست، شکر ئې وکړ او وئې ویل: هر یو له دې جام څخه وڅښئ ځکه دا زما وینې دي، چې په دې سره دا نوی پیمان مهر کوم، زما وینې به توی شي چې د ډېرو ګناهونه وبخښلی شي!!...

پوښتنه کوو: ډوډۍ څنګه او د کوم منطق له مخې د عیسی غوښه او هغه شراب د ده وینې دي؟ ولې عیسی علیه السلام خپله غوښه او وینې په خلکو خوري؟ شاګردانو څنګه دا بې احترامي وکړه او د ده غوښه او وینې ئې وخوړې؟! او دا څنګه پیمان دی چې یو خائن شاګرد ئې په کې شریك دی، هغه هم دا غوښه او وینې وخوړې!! آیا ممکن ده یو جلیل القدره پیغمبر داسې غلطه او بېهوده خبره وکړي؟! د ده په وینو سره کوم پیمان مهر شوی؟ د کوم عدالت له مخې د یوه بې ګناه انسان د وینو توئېدل د ګناهګارانو د ګناهونو د بخښل کېدو سبب کېدی شي؟!! آیا د چا ایمان او عقل دا خبره منلی شي چې الهي عدالت به داسې وي؟!

وروسته لیکي: بیا عیسی دوی ته وویل: نن شپه به تاسو ټول ما یوازې پرېږدئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه په مقدس کتاب کې راغلي: خدای به شپون ووهي او د رمې پسونه به خواره شي، ... پطرس وویل: که ټول تا یوازې پرېږي زه ستا له څنګه نه بېلېږم، عیسی ورته وویل: باور وکړه چې همدا نن شپه به له هغه مخکې چې چرګان آذان وکړي درې ځلې له ما انکار وکړې او وبه وایې: زه ئې نه پېژنم!! خو پطرس وویل: که لازم وي له تا سره یو ځای مرګ منم خو له تا انکار نه کوم!! نورو شاګردانو هم دغه خبره وکړه، بیا عیسی دوی یوه ځنګله ته راوستل او ورته وئې ویل: کښېنئ، منتظر اوسئ، زه څم چې دعا وکړم، پطرس او د زیدي دوه زامن، یعقوب او یوحنا ئې له ځان سره روان کړل، .. او ورته وئې ویل: زه د ډېر غم او اندېښنې په وجه د مرګ په درشل کې یم، تاسو دلته پاتې شئ او له ما سره ویښ اوسئ، بیا لږ لرې ولاړ، پر ځمکه پرېوت او دا دعا ئې وکړه: پلاره (خدایه) ! که ممکن وي دا د کړاو او عذاب جام رانه لرې کړه، خو نه زما په غوښتنه بلکې ستا په غوښتنه! بیا دغو درېو کسانو ته راستون شو او وئې لیدل چې ویده دي، غږ ئې کړ: پطرسه! یو ساعت هم ونه توانېدې چې له ما سره ویښ پاتې شې او دعا وکړې... بیا ئې دوی پرېښودل او ولاړ داسې دعا ئې وکړه: که زما له مخې د دې جام لرې کول ممکن نه وي نو زه ئې څښم، څه چې ته غواړې همغسې دې وشي، چې راستون شو وئې لیدل چې دوی بیا ویده شوي، پیرته ولاړ او هغه دعا ئې تکرار کړه، ...

دلته څو پوښتنې راولاړېږي:

- کومه دعا چې عیسی علیه السلام ته منسوب شوې له دې خو معلومېږي چې هغه نه پوهېږي څه به ورسره کېږي؟ آیا دا د کړاو او عذاب جام به ترې لرې شي که نه؟ دا دعا خو په خپله مخکنۍ ادعا ردوي او ښیي چې دی له راتلونکې حالت نه خبر نه وو او نه پوهېدو چې الله تعالی به څه ورسره کوي، د دعا له الفاظو هم دا خبره معلومېږي او له مکرر دعا کولو هم.
- همدا راز له دې نه خو معلومېږي چې هغه نه خدای وو، نه د خدای زوی او نه مافوق انسان ذات، بلکې ټول احساسات او مشاعر ئې یوه انسان ته ورته وو، د خطر په وخت کې د نورو انسانانو په څېر پرېشانه وو، خوب نه ورتو، پرله پسې ئې دعا کوله، ملګرو ته ئې ویل چې د ده خوا ته پهره وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته ليکي: په دې وخت کې يهودا له ډېرو نورو سره چې تورې، ډُرې او لرګي ئې په لاس کې وو راورسېدل، ... خائن شاګرد نورو ته ويلي وو: څوك چې مې ښکل کړ، همغه عيسى دى وئې نيسئ، نو يهودا مخامخ عيسى ته ورغى او وئې ويل: استاده! سلام او هغه ئې ښکل کړ، يوه شاګرد توره راوايسته د ستر کاهن د غلام غوږ ئې په يوه ګوزار ترې غوڅ کړ، خو عيسى ورته وويل: توره دې په تېکي کې کړه، څوك چې توره راوباسي په تورې وژل کېږي، زه کولی شم له خپل پلار نه وغواړم چې زر فرشتې مې مرستې ته راولېږي، خو که دا کار وکړم نو د آسماني کتاب خبره به څنګه رښتونې کېږي ... له راغلو سړو سره د خبرو په مهال ټول ملګرې ترې وتښتېدل، ... دى ئې د ستر کاهن ځاى ته ورووست، پطرس هم تر شا ورپسې روان وو او هغه ځاى ته داخل شو. هلته درې ځلې ترې پوښتنه وشوه چې ته ئې هم ملګرى يې، هغه درې ځلې انکار وکړ او وئې ويل: زه ئې اصلاً نه پېژنم!! ستر کاهن غوښتل چې څوك د عيسى په خلاف شهادت ورکړي، خو په دې موفق نه شو. بيا ئې ده ته وويل: د ژوندي خداى په نامه لوړه درکوم چې آيا ته مسيح د خداى زوى يې که نه؟ عيسى ځواب ورکړ: هو. يم، يوه ورځ به ما وګورئ چې د خداى په ښى خوا کې ناست يم او د آسمان په ورېځو کې ځمکې ته راکوزېږم!! ناڅاپه ستر کاهن خپل ګرېوان څيرې کړ او وئې ويل: کافر شو. کافر شو. نور نو شاهد ته څه ضرورت لرو. ... فيصله مو څه ده؟ ټولو ورسره چيغې کړې، مرګ، مرګ!! چا ئې پر مخ لاړې ورتو کړې او چا په څپېړو وواهو... سبا ئې وپتېله چې د روم حکومتي مقاماتو ته ئې وسپاري، نو عيسى ئې لاس تړلى پيلاطوس ته وسپارو. خو خاين يهودا ... له خپل کار نه پښېمانه شو او هغه دېرش سکې ئې کاهنانو ته راوړې او ورته وئې ويل: ما ګناه کړې ځکه د يوه بې ګناه انسان د محکومولو باعث شوم. هغوى ځواب ورکړ: په مونږ ئې څه؟ نو ده هغه سکې د خداى په کور کې وشېندلې او ځان ئې په پړې پانسى کړ. کاهنانو سکې راغونډې کړې او وئې ويل: زمونږ شريعت اجازه نه ورکوي هغه پيسې د خداى د کور په بيت المال کې واچوو چې د چا د وژلو لپاره ورکړې شوې وي!!

قرآن د دغو خبرو ترديد کوي او وايي چې عيسى عليه السلام نه وژل شوى او نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صليب ځړول شوی، بلکې الله تعالی آسمان ته لوړ کړی، د ده د وژلو مدعيان په اشتباه کې لوېدلي، بل څوك ئې وژلی او په هغه ئې د عيسی ګمان کړی. په پورتني بيان کې يو داسې اعتراف تر سترګو کېږي چې د قرآن د دغې وينا تصديق کوي، دلته ويل شوي چې خائن شاګرد پښېمانه شو او ځان ئې په پړې غرغره کړ، دا هيڅ عقل نه مني چې د عيسی عليه السلام د نيول کېدو په شپه به دی پښيمانه شوی وي او ځان به ئې وژلی وي، عقل خو دا حکم کوي چې همدا اسخريوطي د کاهنانو په لاس اعدام شوی، په ده ئې د عيسی ګمان کړی، له بيان نه دا هم معلومېږي چې دوی عيسی نه پېژندو، ځکه نو اسخريوطي ورته وويل: څوك چې ما ښکل کړ همغه عيسی دی. د عيسی عليه السلام په هکله لاندې نورې خبرې حقيقت نه لري او له ځانه جوړې شوې دي:

عيسی د پيلاطوس په مخکې د کاهنانو تورونو ته ځواب نه ورکاوو، ... پيلاطوس خلك راغونډ کړل او ورته وئې ويل: له عيسی سره څه وکړم؟ دوی ورته وويل مصلوب ئې کړه، ده وويل: ولې؟ څه ګناه ئې کړې؟ خلکو بيا وويل: اعدام ئې کړه، اعدام ئې کړه! د خلکو د بغاوت له وېرې ئې د ده د وژلو پرېکړه وکړه خو وئې ويل: زه د ده د وينو له تويولو بریٔ يم، مسئوليت ئې ستاسو په غاړه، خلکو وويل: مسئوليت ئې زمونږ او زمونږ د اولاد په غاړه!! نو پيلاطوس عسکرو ته امر وکړ چې په درو ئې ووهئ او او په صليب ئې ځوړند کړئ!! ... عسکرو جامې ترې وايستې، سره عبا ئې پر اوږو ورواچوله او د اغزو تاج ئې ورپه سر کړ او يو لرګی ئې د پاچايۍ د نښې په توګه د ده په لاس کې ورکړ او په ملنډو ملنډو ئې د ده په وړاندې درناوی په ځای کړ، (داسې لکه څوك چې د يوه پاچا درناوی کوي) او په خندا خندا ئې ويل: درود د يهودانو پر پاچا!! بيا ئې پر مخ لاړې ورتو کړې، لرګی ئې ترې واخيست او په سر سر ئې پرې ووهو!! بيا ئې هغه سره عبا ترې لرې کړه او خپلې جامې ئې ورواغوستې او د اعدام لپاره ئې روان کړ، ... په صليب له پورته کولو وروسته، ... عسکر تر هغه هلته ناست وو او تماشا ئې کوله چې د ده روح قبض شوه، دا ليکنه ئې هم د ده د سر له پاسه په صليب نصب کړه: (دا دی عيسی، د يهودانو پاچا)، په همغه ورځ دوه غله هم د ده خوا ته په صليب وځړول شول، ... هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوك چې د ده خوا ته تېرېدو نو بد و رد به ئې ورته ويل... چا به ويل: د خداى كور دې وراناوو دا دې سزا شوه، چا به ويل: ته څنګه د خداى زوى يې چې ستا مرسته نه كوي، ولې خداى ونه ژغورلې؟.... متٰى ليكي چې هغه ورځ له غرمې تر تېر ماسپښينه ټوله نړۍ تياره شوه، خو مرقس دا خبره نه كوي، بيا ليكي: عيسى نارې كړې: ايلى ايلى، لما شبقتني (يعني اې زما خدايه! اې زما خدايه! ولې دې يوازې پرېښودم؟! ... يو ځل بيا ئې يوه ناره له خولې ووته او روح ئې ترې جلا شوه!! مرقس نه وايي چې په دې وخت كې كومه ناڅاپي پېښه ترسترګو شوې خو متٰى ليكي: په دې وخت كې د خداى د كور هغه پرده چې د قدس الاقداس مخې ته ځړېده په منځ كې څيري شوه او داسې سخته زلزله وشوه چې ډبرې ماتې او قبرونه وچاودېدل او د خداى ډېر مقدسين چې مړه شوي وو راژوندي شول او اورشليم ته ولاړل او خلكو وليدل، عسكر له دغو پېښو ووېرېدل او وئې ويل: دا سړى حتماً د خداى زوى دى!! د لمر لوېدو په وخت كې يو بډاى سړى چې يوسف نومېدو او د عيسى له پلويانو څخه وو پيلاطوس ته راغى او د عيسى جسد ئې ترې وغوښت، ... جسد ئې وركړ، په سپين كتان كې ئې ونغښت او په هغه قبر كې ئې دفن كړ چې نوى ئې د ځان لپاره جوړ كړى وو، بيا ئې يوه لويه ډبره د قبر دروازې ته ودروله او ترې ولاړ، دوه مېرمنې چې دواړه مريمې نومېدې، (يوه مريم مجدليه چې وايي لېونۍ وه او د عيسى په دعا پيريان ترې لرې شول او بله مريم د يعقوب مور) هلته ولاړې وې او وئې ليدل چې عيسى ئې چېرې ښخ كړ، كاهنان پيلاطوس ته ورغلل او ترې وئې غوښتل چې څو ساتونكي د قبر په سر وګماري، داسې نه چې پلويان ئې وباسي او ادعا وكړي چې بېرته راژوندى شو... هغه ورته وويل: د خداى د كور له ساتونكو نه څوك ولېږئ، دوى ولاړل او د قبر ډبره ئې مهر كړه او ساتونكي ئې پرې وګمارل، شنبه تېره شوه، د يكشنبې په ورځ سهار وختي، دغه دوه ښځې چې د عيسى د وژل كېدو او ښخېدو صحنه ئې په سترګو ليدلې وه، هلته راغلې، مرقس وايي: كله چې دوى قبر ته رانږدې شوې نو هغه ئې پرانيستى وموند او د قبر خوا ته ئې يوه فرشته وليدله چې جامې ئې سپينې وې او د قبر ښي اړخ ته ناسته وه، خو متٰى د خپل عادت په څېر دلته هم وايي چې دوى له آسمانه د يوې فرشتې راكوزېدا وليده، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په راتلو سره ئې ځمکه ولړزیده او قبر پرانستل شو او لیکي چې عیسی د یکشنبې سهار وختي ژوندی شو او لومړی کس چې د ده ژوندي کېدا ئې ولیده مریم مجدلیه وه او دا همغه مېرمن ده چې وايي داسې سخته لېونۍ او پېریانۍ وه چې عیسی اووه پلیتې ارواح ترې ایستلې وې!! آیا دا ډېره د حیرانتیا خبره نه ده چې یو مذهب داسې مېرمنې ته منسوب یوه بې بنسټه وینا د یوې عقیدې لپاره بنیاد ګرځوي؟!!

متی لیکي: ناڅاپه یوه سخته زلزله راغله، وجه ئې د هغې فرښتې راتګ وو چې راغله او د قبر ډېره ئې لرې وغورځوله او پرې کښېنستله، مخ ئې ځلېدو او د واورې په څېر سپینې جامې ئې وې، ساتونکي له وېرې بې خوده شول... فرښتې ښځو ته وویل: مه وېرېږئ، پوهېږم چې په عیسی پسې ګرځئ، هغه دلته نه شته، لکه څنګه چې ده په خپله ویلي وو، بېرته راژوندی شو، راوړاندې شئ او هغه ځای وګورئ چې د ده جسد ئې په کې اېښی وو او ژر ولاړې شئ او شاګردانو ته ئې ووایئ چې هغه ژوندی شوی، جلیل ته درځي چې له تاسو سره وګوري!! ګورئ چې دا پیغام مو هېر نه شي!! ښځې په تلوار ووتلې... په لارې کې ئې عیسی مخې ته راغی، هغه وویل: سلام! ښځې ئې په پښو کې پرېوتې او د ده لمانځنه ئې وکړه!! هغه ورته وویل: مه وېرېږئ، ولاړې شئ او زما ورونو ته ووایئ چې ډېر ژر جلیل ته ولاړ شئ چې ما هلته وګورئ!! ښځې لا ښار ته نه وې رسېدلې چې ساتونکي کاهن ته ورغلل او له پېښې ئې خبر کړل، د یهودانو ټول مشران راغونډ شول چې ساتونکو ته د دې لپاره رشوت ورکړي چې ووایي: مونږ ویده وو چې د عیسی پلویان راغلل او د ده جسد ئې غلا کړ، ... ساتونکو رشوت واخیست او دا درواغ ئې وویل، ... چې دا دی تر ننه یهودان دا دروغجنه قصه مني!! نو یولس شاګردان جلیل ته ولاړل او د همغه غره په سر راغونډ شول چې عیسی ورښودلی وو، کله چې ئې عیسی هلته ولیدو سجده ئې ورته وکړه!! خو ځینو ئې په دې خبري شك کاوو چې دا دې عیسی وي!! په دې وخت کې عیسی راوړاندې شو او وئې ویل: د آسمان او ځمکې ټول اختیارات ما ته راکړل شوي، ولاړ شئ او ټول قومونه زما شاګردان کړئ او دوی ته د پلار، زوی او روح القدس په نامه د تعمید غسل ورکړئ، ... ډاډه اوسئ د دنیا هر ځای ته چې ولاړ شئ زه به درسره وم!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څو خبرو ته پام وکړئ: د عیسی علیه السلام په وړاندې د ده د شاګردانو او پلویانو سجده کول نه یوازې حقیقت نه لري بلکې دا هغه کار دی چې عیسی علیه السلام ئې مقابلې ته لېږل شوی وو، د ده لومړۍ وینا دا وه چې له الله تعالی پرته هیچا ته سجده مه کوئ. څو صفحې وروسته به تاسو وګورئ چې د مسیح شاګرانو خلك انسان ته له سجدې منع کول!! دا خبره هیڅ عقل نه مني چې ساتونکو ته رشوت ورکړی شوی او هغوی دروغ ویلي نو ځکه تر نن پورې یهودان په شك کې پراته دي، د دوی شك دا وو چې که مونږ عیسی علیه السلام وژلی وي نو اسخریوطي څه شو؟! او که مو اسخریوطي وژلی وي نو عیسی څه شو؟ تاسو به په نورو انجیلونو کې او د بایبل په نورو کتابونو کې وګورئ چې د عیسی علیه السلام د وژل کېدو په اړه ضد او نقیض خبرې کوي، له دې ضد او نقیض خبرو نه په ډاګه معلومېږي چې ادعا ئې بې بنسټه او قصې ئې جعلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوقا انجيل

د عيسى مسيح قصه

دا د بايبل بل كتاب دى چې وايي لوقا ليكلى او هغه يو طبيب او د پولس ملګرى ګڼل كيږي، دا په حقيقت كې يو ليك دى چې تئوفيلوس ته لېږل شوى، كه څه هم دې ته د انجيل نوم وركړل شوى خو په دې كې د هغه انجيل يوه جمله هم نه شئ موندلى چې پر عيسى عليه السلام نازل شوى، دا د عيسى عليه السلام د سيرت په اړه يوه داسې ناقصه او كمزورې ليكنه ده چې حتى د هغه شخصيت، پيغام، رسالت او اخلاق هم نه دي په كې توضيح شوي. د محتوى، مطالبو او عنوانونو له مخې د متى او مرقس انجيلونو ته ورته دى، خو د قصې په ډېرو برخو كې داسې څه وايي چې له نورو سره ژور توپيرونه لري، ويلى شو چې دا په حقيقت كې د مرقس بله نسخه ده خو له ډېرو لاسوهنو او تصرفاتو سره، زه دا كتاب په دې خاطر له متى او مرقس نه وروسته راوړم چې د دوى تر منځ ژور توپيرونه په خپله وګورئ او درته واضح شي چې د بايبل په بېلابېلو كتابونو كې څومره ژور اختلافات او تناقضات شته، د لوقا كتاب داسې پيل شوى:

عاليجناب تئوفيلوس!

ډېرو هڅه كړې چې د عيسى مسيح د ژوند قصه وليكي، د دې كار لپاره ئې له هغو مطالبو نه استفاده كړې ده چې د ده د شاګردانو او د پېښو دعيني شاهدانو له لارې ترلاسه شوي، ما دا مطالب په دقت سره څېړلي دي او غواړم جريان په بشپړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

توګه او د پېښو ترتیب ته په پام سره درته ولیکم، چې په دې سره د هغه تعلیم د حقانیت په اړه ډاډه شې چې ترلاسه کړی دې دی.

ماجرا له هغه یهودي کاهن نه پیل کوم چې زکریا نومېدو او د یهودانو د پاچا هیرودیس په زمانه کې اوسېدو. دی د کلیسا د خدمه وو د هغې ډلې غړی وو چې ابیا نومېده، د ده مېرمن الیزابت هم د کاهنانو له ډلې څخه وه، د موسی د ورور هارون له نسله څخه وه، دواړه د خدای له نظره نېکان ول او په صداقت او اخلاص سره ئې د خدای احکام په ځای کول. خو دوی اولاد نه درلود، الیزابت شنډه وه او دواړه ډېر عمرخوړلي ول، ... یو ځل چې زکریا د خدای په کور کې په خدمت بوخت وو، ناڅاپه یوه فرشته ورته راڅرګنده شوه... زکریا د فرشتې په لیدو سره حیران شو او ووېرېدو، فرشتې ورته وویل: اې زکریا! مه وېرېږه، زه راغلې یم چې زېری درکړم، خدای ستا دعا اورېدلې، الیزابت په زوی وزېږوي او ته به ئې یحیی ونوموې، ... هغه به د خدای په وړاندې یو ستر شخصیت وي، هیڅکله باید شراب او مستوونکي څښاك ونه څښي، دا ځکه چې له زېږېدو د مخه به له روح القدس ډك وي... تر مسیح به مخکې راشي، چې خلك د ده ظهور ته چمتو کړي... زکریا وویل: دا کار خو ممکن نه دی، ځکه چې زه زوړ شوی یم او مېرمن مې عمر خوړلې ده، فرشتې ځواب ورکړ: زه جبرئیل یم... راغلم چې تا ته دا زېری درکړم، په دې خاطر چې زما په خبرې دې باور ونه کړ نو تر هغه به د خبرو کولو توان نه لرې چې زوی دې پیدا شي... خلك بهر منتظر وو چې زکریا راووځي، حیران وو چې ولې دومره ځنډ کوي، کله چې راووت او وئې لیدل چې خبرې نه شي کولی، د ده له اشارو پوه شول چې په سپېڅلې ځای کې ئې کومه رؤیا لیدلې!! ... الیزابت امېدواره شوه... په شپږمه میاشت خدای جبرئیل په جلیل کې د ناصره ښار ته ولېږو چې د ده وحي هغې پېغلې ته ورسوي چې مریم نومېده، مریم د یوسف په نامه یوه کس ته چې د داؤد له نسله څخه وو، کوژده شوې وه خو واده ئې لا نه وو تر سره شوی، جبرئیل ورته وویل: سلام پر تا اې پېغلې! چې د خدای لطف دې په برخه شوی، خدای له تا سره دی!! مریمه ډېره پرېشانه او ووېرېده، نه پوهېده چې د فرشتې مقصد له دې خبرې څخه څه دی! فرشتې ورته وویل: اې مریمې ! مه وېرېږه، ... ډېر ژر به حامله شې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوی به وزېږوې، نوم به ئې عيسى كېږدې، هغه به ستر شخصيت وي، د خدای زوی به ورته ویل کېږي او خدای به د ده د جد داؤد د پاچايي تخت ده ته ورکړي چې د تل لپاره پر اسرائیلیانو حکومت وکړي، د ده سلطنت به هیڅکله پای نه مومي!! مریمې له فرشتې وپوښتل: دا کار څنګه ممکن دی، تر اوسه د هيڅ انسان لاس رابانډې نه دی لګېدلی، فرشتې ځواب ورکړ: روح القدس به پر تا نازله شي او د خدای قدرت به پرتا سیوری وغوړوي!!... پوه شه چې ستا خپلوانه اليزابت هم شپږ میاشتې مخکې حامله شوې او ژر به زوی وزېږوي، ... خدای ته هیڅ کار محال نه دی. مریمې وویل: زه د خدای خدمتګاره یم، څه چې د ده خوښه وي په اخلاص سره به ئې کوم، هيله منه يم هغه څه وشي چې تا وويل.

څو ورځې وروسته مريمې د سفر بند و بست وکړ، اليزابت ته ورغله... د دې په ليدو سره د اليزابت په رحم کې بچی وخوځېدو او اليزابت له روح القدسه ډکه شوه او وئې ويل: خدای تر ټولو نورو ښځو زياته پېرزوينه په تا کړې، ستا زوی به هم د خلکو لپاره د برکتونو باعث وي، څومره د افتخار ځای دی چې زما د بادار مور زما ليدو ته راغلې... مریمه نږدې درې میاشتې د الیزابت خوا ته پاتې شوه، بیا خپل کور ته ستنه شوه.

اليزابت زوی وزېږاوو، د مبارکۍ لپاره راغلو ښځو ورته وويل چې د خپل پلار نوم پرې کېږده، خو دې ونه منله او يحيى ئې ونوماوو، دوی ورته وويل: ستا په کورنۍ کې دا نوم سابقه نه لري، بیا ئې په اشارو له زکريا وپوښتل چې څه نوم ورته غوره کوې، هغه د ټولو په وړاندې په يوې دړې وليکل: نوم ئې يحيى دی!! په همدې وخت کې ئې ژبه خلاصه شوه او د خبرو کولو قدرت ئې ترلاسه کړ او د خدای شکر ئې په ځای کړ.

دلته ستاسو پام څو خبرو ته رااړوم:

- په دې اړه د قرآن وينا مې د متّی او مرقس انجيل په بحث کې وړاندې کړې امېد دی هلته مراجعه وکړئ. خو دومره ويل ضروري ګڼم چې د قرآن د وينا له مخې عيسى عليه السلام په هغه ځای کې زېږېدلی چې مور، د ده کورنۍ او قوم ئې په کې اوسېدل او دا د بايبل ادعا ردوي چې مريمه له خپل ټاټوبي بيت لحم ته تللې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسی هلته زېږېدلی، بایبل دا خبره د دې لپاره کوي چې د مسیح د زېږېدو د ځای په اړه د دوی د سپېڅلي کتاب وړاندوینه رښتونې کړي. همداراز د قرآن د وینا له مخې زکریا علیه السلام فرشتې ته وویل: د دې نښه به څه وي چې الله تعالی به ما ته زوی راکوي؟ هغې ورته وویل: د یحیی (علیه السلام) د پیدا ښت په مهال به درې ورځې له چا سره خبرې نه شي کولی او دا د بایبل ادعا ردوي چې وایي: زکریا ته په دې سبب دا سزا ورکړی شوه چې د فرشتې په خبرې ئې باور ونه کړ نو ځکه ئې له همدې ورځې نه د یحیی تر زېږېدو پورې خبرې نه شوی کولی، دا خبره په دې خاطر غلطه ده چې زکریا خو جبرائیل نه وو پېژندلی، ولې به ئې د خپلې پوښتنې به سبب مجازاتوي؟ دی څه خبر وو چې دا جبرائیل دی؟)

- د لوقا وینا د مرقس او متٰی له وینا سره توپیر لري.
- د لوقا دا وینا د بایبل د نورو کتابونو او په خپله د لوقا له دې خبرې سره تعارض لري چې یحیی د عیسی لپاره لار آواروله!! دا خبره خو په هغه صورت کې سمه وه چې یحیی تر عیسی ډېر مشر وی، حال دا چې د لوقا د دغې وینا له مخې د دوی تر منځ نږدې شپږ میاشتې توپیر وو، د بایبل منونکي دې مونږ ته ووایي چې دې صریح تعارض ته څه ځواب لرئ؟ بایبل خو په وار وار ویلي چې یحیی د عیسی د راتلو لپاره خلك چمتو کول او د ده د راتلو زېری ئې خلکو ته ورکاوه!! حال دا چې لوقا وایي: یحیی د مور په رحم کې وو او کله چې مریمه د دوی کور ته راغله نو دی له خوشحالۍ وخوځېدو!!

د عیسی تولد

لوقا تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... یوسف له مریمې سره یو ځای له جلیل نه بیت لحم ته لاړ، د مریمې د وضع حمل نېټه راورسېده، لومړی زوی ئې وزېږاوو، په یوې جامې کې ئې ونغاښتو، ښه ئې پټ کړ او د څارویو په آخور کې کېښود، دا ځکه چې د هغه ځای په مېلمستون کې د دوی لپاره ځای نه وو!! د هغه ښار په بېدیا کې ځینې شپانه وو چې خپلې رمې ئې پېولې، په دې شپه ناڅاپي یوه فرشته د دوی خوا ته راڅرګنده شوه او د خدای د جلال نور په دوی سیوری وغوړاوو او ووېرېدل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو فرشتې ورته وويل: مه وېرېږئ زه تاسو ته يو زېرى لرم، ټولو خلکو ته زېرى او هغه دا چې همدا نن مسيح، ستاسو بادار او ژغورونکى، د داؤد په ښار کې وزېږېدو، زما د خبرې د رښتياوالي نښه دا ده چې داسې ماشوم به وګورئ چې په جامه کې پېچل شوى او په آخور کې ئې څملولى. ناڅاپه ډېرې نورې فرشتې له دغې سره يوځاى شوې او د خداى ستاينه ئې کوله...

کله چې فرشتې آسمان ته ولاړې، شپنو وويل: راځئ چې بيت لحم ته ولاړ شو او دا عجيبه پېښه په خپلو سترګو وګورو!!... دوى هلته ولاړل، مريم، يوسف او ماشوم ئې وليدل او ټولو خلکو ته ئې دا قصه وکړه. (څنګه مخامخ د دوى د اوسېدو ځاى ته ورغلل؟ فرشتې خو نه ځاى ورښودلى وو او نه ئې مور او پلار)، هر چا چې به دا خبرې اورېدې نو حيران به شو، مريمې هم دا ټولې خبرې اورېدې او خپل زړه ته ئې تېرولې او په دې اړه به ئې فکر کاوو!! ... په اتمه ورځ ئې ختنه کړ او عيسى ئې ونوماوو، ... کله چې د ده والدينو، يوسف او مريمې، دى د خداى کور ته راوست چې د شريعت مطابق ئې د خداى کور ته وقف کړي، ځکه د شريعت د حکم له مخې د هرې کورنۍ مشر زوى بايد د خداى کور ته وقف شوى وى، هلته يو کس چې شمعون نومېدو او روح القدس ورته ويلي وو چې د خداى کور ته ولاړ شه او مسيح وګوره، ... ماشوم ئې په غېږ کې ونيولو او وئې ويل: خدايه! اوس کولى شم په ډاډه زړه له دنيا ولاړ شم!! ؛ هغه ژغورونکى چې نړۍ ته دې بخښلى ما په خپلو سترګو وليد، ... يوسف او مريم هك پك او حيران ورته کتل... شمعون دعا ورته وکړه او وئې ويل: اندېښنې او غمونه به ستا زړه د تورې په څېر زخمي کړي ځکه ډېر اسرائيليان به دى ونه مني او په دې سره به خپل ځان هلاك کړي!!... کله چې شمعون له دوى سره خبرې کولې، د آنا په نوم يوه کونډه ښځه چې تل د خداى په کور کې اوسېده، د دوى خوا ته راغله، د خداى شکر ئې په ځاى کړ او د اورشليم ټولو خلکو ته ئې خبر ورکړ چې موعود مسيح زېږېدلى!! له دې وروسته يوسف او مريم خپل ښار جليل ته ستانه شول، هلته عيسى ستر شو!!

حتماً به متوجه شوي يئ چې دا قصه په متى او مرقس کې نه ده راغلې، د دې په ځاى هلته ويل شوي چې له لرې ختيځ نه څو نجوميان د مسيح د ليدو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل، خو دلته ویل شوي چې شپنو فرشتې ولیدې او د مسیح د زېږېدو زېرى ئې ورکړ، دغه تناقض او ګډې وډې خبرې کافي دي چې ووایو: دا قصې ټولې له ځانه جوړې شوې، نه مسیح په بیت لحم کې زېږېدلی، نه فرشتو د هغه ځای نوم ورکو او مجهولو شپنو ته زېرى ورکړی او نه ناپېژاندو نجومیانو د نجوم په خرافي علم سره د هغه له زېږېدو خبر شوي او د ده لیدو ته راغلي، عیسى علیه السلام په خپلې سیمې کې، له پلار نه پرته، له هغې مریمې زېږېدلی چې پېغله وه، نه مېړوښه، په ماشومتوب کې ئې خبرې کړې.

لوقا دا خبره هم نه کوي چې یوسف مصر ته تللی خو د متٰی انجیل په دې ټینګار کوي چې هغه مصر ته تللی او هلته څه موده پاتې شوی!!

له دې وروسته لوقا د یحیی په اړه څه خبرې کوي ، وایي چې هغه په بیدیا کې په پیغمبرۍ مبعوث شو، هملته ئې خلکو ته د تعمید غسل ورکاوو، خلك ئې توبې او نیك عمل ته رابلل، ورته ویل ئې: که دوه کمیسونه لرئ یو ئې هغه چا ته ورکړئ چې نه ئې لري، همدا راز که اضافي خوراك لرئ بل ته ئې ورکړئ، د باج او خراج غونډوونکو ته ئې ویل: له هغه مقدار نه چې د روم حکومت ټاکلی له خلکو نه زیات باج او خراج مه اخلئ، عسکرو ته ئې ویل: په زور له خلکو پیسې مه اخلئ او خلك په ناحقه مه تورنوئ او په خپل معاش قناعت وکړئ!!! کله چې به خلکو ترې وپوښتل: آیا ته موعود مسیح یې؟ هغه به ځواب ورکړ: زه په اوبو سره تاسو ته د تعمید غسل درکوم، ډېر ژر به هغه څوك راشي چې په روح القدس او اور سره به تاسو ته د تعمید غسل درکوي، د هغه مقام تر ما ډېر لوړ دی، حتی زه د دې وړ نه یم چې د ده د څپلۍ بند وروتړم... او وروسته د یحیی د زنداني کېدو او عیسى ته د تعمید د غسل ورکولو او له آسمانه د یوې کوترې د راتلو قصه هغسې کوي چې متٰی لیکلې...

د عیسى اجداد

لوقا تر دې عنوان لاندې د عیسى د شجرې یو اوږد فهرست وړاندې کوي، تر آدم علیه السلام پورې ئې رسوي، په دې شجرې کې دوه خبرې د خاصې پاملرنې وړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي: او هغه دا چې دی یوسف د عیسی پلار او هالي د ده نیکه ګڼي، خو بایبل تر دې د مخه لیکلي چې یوسف د یعقوب زوی وو، یعني د عیسی نیکه یعقوب نومېدو!! تاسو تر دې د مخه د متّی په انجیل کې ولوستل چې ابراهیم علیه السلام ئې د عیسی ستر جد او یوسف د یعقوب زوی، د مریمې مېړه ئې د ده پلار معرفي کړی وو او لیکلي وو: په دې توګه له ابراهیم نه تر داؤد پورې څوارلس پوشته، له داؤد نه بابل ته د یهودانو تر تبعید پورې څوارلس پوشته او د تبعید له زمانې تر یوسف پورې څوارلس پوشته!! یعني تر داؤد پورې اته وېشت پوشته، خو لوقا له یوسف نه تر داؤد پورې څلوېښت پوشته او له یوسف نه تر آدم علیه السلام پورې جمعاً څلور اویا پوشته حسابوي!! چې د شجرو په اړه د بایبل په کتابونو کې دومره ژور اختلاف او تناقض وي نو له دې نه قیاس کولی شئ چې په نورو برخو کې به د دوی تر منځ څومره توپیر وي؟!! د بایبل منونکي دې مونږ ته ووایي: د عیسی علیه السلام پلار کوم یوسف وو؟ د یعقوب زوی که د هالي زوی؟ د متّی انجیل خبره صحیح ده که د لوقا؟ او که دواړه دروغ وايي او عیسی اصلاً پلار نه درلود؟!!

وروسته په بېدیا کې د شیطان له لوري د عیسی د وسوسه کېدو هغه قصه رااخلي چې تر دې د مخه مرقس او متّی په مختلفو الفاظو ذکر کړې، په دې هکله هم د دغو دریو اناجیلو خبرې سره ورته نه دي!!

عیسی خپل خدمات پیل کړل

لوقا تر دې عنوان لاندې څو خبرې لري: د ناصره په معبد کې ئې خلکو ته د اشعیاء د نبي له کتاب نه دا برخه ولوسته: د خدای روح پر ما ده، خدای زه غوره کړی یم چې د ده د رحمت زېری بې وزلو ته ورسوم، هغه زه لېږلی یم چې ځورېدلو ته تسلي ورکړم، ړندو ته لیدل ورپه برخه کړم او مظلومان آزاد کړم او د هغه وخت د رارسېدو خبر ورکړم چې خدای به خپل لطف د انسان په برخه کړي. پاڼه ئې د معبد خدمتګار ته ورکړه او دی خلکو ته مخامخ کښېناست.. او وئې ویل: نن دا لیکنه ترسره شوه!... خلك حیران ول... عیسی ورته وویل:... ښایي ما ته ووایئ: په کفرناحوم کې دې ډېرې معجزې وښودې، دلته په خپل ټاټوبې کې ئې هم وښیه!! خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه شئ چې هيڅ نبي ته په خپل قوم کې په درنه سترګه نه دي کتل شوي، نه الياس په خپل قوم کې معجزه وښوده او نه اليشع!! اوربدونکي پرې غصه شول او له ښار نه ئې وايستو، غوښتل ئې له يوې لوړې ئې وغورځوي خو دی ترې ووت او لاړ!!

بيا ليکي چې په کفرناحوم کې ئې د خطبې پر مهال له يوه پېرياني نه ئې چې چيغې ئې وهلې پليته روح (پېريان) لرې کړل... خلك حيران وو چې د دې سړي په خبرو کې څومره اغېز دی چې حتی پليتې ارواح ئې هم اطاعت کوي!! بيا د شمعون مور ته د شفا ورکولو غوښتنه ترې وشوه او هغه ورغی او تبې ته ئې د ختمېدو وينا وکړه، همغه شېبه ئې تبه پرې شوه او پاڅېده... ماښام ټولو خلکو خپل ناروغان ورته راوستل او ده هر يوه ته شفا ورکړه، پليتې ارواح هم د ده په وينا له لېونو لرې کېدې!! او ويل به ئې: ته د خدای زوی يې، خو ده به پليتې ارواح خاموشولې او نور څه ويلو ته به ئې نه پرېښودې، ځکه هغه پوهېدې چې دی موعود مسيح دی!! ...

پطرس او د ده ملګري يعقوب او يوحنا د زيدي زامن چې ټولو به ماهيان نيول، د عيسی دا معجزه وليده چې دوی ته ئې وويل: د سيند ژورې برخې ته ورشئ او ماهيان ونيسئ، دوی ورته وويل: هلته مو تورونه واچول خو څه په لاس رانه غلل، ستا په وينا به يو ځل بيا ورشو... په جال کې ئې دومره ماهيان راووتل چې په مټ کې دوو کشتيو انتقال کړی شول، ... کله چې وچې ته راووتل، خپل کار ئې پرېښود او له ده سره ملګري شول!!

بيا د يوه جذامي او يوه مفلوج د روغولو خبره کوي، ورپسې د يوه باج ټولوونکي مامور د ايمان راوړلو او بيا د ده په کور کې د يوې مېلمستيا قصه همغسې کوي چې په مرقس کې راغلې او دا کس د لاوي په نامه يادوي، حال دا چې بايبل د متّی په انجيل کې دا کس د متّی په نامه ياد کړی!!

د روژې په اړه پوښتنه

لوقا تر دې سرليك لاندې په مخکنيو کتابونو کې راغلې هغه قصه تکراروي چې عيسی دې پوښتنې ته ځواب وايي چې ولې د ده ملګري د يحيی د شاګردانو او فريسيانو په څېر روژه نه نيسي او تل په خوراك څښاك لګيا وي، ځواب ئې همغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې تکرار شوی ځواب ګڼي چې عیسی ورته وویل: په واده کې تر څو زوم په مجلس کې حاضر وي آیا څوك کولی شي خلك په روژه نیولو مجبور کړي؟ خو داسې وخت به راشي چې زوم ووژنئ هغه وخت به دوی روژه نیسي!! په مخکنیو کتابونو کې دا الفاظ نه شته!! هلته داسې لیکل شوي: آیا مېلمانه تر هغه پورې چې زوم ورسره وي کولی شي ویر وکړي او روژه ونیسي؟ خو یوه ورځ به راشي چې زه له خپلو دوستانو ولاړ شم، د روژو نیولو وخت دغه دی!!

ورپسې د دولسو شاګردانو د انتخاب په اړه او دا چې څه نومېدل بحث کوي او هغوی ته د عیسی علیه السلام څو سپاربښتنې راوړي، دا سپاربښتنې مخکې تکرار شوي خو په نورو مواردو کې، نه شاګردانو ته د سپاربښتنو په ضمن کې!! بیا د یوه رومي افسر د غلام د روغولو خبره کوي، په مخکنیو کتابونو کې د غلام په ځای د افسر د زوی خبره شوې، بیا د یوه مړي د ژوندي کولو خبره داسې کوي: ... کله چې د ښار دروازې ته ورسېدو خلك ئې ولیدل چې د یوه داسې ځوان جنازه انتقالوي چې د مور یوازنی زوی وو، مور ئې ژړل، خلکو هم له دې سره ویر کاوو، کله چې عیسی هغه غمجنه مور ولیده، زړه ئې پرې وسوځېدو او هغې ته ئې وویل: ویر مه کوه، بیا تابوت ته ورغی، لاس ئې پرې کېښود... وئې ویل: اې ځوانه! پاڅه! هغه سملاسي پاڅېدو او له خلکو سره ئې خبرې پیل کړې!! تاسو تر دې د مخه د یوحنا په کتاب کې لوستلي وو چې عیسی یو ځلمی چې ایلعازر نومېدو، دوې خویندې ئې درلودې، د مریم او مرتا په نامه، مړ شو، دفن شو او څلور ورځې وروسته د عیسی په امر راژوندی شو!!

د عیسی پیغام یحیی ته

لوقا تر دې عنوان لاندې هم د مرقس او متٰی خبرې تکراروي، خو څو خبرې ئې د یادولو وړ دي، چې لیکي: عیسی د یحیی په هکله وویل: ... ټولو هغو خلکو چې د یحیی پیغام ئې اورېدلی، حتی د باج او خراج مأمورینو، ... په ده ایمان راوړی او د ده په لاس ئې د تعمید غسل کړی، خو فریسیانو او دیني علماوو د ده د خدای دعوت رد کړ او چمتو نه شول چې د ده په لاس د تعمید غسل وکړي... نو د دغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو په اړه به څه وایو؟ له څه سره ئې تشبیه کړو، د ماشومانو په څېر دي چې په کوڅو کې د لوبو پر مهال په غصې سره خپلو همزولو ته وايي: نه زمونږ ساز ته ګډېږئ او نه زمونږ وېر ته ژاړئ، دوی به د یحیی په اړه ویل چې لېونی دی، هغه یحیی چې اکثراً به روژه وو او شراب ئې هم نه څښل او زما په اړه چې خورم او څښم، وايي: ډېر خوراك کوي، شراب څښي او له ګناهګارانو سره ناسته پاسته کوي!! که عقلمن وئ نو داسې به مو نه ویل او په دې به پوهېدئ چې ده ولې هغسې کول او زه ولې داسې کوم!!

د لوقا د خبرو معنی دا ده چې عیسی علیه السلام په عبادت کې تر یحیی وروسته وو، شراب ئې څښل او له ګناهګارانو سره ئې ناسته ولاړه وه!! او ګواکې د ده له نظره له یحیی سره هغه کار مناسب وو او له ده سره دا کار!! دا خبرې نه یوازې د عیسی علیه السلام په اړه کرکجن تورونه دی، بلکې د دې نښه ده چې د دې کتاب لیکونکی یا هغه څوك دی چې پیغمبران نه پېژني او په دې نه پوهېږي چې ټول پیغمبران له فکري او اخلاقي لحاظه سره ورته دي او د ټولو فکري او عملي تګلاره یوه ده او یا هغه څوك دی چې د خپلو غلطو کړنلارو لپاره پیغمبرانو ته هغه څه منسوبوي چې خپل کړه وړه پرې توجیه کړي!!

یوه بد لمنه مېرمن وبخښل شوه

لوقا تر دې سرلیك لاندې لیکي: یوه ورځ یوه فریسي عیسی ته د مېلمستیا بلنه ورکړه، ... د هغه کور ته ورغی... په دسترخان ناست وو چې یوه بدلمنه ښځه چې د عیسی له راتلو خبره شوې وه او یو بوتل ګران بیه عطر ئې له ځان سره اخیستي او دې کور ته راغله، ... د عیسی پښو ته کښېنسته او ژړا ئې پیل کړه، د اوښکو څاڅکې ئې د عیسی په پښو پرېوتل او دې په خپلو وېښتانو پاکولې، بیا ئې د عیسی پښې ښکل کړې او عطر ئې پرې توی کړل، د کور خاوند چې دا ښځه ئې پېژندله له ځان سره وویل: که دی پیغمبر وی نو حتماً به پوه شوی وو چې دا ښځه بدلمنه ده!! عیسی د ده د زړه په حالت پوه شو او ورته وئې ویل: یو چا په دوو کسانو پور درلود، په یوه پنځوس او په بل پنځه سوه، یوه هم نه شو کولی خپل پور

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرې کړي، دې مهربانه کس دواړو ته پورونه وروبخښل اوس ما ته ووايه: له دغو دواړو به کوم يو زيات ترې خوښ وي؟ شمعون ځواب ورکړ: هغه چې ډېر بوروړی وو، عيسی وويل: رښتيا دې وويل، ... کله چې ستا کور ته راغلم تا دا زحمت ونه ايست چې د پښو د وينځلو لپاره اوبه راته راوړې، خو دې ښځې زما پښې د خپلو سترګو په اوښکو ووينځلې او د خپل سر په وېښتانو ئې پاکې کړې، تا د معمول مطابق زما مخ ښکل نه کړ خو له هغه وخته چې دې کور ته داخل شوم دې ښځې زما د پښو له ښکلولو لاس وانه خيست، تا غفلت وکړ چې د درناوي لپاره دې زما سر راغوړ کړی وی، خو دې زما په پښو عطر توی کړل!! د دې محبت په دې خاطر زيات دی چې زيات ګناهونه ئې بخښل شوي، څوك چې لږ بخښل شوی وي محبت به ئې لږ وي!! بيا ئې دې ښځې ته مخ کړ او ورته وئې ويل: ستا ګناهونه بخښل شوي، څوك چې پر دسترخان ناست وو وئې ويل: دا سړی څوك دی چې د خلکو ګناهونه بخښي؟!! عيسی دې ښځې ته وويل: خپل ايمان وژغورلې!!

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- بيا هم عيسی عليه السلام ته داسې کار منسوب شوی چې د يوه پيغمبر له شأن نه ډېر لرې دی، يوې بدلمنې ښځې ته اجازه ورکول چې په پرله پسې توګه د ده پښې ښکل کړي، په خپلو وېښتانو ئې پاکې کړي او عطر پرې توی کړي دا له يوه پيغمبر سره نه ښايي، دا ځکه چې پيغمبر د خلکو لپاره اسوة او بېلګه وي، له وړو وړو ګناهونو نه هم ځان لرې ساتي او دا د دې لپاره چې که يو لاربښود وړه ګناه کوي نو د ده اتباع تر ده ډېر وړاندې درومي او ډېر ستر ستر ګناهونه هم جائز ګڼي!!
- دا قصه مخکې هم تېره شوې خو په بېلو بېلو الفاظو چې د لوقا له وينا سره ئې ژور توپير شته، يوحنا ليکلي وو چې دا ښځه مريم نومېده او ورور ئې د عيسی په دعا بېرته راژوندی شو.
- قرآن فرمايي چې الله تعالی د ګناه د بخښلو اختيار هيچا ته نه دی سپارلی، پيغمبر عليه السلام ته فرمايي چې د خلکو توبه قبلول او يا د دوی د تعذيب پرېکړه کول، دا ستا کار نه دی. په آل عمران: ۱۲۸ راغلي:

ÇÈ šc q³Î» ß ÚgÎû ÚgÊèã ÚÏæ > q¢ ±áó« ÌÞ $`Ï š• 9 §

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې کار هيڅ څه په تا پورې اړه نلري، يا به ئې توبه قبلوي او يا به ئې د دې لپاره تعذيبوي چې ظالمان دي.

رسول الله صلي الله عليه وسلم ته فرمايي چې ته د هيڅ شي واك او اختيار نه لرې، دا په الله پورې اړه لري چې د چا توبه قبلوي او چا ته عذاب ورکوي. دا يوازې د الله کار دی، نه په تا پورې اړه لري او نه په بل چا پورې.

د خدای د کلام اغېز

لوقا تر دې عنوان لاندې عيسی عليه السلام ته يو ډېر ښکلی کلام منسوبوي او ليکي: (يوه ورځ يو بزګر خپلې کروندې ته ولاړ چې څه وکري، کله چې ئې دانې شيندلې نو ځينې د تلو راتلو په لارې توی شوې او ترپښو لاندې شوې او مرغان راغلل او هغه ئې وخوړې، ځينې په داسې ځمکې توی شوې چې ښکمنه وه او لږ خاوره پرې پرته وه، دانې شنې شوې خو د دې لپاره چې ځمکې کافي رطوبت نه درلود ، له لنډې مودې وروسته ژېړ او وچ شول، ځينې په اغزو کې پرېوتې، دانې له اغزو سره يو ځای لوړ شول خو ځوان بوټي د زړو بوټو تر سيوري لاندې دپ او مړاوي شول، خو ځينې په ښېرازې ځمکې کې پرېوتې، وټوکېدې او سل برابره ئې حاصل ورکړ)،... د دې مثال معنی دا ده: له دانو نه مراد د خدای کلام دی، د تلو راتلو له لارې نه مراد د هغو خلکو سخت زړونه دي چې د خدای کلام اوري خو شيطان راشي او دا کلام ترې هېر کړي، نه ئې پرېږدي چې ايمان راوړي، له ښګمنې ځمکې نه د هغو خلکو زړونه مراد دي چې د خدای کلام اوري خو اغېز پرې نه کوي، که څه هم پوهېږي چې د خدای کلام حق دی، د لږ وخت لپاره ايمان راوړي خو کله چې د کړاوونو او ځورونو سيلۍ راشي خپل ايمان له لاسه ورکړي، له اغزنې ځمکې نه مراد هغه کسان دي چې د خدای کلام اوري او ايمان راوړي خو ماديات، د ژوندانه چارې او لذتونه ئې راګير کړي او حاصل ورکولو ته ئې پرې نه ږدي، خو ښېرازه ځمکه هغه خلك په ګوته کوي چې په پراخ او صفا زړه د خدای کلام ته غوږ ږدي او په پوره جديت د هغه اطاعت کوي...

دا ښکلی مثال دی، که څه هم په الفاظو او ترکيب کې ئې څه رکاکتونه شته خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن چې په دې اړه کوم مثالونه لري هغه تر دې ډېر زړه راښکونکي، اغېزمن او ښکلې دي. چې ځینې ئې دا دي:

[illegible]

البقرة: ۲۶۱-۲۶۲

د هغو کسانو مثال چې خپل مالونه د الله په لار کې لګوي، هغې دانې ته ورته دی چې اووه وږي راوټوکوي، په هر وږي کې سل دانې او الله چې چا ته وغواړي ورته مضاعف کوي ئې او الله ښه پوه د وسعت خاوند دی. همغه چې خپل مالونه د الله په لار کې لګوي او بیا په خپلو انفاق کړو مالونو پسې نه کړول کوي او نه منت بارول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ته د خپل رب په خوا کې خپل اجر دی، نه په دوی څه وېره شته او نه به غمجن شي. غوره وینا او بخښنه تر هغې صدقې ډېره غوره ده چې کړول ورپسې وي او الله حلیم غني دی. اې مؤمنانو! خپل صدقات په منت او اذیت سره مه باطلوئ، د هغه چا په څېر چې خلکو ته د ځان ښودنې لپاره خپل مال انفاق کوي، په داسې حال کې چې پر الله او د آخرت پر ورځې ایمان نه لري. نو د ده مثال هغې ښویې تیږې ته ورته دی چې څه خاوره ورباندې پرته وي او داسې زورور باران وربانډې وشي چې صفا او ښویه ئې کړي، د خپلو لاس ته راوړنو د هیڅ څه په ترلاسه کولو به نه توانېږي او الله داسې کافر قوم نه هدایت کوي. او مثال د هغو چې خپل مالونه د الله د رضاء په لټه کې او د خپل نفسي ثبات په وجه انفاق کوي، د یوې لوړې ځمکې په سر یوه باغ ته ورته دی، چې که زورور باران ئې په برخه شي نو دوه برابره مېوه ورکړي او که زورور باران ورونه رسېږي نو پرخه، او الله ستاسو د کړنو ښه لیدونکی دی. آیا ستاسو کوم یو دا خوښوي چې د کجورو او انګورو داسې باغ دې وي چې ویالې ترې لاندې بهېږي او په هغه کې ده ته هر ډول (نوري) مېوې هم وي او ده ته زوړوالی رسېدلی وي او کمزوري زامن ئې وي، خو ناڅاپه ئې باغ ته داسې سخته سیلۍ ورسېږي چې پکې اور وي او باغ ئې وسوځي، الله دغسې آیتونه درته بیانوي ترڅو تفکر وکړئ.

په دې مثالونو کې لاندې لارښوونې ترسترګو کېږي:

- څوك چې خپل مال د الله په لار کې لګوي، دا کار د ده پر زړه، دماغ او شخصیت ژوري اغېزې او اثرات پرېږدي، ډېر ناوړه او خراب صفات او عادات ئې په غوره صفاتو او عاداتو بدلوي، حرص، بخل، له مال سره افراطي مینه، کبر، د مال په وجه په بل د لوبې احساس، بې وزله او نادار انسان ته په سپکه سترګه کتل او ډېر نور اخلاقي رذائل له منځه وړي او په ځای ئې ترحم، زړه سوی، ایثار، قناعت، په حلال رزق اکتفاء او ډېرونورو انساني ارزښتونو او اخلاقو ته وده ورکوي، په پورتنې آیت کې د انفاق دا اثرات هومره ژور او پراخ ګڼل شوي لکه یوه دانه چې اوه داسې وږي راشنه کړي چې په هر یوه کې ئې سل دانې وي او تر دې هم زیات، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې الله ښه پوه د وسعت خاوند دی، په دې پوهېږي چې څوك د دې وړ دی چې په انفاق باندې ئې تر دې هم زياتې نتيجې مرتب کړي. خو په دې شرط چې له انفاق نه وروسته نه د هغو کسانو د کړولو او ځورولو باعث شي چې مرسته ئې ورسره کړې او نه منت وربانديې بار کړي، هغوی ته په سپکه سترګه ونه ګوري، تل خپله مرسته ورياد نه کړي، د دې انتظار ترې ونه لري چې د مرستو په وجه به د ده تر احسان لاندې وي او د ده لويي به مني.

- تر هغې مرستې چې ځورول او منت ورپسې وي، يوه ښه وينا او د بل له اشتباهاتو تېرېدل ډېر غوره دي.
- د مال هغه انفاق کوونکی چې انفاق ئې پر الله او آخرت له ايمان نه نه دی راولاړ شوی، بلکې د ځان ښودنې لپاره انفاق کوي، له هغې ښويې سختې تيږې سره تشبيه شوی چې په سر ئې لږ غوندې خاوره پرته وي، ظاهر ئې داسې برېښي چې سمسوره ځمکه او د کښت لپاره جوګه وي، خو چې تېز باران وربانديې راشي، خاوره ئې له ځان سره يوسي او حقيقت ئې راڅرګند شي، دا رياکار منفق هم دغسې وي، له انفاق نه ئې خلك داسې انګېري چې په زړه کې به ئې ترحم او عاطفه وي، انفاق به ئې د ايمان او عقيدې په حکم وي، خو ډېر ژر ئې اصلي څېره بربنډه شي، د زړه اصلي کيفيت ئې په هغه کړولو او منت بارولو کې راڅرګند شي چې له انفاق نه وروسته ئې خلك د ده په چلند کې ګوري. داسې کافران له الهي هدايت نه محروم دي، له انفاق نه چې د څه ترلاسه کولو طمع لري هغه به هم ترلاسه نه کړي.
- هغه چې انفاق ئې د الله د رضاء ترلاسه کولو لپاره وي او پوخ ايمان ئې انفاق ته هڅوي، مثال ئې هغه باغ ته ورته دی چې په لوړې ځمکې راشين شوی وي، د ونو جرړې ئې د لوړې ځمکې په پربېړی خاورې کې ژورې ننوتې وي، که تېز باران ئې په برخه شي نو دوه برابره حاصل ورکړي او که تېز باران نه وو نو نرم باران او پرخه هم ورته کافي وي.
- په خپل لاس، په ريا، منت او د مسکين په کړولو سره د خپلو نېکو عملونو او انفاق نه جوړ هغه باغ مه سوځوئ چې په سختې ورځې به ورته سخت اړ وئ، که نه مثال به مو دغه کس ته ورته وي چې د احتياج په ورځې ئې باغ په اورنۍ سيلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسوځېدو.

لوقا یو ځل بیا د معجزو په لور خوځي او یو شمېر نورې معجزې په ګوته کوي، لکه دا چې عیسی طوفاني څپو ته امر وکړ چې آرامه شي، څپې ودرېدې او د ده شاګردان له غرقېدو وژغورل شول، یوه پېریاني لېوني ته ئې شفا ورکړه، د یوې ناروغې ښځې روغول او د یایروس لور راژوندۍ کول او ورپسې لیکي چې خپل شاګردان ئې راغونډ کړل او دوی ته ئې دا قدرت ورکړ چې پلیتې ارواح له لیونو وشړي او ناروغانو ته شفا ورکړي او بیا د متّی او مرقس همغه خبره کوي چې دوی ته ئې وویل: په دې سفر کې هېڅ څه درسره مه اخلئ، نه عصاء، نه بستره، نه توښه، نه خوراك او نه اضافي جامې!! .... نو شاګردان ولاړل او ښار په ښار ګرځېدل، د انجیل پیغام ئې خلکو ته رساوو او ناروغان ئې روغول!! ... ورپسې یو ځل بیا یوه بله معجزه یادوي، په پنځو ډوډیو او دوو ماهیانو پنځه زره کسان مړول، داسې چې ټول ماړه شول او دولس ټوکرۍ اتامونه ترې پاتې شول، دا همغه قصه ده چې مخکې تېره شوې!!... له خپلو شاګردانو پوښتنه کوي چې خلك زما په اړه څه وايي؟ هغوی وویل: یا یحیی، یا الیاس او یا کوم بل تېر شوی پیغمبر چې بېرته راژوندی شوی، بیا ئې ترې پوښتنه وکړه: تاسو مې څوك ګڼئ؟ پطرس وویل: ته موعود مسیح یې، مسیح دوی ته په کلکه وویل چې دا خبره هیچا ته مه کوئ، بیا ئې د خپل مرګ وړاندوینه وکړه او وئې ویل: باید ډېر کړاوونه وګالم، د قوم مشران، ستر کاهنان او دیني علماء به ما محکوم کړي او زما د وژلو پرېکړه به وکړي، خو زه به درېیمه ورځ بېرته راژوندی شم، (دا لومړی ځل دی چې عیسی علیه السلام ته دا وړاندوینه په دومره صراحت سره منسوب کېږي، تر دې د مخه دا خبرې ورته منسوب شوې خو په مجمله او مبهمه توګه) بیا ئې وویل: څوك چې زما متابعت کوي باید له خپلې سوکالۍ تېر شي، هره ورځ باید کړاوونه د صلیب په څېر پر اوږه یوسي او په ماپسې راشي، (دا مطلب هم مخکې راغلی خو په دې الفاظو: که مور او پلار مو تر ما زیات درباندې ګران وي زما د ملګرتیا وړ نه یئ او که خپل زوی او لور تر ما غوره وګڼئ د دې وړ نه یئ!! او که خپل صلیب درسره وانه خلئ او په ماپسې رانه شئ، د دې وړ نه یئ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا ليکي چې اته ورځې وروسته په داسې حال کې چې عيسی د يوې غونډۍ په سر په دعا بوخت وو، پطرس، يعقوب او يوحنا وليدو چې څېره ئې نوراني او جامې ئې داسې سپينې شوې چې سترګې ئې تياره کولې، په دې وخت کې موسی او الياس هم راڅرګند شول او د عيسی د مرګ په اړه ئې له ده سره خبرې کولې، ... کله چې موسی او الياس له هغه ځايه تلل نو پطرس پرېشانه شو او عيسی ته ئې وويل: استاده! آيا خوښه دې نه ده چې دلته تاسو دريو ته څپرې ودروو، د ده خبرې لا پای ته نه وې رسېدلې چې ناڅاپه وريځ راغله او پر ټولو ئې وزر وغوړاوو او دا غږ ترې واورېدی شو: دا زما محبوب زوی دی، د ده خبرو ته غوږ شئ، کله چې غږ خاموش شو، وئې ليدل چې عيسی يوازې دی، دوی تر اوږدې مودې دا خبره چا ته ونه کړه!! ورپسې د يوه بيمار د روغولو معجزه يادوي او بيا د يوه کس قصه رااخلي چې عيسی ته ئې وويل: ما پرېږده چې درسره ملګری شم، هغه ورته وويل: ګېدړې د اوسېدو ځايونه لري او مرغان ځالې، خو زه د ودېدو لپاره ځای نه لرم، يو بل کس ته ده بلنه ورکړه چې ورسره ملګری شي، هغه ومنله خو دا ئې د خپل پلار له مړينې نه وروسته ته موکول کړه، عيسی ورته وويل: هغه خلك داسې اندېښنو ته پرېږده چې تلپاتې ژوند نه لري، ستا وظيفه دا ده چې د خدای ملکوت په هر ځای کې اعلان کړې!! (يعني پلار په خپل حال پرېږده)، يوه بل سړي ورته وويل: باداره! زه غواړم ستا متابعت وکړم، خو پرېږده چې له خپلې کورنۍ اجازه ترلاسه کړم، هغه ورته وويل: د چا چې ټول فکر او سوچ زما خدمت ته نه وي متوجه، د دې خدمت وړ نه دی!!

لوقا بيا د عيسی له لوري د اوياوو کسانو د انتخاب او مختلفو سيمو ته د ددوی د لېږلو خبره کوي، چې د خدای کلام خلکو ته ورسوي، خو دا نه وايي چې د خدای کلام يعني څه؟ له کوم پيغام سره خلکو ته تللي؟ مونږ خو په ټول عهد جديد کې د انجيل او د خدای د کلام په نامه څه ونه موندل، لوقا يو ځل بيا ليکي چې هغوی ته ئې وويل: هيڅ څه مه درسره اخلئ، نه توښه ، نه پيسې او نه اضافي څپلۍ (مخکي جامې راغلې)، خو دې ته مو پام وي چې زه تاسو د سېرليو په څېر د لېوانو منځ ته لېږم!! دوی ته د توصيو او لارښوونو په ضمن کې ئې د خورزين، بيت صيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کفرناحوم په اړه وویل چې بد عاقبت ورته منتظر دی... له څه مودې وروسته دا اویا کسان راوګرځېدل او عیسی ته ئې وویل: باداره! ستا په نامه حتی پلیتې ارواح زمونږ اطاعت کوي!! هغه ورته وویل: هو؛ ما شیطان ولیدو چې د برېښنا په څېر له آسمانه لاندې راولوېدو، ما تاسو ته قدرت درکړی چې په ټولو شیطاني ځواکونو برلاسي شئ، د مارانو او لړمانو په منځ کې به تېرېږئ، تر پښو به ئې لاندې کړئ، خو هیڅ تاوان به نه دررسېږي!!

دا خبرې ټولې خوشې او بې بنسټه دي، دا ځکه چې نه شیطان په آسمان کې اوسېږي، نه له آسمانه راغورځېدلی او له منځه تللی او نه د عیسی ملګري د مارانو او لړمانو په منځ کې له چیچلو خوندي پاتې شوي، ډېر ئې ووزل شول، ډېر ئې په صلیب وځړول شول، زندانونو ته ولاړل او له راز راز کړاوونو سره مخامخ شول!!

د خدای تر ټولو ستر حکم

لوقا تر دې عنوان لاندې عیسی علیه السلام ته څو داسې ډېرې ښکلې خبرې منسوبوي چې په بایبل کې ئې شمېر ډېر لږ دی، لیکي:

یوه ورځ یوه دیني عالم چې غوښتل ئې د عیسی عقیده معلومه کړې ترې وپوښتل: استاده! انسان څه باید وکړي چې تلپاتې ژوند ئې په برخه شي؟ هغه ورته وویل: په تورات کې په دې اړه څه لیکل شوي؟ ځواب ئې ورکړ: لیکل شوي چې له خپل خدای سره په ټول بدن، په ټول قوت او په ټول فکر سره مینه او محبت لره، له ګاونډي سره محبت کوه، دومره لکه له خپل ځان سره!! عیسی وفرمایل: ډېر ښه، ته هم همداسې کوه، ... هغه وویل: زما ګاونډی څوك دی؟ عیسی په ځواب کې دا قصه ورته تېره کړه: یو یهودي له اورشلیم نه اریحا ته روان وو، په لار کې شوکمارانو ته په لاس ورغی، هر څه ئې ترې واخیستل، ډېر ئې وواهو، نیم ژواندی ئې د لارې خوا ته وغورځاوو او ولاړل، ناڅاپه یو یهودي کاهن له هغې لارې تېرېدو، کله چې ئې دا کس په لارې کې پروت ولیدو، خپله لاره ئې بدله کړه او په بلې لارې روان شو، بیا د خدای د کور له خادمانو نه څوك پرې برابر شو، دی ئې ولید، خو هغه هم په خپله مخه ولاړ، په دې وخت کې یو سامري راغی (د یهودانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او سامريانو ترمنځ زړه دښمني ده)، په ده ئې زړه وسوځېدو، خوا ته ئې ورغی، زخمونه ئې ورپرېږ وينځل، مرهم ئې پرې کېښودل او وئې تړل، بيا ئې پر خپل خره سور کړ او يوه ميلمستون ته ئې ورساوو او ښه پالنه ئې وکړه، سهار چې کله رخصتېدو نو د ميلمستون خاوند ته ئې څه پيسې ورکړې او ورته وئې ويل: د دې کس سمه پالنه وکړه، که تر دې زيات مصرف دې پرې وشو چې راستون شم زه به ئې درکړم، اوس ته راته ووايه چې له دغو دريو کسانو څخه کوم يو د دې بې وزلې انسان نږدې ګاونډی وو؟ هغه ځواب ورکړ: هغه چې له ده سره ئې مرسته وکړه، عيسی ورته وويل: ته هم دغسې کوه.

د خدای کلام ته د غوږ نيولو اهميت

لوقا تر دې سرليک لاندې د مريم او د دې د خور مرتا قصه کوي، د دوی نومونه او قصه مخکې هم راغلې، لوقا هغه خبرې نه کوي چې په مخکنيو کتابونو کې راغلې، يوازې دا وايي چې مريمه د عيسی د خبرو د اورېدو لپاره په غونډه کې پاتې شوه، خور ئې په کور کې په کار لګيا وه، ستومانه شوه، په مريمې پسې وګرځېده، هغه ئې په غونډه کې ومونده، عيسی ته ئې وويل: آيا دا له انصافه لرې نه ده چې خور مې دلته ناسته وي او ټول کارونه ئې ما ته پرېښي وي؟ .دې ته ووايه چې له ما سره مرسته وکړي.. عيسی ورته وويل: مرتا! ته هسې د هر څه لپاره ځان پرېشانه کوې، په داسې حال کې چې يوازې يو کار اهميت لري، مريمې همغه غوره کړی او زه نه غواړم چې دا له دې فيضه محرومه کړم!!

عيسی د دعا کولو ترتيب شاګردانو ته ښيي

... عيسی خپلو شاګردانو ته وويل چې داسې دعا کوئ: اې پلاره! ستا نوم دې لوړ وي! ستا ملکوت دې قائم وي! زمونږ د اړتيا وړ رزق! هره ورځ مونږ ته راکړه! زمونږ ګناهونه راوبخښه! همداسې لکه مونږ چې هغه خلك بخښو چې بد راسره کوي! د شيطان له وسوسو مو لرې وساتې!

په دې دعا کې څو ټکي د اعتراض وړ دي: الله تعالی د پلار په نامه ياد شوی. د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځای چې ووايي: ستا نوم لوړ دی، ویل شوي چې ستا نوم دې لوړ وي، دا داسې ده لکه څوك چې د خدای د نوم لوړوالی له بل نه غواړي!! ورپسې دعا هم د مخکنۍ په څېر غلطه ده چې ویل شوي: ستا ملکوت او پاچايي دې قائمه وي!! د دې په ځای باید وویل شي: ستا ملکوت او پاچايي تلپاتې ده، همداسې لکه مونږ چې د لمانځه په پیل کې وایو:

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَی جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ° پاکې ده تالره ای بارئ ربه! او ستاینې دي تا لره او بابرکته دی نوم ستا او اوچت دی شأن ستا، له تا نه پرته بل معبود نه شته.

د دې جامع الفاظو معنی دا ده: اې زما ربه! ته په خپل ذات، صفاتو او افعالو کې له هر عیب او نقص نه منزه او پاك یې. تا چې څه پیدا کړي، ته چې څنګه د دې عالم پالنه، ساتنه او روزنه کوې، ستا په اراده او ستا د سننو مطابق چې په دې هستۍ کې څه کېږي، څه له نیست نه هست کېږي، څه د کمال په لوري درومي او څه په زوال محکومېږي...؟ په دې ټولو کې نه یوازې دا چې د عیب او نقص هېڅ نښه نه ګورو، بلکې په هرڅه کې خاص حکمت او مصلحت ګورو، په دې ټولو کې ته د هغو ستاینو وړ یې چې ستاله شأن سره ښايي، برکتونه ټول ستا له مبارك نامه سره تړلي او د خیر او برکت هره دړه یوازې ستا په نامه خلاصېږي. ستا لویې او شان ډېر ډېر اوچت دی. له تا نه پرته بل داسې څوك په ټوله هستۍ کې نه ګورو چې د عبادت وړ وي.

دا هم صحیح نه ده چې ویل شوي: مونږ د خلکو له اشتباهاتو تېرېږو نو ته هم زمونږ ګناهونه راوبخښه!! که الله تعالی له مونږ سره داسې معامله وکړي چې مونږ ئې د ده له بندګانو سره کوو، نو له هلاکت او تباهۍ پرته باید د بل څه انتظار ونه کړو، د دې په ځای باید داسې وویل شي: زمونږ ګناهونه راوبخښه چې ته تر ټولو غوره بخښونکی یې!

لوقا ورپسې په دعا کې د ټینګار او اصرار په اړه عیسی علیه السلام ته دا وینا منسوبوي: فرض کړئ په نیمه شپه یو مېلمه ستاسو کور ته راغی، په کور کې د خوراك لپاره هم څه نه لرئ، د مجبوریت له مخې د یوه دوست دروازه ورټکوئ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ډوډۍ په پور ترې غواړئ او هغه له خپلې بسترې درته وايي: له بچيانو سره پروت يم، نه شم كولى چې درپاڅم او ډوډۍ دركړم، خو كه بيا بيا دروازه ورټكوئ نو كه د دوستۍ له وجهې راپورته نه شي، له مجبوريته به راپاڅي او چه څه غواړئ در به ئې كړي، په دعا كې بايد همداسې وكړئ، دومره دعا وكړئ چې د دعا ځواب مو دركړى شي، دومره لټه وكړئ چې وئې مومئ، دومره دروازه وټكوئ چې پرانستل شي!! دا ځكه چې څوك غوښتنه وكړي ترلاسه كوي ئې، څوك چې لټه وكړي مومي ئې، څوك چې دروازه وټكوي ورته پرانستل كېږي!! ته چې پلار يې آيا كه زامن درنه ډوډۍ وغواړي ډبرې وركوې؟ او كه كب درنه وغواړي مار وركوې؟ او كه د چرګې هګۍ درنه وغواړي لړم وركوې؟ هيڅكله نه!!

دا ډېرې ښكلې خبرې دي، كاش بايبل عيسى عليه السلام ته د بې بنسټه معجزو په ځاى داسې خبرې منسوب كړې وى، كاش په بايبل كې داسې خبرې تر سترګو كېدى!! دا همغه خبرې دي چې زمونږ ګران پيغمبر عليه السلام ئې كوي او فرمايي چې دعا په اصرار او جديت سره كوئ، داسې چې په قبلېدو ئې ډاډه او مطمئن وئ.

لوقا له دې وروسته د دغو عنوانونو لاندې همغه خبرې له تغير او تبديل سره راوړي چې په مخكنيو كتابونو كې راغلې: په عيسى باندې تهمت، د عيسى د زمانې بې ايمانه خلك، پر خداى توكل، له طمعې او ماديات‍و لرې والى، تيار اوسئ او توبه يا هلاكت او په دې پسې يو ځل بيا يوه بله معجزه يادوي او وايي: يوه د شنبې ورځ عيسى په معبد كې د خداى كلام خلكو ته ښودو، هلته يوه داسې ښځه وه چې اتلس كاله پليتې روح ځوروله، كمزورې شوې او په ملا كوپه شوې وه ... كله چې عيسى وليدله ورته وئې ويل: اې ښځې ته روغه شوې يې، د دې خبرې د كولو په مهال ئې خپل لاس په دې كېښود، ښځه سملاسي روغه شوه او سمه ودرېده او د خداى ستاينه ئې په ځاى كړه. د معبد مسئول په دې سبب غصه شو چې عيسى د شنبې په ورځ دا كار وكړ، نو خلكو ته ئې وويل: په اونۍ كې بايد شپږ ورځې كار وشي... په دغو شپږو ورځو كې راشئ او شفا ولټوئ، نه د شنبې په ورځ!! عيسى ورته وويل: اې دوه مخې! آيا ته د شنبې په ورځ خپل څاروي نه خوشې كوې او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خړوبولو لپاره ئې بهر نه بيايې؟ ولې پر ما اعتراض کوې چې د شنبې په ورځ مې دا ښځه له ناروغۍ وژغورله؟

د خدای د ملکوت په اړه یو مثال

لوقا تر دې عنوان لاندې یوه بې مفهومه خبره عیسی علیه السلام ته منسوبوي او لیکي: عیسی د خدای د ملکوت په اړه یو مثال راوړ او وئې فرمایل: د خدای ملکوت څه ته ورته دی؟ له څه سره ئې تشبیه کړم؟ د خردل د وړې دانې په څېر دی چې په یوه باغ کې وکرل شي او له څه مودې وروسته په داسې ستر بوټې بدله شي چې مرغان ئې په څانګو کې ځالې جوړوي او یا هغه خمېره چې په اوړو کې ئې ګډوي او ورو ورو ئې اغېز په ټولو اوړو کې راڅرګند ېږي!!

او تر بل عنوان لاندې لیکي: ... یوه ورځ چا ترې پوښتنه وکړه: باداره! د ژغورل شوو شمېر به لږ وي؟ عیسی وفرمایل: د آسمان دروازه تنګه ده، هڅه وکړئ چې ورننوځئ، ډېر به هڅه کوي چې ورننوځي خو موفق به نه شي، داسې وخت به راشي چې د کور خاوند به دروازه وتړي، تاسو به بهر پاتې شئ، دروازه به ټکوئ، زاري به کوئ چې خدایه! خدایه! دروازه پرانېزه، ځواب به درکړي: زه تاسو نه پېژنم، تاسو به وایئ: مونږ درسره ډوډۍ خوړلې، تا زمونږ د ښار په کوڅو کې خلکو ته لارښوونه کوله، څنګه مونږ نه پېژنې؟ هغه به ځواب درکړي: زه قطعاً تاسو نه پېژنم، اې بدکارانو لرې شئ...

دلته عیسی علیه السلام د آسمان خاوند او د آسمان د دروازې متولي معرفي شوی او ادعا شوې چې د دروازې تړل او پرانیستل د ده په خوښه ترسره کېږي!! دا یقیناً چې د عیسی علیه السلام په اړه یو دروغجن تور او تهمت دی، هیڅ پیغمبر داسې غلطه خبره نه کوي!!

یو ځل بیا د شنبې په ورځ د یوه ناروغ د جوړولو خبره د مخکې په څېر کوي او ورپسې لیکي چې عیسی خلکو ته دا نصیحت وکړ: په مجلس کې د بر کښېنستو هڅه مه کوه، ځکه کېدی شي تر تا مهم مېلمه راشي او د کور خاوند تا ته ووايي: خپل ځای ده ته پرېږده، بیا به نو په شرمندګۍ سره پاڅېږې او د مجلس پای ته به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي، نو لومړی د مجلس په پای کې کښېنئ چې د کور خاوند راشي او تاسو د مجلس برنۍ برخې ته بوځي، په دې سره به د مېلمنو په وړاندې سرلوړي شئ، ځکه څوك چې لويې کوي سپك کېږي او څوك چې خضوع کوي سرلوړی کېږي، بيا ئې د کور خاوند ته مخ کړ او وئې فرمايل: مېلمستيا ته خپل بډای دوستان، عزيزان او ګاونډيان مه رابله، ځکه دا خو د يوې راکړې ورکړې په څېر ده چې سبا به هغه تا خپلې مېلمستيا ته وربلي، هغه خلك دروبله چې فقير، ګوډ، فلج، ړوند او بې لاس پښو وي، په دې صورت کې به خدای د دې اجر درکوي...

د عيسی د متابعت بيه

لوقا تر دې عنوان لاندې همغه مخکنۍ خبره تکراروي او ليکي: څوك چې غواړي زما متابعت وکړي بايد زه تر مور، پلار، ښځې، زوی، خور، ورور او حتی تر خپل ځان زيات پرې ګران وم، څوك چې خپل صليب ورسره وانه خلي او په ما پسې رانه شي، نه شي کولی زما شاګرد وي!!

خدای د ورك شوو په لټه کې

لوقا تر دې سرليك لاندې همغه مطالب چې تر دې د مخه تکرار شوي ليکلي: د يهودانو علماوو په عيسی باندې اعتراض کولو چې ولې له ګناهګارانو سره ناسته پاسته کوي، هغه په ځواب کې دوه مثالونه بيان کړل، يو دا چې يو کس سل مېږې لري، يوه ترې ورکه شي، نه نوي په خپل ځای پرېږدي او په يوې پسې لټه کوي، کله چې ئې پيدا کړي نو پرې خوشحاله شي او بل دا چې يوه مېرمن لس سکې لري، يوه ترې ورکه شي، ټول کور لټوي، چې کله ئې پيدا کړي نو دومره پرې خوشحاله شي چې ګاونډيان هم خبر کړي، همداسې د خدای فرشتې د يوه ګناهګار په توبې خوشحاله کېږي.

او ورپسې يو بل ښکلی مثال رااخلي او وايي: يوه سړي دوه زامن درلودل: کشر زوی ورته وويل: پلاره! ښه به دا وي چې ما ته هغه برخه سر له اوسه رابېله کړې چې په مېراث کې ما ته رسېږي، پلار ورسره ومنله او خپله شتمني ئې د دواړو تر منځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويښله، کشر زوی هر څه له ځان سره واخيستل، بل ښار ته ولاړ، په عياشۍ بوخت شو، څه وخت وروسته ئې ټوله شتمني له لاسه ووته، قحطي شوه، دی له لوږې مجبور شو له بل سره مزدور شي، هغه خپلې ځمکې ته ولېږو چې د ده خوګان وپالي، له داسې سختو ورځو سره مخامخ شو چې ډېر ځله به ئې دا هيله کوله چې د خوګانو په خوراك خپل نس موړ کړي، ... يوه ورځ ئې فکر سر ته راغی او له ځان سره ئې وويل: زما د پلار کره خدمتګاران هم کافي خوراك او حتی تر ضرورت زيات لري، خو زه دلته له لوږې مرم، ښه ده چې پاڅم، خپل پلار ته ورشم او ورته ووايم: اې پلاره! ما ستا په حق کې او د خدای په حق کې ګناه کړې ده، نور د دې وړ نه يم چې ما خپل زوی وګڼې، هيله کوم ما په نوکرۍ ونيسه، نو پاڅېدو او د پلار د کور په لوري وخوځېدو، خو دی لا له کوره لرې وو چې پلار پرې خبر شو، مخې ته ئې ورغی، په غېږ کې ئې ونيولو او ښکل ئې کړ، زوی ورته وويل: پلاره! ما د خدای په حق کې او ستا په حق کې جفا کړې ده، د دې وړ نه يم چې ستا زوی وم!! خو پلار خدمتګارانو ته وويل: تلوار وکړئ، تر ټولو ښې جامې له کوره ورته راوړئ او ورواڼې غوندئ، ګوتې ورپه ګوته کړئ او څپلۍ ورپښو کړئ او يو سورب سخوندر حلال کړئ چې جشن ونيسو او خوشحالي وکړو، ځکه چې زما دا زوی مړ شوی وو بېرته راژوندی شو، ورك وو بېرته راپيدا شو!! نو شانداره مېلمستيا ئې برابره کړه، په دې وخت کې مشر زوی په پټي کې په کار بوخت وو، کله چې کور ته راغی او دا حالت ئې وليدو، له يوه خدمتګاره ئې وپوښتل: څه خبره ده؟ هغه ورته وويل: ستا ورور کورته راستون شوی او ستا پلار د ده د موندلو په خاطر دا جشن جوړ کړی، مشر ورور غصه شو او کور ته له ننوتلو ئې ډډه وکړه، پلار خبر شو، ورغی او زاري ئې ورته وکړه چې کور ته راشي، خو هغه ورته وويل: کلونه کلونه کېږي چې زه د يوه نوکر په څېر ستا خدمت کوم او يو ځل مې هم ستا له امره سرغړونه نه ده کړې، خو په دې ټولې مودې کې تا ما ته څه راکړي؟ حتی يو سېرلی دې هم رانه کړ چې حلال ئې کړم او خپل دوستان او ملګري مېلمانه کړم، خو ستا دې زوی ستا ټوله شتمني په فاحشو ولګوله، اوس چې بېرته راستون شوی تا زمونږ سورب سخوندر ورته حلال کړ او جشن دې ورته جوړ کړ!! پلار ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانه زويه! ته تل زما په خوا کې وې، زما هر څه ستا او ستا د ميراث برخه ده، خو اوس بايد د دې لپاره خوشحالي وکړو او جشن جوړ کړو چې ستا دا ورور مړ شوی وو، بېرته راژوندی شو، ورك وو بيارا پيدا شو!!

راشئ د داسې کس په هکله د اسلام د ګران پيغمبر وينا هم واورئ چې څومره اغېزناکه او جامع ده:

عن أَنَسُ بْنُ مَالك قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللّه صلى الله عليه وسلم : «للّهُ أَشَدُّ فَرَحاً بِتَوْبَةِ عَبْده، حينَ يَتُوبُ إِلَيْه، منْ أَحدكُمْ كَانَ عَلَىٰ رَاحلَته بأَرْضِ فَلاَة. فَانْفَلَتَتْ منْهُ. وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ. فَأَيِسَ منْهَا. فَأَتَى شَجَرَةً. فَاضْطَجَعَ في ظلِّهَا. قَدْ أَيِسَ منْ رَاحلَته. فَبَيْنَا هُوَ كَذَلكَ إِذَ هُوَ بِهَا، قَائمَةً عنْدَهُ. فَأَخَذَ بِخطَامِهَا. ثُمَّ قَالَ منْ شدَّة الْفَرَحِ: اللّهُمَّ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ. أَخْطَأَ منْ شدَّة الْفَرَحِ». رواه مسلم

له انس رضي الله عنه روايت دی چې رَسُولُ اَللّهِ صلى الله عليه وسلم وفرمايل: يقيناً چې الله تعالی د خپل بنده په توبه، هغه وخت چې ده ته توبه کوي، ستاسو تر هغه چا هم زيات خوشحاله کېږي چې په يوې بيديا کې په خپلې سورلۍ سور وو، خو ترې ورکه شوه، خوراك او څښناك ئې هم پرې بار وو، نو مأيوس او ناهيلی شو، يوې ونې ته راغی، په سيوري کې ئې ډډه ولګوله، له خپلې سورلۍ په قطعي توګه نااميده شوی، دی په همدې حالت کې وو چې سترګې ئې وغړولې، سورلۍ ئې خوا ته ولاړه، تر واګې ئې ونيوله، بيا ئې له ډېرې خوشحالۍ وويل: بارئ ربه! ته مې بنده او زه دې رب يم!! له ډېرې خوشحالۍ ئې خبره غلطه کړه.

لوقا له دې وروسته د امانت په اړه د عيسی څو توصيې او مثالونه بيانوي، لکه دا: څوك چې په وړو کارونو کې سم چلندکوي په سترو کې ئې هم کوي، که د خلکو په مال کې خيانت وکړئ څنګه به خلك خپل مال تاسو ته په امانت درکړي، هيڅ خدمتګار نه شي کولی دوه اربابان ولري، ځکه يا به له يوه سره مينه لري او له بل نه کرکه او يا به يو ښه ګڼي او بل بد، تاسو هم نه شئ کولی چې هم د خدای بنده وئ او هم د مال بنده!! فريسيانو په دې خبرې باندې ملنډې ووهلې، عيسی ورته وويل: تاسو په ظاهر کې د تقوی او ديانت جامه اغوستې خو خدای ستاسو له شرير

(c) ketabton.com: The Digital Library

باطن څخه ښه خبر دی.. څوك چې خپله مېرمن طلاق كړي او له بلې سره نكاح وكړي، زنا كوي او هر څوك چې له طلاق شوې ښځې سره نكاح وكړي په حقيقت كې زنا كوي!!

دا خبره مخكې تېره شوې او مونږ ورباندې بحث كړی!!

لوقا په دې پسې عيسى عليه السلام ته يوه قصه منسوبوي چې د يوه بډای او د ايلعازر په نامه د يوه داسې فقير قصه ده، چې تل به د دې بډای د كور په دروازې كې پروت وو چې د ده نه پاتې اتامونه ترلاسه كړي، دواړه مري، ايلعازر د ابراهيم عليه السلام خوا كې لوړ آسمان ته ځي او بل لاندې دوزخ ته، دا بډای هغه لوړ ګوري او هيله كوي چې كاش ايلعازر ورشي، خپله ګوته په اوبو لمده او د ده ژبه ورسره كړي، خو منفي ځواب ترلاسه كوي او ورته ويل كېږي: نه د هغه ځای خلك دلته رارسېدی شي او نه د دې ځای خلك هلته، بيا هيله كوي چې څوك دنيا ته ولاړ شي او د ده پاتې پنځه ورونه له دې حقيقت نه خبر كړي خو ابراهيم عليه السلام ورته وايي: موسى او نورو انبياوو په وار وار خلك له دې حقيقت نه خبر كړي، ستا ورونه دې د دوی خبرو ته پام وكړي!!

د عيسى ځينې نورې خبرې

لوقا تر دې عنوان لاندې ليكي: عيسى خپلو شاګردانو ته وويل: د ګناه په لورې وسوسه به تل وي، افسوس د هغه چا په حال چې خلك ګناه ته وسوسه كوي، دې كس ته دا غوره ده چې د ژرندې لوی پل ئې په غاړه كې ولوېږي او د سيند تل كې ئې وغورځوي، تر دې چې د خدای د يوه ساده زړې او بې تجربې بنده د بې لارې كولو سبب شي، كه ستا ورور اشتباه وكړه، خپلې غلطۍ ته ئې متوجه كړه، كه پښېمانه شو نو وئې بخښه، حتى كه د ورځې اووه ځلې له تا سره بدي وكړي او هر ځل تا ته راشي او پښېماني څرګنده كړي وئې بخښه،... كه خپله دنده ترسره كړئ نو له چا نه د تعريف او ستاينې طمع مه كوئ، لوقا له دې وروسته بيا د لسو جذاميانو د روغېدا خبره كوي، چې په دوی كې يو ئې سامري وو، كله چې پوه شو روغ شوی، له نيمې لارې بېرته راوګرځېدو او له عيسى نه ئې مننه وكړه، هغه ورته وويل: ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو لسو ناروغانو ته شفا ورکړه، ولې يوازې يو د منني لپاره راغی؟ بيا ئې ده ته وويل: ځه خپل ايمان شفا درکړه!!

د عيسی وينا د قيامت په اړه

لوقا تر دې سرليك لاندې ليکي: ... عيسی وويل: د قيامت ورځ به په ځانگړيو نښو سره نه پيل کېږي، داسې به نه ويل کېږي چې د ځمکې په دې يا هغې برخې کې پيل شوی، ځکه چې د خدای ملکوت ستاسو په منځ کې دی، ... کله چې زه بيا راشم تاسو به حتماً ترې خبر شئ، زما راتگ به د برېښنا په څېر وي چې په ټول آسمان کې به وځلېږي، خو تر دې د مخه بايد ډېر زحمتونه وگالم او د دې قوم له لوري محکوم شم، زما د راتلو پر مهال به خلك داسې وي لکه د نوح او لوط په وخت کې چې خلك په گناهونو او عيش عشرت کې غرق وو او ناڅاپي عذاب پرې نازل شو!!

بايد په جديت سره دعا وکړئ

لوقا يو ځل بيا دغه موضوع څېړي او ليکي: يوه ورځ د دعا په اړه عيسی خپلو شاگردانو ته دا مثال د دې لپاره تېر کړ چې تر هغه له دعا لاس وانه خلي چې دعا ئې قبوله شي، وئې ويل: په يوه ښار کې يو قاضي وو، نه له خدايه وېرېدو او نه ئې خلکو ته توجه کوله، يوه کونډه به تل ورته راتله او ترې غوښتل به ئې چې شکايت ئې د هغه چا په خلاف واوري چې دې ته ئې تاوان رسولی، قاضي تر يوې مودې د دې شکايت ته توجه ونه کړه، په پای کې ترې تنگ شو او له ځانه سره ئې وويل: که څه هم زه نه له خدايه وېرېږم او نه له خلکو، خو د دې لپاره چې د دې ښځې له تنگولو وژغورم ښه ده چې شکايت ئې واورم.. بيا عيسی وويل: که داسې بې انصافه قاضي د خلکو شکايت اوري نو خدای به څنگه د خپل قوم دعا نه اوري چې شپه ورځ ده ته دعا کوي؟! بيا ئې وويل: دوه نفره د خدای کور ته ولاړل چې دعا وکړي، يو ئې مغرور فريسي وو او بل ئې باج اخيستونکی مامور، مغرور فريسي په يوې گوښې کې ودرېدو او داسې دعا ئې وکړه: خدايه شکر کوم چې زه د نورو خلکو مخصوصاً دغه باج اخيستونکي په څېر گناهگار نه يم، نه څوك غولوم، نه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ظلم کوم او نه زنا کوم، بلکې په اونۍ کې دوې ورځې روژه نیسم او څه چې ترلاسه کوم لسمه ئې ستا په لار کې لګوم، خو هغه باج اخیستونکي، د دعا په وخت کې د څه ویلو جرأت ونه کړ، له شرمه ئې سر ټیټ اچولی وو، له ډېره غمه ئې خپله سینه په سوك ووهله او وئې ویل: خدایه! پر ما ګناهګار رحم وکړه!! تاسو ته وایم چې دا ګناهګار باج اخیستونکی وبخښلی شو او خپل کور ته ولاړ خو دا مغرور فریسي د خدای له بخښنې او رحمت نه محروم شو.

د بایبل دا وینا ناقصه ده، ځکه چې په ښه عمل شکر کول او د بد انسان په لیدو سره دا ویل چې شکر دی الله تعالی زه د دې بدکار انسان په څېر نه یم ګرځولی، نه یوازې غلط کار نه دی او الله تعالی نه پرې غصه کېږي بلکې د ثواب کار دی، داسې لکه څوك چې یو بیمار وګوري او په خپل روغ صحت د خدای شکر ادا کړي، په دې اړه ، ډېره دقیقه او ښکلې خبره هغه ده چې پیغمبر علیه السلام کړې:

عن ضمضم بن جوس اليمامي قال: قال لي أبو هريرة يا يمامي لا تقولن لرجل والله لا يغفر الله لك أو لا يدخلك الجنة أبدا. فقلت يا أبا هريرة إن هذه لكلمة يقولها أحدنا لأخيه وصاحبه إذا غضب قال فلا تقلها فإنى سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول "كان في بني إسرائيل رجلان أحدهما مجتهد في العبادة وكان الآخر مسرفا على نفسه فكانا متآخيين فكان المجتهد لا يزال يرى الآخر على الذنب فيقول يا هذا أقصر فيقول خلني وربى أبعثت علي رقيبا؟ قال: إلى أن رآه يوما على ذنب استعظمه فقال له: ويحك أقصر قال خلني وربي أبعثت علي رقيبا؟ فقال والله لا يغفر الله لك أو لا يدخلك الجنة أبدا قال: فبعث الله إليهما ملكا فقبض أرواحهما واجتمعا عنده فقال للمذنب اذهب فادخل الجنة برحمتي وقال للآخر أكنت بي عالما أكنت على ما في يدي خازنا؟ اذهبوا به إلى النار ... رواه احمد

له ضمضم بن جوس الیمامي نه روایت دی چې ما ته ابو هریره رضي الله عنه وویل: یا یمامي! هیچا ته داسې مه وایه چې په الله قسم چې الله به دې ونه بخښي او یا دا چې الله به دې هیڅکله جنت ته داخل نه کړي، ما ورته وویل: اې ابوهریره! مونږ خو هغه وخت دا خبره خپل ورور یا ملګري ته کوو چې پرې غصه شو، هغه وویل: دا خبره مه کوه، ځکه ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه اورېدلي چې وئې فرمایل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بني اسرائیلو کې دوو کسانو په خپلو کې وروري کوله، یو ئې په عبادت کې ډېر زیارایستونکی وو او بل ئې مسرف او ګناهګار، عابد به هر کله چې دا بل په ګناه ولید نو ورته ویل به ئې: له ګناه راتم شه، هغه به ورته وویل: ما له خپل رب سره پرېږده، ته خو به زما څارونکی نه ئې ټاکل شوی؟ تر دې چې هغه یوه ورځ په داسې ګناه ولید چې ډېره ستره ورته معلومه شوه، نو ورته وئې ویل: افسوس په تا، راتم شه، هغه بیا هم ورته وویل: ما له خپل رب سره پرېږده، ته خو به زما څارونکی نه ئې ټاکل شوی؟ ده ورته وویل: په الله قسم چې نه به الله بخښنه درته وکړي او نه به دې هیڅکله جنت ته داخل کړي، وئې وویل: نو الله تعالی یوه ملائکه ورولېږله، د دواړو روح ئې قبض کړه، دواړه د ده خوا ته راغونډ شول، نو ګناهګار ته ئې وفرمایل: زما په رحمت سره جنت ته داخل شه او هغه بل ته ئې وویل: آیا ته په دې پوهېدې چې زه به څه کوم؟ آیا ته د هغه څه خازن وې چې زما په لاس کې دي؟ دوزخ ته ئې بوځئ، پیغمبر علیه السلام وفرمایل: په هغه ذات قسم چې د ابوالقاسم روح ئې په واك کې ده چې دې عابد داسې خبره کړې وه چې خپله دنیا او آخرت ئې پرې تباه کړ.

عیسی له ماشومانو سره محبت کوي

لوقا لیکي: یوه ورځ څو ښځو خپل ماشومان عیسی ته راوستل چې پر سر ئې لاس کښې کړي او برکت ورکړي، د عیسی شاګردانو ممانعت وکړ، عیسی ورته وویل: پرېږدئ چې واړه ماشومان زما خوا ته راشي ځکه یوازې هغه څوك د خدای د ملکوت له برکاتو برخمن کېدی شي چې د دغو ماشومانو په څېر پاك او ژر باور کوونکي زړونه لري او هغه به ترې محروم وي چې زړونه ئې د دوی په څېر نه وي.

د زیات ثروت خطر

لوقا تر دې عنوان لاندې لیکي: یوه ورځ یو بډای عیسی ته راغی او وئې ویل: استاده! انسان څه وکړي چې خدای ترې راضي شي؟ ... ده ورته وویل: ته ښه پوهېږې چې په لسو فرامینو کې (د تورات) راغلي: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلا مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه، درواغ مه وایه، د مور او پلار احترام کوه او نور، هغه وویل: دا اوامر مې یو په یو له ماشومتوبه ترسره کړي، عیسی ورته وویل: یو کار لا پاتې دی، څه چې لرې هغه وپلوره، فقیرانو ته ئې ورکړه چې ستا د آخرت لپاره درته ذخیره شي، بیا راشه زما متابعت وکړه!! هغه کس د دې خبرې په اورېدو سره ډېر غمجن شو او ولاړ، ځکه ډېر شتمن وو، ... عیسی شاګردانو ته مخ کړ او وئې ویل: څومره ګرانه ده چې یو بډای د خدای ملکوت ته داخل شي، د ستنې له سپم نه د اوښ تېرېدل آسان دی خو د خدای ملکوت ته د یوه بډای ننوتل ګران!! ... بیا عیسی د شاګردانو په ځواب کې وویل: څوك چې ستاسو په څېر د خدای لپاره کور، ښځه، زامن، ورونه، خویندې، پلار او مور پرېږدي، څو برابره به ئې په دنیا کې عوض ورکړی شي او په بلې دنیا کې به ئې تلپاتې ژوند په برخه شي.

عجیبه دا چې بایبل له یوې خوا نجات ترلاسه کول دومره آسان کړی چې یوازې په عیسی مسیح باندې ایمان کافي ګڼي خو له بلې خوا ئې دومره ګران کړي چې د الله تعالی په ټولو اوامرو عمل کول، هغه هم له ماشومتوب نه تر زړښت پورې، کافي نه ګڼي او د دغه صالح بډای په اړه د عیسی علیه السلام وینا داسې ګڼي: د ستنې له سپم نه د اوښ تېرېدل آسان دی خو د خدای ملکوت ته د یوه بډای ننوتل ګران!! حقیقت دا دی چې نه حقیقي الهي دین هغه خبره کوي او نه دا، نه بډای په دې ګماري چې له خپلو ټولو شتمنیو به لاس اخلي او د یوه راهب په څېر به ژوند کوي او نه د پولس خبره کوي چې د نجات د لاس ته راوړو لپاره په دې مکلف نه یئ چې د شرعي احکامو متابعت به کوئ!!

عیسی د خپل مرګ او بیا ژوندون وړاندوینه کوي

لوقا تر دې عنوان لاندې لیکي: عیسی خپلو شاګردانو ته وویل: ... مونږ اورشلیم ته ځو، هلته به ټول هغه څه ترسره شي چې مخکنیو انبیاوو زما په اړه وړاندوینې کړې دي، ما به غیر یهودانو ته وسپاري، زما سپکاوی به وکړي، زما مخ ته به لاړې راتو کړي، په متروکو به مې ووهي او په پای کې به ما ووژني، خو زه به له خپل مرګ نه درې ورځې وروسته بیا راژوندی شم، خو شاګردان د ده د خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په معنی او مفهوم پوه نه شول!! نه پوهېږو په دې خبرو کې څه ابهام شته چې شاګردان ئې پرې پوه نه شول؟!! دې ته مو باید پام وي چې د بایبل نور کتابونه دا خبره نه کوي.

لوقا تر دې وروسته بیا د معجزو لړۍ پیلوي، په سر کې د یوه ړانده د روغېدا قصه کوي او بیا د یوه ګناهګار شتمن باج اخیستونکي چې قد ئې ټیټ وو، کله چې عیسی د خلکو په ټولي کې روان وو ده نه شو لیدلی، نو ونې ته وخوت، کله چې عیسی د ونې لاندې راورسېدو دی ئې په خپل نامه یاد کړ او ورته وئې ویل: زکۍ! راکوز شه چې نن ستا کور ته درځو، خلکو چې دا خبره واورېده شکایت ئې وکړ چې ولې د یوه بدنام ګناهګار کره ځي؟ خو زکۍ د عیسی په وړاندې ودرېدو او وئې ویل: باداره! زه د خپلې شتمنۍ نیمایي فقیرانو ته سپارم، که له چا مې اضافي مالیه ترلاسه کړې وي څلور برابره ئې بېرته ورکوم، عیسی وویل: له دې نه معلومېږي چې نن نجات د دې کورنۍ په برخه شوی، دا سړی د ابراهیم له اولاد څخه وو چې بې لارې شوی وو، زه راغلم چې داسې خلك پیدا کړم او وئې ژغورم، بیا ئې دا مثال بیان کړ: د روم د امپراطورۍ په یوه ایالت کې یو معزز کس اوسېدو، یوه ورځ ئې د پلازمېنې په لوري اوږد سفر پیل کړ، چې د امپراطور له لوري د دې ایالت پاچا وټاکل شي، له سفر نه مخکې ئې لس کسان راوغوښتل، هر یوه ته ئې څه پیسې ورکړې چې تجارت پرې وکړي، ځینو خلکو امپراطور ته احوال ولېږو چې د دې کس په پاچایۍ راضي نه دي، خو دی په پاچایۍ وګمارلی شو، خپل ایالت ته راستون شو او له هغو کسانو ئې پوښتنه وکړه چې د ده له پیسو سره ئې څه کړي او څومره ګټه ئې ترلاسه کړې؟ لومړني وویل: لس برابره مې ګټه کړې ده، پاچا ورته وویل: آفرین پر تا اوس چې تا په یوه واړه کار کې خپل اهلیت ثابت کړ نو زه د لسو ښارونو واك تا ته سپارم، دوهم وویل چې ما پنځه برابره ګټه کړې ده، هغه ته ئې هم د پنځو ښارونو واك وسپارو، خو درېیم همغه مبلغ چې ورسپارل شوی وو بشپړ بېرته ورکړ او ورته وئې ویل: ما ستا له وېرې ستا پیسې په خوندي ځای کې وساتلې، ځکه پوهېدم چې ته په حساب اخیستو کې ډېر سخت یې... پاچا ورته وویل: اې نااهله خدمتګاره! ته په دې خبرو سره ما محکوموې!! که زه سختي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نو په کار خو دا وه چې تا لږ تر لږه زما پیسې په ګټه چا ته ورکړې وی چې له راستنېدو وروسته مې هغه ترلاسه کړې وی، بیا ئې حاضرو کسانو ته وویل: له ده نه پیسې واخلئ او هغه چا ته ئې وسپارئ چې ډېره ګټه ئې کړې وه.

اورشلیم ته د عیسی ننوتل

لوقا تر دې سرلیک لاندې لیکي: ... عیسی اورشلیم ته د تلو په دوران کې دوه شاګردان مخکښې کلي ته ولېږل او ورته وئې ویل: هلته به یو کوچی تړلی وموموئ چې تر اوسه څوك نه دی پرې سور شوی، هغه راخلاص کړئ او دلته ئې درسره راولئ،... هغوی لاړل او هغه ئې راوست، ... جامې ئې پرې واچولې، عیسی پرې سور شو، ... خلکو د ده په احترام خپلې جامې په لار کې غوړولې...خلکو د ده په استقبال کې ویل: مبارك دې وي هغه پاچا چې د خدای په نامه راځي، سوکالي دې په آسمان کې وي او جلال خدای لره... ځینو فریسیانو عیسی ته وویل: استاده ! شاګردانو ته دې ووایه چې پټه خوله شي، دا څه خبرې دي چې دوی ئې کوي؟!! عیسی وویل: که دوی خاموش شي د لارې خوا ته ډبرې به له خوشحالۍ همدا خبرې کوي... بیا د خدای کور ته داخل شو او هغه خلك ئې ترې وشړل چې هلته په پېر پلور بوخت وو، د دوی ټغرونه ئې ورټول کړل او دوی ته ئې وویل: د خدای په کلام کې لیکل شوي چې زما کور به د عبادت ځای وي خو تاسو له هغه د غلو پناه ځی جوړ کړی...

د لوقا دا خبره د یوحنا له وینا سره توپیر لري، یوحنا لیکلي: ... عیسی په اورشلیم کې د خدای د کور خوا کې خلك ولیدل چې د قربانۍ لپاره د غوایو، پسونو او کوترو په اخستلو لګیا دي، ... عیسی له پړي متروکه جوړه کړه او ټول خلك ئې له هغه ځایه وشړل، څاروي ئې وشړل او د صرافانو پیسې ئې خورې ورې کړې، د کوترو پلورونکو ته ئې وویل چې دا له دې ځایه لرې کړئ او زما د خدای له کوره بازار مه جوړوئ!!

د ظالمو ملیارانو قصه

لوقا تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... یوه کس خپل باغ څو ملیارانو (باغوانانو) ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اجاره ورکړ، دی لرې بل ځای ته ولاړ، د مېوو په وخت کې ئې څوك ورولېږو چې اجاره ئې ورکړي، هغوی وواهو او تش لاس ئې ستون کړ، د باغ خاوند بل او بل ورولېږل، هغوی ئې هم ووهل او تش لاس ئې ستانه کړل... په پای کې ئې خپل يوازنی زوی ورولېږو، ملیارانو وویل: راځئ چې دا ووژنو، له پلاره وروسته به دی وارث وي، چې دی نه وي ټول باغ به زمونږ شي، هغه ئې ونیولو، له باغه ئې وایستلو او وئې وژلو... عیسی پوښتنه وکړه: نو اوس به د باغ خاوند څه کوي؟ زه به درته ووایم چې څه به کوي: هغه به ورشي او ټول ملیاران به ووژني او باغ به بل چا ته په اجاره ورکړي، ... کله چې کاهنانو دا خبرې واورېدې پوه شول چې له ظالمو ملیارانو نه د عیسی مراد مونږ یو، غوښتل ئې دی هملته ونیسي خو وېرېدل چې له دې به بلوا راولاړه شي... نو په بهانې پسې ګرځېدل... په پټه ئې دوه داسې کسان ورولېږل چې ځان د حق لټوونکي معرفي کړي، هغوی عیسی ته وویل.... ته خو تل د حق وینا کوې، پرته له دې چې د چا مراعات وکړې... مونږ ته ووایه چې د موسی د شریعت له مخې دا جائز ده چې مونږ د روم دولت ته باج او خراج ورکړو؟ عیسی چې د دوی مکر ته متوجه شوی وو، وئې ویل: یوه سکه راوښیئ چې د چا نوم او انځور پرې لیکل شوی؟ ځواب ئې ورکړ: د روم امپراطور، عیسی ورته وویل: د امپراطور مال امپراطور ته ورکړئ او د خدای مال خدای ته، هغوی خاموش پاتې شول او نور څه ئې ونه ویل، بیا ځینې صدوقیان چې په قیامت ئې باور نه درلود، ورته راغلل او ترې وئې پوښتل: ... اووه ورونه وو، مشر ئې بې اولاده مړ شو، کونده ترې پاتې شوه، د تورات له حکم سره دوهم ورور په نکاح کړه، هغه هم مړ شو، درېیم په نکاح کړه، همداسې نور ئې مړه کېدل او په پای کې تر ټولو کشري ورور په نکاح کړه، هغه هم مړ شو او دا ښځه هم، مونږ ته ووایه چې د قیامت په ورځ به دا ښځه د کوم ورور میرمن وي؟ عیسی ځواب ورکړ: ازدواج د دې دنیا د فاني خلکو لپاره دی، خو څوك چې د دې وړ وګڼل شي چې بیا راژوندي شي، کله چې هغه عالم ته ولاړ شي نه به نکاح کوي او نه به مري، له دې لحاظه به د فرشتو او د خدای د زامنو په څېر شي، ځکه چې له مرګه وروسته به یوه نوي ژوندون ته منتقل شي!!

دلته څو غلطې خبرې عیسی علیه السلام ته منسوب شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا چې يوازې ځينې خلك به بيا راژوندي كېږي، حال دا چې ټول انسانان، كه ښه وي كه بد ، كه مؤمن وي كه كافر بيا راژوندي كېږي.
- دا چې په هغه عالم كې ازدواج نه شته، حال دا چې هلته به هم انسان انسان وي او ازدواجي ژوند به ئې وي، مېږمن به تر ټولو له غوره او له دې سره مناسب خاوند سره وي.

لوقا د قيامت په اړه د عيسى ځواب په ډېره ناقصه توګه وړاندې كوي او ليكي: ... اما ستاسو د اصلي پوښتنې په اړه چې آيا قيامت به راشي كه نه؟ موسى په ځرګنده توګه وښوده چې د مړو قيامت شته، ځكه چې موسى د خداى په ليدو سره هغه د ابراهيم خداى، د اسحاق خداى او د يعقوب د خداى په نامه ياد كړ، كله چې خداى د يو چا د خداى په نامه ياد ېږي معنى ئې دا ده چې هغه شخص ژوندى دى او نه دى مړ شوى، ځكه د خداى له نظره ټول ژوندي دي!!

دا ډېره بې معنى خبره ده او د قيامت د اثبات لپاره قطعاً د دليل په توګه نه شي ګڼل كېدى، امكان نه لري چې عيسى عليه السلام به د قيامت د اثبات لپاره دا سې كمزورې، مبهمه او بې معنى خبره كړې وي.

لوقا ليكي چې بيا عيسى په خپله له دوى دا پوښتنه وكړه: ولې وايي چې موعود مسيح به د داؤد له نسله وي، حال دا چې داؤد په زبور كې په خپله ليكلي چې خداى زما بادار مسيح ته وويل: زما ښى خوا ته كښېنه چې دښمنان دې ستا پښو ته وغورځوم، څنګه ممكنه ده چې مسيح هم د داؤد زوى وي او هم ئې خداى؟!!

له دې وينا دوه خبرې ترلاسه كولى شو: لومړى دا چې د عيسى عليه السلام په هكله د بايبل دا خبره چې دى به د داؤد له نسله څخه وي، غلطه او بې بنسټه ده او عيسى عليه السلام ئې په خپله ردوي. او دوهمه دا چې كه داؤد عليه السلام مسيح له خپل نسله څخه ګڼلى وي نو دا خبره غلطه ده چې دى ئې د خداى په نامه ياد كړي!! ځكه عيسى عليه السلام په خپله وايي چې دا دواړه خبرې په يوه وخت كې داؤد عليه السلام ته منسوبول غلطي ده!! بايبل دې مونږ ته د عيسى عليه السلام د دې پوښتنې ځواب راكړي!! خو متأسفانه بايبل دې پوښتنې ته ځواب نه وايي او همدا سې ترې تېرېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوقا له دې وروسته د رياکارو علماوو په اړه همغه خبره کوي چې په متّی کې تر دې عنوان لاندې راغلې (په رياکارۍ سره ځان ديندار ښودل)، بيا د يوې کونډې يادونه کوي چې دوه وړې سکې ئې د اعانو په صندوق کې وغورځولې، عيسی وويل: دې مېرمنې تر ټولو زياته صدقه ورکړه، ځکه بډايانو د خپلو اضافي شتمنيو لږ برخه د اعانې په توګه سپارلې خو دې خپله ټوله شتمنۍ صدقه کړه، بيا ئې د خدای د کور د ورانېدو وړاندوينه وکړه او ورپسې ئې د جګړو، زلزلو، قحطيو، مصيبتونو، ناروغيو د راتلو او دا چې د ده اتباع به له کړاوونو او ستونزو سره مخامخ شي، زندانونو ته به کښل شي، ځينې به ووژل شي، خپلوان به ورسره مخالفت وکړي او د دښمن په لاس به ئې ورکړي... وړاندوينه وکړه او وئې ويل: کله چې وګورئ اورشليم د دښمن له لوري محاصره شوی نو پوه شئ چې د خدای کور به وران شي، هغه مهال به يهودان غرونو ته وتښتي او د اورشليم اوسېدونکي به ترې فرار وکړي... د خدای غضب به پر دې قوم نازل شي، يا به د تورو خوراك شي، يا به اسير شي او يا به نورو ملکونو ته تبعيد شي، اورشليم به د پرديو په لاس کې پرېوځي... بيا به په آسمان، لمر او سپوږمۍ کې عجيبې پېښې تر سترګو شي، په ځمکې کې به د سيندونو د څپو له غږ نه ډېر خلك بې سده شي... په دې وخت کې به د نړۍ ټول خلك ما وګوري چې له آسمانه په ورېځو سور، له پرتم او شأن سره راکوزېږم، کله چې دا پېښې تر سترګو شوې نو پوه شئ چې ستاسو د نجات شېبه رارسېدلې... ورپسې ليکي چې د فصح عيد رانږدې شوی وو... شيطان د يهودا اسخريوطي چې له دولسو شاګردانو څخه وو، زړه ته ننوت، ... دی کاهنانو ته ورغی او ورته وئې ويل چې څنګه به عيسی دوی ته په لاس ورکوي، چې وئې وژني، دوی ومنله او د ښې جائزې وعده ئې ورسره وکړه، ... عيسی له خپلو دولسو ملګرو سره په اورشليم کې د يوه کس کره د ماښامني خوړلو لپاره ولاړل، په دسترخان ناست وو او دوی ته ئې وويل: په ډېر اشتياق سره دې ورځې ته منتظر وم، چې د خپلو کړاوونو له پيل نه مخکې د فصح دا ماښامنی له تاسو سره وخورم، ځکه تاسو ته وايم چې داسې ماښامنی به بيا تر هغه ونه خورم چې واقعي مفهوم ئې د خدای په ملکوت کې تحقق ومومي، بيا ئې يوه پياله ډکه کړه او شاګردانو ته ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړه او ورته وئې ویل: واخلئ او په خپلو کې ئې ووېشئ، ځکه چې د خدای د ملکوت تر قائمېدو پورې به بیا د انګورو دا محصول ونه څښئ!! بیا ئې یوه ډوډۍ واخیسته، ټوټه ټوټه ئې کړه او په دوی ئې ووېشله او ورته وئې ویل: دا زما بدن دی چې ستاسو په لار کې فدا کېږي، دا کار زما په یاد ترسره کوئ!! له ماښامني وروسته ئې بله پیاله ورکړه او وئې ویل: دا د خدای د نوي پیمان نښه ده چې زما په وینو مُهر کېږي، هغه وینې چې ستاسو د ژغورنې لپاره به توی شي، خو دلته په دې دسترخان داسې څوك هم ناست دی چې ځان زمونږ دوست ګڼي خو له ما سره به خیانت وکړي....

دلته څو خبرې د توجه وړ دي: دا قصه له دې د مخه په متّی کې هم تکرار شوي او د هغه الفاظ دا دي: یوه شپه چې عیسی له خپلو دوولسو شاګردانو سره د یوه سړي په کور کې د ماښامني لپاره په دسترخان ناست وو، عیسی وویل: له تاسو نه به یو کس له ما سره خیانت وکړي!! ټول په اندېښنه کې ولوېدل او پوښتنه ئې وکړه: هغه به څوك وي؟ ده وویل: همغه چې له ما سره یو ځای ئې د خوراك لوښي ته لاس اوږد کړ!! ... یهودا هم پوښتنه وکړه: استاده! آیا هغه کس زه یم؟ عیسی جواب ورکړ: هو په خپله دې وویل،...

تاسو ګورئ چې د دې دواړو ویناوو تر منځ کافي توپیر شته!!

مونږ له لوقا نه همغه پوښتنې کوو چې له متّی مو کړې: پوښتنه کوو: ډوډۍ څنګه او د کوم منطق له مخې د عیسی غوښه او هغه شراب د ده وینې دي؟ ولې عیسی علیه السلام خپله غوښه او وینې په خلکو خوري؟ شاګردانو څنګه دا بې احترامي وکړه او د ده غوښه او وینې ئې وخوړې؟! آیا ممکن ده یو جلیل القدره پیغمبر داسې غلطه او بېهوده خبره وکړي؟! د ده په وینو سره کوم پیمان مُهر شوی؟ د کوم عدالت له مخې د یوه بې ګناه انسان د وینو توئېدل د ګناهګارانو د ګناهونو د بخښنل کېدو سبب کېدی شي؟!! آیا د چا ایمان او عقل دا خبره منلی شي چې الهي عدالت به داسې وي؟!

له دې وروسته د زیتون غره ته تګ، هلته خدای ته دعا کول او دا چې دی ډېر پرېشانه او مضطرب وو، د ده د نیولو لپاره له یهودا سره د یوې ډلې راتګ، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوستۍ په توګه د عیسی ښکلول، د کاهن په خادم باندې د تورې وار، دې ډلې ته د عیسی وینا ، د ده نیونه، د کاهن کور ته د ده بېول، د دوی تر شا د پطرس تګ، درې ځلې له دې انکار کول چې د عیسی ملګری دی یا دی پېژني، د ده محاکمه، رومي حاکم پیلاطوس ته د ده سپارل، د ده د اعدام او په صلیب د ځړولو مطالبه، د سپکاوي لپاره د پاچايي لباس وراغوستل، د ده تر څنګ د دوو جنایتکارانو اعدامول، له اعدامه وروسته د ده جامې د عسکرو ترمنځ وېشل کېدا ، د ده د سر له پاسه دا لوحه ځوړندول چې: دا دی د یهودانو پاچا!! ... او نورې خبرې په همغه صیغه او ترتیب کوي چې په متّی کې راغلې. خو دی دلته وايي چې ماسپښین درې ساعته تیاره شوه، لمر له ځلېدو ودرېدو ، د خدای د کور هغه پرده په منځ کې څیرې شوه چې په سپېڅلې ځای کې ځړېده، بیا د عیسی علیه السلام د تدفین په اړه همغه د متّی خبره کوي چې یوسف نومي کس په خپلې نوي هدېرې کې دفن کړ، خو دی دا کس له مذهبي مشرانو څخه ګڼي او وايي: دی د یهودانو د عالي شورى غړی وو ، خو متّی ئې یو بډای بولي او وايي : د لمر لوېدو په وخت کې یو بډای سړی چې یوسف نومېدو او د عیسی له پلویانو څخه وو پیلاطوس ته راغی او د عیسی جسد ئې ترې وغوښت، ... جسد ئې ورکړ، په سپین کتان کې ئې ونغښت او په هغه قبر کې ئې دفن کړ چې نوی ئې د ځان لپاره جوړ کړی وو ، لوقا لیکي چې له جلیل نه راغلې مېرمنې له یوسف سره هغه ځای ته ورغلې چې عیسی په کې دفن شو ، بېرته ستنې شوې... د یکشنبې په سهار بیا هلته ولاړې، خو وئې لیدل چې د قبر د خولې ډېره یوې خوا ته غورځېدلې، قبر ته ننوتې خو د عیسی جسد ئې ونه موندو ، حیرانې ولاړې وې چې ناڅاپي دوه سړي له ځلېدونکو جامو سره راڅرګند شول، ښځې ووېرېدې او هغوی ته ئې تعظیم په ځای کړ، سړو ورته وویل: ولې د مړو په منځ کې په ژوندي پسې ګرځئ؟ عیسی دلته نه شته، ژوندی شوی... په تلوار اورشلیم ته ولاړې چې یولس شاګردان او نور خبر کړئ، کومې ښځې چې د قبر خوا ته تللې وې، دا وې: مریم مجدلیه، یونا ، د یعقوب مور مریم او څو نورې ښځې!! شاګردانو دا خبرې هسې خیالي قصه وګڼله او باور ئې پرې ونه کړ، خو پطرس په تلوار د قبر په لور وخوځېدو... هلته ئې تش کفن وموندو ، په همغه ورځ د عیسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه منونکي د عمواس کلي ته تلل، په لارې کې ئې د دغو څو ورځو پېښې سره یادولې، ناڅاپه عیسی ورسره ملګری شو، دوی ونه پېژندو، عیسی ترې وپوښتل: په څه مو خبرې کولې؟ یوه ورته وویل: داسې معلومېږي چې ته یوازنی کس یې چې د دغو ورځو له پېښو خبر نه یې!! عیسی وپوښتل: کومې پېښې؟ ده ورته وویل: هغه څه چې له عیسی ناصري سره وشول... څو ښځو په خپلو خبرو سره مونږ حیران کړو، نن سهار د قبر خوا ته تللې وې، کله چې بېرته راستنې شوې وئې ویل چې مونږ جسد ونه موندو!! فرشتې ئې لیدلې وې چې دوی ته ئې ویلي وو چې عیسی ژوندی شوی، نو څو نفره د قبر سر ته ورغلل، وئې لیدل چې د دغو ښځو خبره رښتیا وه!! بیا عیسی دوی دواړو ته وویل:... ولې دومره ناپوه یئ، ولې د انبیاوو په خبرو باور کول درته دومره ګران دي؟!! عمواس ته ورسېدل... عیسی له دوی سره کورته ولاړ... د ماښامني په وخت کې ئې ډوډۍ ماته کړه او دوی ته ئې ورکړه، په همدې وخت کې د دوی سترګې پرانیستل شوې او عیسی ئې وپېژندو او همغه لحظه ترې غایب شو!! ... له ځنډه پرته اورشلیم ته راغلل، یولس شاګردان ئې وموندل چې د عیسی د بیاژوندي کېدو په اړه خبرې کوي او پطرس هم وایي چې ده په خپله لیدلی، دوی هم خپله قصه ورته وکړه، په همدې وخت کې چې دوی په خبرو بوخت وو، ناڅاپه عیسی د دوی په منځ کې ودرېدو، سلام ئې ووایو، ټول ووېرېدل، ګمان ئې وکړ چې روح ګوري، عیسی ورته وویل ولې ووېرېدئ، ولې په دې کې شك کوئ چې زه په خپله یم؟ زما لاسونو او پښو کې د مېخونو ځایونو ته ځیر شئ، ګورئ چې زه په خپله یم، زما په بدن باندې لاس ووهئ چې ډاډه شئ زه روح نه یم، دا ځکه چې روح بدن نه لري، ... عیسی ترې وپوښتل: آیا دلته د خوراك لپاره څه شته؟ هغوی لږ پوخ شوی کب ورکړ، ده هم د دوی د حیرت وهلو سترګو په وړاندې هغه وخوړ، بیا ئې ورته وویل: آیا په یاد مو ده چې ما درته ویل: څه چې د موسی په تورات، د انبیاوو په کتابونو او د داؤد په زبور کې زما په اړه لیکل شوي، ټول به ترسره شي، دا دی هر څه ترسره شول... اوس به زه هغه روح القدس تاسو ته راولېږم چې زما پلار د هغې ژمنه درسره کړې ده، مخکې له دې چې دا پیغام خلکو ته ورسوئ په اورشلیم کې ترهغه پاتې شئ چې روح القدس راشي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو په الهي قدرت مجهز کړي!! بيا عيسی دوی تر بيت عنيا پورې بوتلل، هلته ئې خپل لاسونه د آسمان په لوري لوړ کړل، دوی ته ئې برکت ورکړ، له ځمکې بېل شو او د آسمان په لوري لوړ شو، شاګردانو د ده لمانځنه وکړه او په خوشحالۍ سره يورشليم ته ستانه شول، ...

دلته څو خبرې ضروري ګڼم:

- د قرآن له مخې دا ټولې خبرې دروغجنې، بې بنسټه، جعلي او له ځانه جوړې شوې دي.
- د لوقا او نورو انجيلونو ترمنځ توپيرونه ښيي چې دا قصه حقيقت نه لري، متٰی او مرقس ليکلي وو: يو بډای سړی چې يوسف نومېدو او د عيسی له پلويانو څخه وو پيلاطوس ته راغی او د عيسی جسد ئې ترې وغوښت، ... جسد ئې ورکړ، په سپين کتان کې ئې ونغښت او په هغه قبر کې ئې دفن کړ چې نوی ئې د ځان لپاره جوړ کړی وو، بيا ئې يوه لويه ډبره د قبر دروازې ته ودروله او ترې ولاړ، دوه مېرمنې چې دواړه مريمې نومېدې، يوه مريم مجدليه او بله مريم د يعقوب مور،) هلته ولاړې وې او وئې ليدل چې عيسی ئې چېرې ښخ کړ، خو لوقا ليکي چې يونا او نورې ښځې هم ورسره وې، متٰی ليکي چې د يکشنبې په ورځ سهار وختي، دغه دوه ښځې چې د عيسی د وژل کېدو او ښخېدو صحنه ئې په سترګو ليدلې وه، هلته راغلې، مرقس وايي: کله چې دوی قبر ته رانږدې شوې نو هغه ئې پرانيستی وموند او د قبر خوا ته ئې يوه فرشته وليدله چې جامې ئې سپينې وې او د قبر ښي اړخ ته ناسته وه، خو متٰی د خپل عادت په څېر دلته هم وايي چې دوی له آسمانه د يوې فرشتې راکوزېدا وليده، چې په راتلو سره ئې ځمکه ولړزيده او قبر پرانستل شو او ليکي چې عيسی د يکشنبې سهار وختي ژوندی شو او لومړی کس چې د ده ژوندي کېدا ئې وليده مريم مجدليه وه او دا همغه مېرمن ده چې وايي داسې سخته لېونۍ او پېريانۍ وه چې عيسی اووه پلېتې ارواح ترې ايستلې وې!!

متی ليکي: ناڅاپه يوه سخته زلزله راغله، وجه ئې د هغې فرشتې راتګ وو چې راغله او د قبر ډبره ئې لرې وغورځوله او پرې کښېناسته، مخ ئې ځلېدو او د واورې په څېر سپينې جامې ئې وې، ساتونکي له وېرې بې خوده شول... فرشتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغو ښځو ته وویل: مه وېرېږئ، پوهېږم چې په عیسی پسې ګرځئ، هغه دلته نه شته، لکه څنګه چې ده په خپله ویلي وو، بېرته راژوندی شو، راوړاندې شئ او هغه ځای وګورئ چې د ده جسد ئې په کې اېښی وو او ژر ولاړې شئ او شاګردانو ته ئې ووایئ چې هغه ژوندی شوی، جلیل ته درځي چې له تاسو سره وګوري!! ګورئ چې دا پیغام مو هېر نه شي!! ښځې په تلوار ووتلې... په لارې کې ئې عیسی مخې ته راغی، هغه وویل: سلام! ښځې ئې په پښو کې پرېوتې او د ده لمانځنه ئې وکړه!! هغه ورته وویل: مه وېرېږئ، ولاړې شئ او زما ورونو ته ووایئ چې ډېر ژر جلیل ته ولاړ شئ چې ما هلته وګورئ!! ښځې لا ښار ته نه وې رسېدلې چې ساتونکي کاهن ته ورغلل او له پېښې ئې خبر کړل، خو لوقا ادعا کوي چې دغو ښځو دوه سړي ولیدل!! متٰی وایي چې یولس شاګردان جلیل ته ولاړل او د همغه غره په سر راغونډ شول چې عیسی ورښودلی وو، کله چې ئې عیسی هلته ولیدو سجده ئې ورته وکړه!! خو ځینو ئې په دې خبرې کې شك کاوو چې دا دې عیسی وي!! خو تاسو ولیدل چې لوقا د دې په خلاف ادعا کوي چې عیسی دوی ته په اورشلیم کې او په یوه کور کې ځان ورښودو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رسولانو اعمال

بايبل ليکي چې دا د لوقا له لوري ليکل شوی بل کتاب دی، په دې کې هغه پېښې څېړل شوې چې آسمان ته د مسيح له تلو مخکې او په آخري ځل خپلو شاګردانو ته له راڅرګندېدو وروسته رامنځته شوې، په دې کتاب کې د مسيح د رسولانو هغه فعاليتونه موندلی شو چې د روح القدس په مرسته ئې ترسره کړي، کولی شو دې کتاب ته د يوه داسې تاريخي کتاب په سترګه وګورو چې د کليسا د پيداښت او ودې څرنګوالی بيانوي او رسولانو دا کار د هغه حکم مطابق تر سره کړی چې په انجيل کې د خدای له لوري ورکړی شوی وو او هغه دا چې: (په اورشليم، د يهودانو په ټولې سيمې کې، په سامره او د ځمکې تر آخري سره انجيل نشر کړئ)!! سره له هغه شديد اختناق چې مسيحيان ورسره مخامخ وو، کليسا وده وکړه، پولس چې تر نورو زيات له کړاوونو سره مخامخ وو په داسې رسول بدل شو چې انجيل ئې د رومي امپراطورۍ مختلفو برخو ته ورساوو، په دې توګه مسيحيت د يهودانو له دائرې ووت او غيريهودانو ته ئې هم لمن خوره شوه.

د دې مقدمې څو ټکي د غور وړ دي:

- ما ته د تحقيق په ترڅ کې ثابته شوه چې دا کتاب لوقا نه بلکې په خپله پولس ليکلی او د يوه غرض لپاره ئې لوقا ته منسوب کړی، د کتاب له ډېرو برخو دا خبره معلومېږي چې ليکونکی ئې پولس دی، هم ئې محتوی په دې شهادت ورکوي، هم ئې الفاظ او هم ئې د ليکنې اسلوب، په دې کې هغه افکار او عقايد وړاندې شوي چې باني ئې پولس دی او تر ده د مخه هيچا نه دي وړاندې کړي، داسې قصې په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلې چې له پولس نه پرته بل څوك ترې خبر نه وو، په دې کې پولس ته ډېرې جعلي معجزې منسوب شوې، حتی دا چې مړ شوی او بیا راژوندی شوی، د پولس زنداني کېدا، له یوې محکمې بلې ته او له یوې سیمې بلې ته د ده انتقال او هغه قصې چې یوازې پولس ترې خبر وو او د پولس بې انتهاء ستاینې ... ښيي چې پولس نه شو کولی دا کتاب په خپل نامه خپور کړي، نو ځکه ئې خپل ملګري ته منسوب کړی، خو د کتاب په ډېرو ځایونو کې داسې څه ترې ویل شوي چې ښيي لیکونکی ئې په خپله پولس دی، مخصوصاً هغه ځایونه ئې چې دی یوازې د ساتونکو او پولیسانو په واسطه روم ته انتقالېږي، نه لوقا ورسره شته او نه بل ملګری، خو د دې سفر قصه د متکلم په صیغه لیکل شوې او ویل شوي، مونږ هلته ورسېدو، مونږ دا وکړل او له مونږ سره دا وشول، طبیعي ده چې بل لیکونکی داسې کار نه کوي، داسې هم نه ده چې دا د لیکونکي یوه انشائي اشتباه وګڼلی شي او دوه درې ځایه ترې غلطي شوې وي، بلکې څو ځایه تکرار شوې.

- دلته د بایبل دا وینا چې مسیحیت له یهودانو پرته نورو قومونو ته هم وړاندې کېدی شي، د بایبل له مخکنیو خبرو سره تعارض لري، مخکې ئې لیکلي چې مسیح خپلو شاګردانو ته وویل: یوازې یهودانو ته ورشئ او بلنه ورکړئ، همدارا ز د عیسی له قوله ئې لیکلي: زه خدای رالېږلی یم چې د یهودانو مرسته وکړم نه د غیریهودانو، ځکه یهودان د خدای ورك شوي پسونه دي!! او حتی دا ئې هم لیکلي چې یوې غیر یهودي مېرمنې د خپلې ناروغې لور لپاره د دعا هیله ترې وکړه او هغه ورته وویل: دا سم کار نه دی چې زه د خپلو زامنو له لاسه ډوډۍ واخلم او سپي ته ئې واچوم!!

- پولس په رومي امپراطورۍ کې د مسیحیت په خورېدو کې لویه ونډه درلوده، له دې خبرې معلومېږي چې د رومي امپراطورۍ چارواکو دې ته ترجیح ورکړې چې د یهودانو په ضد د پولس مذهب ته وده ورکړي، دې مذهب له یوې خوا خلکو ته د واکمنانو د اطاعت او له نظام سره د عدم مخالفت درس ورکاوو، له بلې خوا ئې د یهودانو ټول شریعت او مذهبي مراسم لغو کول او یوازې له مسیح سره مینه ئې د نجات لپاره کافي ګڼله!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب داسې پیل کېږي:

ګران دوست تئوفیلوس!

په لومړي کتاب کې مې د عیسی د ژوند بشپړه شرحه او لارښوونې بیان کړې او ومې لیکل چې هغه څنګه له هغه وروسته چې د ېر احکام ئې د روح القدس په واسطه خپلو غوره رسولانو ته ورکړل، آسمان ته ولاړ او په څلوېښتو ورځو کې په وار وار ورته راڅرګند شو او ورته ثابته ئې کړه چې دی واقعاً ژوندی دی... یو ځل ئې دوی ته وویل: د اورشلیم له ښاره بهر مه وځئ، بلکې د روح القدس راتلو ته انتظار وکړئ ... یحیی تاسو ته په اوبو سره د تعمید غسل درکاوو خو په څو راتلونکو ورځو کې به تاسو په روح القدس سره تعمید شئ!! بیا ورته راڅرګند شو او دوی ترې وپوښتل: خدایه! آیا د اسرائیلیانو له منځه تللې پاچایي به په همدې وخت کې جوړه کړې؟ ځواب ئې ورکړ: دا نېټې زما پلار خدای تعینوي، په دې پوهېدل ستاسو کار نه دی!! خو څه چې باید پرې پوه شئ دا ده چې کله روح القدس درباندې نازل شي نو تاسو به په اورشلیم، په ټول یهودیه، سامره او حتی د ځمکې تر لرو لرو برخو زما د مرګ او بیا ژوندي کېدو په هکله شهادت ورکوئ!! کله چې عیسی دا خبرې وکړې، د دوی په وړاندې آسمان ته لوړ شو او په وریځو کې د دوی له نظره پټ شو!!

دلته څو پوښتنې راولاړېږي:

- دوی ته خو ویل شوي وو چې له اورشلیم نه مه وځئ، ولې ووتل؟ ولې ئې د اسرائیلیانو په ځای د رومیانو په منځ کې کار پیل کړ؟
- د شاګردانو له خبرې خو معلومېږي چې دوی د اسرائیلیانو د هغې پاچایۍ د بیا جوړېدو په انتظار کې وو چې له لاسه ئې وتلې وه!! په دې انتظار کې خو یهودان ورسره شریك وو، اختلاف ئې په دې کې وو چې یهودانو د خپل موعود مسیح نښې په عیسی علیه السلام کې ونه موندلې، ځکه ئې د ایمان په ځای د ده د وژلو لپاره ملا وتړله!! پولس او ملګرې ئې څنګه له دې انتظار نه د عیسی علیه السلام د بېرته راتلو قصه جوړوي؟
- د بایبل له ادعا نه خو معلومېږي چې دا وعده به په څو راتلونکو ورځو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترسره کېږي، هغه لویه پاچایي به جوړېږي او بیا به دوی په ټولې نړۍ کې د مسیح د بیا راژوندي کېدو شهادت ورکوي، خو په دې څو ورځو دا دی شل پېړۍ تېرې شوې، ولې هغه وعده ترسره نه شوه!!

- کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې د عیسی علیه السلام دعوت په دې کې راخلاصه شوی وو چې له مرګه وروسته به بیا راژوندی کېږي؟ آیا د انجیل خلاصه همدا وه؟

ورپسې لیکي:... شاګردان د زیتون له غره نه چې د اورشلیم له ښار نه نږدې یو کیلومتر لرې پروت وو ښار ته کوز شول، د هغه کور په دوهم پوړ کې په دعا بوخت شول چې مخکې په کې اوسېدل، ... دې دعا څو ورځې دوام وکړ...په دې دوران کې یوه ورځ چې یو سل شل نفره حاضر ول، پطرس وویل: ورونړو! د سپېڅلي کتاب خبره د یهودا په هکله باید رښتیا شوې وی، چې مفسدینو ته ئې لارښوونه وکړه چې عیسی ونیسي، ... داؤد نبي ډېر د مخه دا وړاندوینه کړې وه!! یهودا زمونږ له ډلې څخه وو، عیسی غوره کړی وو چې زمونږ په څېر د ده رسول او استاځی وي، خو په هغو پېسو ئې چې د خپل خیانت په بدل کې ئې ترلاسه کړې وې یو پټی واخیست او په همغه پټي کې له لوړې نه پړمخې راپرېووت، دوه ټوټې شو او کولمې ئې راووتې!! د ده د مرګ خبر په ټول ښار کې خور شو او خلکو هغه ځمکه (د وینو پټی) ونوماووه!!

دلته هم تاسو د یوه قبیح تناقض شاهد یئ، بایبل له دې نه څو صفحې مخکې تر دې عنوان لاندې (په دنیا کې د عیسی د ژوند وروستۍ ورځې) داسې لیکي: یهودا له خپل کار نه پښېمانه شو او هغه دېرش سکې ئې کاهنانو ته راوړې او ورته وئې ویل: ما ګناه کړې ځکه د یوه بې ګناه انسان د محکومولو باعث شوم، هغوی ځواب ورکړ: په مونږ ئې څه؟ نو ده هغه سکې د خدای په کور کې وشېندلې او ځان ئې په پړي پانسۍ کړ... هلته نه د ځمکې د اخیستو خبره کوي او نه له لوړې د راپرېوتو او دوه ټوټې کېدو، بلکې د پښیمانه کېدو او په کلیسا کې د ځان پانسۍ کولو خبره کوي!!

د پطرس د وینا په دوام کې لیکي: اوس باید یو بل څوك انتخاب کړو چې د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ونیسي، چې له مونږ سره د عیسی د بیا ژوندي کېدو شاهد وي!! ... حاضرینو دوه کسان معرفي کړل... له دوی نه متیاس په قرعې سره غوره شو!!

دلته پوښتنې دا دي چې:

- ولې باید دا شمېر بشپړ شي؟ ولې ئې په خپل حال نه پرېږدي؟ یهودا اسخریوطي خو د هغو شاګردانو په ضمن کې نه وو چې آسمان ته د عیسی ختل ئې لیدلي وو، شاهدان خو هسې هم یولس وو؟ آیا دا د دولسو رقم په دې خاطر نه دی وضع شوی چې د اسرائیلیانو د دوولسو قبیلو له شمېر سره سمون وخوري؟
- آیا کېدی شي چا ته یو مذهبي مقام د قرعې له مخې ورکړی شي؟ هر حقیقي الهي دین خو د چا وړتیا او اهلیت، علم او تقوی، د مقام او منزلت لپاره معیار ګڼي، په قرعې سره د مقاماتو وېش یوازې په هغه مذهب کې موندلی شو چې بنسټ ئې په خرافاتو اېښودل شوی وي.

ورپسې لیکي: د مسیح د مرګ او بیا ژوندي کېدو نه اووه اونۍ وروسته.... د پنځوسمې عید راورسېدو (دا هغه عید دی چې د فصح له عید نه پنځوس ورځې وروسته لمانځل کېدو)، په دې ورځ کله چې مؤمنان راغونډ شول، ناڅاپه داسې غږ واورېدل شو چې د تندې سیلۍ غږ ته ورته وو او خونه ئې ډکه کړه، بیا د اور د لمبو په څېر یو شی د دوی په سر وځلېدو او په همدې وخت کې ټول له روح القدس نه ډک شول او په داسې پردیو ژبو ئې خبرې پیل کړې چې له دې مخکې نه پرې پوهېدل!! دا ځکه چې د خدای سپېڅلې روح دا قدرت دوی ته ورکړ!! ... په دې ورځ دیندار یهودان د عید د مراسمو لپاره له هرې سیمې اورشلیم ته راغلي وو، کله چې ئې له هغه کور نه دا غږ واورېدو یوه ډله په تلوار ورغله او وئې لیدل چې د عیسی شاګردان د دوی په ژبه خبرې کوي نو حیران پاتې شول او په حیرت سره ئې وپوښتل: دا څنګه ممکنه ده؟ دوی خو د جلیل اوسېدونکي دي، خو دا څنګه د مختلفو قومونو په ژبو خبرې کوي؟!! ځینو ملنډې پرې وهلې او ویل ئې: دا مست شوي!!

دا د بایبل د ډېرو نورو خبرو په څېر یوه مسخره خبره ده چې یوازې یو ټګمار او دوکه مار ئې د بې عقلو خلکو د غولو لپاره کوي، هیڅ باایمانه او باشعوره انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې نه مني!! د بايبل له ټګمار ليکونکي نه پوښتنه کوم: آيا عيسی عليه السلام داسې کار کړی؟ آيا له ټولو هغو پيغمبرانو نه چې تا ئې نومونه ياد کړي کوم يوه ئې داسې کار کړی؟ آيا کوم يو ئې مست شوی او د مستۍ په حالت کې ئې د نورو قومونو په ژبه خبرې کړې؟ که پيغمبرانو دا کار نه وي کړی د مسيح شاګردان به ئې څنګه کوي؟!! آيا د الله تعالی له لوري ليږل شوی لارښود دين داسې وي؟ د خلکو لپاره د يوه معقول پيغام او څرګندې لارښوونې په ځای د داسې خرافاتو ننداري وړاندې کوي؟ داسې دين به د انسان کوم درد دوا او کومه ستونزه حل کړي؟ تا خو له دين، ديندارانو او رسولانو نه د يوه مداري لوبه او د ده په خوا کې د راغونډ شوو کم عقلو خلکو ننداره جوړه کړې!! داسې صحنه به يوازې بې عقله کسان په حيرت کې اچوي او هر هوښيار انسان به دا ډله د ملنډو وړ ګڼي او وايي به: دا مست شوي!!

وړپسې ليکي: پطرس له يولسو نورو رسولانو سره راوړاندې شو او خلکو ته ئې وويل: اې د اورشليم خلکو! ... له تاسو نه ځينې وايي چې مونږ مست يو! مونږ مست نه وو، اوس خو غرمه ده او دا د شراب څښلو او مستۍ وخت نه دی!! ... دا هغه څه دي چې يوئيل نبي څو پيړۍ مخکې د هغه وړاندوينه کړې وه، خدای د ده له قوله ويلي وو: په آخرو ورځو کې به ټول خلك له خپلې روح ډك کړم، دومره چې ستاسو لوڼې او زامن به نبوت کوي، ځوانان به مو رؤيا ګانې ګوري او زاړه به مو خوبونه!! ... نبوت به کوي او زما له لوري به خبرې کوي!! په آسمان او ځمکې کې به عجيبې نښې راڅرګندې شي... په ځمکې به وينې وبهيږي او له آسمانه به اور وورېږي، ... لمر به تك تور شي، سپوږمۍ به د وينو په څېر تکه سره شي، ... خدای د خپلې نقشې له مخې تاسو ته دا قدرت درکړ چې مسيح د رومي چارواکو په لاس مصلوب کړئ، خو خدای له هغه وحشتناك مرګ نه وژغورو او بېرته ئې راژوندی کړ، ځکه مرګ نه شو کولی داسې څوك په خپلو منګولو کې اسير کړي!! داؤد نبي د مسيح له قوله ويلي وو: ډاډه يم چې په مرګ کې هم د خدای په امان کې يم!! ته نه پرېږدې چې روح مې په قبر کې پاتې شي او ستا د سپېڅلي زوی بدن وروست شي!! ته به ما ته بيا ژوند او نوی عمر راپه برخه کړې او په خپل حضور کې به مې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښيو برخمن کړي!!

بايبل ته دا خبرې ډېرې مهمې برېښي او ګمان کوي چې کولی شي په دې سره خپله غلطه ادعا سمه ثابته کړي!! خو هغه ته وايم:

- که د يوئيل وړاندوينه رښتيا وګڼو نو د دې وړاندوينې مصداق خو دا نه بلکې بل څه دی، هغه خو وايي چې: په آخرو ورځو کې به (ټول خلك) له خپلې روح ډك کړم، دومره چې ستاسو لوڼې او زامن به نبوت کوي، ځوانان به مو رؤياګانې ګوري او زاړه به مو خوبونه!! ... نبوت به کوي او زما له لوري به خبرې کوي!! ته خو د يوئيل د وينا خلاف وايې چې يوازې دومره کسانو نبوت کاوو چې په يوې خونې کې راغونډ شوي وو، (ټول خلك) خو پرېږده له دوی پرته په ټولې نړۍ کې بل داسې څوك نه وو چې نبوت او مستي وکړي، بلکې ځينې ورته حيران ول او ځينو ملنډې پرې وهلې او دوی ئې مست شوي ګڼل!!
- ستا د ادعا له مخې خو يوئيل ويلي دي: د دې ورځې له رارسېدو نه مخکې به په ځمکې باندې وينې وبهېږي او له آسمانه به اور وورېږي، لمر به تك تور شي، سپوږمۍ به د وينو په څېر تکه سره شي... له دې کارونو نه خو هيڅ يو ئې ونه شو!! دا ولې!!
- ته خو له يوې خوا وايې: خو خدای له هغه وحشتناك مرګ نه وژغورو او له بلې خوا وايې: او بېرته ئې راژوندی کړ، ځکه مرګ نه شي کولی داسې څوك په خپلو منګولو کې اسير کړي!! له تا پرته به آيا بل داسې څوك راوښيې چې د داسې متناقضو ويناوو جسارت وکړي؟ هم له وحشتناك مرګ نه ژغورل شوی او هم مړ شوی او له مرګ نه وروسته بيا راژوندی شوی!! مونږ خو د دې دواړو خبرو له تلفيق نه عاجز يو!!

جنابه! د داؤد هغه خبرې د مسيح خبرې نه بلکې په خپله د داؤد خبرې دي او يوازې دا معنی ترې اخيستلی شو چې د انسان روح نه بلکې يوازې د ده بدن په قبر کې پاتې کېږي او دا هم د تل لپاره د ورستو هډوکو په څېر په قبر کې نه پاتې کېږي بلکې بيا راژوندی کېږي، ته د دې وينا له کومې برخې د مسيح د مرګ او درې ورځې وروسته بيا راژوندي کېدو خبره راباسې؟ ما ته ووايه: د دې خبرې معنی څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده: ډاډه يم چې په مرګ کې هم د خدای په امان کې يم؟ که داسې ئې معنی کوې چې له مرګ نه په امان کې يم، نو بيا خو ستا ادعا سراسر غلطه شوه، ته خو وايې چې مسيح مړ شوی!! او که داسې ئې معنی کوې چې په مرګ کې هم د خدای په امان کې يم، نو دا خبره خو د ټولو انسانانو په اړه صدق کوي، ځکه الله تعالی هيڅ انسان له مرګه وروسته مهمل نه پرېږدي، بېرته ئې راژوندی کوي، ته ولې له دې د مسيح په اړه يوه ځانګړې خبره جوړوې؟!!

عجيبه دا ده چې بايبل د خپلې دروغجنې ادعا د اثبات لپاره وايي: داؤد دا خبرې د ځان په اړه نه دي کړې، ځکه هغه مړ شو، دفن شو او قبر ئې دا دی زمونږ په خوا کې دی!!! بلکې دا خبرې ئې د مسيح په اړه کړې دي، دی پوهېدو چې مسيح به د ده پر تخت کښېني، په دې سره ئې د مسيح د بيا راژوندي کېدو وړاند وينه کړې ده!! پوښتنه کوو: د دې وړاندوينې له کومې برخې او کوم لفظ نه د مسيح نوم او د ده د بياراژوندي کېدو خبره راباسې؟ مسيح خو د ده پر تخت نه دی کښېنستی او يهودانو هم د دې لپاره د موعود مسيح په توګه ونه مانو چې د داؤد پر تخت نه دی کښېنستلی او هغه لويه پاچايي ئې جوړه نه کړی شوه چې دوی ئې د مسيح نښنه ګڼي، نو دا وړاندوينه خو د عيسی عليه السلام په هکله صدق نه کوي!! ته خو دا هم وايې چې د قيامت په ورځ او د عيسی د بياراتلو په وخت کې به دی د داؤد پر تخت نه بلکې د خدای په څنګ کې پر عرش ناست وي، نو مونږ ته ووايه چې ستا د خبرې معنی څه شوه؟

له دې وروسته بايبل د مسيح د شاګردانو داسې معجزې بيانوي چې د مسيح تر معجزو ئې هم اغېز زيات ښودلی!! ليکي چې يوه ورځ پطرس او يوحنا د خدای د کور په خوا کې داسې يو کس وليدو چې له موره شل پيدا شوی وو او څلوېښت کاله شل وو!! دوی ته ئې د سوال لپاره لاس اوږد کړ، پطرس ورته وويل: مونږ پېسې نه لرو چې درئې کړو، خو يو بل شی درکوو، د عيسی مسيح په نامه درته امر کوم چې پاڅه او روان شه!! له لاسه ئې ونيولو او اوچت ئې کړ او هغه روغ رمټ شو او ټوپکې ئې وهلې!! ... او په دغه ورځ پنځو زرو کسانو ايمان راوړ!!

پوښتنه دا ده چې ولې د عيسی عليه السلام په ټول ژوند کې له هغو ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

معجزو سره سره پنځو زرو کسانو ایمان نه وو راوړی او دلته په یوه ورځ دومره کسانو ایمان راوړ؟!! د شاګردانو معجزه تر ده اغېزمنه وه او که ته دروغ وایې؟!

ته خو له یوې خوا دوی ته داسې سترې سترې معجزې ثابتوې او له بلې خوا لیکې چې دوی دواړه ئې په درو ووهل، څوك چې له درو نه ځان نه شي ژغورلی، بل به څنګه له ناروغۍ وژغوري؟!! څوك چې د یوه هیبتناك خبر په اورېدو سره تښتي او سیمه پرېږدي او له دې نه عاجز وي چې د ځان په اړه د دښمن عزایم بدل کړي څنګه ومنو چې هغه کولی شي ځلوېښت کلن ګوډ روغ کړي؟!!

بایبل ورپسې لیکي چې دا دواړه معجزه ښودونکي د کاهنانو لخوا کلیسا ته احضار او تهدید شول چې بیا به د عیسی په هکله خلکو ته څه نه وایي!! او دوی خدای ته شکایت وکړ چې ولې ټول خدای نه منونکي خلك او جاهل قومونه د خدای په ضد بغاوت کوي او د نړۍ پاچایان متحد شوي چې د خدای او مسیح په ضد وجنګېږي؟ نه پوهېږو دا دواړه متناقضې خبرې څنګه سره تلفیق کوي؟ له یوې خوا د خلکو له پراخ مخالفت نه شکایت او له بلې خوا داسې معجزه ښودل چې په یوه ورځ پنځه زره کسان ورسره ملګري کېږي!!

بایبل دلته په یوې داسې خبرې اعتراف کوي چې د ده د ډېرو کتابونو ماهیت په ډاګه کوي او ثابتوي چې دا کتابونه د عیسی علیه السلام د شاګردانو په نامه مجهولو لیکوالانو له ځانه لیکلي، هغه لیکي چې کاهنان له هغې معجزې خبر شول، جلسه ئې راوبلله چې په دې هکله تصمیم ونیسي، نه پوهېدل څه وکړي، دوی ته تر ټولو حیرانوونکې خبره دا وه چې لیدل ئې پطرس او یوحنا بې سواده او ډېر معمولي کسان دي!! د بایبل له منونکو پوښتنه کوم: دغو بې سواده کسانو څنګه هغه کتابونه ولیکل چې بایبل ئې ورته منسوبوي؟ که املاء د دوی له لوري وه او لیکل د بل چا له لوري، نو ولې بایبل دا حقیقت خلکو ته نه وایي؟ له دې خبرې خو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا کتابونه نورو د دوی په نامه لیکلي!!

بایبل دلته د برنابا یادونه کوي چې خپله ځمکه ئې وپلورله او ټولې پیسې ئې رسولانو ته ورکړې!! خو د ده تر څنګ د حنانیا او د ده د مېرمنې سفیره یادونه کوي چې خپل پټی ئې وپلورو خو نیمایي پیسې ئې دوی ته ورکړې او ورته وئې ویل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټي مو په همدې بيه پلورلې... پطرس پوه شوو چې دروغ وايي... هغه سړی او مېرمن ئې د همدې درواغو په سبب ځای په ځای مړه شول!! ... کاهنانو دوی زندان ته واچول خو فرشتو وژغورل او سبا د زندان ساتونکو وليدل چې د زندان دروازې تړلې دي خو زندانيان نه شته... بيا ئې کليسا ته احضار کړل... کاهنانو غوښتل دوی ووژني خو يو کس ئې مخنيوی وکړ.. نو څو درې ئې ووهل او خوشې ئې کړل...

د بايبل ليکوال ته وايم: الله تعالی چا ته په سزا ورکولو کې عجله نه کوي، په داسې درواغو څوك نه وژني، که ئې وژلی نو ته خو به ئې په دغو سترو سترو درواغو سل ځلې وژلی وې، تا په بايبل کې د خدای، پيغمبرانو او د الله تعالی د کتابونو په اړه دومره درواغ ويلي چې د حنانيا او سفيرې دروغ ورته هيڅ دي، دوی يوازې پطرس ته دروغ ويلي او هغه هم داسې دروغ نه چې بل ته ئې څه تاوان ورسېږي، تا ټولې نړۍ ته درواغ ويلي، په لکونو انسانان دې دوکه کړي او د دوی دنيا او آخرت دې تباه کړی!!

له دې وروسته د استيفان په نامه د يوه چا قصه رااخلي او ليکي چې دی هم د کاهنانو لخوا احضار شو، په دې ئې تورن کړی وو چې ويلي ئې دي: عيسی به د خدای کور وران او د موسی شريعت به لغو کړي!! ستر کاهن ترې وپوښتل: آيا دا تور صحيح دی؟ بايبل دلته د استيفان له لوري يو داسې مفصل ځواب وړاندې کوي چې نه خو ستر کاهن د هغه د اورېدو فرصت درلود او نه ئې تاسي د لوستلو حوصله!! د استيفان خبرې د ابراهيم عليه السلام له هجرت نه شروع کوي، په حران کې د ده مېشتېدا، د اسحاق او بيا يعقوب تولد، مصر ته د يوسف رسېدل، قحطي، د يعقوب د کورنۍ تګ مصر ته (خو دلته د بايبل د مخکنيو ادعاوو په خلاف وايي چې مصر ته تلو په مهال د يعقوب د کورنۍ شمېر پنځه اويا کسان وو خو بايبل تر دې د مخه ليکلي وو چې په مصر کې د يعقوب عليه السلام د مېشتېدو په وخت کې د ده د کورنۍ د ټولو غړو شمېر اويا کسان وو)، په مصر کې د اسرائيليانو د ابتلاءاتو دور، (خو دلته هم د بايبل د مخکنيو ادعاوو په خلاف وايي چې په مصر کې داسې يو پاچا قدرت ته ورسېدو چې د يوسف خدماتو ته ئې اهميت نه ورکاوو، زمونږ د توکم دښمن وو، زمونږ پلرونه ئې په دې ګمارل چې خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زامن په صحرا کې پرېږدي تر څو ومري!! حال دا چې تر دې د مخه ئې ویلي وو چې فرعون د اسرائیلیانو زامن وژل او دوی ته ئې اجازه نه ورکوله چې بېدیا ته ولاړ شي!!)، د موسی علیه السلام تولد، په څلوېښت کلنۍ کې د یوه قبطي وژل، مدیان ته تېښته، څلوېښت کاله وروسته د سینا په بېدیا کې د فرشتې لیدل او د خدای غږ اورېدل، مصر ته تګ، معجزې ښودل، له مصر نه د اسرائیلیانو وتل، له بحر نه تېرېدل او څلوېښت کاله په بېدیا کې د قوم لارښوونه، د هارون په لاس قوم ته د سخوندر په څېر د یوه بت جوړېدل، د عبادت د خیمې تفصیلات، د یوشع او بیا د داؤد یادونه، د سلیمان په لاس د خدای د کور جوړېدا، (خو دلته د مخکنیو ادعاوو په خلاف لیکي چې خدای وویل: زه د انسان په لاس جوړ شوي کور کې نه اوسېږم، آسمان مې تخت او ځمکه مې ترپښو لاندې کرسۍ ده!! تاسو به څنګه ما ته کور جوړ کړی شئ؟ او څنګه به زه په دې کور کې اوسېږم؟ آیا دا آسمان او ځمکه ما نه دي پیدا کړي؟ خو مخکې ئې لیکلي وو چې خدای راغی او په دې کور کې مېشت شو او وئې ویل: له دې وروسته به تل ستاسو په منځ کې اوسېږم!!) او په پای کې دا اوږده قصه چې د استیفان دفاعیه ئې ګڼي داسې پای ته رسوي: ټولو پیغمبرانو د مسیح د راتلو وړاندوینه کوله، خو تاسو مسیح هم ونیولو او ومو وژلو، د قوم مشران له دې خبرو سخت غصه شول، په ده ئې یرغل راوړ، استیفان آسمان ته وکتل، خدای ئې ولید چې عیسی ئې ښي لاس ته ولاړ دی، دا خبره ئې هم خلکو ته وکړه، نو خلکو جامې ترې وایستلې او پولُس ته ئې ورکړې او بیا ئې دی رجم کړ او مړ شو، پولس د استیفان له وژلو سره موافق وو، له دې ورځې وروسته د مؤمنانو ځورول پیل شو، له رسولانو پرته نور ټول سامره او یهودیه ته وتښتېدل، پولس به د لېوانو په څېر د مسیحیانو کورونو ته ننوتو او هغوی به ئې نیول او زندان ته به ئې لېږل او د ده د مسیحي کېدو په اړه لیکي: ... پولس د مسیحیانو له ځورولو او وژلو ډډه نه کوله، د اورشلیم ستر کاهن ته ورغی او د دمشق د کنایسو او معبدونو په نامه ئې یو لیك ترې واخیست چې د مسیحیانو، که نارینه وي او که ښځینه، په نیولو کې مرسته ورسره وکړي چې لاس تړلي ئې اورشلیم ته راولي... د دمشق په لوري وخوځېدو، په لارې کې ناڅاپي له آسمانه یو نور پرې راکوز شو، دی بې سده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو او پر ځمکه پرېوت او يو غږ ئې واورېدو چې ورته وايي: پولسه! پولسه! ولې مې دومره ځوروې؟!! هغه ورته وويل: باداره ته څوك يې؟ هغه غږ ځواب ورکړ: زه مسيح يم، هغه څوك چې ته ئې ځوروې!! اوس پاڅه، ښار ته ولاړ شه او زما امر ته انتظار وکړه!! د پولس ملګري حيران ول، ځکه غږ ئې اورېدو خو څوك ئې نه ليدو، کله چې پولس په سد شو، پاڅېدو، خو متوجه شو چې سترګې ئې څه نه ويني، نو تر لاس ئې ونيولو او دمشق ته ئې ورسولو، هلته تر دريو ورځو ړوند وو، په دې مودې کې ئې نه څه وخوړل او نه ئې څه وڅښل، ... په دمشق کې يو مسيحي د حنانيا په نامه اوسېدو، خدای په رؤيا کې هغه ته وويل: پاڅه! په ښی کوڅې کې د يهودا کور ته ورشه او د پولس طرسوسي پوښتنه وکړه، هغه اوس په دعا بوخت دی، ما په رؤيا کې ورته ويلي چې حنانيا به راشي، خپل لاس به ستا پر سر کېږدي او ستا سترګې به روغې شي، .... پولس مې غوره کړی چې زما پيغام قومونو، پاچايانو او اسرائيليانو ته ورسوي، زه به هغه ته وښيم چې زما په لار کې بايد څومره زيار وباسي!! حنانيا له دې کار سره موافق نه وو خو د خدای د مکرر امر په اورېدو سره ورغی، پولس روغ شو، د تعميد غسل ئې وکړ، د يهودانو معبدونو ته ورغی او خلکو ته ئې وويل: عيسی د خدای زوی دی!! د يهودانو مشرانو پرېکړه وکړه چې دی ووژني، پولس خبر شو، د خپلو پلويانو په مرسته له ښار نه ووت او اورشليم ته ولاړ، مسيحيانو پرې باور نه کاوو، ويل ئې ښايي کومه دسيسه ئې جوړه کړې، خو برنابا ډاډه کړل او په دې توګه ئې دی په خپلې ډلې کې ومنلو، څو يوناني يهودانو وغوښتل چې دی ووژني، مسيحيان ترې خبر شول او دی ئې لومړی قيصريه او بيا خپل وطن طرسوس ته ولېږو.

دلته څو پوښتنې راولاړېږي:

- د استيفان دا تفصيلي وينا چا اورېدلې وه؟ او چا لوقا ته اورولې وه؟ لوقا خو نه په خپله په دې ځای کې حاضر وو او نه ئې دا ويلي چې دا خبرې ئې له چا اورېدلې دي. څنګه ومنو چې دا خبرې رښتيا د استيفان دي؟ کوم عقلمن انسان به دا ومني چې استيفان په هغه حالت کې دومره اوږده بې ربطه وينا کړې او ستر کاهن موقع ورکړې چې خپله موعظه واوروي او ده هم په حوصلې سره اورېده؟!! او

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه په دې باور وکړو چې دا کتاب لوقا لیکلی؟

- ستا له وینا خو داسې معلومېږي چې پولس په دې غونډې کې حاضر وو، نو په کار خو دا ده چې دا لیکنه هم د ده وي او دا قصه هم ده جوړه کړې وي.
- پولس چې له مسیحیت سره کوم څه کړي، له دې نه خو معلومېږي چې دی له یوې خطرناکې منصوبې سره د مسیحیانو په لیکو کې ننوتی، ډېر ناپوه انسان به د ده ډرامه د یوه حقیقت په توګه ومني او په دې به باور وکړي چې ده د لارې په اوږدو کې ناڅاپي یوه رڼا ولیده، دومره زوروره رڼا چې دی ئې ړوند کړ، خو د ده ملګرو دا رڼا ونه لیده!!
- دا د مسیحیت خطرناك دښمن څنګه د مسیحیت ستر مبلغ شو؟ ده خو نه انجیل لوستلی، نه ئې څه وخت د مسیح له شاګردانو سره تېر کړی او دی په خپله وایي: ما خپل انجیل له انسانانو څخه نه بلکې د مکاشفې له لارې په خپله له مسیح نه ترلاسه کړی!! الله تعالی خو انسان ته د تعلیم او تعلم له لارې څه ورښیي، پیغمبرانو ته ئې هم د کتاب په لېږلو سره لارښوونه کړې، تورات او انجیل ئې د همدې لپاره لېږلي، آیا الله تعالی د مکاشفې له لارې پولس ته هغه څه ښودل چې هم د تورات خلاف وي او هم د انجیل؟!! د ده ویناوې ښیي چې د ده افکار شیطاني القاءات وو نه رحماني الهامات، شیطان ډېرو ټګمارانو ته دا وسوسه القاء کړې چې له یوه انسان نه خدای جوړ کړي، د داسې جعلي خدایانو شمېر ډېر زیات دی، شیطان د زمانې په هر پړاو کې د پولس په څېر یو څوك غوره کړی او له هغه ئې د نورو د غولولو لپاره کار اخیستی، تل ګورو چې د مکاشفې خبرې یوازې جاهل، له دین نه بې خبره ټګمار پیران کوي.

بایبل له دې وروسته د پطرس لپاره یوه قصه جوړه کړې او لیکي چې: په قیصریه کې یوه رومي افسر کرنیلیوس په رؤیا کې فرشته ولیده چې هغه ته ئې وویل: ... څوك ولېږه چې پطرس تا ته راولي، کله چې د ده استازي د پطرس د اوسېدو ځای ته ورنږدې شول، هغه د رؤیا په عالم کې ولیدل چې آسمان پرانیستل شو او یو لوی دسترخان ځمکې ته ترې راکوز شو، په دسترخان کې ټول هغه حیوانات او حشرې تر سترګو کېدل چې یهودان ئې غوښه حرامه ګڼي، بیا ئې یو غږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

واورېدو چې ویل ئې: پطرسه! پاڅه! هر یو چې غواړې ذبح او وئې خوره!! پطرس وویل: خدایه! زه به هیڅکله دا کار ونه کړم، ما په خپل ټول عمر کې حرامه غوښه نه ده خوړلې!! بیا هغه غږ ورته وویل: د خدای امر مه ردوه، چې خدای څه حلال ګڼي ته ئې حرام مه ګڼه!! دا رؤیا درې ځلې تکرار شوه او بیا دا دسترخان آسمان ته لوړ شو... په همدې وخت کې د کرنیلیوس استاځي راورسېدل... روح القدس پطرس ته اطلاع ورکړه چې درې کسان ستا لیدو ته راغلي، دوی ته ښه راغلاست ووایه او ورسره ولاړ شه... پطرس ورسره ولاړ... کله چې وروړسېدل کرنیلوس د ده په وړاندې سجده وکړه خو ده ورته وویل: پاڅه! زه ستا په څېر یو انسان یم، بیا ئې ورته وویل: ته پوهېږې چې د یهودانو شریعت ما ته د دې اجازه نه راکوي چې د یوه غیریهودي کور ته ننوځم، خو خدای ما ته په رؤیا کې وویل چې هیڅوک به نجس او ناولی نه ګڼم... اوس پوه شوم چې یوازې یهودان د خدای ګران او محبوب بندګان نه دي بلکې هرڅوك له هر توکم او نسل نه چې د خدای عبادت او نېك کار وکړي خدای ورسره مینه کوي... ټولو پیغمبرانو زمونږ په آسماني کتاب کې لیکلي دي چې څوك پر ده ایمان راوړي ټول ګناهونه ئې بخښل کېږي... لا د پطرس خبرې پای ته نه وې رسېدلې چې روح القدس پر ټولو نازل شو، هغه یهودان چې له پطرس سره راغلي وو کله چې ئې په غیریهودانو د روح القدس نازلېدل ولیدل حیران شول، خو د شك هیڅ مجال نه وو پاتې، ځکه لیدل ئې چې ټول په مختلفو ژبو خبرې کوي!! په دې وخت کې پطرس وویل: له دې وروسته هیڅوك پر ما اعتراض نه شي کولی چې ولې غیریهودانو ته د تعمید غسل ورکوم!! ... د غیریهودانو د ایمان راوړلو خبره په هر ځای کې خوره شوه، ټولو رسولانو ته هم ورسېده،... کله چې پطرس بېرته ستون شو نو یهودي توکمه مسیحیانو پرې اعتراض وکړ چې ولې ئې له غیریهودانو سره ناسته پاسته کړې او تر ټولو بده دا چې پر یوه دسترخان ئې له دوی سره ډوډۍ خوړلې!!

دلته څو خبرو ته ځیر شئ:

- د پولس د ملګرو په مذهب کې ټول هغه حرام غوښې حیوانات او حشرې حلال ګڼلي شوي چې د یهودانو په شریعت کې حرام ول!! او دا هم د پطرس د رؤیا له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې!! ښايي د غې رؤيا ته په پام سره نن مسيحيان د خنزير غوښه هم حلاله ګڼي، په داسې حال کې چې د بايبل مخکني کتابونه په ډېر تأکيد او تکرار سره هغه حرام شمېري!!

- د بايبل له وينا داسې معلومېږي چې پطرس خپله پورتنۍ رؤيا داسې تعبير کړې ده: غير يهودان هغه حيوانات او حشرې دي چې يهودانو حرام او د دوی کور ته ننوتل ئې د شريعت خلاف عمل ګڼلو، خو پطرس ته د دغې رؤيا او بيا له کرنيليوس سره له ملاقات نه وروسته ثابته شوه چې کېدی شي نور خلك هم د خدای د محبوبانو په ډلې کې راشي، نه د دوی کور ته ننوتل څه شرعي مانع لري او نه د تعميد غسل ورکول!!!
- دا خبرې ثابتوي چې مسيحيت له دې نېټې مخکې په يهودانو کې راخلاصه شوی وو او دا لومړی ځل وو چې د مسيح يو شاګرد د غير يهودي کور ته ننوځي او هغه ته د تعميد غسل ورکوي.
- يوازې په مسيح باندې ايمان د ټولو ګناهونو د بخښل کېدو لپاره کافي ګڼي!!
- دا ټولې خبرې د هغه مذهب خلاف دي چې بايبل ئې عيسی عليه السلام ته منسوبوي.

پطرس ليکي چې دا کار په ترکيه او يونان کې هم وشو او هلته هم ډېرو غيريهودانو په مسيح ايمان راوړ، په ترکيه کې دا کار د برناپا په لاس تر سره شو چې ډېر مهربان او له روح القدس نه ډك وو!! همدلته د لومړي ځل لپاره د عيسی پلويان د مسيحيانو په نامه ياد شول!!

بايبل د پولس لپاره هم څو معجزې ثابتوي، يوه ئې د مخکنيو په څېر د يو ګوډ روغول ښيي، خو په ضمن کې ئې يو عجيب اعتراف کوي او ليکي: کله چې خلکو دا صحنه وليدله نو وئې ويل: دا سړي خدايان دي چې د انسان په بڼې کې راغلي دي!! داسې ئې وانګېرله چې برناپا، زئوس دی او پولس هرمس، زئوس او هرمس د يونانيانو خدايان ول... د زئوس د معبد کاهن د ګلانو له هارونو سره راغی چې د پولس او پطرس په غاړو کې ئې واچوي، ... او غوښتل ئې د دوی لپاره غوايي قرباني کړي... خو دوی ورته وويل: مونږ ستاسو په څېر انسانان يو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې تر پولس مخکې داسې خلك تېر شوي چې په انسانانو ئې د خدای ګمان کاوو، د دوی په نامه ئې معبدونه او زیارتونه جوړ کړي وو، د معبد ټګمار مجاور تر نورو مخکې د داسې خدایانو په غاړه کې د ګلانو هارونه اچول!! پولس خپل مذهب له دغو زړو شرکي مذاهبو نه اقتباس کړی.

ورپسې لیکي چې پولس د یهودانو په تحریك دومره ووهل شو چې خلکو ګمان وکړ مړ شوی، تر پښو ئې ونیولو او په کشولو کشولو سره ئې له ښار نه بهر وغورځاوو، خو دی هملته د ټولو په مخ کې راژوندی شو!!! بیا لیکي چې مسیحي شوو غیریهودانو ته ووېل شو چې دوی باید ختنه شي، خو پولس مخالفت وکړ او وئې ویل: ولې دوی په داسې څه ګمارئ چې مونږ عملي نه کړی شو؟!! اعتراض کوونکي د ده د ځواب په اورېدو ساکت شول!! ...او پرېکړه وشوه چې غیر یهودانو ته وویلی شي: یوازې د هغو حیواناتو غوښه به نه خورئ چې د بتانو په نامه ذبح شوي یا مردار شوي وي او وینه به نه خورئ او زنا به نه کوئ، بس همدا!!

ګورئ چې پولس ټول مسیحیت په دغو څو خبرو کې راخلاصه کوي او د مخکني شریعت ټول نور احکام لغو کوي؛ یوازې د هغو حیواناتو غوښه به نه خورئ چې د بتانو په نامه ذبح شوي یا مردار شوي وي او وینه به نه خورئ او زنا به نه کوئ، بس همدا!! یعني له دې پرته بل هر کار جایز دی او د ټولو حیواناتو غوښه درته حلال ده!!

په لږ دقت سره به دا درته معلومه شي چې د پولس د ستاینو او معجزو په اړه چې دلته او تر دې د مخه څه لیکل شوي ټول ده په خپله لیکلي، خو د دې لپاره چې خلك ئې ژر او له تأمل نه پرته ومني بل ته ئې منسوب کړي، راتلونکی عنوان تاسو ته دا خبره په ډاګه کوي.

د مسیح پیام اروپا ته رسېږي

تر دې سرلیك لاندې بایبل په لاشعوري توګه د پولس او د ده د ملګرو وینا د متکلم په صیغه رااخلي او ښیي چې په خپله دوی خبرې کوي او وایي: نو ځکه په تروآس کې کشتۍ ته وختو او مخامخ ساموتراکي ته او له هغه ځایه یوه ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته نیاپولیس ته ولاړو او په پای کې فلیپي ته ورسېدو، .. څو ورځې هلته پاتې شوو، له دې وروسته د سفر ټول بهیر داسې لیکل شوی لکه چې د دوی له منځ نه چا لیکلی وي!!! پوښتنه دا ده چې د بایبل د ادعا له مخې دا کتاب لوقا لیکلی او لوقا په دې سفر کې له پولس سره نه وو او لوقا هم دلته نه وایي چې د پولس له ملګرو نه چا دا قصه ورته کړې ده او د هغه وینا ئې رانقل کړې، دا ولې؟ د څه لپاره د لیکنې بڼه بدله شوې او لیکونکي ځان د پولس له ملګرو څخه معرفي کړی؟ د بایبل لیکونکي دې پوښتنې ته د ځواب ویلو لپاره په حاشیه کې لیکلي دي چې له دې وروسته لوقا له دوی سره ملګری شوی!! خو دا هسې یوه له درواغو نه د ربنتیا جوړولو بې ځایه هڅه ده. ځکه له دې څو سطره وروسته لیکنه بیا خپله بڼه بدلوي او د متکلم په ځای د غایب په صیغه خبرې کوي او لیکي چې پولس او سیلاس په دې خاطر زنداني شول چې یوه پیریانۍ وینځه چې په دوی پسې به روانه وه او خلکو ته به ئې ویل: دا خدایي خدمتګاران دي او غواړي تاسو ته د نجات لار دروښیي، څو ورځې ئې همدا کار وکړ، پولس ترې تنګ شو او پلیته روح ئې ترې وایسته او روغه شوه، له دې وروسته بیا لیکي چې پولس او سیلاس ئې ونیول او په لښتو ئې ووهل او زندان ته ئې ولېږل... د زندان رئیس په زنځیرونو وتړل د زندان تر ټولو خوندي ځای ته ئې ولېږل... خو نیمه شپه چې پولس په دعا مشغول وو سخته زلزله وشوه، دېوالونه ولړزېدل او زنځیرونه مات شول، د زندان رئیس له وېرې راپاڅېدو، ګمان ئې وکړ چې زندانیان تښتېدلي، غوښتل ئې ځان ووژني خو پولس پرې غږ کړ، ځان ته تاوان مه رسوه، مونږ نه یو تښتېدلي، ... نو پولس ته ئې وویل: زه څه وکړم چې نجات مې په برخه شي؟ هغه ورته وویل: زمونږ پر خدای عیسی مسیح ایمان راوړه چې ته او ټوله کورنۍ دې وژغورل شئ، هغه هم ومنله ایمان ئې راوړ، د تعمید غسل ورکړی شو، ...او دوی ئې آزاد کړل!!

له دیارلسمې جملې وروسته یو ځل بیا په لاشعوري توګه همغه اشتباه کوي او بحث د متکلم په صیغه مخکې بیایي او په اورشلیم کې د پولس د نیونې تر عنوان لاندې لیکي: کله چې له دوی نه بېل شوو په کشتۍ کې کوس ته ولاړو.... په پای کې د اورشلیم په لوري وخوځېدو... هلته د مناسون کور ته ورغلو... د هغه ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسیحیانو پولس ته مشوره ورکړه چې باید یهودانو ته وښیي چې ته یهودي مذهب ته التزام لرې، ده هم ومنله، سبا د خدای کور ته ولاړ... خو هلته خلکو په ده برید وکړ، پولیسانو وژغورو... بیا ئې د افسر په اجازه هغه خلکو ته یوه تفصیلي وینا وکړه، خپل ځان ئې معرفي کړ، د مسیحي کېدو قصه ئې وکړه، .... او په پای کې ئې د غیریهودانو د ایمان راوړو خبره وکړه، خلك د دې خبرې په اورېدو سره سخت تحریك شول او د ده په ضد ئې شعارونه ورکړل او د ده د اعدام غوښتنه ئې وکړه، د پولیسانو افسر دی برج ته داخل کړ او د ده د وهلو امر ئې وکړ، خو کله چې پوه شو دی رومي دی له وهلو ئې منصرف شو، سبا ئې محکمې ته ولېږو... له یوې محمکې بلې ته د ده محول کېدا او څو ځلې او په تفصیل سره د ده د ژوند او مسیحي کېدو قصه او تکراري دفاعیه رااخلي او په پای کې ئې لاس تړلی او د پولیسانو په منځ کې روم ته رسوي، خو عجیبه دا ده چې دا لیکونکی په دې ټول اوږد سفر کې، هم په زندان کې، هم په لاره او هم په کشتۍ کې ورسره دی!! په هغه ځای او وخت کې هم ورسره دی چې دی یوازې دی او له ملګرو څخه ئې هیڅوك ورسره نه شته!! خو د دې قصې مجهول او غایب لیکوال ئې په همدې صیغه لیکي چې مونږ داسې وکړل او له مونږ سره داسې وشول او پولس دا او دا وویل!! او دا دا معجزې ئې وښودلې، تر هغه چې روم ته رسېږي او همدلته قصه نا تمامه پرېږدي!!

زه په ډېر اطمئنان سره ویلی شم چې دا جعلي قصه یقیناً په خپله پولس لیکلې او لوقا ته ئې منسوب کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوحنا انجيل

بايبل ليکي: يوحنا؛ دا د مسيح شاګرد چې ټول وجود ئې د خداى له ميني ډك وو، د عيسى واقعي شخصيت په دې انجيل کې څرګندوي... يوحنا په دې انجيل کې د عيسى هغه تعلق چې له خداى سره ئې لري په عرفاني او سليسي ژبې بيانوي.

مسيح زمونږ دنيا ته راغى

دا د دغه انجيل لومړى عنوان دى چې ترې لاندې لولو: په ازل کې، مخکې له دې چې څه پيدا شي، (کلمه) وه او د خداى په خوا کې وه، هغه تل ژوندى وو او دى په خپله خداى دى، چې څه شته د ده په وسيله پيدا شوي، داسې څه نه شته چې ده نه وي پيدا کړي، دا تلپاتې ژوندى خلکو ته نور او رڼا بخښي، خداى يحيى پيغمبر راولېږو چې دا نور خلکو ته معرفي کړي او خلك پرې ايمان راوړي، ... که څه هم نړۍ ده پيدا کړې وه خو کله چې دنيا ته راغى هيچا ونه پېژاندو، حتى په خپل ټاټوبي کې او په خپل قوم يهودانو کې چا ونه منلو، يوازې څو کسانو پرې ايمان راوړ، خو ده ټولو هغو کسانو ته چې ايمان ئې پرې راوړ دا حق ورکړ چې د خداى زامن شي، هو؛ يوازې دا کافي ده چې پر ده ايمان راوړي او نجات ومومي... د خداى کلمه انسان شو او د دې ځمکې پر سر او زمونږ په منځ کې ئې ژوند وکړ!!

دلته څو خبرو ته توجه په کار ده:

- يوازې په مسيح ايمان د نجات لپاره کافي ګڼل شوى، حال دا چې تر دې په مخکنۍ رسالې کې ويل شوي چې د الله په احکامو له عمل کولو پرته د ايمان دعوا هيڅ ارزښت نه لري او د انسان د نجات سبب نه کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- که په مسیح د ایمان راوړو په نتیجه کې نور هم د خدای زامن ګرځي، نو د دې معنی خو دا ده چې د زوی لفظ هم د مسیح په اړه په مجازي معنی راغلی او هم د نورو په اړه، دا ولې تاسو دا لفظ د مسیح په اړه په یوه معنی نیسئ او د نورو په اړه په بلې معنی؟ دا خو داسې ده لکه یوحنا چې د مسیح په هکله وایي: مسیح نور وو، یحیی دا نور خلکو ته معرفي کړ! مسیح خو نور نه وو، نور خو په سترګو نه لیدل کېږي، د نور اغېز خو هر څوك په خپلو سترګو ګوري، د بل معرفي ته اړ نه وي، دلته خو نور په مجازي معنی راغلی، همداسې د زوی لفظ هم په مجازي معنی راغلی.
- دا څومره کرکجنه مبالغه ده چې د مسیح په اړه وایي: که څه هم نړۍ ده پیدا کړې وه خو کله چې دنیا ته راغی هیچا ونه پېژاندو، حتی په خپل ټاټوبي کې او په خپل قوم یهودانو کې چا ونه منلو، یوازې څو کسانو پرې ایمان راوړ!! د دې خبرې معنی خو دا ده چې مسیح علیه السلام د نورو انسانانو په څېر یو عادي انسان وو، خدای نه بلکې د خدای پیغمبر وو او له ده سره همغه څه شوي چې له نورو پیغمبرانو سره شوي!!
- یوحنا وایي چې مسیح د خدای په خوا کې یوه کلمه وه! انسان شو، ځمکې ته راغی او زمونږ په منځ کې ئې ژوند وکړ!! پوښتنه کوو: د دې خبرې معنی څه ده؟ دا خو یوه نامکمله او نامفهومه جمله ده، کلمه خو وجود نه لري، کلمه او لفظ خو (شی) نه دی چې د خدای په خوا کې ئې وګڼو، کلمه خو د متکلم د ارادې او فکر مظهر دی او د دې ښودنه کوي چې متکلم څه غواړي او څه وایي، د دې ناقصې جملې بشپړه بڼه دا ده چې وو وایو: مسیح د الله تعالی د یوې داسې کلمې مظهر دی چې مریمې علیها السلام ته ئې القاء کړه، الله تعالی فیصله وکړه چې مسیح له پلار نه پرته او یوازې له مور نه په فوق العاده توګه پیدا شي، دا فرمان ئې صادر کړ، مسیح د هغې کلمې مظهر دی چې دا الهي فرمان ئې منعکس کړ، قرآن هم د مسیح علیه السلام په هکله د (کلمه) لفظ کاروي خو د یوه بشپړ، مکمل او واضح آیت په ترڅ کې او فرمایي:

ßŠÅJ$$$JR Î ; s$$$ŽwÎ «!$# ’?ã ((qä)) ? Ÿwr Nà6 Ï/$ ’Î (qè? Ÿw É=»GÅ6 $$$Ÿ@÷d'¯»t

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ï $Ÿ {qè=ø)s? Ÿw öNä3ÏZƒÏŠ ’Îû (#qè=øós? Ÿw É=»tGÅ6ø9$# Ÿ@÷dr'¯»tƒ

b&ß §ysÅ¡yJø9$# $yJ¯RÎ) 4 ¨,ysø9$# žwÎ) «!$# ’n?tã (#qä9qà)s?

ÇÊÐÊÈ Wx‹Ï.ur «!$$Î/ 4’s"x.ur 3 ÇÚö‘F{$# ’Îû $tBur ÏNºuq»yJ¡¡9$# ’Îû $tB ¼ã&©! 3 Ó$s!ur ¼ã&s! šcqä3tƒ

النساء:۱۷۱

اې اهل کتابو! په خپل دین کې غلو مه کوئ او د الله په هکله له حق نه پرته بل څه مه وایئ، بې شکه چې مسیح د مریمې زوی خو یوازې د الله رسول او د ده هغه کلمه وو چې مریمې ته ئې القاء کړې وه او د ده یوه روح، نو پر الله او پیغمبرانو ئې ایمان راوړئ او مه وایئ چې درې دي، ډډه وکړئ، چې دا درته غوره دی، الله خو یوازنی اله دی، له دې نه منزه دی چې کوم زوی ئې وي، څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکې کې دي ټول د ده دي او الله د وکیل په حیث کافي دی.

د بایبل منونکو ته وایو: یوازې مسیح نه بلکې د عالم هر (شی) د الله تعالی د یوې کلمې مظهر دی، یوحنا هم د الله تعالی د یوې کلمې مظهر دی، د الله تعالی له کلمې نه د یوحنا په څېر یو انسان جوړ شوی، یوحنا باید د الله تعالی د کلمو شمېر لږ تر لږه هومره وګڼي لکه د عالم د ټولو موجوداتو شمېر. جنابه! ته له یوې خوا وایې چې مسیح کلمه وو، له بلې خوا وایې هغه تل ژوندی وو او پر دې سربېره وایې چې هغه په خپله خدای وو!! دا درې خبرې هومره متناقضې دي چې یوازې ستر ناپوه او جاهل به په یوه وخت کې ټولې منې!! نه کلمه تلپاتې ژوندی (شی) ګڼلی شو، نه پر خدای د کلمې اطلاق کولی شو او نه د خدای په خوا کې بل شی په خپله خدای ګڼلی شو!!

له دې نه وروسته یوحنا د مسیح په اړه د یحیی د شهادت خبره کوي او وایې: ... یحیی کاهنانو ته وویل: زه مسیح نه یم، الیاس هم نه یم، زه هغه پیغمبر هم نه یم چې تاسو ورته منتظر یئ، کاهنانو ترې وپوښتل: نو ته څوک یې؟ هغه وویل: زه د اشعیا نبي د وړاندوینې سره سم هغه غږ کوونکی یم چې په بېدیا کې نعرې وهې: اې خلکو! د آقا د راتلو لپاره ځان تیار کړئ.... د هغه مقام دومره لوړ دی چې زه حتی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ور نه يم چې څپلۍ ئې مخې ته کېږدم!! يوه ورځ وروسته ئې عيسى وليدو چې د ده خوا ته راځي نو خلکو ته ئې وويل: وګورئ! دا هغه ورى دى چې خداى ليږلى تر څو د نړۍ د ټولو انسانانو د ژغورنې لپاره قرباني شي!! ....

دلته څو خبرې په پام کې ولرئ: د قرآن د وينا له مخې هم معلومېږي او د بايبل د ادعا له مخې هم چې عيسى عليه السلام او يحيى عليه السلام همزولي وو، دواړه يو ځاى، په يوې سيمې کې او حتى دواړه د هغه زکريا عليه السلام تر وصايت لاندې اوسېدل چې د يحيى عليه السلام پلار وو، د دې خبرې معنى دا ده چې د بايبل دا ادعا حقيقت نه لري چې يحيى عليه السلام تر عيسى عليه السلام نه هومره مشر او تر ده مخکې ګڼي چې ګواکې د هغه تر پيدا کېدو د مخه ئې خلکو ته د راتلو زېرى ورکاوو او لار ئې ورته آواروله، بايبل په دې اړه ډېرې متناقضې خبرې لري، کله ليکي چې دى ئې نه پېژاندو، له زندان نه ئې عيسى عليه السلام ته دوه کسان ورولېږل او دا پوښتنه ئې ترې وکړه چې آيا ته هغه موعود مسيح يې؟ کله ليکي چې دى ئې وليدو او خلکو ته ئې وويل: وګورئ! دا هغه ورى دى چې خداى راليږلى چې د نړۍ د ټولو خلکو د ګناهونو د بخښنې لپاره قرباني شي، دا هغه کس دى چې ويل مې له ما نه وروسته به راشي خو مقام به ئې تر ما لوړ وي!! ځکه چې تر ما نه مخکې موجود وو، ما هم نه پېژاندو!! خو خداى راته وويل: کله چې خلکو ته د تعميد غسل ورکوې او ودې ليدل چې خدايي روح له آسمانه راکوزېږي او د چا پر سر کښېني، نو پوه شه چې دا هغه کس دى چې ورته منتظر يئ، ما دا صحنه په خپلو سترګو وليده نو ځکه شهادت ورکوم چې دى د خداى زوى دى!!

تاسو به د بايبل په ځاى ځاى کې وګورئ چې د انبياوو او پيغمبرانو کار او ځانګړتيا د معجزو ښودل ګڼي، داسې لکه دلته چې د عيسى عليه السلام د پيغمبرۍ د اثبات نښه دا ګڼي چې له آسمانه کوتره راکوزه او پر سر ئې کښېنسته، يحيى عليه السلام له آسمانه غږ واورېدو او پوه شو چې عيسى عليه السلام پيغمبر دى، خو حقيقت دا دى چې پيغمبر د خپل پيغام، وينا، اخلاق او عملي ژوند له مخې پېژندل کېږي، لکه څنګه چې ونه له مېوې پېژندل کېږي شخصيتونه هم له خپل عمل او وينا پېژندل کېږي، مونږ محمد عليه السلام په خپلو سترګو نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی لیدلی، د ده معجزې مو هم نه دي مشاهده کړې، خو د هغه قرآن له مخې چې ده خلکو ته وړاندي کړ، مونږ په دې ایمان راوړی او د زړه سلول سلول مو په دې شهادت ورکوي چې دی یقیناً د خدای پیغمبر دی، د ده لوړ اخلاق، د ده هغه پیغام چې خلکو ته ئې درلود، هغه تبدیلي چې ده په نړۍ کې راوسته، هغه انسان چې ده ئې د جوړولو هڅه کوله، دا مونږ ته ثابتوي چې دی پیغمبر وو، مونږ چې د عیسی علیه السلام له میلاده دوه زره کاله وروسته په بایبل کې داسې کوم کلام وګورو چې د یوه پیغمبر له شأن سره ښایي نو وایو چې دا به حتماً د عیسی علیه السلام وینا وي، مونږ له بایبل سره په دې اړه موافق یو چې ناپوه انسانان او فاسقان به معجزې غواړي، عاقلان له معجزو پرته په دې پوهېږي چې څوك رښتوني پیغمبر دی او څوك د پیغمبرۍ دروغجن مدعي.

د یوحنا انجیل له دې وروسته په عیسی علیه السلام باندې د څو کسانو د ایمان راوړلو بهیر په داسې بڼې کې وړاندې کوي چې د واقعیتونو تر بیان یوې قصې ته ورته دی، لومړی دوه کسان د یحیی دوه شاګردان ګڼي چې یو ئې اندریاس نومېدو، هغه خپل ورور شمعون ته ورغی او روته وئې ویل: شمعونه! مونږ مسیح وموندو، هغه ئې له ځان سره راوست چې عیسی وګوري، عیسی څو شیبې ورته وکتل او بیا ئې ورته وویل: ته شمعون د یونا زوی ئې، خو له دې وروسته به پطرس یعني ډبره نومېږې، بله ورځ عیسی وغوښتل چې جلیل ته ولاړ شي، په لارې کې ئې فلیپ ولید او هغه ته ئې وویل: له ما سره راشه... فلیپ ولاړ او نتنائیل ئې وموندو او هغه ته ئې وویل: نتنائیله! مونږ مسیح موندلی! همغه چې موسی او د خدای نورو پیغمبرانو د ده په اړه خبر راکړی وو، نوم ئې عیسی دی، د یوسف زوی دی او د ناصره اوسېدونکی دی، ... کله چې عیسی ته نږدې ورسېدو عیسی وویل: وګورئ دا سړی یو شریف انسان او یو واقعي اسرائیلی دی!! نتنائیل وویل: له کومه وپوهېدې چې زه څوك یم؟ هغه ورته وویل: مخکې له دې چې فلیپ تا پیدا کړې ما د انځر تر ونې لاندې لیدلې!! نتنائیل په حیرت سره وویل: سالاره! ته د خدای زوی او د اسرائیلیانو پاچا یې!! ... دوه ورځې وروسته ئې په یوه واده کې چې دی او شاګردان ئې هم وربلل شوي وو، ناڅاپه شراب خلاص شول، د عیسی مور مریم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(عليها السلام) ورته راغله او وئې وويل: شراب خلاص شوي، ده وويل له ما څه غواړې؟ لا د دې وخت نه دی چې زه معجزه وښيم، مور ئې خدمتګارانو ته وويل: څه خبره چې درته وکړي همغسې عمل وکړئ، هلته د اوبو شپږ ډبرين منګي وو چې په ودونو کې به ترې استفاده کېده او په هر يوه کې سل لېټره اوبه ځائېدې، عيسی خدمتګارانو ته وويل: دا منګي له اوبو ډك کړئ اوس له دې نه لږ واخلئ او د مجلس اداره کوونکي ته ئې ورورئ، کله چې هغه دا اوبه وڅښلې، نو زوم ته ئې وويل: څومره خوندور شراب!! داسې معلومېږي چې تاسو له نورو خلکو توپير لرئ چې ښه شراب د مجلس په پای کې خلکو ته ورکوئ!! او ورپسې ليکي: د قانا په کلي کې د عيسی دا معجزه د ده د بدلوونکي قدرت لومړی نښه وه، شاګردانو ئې ايمان راوړ چې دی واقعاً همغه مسيح دی!!

تاسو به د بايبل په هيڅ ځای کې دا ونه مومئ چې د يوه پيغمبر د حقانيت نښه او پر هغه د ايمان راوړلو وجه دا ښودل شوې وي چې هغه خپل قوم ته حقايق بيان کړي، د الله تعالی په لوري ئې دوی ته بلنه ورکړې، د بيا ژوندون په هکله ئې دوی ته قانع کوونکي دلايل وړاندې کړي، د سم انساني ژوند په اړه ئې دوی ته لارښوونه کړې، د خپل دعوت د حقانيت لپاره ئې مضبوط دلايل وړاندې کړي، د مظلومانو د ژغورنې غږ ئې اوچت کړی او خلکو د ده دعوت او دلايلو ته په پام سره په ده ايمان راوړی، دلته خو بايبل وايي چې عيسی عليه السلام د خپلې مور په وينا له اوبو ډك منګي په شرابو بدل کړل او د همدې لپاره د ده شاګردان په دې پوه شول چې دی واقعاً همغه مسيح دی چې دوی لټولو!! آيا دا خبره د يوه مؤمن انسان عقل مني چې د عيسی عليه السلام په څېر يوه ستر پيغمبر دې داسې کار کړی وي؟ دا د يوه پيغمبر په اړه د يوه شرابي قوم انګېرنه کېدی شي خو د يوه پيغمبر معجزه نه!!

قرآن مونږ ته د محمد عليه السلام د رسالت د اثبات لپاره دا نه وايي چې ده خلکو ته دا او هغه معجزې وښودې، بلکې وايي: دا له حکمته ډك قرآن، شهادت ورکوي چې دی پيغمبر دی!! د يٰس د سورې په لمړيو څلورو آيتونو کې راغلي: حکيم قرآن شهادت ورکوي چې بې شکه ته له پيغمبرانو څخه يې، په مستقيمې لارې برابر، د عزتمن رحيم خدای رالېږنه. په ګڼ شمېر آيتونو کې به دې ته ورته وينا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګورئ چې په ټولو کې قرآن د محمد علیه السلام د رسالت د حقانیت لپاره د شاهد په توګه وړاندې شوی، په دې آیتونو کې دا ویل شوي چې د قرآن عظمت او شأن، د قرآن حکیمانه لارښوونې، ذکر او پند ئې، په دې شهادت ورکوي چې محمد علیه السلام د نورو پیغمبرانو په څېر یو پیغمبر دی، د ده د پیغمبرۍ د اثبات لپاره قرآن کافي دی، د ده لار سمه ده او د عزیز رحیم خدای له لوري ښودل شوې لار ده. که څوك قرآن ته رجوع وکړي، په شفاف او صاف ذهن سره هغه مطالعه کړي، په هغه کې د ژور حکمت نه ډکو لارښوونو ته ځیر شي، حکیمانه دعوت ته ئې دقیقاً پام وکړي، علمي څېړني ئې او د طبیعت په اړه د هغه دقیق او عمیق علمي بحثونو ته ځیر شي او بیا دا کتاب د یوه ستر لیکوال، لوی عالم، معروف حکیم او نومیالي محقق له کتاب او لیکني سره مقایسه کړي، ډیر ژر او په آسانۍ به پوه شي چې د انسان لخوا د قرآن جوړیدا محال ده، خبرې ئې، لارښوونې ئې، مواعظ ئې، پریکړې او قضاوتونه ئې، احکام او قوانین ئې، استدلال ئې، د طبیعت او هستي په هکله دقیق علمي بحثونه ئې، دا ټول په څرګنده توګه ښیي چې دا یوه پیغمبر ته د الله له لوري ورکړی شوی کتاب کېدی شي نه د یوه انسان د ذهن زېږنده، که هرڅومره انسان پوه وي او د ډیر اوچت نبوغ خاوند ، دا ورته ممکن نه ده چې داسې کتاب جوړ کړی شي.

همداراز قرآن د عیسی علیه السلام د معرفي لپاره تر دې د مخه چې د ده معجزاتو ته اشاره وکړي د ده ګڼ شمېر هغه صفتونه بیانوي چې د ده پر پیغمبرۍ دلالت کوي، فرمایي: هغه مخور، عزتمن او د وجاهت خاوند وو، د خدای مقرب بنده وو، صالح انسان وو، خلك ئې د الله تعالی بندګۍ ته رابلل، د تورات او انجیل علم ئې په برخه شوی وو، د پوهې او حکمت خاوند وو. د آل عمران د سورې له ۴۵ نه تر ۵۴ آیت پورې په دې هکله داسې راغلي:

هغه وخت چې ملائکو وویل: اې مریمې! بې شکه چې الله تا ته د یوې الهي کلمې زېری درکوي، چې نوم به ئې مسیح عیسی د مریمې زوی وي، په دنیا او آخرت کې مخور او له مقربینو نه. او خلکو ته به په ماشومتوب او زوړوالي کې وینا کوي او له صالحینو څخه به وي. وئې ویل: اې زما ربه! څنګه به ما لره زوی وي؟! حال دا چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیڅ بشر لاسنه دی رابانديې لګېدلی، وئې فرمایل: همداسې الله چې څه وغواړي پیدا کوي ئې، چې کله د کوم کار پرېکړه وکړي ورته وایي: وشه نو هغه وشي. او کتاب، حکمت، تورات او انجیل به ورزده کړي. او د بني اسرائیلو په لوري یو رسول، په دې چې ستاسو د رب له لوري مې څرګنده نښه درته راوړې ده، هغه دا چې زه ستاسې لپاره له خټې نه د مرغه څېره جوړوم، بیا په هغه کې پو کوم، نو هغه به د الله په اذن سره ژوندی مرغه شي او د الله په حکم به له موره ړوند پیدا شوی او برګی روغوم او مړي به ژوندي کوم او په هغه څه به مو خبروم چې په خپلو کورونو کې ئې خورئ یا ئې ذخیره کوئ، بې شکه چې په دې کې تاسو ته څرګنده نښه ده که مؤمن یئ. او د هغه تورات تصدیقوونکی چې له ما نه مخکې وو او ترڅو ځینې هغه شیان درته حلال کړم چې پر تاسو حرام کړی شوي او ستاسو له رب نه مې څرګنده نښه درته راوړې، نو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ. بې شکه چې زما او ستاسې رب الله دی، نو عبادت ئې وکړئ، همدا نېغه لاره ده. نو کله چې عیسی د دوی کفر احساس کړ، وئې ویل: څوك مې د الله په لار کې ملګري دي؟ حواریونو وویل: مونږ د الله ملګري یو، په الله مو ایمان راوړی او ته دې شاهد وې چې مونږ مسلمانان یو. اې زمونږ ربه! په هغه څه مو ایمان راوړی چې تا رالېږلی، د پېغمبر متابعت مو وکړ، نو مونږ د شاهدانو په زمره کې ولیکه. او دوی پټ تدبیر ته لاس کړ او الله هم پټ تدبیر وکړ او الله خو تر ټولو غوره تدبیرکوونکی دی.

له دې نه په مخکني آیت کې د پېغمبر دا صفت بیان شوی چې په خپله علم غیب نلري خو الله تعالی ئې د وحي له لارې د غیب په ځینو خبرو خبروي او دلته د عیسی علیه السلام دا صفات ښودل شوي چې:

- په دنیا او آخرت کې به مخور او منلی وي او الله ته مقرب او نږدې.
- په ماشومتوب کې به هم له خلکو سره همغسې خبرې کولی شي چې په زړښت کې به ئې کوي.
- صالح بنده به وي.
- الله تعالی، عیسی علیه السلام په ځوانۍ کې خپلې خوا ته اوچت کړ، له قیامت

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مخکې به ئې بېرته رالېږي او خپل پاتې عمر به پوره کوي، په دې آيت کې دغه مطلب ته اشاره شوې.

دا آيتونه مونږ ته وايي چې مريم عليها السلام په دې نه پوهېږي چې الله تعالى به زوى ورکوي او په دې هم نه پوهېږي چې څنګه به ئې ورکوي، دا خو ئې په خيال کې هم نه ګرځېده چې له پلار نه پرته هم اولاد پيدا کېدى شي، ورته وويلى شو: الله چې څه وغواړي داسې ئې هم پيدا کولى شي، له پلار نه پرته هم، الله چې د کوم څه د کېدو پرېکړه وکړي نو يوازې امر ئې کافي دى، د ده له امر سره سم او له ځنډ نه پرته هغه کار ترسره کېږي.

عيسى عليه السلام ته د تورات او انجيل علم ورکړى شوى وو، د بني اسرائيلو په لوري پيغمبر لېږل شوى وو، څرګندې معجزې ورکړى شوې وې، له خټې نه به ئې د مرغه شکل جوړ کړ او په هغه کې به ئې پو کړل او له هغه نه به ژوندى مرغه جوړ شو، له مور نه ړوند پيدا شوي او بره ګى به د ده په دعا روغ شو، مړى به د ده په دعا راژوندى شو، له دې به ئې خلك خبرولى شو چې څه به خوري او څه به په کور کې ذخيره کوي، د نن او سبا له خوراك نه ئې خبرولى شو، خو ده به په خپله خلکو ته ويل: دا زما ذاتي کار نه دى، د الله په إذن ئې ترسره کوم، دا زما د رسالت نښې دي، دا نښې شهادت ورکوي چې زه د الله پيغمبر يم. زما وينا همغه ده چې د موسى عليه السلام وينا وه، زه د تورات مصدق يم، تاسو له تورات نه عدول کړى، ستاسو مذهبي مشرانو په خپل سر او د تورات د حکم خلاف ډېر شيان په تاسو حرام کړي، زه راغلى يم چې دا اضافي پېټي ستاسو له اوږو راکوز کړم، په دې ټولو خبرو مې ستاسو د رب له لوري څرګندې نښې درته راوړې، زما د پيغام خلاصه دا ده چې: له الله نهووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ، الله هم زما معبود دى او هم ستاسو معبود، د هغه عبادت وکړئ، سمه او مستقيمه لار همدا ده چې له الله نه پرته د بل چا عبادت ونه کړئ.

دا آيتونه مونږ ته لارښوونه کوي چې:

- د پيغمبرانو معجزې د دوى ذاتي کار نه دى، دا د الله کار او د دوى د رسالت نښې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د پېغمبرانو د دعوت خلاصه دا ده چې يوازې د يوه الله عبادت وشي، دوى يوازې دې ته مستقيمه لار وايي او همدې ته بلنه ورکوي.
- پېغمبران عليهم السلام يو د بل ملاتړ او تائيد کوي، موجود پېغمبر د مخکني تصديق کوي او د وروستني زېرى ورکوي، د بې لارې سياسي مشرانو په څېر نه وي چې واکمن مشر هم مخکني مشران محکوموي او هم د هغو د ختمولو هڅه کوي چې د ځان سيالان ئې ګڼي.
- د پېغمبرانو يوه اساسي دنده دا ده چې د خلکو له اوږو نه اضافي پېټي راکوز کړي او د دوى په لاس پښنو کې اچول شوي زنځيرونه مات کړي، اضافي پېټي هغه څه دي چې ټګمارو مذهبي مشرانو له خپلې خوا په خلکو باندې لازم کړي او هغه ته ئې د دين او مذهب رنګ ورکړى او له زنځيرونو نه مراد هغه اضافي او جعلي قيود او حدود دي چې دوى له خپلې خوا وضع کړي خو هغوى ته ئې مذهبي بڼه ورکړې. له دې نه معلومېږي چې په دين کې انحراف له همدې نه راولاړېږي چې په يوه او بل نامه د خلکو پېټي درانه کړى شي او د حلالو شيانو په حرامولو سره د دوى په لاس پښنو کې زنځيرونه واچولى شي.

کله چې عيسى عليه السلام احساس کړه چې بني اسرائيلو د کفر لار غوره کړې او د دغو ټولو معجزو له ليدو سره سره ايمان نه راوړي، نو وئې ويل: زه د الله په لورې درومم، څوك مې په دې سفر کې ملګرتيا ته تيار دى؟ د ده مخلصو يارانو ورته وويل: مونږ د الله ملګرتيا ته چمتو يو، له تا سره د الله په لورې او د الله په لار کې سفر ته تيار يو، دا په اصل کې جهاد ته د تيارېدو په معنى وه او په دې سره الله تعالى له يوې خوا دا حقيقت بيانوي چې د عيسى عليه السلام په څېر پېغمبر له خپلو ټولو هغو بې سارې معجزو سره سره د انصار او ملاتړو په لټه کې دى، له هغو خاصو کارونو نه پرته نور کارونه په معجزو نه شي ترسره کولى، نور کارونه به د الله تعالى د عام او عادي سننو مطابق ترسره کوي، نه په خارق العاده توګه، له بلې خوا په پېغمبر باندې د ايمان راوړونکو مواصفات معرفي کوي، په پېغمبر واقعي او مخلص ايمان لرونکى داسې وي لکه د عيسى عليه السلام مخلص ملګري، د دوى څو خبرې رااخلې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ستا ملګرتيا په حقيقت کې د الله ملګرتيا ده، مونږ دې ملګرتيا ته چمتو يو.
- په کتاب ايمان لرو
- د پيغمبر متابعت کوو.
- تمنا مو دا ده چې زمونږ نومونه د شاهدانو په ډله کې وليکلی شي، د هغو کسانو په ډله کې چې د هدايت ډيوې ئې په لاس کې وي، د دوی د کړو وړو له مخې خلك په دې پوهېږي چې حقيقت څه ته ويل کېږي، حقيقي دين کوم دی، د الله په هکله مو عقيده څنګه وي او څنګه د ده عبادت وکړو او څنګه د يوه واقعي مخلص بنده په څېر ژوند وکړو، دوی، د دوی فکر او عقيده او د دوی عملي ژوند د نورو لپاره د شاهد حيثيت لري.

ګورئ چې قرآن عيسی عليه السلام او ياران ئې څنګه معرفي کوي او بايبل ئې څنګه معرفي کوي؟ بايبل هغه چا ته پيغمبر وايي چې شرابيانو ته اوبه شراب کړي، خو قرآن هغه څوك د پيغمبر په توګه معرفي کوي چې وينا ئې نورو پيغمبرانو ته ورته وي، د حلال او حرام په اړه ئې نظر همغسې وي لکه د نورو پيغمبرانو، د دوی په څېر ټول ګنده شيان د شرابو په شمول حرام وګڼي.

د بايبل له وينا معلومېږي چې خلکو پر عيسی عليه السلام د ده د معجزو له مخې ايمان نه دی راوړی، د ده د سيمې اوسېدونکو پر ده د ايمان په ځای د ده مخالفت ته ملا تړلې او د قرآن له وينا معلومېږي چې د ده نږدې ملګرو په الله تعالی ايمان او د عيسی عليه السلام متابعت او د الله په لار کې د ده مرسته او ملګرتيا خپله ځانګړتيا ګڼي، دوی د الله په لار کې کړاوونه وګالل، يهودانو د عيسی عليه السلام ډېر ياران ورته ووژل، په صليب ئې وځړول، په لاس پښو کې ئې ميخونه ټك وهل، په اور کې ئې وسوځول، دا پرېکړه وکړه چې عيسی عليه السلام په خپله ووژني او په صليب ئې وځړوي، الله تعالی په خاص تدبير سره هغه وژغورو، په ده او د ده په يارانو باندې دا بې رحمانه ظلمونه او د دوی صبر او زغم او پر خپل دين ټينګار د دې باعث شول چې خلك د دوی لار خپله کړي، د دوی دين حق دين وګڼي او له بې رحمو يهودانو نه ئې کرکه او نفرت په زړونو کې راپيدا شي، د يهودانو ټګمارو مذهبي مشرانو چې د کوم مقصد لپاره په عيسی عليه السلام او د ده پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو کوم ظلمونه کول او دې ته ئې له مذهب نه د دفاع نوم ورکاوو، دا ټول ظلمونه ئې د مذهب تر نامه لاندې کول، خو اصلي موخه ئې خپل سیادت ساتل او خپلې ناروا ګټې وې، هغه ګټې چې د مذهب په نامه ئې ترلاسه کولې، دین د دوی دکان وو، غوښتل ئې خلك د عیسی علیه السلام دین ونه مني او په دې سره د دوی دکانونه ونه تړل شي، د تجارت هغه بازار ئې له کساد سره مخامخ نه شي چې دوی د مذهب سودا پکې کوله او دین ئې په دنیا خرڅولو، خو دوی له دې مکر او پټ تدبیر نه برعکس نتیجه ترلاسه کړه، همدا د الله پټ تدبیر وو د دوی د پټ تدبیر په مقابل کې. وروستی آیت په څرګنده ښیي چې الهي تدبیر همدا وو، عیسی علیه السلام او ملګري ئې د همدې لپاره له هغو امتحانونو سره مخامخ شول، همدغه ابتلاءات د دې لامل شو چې خلك په پراخه پیمانه مسیحیت ته مخه کړي او همغه څه وشي چې یهودانو د هغه د مخنیوي لپاره د دوی د کړولو لار غوره کړې وه!!

د یوحنا انجیل له دې وروسته لیکي: ... عیسی په اورشلیم کې د خدای د کور خوا کې خلك ولیدل چې د قربانۍ لپاره د غوایو، پسونو او کوترو په اخستلو لګیا دي، ... عیسی له پړي متروکه جوړه کړه او ټول خلك ئې له هغه ځایه وشړل، څاروي ئې وشړل او د صرافانو پیسې ئې خورې ورې کړې، د کوترو پلورونکو ته ئې وویل چې دا له دې ځایه لرې کړئ او زما د خدای له کوره بازار مه جوړوئ. شاګردانو ته ئې د دې حالت په لیدو سره د سپېڅلي کتاب دا وینا ورپه یاد شوه چې وایي: کومه مینه چې د خدای له کور سره لرم زما په زړه کې د دې مینې اور لمبې وهي، د یهودانو مشرانو ترې پوښتنه وکړه: ته په کوم حق دا کارونه کوې، که دا د خدای په امر سره وي نو په بوې معجزې سره ئې ثابته کړه، عیسی جواب ورکړ: ډېر ښه، کومه معجزه چې تاسو ته ئې درښیم هغه دا ده چې: د خدای دا کور وران کړئ چې زه ئې په دریو ورځو کې بېرته جوړ کړم!! هغوی ورته وویل: دا څه وایې؟ دا کور خو په شپږ څلوېښت کالونو کې جوړ شوی، ته غواړې په دریو ورځو کې ئې بېرته جوړ کړې؟... خو د خدای له کور نه د عیسی هدف د ده خپل ځان وو، کله چې عیسی له خپل مرګ نه وروسته بیا راژوندی شو، نو شاګردانو ته ئې د ده دا خبره ورپه یاد شوه او پوه شول چې له سپېڅلي کتاب نه د ده دا نقل قول د ده په اړه وو او حقیقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې درلود.

د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: عيسی عليه السلام ولې په دې وخت کې هغو خلکو ته يوه څرګنده معجزه ونه ښوده؟ د شرابو په محفل کې چې څوك داسې خلکو ته معجزې ښيي چې مست دي او د بايبل په وينا سرونه پرې درانه شوي، نو د خدای په کور کې هغو خلکو ته ولې معجزه نه ښيي چې د معجزې غوښتنه ئې ترې کړې؟ په دريو ورځو کې د خدای د کور د بيا جوړولو خبره له دې سره څه تعلق لري چې عيسی عليه السلام ووژل شو او درې ورځې وروسته بيا راژوندی شو؟! مونږ خو د دې دواړو خبرو ترمنځ تړاو نه شو موندلی!! آيا کوم عاقل انسان به د چا پوښتنې ته داسې ځواب ورکړي چې نه يوازې سوال کوونکی پرې پوه نه شي بلکې د ده خپل شاګردان هم څو کاله وروسته پرې پوه شي؟ او شاګردان ئې هم داسې تعبير کړي چې د بايبل له ليکونکي پرته هيڅوك دا تعبير نه مني!! قرآن د اهل کتابو د بې لارې مذهبي مشرانو يوه لويه ځانګړتيا دا ګڼي چې د الله تعالی په کتاب کې لاسوهنې کوي او د کتاب د ويناوو موضع او ځای بدلوي، په بايبل کې له تحقيق نه وروسته زه پوه شوم چې د دې خبرې معنا څه ده، څنګه هغوی د کلام موضع بدلوي، د دې مثالونه ډېر زيات دي، چې يو ئې دا دی دلته ستاسو له نظره تېر شو، د خدای کور يعني د عيسی خپل بدن، د کور ورانول يعني د ده وژل، په دريو ورځو کې د کور بياجوړول يعني له وژل کېدو وروسته د عيسی بياراژوندي کېدا!!!! او دا ټول د دې پوښتنې په ځواب کې چې ته ولې خلك د خدای په کور کې له پېر پلور څخه منعه کوې؟ که ته د خدای په امر دا کار کوې نو مونږ ته يوه معجزه وښيه!!

راشئ د دې يوه بله بېلګه هم وګورئ:

بايبل ليکي: يوه شپه د يهودانو يو ستر روحاني د خبرو آترو لپاره عيسی ته راغی، نوم ئې نيقوديموس او له فريسيانو څخه وو، عيسی ته ئې ويل: استاده! مونږ د دې ښار ټول روحانيون پوهېږو چې ته د خدای له لوري زمونږ د هدايت لپاره راغلی يې، دليل ئې هم ستا دغه معجزې دي، عيسی ورته وويل: که بيا ونه زېږېږې، هيڅکله د خدای ملکوت نه شې ليدلی!! څه چې وايم حقيقت همدا دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیقودیموس په حیرت سره ورته وویل: له نوي پیدا ښت نه ستا مقصد څه دی؟ زما په څېر یو سپین ږیری څنګه کولی شي بېرته د خپلې مور رحم ته داخل او بیا پیدا شي؟ عیسی ځواب ورکړ: تر څو چې څوك له اوبو او روح نه ونه زېږېږي د خدای ملکوت ته نه شي ننوتی!! جسماني ژوند انسان پیدا کوي خو روحاني ژوند د خدای روح له آسمانه د چا په برخه کوي!! ... داسې لکه چې د باد غږ اورې خو په دې نه پوهېږې چې دا له کومه راځي او چېرې ځي، د نوي پیدا ښت په اړه هم څوك نه پوهېږي چې د خدای روح ئې څنګه وربخښي!!! نیقودیموس ترې وپوښتل: مقصد دې څه دی؟ زه ستا په خبرو پوه نه شوم! عیسی ځواب ورکړ: نیقودیموسه! ته د یهودانو له علماوو څخه یې، څنګه په دې خبرو نه پوهېږې؟ ... زه د خلکو د ژوند اړوند مسایلو په اړه درسره خبرې کوم او ته پرې باور نه کوې!! که د آسمان په اړه درسره خبرې وکړم څنګه به باور پرې وکړې؟!! ... لکه څنګه چې موسی په بېدیا کې مسي مار په یوه لرګي وځړاوو چې خلك ورته وګوري او له مرګه وژغورل شي، زه هم باید په صلیب وځړول شم تر څو خلك پر ما ایمان راوړي او له ګناه وژغورل شي او تلپاتی ژوند ئې په برخه شي!! ځکه خدای له خلکو سره دومره مینه لري چې یوازنی زوی ئې راولېږو، چې خلك پرې ایمان راوړي او د ده په وسیله خلك له دائمي مرګ نه وژغوري!!

که دغو خبرو ته لږ ځیر شئ نو ډېر ژر به پوه شئ چې دا بې ربطه، مبهمې او بې معنا خبرې هیڅکله د عیسی علیه السلام په څېر د یوه هوښیار داعي او پیغمبر خبرې نه شي کېدی، پیغمبران نه د هغو شاعرانو په څېر وي چې د شعر معنا ئې په خپل بطن کې وي او له ده پرته بل څوك نه پرې پوهېږي، نه د هغو فیلسوفانو په څېر چې خلك ئې د الفاظو په معنا او د استدلال په ماهیت نه پوهېږي، پیغمبر د (الناس) لارښود وي او خبرې ئې (عوامو) ته قابل فهم، نه په کې غموض او ابهام وي او نه د معما په څېر پوهېدل پرې ګران، د یو چا په خبرو چې د یهودانو ستر ستر مذهبي مشران او روحانیون نه پوهېږي نو عام خلك به څنګه پوه شي؟ زه د بایبل منونکو ته وایم: که تاسو دا پورتنۍ خبرې له بل چا واورئ، آیا یقین به مو راشي چې دا سړی یو هوښیار انسان دی؟ د یهودانو دې مذهبي مشر خو عیسی علیه السلام ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت ویلی وو او د ده په پیغمبرۍ ئې اعتراف کړی وو، دغو بې ربطه او بې معنا خبرو ته څه ضرورت وو، ولې به عیسی علیه السلام د منلې په ځای داسې ځیږ، غامض او مبهم ځواب ورکاوو؟!! تاسو ته وایم: د بایبل د دغه ځواب له اورېدو وروسته ما ته ووایئ چې له بیا پیدا ښت او نوي زېږېدو څخه د عیسی علیه السلام مراد څه وو؟ په دې ځواب قانع شوي یئ؟ آیا په معنی ئې پوه شوي یئ؟

یوه بله بېلګه ئې هم وګورئ:

عیسی جلیل ته د تلو په لار کې د سوخار په کلي کې د یعقوب کوهي ته ورسېدو، د سفر له ستونزو ستومانه او د لمر له تودوخې تږی او د کوهي غاړې ته ناست وو، شاګردان ئې د خوراك اخیستلو لپاره کلي ته تللي وو، په دې وخت کې یوه سامري مېرمن راغله چې غوښتل ئې له کوهي اوبه راوباسي، عیسی اوبه تږې وغوښتې، مېرمنې تعجب وکړ چې څنګه یو یهودي له دې نه اوبه غواړي، یهودان خو له دوی نه هومره کرکه لري چې خبرې ورسره نه کوي څه دا چې د خوراك لپاره څه ترې وغواړي!! دې مېرمنې دا خبره هغه ته وکړه، عیسی ځواب ورکړ: که ته پوهېدی چې خدای څه لوړه هدیه تا ته درکوي او زه څوك یم نو له ما نه به دې ژوند بخښونکې اوبه غوښتې وې!! ښځې ورته وویل: ته خو نه سلواغه لرې او نه پړی او کوهی هم ډېر ژور، نو دا د حیات اوبه به له کومه راوړې؟ آیا ته زمونږ تر جد یعقوب نه لوړ او غوره یې؟ څنګه کولی شې چې د یعقوب د کوهي تر اوبو غوره اوبه مونږ ته راکړې؟ عیسی ځواب ورکړ: خلك د دغو اوبو له څښلو وروسته بیا هم تږي کېږي، خو هغه اوبه چې زه ئې ورکوم د دوی په بدن کې په داسې تل خوټېدونکې چینې بدلېږي چې تل دوی ته د حیات اوبه ورکوي او تلپاتی ژوند ورپه برخه کوي!! ښځې ورته وویل: باداره له دې اوبو نه لږ ما ته راکړه چې نور نو تږې نه شم او دې کوهي ته د بیا بیا راتلو له کړاوه وژغورل شم، عیسی ځواب ورکړ: ولاړه شه خپل مېړه راوله، هغې ورته وویل: مېړه نه لرم، هغه ورته وویل: رښتیا وایې، تر اوسه دې پنځه ځلې مېړه کړی او له چا سره چې اوس اوسېږې هغه ستا مېړه نه دی... ښځه هك پك حیرانه شوه او وئې ویل: داسې نه چې ته پیغمبر وې!! .... زه دومره پوهېږم چې مسیح راتلونکی دی، تاسو یهودان هم دا خبره منئ، کله چې هغه راشي ټولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې به څرګندې شي، عیسیٰ ورته وویل: زه همغه مسیح یم، په دې وخت کې شاګردان راورسېدل، که څه هم له دې حیران شول چې هغه له یوې ښځې سره خبرې کوي خو د څه ویلو جرأت ئې ونه کړ، هغې ښځې خپل منګی پرېښود ، کلي ته ولاړه او خلکو ته ئې وویل: راشئ هغه څوك وګورئ چې ما ته ئې زما ټول مخکني کړي کارونه راپه ګوته کړل، آیا ګمان نه کوئ چې دی به همغه مسیح وي؟ خلك له کلي راووتل چې عیسی وګوري، په دې وخت کې شاګردانو اصرار کولو چې دی څه وخوري خو ده وویل: زه داسې خوراك لرم چې تاسو ترې خبر نه یئ، ... زما خوراك دا دی چې د خدای غوښتنې ترسره کړم او هغه کار وکړم چې ما ته ئې سپارلی دی!! آیا دا ګمان کوئ چې د فصلونو تر ریبلو لا څلور میاشتې پاتې دي، شا و خواته مو وګورئ چې د خلکو یو لوی پټی د ریبلو لپاره تیار دی، لوګرې به ډېره ښه بدله ترلاسه کړي که دا محصول په آسماني ګودامونو کې ذخیره کړي، څومره ستر برکت به د کرونکي او رېبونکي په برخه شي!! دا متل دلته هم صدق کوي چې نورو وکرل او مونږ ورېبل!!... ډېر خلك راغلل او ایمان ئې راوړ او له عیسی نه ئې وغوښتل چې له دوی سره کلي ته ولاړ شي، ورسره ولاړ او دوه ورځې ئې ورسره تېرې کړې!!

دلته هم ګورئ چې عیسی علیه السلام ته داسې خبرې منسوب شوې چې مخاطب ئې په مطلب نه پوهېږي، له ښځې اوبه غواړي، خو بیا همدې ښځې ته وایي: که زه دې پېژندلی وی نو له ما نه به دې د حیات اوبه غوښتې وې!!! په داسې حال کې چې هغې هیڅ څه نه وو ترې غوښتي!! ښځې ته نه وایي چې د حیات له اوبو نه د ده مراد څه دی؟ څنګه به ئې تلپاتې ژوند په برخه کېږي؟ څنګه به د تل لپاره له تندې ژغورل کېږي؟ داسې خبرې خو له هغه چا سره ښایي چې له خلکو او د دوی له عقل سره لوبې کوي نه له پیغمبر سره چې خلکو ته واضح پیغام او څرګنده لارښوونه لري، خلکو ته د نجات لار ښیي او الله تعالی ئې د همدې لپاره خلکو ته لېږي، ګورئ چې د بایبل د وینا له مخې هغه بدکاره ښځه چې له پردي سړي سره اوسېده په همدې سره له ژغورل شوو څخه وګڼل شوه چې مسیح ئې وپېژاندو، په داسې حال کې چې بایبل په خپله په نورو ځایونو کې وایي چې دا مهمه نه ده چې څوك په دې پوه شي چې دا کس پیغمبر دی، مهمه دا ده چې د پیغمبر متابعت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وشي، که يوازې پېژندا کافي وی نو عيسی عليه السلام به د يهودو هغه مذهبي مشر ته نه ويل چې ته لا په دې نه پوهېږې چې جنت او د خدای ملکوت ته د داخلېدو لار کومه ده!! همدارازګورئ چې خپلو شاګردانو ته د ده خبرې داسې ګڼې چې نه واضح معنا لري او نه هغوی پرې پوهېږي: زه داسې خوراك لرم چې تاسو ترې خبر نه يئ!! زما خوراك دا دی چې د خدای غوښتنې ترسره کړم او هغه کار وکړم چې ما ته ئې سپارلی دی!! ... دا متل دلته هم صدق کوي چې نورو وکرل او مونږ وربېل!!... مونږ نه پوهېږو چې دا متل دلته څنګه صدق کوي؟ که له کرلو او رېبلو نه مراد د کليوالو لارښوونه او هدايت وي نو دلته خو کرل او رېبل دواړه په خپله عيسی عليه السلام کړي، نه نورو!! عيسی عليه السلام خو وږی او تږی وو، خوراك او څښاك ئې کاوو، د دې معنی څه ده چې شاګردانو ته وايي: زه داسې خوراك لرم چې تاسو ترې خبر نه يئ؟!!

بايبل له دې وروسته عيسی عليه السلام ته څو معجزې منسوبوي او وايي: د يوه افسر بيمار زوی ئې روغ کړ، يوه داسې ناروغ ته ئې شفا ورکړه چې اته دېرش کاله د يوه حوض خوا ته په دې طمع پروت وو چې کله د حوض اوبه وخوځېږي نو دی به ورودانګي او روغ به شي، دا حوض د ښار د يوې دروازې خوا ته وو، چې د پسه دروازه نومېده، مشهوره شوې وه چې دې حوض ته په کال کې يو ځل فرشته راځي او په کې لامبي، د اوبو خوځېدا د فرشتې د لامبو نښه ګڼل کېده او د خلکو باور دا وو چې که له فرشتې وروسته هر څوك تر نورو مخکې په دې حوض کې ولمبېږي نو له هرې بيمارۍ روغېږي. دې بې وزلي ته دا فرصت په لاس نه وو ورغلی، مفلوج وو، نور به ترې مخکې شول، عيسی عليه السلام ولېدو او هغه ته ئې وويل: خپله بستره ونغاړه او خپل کور ته ولاړ شه چې نور نو ته روغ يې!! د بايبل ليکونکي ته وايم: څومره کسان به په دې طمع دې حوض ته راغلي وي؟ او له روغېدو پرته به تللي وي؟ خو د خلکو باور همغسې پاتې شوی او نور ورته راغلي او کلونه کلونه ئې د هغه خوا ته تېر کړي؟ ته چې عيسی عليه السلام او د ده شاګردانو ته کومې معجزې منسوبوې آيا د دغه حوض له کراماتو نه څه توپير لري؟ ما ته خو داسې ښکاري چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې دې حوض ته ورته مقامات

(c) ketabton.com: The Digital Library

هومره دي چې شمېرل ئې ګران دي، که ووايو د هر کلي خوا ته خلکو او مخصوصاً ټګمارانو داسې ځايونه ټاکلي او هغوی ته ئې داسې کرامات او تر دې هم زيات منسوب کړي مبالغه مو نه کړې، ډېرو قبرونو او زيارتونو ته خلك په همدې طمع درومي او په داسې حال کې چې هيڅا ته ئې هيڅ ګټه نه رسي خو بيا هم د منونکو اعتقاد ئې نه يوازې نه کمزوری کېږي بلکې مريدان ئې تر مخکې زياتېږي!! د شيطان د مبلغينو شمېر او پر جاهلانو د دوی د تبليغ اغېز هومره دی چې کولی شي په داسې مقاماتو د باور لرونکو شمېر کمبدو ته پرې نه ږدي!! ته خو د حوض خوا ته د يوه مفلوج يادونه کوې، مشهد ته ولاړ شه داسې بيماران به وګورې چې د زيارت له ستنو سره ئې ځان په زنځېرونو تړلي او وايي: امام رضاء! زه دې سپی يم، زما مراد ترسره کړه!! آيا پوهېږې چې په دې زيارت څومره سره زر لګول شوي؟ او دا له کومه ترلاسه شوي؟ که پوه شې نو حيران به شې، دا ټول له هغو نه ترلاسه شوي چې د زيارت په کراماتو باور لري خو هيڅ کرامت ئې په خپلو سترګو نه دی ترې ليدلی!! او دا د هغه چا قبر دی چې له خپل کور کلي هجرت او له خپلو دښمنانو نه تېښتې ته مجبور شوی وو او ويل کېږي چې ډېره موده د وخت له حاکم سره ملګری وو، خو هغه وغوښتل چې دی ووژني، نو د شربت په نامه ئې په زهرو لړلی جام ورکړ چې وئې څښي او دی پوهېدو چې په دې کې زهر اچول شوي خو سره له دې ئې وڅښل او (شهيد!!) شو!! آيا پوهېږې چې دا خبرې ئې ولې په ده پسې جوړې کړې دي؟ دا د دې لپاره چې دی د خدای له لوري منصوصي امام ګڼي، د دوی د عقيدې او باور خلاف دغه منصوصي امام له بل سره بيعت کړی!! اوس نو دوی مجبور دي د دې لپاره څه توجيه جوړه کړي، نو ځکه غواړي وښيي چې ده په (ظاهر) کې بيعت کړی وو خو په په (باطن) کې مخالف وو، (تقيه) ئې کوله، د وخت حاکم پرې پوهېدو، نو ځکه ئې د ده د وژلو پرېکړه وکړه!! خو دغه بې بنسټه استدلال دوی له بلې ستونزې سره مخامخ کوي، دا پوښتنه ئې مخې ته ږدي چې دا امام خو بايد په غيب پوهېدو، ولې ئې د زهرو جام وڅښلو؟ ولې ئې ځان په خپل لاس ووژلو؟ ولې ئې له دې حالت نه ځان ونه شو ژغورلی؟ څوك چې په خپل ژوند کې له وېرې (تقيه) کوي، خپل (ظاهر) د (باطن) خلاف جوړوي او له مجبوريت او وېرې د زهرو جام په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر اړوي، هغه به له مرګه وروسته څنګه د بل مرسته وکولی شي؟ دې پوښتنو ته هغوی یو ځواب لري: ستاسو عقیده خرابه ده!! که مو عقیده سمه وی دا پوښتنې به مو نه کولې!!! د بایبل منونکو ته وایو: ګورئ چې تاسو په خپلو شرکي عقایدو کې یوازې نه یئ، په دې کږه لار ډېر نور درسره روان دي.

مونږ د عیسی علیه السلام په معجزو ایمان او باور لرو. قرآن په ډېر وضاحت او تفصیل سره د ده معجزې بیانوي، خو قرآن وايي چې دا معجزې د الله تعالی په إذن او حکم ترسره کېدې، په کوم ځای او وخت کې چې الله تعالی د دغو معجزو ښرګندېدا ضروري او مفید ګڼله همغه وخت ترسره کېدې، دا د عیسی علیه السلام ذاتي کار نه وو. د ده په خوښه او اختیار نه ترسره کېدې. (بایبل هم وايي چې عیسی خلکو ته وویل: زه په خپله خوښه او میل کوم کار نه کوم)، قرآن وايي چې دی لا د مور په غېږ کې ماشوم وو چې خلکو ته ئې همغه خبرې کولې چې په ځوانۍ کې ئې کولې، خو د ده لومړنۍ خبرې دا وې:

åMZà2 $B ûüø %º‘$7Bã ÓÍ_è_r ÇÌÈ $\[ŠR ÓÍ_è_r = »GÅ9ø$ÓÍ_9?#ä «! $Î7tã ’Îoû A$%

$\|É© #Y$7u_ ÓÍ_ùèø\ Ö9r ’Î\$Î°qÎ #Cr ÇÌÈ $\[m åMDß $B ö4Y2 “9$ ö4=Á 9$Î ÓÍ_» ¹ #&r

ÇÌÈ مریم: ۳۰-۳۲

زه د خدای بنده یم، کتاب ئې راکړی، پیغمبر ئې ګرځولی یم او چې چېرې وم برکت ئې راپه برخه کړی او چې تر څو ژوندی وم په لمانځه او زکات ئې ګمارلی یم او په دې چې د مور په اړه به نېکي کوونکی وم او جابر او بد بخته سخت زړی به نه وم.

دا هغه اساسي خبرې دي چې بایبل د ټولو انبیاوو په اړه هېرې کړې دي، معجزې ئې له مبالغو په ډکو الفاظو سره بیانوي خو د دوی اصلي خبرې نه کوي!!

بایبل له دې وروسته لیکي چې عیسی پنځو زرو کسانو ته د یوې غونډۍ پر سر خوراك ورکړ، ټول ئې په پنځو ډوډیو او دوو ماهیانو ماړه کړل او په پای کې دوولس ټوکرۍ اتامونه ترې پاتې وو!! بیا لیکي چې عیسی خپل شاګردان هغه وخت له غرقېدو وژغورل چې په کشتۍ کې سواره ول، ناڅاپي طوفان راغی، نږدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو چې کشتۍ غرقه شي، هوا تياره وه، ناڅاپه ئې عيسی وليدو چې د اوبو پر سر راروان دی، دوی غوښتل هغه په کشتۍ کې له ځان سره سور کړي، خو متوجه شول چې کشتۍ ساحل ته رسېدلې... بيا ليکي چې سبا خلك د همغې غونډۍ خوا ته منتظر ول چې عيسی بيا وګوري، خو خبر شول چې هغه له سيند نه تېر شوی، پسې ورغلل، وئې موندو، پوښتنه ئې ترې وکړه: استاده! دلته څنګه راغلې؟ عيسی ځواب ورکړ: حقيقت دا دی چې تاسو د خوراك لپاره زما خوا ته راغلي يئ نه په ما د ايمان لپاره... دوی وپوښتل: څه وکړو چې خدای له مونږ راضي شي؟ عيسی وفرمايل: خدای له تاسو څخه غواړي چې په ما ايمان راوړئ، زه د ده له لوري لېږل شوی يم، هغوی وويل: که غواړې چې مونږ په دې خبرې ايمان راوړو چې ته مسيح يې نو بايد تر دې زياتې معجزې راوښيې، هره ورځ مونږ ته وريا ډوډۍ راکړه، همغسې لکه موسی چې زمونږ نيکونو ته په بېديا کې ورکوله، عيسی وويل: دا ومنئ چې زما خدای دوی ته ډوډۍ ورکوله نه موسی او نن هم خدای له آسمانه حقيقي ډوډۍ تاسو ته درکړې!! دا حقيقي ډوډۍ خدای له آسمانه رالېږلې چې خلکو ته تلپاتې ژوند وربه برخه کړي!! وئې ويل: باداره! له دغې ډوډۍ هره ورځ مونږ ته څه راکړه، عيسی ځواب ورکړ: دا حقيقي ډوډۍ زه په خپله يم، څوك چې زما خوا ته راشي هيڅکله نه وږی کېږي او څوك چې په ما ايمان راوړي هيڅکله به تږی نه شي!! ... يهودانو اعتراضونه پيل کړل چې ولې عيسی وايي زه له آسمانه راغلې ډوډۍ يم؟ مګر دی د يوسف زوی نه دی؟ مونږ ئې مور او پلار پېژنو... عيسی وويل: دا حقيقت دی چې له آسمانه نازل شوې ډوډۍ زه يم، چا چې دا ډوډۍ وخوړه تر ابده به ژوندی وي!! دا ډوډۍ په حقيقت کې زما بدن دی چې فدا کوم ئې ترڅو خلك وژغورل شي!! تر څو چې د مسيح بدن ونه خورئ او وينې ئې ونه څښئ هيڅکله نه شئ کولی چې ابدي ژوند ترلاسه کړئ!! زما بدن واقعي خوراك او زما وينې واقعي څښاك دي، څوك چې زما بدن وخوري او زما وينې وڅښي، زه به په ده کې پاتې شم او دی په ما کې!! بايبل ورپسې ليکي: د دې خبرو درك کول دومره ګران وو چې حتی د عيسی شاګردانو هم يوه بل ته ويل: ګرانه ده چې پوه شو دی څه ويل غواړي؟ څوك کولی شي د ده د خبرو په مراد او مقصد پوه شي؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږو دا څنګه معجزې او دا څنګه خبرې دي؟ وايي چې نن د يوې معجزې په ليدلو سره پنځو زرو کسانو ايمان راوړ، داسې ايمان چې سبا په مسيح پسې له هغه سيند نه تېر شول چې له کشتۍ پرته څوك نه شو ترې تېرېدی، خو سبا دغو ټولو کسانو مسيح يوازې پرېښود او ترې ولاړل، دا ځکه چې د ده خبرې ئې درك نه کړی شوې!! نه پوهېږو د بايبل ليکونکی عيسی عليه السلام ته د داسې خبرو له منسوبولو څخه څه مقصد لري؟ آيا مقصد ئې د ده ستاينه ده او غواړي په دې سره د ده مقام لوړ کړي؟ دا خو په حقيقت کې هغه ته يو لوی عيب منسوبول دی، څوك چې د خپل مخاطب له سويې لوړې خبرې کوي او اورېدونکي د ده د خبرو په مطلب نه پوهېږي، په حقيقت کې يو کمزوري او ضعيف مبلغ دی، هم خپل وقت ضايع کوي او هم د خپلو مخاطبينو، د عيسی عليه السلام په څېر يو حکيم پيغمبر به څنګه خلکو ته دا خلاف واقع، بې معنی او مبهمې خبرې کوي چې له آسمانه نازله شوې ډوډۍ زه يم!! زما بدن حقيقي خوراك دی!! او زما وينه حقيقي څښاك!! څوك چې زما بدن وخوري او زما وينې وڅښي ابدي ژوند به ئې په برخه شي!! زه به په ده کې پاتې شم او دی په ما کې!! بايبل په خپله ليکي چې له دې وينا وروسته ټول شاګردان ترې ولاړل، يوازې دولس کسان ورسره پاتې شول، دوی ته هم عيسی وويل چې تاسو چېرې ځئ؟ هغوی ورته وويل: له تا پرته چا ته ورشو؟ د دې معنی دا ده چې داسې خبرې نږدې ملګري او شاګردان هم ترې بېل کړل!! دا خبرې حقيقت نه لري، د مسيحيانو ټګمارو مذهبي مشرانو جوړې کړې دي، دوی د رحماني ماښامني په نامه يو مذهبي دود رايج کړ، د دې دود لپاره ئې دا خبرې عيسی عليه السلام ته منسوب کړې، په دې مراسمو کې مسيحيان په کليسا کې راغونډوي، خوراك او څښاك پرې وېشي او دې ته د مسيح د بدن او وينو نوم ورکوي او ورته وايي: دغه شراب چې تاسو په دې رحماني ماښامني کې څښئ په دې سره ستاسو وينه د مسيح په وينې بدلېږي او دا سپېڅلې ډوډۍ چې په دې ماښام ئې تاسو خورئ په دې سره ستاسو بدن د مسيح بدن ګرځي!! چې مسيح کېدا دومره آسانه ده نو ولې د کشيش خوا ته نه راځئ؟ ولې خپلې قربانۍ او خيراتونه کليسا ته نه سپارئ!!

ګورئ چې خلك له عيسی عليه السلام نه پوښتنه کوي چې مونږ څنګه د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای رضا ترلاسه کولی شو؟ بایبل د دې پوښتنې ځواب دا ګڼي چې عیسی ورته وویل: په ما ایمان راوړئ!! نور نو بایبل څه نه وايي چې د دې ایمان معنی څه ده؟ دوی باید په خپل عملي ژوند کې څه وکړي؟ عیسی له دې پرته بله خبره هڅوی ته نه لري!! حال دا چې دې خلکو په عیسی ایمان راوړی وو، د ده معجزې ئې لیدلې وې، په دې ئې باور کړی وو چې دی مسیح او د خدای پیغمبر دی!! آیا بایبل دغه ایمان کافي نه ګڼي، دې ته د ایمان په سترګه نه ګوري؟ که دا ایمان نه وي او ایمان له دې علاوه نورې غوښتنې او مقتضیات هم لري نو بایبل ولې د هڅوی له بیانولو ډډه کوي؟!!

بایبل لیکي چې حتی د عیسی وروڼو هم په ده ایمان نه وو راوړی، حتی په ملنډو ملنډو او د طعنې په توګه به ئې ده ته ویل: یهودیه ته ولاړ شه چې نور خلك هم ستا معجزې وګوري!! که ځان داسې پټ کړې نو بیا خو شهرت ته نه شې رسېدلی، که په رښتیا ستر شخصیت یې نو دا نړیوالو ته ثابته کړه!! دا خبرې ئې ځکه ورته کولې چې د یهودیه خلکو د ده د وژلو پرېکړه کړې وه او ده هلته له تلو ډډه کوله!!

د یوې بدلمنې ښځې محاکمه

یوحنا تر دې عنوان لاندې لیکي:... عیسی د خدای کور ته ولاړ، خلك ئې شاو خوا کې راغونډ شول، عیسی کښېناست او دوی ته ئې تعلیم ورکول پیل کړ، د قوم مشرانو او فریسیانو یوه بدلمنه ښځه چې په زنا ئې نیولې وه، ترلاس نیولې د خلکو مخې ته راوسته او عیسی ته ئې وویل: استاده! مونږ دا ښځه د زنا په حالت کې موندلې او نیولې ده، د موسی د قانون مطابق باید ووژل شي، خو ستا نظر څه دی؟ د دوی مقصد دا وو چې عیسی داسې څه ووايي چې د ده د محاکمې بهانه په لاس ورکړي، خو عیسی سر ټیټ واچاوو او په ځمکې ئې څه لیکل پیل کړل، د قوم مشرانو ټینګار وکړ چې دی څه ووايي، نو عیسی سر رااوچت کړ او وئې فرمایل: ډېر ښه! دومره ډبرې پرې ووروئ چې ومري، خو لومړی ډبره به هغه ځوك ولي چې ګناه ئې نه وي کړې!! بیا ئې خپل سر ټیټ واچاوو، د قوم مشران یو په بل پسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووتل، تر هغه چې د خلکو په وړاندې یوازې دا ښځه او عیسی پاتې شول، عیسی بیا سر رااوچت کړ او ښځې ته ئې وویل: هغه خلك چې ته ئې نیولې وې څه شول؟ حتی یو کس هم پاتې نه شو چې تا محکومه کړي؟ ښځې وویل: نه باداره، عیسی وفرمایل: زه هم تا نه محکوموم، ځه نور ګناه مه کوه.

یوحنا له دې وروسته له یهودانو سره د عیسی علیه السلام ځینې خبرې رااخلي، داسې خبرې چې هغوی په ځواب کې ورته وویل: اوس معلومه شوه چې ته لېونی یې، ته یو پردی او سامري یې، ابراهیم او ټول نور پیغمبران مړه شول او ته مونږ ته وایې: څوك چې زما اطاعت وکړي، هغه نه مري، یعني ته له ابراهیم او له نورو پیغمبرانو هم لوړ یې، هغوی خو مړه شول!! ته ځان ته په کومه سترګه ګورې؟ ... عیسی وویل: له دې د مخه چې ابراهیم دنیا ته راشي زه موجود وم، ... د قوم مشرانو چې نور ئې د ده د خبرې نه شوی زغملې، ډبرو ته ئې لاس کړ چې وئې وژني، خو عیسی د دوی له اړخه تېر شو او د خدای له کوره ووت او د دوی له نظره غایب شو!!

وروسته د عیسی علیه السلام په لاس د یوه داسې ناروغ د روغېدا قصه رااخلي چې له موره ړوند پیدا شوی وو، د یهودانو مذهبي مشرانو ترې پوښتنه وکړه چې د چا په لاس روغ شوې؟ هغه ورته وویل: یو کس چې عیسی نومېږي، دوی په دې خبرې باور ونه کړ، د ړوند له مور او پلار نه ئې پوښتنه وکړه، هغوی ورته وویل: هو؛ دا زمونږ زوی دی، ړوند وو اوس روغ شوی، نه پوهېږو څنګه او د چا له لوري روغ شو!! دوی دا کس بیا راوغوښتو او ورته وئې ویل: د خدای شکر په ځای کړه، د عیسی نوم مه اخله، ځکه مونږ پوهېږو چې هغه شیاد او شیطان کس دی، هغه ورته وویل: زه نه پوهېږم چې هغه ښه سړی دی که بد، دومره پوهېږم چې زما سترګې د ده په دعا روغې شوې، ... عجیبه ده چې تاسو د داسې چا په اړه معلومات نه لرئ چې ړوند ئې په دعا روغ شو!! هرڅوك پوهېږي چې خدای د بدو او شیطانو خلکو دعا نه اوري، د دنیا له پېدا ښته تر نن پورې داسې څوك نه دی پیدا شوی چې له موره ړوند پیدا شوی دې د ده په دعا روغ شي، که دی د خدای له لوري نه وي څنګه دا کار کولی شي؟ هغوی پرې چیغې کړې، اې حرامي! ته مونږ ته سبق

(c) ketabton.com: The Digital Library

رابنیيږ؟ کله چې عیسی خبر شو ده ته ورغی او ورته وئې ویل: آیا ته په مسیح ایمان لرې؟ هغه ورته ویل: بادارە! راته ووایه چې مسیح څوك دی؟ عیسی ورته وویل: تا هغه لیدلی او همدا اوس له تا سره خبرې کوي، هغه وویل: هو؛ خدایه! ما ایمان راووړی او د عیسی لمانځنه ئې په ځای کړه.

بایبل له دې وروسته عیسی علیه السلام ته یوه داسې غلطه خبره منسوبوي چې نه یوازې د ده بلکې د هر پیغمبر له لوړ شأن نه ډېره لرې ده. لیکي چې عیسی وویل: (څوك چې د پسونو غجل ته له دروازې داخل نه شي بلکې له دېواله ورواوړي نو یقیناً چې هغه غل دی، ځکه چې د مېږو شپون تل له دروازې وروننوځي او دروازه وال هم شپون ته دروازه پرانېزي، مېږې د ده غږ پېژني او په اورېدو سره ئې د هغه خوا ته ورشي، شپون د هرې یوې نوم اخلي او بهر ئې بیایي، هغه د مېږو په مخ کې درومي او دوی ورپسې خوځېږي، ځکه د ده غږ پېژني، مېږې په نابلد کس پسې نه ځي، بلکې له هغه تښتي، ځکه چې دوی ئې له غږ سره بلدې نه وي)، چا چې دا خبرې واورېدې د عیسی په مقصد پوه نه شول، نو عیسی په خپله ورته توضیح کړه او وئې ویل: د مېږو لپاره زه دروازه یم، څوك چې له ما نه مخکې راغلل ټول غله او لارې شکوونکي ول، د همدې لپاره واقعي مېږو د هغوی خبرو ته غوږ ونه نیولو، هو؛ زه دروازه یم!! څوك چې له دې دروازې ننوځي ژغورل کېږي، په داخل او بهر کې به ګرځي او سمسوره ورشه او څرځای به ئې په برخه کېږي، د غله کار دا دی چې غلا وکړي، ووژني او له منځه یوسي، خو زه راغلی یم چې تاسو ته واقعي او ابدي ژوند درپه برخه کړم، زه ښه او زړه سوانده شپون یم، ښه شپون له خپل ځان نه تېرېږي چې مېږې له لېوانو وژغوري، خو هغه څوك چې مزدور دی او شپون نه دی، کله چې وګوري لېوه په رمې برید کوی نو مېږې پرېږدي او وتښتي، دا ځکه چې مېږې د ده نه دي او دی ئې شپون نه دی، ... زه ښه او مهربانه شپون یم، مېږې مې ما پېژني او زه دوی پېژنم، داسې لکه زما پلار چې ما پېژني او زه دی پېژنم، ... څوك نه شي کولی په خپل زور سره ما ووژني، زه په خپله ځان قربانۍ ته وړاندې کوم، ځکه د دې اختیار او قدرت لرم چې کله وغواړم خپله سا ورکړم او بېرته ئې ترلاسه کړم، زما پلار دا اختیار ما ته راکړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څو خبرې د غور وړ دي:

- په دې مثال کې ویل شوي چې عیسی علیه السلام تر ځان د مخه نور پیغمبران غله او لاره شکوونکي ګڼلي!! دا په داسې حال کې چې د همدې بایبل په نورو برخو کې هغه د مخکنیو پیغمبرانو علیهم السلام ستاینه او تصدیق کړی او ویلي ئې دي چې زه د مخکنیو پیغمبرانو د شریعت د لغو کولو لپاره نه یم راغلی، بلکې د بشپړ کولو لپاره راغلی یم. څنګه ممکنه ده چې د عیسی علیه السلام له مبارکې خولې نه د ابراهیم علیه السلام، موسی علیه السلام او نورو پیغبرانو علیهم السلام په اړه داسې خبرې ووځي؟
- په دې مثال کې یو ځای عیسی علیه السلام له دروازې سره تشبیه شوی او په بل ځای کې له ښه او زړه سواند شپون سره، دا تشبیه په خپله ښیي چې پورتنۍ وینا د کوم کمزوري لیکونکي لخوا جوړه شوې او عیسی علیه السلام ته منسوب شوې!!
- الله تعالی د هیچا د مرګ او ژوند اختیار هغه ته نه دی سپارلی، د دې پرېکړه فقط الله تعالی کوي چې څوك کله پیدا شي او کله د مرګ داعي ته لبیك ووایي، که دا اختیار د عیسی علیه السلام په لاس کې وی نو نه به د ده کوم شاګرد وژل کېدو او نه به د بایبل په وینا دی په خپله په صلیب ځړول کېدو!! قرآن په دې اړه یوه ډېره ارزښتناکه لارښوونه لري او فرمایي: چا ته چې تاوان رسېږي او له کړاوونو او ستونزو سره مخامخ کېږي، دا ښیي چې د ده په واك کې نه د ګټې اختیار او واك شته او نه د تاوان او ضرر د دفع کولو قدرت او اختیار، پیغمبر علیه السلام ته فرمایي:

=ø̸$ ÑÖ& ÑÏZä öθ9r ª! $ä$© $B žwÎ) #ŽŸÑ Ÿwr $èøÿR ÓÅ¤øÿZÏ ä7Î=øB w @è%

ÇÊÑÑÈ bqãZÏB÷sãƒ 5Qöqs)Ïj ׍Ï±o0ur ֍ƒÉR žwÎ) O$Rr& ÷bÎ) âþqG9$# ÓÍ_¡¡B $Br ÎöŽsƒø:$# z`ÏB ßNöŽsYò6tGó™]w

الاعراف: ۱۸۸

ووایه: نه د ځان لپاره د ګټې (رسولو) واك لرم او نه د ضرر او تاوان (دفع کولو)، مګر هغه څه چې الله ئې وغواړي او که په غیب پوهېدی نو ډېر خیر او ښېګڼه به مې ترلاسه کړې وه او تاوان به نه رارسېدو، زه خو مؤمنانو ته د یوه خبرداری

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوونکي او زېږي ورکونکي نه پرته بل څه نه یم.

په یقین سره ویلی شو چې خپل قوم ته د عیسی علیه السلام وینا به همداسې وه لکه دلته چې قرآن فرمایلي او د بایبل خبره یو کرکجن تور او اتهام دی او عیسی علیه السلام د داسې غلطې خبرې له کولو ډېر بریٔ او لرې!

دلته به د بایبل له یوې بلې مغالطې سره مخامخ شئ، عیسی علیه السلام ته دا خبره منسوبوي چې وایي: زه او زما پلار خدای یو یو!! لیکي چې عیسی د خدای د کور په صحن کې ګرځېدو، د یهودو مشران د ده شاوخوا کې راغونډ شول او ورته وئې ویل: تر کله غوارې مونږ په شك او تردید کې وساتې؟ که همغه مسیح یې نو مونږ ته په واضح توګه ووایه، عیسی ځواب ورکړ: ما مخکې تاسو ته ویلي دي خو تاسو باور ونه کړ، هغه معجزې چې زه ئې ښیم ثابتوي چې زه مسیح یم، خو تاسو ایمان رانه وړ، دا ځکه چې تاسو زما پسونه نه یئ، زما مېږې زما غږ پېژني، زه ئې هم پېژنم، هغوی په ما پسې راځي، زه هغوی ته تلپاتې ژوند وربخښم چې هیڅکله ونه مري، څوك نه شي کولی هغوی له ما نه واخلي، ځکه زما پلار خدای ما ته راکړې دي، هغه تر هرچا زورور او قوي دی، هیڅوك نه شي کولی هغوی زما له پلاره واخلي، زه او زما پلار خدای یو یو!! د قوم مشرانو تېږو ته لاس کړ چې وئې وژني، عیسی وفرمایل: د خدای په امر او له خلکو سره د مرستې لپاره مې ډېرې معجزې وښودې، د کومې معجزې په سبب مې وژنئ؟ دوی ځواب ورکړ: مونږ د هغه کفر لپاره غواړو تا ووژنو چې ته ئې وایې، نه ستا د ښو کارونو په سبب، ځکه چې ته یو انسان یې خو د خدایۍ دعوا کوې!! عیسی ځواب ورکړ: آیا ستاسو په تورات کې نه دي لیکل شوي چې (تاسو خدایان یئ)؟ که په آسماني کتاب کې چې د غلطې خبرې راتګ په کې محال دی، هغه چا ته چې د خدای پیغام وررسېدلی وایي چې تاسو خدایان یئ، نو که هغه څوك چې خدای په خپله سپېڅلی کړی او نړۍ ته ئې لېږلی، ووایي چې زه د خدای زوی یم، نو آیا دا کفر دی؟ که ما معجزې ونه ښودې په ما ایمان مه راوړئ او که مې وښودې نو که په ما ایمان نه راوړئ لږ تر لږه زما په معجزو ایمان راوړئ چې پوه شئ پلار مې زما په وجود کې دی او زه د ده په وجود

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې!! بیا ئې وغوښتل چې دی ونیسي خو دی ولاړ او ترې لرې شو!!

د دې برخې څو خبرو ته لږ ځیر شئ:

- عیسی علیه السلام ته له منسوب شوو خبرو نه معلومېږي چې په تورات کې د پیغمبرانو علیهم السلام او صالح او نېکو بندګانو لپاره داسې الفاظ په مجازي معنی راغلي چې د آقا، بادار، سالار او د خدای د زوی په معنی وو، د کږو زړونو خاوندانو دغه الفاظ په حقیقي معنی تعبیر کړي، د دې په ځای چې ووایي: د خدای د زوی معنی دا نه ده چې خدای ئې پلار دی او دی ترې پیدا شوی، بلکې مراد ئې دا دی چې الله تعالی ته دومره نازولی دی لکه زوی خپل پلار ته، خو مشرکو مذهبي مشرانو د دې الفاظو غلط تعبیر وړاندې کړی او له عیسی علیه السلام نه ئې د خدای حقیقي زوی جوړ کړی.
- د عیسی علیه السلام له څوابه دا هم معلومېږي چې د ځان په اړه د خدای د زوی لفظ کارول داسې دي لکه په تورات کې چې هغو خلکو ته د (سالار، بادار یا خدای) نوم راغلی چې د الله تعالی پیغام وررسېدلی، دا لفظ به حتماً د انګریزي لارډ (Lord) ته ورته لفظ وو چې په پښتو کې په سالار او بادار سره تعبیر کېږي، په انګریزي کې دا لفظ د خدای په معنا هم راځي او د سالار او بادار په معنی هم، هغه ټګمار مذهبي مشران چې د خلکو له عقل سره لوبې کوي او د الهي کتابونو الفاظ د خپلو غلطو افکارو لپاره غلط تعبیروي، په هغه ځای کې هم دا الفاظ په حقیقي معنی تعبیروي چې په حقیقت کې په مجازي معنی راغلي.
- عجیبه لا دا ده چې د کومو الفاظو په کارولو سره چې یهودي مشرانو عیسی علیه السلام د کفر په ویلو تورنولو، د مسیحیانو ټګمارو مذهبي مشرانو له همدغو الفاظو دا کرکجنه شرکي عقیده راوایسته چې عیسی علیه السلام د خدای حقیقي زوی او یو له دریو خدایانو څخه دی او یا په خپله خدای د ده په شکل کې ځمکې ته راکوز شوی!! دا په داسې حال کې چې عیسی علیه السلام له خپلو دغو الفاظو نه هم د یهودي مشرانو تعبیر ردوي او هم هغه تعبیر چې مسحیان ئې ترې لري!! عیسی علیه السلام له دې خبرې نه چې زه او زما پلار خدای یو یو او زه د خدای زوی یم، د دغو دواړو ډلو تعبیر ردوي او د تورات له هغې خبرې سره ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ګڼي چې د نورو پیغمبرانو او د دوی د اتباعو په اړه راغلي!!

یوحنا له دې وروسته عیسی علیه السلام ته د یوه مړي د راژوندي کولو معجزه منسوبوي او لیکي: د ایلعازر په نامه یو کس ناروغ شو، خویندو ئې چې مریم او مرتا نومېدې عیسی ته احوال ولېږو چې دوست دې ناروغ دی، مریم هغه ښځه ده چې د عیسی په پښنو ئې ډېر ګران عطر توی کړل او بیا ئې په خپلو وېښتانو پاك کړل، کله چې عیسی دا خبر واورېدو وئې ویل: دا ناروغي به د ایلعازر د مرګ باعث نه شي بلکې د خدای د عظمت او جلال د زیاتوالي سبب به شي او زه د خدای زوی به هم له دې پېښې جلال او پرتم ترلاسه کړم!! ... کله چې عیسی د دوی سیمې بیت عینا ته راورسېدو نو خبر شو چې ایلعازر ئې ځلور ورځې مخکې دفن کړی، ... مرتا ورته وویل: ... که له خدایه وغواړې زما ورور به بېرته راژوندی شي، هغه ورته وویل: ستا ورور به حتماً راژوندی شي، هغې وویل: البته چې هغه به له نورو سره یو ځای د قیامت په ورځ راژوندی شي، عیسی ورته وفرمایل: هغه څوك چې مړي راژوندي کوي هغه زه یم، څوك چې په ما ایمان ولري حتی که د نورو په څېر ومري بیا به راژوندی شي... مریم او د تسلیت لپاره راغلي یهودي مذهبي مشران هم هغه ځای ته راغلل، عیسی پوښتنه وکړه چې ایلعازر مو چېرې دفن کړئ؟... د قبر خوا ته راغلل، قبر ئې یوه سوري ته ورته وو چې په خوله کې ئې یوه ډبره ودرولې وه، عیسی وویل: ډبره لرې کړئ، مرتا وویل: ځلور ورځې تېرې شوې دي جسد به ئې خراب او متعفن شوی وي، عیسی وویل: تا ته مې ونه ویل چې که ایمان راوړې نو د خدای له لوري به عجیب عجیب کارونه وګورې؟ عیسی آسمان ته وکتل او وئې ویل: خدایه! شکر چې زما دعا دې اورېدلې.... بیا ئې په لوړ غږ وویل: ایلعازره! بهر راووځه! ایعازر په داسې حال کې له قبره راووت چې کفن ئې ترې تاو وو، عیسی وویل: خلاص ئې کړې چې روان شي!! د قوم ځینو مشرانو ایمان راوړ، خو نور فریسیانو ته ورغلل او دا قصه ئې ورته وکړه، ستر کاهنان او فریسیان سره غونډ شول چې موضوع وڅېړي، پرېکړه ئې وکړه چې دا سړی ډېرې معجزې ښیي که خپلې مخې ته ئې پرېږدو ټول خلك به ورسره شي او رومیان به زمونږ په سیمې برید وکړي، هم به د خدای کور وران کړي او هم به قوم له منځه یوسي، ستر کاهن قیافا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل: ښه دا ده چې يو کس فدا شي چې ټول قوم وژغورل شي، آيا دا غوره نه ده چې دا کس د ټول قوم لپاره فدا شي!! قيافا په حقيقت کې په دې خبرې سره وړاندوينه وکړه چې عيسی به د خلکو لپاره فدا شي!! دا ئې له خپله لوري ونه کړه بلکې د روحاني مقام په سبب ورته الهام شوه!!

په داسې حال کې چې مونږ په دې باور لرو چې عيسی عليه السلام ته د مړو د ژوندي کولو معجزه هم ورکړې شوې وه خو د بايبل په دې وينا کې څو د اعتراض وړ خبرې تر سترګو کېږي:

- د يوې نامحرمې ښځې په لاس د يوه پيغمبر په پښو عطر توېول او بيا ئې په خپلو وېښتانو پاکول، له يوه پيغمبر سره نه ښايي.
- عيسی ته منسوب دا خبره غلطه وخته چې دا ناروغي به د ايلعازر د مرګ باعث نه شي!! ځکه هغه مړ شو، بيا راژوندی کېدا ئې د ده له هغې خبرې سره اړخ نه لګوي، دا ځکه چې ده نه وو ويلي چې وبه مري خو بيا به راژوندی شي!!
- دا خبره هم د معنی له لحاظه غلطه ده او هم د الفاظو له لحاظه چې دا ناروغي به د ايلعازر د مرګ باعث نه شي بلکې د خدای د عظمت او جلال د زياتوالي سبب به شي او زه د خدای زوی به هم له دې پېښې جلال او پرتم ترلاسه کړم!! د الله تعالی عظمت او جلال هيڅکله کم نه دی چې کومه پېښه ئې زيات کړي!! د عيسی عليه السلام په څېر يو پيغمبر هيڅکله داسې غلطه خبره نه کوي، که دلته عيسی عليه السلام ته دا خبره منسوب شوې وی چې: دا پېښه به د دې باعث شي چې خلك د خدای په عظمت او جلال اعتراف وکړي او ما د پيغمبر په توګه ومني، نو دا خبره هم د الفاظو له لحاظه صحيح ګڼل کېده او هم د معنی او محتوی له لحاظه.
- دا دوه خبرې هم بې بنسټه او غلطې دي چې ګواکې عيسی عليه السلام مرتا ته وويل: هغه څوك چې مړي راژوندي کوي هغه زه يم!! څوك چې په ما ايمان ولري حتی که د نورو په څېر ومري بيا به راژوندی شي!! دا ځکه چې مړي عيسی نه بلکې خدای ئې راژوندي کوي، د ايلعازر د ژوندي کېدو لپاره عيسی خدای ته دعا وکړه او په دې ئې شکر وکړ چې خدای د ده دعا قبوله کړه او دا ځکه چې مسيحيان نه د تل لپاره ژوندي پاتې کېږي او نه له مرګ نه ژغورل کېږي او د قيامت په ورځ خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازې مسيحيان نه بلکې ټول انسانان، مسيحي او غير مسيحي، مؤمن او کافر بياراژوندي کېږي، عيسی عليه السلام به څنګه داسې غلطې خبرې کوي؟

- د قيافا دا خبره چې وئې ويل: (ښه دا ده چې يو کس فدا شي چې ټول قوم وژغورل شي، آيا دا غوره نه ده چې دا کس د ټول قوم لپاره فدا شي؟)، داسې تعبيرول چې دا د عيسی عليه السلام په اړه يوه وړاندوينه وه او دا خبره ده ته الهام شوې وه!! دا هغه کرکجن تحريف دی چې په بايبل کې ئې ډېرې بېلګې او مثالونه مومو!! عجيبه ده! قيافا نورو کاهنانو ته د عيسی عليه السلام د وژلو فتوی ورکوي خو يوحنا د ده فتوی يوه وړاندوينه او د خدای له لوري الهام ګڼي!!

يوحنا په دې پسې اورشليم ته د عيسی عليه السلام د تلو قصه کوي او ليکي چې د سپېڅلې کتاب له وړاند وينې سره سم په خره سور ښار ته داخل شو، خلکو د ګلانو په ګېډيو او د خرما د ښاخونو په خوځولو سره ده ته ښه راغلاست وايو او ويل ئې: راتګ دې مبارک، ژوندی دې وي د اسرائيليانو پاچا، درود پر تا اې د خدای پيغمبره!!... عيسی وويل: د دې وخت رارسېدلی چې زه په آسمان کې خپل مخکني جلال ته بېرته وګرځم،... آيا زه بايد دا دعا وکړم چې اې پلاره! له هغه چې غواړي پر ما راشي ما وژغوره؟! خو زه د همدې کار لپاره دنيا ته راغلی يم!! نو وايم: اې پلاره! خپل نوم ته عزت او جلال ورکړه!! ناڅاپه له آسمانه يو غږ واورېدی شو چې وئې ويل: جلال مې ورکړی بيا به هم جلال ورکړم!! ځينو دا د تالندې غږ وګڼلو او ځينو وويل چې فرشتې ورسره خبرې وکړې!! خو عيسی وويل: دا غږ ستاسو لپاره وو اوس دا وخت رارسېدلی چې خدای د نړېوالو په اړه قضاوت وکړي او د نړۍ واکمن شيطان له قدرته عزل کړي، کله چې مسيح له ځمکې لوړ کړئ نو هغه به هم ټول خپل لوري ته لوړ کړي!! عيسی په دې خبرې سره په صليب باندې د ده وژل کېدو ته اشاره کړې وه!!

دلته هم څو غلطې خبرې عيسی عليه السلام ته منسوب شوې: عيسی عليه السلام د نورو انسانانو په څېر په ځمکې کې او له خپلې مور مريمې نه پيدا شوی، دا خبره قطعاً غلطه ده چې ده ويلي: د دې وخت رارسېدلی چې زه په آسمان کې خپل مخکني جلال ته بېرته وګرځم. بايبل له دې مخکې ليکلي چې عيسی عليه السلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مکرره توګه دعا وکړه چې خدای ئې له دې کړاو نه وژغوري، خو دلته لیکي چې ده وویل: آیا زه باید دا دعا وکړم چې اې پلاره! له هغه چې غواړي پر ما راشي ما وژغوره؟! خو زه د همدې کار لپاره دنیا ته راغلی یم!! دا خبره هم غلطه ده چې عیسی علیه السلام په صلیب د ځړول کېدو لپاره دنیا ته راغلی وو، حقیقت دا دی چې عیسی علیه السلام د دې لپاره دنیا ته راغلی وو چې د الله تعالی پیغام خلکو ته ورسوي، دی د خدای پیغمبر وو، انجیل د خدای پیغام وو، د ده مأموریت دا وو چې دا الهي پیغام خلکو ته ورسوي، معجزې ئې د دې لپاره وې چې خلك ئې د خدای د پیغمبر په توګه ومني او انجیل د الله تعالی د پیغام په توګه قبول کړي.

- دا خبره هم ډېره رکیکه او بې معنا ده چې ګواکې عیسی علیه السلام وویل: اوس دا وخت رارسېدلی چې خدای د نړېوالو په اړه قضاوت وکړي او د نړۍ واکمن شیطان له قدرته عزل کړي، کله چې مسیح له ځمکې لوړ کړئ نو هغه به هم ټول خپل لوري ته لوړ کړي!! دا ځکه چې نه خو شیطان د نړۍ واکمن دی او نه هغه بر په آسمان کې اوسېږي او نه آسمان ته د عیسی علیه السلام له تلو وروسته شیطان پاتې خلك د ځان په لوري لوړ کړي!! د الله تعالی د وروستي قضاوت وخت هم لا تراوسه نه دی رارسېدلی!! د بایبل منونکي دې مونږ ته ووایي: آیا ممکنه ده عیسی علیه السلام داسې غلطې او خلاف واقع خبرې وکړي؟!!

یوحنا په دې پسې هغه آخري ماښامنی یادوي چې ګواکې عیسی علیه السلام له خپلو شاګردانو سره درلود، د ده خائن شاګرد اسخریوطي هم په کې شرکت کړی وو او همدلته ئې تصمیم ونیولو چې خپله خائنانه نقشه عملي کړي، عیسی اوبه، لوښی او تولیا راواخیستل او د خپلو شاګردانو پښې ئې ورووینځلې او بیا ئې وچې کړلې، کله چې شمعون پطرس ته راورسېدو، هغه وویل: استاده! ښه نه ده چې ته زمونږ پښې راووینځې! عیسی ورته وویل: اوس زما د دې کار په علت نه پوهېږې، یو وخت به پوه شې!! پطرس ټینګار وکړ، خو عیسی ورته وویل: که ما دې کار ته پرې نږدې نو زمونږ رابطه به سره قطع شي!! ... په پای کې عیسی دوی ته وویل: له دې کار نه مې مقصد دا وو چې تاسو همداسې د یوه بل پښې ووینځئ!! بیا ئې وویل: آسماني کتاب وایي: داسې یو کس چې له ما سره ئې ډوډۍ خوړلې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره به خیانت وکړي!! حقیقت دا دی چې له تاسو نه به یو کس له ما سره خیانت وکړي، ... زه (د دې کتاب لیکونکی یوحنا) د عیسی خوا ته ناست وم، ورنږدې شوم او ومې پوښتل: باداره! دا کس څوك دی؟ هغه ویل: دا هغه څوك دی چې زه به یوه ګوله مړۍ راواخلم او هغه ته به ئې ورکړم، په دې وخت کې ئې همدا کار وکړ او یهودا اسخریوطي ته ئې هغه ګوله مړۍ ورکړه، (په نورو ځایونو کې د دې خلاف بله خبره شوې، ویل شوي چې له ما سره به یو ځای لوښې ته لاس اوږد کړي!!)، څنګه چې دا مړۍ د ده له ستونې تېره شوه، شیطان ئې زړه ته ننوت، عیسی ورته وویل: تلوار وکړه او کار پای ته ورسوه! هیڅوك د دې خبرې په مقصد پوه نه شو، یهودا پورته شو او د شپې په تیاره کې ووت، عیسی د ده له وتلو سره سم وویل: زما وخت پای ته رسېدلی!! تاسو ته لارښوونه کوم چې یو له بل سره مینه او محبت کوئ، همداسې لکه زه چې له تاسو سره محبت لرم، ... شمعون پطرس وپوښتل: استاده! ته چېرې ځې؟ ... باقي قصه همغسې رانقلوي چې تر دې د مخه د متّی او مرقس په کتابونو کې تر دې عنوان لاندې تېره شوې: (په دنیا کې د عیسی د ژوند وروستۍ ورځې)، خو څو ډېرې غلطې خبرې پرې علاوه کوي او لیکي: عیسی وویل: زه ځم چې د خدای په خوا کې تاسو ته ځای برابر کړم، کله چې هر څه تیار شي بېرته راځم او تاسو له ځان سره بیایم، که له دې پرته بله خبره وی نو حتماً مې تاسو ته کوله!!.. توما وویل: مونږ نه پوهېږو چې ته چېرې ځې نو څنګه به وکولی شو چې (هلته د درتلو) لار پیدا کړو؟ عیسی وویل: لار زه یم او ژوند زه یم، هیڅوك نه شي کولی خدای ته ورسېږي مګر زما په وسیله!! که پوهېدی چې زه څوك یم، نو هله به پوه شوي وئ چې زما پلار څوك دی، خو له دې وروسته هغه پېژنئ او هغه مو لیدلی!! فلیپ وویل: باداره! خدای مونږ ته راوښیه چې همدا زمونږ لپاره کافي ده!! عیسی ځواب ورکړ: فلیپه! آیا سره له دې اوږدې مودې چې له تاسو سره وم بیا هم نه پوهېږئ چې زه څوك یم؟ چا چې زه ولیدلم، نو پلار خدای ئې لیدلی، نو نور ولې غواړې چې هغه وګورې؟ آیا په دې ایمان نه لرې چې زه په پلار خدای کې یم او هغه په ما کې؟ کومې خبرې چې کوم دا زما خبرې نه دي د پلار خدای خبرې دي چې په ما کې ژوند کوي او دا دی دی چې دا کارونه کوي!! دا عین حقیقت دی... څوك چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما ایمان راوړي همغه معجزې تر سره کولی شي چې ما ترسره کړې، حتی تر دې هم سترې، ځکه چې زه د پلار خدای لوري ته ځم، زما د نامه په یادولو سره هر څه چې له خدایه وغواړې نو زه ئې درکوم، ؛ زما نوم واخلئ او چې څه مو زړه غواړي هغه وغواړئ، زه ئې درکوم!! ... زه له خپل پلاره غواړم چې روح القدس ستاسو په برخه کړي... دې ته ورته ډېرې نورې ناپړتې او مسخره خبرې عیسی علیه السلام ته منسوبوي، دا هغه خبرې دي چې هیڅ عقلمن انسان به ئې نه ووایي او نه به ئې ومني، آیا ممکن ده چې عیسی علیه السلام دې خپلو شاګردانو ته ویلي وي:

- لار زه یم او ژوند زه یم!! پوښتنه کوو : د دې خبرو معنی څه ده؟ عیسی خو انسان دی نه لار!! او نه ژوندون!!
- هیڅوک نه شي کولی خدای ته ورسېږي مګر زما په وسیله!! پوښتنه کوو: دا تر ده مخکې په زرګونو تېر شوي پیغمبران او د الله تعالی صالح بندګان، چې عیسی علیه السلام ئې نه لیدلی او نه ئې پېژندلی، دوی خدای ته نه وو رسېدلي او الله تعالی نه وو ترې راضي شوی، که داسې وي نو بیا خو د بایبل ټولې هغه خبرې غلطې دي چې د دغو په اړه ئې کړې او لیکلي ئې دي چې ځېنو له خدای سره خبرې کړې، ځینو په خپلو سترګو لیدلی او ځینې ئې خپل نازولي زامن ګڼلي!!
- که پوهېدی چې زه څوک یم، نو هله به پوه شوي وئ چې زما پلار څوک دی، خو له دې وروسته هغه پېږنئ او هغه مو لیدلی!! چا چې زه ولیدلم، نو پلار خدای ئې لیدلی، نو نور ولې غواړې چې هغه وګورې؟ آیا په دې ایمان نه لرې چې زه په پلار خدای کې یم او هغه په ما کې؟... دا خبرې له یوې خوا بې معنی، خوشې او ناپړتې دي، یو لېونی به هم ونه وایي چې زه په خدای کې یم، خدای په ما کې دی او په ما کې ژوند کوي!! له بلې خوا د دې خبرو معنی خو دا ده چې عیسی ځان خدای ګڼي، د ده لیدل یعني د خدای لیدل، دا له دې پرته بله معنی نه شي درلودی چې عیسی په خپله خدای دی، که عیسی دا خبره کړې وي نو ولې خدای د بېل ذات په توګه یادوي، ولې هغه ته د پلار خدای نوم ورکوي، ولې دعا ورته کوي او ولې وایي چې زه د خدای په لوري ځم، د ده په خوا کې تاسو ته ځای برابروم؟ !! داسې متناقضې خبرې یوازې هغه څوک کوي چې یا د خپلو خبرو په معنی نه پوهېږي او یا غواړي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو له عقل سره لوبې وکړي... آیا ممکنه ده چې عیسی علیه السلام به ویلي وي چې: زه همغه خدای یم چې تاسو ئې د لیدو تلوسه کوئ؟!!

په اسلامي امت کې هم ځینې خرافات ځپلې متصوفین په دغې بیمارۍ اخته شول، تر مشرکو مسیحیانو هم مخکې ولاړل، د وحدت الوجود خرافي عقیده ئې راوایسته، که مسیحیانو یوازې د عیسی علیه السلام په هکله دا عقیده درلوده چې (خدای په ده کې دی او دی په خدای کې)، نو زمونږ جاهلو متصوفینو وویل: کله چې صوفي د عین الیقین مقام ته ورسېږي د خدای ذات په ده کې حلول کوي، دواړه سره یو شي، خدای په صوفي کې او صوفي په خدای کې شي!! په دې ګنده ډنډ کې مزید غرق شول او وئې ویل: صوفي د عالم هر څه ته د خدای په سترګه ګوري، د ده له نظره یو ذات په بېلابېلو بڼو کې راڅرګند شوی، ټول شیان له خدای نه راښکېل شوي او بېرته په خدای منتهي کېږي، دا په داسې حال کې چې قرآن د ازلي او ابدي (خالق) او له هیڅ نه د پیدا شوي (مخلوق) خبره کوي، دواړه له یوه بل نه متباین، نه په ذات کې سره ورته او نه په صفاتو کې.

- څوک چې په ما ایمان راوړي همغه معجزې تر سره کولی شي چې ما ترسره کړې، حتی تر دې هم سترې، ځکه چې زه د پلار خدای لوري ته ځم، زما د نامه په یادولو سره هر څه چې له خدایه وغواړئ نو زه ئې درکوم، ؛ زما نوم واخلئ او چې څه مو زړه غواړي هغه وغواړئ، زه ئې درکوم! پوښتنه کوو: د بایبل لیکونکی خو په عیسی علیه السلام ایمان لري، له هغو معجزو نه چې ده ته ئې منسوبوي یوه دې ترسره کړي، که دا کار نه دی کولی شي، نه پاپان او کشیشان، نو د عیسی علیه السلام د دغې پورتنۍ خبرې معنی څه ده؟ داسې ټګماران ډېر تېر شوي، ډېر اوس هم شته او ډېر به وروسته هم راشي چې خلکو ته وایي: مونږ ستاسو او د خدای تر منځ واسطه یو، زمونږ له لارې خدای ته رسېدی شئ، مونږ خدای ته واسطه کړئ چې څه غواړئ خدای ئې درکوي!! مونږ د خدای د کور دروازه وان یو، زمونږ له اجازې پرته نه څوک دې کور ته ننوتی شي او نه ئې عرایض خدای ته وړاندې کېدی شي!! خو قرآن دغو مشرکینو، عوام غولونکو ټګمارانو ته په خوله کلك ګوزار ورکوي او فرمایي: خدای خپل بنده ته د غاړې تر رګ ورنږدې دی، د ده او بنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترمنځ نه حجاب شته، نه خنډ او مانع، نه ئې کور دروازه لري او نه دروازه وان، نه الله تعالی د دنیا د حاکمانو په څېر دی چې د سفارش، واسطې او وسیلې له لارې د خلکو عرایض اوري او غوښتنو ته ئې ځواب وایي!!

یوحنا د عیسی د نیول کېدو په اړه داسې څه لیکي چې د متی او مرقس له وینا سره ژور توپیر لري، دی وایي چې: یهودا له عسکرو او د خدای د کور له محافظینو سره هغه ځنګله ته راغلل چې عیسی له خپلو شاګردانو سره تللی وو، په داسې حال کې چې مشعلونه ئې په لاسونو کې او د عیسی لټه ئې کوله، که څه هم عیسی پوهېدو چې څه برخلیك ئې په انتظار کې دی، خو وروړاندې شو او وئې وپوښتل: په چا پسې ګرځئ؟ جواب ئې ورکړ: په ناصري عیسی پسې.

عیسی وویل: دا دی زه په خپله یم.

د دې خبرې په اورېدو سره ټول ترشا شول او پر ځمکه پرېوتل!!

عیسی بیا ترې وپوښتل: څوك غواړئ؟

بیا ئې ځواب ورکړ: ناصري عیسی

وئې فرمایل: ما درته وویل چې زه په خپله یم. که په ما پسې راغلي یئ پرېږدئ چې نور ولاړ شي... په همدې وخت کې شمعون پطرس خپله توره راوایسته او د ستر کاهن د خدمتګار ملوك نبی غوږ ئې پرې کړ، عیسی پطرس ته وویل: توره دې په تېکي کې کړه، آیا هغه جام چې زما پلار راکړی باید وئې نه څښم؟ په دې وخت کې عسکرو عیسی ونیولو او لاسونه ئې وروتړل، ورپسې همغه قصه تکراروي چې متی او مرقس کې هم تکرار شوې او لیکي چې پطرس درې ځلې له دې انکار وکړ چې عیسی پېژني او یا ئې ملګری دی!!

تاسو تر دې د مخه دا قصه په متیٰ او مرقس کې ولوسته، هلته لیکل شوي چې عسکرو عیسی نه پېژندو، یهودا اسخریوطي ورته ویلي وو چې څوك زه ښکل کړم هغه عیسی دی وئې نیسئ، نو یهودا مخامخ عیسی ته ورغی او وئې ویل: استاده! سلام او هغه ئې ښکل کړ، یوه شاګرد توره راوایسته د ستر کاهن د غلام غوږ ئې په یوه ګوزار ترې غوځ کړ، خو عیسی ورته وویل: توره دې په تېکي کې کړه، څوك چې توره راوباسي په تورې وژل کېږي، زه کولی شم له خپل پلار نه وغواړم چې زر

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشتې مې مرستې ته راولېږي، خو که دا کار وکړم نو د آسماني کتاب خبره به څنګه رښتونې کېږي؟ ګورئ چې د دې دواړو وېناوو تر منځ څومره ژور توپیر شته؟ د بایبل منونکي دې ووایي چې له دې دواړو متناقضو وېناوو څخه کومه یوه رښتیا ده؟!! تاسو څنګه له داسې کریه تناقضاتو نه ډك کتاب د یوه سپېڅلي کتاب په توګه منئ؟!!

د یوحنا وینا له متیٰ او مرقس سره په دې اړه هم توپیر لري چې هغه ئې چېرې بوت، څنګه ئې د ښار رومي حاکم ته وسپارو، څه پوښتنې ترې وشوې، ده څه ځواب ورکړ، څه وخت ئې د اعدام پرېکړه صادره شوه، څنګه اعدام شو او په دې وخت کې له مسیحیانو نه څوك هلته حاضر وو، یوحنا لیکي چې په دې وخت کې د ده مور مریم، د ده توړې، د کلوپا مېرمن مریم او مریم مجدلیه حاضرې وې، خو مرقس لیکي: دوه مېرمنې چې دواړه مریمې نومېدې، یوه مریم مجدلیه او بله مریم د یعقوب مور، هلته ولاړې وې او وئې لیدل چې عیسی ئې چېرې ښخ کړ!! همداراز د ده د بیا راژوندي کېدو او دا چې لومړی چا ولېدو، چېرې ئې ولیدو، له شاګردانو سره ئې کله او چېرې ولیدل، په دې ټولو کې د دوی په وېناوو کې پوره اختلافات شته، مرقس لیکي: د یکشنبې په ورځ سهار وختي، دغه دوه ښځې چې د عیسی د وژل کېدو او ښخېدو صحنه ئې په سترګو لیدلې وه، هلته راغلې، مرقس وایي: کله چې دوی قبر ته رانږدې شوې نو هغه ئې پرانیستی وموند او د قبر خوا ته ئې یوه فرشته ولیدله چې جامې ئې سپینې وې او د قبر ښي اړخ ته ناسته وه، خو متیٰ وایي چې دوی له آسمانه د یوې فرشتې راکوزېدا ولیده، چې په راتلو سره ئې ځمکه ولړزیده او قبر پرانستل شو او لیکي چې عیسی د یکشنبې سهار وختي ژوندی شو او لومړی کس چې د ده ژوندي کېدا ئې ولیده مریم مجدلیه وه، خو یوحنا وایي: د یکشنبې په سهار مریم مجدلیه قبر ته ورغله، ناڅاپه ئې ولیدل چې قبر پرانستلی شوی، نو په منډه زما (یوحنا) او شمعون پطرس خوا ته راغله، مونږ دواړو د قبر په لوري وځغاستل، زه مخکې ورسېدم، ومې لیدل چې خالي کفن پروت دی،... بیا پطرس راورسېدو او قبر ته ننوت او هغه هم تش کفن ولیدو... بیا کور ته راغلو، خو مریم مجدلیه هلته پاتې شوه او ژړل ئې، په همدې حالت کې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبر ته وکتل او دوه فرشتې ئې په کې وليدې، يوه ئې د قبر په يوه سر کې او بله ئې په بل سر کې ناستې وې!! فرشتو ترې وپوښتل ولې ژاړې؟ هغې وويل: د خدای جسد ئې وړی دی!! ناڅاپه ئې احساس کړه چې څوك ئې شا ته ولاړ دی، دې ونه پېژاندو خو هغه عيسی وو، عيسی ترې وپوښتل ولې ژاړې؟ ... په پای کې ئې هغه وپېژندو... عيسی ورته وويل: ولاړه شه او زما وروڼو ته ووايه: زه د خپل خدای او ستاسو خدای او خپل پلار او ستاسو پلار خوا ته لوړ ځم!! مريم ولاړه او شاګردان ئې پيدا کړل او هغوی ته ئې وويل: خدای ژوندی شوی او ما په خپلو سترګو وليد!! دې ته مو بايد پام وي چې دا مريم مجدليه هغه مېرمن ده چې وايي داسې سخته لېونۍ او پېريانۍ وه چې عيسی اووه پليتې ارواح ترې ايستلې وې!! متی ليکي: ناڅاپه يوه سخته زلزله راغله، وجه ئې د هغې فرشتې راتګ وو چې راغله او د قبر ډبره ئې لرې وغورځوله او پرې کېښېنستله، مخ ئې ځلېدو او د واورې په څېر سپينې جامې ئې وې، ساتونکي له وېرې بې خوده شول... فرشتې دغو ښځو ته وويل: مه وېرېږئ، پوهېږم چې په عيسی پسې ګرځئ، هغه دلته نه شته، لکه څنګه چې ده په خپله ويلي وو، بېرته راژوندی شو، راوړاندې شئ او هغه ځای وګورئ چې د ده جسد ئې په کې ايښی وو او ژر ولاړې شئ او شاګردانو ته ئې ووايئ چې هغه ژوندی شوی، جليل ته درځي چې له تاسو سره وګوري!! ګورئ چې دا پيغام مو هېر نه شي!! ښځې په تلوار وتلې... په لارې کې ئې عيسی مخې ته راغی، هغه وويل: سلام! ښځې ئې په پښو کې پرېوتې او د ده لمانځنه ئې وکړه!! هغه ورته وويل: مه وېرېږئ، ولاړې شئ او زما وروڼو ته ووايئ چې ډېر ژر جليل ته ولاړ شئ چې ما هلته وګورئ!! د متی په وينا عيسی له دوی سره په جليل کې وکتل خو يوحنا وايي چې د همدغې ورځ په ماښام شاګردان راغونډ شول او د يهودانو له وېرې ئې دروازې په ځان پسې وتړلې، خو ناڅاپه ئې عيسی په خپل منځ کې وموندو چې ولاړ دی او د خپلو لاسونو او اړخ زخمونه ئې دوی ته وروښودل!! ... يوه اونۍ وروسته بيا راغونډ شوي وو او دروازې ئې په ځان پسې تړلې وې، بيا ئې عيسی په خپلې خوا کې ولاړ وموندو، دريم ځل ئې د سيند په غاړه وموندو، دوی ته ئې ډوډۍ او کبان ورکړل او په پای کې ليکي: شاګردانو ډېرې معجزې ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیدي، چې په دې کتاب کې نه دې لیکل شوې، خو ما همدومره ولیکلې چې ایمان راوړئ، عیسی همغه مسیح د خدای زوی دی... او په ده باندې د ایمان په راوړو سره مو تلپاتې ژوند په برخه شي!!

د یوحنا دا وینا هم د متی له وینا سره ژور توپیر لري، متی لیکلي کله چې شاګردان د عیسی له ژوندي کېدو خبر شول نو یوولس شاګردان جلیل ته ولاړل او د همغه غره په سر راغونډ شول چې عیسی ورښودلی وو، کله چې ئې عیسی هلته ولیدو سجده ئې ورته وکړه!! خو ځینو ئې په دې خبرې کې شك کاوو چې دا دې عیسی وي!! خو یوحنا دا لیدنه د سیند په غاړې کې ښیي، په داسې حال کې چې متی په سیند کې د شاګردانو د ژغورنې پېښه د عیسی علیه السلام له غائبېدو ړېر د مخه پېښه ګڼي!!

له دغو ژورو توپیرونو نه په آسانۍ سره قضاوت کولی شئ چې د دغو قصو ماهیت څه دی؟ دې ته حیران یو چې د بایبل منونکي څنګه په یوه وخت په دې ټولو متناقضو قصو باور کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکاشفه

د آخرې زمانې پېښې

بایبل د دې کتاب په سریزه کې لیکي: مکاشفه د عهد جدید وروستۍ برخه ده، دا برخه له ډېرو اړخونو له مخکنیو څخه توپیر لري، د مکاشفې ډېرې برخې په رمزي او سمبولیك ژبه لیکل شوې او ژور مفاهیم لري، د نورو برخو په څېر ئې باید تحت اللفظي معنی نه کړو، دا کتاب په داسې وخت کې لیکل شوی چې مسیحیان تر سختو ځورونو لاندې وو، نو ځکه یوحنا خپل مطالب په رمزي توګه بیانوي چې د مسیحیت دښمنان پرې پوه نه شي....

د مقدمې په اړه څو عرایض لرو: یوحنا نورې لیکنې هم لري چې بایبل رااخیستې دي، پوښتنه کوو چې هلته ئې ولې رمزي ژبه نه ده کارولې او په صریحو الفاظو ئې خبرې کړې دي؟!! داسې وینا چې دښمن پرې پوه نه شي، دوست هم نه شي پرې پوهېدی، ګټه ئې څه ده؟ مونږ خو په دې کتاب کې داسې څه ونه موندل چې ژور مطالب افاده کړي، ټولې خبرې ئې بې معنی، خوشې او بې بنسټه دي!!

کتاب داسې پیل شوی: دا کتاب له راتلونکو پېښو پرده اوچتوي، له هغو پېښو چې ډېر ژر به رامنځ ته شي، خدای مسیح ته اجازه ورکړه چې دا پېښې په یوې رؤیا کې خپل خادم یوحنا ته وښیي، هغه وخت یوه فرشته راغله او د دې رؤیا معنی ئې هغه ته واضح کړه، یوحنا هم د خدای او عیسی مسیح خبرې او ټول هغه څه چې ده لیدلي یا اورېدلي وو ولیکل....

د یوحنا له لوري، د آسیا اوو کلیساوو ته:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه خدای فیض دې ستاسو په برخه وي چې شته، وو او رابه شي!! او د خدای د اووه ګونو ارواحو له لوري چې د الهي تخت مخې ته دي!! او د عیسی مسیح له لوري چې ټول حقایق په بشپړه توګه مونږ ته واضح کوي!! مسیح لومړی کس دی چې له مرګه وروسته راژوندی شو او هیڅکله نه مري!! او د دې نړۍ تر ټولو پاچایانو لوړ دی، ده لره ستاینه ده چې له مونږ سره محبت لري او په خپلې وینې سره ئې مونږ ووینځلو او له ګناهونو نه ئې پاك کړو!!.... زه د انجیل د پیغام اعلانولو په وجه د پطموس جزیرې ته تبعید شوم.. د خدای په یوې ورځې کې د خدای روح ونیولم، ناڅاپه مې ترشا د شپېلۍ غږ ته ورته غږ تر غوږ شو چې ویل ئې: زه الف او یا یم، زه پیل او پای یم، څه چې وینې په یوه خط کې ئې ولیکه او اوو کلیساوو ته ئې ولېږه، یعنی د اَفَسُس، اِزمیر، پرغامه، طیاتیرا، سارد، فیلادلفیه او لائودیکیه کلیساوو ته، کله چې مې د غږ لوري ته مخ واړاوو د سروزرو د شمعو اووه فانوسونه مې ولیدل، د دوی په منځ کې مې عیسی مسیح ته ورته انسان ولید، چې اوږد څادر ئې اغوستی وو، د سرو زرو ملابند ئې تر سینې راتاو، سر او وېښتان ئې تك سپین لکه واوره او وړۍ، سترګې ئې د اور په څېر ځلېدې، پښې ئې داسې ځلېدې لکه مس چې په اور صیقل شوي وي، غږ ئې داسې وو لکه اوبه چې له بر نه راپرېوځي، په ښي لاس کې ئې اووه ستوري وو او دوه مخې تېره توره ئې په خوله کې، مخ ئې د غرمې د لمر په څېر ځلېدو، کله چې زما سترګې پرې ولګېدې د مړي په څېر ئې پښو ته ولوېدم، خو هغه ښی لاس راباندې کېښود او راته وئې ویل: مه وېرېږه، زه پیل او پای یم، زه ژوندی وم، مړ شوم اوس به تر ابده ژوندی وم او د مرګ او د مړو د عالم کلیانې زما په لاس کې دي!! څه چې دې ولیدل او څه چې به دروښیم ټول ولیکه!! زما په ښي لاس کې اووه ستوري د اوو کلیساوو مشران دي او اووه فانوسونه په خپله کلیساوې!!

بې محبته کلیسا ته د مسیح پیغام

دا پیغام د افسس کلیسا ته ولیکه او هغه ته داسې ووایه: هغه چې د کلیساوو په منځ کې قدم وهي او د کلیساوو مشران په خپل ښي لاس کې ساتي، دا پیغام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته لري: ستا له نېکو کارونو، زيارونو او صبر نه خبر يم، پوهېږم چې د خپلو همکارانو له هيڅ ګناه سترګې نه پټوې او د هغو کسانو ادعاء دې په دقت سره څېړلې چې وايي د خداى له لوري لېږل شوي، خو پوه شوى يې چې دوى درواغ وايي، تا زما لپاره کړاوونه ګاللي او مقاومت دې کړى. خو سره له دې په تا کې يوه ناخواله ګورم، ته د مخکې په څېر له ما سره محبت نه لرې، نو رایاد کړه چې له کومه ځايه راپرېوتى يې، توبه وکړه او همغه ځاى ته بېرته ستون شه چې لومړى په کې وې، که نه دربه شم او ستا فانوس به له کليساوو پورته کړم!!

څوك چې دا واوري بايد ښه پام ورته وکړي چې د خداى روح کليساوو ته څه پيغام لري: څوك چې بريالى شي هغه ته به اجازه ورکړم چې د خداى په باغ کې د حيات د ونې مېوه وخوري!!!

دلته څو خبرو ته ستاسو پام راړوم:

- دا همغه ونه ده چې د بايبل په وينا د آدم عليه السلام په جنت کې ولاړه وه، خداى غوښتل چې آدم د هغه مېوه ونه خوري، نو هغه ته د ننوتلو په لارې کې ئې د لوخړو تورو څرخ ودراوو چې آدم ترې تېر نه شي او مېوه ئې ونه خوري او د ده لپاره تلپاتې رقيب او حريف جوړ نه شي!!!
- د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: په دې رموزو کې کوم مهم او ژور مطالب نغښتي وو چې يوحنا غوښتل دښمنان پرې پوه نه شي؟ که له دې نه د دښمن خبرېدل خطرناك وو ولې ئې توضيح کوي؟ ولې وايي چې له فانوس نه مراد کليسا ده او له ستورو نه مراد د کليسا مشران؟
- دا نور رموز ولې نه توضيح کوي؟ مونږ خو داسې انګېرو چې په خولې کې له تېرې تورې نه مراد تېره ژبه ده، له سپينو وېښتانو نه زوړوالى او د عمر او زمانې آخري پړاو، له ځلېدونکو سترګو نه مراد وقار او هيبت، له مسي پښو نه مراد دا چې د هغه مهال عسکر او فوځ به ئې په خدمت کې وي، دا ځکه چې د هغه مهال فوځيانو به د مسو خودونه او د پښو، لاسونو او سينو لپاره زغرې درلودې. که مونږ اوس د دې رموزو په معنى پوهېږو نو آيا د يوحنا دښمنان هغه وخت په دې نه پوهېدل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په دغه وخت کې خو ستاسو په وینا عیسی علیه السلام اعدام شو، شاګردان او پلویان ئې له سختو ابتلاءاتو سره مخامخ شول، ځینې ووژل شول او ځینې بندیان او ځینې د یوحنا په شمول تبعید شول، چا دا جرأت هم نه شو کولی چې ځان مسیحي وګڼي او له عیسی علیه السلام نه دفاع وکړي، په دې سختو شرایطو کې څنګه د مسیحیت لپاره اووه کلیساوې جوړې شوې؟ له دې نه خو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا کتاب د هغه مهال لیکنه نه ده، ډېر وروسته او هغه وخت چې مسیحیت په نړۍ کې خور شو، یو ځای بل ځای کلیساوې جوړې شوې، په دغه وخت کې چا دا کتاب د یوحنا په نامه لیکلی!!

ځورېدلې کلیسا ته د مسیح پیغام

دا د هغه چا پیغام دی چې پیل او پای دی، مړ شو او بېرته راژوندی شو!! پوهېږم چې زما لپاره له څومره کړاوونو سره مخامخ شوې یې او څومره نېستمنه او فقیره یې، خو په عوض کې ئې له آسماني شتمنۍ برخه منه یې، له هغو کفري خبرو هم واقف یم چې ستا مخالفین ئې کوي، دوی وايي چې یهودان د خدای زامن دي خو نه دي، ځکه د شیطان پلویان دي، له ستونزو او کړاوونو مه وېرېږه، ډېر ژر به شیطان ځینې له تاسو نه زنداني کړي چې تاسو وآزمویي، لس ورځې به وځورول شي خو ترمرګه وفادار پاتې شئ چې د تلپاتې ژوند تاج درپه سر کړم.... څوك چې بریالی شي له دوهم مرګ نه به خوندي وي!!

د پرغامه کلیسا ته د مسیح پیغام

هغې کلیسا ته چې د غلط تعلیم په وړاندې جدي غبرګون ښیي، دا پیغام د هغه چا له لوري دی چې پوهېږي خپله دوه مخې تېره توره څنګه وکاروي، پوهېږم چې په هغه ښار کې یې چې د شیطان د حکومت مقر دی او خلك د شیطان عبادت کوي، خو سره له دې ما ته وفاداره پاتې شوې یې، حتی هغه وخت چې آنتیپاس زما وفادار شاهد د شیطان د پلویانو په لاس شهید شو، ته زما په نسبت وفاداره او امین پاتې شوې، خو په تا کې یو عیب شته او هغه دا چې ته د هغو خلکو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعاليمو ترا غېز لاندې ځې چې د بلعام په څېر دي، چې اسرائيليان ئې زنا او د هغو شيانو خوړلو ته وهڅول چې د بتانو په نامه به نذر کېدل... نو توبه وکړه او خپله لاره بدله کړه!! که نه نو رابه شم او د خپلې خولې په تورې به ورسره وجنګېږم!! ... څوك چې بريالى شي (من) يعني هغه آسماني ډوډۍ به وخوري!! او زه به هغه سپينه ډبره ورکړم چې نوى نوم به پرې ليکل شوى وي، داسې نوم چې هيڅوك ترې خبر نه وي، مګر هغه څوك چې دا ډبره ترلاس کړي!!

پوښتنه کوو:

- (من) خو ډوډۍ نه بلکې دانې وې!! اسرائيليانو د همدې لپاره په موسى عليه السلام اعتراض وکړ چې دا خو ډوډۍ نه ده او تا له مونږ سره د ډوډۍ ژمنه کړې!!
- له دې بې معنا خبرو څخه څه جوړېږي چې زه به سپينه ډبره ورکړم، داسې نوم به پرې ليکل شوى وي چې څوك به پرې نه پوهېږي؟!! محال ده چې عيسى عليه السلام به داسې ناپرتې او بې معنى خبرې کړې وي!!

د طياتيرا کليسا ته پيغام

دا پيغام د خداى د زوى لخوا دى، چې سترګې ئې تېزې او پښې ئې د صيقل شوو مسو په څېر ځلېدونکې دي، ستا له نېکو عملونو خبر يم.... خو يو عيب لرې، ته هغې ښځې ته چې ايزابل نومېږي او ادعا کوي چې نبيه ده، اجازه ورکوې چې غلط تعليمات خواره کړي... او خلك بې لارې کړي... زه به هغه له خپلو ټولو فاسدو مريدانو سره د ناروغۍ په بستر څملوم او په سخت مصيبت به ئې اخته کړم مګر دا چې زما خوا ته راستنه شي.... له غلطو تعليماتو څخه زما مراد هغه تعليمات دي چې نوم ئې (ژور حقايق) پرې ايښى، ... څوك چې بريالى شي ... (هغه ته به قدرت ورکړم چې په ټولو قومونو په اوسپنيزې عصا سره حکومت وکړي، همغسې لکه زما پلار چې دا قدرت ما ته راکړ چې پر دوى حکومت وکړم، يوه ورځ به ټول د خټنو کوزو په څېر ختم شي، همدا راز زه به د سباوون ستورى ورکړم!!!

دلته هم څو پوښتنې لرو:

- آيا له دې ژورو حقايقو نه مراد د يوحنا مکاشفه ده، ځکه ته دې ته د ژورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقایقو نوم ورکوي؟

- عیسی علیه السلام خو په هیڅ حکومت ونه کړ، تلپاتې حکومت خو څه کوې د څو شپېو لپاره ئې هم حکومت ونه کړ، آیا دی به همداسې حکومت مسیحیانو ته ورکوي؟ ولې ئې دا حکومت ورنه کړ؟
- د دې خبرې معنی څه ده چې زه به د سباوون ستوری ورکړم؟!! هیڅ پیغمبر او مصلح داسې بې معنی خبره نه کوي!!

د مسیح پیغام د سارد بې روح کلیسا ته

دا پیغام د هغه چا لخوا دی چې د خدای اووه ګونې ارواح او اووه ستوري لري!! پوهېږم چې په ظاهر کې فعاله کلیسا یې خو په حقیقت کې مړه یې!! نو راویښه شه... مه پرېږده هغه څه چې پاتې دي له منځه ولاړ شي!! ... زما خوا ته راوګرځه، که نه نو د غله په څېر به راشم او ته به ناڅاپي ونیولی شې... څوك چې بریالی شي سپینه جامه به ئې په برخه شي او زه به هم د ده نوم د حیات له دفتره پاك نه کړم، بلکې د خدای په وړاندې به ووایم چې دی زما دی!!

دا هم عجیبې او د نه منلو خبرې دي چې عیسی علیه السلام ته منسوب شوې، څنګه به عیسی علیه السلام وایي چې زه به دغله په څېر درشم!! او څنګه به هغه وایي چې د حیات په کتاب کې د چا نوم لیکل یا حذفول زما کار دی؟!!

د فیلادلفیه مثالي کلیسا ته د مسیح پیغام

دا پیغام د هغه چا لخوا دی چې پاك او صادق دی او د داؤد کلي ورسره ده!! هغه دروازه چې دی ئې وتړي څوك ئې پرانیستلی نه شي او چې دی ئې پرانېزي څوك ئې تړلی نه شي!! تا ښه پېژنم، پوهېږم چې ډېر ځواکمن نه یې، خو بیا دې هم خپله هڅه کړې چې زما اطاعت وکړې.... نو زه هم داسې دروازه ستا پر مخ پرانېزم چې څوك ئې تړلی نه شي!! ... ستا مخالفین به ستا پښو ته وغورځوم.... له هغې بلا او مصیبت نه به دې وساتم چې ټوله نړۍ به پرې اخته شي!! ... څوك چې بریالی شي هغه به د خدای د کور مضبوطه ستنه کړم چې تل د خدای په وړاندې وي او هیڅکله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې ونه وځې، د خپل خدای نوم به هم پرې کېږدم!! تر څو زما د خدای د ښار، هغه اورشليم برخه شي چې له آسمانه راځي!!

دلته هم ډېرې بې معنی خبرې عيسی عليه السلام ته منسوب شوې؛ څنګه به عيسی عليه السلام وايي چې زه به د خدای نوم پرې ږدم، له هغه نه به د خدای د کور ستنه جوړوم، د خدای دا ښار به له آسمانه راځي؟!! له يوحنا نه پوښتنه کوو: که دا کلي د داؤد کلي يي، نو هغه ولې د داسې کلي د درلودو خبره نه ده کړې؟!! هغه خو له ډېرو سختو ورځو سره مخامخ شوی، ډېر ځلې ئې دروازې پر مخ تړل شوې او دی ئې له پرانيستلو عاجز وو!!

د لائوديکيه کليسا ته د مسيح پيغام

دا پيغام د هغه چا لخوا دی چې تل حقيقت په امانت سره بيانوي او د ټول خلقت منشأ دی!! زه تا ښه پېژنم چې نه سوړ يې او نه تود، کاش يو له دغو څخه وی، ... نو ځکه به تا له خپلې خولې استفراغ کړم او لرې به دې وغورځوم!! ته ګمان کوې چې بډای يې او چې څه دې زړه وغواړي کولی ئې شې.... خو له دې غافل يې چې بدبخت، بې وزلی، ړوند او بربنډ يې!! نو نصيحت درته کوم چې له ما نه تصفيه شوي سره زر، سپينه جامه او درمل واخله... څوك چې پر ما ګران وي تنبيه کوم ئې، تا به هم تنبيه کړم... څوك چې بريالی شي زه اجازه ورکوم چې زما پر سلطنتي تخت زما خوا ته کښېني، همغسې لکه زه چې بريالی شوم او د خپل پلار خدای په څنګ کې د ده پر تخت کښېنستم!!

دلته هم ګورئ چې د يوحنا په دروغجنې او له ځانه جوړې شوې مکاشفې کې دا مسخره خبره عيسی عليه السلام ته منسوب شوې چې زه د خدای پر تخت د ده په څنګ کې ناست يم او څوك چې بريالی شي زما په څنګ کې به زما پر سلطنتي تخت کښېني!! نه عيسی يا بل انسان د خدای پر عرش کښېنستی شي، نه عيسی سلطان او پاچا وو او نه سلطنتي تخت لري، د هغه د پيغمبرۍ مقام تر دې ډېر لوړ دی چې د سلطان او پاچا نوم ورکړی شي او داسې غلطې خبرې د ځان او الله تعالی په هکله وکړي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو پوښتنې لرو:

- په دې اوو کليساوو کې څو ځېنې ښې او ځېنې بدې وې، څنګه د يوحنا په مکاشفې کې ټولې د فانوس په توګه ښودل شوې او مشران ئې د ستورو په توګه؟!!
- يوحنا د مکاشفې دا خبرې د مکاشفې په حالت کې ليکلې دي که هغه وخت چې مکاشفه پای ته رسېدلې او دی خپل طبيعي حالت ته راګرځېدلی؟ ځواب به حتماً دا وي چې وروسته ئې ليکلي، نو پوښتنه دا ده چې دا خطونه ئې او ټول هغه مطالب چې تر دې وروسته راځي او يوحنا ئې د همدې مکاشفې پيغام ګڼي، څنګه په ياد پاتې شوي؟!! ولې صفا نه وايې چې دا کتاب يو چا د يوحنا په نامه ليکلی او خپل افکار ئې د يوحنا د مکاشفې په بڼې کې وړاندې کړي؟!!

آسماني رؤيا

تر دې سرليک لاندې لولو: بيا همغسې چې آسمان ته مې کتل .. همغه غږ مې بيا واورېدو چې ما ته ئې ويل: بر راشه چې راتلونکې پېښې در وښيم، ناڅاپه د خدای روح احاطه کړم او ځان مې په آسمان کې وليد ؛ اوه؛ څومره پرتمين وو!! يو تخت مې وليد چې داسې څوک پرې ناست وو چې د الماس په څېر ځلېدو، د ده چاپېر د زمرد په څېر د بوډۍ ټال (قوس قزح) راتاو وو، د تخت چاپېر څلرويشت واړه تختونه پراته وو، پر هغوی څلرويشت روحاني مشران ناست وو، چې ټولو سپينې جامې درلودې او د سرو زرو تاجونه ئې پر سر، له لوی تخت نه برېښنا او تالنده پورته کېده او د تالندې غرا ترې اورېدل کېده، د تخت په وړاندې اووه څراغونه هم روښانه وو، دا اووه څراغونه همغه د خدای اووه ګونې ارواح دي!! د تخت په وړاندې د شيشې سيند تر سترګو کېدو، څلور ژوندي موجودات هم د تخت څلورو کونجونو کې ولاړ وو، چې مخکې او شا ته ئې سترګې درلودې، لومړی ئې د زمري په څېر وو، دوهم ئې د غوايي په څېر، دريم ئې د انسان او څلورم ئې د الوتلو په حال کې عقاب ته ورته!! هر يوه شپږ وزرونه درلودل او تر وزرونو لاندې ډېرې سترګې، دوی شپه ورځ پر له پسې د خدای ذکر کاوو او ويل به ئې: قدوس، قدوس، قدوس دی خدای، قادر خدای چې وو، شته او رابه شي!! کله چې دغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونديو موجوداتو هغه چا ته جلال، حرمت او ستاينه وړاندې کړه چې پر تخت ناست وو او د تل لپاره به ژوندی وي، نو هغه څلرويشت مشرانو ورته سجده وکړه، ... او خپل تاجونه ئې د ده د تخت په وړاندې وغورځول... او دا سرود ئې ووايو: خدايه! جلال، حرمت او قدرت له تا سره ښايي، ځکه ته د ټولو موجوداتو پيدا کوونکی يې.... بيا مې د همدغه پر تخت ناست کس ښي لاس ته ليك وليدو چې په اوو مُهرونو مُهر شوی وو، بيا مې يوه فرشته وليده چې ويل ئې: څوك د دې وړ دی چې دا ليك پرانېزي او وئې لولي؟! .. په آسمان او ځمکې کې هيڅوك پيدا نه شو چې دا کار وکړي، ما له دې کبله وژړل چې ولې څوك پيدا نه شو!! خو له دغو څلرويشتو مشرانو نه يوه راته وويل: مه ژاړه، وګوره، د يهودا د قبيلې زمری چې د داؤد له نسله څخه دی، دا اووه مُهرونه او ليك پرانېزي، خو چې ومې کتل د زمري په ځای مې يو وری وليد چې د تخت په وړاندې د څلرويشتو مشرانو په منځ کې ولاړ دی، په بدن باندې ئې داسې زخمونه معلومېدل چې د ده د مرګ باعث شوي وو، هغه اووه ښکران او اووه سترګې درلودې چې همغه د خدای اووه ګونې ارواح دي چې د نړۍ ټولو برخو ته لېږل کېږي!! ... ليك ئې ترې واخيست، څلرويشت مشران ورته سجده شول... دا نوی سرود ئې ووايو: ته د دې ليك د پرانيستلو او ويلو وړ يې ځکه چې ځان دې قرباني کړ... خلك دې د خدای لپاره وپېرل... سلطنت دې ورپه برخه کړ نو ځکه به پر ځمکه حکومت کوي!!! بيا مې په رؤيا کې په زرګونو فرشتې وليدې چې د تخت او څلرويشتو مشرانو چاپېر راغونډې وې او دا سرود ئې وايو: د خدای وری، چې ځان ئې د خلکو د ژغورنې لپاره قرباني کړ؛ د دې وړ دی چې د قدرت، دولت، حکمت، قوت، حرمت، جلال او برکت خاوند وي!!! بيا مې د ځمکې او آسمان ټول موجودات ليدل چې همدا سرود وايي... وري لومړی مُهر پرانيستو... ناڅاپه مې يو کس وليدو چې په سپين آس سور دی، ليندۍ ئې په لاس کې او تاج ئې پر سر، هغه اسپ زغلاوو چې په ډېرو جګړو کې بريالی شي!! بيا وري دوهم مُهر پرانيستو، دا ځل سور آس راڅرګند شو، سور ته ئې توره ورکړی شوه چې وکولی شي صلح او آرامي له منځه يوسي او هرج و مرج راولاړ کړي، په نتيجه کې ئې په هر ځای کې جګړه پيل شوه، دريم مُهر ئې پرانيستو، تور آس مې وليد چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور په لاس کې ئې تله وه، دا غږ اوچت شو چې: یوه د غنمو ډوډۍ او یوه کیلو د اوربشو اوړه دې د یوه کارګر ورځنۍ اجوره وي، خو د زیتون غوړو او شرابو ته تاوان مه رسوه!! څلورم ئې پرانیستو او رنګ الوتی آس راڅرګند شو چې د سور نوم ئې مرګ وو، تر شا ئې بل آس روان وو چې د سور نوم ئې د مړو نړۍ وو، دوی دواړو ته اختیار ورکړی شو چې د نړۍ څلورمه برخه خلك د جګړو، قحطۍ، مرضونو او وحشي ځناورو په وسیله له منځه یوسي، کله چې ئې پنځم مُهر پرانیستو نو د قربانۍ یو ځای راڅرګند شو، تر دې ځای لاندې مې د هغو خلکو روحونه ولیدل چې د خدای د کلام د تبلیغ او رښتونې شهادت ورکولو په وجه شهیدان شوي وو، دوی په جګ غږ ویل: اې خدایه! ... تر کله به زمونږ انتقام نه اخلې؟ بیا هر یوه ته سپین څادر ورکړی شو او ورته وویلی شو: لږ نور دې استراحت وکړي چې د دوی نور ملګري هم ورسره یوځای شي، بیا ئې شپږم مُهر پرانیستو، ناڅاپه زلزله راغله، لمر تك تور شو او سپوږمۍ د وینو په څېر سره شوه، ستوري مې لیدل چې له آسمانه لاندې پر ځمکه توئېږي، داسې لکه خام انځر چې له ونې پر ځمکه پریوځي(له دې نه معلومېږي چې یوحنا د ستورو په هکله څه انګېرنه لري، ګمان کوي چې ستوري به د وړو وړو ګردو ګراغونو په څېر وي او کله چې پر ځمکه راپرېوځي، د راپرېوتو انځرو په څېر به وي، په دې نه پوهېدو چې د آسمان اکثر ستوري تر ځمکې ستر دي، که یو ئې هم په ځمکه راپرېوځي نو ځمکه به داسې ټوټې ټوټې شي چې ګردونه به ئې په آسمان کې خواره شي)... آسمان له منځه ولاړ (خو دی لا په آسمان کې دی!!)، غرونه او سیندونه له خپل خپل ځایه بې ځایه شول، هر څوك، پاچا او ګدا او ... په غارونو کې پټېدل.. او دا هیله به ئې کوله چې ډبرې پرې راپرېوځي... بیا مې څلور فرشتې ولیدې چې د ځمکې په څلورو کونجونو کې ولاړې دي او نه پرېږدي چې څلور ګونې بادونه پر ځمکه راشي، چې نور نو نه پاڼه وخوځېږي او نه د سیندونو څپې...بیا مې بله فرشته ولیده چې له ختیځه راغله، د خدای لوی مُهر ئې په لاس کې او دې څلورو فرشتو ته ئې وویل: لاس درتم کړئ... پرېږدئ چې د خدای د بندګانو تندي مُهر کړم!! د هغو کسانو شمېر چې د یهودانو له قبیلو مُهر شول یو سل څلورڅلوېښت زره وو، له هرې قبیلې دولس زره، بیا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسو قبیلو نومونه اخلي (ټول یو اندازه په جنت کې د برخې وړ ګڼي، هغه قبیلې هم چې د بایبل نور کتابونه ئې د دوزخ سوند بولي)، بیا مې لویه ډله د مختلفو ملتونو ولیده چې شمېرل ئې ممکن نه وو، چې سپینې جامې ئې اغوستې وې او د خرما څانګې ئې په لاسونو کې وې... دوی په جګ غږ ویل: زمونږ ژغورنه د خدای او وري له لوري ده، ... یوه مشر له ما وپوښتل: آیا دا د سپینو جامو خلك پېژنې؟ ... راته وئې ویل: دا هغه کسان دي چې له عذابه راوتلي، خپلې جامې ئې د وري په ونیو وینځلې او سپینې کړې دي!! ... اوس ... وري ورته خوراك ورکړی، له دې وروسته به نه وږې کېږي او نه تږې!! ... کله چې وري اووم مُهر پرانیستو په آسمان کې نږدې نیم ساعت سکوت او خاموشي شوه، بیا مې اووه فرشتې ولیدې چې د خدای په وړاندې ودرېدې او اووه شپېلۍ ورکړی شوې، یوه بله فرشته د قربانۍ له ځای سره ودرېده، عطرناك بوټې ورکړی شول چې د مؤمنانو له دعاګانو سره ئې یو ځای کړي او د خدای په وړاندې ځای کې ئې ودودوي، نو په دې وخت دا د عطرو بوی د مؤمنانو له دعاګانو سره یو ځای د خدای حضور ته لوړ شو، بیا دغې فرشتې د اور لوښی د ځمکې خوا ته وغورځاوو، چې ناڅابه رعد او برق او زلزله رامنځته شوه، په دې وخت هغه اووه فرشتې تیارې شوې چې شپېلۍ وغږوي، لومړۍ فرشتې خپله شپېلۍ وغږوله او ناڅاپه پر ځمکې ژلۍ، اور او وینې وورېدې، چې په دې سره د ځمکې درېیمه برخه او ونې او بوټي ئې وسوځېدل، د دوهمې فرشتې په شپېلۍ سره د غره په څېر یو شی سیند ته وغورځېدو، چې په دې سره درېیمه برخه کشتۍ غرقې شوې، او د سیند درېیمې برخې اور واخیست او درېیمه برخه کبان ئې مړه شول، (یعني ده ټول په دقیقه توګه شمېرل او ورته معلومېده چې درېیمه درېیمه برخه ئې له منځه ځي!!)، د درېیمې فرشتې په شپېلۍ سره د سور اور په څېر یو ستوری په سیندونو او چینو ولوېدو، نوم ئې تریخ ستوری وو، په دې سره د ځمکې د اوبو درېیمه برخه ترخې شوې او ډېر ترې مړه شول!! په څلورمې شپېلۍ سره د لمر، سپوږمۍ او ستورو په درېیمې برخې سخت ګوزار وشو چې درېیمه برخه ئې تکه توره شوه، په دې وخت کې مې یو عقاب ولید چې په لوړ غږ وایي: وای، وای، وای د ځمکې د اوسېدونکو په حال چې اوس به پاتې درې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشتې هم خپلې شپېلۍ وغږوي، د پنځمې فرشتې په شپېلۍ سره یو ستوری پر ځمکه پرېوت، د یوه بې انتهاء کوهي کلي ورکړی شوې وه، کله چې ئې په دې کلي سره دا کوهی خلاص کړ نو ستر دود ترې اوچت شو، دومره چې لمر او هوا ئې تیاره کړه، بیا له دې دود نه ملخان راووتل، د ځمکې مخ ئې پټ کړ، د لړمانو په څېر نیشونه ورکړی شو، ورته وویلی شو چې له وابښو او بوټو سره به کار نه لرئ، یوازې هغه کسان وچیچئ چې د خدای مُهر ئې په تندي نه دی وهل شوی، دوی ته اجازه ورکړی شوه چې تر پنځو میاشتو خلك وځوروئ، ... خلك به د دوی له لاسه د مرګ هیله کوي خو نه به مري، ملخان د آسونو په څېر او پر سر ئې تاجونو ته ورته شیان ترسترګو کېدل، مخ ئې انسان ته ورته وو، د ښځو په څېر وېښتان ئې وو، .... په دې سره یوه بلا تېره شوه خو دوه لا پاتې وې!! د شپږمې فرشتې په شپېلۍ سره مې یو غږ واورېدو چې ویل ئې: هغه څلور فرشتې آزادې کړئ چې د فرات په سیند کې بندیانې دي!! دوی آزادې شوې او د خلکو درېیمه برخه ئې ووژل، وامې ورېدل چې دوی دوه سوه ملیونه جنګیالي په واك کې درلودل، د دوی آسونه او سواره مې ولیدل .... ځینې په یوه رنګ او ځینې په بل رنګ... د آسونو لکۍ ئې د مار سر ته ورته وې... څوك چې له دې بلا روغ ووتل بیا هم حاضر نه شول چې د خدای عبادت وکړي او له ګناهونو لاس واخلي!! بیا مې یوه فرشته ولیده چې له آسمانه راکوزه شوه (دلته داسې څه وایي چې ګواکې دی په ځمکه دی، خو د رؤیا له مخې دی د خدای خوا ته په آسمان کې دی)، شاوخوا ئې ورېځ تاو وه، .... په لاس کې ئې ووړ لیك باز ته ورته وو، یوه پښه ئې په سیند او بله پر ځمکه کېښوده، د تالندې په څېر غږ ترې اوچت شو او په ځواب کې ئې اوو رعدونو څه وویل، غوښتل مې د دوی خبرې ولیکم، خو له آسمانه راته وویل شو: لاس دې تم کړه، د رعدونو خبرې باید ونه لیکل شي!! (دلته هم داسې ښیي چې دی پر ځمکه دی او هر څه د مکاشفې په ترڅ کې لیکي!!)، دغې فرشتې لوړه وکړه چې نور به ځنډ نه کېږي!! بلکې د اوومې فرشتې له شپېلۍ سره سم به د خدای منصوبه عملي شي!! بل غږ مې واورېدو چې ویل ئې: ولاړ شه هغه لیك چې له فرشتې سره ده درواخله، نږدې ورغلم... لیك ئې راکړ او راته وئې ویل: واخله او وئې خوره،... لکه څنګه چې دې راته ویلي وو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله کې مې خوږ ولګېدو خو په نس کې تریخ، بیا ئې راته وویل: ته باید د قومونو، نسلونو، ژبو او پاچایانوپه اړه نورې وړاندوینې هم وکړې، ما ته ئې د لرګي ګز راکړ او راته وئې ویل: لاړ شه د قربانۍ د ځای او معبد د منځ اندازه معلومه کړه او په معبد کې عبادت کوونکي وشماره، خو غولی مه اندازه کوه، دا نورو قومونو ته پرېږده، دوی به دوه څلوېښت میاشتې سپېڅلی ښار تر پښو لاندې کړي!! خو زه به دوه شاهدان په څړو جامو کې ولېږم چې دوی به یو زر دوه سوه شپېته ورځې زما پیغام خلکو ته ورسوي!! دا دوه شاهدان د زیتون همغه دوه ونې او دوه د څراغ لوښي دي!! چې د ټولې ځمکې د خدای په وړاندې ودرېږي!! څوك چې وغواړي دوی وځوروي په هغه اور سره به له منځه ځي چې د دوی له خولو راوځي!! دوی به په دغو درې نیمو کلونو کې دا قدرت لري چې که وغواړي د باران د ورېدو مانع شي، چینې په وینو بدلې کړي او نړۍ په رنګ رنګ مصیبتونو اخته کړي!! د دوی د مأموریت په پای کې به له کوهي نه یو عجیب ځناور راووځي، د دوی په ضد به جګړه پیل کړي او دوی به ووژني!! د دوی جسدونه به درې نیمې ورځې په ستر ښار کې خلکو ته ښودل کېږي!! دا ښار به د فساد له مخې سدوم او مصر ته ورته وي او هغه ځای دی چې د دوی خدای هم په صلیب ووژل شو!! ... د دوی په مرګ به خلك خوشحالي کوي... خو خدای به ئې بیا راژوندي کړي... خلك به ووېرېږي، له آسمانه به غږ شي او دوی دواړه به لوړ ولاړ شي... سخته زلزله به راشي او د ښار لسمه برخه به له منځه ولاړه شي او اوه زره کسان به ووژل شي!! پاتې کسان به د خدای عبادت وکړي!! د اوومې فرشتې په شپېلۍ سره له آسمانه لوړ غږ تر غوږو شو چې ویل ئې: د نړۍ سلطنت زمونږ د خدای او د ده د مسیح په برخه شو او هغه تر ابده سلطان دی!! څلرویشتو مشرانو سجده وکړه او وئې ویل: ... ستا ستاینه کوو چې خپل عظیم قدرت دې په خپل لاس کې ونیولو او سلطنت دې پیل کړ... اوس د خلکو تر منځ د قضاوت وخت دی... چې خپلو انبیاوو او خدمتګارانو ته اجر او بدله ورکړې!! او هغه خلك له منځه یوسې چې په نړۍ کې ئې فساد کاوو!! په دې وخت کې د خدای کور په آسمان کې پرانیستل شو او د عهد صندوق څرګند شو!! برېښنا او تالنده، ږلۍ او زلزله راغله!! بیا یوه عجیبه منظره ترسترګو شوه... داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه مې ولېده چې لمر ئې د جامې په توګه اغوستى وو، سپوږمۍ ئې ترپښو لاندې وه، په سر ئې د دولسو ستورو تاج وو، ښځه د زېږون په درد اخته او زېږولو ته سترګې په لار وه، ناڅاپه يو سور ښامار راڅرګند شو اووه تاجونه او لس ښکرونه ئې درلودل، په خپلې لکۍ سره ئې د ستورو درېيمه برخه پر ځمکه وغورځول (د آسمان يو ستوري په ځمکه نه ځايېږي خو ده د ټولو ستورو درېيمه برخه ليدلې چې پر ځمکې راپرېوتي!!)، د ښځې مخې ته ودرېدو چې زوى ئې له ستوني تېر کړي، ښځې زوى وزېږاوو، چې پر ټولو قومونو به حکومت کوي... له پيدا کېدو سره سم ئې هغه د خداى لوري ته لوړ يووړ، خو مور ئې بېديا ته وتښتېده، خداى هغه ځاى ورته برابر کړى وو چې يو زر دوه سوه شپېته ورځې هلته تېرې کړي، بيا په آسمان کې جګړه پيل شوه، ميکائيل له خپلو فرشتو سره له دې ښامار او خبيثو فرشتو سره ئې وجنګېدو، ښاماراو ملګري ئې له آسمانه وشړل شوو، هو؛ دا ښامار همغه ابليس دى چې ټول خلك ئې وغولول!!! (يعني د ابليس لښکرې هم فرشتې دي خو خبيثې فرشتې او دوى هم تر همدې وخته په آسمان کې اوسېږي، د دې جګړې په نتيجه کې به له آسمانه وشړل شي!!!)، په دې وخت کې غږ شو چې د خداى د نجات، قدرت او سلطنت او د مسيح د حقيقي حکومت وخت راورسېدو... زمونږ ورونو د ورې په وينو سره مدعي ته ماتې ورکړه...کله چې ښامار وليدو چې پر ځمکه راپرېوت (دا ښامار څو شيبې مخکې د ښځې مخې ته ولاړ وو، خو بيا د جګړې لپاره آسمان ته ورسېدو، له ماتې وروسته بېرته پر ځمکې راپريوت!!!)، د ښځې په لوري ئې بريد وکړ خو هغې ته د عقاب دوه وزرونه ورکړى شول چې بېديا ته والوزي او هلته درې نيم کاله له ښامار نه خوندي وي!! د ښامار له خولې اوبه د سېل په څېر ووتې چې ښځه غرقه کړي خو ځمکې خوله پرانيسته او دا اوبه ئې تېرې کړې، بيا ئې د دې زامنو ته مخه کړه... بيا مې له سيند نه د يوه عجيب ځناو راوتل وليدل... اووه سرونه او لس ښکرونه ئې درلودل!!(يعني د ښامار په څېر!!)، .... ښامار خپل تخت، قدرت او اختيار ده ته وسپارو، ... د نړۍ ټولو خلکو د دې ځناور متابعت پيل کړ.... دوه څلوېښت مياشتې ئې ... د کفر خبرې کولې!!! ... ځيني خلك به زنداني شي، ځيني به ووژل شي!!... بل ځناور له ځمکې راووت... او د نړۍ له

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو خلکو ئې غوښتل چې د لومړي ځناور عبادت وکړي!! رنګ رنګ معجزې ئې خلکو ته ښودلې، له آسمانه به ئې اور راکوزاووا!... خلك ئې دې ته اړ کول چې پر ښي لاس او تندي يوه خاصه نښه ولګوي، هيڅوك نه توانېدو چې کوم کسب ترلاسه او خپل معيشت د هغه له لارې تأمين کړي، مګر دا چې د دې ځناور نوم يا عدد پر خپل ځان ولري!! د ده نوم د يوه انسان نوم دی او د نامه د حروفو عددې شمېره ئې ۶۶۶ ده (که همت لرئ نو د دې عدد مصداق معلوم کړئ، د يوحنا له خپل شيطان نه پرته بل څوك نه پرې پوهېږي!!)... بيا ليکي چې ورى مې له يوسل څلوېښت زرو هغو نفرو سره وليدو چې هيڅ ګناه ئې نه وه کړې او هيڅ دروغ ئې نه وو ويلي، په تنديو ئې د د ده او د ده د پلار نوم ليکل شوى وو، بيا مې د ورانۍ فرشته وليده چې د بابل د ورانېدو خبره ئې کوله، بله فرشته مې وليده چې ويل ئې چا چې د هغه ځناور عبادت وکړ د خدای غضب به پرې نازل شي... بيا مې له آسمانه شهداوو ته يو زېرى واورېدو!! ... بيا مې د ورېځو پر سر داسې څوك وليدو چې انسان ته ورته وو،... يوې فرشتې ورته وويل: پاڅه لور دې وکاروه د لو وخت دی!! بله فرشته هم له لور سره له آسمانه راغله... انګور ئې ورېبل او د خدای د غضب په لوى لوښي کې ئې واچول.. دومره ئې ترپښنو لاندې کړل چې د وينو داسې رود ترې وبهېدو چې اوږدوالی ئې د ۱۲۰۰ د غښنو د وېشتلو په اندازه او لوړوالی ئې دومره چې د يوه آس خولې ته رسېدو... بيا مې اووه فرشتې وليدې چې اووه بلاوې ئې له ځان سره درلودې چې پر ځمکه ئې رانازلې کړي چې په دې سره د خدای غضب سوړ شي... بيا مې د سيند غاړې ته يو برياليی ټولګی وليدو چې د موسی سرود ئې وايو... له مقدس ځای نه مې واورېدل چې دغو اوو فرشتو ته وايي: ولاړې شئ او د خدای د غضب جامونه پر ځمکه تش کړئ!! لومړی جام د زخم جام وو، دوهم جام ئې مرګ په سيند کې، په درېيم جام اوبه وينې شي، څلورم ئې د سوځوونکي حرارت جام وو، پنځم ئې د تيارې جام وو، په شپږم جام سره د سيند اوبه وچې شوې، اوومې فرشتې خپل جام په هوا کې تش کړ او له مقدس ځای نه دا غږ لوړ شو چې هر څه پای ته ورسېدل... داسې زلزله راغله چې مثال ئې چا نه وو ليدلی.. د بابل ښار درې برخې شو، نور ښارونه هم نسکور شول... جزېرې ختمې او غرونه نسکور شول... له دغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوو فرشتو څخه یوه راغله او راته وئې ویل: له ما سره راشه او وګوره چې په هغې فاحشي به څه راځي چې د نړۍ د اوبو پر سر ناسته او پاچایانو ورسره زنا کړې او د نړۍ خلك د دوی د زنا له شرابه مست دي!! ... هغه مې د یوه سره ځناور د پاځه ولیده... په تندي ئې لیکل شوي وو: لوی بابل د نړۍ د فاحشو او فساد مور. ... بیا مې بله فرشته ولیده چې له آسمانه راغله او وئې ویل: لوی بابل وران شو... (دلته یوحنا په خپلې مکاشفې کې د اسرائیلیانو پر ستر دښمن بابل باندې ښه زړه سړوي او څو نور عنوانونه هم ورته ځانګړې کوي)... بیا وایي چې د (خدای کلمه) مې پر سپین آس ولیده... جامې ئې په وینو سرې وې... له خولې ئې تېره توره راووتله چې بې ایمانه قومونه پرې وځپي... په جامو او ورانه ئې لیکل شوي وو: د پاچایانو پاچا ... بیا مې فرشته ولیده چې هغه ښامار ئې په زنځیرونو وتاړو او د زرو کلونو لپاره ئې په کوهي کې واچاوو چې تر زرو کلونو پورې خلك ونه غولولی شي!!! بیا مې پر تختونو ناست هغه کسان ولیدل چې د قضاوت اختیار ورکړی شو او د هغو کسانو ځانونه مې ولیدل چې د عیسی د پیغام د رسولو په وجه شهیدان شوي وو، ... دوی نوی ژوندون پیل کړ او له مسیح سره ئې زر کاله حکومت وکړ (یعني دا چې یوحنا دا زر کاله هم په دې مکاشفه کې لیدلي!!)، دا لومړی قیامت دی، بل قیامت به د دغو زرو کلونو په پای کې راځي!! هغه وخت به نور مړي هم راژوندي کېږي!!، (خو د عیسی له تلو نه دا دی نږدې دوه زره کاله تېر شول خو هغه قیامت رانه غی او هغه زر کاله هم رانغلل چې دوی به د عیسی په څنګ کې حکومت کولو!!)، یوحنا یو ځل بیا وایي چې شیطان به د دغو زرو کلونو په پای کې آزاد شي، د جوج ماجوج فوځ به جوړ کړي، شمېر به ئې د شګو په اندازه وي، دوی به اورشلیم محاصره کړي خو له آسمانه به اور راشي او دوی به وسوځوي!! (دا کار هم د زرو کلونو په پای کې ونه شو!!)، بیا شیطان د اور په سیند کې واچول شو چې تر ابده هلته پاتې شي، (دا کار هم ونه شو، شیطان لاهمغسې د سابق په څېر ژوندی دی او لښکرې جوړوي)، بیا مې لوی سپین تخت ولیدو، داسې څوك پرې ناست وو چې په لیدو سره ئې ټول خلك خواره واره شول، بیا مې مړي ولیدل چې د خدای په وړاندې ولاړ دي... مړي محاکمه شول... بیا مړي او مرګ د همدې اور په سیند کې وغورځول شول او یوازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څوك ژوندي پاتې شول چې د ژوند په دفتر كې ئې نومونه ليكل شوي وو!! (يعني يهودان چې نومونه ئې د خداى په كتاب كې ليكل شوي ژوندي پاتې شول او نورو قومونه له مرګ سره يو ځاى په دائمي مرګ محكوم شول!!)، نوى آسمان او نوې ځمكه مې وليده... ما يوحنا نوى اورشليم وليدو چې له آسمانه ځمكې ته راغى... غږ شو او راته وئې ويل: له دې وروسته به د خداى كور د خلكو په منځ كې وي، خداى به له دوى سره يو ځاى ژوند كوي!! بيا يوه فرشته راغله او ما ته ئې وويل: راشه د وري ناوې وګوره... د اورشليم ښار مې وليدو چې له آسمانه راكوزېږي... د فرشتې په لاس كې د سرو زرو ګز وو چې ښار اندازه كړي... معلوم شو چې ښار مربع دى، لوړ والى ئې هم د طول او عرض په اندازه وو (غلط شوى، داسې ښار ته بايد مكعب ووايې، نه مربع، په مربع كې لوړوالى نه وي)، هره ضلع ئې د دولس زرو غشو د ويشتلو په اندازه، (كه هر غشى دوه سوه متره وګڼو نو دوه لكه څلوېښت زره ګزه، كه د نړۍ ټول ښارونه سره يو ځاى او سر په سر كړئ نو داسې عجيب ښار نه شي ترې جوړېدى چې طول، عرض او لوړوالى ئې دوه سوه څلوېښت كيلومتره وي)، د ښار دېوال هم يو سل څلوېښت ګزه وو، په خپله ښار له خالصو سرو زرو جوړ شوى وو.... په خپله ځلېدو او رڼا ته ئې ضرورت نه وو، ... بيا ئې د ژوند سيند راوښود چې د خداى او وري تر تخت لاندې بهېدو... په ښار كې هيڅ بد شى نه وو، دا ځكه چې د خداى او وري تخت هلته وو، ... بيا فرشتې راته وويل: دا خبرې ټولې رښتيا او د اعتماد وړ دي... عيسى وايي: زه ډېر ژر راځم... ما يوحنا دا ټول شيان وليدل او په ګونډه شوم چې دغې فرشتې ته سجده وكړم، خو هغې يو ځل بيا له دې نه منع كړم او راته وئې ويل: مونږ ټول د عيسى خدمتګاران يو، يوازې د خداى عبادت وكړه(يعني عيسى خداى دى او مونږ ټول بايد د ده عبادت وكړ!!)... بيا ئې ما ته امر وكړ چې د دې كتاب وړاندوينې ټولو خلكو ته وكړه... او د كتاب په پاى كې ليكي: څوك چې په دې كتاب كې څه اضافه كړي يا څه ترې كم كړي، هغه بلاګانې به پرې راشي چې په دې كتاب كې ليكل شوې!!!

دا د يوحنا د خبرو يوه لويه برخه وه، دې ته ورته ډېرې نورې خبرې ئې هم كړې دي چې ما ونه غوښتل تر دې زيات ستاسو وخت پرې ضايع كړم، لومړنۍ برخه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې لپاره په بشپړه توګه ترجمه کړه چې له دې نه نورې برخې قیاس کړئ.

که تاسو د دې مکاشفې ټولې هغه ورځې، میاشتې او کلونه حساب کړئ چې یوحنا ښودلې نو نه یوازې د یوحنا تر ټول عمر به ئې د کلونو شمیر زیات وموم‌ئ بلکې وبه ګورئ چې څو پېړۍ نیسي، خو یوحنا وایي چې دا ټولې پېښې ئې د څو شپېو مکاشفې په دوران کې لیدلې!!

په دې مکاشفې کې هومره مسخره، د خندا وړ، خوشې، بې بنسټه او خرافي خبرې تر سترګو کېږي چې ښایي د نړۍ د هېڅ خرافي مذهب په کتابونو کې به ئې څوك بېلګې ونه مومي!!

زمونږ اعتراض په دې نه دی چې ولې دلته د رمز ژبه کارول شوې او ولې لیکوال خپلو افکارو او نظریاتو ته د مکاشفې بڼه ورکړې، ډېرو لیکوالو دا اسلوب کارولی، شکسپیر هم په خپلو ډرامو کې دې ته ورته اسلوب غوره کړی، علامه اقبال لاهوري هم د دوو سترو منافقینو د معرفي په اړه همدا طریقه کارولې، اعتراض مو د دې مکاشفې په محتوا او کیفیت دی، د محتوی او کیفیت له پلوه د یوه عادي ډرامه لیکونکي له ساده ډرامې سره هم نه شي مقایسه کېدلی، کاش د بایبل لیکونکي د دې بې محتوی او بېهوده مکاشفې په ځای د شکسپیر ډرامو ته ورته کومه لیکنه راوړې وی!! که تاسو دا مکاشفه د اقبال د یوه ډېر ښکلي شعر سره مقایسه کړئ چې د یوې مکاشفې یا رؤیا په بڼه کې ئې لیکلی او د انګریزانو د دوو منافقو جاسوسانو؛ میر جعفر او میر صادق د ناپاکو ارواحو حالت او برخلیك ئې په کې انځور کړی او ښودلې ئې ده چې د دوی ناپاکې روح ته د جهنم دروازه هم خلاصه نه شوه او ورته وئې ویل چې ستا لپاره دلته مناسب ځای نه شته!!! وبه ګورئ چې د یوحنا مکاشفه ډېره بې محتوا او پربوتې ده، خو د علامه اقبال دا شعر ډېر ښکلی او اغېزناك!!

دا باید واضح کړم چې بایبل تر دې د مخه د حزقیال نبي د رؤیا تر نامه لاندې هم دې ته ورته رؤیا راوړې، خو هلته د خدای، عرش، فرشتو او نورو په اړه داسې څه ویل شوي چې د یوحنا له مکاشفې سره ژور توپیرونه لري، هلته داسې لیکل شوي: په یوه خوب کې مې یو طوفان ولیدو چې له شماله زما په لور راروان دی، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې ئې د اور لوخړې خوځېدې، د نور یوه کړۍ ترې راتاو وه او په منځ کې ئې د ځلانده فلز په څېر یو شی ځلېدو، بیا د لوخړو له منځه څلور عجیب موجودات چې انسان ته ورته ول راڅرګند شول، خو هر یوه څلور مخونه او دوه جوړې وزرونه درلودل، پښې ئې هم د انسان پښو ته ورته وې، خو ګوتې ئې د سخوندر نوک ته ورته وې او د ځلانده فلز په څېر ځلېدلې، د هر وزر لاندې مې انسان ته ورته لاسونه ليدل، د وزرونو پای ئې سره وصل وو، مخامخ به ئې تګ کاوو پرته له دې چې راوګرځي!! هر یوه څلور مخونه درلودل: مخکنی ئې د انسان د مخ په څېر، ښی ئې د زمري په څېر، کيڼ ئې د غوايي په څېر او شاتنی ئې د عقاب په څېر!! (یوحنا دا څلور بېل بېل موجودات ګڼي خو حزقيال ئې د څلورو مخونو یو موجود!!)، هر یوه دوه جوړې وزرونه درلودل، چې یوه جوړه ئې پرانستلې وه او د بل موجود د وزرونو څوکو ته به رسېدل او بلې جوړې د دوی بدن پوښلی‌وو، کوم ځای ته چې به د دوی روح تله په همغه لوري به تلل، له دې پرته چې بل لوري ته کاږه شي!! د دغو موجوداتو په منځ کې د بلو سکروټو په څېر شیان خوځېدل، چې له منځه ئې برېښنا راوته، دا ژوندي موجوات هم د برق په څېر تېز تېز مخکې شا ته خوځېدل، ... څلور څرخونه مې وليدل، تر هر یوه لاندې یو څرخ، د زبرجدو په څېر ځلېدل او یوه بل ته ورته ول، د هر څرخ منځ کې بل څرخ وو، د همدې لپاره په دې توانېدل چې په هر لوري وخوځېږي پرته له دې چې راوګرځي، څرخونو داسې پرې درلودې چې له سترګو ډکې وې، (یوحنا دا سترګې تر وزرونو لاندې ښيي!!)... کله چې به دغه موجودات خوځېدل نو څرخونه به هم ورسره خوځېدل، چې له ځمکې به پورته کېدل نو څرخونه به ورسره پورته کېدل او چې ودرېدل به نو څرخونه به هم ودرېدل، دا ځکه چې د دغو څلورو موجوداتو روح په څرخونو کې هم وه، نو دا موجوات او څرخونه د خپلې روح تر حکم لاندې ول (یوحنا د څرخونو یادونه نه کوي)، ... د هر یوه د سر له پاسه صفحې ته ورته څه خور وو چې د شیشې په څېر به ځلېدو او انسان به ئې وېراوو، د دغې صفحې لاندې د دوی وزرونه داسې پرانیستي وو چې د یوه وزر به د بل وزر ته رسېدو، ... کله چې به الوتل نو غږ به ئې داسې وو لکه د ساحل د څپو غږ، یا د خدای غږ یا د یوه لوی لښکر چیغې (یعني ده د خدای غږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندو)، کله چې به ودرېدل نو وزرونه به ئې راټيټ کړل، له هر ودرېدو سره به د صفحې له سر نه يو غږ اورېدل کېدو، د صفحې په سر د يوه ښکلې پاچايي تخت په څېر يو شی تر سترګو کېدو، داسې لکه چې له شنو ياقوتو جوړ شوی وي او د دې تخت له پاسه داسې ذات ناست وو چې انسان ته ورته وو، له ملا پورته داسې برېښېدو لکه په اور کې سور شوی فلز او له ملا لاندې لکه د اور ځلاندې لمبې، شاوخوا ئې نور راتاو وو او په دې نور کې د بوډۍ د ټال (قوس قزح) ټول رنګونه تر سترګو کېدل، د خدای پرتمين حضور داسې ما ته راڅرګند شو....

دا په اصل کې نه خوب او رؤيا ده او نه مکاشفه، بلکې د خدای، عرش، قيامت او فرشتو په اړه د بايبل خرافي عقايد دي چې د خوب او مکاشفې بڼه ئې ورکړې او دا ښايي د دې لپاره چې له يوې خوا عوام د وينې تر خبرو د خوب او مکاشفې په خبرو ژر باور کوي او له بلې خوا که څوك اعتراض کوي نو بايبل په آسانۍ ځواب ورکړي او ورته ووايي: دا خو د حزقيال رؤيا او د يوحنا مکاشفه ده!! نه بحث ته ضرورت لري او نه ځواب ويلو ته!! د يوحنا د مکاشفې تر نامه لاندې خو ئې د خرافاتو کچه هغه ځای ته رسولې چې د بايبل کتاب ئې له دې پلوه د نړۍ د ټولو خرافي کتابونو په سر کې راوستی.

- په دې خوبونو او مکاشفو کې بايبل د تل په څېر خدای له انسان سره تشبيه کړی، له انسان سره ئې توپير يوازې په دې کې دی چې (له ملا پورته داسې برېښېدو لکه په اور کې سور شوی فلز او له ملا لاندې لکه د اور ځلاندې لمبې، شاوخوا ئې نور راتاو وو...)، عرش ئې د پاچايانو ښکلې تخت ته ورته، د عرش حمله ئې داسې څلور فرشتې چې هر يو ئې څلور سرونه او څلور وزرونه لري، يو سر ئې انسان ته، بل ئې زمري ته، بل ئې غوايي ته او بل ئې عقاب ته ورته دی!!! خو يوحنا له څلورو مقربو فرشتو چې جبرائيل، ميکائيل، اسرافيل او عزرائيل دي، څلور ژوندي موجودات جوړ کړي.
- د قيامت په اړه هم د بايبل عقيده په دې مکاشفې کې انځور شوې.
- که بايبل د آسمان دا ستر ستر ستوري له وړو وړو اومو انځرو سره تشبيه کوي، نو په دې هم حيرت مه کوئ چې خپل خدای له اوسپنيز انسان سره، عيسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

عليه السلام د قربانۍ له وري سره، څلور مقربې فرښتې له څلورو څلور سرو موجوداتو سره، يا يوه له انسان سره، بله له زمري سره، بله له غوايي سره او بله له عقاب سره، تشبيه کوي!! او عرش د پاچايانو له تخت سره او حمله ئې له باروړونکو حيواناتو سره!! او شيطان له ښکرور ښامار سره!! د يوه هوښيار انسان لپاره دغه مکاشفه کافي ده چې پوه شي بايبل له څومره خرافاتو ډک دی؟!!

• يو پيغمبر خو پرېږده هيڅ مؤمن انسان به د الله تعالی په هکله نه داسې خوب وګوري او نه داسې مکاشفه او نه به په خپل ذهن کې داسې غلط او ناقص انځور جوړ کړي!! دا يو شيطاني خوب او يوه ابليسي مکاشفه کېدی شي خو په هيڅ صورت کې يوه رحماني مکاشفه او خوب نه شي کېدی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوحنا لیکونه

لومړی لیك

بایبل لیکي چې یوحنا د عیسی له نږدې شاګردانو څخه وو، دی او ورور ئې یعقوب د ځیږ او توندو اخلاقو خاوندان وو، د همدې لپاره مسیح دوی (د رعد زامن) ونومول، دا د ده لیك ګڼي چې په دې الفاظو پیل شوی: د خدای حیات بخښونکې (کلمه) په ابتداء کې موجوده وه، ما په خپلو سترګو لیدلې او د ده خبرې مې اورېدلې او په خپل لاس مې لمس کړې، دا کلمه د خدای له لوري راغله او مونږ ته ئې ځان راڅرګند کړ او مونږ شهادت ورکوو چې هغه مو لیدلی، یعني عیسی مسیح مو لیدلی، هغه تلپاتې ژوند دی، هغه له پلار سره وو، خو وروسته ئې ځان مونږ ته راڅرګند کړ!!!... دا دی هغه پیغام چې خدای مونږ ته راکړی چې تاسو ته ئې ورسوو: ... خدای نور دی او هیڅ تیاره په کې نه شته... که مونږ د مسیح په څېر د خدای د حضور په نور کې ژوند وکړو نو ... د خدای د زوی عیسی وینې به مونږ له ګناه پاك کړي... ځکه عیسی مسیح زمونږ د ګناهونو د پاکولو لپاره خپل ژوند فدا کړ... ګناه مه کوه، خو که ګناه درنه وشوه داسې څوك شته چې د خدای په وړاندې زمونږ واسطه شي او زمونږ لپاره معافي ترې وغواړي!! هغه زمونږ د ګناهونو تاوان ورکړی، .. هغه نه یوازې زمونږ د ګناهونو لپاره بلکې د ټولو انسانانو د ګناهونو لپاره فدا شو!! څنګه پوه شو چې خدای پېژنو؟ لار ئې دا ده چې خپل زړه ته ځیر شو او وګورو چې آیا د خدای د احکامو عملي کولو ته چمتو یو که نه؟ څوك چې وایي خدای پېژنم خو د ده احکام نه په ځای کوي دروغ وایي!!... څوك چې وایي مسیحي یم باید د مسیح په څېر ژوند وکړي،... زامنو! د دنیا پای رانږدې شوی..د مسیح

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن، دجال د راتلو په اړه به مو حتماً څه اورېدلي وي، اوس هم د مسیح مخالفین هر ځای تر سترګو کېږي... له همدې نه پوهېږو چې د دنیا پای رانږدې شوی!! د مسیح دا مخالفین له مونږ سره وو... خو له مونږ نه بېل شول او دا ښیي چې دوی اصلاً له مونږ سره نه ول... څوك چې وو ایي: عیسی همغه موعود مسیح نه دی، دروغجن دی، همدا دجال دی... تاسو پوهېږئ چې خدای په مطلقه توګه نېك او غوره دی، نو په دې هم پوه شئ: څوك چې نېكي كوي د خدای زوی دی!! وګورئ مونږ څومره پر خدای ګران یو، مونږ ئې خپل زامن ګڼلي یو؟ او مونږ حقیقتاً همداسې یو!! ... تاسو پوهېږئ چې مسیح انسان شو چې زمونږ ګناهونه پاك كړي!! ... څوك چې نېك كار كوي د خدای د كورنۍ غړی دی او څوك چې ګناه كوي د شیطان زوی دی... له دې لارې معلوموله شو چې څوك د خدای زوی دی او څوك د شیطان زوی!! ... رښتونی او دروغجن معلم او مبلغ له دې نه معلوموله شئ چې پوښتنه ترې وكړئ: آیا په دې ایمان لري چې عیسی مسیح د خدای زوی واقعاً انسان شو كه نه؟ كه ئې ایمان درلود نو پیغام ئې د خدای له لوري دی او كه نه نو پیغام ئې د خدای له لوري نه دی بلكې د دجال له لوري دی!!! څوك چې په دې ایمان ولري او په ژبه وو ایي چې عیسی د خدای زوی دی، نو خدای د ده په وجود كې مېشت دی او دی په خدای كې!!!... مونږ پوهېږو چې عیسی د خدای زوی دی، ځكه خدای دوه ځلې له آسمانه دا حقیقت اعلان كړ، یو ځل د ده د تعمید پر مهال او بل ځل د ده له مرګ نه لږ د مخه!!! خدایي روح چې د رښتونولۍ او صداقت مظهر دي هم دا تائیدوي چې مسیح د خدای زوی دی (یعني زمونږ زړه هم په دې شهادت وركوي) ..

دا د یوحنا د لیك خلاصه ده، چې څو خبرې ئې د غور وړ دي:

- مسیح د خدای كلمه ګڼي او وایي چې په ابتداء یعني ازل كې وه، خو ورپسې مغالطه كوي او داسې ښیي چې ګواكې ده دا كلمه په ازل كې لېدلې، حال دا چې كه دا لیكونكی واقعاً یوحنا د عیسی علیه السلام شاګرد وي نو دی ئې په خپلو سترګو لیدلی او خبرې ئې اورېدلې، نه هغه كلمه چې د عیسی بڼه ئې غوره كړه!!
- دا هم یوه مغالطه ده چې عیسی علیه السلام ته په دې خاطر د كلمې لفظ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروي چې ثابته کړی دی په ازل کې له پلار سره یو ځای وو او تلپاتی ژوند دي یعني ازلي او ابدي دی!! عیسی علیه السلام ته د کلمې لفظ په دې خاطر نه دی کارول شوی چې هغه د انسان په بڼه کې د خدای کلمه ده او یا د خدای له ذات نه بېل شوی، دا غلطه خبره چې ځوك کوي هغه باید د ټولو مخلوقاتو په باره کې همدا خبره وکړي، نور مخلوقات هم د الله تعالی په امر او یوې کلمې سره پیدا شوي، په کلمې سره د دوی پیدا ښت په دې معنی نه ده چې ټول د الله تعالی له ذات نه را بېل شوي او په ازل کې وو!! د عیسی علیه السلام په اړه دا خبره کول همدومره غلطه ده لکه د نورو مخلوقاتو په اړه. دا خبره یا ماترلیستان کوي یا هغه چې په وحدت الوجود باور لري او ټول مخلوقات د خدای له ذاته او ازلي او ابدي ګڼي، تاسو په خپله منئ چې عیسی علیه السلام له خپلې مور مریمې پیدا شوی، ماشوم وو ورو ورو ستر شوی او د انسان ټولې ځانګړتیاوې ئې درلودې!! عقل حکم کوي چې په څه کې بدلون راځي او له یوه حالت نه بل ته اوړي هغه نه ازلي کېدی شي او نه ابدي، حتماً پیل او پای لري، ډېر کم عقله انسان به بدلېدونکي شي ته د ازلي او ابدي ذات په سترګه ګوري. د تفصیل لپاره رجوع وکړئ په عیسی باندې د کنعاني ښځې ایمان سرلیك لاندې بحث ته.

- یوحنا له یوې خوا وایي: څوك چې نېکي کوي د خدای زوی دی!! څوك چې نېك کار کوي د خدای د کورنۍ غړی دی او څوك چې ګناه کوي د شیطان زوی دی... له دې لارې معلومولی شو چې څوك د خدای زوی دی او څوك د شیطان زوی!! یعني هر نېك انسان د خدای زوی دی او وایي: وګورئ مونږ څومره پر خدای ګران یو، مونږ ئې خپل زامن ګڼلي یو؟ خو له بلې خوا یوازې عیسی د خدای یوازنی زوی ګڼي!! دا هم یوه مغالطه ده، په یوه ځای کې زوی په مجازي معنی اخلي او په بل ځای کې په حقیقي معنی!! په پوره یقین سره ویلی شو چې د زوی لفظ په حقیقي معنی اخیستل یو له هغو کرکجنو تحریفونو څخه دی چې په بایبل کې ئې ډېر مثالونه مومو!! پوښتنه دا ده چې تاسو ولې دا د (زوی) لفظ په یو ځای کې په مجازي معنی اخلئ او په بل ځای کې په حقیقي معنی، که مسیح د خدای زوی وي نو بیا خو به داؤد، سلیمان او ټول اسرائیلیان د خدای همداسې زامن وي لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسیح!! بیا خو به هر نېك بنده هم د خدای همداسې زوی وي لکه مسیح!! تاسو مونږ ته راوښیئ چې د بایبل خدای په کوم کتاب کې ویلي دي چې عیسی له ما نه پیدا شوی زوی دی؟ هغه دوه موارده چې یوحنا ورته ګوته نیسي په دواړو کې فقط دومره ویل شوي: دا مې هغه زوی دی چې پر ما ګران دی!! دا خبره خو یوحنا د ټولو مسیحیانو په ارتباط کوي او وایي: وګورئ مونږ څومره پر خدای ګران یو، مونږ ئې خپل زامن ګڼلي یو؟!!

- یوحنا د رښتونې او دروغجن معلم او مبلغ د پېژندو لپاره همغه معیار کارولی چې پولس کارولی او وایي: چا چې مسیح د خدای زوی وګڼلو رښتونی دی او چا چې دا خبره ونه کړه دروغجن دی او پیغام ئې د دجال له لوري دی!! حال دا چې خبره د دې عکس ده، چا چې عیسی علیه السلام د خدای زوی وګڼلو شیطان دی او وینا ئې د دجال وینا!!

د یوحنا دوهم لیك

دا لیك چې یوازې یوه پاڼه ده، د یوې مېرمنې په نامه لیکل شوی، په لیك کې د دې وضاحت نه دی شوی چې دا مېرمن څوك ده، خو لوستونکي ته دا انتباه ورکوي چې ښایي د مریم علیها السلام په نامه لیکل شوی وي!! اما دا چې ولې د نامه له یادولو ډډه شوې، زما انتباه دا ده چې د یوحنا او د عیسی علیه السلام د شاګردانو په نامه لیکل شوي خطونه ټول جعلي دي، بل چا د عیسی علیه السلام د شاګردانو په نامه لیکلي، لیکونکي ئې هم بېل بېل نه دي، بلکې یو کس دی، الفاظ، د لیکنې اسلوب او محتوی ئې سره ورته ده، په ټولو کې په معینو خبرو ترکیز شوی، همغه خبرې چې د لومړي ځل لپاره پولس په مسیحیت کې اختراع کړې!!

لیك داسې پیل شوی: د کلیسا روحاني مشر یوحنا لخوا

درنې مېرمنې او اولاد ته ئې چې نه یوازې زه بلکې ټوله کلیسا د زړه له تل نه ورسره مینه لري، دا محبت د هغه په وجه دی چې زمونږ په بدن کې دی او د تل لپاره به په مونږ کې پاتې وي!! د پلار خدای او زوی ئې عیسی مسیح له لوري دې فیض او سوکالي ستاسو په برخه وي... ټګمارو معلمینو ته مو پام وي چې په دغو ورځو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې شمېر په زياتېدو دی، دوی دا نه مني چې عيسی مسيح د يوه انسان په توګه او زمونږ د بدن په څېر بدن سره دې عالم ته راغلی، هو؛ دوی د حقيقت او مسيح مخالف دي!!... په پای کې ليکي ډېرې خبرې راسره دي، نه غواړم په خط کې ئې درته وليکم، امېد دی هلته درشم او درسره وګورم او مخامخ سره وغږېږو!!

ګورئ چې د دې ليك هغه اساسي خبرې چې ليکوال پرې تأکيد کړی دا دي: خدای پلار، زوی خدای، مسيح د انسان په توګه له آسمانه ځمکې ته راغلی، څوك چې دا خبره نه مني ټګمار مبلغ دی!!

د يوحنا درېيم ليك

دا ليك د يوحنا لخوا غايوس نومې کس ته لېږل شوی، د يوحنا مخکني ليك ته ورته دی، خو تر هغه ډېر مختصر، يوازې يوه صفحه ده او د پام وړ او مهمه خبره په کې نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يعقوب ليك

د بايبل دا مختصره رساله تر ټولو کتابونو او رسالو ئې غوره رساله ده، له څو محدودو برخو پرته ئې نور ټول داسې مطالب لري چې له الهي کتابونو نه اخيستل شوي. که د دې رسالې مطالب د قرآن او حديث په رڼا کې وڅېړو نو د هرې جملې لپاره به ئې يو آيت او حديث ومومو. دې ته ترجيح ورکوم چې د دې رسالې د ځينو برخو ژباړه وړاندې کړم.

بايبل تر دې سر ليك لاندې ليکي: په دې ليك کې د مسيح ورور يعقوب چې د اورشليم د کليسا اسقف وو، هغو کسانو ته چې مسيحي شوي وو ليکي: دا کافي نه ده چې څوك دعوا وکړي چې په خدای ايمان لري او مسيحي دی، بلکې بايد په خپلو عملونو سره دا خبره ثابته کړي، د يوه مسيحي عمل دا دی چې بايد د خدای اوامرو ته التزام ولري او رښتونی مسيحي هغه دی چې د خدای د اوامرو مطابق عمل کوي.

د دې رسالې مهم ټکي دا دي:

- کله چې ستونزې او آزموينې له هرې خوا درباندې بريد کوي، نو خوښ اوسئ، ځکه دا مشکلات او ستونزې دي چې ستاسو صبر زياتوي، نو پرېږدئ چې ستاسو صبر زيات شي او دا هڅه مه کوئ چې له مشکلاتو نه خپله اوږه سپکه کړئ، ځکه کله چې ستاسو صبر بشپړ شي نو کامل به شئ او هيڅ څه ته به محتاج نه وئ.
- که څوك له تاسو نه د خدای په ارادې او غوښتنې د پوهېدو حکمت او پوهه وغواړي، بايد په خپله خدای ته دعا وکړي او له خدای څخه ئې وغواړي، ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای هر هغه چا ته پوه او حکمت په پوره سخاوت سره ورکوي چې ترې وئې غواړي، پرته له دې چې هغه ملامت کړي، خو کله چې هغه ته دعا کوئ شك ته مجال مه پرېږدئ، بلکې یقین ولرئ چې خدای ستاسو دعا قبلوي... که په یقین او باور سره دعا ونه کړئ نو له خدای نه د ځواب انتظار هم مه کوئ.

- هغه مسیحیان چې د دنیا له مال نه فقیر دي د حقارت احساس دې نه کوي، بلکې باید په دې خوښ وي چې د خدای په وړاندې سرلوړي دي، شتمن مسیحیان دې هم ځان تر نورو لوړ نه ګڼي باید په دې خوښ وي چې د دې دنیا ثروت او شتمني د دوی واقعي شتمني نه ده، ځکه چې د دنیا شتمني هغه ګل ته ورته ده چې له لنډې مودې وروسته ... خپل ښابست له لاسه ورکوي، شتمن هم داسې وي، له لنډې مودې وروسته ومري او ټولې هڅې ئې بې ثمره پاتې شي.
- کله چې څوك وسوسه شي او د ګناه لوري ته وهڅولی شي نو دا فکر دې نه کوي چې دا وسوسه د خدای له لوري ده، ځکه خدای له ګناه او بدو لرې دی او هیڅوك ګناه ته نه هڅوي، وسوسه یعني دا چې څوك د خپلو غلطو او ناولو افکارو او امیالو مجذوب شي، دغه ناولي افکار او امیال دی ګناه ته هڅوي... او همدا کارونه په الهي مجازات منتج کېږي.
- وروڼو! دې خبرې ته پام وکړئ: زیات واورئ، لږ خبرې وکړئ او ژر مه غصه کېږئ، ځکه ژر غصه کېدا مونږ نه پرېږدي چې همغسې ښه او رښتوني وو چې خدای پرې ګمارلي یو.
- د خدای کلام واورئ، یوازې اورېدل نه بلکې عمل پرې وکړئ، ... ځان مه غولوئ، څوك چې کلام اوري او عمل پرې نه کوي داسې دی لکه څوك چې خپله څېره په هېندارې کې ګوري خو له هېندارې نه له لرې کېدو سره سم خپله څېره هېروي...
- څوك چې ځان مسیحي ګڼي خو خپله ځیږه ژبه نه شي مهارولی، غولېدلی دی او مذهب ئې د یوه توت په اندازه ارزښت نه لري.
- د الله تعالی په وړاندې هغه مسیحي ارزښت لري چې د یتیمانو او کونډو مرستې ته دانګي، خدای ته وفادار وي او ځان د دنیا له ناولو کارونو ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دوستانو! تاسو څنګه ادعا کوئ چې مسیحي یئ، په داسې حال کې چې د شتمنو پلوي کوئ او نېستمن سپك ګڼئ؟!! ... که یوداسې کس ستاسو کلیسا ته راشي چې قیمتي جامې ئې په تن دي او د سرو زرو ګوتې ئې په ګوتو او په همدې مهال یو فقیر له خیرنو جاموسره راشي او تاسو هغه شتمن ته زیات پام کوئ او تر ټولو په ښه ځای کې د کښېناستو بلنه ورکوئ او هغه فقیر ته وایئ: ولاړ شه هلته لرې ودرېږه او یا هلته پر ځمکه کښېنه، آیا دا نه ښیي چې تاسو د خلکو ارزښت د دوی د شتمنیو له مخې ټاکئ؟! وروڼو! خدای فقیران غوره کړي چې په ایمان کې شتمن وي او په الهي ملکوت کې ئې برکات په برخه وي... خو تاسو همدا د خدای دوستان سپك ګڼئ، آیا دا مو هېره کړې چې همدغه شتمن له یوې خوا ستاسو حقوق تر پښو لاندې کوي او له بلې خوا تاسو محکمې ته بیایي، اکثراً همدغه کسان په مسیح ملنډې وهي. څومره به ښه وو چې تاسو د خدای په دې حکم عمل کولی چې فرمایي: خپل ګاونډی داسې دوست ګڼه لکه ځان چې دربانديې ګران دی.
- څوك چې د خدای په ټولو احکامو عمل وکړي خو په یوه واړه کار کې اشتباه وکړي، د هغه چا په اندازه مقصر دی چې په ټولو احکامو عمل نه کوي، ځکه هغه خدای چې ویلي ئې دي زنا مه کوئ دا ئې هم ویلي چې قتل مه کوئ، که تاسو زنا ونه کړئ خو د قتل مرتکب شئ، نو د خدای له حکم نه مو سرغړونه کړې او د هغه په وړاندې مقصر یئ....
- د خپلو افکارو او اعمالو مواظبت وکړئ، ځکه چا چې په دې دنیا کې رحم نه دی کړی په ده به هم رحم ونه شي، خو که د خلکو په نسبت رحیم او مهربان وئ نو د قضاوت په ورځ به ستاسو په هکله د خدای رحمت د ده پر قضاوت غالب شي.
- هغه ایمان چې په نېکو عملونو منتج نه شي، د خیر له کارونو سره توأم نه وي اصلاً ایمان نه دی، بلکې یوه تشه او پوچه ادعا ده. دا کافي نه ده چې څوك ووایي خدای یو دی، دیوان هم په دې خبرې باور لري.
- دا نېك عمل وو چې ابراهیم ئې خدای ته مقرب کړ.
- خلك په خپلو اشتباهاتو ژر مه نیسئ، مونږ ټول خطاکار یو، مونږ دیني معلمین به د خپلو اشتباهاتو په سبب تر نورو زیات مجازات کېږو، ځکه چې په دیني

(c) ketabton.com: The Digital Library

احکامو پوهېږو.

• څوك چې خپله ژبه مهار کړي شي په نورو کارونو کې به هم ځان اداره کړي شي. ژبه که څه هم وړه عضوه ده خو لوی لوی تاوانونه ترې راولاړېږي، داسې لکه یو لوی ځنګل چې په بڅرکي اور وسوځي. انسانان ډېر وحشي حیوانات رامولی شي خو د خپلې ژبې له رامولو عاجز دی، کله پرې د خدای شکر ادا کوو او کله پرې پر انسانانو لعنت وایو. آیا کېدی شي له یوې چینې کله خوږې اوبه راووځي او کله تروې؟ آیا کېدی شي د انځر له ونې زیتون ټول کړو؟ نو له تریو کوهي نه خوږې او خوندورې اوبه نه شو څښلی.

• که ځان پوه ګڼئ نو تل باید مهربان او زړه سواند اوسئ. که ستاسو په ژوند کې کینه، کرکه او حسادت وي نو خوشې ځان عاقل او پوه مه ګڼئ چې دا له درواغو پرته بل څه نه دي، داسې خصلتونه د هغې روح ځانګړتیاوې نه دي چې خدای ئې انسان ته ورکوي، چېرې چې حسادت او ځان غوښتنه وي هلته به هرو مرو شخړې او لانجې وي. خو هغه حکمت او پوهه چې له آسمانه وي، نو پاکه او سپېڅلې وي، مؤدبه، ملایمه او صلح غواړې وي، له نورو سره خبروآترو او د دوی د نظریاتو منلو ته چمتو وي، له مهربانۍ او نېکو عملونو ډکه وي، صمیمي، بې ریا او واضح وي.

• ستاسو تر منځ د شخړو او نښتو لامل څه دی؟ آیا له هغو ناولو هیلو پرته بل لامل لري چې ستاسو په زړه کې ئې ځای نیولی؟ د هغه څه په حسرت کې سوځئ چې نه ئې لرئ، نو د هغه د لاس ته راوړو لپاره خپل لاسونه د نورو په وینو سره کوئ، د دې لامل چې ولې یو څه نه لرئ دا دی چې له خدای نه ئې نه غواړئ او کله چې ئې له خدای نه غواړئ نو هغه ستاسو غوښتنو ته په دې خاطر ځواب نه وایي چې ستاسو نیت ښه نه وي، تاسو یوازې د هغه څه د لاس ته راوړو هڅه کوئ چې تاسو ته لذت او خوښي در په برخه کړي. تاسو د هغو بې وفا مېرمنو په څېر یئ چې د خپلو مېړونو له دښمنانو سره مینه کوي. آیا دې ته متوجه نه یئ چې که د دنیا له ناولو لذتونو سره مینه کوئ نو په حقیقت کې د خدای له دښمنانو سره مینه کوئ.

• نو په عجز او انکسار سره ځان خدای ته وسپارئ او د شیطان په وړاندې مقاومت وکړئ، تر هغه چې له تاسو لرې شي، خدای ته نږدې شئ چې هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنړدې شي، اې ګناهګارانو! له ګناه نه لاس ووينځئ، د خپلو اشتباهاتو لپاره اوښکې توی کړئ او وير وکړئ، د خندا په ځای وژاړئ، کله چې په دې پوه شوئ چې د خدای په وړاندې ډېر واړه او کمزوري يئ نو خدای به تاسو سرلوړي کړي او عزت به درپه برخه کړي.

• د يوه بل غيبت مه کوئ، په دې سره به تاسو د خدای د حکم متابعت کړی وي او که دا کار ونه کړئ معنی ئې دا ده چې د خدای حکم ناقص او غلط ګڼئ. ستاسو دنده دا نه ده چې د نورو په اړه قضاوت وکړئ، دا قضاوت خدای ته پرېږدئ.

• داسې مه وايئ چې نن يا سبا به کوم کار کوم، څه پوهېږئ چې سبا به څه کېږي؟ ستاسو عمر د سهارني غبار په څېر دی چې يوه شېبه ترسترګو کېږي او بله شېبه له منځه ځي، بايد ووايئ: که خدای غوښتل او ژوندي پاتې شوو نو دا او دا کار به کوو.

• که په دې پوه شئ چې فلانی کار سم دی او وئې نه کړئ نو ګناه مو کړې ده.

• بډايانو! توبه وکړئ، چې هيبتناکې بلاګانې درته انتظار کوي، تاسو په دې دنيا کې سره او سپين زر ذخيره کوئ خو په دې نه پوهېږئ چې په دې سره د قيامت د ورځې مجازات درته ذخيره کوئ، د هغو کارګرانو ځګېروي ته غوږ شئ چې تاسو غولولي، تاسو ته ئې کار کړی خو تاسو ئې اجوره نه ده ورکړې، د دوی چيغې آسمان ته رسېدلې او خدای اورېدلې دي، تاسو خپل عمر په عيش او عشرت کې تېر کړی او د لاندي د پسونو په څېر سورب شوي او د ذبح کولو لپاره تيار شوي يئ، تاسو بې وزلي خلك چې له ځان نه ئې دفاع نه شوی کولی، محکوم کړي او وژلي دي.

• اې هغو عزيزانو چې د مسيح راتګ ته منتظر يئ! داسې صبر وکړئ لکه بزګر چې د خپل پټي رسېدو ته انتظار کوي، صبر او زغم له خپلو پيغمرانو زده کړئ، ټول هغه کسان بختور شوي چې صبر ئې کړی، ايوب يو له هغو کسانو څخه دی چې له ستونزو او کړاوونو سره سره ئې خپل ايمان او صبر له لاسه ورنه کړ او خدای هم دی په پای کې بريالی کړ، ځکه چې هغه ډېر مهربان دی.

• هيڅکله لوړه مه کوئ، که وايئ هو؛ نو بايد خبره مو واقعاً هو وي او که وايئ نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو باید قصد مو واقعاً نه وي.

- که له تاسو نه څوك په ستونزو او کړاوونو اخته وي نو باید دعا وکړي، که بیمار وي خدای به ئې روغ کړي او که بیماري ئې د ګناه په سبب وي خدای به ئې ګناه هم ورته وبخښي، یو بل ته دعا وکړئ، د صادق او رښتوني انسان دعا عجیب قدرت او اغېز لري.
- که څوك له سمې لارې کوږ شي او خپل ایمان له لاسه ورکړي او بل ئې مرسته وکړي چې سمې لارې ته راوګرځي ، دغه کس چې د خدای لوري ته د ده د راګرځېدو سبب شوی، باید پوه شي چې یو انسان ئې له ابدي هلاکت نه ژغورلی او د ده د ډېرو ګناهونو د بخښل کېدو سبب شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پطرس لیکونه

لومړی لیك

دا لیك پطرس ته منسوب شوی، پطرس همغه څوك دی چې بایبل د ده په هکله لیکلي دي: د عیسی علیه السلام د نیول کېدو په شپه ئې درې ځلې وویل چې زه عیسی نه پېژنم!! خو اوس ده ته داسې خط منسوبوي چې ګواکې له اورشلیم نه بهر ټولو مسیحیانو ته ئې لېږلی، که په ترکیه کې اوسي، یا پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه، آسیا، یا بیطینیا کې!! د دې پروا هم نه کوي چې څوك به ئې وپوښتي: جنابه! په هغې زمانې کې چې تګ راتګ په پښو وو، دا یو خط څنګه دومره خورو ورو ملکونو ته لېږل شوی؟ چا وړی؟ او چا ته ئې سپارلی؟ آیا دا یو راډیویي او ټلوېزیوني پیغام وو؟! زه په پوره ډاډ او یقین سره ویلی شم چې دا خط نه یوازې د پطرس له لوري نه دی او هغه په داسې موقعیت کې نه وو چې داسې خطونه ولیکلی شي او د ده په وخت کې مسیحیان هم د ګوتو په شمېر وو او له اورشلیم نه بهر یو مسیحي هم نه وو، بلکې ډېر وروسته د ده په نامه جعل شوی او په همغو خبرو ترکیز کوي چې پولس په خپلو خطونو کې ورباندې ټینګار کوي، د استدلال اسلوب او الفاظ ئې هم د پولس خطونو ته ورته دي!!

د خط خلاصه دا ده: اې عزیزانو! پلار خدای له مخکې تاسو غوره کړي یئ، ځکه هغه پوهېدو چې تاسو به ایمان پرې راوړئ، د خدای روح هم تاسو د عیسی په وینو سره پاك کړئ، چې وکولی شئ د مسیح له غوښتنې سره سم ژوند وکړئ!! ... په مسیح باندې ستاسو ایمان به تاسو ته نجات درکړي... دا نجات هغه راز دی چې حتی انبیاء هم ترې سم خبر نه وو!! ... بالآخره هغه وخت راورسېدو چې مونږ په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کوو... او د انجیل دغه پیغام په ځرګنده توګه په کې اعلان شو!! چا چې تاسو ته دا پیغام رسولی د روح القدس په واسطه ئې بیان کړی، همغه آسماني روح القدس چې له انبیاوو سره به ئې خبرې کولې!! دا پیغام دومره لوړ دی چې فرشتې هم غواړي پرې پوه شي!! ... خدای ستاسو د نجات لپاره لویه بیه ادا کړې،... دا بیه د مسیح وینې وې چې د بې ګناه وري په څېر قرباني شو!! ... خدای د عالم له پیدا ښتنه مخکې د همدې مقصد لپاره غوره کړی وو، خو وروسته ئې راولېږو چې تاسو وژغوري!! ... دا سمه ده چې تاسو له مذهبي بندیزونو آزاد شوي یئ، خو د دې معنی دا نه ده چې هر غلط او ناسم کار ته لاس کړئ!!! د خدای لپاره د هېواد له حکامو او چارواکو اطاعت وکړئ، که د هېواد مشر وي او که د دولت هغه مامورین چې د مشر له خوا ټاکل شوي، د خپلو اربابانو په وړاندې هم مطیع اوسئ، یوازې د ښو اربابانو په وړاندې نه بلکې د څیږ او تند خوی ارباب په وړاندې هم!! ... د مسیح په څېر کړاوونه تحمل کړئ!! هغه د صلیب په سر زمونږ د ګناهونو پېټی په خپلو اوږو واخیست، د ده زخمونه هم زمونږ د دردونو دوا شوه!! ... مسیح اوس په آسمان کې د خدای ښي لاس ته ناست دی او ټولې فرشتې او آسماني ځواکونه ده ته تعظیم کوي او ورته مطیع دي!! د کلیسا له کشیشانو نه یوه غوښتنه لرم، زه هم کشیش یم، زه د صلیب په سر د مسیح د مرګ شاهد وم!! غوښتنه مې دا ده: دغې رمې ته چې خدای تاسو ته سپارلې ده خوراك ورکړئ...دا لیك مې په سیلاس درته ولیکلو ګمان کوم چې هغه د اعتماد وړ دی...په روم کې زمونږ د کلیسا غړي تاسو ته سلامونه لېږي، زما زوی مرقس هم سلام وړاندې کوي!!

دلته څو ټکیو ته توجه وکړئ:

- د پطرس له خولې ویل شوي چې زه د صلیب په سر د مسیح د مرګ شاهد وم!! حال دا چې بایبل مخکې لیکلي چې هغه مهال د مسیح له شاګردانو څخه هیڅوك هلته حاضر نه وو، یوازې څو مېرمنو هغه صحنه له لرې لیدلې! همدا راز بایبل لیکلي چې د ده ټول شاګردان ترې وتښتېدل او دی ئې یوازې پرېښود او پطرس په کلیسا کې درې ځلې وویل چې زه عیسی نه پېژنم او په همدې سره ئې ځان وژغورو!
- د عیسی علیه السلام د مصلوبېدو په ارتباط چې دلته او نورو ځایونو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بايبل څه ليکې داسې ترې معلومېږي چې غواړي د روم چارواکو ته برائت ورکړي او داخبرې د دې لپاره کوي چې خلك نه يوازې دا ستر ظلم هېر کړي بلکې دا د الله تعالى له لوري يوه لويه پېرزوينه وګڼي، کله چې تاسو د دې خبرو ترڅنګ دا هم اورئ چې وايي: د خدای لپاره د هېواد له حکامو او چارواکو اطاعت وکړئ، که د هېواد مشر وي او که د دولت هغه مامورين چې د مشر له خوا ټاکل شوي، د خپلو اربابانو په وړاندې هم مطيع اوسئ، يوازې د ښو اربابانو په وړاندې نه بلکې د بد، ځيږ او تند خوی ارباب په وړاندې هم!! ... د مسيح په څېر کړاوونه تحمل کړئ!! له دې خبرو نه هر څوك دا انتباه اخلي چې دوی خلك دوکه کوي، د ظالمو حکامو اطاعت ته ئې رابلي، د مسيح عليه السلام صبر او تحمل هم داسې ګڼي لکه څوك چې د ظالم حاکم په وړاندې اطاعت کوي!! داسې نه وايي چې ظلم ته مه تسليمېږئ، د ظالمانو اطاعت مه کوئ، که په دې لار کې له کړاوونو سره مخامخ شوئ نو د مسيح په څېر صبر وکړئ!! د مسيح صبر او زغم غلط او د ظالمانو په ګټه تعبيروي!!

- دلته له مذهبي بندېزونو نه د آزادۍ خبره شوې او دا د پولس د مسلك يوه مهمه او اساسي برخه ده، له شريعت نه خلاصون او دا عقيده درلودل چې د عيسى عليه السلام په طفيل د شريعت له متابعت او مراعات نه خلاص شوي يو، نور نو مسيحيان په دې مکلف نه دي چې مخکني شرعي بندېزونه مراعات کړي، دا مسلك د پولس او د ده د ملګرو لخوا ابداع شو، دوی وايي: مسيح مونږ د شريعت له لعنت نه وژغورلو، دا ځکه چې دی په خپله زمونږ لپاره لعنت شو(مصلوب کړی شو)!! يعني شرعي احکام هغو خلکو ته متوجه دي چې د خدای د لعنت وړ دي، مونږ له دې لعنت نه مسيح وژغورلو او هغه هم داسې چې دی زمونږ په خاطر په لعنت اخته شو، په صليب د ده ځړېدا يو الهي لعنت وو، چې ده زمونږ د ژغورنې لپاره قبول کړ!!
- دا يوازې مسيحيت نه دی چې له بدعت سره مخامخ شو او داسې ټګمار مذهبي مشران په کې راپيدا شول چې له شريعت نه د آزادۍ خبره کوي، د مسلمانانو د نکبت او ادبار په دوران کې هم داسې شيطان صفته ټګمار مذهبي مشران راپيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول چې د پولس خبره به ئې کوله او ویل به ئې: سالك د طریقت له منازلو نه داسې مقام ته ورسېږي چې د شریعت له التزام نه آزاد شي، په شرعي مکلفیتونومکلف نه وي، د وصل مقام ته ورسېږي، عبادت او شریعت ته التزام د هغه چا کار دی چې د وصل مقام ته لانه وي رسېدلي!! د قرآن په دې آیت به ئې استناد کاوو چې فرمایي:

ÇÈ Úú üÉ«$7 ‹ïù 4m 7 /‘ %ç$r الحجر: ۹۹

او داسې ئې ترجمه کاوو: تر هغه د خپل رب عبادت کوه چې د یقین مقام دې په برخه شي!!

وایي: سالك د وصل په مقام کې یقین ترلاسه کوي نو ځکه په دې مقام کې له عبادت نه معاف شي، شریعت پوست دی او طریقت ئې مغز، مونږ د اسلام مغز ترلاسه کړی، پوست مو نورو ته پرېښی!!

مسلمانانو خو دې ټګمارانو ته په ډېره آسانۍ ځواب ورکولی شو او ورته ویل ئې: په دې آیت کې خو د یقین معنی مرګ دی نه بل څه، بل یقین خو د ایمان له لومړۍ ورځ د مسلمان په برخه شي. د طریقت په نامه خو نه په قرآن کې کوم لفظ شته او نه په احادیثو کې. قرآن خو مونږ ته د ژوند تر پایه په شریعت د التزام حکم کوي او راته وایي: مرګ مو باید په هغه حالت کې وي چې د خدای احکامو (شریعت) ته عملاً منقاد او تسلیم یئ. پیغمبر علیه السلام او صحابه وو خو د ژوند تر وروستۍ سلګۍ عبادت کړی، د دوی په ټول ژوند کې داسې شېبه نه ده راغلې چې له عبادت نه ئې لاس اخیستی وي! په سنګر کې د سختو نښتو په دوران کې هم او د ځنکدن په حالت کې هم، آیا کېدی شي څوك تر پیغمبر علیه السلام او صحابه وو لوړ روحاني مقام ترلاسه کړي؟!

خو مسیحیانو نه حقیقي انجیل په لاس کې درلود او نه د عیسی علیه السلام د سیرت دقیق او حقیقي انځور، د پولس په څېر دوکه مارانو ته د دوی د غولولو ټول شرایط برابر وو، هر څه ئې د انجیل او عیسی په نامه ویلی شو.

د پطرس دوهم لیك

زما شمعون پطرس د عیسی مسیح خدمتګار او رسول لخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو هغو ته چې مونږ ته ورته ایمان لري

دعا کوم چې د خدای او زمونږ د سالار مسیح د پېژندو په سبب پراخ رحمت او سوکالي درپه برخه شي... کله چې مونږ د خپل خدای عیسی مسیح د قوت او بیا راتلو په اړه تاسو ته څه وایو نو هسې جعلي قصې درته نه کوو، ځکه ما په خپلو سترګو د ده عظمت او جلال لیدلی، کله چې د هغه غره پر سر د پلار خدای جلال د ده په څېرې کې ځلېدو زه هلته وم، ما هغه آسماني غږ واورېدو چې ویل ئې: دا زما ګران زوی دی، ډېر ترې راضي یم!! لکه اوس چې دروغجن معلمین شته هغه وخت هم وو، دوی په خپلو غلطو خبرو سره غواړي ستاسو پېسې ترلاسه کړي...له زناوو نه مړېږي، بې اراده ښځې په لومې کې اچوي، دوی د بلعام باعور په څېر دي... وایي: څوك چې ژغورل شوی د هر څه کولو آزادي لري، پوه شئ چې مسیح د دې لپاره خپل راتګ ځنډولی چې مونږ نورو ته د ده د ژغورونکي پیغام د رسولو لپاره کافي فرصت ولرو، زمونږ ګران ورور پولس له خپل هغه حکمت سره چې خدای ورپه برخه کړی په خپلو ډېرو خطونو کې د دغه مطلب په اړه خبرې کړې دي، د ده په ځینو خطونو پوهېدل خو ګران کار دی او ځینې کسان چې له آسماني کتاب نه پوره اطلاع نه لري د دې خطونو غلط تفسیر او تعبیر کوي، همغه کار ورسره کوي چې د آسماني کتاب له نورو برخو سره ئې هم کوي، خو په دې کار سره په خپل لاس ځان تباه کوي!!

په دې لیك کې د پولس له تائید نه معلومېږي چې دا خط په خپله پولس لیکلی او پطرس ته ئې منسوب کړی، نه دا ثابته ده چې پولس له پطرس سره لیدلي او نه دا چې پطرس د پولس خطونه لوستلي، نو د دې خبرې معنا څه ده چې پطرس وايي: پولس هم په خپلو لیکونو کې په همدې مطلب خبرې کوي؟! دا مو هم په پام کې وي چې د بایبل د وینا له مخې پطرس بې سواده وو او په لیك لوست نه پوهېدو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یهودا لیك

بایبل د دې لیك په مقدمه کې لیکي: په لومړۍ مېلادي پېړۍ کې مسیحیت د نړۍ په مختلفو ملکونو کې په چټکتیا خورېدو... خو په مسیح باندې د رښتونو ایمان راوړونکو په لیکو کې داسې خلك ننوتل چې دروغجن او د حقیقت خلاف عقاید ئې درلودل، ځان ئې روحاني او مسیحي ښودو خو بدې موخې ئې درلودې، یهودا په دې لیك کې مسیحیان له دروغجنو روحانیونو نه احتیاط ته رابلي او د حق او حقیقت متابعت ته ئې هڅوي!!

لکه څنګه چې بایبل دلته اعتراف کوي حقیقت دا دی چې په مسیحیت کې د شرکي او انحرافي عقایدو لړۍ په همدغې لومړۍ پېړۍ کې پیل شوې، د عیسی علیه السلام د شخصیت په اړه کتابونه او رسالې په همدې وخت کې لیکل شوي، همدا وجه ده چې په دې کتابونو او رسالو کې د ده د دعوت او پیغام په هکله هیڅ څه نه مومو، یوازې د ده د شخصیت او معجزو په ارتباط له مبالغو، درواغو او تناقضاتو ډکې لیکنې مومو، دا رسالې او کتابونه په همدې وخت کې او د ټکمارو مذهبي مشرانو لخوا د ده د شاګردانو په نامه لیکل شوي.

دا رساله داسې پیل کېږي: د عیسی مسیح خدمتګار او د یعقوب د ورور یهودا له لوري، هغو مسیحیانو ته چې د پلار خدای محبوب او غوره بندګان دي او په عیسی مسیح کې خوندي دي!! د خدای له درباره تاسو ته د رحمت، سوکالي او زیاتېدونکي محبت غوښتونکی یم.

اې عزیزانو! ما غوښتل چې د هغه نجات په اړه څه درته ولیکم چې خدای پر مونږ پېرزو کړی خو اوس لازمه ګڼم چې د یوه بل مطلب په اړه تاسو ته څه ولیکم... ځکه چې ځینې خدای نه پېژندونکي په چل ول سره کلیسا ته ننوتي او خلکو ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خبرې تعلیم ورکوي چې له مسیحي کېدو وروسته هر څه چې مو زړه وغواړي کولی ئې شو، پرته له دې چې د خدای له مجازات نه څه وېره ولرو!! د دغو دروغجنو مبلغینو او معلمینو بد عاقبت له مخکې ټاکل شوی، ځکه دوی زمونږ له آقا مسیح سره د مخالفت لار غوره کړې!! ... تاسو پوهېږئ چې خدای هغه اسرائیلیان هلاك کړل چې له مصر نه له وتلو وروسته بې ایمانه شول، هغه فرشتې ئې هم په تیارو کې محبوسې کړې چې ګناه ئې وکړه!! د سدوم او عموره ښارونه مو هم په یاد دي چې اوسېدونکو ئې فساد، جنسي انحراف او بدکارۍ ته مخه کړه او ټول نابود شول او زمونږ لپاره د پند او عبرت باعث، تر څو پوه شو چې جهنم شته او هلته ګناهګاران مجازات کېږي... دوی د قائن، بلعام او قورح په څېر دي، د خدای په لعنت به اخته شي، دوی کلیسا ته د خپلو ګټو د ډکولو لپاره راځي، ....

اې عزیزانو! زمونږ د سالار عیسی د استاځو خبرې درپه یاد کړئ چې ویل ئې: په آخرې زمانې کې به داسې خلك راپیدا شي چې د خپلو ناولو نفساني غوښتنو په حکم به عمل کوي او په حقیقت به ملنډې وهي، همدا خلك دي چې په تاسو کې اختلاف او تفرقه اچوي، .... تاسو خپل ژوند د ایمان پر بنسټ ودروئ او د روح القدس په مرسته دعا وکړئ...

لکه چې ګورئ دا مختصره رساله یوازې په دې خبرې ټینګار کوي چې مفسدینو د مسیحیانو په لیکو کې نفوذ کړی، مسیحیانو ته په کار ده چې له دوی نه ځان وساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پولس لیکونه

لومړی لیك د قرنتس مسیحیانو ته

دا د عهد جدید لومړی کتاب دی، بایبل د عهد جدید په سر او پای کې د پولس خطونه رااخیستي، چې دا په خپله د دې خبرې وضاحت کوي چې بایبل څومره د پولس نظریاتو ته اهمیت ورکوي، ما په دې څېړنې کې د بایبل د عهد جدید د کتابونو ترتیب مرعات نه کړ، د پولس ټول خطونه مې یو ځای په پای کې راوستل، دا ترتیب له لوستونکي سره مرسته کوي چې د پولس د ټولو خطونو له محتوی خبر شي او پوه شي چې د ده د خطونو اصلي برخې کومې دي.

د پولس د لومړي خط په سرلیك کې داسې راغلي: پولس پیغمبر دا لیك د قرنتس کلیسا مؤمنانو ته ولېږو چې د مسیح د ایمان او ژوند په اړه د دوی پوښتنو ته ځواب ووایي، ... له دې لیك نه د پولس اصلي موخه دا وه چې په کلیسا کې د اختلاف، اخلاقي فساد، د کلیسا نظام، قیامت، ... په هکله بحث وکړي...

مخکې له دې چې د پولس د دې لیك په اړه څه ووایو د ده پېژندنا ضروري ګڼو: پولس د یوناني مذهب او فلسفې معتقد وو، یهودانو ته واوښت، د مسیحیانو په ضد ئې پراخې هڅې وکړې، تل ئې دا هڅه کوله چې یهودي مشران او رومي چارواکي د عیسی علیه السلام د پلویانو په خلاف جدي، شدید او پراخ غبرګون ته چمتو کړي، له یهودي مشرانو نه ئې داسې احکام ترلاسه کول چې رومي چارواکې د مسیحیانو په نیولو، وژلو او تعذیبولو کې د ده مرسته وکړي، پولس د اورشلیم له مذهبي مشرانو او کاهنانو نه دا اجازه ترلاسه کړې وه چې دمشق ته ولاړ شي، تکړه تکړه مسیحیان ونیسي او دوی ته ئې راورسوي، د لارې په نیمایي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې دا پرېکړه وکړه چې د دوست تر نامه لاندې او د یوه مسیحي په توګه د عیسی علیه السلام او د ده د دعوت ښه مقابله کولی شي، نو نه یوازې مسیحي شو بلکې د دې مذهب یو جدي مبلغ ترې جوړ شو او حتی د پیغمبرۍ دعوا ئې وکړه، په ډېرې زیرکۍ ئې انجیل مسخ کړ. دی وایي چې دمشق ته د تلو په لار کې مې یوه رڼا ترسترګو شوه چې ما ته ئې غږ کړ: اې سائول! اې سائول! ته ولې ما ځوروې؟!! بیا ئې وویل: زه هغه یسوع یم چې ته ئې ځوروې، همغه چې د (شاهد) په توګه ټاکل شوی!! بایبل لیکي چې د ده همسفر ملګرو دا غږ نه دی اورېدلی!! خو رڼا ئې تر سترګو شوې!!

که تاسو د پولس لیکنو او هغه ژور انحراف ته لږ ځیر شئ چې دی ئې باني وو او مسیحیت ئې د شرك او تثلیث په ډنډ کې وغورځاوو، نو یقیناً به ووایئ چې پولس له یوې خطرناکې او شیطاني منصوبې سره د مسیحیانو په صف کې داخل شوی او د دوستۍ تر پردې لاندې ئې له مسیحیت سره هغه څه کړي چې په دښمنۍ کې ئې نه شو کولی!! ده نه یوازې مسیحیت تحریف کړ او د توحید عقیده ئې مسخه کړه، بلکې له هغه ئې په خرافاتو ولاړ نوی مذهب جوړ کړ.

که څوك پوښتنه وکړي چې پولس خپل نظریات له کومه ترلاسه کړل؟ نو ځواب خو ئې باید دا وي چې له هغو روایاتو نه چې د عیسی علیه السلام له نږدې ملګرو او حواریونو ئې اورېدلي!! خو حقیقت داسې نه دی، دی په خپله وایي: ما خپل انجیل له انسانانو څخه نه بلکې د مکاشفې له لارې په خپله له مسیح نه ترلاسه کړی!! ده ټول مخکني روایات شا ته غورځولي او خپلو شیطاني افکارو ته ئې د مکاشفې نوم ورکړی!! او ادعا ئې کړې چې دا افکار ئې مخامخ له مسیح نه ترلاسه کړي!! زه د تحقیق په ترځ کې دې نتیجې ته رسیدلی یم چې پولس له مسیحیت سره همغه څه کړي چې عبدالله بن سبا له اسلام سره کړي، دواړه یهودان وو او دواړو د دوستۍ په نامه د مسیحیت او اسلام مقابله کړې، توپیر ئې په دې کې دی چې عبدالله بن سبا د قرآن په څېر له یوه داسې څرګند کتاب سره مخامخ وو چې نه ئې تحریفولی شو، نه ئې مسخه کولی شو او نه ئې مقابله کولی شوه، خو پولس ته لار آواره وه او له داسې خنډ سره نه وو مخامخ، هر زهر او زقوم ئې د انجیل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکاشفي په نامه خوروللی شو.

دی خپل لیك داسې پیلوي:

زما (پولس) لخوا، چې د خدای په غوښتنه غوره شوی یم، چې د عیسی، رسول او استازی وم او همداراز زمونږ د ورور سوستانیس استازی!! تاسو د قرنتیس مسیحیانو ته، چې د خدای له لوري بلل شوي یئ چې د ده قوم وئ او د عیسی په واسطه ومنلی شئ او ټولو مسیحیانو ته، هر ځای چې وي او د هغه مسیح په نامه دعا کوي، چې هم زمونږ خدای دی او هم د دوی خدای!!

د پولس دغه مقدمه، د ده د شیطاني افکارو ټول بنسټونه په دې توګه په ګوته کوي:

- دی ځان د خدای له لوري غوره شوی ګڼي!
- ځان د عیسی علیه السلام استازی معرفي کوي!
- د قرنتیس مسیحیانو ته وایي چې خدای غواړي تاسو په خپل خاص او ځانګړي قوم او ټبر کې داخل کړي.
- خو دا کار د عیسی په وساطت کوي!
- مسیح د ټولو مسیحیانو خدای ګڼي!

که تاسو هر شرکي مذهب وڅېړئ او د هر دروغجن نبي دعوی ته ځير شئ نو وبه ګورئ چې بنسټ ئې په دغو پنځو پښو ولاړ وي، خو د دې په مقابل کې به حقیقي دین او واقعي پیغمبر وګورئ چې وایي:

- خدای یو دی، شریك نه لري.
- ټول انسانان ئې یو شانته بندګان دي، په انسانانو کې خاص قوم او ټبر نه لري.
- د خدای پیغمبران هغه دي چې خلکو ته وایي: د یوازني خدای عبادت وکړئ، مه له الله تعالی پرته بل چا ته سر ټیټوئ او مه لاس او لمن اوږدوئ.
- د خدای او انسان تر منځ واسطې او وسیلې ته ضرورت نه شته، خدای له هر بنده سره د ده د عقیدې او عمل له مخې معامله کوي، دعا ئې مخامخ او له واسط نه پرته اوري، د غاړې تر رګ ورنږدې دی.
- هر څوك چې ځان خدای وګڼي او په خدایي کې ځان شریك، دروغ وایي، دجال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، خلك غولوي، څوك چې د چا په هكله ووايي: دا په خدايي كې له الله تعالى سره شريك دی، خدای د ده له لارې او د ده په وساطت او شفاعت دعا او عبادت قبلوي، يو خبيث ټګمار دی!!

پولس له دې وروسته ليكي: ... تاسو ته د مسيح په نامه سوال كوم چې اختلاف پرېږدئ،... ما ته ويل شوي چې له تاسو نه ځينې وايي: زه د پولس پلوي يم، ځينې وايي زه له پطرس سره يم، ځينې وايي زه له مسيح سره يم... تاسو په دې كار سره مسيح ټوټې ټوټې كوئ... آيا دا پولس وو چې ستاسو د ګناهونو د بخښنې لپاره په صليب وځړول شو؟ ما له دوو دريو كسانو پرته چا ته د تعميد غسل نه دی وركړی، د پولس په نامه مې كومه كليسا هم نه ده جوړه كړې!! زه مسيح د تعميد لپاره نه يم رالېږلی، د دې لپاره ئې لېږلی يم چې خلكو ته انجيل وښيم!! ... زه ښه پوهېږم چې ځينو خلكو ته دا څومره احمقانه او بېهوده خبره معلومېږي چې عيسى مسيح د صليب په سر خپل ځان قرباني كړ چې انسان ته نجات وركړي!! خو مونږ ته چې د نجات په لوري درومو دا د خدای د قدرت ښنبه ده!! ... خدای دا غوره ونه ګڼله چې انسان ئې په عقل، علم او حكمت سره وپيژني، بلكې دی په خپله زمونږ منځ ته راغی او ټول هغه خلك ئې وژغورل چې د ده په پيغام ئې ايمان راوړ!! يعنې همغه پيغام چې د نړۍ ټول خلك، كه يهودان دي او كه غير يهودان هغه پوچ او بېهوده ګڼي!! يهودان معجزه غواړي او يونانيان يوازې هغه خبرې مني چې د دوی له فلسفې او حكمت سره اړخ لګوي، خو زمونږ پيغام دا دی: مسيح د انسان د نجات لپاره مصلوب شو او ومړ!!... مسيح مونږ له خپلو ګناهونو پاك كړو او د خدای په وړاندې د منلو وړ ئې وګرځولو!! كه څه هم خدای دا نقشه د عالم له پيدا ښنته مخكې زمونږ لپاره جوړه كړې وه خو په تېرو زمانو كې ئې هيچا ته ونه ښوده، حتى د دنيا مشرانو هم دا درك نه كړه، ځكه كه ئې درك كړې وی نو (د عظمت خدای) به ئې نه وو مصلوب كړی... خدای د خپلې هغې روح په واسطه مونږ ته دا حقايق راښيي چې مونږ ته ئې راپه برخه كړې، هيڅوك نه شي كولی پوه شي چې د بل په زړه كې څه افكار دي، خو په خپله پرې پوهېږي، همداسې هيڅوك د خدای په افكارو او نقشو نه پوهېږي، مګر د خدای روح!! خدای په حقيقت كې د همدې لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله روح زمونږ په برخه کړه، چې په هغې سره مونږ ته راوښيي چې د خپل لطف او برکت څومره هدايا ئې زمونږ په برخه کړې دي!! طبيعي ده، هغه روح چې مونږ ترلاسه کړې د دنيا له روح نه فرق لري!! مونږ د روح القدس د کلماتو حقيقت په روح القدس سره درك کوو!! خو بې ايمانه کس هغه حقايق نه شي درك کولی چې روح القدس ئې مونږ ته راښيي، نور دا خبرې پوچ او بېهوده ګڼي دا ځکه چې د خدای په خبرو هغه څوك پوهېږي چې د خدای روح ئې په وجود کې وي!!

په پورتنيو خبرو کې له لږ غور او دقت نه وروسته هر انسان دې نتيجې رسېږي چې:

- داسې خبرې يوازې هغه څوك کولی شي چې لوی دجال، د انسان په جامه کې شيطان، د الله تعالی، د عيسی عليه السلام، د دين، توحيد او حق دښمن وي!! ډېره ګرانه ده چې د يوه خدای پال انسان په ژبه داسې کرکجنې خبرې راشي.
- پولس اعتراف کوي چې د ده خبرې ډېرو ته احمقانه برېښي، يهودان ئې نه مني، يونانيان ئې هم نه مني، په مخکنيو کتابونو کې نه دي راغلې، د عقل، علم او حکمت خلاف دي، همدارازه وايي: خدای نه دي غوښتي چې انسان په علم او حکمت سره د دغو خبرو په حقيقت پوه شي، له مسيحيانو پرته ئې هيچا ته دا خبرې نه ده ښودلې، په مخکنيو الهي کتابونو کې ئې هم نه دي بيان کړې او دا ځکه چې که دا کار ئې کړی وی نو بيا خو عيسی په صليب نه ځړول کېدو او انسان به له نجات نه محروم پاتې کېدو!! د خدای خبرې هغه څوك درك کولی شي چې د خدای روح ئې په وجود کې وي، دا روح يوازې د مسيحيانو په برخه شوې، د مسيحيانو روح د نورو نړيوالو له روح نه تفاوت لري!!
- پولس د مسيحيانو له عقل سره لوبې کوي، هغوی ورته احمقان برېښي، دوی ته وايي چې د خدای اصلي خبرې همدا دي چې زه ئې تاسو ته کوم، مسيح د انسان د نجات لپاره مصلوب شو، له آدم عليه السلام نه تر عيسی عليه السلام پورې هيڅوك، نه کوم انسان او نه کوم پيغمبر، د خدای په خبرې نه دي پوه شوي، خدای نه دي غوښتي چې هغوی پوه کړي، يوازې پولس ئې پوه کړی!! آيا د هغه چا په عقل ژړا نه ده په کار چې داسې احمقانه خبرې مني؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پولس الله تعالی ته داسې یو ستر تور او اتهام متوجه کوي چې هیڅ خدای پال انسان به ئې جسارت ونه کړي، خدای ته داسې کلام منسوبوي چې مخاطبین ئې نه پرې پوهېږي، انسانانو ته ئې پیغمبران لېږلي او د دوی په لاس ئې کتابونه لېږلي، خو نه ئې خبرې داسې کړې دي چې انسانان پرې پوه شي او نه ئې پیغمبران پوه کړي چې د خبرو مراد ئې څه دی؟ مونږ خو هغه څوك چې خبرې ئې غامض، مبهم او پیچلې وي، خپل مخاطب پوه نه کړی شي، اوربدونکی د هغه له خبرو نه د ده په مطلب پوه نه شي، یو ناموفق او ضعیف ویاند ګڼو او خبرې ئې ناقصې او کمزورې، آیا الله تعالی ته دا عیب منسوبول لوی جسارت نه دی؟
- آیا ټولو مخکنیو الهي کتابونو او پیغمبرانو اشتباه کړې چې انسانانو ته ئې د نجات نورې لارې په ګوته کولې او ورته ویل ئې: ستاسو د نجات لار دا ده چې عقیده مو سمه او عمل مو صالح وي، په خدای او آخرت ایمان ولرئ او د الله تعالی د احکامو اطاعت وکړئ؟!!
- له پولس نه پرته هیچا، د عیسی علیه السلام په شمول، نه دي ویلي چې د مسیح په مصلوب کېدو سره د انسانانو ګناه بخښل کېږي او نجات ئې په برخه کېږي!! دا ولې د بایبل په عهد قدیم کې هیڅ ځای دا خبره نه تر سترګو کېږي؟
- هغه قاضي چې یو د بل په ګناه نیسي او یو د بل لپاره له مجازات نه معافوي یو ظالم قاضي دی، یوازې یو جاهل انسان به خدای داسې یوه قاضي ته ورته ګڼي!!
- د مسیحیانو په وجود کې کومه روح ده چې په نورو انسانانو کې نه شته؟ د دوی او د نورو د روح تر منځ څه توپیر شته؟ آیا ستا ادعا دا ده چې الله تعالی مسیحیانو ته یوه روح ورکړې او نورو ته بله، دا روح الهي ده او د نورو غیر الهي؟! آیا په دې عالم کې، په انسانانو او نورو مخلوقاتو کې غیر الهي روح، غیر الهي وینه، یا بل څه پیدا کېږي؟ آیا پولس کولی شي مونږ ته داسې څه راوښیي چې خدای نه وي پیدا کړي؟ او آیا مونږ ته به داسې څه راوښیي چې د الله تعالی له ذات نه بېل شوی وي؟
- پولس د عقل مخالفت کوي او وایي چې د خدای خبرې په عقل سره نه بلکې په روح سره درك کېدی شي او په هغې انساني روح سره هم نه چې د ټولو انسانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په برخه شوې بلکې په هغې روح سره چې دی ئې روح القدس ګڼې او وایي چې یوازې د مسیحیانو په برخه شوې!! دا یوازې پولس نه دی چې دا خبره کوي، هر هغه ټګمار انسان چې غواړي خلك تحمیق کړي او د عقل خلاف خبرو منلو ته ئې چمتو کړي نو همدا د پولس خبره ورته کوي او ورته وایي: بس! دا خبره پرته له دې چې خپل عقل وجنګوې ومنه، زړه ته ئې واچوه، دا د عقل خبرې نه بلکې د روح او ایمان خبرې دي.

- هیڅ باشعوره انسان هغه خبره نه مني چې د عقل خلاف وي، انسان د هر څه حقیقت په خپل عقل سره درك کوي، عقل د ده د روح یوه ځانګړتیا ده، په هیڅ الهي کتاب کې به د عقل خلاف خبره ونه مومئ، الله تعالی د انسان عقل ته په پام سره هغه مخاطب کوي، نه هغه څه ورته وایي چې د ده عقل ئې نه شي درك کولی او نه هغه چې د ده د عقل خلاف وي، دا کار هغه څوك کوي چې ناپوه او بې حکمته وي، الله تعالی علیم او حکیم ذات دی.
- پولس په دې هم نه پوهېږي چې روح القدس د جبرئیل علیه السلام نوم دی، د جبرئیل په ذریعه د خدای په خبرو د پوهېدو معنی خو یوازې دا کېدی شي چې هغه به هر مسیحي ته راځي او ورته وایي به: د خدای د دې خبرې معنی او مراد دا دی!!
- پولس ته وایو: دا خبرې یهودانو هم کولې، ته خو یوازې مسیح د خدای زوی ګڼې هغوی خپل ټول قوم د خدای زامن ګڼي، ته وایي روح القدس له مونږ سره دی او د خدای د خبرو په مراد مو خبروي، هغوی ویل خدای په خپله په مونږ کې اوسېږي، زمونږ انبیاء او کاهنان په غیب پوهېږي، لمر او سپوږمۍ ودرولی شي!! دوی نه یوازې عیسی علیه السلام د مسیح په توګه قبول نه کړ بلکې په دې نامه ئې د ده د وژلو پرېکړه وکړه چې ګواکې ده ویلي: زه به د خدای په ښي لاس کې ناست وم او له آسمانه به راکوز شم!! ما ته ووایه: ته خو یهودي وې او مسیحیت ته له راتلو وروسته هم هغه کتابونه منې چې یهودان هم پرې باور لري، د یهودانو او د دوی د کتابونو خبرې سمې دي که ستا؟!!

پولس وړپسې لیکي: ګرانو ورونو! زه تراوسه نه یم توانېدلی له تاسو سره هغسې خبرې وکړم چې له ځلمیو سره کېږي، ځکه تاسو روحاني نه بلکې جسماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

يئ، تر اوسه مو لا په مسيح کې رشد نه دی کړی، مجبور شوم د درانه او سخت خوراك په ځای شيدې درکړم، دا ځکه چې ماشومان يئ او سخت خوراك نه شئ هضمولی!! ... خدای پر ما پيرزوينه وکړه او دا ئې راوښوده چې څنګه يو ماهر معمار شم، ... داسې يو وخت به راشي چې مسيح به قضاوت کوي... هلته به معلومه شي چې د چا مانۍ سمه جوړه شوې، د هر چا کار به له اوره تير او وآزمويلی شي، ... که ځان هوښيار او عاقل شمېرئ غوره دا ده چې دا عقل او هوښياري لرې وغورځوئ او يو ناپوه شئ، ... دا ځکه چې د دې دنيا حکمت د خدای له نظره حماقت دی، همغسې لکه چې په مقدس کتاب کې راغلي: د انسان هوش او عقل څومره احمقانه دی!!... زه غواړم د خپلو زامنو په څېر تاسو ته نصيحت او لارښوونه وکړم، ځکه که څه هم په زرګونو روحاني معلمين ولرئ، خو يو پلار لرئ او هغه زه يم، ځکه دا زه وم چې د انجيل پيغام مې درورساوو او تاسو مې د مسيح په لوري هدايت کړئ!! نو تاسو ته التماس کوم چې ما درته بېلګه کړئ او په ما پسې اقتداء وکړئ!!

ګورئ چې پولس څنګه د مسيحيانو له عقل سره لوبې کوي، دوی ماشومان ګڼئ، ځان د دوی يوازنی پلار، ادعا کوي چې انجيل ده ورښودلی او د مسيح حقيقت ته ده هدايت کړي، نور روحاني معلمين نه د انجيل په اسرارو پوهېدل او نه د مسيح په حقيقت، خپلې خبرې د دوی تر فهم او عقل نه ډېرې لوړې بولي، داسې ښيي چې ډېر اسرار په زړه کې لري، په ډېرو شيانو پوه دی، د مجبوريت له مخې د اسرارو کڅوړه نه شي پرانيستلی، ځکه داسې څوك نه مومي چې د ده په خبرو پوه شي، دا يوازې د ده خبرې نه دي ټول ټګماران او دوکه ماران همداسې خبرې کوي!! تاسو د پولس ټول خطونه له نظره تېر کړئ، نه يوازې له دغو اسرارو او پټو خبرو څخه به هېڅ څه په کې ونه مومئ بلکې ټولې خبرې به ئې يوه ټګمار مداري ته ورته ومومئ!!

دی ادعا کوي چې يو وخت به مسيح د قضاوت په ګدۍ ناست وي او د ټولو خلکو د عملونو او کړو وړو په اړه به قضاوت کوي!! مراد ئې دا دی چې د قيامت د ورځې قاضي به مسيح وي!! دی نه يوازې د مسيح په اړه دا خبره کوي بلکې د ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسیحیانو په هکله لیکي: آیا نه پوهېږئ چې مونږ مسیحیان به یو وخت د ټولې نړۍ په اړه قضاوت کوو، حتی د فرشتو په اړه به هم قاضیان وو!! حال دا چې د قیامت د ورځې قاضي به فقط الله تعالی وي، عیسی علیه السلام به هم د نورو بندګانو په څنګ کې د الله تعالی د قضاوت په وړاندې ولاړ وي!! پولس د مسیحیت هغه عقیده چې وایي: د الله تعالی د مطلقه ملکوت ورځ به راځي، یعني هغه ورځ به راشي چې اقتدار او واک به په بشپړه توګه د الله تعالی په اختیار کې وي، یوازې هغه به د بندګانو د عملونو په هکله قضاوت کوي، دا خبره تحریفوي، د الله تعالی په ځای مسیح د دغه قضاوت او ټولواکۍ په ګدۍ کښېنوي او ټول مسیحیان ورسره شریکوي!! خو که تاسو په همدې بایبل کې د قیامت په اړه د عیسی علیه السلام اقوال د دې خبرو خوا ته کېږدئ او قضاوت وکړئ نو ډېر ژر به درته جوته شي چې د قیامت په هکله د پولس نظریه د مسیح علیه السلام په دین کې یو څرګند تحریف دی!! د عیسی علیه السلام په لارښوونو او اقوالو کې په آخرت او اخروي ژوند تأکید شوی، په دنیا کې د هغې لویې پاچایي جوړولو یادونه نه ترسترګو کېږي چې یهودان ورته منتظر وو او پولس ئې ادعا کوي!! د عیسی علیه السلام ځینې اقوال دا دي: د ښه حاصل ترلاسه کولو لپاره د ښې دانې کرل ضروري دي، هغه داسې یوه خزانه ده چې که څوك خپل هر څه وپلوري او هغه پرې وپېري تاوان ئې نه دی کړی، مونږ ته په کار ده چې د دنیا د لټولو په ځای د (خدای پاچایي) یعني آخرت ولټوو، کله چې د آسمان پاچایي راشي ښه او خراب ماهیان به سره بېل کړی شي، یعني فرشتې به راووځي اشرار به له ابرارو بېل کړي او د اور په بټۍ کې به ئې واچوي، هلته به ژړا وي او د غاښونو چیچل.

پولس ورپسې لیکي: که څوك د یهودانو له دود سره سم ختنه (سنت) شوی وي نو تشویش دې نه کوي او که نه وي ختنه شوی اوس دې ځان نه سنت کوي، ځکه د یوه مسیحي لپاره هیڅ پروا نه لري چې سنت شوی وي یا نه وي سنت شوی!!

پوښتنه دا ده چې عیسی علیه السلام خو وایي چې زه د تورات د منسوخولو لپاره نه یم راغلی او مسیحیان په هغه تورات د ایمان دعوی کوي چې ختنه تر ټولو نېکو کارونو ستر کار ګڼي او نه ختنه کېدل تر ټولو ګناهونو ستره ګناه، هومره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګواکې خدای غوښتل موسی علیه السلام په دې خاطر هلاك كړي چې خپل زوی ئې نه وو سنت کړی!! پوښتنه دا ده چې پولس د تورات د منسوخولو صلاحیت له کومه ترلاسه کړی!!

د ازدواج په اړه نجونو او هلکانو ته مشوره ورکوي چې مجرد پاتې کېدل ورته غوره دي، خو که واده کوي اشکال نه لري!! دا هم یوه غلطه او د انساني فطرت خلاف مشوره ده، هیڅ عاقل او مؤمن انسان چې د الهي دین له حقیقته خبر وي داسې غلطه مشوره چا ته نه ورکوي، د الهي دین او انساني فطرت سره برابره مشوره دا ده چې ورته وویلی شي: هر ځوان او پېغله بلوغ ته له رسېدو وروسته باید ازدواج وکړي، مګر دا چې توان ئې ونه لري، ټول حیوانات او مرغان همداسې کوي.

پولس لیکي: ټول پوهېږو چې فقط یو خدای شته او بس، همغه زمونږ آسماني پلار، چې هر څه ئې پیدا کړي، ... همداراز پوهېږو چې یوازې یو آقا او سالار خدای شته چې عیسی مسیح دی، چې هر څه د ده په وسیله پیدا شوي او زمونږ ژوند د ده دی!! نو د بتانو په نامه د ذبح شوي حیوان غوښه خوړل یا نه خوړل برابر دي، په خوړلو کې ئې هیڅ اشکال نه شته!!

دا هم د تورات او د بایبل د ټولو هغو مخکنیو کتابونو خلاف حکم دی چې د بت په نامه د مذبوحې غوښه حرام ګڼي خو پولس دا حکم منسوخ کړی!!

د پولس یوه بل شطارت ته هم ځیر شئ چې لیکي: زه د خدای رسول او استاځی یم، یوازې د خدای په وړاندې مسئولیت لرم، ما خپل خدای عیسی په خپلو سترګو لیدلی، ستاسو په ژوند کې دا بدلون زما د خدمتونو نتیجه ده، که نور مې پیغمبر نه ګڼي تاسو مې باید پیغمبر وګڼئ، ځکه ستاسو خپل وجود زما په پیغمبرۍ دلالت کوي، تاسو زما په وسیله په عیسی مسیح ایمان راوړ!!

دا ئې د خپل رسالت د اثبات لپاره د پولس استدلال!! ما عیسی په خپلو سترګو لیدلی او تاسو زما په وسیله په مسیح ایمان راوړی نو ځکه زه پیغمبر یم!! آیا هغه کسان ټول پیغمبران دي چې عیسی ئې په خپلو سترګو لیدلی او نور خلك د دوی په وسیله مسیحیت ته بلل شوي؟!! ته خو وایې چې ما یوه رڼا ولیده او یو غږ مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوربدو چې ويل ئې زه مسيح يم، نورو خو عيسى عليه السلام په وار وار په خپلو سترګو ليدلى او د ده خبرې ئې اورېدلې، پيغمبر خو هغه وي چې خداى لېږلى وي نه هغه چې مسيح ئې ليدلى وي!!

پولس د مخالفينو دا اعتراض چې ولې د كليسا له شتمنيو تغذيه كېږي او مصارف ئې د كليسا له لوري تأمين كېږي، داسې ځوابوي: بڼوال، شپون، عسكر.... د خپل خدمت په مقابل كې اجوره ترلاسه كوي، آيا زه دا حق نه لرم؟!! خداى ويلي: كله چې په درمن خپر تېروئ د خپل غوايي خوله مه ورتړئ، پرېږدئ چې څه وخوري، آيا دا حكم يوازې د غوايو لپاره دى؟ خداى دا حكم وركړى چې مسيحيان بايد د روحاني خدمتګارانو معاش تأمين كړي!!

پوښتنه كوو: آيا عيسى عليه السلام د كليسا له لوري تغذيه كېدو؟ آيا په خپل دعوت ئې له چا اجوره ترلاسه كړې؟ آيا داسې پيغمبر به مونږ ته راوښيې چې د دعوت او تبليغ په مقابل كې ئې له خلكو معاوضه ترلاسه كړې وي؟ آيا د عيسى عليه السلام په لاربښوونو، په تورات، انجيل، زبور او نورو الهي كتابونو كې به داسې څه راوښيې چې دا معاوضه اخيستل ئې جائز ګڼلې وي؟ قرآن خو مونږ ته وايي: د هر پيغمبر يوه مهمه او اساسي وينا خپلو مخاطبينو ته دا وه چې: مونږ خپل اجر يوازې او يوازې له رب العالمين نه غواړو، قرآن خو مونږ ته وايي: د رښتوني او صادق لارښود نښه دا ده چې هغه له خلكو نه اجر او معاوضه نه غواړي.

پولس د تعميد لپاره دا دروغجنه فلسفه راباسي: ... له مخكنيو پېښو بايد عبرت واخلو... خداى په صحرا كې وريځې راولېږلې چې زمونږ د قوم له پاسه سيورى جوړ كړي، دوى ئې له سيند نه روغ رمټ تېر كړل، په حقيقت كې دوى په وريځو او سيند كې د تعميد غسل وكړ!! ...

دا خو لا څه كوئ وايي: دوى هغه اوبه څښلې چې مسيح وركولې، مسيح په حقيقت كې همغه ډبره وه چې خداى په صحرا كې له هغې اوبه راوايستلې!! په خپله فكر وكړئ چې آيا زما خبرې صحيح نه دي؟ آيا هغه شراب چې مونږ ئې په رحماني ماښامني كې څښو په دې معنى نه ده چې په دې سره مونږ د مسيح د وينو په بركت كې شامليږو؟ او هغه ډوډى چې په هغه ماښام ئې سره وېشو او خورو ئې په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی نه ده چې مونږ د مسیح د بدن په برکاتو کې شاملېږو؟

حیران یم چې د مسیحیانو په سر کې ماغزه دي که بوس چې د داسې مداري خبرې د یوه پیغمبر خبرې ګڼي او د ده مسخره خطونه ئې په مقدس بایبل!! کې شامل کړي!! دا به کوم بې شعوره انسان ومني چې:

- مسیح همغه ډبره وو چې دوولس چینې ترې وبهېدې!!
- دوی هغه اوبه څښلې چې مسیح ورکولې!!
- په حقیقت کې دوی په ورېځو او سیند کې د تعمید غسل وکړ!!
- هغه شراب چې مسیحیان ئې په رحماني ماښامني کې څښي په دې سره د دوی وینه د مسیح په وینې بدلېږي!! او هغه ډوډۍ چې په دې ماښام ئې خوري د دوی غوښه د مسیح په غوښه بدلوي!!
- آیا مسیح کېدل دومره آسانه دي؟ آیا د عیسی علیه السلام ملګرو اشتباه کوله چې زندانونه، شهادتونه، اعدامونه، صلیبونه او په اور کې لوېدل ئې زغمل؟ ولې ئې د مسیح مقام ته د رسېدو لپاره دغه د پولس نسخه نه کاروله؟

دا یوازې پولس نه دی چې دین ئې مسخه او په څو شکلي مسخره مراسمو کې ئې خلاصه کړی، ټول مکار او ټګمار مذهبي مشران همداسې وي، هغوی د دې لپاره چې په عوامو کې پلویان پیدا کړي نو د دین هغه بنیادي او اساسي کارونه چې ترسره کول ئې همت او قرباني غواړي، شا ته وغورځوي، په خپلو ویناوو کې هغه نه یادوي، د دې په ځای خلکو ته د پولس په څېر څو آسان کارونه ورپه ګوته کوي او ورته وایي: په دې سره تاسو هغه مقام ترلاسه کولی شئ چې نه ئې مجاهد په جهاد سره ترلاسه کولی شي او نه ئې شهید په شهادت سره!! په رحماني ماښامني کې مقدسه ډوډۍ او سپېڅلې شراب تاسو د مسیح مقام ته رسوي!!

دې مسخره خبرې ته ئې هم ځیر شئ:

څنګه کولی شو پوه شو چې څوك په خپلې دې ادعا کې دروغجن او دوکه مار دی او که رښتونی چې وایي ما ته د خدای له لوري الهام کېږي؟ وایي: په دې باندې پوهېدل ډېر آسان دي او هغه داسې: څوك چې د خدای د روح تر اغېز لاندې خبرې کوي هیڅکله نه شي کولی په مسیح باندې لعنت ووایي او هېڅوك هم نه شي کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل ټول ځواك او توان سره مسيح خداى وګڼي مګر دا چې روح القدس دا حقيقت ورته څرګند کړي!!

يعني څوك چې مسيح ته د خداى نوم ورکوي او په پوره زور سره په دې خبرې ټينګار کوي چې هغه خداى دى، نو همدا ټينګار د دې نښه ده چې هغه ته واقعاً د روح القدس له لوري الهام کېږي او دا روح القدس دى چې دا خبرې د ده په خوله ادا کوي او څوك چې دا کار نه شي کولى نو هغه دوکه مار دى !! دا شوه د ټګمار او رښتونې د پېژندو پولسي طريقه!! اوس نو که همت لرې نو په خپلو خطبو کې سل ځله ووايه چې مسيح خداى دى او همدا کار به مسيحيانو ته ثابته کړي چې تا ته د خداى له لوري الهام شوى او که دا خبره دې ونه کړه او هغه دى محض يو پيغمبر وګڼلو نو دروغجن يې!!

کليسا د مسيح بدن ګڼي او وايي: ځينې غړي چې خداى په کليسا يعني د عيسى په بدن کې ټاکلي دا دي:

رسولان يعني د مسيح استاځي

انبياء يعني هغه چې په الهام سره د خداى له لوري پيغامونه راوړي.

معلمان يعني هغه کسان چې د خداى کلام نورو ته ورښيي.

هغه چې معجزې ښيي،

هغه چې بيمارانو ته شفا ورکوي

هغه چې له خلکو سره مرسته کوي

هغه چې د خلکو لارښوونه کوي

هغه چې په نامفهومو ژبو خبرې کوي، په داسې ژبو چې نه دوى تر دې د مخه پرې خبرې کړې او نه يې زده وې، ناڅاپي يې په خوله جاري شوې او هيڅوك هم نه پرې پوهېږي، دا يوازې د خبرې کوونکي او د خداى ترمنځ يو رمز وي!!

له دې نه معلومېږي چې دا هم د کليسا يوه مذهبي ننداره وه چې ځينې کسان به جذبې ونيول او د مستي په حالت کې به يې داسې خبرې له خولې وتلې چې هيڅوك به نه پرې پوهېدل!! د دغو مجذوبانو د خبرو ترجماني به خاصو کسانو کوله او خلکو ته به يې ويل چې خداى د ده په خوله کوم پيغامونه مونږ ته لېږلي دي!! ښايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی ټګمارو مذهبي مشرانو دا چل او چم جوړ کړی وو، ځینې به ئې په دې وګمارل چې ځان جذبه کړي، په غونډې کې چیغې او نعرې پیل کړي، خوشې او ناپړتې خبرې تر خولې وباسي او دا مذهبي مشران د غونډې حیرت ځپلو خلکو ته ووايي: دوی له خدای سره د راز او نیاز په حالت کې دي، په خبرو ئې تاسو نه پوهېږئ، ترجمان به راشي او تاسو ته به ووايي چې خدای د دوی په خوله څه پیغام رالېږلی!!

پولس په دغو ژبو د خبرو کولو پلوي نه کوي مګر په هغه صورت کې چې څوك ئې ترجمه کړی شي، خو د نبوت یعني جذبه کیدا او روحاني مستي سپارښتنه کوي!! خو دی دعوی کوي او په دې شکر کوي چې کولی شي، په خفا کې، کله چې یوازې وي، په ډېرو ژبو خبرې وکړي، خو د خلکو په مخ کې دا خوښوي چې د خلکو په ژبه خبرې وکړي!! او د دې خبرو لپاره دا دلیل راوړي: خدای په آسماني کتاب کې لیکلي: خدای به له نورو سیمو داسې خلك راولي چې په پردیو ژبو به د خدای کلام د ده قوم ته وراوروي!!! خو سره له دې به ئې دوی وانه وري!... که یو بې ایمانه ستاسو غونډې ته داخل شي او وګوري چې تاسو په پردیو (نامفهومو) ژبو خبرې کوئ نو ګمان به ئې دا وي چې تاسو لېونیان یئ!!

دا هم په ډېر واضح کلام کې یو ډېر کرکجن تحریف دی، کلام دا دی: خدای به له نورو سیمو داسې خلك راولي چې په پردیو ژبو به د خدای کلام د ده قوم ته وراوروي!!! خو سره له دې به ئې دوی وانه وري! د دې کلام واضح معنی دا ده: که بني اسرائیل د الله دین ته شا کړي، نو الله تعالی به د بل قوم خلك راپیدا کړي چې ژبه به ئې هم له اسرائیلیانو او د دوی په ژبه د نازل شوي کتاب له ژبې بېله وي او هغوی به د الله تعالی دغه کلام چې اسرائیلیانو ورته شا کړې دوی ته وراوروي خو بیا به هم دوی ایمان نه راوړي، خو پولس شیطان له دې نه د کلیسا په غونډو کې د مجذوبو او مستو صوفیانو ناپړتې خبرې راایستلې، که ومنو چې په مقدس کتاب کې دا خبره راغلې نو په یقین سره ویلی شو چې دا به همغسې وې لکه په قرآن کې چې په دې ته ورته الفاظو عربو ته ګوابښ شوی:

Ÿr ðäžöî $Bö% ’în ß#î÷ Góq„r öãöÎ ÿÏnÎ ä‹ÌÅöé$B /ãöçr& š)ù (öä? bÎù

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو که اعراض مو وکړ، پوه شئ چې ما په یقین سره هغه پیغام دررسولی چې تاسو ته ئې د رسولو لپاره لېږل شوی وم او زما رب به له تاسو پرته بل قوم راولي او تاسو هیڅ ضرر نه شئ وررسولی، بې شکه چې زما رب د هر څه ساتونکی دی.

دې ته مو پام وي چې په مسلمانانو کې هم داسې خرافي ډلې شته چې خپله عقیده ئې له مسیحیانو اخیستې او په خپلو غونډو کې مستې، جذبه او ناپړتې خبرې له خولې ایستل د وصل او راز و نیاز حالت ګڼي!!

پولس ورپسې لیکي: لکه څنګه چې د آدم د ګناه په سبب مرګ دې دنیا ته راغی، همداسې د مسیح د ژغورونکي کار په سبب له مرګ نه وروسته ژوند زمونږ په برخه شو!!... چېرې چې ګناه وي مرګ به هم وي، خو څوك چې د مسیح وي بیا به راژوندی شي...د ده د بیاراتلو په وخت کې به ټول راژوندي شي، بیا به آخرت راشي، مسیح به خپل ټول دښمنان له منځه یوسي...خدای ټول اقتدار ده ته سپارلی... البته په خپله خدای د ده د اقتدار تر سلطې لاندې نه دی... لومړی آدم له خاورې راپیدا شو خو دوهم آدم مسیح له آسمانه راغی!!

د پولس غولېدلو پلویانو ته وایو:

- د مرګ او ګناه تر منځ هیڅ تړاو نه شته، هر مخلوق د پیدا ښت او مرګ یوه ثابته نښه لري چې د هغه په ګناه او نه ګناه پورې ارتباط نه لري، انسانان هم مري او حیوانات هم او د ابراهیم علیه السلام په څېر ستر له ګناه معصوم شخصیت هم!!
- یوازې د مسیح پلویان نه بلکې ټول انسانان به بیا راژوندي کېږي، کافر هم او مؤمن هم، دا د قیامت په اړه د پولس یو بل ستر تحریف دی چې وایي یوازې د مسیح پلویان به بیا راژوندي کېږي!! په دې سره خو د الله تعالی عدالت تر پوښتنې لاندې راځي، که ظالمان، کافران او ګناهګاران راژوندي نه شي او د خپلو عملونو سزا ونه ګوري، دا خو د بې عدالتۍ لویه نښه ده، د پولس دا خبره د تورات، انجیل او ټولو الهي کتابونو خلاف خبره ده. د قیامت په اړه د بایبل غامض، ګونګ او متناقض بیانات پولس او د ده په څېر نورو منحرفینو ته دا موقع په لاس ورکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې داسې نظريات وړاندې کړي او مسيحيان دوکه کړي.

د پولس او د ده د ملګرو په لاس په مسيحيت کې د پراخو تحريفونو نه وروسته چې دوی وتوانېدل په ډېرې زېرکۍ سره د مسيحيت جرړې قطع کړي او د شرک او خرافاتو په ګندګيو ئې ولړي، په مسيحيانو کې لاندې مراسم او عقايد رواولاړ شول:

- اصلي ګناه: دا يوه اصطلاح ده چې دوی رامنځته کړه او په هغې ګناه ئې اطلاق کوي چې د ممنوعه شجرې د مېوې په خوړلو سره حوا او آدم عليهما السلام ئې مرتکب شول، دا موروثي ګڼي او وايي چې له دوی نه اولاد ته انتقال شوې، د آدم ټول اولاد د پيدا ښت له ورځې په دې ګناه اخته ګڼي.
- کفاره: وايي چې د دې موروثي ګناه کفاره عيسی عليه السلام په خپلې قربانۍ سره ادا کړه، يعني د آدم او حوا د ګناه په سبب انسانان د خدای له رحمت نه لرې شول او د الله تعالی د کلام صفت (زوی) د دې لپاره د انسان په بڼه کې دنيا ته راغی او قرباني ئې ورکړه چې د دې کفارې په سبب بېرته د خدای په رحمت کې داخل شي!
- نجات: عيسی عليه السلام د ګناهونو کفاره ادا کړې، څوك چې په ده ايمان راوړي، نجات ئې په برخه کېږي. . له دې پرته د انسان د نجات لپاره بله لار نه شته!! د ده قرباني يوازې د هغه چا لپاره وه چې په ده ايمان راوړي. په مسيح باندې د ايمان راوړلو نښه دا ده چې تعميد کړی شي، څوك چې دا مراسم ترسره نه کړي ګناه به ئې په خپل حال پاتې وي او د دائمي عذاب مستحق به وي، هغه ماشوم هم په دې ډله کې ګڼل کېږي چې د دې مراسمو له ادا کولو مخکې ومري.
- بپتسمه (د تعميد غسل): دا هغه مراسم دي چې يو مسيحي ئې په اوبو کې د غوټه کېدو په ترڅ کې ترسره کوي او له دې نه ئې تعبير دا وي چې دی په خپلې غوټې سره له عيسی عليه السلام سره دفن شو او په بېرته راوتو سره له ټولو ګناهونو پاك شو!!
- تصليب: يعني مسيح عليه السلام په صليب باندې وژل شوی او دفن شوی، خو درې ورځې وروسته بېرته راژوندی شوی.
- رباني ماښامنی: دا هغه ماښامنی دی چې په کليسا کې د مسيح د تلين په ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترسره کېږي، روحاني پلار پتيره ډوډۍ او شراب د مسيحيانو په منځ کې وګرځوي، بيا څه اوراد او اذکار ووايي، وروسته دې ډوډۍ او شرابو ته سجده وکړي، په دې عقيده چې اوس دا ډوډۍ د مسيح جسد او دا شراب د ده په وينو بدل شوي، بيا ئې د مسيحيانو تر منځ وېشي او هر يو ئې په دې نيت خوري چې په دې کار سره د مسيح غوښه او وينه د ده بدن ته داخلېږي او دی هم د مسيح په څېر سپېڅلی کېږي!!

- د تجسم عقيده: يعني خدای د عيسی په څېره کې راڅرګند شوی، له موره زېږېدلی، ورو ورو ستر شوی، د انسان ټول ځانګړتياوې ئې درلودلې، په صليب ځړول شوی، مړ شوی، درې ورځې وروسته بېرته ژوندی شوی!!
- عيسی د خدای زوی ګڼل: دا عقيده چې خدای پلار دی او مسيح د خدای زوی دی، هم ئې ذات خدای ته ورته دی او هم ئې صفات! خدای له خدای نه او نور له نور نه پيدا شوی.
- بيا راتګ: يعني مسيح به بيا دنيا ته راځي!! خو ځينې ئې وايي چې دی به له قيامت نه وروسته راځي او د خلکو د عملونو په هکله به قضاوت کوي او ځينې وايي چې له قيامت نه مخکې به راځي، خپل دښمنان به له منځه يوسې او اقتدار به مسيحيانو ته وسپاري!!

په دې خرافي عقايدو او مراسمو چې د مسيح په دين کې ابداع شوي په لنډه توګه دا اعتراضات لرو: ولې بايد د پلار د ګناه سزا اولاد ته ورکړی شي؟ دا عقيده له الهي عدالت سره جدي تعارض لري، حقيقي دين هغه دی چې وايي: هر ماشوم بې ګناه دی، سالم الفطرت او له ګناه پاك دنيا ته راځي، د ګناه لړۍ ئې هغه وخت پيل کېږي چې د ده عقل پوخ شي، ښه او بد تفکيك کړی شي او له دې وروسته په خپله خوښه د ګناه مرتکب شي. که دا ومنو چې آدم عليه السلام ته عفو نه ده شوې او له جنت نه وتل ئې د هغې غلطۍ په سبب وو، نو دا سزا يوازې په خپله ده ته ورکړی شوې، اولاد ئې نه په دې ګناه کې شامل دي او نه په سزا کې.

- کفاره خو دا ده چې څوك خپله ګناه جبران کړي، داسې څه وکړي چې کړې ګناه او غلطي ئې جبران شي، بايبل هم د عيسی عليه السلام دا قول رانقلوي چې وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرات د ګناه کفاره ده. د مسیحي مذهب په لومړیو پېړیو کې د کفارې دا عقیده چې وروسته ډېره خوره شوه له نشت سره برابر ده، تاسو د بایبل په عهد قدیم کې یوازې په وروستیو غیرمهمو کتابونو کې دوه درې ځلې په مجملو الفاظو د هغې یادونه موندلی شئ، په غالب ګمان دا هم وروسته پرې اضافه شوي، پوښتنه دا ده چې د عیسی علیه السلام قرباني او د بایبل په اصطلاح مصلوب کېدا به ولې د نورو انسانانو د ګناهونو کفاره ګڼل کېږي؟

- مسیحیانو د فدیې او کفارې دا عقیده له زړو شرکي مذاهبو څخه اخیستې ده!! په مخکنیو زمانو کې دا دود وو چې کله به یو ملك له ستر خطر او ګواښ سره مخامخ شو، دا خطر به ئې د دیوانو او پېریانو لخوا ګڼلو، د هغه هېواد پاچا به د خلکو له لوري خپل ګران زوی دغو غچ اخیستونکو پېریانو ته د فدیې په توګه وړاندې کاوو.
- آیا عقل او عدل دا خبره مني چې یوازې د تعمید په غسل سره، په اوبو کې له یوې غوټې سره انسان له ټولو ګناهونو پاك وګڼلی شي او هر ظلم، تېری او ګناه ئې ورته وبخښلی شي، نوی انسان ترې جوړ شي، د مسیح په څېر شي او د نجات مستحق شي؟!! د عدالت تقاضاء خو دا ده چې چا یوه ذره نیك یا بد عمل وکړ سزا ئې وګوري، هیڅ نېك عمل ئې ضایع نه شي او هیڅ بد عمل ئې بې پوښتنې پاتې نه شي، نه د بل د ګناهونو په سبب له خپل اجر نه محروم شي او نه د بل د نېکو عملونو په سبب له سزا معاف شي، له ده سره هره معامله د ده د عقیدې او عمل له مخې وي، همدا د اسلام او هر واقعي الهي دین پرېکړه ده.
- مسیحیانو د تجسم خرافي عقیده هم له شرکي مذاهبو اقتباس کړې، دا عقیده هغو کسانو له ځان سره مسیحیت ته راوړه چې د شرکي مذاهبو په غېږ کې ستر شوي او د دوی له افکارو او معتقداتو متأثره شوي وو، د تجسم عقیده په اصل کې د انسان دې پوښتنې ته د یوه ناقص او غلط ځواب په توګه رامنځته شوې چې وایي: ولې یو انسان ظلمونه او ګناهونه کوي، له دنیا ولاړ شي پرته له دې چې سزا وګوري او بل مظلوم او بې ګناه ومري څوك ئې پوښتنه ونه کړي؟!! د دې پوښتنې په ځواب کې دا عقیده وړاندې شوې چې: هم د ظالم انسان روح بېرته دنیا ته رالېږل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي او هم د مظلوم انسان، په دې دوهم ځل راتلو کې دواړه په داسې حالت کې دنیا ته راځي چې د خپل مخکني ژوند د عملونو سزا او جزا ئې هم په برخه کېږي، یوه ته ښه او غوره حالت ورپه برخه شي او بل ته بد حالت!! مسیحي بدعتیانو له دې عقیدې نه د تجسم دا مفکوره راوایسته چې خدای د انسان په بڼې کې دنیا ته راغی، د خدای روح د انسان په هیکل کې دنیا ته راغله، مسیح همغه خدای دی چې د انسان په بڼې کې راڅرګند شوی!! حال دا چې ټول الهي کتابونه په دې تأکید کوي چې الله تعالی ایکي یو دی، په هیڅ څه کې مخلوقاتو ته ورته نه دی، نه څه په خپل ذات کې ده ته ورته دی او نه په صفاتو کې، نه الله تعالی د انسان په بڼې کې مجسم کېږي او نه انسان د الله تعالی په څېر کېدی شي، څوك چې ومري یوازې د قیامت په ورځ به بیاراژوندی کېږي، د خپلو عملونو له مکافات او مجازات سره به هلته مخامخ کېږي.

د پولس لومړی لیك د تسالونیکي مسیحیانو ته

بایبل د دې لیك په مقدمه کې لیکي: تسالونیکي د یونان یو بندر دی چې اوس د سالونیك په نامه یادېږي، پولس په دې ښار کې له ګناه نه د انسان د آزادۍ پیغام اعلان کړ، که څه هم د یهودانو ځینې مشران د ده په ضد راپاڅېدل او دی ئې له ښاره وایست خو هغو چې پیغام ئې اورېدلی وو په مسیح ئې ایمان راوړ او له ډېرو ځورونو او کړاوونو سره سره ئې خپل ایمان له لاسه ورنه کړ!! لیك داسې پیل شوی:

د پولس، سیلاس او تیموتائوس لخوا ، د تسالونیکي ښار مسیحیانو ته چې د خدای پلار او زمونږ د خدای عیسی مسیح یئ، د پلار خدای او زمونږ د خدای عیسی مسیح له دربار نه تاسو ته د رحمت او سوکالۍ غوښتونکي یو.....

د مؤمنانو وضعیت له مرګه وروسته

.... باید په دې یقین ولرو چې د مسیح د بیاراتلو په مهال به خدای ټول هغه مسیحیان چې مړه شوي له ده سره یو ځای دنیا ته راولي، دا زه د خدای له لوري تاسو ته وایم: که مونږ د مسیح د بیا راتلو په وخت کې ژوندي وو نو تر مړو مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسمان ته نه ځو، ... ناڅاپه به خدای په خپله ځمکې ته راکوز شي... ټول هغه مسیحیان به راژوندي شي چې مړه شوي، چې له خدای سره ملاقات وکړي او مونږ چې لا به ژوندي او د ځمکې پر سر به وو. له دوی سره به یو ځای په وریځو کې اوچت کړی شو چې ټول له خدای سره په هوا کې ملاقات وکړو او د تل لپاره له ده سره پاتې شو!!! نو په دې خبرې یو بل ته زړی او تسلي ورکړئ!!

دا باید هېر نه کړو چې خدای مونږ د دې لپاره نه یو پیدا کړي چې تر خپل غضب لاندې مو ونیسي، بلکې مونږ ئې غوره کړي یو چې د مسیح په وسیله مو وژغوري، هغه خپل ځان فدا کړ چې مونږ تر ابده ژوند وکړو... هیڅکله د خدای د روح د کارونو مخنیوی مه کوئ، نبوت یعني هغه پیغامونه چې خدای ئې مؤمنانو ته ورکوي سپك مه ګڼئ، بلکې په دقت سره ئې واورئ، که پوه شوئ چې د خدای له لوري دي وئې منئ!!!

د دې لیك څو ټکي د یادونې وړ دي:

- دلته هم پولس په څو خبرو تأکید کوي: خدای پلار، مسیح خدای، دواړو ته یو ځای د دعا لاسونه اوچتول او مرسته ترې غوښتل. مسیح به بیا راځې او د ده په راتلو سره به یوازې مسیحیان بیا راژوندي کېږي، زما خبرې ټولې د خدای خبرې دي، مسیح زمونږ لپاره ځان فدا کړ، خدای مونږ غوره کړي یو چې د مسیح په وسیله مو وژغوري!!
- قیامت به په داسې وخت کې راځي چې پولس او هغه خلك به لاژوندي وي چې ده دا خط ورته لیکلی او ورته ویلي ئې وو: او مونږ چې لا به ژوندي او د ځمکې پر سر به وو، له دوی سره به یو ځای په وریځو کې اوچت کړی شو چې ټول له خدای سره په هوا کې ملاقات وکړو او د تل لپاره له ده سره پاتې شو!!! خو پولس، د ده ټول مخاطبین او تر ده وروسته دا دی نږدې شل پوښته انسانان راغلل ولاړل خو د پولس قیامت رانه غی!!
- پولس په دې تأکید کوي چې د کاهنانو مذهبي رقصونو او وړاندوینو ته په سپکه سترګه مه ګورئ، خدای غواړي له دې لارې خپل پیغامونه مؤمنانو ته ولېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هغه ټکي دي چې پولس په خپلو ټولو لیکنو کې پرې ټینګار کوي.

د پولس لومړی لیك تیموتائوس ته

دا لیك هم د محتوی او الفاظو له مخې مخکني ته ورته دي، تیموتائوس ته ئې لومړی توصیه دا ده: د هغو غلطو تعالیمو مخنیوی وکړه چې ځینې ئې ورکوي، اجازه مه ورکوه چې خلك قصو او نکلونو ته مخه کړي او یا ځان په هغو اوږدو او پای نه منونکو شجرو باندې مشغول کړي، دا مسایل د بې ګټو بحثونو له رامنځته کولو نه پرته هیڅ ګټه نه لري!! دا پوچ عقاید او بحثونه د هغو الهي نقشو مانع کېږي چې په ایمان سره جوت کېږي!! ... که څه هم ما مخکې مسیح ته له کفره ډکې خبرې کولې، په مسیحیانو پسې ګرځېدم او دوی مې نیول او ځورول، خو خدای په ما رحم وکړ او راوئې ښوده چې څنګه پر مسیح ایمان راوړم!! ... زه اجازه نه ورکوم چې ښځې نارینه وو ته څه ورزده کړي، ... ښځې باید د کلیسا په غونډو کې ساکت وي، علت ئې دا دی چې خدای لومړی آدم پیدا کړ بیا ئې حوا!! او دا آدم نه وو چې د شیطان په لاس دوکه شو بلکې حوا وغولېده او ګناه ئې وکړه!! د همدې لپاره خدای ښځه د اولاد د زېږولو په درد اخته کړه!! کشیش باید د یوې مېرمنې وفادار مېړه وي!! داسې کشیشان به هم راپیدا شي چې له ډېرو دروغو ویلو به داسې ځای ته ورسېږي چې نور به له درواغ ویلو څخه نه شرمېږي، مثلاً وایي به: واده کول او غوښه خوړل سم کار نه دی، ... ده ته توصیه کوي او ورته وایي: ښه ده چې کله کله د اوبو په ځای شراب وڅښې ځکه اکثراً ناروغ کېږي!! هغه مسیحیان چې غلامان دي باید خپلو بادارانو ته ښه خدمت وکړي!! تر څو خلك ونه وایي چې مسیحیان سم کار نه کوي!! ... واحد او مقتدر خدای، د پاچایانو پاچا او د سالارانو سالار به مسیح په معین وخت کې راولېږي، خدای هغه ذات دی چې هیڅکله نه مري، په داسې نور کې اوسېږي چې هیڅوك نه شي کولی ورنږدې شي، هیڅ انسان تر اوسه نه لیدلی او نه به ئې وګوري!!

په دې لیك کې څو ټکي د پام وړ دي:

- له بې ګټو قصو او نکلونو او اوږدو پای نه منونکو شجرو نه د پولس مراد حتماً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بايبل قصې او شجرې دي چې ټول کتاب ئې ترې ډك او لويه برخه ئې همدې ته مختص کړې، له دې نه هم معلومېږي چې پولس له بايبل نه د بغاوت لار غوره کړې، د احکامو او شريعت په ځېر ئې د دې کتاب له قصو او شجرو سره هم نه ده جوړه!! حقيقت دا دی چې د بايبل قصې او شجرې تر دې هم زياتې پوچې، بېهوده او بې ګټې دي چې پولس ورته اشاره کوي.

- پولس اعتراف کوي چې د عيسی او مسيحيانو سخت دښمن وو او ډېر مسيحيان ئې ځورولي، خو حقيقت دا دی چې ده په دښمنۍ کې مسيحيت ته دومره تاوان نه دی رسولی لکه په دوستۍ کې ئې چې رسولی.
- پولس چې په دې ليك کې د ښځو په اړه څه وايي په مسيحيت کې د ښځې حيثيت او مقام انځوروي، دی ښځه د لومړي ګناهګار په توګه معرفي کوي، له جنت نه د انسان د ايستلو عامل، په کليسا کې د خبرو کولو حق نه لري... عجيبه ده چې مسيحيان سره له دې د ښځو او نارينه وو تر منځ د مساوات خبره کوي او ځان ته د ښځو د حقوقو اتل مدافعين وايي!!
- دا هم ډېره عجيبه ده چې مسيحيان دا خبره هم د خدای خبره ګڼي چې: حوا وغولېده او ګناه ئې وکړه!! د همدې لپاره خدای ښځه د اولاد د زېږېدو په درد اخته کړه!! پوښتنه کوو: دا نور حيوانات چې د اولاد زېږولو پر مهال دردونه ګالي په کومې ګناه نيول شوي؟!!
- پولس د تورات او انجيل د صريح احکامو په خلاف خپل شاګرد ته کله کله د شراب څښلو سپارښتنه کوي!!
- پولس په دې کې هم له کليسا نه د بغاوت لار غوره کړې چې کشيش ته د واده کولو توصيه کوي، حال دا چې نور په دې ټينګار کوي چې کشيش بايد د مسيح په څېر وي او له واده نه ډډه وکړي!!
- تر ټولو نادره خبره ئې چې له بايبل سره هم او د ده له خپلو ويناوو سره هم سخت ټکر کوي دا ده چې وايي: خدای هغه ذات دی چې هيڅکله نه مري، په داسې نور کې اوسېږي چې هيڅوك ورنږدې کېدی نه شي، هيڅ انسان تر اوسه نه ليدلی او نه به ئې وګوري!! که داسې وي چې په حقيقت کې همداسې ده، نو بايبل ولې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسهاوو ځله ویلي چې خدای ځمکې ته راکوز شوی، لیدل شوی، له یعقوب سره ئې غېږې نیولې، د ابراهیم پر دسترخان ئې ډوډۍ خوړلې، موسی علیه السلام لیدلی، د اسرائیلیانو مشرانو په یوه دسترخان ورسره ډوډۍ خوړلې!!!...

د پولس دوهم خط د قرنتیس مسیحیانو ته

د قرنتیس مسیحیانو ته د پولس دا لیك د لومړي لیك په څېر پیل شوی، څو نوې خبرې په کې تر سترګو کېږي:

- خدای مونږ ته دا توفیق راکړ چې خلکو ته دا پیغام اعلان کړو: خدای د انسان د نجات لپاره نوی عهد او پیمان برابر کړی، د دې پیمان پیغام او محتوی داسې نه ده چې که څوك د خدای ټول احکام په ځای نه کړي مري، بلکې پیغام دا دی چې: د خدای روح انسان ته ژوند وربخښي، د زوړ پیمان او طریقې له مخې باید د نجات لپاره د موسی د ټولو احکامو اطاعت شوی وی او له دې کبله چې هیڅوك نه توانېدو ټول احکام پلي کړي نو ټول په مرګ او دائمي مجازات محکوم وو، خو د دې نوي پیمان له مخې یوازې دا کافي ده چې څوك په مسیح ایمان راوړي تر څو د خدای روح ده ته واقعي ژوند ورپه برخه کړي!! خو سره له دې هغه زړه طریقه چې د انسان په تلپاتې مرګ او مجازات منتهي کېده له داسې جلال او پرتم سره توأم وه چې خلکو د موسی مخ ته نه شو کتلی، کله چې هغه د خدای له حضور نه تورات راوړ نو د خدای له جلال نه ئې مخ ځلېدو، خو دا ځلا ورو ورو محوه کېده، خو اوس چې د خدای روح انسان ته حیات او ژوند وربخښي آیا په کار نه ده چې تر مخکې زیات جلال ته منتظر وو؟ چې د هلاکت طریقه له داسې جلال سره توأم وه نو هغه طریقه خو باید له زیات جلال سره مل وي چې د انسان د نجات سبب ده!!! په حقیقت کې هغه جلال چې د موسی په څېرې کې ځلېدو د دې پیمان د جلال په پرتله داسې دی لکه یوه قطره د بحر په وړاندې!! ... نو مونږ د انجیل پیغام په جرأت سره اعلانوو، داسې نه کوو لکه موسی چې وکړل، چې نقاب ئې پر مخ راکښ کړ تر څو اسرائیلیان د ده له مخ نه د جلال محوه کېدا ونه ګوري، ... د ده د قوم پوهه او فهم هم په نقاب کې وو... حتی یهودان تر اوسه د موسی په وینا سم نه پوهېږي، ګمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چې د نجات لار همغه د موسی د شریعت متابعت دی!! خو چېرې چې د خدای روح وي هلته آزادي وي، آزادي له هغو هڅو چې د مذهبي تشریفاتو له لارې سعادت ته د رسېدو په طمع ترسره کېږي!!

که لږ دقت وکړئ نو دا به درته په آسانۍ جوته شي چې د لیك په دې برخې کې پولس له شریعت او شرعي احکامو ته له التزام نه د آزادۍ خبره کوي، په دې تأکید کوي چې خدای د پولس په لاس مسیحیانو ته نوی پیغام لېږلی، دا پیغام له زړو پیغامونو نه ژور توپیر لري، په مخکنیو پیغامونو کې ویل شوي وو چې له شرعي احکامو نه سرغړاوی د انسان د هلاکت باعث کېږي، خو دا نوی پیغام وایي چې د خدای روح انسان ته ژوند وربخښي، د دې نوي پیمان له مخې یوازې دا کافي ده چې څوك په مسیح ایمان راوړي تر څو د خدای روح ده ته واقعي ژوند ورپه برخه کړي!! یعني د نوي پیغام له مخې خلك په دې نه دي مکلف چې شرعي احکام په ځای کړي، د انسان نجات په دې پورې نه دی تړل شوی چې دغو احکامو ته غاړه کېږدي، بلکې یوازې په مسیح باندې ایمان درلودل کفایت کوي!! دی وایي: یهودان تر اوسه د موسی په وینا سم نه پوهېږي، ګمان کوي چې د نجات لار همغه د موسی د شریعت متابعت دی!! خو چېرې چې د خدای روح وي هلته آزادي وي، آزادي له هغو هڅو چې د مذهبي تشریفاتو له لارې سعادت ته د رسېدو په طمع ترسره کېږي!! بیا ادعا کوي: که څه هم زړه طریقه د انسان په مرګ او هلاکت منتهي کېده، ځکه چې هیڅوك په دې نه توانېدل دا احکام په ځای کړي، خو سره له دې له جلال او پرتم سره توأم وه، خو هغه جلال موقتي وو او ورو ورو ختمېدو، خو د نوې طریقې جلال تلپاتی دی!!

د پولس دغې خبرې په هغو خلکو کې د ده مسلك ته جذابیت ورپه برخه کړ چې غوښتل ئې له مذهبي احکامو نه د آزادۍ جواز ترلاسه کړي، څوك ئې په دې ملامت نه کړي چې ولې شرعي احکامو ته التزام نه لري؟ پولس جنت ته رسېدا ورته آسانه کړه، له دوزخ نه د نجات آسانه لار ئې ورپه ګوته کړه، یوازې په مسیح باندې ایمان ئې کافي وګاڼو چې جنت ئې په برخه او له دوزخ نه وژغورل شي!!

عجیبه دا ده چې مسیحیان د موسی علیه السلام په تورات د ایمان دعوی هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، د بايبل هغه برخې هم مني چې په ډېر تأکيد سره په شرعي احکامو التزام د نجات يوازنۍ لار ګڼي او وايي: هغه څوك د ايمان په دعوی کې رښتونی دی چې الهي احکامو ته غاړه ږدي، خو سره له دې د پولس هغه خبره هم مني چې د ټولو مخکنيو پيغمبرانو د ويناوو په ضد ئې کوي!!

پولس په ډېر شطارت او مهارت سره د ناپوهو مسيحيانو له عقل سره لوبې کوي او ورته وايي: مونږ نه غواړو څوك وغولوو... خدای شاهد دی چې دا له شرمه ډك کار نه کوو، بلکې له حقيقت نه پرته بل څه نه وايو!! ... مونږ د مسيح سفيران يو، خدای زمونږ له لارې له تاسو سره خبرې کوي!! مونږ چې له تاسو نه څه غواړو دا داسې ده لکه مسيح چې له تاسو څه غواړي!! خدای زمونږ د ګناهونو بار د بې ګناه مسيح پر اوږو کېښود، په خپل پاك ژوند او روحاني بصيرت سره او په خپل صبر او تحمل سره مو ثابته کړې ده چې زمونږ ادعا سمه ده، مهربانه او له روح القدس نه ډك يو!! د ځان د بې حده ستاينو په لړ کې ليکي: ګمان نه کوم دغه کسان چې ځان د خدای غوره رسولان ګڼي تر ما زيات څه ولري!! زه که ښه ويناند نه يم خو د روحاني حقايقو په پېژندو کې هيڅ کمی نه لرم... او دا خبره مې په وار وار درته ثابته کړې ده!! پربږدئ زه هم لږ د ځان ستاينه وکړم، څوارلس کاله مخکې آسمان ته يووړی شوم، دا پوښتنه رانه مه کوئ چې زما روح هلته تللې او که زما جسم، زه هم نه پوهېږم فقط خدای پوهېږي، په هر حال ځان مې په جنت کې وموند، هلته مې داسې څه واورېدل چې بيانول ئې ممکن نه دي او دا اجازه نه ده راکړی شوې چې په هکله ئې چا ته څه ووايم!! تاسو زه مجبور کړم چې د يوه ناپوه په څېر داسې د ځان ستاينه وکړم!! بايد تاسو زما ستاينه کولی، ځکه زه د خدای تر دغو غوره پيغمبرانو په هيڅ څه کې کم نه يم، ... خدای زما په لاس ډېرې معجزې ترسره کړې، دغه معجزې ثابتوي چې زه د خدای پيغمبر يم، يوازنی کار چې په نورو کليساوو کې مې کړی او له تاسو سره مې نه دی کړی هغه دا دی چې له تاسو څخه مې مالي مرسته نه ده غوښتې، هيله کوم چې زما دا تقصير راته وبخښئ!!

ګورئ چې پولس څنګه د يوه ماهر مداري په څېر د مسيحيانو له عقل سره لوبې کوي، ځان تر غوره پيغمبرانو په هيڅ څه کې کم نه ګڼي او خپله دا ادعا د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مضبوط دلیل!! په وړاندې کولو سره ثابتوي چې: څوارلس کاله مخکې آسمان ته یووړی شوم، دا پوښتنه رانه مه کوئ چې زما روح هلته تللې او که زما جسم، زه هم نه پوهېږم، فقط خدای پوهېږي، په هر حال ځان مې په جنت کې وموند، هلته مې داسې څه واورېدل چې بیانول ئې ممکن نه دي او دا اجازه نه ده راکړی شوې چې په هکله ئې چا ته څه ووایم!! یعني مسیحیان باید دغه آسمان ته ختل چې هیڅ‌چا په خپلو سترګو نه دی لیدلی، دی په خپله هم نه پوهېږي چې دا ختل څنګه وو، دا هم خلکو ته نه شي ویلی چې هلته ئې څه لیدلي!! دغه باید د ده د پېغمبری نښه وګڼي!! او همدارازوایي: خدای زما په لاس ډېرې معجزې ترسره کړې، دغه معجزې ثابتوي چې زه د خدای پیغمبر یم!! خو دا نه وایي چې کومې معجزې؟! ادعا کوي چې زما په لاس د قرنتیس د خلکو ایمان راوړل زما معجزه ده او ثابتوي چې زه پیغمبر یم!!

تاسو به د پولس په لیك کې په ډېر وضاحت سره وګورئ چې اصلي موخه ئې دا ده چې د قرنتیس خلك د هدایاوو ورکولو ته وهڅوي، د لیك څو صفحې ئې همدې موضوع ته مختص کړې دي، په دې ډېر تأکید او اصرار کوي چې د قرنتیس مسیحیان باید تر نورو زیاته مرسته وکړي، په لیك کې وایي: زه په خپله درروان یم، خو څو کسان مې له دې لیك سره درولېږل چې خپلې هدایاوې زما له رسېدو مخکې تیارې کړئ!! خو په ضمن کې دا هم ورته لیکي: یوازنی کار چې په نورو کلیساوو کې مې کړی او له تاسو سره مې نه دی کړی هغه دا دی چې له تاسو څخه مې مالي مرسته نه ده غوښتې، هیله کوم چې زما دا تقصیر راته وبخښئ!!

د پولس دوهم لیك د تسالونیکي مسیحیانو ته

بایبل د دې لیك په مقدمه کې لیکي: د لومړي لیك په څېر په دې لیك کې هم پولس د مسیح د بیا راتګ په هکله خبرې کوي، د تسالونیکي ځینې مسیحیان دومره د دې خبرې تر اغېز لاندې راغلي وو چې له ورځني ژوند او کار وبار نه ئې لاس اخیستی وو او د عیسی د نامه لپاره د پېغور سبب شوي وو، نو ځکه پولس په دې لیك کې دوی په دې پوهوي چې داسې کار په مسیحیت کې ځای نه لري!!!

له دې مقدمې نه پوهېدی شئ چې د پولس زهرجنو افکارو په مسیحیانو باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره ناوړه اغېز کړی، نه یوازې دا چې دوی ئې مذهبي مراسمو او شرعي احکامو ته له التزام او غاړه اېښودو لاس په سر کړي وو بلکې له ورځنې ژوند او کار وبار نه ئې هم لاس اخیستو ته هڅولي وو!! او دا یو حقیقت دی، د دې افکارو پابله له دې پرته بل څه نه شي کېدی، څوك چې داسې ګمان وکړي چې یوازې په مسیح باندې ایمان کافي دی چې د دنیا او آخرت سعادت ئې په برخه شي، ټول ګناهونه ئې معاف شي، مسیح د ده د ګناهونو فدیه ورکړې او خدای د ټولو انسانانو د ژغورنې لپاره خپل یوازنی نازولی زوی قربانۍ ته وړاندې کړی، مسیح به ډېر ژر بیا راځي او ده ته به تلپاتی بختور ژوند ورپه برخه کوي، داسې مسیحي به ولې له ټولو کارونو لاس نه اخلي؟!! حقیقتاً چې د پولس شیطاني افکار له انسان نه یو عاطل مسیحي جوړوي.

هغه لیکي: دا خبره اعلانوم چې کله عیسی خدای د اور په لمبو او د خپلو ځواکمنو آسماني فرشتو په منځ کې له آسمانه راځرګند شي، خدای به مونږ او تاسو ته سوکالي او آرامي راپه برخه کړي او هغو ته به سزا ورکړي چې د خدای له پېژندو او د مسیح په واسطه د نجات او ژغورنې د الهي نقشې له منلو سرغړوي، دوی به له تلپاتي مجازات سره مخامخ کړي... ځینې وایي چې د مسیح د بیاراتلو ورځ رارسېدلې ده،... هیله کوم د دا راز خبرو په اورېدو سره ځان پرېشانه نه کړئ، په دې هکله د هیچا خبره مه منئ،... تر څو دا دوه کارونه نه وي شوي هغه ورځ نه راځي: لومړی دا چې د خدای په ضد به یو بغاوت وشي او دوهم دا چې هغه جهنمي انسان به راځرګند شي چې دا بغاوت ئې پیل کړی، دی به له هر هغه څه سره مخالفت وکړي چې په خدای او دین پورې مربوط وي، د خدای په کور کې به کښېني او وبه وایي: زه خدای یم!! ... خو هغه کارونه چې دا جهنمي باغي به ئې د ظهور په وخت کې ترسره کوي، سر له اوسه پیل شوي، خو دی به هغه وخت راځرګند شي چې د ده په وړاندې مانع کس یوې خوا ته شي، خو زمونږ خدای مسیح به دی په خپلې یوې سا سره له منځه یوسي!! ... تاسو ته حکم کوم چې: له هر هغه مسیحي نه ځان لرې وساتئ چې لټ وي او هغسې کار نه کوي چې ما ویلي، ... د عیسی مسیح په نامه داسې خلکو ته نصیحت کوم چې کار وکړي او زیار وباسي او ځان ته ډوډۍ وګټي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو ځان ترې لرې وساتئ چې وشرمېږي، خو دښمن ئې مه ګڼئ، بلکې نصیحت ورته وکړئ!!

دلته پولس له یوې خوا هغو مسیحیانو ته نصیحت کوي چې د ده د افکارو په سبب لتېشوي، پرته له دې چې ووایي دوی د مذهبي مراسمو او عباداتو په تر سره کولو کې لتي کوي، ځکه له دې کارونو لاس اخیستل خو د ده د مذهب اساسي غوښتنه ده، دی خو ادعا کوي چې د خدای نوی پیغام له دغو عباداتو او مراسمو نه د آزادۍ پیغام دی، فقط دومره وایي چې دې مسیحیانو له ورځني کارو بار نه هم لاس اخیستی او مسیحیت ئې شرمولی!! له بلې خوا د یوه مجهول دښمن د راتلو او د ده له مخې د یوه مجهول دوست د لرې کېدو خبره کوي!! ادعا کوي چې د دې دښمن د راتلو نښې راښکاره شوې دي، خو دی په خپله په دې خاطر له ښکاره کېدو ډډه کوي چې یو څوك ئې په مخې کې خنډ دی!! پولس په ډېر شطارت سره داسې ښیي چې دا مانع کس په خپله پولس دی، د ده هر پلوې به له دې خبرو نه له دې پرته بله انتباه نه اخلي چې دا مانع کس له پولس نه پرته بل څوك نه شي کېدی!!

د پولس دوهم لیك تیموتائوس ته

زما ، پولس، لخوا چې د خدای په خوښه، د مسیح استائی یم، په دې مأمور شوی چې په هر ځای کې دا اعلان وکړم: څوك چې پر مسیح ایمان راوړي تلپاتی ژوند به ئې په برخه شي. ګران زوی تیموتائوس ته

د خدای پلار او زمونږ د خدای عیسی مسیح له درباره تا ته د فیض، رحمت او سوکالي غوښتونکی یم.

پولس په دې لیك کې ځان د غیر یهودانو لپاره د عیسی مسیح پیغمبر معرفي کوي او لیکي: د انجیل د پیغام رسولو لپاره خدای زه غوره کړم چې په غیر یهودانو کې د ده پیغمبر وم. بیا لیکي: هیڅکله دا حقیقت مه هېروه چې عیسی مسیح په جسماني توګه د داؤد له نسله دنیا ته راغی او له مرګه وروسته بیا راژوندی شو ، دا د انجیل هغه پیغام دی چې زه ئې اعلانوم!!

مسیح هغه وخت هم مونږ ته وفادار وي او زمونږ مرسته کوي چې مونږ ضعیف

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ایمان مو کمزوری شي، دا ځکه چې مونږ د ده له وجود څخه یو او نه شي کولی مونږ له ځانه بېل کړي!!

بیا د ځان ډېرې ستاینې کوي او په ضمن کې ئې خپل شاګرد ته لیکي: له ما سره یوازې لوقا پاتې دي، کله چې راتلې نو مرقس هم درسره راوله، ځکه چې د ده مرستې ته اړ یم... د محکمې په لومړۍ غونډې کې هیڅوك زما د مرستې لپاره حاضر نه شو، ټولو یوازې پرېښودم... خدای په خپله زما مرسته وکړه، ... زه ئې وژغورلم او پرې ئې نه ښودم چې د زمریانو مخې ته مې واچوي.

ګورئ چې پولس په دې لیك کې په څو خبرو تأکید کوي:

- الله تعالی د خدای پلار په نامه او عیسی علیه السلام د زوی خدای په نامه په مکرره توګه یادول.
- دا ادعا کول چې دی د خدای له لوري غوره شوی پیغمبر او د مسیح استائی دی.
- په دې ټینګار کول چې عیسی مسیح په جسماني توګه د داؤد له نسله دنیا ته راغلی او له مرګه وروسته بیا راژوندی شوی، د ده له وینا معلومېږي چې دا خبره د لومړي ځل لپاره د ده له لوري اختراع شوې خو دی وايي: دا د انجیل هغه پیغام دی چې زه ئې اعلانوم!! خو جناب پولس دې ته نه دی متوجه چې انجیل د عیسی علیه السلام له تلو د مخه بشپړ شوی او په هغه کې عیسی علیه السلام ته د هغو حالاتو په اړه لارښوونې شوې چې دی ورسره مخامخ وو، نه د هغو پېښو په اړه وړاندوینې چې د ده له تلو وروسته رامنځته کېدې.
- د پولس دا خبره د ده د نورو خبرو ماهیت ښه په ډاګه کوي چې وايي: مونږ د عیسی مسیح له وجود څخه یو!! او هغه نه شي کولی مونږ له ځانه بېل کړي!! د دې بېهوده خبرې په معنی له ده پرته بل څوك نه پوهېږي!! دا خبره هم د حقیقت خلاف ده او هم د عقل خلاف، دا ځکه چې عیسی علیه السلام نه واده کړی او نه اولاد لري، یوازې حقیقي زوی د حقیقي پلار او مور له وجود څخه ګڼلی شو، دا ویلی شو چې عیسی علیه السلام د مریمې له وجود څخه وو، خو هیڅوك د عیسی علیه السلام له وجود څخه نه شو ګڼلی، ځکه چې دی اولاد نه لري. پولس دې مونږ ته وښیي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نړۍ کې څوک په حقیقي معنی د مسیح له وجود څخه دی؟

• که دا لیك د اعتبار وړ وګڼو او په دې خبرې باور وکړو چې پولس له لوقا، مرقس او یوحنا سره لیدلې نو په یقین سره ویلی شم چې د دوی په نامه انجیلونه د پولس له لوري جعل شوي.

د پولس لیك د کولسي مسیحیانو ته

بایبل د دې لیك په مقدمه کې لیکي: د کولسي ښار په اوسنۍ ترکیه کې پروت وو، د دې ښار په کلیسا کې د عیسی مسیح د شخصیت په اړه دا لانجه راولاړه شوې وه چې آیا دی یوازې یو انسان وو او که د خدای له ذات څخه وو؟ یو څوك ئې پولس ته ورولېږو چې له هغه نه پوښتنه وکړي، پولس د دوی د پوښتنې په ځواب کې دا لیك ورولېږو... لیك دا سې پیل شوی:

زما پولس لخوا چې خدای د عیسی مسیح د خدمت لپاره غوره کړی

او زمونږ د ورور تیموتائوس لخوا

زمونږ د هغو مسیحي ورونو لپاره چې په کولسي کې اوسېږي

د پلار خدای او زمونږ د خدای عیسی مسیح له درباره تاسو ته د رحمت او هوسایۍ غوښتنه کوم.

کله چې تاسو ته دعا کوم نو لومړی د هغه خدای شکر په ځای کوم چې زمونږ د خدای عیسی مسیح پلار دی... تل د آسماني خدای ستاینه کوئ چې مونږ ئې د دې وړ کړو چې د هغو کسانو په برکتونو او امتیازاتو کې شامل شو چې د نور په عالم کې ژوند کوي، هغه مونږ د شیطان له تیارې دنیا وژغورلو او د خپل ګران زوی ملکوت ته ئې منتقل کړو!! همغه زوی چې د خپلو وینو په برکت ئې مونږ آزاد کړو او زمونږ ګناهونه ئې راوبخښل!!

مسیح څوك وو او څه ئې وکړل؟

مسیح د نه لیدل شوي خدای لیدل شوې څېره وه، هغه د خدای زوی دی او تر ټولو موجوداتو غوره دی، په حقیقت کې ټول عالم د مسیح په واسطه پیدا شوی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني هر هغه څه چې په آسمان او ځمکې کې دي، ليدل کېدونکي او نه ليدل کېدونکي، روحاني عالم له ټولو واکمنانو او مشرانو سره ئې او له تاج او تخت سره ئې، ټول د مسيح په وسيله او د ده د جلال لپاره پيدا شوي. مخکې له دې چې څه پيدا شي دی وو او دا د ده قدرت دی چې عالم ساتي، ... هغه لومړنی کس دی چې له مرګه وروسته راژوندی شو!! او ثابته ئې کړه چې په هر څه کې لومړی مقام لري!! ځکه خدای اراده وکړه چې خپل زوی ته بشپړ الوهيت ورپه برخه کړي!! د هغه کار په وجه چې مسيح زمونږ لپاره وکړ... د صليب پر سر ځان قرباني کول او هغه وينه چې ده زمونږ لپاره ورکړه، له خدای سره د پخلاينې او صلح لامل شو، دا پخلاينه ستاسو هم په برخه شوه چې يو وخت ترې لرې او ورسره دښمن وئ... اوس د خدای په خوا کې يئ او هغه هيڅ داسې خطا او ګناه په تاسو کې نه ويني چې د هغې په سبب مو مجازات کړي!! زه خدای لېږلی يم چې تاسو غيريهودانو ته د ده هغه راز څرګند کړم چې په پېړيو پېړيو ئې له هر چا پټ ساتلی وو او هغه راز دا دی: مسيح ستاسو په وجود کې ستاسو يوازنی امېد دی!! ... په مسيح کې د خدای ذات او صفات په بشپړه توګه د يوه انسان په بدن کې څرګند شوي!! نو تاسو چې مسيح لرئ هر څه لرئ، مسيح په حقيقت کې پر ټولو رياستونو او قدرتونو حاکم او مسلط دی!!... کله چې تاسو د تعميد غسل وکړ نو زوړ او ګناهګار شخصيت مو له مسيح سره مړ او دفن شو او بيا بېرته له مسيح سره ژوندي شوئ او نوی ژوند مو پيل کړ!! ستاسو ګناهونه ئې له منځه يووړل او ستاسو د ګناهونو پاڼه ئې د صليب پر سر مېخ کړه او د مسيح په نامه ئې حساب کړل، ... نو هيڅا ته اجازه مه ورکوئ چې په تاسو اعتراض وکړي چې ولې دا شی خورئ او دا شی څښئ او ولې د مذهبي عيد فلانۍ ورځ نه لمانځئ او ولې د شنبه په ورځ کار کوئ!! دا ټول موقتي احکام وو چې د مسيح په راتلو سره بې اعتباره شول!!... اوس تاسو له مسيح سره يو ځای مړه شوي او د دنيا له عقايدو آزاد شوي يئ، له هغو عقايدو نه چې وايي د نجات لپاره بايد نېک کارونه تر سره شي او د ځانګړو احکامو متابعت وشي، ... اوس چې له مسيح سره ژوندي شوي يئ، د آسمان برکتونو او خوښيو ته پام وکړئ او تل د هغه څه په فکر کې واوسېږئ چې په آسمان کې دي او د دې فاني دنيا چارو ته هيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند ېښنه مه کوئ، له دې فاني دنيا سره دومره علاقه ولرئ لکه مړي چې ئې ورسره لري!! دا ځکه چې ستاسو واقعي ژوند په آسمان کې دى!!

د دې شيطاني ليك څو برخې د دقت وړ دي:

- يو ځل مسيح په خپله خداى ګڼي چې د انسان په بڼه کې ځرګند شوي او ليکي: مسيح د نه ليدل شوي خداى ليدل شوې څېره وه، بيا د دې وينا کاملاً مخالفه خبره کوي او ليکي: هغه د خداى زوى دى!! داسې متعارضې او متناقضې خبرې هغه څوك کوي چې د خپلو خبرو په معنى نه پوهېږي. يا خو بايد ووايي چې خداى د مسيح په څېرې کې مجسم شوى او يا دا چې مسيح د خداى زوى دى. او دا دواړه خبرې هم د عقل خلاف دي او هم د تورات او انجيل، او قرآن خو وايي: د الله تعالى په اړه دا خبره کول چې هغه زوى لري دومره ستره کرکجنه خبره ده چې آسمانونه او ځمکه ئې نه شي زغملى، فرمايي:

{ÿqãŠ b& ÇÌÈ #ƒd ÅA$6gÅ$•ïBr ÞÚ öF$‘, ±Y?r çZ‌B bö ÖyGƒ ßN ºq»J¡ 9$ ŠŠ% 6 ?

ÏN ºq»J¡ 9$’Î ` B @à2 bÎ ÇÌÈ #$!r ‹Ï, Gƒ b& Ç»H ÷q§ =Ï Ó ÈÖ7^ƒ $Br ÇÌÈ #$!r Ç»H ÷q§ =Ï

ÇÌÈ #‰ö7tã Ç»H ÷q§9$’Î#ä Wî ÇÚ öF$r   مريم: ۹۰-۹۳

له دې خبرې نږدې ده آسمان ټوټې ټوټې شي، ځمکه وچوي او غرونه وران او رانسکور شي، چې رحمن خداى ته د زوى ادعا کوي، حال دا چې له رحمن خداى سره نه ښايي چې ځان ته کوم زوى غوره کړي ، د آسمانونو او ځمکې هر څه د ده په وړاندې د بنده په توګه رادرومي!!

- هر عاقل انسان په دې پوهېږي چې د تجسم معنا يوازې دا ده چې يو ذات خپل حالت بدل کړي او په نوې بڼې کې راځرګند شي او د زوى معنى دا ده چې له يوه ذات نه بل مستقل ذات او هغه ته ورته ذات راپيدا شي، د پولس د ليك له مخې هم خداى يو دى او هم دوه، مسيح هم خداى دى او هم د خداى زوى!! نه پوهېږم آيا داسې انسان به هم پيدا شي چې په سر کې ئې ماغزه وي او هغه دا خبره وکړي يا ئې ومني؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پولس ادعا کوي: مخکې له دې چې څه پیدا شي مسیح موجود وو او دا د ده قدرت دی چې عالم ساتي، په حقیقت کې ټول عالم د مسیح په واسطه پیدا شوی، یعني هر هغه څه چې په آسمان او ځمکې کې دي، لیدل کېدونکي او نه لیدل کېدونکي، روحاني عالم له ټولو واکمنانو او مشرانو سره ئې او له تاج او تخت سره ئې، ټول د مسیح په وسیله او د ده د جلال لپاره پیدا شوي!! پولس ته وایو: بایبل خو له دې مخکې لیکلي چې د ځمکې پر سر لومړی پیدا شوی انسان آدم وو او عیسی د داؤد له نسله څخه پیدا شوی، مونږ ته ووایه: له دې دواړو خبرو نه کومه ئې رښتونې او سمه ده، ستا ادعا او که د بایبل مخکنۍ وینا؟! دا دواړه خبرې خو په خپلو کې شدید تعارض لري، په یوه وخت دواړه صحیح نه شي ګڼل کېدی!!
- د دې خبرې معنی څه ده چې د عالم هر څه د مسیح په وسیله پیدا شوي؟ ده پیدا کړي او که خدای د ده لپاره پیدا کړي؟! مونږ خو د بایبل په عهد قدیم کې هیڅ ځای دا خبره ونه لوستله چې مسیح تر ټول عالم مخکې وو، یا مخکې پیدا شوی، یا عالم د ده په وسیله او یا د ده لپاره پیدا شوی، تا دا خبره له کومه ځایه ترلاسه کړې؟

دا یوازې پولس نه دی چې د یوه انسان په ستاینې کې تر دې حده غلو کوي، تر ده مخکې ډېرو دا کار کړی او تر ده وروسته هم ډېرو، په مسلمانانو کې هم داسې جاهل غلات را پیدا شول چې د پیغمبر علیه السلام په اړه همدا د پولس خبره کوي او وایي: لو لاك لو لاك لما خلقت الافلاك: که ته نه وی، که ته نه وی، نو ما به آسمانونه نه وو پیدا کړي، دا شعر د دې خرافي عقیدې یوه بېلګه ده:

که رښا د محمد نه وی پیدا پیدا کړې به خدای نه وه دا دنیا

په صورت که آخرین دی پیدا شوی په معنی کې اولین دی تر هر چا

خدای ئې مه ګڼه بې شکه چې بنده دی نور ئې ټول واړه صفات دي په رښتیا

پولس لیکي: ... خدای اراده وکړه چې خپل زوی ته بشپړ الوهیت ورپه برخه کړي!! یعني دا چې مسیح بشپړ خدای دی، د الوهیت په ټولو صفاتو متصف دی او له ټول هغه واك او ځواك نه برخمن دی چې خدای ئې لري!! په دې وینا کې هم پولس

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې نه دی، ډېرو تر ده مخکې دې ته ورته خبره کړې او ډېرو هم تر ده وروسته، په مسلمانانو کې هم د ده په څېر ډېر ټګماران او جاهلان راپیدا شول چې همدا خبره ئې د خپلو پیرانو، امامانو او حتی پیغمبر علیه السلام په اړه کړې ده، قرآن د دې غلطې انګېرنې د تردید لپاره یو ډېر عام فهم خو دروند او مضبوط دلیل وړاندې کوي او فرمايي: که په ځمکې او آسمان کې له یوه خدای نه پرته نور خدایان وی نو حتماً به د ځمکې او آسمان ټولې چارې مختل او هر څه به تباه شوي وو، دا ځکه چې په هغه صورت کې به هر خدای له خپلې خوښې سره سم د دې عالم اداره غوښتله، خپل واك او ځواك به ئې د خپلې خوښې مطابق کارولو، حتماً به د دوی تر منځ د آراوو اختلاف راولاړېدو، په اجراءاتو او تصرفاتو کې به د دوی بېلې بېلې ارادې حتماً په ټکر او تصادم منتج کېدې او دا به په کائناتو کې د لویې تباهۍ سبب جوړېدو. په هستي او کاینات کې دا حاکم نظم او نسق په دې دلالت کوي چې د مخلوقاتو د امورو د تدبیر واك او اختیار له یوه ذات سره دی.

ÇËÈ bqãÅ ƒ $Bã Ą ëèŠÉ ' « $` » söÝù $?% ¡ ÿ9ª! $žwÎ) pl Î#ä $JÍŽi b%. öq9

الانبیاء:۲۲

که په آسمان او ځمکې کې له الله پرته نور خدایان وی؛ دواړه حتماً تباه کېدل، نو د دوی له ستایلو نه د عرش پالونکي الله لره پاکي ده.

دا د توحید د اثبات او د متعددو خدایانو د غلطې انګېرنې د تردید دومره مضبوط دلیل دی چې هیڅ عاقل انسان ترې انکار نه شي کولی.

د دجال پولس له پلویانو څو پوښتنې لرم:

۱. د دې خبرې معنی څه ده چې وايي: د صلیب پر سر ځان قرباني کول او هغه وینه چې زمونږ لپاره ئې ورکړه، له خدای سره د پخلاینې او صلح لامل شو، دا پخلاینه ستاسو هم په برخه شوه چې یو وخت ترې لرې او ورسره دښمن وئ... اوس د خدای په خوا کې يئ او هغه هیڅ داسې خطا او ګناه په تاسو کې نه ویني چې د هغې په سبب مو مجازات کړي؟!!

۲. آیا تر دې قربانۍ مخکې د بایبل خدای له ټولو پیغمبرانو علیهم السلام او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی له امتونو سره د دښمنۍ په حال کې وو؟ که داسې وي نو بایبل ولې په ځای ځای کې لیکلي چې خدای له فلان فلان پیغمبر نه راضي شوی، له یحیی، الیاس، زکریا، داؤد، موسی، یعقوب، اسحاق، ابراهیم، نوح او آدم علیهم السلام نه؟

۳. که له دې قربانۍ نه وروسته ټولو انسانانو یا یوازې مسیحیانو ته ټول ګناهونه بخښل شوي وي نو الله تعالی ولې دوی د خپلو ګناهونو په سبب مواخذه کوي او مصیبتونه پرې راولي؟

۴. کوم عقل او عدل به دا خبره معقوله او عادلانه وګڼي چې یوازې ځان ته مسیحي ویل او په اوبو کې یوه غوټه د ظلمونو، تېریو، فسادونو او ګناهونو د بخښل کېدو وسیله شي؟!!

• د پولس له غولېدلو پلویانو نه پوښتنه کوم: آیا تاسو د پولس دا مسخره خبره هم منئ چې وایي: زه خدای لېږلی یم چې تاسو غیریهودانو ته د ده هغه راز ښرګند کړم چې په پېړیو پېړیو ئې له هر چا پټ ساتلی وو او هغه راز دا دی: مسیح ستاسو په وجود کې ستاسو یوازنی امېد دی؟!! دا خبره خو هم د الفاظو له مخې یوه معما ده او هم د محتوی له مخې، د سامسون تر معما هم زیاته پېچلې!! آیا خدای دا راز له پولس نه مخکې حتی هیڅ پیغمبر ته هم نه وو ښرګند کړی؟ له مسیح ئې هم پټ ساتلی وو؟ یوازې پولس ته ئې ښرګند کړ؟!! د دې خبرې معنی څه ده چې (مسیح ستاسو په وجود کې ستاسو یوازنی امېد دی؟!!) مسیح د دوی په وجود کې څه معنی لري؟ او بیا څنګه یوازنی امېد؟!! آیا دا بېهوده او بې معنی خبره همغه راز دی چې خدای له پولس نه مخکې له ټولو پټ ساتلی وو؟!! کوم بې عقله انسان به دې بې محتوی خبرې ته د راز په سترګه وګوري؟

• پولس په ډېرې بې باکۍ او جسارت سره ټول مخکني شرعي احکام لغو کوي او وایي: ... نو هیڅا ته اجازه مه ورکوئ چې په تاسو اعتراض وکړي چې ولې دا شی خورئ او دا شی څښئ او ولې د مذهبي عید فلانۍ ورځ نه لمانځئ او ولې د شنبه په ورځ کار کوئ!! دا ټول موقتي احکام وو چې د مسیح په راتلو سره بې اعتباره شول!!... اوس تاسو له مسیح سره یو ځای مړه شوي او د دنیا له عقایدو آزاد شوي یئ، له هغو عقایدو نه چې وایي د نجات لپاره باید نېک کارونه تر سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي او د ځانګړو احکامو متابعت وشي... نه پوهېږو هغه څوك چې د پولس دا خبرې مني څنګه په بايبل، موسی او عيسی او نورو پيغمبرانو عليهم السلام د ايمان دعوا هم کوي؟ دا خو له ټولو اديانو نه د بغاوت او له ټولو پيغمبرانو سره د مخالفت په معنی ده!! لکه څنګه چې الله تعالی يو دی، دين ئې يو دی او انسانانو ته ئې لېږلي احکام ورته دي، هر پيغمبر عليه السلام همغه خبره کوي چې تر ده مخکې او وروسته پيغمبران ئې کوي، د دوی تر منځ توپير په حلال او حرام کې نه بلکې په هغو فرعي امورو کې دی چې د هر امت په خاص اجتماعي حالت پورې اړه لري، لکه دا چې د يوه امت لپاره بيت المقدس د قبلې په توګه ټاکل شوی او بل ته کعبه، يوه ته د شنبې ورځ د اجتماعي عبادت لپاره غوره شوې او بل ته د جمعې ورځ، د الله تعالی له لوري لېږل شوي پيغمبران د يوه بل د تګلارو ترديد او تکذيب نه بلکې تائيد او تصديق کوي، يوازې د پولس په څېر د شيطان استائې به د مخکنيو پيغمبرانو او د دوی د شريعت د لغو کولو جسارت کوي. نه يوازې يو بې دينه انسان به هر خوراك او څښاك جايز ګڼي بلکې ډېر جاهل او ناپوه انسان به د داسې خبرې کولو جسارت کوي، ټول حيوانات داسې پيدا شوي چې څه خوري او څه نه خوري، د حيوان بچی د پيدا کېدو له لومړۍ ورځې په دې پوهېږي چې کوم بوټی وخوري او له کوم نه ډډه وکړي، د دوی په فطرت کې دا پوهه اېښودل شوې، د دوی د دماغ په کمپيوټر کې دا سافټ وير اېښودل شوی چې مضر او مفيد خوراك تشخيص کړي، خو انسان ته يا بايد وويلی شي چې دا خوراك درته ګټور دی او دا مضر او يا له ډېرو تجربو وروسته مضر او ګټور شيان تشخيص کړي، پولس دې ته هم اعتناء نه کوي چې له جنت نه د آدم عليه السلام د وتلو وجه د ممنوعه خوراك خوړل وو او همدغه خوراك له خپلې ښکلې جنتي (طبيعي) جامې محروم او په خپل لاس د جامې جوړولو ته ئې اړ کړ.

- عجيبه ده چې بايبل د عيسی عليه السلام له قوله ليکي: ګمان مه کوئ چې زه د موسی د تورات او نورو انبياوو د کتابونو منسوخولو ته راغلی يم، زه راغلی يم چې بشپړ او عملي ئې کړم... خو د دې تر څنګ د پولس دا خبره هم رااخلي چې وايي: اوس تاسو له مسيح سره يو ځای مړه شوي او د دنيا له عقايدو آزاد شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يئ، له هغو عقايدو نه چي وايي د نجات لپاره بايد نېك كارونه تر سره شي او د ځانګړو احكامو متابعت وشي، ... آيا ډېره عجيبه نه ده چې مسيحيان په يوه وخت دا دواړه خبرې مني او د دوى تر منځ شديد تعارض ته نه ګوري، مسيح مخكني اديان بشپړ كوي او پولس ټول مخكني عقايد باطل ګڼي، د نجات لپاره نېك عمل ضروري نه بولي او د ټولو مخكنيو اديانو احكام لغو كوي، خو له دې سره سره ناپوه مسيحيان دى د مسيح رسول ګڼي!!

- د پولس دا وينا هم په ځانګړې توګه د پام وړ ده چې وايي: اوس چې له مسيح سره ژوندي شوي يئ، د آسمان بركتونو او خوښيو ته پام وكړئ او تل د هغه څه په فكر كې واوسېږئ چې په آسمان كې دي او د دې فاني دنيا چارو ته هيڅ اندېښنه مه كوئ، له دې فاني دنيا سره دومره علاقه ولرئ لكه مړي چې ئې ورسره لري!! دا ځكه چې ستاسو واقعي ژوند په آسمان كې دى!! دا په داسې حال كې چې هيڅ الهي دين دا خبره نه كوي، الله تعالى انسان ته نه وايي چې له دنيا نه لاس واخله، بلكې ورته وايي: په دنيا كې سم كار وكړه چې آخرت دې سم شي، جنت ستا د سمې عقيدې او نېك عمل بدله ده، كه دنيا دې سمه وه آخرت به دې سم وي او كه خرابه وه آخرت به دې خراب وي، په دنيا كې د ذلت، سپكاوي، فساد او ګناه ژوند د آخرت سپكاوى او د دوزخ عذاب ستا په برخه كوي، ته د ځمكې پر سر د خداى خليفه يې، كه د الله تعالى د لارښوونو مطابق دې په كې ژوند وكړ او په حقيقي معنى دې د ده نيابت وكړ، شېرازه او آباده دې كړه، د اصلاح په چارو كې بوخت شوې، عدالت دې پلې كړ، نو زما رضا او جنت ترلاسه كوې. خو پولس له دنيا نه د لاس اخيستو درس وركوي.

زه په ډېر ډاډ او يقين سره ويلى شم چې له هر الهي دين سره د دين دښمنانو همدا كار كړى چې پولس له مسيحيت سره كړى، د دين دښمنانو د دينداړانو په صفوفو كې داسې كسان ګمارلي چې د پولس دغه عقيده په دوى كې خوره كړي، دا نن نن او په يو بشتمې پېړۍ كې امريكايان په ټول توان طاقت سره د دې هڅه كوي چې په اسلامي نړۍ كې داسې مسخه شوي تصوف ته وده وركړي چې د پولس له دغې مفكورې سره ورته خبرو ته بلنه وركوي، له ډېرو هغو ډلو سره مالي مرستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چې بنسټ ئې به دغسې عقایدو ولاړ دی، د اسلام په ضد جنګ کې د امریکایانو سیاست په دې ولاړ دی چې وایي: د رادیکال اسلام په ضد او د هغو ډلو په خلاف چې دین له سیاست سره ګډوي او د اسلامي نظام پلي کول غواړي، هغه ډلې استخدام کړئ چې دین او دنیا سره بېلوي!! دا خبره عادي مه ګڼئ چې نن بي بي سي او امریکا غږ د مثنوي تصوفي اشعار خپروي او په منظمه او پرله پسې توګه پرې بحثونه کوي، که تاسو د انګریزانو استعماري تاریخ ته ځیر شئ نو وبه ګورئ چې دوی په اسلامي نړۍ د تسلط په دوران کې څومره داسې ډلې جوړې کړې، څومره ټګمار او استخدام شوي پیران ئې له یوې سیمې بلې ته ولېږل چې همداسې تصوف ته بلنه ورکړي او د دوی د مستعمراتو محکومو ولسونو ته ووایي: له دنیا لاس واخلئ، آخرت ته مخه کړئ، کوم حالت چې خدای دربادې راوستی په دې راضي او قانع اوسئ، مه اعتراض کوئ او مه ئې د بدلولو هڅه!!

د اَفَسُس مسیحیانو ته د پولس لیک

زما پولس لخوا چې خدای د عیسی مسیح د خدمت لپاره غوره کړی یم

د افسس د ښار ګرانو مسیحیانو ته چې تل زمونږ خدای مسیح ته وفادار دي.

د پلار خدای او زمونږ د خدای عیسی مسیح له درباره تاسو ته د رحمت او هوسایۍ غوښتونکی یم

د خدای شکر.... چې د عالم له پیدا ښته مخکې ئې مونږ غوره کړو... چې د مسیح د قربانۍ په سبب د ده شو!! او په همغه وخت کې ئې فیصله وکړه چې مونږ پاك کړي، د همدې لپاره ئې مسیح راولېږو... د ده لطف دومره دی چې حاضر شو د خپل زوی د وینو په بیه زمونږ ګناهونه وبخښي!! ... تاسو ټول د روح القدس په وسیله مُهر شوي یئ!! د خدای مُهر پر مونږ باندې د دې نښه ده چې خدای مونږ اخیستي یو!! په تېرو زمانو کې خدای دا راز خپل قوم ته نه وو ویلی، خو اوس ئې د روح القدس په وسیله خپلو رسولانو ته ښرګند کړی، دا خبره ځکه تاسو ته لیکم چې درته واضح کړم خدای څنګه په دې راز پوه کړم!! هغه راز دا دی: غیریهودان هم د یهودانو په څېر په هغه میراث کې شریك دي چې د خدای د زامنو لپاره دی، دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلل شوي چې د مسيح د بدن يعني كليسا برخه وي!! خداى دا افتخار زما په برخه كړ چې دا راز څرګند كړم... د خط په پاى كې د معمول مطابق توصيې او نصيحتونه كوي، خو دا نصيحتونه داسې دي لكه زهرجنه مړۍ په شاتو خوږول.

په دې ليك كې هم ګورئ چې پولس د يوه بل داسې راز په څرګندولو افتخار كوي چې تر ده د مخه خداى هيچا ته نه دى څرګند كړى!! او هغه راز دا دى: غيريهودان هم د يهودانو په څېر په هغه ميراث كې شريك دي چې د خداى د زامنو لپاره دى!! دا د پولس راز دى، د ده د ادعا له مخې له دې راز نه مسيح هم خبر نه وو!! هو؛ كه خبر وى نو ده به هيڅكله نه ويل چې زه يوازې د يهودانو لپاره لېږل شوى يم ځكه چې يهودان د خداى د رمې ورك شوي پسونه دي!!

ښايي د پولس دې بېهوده خبرې ته به مو هم پام كړى وي چې وايي: تاسو ټول د روح القدس په وسيله مُهر شوي يئ!! د خداى مُهر پر مونږ باندې د دې نښه ده چې خداى مونږ اخيستي يو!! پوښتنه كوو: د دې خبرې معنى څه ده؟ روح القدس څنګه مسيحيان مُهر كړي او دا مهر څنګه د دې نښه ده چې خداى مسيحيان اخيستي دي؟

د غلاطيه مسيحيانو ته د پولس ليك

زما پولس پيغمبر او ټولو هغو ورونړو لخوا چې له ما سره دي.

د غلاطيه كليساوو ته.

د پلار خداى او زمونږ د خداى عيسى مسيح له درباره تاسو ته د رحمت او هوسايۍ غوښتونكى يم

كه زه ځان رسول ګڼم له دې نه مې قصد دا نه دى چې كومې مذهبي ډلې يا پلاوي زه د رسول په توګه ګمارلى يم، زما رسالت زمونږ د سالار عيسى مسيح او د پلار خداى له لوري دى... تعجب كوم چې تاسو د نجات نورې لارې لټوئ، غير له هغې لارې چې ما درښودلې... څوك چې د نجات نورې لارې تاسو ته په ګوته كوي تاسو غولوي... په دغو كسانو دې د خداى لعنت وي، حتى كه دا كس زه په خپله وم او حتى كه له آسمانه كومه فرشته نازله شي او تاسو ته بله لار وښيي په هغې دې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای لعنت وي!! له دې خبرو نه زما مقصد دا نه دی چې په غوړه مالۍ سره ستاسو اعتماد ترلاسه کړم!! خدای شاهد دی چې دا خبره له ځانه نه کوم، په خپله مسیح ما ته راښودلې ده... ما دا له هیڅ انسان څخه نه ده زده کړې!!

یوه هوښیار لوستونکي ته د پولس دا الفاظ او مکرر لوړه کافي ده چې دی وپېژني او د ادعاګانو ماهیت ئې ورته جوت کړي!!

پولس له دې وروسته د نورو لیکونو په څېر خپله قصه لیکي چې یهودي وو، مسیحیان ئې ځورول، ناڅاپه په حقیقت پوه او مسیحي شو، بیا لوړه کوي او وایي خدای شاهد دی چې دا خبرې حقیقت لري، .... له پطرس سره خپل مخالفت ته ګوته نیسي او وایي چې هغه له ما سره همفکره وو او مسیحیت ته د غیریهودانو له بللو سره موافق وو خو خپله رایه ئې بدله کړه،... وایي: د تورات په لوستلو سره پوه شوم چې د شریعت او مذهبي احکامو په مراعات سره نه شو کولی د خدای په حضور کې مقبولتیا ترلاسه کړو، یوازې په مسیح باندې د ایمان له لارې کولی شو د خدای په وړاندې بې ګناه وګڼلی شو!!

پوښتنه کوو:

- د تورات په کومې برخې کې دې دا خبرې لوستلې دي؟ تورات خو په ډېر تأکید سره وایي چې د خدای رضا یوازې د شرعي احکامو په مراعات سره ترلاسه کولی شئ، له تورات نه خو چې له یهودانو سره څه پاتې وو نو هغه خو لس احکام وو نه بل څه، د تورات په هغو دوو لوحو کې خو یوازې همدا احکام ذکر شوي او د مسیح یادونه هم نه ده شوې!! بایبل خو ډېر ځلې په دې تأکید کړی چې: څوك چې وایي خدای پېژنم خو د ده احکام نه په ځای کوي دروغ وایي!! نو بایبل دې مونږ ته ووایي چې د پولس دا خبره څنګه توجیه کوي؟ مونږ ته خو د بایبل د نورو ویناوو له مخې د پولس ټولې اساسي خبرې دې ته ورته دروغجنې او د حقیقت خلاف برېښي.
- مسیح خو وایي: هیڅکله لوړه مه کوه، څوك چې لوړه کوي په زړه کې ئې حتماً څه خیره شته، نو دا ته ولې د مسیح د وینا مخالفت کوي او په مکرر لوړې سره غواړې خپل مخاطب قانع کړې، مسیحیانو ته وایم: آیا د پولس دا مکرره لوړه تاسو ته د مسیح دا قول نه در په یادوي، ولې نه وایئ چې د دې قسم خور په زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خامخا څه خیره شته، باور وکړئ چې که تاسو په خلاصو سترګو د ده ویناوو ته ځیر شئ نو په ډېرې آسانۍ سره به پوه شئ چې د ده زړه او دماغ له خیرو نه بلکې له زهرو ډک دي

د ټګمار پولس دې خبرې ته هم لږ ځیر شئ چې وایي: همدا راز څوك چې غواړي د شرعي احکامو د مراعات له لارې نجات ترلاسه کړي د خدای تر لعنت لاندې دي، دا ځکه چې په تورات کې راغلي: په هغه چا دې لعنت وي چې حتی د شریعت د کتاب یو حکم هم ماتوي!! نو دا څرګنده ده چې هیڅوك نه شي کولی د شرعي احکامو د مراعات له لارې خدای راضي کړي!!

ګورئ چې پولس د تورات هغه وینا څنګه تحریفوي چې غرض او غایه ئې په شرعي احکامو په کلکه او په پوره احتیاط او دقت سره عمل کول دي، دومره چې د الله تعالی یو حکم هم باید شا ته ونه غورځولی شي، پولس له دې صریح او څرګند حکم نه غلطه معنی راباسي او هغه څه ترې جوړوي چې د ټول شریعت شا ته غورځول سم او صحیح کار ثابت کړي، د ده د استدلال معنی دا ده: له دې کبله چې تورات وایي: د یوه حکم د نه پلې کولو په صورت کې انسان د لعنت وړ ګرځي او هیڅوك نه شي کولی چې په ټولو احکامو عمل وکړي، نو ځکه د تورات له نظره هر څوك د لعنت وړ دی، له دې لعنت څخه د خلاصون لار دا ده چې ټول تورات شا ته وغورځوو او په دې عقیده وو چې د نجات لپاره یوازې په مسیح باندې ایمان کافي دی!! له شریعت نه د انکار په ارتباط د پولس ټول استدلالونه دې ته ورته مسخره او د خندا وړ دي!!

یهودي توکمه مسیحي عبرانیانو ته لیك

په تېرو زمانو کې خدای د پیغمبرانو په وسیله، خپله اراده او مشیت په تدریج سره زمونږ نیکونو ته ښودو، له مختلفو لارو، کله د خوب، کله د رؤیا او حتی مخامخ له پیغمبرانو سره د خبرو له لارې، خو په دې وروستیو وختونو کې ئې د خپل زوی له لارې له مونږ سره خبرې وکړې! خدای په حقیقت کې د هر څه اختیار خپل زوی ته سپارلی دی او عالم او ټول موجودات ئې د ده په وسیله پیدا کړي!! د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای زوی د ده د جلال منعکس کوونکی او د ده د وجود دقیق مظهر دی!! دی په خپل ځواکمن کلام سره عالم اداره کوي، دی دې دنیا ته راغی چې خپل ځان فدا کړي او مونږ پاك کړي او زمونږ ټول تېر ګناهونه محو کړي، له دې وروسته د افتخار تر ټولو لوړ مقام کې، د متعال خدای په ښي لاس کې کښېناست!! ... د ده نوم (د خدای زوی) دی، ... خدای د ده په اړه وفرمایل: زه د ده پلار او دی مې زوی دی!! کله چې له آسمانه راتلو خدای وفرمایل: ټولې فرشتې دې ده ته سجده وکړي!! الله تعالی دی د خدای په نامه یاد کړ او وئې فرمایل: خدایه! تا لومړی ځمکه پیدا کړه او آسمانونه ستا په لاسونو جوړ شوي، دوی به ټول له منځه ولاړ شي خو ته به تل پاتې وې!! یوه ورځ به دوی راونغاړې خو ته به هیڅکله تغیر ونه مومې!! خدای خپل زوی ته وویل: زما خوا کې کښېنه چې دښمنان دې په پښو کې درته واچوم!!

ګورئ چې پولس څومره په شطارت او شیطانت سره د مسیحیانو په عقل لوبې کوي، له عیسی علیه السلام نه داسې ذات جوړوي چې هم د خدای د وجود دقیق مظهر دی، یعني دقیقاً خدای دی او بیا ئې د خدای حقیقي زوی ګڼي!! خو داسې زوی چې د عالم د ادارې ټول واك د ده په لاس کی دی، آسمانونه او ځمکه ده پیدا کړي او دی به ئې بېرته له منځه وړي!! وایي چې په آسماني کتاب کې خدای د ده په اړه فرمایلي دي: خدایه! تا لومړی ځمکه پیدا کړه او آسمانونه ستا په لاسونو جوړ شوي، دوی به ټول له منځه ولاړ شي خو ته به تل پاتې وې!! یوه ورځ به دوی راونغاړې خو ته به هیڅکله تغیر ونه مومې!! دا د الله تعالی له لوري مسیح ته د ده خطاب ګڼي نه په خپله د الله تعالی په اړه د آسماني کتاب وینا ، استدلال ئې دا دی چې خدای د بل خدای په اړه خبره کړې، داسې ئې نه دي ویلي چې ما آسمانونه پیدا کړل... بلکې ویلي ئې دي: خدایه! تا ځمکه او آسمانونه پیدا کړل، نو مراد ئې ځان نه بلکې مسیح دی!! ډېره عجیبه ده چې د مسیح علیه السلام په څېر یو مظلوم او په خپل ملك کې د دښمن تر تعقیب لاندې انسان، هغه چې د یحیی په څېر ملګري ئې نیول کېږي او وژل کېږي خو دی ئې مرسته نه شي کولی، ملګري ئې یوازې پرېږدي او د ده په هکله دا هم وایي چې په صلیب وځړول شو، په قبر کې دفن شو، خپلوان او ملګري ئې په دې ونه توانېدل چې د هغه جسد ترلاسه او په درناوي سره ئې دفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، خو يوه پېړۍ وروسته داسې کسان راپيدا کېږي چې دا مظلوم او د خپل قوم له لوري مطرود انسان د خدای پر عرش کښېنوي، د ځمکې او آسمانونو پيدا کوونکی ئې ګڼي او وايي: د عالم د ادارې ټول واك د ده په لاس کی دی، آسمانونه او ځمکه ده پيدا کړي او دی به ئې بېرته له منځه وړي!!

او تر دې هم عجيبه لا دا ده چې دا ټول شرکي او خرافي عقايد د سپېڅلي کتاب په استناد ثابتوي!! کله سپېڅلي کتاب ته داسې الفاظ منسوبوي چې دغه خرافي او مسخره عقايد ترې راوباسي او کله ئې په الفاظو کې داسې تحريف او تأويل کوي چې خپله دروغجنه ادعا پرې سمه او صحيح ثابته کړي او بې خبره عوام پرې قانع کړي!! د پولس دغو څو خبرو ته لږ ځير شئ چې څنګه کم عقله مسيحيان د سپېڅلي کتاب په استناد غولوي او وايي: په آسماني کتاب کې خدای فرمايلي دي: خدايه! تا لومړی ځمکه پيدا کړه او آسمانونه ستا په لاسونو جوړ شوي، دوی به ټول له منځه ولاړ شي خو ته به تل پاتې وې!! يوه ورځ به دوی راونغاړې خو ته به هيڅکله تغير ونه مومې!! پولس ادعا کوي چې د سپېڅلي کتاب دا وينا مسيح ته متوجه ده نه الله تعالی ته!! همدا راز ليکي: په راتلونکې زمانې کې به فرشتې نه بلکې مسيح دا عالم اداره کوي، دا ځکه چې داؤد په خپل زبور کې خدای ته ويلي دي: (دا انسان څه دی چې ته دومره توجه او اعتناء ورته کوې؟ دا د انسان زوی څوك دی چې تا دومره سرلوړي ورپه برخه کړې؟ څه موده دې تر فرشتو لاندې ودراوو خو اوس دې د افتخار او جلال تاج پر سر ورايښی دی او هر څه دې د ده تر واکمنۍ لاندې راوستل)، پولس د داؤد په دې وينا استناد کوي او وايي: مونږ تر اوسه هيڅ انسان نه دی ليدلی چې هر څه د ده تر حکم لاندې راغلي وي خو مسيح ګورو چې څه موده ترفرشتو لاندې وو خو وروسته زمونږ په خاطر د خپل ځان په فدا کولو سره د افتخار تاج ورپه سر شو!!! پولس دلته هغه کلام چې د ټولو انسانانو په اړه ويل شوی، په تورات، انجيل او قرآن کې راغلي چې الله تعالی انسان ته پر ټولو مخلوقاتو فضيلت ورکړ، فرشتې ئې د ده په وړاندې په سجدې وګمارلې، د عالم هر څه ئې د ده په خدمت کی او د ده لپاره مسخر کړل، دا يوازې د مسيح په هکله ګڼي او وايي: مونږ تر اوسه له مسيح نه پرته هيڅ انسان نه دی ليدلی چې هر څه د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر حکم لاندې راغلي وي... نو ځکه دا کلام يوازې مسيح ته متوجه دی!! پوښتنه کوو: آيا تا مسيح داسې ليدلی چې هر څه د ده تر واکمنۍ لاندې دي؟ تا خو مسيح په خپلو سترګو نه دی ليدلی، د ده له ځواك او قدرت نه هم خبر نه يې، د خپلې غلطې ادعا د ثبوت لپاره د داؤد عليه السلام له زبور نه په داسې خبرې استناد کوې چې له تا پرته هيچا دا معنی نه ده ترې اخيستې، چا چې عيسی عليه السلام په خپلو سترګو ليدلی وو هېڅکه ئې هغه د عالم ټولواك نه ګڼلو. آيا د حيرت ځای نه دی چې کم عقله مسيحيان ستا دغه ناپرتې خبرې مني؟!!

پولس ورپسې ليکي: اوس چې مونږ د مسيح په وسيله سپېڅلي شوو نو د ده پلار زمونږ پلار هم ګڼل کېږي، له همدې امله مسيح له دې خبرې عار نه کوي چې مونږ خپل وروڼه وګڼي!! لکه چې په زبور کې راغلي: د خپل پلار خدای په هکله به له خپلو وروڼو سره خبرې وکړم او ټول به يو ځای د ده حمد او تسبيح وايو. په بل ځای کې هم راغلي: زه به له خپلو ورڼو سره په خدای توکل وکړم او په بل ځای کې راغلي: (وګورئ دا زه او دا هم هغه زامن چې خدای مونږ ته راپه برخه کړي). له دې کبله چې د خدای دا زامن انسانان دي، غوښه او وينه لري، دی هم غوښه او وينه شو. د انسان په څېر شو. دا ځکه چې يوازې په انسان کېدو سره ئې کولی شو ځان زمونږ لپاره فدا کړي او ومري!! او په خپل مرګ سره د هغه شيطان قدرت له منځه يوسي چې د مرګ اختيار ئې په واك کې وو!!

دا ئې د پولس استدلال!! د زبور په داسې جملو استناد کوي چې مفهوم ئې سل په سلو کې د ده د غلطې ادعا خلاف. خو دی ئې د خپلې مدعا د اثبات لپاره وړاندې کوي!! د زبور وينا د داؤد عليه السلام قول دی خو پولس ئې د مسيح قول ګڼي، مسيح نورو خلکو ته ورور ويلي، د دې لپاره چې دی يو انسان دی او نور انسانان د ده همنوع وروڼه دي، خو پولس دا وينا داسې توجيه کوي چې مسيح خدای دی، هسې ئې د انسانانو لپاره ځان انسان جوړ کړی، نو ځکه اوس دوی ته د وروڼو خطاب کوي، په کار خو دا وه چې پولس ويلي وی: د مسيح له دغې وينا معلومېږي چې هغه يو انسان وو. که خدای وی نو انسانان به ئې خپل وروڼه نه ګڼل!! د پولس د وينا معنی دا ده چې خدای مجبور وو د انسان په بڼې کې راڅرګند

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي، ځان فدا کړي، ځکه له دې پرته ئې د انسان د ژغورنې لپاره بله چاره نه درلوده!! ډېره عجیبه ده چې کوم انسان داسې مسخره استدلال ومني، آیا الله تعالی ته د انسان د بخښلو او له عذاب او ګناه نه د ژغورلو لپاره یوازې دا کافي نه ده چې ووایي: ما بخښلی دی؟ ولې به هغه له خپل عذاب نه د خپلو بندګانو د ژغورلو لپاره د انسان په بڼه کې دنیا ته راځي، عذابونه به ګالي او وژل کېږي به؟ عجیبه ده! پولس شیطان د مرګ ټولواك ګڼي او وایي چې خدای په خپل مرګ سره غوښتل د شیطان دغه قدرت ختم کړي!! پوښتنه کوو: ستا په وینا خو خدای مړ شو، خو مرګ لا په خپل حال پاتې دی او پر مرګ د شیطان واکمني پای ته ونه رسېده، دا ولې؟ پولس څو سطره وروسته تر دې هم یوه ډېره مسخره خبره کوي او لیکي: له دې کبله چې مسیح عذاب وڅکلو، وسوسه شو، نو ځکه اوس کولی شي د عذاب په وخت کې د انسان درد احساس کړي او مرسته ئې وکړي!! یعني مسیح، دا د انسان په بڼه کې خدای، د دې لپاره دا عذابونه وڅکل چې له دې وروسته د انسان درد احساس کړي او د همدې احساس په حکم د ده مرستې ته راوړاندې شي!! یعنی دا چې د پولس خدای یوې تجربې ته ضرورت درلود، باید درد ئې په خپلو حواسو احساس کړی وی، له دې پرته د انسان په دردونو نه شو پوهېدی، په صلیب له ځوړندېدو او په لاس پښو ئې د مېخونو له ټك وهلو وروسته پوه شو چې درد څه ته وایي!!

د ملك صادق لوړوالی پر ابراهیم

پولس تر دې سرلیك لاندې لیکي چې ملك صادق نه پلار درلود او نه مور او نه ئې د پیدا ښت او مرګ نېټه، مقام ئې تر ابراهیم لوړ، ابراهیم ده ته عشر ورکړی، مسیح ته ورته دی!! او د دې ادعا د اثبات لپاره ګڼ شمیر مسخره دلایل وړاندې کوي چې ملك صادق تر ابراهیم نه ډېر لوړ وو!! د پولس د دې خبرې معنی خو دا ده چې ملك صادق هم د مسیح په څېر خدای یا د خدای زوی وو او مقام ئې تر عیسی هم لوړ، ځکه عیسی بې پلاره پیدا شوی او ملك صادق بې پلار او بې مور، ملك صادق ته ابراهیم هدیه او عشر ورکاوو، خو مسیح د ابراهیم علیه السلام اولاد هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبول نه کړ او د ده د مرګ لپاره ئې ملا وتړله!!

خنوخ

پولس تر دې عنوان لاندې لیکي چې خنوخ په خدای ایمان درلود، د همدې لپاره خدای دی پرته له دې چې د مرګ خوند وڅکي خپلې خوا ته لوړ کړ، هغه ناڅاپي له سترګو پټ شو، ځکه خدای له دې دنیا بل عالم ته بوت، له دې نه مخکې خدای ویلي وو: له خنوخ راضي یم!!

پوښتنه کوو: ته خو مسیح په دې دلیل کله خدای ګڼې او کله د خدای زوی چې آسمان ته ولاړ، د خدای په خواکې کښيناست، خدای ورته وویل: زه درنه راضي یم، دا ټولې خبرې خو ته دلته د خنوخ په اړه هم کوې، دی ولې په خدایي کې نه شریکوې؟ ولې ئې خدای او د خدای زوی نه ګڼې؟ ستا له دې وینا خو معلومېږي چې د خنوخ مقام تر مسیح هم لوړ وو!!

د پولس لیك فولیمون ته

د پولس .... او تیموتائوس لخوا

زمونږ ګران همکار فولیمون او هغو مسیحیانو ته چې ستا په کور کې راغونډېږي او .... د خدای او زمونږ د بادار عیسی مسیح له درباره تاسو ته د رحمت او سوکالي غوښتونکی یم.

ګران فلیمونه! کله چې تا ته دعا کوم نو لومړی ستا لپاره د خدای شکر په ځای کوم، ځکه له نورو اورم چې په عیسی مسیح باندې څومره مضبوط ایمان لرې او له خپلو مسیحي ورونړو سره څومره مینه لرې ... په ضمن کې له تا نه غواړم، که څه هم حق لرم د مسیح په نامه درته حکم وکړم، خو د هغه محبت په وجه چې له تاسره ئې لرم غوښتنه درنه کوم چې د انیسیموس په اړه مهربانه اوسه، دی مې په زندان کې له مسیح سره آشنا کړ... که څه هم د ده د نوم معنی مفید دی، خو دی مخکې تر دې ستا لپاره مفید نه وو خو امېد دی له دې وروسته هم تا او هم ما ته مفید وي، اوس چې دی بېرته تا ته درلېږم داسې وګڼه لکه چې خپل زړه درلېږم... هغه د یوه غلام په

(c) ketabton.com: The Digital Library

توګه د لنډې مودې لپاره له تا وتښتېدو ، خو اوس به د يوه ورور په توګه تل ستا په خدمت کې وي، .. هغه اوس نه يوازې ستا خدمتګار دی بلکې ستا يو مسيحي ورور دی... که ئې څه درنه غلا کړي وي په ما پسې ئې وليکه!!... په ضمن کې ما ته يو اطاق هم تيار کړه، ځکه هيله من يم چې خدای ستاسو دعا قبوله کړي او اجازه راکړي چې ډېر ژر ستاسو خوا ته درشم!! ... ايافراس، مرقس، ارسترخوس، ديماس او لوقا هم سلامونه درلېږي

زمونږ د بادار عيسی مسيح فيض دې ستاسو د روح په برخه وي.

د پولس ليك فليپي مسيحيانو ته

د پولس .... او تيموتائوس لخوا

د کليسا کشيشانو او خدمتګارانو او د فليپي ټولو مسيحيانو ته

د خدای او زمونږ د بادار عيسی مسيح له درباره تاسو ته د رحمت او سوکالي غوښتونکی يم.

کله چې تاسو رايادوم نو ستاسو په وجه د خدای شکر کوم او کله چې تاسو ته دعا کوم زړه مې خوشحاله شي، دا ځکه چې تاسو له هغې ورځې چې د انجيل پيغام مو واورېدو تر اوسه مو د هغه د خورولو لپاره ډېرې مرستې کړې دي، ... يوازې خدای پوهېږي چې عيسی مسيح ستاسو څومره محبت زما په زړه کې ايښی... دعا کوم چې ستاسو ژوند داسې پاك وي چې د عيسی مسيح تر راتلو هيڅوك په تاسو کې کوم عيب ونه مومي.

ګرانو ورونړو! غواړم په دې هم پوه شئ چې له دغو پېښو سره زما مخامخېدل د انجيل د پيغام د لازيات خورېدو سبب شو، اوس ټول حتی د ګارد سربازان هم پوهېږي چې زه د مسيحيت په جرم بندي شوی يم، پردې سربېره زما زنداني کېدل د دې باعث شو چې د دې ځای مسيحيان له زنداني کېدو ونه وېرېږي، البته ځينې له ما سره حسادت کوي او د همدې لپاره غواړي چې دوی هم د انجيل مواعظ وړاندې کړي، د دوی مقصد دا دی چې د نورو تشويق او توجه ئې په برخه شي... تاسو بايد داسې فکر ځان ته غوره کړئ چې مسيح درلود ، هغه سره له دې چې خدايي ماهيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې درلود، خو وئې نه غوښتل چې له خپل خدايي حق او اختيار نه کار واخلي، بلکې خپل خدايي قدرت او جلال ئې يوې خوا ته کېښود، د يوه بنده په څېر او انسانانو ته ورته شو!! او حتى تر دې ئې هم ځان ټيټ کړ، تر دې چې حاضر شو د يوه باغي او ياغي په توګه د صليب پر سر اعدام شي!! د همدې لپاره خدای سر لوړی کړ او داسې نوم ئې ورکړ چې تر ټولو نومونو غوره دی، چې د عيسی نامه ته د آسمان او ځمکې هر څوك ګونډه ووهي!! ... او په خپله ژبه اعتراف وکړي چې عيسی مسيح خدای دی!! .... زه، تيموتائوس او اپافروديتوس درلېږم... د دې خبرې له تکرار نه ډډه نه کوم چې دغو خطرناکو سپيانو ته مو پام وي، هغه چې وايي د نجات لپاره بايد ختنه شو، مونږ د خپل بدن د يوې برخې په قطع کولو سره د خدای زامن نه شو ګرځېدی، بلکې په خدايي روح سره د خدای عبادت مونږ دې مقام ته رسوي، واقعي ختنه کېدا همدا ده!! ... زه يو اصيل يهودي يم، د بنيامين له نسله، په اتمه ورځ ختنه شوی يم، د فريسيانو له ډلې څخه وم چې د ديني احکامو په مراعات کې تر ټولو مخکې دي او زيات پرې عمل کوي، په يهوديت کې زما تعصب دومره وو چې مسيحيان به مې ځورول... خو اوس مې دا ټول امتيازات لرې غورځولي، چې د مسيح په نسبت خپل ايمان او اميد وتړم،... په دې هيله چې مسيح زما وي او ورسره يو شم او نور نو د نجات لپاره په خپلو ښو کارونو او له احکامو اطاعت باندې تکيه ونه کړم، دا ځکه چې په مسيح باندې ايمان سره خدای مونږ بې ګناه ګڼي... منظور مې دا نه دی چې زه کمال ته رسېدلی او کامل شوی يم، لا ډېر شيان بايد زده کړم...

ګرانو ورونو! ما ځان ته د بېلګې په توګه غوره کړئ او هغه چا ته پام کوئ چې زمونږ د بېلګې په طريقه عمل کوي... زمونږ اصلي سرمنزل آسمان دی، زمونږ ژغورونکی عيسی مسيح خدای هم هلته دی، د ده بيارا تلو ته سترګې په لار يو، کله چې هغه راشي زمونږ دا فاني بدنونه به د خپل پرتمين بدن په څېر کړي... په پای کې د دوی له هداياوو مننه کوي او ليکي ټولو مسيحيانو ته زما سلامونه ورسوئ، د دې ځای ټول مسيحيان مخصوصاً د امپراطور د دربار مسيحيان تاسو ته سلامونه لېږي... زمونږ د خدای عيسی مسيح فيض دې ستاسو په برخه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولس په دې ليك كې هم د نورو په څېر په څو غلطو خبرو تأكيد كړى:

- مسيح د خداى په توګه معرفي كوي او وايي چې خدايي قدرت او جلال ئې يوې خوا ته كېښود او د انسان په بڼې كې دنيا ته راغى!!
- د ديني احكامو مراعات د نجات ضامن نه دى، يوازې په مسيح باندې ايمان كافي دى چې انسان وژغورل شي!!
- په مسيح ايمان مونږ د هغو خلكو په ډلې كې راولي چې خداى ئې بې ګناه ګڼي!!

د پولس ليك د روم مسيحيانو ته

زه پولس د عيسى غلام، تاسو ته دا خط ليكم، خداى زه غوره كړى يم چې د ده د انجيل زېرى ټولو ته ورسوم... دا زېرى د خداى د زوى، يعني زمونږ بادار عيسى په اړه دى!! چې د يوه ماشوم په توګه د داؤد له نسله دنيا ته راغى او په خپل بيا ژوندي كېدو سره ئې ثابته كړه چې د خداى ځواكمن زوى دى او سپېڅلى خدايي ذات لري!!

دا د پولس همغه مخكني شيطاني افكار دي چې په هر ليك كې پرې ټينګار كوي، عيسى د خداى زوى ګڼي، د خدايي ذات څښتن او انجيل په همدې كې راخلاصه كوي، تاسو به د ده هيڅ ليك نه وي لوستي چې دى انجيل او د انجيل پيغام توضيح كړي، بس همدومره وايي چې د انجيل پيغام او زېرى يعني دا چې عيسى د خداى زوى دى!!

اې عزيزانو! ... تاسو هم د عيسى په وسيله بلل شوي يئ چې د خداى سپېڅلى قوم وئ، ... د خداى او زمونږ څښتن عيسى مسيح له دربار نه تاسو ته د رحمت او سوكالي غوښتونكى يم. (د پولس دا خبره غلطه او د بايبل د نورو ويناوو خلاف ده چې عيسى روميان هم بللي چې د خداى سپېڅلى قوم وي، بايبل د عيسى له قوله مكرر ليكلي چې دى يوازې د اسرائيليانو لپاره لېږل شوى!!)

... خداى شاهد دى چې زه تل تاسو ته دعا كوم، د هغه خداى حضور ته چې په ټول توان سره د ده خدمت كوم او د ده د انجيل زېرى چې د ده د زوى عيسى مسيح

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اړه دی خلکو ته رسوم، بله دعا مې دا ده چې ډېر ژر تاسو وګورم او خدايي برکت درپه برخه کړم!! ... د انجيل پيغام په لومړي سر کې يوازې يهودانو ته وړاندې کېدو خو اوس ټول کولی شي په هغه د ايمان راوړلو له لارې د خدای حضور ته لار پيدا کړي!! دا پيغام دا دی: خدای په يوه صورت کې زمونږ له ګناهونو تېرېږي او هغه دا چې په عيسی مسيح ايمان راوړو، يوازې او يوازې ايمان کافي دی!!! خلکو هغه څه ليدلي چې خدای پيدا کړي نو ځکه د بې ايمانۍ لپاره هيڅ عذر او بهانه نه لري!! ... خو سره له دې د خدای د عبادت په ځای له لرګي او ډبرې نه د فاني انسان، مرغانو، حيواناتو او خزنده وو په څېر بت جوړ کړي او د هغه عبادت کوي!! اصلي خدای پرېږدي او د ده په ځای د مخلوقاتو عبادت کوي!! (د پولس دا خبرې حيرانوونکې دي، دی په خپله له مخلوق نه خالق جوړوي، خو په نورو د همدې خبرې اعتراض کوي، پوښتنه کوو: تا خو تر دغو بت لمانځونکو هم خبره آخوا اړولې، ته خو عيسی کله اصلي خدای او کله د ده زوی ګڼې!! ستا او د دوی تر منځ توپير په څه کې دی؟!! بت لمانځونکي خو وايي چې مونږ د دغو بتانو له لارې خدای لمانځو، دا زمونږ او د خدای تر منځ واسطه او وسيله دي، د دوی له لارې زمونږ دعاګانې خدای ته رسي!! او ته له يوه زېږېدلي انسان نه خدای او د خدای زوی جوړوي!!)

پولس د آسماني کتاب په استناد وايي: هيڅوك نېك نه دی!! په ټول عالم کې يو بې ګناه هم نه پيدا کېږي!! هيڅوك د خدای په لار نه دی تللی!! هيڅوك د ده واقعي غوښتونکی نه دی، ټول په خطا لار تللي. يو کس هم نه شته چې نېك وي، خبرې ئې ناولې او متعفنې دي، ... ژبه د غولولو لپاره کاروي، ... پښې ئې د وينو تويولو لپاره تلوار کوي!! نو ځکه به خدای يهودان تر نورو زيات تعذيب کړي!!!

نو ګورئ چې د شريعت په پلې کولو سره څوك د خدای رضا نه شي ترلاسه کولی، په حقيقت کې څومره چې په شريعت پوه شو همدومره به ئې زيات تر پښو لاندې کوو!! خو اوس خدای مونږ ته د نجات لار ښودلې، مونږ تراوسه غوښتل په شريعت د عمل کولو له لارې نجات ترلاسه کړو خو اوس داسې نه ده... اوس خدای داسې پتېلې چې څوك په عيسی ايمان راوړي له ګناهونو نه ئې تېرېږي!!! او هغه په بشپړه توګه بې ګناه ګڼي!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هم د خبیث پولس زړه شیطاني نظریه ده چې په هر لیك کې ئې تکراروي، له شریعت نه بغاوت ته خلك رابلي او یوازې په مسیح ایمان د نجات لپاره کافي ګڼي!! د ده احمقانه استدلال ته به مو حتماً پام شوی وي چې د یهودانو ګناهونه او بد عملونه د دې نښه ګڼي او د خپلې ادعا لپاره ئې د دلیل په توګه وړاندې کوي، حال دا چې د یهودانو دا ګناهونه په شریعت د عمل کولو په وجه نه بلکې له شریعت نه د بغاوت په سبب دي!! آسماني کتاب ځکه پر دوی نیوکې کوي چې دوی په شریعت عمل نه دی کړی!!

پولس لیکي: خدای مسیح راولیږو چې زمونږ د ګناهونو پېټی په خپلو اوږو واخلي!! د ده وینې زمونږ د نجات لپاره وسیله کړې!! پولس دې پوښتنې ته چې آیا دا بې انصافي نه ده چې خدای ګناهګاران بې ګناه وګڼي؟ دا ځواب ورکوي: نه؛ ځکه خدای دا کار په عیسی باندې د دوی د ایمان په سبب کوي!! یعني په هغه چا ایمان چې په خپلې وینې سره ئې دوی پاك کړل!!

دا ئې هم د پولس استدلال او دې پوښتنې ته د ده ځواب!! ګناه یوه کړې، سزا بل ګالې، خو سره له دې بې انصافي نه ده شوې!! د پولس ټول استدلالونه دې ته ورته دي!! همداراز وايي مونږ د خپلو ښکو کارونو په سبب د خدای رضا نه شو ترلاسه کولی، بلکې دا مقام یوازې له هغو کارونو ترلاسه کوو چې مسیح زمونږ لپاره وکړل!! د پولس دا استدلال د مخکني په څېر دی، ښه کار مسیح کوي او د ده د کارونو په سبب خدای له مونږ راضي کېږي، زمونږ ښه کارونه هیڅ ارزښت نه لري!!

دې بل استدلال ته ئې هم ځېر شئ: وايي: حقیقت دا دی چې که هڅه وکړو چې په شریعت د عمل کولو له لارې نجات ترلاسه کړو، نو تل به ئې نتیجه دا وي چې د خدای د غضب وړ وو، دا ځکه چې هیڅکله نه شو کولی په بشپړه توګه په شریعت عمل وکړو، یوازې هغه وخت کولی شو قانون مات نه کړو چې اصلاً قانون نه وي!!

د حیرانۍ ځای دی چې څوك داسې ټګمار انسان د پیغمبر په توګه مني، پولس خلك د خدای د قانون ترپښو لاندې کولو او لرې غورځولو ته رابلي، له شریعت او الهي دین نه د بغاوت بلنه ورکووي خو دوی ئې رسول ګڼي!! د ده استدلال دا دی چې په قانون باور مه لره نو هیڅ قانون به دې نه وي مات کړی!! یعني شریعت مه منه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هیڅ کار به دې د شریعت خلاف نه وي!!

د آدم ګناه او د عیسی مسیح بخښنه

پولس تر دې عنوان لاندې لیکي: کله چې آدم ګناه وکړه، د ده ګناه ټول انسانان ناولې کړل او په نړۍ کې د مرګ د خورېدو سبب شوه، ... څومره توپیر دی د آدم او موعود مسیح تر منځ!! آدم د خپلې ګناه په سبب د ډېرو د مرګ باعث شو او عیسی د خدای د لطف له مخې د ډېرو د ګناهونو د بخښنل کېدو باعث!!... نو د موسی لس فرمانه د انسان په نجات کې څه ونډه لري؟!!

ګورئ چې پولس له شریعت سره په مخالفت کې دومره مخکې تللی چې د تورات لس احکام هم د انسان د ژغورنې لپاره ضروري نه ګڼي او وایي چې د انسان په ژغورنې کې هیڅ ونډه نه لري، په داسې حال کې چې عیسی علیه السلام په خپله وایي چې زه د تورات د عملي کولو لپاره راغلی یم، نه د منسوخولو لپاره!! همدا راز ګورئ چې دی آدم علیه السلام ته داسې ګناه منسوبوي چې د ټولو انسانانو د مرګ سبب شوې، خو دا نه وایي چې څنګه؟ څوك د دې ګناه په سبب مړ شوی؟ مرګ خو یوه طبیعي الهي پېښه ده، ښه او بد پرې اخته کېږي، د بایبل په وینا عیسی علیه السلام هم مړ شوی!!

د پولس پلویانو ته باید ووایو: هیڅوك د بل په خاطر نه بخښل کېږي، نه د عیسی علیه السلام په خاطر او نه د بل انسان په خاطر، هغه څوك چې یو د بل په ګناه نیسي او یو د بل په خاطر بخښي یو بې انصافه قاضي دی، الله تعالی له دې عیبه ډېر لوړ دی.

بیا لیکي: کله چې مونږ په عیسی ایمان راوړ او د تعمید غسل مو وکړ، له دې وروسته د ده د سپېڅلې وجود برخه شوو، زمونږ هغه طبیعت هم مړ شو چې په ګناه لړلی وو!... کله چې مسیح بیا راژوندی شي مونږ به هم په هغه پرتمین ژوند کې ورسره شریك وو!! په حقیقت کې کله چې مسیح د صلیب پر سر مړ شو مونږ هم ورسره مړه شوو او کله چې بېرته راژوندی شو مونږ په دې ژوندون کې ورسره شریك یو!! ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای واقعي قوم

پولس تر دې سرلیك لاندې هم ځینې داسې خبرې لري چې څېړل ئې ضروري ګڼم: هغه یهودان د خدای خاص قوم ګڼي او ورته وایي چې ډېره مینه ورسره لري، دومره چې حتی د دوی لپاره دې ته تیار دی چې په خپله له نجاته محروم شي چې دوی وژغورل شي!! او په دې خبرې عیسی مسیح او فرشتې شاهد نیسي!!... خدای له تاسو سره خپلې وعدې رښتونې کړې، دا وعدې له واقعي یهودانو سره شوې وې.. دا کافي نه ده چې څوك د ابراهیم له نسله څخه وي، ټول هغه خلك چې د ابراهیم له نسله څخه دي د خدای حقیقي زامن نه دي... خدای ابراهیم ته زوی ورکړ... دې زوی له ربکا سره نکاح وکړه.. د دوه ګونو زامنو له زېږولو مخکې خدای ورته وویل: ما اراده کړې چې یعقوب ته برکت ورکړم، نه عیسو ته، دا خبره ئې د دوی له زېږېدو مخکې وکړه، مخکې له دې چې دوی ښه یا بد عمل وکړي، دا ښیي چې د خدای کار د ده د مخکني تصمیم له مخې وو... نو آیا خدای بې انصافي کوله؟ نه؛ هغه موسی ته ویلي وو: که وغواړم په چا رحم وکړم نو رحم پرې کوم ... نو د خدای برکت د خلکو د هڅو او غوښتنو له مخې نه ورکول کېږي بلکې هغه چا ته ورکول کېږي چې خدای ئې په خپله غوره کړي!! خو دا پوښتنه چې که خبره داسې وي نو ولې خدای انسان په خپلو کړو وړو محاکمه او مجازات کوي؟ ځواب دا دی چې ته انسان د دې څه حق لرې چې پر خدای اعتراض وکړې؟!! آیا دوی کولی شي د خدای د ارادې نه پرته کوم کار تر سره کړي؟! آیا صحیح ده چې مخلوق خالق ته ووایي: زه دې ولې داسې پیدا کړی یم؟ آیا کولال حق نه لري له یوې خټې ښه لوښی جوړ کړي او له بلې عادي لوښی؟!!

پولس په دې اړه هم مغالطه کړې، دوې بېلې بېلې خبرې ئې سره خلط کړې، دا خبره چې خالق کوم مخلوق له کومو ځانګړتیاوو سره پیدا کوي، بېله موضوع ده او دا چې الله تعالی له خپل بنده سره څنګه او د څه له مخې معامله کوي بېله موضوع ده، پولس د دې په ځای چې مخکنۍ پوښتنې ته صحیح ځواب ووایي، مغالطه کوي او داسې څه وایي چې له پوښتنې سره هیڅ تعلق نه لري!! پوښتنه دا نه ده چې خدای ولې ځینې مخلوقات یو رنګ او ځینې بل رنګ پیدا کړي؟ بلکې پوښتنه دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې که د خدای برکت د خلکو د هڅو او غوښتنو له مخې نه ورکول کېږي بلکې هغه چا ته ورکول کېږي چې خدای ئې په خپله غوره کړي!! نو ولې خدای انسان په خپلو کړو وړو محاکمه او مجازات کوي؟ د پولس یو ځواب دا دی: انسان څه حق لري چې پر خدای اعتراض وکړي؟ بل ځواب ئې دا دی: آیا کولال حق نه لري له یوې ختې ښه لوښی جوړ کړي او له بلې عادي لوښی؟!! دا ځواب خو هغه چا ته باید ورکړی شي چې وایي: زه خدای ولې داسې پیدا کړی او هغه بل هغسې؟ ولې ئې ځینې د انسانانو په بڼې کې پیدا کړي او ځینې د حیواناتو، نباتاتو او مرغانو په بڼې کې؟

که څوك نېك انسان مجازات کړي او بد انسان ته مکافات ورکړي نو یقیناً چې ظلم ئې کړی، الله تعالی ظلم نه کوي، که څوك یو انسان ګناه کولو ته اړ کړي او بیا ئې مجازات کړي یقیناً چې ظلم ئې کړی، الله تعالی دا ظلم نه کوي، که څوك یو انسان ښه کار ته اړ کړي او بیا مکافات ورکړي بې انصافي ئې کړې، الله تعالی بې انصافي نه کوي، الله تعالی انسان داسې پیدا کړی چې هم ښه کار په خپله خوښه کولی شي او هم بد، انسان ته ئې د ښه او بد تر منځ د یوه د انتخاب قدرت او اختیار ورکړی، د همدغه اختیار او قدرت په وجه ئې په خپل غلط انتخاب او غلط عمل مجازات کوي او د ښه انتخاب او نېك عمل نېکه بدله ورکوي.

پولس ته وایو: ستا بایبل د یعقوب په هکله لیکلي چې د برکت اصلي مستحق دی نه بلکې عیسو وو، عیسو تر ده مشر وو، اسحاق علیه السلام غوښتل عیسو ته برکت ورکړي، خو یعقوب له پلار سره دوکه وکړه، هغه ئې غلط کړ، ځان ئې عیسو وښود، په خپل لاس او غاړې ئې د سېرلي پوستکی ونښلاوو او پلار ته ئې داسې وښوده چې دی په خپله عیسو دی، پلار پرې غلط شو او د عیسو په ځای ئې ده ته برکت ورکړ، د بایبل د وینا له مخې دا برکت ده ته خدای نه دی ورکړی، بلکې ده په دوکې سره ترلاسه کړی، د خدای پرېکړه خو دا وه چې عیسو ته برکت ورکړی شي، د همدې لپاره ئې هغه مشر پیدا کړی وو!! مونږ ته ووایه: څنګه په دغې مسخره، دروغجنې او بې بنسټه قصې استناد کوې او دا غلطه خبره پرې ثابتوې چې د خدای معامله له خپل بنده سره د ده د عمل او عقیدې له مخې نه بلکې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مخکنۍ پرېکړې له مخې وي؟!!

پیغمبر علیه السلام فرمایي چې انسان له روغ او سالم فطرت سره دنیا ته راځي، د ده مور او پلار ئې یهودي، نصراني او مجوسي کړي، لکه څنګه چې له څاروي څاروی پیدا کېږي او تاسو په دوی کې غوږ پرې شوی نه ګورئ. بلکې تاسو ئې غوږ ورپرې کوئ:

عن أبي هريرة رضي الله قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم (كل مولود يولد على الفطرة فأبواه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه كمثل البهيمة تنتج البهيمة هل ترى فيها جدعاء...) رواه البخاري

قرآن فرمايي:

ûüÜÎ÷@ã÷Ï RÎGã& $R]Ï öqÝ3ù‹ù äs© Æ Br `Bsãû äs© `Jù Oäîs `Ï ‘, s&$È@ör

š [û nqã_ qû$ “ èô„ @ôû3ã$ ä&JÎ {q$óã(qèÆó„ bÎr $gë$#ZŽ3bÏ Þ%n&#‘$R

ÇËÒÈ $)ÿ?ä ôÑ äs™r Ü #Žä 9$ الكهف: ۲۹ ـ ۳۰

او ووایه: دا ستاسو د رب له لوري یو حقیقت دی، نو څوك چې غواړي ایمان دې راوړي او د چا چې خوښه وي کافر دې شي، بې شکه چې مونږ د ظالمانو لپاره داسې اور تیار کړی چې دیوالونه به ئې پرې راتاو وي او چې کله د مرستې لپاره غږ کړي نو په داسې اوبو به ئې غږ ته ځواب ویلی شي چې خوټېدونکې، تورې او بویناکې دي او مخونه وریتوي، څومره بد څښاك او څومره بد تاتوبی او بې شکه هغو چې ایمان ئې راوړی او صالح عملونه ئې کړي، مونږ د هغه چا اجر نه ضایع کوو چې د عمل له مخې ښه وي.

له دې مبارك آیت نه په ډېر صراحت او وضاحت سره معلومېږي چې انسان ته دا اختیار او واك ورکړ شوی چې په خپله خوښه یا د ایمان او صالح عمل لار غوره کړي او یا د کفر او ظلم لار، د همدغه واك او اختیار په وجه او د خپل انتخاب د څرنګوالي له مخې به سزا ګوري.

ګورئ چې قرآن د (ایمان) او (کفر) انتخاب په خپله د انسان کار ګڼي او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنې ته ځواب وايي چې آيا انسان (آزاد) او (مختار) پيدا شوی که (مجبور) او (محکوم)؟ آيا په خپلو کړو وړو کې له استقلال او خپلواکۍ برخمن دی که د هغو مقدراتو په وړاندې محکوم دی چې دی ئې په خپلو منګولو کې نيولی او د هر راز مخالفت او سرغړاوي امکان ئې ترې سلب کړی؟! قرآن وايي چې الله تعالی (ظالم) ته سزا ورکوي او د (نېك عمله مؤمن) اجر نه ضايع کوي. د دې معنی دا ده چې (دوزخ) او (جنت)، (مکافات) او (مجازات) د انسان د (عقيدې) او (عمل) له مخې ورکول کېږي. خو بايبل وايي چې يو قوم د جنت لپاره پيدا شوی او نور قومونه د دوزخ لپاره، د دواړو په هکله له مخکې پرېکړه شوې!!

واقعيت دا دی چې بايبل د قضاء او قدر په اړه لکه د نورو اساسي مسايلو په څېر ناقصه او غلطه انګېرنه لري او له دې ډېر عاجز دی چې د خلکو پوښتنو ته ځواب ووايي!! په مقابل کې ئې قرآن دا موضوع په ډېره دقيقه توګه څېړلې او ټولو پوښتنو ته ئې ځواب ويلی، قرآن مونږ ته وايي چې انسان نه مجبور مطلق دی او نه مختار مطلق، بلکې په يوې محدودې کې د اختيار خاوند دی، د ده مکافات او مجازات د همدغه اختيار له مخې ترسره کېږي. د انسان په اړه دا عقيده درلودل چې هغه په مطلقه توګه محکوم او مجبور دی هم د واقع خلاف خبره ده، هم له څرګندو نصوصو سره متصادم او هم د الهي عدالت خلاف، عملاً ګورو چې انسان نه د جماداتو په څېر بې واکه او محکوم دی او نه داسې فعال مايشاء چې هر څه ئې زړه وغواړي وئې کړی شي، بلکې د ځينو کارونو د کولو واك او اختيار لري او د ځينو له کولو عاجز او ناتوانه، د همدغه واك او اختيار په وجه له هغه سره محاسبه کېږي، ده ته چې د کومو کارونو کول ممکن دي د هغوی له منځه د يوه انتخاب کولی شي، خو د ده په دې انتخاب چې کوم نتايج مرتب کېږي، دی ئې په خپله نه بلکې الله تعالی ئې پرې مرتب کوي، په دې لار کې چې دی له کومو لوړو ژورو سره مخامخ کېږي دا ټول د ده له واکه بهر شيان دي، که هغه مجبور او بې اختياره وی نو نه محاسبه ورسره صحيح وه او نه ئې مجازات، دا ځکه چې د هغه چا مجازات او تعذيبول د عدالت خلاف کار دی چې د اختيار او واك خاوند نه وي او د هر کار په کولو اړ شوی وي، الله تعالی په خپلو بندګانو ظلم نه کوي، څنګه به هغه ځوك

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعذیبوي چې بل ګناه ته اړ کړی وي، الله تعالی خو د مجبوریت او اضطرار په وخت کې حرام کار هم انسان ته روا کړی.

که وغواړو د قرآن لارښوونه د یوه مثال په ترڅ کې توضیح کړو نو داسې وګڼئ لکه چې تاسو د یوه داسې باغ خاوند یئ چې جګ جګ دیوالونه او دنګه مضبوطه دروازه لري، ښه ساتنه او حفاظت ئې کېږي، هیڅوك نه شي کولی ستاسو له اجازې پرته دې باغ ته ننوځي، خپل یوه دوست ته اجازه ورکوئ چې باغ ته ننوځي او مېوه ئې وخوري، د دروازې کلي ورکوئ او ورته وایئ: دې باغ ته له دې کلي نه په استفادې سره ننوتی او هره مېوه ئې خوړلی شې، له دې وروسته د دې باغ اختیار ستا په لاس کې دی، خو دې ته دې پام وي چې د باغ کینڼ لوري ته داسې ونې ولاړې دي چې د مېوو رنګ ئې ښایسته او جالب، خوند ئې ښه، خو خوړل ئې د ګټې په ځای تاوان درته لري، ستا صحت او سلامتیا ته تاوان رسوي، که دغو ونو ته ورنږدې نه شې او مېوه ئې ونه خورې نو دا به ستا په ګټه او زما د رضایت باعث شي، زما خوښه دا ده او دا مې پرتا پېرزو کېږي چې دا نورې هغه مېوې وخورې چې هم تا ته ګټورې دي او هم ئې زه درته خوشوم او پرې راضي کېږم او په دې سره به روغ رمټ له باغه ووځې. ستا دا دوست ستا په اجازه باغ ته ننوځي، هر څه چې په دې باغ کې کوي او هره مېوه چې خوري نو ستا په اجازه او له هغه اختیاره په استفادې سره ئې خوري، چې تا ورکړی، په حقیقت کې هغه ستا په اراده، إذن او اجازه او له هغه اختیار او صلاحیت نه په استفادې سره عمل کوي چې تا ورکړی، که مضر او د ده روغتیا او سلامتیا ته تاواني او ستا د خوښې خلاف مېوه خوري او ستا د رضایت خلاف کار کوي او یا ګټوره مېوه خوري او هغه څه کوي چې ستا د رضایت باعث کېږي، دواړه کاره ئې ستا په إذن، اجازه، اراده او توفیق کړي، تا دا موقع، توان، توفیق او اجازه ورکړه چې باغ ته ننوځي او د خپلې خوښې مېوه وخوري، که تا دا اجازه نه وی ورکړې نه باغ ته ننوتی شو، نه ئې سم او بد کار کولی شو او نه ئې تاواني او ګټوره مېوه خوړلی شوه، غلطي ئې ستا په اجازه کړې خو مسئولیت ئې پر خپله غاړه دی، د دې لپاره چې په خپل انتخاب کې ئې اشتباه کړې، له اختیار او صلاحیته ئې غلطه استفاده کړې، هغو ونو ته نږدې شوی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېوه ئې خوړلې چې د ده لپاره تاواني او د باغ د خاوند د خفګان باعث. باغ ته له ننوتو وروسته چې نوموړی کس هرڅه کوي مسئولیت ئې د ده په خپله غاړه دی، هم مفیده مېوه خوړی شي او هم مضره، دا ځکه چې د انتخاب واك ورکړی شوی، د خپل انتخاب نتائج به ګالي، ښه انتخاب ئې ښه نتائج لری او بد انتخاب ئې بد. د ځمکې په سر د انسان خلافت او د قضاء او قدر په وړاندې د هغه محکومیت او ده ته د (اختیار) او (انتخاب) صلاحیت او واك ورکولو معنا همداسې ده.

پولس له دې وروسته ځینې داسې خبرې لري چې غواړې په دې سره زهر په ګوړې وپوښي، خپلې زهرجنې خبرې په خوږو خبرو کې ونغاړي ...

د مسیحیانو وظیفه د دولت په وړاندې

پولس تر دې عنوان لاندې لیکي: د دولت او د قوانینو په وړاندې ئې مطیع اوسئ، ځکه چې دا خدای قائم کړی!! په ټولې نړۍ کې ټول دولتونه خدای قدرت ته رسولي، نو څوك چې د دولت له قوانینو سرغړاوی وکړي په حقیقت کې له خدای نه سرغړونه کوي!!! البته چې مجازات به شي (د خدای له لوري)، د چا چې عمل سم وي د حکومت له چارواکو نه وېرېږي، خو خطاکاران او ناسم خلك ترې وېرېږي!!! که غواړې په وېره کې نه وې نو د قوانینو اطاعت وکړه، د دولت مامورین د خدای له لوري ګمارل شوي چې ستا مرسته وکړي!! او که غلط کار وکړې نو ووېرېږه چې هغه به دې مجازات کړي، خدای دوی د همدې لپاره ګمارلي!! نو په دوه دلایلو د قانون اطاعت کوه: لومړی د دې لپاره چې مجازات نه شې او دوهم د دې لپاره چې اطاعت کول ستا وجیبه ده!! د همدغو دلایلو له مخې باید خپل مالیات دولت ته وسپارئ چې د دولت د مامورینو حقوق تأمین شي او دولت د خدای په کار یعني تاسو ته په خدمت باندې موفق شي.... دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- د پولس دا خبرې د ده اصلي څېره بربنډوي او ښیي چې ده په اصل کې د رومي دولت لپاره کار کاوو، له یهودانو سره ئې د مخالفت وجه هم دغه وه، د روم امپراطوري غوښتل د یهودانو په خلاف داسې څوك راوړاندې کړي چې د دوی د مذهب مقابله وکړي، د یهودانو په لوري د خلکو د تلو مخنیوي وکړي، د همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره ګوري چې د پولس محرف مسیحیت د یهودانو د سیمو په ځای په هغو سیمو کې وده وکړه چې د روم د امپراطورۍ تر بشپړې واکمنۍ لاندې وې، ښايي له ځينو سره دا پوښتنه راولاړه شي چې نو پولس د څه لپاره په روم کې بندي وو؟ ځواب ئې ډېر څرګند دی، پولس په فلسطين کې او د يهودي مذهبي مشرانو لخوا ونيول شو، کله چې د فلسطين رومي واکمن ته معلومه شوه چې دی د روم اوسېدونکی دی نو د ساتونکو په لاس ئې روم ته ولېږو، پولس فليپي مسيحيانو ته په خپل خط کې ليکلي: غواړم په دې هم پوه شئ چې له دغو پېښو سره زما مخامخېدل د انجيل د پيغام د لازيات خورېدو سبب شو اوس ټول حتی د ګارد سربازان هم پوهېږي چې زه د مسيحيت په جرم بندي شوی يم... د دې خبرې معنا دا ده چې د روم دولتي چارواکو ته د دې خبرې معلومېدل له ده سره مرسته کوي او د ده د خوشې کېدو سبب کېږي چې دی د مسيحيت په جرم بندي شوی، يعني رومي چارواکي له مسيحيانو سره خواخوږي لري او که ورته ثابته شي چې پولس مسيحي دی نو له زندان نه ئې خوشې کوي!!!

- د دولتونو په اړه د پولس دا وينا د ټولو الهي اديانو خلاف وينا ده، هيڅ پيغمبر خلکو ته نه دي ويلي چې د حاکم نظام اطاعت وکړئ، دا نظام د الله تعالی د رضا او ارادې مظهر دی، د دې نظام د قوانينو اطاعت د خدای د اطاعت په معنی دی او بغاوت ئې د له الله تعالی نه د بغاوت په معنی!!! داسې خبرې يوازې سرکاري مفتيان او د ولت مزدور مبلغين کوي، پيغمبران عليهم السلام د دې لپاره لېږل شوي چې دغه نظامونه رانسکور کړي، خلك د دې نظامونو په ضد بغاوت ته راوبلي او ورته ووايي: له الله تعالی پرته بل چا ته سر مه ټيټوئ، د الله تعالی له قانون نه پرته بل قانون مه منئ، که داسې نه وی نو تل به واکمنانو د پيغمبرانو عليهم السلام مقابله نه کوله، موسی عليه السلام به د فرعون او ابراهيم عليه السلام به د نمرود مقابله نه کوله، هغه څوك چې خلکو ته د دغو طاغوتي نظامونو د اطاعت او منلو او هغوی ته د ماليې ورکولو خبره کوي، پيغمبر نه دی يو سرکاري مبلغ دی!!
- د پولس دا وينا د دين په هکله د بايبل تصور او انګېرنه په ګوته کوي، دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمان کوي چې دين هسې ځو مذهبي مراسم دي، چې د انسان له اجتماعي ژوند، سياسي او اقتصادي نظام سره هيڅ تعلق نه لري، يو مسيحي کولی شي مسيحي هم وي او د روم د امپراطور مطيع رعيت هم!!

- همدا راز ښيي چې دوی د ټولنې هر حاکم حالت د الله تعالی د رضا مطابق حالت ګڼي چې يو مسيحي بايد د هغه د بدلولو هڅه ونه کړي، دولت د خدای له لوري مسلط شوی، مأموريت ئې دا دی چې د خلکو خدمت وکړي، د مسيحيانو شرعي او ديني دنده دا ده چې د دولت د مامورينو اطاعت وکړي او ماليه ورکړي!! حاشا و کلا چې د عيسی عليه السلام په څېر يو اولوالعزم پيغمبر به خلکو ته داسې غلطه خبره وکړي!! که هغه داسې وی نو د بايبل په وينا به د رومي چارواکو په لاس په صليب نه ځړول کېدو!! دا د پولس په څېر د رومي امپراطور په خدمت کې مزدور مبلغين دي چې وايي: رومي چارواکو نه غوښتل عيسی عليه السلام اعدام کړي، خو يهودي مشرانو دې ته اړ کړل!! دغه مبلغين وتوانېدل چې د خلکو پام له دغې پېښې بلې خوا ته واړوي او د عيسی عليه السلام اعدام د الله تعالی د رضاء، د انسانانو د ژغورنې وسيله او د مخکنيو سپېڅلو کتابونو د وړاندوينو مطابق وښيي!!
- راشئ د بايبل دا وينا د قرآن له هغې وينا سره مقايسه کړو چې فرمايي:

br‰ƒ•ìã 7 î6% `Ë AÌr é$Br 7 øÎ) AÌr é$JÎ (q ä3#ä ÿNåk ¨Xr& bqßJã–ƒ šú ïÏ%©!$# ’<Î) •?s9r&

Nåk¨Xr& bqßJã–ƒ šú ïÏ%©!$# ’<Î) •?s9r& ßÛ»tóø9$# ’<Î) (#þqßJx.$ystFtƒ br& šcr߉ƒÌãƒ

النساء: ۶۰ ÇÏÉÈ #Y‰‹Ïèt/ KxŸ=|Ê

آيا هغه دې ونه ليدل چې ګومان کوي هم پر هغه څه ايمان لري چې پر تا نازل شوي او هم پر هغه څه چې له تا نه مخکې نازل شوي، خو غواړي چې د تحاکم لپاره طاغوت ته ورشي، حال دا چې ورته امر شوی چې له هغه نه به انکار کوئ او شيطان غواړي چې په ژورې تېروتنې سره ئې تېرباسي.

د دې آيت له مخې د هغه چا د ايمان دعوی د منلو نه ده چې د طاغوت حکومت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غاړه ږدي او خپلې شخړې طاغوت ته راجع کوي، څوك چې د طاغوت واکمنۍ ته غاړه ږدي او د خپلو مشاجراتو په هكله د هغه پرېکړې مني، د ايمان دعوا ئې د اعتبار وړ نه ده، كه څه هم په ځان د مؤمن ګمان وكړي، حتى كه په ځان ئې دا ګومان وي چې هم پر قرآن ايمان لري او هم پر مخكنيو كتابونو، په حقيقت كې هغه سخت تېروتي، شيطان دوكه كړى. تر څو چې ته له طاغوت نه انكار ونه كړې الله تعالى ستا ايمان نه قبلوي.

دا آيت نه يوازې د ايمان حقيقت مونږ ته رابنيي بلكې د طاغوت معنى هم رابنيي، طاغوت هغه دى چې خلك د خپلو شخړو د حل وفصل لپاره ورته رجوع كوي، حاكم او قاضي دى خو پرېکړې ئې د الله د دين مطابق نه دي او په ماانزل الله حكم نه كوي، طاغوت شيطان نه بلكې شيطان ته منقاد حاكم دى.

ګورئ چې قرآن د هغه چا ايمان هسې يوه تېروتنه ګڼي چې ظالمو او باغي حاكمانو ته غاړه ږدي او پرېکړې ئې مني، فرمايي چې نه يوازې د ده د ايمان دعوا باطله ده، بلكې شيطان سخت دوكه كړى، خو بايبل د روم امپراطور ته غاړه اېښودل، اطاعت ئې كول، ماليه وركول... د مسيحيانو ديني وجيبه ګڼي!!

پولس دا هم وايي چې يو په بل اعتراض مه كوئ، حتى كه يو هغه څه خوري چې د بت په نامه نذر شوي او بل د غوښې له خوراك نه هم ځان ساتي، پرېږدئ چې خداى په خپله خلك خپلو غلطيو ته متوجه كړي!!! دا هم يو بل شيطاني درس دى چې پولس ئې خپلو شاګردانو ته وركوي!! په داسې حال كې چې ټول پيغمبران راغلي له غلطو او ناروا كارونو نه خلك منع كړي، كه الله تعالى په خپله خلك خپلو غلطيو ته متوجه كولى نو پيغمبران به ئې نه رالېږل!!!

د پولس منشي ترتيوس چې دا ليك ئې د ده په وينا ليكلى، په پاى كې د ډېرو كسانو نومونه اخلي او هغوى ته د پولس ځانګړې سلامونو رسوي!!

د پولس ليك تيطوس ته

زما؛ پولس، د خداى خدمتګار او د عيسى مسيح رسول لخوا
زما حقيقي زوى تيطوس ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ د پلار خدای او زمونږ د ژغورونکي عیسی مسیح له درباره تا ته د فیض، رحمت او سوکالۍ غوښتونکی یم

خدای ته لیږلی یم چې د ده د غوره شوو ایمان تقویه کړم او الهي حقایق وروښیم، هغه حقایق چې د انسان په ژوند کې بدلون راولي او د تلپاتې ژوند په لوري ئې هدایت کوي!! ... خدای د نجات وعده اوس په انجیل کې څرګنده کړه او زه ئې په دې وګمارلم چې دا پیغام ټولو ته ورسوم!!

د پولس د دې خبرې معنی دا ده چې د نجات دا پیغام تر ده د مخه هیچا ته نه وو ښودل شوی، د لومړي ځل لپاره د ده په لاس خلکو ته ښودل شوی!! حقیقت دا دی چې د ده دا مسخره خبرې او د انجیل په اړه د ده وینا نه تر ده د مخه کوم پیغمبر کړې او نه په خپله عیسی علیه السلام چې انجیل پرې نازل شوی!! دا خبرې د شیطان مریدانو هم تر ده د مخه کړې او هم تر ده وروسته!!

ته مې د دې لپاره د کریت په جزیرې کې پرېښودې چې د هغه ځای کلیساګانې تقویه کړې او په هر ښار کې داسې کشیشان وټاکې چې زما له لارښوونو سره سم کار وکړي، پام کوه چې ښه کشیشان غوره کړې... غلط مبلغین هم پیدا شوي، یوه ئې د پیغمبرۍ دعوا کړې او د کریت د خلکو په اړه ئې ویل: دوی دروغجن او د حیواناتو په څېر تنبل دي او یوازې د خپلې ګېډې په غم کې دي!! د ده خبره سمه ده، نو د کریت مسیحیانو ته ووایه چې په خپل ایمان او اعتقاد کې مضبوط وي!! او اجازه مه ورکوه چې د یهودانو قصو او د هغو خلکو خبرو ته توجه وکړي چې بې لارې شوي!! ... غلامانو ته ووایه چې په اخلاص سره د خپلو بادارانو خدمت وکړي... مسیحیانو ته ووایه چې د دولتي مقاماتو اطاعت وکړي... ورته ووایه چې د هیچا په اړه بده وینا او تبلیغات ونه کړي (له دې نه هم د ده مقصد دا دی چې د دولت په ضد له تبلیغاتو ځان وساتئ!!)... مونږ هم یو وخت ناپوه، یاغي او بې لارې وو... مونږ له خلکو متنفر وو او خلك له مونږ نه، خو زمونږ ژغورونکی راڅرګند شو او مونږ ئې وژغورلو، له ګناهونو نه ئې پاك کړو او د روح القدس په ذریعه ئې نوی ژوند راپه برخه کړ، چې د عیسی مسیح په لطف سره بې ګناه وګڼلی شو!! ... د مذهبي عقایدو او احکامو په اړه له چا سره جر او بحث مه کوه، ځکه چې دا بحثونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه یوازې کوم درد نه شي دوا کولی بلکې دواړو خواوو ته تاوان رسوي... غواړم آرتیماس یا تیخیکوس درولېږم، هر یو چې درغی ژر زما خوا ته راشه، غواړم ژمی په نیکوکې تېر کړم... زما ټول دوستان تا ته سلام وايي، ته هم زمونږ مسیحي دوستانو ته سلام ورسوه، د خدای فیض دې له تاسو ټولو سره وي!!

دا د بایبل وروستۍ رساله وه، په دې کې هم د پولس همغه څو تکراري خبرې بیا راغلې چې په خپلو نورو خطونو کې هم پرې ټینګار کوي. دلته څو خبرې ضروري ګڼم:

- د بایبل لیکونکي ولې د پولس دا رساله د خپل کتاب په پای کې راوړې؟ معمولاً هر لیکونکی خپلې اساسي خبرې د کتاب په پیل او پای، مقدمه او تتمه کې کوي، خو د بایبل لیکونکي یوه داسې رساله د خپل کتاب په پای کې راوړې چې له یوې خوا تکراري ده او له بلې خوا د محتوی له پلوه ډېره کمزورې!!
- تاسو به حتماً متوجه شوي وئ چې د پولس خطونه د محتوی له لحاظه کاملاً سره ورته دي، پوښتنه دا ده چې د بایبل لیکونکي د څه لپاره دا تکراري خطونه په خپل کتاب کې راااخیستي؟! آیا غوښتل ئې د کتاب ضخامت او پرېړوالي زیات کړي؟ او که غوښتل ئې د پولس دا څو غلطې خبرې په وار وار د خلکو مخې ته کېږدي او ورته وښیي چې د بایبل اصلي خبرې همدا دي؟!! په داسې حال کې چې د پولس مذهب له یوه کرکجن بدعت او د تورات او انجیل په ضد له یوه بربنډ بغاوت نه پرته بل څه نه دی!!

تتمه

مسیحیان د بایبل عهد جدید ته د انجیل په سترګه ګوري، خو تاسو ولیدل چې د دې برخې له سر نه تر پای پورې د هغه انجیل څو کرښې هم نه شو موندلی چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی، په عهد جدید کې یا د عیسی علیه السلام د سیرت او معجزو په اړه داسې ناقصې او کمزورې لیکنې ګورو چې د ده شاګردانو ته منسوب شوې او یا د پولس هغه بې محتوی او تکراري خطونه چې له دین او مذهب نه بغاوت ته بلنه ورکوي. انجیل خو د هغو الهي لارښوونو مجموعه وه چې د الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعالی له لوري عیسی علیه السلام ته ورکړی شوې وې، خلکو ته د رسولو په غرض او د دوی د هدایت او لارښوونې لپاره، پر عیسی علیه السلام نازل شوی انجیل خو باید د مسیحیانو تر منځ داسې روغ او له هر راز تغیر او بدلونه پرته ساتل شوی وی لکه قرآن چې نن د یو نیم ملیارد مسلمانانو تر منځ د داسې متفق علیه او سپېڅلي کتاب په توګه پاتې دی چې څوك ئې په یوه حرف کې هم د تغیر او بدلون جسارت نه شي کولی، دا دی په تېرو څوارلسو پېړیو کې قرآن په بشپړه توګه له هر راز بدلون او تغیر نه خوندي پاتې شوی، پوښتنه دا ده چې ولې په عهد جدید کې د داسې ګڼ شمېر انجیلونو شاهد یو چې نه په خپلو کې سره ورته دي او نه د اصلي انجیل یوه وړه برخه په کې موندلی شو؟ ولې په انجیل کې د عیسی علیه السلام د شاګردانو لیکونه رااخیستل شوي؟ ولې د پولس په څېر د داسې خلکو شخصي لیکونه هم پرې علاوه شوي چې نه ئې عیسی علیه السلام په خپلو سترګو لیدلی، نه ئې د هغه غږ اورېدلی او نه ئې د ده له شاګردانو نه څه اورېدلي؟ دا ولې څوك د قرآن په کلماتو کې خو پرېږده حتی په زور او زیر کې ئې لاسوهنه نه شي کولی؟ دا ځکه چې قرآن د الله تعالی له لوري نازل شوی کتاب دی، الله تعالی د هغه د حفاظت داسې انتظام کړی چې هیڅا ته په هغه کې د لاسوهنې مجال پاتې نه شي، خو بایبل د ګڼ شمېر داسې مجهول الهویه لیکوالانو د لیکنو مجموعه ده چې نه د مسایلو په اړه واحد نظر لري او نه ئې د لیکنو اسلوب سره ورته دی. حقیقت دا دی چې د عیسی علیه السلام له تلو سره سم اصلي انجیل هم غائب شوی، مسیحیان له داسې سختو ورځو سره مخامخ شوي چې د اصلي انجیل ساتل او راتلونکو نسلونو ته ئې انتقالول ورته ممکن نه وو، د عیسی علیه السلام له تلو وروسته د ده د دعوت اغېز په یوې محدودې ساحې کې تر لنډې مودې پاتې شوي، او ډېر ژر د پولس په څېر د داسې خلکو په لاس د هغه د تحریف او مسخه کېدو لړۍ پیل شوې چې دې دین ته د وفادارۍ تر نامه لاندې ئې د هغه د جرړو ایستلو لپاره ملا تړلې وه، رومي واکمنانو هم د دې لپاره دوی ته د کار مجال ورکاوو چې د یهودانو په ضد ترې استفاده وکړي. د عیسی علیه السلام په ځای د یوه بل پیغمبر بعثت او د انجیل په ځای د یوه بل الهي لارښود کتاب نزول یو داسې ضرورت وو چې هیڅ خدای پال

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان ترې انکار نه شي کولی. دا تشه د محمد علیه السلام د مبارك بعثت او د قرآن په نزول سره ډکه شوه، هر باضمیره او منصف انسان له دې پرته بله خبره نه شي کولی چې نن د ځمکې پر سر له قرآن نه پرته بل داسې کتاب نشته چې د انسان لارښوونه وکړي او د ده پوښتنو ته ځواب ووايي.

سُبْحَانَكَ اللّهُمّ وَبِحَمْدِكَ، أشهد أن لاَ إِلهَ إِلاّ أنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأتُوبُ إِلَيْكَ

۱۸ذي الحجة ۱۴۲۷
۱۳۸۵۱۱۰۱۱۸

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library